Soria

6
12 N
6

NOVUM

LEXICON

GEOGRAPHICUM.

NOVUM LEXICON GEOGRAPHICUM

IN QUO

UNIVERSI ORBIS

URBES, REGIONES, PROVINCIÆ, REGNA, MARIA, FLUMINA Novis, & Antiquis nominibus appellata, suisque distantiis descripta recensetur.

ILLUD PRIMUM IN LUCEM EDIDIT

PHILIPPUS FERRARIUS

Alexandrinus, S. T. D. & totius Ordinis Servorum Generalis.

NUNC VERO

MICHAEL ANTONIUS BAUDRAND

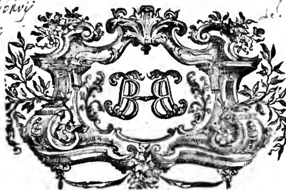
Parisinus, Protonotarius Apostolicus, Prior de Robotibus, Novo-Mercato, & Jessenis

opus emendavit, illustravit, dimidioque auxit, ut novum planè existat.

ACCESSERUNT

Ex Ejusdem M. ANTONII BAUDRAND *Geographia Excerpta*; De Principiis Geographiæ Præfatio; Additi Articuli: Archiepiscopatus, & Episcopatus: Urbes Imperiales: Academiæ: Urbes & ditiones Venditæ: Urbes fictitiæ: & alia plurima.

TOMUS PRIMUS.

VENETIIS, MDCCXXXVIII.

Apud Homobonum Bettaninum.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIO.

MICHAELIS ANTONII BAUDRAND DE PRINCIPIIS GEOGRAPHIÆ.

E Geographia fusius scribentes ordine litterarum, quædam nobis præmittenda videntur principia, maximè ad perfectam hujus scientiæ notitiam necessariam.

Geographia, Græca est dictio, quæ ex duobus constat vocibus, nempè ex Gea, quæ Græcis terram significat, & grapho, quæ scribo sive describo sonat: itaque nomen hoc Geographiæ nihil aliud significat, quam terræ descriptionem, & sic definitur à Ptolemæo Lib. I. Geographicæ enarrationis cap. I. Geographia est imitatio picturæ exhibentis partem illam omnem terræ, quæ detecta est, cum iis, quæ ad generalem ejus notitiam spectant. Advertendum tamen est, terram hic non debere accipi sub propria ac stricta sua significatione, scilicet ut unum ex quatuor elementis, sed pro terra hic intelligendus est globus terræ & aquæ simul, quem communiter mundum sive terram universalem vocamus, quæ scilicet ab hominibus habitatur. Et itaque Geographia juxta nominis derivationem, illa ars sive facultas, quæ describit mundum, vel majorem portionem eorum, quæ in eo sunt, veluti provincias, urbes, oppida, maria, lacus, flumina, montes, promontoria, insulas, & alias partes principales ipsius mundi, studendo ut hæc omnia delineata sint secundum habitudinem ac positionem quam ad invicem habent.

Differt autem Geographia à Cosmographia, ut pars à toto, cum hæc sit descriptio totius universi, seu mundi tam elementaris, quàm ætherei; differt etiam Geographia à Chorographia, ut totum à parte, cum hæc sit regionis alicujus particularis descriptio; & hujus pars iterum est Topographia, quæ est loci alicujus particularis descriptio. Geographia autem describit situm solius terræ, sive Globi terraquei, hunc verò globum variè Geographi in partes distinguunt, de quibus infra.

Quantum Geographia sit utilis, ac necessaria nemo est, qui ignoret, quoniam nulla est facultas cui hæc magno ornamento non sit, & cui auxilium non ferat maximum, præsertim Historia; sed qui primis hujus scientiæ fundamenta jecerint non est facilè statuere, maximè cum multorum Geographorum scripta cum nominibus auctorum interierint, plures nominantur à Strabone viri eruditi. Nos autem ad fines hujus operis recensemus præcipuos Geographos tam antiquos, quàm recentiores, qui de ea fusius scripsere.

Nunc verò tantisper agendum est de vocibus, & de mensuris Geographicis, quoniam earum in hoc opere frequentissimus est usus, & primum de vocibus.

Vocum Geographicarum aliæ ad terram duntaxat pertinent, aliæ ad aquas tantum, aliæ sunt aquis, & terræ communes.

Regio, Terræ pars est, quæ à Principe regitur.

Regnum dicitur tam regio ipsa Regi subjecta, quàm ipse dominatus.

Provincia, Regio, quæ jus provinciæ accepit, & nunc sæpius pro parte Regni.

Satrapia, vox fuit Persica, quæ provinciam sonat.

Nomus, Præfectura in Ægypto, sic dicta fuit, quod singula suas haberet leges.

Diœceses, rectè respondet divisioni Francicæ Balliviatus, vulgò *des Baillages*, sed in recenti Geographia sumitur pro Episcoporum jurisdictione.

Territorium, sive ager, universitas agrorum intra fines cujusque urbis constituta.

Mare, dicitur congregatio multarum aquarum & Oceano conjunctum est, sumitque diversa nomina à diversis terræ partibus ipsi contiguis.

Oceanus est mare magnum, seu ingens illud pelagus, quod universam Terram circumambit; habet verò diversa nomina à diversis mundi partibus, & regionibus, quas alluit.

Littus, est maris ora, sive illa terræ pars, quæ ab aquis marinis tangitur.

Sinus, est aqua maris se in terras insinuans ad sinus similitudinem, quod quasi brachiis mare recipit, ac complectitur.

Fretum, est maris brachium inter duas terras, sic ab undarum fremitu vocatum,

Aestuarium, ubi se æstus maris insinuat,

Insula,

PRÆFATIO

Insula, Terræ pars, quæ undique mari, aut aquis alluitur.

Peninsula, vocatur quasi pene insula, quæ non ab omni parte à mari circumdatur, sed jugo aliquo seu brachio continenti sive terræ solidæ annectitur: Græci autem hanc Chersonesum vocant.

Isthmus, est arcta terra inter duo maria, qua peninsula jungitur continenti.

Continens, dicitur omnis terra solida sive firma, quæ nec insula, nec peninsula, nec Isthmus est, sed tota sibi constat, & cohæret.

Portus, est locus maris conclusus, ubi naves sunt omninò securæ.

Promontorium, dicitur mons, quod conspicua altitudine in mare prominet.

Urbs, locus est amplior, mænibus septus, ædificiis & domibus refertus, & probe cultus, olimque pro Roma tantum sumebatur.

Civitas, olim distinguebatur ab urbe, quod hæc pro loco, illa pro hominibus sumeretur, nunc autem ferè usurpatur ab Italis pro urbe, quæ Episcopum habet, uti etiam & sæpe ab Hispanis, sed ab aliis persæpe Civitas cum urbe confunditur.

Oppidum, vulgò pro minori urbe sumitur.

Emporium, est urbs vel oppidum amplum, ubi gentes ex multis partibus negotiationis causa confluunt.

Colonia, fuit urbs in quam Romani cives suos ad incolendum deducebant.

Fanum, locus qui crevit ex Templi alicujus celebritate.

Arx, ab arcendis hostibus dicta, locus est munitus in monte, vel etiam in planitie.

Castrum, est locus munitus fossis, & vallo.

Fluvius, vel Flumen, est aqua copiosior continuè fluens, & perennis, quæ ab aliquo fonte, vel lacu emanat.

Lacus, locus est profundus, cum aquis perpetuis ibidem natis, qui nullum habet exitum, nisi mediante aliquo fluvio, & hic lacus quidem quandoque rivos efficit, & fluvios.

Mensuræ Geographiæ locorum, antiquitus erant Milliare, Stadium, & Parasanga.

Milliare, sive etiam Milliarium Romanum, dicitur à mille passibus Geometricis, quod Romani locorum intervalla per millia passuum dimensi sunt, & singula millia passuum cum lapidibus notarentur, inde ipsa milliaria lapides appellarunt, ut ad decimum lapidem, id est ad decimum milliare.

Stadium proprium erat Græcorum, qui sic sua intervalla per stadia dimensi sunt, eratque passuum Geometricorum 125. hinc octo stadia conficiunt unum milliare Romanum, idest mille passus.

Parasanga, mensura fuit Persica, quæ 30. stadia continebat, & ea usi sunt Persæ in demetiendis intervallis, etiamnum *Farsac Kh* dictis à Persis.

Hodie verò mensuræ Geographicæ ad inveniendas locorum distantias aliter se habent, cum Galli, Hispani, & Belgæ leucis utantur, Germani verò, Angli, Itali, Dani, Poloni, & Sveci milliaribus tantum.

Gallica leuca, sive Francica, est 3000. passuum sicque ex his 25. minores gradum unum conficiunt, uti majores 20. in partibus Occitaniæ, & Aquitaniæ.

Hispanica leuca, est ferè 4000. passuum, sicque ex his 17. cum dimidia gradum unum conficiunt.

Belgicæ leucæ, versùs Galliam à Gallicis non differunt, sed versùs Germaniam, & Provincias unitas milliaribus Germanicis similes ferè sunt.

Germanica milliaria, dividuntur in majores, & in communes, ex his verò quindecim gradum unum conficiunt.

Svecica, & Norvegica milliaria, Germanicis sunt ampliores cum ex his decem milliaria gradum unum conficiant.

Danica milliaria, Germanicis communibus sunt similia.

Italica milliaria, Romanis antiquis paulò ampliora sunt, & nunc sexaginta ex his uno gradui respondent.

Anglica milliaria, Italicis ferè similia sunt, cum ex his sexaginta unum gradum conficiant.

Scotica milliaria sunt tantisper Anglicis majora, & ex his quinquaginta gradum conficiunt.

Hibernica milliaria, Anglicis, & Scoticis majora sunt, & ex his quadraginta quinque uno gradui respondent.

Polonica milliaria, Germanibus communibus sunt pares.

Hungarica milliaria Germanicis ferè similia sunt, & ex his 14. unus gradus flagitat.

Russica, sive Moschica milliaria, dicuntur patria lingua *Verst*, & eorum 80. uno gradui respondent.

Græci nostra ætate utuntur milliari Italico simili, ut colligitur ex Leunclavio.

Sed notandum, quod nulla gens æquis ubique utitur intervallorum mensuris, nam milliaria alia dicuntur magna, alia communia, alia parva in qualibet regione, sic Gallis & Hispanis leucæ sunt inæquales.

De elementis Geographiæ ex sphera petitis, nempè de Polis Arctico, & Antarctico, de circulis spheræ, de quinque Zonis, & de linea Aequinoctiali, uti de Climatibus, cum hæc magis ad spheram spectent, & de his fusius etiam scripserint multi viri eruditi, ut nuper & doctissime P. Philippus Brietius S. J. in parallelis Geographiæ, ideò satis erit lectorem ad ipsorum scripta remittere.

Nunc autem agamus de Gradibus, uti étiam de longitudine & latitudine.

Terra omnis, sive globus, in 360. partes, qui gradus vocantur, distribuitur, quemadmodum omnis circulus à Geometris in totidem partes secatur, singuli autem gradus in 60. minuta, sive scrupulos subdividuntur, qui conficiunt totidem millia passuum Romanorum, seu milliaria Italica sicque facilè invenietur, quæ est circumferentia totius terrarum orbis, & ejus diametri.

Cœterum gradus, per quos terra describitur, alii sunt longitudinis, alii latitudinis.

Latitudo, est pars ab æquatore, sive linea Aequinoctiali versùs utrumque polum spectans, seu loci, aut regionis ab Aequatore versùs alterutrum polum recessum, hinc poli elevatio, eadem est quæ latitudo regionis, est duplex, nempè septentrionalis versùs polum Arcticum, & meridionalis versùs polum Antarcticum, suntque partes sive gradus spatium illud derimentes, nonaginta numero, ab utraque parte Aequatoris utrumque polum ubi nonagesimus terminatur.

Longitudo, est terræ spatium ab Occidente in Orientem consideratum, quod in partes 360. distribuitur: Partes autem illæ dicuntur gradus longitudinis & Meridiani, qui gradus sive Meridiani terminantur in polis, ideoque mediam tantum circuli partem efficiunt.

Longitudinis autem initium, seu & meliùs primus meridianus, à variis variè ponitur. Alexandes VI. Pontifex Maximus primum meridianum assignavit in mari, 100. leucis à promontorio Viridi in occasum; sed metam illam avaritia Hispanorum, & Lusitanorum refixit 250. leucas magis ad occidentem, licèt diplomate firmata esset; Gerardus Mercatus primum meridianum assignavit ad Insulas Flandricas, sive Accipitrum; alii ad insulas promontorii Viridis; plures verò ad Insulam Tenerifæ in Canariis. Sed Franci primum meridianum assignant ad occidentalem partem insulæ Ferri in Canariis, idque ab anno 1634. jubente Ludo-

vico

vico XIII. Rege, cum peritissimos in hac arte adhibuisset Consultores, & hæc opinio melius concinit Ptolemaicæ, qui Insulas Fortunatas nunc Canarias uno gradu removit à primo meridiano.

Omne hoc, cui mundi Cœlique nomen inditum, unum est, & uno ambitu se cunctaque amplectitur, partibus differt, quæ regiones sive Cardines mundi vocantur. Unde Sol oritur Oriens nuncupatur sive Ortus, *l'Orient* vulgò, & *le Levant*; quo demergitur, sive Occidens, sive Occasus, *l'Occident*, & *le Couchant* vulgò; qua decurrit Meridies, *le Midy*; & ab adversa parte septentrio, *le Septentrion* vulgò, his quatuor partibus aliæ interponuntur regiones. Inter Septentrionem, & Orientem oriens Aestivus, qui & Ortus Solis æstivi dicitur, *le Levant*, & *l'Orient d'Esté* nostris. Inter Orientem ac Meridiem Oriens hibernus sive Brumalis, qui & ortus Solis Hyberni, *le Levant*, & *l'Orient d'Hyver* vulgò. Inter septentrionem & Occidentem Occidens æstivus sive Occasus Solis æstivi, *le Couchant d'Esté*. Et inter occidentem & meridiem occidens Hybernus sive Brumalis, qui & occasus solis Hyberni *le Couchant d'Hyver* vulgò.

Quatuor his præcipuis Mundi regionibus sive Cardinibus, quatuor principes assignantur Venti, qui inde Cardinales vocantur. Latinis à septentrione flans dicitur Aquilo, Græcis Boreas, Gallis, & in Oceano *le Nord*, Italis & in mari mediterraneo, la Tramontana; Ventus ab oriente spirans, Subsolanus, & Solanus Latinis qui & Eurus etiam, dictus, Apeliotes Græcis, *l'Est* Gallis, & in oceano *il Levante* Italis, & in mari mediterraneo: Qui à meridie flat, Latinis Auster, Græcis Notus, *le Sud* Gallis & in oceano, & *il mezzo giorno* Italis, & in mari mediterraneo: Qui verò ab occidente spirat Latinis Favonius dictus, Græcis Zephirus, *l'Ovest* Gallis, & in oceano, & *il Ponente* Italis atque in mari mediterraneo: & sub his sunt Venti Secundarii, Tertiarii, & Quadrantes, triginta duo numero, ex quibus oceanum sive externum mare navigantes Europæi omnes Gallicis utuntur vocabulis, variè tamen ad suam quique lingua detorquentes; horum nomina vide fusius in Hydrographia Georgii Foumerii, & in Parallelis Geographiæ Philippi Brietii: sed notandum quod Ventus *il Garbino* sit notus tantum in mari Adriatico, in aliis verò partibus maris mediterranei vocatur *il Lebeccio* ab omnibus, qui olim Africus dictus fuit.

Terra omnis mari undique cingitur. Totum autem mare, seu quicquid aquarum universum orbem ambit, id uno nomine oceanus nuncupatur, qui postea in varia maria, & sinus variè distribuitur, ac primum quatuor appellationes ex quatuor mundi regionibus recipit, in orbe antiquo, sive nostra continenti ab oriente Eous oceanus dicitur, sive orientalis: ab occidente occiduus sive occidentalis; à meridie australis & meridionalis, à septentrione Borealis & septentrionalis; præter hæc diversa à regionibus, quas irrigat, nomina recipit, & de his fusius suis in locis. Cœterum cum ulteriores Mundi partes postea detectæ fuerint, oceano recens detecto, recentia quædam imposita sunt nomina in Orbe novo sive in America; Mare enim inter Novam Hispaniam, Americam meridionalem, Terras Australes, & Novam Guineam interfusum Nostrates mare Austrinum vocant, sive etiam Pacificum, à fluctuum placiditate; Et mare quod inter Novam Hispaniam, & Americam meridionalem extenditur usque ad fluvium Argenteum dicitur Mare Boreale, sive Septentrionale; In nostra autem Continenti sunt Sinus magni, sive potius maria, de quibus pluribus in voce Mare.

Orbis terrarum pro minima sui parte cognitus fuerat ab antiquis, cum ex eo dignoscerent tantum Europam, Asiæ partem ferè mediam ad Meridiem, & partem septentrionalem Africæ sive Libiæ.

Prima orbis divisio, fuit inter filios Noemi, ex quibus Japheto cessit Europa, & Asia minor; Chamo obvenit Africa cum Palæstina, & Arabia, & Semo concessa fuit Asia, exceptis partibus supradictis, nempè Asia minori, Palæstina, & Arabia; Eorum verò posteri cognitum orbem sibi variè diviserunt, alii duas ejus constituerunt partes, idque bifariam, quidam Asiam, & Europam, Africam sub hujus nomine comprehendentes, tamquam partem, alii itidem duas, à freto Gaditano ad Tanaim fluvium, hinc Septentrionalem, quæ Europa dicta, & Meridionalem, quæ Asia, sub qua Africam simul intellexerunt. Quidam alii rursus orbem in quatuor partes distribuerunt, nempè in Europam, Asiam, Africam, & Aegyptum; sed postea alii Aegyptum Asiæ tribuerunt, statuentes sinum Arabicum terminum Asiam inter & Africam: sicque effecta fuit communis illa orbis divisio, & ab omnibus ferè recepta, quæ mundum habitabilem sive orbem terrarum distinguebat in tres partes, Europam, Asiam, & Africam; ex quibus Europa ad occidentem, & septentrionem vergebat, per Tanaim & Carambycem fluvios ab Asia dirempta: Asia totam plagam orientalem obtinebat, in Boream Austrumque latè protensa, Africæ simul & Europæ latitudinem propè exæquans: Africa denique Mediterraneo mari discreta ab Europa, ab Asia Isthmo Arabico, ut doctiores Nilo fluvio, ut plures credebant, divisa erat; sicque fermè orbis Terrarum in tres partes dividebatur usque ad sæculum decimum quartum, quo tempore primum circum navigari incepta Africa, qua Atlantico Oceano alluitur, oriensque petitus sub Joanne II. Portugalliæ Rex, & deinde Aethiopia ipsa patefacta etiam, quæ parte ab antiquis Geographis inacessa putabatur.

Sed in fine illius sæculi decimi quarti, anno nempè 1492. ex Europæis Christophorus Colonus, seu Columbus primum, mox Americus Vespuccius, aliique novas & peramplas detexere regiones, quorum vestigiis insistentes fæliciter Hispani, Galli, Angli, & Belgæ, tantumdem terræ detexere sæculo decimo quinto, quantum ab antiquis erat cognitum, & suis coloniis amplissimas regiones implevere; & ab hoc tempore orbis terrarum dividitur sæpe in orbem antiquum, sive ab antiquis cognitum, cujus partes sunt tres, uti antea, nempè Europa, Asia, & Africa: & in orbem Novum sive recens detectum, in quo est America, seu India occidentalis, quæ duplex est, scilicet America septentrionalis, quæ & Mexicana, & America Meridionalis, sive Peruana; ab aliis verò dividitur orbis in quatuor partes in Europam, Asiam, Africam, & Americam, quibus addi possunt duæ aliæ partes, nempè Terra Arctica, sive Borealis Incognita, & Terra Antarctica, sive Australis Incognita, quæ amplissima est, & vix tantum detecta in ejus ora littorali quibusdam in locis; Ex his patet Orbis terrarum partes esse quatuor cognitas, duasque incognitas, sed de illis, aliisque ejus regionibus, & locis satis erit Eruditum Lectorem ad nostram Geographiam remittere, ubi fusè de his omnibus scriptum, ordine litterarum cum hæc sint tantum quædam principia ad perfectam ejus notitiam valdè necessaria.

NOI RIFFORMATORI

DELLO STUDIO DI PADOVA.

Concedemo licenza à Steffano Orlandini Stampatore di poter ristampare il Libro intitolato: *Lexicon Geographicum Philippi Ferrarii, cum additamentis Michaelis Antonii Baudrand de Principiis Geographiæ*; giusto gl' Esemplari stampati ne gl' anni 1672. & 1697.

Dat. 29. Gennaro 1735.

(Zan Piero Pasqualigo Rif.
(Michiel Morosini Kav. Rif.
(Lorenzo Tiepolo Kav. Proc. Rif.

Agostino Gadaldini Segretario.

1737. 2. Aprile.

Registrato nel Magistrato Eccellentissimo contro la Bestemmia.

Angelo Legrenzi Segretario.

LEXICON
GEOGRAPHICUM

Ea quæ hoc figno ¶ edita funt, addita funt à MICHAELE ANTONIO BAUDRAND, & alia quæ fine ullo figno confpiciuntur, ea funt PHILIPPI FERRARII.

A, *Aa*, amnis Belgii in Tranfifelania provincia Stenovicum urbem alluit,& poftea io finum auftralem fe eaonerat ad *Blockzyll* fortalitium io eadem provincia. Hinc à quibufdam *Blockzyll Aa* dicitur.

¶ Aa, *Aa*, fluvius Weftphaliæ in Germaoia, Bockoltiam alluens, iu Ifalam veterem excipitur, iofra Anholtium oppidom in Zutphaniæ Comit. à quibufdam Velicer dictus.

¶ Aa, *Aa*, fluvius Weftphaliæ provinciæ Stenfortiam oppidum Monafterien. diœc. alluens, & poftea in Vechtam fluens, 2. leucis infrà in Boream.

¶ Aa, *Aa*, amnis Weftphaliæ, Monafterium urbem alluens, & poft duo mill. Germanica in Amafium fe exonerans.

¶ Aada, *Aade*, fluviolus Brabaotiæ, Helmontium oppidum rigans, & deio Bufcoducum, ubi Dommelæ & Diefæ jungitur, & duabus abhinc leucis io Mofam fluvium fe exonerat.

¶ Aahufiom, *Aahus*, oppidum Weftphaliæ, iu ditione Epifcopi Monafterienfis in Germania ad alterom fluvium *Aa*, qui poftea cadit in Reggam. Tribus leucis diftat a Coesfelda, & 5. ab Oldefalia in meridiem.

¶ Aaraflus, *Aaraffo*, Pifidiæ urbs in Afiæ minori.

¶ Aaronis infula *S. Malo*, urbs Galliæ. Vide Macloviopolis.

Plin. Aba mons Armeniæ majoris, qui & Capotes oominatur, à Simyra urbe 12. mil. paf. iu Boream diftans: ex quo Euphrates fluvius originem habet; vulgò apud incolas *Caicol*, tefte Andrea Theveto. Eft & nomeo urbis Arabiæ fœlicis & oppidum Phocidis, Abæ num. plur. Strab. uode Abæi populi. Vide Abas.

¶ Abacares, *Abacares*, populi Americæ meridionalis prope fluvium Maderam, qui poftea cadit in fluviom Amazonum, verfus Cayanam provinciæ tefte Teaeira.

¶ Abacena & Abaceuum, *Bigenio*, urbecula Siciliæ verfus Meffanam 15. milliaribos hinc diftantem in ortum. Sedet propè Longanum fluvium io valle Demonæ.

¶ Abacoa, *Abacoa*, infula Americæ feptentrionalis, & uua ex Lucaiis, verfus Bahamam & oram Floridæ. Diftat ab iufula *Laoayoneque* 18. leucis Hifpanicis, eftque in mari boreali, fub Anglis.

Pauf. Abæa, *Chioros*, tefte Muletin, oppidum Meffeoiæ litto-
Ptol. rale, Pheris proximum, cujus populi Abæatæ. Fuit & urbs Phocidis, cum templo Apollinis, (ubi refponfa dabautur, unde Apollo Abæus cognominatus eft) ab exercitu Xerxis inceo'a. Vide Abea.

¶ Abaibæ, *Abaibe*, & *Abibe*, montes excelfi Americæ meridionalis io provincia Carthagenæ novæ, prope finum Vrabæ.

Aballaba, *Appleby*, oppidum Albionis, in regno Angliæ, *Lib.*
io ora occidua Cumbriæ reg. inter Walliam & Scotiam. *Not.*

¶ Aballaba oppidum eft Angliæ Borealis, in Weftmaria provincia, ad Itunam fluvium.

Aballo, *Avallon*, oppidum Galliæ Celticæ in Docatu *Anton.*
Burguodiæ, inter Auguftodunum, & Antiffiodorum, inde 51. hinc 18. milliaribus Gallicis diftans.

¶ Aballonis oppidum fitum eft ad Cuffinum fluvium, 20. leucis ab Aotiffiodoro, & ab Auguftoduno 18. leucis tantum in Boream, in planitie.

¶ Abanbus, *Abanbo*, fluvius Æthiopiæ fup. cadit io Nilum paulò fup. Meroem inf. aliis eft Abanhua, Ptol. Aftapus.

¶ Abancajus, *Abancay*, fluvius Americæ meridion. in Peruvia. Cadit io fluvium Xauxam, non procul à Cufco civ. Rigat oppidulum *Abancay*, oriturque prope Andes montes.

¶ Abantis, tractus Epiri in Chaonia provinc.

Abantis inf. Vide Euboea. Inde Abantæus nomen genti- *Strab.*
le. Ovidius libro 15. Metamorph.

Nuper Abanteis templo Junonis in Argis.

Abantes populi inter Jones & Achivos ab Herodoto lib. 1. *Herod.*
memorantur.

¶ Abaotonium, *Aubanton*, oppidum Galliæ in Picardia prov. in reg. Tirafcia. Diftat a Rupe Regia 6. leucis, a Gufia autem 9. leucis, ad rivum cogn. prope fontes Oefiæ fluv.

¶ Abanvivarienfis, *Abanwiwar*, comitatus, feu prov. regni Hungariæ, cujus caput Caffovia, in fuperiori Hungaria, verfus confinia Poloniæ.

¶ Abaranum, *Abaraner*, oppidum Armeniæ majoris, juxta fluvium *Alingeas*, ubi perfæpe degit Archiepifcopus Naxivanenfis, & ibi funt 300 familiæ Catholicorum.

¶ Abaraum, *Abarans*, & *Aboraas* oppid. Africæ in Guinea reg. ad fluv. *de la Volta* in mediterraneis, diftatque a 5 leucis à littore maris.

Abares, Abari, Niceph. populi Scythiæ inter Hamaxo- *Evag.*
bios, Turcis finitimi: qui & Avares, & Avari aliis dicuntur.

Abarim, mons excelfus Arabiæ petreæ, Ammonitidem, *Bibl.*
& Moabitidem a Palæftina feparans contra Hierichuntem, Moyfis tumulo celebris.

Abarinus, *Navarino*, oppidum Pelopon. in ora Meffeniæ *Ptol.*
apud Coryphafium prom. & Pylum. Errant qui Pylum *Navarino* indigitant. *Vide Pylus.*

Abas, mons Armeniæ majoris, five Aba. Vide ibi: utro- *Plin.*
que enim modo legitur.

Luc. Abaton, insula est Ægypti paludis Memphiticæ sic dicta quasi inaccessa, lini & papyri copia olim celebris, ubi Osiris Rex sepultus fuit, de qua Luc. lib. 10.

Hinc, Abaton quàm nostra vocat veneranda vetustas,
Terra potens.

¶ Abassinis, seu Abassia & Abassenia, *le païs des Abissins*, seu etiam *Abissinie*, regio Africæ in Æthiopia superiori. Fuit alias regnum amplissimum; sed à centum propè annis per Galas populos valde fuit imminutum, ut pluribus nuper collegimus ex doctissimis scriptis Isaaci Vossii. Dicit enim ille quod si solam spectemus Abassiniæ partem, quæ hoc tempore paret Imperatori, illa adeo exigua est, ut vix æquet Hispaniam, & ut ejus Imperator via magni Regis titulo censeri mereatur; potiorem quippè regni portionem superiori sæculo invasit Galarum vicina natio, littoralem verò tractum vicinum sinui Arabico jam olim occupavere Mauri: ita ut iste Abissiniæ Rex nullum possideat portum, nec mari possit adiri nisi per Turcicas ditiones. Olim cum latissimè extendebatur ejus Imperium ab ortu in occasum, à faucibus nempe sinus Arabici usque ad terminos Regni *Gojame*, non tamen excedebat maxima ejus longitudo leucas Germanicas 160. summa verò latitudo à provincia Alaba usque ad Magazan, seu confluentem Nili & Tacaze fluviorum, id est, à latitudine Boreali 8. graduum usque ad gradus 16. erat leucarum Germanicarum centum & viginti. Et scripsit Joannes Barros Lusitanus regnum Abassenum habere in ambitu leucas Lusitanicas 672. id est leucas Germanicas 504. Postremi qui ex hoc regno provenere ad nos nuncii referunt ditionem hujus Regis adeo imminutam esse, ut via dimidiam partem terrarum possideat quas proavi ejus tenuere. Solæ enim supersunt provin. *Tigre*, *Dambea*, *Bagameder*, *Coyamo*, *Amahara*, *Narea*, & pars Xaoæ. Harum præcipua est regnum *Tigre*; cujus Prorex, *Tigre Mahon* dictus, causam præbuit ut nonnulli *Tigre Mahon* distinxerint à regno *Tigre*. Sed neque regnum Barnagassi ab hoc distingui debet. Minores autem provinciæ, quæ huic etiamnum parent, sunt iste, *Magaza*, *Salait*, *Ogara*, *Holcait*, *Sagneda*, *Semen*, *Salaoa*, *Ozecha*, & *Doba*. Olim verò hæ provinciæ regno ejus continebantur. *Angote*, *Doaro*, *Ogge*, *Balli*, *Ealli*, *Adea*, *Alemali*, *Oxelo*, *Gana*, *Betezamora*, *Guragae*, *Bazama*, *Bugamo*, *Cambate*, *Daza*, *Gumar*, *Conch*, *Damut*, *Meta*, *Aura*, *Helcia*, *Oifate*, *Gedem*, *Marabet*, *Manz*, & *Bizamo*. Sed anno 37. superioris sæculi Galarum populi Abassenis à meridie contermini, provinciam *Balli* ingressi, non tantum ipsam, sed & *Fatigar*, *Doare*, *Ogge*, *Bizamo*, *Oifate*, *Angote*, *Cambate*, & alias provincias occuparunt.

¶ Abbassi, *Abbaschi*, populi Georgiæ regionis Asiæ, in limite prov. Mingreliæ ad Orientem, ubi inest murus 60. mill. pass. ad coercendos eorum incursus. Dicuntur etiam Abcassi.

¶ Abbatiscella, *Appenzel*, burgus prædives, & unius ex tredecim pagis seu Cantonibus Helvetiis, ad fontes Sintræ amnis. Distat à Curia duodecim leucis Gallicis, & à Fano S. Galli 4. sim. leucis.

¶ Abbavilla, *Abbeville*, urbs Galliæ in Picardia, ad Somonam fluvium sita, probè munita & cultissima. Dicitur & Abbatisvilla; estque illustr. hujus temporis Geographorum Patria, in Pontivo Comit. Distat à Lutetia 34. leucis in Boream, ab ora 5. leuc. in ortum, & ab Ambiano 10. in occasum.

¶ Abbefortia, *Abbefoort*, oppidum Norvegiæ, cum portu maritimo, in præfectura Aggerhusiana. Distat ab Ansloa versùs occid. 55. leuc. Germ. à Stavangria autem 20. circiter.

Strab., *Ptol.* Abdara, *Adra*, opp. Hispaniæ Bæticæ in ora australi regni Granatensis ab Almeria (quæ illi in episcopali sede successit) 7. leucis in austrolybicum. Abdera Pomp. Melæ: cui, tanquam Hispano, magis fidendum censeo.

Ptol. Abdera, urbs Thraciæ episcopalis sub Archiepis. Philippensi, *Polystylo* teste Curopal. ab Abdera Diomedis sorore teste Solino condita, & nominata, anno à Troja capta 524. posteaque à Clazomeniis Olympiade 31. instaurato; in ora maris Ægei inter ostia Nesti & Hebri fluv. Democriti patria, qui se luminibus privavit, ut contemplationi magis vacaret. Ejus meminit Ovid. in Ibin.

Aut te devoveat certis Abdera diebus.

Pop. Abderitæ, & Abderitani. Mart. lib. 10.

Abderitanæ pectora plebis habes.

Hinc adagium, *Abderitica mens*. Abderitanos enim stupori mentis obnoxios scribit Cic. in lib. de nat. Deor. Plin. quoque lib. 25. cap. 8. apud Abderam pascua esse testatur, in quibus equi pasti in rabiem vertuntur: quemadmodum apud Potniam sini.

¶ Abdera est *Asperosa* Nigro & aliis, estque prope lacum Bistonium.

Abditana, *Arriana* teste Lud. Marmolio, opp. Africæ apud Tunetim, seu Tunesim urbem olim urbs episc. sub archiep. Carthaginensi. *Conc. Carth.*

Abdua. Vide Addua sic enim apud veteres scribitur.

Abea, Thuria & Æpea Strab. *Calamata*, teste Nicol. Sophiano, opp. Peloponnesi in ora Messeniæ apud Pheras & Leuctrum, inter ea, quod adiit nunc *Chieres* dici videtur, Vide Abea. *Ptol.*

Abela, oppidum Palestinæ geminum, unum in terra Ammonitarum, ubi Jephte dimicavit, à Philadelphia 7. mill. pass. distans, etiamnum *Abela* appellatum; alterum à Gadaris 12. mill. pass. in ortum recedens. *Joseph.*

¶ Abella, *Abello*, fluv. Samogitiæ in Polonia, cadit in Nievvazam fluv., prope *Kieydany* oppidum.

Abella, *Avella*, opp. Campaniæ, & col. in Hirpinorum confinio, inter Neapolim 13. & Abellinum 18. mill. pass. occurrens, Vide Avella, sic enim etiam scribitur. *Strab.* *Ptol.*

Abellaba, *Appleby*, opp. Albionis in Cumbria reg. & comit. Westmariæ, ad Itunam fluv. Vide Aballaba utroque enim modo legitur. *Lib. Not.*

Abellinum, *Avellino*, urbs episc. Hirpinorum sub archiep. Beneventano, unde 16. mill. pass. recedens, apud Calorem fluv. subterfluentem, inter eum & mont. Virginis inde 4. mill. pass. distant, à Neapoli 30. dissita. Pop. Abellinates Plin. *Ptol.*

¶ Abellinum urbs, principatus titulo clara, sedet in regno Neapolitano & prov. principat. ult. Ejus episcopatus unitus est cum Frequentino; estque prop. fluv. Sabbatum, à quo distat uno tantum milliario media inter Beneventum ad Boream & Salernum ad meridiem, & 30. mill. à Neapoli in ortum distat.

Abelmaja, sic in lib. paralipom. Abelmea D. Hieron. oppidum Palestinæ, nunc pag. inter Neapolim urbem Samariæ & Scythopolim urb. Galilæ. *Bibl.*

¶ Abera, opp. Arabiæ desertæ versùs Petream.

¶ Aberavonium, *Aberavon*, opp. Angliæ, in Vallia, & Glamorganen. prov. in ora, ad ostia Avonis fluv.

¶ Abercovonium, *Aberconvey*, seu ostium Covonii. fluv, oppidum Angliæ in Wallia, & Arvonia prov. in ora. Distat à Denbighia 15. mill. Anglic. & novem à Bangoria, ab aliis Conovium. Vide ibi.

¶ Abergennium, *Abergovenvv*, & *Abergeny*, oppid. Angliæ in Wallia & Com. Monumethensi, ad fluv. *Uske*. Vide Gobanium.

¶ Aberistyvium, *Aberistvvith*, oppidum Angliæ in Wallia in ora littorali ad ostia fluv. *Istvvith*. in Ceretica prov. Vide Tybius.

Aberdonia & Aberdona, olim Devana, *Aberdeen*, urbs Scotiæ episc. empor. & acad. in ora orientali, ab Andreapoli ejus metropoli supra 60. mill. pass. in Cæciam, ad ostium fluv. *Done*. *Scrip. Scot.*

¶ Aberdonia nova, *New-Aberdeen*, urbs Scotiæ, in prov. Marris, non procul ab ostio fluv. *Dee*.

¶ Aberdora, *Aberdor*, opp. Scotiæ septent. in ora in Buquania prov. Distat ab Aberdonia 30. mill. Scot. in Bor.

¶ Aberdura, *Aberdour*, oppidum Scotiæ merid. in Com. Fifæ, ad æstuar. Forthe. ab Edimburgo 7. leucis distat.

Abernethum, postea Andreapolis, *S. Andrevvs*, urb. archiep. & academia Scotiæ in ora orientali, inter Edimburgum 20. & Aberdonam supra 60. mill. pass. in Cæciam distantem. *Mell. Boet.*

¶ Abernethum, seu Abernethea, & Andreapolis duæ sunt: hæc enim dicitur *S. André*, Abernethum autem est *Abernethy* in Stratherna provincia eratque primaria Pictorum. Ejus Episcopatus inde Andreapolim translatus fuit, procurante Cennecho Rege Schotorum.

¶ Abia, *Abia*, fluv. Asiae in Tartaria, & prov. Zagataja, cadit in Oxum.

¶ Abiadene, prov. Assyriae, juxta Tigrim fluvium.

Abila, quae & Abilene in evang. *Bellinas* hodie, oppid. Cœlesyriae circa ortum Jordanis fluv. inter Paneadem & Damascum. Sed Abilene reg. esse videtur. *Plin. Ptol.*

¶ Abindonia seu Abendono, *Abington*, oppid. Angliae in Com. Bercheria, ad confluentes Occhae & Tamesis. aliis Abonis. Vide ibi.

¶ Abiolica, oppidum Helvetiorum, vicus hodie *le Ballet* dictus, 6. mill. pass. ab Ebroduno.

¶ Abisca, *Abisca*, provincia Americae merid. in Peruvia reg. prope fontes fluv. *Tapy*, qui postea cadit in fluv. Amazonum. Distat 50. circiter leucis ab urbe Cusco in ortum.

¶ Abis-

¶ Abissinia, regio Africæ. Vide Æthiopia & Abassinia.

Abitacum, lacus Gall. apud Claromontem urb. in Arvernis, qui nunc *Serlivia* vulgò dicitur, teste Massono.

Sidon. ¶ Ablata, oppidum Armeniæ primæ in limite versùs Cappadociam.

¶ Abnaqui, *Abnaquisis*, populi Americæ Septentr. in nova Anglia in Mediterraneis.

Plin. *Ptol.* Abnobi, & Abnobæ, montes Germ. circa ortum Danubij fluvij nunc *die Baar* dicti, testibus Ægid. Scuto, & Willychio. Fontes autem Danubij in Comitatu *Baar* à Friburgo urb. Brisgojæ 4. leucis Rotovillam urbem versùs ad 3. conspiciuntur.

¶ Abnoba mons vulgò *Abenovo* dicitur.

¶ Aboa, *Abo*, urbs episc. Sveciæ sub archiep. Upsalensi, ad fluvium *Aviaroki* in Finnonia meridionali, prope littus maris Baltici; estque metropoli provinciar. A Revalia distat 25. leucis Germanicis, & ab Alandia inf. 14.

¶ Abodriti pop. fuere Germaniae tempore Caroli Magni, ubi nunc Pomerania superior prope Mare Balticum, Petro Bertio teste.

Ptol. Aboni teichos sive Aboni mœnia, *Bolli* nunc teste P. Gyllio, urbs Galatiæ marit. seu Paphlagoniae in ora maris Euxini, inter Teutbraniam ad occ. & Sinopen ad ortum quam *Arcano* nunc dici scribit And. Thevetus.

Ant. Abonis, sive Aboo, oppidum & fluv. Albionis opp. *Avington* teste Guilielmo Camdeno, & fluvius *Avon* nominatur: à Venta Silurum 9. mill. pass. ex itinerario Anton. distans. Sed aliis est *Portbur* pag. ad ostia Abonis, è regione Bristolij urbis proximæ.

Liv. *Plin.* Aborigines populi fuere Latii, qui, ut Tac. lib. annal. 21. scribit, literas ab Evandro Arcade didicere ante usum papyri inventum, unde in corticibus arborum scribebant, incisis lignorum taleolis.

¶ Aborras seu Chaborras, *Ginlap.* alijs *Hermia.* fluv. Mesopotamiæ.

¶ Abobrica, opp. Hisp. Tarraconensis in ora propè Bracaram, nunc *Villa de Conde* fortè.

¶ Aboya, *Aboy*, urbs Hiberniæ in Media provincia ad Bovindam fluvium. 20. mill. pass. distat à Drogheda in occasum, & 17. à Dublinio in circium, Kilmoriam versùs.

¶ Abracunium, *Abraconis*, opp. Armeniæ majoris ad fluv. *Alingeas*, ubi multi Catholici. 3. mill. ab Abarano distat.

¶ Abrantus, *Abrantes*, opp. Hisp. in Portugallia, ad Tagum fluv. 8. leuc. supra Scalabiscum in ortum.

¶ Abria, prov. Scotiæ Borealis. Loquabria quibusdam dicta *Loquabre*, versùs occidentem, ubi alias Epidij pop. ibi & lacus cognominis.

¶ Abrieta, urbs Jazigum Metanastarum in Hung. versùs Tibiscum fluv. Est nunc Agria, Nic. Sanson teste.

¶ Abrinoa, *Aare & Are*, amnis Germaniæ, oritur in Eiffalia reg. & cadit in Rhenum, supra Bonnam, prope Sinciacum oppidum.

Lib. Conc. Abrinca, *Avranches*, urbs episc. sub archiep. Rothomag. Galliæ Celticæ in Norman. in ora maritima, juxta fines Britanniae, à Bajocis 18. leucis in occ. à Fallesia 21. à Constantibus castris seu à Constantiensi urb. 7. in austrum distans. Pop. Abrincatui Plin.

Strab. *Plin.* Abrotonum, urbs Africæ ad Syrtim parvam. Vide Tripolis.

¶ Abruchania, *Abrukbanya*, opp. Transsylvaniæ. Vide Antariarum.

Plin. Absarum. Vide Apsarus. oppidum Cappad. in ora maris Euxini ultra Trapezuntem 150. mil. pass. in Colchorum confinio, ad fluv. cognominis ostia.

Mel. Absorus, Absyrtium Plin. Apsorrus Ptol. *Osero* insula Liburniæ cum urbe episcopali cognomine, cui Crepsa ferè juncta est; ambæque Absyrtides a Strabo nominantur, Vegiæ proximæ 5. tantum mill. pass. distantes in austrum, à Senia 35. Tragurium versùs 140. in ortum. Absyrtos a Luc. lib. 3. dicta.

Colchis, & Adriacas spumans Absyrtos in undas.

Fortè Absyrtis legendum est.

¶ Absorus paret Venetis, estque episcopalis sub archiepiscopo Jaderensi, & parvi est admodum circuitus. Dicitur aliter civitas Ausarensis.

Ptol. Abudiacum, oppid. olim geminum Vindeliciæ, nunc pag. in Bavaria, unus inter Ratisponam & Abusinam via 2. leucis *Abach* vulgò: alter apud Rosenhemium oppidum *Happing*, in Norici finibus, sunt qui *Fuessen* interpretentur, hoc est Fauciacum opp. Sueviæ in Tyrolens. comit. confinio, sed situs repugnat.

¶ Abuja, *Abuyo*, alijs Abaca, una ex insulis Philippinis in Asia, inter Luzoniam & Mindanaum insulas.

Abula, *Avila*, urbs episcop. Hispaniæ Tarraconensis *Ptol.* in Castella vet. media ferme inter Madritum, & Vallisoletum, 18. leucis utrinque, à Salmantica totidem in ortum. Segoviam versùs 10. sub archiepiscopo Compostellano.

¶ Abula clara est S. Teresiæ natalibus. A quibusdam dicitur etiam Arbacula & Albucella. Sedet juxta Adajam fluvium. Hinc Abulenses montes, *Sierra d' Avila* in illo tractu.

¶ Abula, *Avila*, oppidum Americæ merid. in Peruvia, & prov. *de los Quixos* dicta. Sedet juxta fluv. Napum distatque 35. leucis Hispanicis a civ. *Quito* in Eurum.

¶ Abula fontana, *Avila Fuentes*, oppidum Hispaniæ in Castella veteri, sex leucis a Segovia dissitum.

¶ Abulhusnni populi Africæ, in regione Dara, prope regnum Marrochi.

Abus, *Humber*, fluvius Albionis ex præcipuis Angliæ *Plin.* per Eboracensis in Eurum fluens, multis auctus fluminibus, maximè Derventione. Umber à Beda nominatur.

¶ Abus est potiùs æstuarium, in quo confluunt fluv. Urus, Derventio, Ara, & Trenta, & in Oceanum Germanicum se exonerat inter Eboracensem & Lincolniam prov.

Abus, Abas, sive Aba Plin. mons Armeniæ majoris. Vide Aba. Is Paryedi mont. pars est, ex quo Euphrates fluv. profluit, *Caisol* a Georgianis teste Theveto appell.

¶ Abus, fluv. Epiri, oritur in Cassiopea reg. & cadit in mare Adriaticum è fronte Corcyre insulæ forsan Aous.

Abusiacum, sive, ut alij codd. habent, Abusacum, & *Ant.* Abuzacum, *Fuissen*, opp. Rhætiæ ad Lycum fluv. intra montium angustias situm, quod propterea Fauces (unde Faucense cœnobium) etiam Latinè dicitur à Campidona 3. leucis in Eurum in via quæ Tridentum ducit occurrens.

¶ Abusiacum, seu Abodiacus, *Fuessen*, oppidum alias Vindeliciæ in Rhætia, nunc Sueviæ provinc. Germaniæ, in ipso limite Bavariæ, in ditione Episcopi Augustani. Distat 12. mill. Germanicis ab Augusta Vindelicorum in merid.

Abusina, *Abensperg*, oppidum Vindeliciæ in Bavaria à Ratispona paulò suprà 3. leucis Augustam versùs di- *Lib.* stans ab Ingolstadio 5. in ortum Neostadio proximum. *Not.*

¶ *Ad fluvium* Abenst *sedet*.

Abydus, urbs gemina, una Ægypti, *Abatich*, testibus *Strab.* Castaldo & Mol. ad Nilum, inter Ptolemaidem ad arctos *Plin.* 22. & Diospolim ad meridiem 28. mill. pass. à Memphi 290. in austrum Syenen versùs. Ibi Memnonis regia, & templum Osiridis; altera Phrygiæ minoris, seu Mysiæ in ora contra Seston urb. Thraciæ, mari ad 7. stadia interfuso, urbs episcopalis sub archiep. Lampsaceno, inde 25. mill. pass. in austrum distans. *Aveo & Aidos* Turcis teste Leunclavio. Hinc Abydenus nomen gentis, Ovidius Lib. 1. trist.

Quaque per angustas malè vecte virginis undas,
Seston Abydena separat urbe fretum.

Abydenos sycophantas & effeminatos fuisse, ac in proverbium abiisse testantur Pausanias & Suidas, sicuti & Abydus civitas apud Aristoph. ex qua adagium, *Ne temerè Abidum*, apud Steph. & Suidam:

¶ Abydus Phrygiæ est arx munitissima Turcarum, & una ex Dardanellis, ad Bosphorum Thracium, olim epis. nunc Metrop. teste Miræo.

Abyla, & Alybe, mons & urbs Mauritaniæ Tingita- *Strab.* næ in ora contra Calpen urbem & mont. Hisp. inde 22. *Plin.* mill. pass. freto Herculeo interfuso, distantem. Urbs *Ptol.* *Ceuta*, & Latinè Septa, episcopalis sub Archiepiscopo Eborensi & mons *Almina* teste Carolo Clusio nominatur; licèt Marmol. urbem *Alcudia*, & mont. *Sierra de la Ximiera* longius à Calpe distantes, nunc dici velit.

¶ Abyla mons, hodie *mont des Singes* Gallis, *Schaminkelberg* Belgis, est prope Septam urbem, in parte orientali freti Herculei, & distat 18. mill. pass. à Calpe monte Hisp. in merid.

¶ Abyssini, *les Abissins*, Aethiopiæ pop. Christiani. Veterem habent religionem, sed ea hæreticorum erroribus confusam. Eorum Imperator, qui vulgò *Grand Negus* dicitur, & a quibusdam *Preste-Jean*, sed abusivè, possidet Aethiopiam superiorem fere totam. Vide *Aethiopia*.

Abystrum, *Ursimarso* teste Gabr. Barin, oppidum Bru- *Ptol.* tiorum in Calabria, Lao finitimum, inde & à littore 12. mill. pass. Sed hoc oppidum potiùs Ursentini apud Plin. nominari videtur.

¶ Acabene, prov. Mesopotamiæ versùs Tigrim.

Academia, *Bagni di Tritoli*, villa Ciceronis in Cam- *Plin.* pan. inter Puteolos urbem & Avernum lacum, teste Turlerio. Locus item Atticæ nemorosus apud Athenas,

ubi Plato natus, (unde illius sectatores Academici appellati, teste Laertio) sic dictus ab Academo Deo: de quo Horat. lib. 2. ep. 2.

Atque inter sylvas Academi quærere verum.

¶ Acadiæ, populi Asiæ in Sinarum regno, ubi nunc prov. *Quicheu Huguan* teste Nic. Sanson.

¶ Acalandra, *Calandra*, oppid. Italiæ in Lucania trans Apenninum, in provincia Basilicata, ad fluvium Salandrum.

Strab. Plin. Acalandrus, *fiume di Roseto*, fluv. Lucaniæ Rosetum oppid. alluens, atque in sin. Tarentinum inter Heracleam & Metapontum urbes magn. Græciæ excisas influens, ab Heraclea 4. mill. pass. olim Thurios à Tarentinis disseparans.

(*Ab aliis dicitur* Salandrella, *Cluverio teste*.)

Hesy. Ptol. Strab. Acamas, *Crusocco*, mons & promontorium Cypri, quod & *Capo di S. Epifanio* teste Stephano Lusignano nominatur in ora occidua ubi olim urbs ejusdem nominis episcopalis erat, ea libro Concil. à Chidibus promont. orientalissimo 1400. stad. (quanta est Cypri longitudo) distant in occ. à Sida urbe Pamphiliæ 1060. in austrum, teste Strabone urbs verò seu potiùs pagus hodie etiam *Crusocche* dicitur. Hinc Cyprus Acamantis dicta. Scribitur & Achamas.

¶ Acanes major, & Acanes minor, *Acanes le grand, & Acanes le petit*, urbes duæ Africæ in Guinea regione in mediterraneis,

Ptol. Acantina, *Augerinu* hodie, teste A. Stuchin, insula sin. Arabini, proxima Daphninæ, inter ins. Magnorum & Orneon.

¶ Achantus, *Bisalta*, urbs Aegypti.

Xenoph. Thuc. Ptol. Acanthos, sive Acanthus, *Erisso* teste Sophiano, urbs Macedoniæ episc. sub archiep. Thessalonicæ, ad sin. Singiticum apud Athon mont. inter Nymphæum prom. & Singum oppid.

¶ Acapulcum, *Acapulco*, urbs Americæ in Nova Hispania cum portu in ora maris Pacifici, in provincia Mexicana, & castro permunito; 80. leucis Hispanicis distat à Mexico in meridiem.

¶ Acaraga, *Acarvig*, oppidum Americæ meridion. in regione *Parana*, & ad Paranam fluvium. Dicitur aliter Nativitas Beatæ Virginis, distatque 45. leucis Hispanicis a fluv. Argenteo.

Strab. Plin. Paus. Acarnania, *Carolu & Despotato* teste Mario Nigro, reg. Epiri in austrum vergens, Aetoliæ in ortum vergenti confinis. Pop. Acarnanes Polyb. Liv. & al. quorum urbes Ambracia, Actium, Leucas, Halysæa, & intus Astacus. Flumina Aracthus, et Achelous. Hos annum (quem Græci dierum 354. faciunt) sex mensibus computare solitos scribit Macrob. lib. 1. Saturnal. c. 12. Meminit Acarnanum Ovid. lib. 8. metam.

Omnia Acarnanum lætissimus hospite tanto.

Acarnanes mollitiæ et lasciviæ apud veteres notati leguntur, apud Lucian. in meretriciis, unde proverbium apud Evad. *Procellus Acarnanius*, in lascivos, Procellus enim vox est obscœna. Cum Aetolis assiduas rixas propter vicinitatem hi populi exercebant, ut aliis accidere solet.

¶ Acasium, *Acaxi*, oppidum prov. *Farimo*, in Insula Japoniæ in Asia. Distat à Meaco urb. prim. insulæ 25. leuc. teste Brietio.

¶ Acaxutla, *Acaxutla*, portus Americæ Septentrionalis in ora maris Pacifici in nova Hispania, & regione Guatimala, 7. leucis ab opp. S. Salvatoris distat.

¶ Accadia, *Accadie*, prov. Novæ Franciæ in America septent. quæ aliter Nova Scotia dicta fuit ab Anglis qui illam occuparant. Sed reddita fuit Francis pace Bredana. Ibi locus praecipuus est Portus Regius.

¶ Accara, *Accara*, opp. Africæ in Guinea regione dupl. nempe magn. & parvum in ora, inter fluvium *de la Volta* & fortalitium S. Georgij de Mina.

Lib. 1. Reg. Accaron, urbs Palæstinæ in Philistinorum finibus, Azoto, Jamniae, & Geth urbibus finitima. Nunc vicus *Accaron* adhuc dictus, teste Brocardo, à littore & ab Azoto 8. mill. pass. in austrum, ab Ascalone 20. in Boream à Geth. 14.

Plin. Ptol. Acci, *Guadix*, urbs episc. & col. Hispaniæ Beticæ episcop. sub archiepiscopo Hispalens. in regno tamen Granatensi, à Granato 9. leuc. in ortum. Basti versùs 7. media ferè inter Gienuium & Almeriam ad meridiem vergentem 14. olim colonia Accitana, inter Romanas colonias non obscura.

¶ Acci, *Guadix*, sedet ad radices montium juxta fontes fluv. *Guadalentin*. 12. leucis à Gienno in Eurum, & erepta fuit Mauris anno 1489.

¶ Accia, *Accia*, urbs Corsicæ Insulæ olim episcop. nunc in ruinis jacet, in parte Orientali Ins. Episcopatus verò unitus est Marianensi.

¶ Accipitrum Insula seu Hieracum, *Isle de Saint Pierre* Gallis, *Isola di S. Pietro* Italis, Insula parva in ora Australi Sardiniæ.

Vet. Inf. Accitum, *Finiana*, oppidum Hispaniæ Beticæ apud Granatum urbem, inter Acci & Almeriam ad 10. leuc. extra viam tamen rectam occurrens.

Ptol. Acedum, postea Ceneta, *Cenedu*, urbs episcopalis Venetiæ sub Patriarcha Aquilejensi: inter Tarvisium & Belunum 20. mill. pass. quot ab Opitergio, (cui in episcopali Sede successit) Feltriam versùs 15. Vide Ceneta.

¶ Acetum, *Ceneda*, urbs est Marchiæ Tarvisinae, Venetis subdita; non autem Summo Pontifici, ut quidam malè scripsere.

Acellium pagus est Insubriæ inter Verbanum lacum & vallem Ugiam, haud procul ab Arona opp. & Fontaneto vico: quae loca perantiqua esse testantur plures inscriptiones Rom. antiquae & marmoreae.

Plin. Acelum, *Asolo*, opp. Venetiae non obscurum in colle a Bassano opp. ampla 7. mill. pass. in ortum à Tarvisio 22. in Boream.

(*Sedet in monte in Marchia Tarvisina, ad Mussonum fluvium.*)

¶ Acemum, *Achem*, urbs Asiae in insula Sumatra. Vide Achemum.

Prov. Acema. Vide Cema, sic enim legitur apud Plin. licet Ortel. sic scribat.

¶ Acer *S. Marino*, mons Æmiliae cum oppido in Italia. Est Respublica sui juris, habens sub se duodecim pagos. Distat à mari Adriatico 10. mill. & a S. Leone 6. mill. Sedet in limite Ducatus Urbini versùs Romandiolam prov. Vulgo dicitur *la Republique de S. Marin*. Ex montis hujus radice profluit fluv. Ariminum, vulgo *Marecchia*.

Plin. Rom. Acernum, *Acierno*, urbs Picentium episcopalis sub archiepiscop. Salernit. inde 20. mill. pass. à monte Corvino 7.

¶ Acernum, *Acerno*, urbs est parva Principatus Ulterioris, 15. mill. a Salerno in ortum.

Strab. Liv. & al. Acerrae, *l'Acerra*, urbs Campaniae episcop. sub archiep. Neapolitano, apud Clanium fluvium à Neapoli 8. mill. pass. in via Beneventum ducente occurrens, à Nola 6. Capuam versùs, aegrè habitata, cujus mem. Virgil. lib. 2. Georg.

-& vicina Vesævo

Ora jugo, & vacuis Clanius non æquus Acerris.

Fuerunt & Acerrae, teste Polyb. urbs Galliae cisalpinae, inter Alpes & Padum à Rom. excisa, ubi nunc Carpum oppidum amplum, ut aliquibus videtur. Sed, teste And. Alciato, pag. est ad Padum in agro Ticinensi, *l'Agerola* dictus. Carulo verò à Basilica Petri Episcop. Novariensi videtur esse pagus agri, seu Diœcesis Ticinens. in Novariensi confinio, vulgo *Acero* appellatus, (*Vide Acherra.*)

¶ Acerris, oppidum Lacetanorum in Hispania, hodie est *Gerry*, in Catalonia provincia, ad Nogueram fluvium versùs montes Pyrenaeos, teste Brietio.

Thuc. Acesines, Asines Plin. *Alcantara*, seu *Cantara*, teste Thoma Fazello, fluvius Siciliae ex Ætna monte apud Randacium oppidum oriens, ac per agrum Tauromenitanum in mare à Tauromenio 18. mill. pass. fluens. Acesinus verò fluvius est ingens Indiae in Indum influens, juxta quem arundines ejus magnitudinis proveniunt, ut singula internodia navigii vicem suppleant, teste Plinio estque teste eodem gemmifer. Alter hujus nominis fluvius à Plin. in Taurica juxta Penticapen fluens memoratur.

Virg. Acesta, urbs Siciliae. Vide Egesta & Segesta. Ejus memor. Virg. lib. 5. Æneid.

Urbem appellabant permisso nomine Acestam.

¶ Acha, *Acha & Achen*, fluvius Germaniae in Bavariae Ducatu per lacum Chimum labitur, & postea in Oenum fluvium se exonerat.

Diod. Achabytos, mons Rhodi insulae celsissimus: in quo Jovis delubrum erat.

¶ Achacica, *Achachica & Achiacica*, oppidum Americae in Nova Hisp. & Mexicana prov. ubi argenti fodinae. 18. leuc. distat ab urbe Angelorum in Boream.

Lib. Gen. Achad, locus erat palaestinae trans Jordanem fluv. in quo Jacob Patriarcha obiit.

¶ Achadia, *Auvagdoune*, urbs parva Hiberniae in Connacia, & in Comitatu Gallivensi, episc. sub archiepiscop. Tuamensi, teste Brietio.

Strab. Liv. Arr. Achaei pop. Graeciae io universum maxim. apud Poetas appellantur. Sunt & Populi Sarmatiae Asiat. io ora maria Euaini apud Heniochos occ. versùs incolentes: de quibus Plio. & Ptol. Orchomeniorum col. Ovid. lib. 4. de Ponto:

Nec potes infestis conferre Charybdin Achais.

Steph. Achaemenia, reg. Persidis felix à veteribus plurimùm commendata. Populi Achaemenii Ovid. Achaemenidae Strab. Vide Persis, sic ab Achaemene Rege dicta. Telae Achaemeniae apud Auson. in epigr.

Laudet Achaemenias Orientis gloria telas.

Plin. Achaeorum portus, *Porto bon*, teste Nigro. Vide Portus pulcher in Sarmatia. Est & statio Troadis apud Sigeum promontorium.

Polyb. Stra. Plin. & al. Achaja, quae & Hellas, & Graecia, teste Plinio, reg. praeclara Europae, nunc *Livadia & Rumelia*, teste Castaldo cui ad arctos Thessalia confinis est, ad occasum Epirus, ad austrum Peloponnesus, mari ad ortum & austrum circumfluae. In Bœotiam, Atticam, Megaridem, Phocidem, Locros Ozolas, & Doridem regiones dividitur: sic ab Achaeo Rege nominata. Est & Achaja reg. Peloponnesi inter Corinthum, & Patras sinui Corinthiaco expositae. Achajae memor. Ovid. Epist. Paridis:

O quoties dicet, Quam pauper Achaja vestra est?

Hinc Achaicus nomen gent. Virg. lib. 5. Aen.

O misera, quas non manus, inquit, Achaica bello
Traxerit ad lethum.

Adagium, *Achaicum telum*, pro scommate.

¶ Achaja latè sumpta, quae Graecia propria, & Hellas, hodie *Livadia*, dicitur. Achaja autem propria in Peloponneso hodie est Ducatus Clarentiae, *le Duchè de Clarence*, teste Brietio. Subest autem utraque Dominio Turcarum a duobus saeculis.

Strab. Achara, oppidum Lycaoniae apud Galatiae & Pisidiae fines ad stagnum, ab Iconio 43. mill. pass. in occasum recedens. Acaeara item a Cicerone in Verrem memoratur, opp. olim nunc pag. Siciliae in agro Syracusano, nunc *Carrano*, teste Faz. Pop. Acharenses.

¶ Achardeus, *Copa* Mercatori, *Zigna* Lazio, fluv. Sarmatiae Asiaticae. Dicitur ab aliis Varadaous, effunditurque in Maeotidem paludem.

¶ Acharman, urbs Arabiae felicis, ubi Thamydeni populi teste Brietio.

Sil. Achates, *Cantara*, ut nonnullis videtur, fluvius Siciliae, idem cum Acesine, sive Asine, qui, teste Plin. lib. 37. c. 10. Achatem gemmam gignit. De quo Sil. lib. 14.

Et perlucentem splendenti gurgite Achatem.

¶ Achates fluvius hodie *Drillo* dicitur, teste Magino, Brietio, & aliis, estque in Valle Neetina, & in mare Africum cadit 6. mill. pass. à Terra nova in Eurum.

¶ Achbalucum, *Achaluch*, oppid. Asiae in Cathaja regione, non longè a Cambalo, & in provinc. *Tainfu*, juxta lacum.

Strab. Plin. Mel. & al. Achelous, *Aspropotamo* Soph. *Geromlea* Nig. & aliis *Pachitolmo*, fluvius ingens Acarnanum, eos ab Aetolia secludens, ex Pindo mont. ortum habens, ac in mare Jonium contra Echinades insulas se exonerans. Alter apud Strab. & Paus. in Thessalia Lamiam urbem alluens. Ovid. lib. 3. amor.

Nescio quem spectans Acheloon & Inachon amnes,
Et potui nomen, Nile, referre tuum.

Hinc Achelojus nom. gent. Virg. lib. 1. Georg.

Poculaque inventis Acheloja miscuit uvis.

Est & Achelous fluv. Peloponnesi, Dymam urbem praeterfluens. Idem Thoas à celeritate apud Poetas nominatus fuit, & pro quavis aqua, ut apud Virg. usurpatur.

¶ Achemum, *Achem*, urbs per ampla & regni cognominis caput, in insula Sumatra in India, cum portu in ora septentrionali ins. Dicitur aliter Acemum, distatque 400. mill. pass. a Malacca in Circium, 210. ab ora proximiori Peninsulae Indiae extra Gangem in occasum, & 40. ab urbe *Pedir*. Ejus Rex obtinet etiam regna *Pedir*, & *Pacem* in viciniis.

Polyb. Acherae, sive Acherrae, oppidum olim, nunc pagus Insubriae in agro Novatiens. *Acerano*, teste Gaudentio Mer. Vide Cereduum, & Acerrae. sic enim legendum videtur.

¶ Acherrae, seu Acerrae, hodie est *Ghierra*, castrum Ducatus Mediolanensis, in Laudensi agro, ad confluentes Serij in Adduam fluvium, 2. mill. à Piceleone, & 12. a Cremona in occasum, uti a Placentia in Boream, teste Brietio.

Strab. Plin. Acheron, fluvius geminus, unus Brutiorum in Calabria citeriori apud Pandosiam urbem excisam fluens, inque sin. Terinaeum desinens, *Campaniano & Saunto*, teste Bario; alter Epiri ex Acherusia palude in sin. Ambracium decurrens, *Velichi*, seu *Verlichi* Nig. *Fanar*. Ant. Nebrissensi. Ejus ostia a fontibus 36. mill. pass. distant. Est & Acheron. fluv. inferorum apud Poetas, quasi sine laetitia. Unde Acherontœus nomen gent. Claud. lib. 2. de rap. Proserp. *Ptol.*

Tunc Acheronteos mutato gurgite fontes
Lacte novo tumuisse ferunt.

Hujus fluv. mem. Virg. lib. 7. Aeneidos.

Flectere si nequeo Superos, Acheronta movebo.

Acherontia, Acheruntia Liv. *Acerenza*, urbs Lucaniae, in Apuliae confinio, archiepiscop. fere media inter Venusiam ad occasum, & Mateolam ad ortum ad 20. mill. pass. Pop. Acherontini Plin. Ejus mem. Hor. lib. 3 carm. *Hor.*

Quicunque Celsae nidum Acherontiae,
Saltusque Bantinos, & arvum
Pingue tenent humilis Ferenti.

¶ Acherontia, *Acerenza*, seu etiam *Cirenza* dicta ab accolis, urbs est hodie in Basilicata provincia regni Neapolitani, prope Bradanum fluvium ad radices Apennini, 10. milliaribus distat a Venusia in Eurum, & 28. a Mateola in occasum. Deficit in dies; estque parva admodum, & ejus Archiepiscopat. unitus est Mateolanus seu Materanensis.

¶ Acherlunda, *Akersondt*, insula Norvegiae in ora littorali, & merid. estque parva & versùs Fridericostadium.

Acherusia, *Lago della Colluccia*, teste Bened. Falconio. pal. Campaniae inter Misenum & Cumas urbes extinctas ad 2. mill. pass. Acherusia item palus Epiri à Plinio memor. per quam Acheron fluvius labitur, sive ex qua ille emittitur, in Thesprotia, ab Ambracia 36. mill. pass. distans. Hanc ad Chimerium port. & oppidum per Thesprotiam in mare exire scribit Thucyd. Est & Acherusia, teste Mela, specus Bithyniae apud Heracleam Ponti: unde Cerberum extractum fabulantur. De Acherusia palude. Sil. lib. 14. *Stra. Plin.*

Serpit pascendo crescens Acherusia pestis.

Achetus, Acithius Ptol. ut aliquibus videtur, *fiume di Noto*, fluv. Siciliae apud Netum urbem fluens. Acithius verò, de quo Ptol. longè hinc in oram occiduam fluit. Hujus solus Silius Ital. memor. Populi Achetini Cic. Sil. lib. 14. *Sil.*

Et Netum, & Mylae, pubesque liquentis Achetì.

¶ Achilia, *Akill*, ins. in ora Connactiae prov. in Hibernia, prope Comit. *Maio*. Satis parva est.

Achillea, *Caccaria*, teste Nig. ins. Sarmatiae Europ. ante ostia Borysthenis, quae & Macaron, & Leuce. Achillea autem apud Ptol. Paus. & Max. Tyrium, ins. & urbs ad ostium Istri Boreal. gemina, nova, & vetus, *Killia* vulgò, apud Albam urbem, inde 2. milliar. Germ. Hanc Paus. & Max. Tyr. ostio Danubii opponunt, & Leucam vocant, Achillea quoque apud Strab. et Plin. quae et Dromos Achillis, Penins. est priori Achileae proxima, *Fidonisi*, teste Nigro dicta. *Plin.*

Achillaeum, *Capo di Croce*, Villanovano, et Mol. oppidum et prom. Sarmatiae Asianae ad Bosphorum Cimmerium, et fauces Maeotidis paludis. *Strab. Ptol.*

Achivi, Graeci dicuntur apud poetas, qui et Achaei ab Achaeo Jovis filio, teste D. Isidor. lib. orig. Horat. epist. 2. l. 1. *Hor.*

Quicquid delirant Reges, plectuntur Achivi.

¶ Achonrita, *Achonry*, urbecula Hiberniae in Connachtia prov. Deficit in dies. Est in Letrumensi comitatu, propè lacum *Alyne*, et vix 6. mill. pass. a Letruno in Boream. Episcopalis est sub Archiepiscopo Tuamensi.

Achor, vallis et lacus Palaestinae juxta Galgala oppid. Hiericunthi proximum ad Bor. *Lib. Jos.*

Achris, et Acridus, teste Cedreno, Lychnidus Ptol. et postea Justiniana prima a Justiniano Imperatore, et instauratore dicta, *Acrida, & l'Ochrida*; et Turcis *Giustandil*, urbs Macedoniae archiepiscop. et olim Serviae et Bulgariae metropolis ad Lychnidum lac. unde Drinius amnis effluit: sub qua metropoles 6. erant, et episcopatus 10. Abest a Dyrrachio 118. mil. pass. in ortum Thessalonicam versùs. *Proc.*

¶ Aciaponda, *Aciaponda*, oppidum Indiae extra Gangem, in ora sinus Bengalae et regni Peguviae, cum portu, 80. mill. passuum ab Arachamo in meridiem:

¶ Acibi, populi Sarmatiae Europeae, ad fontes Borysthenis septentrionalis.

¶ Achyrum, *Achyr*. urbs Poloniae ad Worskloam fluv. in Volhinia infer. et contin. Moschoviae, cum arce in monte. Distat à Boryst. 25. leuc. Polonicis in Bor. test. Guillelmo le Vasseur.

Strab. Plin. Acila, prom. & urbs Arabiæ felicis contra Diram urb. & promontorium Æthiopiæ, ſinu Arabico intercedente. Ocila, Plin. alibi, Ocelis Ptol. emporium Arabiæ ad ſinum Arabicum. *Zidum*, teſte Nigr. inter Heropolim ad intimum ſin. receſſum 160. & fauces ejuſdem ſin. 195. leucis Hiſpanicis, a Mochura, ſeu Mecha (ut nunc vocant) 40. Sed teſte Rhamnſio, *Capo Celi* potiùs dicitur, promontorium, ad ſinus Arabici fauces, olim emporium Arabiæ, ex quo, teſte Plin. in Indiam navigabatur. Vide Ocelis.

Vet.inſcrip. Acilia Auguſta *Azelburg*, oppidum olim Vindeliciæ, nunc pag. Bavariæ apud Straubingam urbem, Ratiſpona urb. 6. leucis in ortum.

Servio. Acilius, *Atilino* nunc, teſte Faz. fluvius Siciliae inter Lilibœum urbem & Acithium fluv. in mare labens, à Lilybœo 8. mill. paſſ.

Acincum. Vide Aquincum.

Ant. Strab. Plin. Aciris, *Acri*, fluv. cum oppido cognomine, in Lucania oriens, ac per magn. Græciam in ſin. Tarentinum apud Metapontum urb. eaciſam fluens, haud procul à Turſo urbe decurrens. Eſt & Aciris *Acrle* oppidum Brutiorum non obſcurum inter Roſcianum & Beſidianum urbes Calabriæ citer.

¶ Aciris fluvius etiam Agrius dicitur, vulgò *Agri*. Vide ibi, habetque ad oſtia vicum, qui *Torre d'Agri* dicitur.

Ovid. Theocr. Acis, *Fredde* nunc, ob ejus frigiditatem, teſte Faz. dictus, fluvius Sicilię ex Etna monte in mare apud Tauromioium influens, inde ad 5. mill. paſſ. haud procul ab Aceſine fluv. ubi ara nomen antiquum adhoc retinens *Aci*. Curſu citiſſimus eſt, & herbifer. De quo Ov. l. 13. Metam.

Acis erat: & ſic quoque erat tamen Acis in amnem Verſus.

¶ Acis, *Fredde*, fluvius eſt parvus Siciliæ io valle Nemorenſi: & io Jonium mare influit longè ab Aceſino fluvio & medio itinere inter Cataoiam & Tauromenium.

Acis item apud Plio. inſula parva eſt, una Cycladum.

Ptol. Acithios, *Birgi*, teſte Faz. fluvius Sicilię haud procul à Salemio opp. inde ad 6. mill. paſſ. oriens, ac in mare ioter Lilybœum & Drepaoum urbes poſt Acilium amnem proximum labens.

Ant. Acius, *Jalcio*, teſte Joſia Simlero, locus Siciliç apud Catinam urbem.

¶ Aclea, locus diœceſis Dunelmenſis in Anglia ubi alias Concil. Anglic. ſub Hadriano primo. Eſt juxta fluvium *Skern*. 9. milliaribus Anglicis a Dunelmo in meridiem.

Plin. Acmodæ, inſulæ Silurum Solino, *Silley*, 7. inſulæ maris Britannici, Britanoiæ minori adjacentes, à Laona urb. 8. leucis diſtantes, quæ ab aliis *Sorlingos* appellantur: ſed hæ Albioni adjacent à 7. inſulis diverſæ, inter illas & prom. Albionis extremum ad occaſum ſitæ, inde ad 8. leucis recedeotes. Quamobrem inſulæ Silurum (qui ſunt populi Albionis) ab Acmodis diverſae eſſe videntur.

¶ Acmodae, ſeu Æmodae inſolae, teſte Cluverio & Sanſone, hodie *Iſles des Schetland* dicuntur, io mari Caledonio; ſuntque ſob dominio Regis Daniae. Earum autem praecipua *Mainland* dicta extenditur ad 60. mill. paſſuum. Vide Schetlaodia.

Ptol. Acmonia, urbs Daciae, quae teſte Nigro *Severino* eſſe videtur, urbs ad Danubium apud pontem Trajani, à Severo Imperatore condita, & Severinum dicta, à Temeſvaria 12. leuc. in Eurum. Fuit & urbs Phrygiæ magnae epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Laodiceno, Eumeniæ finitima.

¶ Acolis urbecula fuit in inſula Tenedo, in mari Ægaeo, a parte Aſiae.

¶ Acoma, *Acoma*, locus in monte, ex praecipuis novi regoi Mexicani in America ſeptentrionali.

¶ Acoo, ſeu Ptolemais, *Acre*, urbs epiſcopalis Syriae ſub Archiepiſcopo Tyreoſi. Vide Ptolemais. Celebris eſt fortitudine Equitum S. Joaonis Hieroſolymitaoi, qui illam per tot annos fortiter propugnarunt.

Plin. Steph. Acone, & Aconae, portus & opp. Bithyniç in ora maris Euxini, apud Heracleam Ponticam, cujus eſt oavale. *Naxis* nunc Mal. & al. ab Aeone fluv. cujus mem. Val. Flac. lib. 4. Argoo.

Quid memorem quas Iris aquas, aut torqueat Acon?

Non longè Aconitus collis, ubi Aconis herba, ex qua aconitum venenum conficitur, teſte Dioſcoride lib. 4. Sunt qui Aconem *Lagula* nunc dici ſcribant, ab Heraclea 20. mill. paſſ. in ort.

Anton. Acontiſma, locus Macedooiae, in Thraciae confin. inter Neapolim & Topirim, à Philippis 21. mil. paſſ. Topirim versùs 18. occurrens.

¶ Acores inſulæ, *los Islas Açeras*, in Oceano occ. V. Açores.

Acra Japygia, quae & Saleotino Ptol. dicitur, *Capo di Leuca*, & *Capo di S. Maria*, prom. Salentinorum, ſeu Japygiae & Meſſapiae, in ortum contra Ceraunios Epiri montes excurrens, ab Hydrunto in meridiem, & à Gallipoli in bor. ad 20. mill. paſſ. diſtans. *Plin. Ptol.*

¶ Acra Japygia, ſeu Jopigium promootorium, hodie *Capo S. Maria*, ſeu *S. Maria di Leuca* dicitur. Diſtat ab ora proximiori Epiri 60. mill. paſſ. in occaſum a Gallipoli 24. mill. paſſ. in Eurum, & ab Aleaano 9. mill. paſſ. in meridiem. Ibi aliàs oppidum praeclarum, *S. Maria di Leuca*. Nunc in ruinis jacet. Vide Japygium promootorium.

Acrae, Acraeę Ptol. *Acremont*, oppidum Siciliae exciſum, io finibus Syracuſanorum apud Palatiolum & Claromontem oppidum ac apud Buſſenam oppidum & ortum Anapi fluv. ad 2. mill. paſſ. à Raguſa opp. amplo 12. in Bor. Ejus mem. Sil. lib. 14. *Thucyd. Liv.*

Non Tapſus, non è tumulis glacialibus Acra.

Acragas, *Drago*, fluvius Siciliae apud Agrigentum fluens. Vide Agragas. *Thucyd.*

Acrath, *Velez de Gomera* Marm. incolis *Deyrat Bediz*, al. *Agenaa*, al. *Mezemme*, oppidum Maur. Tingitanae littor. contra Malacam Hiſpaniae urb. inde 80. leuc. *Polyb. Ptol.*

¶ Acrath, *Bediz Velez*, oppidum eſt hodie regni Fezzae in prov. Erriſis & in ora maris Mediterranei. Diſtat tantùm à Malaca urbe 30. leucis Hiſpaoicis io auſtrum.

Acria, *Ormoas*; teſte Mol. opp. Laconicae marit. apud oſtia Eurotae fluv. inter Gythium ad occaſum 140. & Aſopum ad ortum 60. ſtad. diſſitum. *Strab. Ptol.*

Acrida. Vide Achris, & Lychnidus. *Cedren.*

¶ Acrij, *Monte Sirij*, montes Siciliae inſ.

Acriſione urbs fuit Peloponneſi apud Argos, ab Acriſione Acriſii Regis filia nomen habens. Unde Acriſionaeus nomen gent. Virgil. lib. 7. Æn. *Strab.*

Acriſionais Danae fundaſſe colonis.

Acritas prom. geminum; unum Bithyniae, *Capo Acrita*, ad Boſphorum Thracium, quod & Acra Melaena, hoc eſt promontorium nigrum appellatur apud Orpheum, haud procul à Chalcedone urbe, teſte P. Gyllio. Alterum Meſſeniae, *Capo di Gallo*, teſte Soph. cum aliis, inter Methonem ad Bor. & Coronen ad Auſtrum proximas urbs, unde ſinus Coronaeus, ſive Aſinaeus incipit; qui & Meſſeniacus ſinus appellatur. *Strab. Ptol.*

¶ Acritas promontorium eſt Peloponneſi in Meſſenia provincia, 18. mill. paſſ. à Corone in meridiem.

Acroathon, ſive Acrothoo, ut apud Plinium & Melam, Acrothoon Herod. Athos Acron. Ptol. *Cima di monte ſanto*. Jugum Athi cum oppido cognomine, ubi nunc cœnobium ingens & celebre Graecorum, quod aliis cœnobiis & opp. ejuſdem monr. praeeſt. Ibi bibliotheca recondita, & literis opera navatur ſedulò, cùm inde Epiſcopi deligantur. *Plin.*

¶ Achroathon hodie à *Graecis* [illegible] dicitur, eſtque in ea parte Maced. quae nunc *Jamboli* nuncupatur. Vide Athos.

Acroceraunia, Acroceraunij, & Ceraunij Melae, *monti della Chimera*, teſte Alphonſo Adriano cum aliis, montes Epiri altiſſimi inter Aulonem urb. Macedonicam io Bor. 35. & Buthrotum in meridiem 92. mill. paſſ. à Japygio Italiae promont. 700. ſtad. in ortum quot a Corcyra in Arctos. Sic montes etiam Armeniam ab Iberia diſterminantes dicuntur quòd à fulminibus ob eorum celſitudinem feriantur. *Plin. Ptol.*

¶ Acroceraunia juga, ſeu Acroceraunij montes hodie *Monts de la Chimere* dicuntur, ſeu etiam Montes Diaboli, teſte Brietio. Sunt prope Acroceraunium promontorium inter Albaniam & Epirum, prope Auloem, & ejus incolae *Chimarioti* vulgò dicuntur.

Acroceraunium prom. Epiri, pars Acrocerauniorum, mari Jonio imminens, Lacioio prom. magnae Graeciae adverſum, inde 75. mill. paſſ. io ortum recedens, *Capo della Chimera*. Hic olim Acroceraunia epiſc. ſub archiepiſcopo Dyrrachino, quae nunc *la Chimera* dici videtur. De Acrocerauniis Ovid. l. 2. de remed. amor.

Has tibi ſint Syrtes, hæc Acroceraunia vita.

¶ Acroceraunium promontorium hodie *Capo della Lenguetta* dicitur, eſtque io Epiro & in limite Albaniae prope Aulonam, 60. mill. paſſuum ab Hydrunto in ortum.

Acrocoriothos, arx & mons Corintho urbi imminens non ſecùs ac Ithome Meſſenae imminebat. Hic mons à media Graecia, teſte Plutarco, ortum habet. De ea Stat. lib. 7. Thebaid. *Strab. Plin. Pauſ. & al.*

Jam premis Gadivus equis Ephyran premebat

Littera

Litora, quæ summas supra Acrocorinthus in auras Tollit.

Mel. Acronius, Brigantinus Plin. Podamicus posterioribus, *Bodensee* lac. maximus inter Rhætos, & Helvetios, cui Venetus apud Constantiam urbem copulatus: per quos Rhenus fluvius decurrit. Illum circumstant San-Gallom urbs libera, Brigantium upp. Lindavium urb. lib. & Pudamium opp. cum aliis opp.

¶ Acronius & Brigantinus sunt duo lacus, Cleverio & aliis, quod rectius, Acronita enim is quem Cellensem lacum *Cellersee* ab oppido Cella appellant; Brigantinus autem & Venetus seu Podamicus, is est qui nunc Constauriensis vocatus; estque longitudinis 40. mill. pass. *Bodensee* Germanis, *Lac de Constance* Gallis, & *Lago di Constanza* Italis, estque inter Helvetios, & Sueviam. Acronius autem *Lac de Zell* Gallis, est prope & infra Constantiam Scaphusiam versus; vixque extenditur ad 12. mil. pass. Per eum labitur Rhenus fluvius: habetque insulam Sinuviam, *Richenaw*, in qua ædificatu fuit Augia major seu dives ordinis S. Benedicti: in qua Scholæ olim fuerunt totius Germaniæ celeberrimæ.

Dion. & Steph. Acropolis, *Luco*, oppid. Marmasicæ inter Bathracum port. ad occ. & Scytianium port. ad ort. a Creta 300. mill. pass. in austrum. Vide Antipyrgus.

¶ Acropolis. *Agropoli*, opp. in littore prov. Princip. citerioris in regnu Neapolitano.

Jornan. Acroventum, *Governo*, pag. Venetiæ apud Padum, ubi is Mincium fluv. excipit, in agro Mantuano, inter Mantuam 10. & Concordiam apud Mirandulam 26. mill. pass. haud procul a D. Benedicti cœnobio.

¶ Acroventum vulgò *Governolo* dicitur: estque ditionis Mantuanæ, non Venetæ, & ad Mincium fluvium, qui duobus abhinc miliar. in Padum se exonerat inter Mantuam & Mirandolam.

¶ Acza, *Aksa* & *Akza*, fluv. Asię, in Georgiæ reg. in mare Caspium se exonerans prope urbem *Zierach* in Zuiria regione.

¶ Acsteda, *Acksteede*, uppidum Germanię inf. in Ducatu Bremensi ad fluvium *Lun*, in ditione Svecorum. Distat a Brema 6. miliaribus Germanicis in Boream, & paulò minùs e Staada in occasum.

Strab. Actę, reg. Helladis. Vide Attica. Hinc Actęus nom. gent. Ovid. lib. 12. Metamorphoseon.

Sit super Actæas Heros Cylenius arces.

Plin. Actania, *Heligland*, recte Ortelio insula maris Germanici in alto contra Albis fluv. ostia. Dirmarsię oræ adjacens.

¶ Actania, *Heligbland*, insula est parva Danię sub dominio Ducis Hulsatię, & ferè 8. milliaribus Germanicis distans in ortum ab ora Dithmarsię, cujus para est, & paulò plùs ab ura Frisię urientalis in Boream.

Eusob. Cas. Cic. Strab. Plin. Liv. & al. Actianus, sive Accianus fundus, locus Umbrię circa Pisaurum urbem; qui nunc *Farnazzano* nominatur.

Actium, *C. Figalo*, urbs & prom. Epiri ad ut sin. Ambracij, contra Nicopolim urb. proximam via milliarin distantem, à Buthroto & Corcyra 50. mil. pass. in merid. Leucadem versùs 30. olim templo Apollinis clarum. Ibi August. Marc. Antonium vicit. Hinc Actius, & Actiacus nomen gent. Ovid. lib. 1. Fast.

Frondibus Actiacis comptos redimitu capillos,

Pax ades.

Sil. lib. 15.

Leucata, & Phœbi vidit citus Actia templa.

Ptol. Acula, sive Aquula, *Aqua pendente*, uppidum Herresię loco sublimi apud Peliam flumen aquis abundans, inter Senam 40. & Vulsinios Rumam versùs 10. mill. pass. medium ferè inter Oropitum ad ort. & Suanam ad occ. 12. mill. pass. Cujus pop. à Plin. Aquenses nominantur. Sunt qui aquas Taurinas esse velint.

¶ Acula, seu Aquula, urbs est Herresię le ditione Pontificia & in agro Urbevetano 5. miliaribus u limite territorij Senensis, & 8. a Vulsinijs. Episcopali sede decorata fuit ab Innocentio X. anno 1647. loco Castri diruti.

Ptol. Acumincum, *Zalonkemen*, upp. Pannonię infer. ad Danubium, inter Petrovaradinum ad occ. & Taurunum ad urt. 6. leuc. vel, ut aliis libet, *Camoiz* pag. apud Petrovaradin.

¶ Acumulum, *Acumoli*, opp. Aprutij alter. in Italia, ad fluvium Truentum, 12. mill. pass. distans a Nursia urbe in urtum, & paulo plus ab Asculo in Circium in limite Umbrię & ad radices Apennini.

¶ Acus, *Agulha*, Lusit. *l'Aiguille* Gallis, insula maris Aethiopici seu Barbarici. Dicitor etiam *Isle de Gale*: distatque 900. mill. pass. ab ora Zangeebarię in ortum, uti 300. c parte septentrionali Madagascarię.

Acusio col. (non Acusiorum col. ut Ortel. cum aliis legit) postea Gratianopolis ab instauratore dicta, *Grenoble*, urbs Gallię Narbonensis in finibus Allobrogum ad Hisaram fluv. episc. sub archiep. Viennensi, inde 15. leuc. totius Delphinatus conventus juridicus, à Civarone urbe primaria Sabaudię 6. leuc. distans. Sed potiùs *Agu* pag. est ejusdem tractus. Ptol.

¶ Accusio, *Grenoble*, dicitur etiam Cularo, distatque 9. leucis à Civarone in meridiem, 4. a Cartusia, & 16. a Lugdunu in Eurum. Sedet in planitie ad radices montium & ad Isaram fluvium, ubi recipit Dracum in valle Grisivodana. Vide Gratianopolis.

¶ Acutus, *l'Agout*, fluvius Gallię in Occitania. Castrum rigar & Vaurum urbes, & postea in Tarnem se exonerat.

¶ Acuum prom. *Cap. des Aiguilles*, Lusitanis *Cabo de Agulhas*, caput extrem. & pręcip. promontorij Bonę Spei in Africa meridionali.

Acys fluv. Sicilię. Vide Acis. Sil. lib. 14. Sil.

Quippe per Æneos Acys petit æquora fines,

¶ Aczudia, uppidum Valachię, vulgò *Aszud*, infra Backuviam, ad fluvium *Missovo*.

Ad ansam *Ithancester* teste Camd. oppid. Albionis in Essexia reg. Anglię, inter Combretonium 15. & Camolodunum 6. mill. pass. occurrens. Ant.

Ad aquas Larodas, opp. Sicilię apud *Xaccam* oppid. Vide Thermas. Ant.

Adaquilas, *Igle*, pag. apud Treviros, & oppid. Gallię Celticę in Normannia *l'Aigle*, inter Druides 22. & Falesiam 9. leuc. Ant.

¶ Ad Aquilas, *l'Aigle*, oppidum Normannię. Ad Rillam fluv. sedet inter Drocas 15. Fallesiam 17. & Sagium 9. leuc. Vide Aquila.

Ad caballos, *Bagnacavallo*, opp. Æmilieç. Vide Tiberiacum. Ant.

Ad casas Cęsarianas, *S. Cassiano*, pag. Hetrurię, a Florentia 8. mill. pass. Senas versùs. Ant.

Ad Columellas, locus Æmilię apud Ravennam, inde 6. mill. pass. ubi Majorianus Augustus creatus est, teste Hieron. Rubeo. P.Dia.

¶ Ad decimum, *il Borghetto*, upp. Italię, 10. mill. pass. ab urbe, Anconam versùs.

Ad fines, *Pfin*, upp. non Rhetię, ut scribit Ortel. sed Helvetiae, ad Taerum fluv. à Constantia urb. vix miliario Helvetico Tigurum versùs distans. Ad fines etiam *Tuin*, oppidum Belgij in Hannoniae & Leodiens. ditionis conf. ad Sabim fluv. à Montibus 4. leuc. in ort. Namurcum versus. Ad fines quoque in Liburniae & Pannoniae conf. *Samagnar*, inter Quadrata 14. & Siciam 12. mill. pass. occurrens. Ant.

¶ Ad fines, *Tuin*, seu *Thuin*, upp. est Hannoniae, Leodiensis tamen ditionis; distatque à Vullocuria 3. leucis in occasum.

Ad Herculem, portus Hetruriae, qui *Liverno* videtur Ortel. Ant.

Ad lapidem, *Stoneham*, teste Camd. locus Angliae in reg. Vitarum. Beda.

Ad matrem magnam, *M. Vergine*, cœnobium praeclarum Hirpinorum in monte excelso, ab Abellino urb. 4. mill. pass. distans. Ant.

¶ Ad matrem magnam est in regn. Neapol. & principatu ulteriori, ab alijs Mons Virginis dictus, ubi caput totius Ordinis cognominis.

Ad Mauros, *Maurkirchen*, teste Laz. pag. Nurici in Austria.

Ad muros, *Samerein*, teste eod. Laz. pag. Pannoniae sup. in insula Cituorum, à Posonio urbe 2. leuc. muro cinctus, Amm. videtur idem cum sup. Li. No. Ant.

Ad murum, *Walteuvn*, teste Camd. villa seu pag. Albinnis, apud Vallum, in Angliae Scotiaeque confinio. Beda.

Ad nonem, Venetię *Mestre*, oppidum est Marchiae Tarvisinae; prope Venetias, ad Musonem fluvium.

Adpalatium, *Palazzo*, pag. Venetiae à Tridento 4. mill. pass. in austrum Verunam versùs, ad Athesim, inter Tridentum & Roboretum uppidum. Ant.

¶ Ad perticas, prope Ticinum, *S. Maria delle Pertiche*, vicus Italiae in Ducatu Mediolanensi & prope Paviam.

Ad pontem, *Paunton*, teste Camd. oppidum Albionis in Anglia, Pons Aelius, in lib. nor. medium inter Lindum urb. & Verometum opp. 19. mill. pass. Londinum versùs. Ant.

Ad pyrum, *Speyr*, urb. germ. sup. Vide Spira. Ant.

Ad septem aras, *Azumar*, teste Jacobo Vascunc. uppidum Lusitaniae in regno Portugallico, à Medobriga 14. mill. pass. Emeritam versùs. Ant.

Ant. Ad septem fratres, *Ceuta*, urbs Mauritaniæ Tingitanæ sic dicta ab æqualitate septem montium. Vide Septa.

Ant. Ad sorores, *Val de Fuentes*, teste Jac. Delgato, pag. Hisp. Lusit. apud Emeritam urbem.

Lib. Not. Ad statuas Colossas, Colocia posterioribus, *Colocria*, urbs Pannoniæ infer. Archiep. ad ulteriorem Danubii ripam, Altinio proxima, à Buda 12. leuc. in Eurum.

¶ Ad statuas Colossas seu Colocia, *Colocz*, urbs est Hungariæ inferioris infra insulam Uriam, subestque dominio Turcarum à centum quinquaginta ferè annis. Vide Colocia.

Ant. Ad turres, *S. Biase*, teste Bario, opp. seu pag. Brutiorum in Calabria citer. inter Martoranum & Hipponium, à Neocastro 5. mill. pass. distans.

Mart. Rom. Ad ursum pileatum, locus urbis Romæ, ubi ouncædes sanctæ Balbinæ.

¶ Adachsunia, mons Africæ in regno Fezzæ & provincia *Chaus*.

¶ Adada, urbs Syriæ in Palmirene prov.

¶ Adama, urbs igne cœli consumpta cum aliis tribus, in mari mortuo, in Palæstina.

¶ Adamana, urbs Asiæ in Cœlesyria, 15. leucis distat à Damasco.

Dion. Ptol. Adana, *Adena*, urbs Ciliciæ archiep. & primaria, ad Pyramum fluv. ubi pons lapideus, inter Tarsum 27. & Mopsuestiam 18. mill. pass. ab Antiochia magna 90. ab Isso 30.

¶ Adaovi, *Adaovus*, pop. Africæ in ora Guineæ.

¶ Adara, *Adare*, oppidum Hiberniæ in Momonia orient. ad fluvium Mayum, 12. mill. pass. à Limerico distat in meridiem; deficitque in dies.

Plin. Addua, Adua Polyb. Aduas Strab. *Adda*, fluv. Insubriæ, illam à Cenomanis & Bechunis Venetiæ pop. separans. non longè ab Oeno & Athesi oriens, perque vallem Tellinam in lacum Larium influens; à quo emissus, Laudem Pompejam attingit; ac in Padum inter Placentiam & Cremonam excipitur.

¶ Addua fluv. oritur in Rhætia ex Alpibus & monte Braolio, 15. mill. pass. à fontibus Oeni: deinde per vallem Tellinam atque Larium lacum fluens, inde emissus, Ducatum Mediolanensem à dominio Veneto separat ex aliqua parte, ac tandem Pado miscetur 6. miliaribus supra Cremonam.

¶ Addua Glarea, *Giera d'Adda*, regiuncula Italiæ in Ducatu Mediolanensi inter Adduam & Serium fluvios, celebris victoria Ludovici XII. Francorum Regis contra Venetos, prope vicum *Agnadello* in eo tractu.

Ptol. Addyma, *Ted Velez*, ut aliquibus videtur, opp. Mauritan. Cæsariens. mediterr.

¶ Adea, *Adea*, regnum Africæ in ora orientali Æthiopiæ, ubi Magodoxum urbs cum portu in Zanguebaria reg.

¶ Adeba, opp. Hispaniæ, ubi forsan *Amposta* ad ostia Iberi fluv. in Catalonia prov. Sansoni est Adebra supra Dertusam.

Ptol. Adedi, urb. Arab. fel. extra fauces sinus Arabici, *Aden* teste Nig. Sed *Aden* aliis est Arabiæ emporium.

¶ Adel, *Adel*, regnum Africæ in ora orientali Æthiopiæ cum urbe cognom. versùs fauces maris Rubri, in Zanguebaria regione, ad Adelum fluvium, 150 mill. pass. à freto *Babelmandel* dicto in meridiem. Vide Azania.

¶ Adendum, opp. Africæ in regno Fezzæ & prov. Temesna versus Ommirabihum fluvium.

¶ Adenum, *Aden*, urbs Arabiae permunita, ad radices montis, alias caput regni, cum portu. Capta fuit anno 1538 à Turcis, qui à paucis annis inde ejecti fuere. Alias Arabia dicta fuit, 200 mill. pass. distat à faucibus maris Rubri in Cæciam, & totidem à Saba in Eurum.

¶ Aderborna, *Aderborn*, oppidum Germ. in Pomerania sup. ad Oderam fluv. paulò infra Stetinum, sub Svecis.

¶ Aderburgum, *Aderburg*, oppidum Germ. ad fluv. Oderam, in media Marchia Brandeburgensi, 9 leucis à Stetino urbe.

¶ Adhile, *Adhil*, opp. Asiæ in ditione magni Moguris, & prov. *Tatta*, non procul ab ostiis Indi fluv.

Strab. Adisbene, *Betan*, teste Jacobo Castaldo, reg. Assyriæ, cujus pop. Adiabeni.

Ptol. Adiscium, *Ajazzo* sive *Ajaccio*, urbs Corsicæ marit. episcopalis sub archiep. Pisano in ora occidua, olim Urcinium.

¶ Adicara, oppidum Arabiæ, in ora interiori sinus Persici; aliis est Idicara.

¶ Adima, *Adima*, oppidum Moscoviæ ad Moozam fluv. in Mordua prov. 70 mill. Germanicis distat à Moscua urbe in ortum.

¶ Adingtona, *Adington*, oppidum Angliæ cum castro in Surria prov. 7 mill. Anglicis à Londino in meridiem distans.

¶ Admiralis insf. *Admiraliteits eylandt* Batavia, *Isle de l'Admiral* Gallis, ins. parva in ora litt. Novæ Zembiæ ad Septent. Moscoviæ.

Ptol. Adonis, *Canis & Narraeiellebe* incolis, teste Guilielmo Tyrio, & Postello, fluv. Phœniciæ ex Libano mont. in mare inter Byblum & Berytum urbes delabens, à Beryto 6. mill. pass. mari exceptus, patriarchatum Antiochenum ab Hierosolymitano separans.

¶ Adursum, *Adorf*, oppid. Germaniæ in Voigtlandia, in ditione Electoris Saxoniæ, ad fluv. *Elster*.

¶ Adorianum, *Adorian*, opp. Transylvaniæ in confin. Hungariæ juxta fluv. *Berethow*.

Ptol. Adra, *Zeranaz*, opp. Liburniæ mediterr. quod *Odura* Mol. & Villanov. potiùs dicitur, Arauzonæ proximum. Est & Adra urbs Arabiæ petreæ epis. sub archiep. Bostrensi. Item alia in Cœlesyria.

Strab. Plin. Ptol. Adrabæ campi, *Marchfeld*, tractus Germ. in Muravia apud Austriæ limites, ab Hamburga urbe 2. leuc. in Bor. ubi olim Marcomanni pop.

Adramyttium, & Adramytteos Plin. *Landramiti*, & Turcis *Endramis*, teste Leuncl. urb. Troadis marit. episc. sub archiep. Ephesino, ad mont. Idæ radices, inter Antandrum ad Bor. 31. & Elæam urbem Æolidis in austrum 50. mil. pass. à Pergamo 52.

¶ Adramytticus seu Adramittenus sinus, hodie *Golfo de Landramiti*, pars est maris Ægæi in ora Mysiæ majoris & Troadis, prope Adramyttium; dictusque fuit etiam Idæus sinus, Guill. Sansone teste.

Polyb. Adrana, *Eder*, fluv. Germ. per Hassiam in Fuldam apud Cassellam urb. influens, ac juxta Valdecum & Frisiariam urbes decurrens; licèt Ritheimerus, *Rhoer*, fluvius Westphaliæ in Rhenum ad Dispargum urb. labentem, qui Rura est, interpretetur. Legitur etiam Adranus apud Tac.

Ant. Adraoes, *Edrenos* apud Turcas, teste Leunclavio urbs Bithyniæ olim episc. quæ & Adrani, apud Prusam urbem. Hujus nominis altera fuit in Thracia.

Ant. Adrantis, Adraois Zosimo, *Dragemel*, ut Wolfango Laz. videtur; oppidum Pannoniæ superioris ad Savum fluv. medium inter Æmoniam & Celejam 25. mil. pass. apud Draburgum.

Plin. Plut. Sil. Adranum sive Hadranum, *Aderno*, opp. Siciliæ ad Ætnæ mont. radices, a Catina 16. mill. pass. in occ. à Tauromino 42. Popul. Adranitani Plin. Ejus mem. Sil. lib. 14.

Adranum Eryxque simul, telàque superba
Lanigera Melite.

¶ Adraon, urbs Arabiæ majoris seu desertæ, episcop. sub archiep. Bostrensi, Guill. Tyrio teste. Vide Adratum.

¶ Adrapsa, *Andicaton*, urbs Hircaniæ.

Lib. Conc. Adrasus urbs fuit episc. Syriæ seu Phœniciæ sub archiep. Seleuciensi.

Adratum, *Castrum Bernhardi de Stampis*, teste Guil. Tyrio, urbs Arabiæ petreæ apud fines Palæstinæ, episcopalis sub archiep. Bostrensi.

Plin. Mel. & al. Adria, mare Adriaticum, seu sinus maris Adriatici, Illyricum, Histriam, Venetiam, Galliam togatam, Picenum, Aprutium, Apuliam, & Salentinos, teste Mela, perfundens, *Golfo di Venetia*. Scribitur & Hadria, sicuti & mare Hadriaticum. Ejus mem. Luc. lib. 2.

- cùm totas Adria vires
Movit.

Hinc Adriaticum mare. Virg. lib. 11. Æn.

Amnis & Adriacus retro fugit Aufidus undas.

¶ Adria seu Adriaticum mare propriè sinus est amplissimus maris Mediterranei inter Græciam, Illyricum, & Italiam extensus. Dicitur etiam persæpe sinus Venetus à Venetiis urbe celeberrima, Gallis *Golfe de Venise & mer Adriatique*.

Strab. Plin. Ptol. & al. Adria, quæ & Atria, & Hadria, urbs gemina; una Venetiæ in ora, episc. sub archiep. Ravennate, inde 50. mill. pass. in Bor. Venetias versùs totidem, aquis penè absorpta, (cujus Episcopus Rhodigii oppido residet) Atria Plin. à qua mare Atriaticum, postea Adriaticum; aliis verò Adris & Hadria. Altera Piceni, Adria Plin. & Melæ & Ptol. Hadria aliis, patria Hadriani Imp. & col. urb. episc. Piceni in Apprutio sub archiep. Teatino, inde 20. mill. pass. in occ. ab Interamna 12. in Bor. versùs oram litturalem, à qua 7. mil. recedit. *Atri* nunc. Prior verò *Adri, & Adria* passim nominatur. Hinc mare Adrianum. Hor. lib. 1. ode 16.

- sive flamma, sive mari libet Adriano.

Adria adeo fluctibus concitatur, ut adagio locum fecerit, *Adria iracundior*, cùm aliquem irritabilis ingenij & animi iracundi notare volumus. Hor. carm. l. 3. ode 9.

- & improbo iracundior Adria.

¶ Adria,

¶ Adria Aprutij urbs, sedet in colle, 4. mill.pass.à mari Adriatico; estque Ducatus domus Aquævivæ in regno Neapol. 10. mill.pass. à Piunensi civitate in Boream.

Ptol. Adrianopolis, seu Hadrianopolis, *Andernopoli*, & *Endrem* Turcis, teste Leuncl. urbs Traciæ ad Hebrum fluv. emporium, & metrop. ac ante captam Constantinopolim Regia Turcarum, inter Philippopolim 72. & Byzantium in ortum 130. mill. pass.

¶ Adrianopolis urbs est etiamnum ampla, & Thraciæ post Constantinopolim præcipua, ubi aliquando commoratur magnus Turcarum dominus, uti hisce ultimis annis. à Gallis *Andrinople* dicitur.

Hor. Adrianum mare, idem quod Adriaticum & Adriacum. Hor. lib. 1. carm. od. 16.

- Sive mari libet Adriano.

¶ Adriaticum mare, *Golfo di Venetia*, quibusdam *mare Adriatico*. Gallis *le Golfe de Venise*. Vide Adria superius, Hadriaticum mare, & sinus Illyricus.

¶ Adrobus, *Adrobo*, fluv. Asiæ in Tartaria Moscovitica. Influit in Wulgam fluv. infra Cazanum.

¶ Adrobicum, oppidum Callaicorum. In Hispania Tarraconensi, in ora litt. *la Corunna*. alij a Caronium dicitur. Portum habet capacissimum & tutissimum; distatque 9. leucis à Compostella. Sed aliis Caronium est Flavium Brigantium.

Plin. Adrumetum, Hadrumetum Melæ, Adrumittos Ptol. col. & urb. olim episc. sub archiep. Carthaginensi, in ora littorali Africæ inter Aphrodisium ad occ. & Ruspinam ad ort. à Carthagine 75. mill. pass. in ort. distans, nunc *Tousbo*, teste Alfonso Adriano, & *Mahometta* Mercatori.

¶ Adrumetum ab omnibus vulgò *Mahometta* dicitur; estque probè munita, in regno Tunetano & in ora maris Mediterranei; unde sinus adjacens dicitur *Golfo de Mahometo*; urbs autem ipsa dicitur ab Arabibus *Mamametha*, & 40. mill. pass. distat a Thysdro in Boream.

Strab. Clau. Adua, *Adda*, fluv. Insubriæ. Vide Addua. Claud. de 6. cons. Hon.

Adua, quo saxis spumosior incitat undas.

Ant. Aduaca Tungrorum, Aduaticum Ptol. (ut Huberto Leodiens. videtur) olim oppid. nunc pag. Belgij in Brabantia, *Tongerloo*, apud Herentallum opp.

¶ Aduaca est in ditione Leodiensi, *Tongeren* vulgò, estque etiamnum opp. ad fluv. *Jecken*. 4. leucis distat a Leodio. Vide Atuacutum.

Cæsar. Aduatici, populi Belgij, quorum urb. Duacum, *Douay*, accad. Flandrorum non obscura, inter Attrebates 7. & Tornacum 8. leuc. a Cameraco 5. in Bor. Insulam versùs, ad Scarpum fluv. Sed aliis Aduatici in Brabantia locantur, eorumque urb. Boscum Ducis, *Boslèdue*, episc. sub archiep. Mechliniensi apud Mosam, in Holandiæ & Geldriæ confinio, ab Antuerpia 12. leuc. in ort. Duacum verò, teste Guicciardino, urbs est Catuacorum, quos Cæsar eo loci describere videtur.

¶ Aduatici populi fuere, ubi hodie Comitatus Namurcensis, *le Comté de Namur*, provincia Belgij satis parva, cujus caput Namurcum, ad Mosam fluv. ubi recipit Sabim, teste Sansone. Sed longè distat à Duaco in ortum.

Ptol. Adula, Adualas Strab. *M. di S. Gothardo*, & *Gothardsberg* Germanis, mons summarum Alpium, inter Insubres & Helveticos, ex quo Rhodanus per Galliam Rhenus per Germanias, & Ticinus per Insubres fluunt; inter Belitionem opp. Insubrum sub Helvetiis 35. & Uriam seu Taurum, *Torf*, urbem & conventum Helveticum 20. mill. pass.

¶ Adula, *le Mont S. Gothard* Gallis, mons est Alpium Rhæticarum, ubi incipiunt Penninæ: estque in Helvetijs in pagn Uriensi. Adulæ autem partes sunt montes *Crispaltberg*, unde Rhenus anterior effluit, & *Vogelberg*, Italis *monte Uccello*, unde Rhenus posterior oritur, *Mont Furck*: unde Rhodanus, & Ticinus, & *Mont Grinsel*, unde Arola fontes habent.

Plin. Aduliton, Adulis Steph. Adule Ptol. urb. Æthiopiæ sub Ægypto, & empor. ad sin. Arabicum, *Decono*, in ora inter Ptolemaidē ferarum & Diren apud fauces sin. prædicti. Aliis est *Ercoco* portus & urb. ejusdem oræ a Ptolemaide prædicta 211. mill. pass. in ortum distans. Pop. Adulitæ Plin. qui Aduliton inter Ptolemaidem & Diren quinque dierum navigatione distare scribit.

¶ Aduliton seu Adulis, oppidum Trogloditicæ in ora sinus Arabici. Sansoni & alij est *Ercoco* emporium celebre cum portu in Abexia regione, aliàs in ditione Abassinorum, qui nullum alium portum habebant ad mare Rubrum. Postea expugnatum fuit à Turcis. Sed quidam narrant Turcas hinc ejectos fuisse à paucis annis.

Plin. Adunicates, populi Galliæ Narbonensis quos quidam falsò Albingaunenses in Liguria interpretantur.

¶ Adura, *Ayre*, urbs Aquitaniæ. Vide Aturres.

Adurnum, *Ederington*, teste Camd. oppidum in ora, Angliæ australi, in com. Sussexiæ. *Lib. Not.*

¶ Adzelia, *Adzel*, oppidum Livoniæ Duc. prope Treideram fluv. juris Svecici; alijs est *Abzel*, & juxta fluvium Aa.

Æa, Æapolis Ptol. *Lipotamo*, teste Mol. urbs Colchidis marit. apud Phasim & Hippum fluv. inter illum & Cyanum, à Phaside urbe ad 30. mill. pass. distans in Bor. Hujus pop. Æetæ, quorum mem. Val. Flac. lib. 1. Argon. *Plin.*

Hunc ferus Æetes, Scythiam Phasimque rigentem
Qui colit. Et lib. 5.
Barbarus in patriis sollatur montibus Æam
Phasis amore furens.

Est & Æa ins. circa Phasidis fluv. ostia, cujus mem. Apollon. nunc *Sarabella* Mol.

Æas, qui & Aous, teste Plin. *Vojussa* nunc, ut nonnullis videtur, fluv. Macedoniæ ex Pindo monte oriens, ac in mare Jonium inter Dyrrachium & Apolloniam sese præcipitans. Ejus mem. Ovid. lib. 1. Metam. *Strab. & al.*

Æpidanùsque senex, lenisque Amphrysus, & Æas.

Luc. lib. 6.

Purus in occasum, parvi sed gurgitis, Æas.

qui potiùs à Candaviæ montibus, quàm à Pindo profluit.

¶ Pindus enim longè à Dyrrachio distat.

Æbura, *Talavera*, teste Ambros. Mor. cum Ant. Beuthero, urbs Hispaniæ Tarraconensis apud Tagum fluv. in Castella nova, à Toleto 12. leuc. in occ. distans, Ulyssiponem versùs. Vide Libora. *Liv.*

Æcana, urbs Apuliæ Dauniæ episcop. *Troja* nunc. Vide Ecce.

Æculanum, *Laconleno*, oppidum fuit Hirpinorum, seu Lucaniæ in conf. ab Appiano Alexand. memoratum. Popul. Æculani Plin. licet Anseculani apud plerosque legatur. Vide Eclanum, sic enim apud Auson. Aug. legitur. *App. Alex.*

¶ Æculanum, hodie est Friceuto, urbe Principatus ulterioris in regno Neapolitano ad radices Appennini, non procul a Tripalto fluv. teste Brietio. Vide Fricentum.

Ædera, Eder, fluv. Germaniæ ex montibus Hassiæ apud Dillemburgum opp. oriens. Vide Adrana. *Script. Germ.*

Ædessa, Edessa Liv. & Polyb. quæ & Ægæa, *Vodena* Mol. Soph. & aliis, urbs Macedoniæ in Æmathia, Pellæ & Berrhœæ finitima, à Pella 28. mill. pass. inter Heracleam ad occ. & Thessalonicam ad ort. 50. *Ptol.*

Ædui, Hedui Plin. & aliis, pop. Galliæ Celticæ (quorum reg. Burgundia duc. & urb. Augustodunum, quæ & Hedua dicitur) à Sequanis pop. alterius Burgundiæ Arari fluv. divisi. *Cæs.*

¶ Ædui populi fuere Galliæ Celticæ potentissimi, inter Ligerim & Ararium, quorum tractus hodie *l'Autunois* dicitur ab eorum urbe præcipua, *Autun*, ad Arotium fluv. continebatque alias majorem partem Ducatus Burgundiæ, ubi tractus Augustodunensis, Carolensis, Alexiensis, & Cabillonensis. Sed hodie multo minor est.

¶ Æga, *Isola delle Capre*, insula maris Ægæi, in ora Asiæ inter Chium & Tenedum. Vide Æx.

Ægabra, *Cabra*, opp. Hisp. Bæticæ. Vide Agabra. *Vet. Ins.*

¶ Ægades ins. versùs Siciliam. Vide Ægathes.

Ægæ urbs fuit Ciliciæ episc. sub archiep. Anazarbeno, in ora litterali proxima Mallo & Isso, cujus memor. Luc. lib. 3. *Ptol.*

Mallos, & externæ resonant navalibus Ægæ.

Ægæum mare, *Arcipelago*, mare mediterran. inter Asiam propriè dictam, & Macedoniam ac Græciam interfusum, ab Æge scopulo inter Tenedum & Chium teste Plinio dictum, Asiam prædictam ad ortum, Traciam ad Bor. Macedoniam, & Greciam cum Peloponneso ad occ. Cretam ad merid. alluens: in quo insulæ plurimæ Cyclades sunt, & Sporades. *Acdeniz* à Turcis, teste Leunclavio appellatum. Ovid. lib. 4. fast. *Strab. Plin. Mel. & al.*

Hinc ivit Ægæum, quo Cycladas adspicit omnes.

Luc. lib. 2.

Ut maris Ægæi medias si celsus in undas
Depellatur Eryx.

¶ Ægæum mare à Gallis *l'Archipel* dicitur, & à Græcis *Archipelagos*. Vocatur etiam *Mer de Candie*, prope Cretam ins. quod autem à Turcis *Acdeniz* dicatur, quam vocem Græci explicant Aspra Thalassa, *la Mer blanche*, id fit quatenus opponitur Euxino Ponto, quem *Caradeniz* appellant, ut vertunt Græci, Mauro Thalassa, *la Mer noire*, continet plurimas insulas, ex quibus Samos, Chius, Lesbos, Tenedos, Cos, & aliæ in ejus ora orientali versùs Asiam in ipsa Asia censeq.

censentur; aliæ verò, uti Lemnos, Thassus, Samothrace, Eubœa Cyclades, & aliæ in parte occidentali sub Europa comprehenduntur. Vide Insulas Archipelagi.

Mel. Sol. Aegathes, *Gotham* Fax. ins. maris Africi inter Siciliam & Carthaginem occurrens navigantibus, Carthagini propior, apud sinum illius 3. mill. pass. patens. Nardo est *Favegnana*, quę Siciliæ proxima est. Vid. Ægusa. Liv. tamen illam inter Lilybæum & Carthaginem describit, clade Rom. memorabilem ob naufragium. Mela propiorem eam facit Carthagini: ex quo error Nardi deprehenditur.

¶ Ægathes sunt tres insulæ ad occid. Siciliae; nempe Phorbantia, Hiera, & Ægusa, quę nunc *Levenzo*, *Maretamo*, *& Favegnana* dicuntur.

Virg. Ægeria sylva, & Ægerium nemus in Latio apud Ariciam, sic a nympha dicta.

Eductum Ægeriæ lucis Hymettia circum. Virg. lib. 7. Æn.

¶ Ægesta, quae & Egesta, *Barbara*, urba Siciliae in parte occidentali Drepanum versùs, nunc in oppidulum redacta.

¶ Ægestaei, popul. Epiri, in ora maris Adriatici, prope ostium Acherontis fluv.

Suid. Ægiala & Ægialos, *Myali*, teste Soph. oppid. Amorgi insulae. Haec Begialis à Ptol. nominatur.

Plin. Ægialia, insul. gemina, una maris Cretici apud Peloponnesum, *Cerigo*, Cytherae proxima, inter illam 25. & Phalasarnam oppid. Cretae occ. 25. mil. pass. occurrens.

Altera, teste Plinio, ins. maris Jonii circa Echinadas, Ætoliae adjacens, parva, potiùs scopulus videtur quam ins. unde illi nomen hodie non est.

Strab. Arrian. & al. Ægialos, Cobialon Hom. in aliquibus editionibus, *Cagiali*, teste Jo. Leuncl. urb. Asiae in Paphlagoniae ora apud Cromnam. Altera opp. Peloponnesi apud Sicyonem, teste Strab. alia in Amorgo ins. Vide Aegialia. Est & Ægialus mons cum urbe in Galatia, teste Cedreno, quae urbs eadem esse cum Paphlagonica videtur.

Plin. Ægida, *Cavo d'Istria*, urbs Histriae primaria. Vide Justinopolis.

¶ Aegida est in insula sinus Tergestini, ponte juncta continenti, & a Justino filio Justiniani Imper. reparata, de suo nomine Justinopolis dicta fuit.

Plin. Hero. Ægila, Augila Ptol. *Angela* adhuc in tab. recentioribus dicta, urb. Cyrenes interiùs intra solitudines, à Boreo promont., in austrum 220. mill. pass. distans, unde vasta & ingens solitudo nominatur. Est & insula maris Cretici apud Ptol. Vide Ægialis. Ejus mem. & Dionys. Afer.

Ægilaque, inde Cythera, Calauria dura colonis,

Hero. Steph. Plin. Ægilis, Aegila Pl. ins. vide Ægialia. nam eadem est.

Ægilium, *il Giglio*, insula maris Tyrrheni apud Cosanum littus, & mont. Argentarium, a quo 20. mill. pass. abest. Eadem Igilium apud Rutil. Vide ibi.

¶ Ægilium, *l'Isle du Lis*, Gallis, est in ditione magni Ducis Hetruriae. Subest tamen in spiritualibus Abbati trium fontium, propè Romam, nullius diœcesi, ut ajunt. Ibi tantùm pagus cum castro.

Strab. Plin. Liv. Hirt. & al. Aegimurus, *la Galetta*. ins. maris Tyrrheni inter Siciliam, Sardiniam, & Africam, apud sin. Carthaginensem, à Carthagine 230. stadiis, teste Anton. in itin. distans. Aegimuri enim. plur. Plin. Aegimurus Liv.

¶ Aegimurus, *Galata*, insula maris Africi. Distat ab ora litt. Africae & ab ins. Tabarca 20. leuc. Gallicis: estque parva admodum & deserta.

Strab. Hero. Plin. & al. Aegina, *l'Egina*, Soph. ins. sinus Saronici inter Epidaurum Peloponnesi & Pyraeum port. Atticae ad 28. mill. pass. cum urbe cognomine episc. olim sub archiep. Atheniensi, nunc metrop. à Megaris 200. stad. in merid. De ea Ovid. lib. 7. Metam.

Æacus Aeginam genitricis nomine dixit.

Stat. l. 7. Theb.

Si modo placarit felix Aegina Tonantem.

Pauli Medici insignis patria fuit, ex qua is Aegineta cognominatur. Aeginetes vero apud Steph. fluv. est Paphlagoniae cum opp. cognomine.

¶ Aegina *Engia* nunc vulgò dicitur, arcemque habet à Turcis excitatam in tutelam sinus Saronici, hodie *Golfo de l'Engia* ab ea dicti.

¶ Aeginium, opp. Thessaliae, prope Acheloum fluv. in Graecia.

Polyb. Plin. Strab. Mel. Aegira *Xilocastro*, urbs Peloponnesi in ora Achajae, a littore 7. stad. distans, inter Buram 92. & Pellenen 120. Bostiza priùs dicta Gemistu, nunc quoque *Bostizan*, teste Nig. Vide Ægium.

Ven. Fort. Ægircius, l'*Egers*, fluvius Aquitaniae in Garumnam influens, in finibus Burdigalensium. De quo Fortun. lib. 1.

Lubricat hic quoniam tennato Aegircius haustu.

¶ Aegircius, *le Gers*, vulgò dicitur. Auscios & Lactoram urbes alluit, & in Garumnam cadit ad alteram supra Agenum leucam.

Aegirum, *Gernia*, teste Nig. opp. Lesbi ins. inter Mitylenem & Methymnam, in loco tutius ins. arctiore. *Strab.*

Aegirusa opp. fuit Megaridis, non longè à Megaris quod & Aegosthena, teste Paus. dictum fuit. *Strab. Steph.*

Aegitharsus, *Capo di S. Vito*, prom. Siciliae inter Drepanum & Segestanum emporium, cui proprius est, à Deprano 15. mill. pass. in Bor. *Ptol.*

¶ *Aegitharsus hodie Brietio est* Capo di S. Theodoro.

Aegithium opp. fuit Aetoliae in mont. à mari 8. mill. pass. distans. *Thuc.*

Aegium, urb. olim episcop., Achajae Peloponnesi sub archiepis. Corinthio ad sinum Corinthiacum, inter Corinthum 60. & Patras 27. mill. pass. quae *Bostizan*, teste Nigro dicitur: sed Aegira, non Aegium, teste Gemisto, *Bostizan* appellatur. *Polyb. Aelian. Ptol. & al.*

¶ Aeglesburgus, *Ailesbury*, opp. Angliae, in Bukingamiae Comit. ad fluv. Tamam. Alijs est Ailesburia. Distat ab Oxonio 14. mill. Anglicis.

Aegon pro Aegeum apud Stat. lib. 5. Theb.

- Quas spumifer assilit Aegon.

Aegones pop. Italiae in Aemilia apud Padum, quorum urbs olim, nunc pag. Vicus habentium. *Vicovenza*, quasi vicus Aegonum, à Ferraria urb. 16. mill. pass. distans in ort. dicta est. Vide Egones, variè enim scribitur. *Polib.*

Aegosthenia, *Egistenia* in tab. recent. opp. Phocidis in Achaja mediterr. Buliae, Elatiae, & Daulidi finitimum. pop. Aegosthenienses Plin. à Delphis supra 20. mill. pass. *Ptol.*

Aegna, sive Hegua Pl. oppid. Hisp. Baet. Vide Ategua. *Strab.*

Aegusa, quae & Aethusa Plin. ins. Siciliae, inter illius inter Lilybaeum & Drepanum adjacens, *Favegnana* nunc. Vide Aethusa. *Plin. Ptol.*

¶ Aegusa, ins. maris mediterranei, inter Melitam & Africam, alijs Aethusa. Vide ibi.

Aegyptus, *Elquibet* Turcis, *Sahid* incolis reg. Asiae (licet à Ptol. in Africa describatur) notissima, in superiorem & inferiorem divisa. Inferior, quae & Delta, ad occ. *Belchria*, & ad ort. *Errif*, teste Jo. Leone dicitur. Superior *Sahid*, & olim Thebais, Urbes clariores Memphis, Alexandria, Pelusium, Thebae, Diospolis, Syene, Inter flum. Nilus; de quò Claud. de vict. Stiliconis. *Strab. Hero. Plin. & al.*

Irrigat Aegyptum Tanais, Maeotida Nilus.

Urbium habuit 20000.

¶ Aegyptus est Africae regio celeberrima, non autem Asiae, sub potestate Turcarum ab anno 1517. A Gallis *l'Egypte* dicitur, ab Italis, & Hispanis *l'Egitto*, Indigenis *Chibili*, Arabib. *Bardamasser*. Extenditur à Septentr. in Meridiem, à mari Mediterr. usque ad Syenem. Eam interfluit Nilus fluv. cujus inundationibus fœcundatur. Ab Oriente habet deserta Arabiae, ab Occid. Lybiam, à Meridie Aethiopiam, & à Septentr. mare Mediterraneum. Habet primariam urbem Cayrum ad Nilum amplissimam, & aliàs Sultanorum Regiam.

Aegyptios tanquam viles & sordidos, onera instar asinorum corpore vectare solitos Suid. scribit. Unde apud Aristoph. *Aegyptius laterifer* veluti proverb. est.

Urbes Aegypti clar.: quarum clariores asterisco notantur.

Abydus episc.	Mendes
*Alexandria patriarch.	* Memphis
Anthedon	Mysormus
Antinopolis episc.	Naucratis episc.
Arsinoe	Nilopolis episc.
* Babylon nova	Ostracine episc.
Berenice	* Pelusium episc.
Bubastus	Pharos
Busiris episc.	Ptolemais ad Nilum
Canobus seu Canopus	Altera ad sinum Arabicum
Casium	Rhinocorura episc.
* Coptos episc.	Sais episc.
Dionysias	Sebennytus episc.
Diospolis magna	* Syene episc.
Diospolis parva	Tanis episc.
Gerra	Tentyra episc.
Heliopolis episc.	* Thamiatis episc.
Hermopolis episc.	* Thebae
Heroopolis	Thmuis episc.
* Lycopolis episc.	

¶ Nunc

¶ Nunc pro majori parte interiere; & partes Aegypti a Nilo fluvio remotiores ferè incultae jacent, praesertim versùs Lybiam.

Plin. Aelana, urb. Arabiae petreae Insel. confinio ad intimum ferè sin. Arabici recessum, qui ibi Aelaniticus sin. nominatur, a Sina mont. 60. mil. pass. distans, ab Heroopoli ad 150. *Elter*, teste Villanovano: *Aila* verò Nigro. Sed *Aila* Evila in lib. Regum esse videtur.

¶ Aeleshamia, *Aylesham*, opp. Angliae in Norfoleia prov. Distat à mari German. 8. mill. Anglic. & totidem à Norvico.

Vet. Aelia Adriana, urb. Africae. Vide Zama.

Insc. Aelia Capitolina, col. Vide Hierosolyma.

Dion. Ptol. Vet. Inf. Aelia Ricina, seu potiùs Helvia Ricina, urb. Piceni excisa; ex cujus ruinis *Macerata*, urb. Episc. condita est, & Recinetum, *Recanati*, urb. episc. à Macerata 7. mill. pass. distans, Lauretum versùs 3.

¶ Aeliae Ricinae urbi proximae excisae juxta Potentiam fluv. cujus rudera etiam *Recina rovinata* dicuntur, successit Recinetum urbs Episc. Piceni in colle, & in ditione Pontificia, 6. mill. pass. ab ora maris Adriatici.

Aeliopolis. Vide Heliopolis, & Pelusium.

P.Vict. Aelius pons, *Ponte de S. Angelo*, teste Marliano, pons urbis Rom. quo in Vaticanum ea urbe itur, apud molem Hadriani. (*Recens à Clemente IX. ornatus fuit Aelius po s.*)

Ptol. Aelvaeones, Helvecones Tac. pop. Germ. quorum urb. *Elbing.* à Gedano 9. leuc. in Bor. putatur. Sed haec in Prussia, non in Germ. est.

¶ Sub Germania alias Prussia censebatur, ut Elbinga atque etiam Helvecones pop.

Strab. Aemarorum mons, *Monslimar*, opp. Gall. Narbonen. in Delphinatu praeclarum, in provinciae conf. inter Valentiam 8. & Avenionem in merid. 13. leuc.

¶ Aemarorum mons seu Montilium Audomari, urbs Delphinatus in colle. Non longè a Rhodano fluv. sedet; duabusque leucis distat à Vivario, & 4. leuc. a confinio Provinciae in Boream. Ab aliis dicitur mons Ademari.

Plin. Aemathia, reg. Macedoniae, quae & pro tota Macedonia accipitur. Vide Emathia.

P.Dia. Sempr. Aemilia, reg. Italiae, partem Longobardiae Cispadanae & Romandiolam complectens, ab Arimino Placentiam usque protensa, à via Æmilia à veteribus memorata nomen habens. Tametsi Romandiola etiam Flaminia a posterioribus dicta est. Ejus mem. Martial. lib. 6.

Funde tuo lacrymas orbata Bononia Rufo,
Et resonet tota planctus in Aemilia.

¶ Aemiliae pars magna subest Summo Pontifici, alia Ducibus Parmensi, Mutinensi, Mantuano, & Mirandulano.

Strab. Aemilia verò via ab Arimino Placentiam usque, imò usque Dertonam, atque ab Arimino usque Aquilejam, & a Pisis per Hetruriam Dertonam usque urbem Linguriae perducebatur. Ex qua tres esse vias Aemilias intelligitur ab Aemilio cos. stratas.

Urbes Aemilia episcopales hujus temporis.

Ariminum *Rimini.*	Forum Livij, *Forli.*
Bononia, *Bologna.*	Forum Popilii, *Forlimpopoli.*
Cervia, *Cervia.*	Julia.
Cesena, *Cesena.*	Mutina, *Modena.*
Comaeium, *Comachio.*	Parma, *Parma.*
	Placentia, *Piacenza.*
Faventia, *Faenza.*	Petra Honorii, *Bertinoro.*
Ferraria, *Ferrara.*	Ravenna, *Ravenna.*
Forum Cornelii, *Imola.*	Regium, *Reggio.*
	Sarsina, *Sarsina.*

¶ Episcopatus Fori Popilij, Petram Honorij, seu Britinorium translatus est a multis annis, & Forum Popilij deficit in dies.

Vict. Æmilius pons, qui & sublicius, pons Romae, sic a conditore dictus, à quo lapideus constructus, nunc excisus, & *Marmorato* dictus. De quo Juvenal. satyr. 6.

Cùm tibi vicinum se prębeat Aemilius pons.

Ptol. Æminium, *Agueda*, urb. olim Lusit. nunc oppidum in Portugalliae regno ad fluvium cognom. de quo Plin. ait illum à Minio fluv. 200. mill. pass. in austrum distare; qui & *Agueda* de urbis nomine dicitur: urbs verò à Conimbrica urb. 25. leuc. abest in Bor. Portum urb. versùs.

Lib. Conc. Æmonia, *Cittanova*, teste Nicol. Manzolio, urb. Histriae ad Nauportum fluv. excisa, ex cujus ruinis Civitas nova in ora inde ad 3. mill. pass. condita est, episc. sub patriarch. Aquilejensi, à Parentio 10. mill. in occ. recedens. Æmonia altera apud Plin. col. Japydiae in Narici & Pannoniae sup. conf. Labaco urb. & Carniolae metrop. vicina, milliario Germanico distans, vulgò *Igg*, teste Lazio. Æmonia item reg. Macedoniae, quae & Thessalia, teste Plin. Hinc Æmonius nom. gent. Ovid. in epist. 13.

Aemonis Aemonio Laodameja viro.

¶ Aemonia, seu Civitas nova Istriae, paret Venetis ab anno 1270. Raros habet incolas propter aeris gravitatem.

Æmus, mons Thraciae. Vide Haemus. Ovid. in epist. 2. *Ovid.*

Qua patet umbrosum Rhodope glacialis in Aemum.

Aenaria, *Ischia*, ins. Campaniae in sin. Puteolano cum urb. cognomine episc. sub archiep. Neapolitano, inde 8. mill. pass. Vide Inarime. De qua Stat. lib. 3. sylv. *Plin.*

Aenariéque lacus medicos, Statinasque renatas.

¶ Aenaria insula est praedives; habetq. urbem probè munitam cum arce in scopulo ab insula quasi sejuncto, ubi aliàs asylum Ferdinandi Regis Neapolitani tempore Caroli VIII. Regis Francorum, qui totum regnum subjugaverat intra paucos dies. Eam pluribus descripsit C. Nepos Gallus: cujus etiam accuratam hujus insulae tabulam habemus in descriptione Italiae Joannis Antonij Magini.

Aenia, *Mencastro*, teste Nardo, op. Macedoniae, à Thessalonica 15. mill. pass. in austrum Pydnam versùs. *Liv.*

Aenianes, pop. Epiri inter Aetolos & Molossos, Aenienses Plin. quorum urb. Joanna episc. in concil. memorata. *Janna* nunc esse videtur. Vide Joanna, & Cassiope. *Plut.*

¶ Aenianes erant paulò remotiores ab urbe Joanna in ortum, & in Thessalia versùs Oetam montem.

Aeniochi, pop. Sarmat. Asianae. Vide Heniochi Luc. lib. 2. *Luc.*

Aeniochi, notòque erepto vellere Colchi.

Aeni pons, *Oetingen*, opp. Norici in Bavaria ad Oenum fluv. medium inter Salisburgum & Landshutum 8. leuc. dissitum. Vide Oeni pons, sic enim etiam scribitur. Est & Oeni pons urbs. *Ant.*

Aenon, locus Palaestinae ad Jordanem fluviam, ubi D. Joannes Baptista baptizabat, à Scythopoli 8. mill. pass. in austrum.

Aenona, Enona Plin. *Nona*, urb. Illyrici episc. sub archiep. Jaderensi in ora Liburniæ, inter Seniam ad occ. 45. & Jaderam ad ortum 12. mill. pass. *Ptol.*

¶ Aenona Venetis paret: estque probè munita, & a majori parte mari praecincta. 20. mill. pass. distat a Jadera in Boream, Seniam versùs 35. contra Gissam insulam 4. mill. pass. distantem.

Aenos, *Enio & Eno* Soph. ac aliis, urb. episc. Thraciae in ora maris Aegaei, inter Hostia Hebri ad occ. & Melanens. sin. Chersonesi ad ort. ad 15. mill. pass. *Strab. Plin. Ptol. Mel.*

¶ Aenos, hodie à Graecis *Ens*, a Turcis *Ygnos* dicitur, olim etiam Aeneum & Aenus, Straboni Poltiobria.

¶ Aenostadium, *Instad*, opp. Germaniae ab Aeno fluvio dictum, quo tantùm dirimitur a Passavio, propè Danubium fluvium. Subest Episcopo Passavino, sedetque inter Bavariam, & Austriam.

Aenus, *Ins*, fluv. Rhætiæ, qui inter Noricos & Vindelicos, eos separans, fluit, Danubioq; ad Passaviom urbem excipitur. Vide Oenus, uti apud alios scribitur. *Tacit.*

¶ Aenus fluv. oritur in Rhaetia ex monte *Moleja*, 4. leucis Germanicis à Clavenna in Caeciam; & deinde fluit per Comitat. Tirolensem & Bavariam inferiorem in Danubium. Vulgo *In* dicitur.

Æolia, Æolis Plin. Melae, Ptol. & aliis, *Sarcum*, teste Castal. reg. Asiae propriè dictae mari Ægaeo exposita, inter Troadem ad arctos & Joniam ad merid. cujus urbes, Elaea, Myrina, Cume, & Phocea: flumina, Hermus, & Pactolus ex Lydia fluentes: pop. Æoles. De Æolia Virg. lib. 1. Aen. *Hero. Strab. & al.*

-loca fæta furentibus Austris,
Aeoliam venit.

Sed hic de Aeolia ins. Siciliae loquitur. Dionys. Afer de situ orbis.

Posthac Aeolia tellus prętenditur orę
Fluctibus Aegęi.

Aeoliae, quae & Liparene & Vulcaniae Latinis, Hephaestiades Graecis dicuntur, *Merlores*, insulae Siciliae inter illam & Italiam sitae: quarum nomina sunt Lipara, Hiera, Strongyle, Didyme, Ericusa, Phœnicusa, & Evonymos: aliter etiam nominatae. De quibus Ovid. lib. 1. Metamor. *Strab. Plin. Diod. & al.*

Protinus Aeolijs Aquilonem claudit in antris.

¶ Aeoliae insulae vulgo dicuntur *Isola di Lipari* incolis, *Isle de Lipari* Gallis; habentque civitatem episc. in insula Lipara sitam & probè munitam. Malè habitae sunt ab Aenobarbo anno 1544. Nunc vulgò dicuntur *Lipari, Volcano, Strombeli, Saline, Panari, Alicur, Felicur, & Ustica*. Distant autem 30. milliaribus circiter ab ora Septentr. Siciliae.

Aepy

Strab. Aepy opp. fuit Elidis in Peloponneso apud Thrion opp. quod etiam interiit, Psophidi urbi finitimum. De eo Stat. lib. 4. Theb.

Quos Thrion, & summis ingestum montibus Aepy.

Hine Aepytius nom. gent. Idem Stat. ibid.

Aepytios idem ardor agros, & Psophida celsam.

Aequana juga, *Montagna di Sorrento*, montes Picentum Vico ac Surrento urbibus imminentes, sic ab Aequa urbe excisa (cui Vicus successit) nominati, quam Ortel. cum Aecana urbe longè diversa confundit; quo nomine etiam urbs ipsa Aequana nominatur, nunc *Vico di Sorrento*, episc. sub Archiepisc. Surrentino, inde 4. mill. pass. Stabias versùs distans. De qua Sil. lib. 5.

Aequana & Zephyro Surrentum molle salubri.

¶ Aequana urbs est in prov. Terrae laboris, in ora sinus Neapolitani, medio itinere inter Surrentum & Stabias; estque parva admodum.

Strab. Aequi, Aequicolae Liv. Aequiculi Ptol. Aequiculani Pl. pop. Latii, quorum urb. fuere Alba, Tybur, Praeneste, Carseoli, cum aliis. Aequiculi apud Ovid. lib. 3. fast.

Quintum Laurentes, bis quintum Aequicolus acer.

Aequicolae apud Virg. lib. 7. Aen.

Venatu nemorum, duris Aequicola glebis.

¶ Aequilium, *Jesolo*, opp. Venetorum in Italia,

Ant. Aequinoctium, *Vischmond*, pag. Panonniae sup. in Austria ad Danubium, medius inter Viennam ad occ. & Hamburgam ad ort. 4. leuc. dissitum. Sic Simler. indigitat.

Ptol. Ant. Aequum, *Clucci* seu *Cluzzi* Villanov. *Chegnira* Jacobo Luccaro Raguseo, col. & opp. Dalmatiae mediter. a Salona 21. mill. pass. in Caec. ab Epidauro ad 49. in Bor.

¶ Aerea, *Ayr*, urbs Scotiae meridionalis in ora Glottae aestuarii, in Covalia provincia juxta Aeream fluv. 40. mill. passib. à Candida Casa in Boream, & 34. à Glascoa in Africum.

Strab. Plin. Aeria, seu Aeria Plin. *Aire*, teste Cognato, aliis; *l'Oriol* oppid. Gall. Narbon. in Delphin. ad Rhodanum inter Valentiam urb. ad Arctos, & Montlimarium opp. in austrum 4. luc, sic, quòd celso loco sita sit, dicta. Est & Aerea oppid. Belgii in Artesia, quod Heria & Aria nominatur, vulgò *Aire*, ad Lysam fluvium interfluentem, Tervannae proxim. ad 2. leuc. & 4. inter Audomarum & Bethuniam.

¶ Aeria, Artesiae urbs, situ & arte permunita est, ad Lisam fluv. in limite Flandriae, & varias anno 1641. est experta vices, crevitq; ex ruinis Tarvanoae vicinae Urbs est nova & culta, & 3. leue. tantum ab Audomaro in Eurum. Aeria autem, quae vulgò *Lauriol*, in Delphinatu, parum à Rhodano distat; estque opp. non inelegans.

Liv. Aeropus, mons Macedoniae, inter quem & Asnaum per vallem angustam Aous fluv. Dyrrachium versùs decurrit. De quo fluv. supra in Aeas.

¶ Aeryndele, urbs Asiae episc. sub Archiep. Petracensi, & patriarch. Jerosolymitano, Myraeo teste.

Strab. Aesapus, Aesepus Plin. & Ptol. *Spiga* in tab. recen. fluv. Mysiae in Asia ex Ida mont. profluens, ac in Hellespontum apud Cyzicum urb. influens, ab Abydo 700. stad. recedens in Bor. De quo Hom. lib. 2.

Aphnii ab Asapo potantes flumina Troes.

ex Guarini versione.

Ovid. Aesar, Aesarus Strab. *Esaro* Bario & aliis, fluv. magnae Graeciae apud Siberenam & Crotonem urbes fluens. De quo Ovid. lib. 15. Metam.

- Lapidosa Aesaris undas,

I, pete diversi.

Hinc Aesarens nom. gent. Ovid. lib. eodem.

Invenit Aesarei fatalia fluminis ora.

¶ Aesar, fluvius parvus, in mare Jonium se exonerat juxta Crotonem in Calabria ulteriori, 13. milliar. à Sibenina in Eurum, teste Magino.

Strab. Aesaris, *Osari*, fluv. Thosciae apud Lucam urb. fluens, qui ex Apenn. mont. oriens, Serclus, quasi Sarculus, & vulgò *Serchio* nominatur; cujus pars exigua à Sarculo decisa nomen antiquum retinet, vulgo *Osari*, inter Arnum & Sarculum mari excepta. Sarculus vero ab Arno 6. mil. pass. in occ. Pelago Tyrrheno excipitur. Vide Auser. Sic enim à Plin. & aliis nominatur.

Strab. Aesarus, fluv. mag. Graeciae, per fines Crotoniatarum fluens. Vide Aesar.

Strab. Ptol. Aeseroia, Esernia Plin. Liv. & al. *Sergna & Isernia*, col & urb. Samnii episcop. sub Archiep. Capuano, & inde 32. mill. pass. ad Vulturnum fluv. non longe decurrentem, inter Sulmonem & Telesiam urb. 24. mill. pass. à Venafro 10. in ort. Bovianum versùs in Comit. Molisino.

¶ Aesernia distat à Vulturno 4. mill. pass. ad radices Apennini, sensimque deficit, à paucis habitata.

Aesia, *Oyse*, fluv. Gall. Belg. inter Campaniam & Picardiam, in Sequanam fluens. *Vib. Seq.*

¶ Ausia sive Oesia, fluvius. Cadit in Sequanam supra Pisciacum; Picardiamque provinc. alluit, non autem Campaniam: & oritur in Tirascia regione prope Irsonium. Vide Oesia.

Aesica, *Netherbi*, pag. Albionis, teste Camd. in Angliae regno, ac in Cumbria reg. *Lib. Not.*

¶ Aesica est in littore maris Hibernici, 35. m. pass. a Lamcastria in Circium, & fere 30. ab ora Manniae in ort.

Aesis, *Esine, sive* Fiumesino, fluv. Piceni, ipsum ab Umbria ad occ. disseparans, ex Apennin. mont. in mare Hadriaticum per urbem cognomin. fluens. De quo Sil. lib. 8. *Strab. Plin.*

Quais Aesis regnator erat, fluvioque reliquit

Nomen.

¶ Aesis fluvius, *Esine*, in mare Adriaticum se exonerat inter Anconam & Senogalliam. Sed non separat Picenum ab Umbria, Extenditur enim Picenum ultra ipsum ad aliquot millaria ex quavis parte, & ab Umbria separatur Apennino monte, Magino teste, & aliis.

Aesium, Aesis, Ptol. Jesi, col. Piceni, & urb. episcop. ad Aesim fluv. in Umbriae confin. ab Ancona 15. mill. pass. in occ. hybernum, inter Senogalliam 14. & Fabrianum 30. ferè dissita. Pop. Aesini. *Strab.*

¶ Aesium sedet in colle, & sub dominio sedis Apostolicae. Distat à Senogallia 12. milliar. in meridiem, à Fabriano autem 18. milliar. in Caeciam.

Aesisium, Assisium in vet. inscript. *Assisi*, urbs Umbriae episcop. in mont. ad Asium fluv. praeterfluentem, à quo sive à mont. nomen habere videtur, à Perusia 10. mill. pass. in ortum. Fulginium versùs, D. Francisci natalibus clara. *Ptol.*

¶ Ausisium, seu, & meliùs, Assisium. 5. milliaribus distat ab Asio fluvio in Eurum, Fulginium versùs 9. Vide Assisium.

Aesolaoi, pop. Latii. Vide Esulae.

¶ Aeson, fluv. Thessaliae cum opp. cognom. cadit in Metam fluvium. *Plin.*

Æsonenses, pop. Hisp. citer. quorum opp. Æsinna, nunc *Isona*, pag. Catalauniae, teste Andrea Schotro. *Vet. inscr.*

Æsquiliae, unus ex septem collibus Romae. Vide Esquiliae, & Esquiliae Varie enim scribitur. De quib. Hor. lib. 2. satyr. 6. *Hor.*

Ventum est Aesquilias, aliena negotia centum,

Et lib. 1. sat. 8.

Nunc licet Aesquiliis habitare salubribus, atque

¶ Æstiaei & Æstii, pop. Sarmatiae inter Vistulam fluv. & sinum Fienmum, ubi hodie Prussia & Livonia. Et horum vestigium translucet in *Esten*, Estonia provincia Livoniae.

Æsulum opp. fuit Latij. Vide Æsulae, uti apud Hor. lib. 3. carm. ode 29. *Pater*

Æthale, Æthalia Plin. Mel. & aliis, *Elba*, insula maris Tyrrheni ante Populonium, inde 10. mill. pass. distans. Vide Ilua. *Strab.*

Æthiopia, *Abexin* incolis, & *Abissia* nostris, reg. Africae amplissima cis & ultra Æquatorem circulum extensa, gemina, una sub Ægypto inter Nilum & sinum Arabicum latè patens, in qua Meroë ins. Cujus urbes primariae olim Napat, Meroe; & ad sinum Arabicum Ptolemais, & Adule; Dire, Mosylon, & Aromata ad sin. Barbaricum. Altera ultra Æquatorem non satis veteribus cognita. Pop. Æthiopes, *Abissins* vulgò. Hos D. Isidor. lib. orig a Chus filio Cham ortos scribit. De his Ovid. lib. 15. Metam. *Here. Strab. Plin. & al.*

Aethiopesque lacus? quos si quis faucibus hausit,

Aut furit, aut patitur mirum gravitate soporem.

Æthiopum nigror adeo nativus est ex vicini sideris ardore, ut Plin. scribit, ut sit locus adagio apud Lucian. in lib. contra indoctum, *Aethiopem* lavas, quoties aliquem frustra fatigare significare volumus. *Aethiops non albescit*, adagium ex Luciano in eos qui nunquam mutarunt ingenium aut mores.

¶ Æthiopia vulgò *Ethiopie* à Gallis dicitur, dividiturq; in superiorem & inferiorem.

¶ Æthiopia superior seu interior, quae aliter sub Ægypto. latè sumpta continent Imp. Abissinorum seu Abissinia, Nubiam, Regna Mujaci, & Macoci, & Zaoguebariam; strictè autem continet tantum Abissiniam, quae *Abissinia* ab Italis, & *Abissinie* à Gallis dicitur, & à quibusdam *le pais du Prestre Jean*, sed abusivè. Vocatur enim Imperator illius tractus *le grand Neguz*. Vide Abassinia.

¶ Æ-

¶ Æthiopia inferior seu exterior, ea meridionalior est totius Africæ pars, quæ antiquis prorsùs incognita fuit, & à Lusitanis proximè elapso seculo inventa & perlustrata, incipit occas. versùs supra fluv. *Zaire*, non longè ab Æquatore; & totam complectens littoralem Africæ partem ultra ipsum Æquatorem, Abyssinorum regnum ab hac parte circumambit usque ad fretum Arabicum; & continet Regna Monomotapæ, Monemugi, Giringhombæ, & Congi, oram Cafrorum, & regionem Galarum.

¶ Partes Æthiopiæ superioris, seu Abissiniæ.

Regnum, Tigre.	Ogara.
Provinciæ, Amara.	Dobassa.
Angotina.	Ambiama.
Fatigara.	Magaza.
Dambea.	Beleguanza.
Xaos.	Salaoa.
Damuta.	Gasabela.
Bagamidri.	Saguede,
Ambiancativa.	Agag.
Quara.	Narea.
Sova.	Dasila, & aliæ multæ provinciæ, ex quibus Angotina, Damuta, Fatigara, & aliæ per Galas occupatæ fuerunt ultimo sæculo.

¶ Æthiopia superior, seu Abissinis raras habet urbes. Præcipuae totius regionis sunt in praesentia.

Amara.	Chaxumum.
Suva.	Ambadara.
Zet.	Quara.
Ambiancativa.	Zaflan.
Angote.	Barva.
Dambea.	Adhegena.

In tota Abissinia nulla urbs regia certa est. Quocunque enim Rex seu Imperator cum aula sua proficiscitur, ibi fixis tabernaculis, regia esse putatur.

Plin. Æthusa, quae & Ægusa, teste Plin. ins. Siciliae. Sed apud Ptol. diversae sunt. Æthusa enim *Limosa*, teste Faz. dicitur; inter Melitam & Africam sita. Aegusa verò *Favognana* nominatur. Lilybaeo prom. Siciliae vicina, inter Hieram & Phorbantiam 10. mill. pass. distans, à Drepano urbe au. in Africum.

Ptol. Actinium, *Actino* Mol. & aliis, opp. Macedoniae, quod Athenaeum à Liv. nominatur, Triccae urbi apud Thessaliae fines finitimum.

Strab. Plin. Diod. & al. Aetna, *Mongibello*, mons Siciliae maximus, & notissimus ob ignes quos emittit à Catana urbe (ad quam radices ejus pertingunt) 10. mill. pass. distans in occ. Illum oppida aliquot & urbes circumstant. In iis Centuripae urbs excisa, & Aetna, nunc pag. *Mascali*, teste Faz. a Catana 10. mill. pass. Hic anno sal. 1536. flum. igneum emisit, locis finitimis vastitatem afferens: & anno 1554. plus consueto aestuans, Catanam & illius agrum maximè labefactavit. De eo Ovid. lib. 2. Metam.

Ardet in immensum geminatis ignibus Aetna.

Pop. Aetnenses Plin. & Aetnaeus nom. gent. Ov. lib. 2. de Pont.

Aetnaeosque lacus, & olentia stagna Palici.

Aetneos cantharos, seu scarabeos varios & maximos esse tradunt, ut propterea apud Aristoph. veluti adagium in magnum aliquem statura & fœdum scriptum sit, *Aetneus cantharus*.

¶ Aetna mons, *le mont Gibel* Gallis, altitudinis est 8. mill. circuitus autem 60. Distat 15. mill. à Catana, & 50. à Messana. Hic anno 1669. quatuor fluvios igneos emisit, quamplurimis locis in vicinijs vastitatem afferens, praesertim in Catanensi agro, ubi 15. castra cremata sunt. De varijs ejus incendijs diversis temporibus lege Cluverium.

Xeno. Strab. Hero. & al. Aetolia, *Artinia*, teste Niceta, & *Lepanto*, sic à primaria illius urbe, reg. Achaiae in Epiri conf. ad occ. inter Locros ad ort. (à quibus Eveno fluv. separatur) & Acarnaniam ad occ. Acheloo, fluv. dividente. Popul. Aetoli Plin. & aliis. Urbes, Naupactum, Calydon, Chalcis, & Olenus. Aetolorum mem. Virg. lib. 11. Aen.

Spem si quam ascitis Aetolum habuistis in armis.

Aetoli petaces erant ac improbi, ut qui tales essent, proverbio *Aetoli* dicerentur, teste Steph. à petendo omnia Graece *αἰτεῖν ὅλα*

¶ Aetolia nunc à multis parva Graecia dicitur, quibusdam *il Despotato*: subestque dominio Turcarum.

Strab. Aetuatij, Aetuates Caes. *Tavetscher*, pop. Helvetici in Rhaetorum conf. juxta fontes Rheni, quorum opp. *Tavetsch*, ad Rhenum, ab Uria seu Tauro urbe Helvetica 3. leuc. à Clavenna in Circium, à Curia in occ. à Belitione in Bor. supra 6. leuc. Helvetic.

Aex, scopulus maris Aegaei, inter Tenedum & Chium ins. à quo mare Aegaeum nominatur teste Plin. Plin.

Afri, qui & Africani, pop. Libyae, seu Africae, ab Afro ex posteris Abrahae, teste D. Isidor. in lib. orig. dicti; vulgò etiam apud Europaeos *Africani*. De quibus Virgil. lib. 8. Aen. Virg. & al.

Hic Nomadum genus, & Discinctos Mulciber Afros;
Hic Lelegas, Carasque, sagittiferosque Gelonos
Finxerat.

Lucan. lib. 4.

At vagus Afer equos ut primum emisit in agmen.

Afra avis apud Hor. epod. 2. pro praelauta ave.

¶ Afri a Gallis vulgo *Afriquains* dicuntur.

Africa, quae & Libya Graecis dicitur, sic quasi sine frigore dicta, una ex tribus orbis terrae partibus in meridiem vergens mari Mediterraneo ad arctos, Oceano ad occ. meridiem, & ortum, ac sinu Arabico perstricta, (nisi qua Asiae Aegypto connectitur) in Aegyptum, (qui tamen a nonnullis veterum Asiae tribuitur) Marmaricam, Africam propriè dictam, Mauritaniam, Libyam interiorem, Aethiopiam, & Agisymbam veteribus ignotam ultra Aequatorem divisa, *Ifrichia* incolis, teste Jo. Leone Africano, dicta. Hinc Africus nom. gent. Virgil. lib. 4. Aen. Arist. & al.

— quot Africa terra triumphis
Dives alit.

¶ Africa à Gallis *l'Afrique*, ab Hispanis & Italis *Africa*, ab Arabibus *Alkebulan*, & ab Indis *Besecath* dicitur: estque una ex tribus terrae partibus antiquis cognitis. Sed Lusitani hisce ultimis temporibus dexexerunt meridionalem ejus partem nondum Europaeis notam, praesertim versus oram littor. merid. & insulas. Regio tota siccior in Mediterraneis, ubi sterilis & penè deserta multis in locis, vel arenis sterilibus obducta, vel multo ac malefico animalium genere infesta, vel inopia aquarum. Olim Romanorum tempore divisa fuit in sex provincias, & Ptol. eam distribuit in 12. regiones. Sed haec divisio intelligenda est de ea tantùm parte quae Romanis paruit. Tunc enim ultra Lunae montes Merid. versùs incognita erat. Nunc sic dividitur.

Africa regiones praecipua hujus temporis.

Aegyptus, l'Egypte.	*Congi Regnum*, le Congo.
Aethiopia infer. sub qua regna Monomotapa, & Monemugi, la Basse Ethiopie.	*Guinea*, la Guinee.
Aethiopia superior, seu Abyssinia, la haute Ethiopie ou l'Abyssinie.	*Nigritia*, le pays des Negres.
Barbaria, la Barbarie.	*Nubia*, la Nubie.
Biledulgerid, le Biledulgerid.	*Zaara, seu desertum, olim Libya interior*, le Zaara, ou desert.
Cafrorum ora, la coste des Cafres.	*Zanguebaria*, le Zanguebar, & *ins. Madagascaris, seu S Laurentii, quae etiam insula Delfina dicitur*, l'Isle Dauphine, & *alia versùs oram*.

Ptol. Africa proprie dicta, Zeugitana Plin. reg. & pars Africae mari Mediterraneo, quod Africum dicitur, exposita inter Mauritaniam ad occ. & Cyrenaicam ad ortum: in qua Tunetanum regnum, cujus olim caput erat Carthago. Urbes illius olim clarae, praeter Carthaginem, Utica, Thabraca, Hadrumetum, Leptis magna; & intus, Cirta, Sicca Veneria, Thysdrus, Bulla regis, Uthina. Nunc clarent Tunes, Utica, Hippon regius, Tripolis. Africa haec leones plurimos gignit & serpentes, teste Plin. ac Solino. Ea nunc unà cum Mauritania *Barbaria* nominatur. Africae hujus mem. Mart. lib. 2. ad Germanicum.

Creta dedit magnum, majus dedit Africa nomen.

De eadem Claud. lib. 1. de laudibus Stiliconis.

Quod floret Latium, Latio quod reddita servit
Africa, vicinum quod nescit Iberia Maurum.

Africa regiones,

Aegyptus	Marmarica
Aethiopia	Mauritania Caesariensis
Aethiopia sub Aegypto	Mauritania Tingitana
Africa propriè dicta	Meroë
Agisymba	Nigritarum terra
Byzacena	Nubia
Cyrenaica	Numidia
Delta pars Aegypti	Tripolitana
Getulia	Troglodytica.
Libya	

¶ Africę urbes clariores hujus temporis.

Adea, Adea.	*Aphrodysium*, Africa.
Adrumentum, Hamamethe.	*Barva*, Barva,
Alexandria, Alexandrie.	*Beninum*, Benin.
Amara, Amara.	*Bugia*, Bugie.

Butua, Butua.
Cairus, le Caire.
Chaxumum, Chaxumo.
Constantina, Constantine.
Dambea, Dambea,
Damiata, Damiete.
Fezza, Fez.
Loanda, S. Paul de Loanda.
Magadoxa, Magadoxo.
Marochium, Maroc.
Melinda, Melinde.
Mina, S. George de la Mine.
Monomotapa, Monomotapa.
Mozambicum, Mozambique.
Quiloa, Quiloa.
Rusucurum, qua Algira alijs, Alger.
Septa, Ceuta.
S. Salvator, in regno Congj, S. Salvatore.
Siene, Assuan.
Sofala, Sofala.
Thebe, Minio.
Tingis, Tanger.
Tripolis, Tripoli.
Tunetum, Tunis.
Utica, Bisette.

Africę propriè dictę urbes maritimę clariores.

Tabraca	Aphrodisium
Hyppon regius	Hadrumetum
Utica	Ruspae
Carthago	Ruspina
Tunes	Tacape
Clupea	Leptismagna
Neapolis	Neapolis, & Tripolis.

Urbes Mediterraneę.

Cirta	Suffetula
Lambesa	Tebesea
Assurus	Sicca Veneria
Madaura	Musti
Tagasta	Tuburbis
Lares	Aquę regię
Thrysdrus	Byzacium

Ant. Inscr. Agabra, & Aegabra, *Cabra*, opp. Hisp. Bęticę in Vandalia haud obscurum, inter Astigi & Tucci, inde 13. hinc 5. leuc. olim urb. episc. Vide Aegabra.

¶ Agades, *Agades*, regnum Africę cum urbe cognom. muris pręcincta, in Nigritia regione versùs lacum Guardę. Est etiam alter locus *Agades*, juxta fluv. Ghir, in meditullio Africae.

¶ Agag, *Agag*, regnum, & urbs Aethiopię superioris versùs lacum *Zaire*, inter Nilum fluv. & prov. Ambiam & Novam.

Plin. Agamemnonij fontes tepidi Joniae apud Smyrnam urbem, ab ea 5. mille pass. distantes.

¶ Agamerum, *Agamer*, opp. Hibernię in Momonia prov. juxta portum Coreagiensem.

Ver. Inscr. Agaminum, *Aghem*, seu *Ghem*, oppid. agri Novar. apud Sesitem fluv. & Romanianum, à Novaria ad 16. mill. pass. Incolae Agamini, ex marmorea antiq. inscript. Hic B. Panacea virg. & mart. praecipuo colitur honore.

¶ Agana, *Agan*, seu *Pagan*, una ex insulis Latronum in Asia & Oceano orientali inter insul. *Chemochoam & Guagan*.

Ptol. Aganagara, *Agonara*, Castal. & Mol. urb. Indiae marit. citra Gangem.

Plin. Paus. & al. Aganippe, fons Bœotiae celebris ad Heliconem mont. haud procul à Thebis in Permessum fluv. labens, Musis sacer, à Poetis maximè celebratus. De eo Claud. in paneg. Theodos.

Concinnait felix Helicon, fluxitque Aganippe
Largior.

¶ Aganii, qui & Agoasi, *Agaos*, pop. Aethiopiae super. in regno Bagamedri inter fluv. Nilum & Tagaazam.

Ptol. Agarus, fluv. Sarmatiae Europeae, qui Sagaris Ovidio dicitur, hodie *Schiret*, teste Merc. seu *Seret*, per Moldaviam in Istrum fluens.

¶ Agasus Portus, *Porto Greco*, locus in ora Apuliae Dauniae in Italia, prope montem Garganum in prov. Capitanata Distat 20. milliar. à Viesta in merid. & 20. à Manfredonia in Cęciam.

Agatha, *Agde*, urb. Gallię Narbon. episc. sub Archiep. Narbonens. inde 5. leuc. in ort. in ora littorea, à Bliteris 3. apud ostia Arauris fluv. in Occitana reg.

¶ Agatha, urbs Occitanię. 7. leuc. distat à Narbone, Montempessulanum versùs 12. in ora maris Mediterranei & sinus Leonini, prope ostia Arauraris fluvij.

Strab. Plin. & al. Agatha altera ex prov. Rom. *S. Agatha di Goti*, urbs Campa. in Principatu ulteriore, episcop. sub Archiep. Beneventano, inde 16. mill. pass. Capuam versùs, quasi media inter Capuam & Telesiam ad 12. mil. utrinque distans.

Ver. Inscr. Agathopolis, postea mons Pessulanus *Montpellier*, aliter mons puellarum, urb. Gall. Narbonens. episc. sub Archiep. Narbonensi, inde 24. leuc. in ort. Nemausum versùs 8. Magalonae urb. maritimę (cui successit in episcopali sede) propinqua, academia, & urbs post Tolosam clarissima totius Occitaniae reg.

¶ Agathopolis urbs alijs est Magalone, Massiliensium opus, in Agathamiula, Brietio, & Sansone testibus. Perijt urbs illa, & episcopatus Montem-Pessulanum translatus est; Insula autem nomen retinet *Maguelone*. Vide Magalone & Monspessullanus.

Fuit & Agathopolis urbs Thraciae episc. sub archiep. Hadrianopolitano.

Agathyrium, Agathyrsum Strab. & Plin. Agatirna Liv. urb. olim & prom. Siciliae in ora littorali ad occ. inter Halesam & Tyndarium urbes excisas, inde 30. hinc 24. mill. pass. Locus urbis, ubi sparsa rudera cernuntur, *Campo di San Martino* nominatur; prom. verò *Capo d'Orlando*, teste Faz. dicitur, à Pactensi urb. 18. mill. pass. in Bor. Urbs ab Agathyrso Aeoli filio condita à Diod. Siculo traditur. Ejus mem. Sil. lib. 14. *Ptol.*

Defuerant Agathyrna manus, geminoque Lacone
Tyndaris,

Agathyrsi, pop. Sarmatiae, seu Scythiae Europaeae, & Scythiae Asianae intra Imaum mont. teste Ptol. De quibus Virg. lib. 4. Aen. *Hero. Plin. & al.*

Cretesque, Dryopesq; fremunt, pictique Agathyrsi.

¶ Agathyrsi, populi Sarmatiae Europęae, erant ubi nunc provincia *Cargapol & Vologhda*, in Moscovia, teste Brietio.

Agathyrsus, Aegitharsus Ptol. *Capo di San Vito* Faz. & aliis, promont. Siciliae inter Lilybęum & Drepanum urb. ut scribit Ortel. Agathyrsum cum Aegitharso confundens; cùm Agathyrsus sit nomen urbis, & promont. inter Halesam & Tyndarium, uti suprà in Agathyrium dictum fuit. *Strab.*

Agaunum, *S. Mauritz*, opp. Gall. Narbon. in Sabaudis apud Rhodanum fluv. in conf. Vallesiae reg. inter Sedunum ad ort. 24. & Genevam ad occ. 30. mill. pass. Hinc Agaunensis nom. gent. Vent. Fortun. lib. 8. *Reg.*

Et legio felix Agaunensis adest.

¶ Agaunum antiquitus etiam Ternadę dictum erat; estque in Vallesia, non autem in Sabaudia. Distat à Seduno 6. leuc. Gallicis in ortum, à Geneva autem 17. simil. leucis in occasum, & 4. à lacu Lemano. Nobilitatum fuit martyrio S. Mauritij & Sociorum.

¶ Agedunum, *Ahun*, opp. Gallię in Marchia Lemovicensi, ad Crausiam fluv. Distat 15. leucis à Lemovico, & 3. à Guereto in ortum.

Angelocum, *Axholme*, sive, ut Guil Camd videtur, *Littleburgho*, opp. Albionis in Anglia ad Trentam fluv. in Com. Nottinghamiensi. Vide Segelocum. *Anto.*

Agendicum, *Provins*, teste Marliano cum aliis, opp. Gall. Celt. in finibus Senonum, medium ferè inter Lutetiam Parisiorum & Trecas, inde 19. hinc 16. leuc. à Senonibus vero 12. in Bor. distans. *Cæs.*

¶ Agendicum alijs est urbs ipsa, *Sens*, archiep. ad Icaunam fluv. quae alias Burgundiae accensita, nunc Pręfecturae Campaniae tribuitur. Vide Sennones.

Agennum, Aginum Auson. Agianum Ptol. & Ant. *Agen*, urb. Aquitaniae episc. sub archiep. Burdigalensi, inde 26. leuc. Tolosam versùs totidem, urbs praeclara ad Garumnam fluv. inter Auscios 8. & Mont. Albanum 7. Pop. Gstites. Ejus mem. Auson. in ep. 24. *Lib. Not.*

Santonus ut sibi Burdigalam mox jungit Aginnum.

¶ Agennum est patria Josephi Scaligeri; & regio circumjacens dicitur ab ea *le pays d'Agenois*. Aginnensis tractus; qui mirè fertilis & riguus est. Urbs autem tantisper distat à Garumna fluvio, ubi recipit Aegircium, 20. leucis distat à Burdegala in Eurum, & 20. ab Auscijs in Boream, uti 9. à Monte Albano in Circium.

¶ Aggerhusia, *Aggerhus*, arx Norvegiae in intimo sinu Ansloensi, unde nomen Praefecturae Aggerhusianae, quae totius Norvegiae est Meridionalior. Vix distat una leuca ab Ansloa civ. 24. autem à Bahusia urb. 9. à Fridericostadia, & 25. à Staffangria, sub dominio Regis Daniae.

Agidos, nunc *Burgum templi*, teste Steph. Lusignano, opp. Cypri olim, nunc pagus inter Lapithum & Aphrodisium, in ora Boreali. *Strab.*

¶ Agilaria, *Aguilar*, opp. Hisp. cognomento *de campos*, in Castella veteri. Distat ab urbe Burgi 14. leucis in Boream, & 5. à fontibus Iberi fluvij.

Agisymba, *Zanguebar*, in tab. recent. reg. amplissima Africae in austrum ultra Aequatorem extensa, plures complectens regiones. *Ptol.*

¶ Agisymba regio, Sansone teste, erat ubi regna *Monemugi, & Monomotapa* in Mediterraneis, seu in Aethiopia inferiori.

¶ Agla,

¶ Agla, *Agla*, oppid. regni Fezzae in Africa, prope fluvium Guargam, in Habata provinc. 17. leucis ab urbe Fezza in Boream.

¶ Agmundeshamum, *Agmundesham*, opp. Angliae in Bukingamia prov. Distat a Londino 20. mill. Anglicis in Circium, 6. autem à Tamesi fluvio in Boream.

Vet. Inf. Agneda, Alata castra Ptol. Castra exploratorum Ant. & Castra puellarum posterioribus, *Edimburg*, urbs Albionis, Scotiae regia, à Londino regia Angliae 300. ferè mill. pass. in Bor. recedens, ad Fortheam fluv. (*seu potiùs aestuarium.*)

¶ Agnelinum; *Agnetlin*, opp. Transylvaniae, juxta fluv. *Harbach*. 3. milliar. Germanicis à Cibinio.

¶ Agniadellum, *Agniadello*, vicus Ducatus Mediolanensis, celebris victoria in Loduv. XII. adversùs Venetos anno 1509. Distat 8. mill. pass. è Crema urbe, estque in tractu Addna Glarea dicto.

¶ Agnio, *Aa* fluv. Belgij. Oritur in Bononiensi Comitatu supra vicum *Rumilly le Comte*, deinde Audomaropolim rigat, & infra Gravelingam Flandriae urbem in mare se exonerat.

Dion. Halic. Agnitii, pop. Latii in finibus Marsorum, sic ab Agnitia Circea & Medeae sorore dicti, ubi & Agnitia sylva, inter Albam Marsorum & lacum Fucinum. Cujus mem. Virg lib. 7. Æn.

Te nemus Agnitia vitrea te Fucinus unda.

Vide Angitia.

¶ Agola, *Agola*, urbs Africae in Æthiopia superiori prope Amaram montem 20. leucis totid. ab urbe Cosla.

¶ Agonalis circus aliàs, nunc *Piazza Navona*, Gallis *Place Navone*, platea pulcherrima & ampla Romae, splendidissimis ornata aedificiis, fontibus, & obelisco in meditullio urbis ab Innocent. X. Pont. Max.

Polyb. Agonensis porta, *Porta Salara*, porta una urbis Rom. quae Collina, & Quirinalis. Vide Portae. Hinc etiam Agonalia festa, Agonales ludi, & dies. Ovid. lib 1. fast.

Nomen Agonalem credit habere diem.

Agones pop. Insubriae, quorum reg. *In Val di Gogna* hodie dicitur, teste Gaud. Merula, in agro Ticinensi. Sed Polyb. eos inter Apenn. mont. & Padum describit, & post eos Bojos, deinde Senones recenset: ex quo Merula, & Leander (qui eos inter Ferrariam & Ravennam describit) errare deprehenduntur; nisi hi pop. mutata sede in ea loca migrarint.

Scrip. Bal. Agonia, *la Gogna*, fluv. Insubrum per Laumellinam reg. agri Ticinensis in Padum fluens.

Hero. Steph. Agora, *Malagra* nunc, teste Joan. Leuncl. oppid. Thraciae in ora Chersonesi ad Hellespontum, Sesto urb. finitimum.

¶ Agorum, *Agoro*, oppid. Italiae, ditionis Venetae, in Bellunensi agro, ad *Cordevol* fluv. Distat à Belluno 28. mill. pass.

¶ Agra, *Agra*, urbs Asiae in Imperio magni Mogolis, ad fluv. *Gemini*, & in prov. Agra. ibi persaepe commoratur magnus Mogol; estque civitas perampla, dives, & elegans. 150. leucis distat à civitate *Lahor*, 55. ab urbe *Delli*, & 70. ab *Amoere* urbe.

Strab. Pauf. Agra, locus Boeotiae, ex quo Ilissus fluv. ortum habet, & ubi Diana venata traditur; unde Agraea cognominata fuit.

Thucyd. Diod. Ælian. & al. Agragas, *Draga*, fluv. Siciliae Agrigentum urb. praeterluens, ei urbi nomen indens, & ipsa enim Agragas dicta est. Virg. lib. 3. Æn.

Arduus inde Agragas ostentat maxima longè
Mœnia.

¶ Agramontium, *Agramont*, opp. Hispan. in Catalonia prov. ad amnem *Sio*, inter Solsonam & Ilerdam urbes, in planitie Urgellensi.

¶ Agrani, populi Arabiae Felicis.

¶ Agreda, *Agreda*, urb. Americae merid. in regno Popajani. Distat 35. leucis Hisp. a mari Pacifico in ortum, 40. ab urbe *Quito* in Boream, & totidem à Popajano. Urbs est parva, ad montium radices sub Hispanis.

Diosc. Agria sive Agaria, reg. Sarmatiae, ubi Agaricus nascitur. Agria item urb. est Jazygum in Hungaria transdanobiana episc. sub Archiep. Strigoniensi, a Buda regia 12. leuc. in Caec. à Debrecino totidem in occ. *Erla* incolis dicitur, Turcis nunc parens, nostro tempore capta.

¶ Agria urbs est Hungariae, *Eger* Germanis, *Erlaw* Hungaris. Parva est, sed munita. Sedet ad amnem Agriam, qui tribus abhinc leucis cadit in Tibiscum fluv. Distat 5. leucis à Filleco oppid. in meridiem, & 6. a Tokeo in occasum. Capta fuit à Turcis anno 1596. & ab eo tempore ipsis subest.

¶ Agrianae opp. fuit Asiae minoris in Cappadocia, prope Irim fluvium.

Agriani, Agraei Herod. & Agrianes Steph. & Agrienses, pop. Thraciae circa Agrianem fluv. inter Rhodopen & Haemum montes incolentes. *Strab. Hero.*

Agrigentum, & Agragas Graecis, Strab. Thucid. Ptol. & aliis, *Gergenti*, urb. Siciliae in ora australi ad ostia Agragantis fluv. quondam maxima urbium Siculorum episc. sub Archiep. Panormitano, inde 89. mill. pass. in Euronotum distans, à Lilybaeo 80. in ort. Pachynum versùs, ab Enna totidem in Africum, à Gelensibus post Gelam ann. 100. condita. Hic sal fit, qui in igne solvitur, in aqua crepitat, teste Sol. Adeò ampla fuit, ut 800000. incolarum haberet, ambitu 10. mill. pass. patens. Pop. Agrigentini Cic. & alii. Agrigenta appellat urbem Ovid. lib. 4. fast. *Cic. Plin. & al.*

Himeraque & Didymen, Agrigentaque Tauromenenque.

¶ Agrillium, opp. Asiae minoris in Bithynia reg. 5. mill. distat à Nicaea urbe.

Agriophagi, pop. Æthiopiae, leonibus, & pantheris vescentes, ut Solin. scribit, qui ad occidentem solem incolebant. *Plin. Sol.*

Agrippina colonia, quae & Agrippinensis col. Plin. & Sueton. *Coln* Germanis, *Cologne* Gallis, *Cologna* Italis, urb. Germaniae infer. praeclarissima ad Rhenum, archiep. libera & empor. media inter Trevirim & Monasterium urbem Westphaliae 16. leuc. a Francofurto 22. in Bor. cujus Archiepiscopus Elector est Imperii. De ea Ven. Fortun. lib. 3. *Tacit.*

Pontificem pollens Agrippina colonia praefert.

¶ Agrippina, seu Colonia Agrippina, urbs est amplissima & perelegans, sui penè juris, & omnium urbium Germanicarum maxima, & celeberrima: ibi Academia antiqua, quae anno 1388. publicè renovata est, ornataque privilegiis Taurinae similibus ab Urbano VI. Ex adverso Agrippinae Coloniae fuit olim Divitense munimentum, nunc *Duitsch*. extructum cum ponte ad Rhenum a Constantino Magno. Sed cum ponte destructum est a Brunone Episcopo circa annum 955. teste Petro Bertio.

¶ Agrius, *Agri*, fluvius Regni Neapol. in Basilicata prov. Cadit in sinum Tarentinum. Oritur autem supra Marsicum novum ex Apennino monte.

¶ Augubeni, pop. Arabiae desertae, teste Brietio.

¶ Aguillionum, *Aiguillon*, urbecula lepida Galliae ad Garumnam fluv. ubi recipit Lotium in Aquitania prov. Ducatus titulo clara. Distat ab Aginno 4. leucis, tribus autem a Neraco. In Aginnensi Agro sedet, & in regione feraci.

¶ Agulhas caput, *Cap. des Aiguilles*, in Africa. Vide Acuum caput.

Aguntum, *Inneken*, teste Laz. opp. Norici in Carinthiae & Tirolens. com. conf. inter Brunecum opp. comit. Tirolens. 5. & Lentium 4. leuc. a Vacoria seu Villaco urbe Carinthiae 15. in occ. *Plin. Ptol. Ant.*

¶ Aguntum aliis est *Doblach*, oppid. Brixinensis tractus, in Tirolis Comitatu, ad radices montium, & juxta amnem *Rienz*. 9. mill. passib. ab opp. *Inneken* in occas. Brixinonem versus 28. teste Cluverio.

Agurium, Agyrium Plin. Agyra Diod. apud quem alii legunt Argyra, & Argyrium, Agyrina urb. Cicer. *San Filippo d'Argirone*, urb. Siciliae ab Enna 12. mil. pass. Æṫnam versus & Centuripas, à quibus 10 mil. abest, Traianopoli propior, & Assoro, inde 6. mil. in Bor. Patria Diod. Siculi historici, antiquissima ante Herculis tempora. *Ptol.*

¶ Agustius, *l'Agout*, fluv. Galliae. Vide Acutus.

Agylla, *Cervetere*, urbs olim antiquissima Thusciae. Vide Caere. Hinc Agyllinus nom. gent. Virg. lib. 8. Æn. *Ptol. Dion. Halic.*

Urbis Agyllinae sedes; ubi Lydia quondam
Gens bello praeclara jugis insedit Hetruscis.

Agyrium. Vide Agurium. Pop. Agyrinenses Ciceroni. *Cic.*

¶ Ahusa, *Ahausen*, opp. Scaniae in Svecia ad mare Balticum, prope Christianostadium. Dicitur & *Ahus*, cum portu commodo, in ditione Svecorum paucis abhinc annis. Distat ab Hafnia 12. leucis Danicis, & a limine Smalandiae prov. quinque leucis.

Ajaa, *Pilaca*, teste G. Bario, fluv. magn. Graeciae, per fines Crotoniatarum fluens, & mare apud Lacinium prom. subiens. *Lycophr.*

¶ Ajabira, *Ajabire*, opp. Americae in Peruvia versus lacum Titicacam, 10. leucis Hispanicis hinc distantem; à Cusco autem distat 35. leucis in merid.

Aila,

Proc. Aila, Ælana Plin. Alanum Steph. urbs Arabiæ petreae apud intimum sin. Arabici recessum. Aila etiam apud D. Hieron. nunc *Elser*, à mont. Sina 60. mill. pass. distans.

¶ Ailza, *Ailzall*, ins. Scotiæ, seu verius scopulus prope Gallovidiam prov. & in Glottae aestuario. 4. mill. Scoticis distat ab ora Gallovidiae.

¶ Ainsa, *Ainsa*, urbecula Hispaniae in regno Aragoniae. Olim caput parvi regni de *Sobrarbe*, ad fluv. Cingam, ubi recipit Aram fluv. ad radices Pyrenaeorum 6. leuc. distat à Barbastro in Boream, 8. autem ab Osca in Caeciam.

¶ Aionia, *Ainaia*, reginnc. Scotiae Septent. in Buquania provincia versùs oram & ostia Speiæ fluv. ubi Finlaterum castrum.

¶ Airiacum, *Airy*, vicus Burgundiae in dioec. Autissiodor. ubi Concilium sub Bened. VIII.

¶ Airus, *Airn*, fluv. Scotiae Septentrionalis. Cadit in fluv. Speyam, in Buquania prov. & ortum habet in Marria prov. ex monte Grampio.

¶ Aizua, *Aizu*, prov. ins. Japoniae, in Asia. Oppid. habet cognom. in ora Orientali.

Ptol. Alaba, *Alava*, Villanov. & al. opp. Hispan. Tarracon. in Celtiberis, quod Ptol. Valeriae vicinum facit, inter Lobetum urb. & Villam Francam opp.

¶ Alaba, *Alava*, nunc vicus est tantum Aragoniae ad fluv. Xilocam, 4. leucis distas à Lobeto in Boream, & 3. à Terulo.

¶ Alabo, *Alava*, regio Hispaniae. Dicitur & Alava. Vide ibi.

Strab. Alabanda, *Eblebanda* hodie Turcis, teste Leunel. orbs *Plin.* Cariae mediter. episc. sub Archiep. Stauropolitano, in- *Ptol.* ter Amyzonem ad occ. & Stratonicen ad ort. De qua Juvenal. sat. 3.

Hic Andro, ille Samo, hic Trallibus, aut Alabandis.

Alabanda in nom. singulari apud Stephan. apud quem quod fuerit opulentissima, & florentissima in proverbio fuit, orbem notans fortunatam. Nomen habet apud Cares ab equo, quem Alam vocant, & à victorio, quæ Banda ab eisdem dicitur; vel ab Alabando Deo indigete ab Alabandiis culto. Hinc Alabandicus nom. geot. ut *Alabandicum opus* proverbie dictum de re inepta; ut sermo Alabandicus, idest, ineptus, homo Alabanditicus pariter.

Ant. Alabona. Vide Alavona, oppid. Hispan. Tarrac. in Aragonia.

Ant. Alabuntis, sive, ut alibi legitur, Alapuntis, oppid. Gall. Narbonens. ubi nunc *Talart* oppid. haud obscurum in Delphinatu, ad Druentiam fluv. apud Sistaricam urbem, inde 3. leuc. Ebredunum versùs 8.

¶ Alabuntis, seu Alabons, hodie est *Ventavon*, castrum Delphinatus ad Druentiam fluv. 3. leucis à Sistarica in Boream, Vapincum versùs 7.

Ptol. Alabus, *Cantara*, Faz. fluv. Siciliae amplus, sed brevis- *Ant.* simi decursus, inter Augustam & Megaram orbem excisam in ora orientali mari exceptus, 5. mill. pass. post Augostam, & prope Megaram jacentem.

Vet. Ala Flaviana, quæ & Flavisna, & Flavianum, Julin- *Inscr.* bona Ptol. Vindobona Ant. & Viodomana Norit. *Wien* Germanis, *Wetsch* Turcis, *Viena* Italis, urbs Pannoniae superioris ad Danubium, in Hungariae conf. munitissima, Austriae caput, episc. sub Archiep. Salisburgens. sive exempta, academia, & empor. à Buda 32. leuc. in occas. Ratisponam versùs 57.

¶ Ala Flaviana, seu Vindobona, frustra obsessa fuit anno 1529. a Solimano Turcarum Imperatore. *Vienne* à Gallis, *Wiwidun* à Polonis, *Widen* à Bohemis, & *Vete* a Turcis dicitur, estque propriè Vindebona, & malè confunditur cum Alis Flavianis, testibus Brietio, Cluverio, & al. Ibi persaepe commoratur Imperator à multis annis, estque validissimis firmata propugnaculis, cum ponte supra Danubium, & armamentario. Vide Viodebona.

Ant. Ala Narisca, *Aichstadt*, quasi Quercopolis, urbs Germ. in *Inscr.* Bavaria transdanubiana, episc. sub Archiep. Maguntino, ad Alemannum fluv. Aureato urbi excisæ, cui successit, proxima, ab Ingolstadio 3. leuc. in Boream, Noribergam versùs 10. à Ratispona 9. in occasum.

¶ Ala Narisca, *Aichstat*, proprio paret Episcopo, & in Palatinatu superiori sedet.

Ant. Ala nova, *Ebersdorff*, teste Siml. opp. Pannoniae super. in Austria ad Danubium, à Vienna 4. leuc. in ortum Posonium versùs 6.

¶ Ala nova, *Ebersdorf* quibusdam, est castrum Austriæ inferioris, ubi palatium & delitiae Archiducum Austriae. Vix distat à Vienna una leuca in ort.

Alæ Flaviae. Vide Arae Flaviae.

Alaeta, Halesa Cic. urbs Siciliae olim episcop. sub Ar- *Ptol.* chiep. Syracusano, excisa, in ora occidua, ubi nunc *Caronia* castrum, teste Faz. media inter Cephaledium ad merid. & Agathyrnum ad Septent. 30. mill. pass. ab Aloντio 12. Vide Halesa Pop. Halesini Cic. & Plin.

¶ Alagonius, *Alagon*, fluv. Hispaniae in regno Legionis. Cauriam urbem alluit, & postea cadit in Tagum supra Narbam Caesaream.

Alalcomenae opp. fuit Bœotiae ad lac. Copaidem in- *Strab.* ter Aliartum & Coroneam, templo Minervae clarum: cujus mem. Stat. lib. 7. Theb.

Ducit Ithonaei, & Alalcomenaa Minerva.

Agmina.

Alamanni, Alemanni al. Vide ibi. Sic & apud. Sidon. *Arnob.* panegyr. Avit.

Sternebat: Rhenumque ferox Alamanne bibebas.

¶ Alambater, *l'Isle de Diu*, ins. Asiae in littore prov. *Guzarate* in India, 30. leucis ab ostiis fluv. Indi, cum portu & castro permunito Lusitanorum, frustra aliàs à Turcis obsessa. Distat a Cambaja urbe 80. leucis. Aliis Alambater est *Guadel* opp. & Burace est *Diu*.

¶ Alandia, *Aland*, ins. maris Baltici, juris Suecici, in Finlandiae littore. Vide Oonae ins.

Alani, pop. Sarm. Europeae, haud procul à Maeoti- *Plin.* ca palude incolentes, Roxolanis finitimi; qui nunc *Li-* *Ptol.* *thuani* dici putantur. Inde etiam Alanus nom. gent. De *Amm.* iis Claud. lib. de vict. Stilic.

Pro lorio docuit genti prælatus Alana.

Idem de 4. cons. Honorii.

- in Latio ritus transistis Alani.

¶ Alani etiam pop. Scythiae, intra Imaum, prope fluv. Carambicem.

¶ Alanquera, *Alanquer*, opp. Hispaniae in Lusitania, versùs Tagum fluvium. Distat 9. leucis ab Ulissipone. Vide Jerobrica.

¶ Alanus, *Alan*, fluv. Angliae in Cornubia prov. in mare se exonerat prope oppid. *Pastow*.

¶ Alarous, *Talart*, oppidum est Delphinatus ad Druentiam fluvium, 2. leucis a Vapinco in meridiem, & 3. a Sistarica.

¶ Alarus, *Alar*, fluv. Persidis in Hircania: Cadit in mare Caspium.

Alata castra, *Edenburg*, urb. & regia Scotiae. Vide *Ptol.* Agneda. Olim & Edinodunum dicta putatur, teste Buchanano. (*Vide Edimburgum.*)

Alatrium, quod & Aletrium, & Alatrum Frontino, *Liv.* *Alatri*, col. & urb. episc. Latii, in Hernicis. Verulo pro- *Front.* xima, ab eo 6. mill. pass. ab Anagnia 5. Ferentino pro- *Plin.* prior, à Praeneste 15. quot à Sora Anagniam versùs.

¶ Alana, urbs antiqua Scotiae merid. prope fontes Tinnae teste Ortel.

¶ Alava, *Alava*, prov. Hisp. alias Navarrae; nunc autem Castellae annexa à multis, propè Iberum fluv. cujus praecipua urbs, Victoria, est inter Navarram, Ipuscoam; & Iberum fluv. Ibi aliàs Varduli pop.

Alauna, Alone Ant. *Allaway*, teste Camd. opp. Al- *Ptol.* bionis in Damniorum finibus, inter Galavam 12. & Galacum 19. mill. pass. Mediolanum versùs, à Clanoventa 30. (*Camd.* Withley *inter Cumbr. & Northumbr.*)

Alauni, pop. Sarmatiae Europeae, quorum reg. *Volhi-* *Ptol.* *nia*, teste Lud. Decin. putatur in regno Polonico, inter Poloniam ad occ. Lithuaniam ad ort. & Russiam ad merid. sita. Cujus urbs primaria Luceoria.

¶ Alauni pop. Norici, ubi nunc pars Stiriae, & archiepiscop. Salczburgensi. Dicebantur etiam Ambisontii, teste Nicolao Sansone.

Alaunius, fluv. inter Isacam & Trisantonem, per agrum *Ptol.* Durotrigum juxta *Christchurch* fluens. Vide Halenus, prout in cod. Graeco Ptol. legitur. Ortelio *Avon*.

Alaunus, *Alne*, seu *Northryne* ex tab. fluv. Albionis, in Northumbria, per *Alnewich* in Oceanum fluens.

Alavona, Allabona Ant. *Alagon*. opp. Hisp. Tarracen. *Ptol.* ad Iberum fluv. in Aragoniae regno, inter Caesaraugustam 4. & Bellinum in occ. 6. leuc. à Turiasone & Tutela orbibus 12. in ort.

¶ Alavona sedet juxta Salonem fluv. qui paulò infrà cadit in Iberum.

Alazon, Alazonius Strab. Alazona Val. Flacco, fluv. *Plin.* Asiae, Iberiam ab Albania secernens, ac in Cyrum influens, de quo Val. Flacc. lib. 6. Argon.

Hiberni qui terga Noa gelidumque securi

Ernia

Eruls, & rotu uen undis Alazona ripa.

Alba, *Tardera*, teste Flor. fluv. Hisp. citerioris, per Catalauniam in mare apud Blandas delabens. A Barcinone 9. leuc. in Bor. *Plin.*

¶ Alba, *Elvas*, urbs Portugalliæ episc. sub Archiep. Olisipponen. nora obsidione & clade Hispanorum anno 1659. Vide Elva.

¶ Alba, *Akerman*, urbs Moldaviae

¶ Alba, opp. Hisp. in Cantabris, ubi nunc fortè *Salvutierru*, in Alava reg.

¶ Alba, *Alva de Tormes*, ad Tormum fluv. opp. Hisp. in Regno Legionensi, cum titulo Ducatus. Distat 4. leuc. ab urbe Salmanticensi.

Ptol. Alba Augusta, *Aabenas*, teste Jsc. Dalechampio, opp. Gall. Narbon. in finibus Vivarensium, à Vivario urb. ad 6. leuc. in occ. distans.

¶ Alba Augusta alijs est *Viviers*. Vide Alba Helviorum.

¶ Alba Græca, *Belgrade*, Gallis, *Nandor Albu* Hungaris, *Griechisch Weissemburg* Germanis, urbs munitissima Hungariae, in Rascia provincia, ad confluentes Savi in Danubium, in colle, sub dominio Turcarum ab anno 1520. Vide Taurunum.

¶ Alba Græca, Hungaris antiquis Alba Bulgarica, Italis *Belgrado*, Slavis *Slauni Biogrud*, male pro Tauruno ponitur, cùm Taurunum 3. milliaribus à confluente Savi & Danubii Occidentem versùs ponant tab. Peutingerianæ; sed crevit ex ejus ruinis, teste Joanne Lucio.

Plin. Alba Helviorum seu Helvorum, *Alby*, urbs Galliae Narbonens. in Arvernorum & Ruthenorum conf. episc. sub Archiepisc. Bituricensi, ferè media inter Tolosam & Ruthenos, 12. leuc. utrinque, à Carcasone 15. à Bitcrris 21. in Bor. Quae & Albiga posterioribus dicta est.

¶ Alba Helviorum, quae & Alba Augusta Helviorum, testibus Sansone, Brietio, & aliis, est *Viviers*, urbs Galliae, ad Rhodanum fluvium, in planitie. Vivariensis tractus caput, in Occitania regione.

Vet. Ins. Alba Julia, priùs Apulum, *Weissenburg*, & Hungaricè *Gyula Fejervar*, urbs Transylvaniæ, & Principis sedes, col. Daciae, episc. sub Archiep. Colocensi, inter Claudiopolim & Cibinium, utrinque 7. leuc. à Corona 18.

¶ Alba Julia sedet prope fluvium Marisum, 8, leucis à Cibinio in occasum.

Alba longa, *Alba* adhuc, urbs Latii excisa, antiqoior Roma, ab Ascanio an. 32. post excidium Trojæ condita, anno mundi 3066. manet episcoparus Cardinalibus tribui solitus, ab orbe Roma 16. mill. pass. Illam circumstant castra Albanum, Savellum, & Gandulphi, ex ruinis ejus, ut ferunt, constructa. Pop. Albani. De Alba Tibull. lib. 2. *Cic. Plin. Liv. & al.*

Albaque ab Ascanio condita Longa duce.

Virg. lib. 6. Æn.

Unde genus Longa nostram dominabitur Albu.

Et lib. 5.

Albani docuere suos: hinc maximu porrò
Accepit Roma.

Ea prorsùs jacet, à Romanis deleta, velut mater à filia.

¶ Alba in ruinis jacet; & ei adjacet Albanum urbs, quae ex ejus ruderibus crevit, & nunc vulgò *Albane* dicitur; estque episcopatus unus ex 6. antiquioribus Cardinalibus tribui solitus. Distat ab urbe Roma 14. mil. pass. Principatus titulo gaudet Sabellorum, & vino suo celebratur.

¶ Alba maritima, olim Blandona, deinde Belingrada, & Belgradum, civitas fuit Croatiae maritimae, nunc Dalmatiæ. Destructa est, & vulgò *Zaru vecchia*, Slavis *Biogrud*, dicta etiam Alba maris, teste Joanne Lucio.

Alba Marsorum, *Albi*, col. deducta cum Esernia, & urbs Latii in finibus Marsorum, nunc opp. & com. Aprutii apud lac. Fucinum, à quo 3. mill. pass. abest, ab urbe Roma 48. ab Aquila 21. à Taliequitio 8. in ort. Sulmonem versùs. Pop. Albenses. De Alba Sil. lib. 8. *Plin. Liv. Feste, & al.*

Albu sedet campos, pomisque rependit aristas.

Plin. Alba Pompeja, *Albu*, col. & urb. Liguriae episc. sub Archiep. Mediolanensi, ad Tanarum fluv. urbs Montisferrati ab Asta 12. mill. pass. in occ. ab Augusta Taurinorum 28. Aquas Statiellas versùs 18. Pop. Albenses.

¶ Alba Pompeia, *Alba*, urbs est Ducatus Montisferrati; sed ab eo avulsa paucis abhinc annis pace inita Cherasci, paret Duci Sabaudiae, multas experta vices hisce ultimis temporibus; & deficit in dies, à paucis habitata.

Scrip. Pann. Alba Regalis, *Stulweissenburg*, urbs Pannoniae sup. in Hungaria cisdanubiana, intra paludem, olim Regum coronatione & sepultura clara, nunc sub Turcis, à Buda supra 30. mill. pass. quoi à Strigonio in austrum recedit, à Vienna 30. leuc. in Eurum, Vesprinio urbi episcop. vicina ad 3. leuc.

¶ Alba Regalis, Slavis *Stolni Biograd*, Hungaris *Ekekes Fejervar*, & Gallis *Albe Royale*, capta fuit a Turcis anno 1543. & ipsis etiamnum subest; sedetq; ad fluvium *Sar-Witze* dictum, 45. mill. pass. à Buda in occas. in ipso limite ditionis Austriacae.

¶ Alba Sebusiana, sive Sebusium, *Weissembourg*, urbs Alsatiae in ditione Regis Franciae, pace Monasteriensi. Sedet juxta Lutteram fluv. & 4. leucis distat ab Hagenoa versùs Septr. estque una ex decem urbibus Praefecturæ provincialis. Vide Vissemburgum.

Alba Virgaonensis, Plinio Alba & Virgao, *Arioua*, teste Mor. ex lap. vetusto, opp. Hisp. Bæticæ apud Gienen urb. à Tucci 3. leuc. *Vet. Ins.*

Alba opp. fuit Germ. apud Nicri fluv. ulteriorem ripam: cujus ager adhuc *Alb* in sylva nigra & Duc. Wirtembergensi nominatur. *Fl. Tripisco.*

Alba quoque fluv. Hisp. citer. apud Emporias mari exceptus: ex quo *Rio de Ampurias* appellatur. Alter in Gall. Narbon. *Ridereas*. Alius in Campan. Gall. Bell. vulgò *Aube*. *Plin.*

¶ Alba, *Aube*, fluvius est Galliae. Oritur in limite Burgundiæ, deinde per Campaniam provinciam fluens, Barum rigat; hinc auctus aliquot fluviis, in Sequanam se exonerat: diciturque etiam Albula.

¶ Albamala, *Aumale*, urbs Galliæ in Normannia prov. ad initium fluv. Buzinæ, Ducatus titulo ornata, 14. leucis distat à Rothomago, & 8. à Bellovaco.

Albana, *Bacha*, ea tab. recent. urb. Albaniæ, & empor. ad Caspium mare, quod ex illa *Mer de Bachu* nominatur, ultra Portas Ferreas urbem & emp. in Bor. distans. *Ptol.*

Albani, pop. Macedoniæ, quorum reg. *Albania*, & ipsi *Albanesi* dicuntur: eorumque urb. Albanopolis est inter alias. *Ptol.*

¶ Albania, *Albanie*, Italis *Albania*, reg. Græciæ, quæ olim Epirus & pars Occidentalis Macedoniæ. Ferè tota paret Turcis, valde populosa & incolis referta Christianis, qui vulgò *Albanois* à Gallis dicuntur. Hinc milites *Capelots* dicti vulgò.

¶ Albaniæ urbes clariores hisce temporibus.

Aulon, la Valona. *Lartu*, Larta.
Butrotum, Butrinto. *Lissus*, Alessio.
Croja, Croje. *Ochrida*, Locrida.
Dyrrachium, Durazzo. *Scodra*, Scutari.

Albania, sic à populorum colore nominata, reg. Asiæ mari Caspio ad ortum incumbens, Iberiæ ad occ. & Atropatiæ ad merid. contermina, *Zuiria* magna ex parte, & *Chipicche* ad occ. & *Zitruchua* ad arctos, teste Nig. & Cast. dicta. Urbes clariores Albana, & Osica. Albania quoque Scotia (pars Albinnis ad arctos) dicta est, teste Hectore Boeth. nunc etiam *Albaya* para Scotiæ mediterr. *Ptol.*

¶ Albania prov. Scotiæ dicitur, & *Braid-Albuin*, hoc est, pars super. Albaniæ scil. Scotię, & *Drum Albain* *Dorsum Scotie, ubi mons Grampius.*

¶ Albania, *Albegna*, fluv. Italiæ in Thuscia, in sinum Telamonensem defluens prope Urbatellum. Vide Almiana.

Albanopolis, *Albanopoli* Mol. & aliis, urb. Macedoniæ mediterr. Albanorum metrop. à Dyrrachio sup. 40. mil. pass. & à Lisso 35. in ort. *Ptol.*

¶ Albanum, urbs Asię in Armenia majori, ubi S. Bartholomeus Apost. martirio coronatus. Nunc diruta jacet, nisi sit Albana ad Caspium mare.

Albanum, *Albano*, villa erat Latii circa Velitras urb. ab urbe Roma ad 20. mill. pass. via Appia distans. Ejus mem. Hor. lib. 2. ep. 1. *Cic. Procop.*

Dictitet Albano Musas in monte locatas.

¶ Vide Alba longa.

Albanus mons, *Monte Albano*, mons & lac. Latii, qui *Lago di Castel Gandolfo* dicitur, ab urbe Roma 10. mill. pass. apud Albam urb. Ejus mem. Mart. lib. 4. *Liv. & al.*

Albanos quoque Tusculosque colles,

Lacus verò Prop. lib. 3.

Albanusque lacus Socij Nemorensis ab unda.

¶ Albanus mons distat ab urbe Roma 12. mill. passibus in ortum.

Albanus, Albius Strab., *Auff der Alben*, teste Laz. mons Pannoniæ sup. in Norici & Japydiæ confinio. *Ptol.*

Albanus, *Coban* Mol. & aliis, fluv. Albaniæ in Asia, in mare Caspium influens, à quo regioni nomen esse videtur, sic ab incolis, teste Matth. Michovio dictus. *Plin. Ptol.*

¶ Albaracinum, *Albarazin*, urbs Aragoniæ episc. Vide Lobetum.

¶ Albayad, opp. Africæ prope paludem Nube, in Nigriria regione.

¶ Albenaeum, *Aubenas*, urbs Galliæ in Vivarienſi tractu, ad fluv. *Ardeſche*.

¶ Alberſtrophia, *Alberſtrof*, opp. Lotharingiæ, Metenſis epiſcop. 4. leuc. diſtat à Marſalia.

¶ Albertooium, *Alberton*, opp. Africæ in ora regni Barcæ, versùs Ægyptum, aliàs Parætonium.

Sidon. Albia, & aliis Albiga, *Alby*, urbs Gall. Narboneoſ. Pop. Albienſes Sidonio Apollinari, Vide Alba Helviorum. (Vide Albiga.)

¶ Albia, *Oblok*, opp. Germ. in Carniola prov.

Ptol. Albiana, *Rotsha piana* Caſtal. opp. ſeo potiùs hodie pag. Corſicæ mediterr. in ora ad merid. verſa, apud Paconiam, inde 9. mill. paſſ. Fiſeram versùs.

Ant. Albiatum, & Abiatum cognomento craſſum, *Abia-*
Alc. *graſſo*, oppid. Inſubriæ amplum io agro Mediolaneoſi, inter Mediolanum 14. & Viglebanum 6. mill. paſſ. occurrens.

Cæſ. Albici, *Albis*, teſte Rob. Cenall, pop. Aquitaniæ, quorum oppid. ſic vulgò appellator. Sed Cæſar hos io Gall. Narbonenſ. ſupra Maſſiliam deſcribit. Albicoſes à Strab. poſt Salyes locati.

¶ Albienſis Comitatus, *Comtè d' Albe Royale*, prov. Hungariæ juxta Albam Regalem, & una ex provin. regni, io ditione Turcarum.

Albiga, *Alby*, urbs epiſc. Gall. Cadorcis finitima, ſic à
Greg. Gregorio Turonenſ. & in lib. conc. dicta. Vide Alba
Tur. Helviorum. Sita eſt ad Tarnem fluv.

Albingaonum, Albigaunum Ptol. *Albenga*, urbs Ligu-
Plin. riç littoralis epiſcop. ſub Archiep. Genuenſi, inde 60.
Strab. mill. paſſ. in oce. Albintemeliom versùs 40. Pop. Ligures, Iugauni Strab. & Albingauni Vopiſco.

¶ Albingaunum ſubeſt dominio Reip. Genuenſis. Ejus epiſcopatum inſtituit Alexander III. anno 1179. Sedet in planitie ad Rutulam amnem; è cujus regione inſula ineſt admodum parva, & verius ſcopulus, vulgò *Iſolotta d'Albenga* Italis, antiqoitus Gallinatia dicta. Urbs aliàs dives. Nunc deficit.

Ant. Albiniana caſtra, *Alphen*, vic. hodie Batavorum in Hollandia ioter Lugdnoum & Trajectum inferiùs à Lugduno 2. leuc. in merid. Werdam versùs totid. Sunt quì Albioa & Albimana legunt.

Ptol. Albiniminium, *Vintimiglia*, urbs Liguriæ epiſc. Vide Albintemelium.

Ric. Albintemelium, Albintimilium Tac. Viotimiliom Var. *Vintimiglia*, urb. Liguriæ Littoralis epiſc. ſub Arch. Mediolanenſ. ditioois tamen Genuenſium, inter Albingaunum 40. & Niceam ad occ. ferè 20. mill. paſſ. Pop. Intemelii apud Liv.

Albion, Alvion Ptol. quæ & Britannia, inſ. maxima
Ariſt. Europæ in Oceano Galliæ & Germaniæ adjacens, a
Plin. Gallia 30. mill. paſſ. io Bor. diſtaos; in Britanniam pri-
& al. mam, quæ eſt Anglia, vulgò *England*, & Britanniam ſecundam, quæ eſt Scotia, *Scotland* vulgò incolis dicta, in duo regoa diviſa, inter Cantium prom. ad ortum, & Boleriom prom. ad occ. ad 400. mil. paſſ. lata, longa verò inter auſtrum & ſeptentriones ſupra 800. Angliæ regia eſt Londinum, Scotiae Edimburgum; tametſi noſtra tempeſtate Rex Scotus, Anglis Regibus deficieotibus, utrique dominatur.

¶ Albion nova, *Nouvelle Albion* Gallis, *New Albion*
Liv. Anglis, pars Americę ſeptentr. detecta à Franciſco *Drack* Equite Anglo, & ab ipſo anno 1579. nova Albion dicta. Vide ibi. Eſt regio perampla; ſed nondum bene cognita Europaeis, neque etiam versùs oram littoralem. A multis creditur extenſa à freto Aniano, quod eſt ſupra Californiam inſ. uſque ad terram Eſoois. Aliis autem eſt pars Elonis, quod forſan rectius. De iſta nova Albiooe fides ſit penes Anglos. Nihil enim certi habemus de ea.

Albis, *Elbe*, fluv. maximus German. in finibus Sleſiæ
Senec. oriens, in meridiem primum, deinde in oce. poſtea in
Strab. ſeptentrionem per Bohemiam, Miſniam, & Saxoniam
Plin. in Oceanno fluens infra Hamborgum orbem Holſatiæ
& al. maximam, Dreſda, Torga, Viteberga, Magdeburgo, Looeburgoque, urbibus praeclaris, irrigatis. Ejusmem. Claud. lib. 1. de laudibus Stilic.

- mediumque ingreſſa per Albim
Gallica Francorum montes armenta pererrent. Et alibi.

¶ Albis fluvius in moote, qui *das Riſengebirge* vocatur, id eſt, Gigantum juga, ortum habet, & à Bohemis

Labe dicitur. Suſcipit antem Multam flumen, quod Prageoſem præterlabitur civit. deinde Egram ex monte pinifero fluentem, poſtea Salám ac Ortellam, & per Saxoniam ſuperiorem fluens, inde per inferiorem Saxoniam inibi iter Ducatus Bremenſem & Holſatiæ infra Glucſtadium oceano Germanico miſcetur.

Albiſtrum, *Urſimarſo* nunc, teſte G. Bar. opp. Brutiorum mediterr. io Calabria citer. ad Apenn. mont. radices, *Ptol.* apud Laum flov. inter Laum opp. 10. & Cerillos 12. mill. paſſ. à Marcopoli ad 30. in oce. Vide Abyſtrum.

Albium, ſeu Albius, *Alben* Laz. mons Japodum in *Strab.* Carniola reg. Alpes apud Idrum opp. attingens. Vide Albanos. In eo argentum vivum effoditur apud Avendonem opp. inter Juſtinopolim urb. Hiſtriæ, & Labacum Carniolæ metropolim ad 40. mill. paſſ. ubi Albium opp. ſeu caſtrum Albenſ.

Albium Iotemelium. Vide Abintemelium.

Albius, mons Japodum (*Birpamerwaldt* incolis) in- *Strab.*
gens, ex quo Colapis fluv. profloit, qui & *Alben* nomi- *Strab.*
oatur, ad occ. ubi Albium opp.

¶ Albocentii, pop. Daciæ, *Coſena*, Hoogaris *Ribomeza*, teſte Ricciolio.

Albona, quæ & Alvona Plin. Alvum Ptol. *Albona*, opp. Hiſtriae, ad fin. Flanaticum, apud Arſiae flov. oſtia, io Illyrici conſ. à Pola urb. 25. mill. paſſ. io Bor. Pop. Alboneoſes Plin.

¶ Albretum, *Albret*, opp. & Duc. Galliae, in Vaſconia. Vide Lebreti-Vicus.

Albula, qui & Tyberis, teſte Plin. ſic ab aquarom al-
bedine dictus, *il Tevere*, fluv. Hetruriae notiſſimus, Ro- *Plin.*
mam interluens. Vide Tiberis, ſeu Tyberis. De eo Ov. *& al.*
lib. 5. faſt.

Venit & Alcides turba comitatus Achiva.
Albula, ſi memini, tunc mihi nomen erat,

Albula altera, quae & Albulates Plin. fluv. Piceni in *Plin.* Aprutio, per fines Praegottiorum inter Aſculum & Interamnam urbes fluens in mare Adriaticum, *Librafatſa*, & *Liberata*, ſeu *Vibrate*.

Albulae aquae, *Bagni di Tivoli*, aquae ſalutares apud *Vitr.*
Tybor. urb. quae in Anicnem fluv. excipiuntur. De qui- *Pauſ.*
bus Mart. lib. 1. *Plin.*
& al.

Itur ad Herculei gelidas qua Tyburis arces,
Canaque ſulphureis Albula fumat aquis.

¶ Album mare, *Mer blanche*. Vide mare album.

¶ Albuoea, *Albona*, fluv. Italiae io Duc. Mediolaneo. & agro Novarien. Dicitur & Albonea, ioque Padum influit.

¶ Albuquercum, *Albuquerque*, opp. Hiſpaoię, in Extremadura prov. à limite Portugalliae 3. leucis in clivo, propè Geboram amnem.

Albunea ſylva, & Albuneus fons, in montibus apud *Virg.* Tibur. urb. & Anienem fluv. Nunc etiam *Albuna* vulgò dictus. Cujus mem. Virg. lib. 7. Æn.

Conſulit Albunea, nemorum qua maxima ſacro
Fonte ſonat.

¶ Alburacis, fluv. Galliae Narbonenſis, volgò *l'Ariege*, in Occitaoia, Nicolao Saoſone teſte cadit in Garumnam paulo ſupra Toloſam. Ab aliis Aurigera, & ab antiquis etiam Aregia. Vide ibi.

¶ Alburgum, ſeu Ælburgum, urbs Daoiae epiſcop. ſub archiep. Lunden. in Jutia ſeptent. ad ſinum Limicum, *Limfort*, 3. leucis diſtat ab ora littor. 8. ab Arhuſia, paulò minùs à Wiburgo.

Alburnos, *Alborno*, teſte Cittadino, & Mazzella, mons *Vib.*
Lucaniae, apud Silarum fluv. in Lucanorum & Picentium *Seq.*
conſ. à Salerno ad 30. mill. paſſ. Is nunc variè nominatur, *Montagna di Sicignano*, & *M. della Petina*, teſte Cello Cittadino; apud Auleram opp. unde Tanager fluv. proſlult. De eo Virg. lib. 3. Georg.

Eſt lucos Silari circum, Ilicibuſque virentem
Plurimus Alburnum volitans, cui nomen aſilo.

Eſt & Alburnus nomen piſcis apud Auſon. io Moſella.

¶ Albus, lacus Tartariae Aſiaticae, in regione Cataja, versùs civitatem Cambalum.

¶ Albuſama, *Alboran*, inſ. Africae in Mediter. mari, in ora regni Fezzae, Sanuto. Vide Erroris inſ.

¶ Alcadera, *Alcaudete*, opp. Hiſp. in Vandaluſia. Diſtat ſex leucis ab urbe Gienneoſi.

¶ Alcala Regalis, *Alcala Real*, opp. Hiſp. in reg. Granatae & confin. Vandaluſiae, 9. leue. diſtat à Granata.

¶ Alcanitium, *Alcanitz*, oppid. Hiſpaoiae io Aragonia, ad fluvium *Guadelote*. Diſtat 9. leucis à Dertuſa. Raros habet iocolas.

¶ Alcaoitium, *Alcanizes*, aliud opp. Hiſpaniae, in regno Legio-

Legionis, prope Durium fluv. 3. leucis distat à Miranda urbe Lusitaniae.

¶ Alcamus, *Alcamo*, opp. Siciliae, ad radices montis, in Valle Mazarae, 20. mill. pass. distat à Palermo merid. versùs, & totidem a Drepano.

¶ Alcaratium, *A'caraz*, opp. Hispaniae, in Castella nova, aliter *Villanova*, juxta fluv. *Guadarmena*. Hinc montes dicti *Sierra d' Alcaraz*.

Alcanthoe, urbr Achajae. Vide Megara: nam eadem *Ovid.* illi est. Cujus inter alios meminit Ovid. lib. 1. trist.

Et quae Alchatoos memorant à mœnibus ortos.

¶ Alcestria, *Aulcester*, oppid. Angliae, in Warvicensi provincia ad amnem *Trovv*. Distat à Warvico 11. mill. Anglicis.

Alchippe. Vide Archippe.

Plin. Alciacum, *Auchy le Chasteau*, opp. Artesiæ prov. juris Gallici, ad Altiliam fluv. 4. leucis distat ab Hedino in meridiem.

¶ Alciatum, *Alciate*, oppidul. Duc. Mediolanen. in Italia, Vide Alsiatum.

Ptol. Alcimoennis, urbs Germ. quae nunc, teste Althamero, Ulma, & vulgo *Ulm* nominatur, urbs libera Sueviae, inter praecipuas, ad ulteriorem Danubii ripam, ab Augusta Vindelicorum 9. leuc. Eslingam versùs totidem.

Alcinoi horti in Corcyra inf. memoratissimi fuere, Alcini ab Homero dicti, ab Alcinoo Rege Phaeacum *Virg.* exculti, Horum mem. Virg. lib. 2. Georg.

Pomaque, & Alcinoi sylva: nec surculus idem.

Mart. lib. 10.

Regius Alcinoi nec mihi servit ager.

Sat. lib. 1. sylvar.

Quin bifera Alcinoi laudem pomaria, vosque.

Alcinoi horti apud Phaeac. miriæ amœnitatis fuisse feruntur, ut in proverbium transierint apud Tertull. & Gregor. Nazianz. de loco divitiarum seu delitiarum pleno, & per metaphoram de libris eruditione plenis: sicuti & *Alcinoi mensa* apud eundem, de lanta & opipara mensa.

Beda. Alcuith, *Dunbritton*, teste Hectore Boethio, oppid. Scotiae apud Cludam flov. sive ejus ostia, à Glasquo orb. 5. mill. pass. in occ. quasi castrum Britonum, inter Scotiae emporia.

¶ Alcmaria, *Alcmaer*, urbs Hollandiae, seu potiùs Vest-Frisiae, egregiè munita; unde repulsus fortiter Hispanus anno 1573. Lacubus erat alias circumcincta. Tribus leucis distat ab Horna, & 5. ab Amstelodamo, duabus autem à Zippa lacu.

¶ Alcobasa, *Alcobaca*, monasterium celeberr. ord. S. Benedicti in Portugallia, 5. leuc. distat à Leiria urbe, & una tantùm ab Aljubarota.

¶ Alcocerum Salinarum, *Alcocer do Sal*, oppid. Hispaniae, in Portogallia, ad fluvium *Zadaon*. Distat 8. leucis à Cœtobriga.

¶ Alcudia, *Alcudia*, opp. insulae Majoricae noviter munitum, cum portu, 7. leucis distat ab urbe Majorica, una autem à Pollentia.

Pauf. Alcyonium stagnum esse in agro Corinthiaco fertur. Ejus profunditas multis funibus connexis non potuit explorari; quod & Amphiarai fons, teste Pausania, dictum est. Mare quoque in sin. Corinthiaco Alcyonium, seu Halcyonium dictum ferunt, quod in eo se Halcyone (postea in avem conversa) Ceycis filii Luciferi uxor, audita viri morte naufragio perempti, præcipitarit; illudque mirè tranquillum reddi, dum aves Halcyones ova pariunt. De qua re Ovid. lib. 11. Metam. fabulatur.

Incubat Halcyone pendentibus æquore nidis.

Alcyone etiam, teste Plin. opp. fuit Thessaliæ ad sin. Maliacum, ex cujus ruinis Methone opp. eastructum, ad quod Philippus pater Alex. altero oculo orbatus est.

¶ Aldeberga, *Aldeberg*, urbecula Germ. in Saxonia super. in confinio Bohemiæ, versùs Albim fluv. 4. leucis à Dresda ad merid. distat; subestque Electori Saxoniæ.

¶ Aldeburgum, *Aldebroug*, oppid. Angliæ, in Suffolcia provinc. & in ora maris Germ. 12. mill. Anglicis distat ab Gippevico. Vide Isurium.

¶ Aldeburgum, *Aldenbourg*, urbec. Germaniæ in Holsatia, cujus sedes episcop. inde Lubecam est translata anno 970. Dicitur aliter *Oldenbourg*, unde tractus cognomin. in Wagria regione; distatque 7. leucis Germanicis a Lubeca urbe.

¶ Aldegus, *Aldego* fluv. territorii Veronensis. Cadit in Athesim, in ditione Veneta.

¶ Aldenarda, *Oudenarde*, urbs Flandriæ munita, Jacet inter Gandavum atque Tornacum, & interfluente Scaldi fluvio bipartitur; a Gallis capta anno 1658. & Hispanis dein restituta, iterum expugnata fuit anno 1667 a Lodovico XIV. Rege Galliæ, cui etiamnum subest cum toto tractu adjacente, pace ad Aquisgranum confecta. Arcem habet validam, *Pamele* dictam, in medio urbis.

¶ Aldenburgum, *Altenbourg*, opp. Germ. in Misnia, cum castro, unde Duces Aldemburgenses è domo Saxonica. Dicitur & Altemburgum. Vide ibi.

Aldescus, fluv. Sarmatiæ Europææ, qui in Panticapen *Dion.* influit; ac uterque per Podoliam fluens, in mare Euxi- *Afr.* num excipitur. De eis Dionyl. Afer de situ orbis:

Hìc sunt Aldesci, Panticapæque fluenta.

Aldualdubis, Dubis aliis, *le Doux*, fluv. Sequanæ ma- *Caf.* ximus, per Burgundiam com. ex Jura mont. in Ararim fluens. Vide Dubis.

Alea oppid. fuit Arcadiæ, cujus ruinæ apud Teseam *Plin.* urb. cernebantur, teste Pauf. ab ea urbe 10 stad. dist. *Pauf.*

Alecta. *Alette*, urb. Gall. Narbon. episc. sub archiep. Narbonensi.

¶ Alectu, urbs in Occitania inferiori, Ad Atacem *Cedr.* fluv. sedet, & *Alet* dicitur; distatque 5. leuc. à Carcassona, & 7. ab urbe Mirapicensi.

Alectriopolis, *Alesteroferi*, urbs Macedoniæ episcop. sub Archiepiscop. Philippensi, inter Philippos & Thes- *Vet. Trad.* salonicam.

Alectum, postea Dei donum, *Dondy*, *seu Dondee*, teste Camd. cum aliis, opp. Scotiæ in ora ad ortum, ad ostia Tai fluv. inter Andreapolim & Brecbinium urbes, ad 12. *Strab.* mill. pass. occurrens. *Plin.*

Alejus campus, locus Lyciæ, apud Chimæram mont. in quo Bellerophontes, cum à Pegaso ab œstro agitato excuteretur, cecidisse, & periisse traditur. *Searr.*

Alemanni, Alamanni Steph. Alamanni Arnobio, & *Amm.* Sidon. pop. Germ. Galliæ Belgicæ & Rhætiæ proximi, in Suevia quondam incolentes. Nunc omnes Germani Alemanni etiam dicuntur, vulgò apud Italos *Alemani*. Horum reg. Alemannia *Alemagna* nominatur, Rhætiam præsertim, Helvetiam, & Sueviam complectens. De qua Claud. de laud. Stilic. lib. 1. *Tac.*

Oravit jungique tuis Alemannia signis.

Alemannus, *Altmul*, fluv. German. ex Suevia ortum habens, ac per Aureatum, urb. (nunc Aichstatum) in Danubium inter Ingolstadium & Ratisponam influens.

Alenconium, *Alenzon*, teste Rob. Cenali, opp. Gall. Celt. in Normanniæ & Belsiæ conf. Duc. titulo insigne, ac Sagio urb. propinquum, inde leuc. inter Lutetiam 27. & Abrincas 18.

¶ Alenconium, *Alencon*, ad Sartam fluvium sedet, in *Vet.* Normannia provincia, sed longè a Belsia provincia. Di- *Trad.* stat a Sagio 5. leucis, & à Lutetia 47. leuc. estque urbs ampla & elegans.

¶ Alentakia, reg. Duc. Livoniæ in Esthonia prov. prope Narvam urbem, sinum Finnicum inter & Peipum lacum, in ditione Suecorum.

¶ Aleppum, sive Alepum, *Alep*, urbs Syriæ & emporium percelebre. Vide Hierapolis.

¶ Alera, *Alre*, fluv. Germaniae in Saxonia infer. Verdam urbem alluit, & postea in Visurgim cadit. Vide Allera.

Aleria, col. & urb. Corsicae marit. in ora orientali, *Plin.* episcop. sub Archiep. Pisano, excisa, manente episcopa- *Ptol.* tu, à Mariana urbe etiam extincta 30. mill. pass. in ortum distans.

¶ Aleria in ruinis jacet, & locus nunc etiam dicitur Aleria destrutta; & *Episcopus manet in opp.* Cervionis, *in meditulio insula*.

Ales, fluv. Joniae frigidissimus, juxta Colophonem ur- *Pauf.* bem fluens. qui Plin. Aleon dici videtur.

Alesa, urbs Siciliae. Vide Halesa. Hinc Alesinus, ut *Cic.* urbs Alesina apud Cic. in epist. famil.

¶ Alesia, *Alais*, urbs Galliae, in Occitania infer. prov. ad Gardonem, Distat 5. leucis ab Ucetia, 10. autem a Ponte S. Spiritus, in Nemausensi tractu, ad radices Gebenarum montium.

Alesia, Alexia Liv. & aliis. Vide ibi. *Caf.*

Alestes, *Rio di Braga*, fluv. Hisp. per Bracaram urb. *Strab.* fluens, teste Vasaeo. Sunt qui hunc *Cavado* dici putent; sed hic Celandus veteribus dictus est.

Alesus, *Pittineo*, teste Faz. fluv. Siciliae, Aletam *Vet.* opp. alluens, ac in mare inter Cephalodium & Halesam *Inf.* influens.

Alesus, item fluv. Thusciae juxta Alesium fluens, nunc *Sil.* *Sanguinara*, teste Ortell. vocatus.

Ptol. Aleta, opp. geminum: unum Illyrici in Dalmatia mediterr. *Mosth* hodie, teste Nig. Alterum Siciliç eversum, ubi nunc opp. S. Marci, teste Faz. in ora occid. inter Cephaledium & Halesam, Alicya Cic. dicta videtur, ut rudera testantur.

Aleta, postea Maclovium, seu Macloviopolis, *S. Malo*, opp. Gall. Celt. in Britania minore, ad Rinctum fluv. in ora contra Aaronis insulam, à Dola 4. leuc. in Bor. à Rhedonis 14. episc. sub archiep. Turonensi.

¶ Alletha, postea Maclovium, urbs est parva, sed dives & munita, emporium celebre, & statio navium commoda, in Aaronis insula cum castro. Ruinae autem Alethae visuntur primo lapide a Macloviopoli, quae erevit post ejus excidium.

Plin. *Ptol.* Aletium, *Lecci*, urbs Salentinorum: seu Japigiae, episcop. sub archiep. Hydruntino, inter Brundisium ad occ. & Hydruntum ad ort. 24. mil. pass. primaria regionis, ac totius regni post Neapolim clarissima, à Tarento 50. mill. distans.

¶ Aletium, *Lecce*, urbs est in prov. Hydruntina, distatque 7. mill. pass. ab ora maris Adriatici.

Strab. *Plin.* Aletrium, Alatrium Liv. *Alatri*; urbs Latii episc. in Hernicis, inter Anagniam 8. & Soram 15. mill. pass. Pop. Aletrinates Plin.

Strab. *Thuc.* Alex, *Alesse*, teste Bar. fluv. Locrorum, terminusque Brutiorum, quos à magna Graecia separat, agrum item Locrensem olim à Rhegino dividens, Scribitur etiam cum adspiratione Halex.

¶ Alex, *Alero*, teste Magino, fluv. est parvus Calabriae ulterioris, & in mare Jonium se exonerat inter Promontoria Herculis & Leucopetra.

Alexandria, urbs multiplex.

Strab. *Plin.* *Ptol.* *& al.* 1. Ægypti in ora, ab ostio Canopico 12. mill. pass. in occ. cognomento magna, opus Alexandri Magni, *Scanderia* Turcia, & *Alessandria* Italis, urb. patriarch. & emporium celebre, quò ex India merces, praesertim aromata per universam Europam distribuenda, advehuntur. Olim ante Cairi erectionem (a quo itinere quatridui distat) clarior, ab Alex. Mag. olymp. 112. condita, à Syene ultima in austrum urbe Ægypti 600. mill. pass. in Bor. à Pelusio 200. in occ. Cyrenen versùs 705. ab Hierosolymis 400. Hinc Alexandrinus nomen gent. Proper. lib. 3.

Noxia Alexandrina dolis aptissima tellus.

Alexandrini, ob cœli clementiam, apud scriptores luxus maximè notari sunt; veluti apud Quintil. lib. 1. & Ammian. lib. 22. ut *Delitia Alexandrina* in proverbio sint in molles & effeminatos. Alexandriae aer adeo temperatus est, ut quolibet die solem videant. Unde ob delitias per excellentiam πόλις dicitur, ut Roma urbs, & ἄστυ Athenae.

¶ Alexandria Ægypti dicitur a Gallis *Alexandrie*, & à Turcis *Scanderia*; distatque à Cairo 125. milliaribus. Portum habet percelebrem; sed ipsa deficit in dies; vixque in ea sunt octo millia incolarum. Ad ostium portus est insula Pharos, quæ jam injecta mole terræ adjacet, ubi turris Pharos nunc destructa; & super ejus rudera est arx Turcarum, qui juxta portum alteram arcem habent.

2 Albaniae ad mont. Caucasi radices, & oram maris *Q. Curt.* Caspii, urbs & emp. regionis praecipuum, *Demiracapi* Turcis, quasi portae ferreae, & incolis *Derbent*, à Tauresio, seu Ecbatanis regia Persarum itinere viginti dierum distans in Boream, ubi ex Asia in Scythiam per angustias transitus est.

Plin. 3 Arachosiae, *Cabul* hodie, teste Castal. regionis regia ad Arachotum fluv. Prophthasia regia Drangarum, 515 mill. pass. distans in ort. Indiam versùs.

¶ Alexandria Arachosiae, aliis est *Candahar*, urbs munita Indiae, cis Gangem, sub dominio Magni Mogolis, tractus cognominis caput, in limite Persiae, ad radices montium, 200. mille passibus ab Indo fluvio in occasum distans, teste Sansone.

Ptol. 4 Ariae, *Heri* Cast. & al. (quod nomen etiam est ipsi provinciae) urbs primaria & regia, ad Arium fluv. inter Hecatompylon regiam Parthiae ad occ. 565. & Bactra regiam Bactrianae in ort. 484. mill. pass. Sunt qui *Bargian* dici velint.

5 Carmaniae, *Serone*, teste Castal. urbs regia, & regionis primaria, inter Armuzam & Ariam.

Steph. *Ptol.* 6 Ciliciae, seu Syriae in confinio, urb. episc. ad sin. Issicum, inter Issom & Seleuciam Pieriae ad 30. mill. pass. utrinque, *Alessandretta* Italis, teste Nig. & *Scanderone* Turcis, teste Leunclavio.

¶ Alexandria, Syriae urbs, Gallis *Alexandrette*, 50. mill. pass. distat ab Alepo in occas. & totidem ab Antiochia in Bor. estque emporium celebre.

7 Margianae, *Indion* hodie dici putatur in tab. recent. urb. praecipua & empor. earum regionum.

¶ Alexandria Poloniae, *Alexandria*, urbs nova in Volhinia superiori prov. ad fluv. *Haria*. 20. leucis Polonicis distat a civitate Luceoria, 8. ab oppido *Korzec*, & 22. ab *Ostrog*. oppido. *Plin.*

8 Statiellorum, *Alexandria*, urbs Liguriae non obscura, ad Tanarum fluv. illam interfluentem, ampla, ubi praesidium ingens Hispanorum, episc. sub Archiep. Mediolanensi inde 52. mill. pass. in austrolibycum, media ferè inter Genuam ad ort. & Augustam Taurinorum ad occ. est ad 40. mill. pass. episcopalis ab Alexandro III. Pont. Max. (à quo nomen habet, cùm priùs Caesarea diceretur, ex quatuor pagis, Marico, Gamundio, Roboreto, & Burgolio, cum aliis 4. Quadringento, Solerio, Oviliis, & Foro constructa) effecta. Ibi pons lapideus amplus, & longitudinis admirandae. *Alessandria della paglia*.

¶ Alexandria, Liguriae urbs, a Gallis *Alexandrie de la paille* dicitur; estque permunita in Duc. Mediolanensi.

9 Troadis, quae & Troas, (quod nomen etiam regionis est, quae & Phrygia minor) urb. episc. sub Archiepisc. Cyziceno, inter Sigeum & Lectum promontoria: cujus vet. inscriptio sic habet, Col. Troas, Antigonia, Alexandria. Abest à Sigeo 15. mill. pass. ab Abydo vero 27. in austr. Antandrum versùs 35. Nunc locus *S. Maria* dicitur, & Turcis *Carasia*, teste Leuncl. *Plin.* *Liv.*

Alexandrium, *Scandalia*, teste Guil. Tyrio, opp. Palaestinae in ora, inter Tyrum ad Bor. & Ptolemaidem ad austrum, teste Zonara, proximas urbes. *Joseph.*

Alexandropolis, urb. Parthorum, ab Alexand. Magno condita: cujus tamen hodie nulla exstant indicia. *Plin.*

¶ Alexandrovium, *Alexandrovv*, opp. Poloniae, in Podolia, & Palatinatu Braclaviensi, non longè a fluv. *Bog*. Sex leucis distat à Braclavia urbe, quatuor autem a *Ladizin* opp. illius tractus.

Alexanum, *Alessano*, urb. Salentinorum episc. sub archiep. Hydruntino, inter Hydruntum & Gallipolim ad 20. mill. pass. Leucae urbi excisae apud Japigium prom. cui successit, propinqua, ab Aletio 25. *Prov. Rom.*

Alexia & Alesia, *Alise*, urbs eversa Mandubiorum in Gall. Celtica, olim metrop. nunc pag. teste Vigenereo, & Paradino, apud Flaviniacum castrum, & Semurium opp. Burgundiae Duc. à Semurio 2. leuc. ab Augustoduno urbe 16. in Bor. inter Lingones. 19. & Nivernas 26. ab Hercule conditam tradit Diod. Sicul. l. 5. Quidam illam *Arras* falsò inditant, cùm *Arras* sit in Belgio. *Cæs.* *Diod.* *Pater*

¶ Alexia, *Alise* hodie, pagus est tantum Alexiensis tractus, in Burgundiae Ducatus, ad amnem *Brenne*, ad cujus radices excitatum est oppidulum, S. Reyne dictum, una leuca a Flaviniaco, & 11. a Divione in occas. Antissiodorum versùs 16. circiter. Ab Alexia tractus circumjacens etiam nunc Alexiensis dicitur, vulgo *l'Auxois*, inter Divionensem & Antissiodorensem tractus.

¶ Alfelda, *Alfedt*, oppidul. German. & Saxon. infer. ad Leinam fluv. in Episcopatu Hildesiensi, juris tamen Brunsvicensis. 3. leuc. ab Hildesio, & totidem a Goslaria distat.

¶ Alfertonium, *Alfreton*, opp. Angliae, in Comit. Darbiensi, juxta Ambrum amnem, 8. mill. Anglicis distat a Darbia urbe.

¶ Alfordia, *Aldorf*, opp. Angliae in Lincolnia prov. versùs oram littor. 4. mil. Anglicis.

¶ Algarbia, *Algarve*, pars Hispaniç admodum parva, adjecta Portugalliae sub Alphonso III. cum titulo regni, cujus caput Tavira. Habet a Septentr. Portugalliam, ab Oriente Andaluziam, ab Occidente autem & Meridie clauditur Oceano.

¶ Algaria, *Algarria*, provincia Castellae meridionalis in Hispania, cujus periere limites, Ejus caput *Guadalaxara* olim erat; & Toletum atque Madritum censentur in illo tractu.

Algarium, *Algher*, urb. Sardiniae marit. in ora occ. episc. sub Archiep. Turritano, à Sassari 18. mil. pass. quot ab Ampuriis in ortum. *Prov. Rem.*

¶ Algeria, Algerium, & Algaria, *Alger* Gallis, *Gezaira* Arabibus, *Algieri* Italis & Hispanis, urbs Africae, in Barbaria regione, ampla & dives, sed Piratica infamis. Sedet in ora maris Mediterranei, cum portu capaci & munito arceque valida. Ab ea regio adjacens dicitur Regnum Algerii, Vide Rusucurum.

¶ Regnum Algerii, *le Royaume d'Alger*, dividitur in quinque provincias, terminaturque à Septentrione mari Afri-

Africo, ab Oriente regno Tunetano, ab Occasu regno Fezzæ, & à Meridie Biledulgeride regione. Ibi alias Mauritaniæ Cæsariensis & Sitifensis cum Numidia. Ejus caput est Algerium, aliàs Rusucurum. Olim Reges habuit proprios, nunc verò quondam Reipubl. formam servat, sub clientela Turcarum, sed ad libitum tantum.

Algidum, *Rocca del Papa*, oppidum Latii Tusculo finitimum, ab urbe Roma paulò supra 12. mill. pass. distans.

Strab. Plin. & al. Algidum nemus, *Selva dell' Aglio*, sylva Latii cum mont. cognomine (ubi quoque opp. Algidum, de quo supr.) Cujus mont. mem. Eutropius. Hinc Algidus nom. gent. ut Algida terra apud Ovid. 6. fast.

Scilicet hic olim Volscos, Æquosque fugatos
Viderat in campis Algida terra tuis.

¶ Algonquii, *Algonquins*, populi Novæ Franciæ, in America septentr. versus fluv. S. Laurentii inter montem Regium oppidum & Magnum lacum, ubi aliquot Coloniæ Francorum.

¶ Algovia seu Algea, *Algou*, regio Germ. in Suevia, inter Danubium & Licium fluv. & lacum Constantiensem; ibi Augusta Vindel. Campodunum, Isna, Vangena, Memminga, & Biberacum. Ejus limites perlege.

¶ Alhama, *Alhama*, urbs olim munita Hispan. in regn. Granat. 7. leucis distat ab urbe Granata, aliàs Artigis dicta fuit. Vide ibi.

Cæs. Ptol. Plin. & al. Aliacmon, & Haliacmon, (utroque enim modo scribitur apud Plin.) *Poleras* Soph. *Plasamena* Mol. fluv. Macedoniæ, illam à Thessalia, teste Cæs. separans, ac in Ægæum mare inter Pydnam & Dium influens. Aliagmon apud Claud. de vict. Stilic.

Et frustra rapidum damnant Aliagmona Bessi.

Apud Ptol. penult. in obliquo longa est. Amnis est rapidissimus & præceps, accolas multis malis afficiens.

¶ Aliadora, *Aliola*, insula maris Aethiopici inter Africam & insul. Madagascaris, prope insulas Sancti Spiritus & Comori.

Paus. Ptol. Aliartus, & Haliartus, opp. geminum, unum Bœotiæ ad Copaidem lac. juxta Permessum flu. Coroneæ & Platæis, teste Strab. proximum, quod an extet hac tempestate, incertum est. Alterum in Peloponneso, in ora Messeniæ apud Messenen. *Neocastro*, teste Nig. *Arcadia* Mol. Sed *Arcadia* Cyparissia Strab. seu Cyparissiæ Ptol. est. Ejus mem. Stat. lib. 7. Theb.

Gargaphye: quorumque novis Aliartus aristis
Invidet.

¶ Alibaluchia, *Alibaluch*, insula maris Caspii, in littore Hircaniæ; in ditione Persarum, prope *Mokam* desertum, & ustium Araxis fluvii.

¶ Aliciæ, *Salemi*, opp. Siciliæ occid. Mazaram versùs 15. mil. à Drepano 20. mil. Hinc fluvius cognomin.

¶ Alicium caput, *Capo dell' Alice*, promont. Italiæ & Calabr. cit. in mare Jonium excurrens. 12. mil. distat à Cariati, & 15. ab Umbriatico.

Vet. Inf. Alietum, *Isola*, opp. Histriæ in ora inter Justinopolim & Piranum ad 15. mill. pass. dissitum. Ptol. in Messeniæ & Elidis conf. apud ostia Alphei, inter illa & Cyparissium prom. esse videtur, ab Araxo prom. Elidis 45. mill. pass. in merid. Methonem versùs.

Ptol. Alinda, urb. Cariæ episc. sub archiep. Stauropolitam, mediter. Mylasæ & Stratoniciæ propinqua.

¶ Alineus; *Alyne*. lacus Hiberniæ in Conuachia prov. inter Com. *Letrim* & *Roscomen*. Eum præterfluit Senus fluvius.

Sidon. Paulin. Alingonis portus, Aligsniensis Greg. Turonens. *Langest*, al. *Langon*, oppid. cum portu Aquitaniæ apud Garumnam fluv. inter Burdigalam 6. leuc. & Vassatet 3. teste Franc. Belforestin.

¶ Alingonia portus vulgò *Langon* dicitur, sedetque in Vasatensi regione. Vix distat duobus leucis a Cadillaco castro.

Lib. Not. Alion, *Lancaster* quibusdam, urb. Albionis, in Cumbria, nobilis comit. cognom. caput, ab Eboraco 55. mill. pass. in occ. & à Carleolo 42. in meridiem.

¶ Alion seu Alone, *Lancaster*, sedet ad ostia fluv. *Lune*, in ora maris Hibernici. 12. milliar. distat à Candalia. Vide Lancastria.

Hor. Ptol. Alipha, Alipha, & Allifa Plin. & Liv. Vide ibi. Urb. Samnii episc. sub Archiep. Beneventano, penè deserta. Inde Aliphanus nom. gent. Hor. lib. 2. sat. 8.

Invertunt Aliphanis vinaria tota
Vibidas Balatroque.

Ant. Alisca, *Alman*, ut alicubi Laz. videtur, oppidum Pannoniæ infer. ad Danubium, inter Budam & Colociam, inde 7. hinc 5. leuc. Sed alibi Anamascia est *Alman* eidem. *Lib. Not.*

Aliso, *Isselburg*, opp. Germaniæ infer. ad fluv. *Yssel*, in Rhenum influentem, in Geldria, ab Embrica & Calcaria 2. leuc. in ort. teste Hieron. Verrutin. Sed teste H. Junio, est *wesel*, urbs lib. ad Rhenum in Duc. Clivensi, à Clivia 4. leuc. Colon. Agrippinam versus, ferè 12. Priori sententiæ Ortel. adhæret. *Tac.*

¶ Aliso, *Alme*, amnis Germaniæ. Influit in Lippiam haud procul urbe Paderborna, teste Cluverio; oriturque prope vic. *Almen*, in Ducatu Westphaliae.

Aliso, *Yssel*, fluv. Germ. infer. Alisonem opp. de quo suprà, alluens, ac in Rhenum seu fossam Drusianam apud Duisburgum opp. influens.

Alista, *Isla*, opp. seu pag. nunc Corsicae, teste Pineto, apud Portum novum, inter Bonifacium oppid. & Port. Philonium.

¶ Alista, aliis est *Porto vecchio*. portus cum opp. in sinu qui *Golfo Arsiano* vulgò dicitur, in parte merid. seu ultramontana Corsicae insulae.

Alisum, urb. Germ. *Holprun*, *Hailpran*, seu *Hailbrun*, quasi salutis fons, urb. lib. Sueviae ad Neccarum fluv. inter Stutgardiam metropol. Ducat. Wirtembergens. ad meridiem 7. & Heidelbergam metropol. Palatinatus Rhenensis in Bor. 5. leuc. occurrens, Wimpinae proxima, 2. leuc. distans. *Ptol.*

Alisuntia, *Alsitz*, fluv. Gall. Belg. per Duc. Lucemburgensem in Mosellam supra Treviros una cum Sura influens: qui & *Als* aliis nominatur: unde urbi, quam alluit, nomen, licèt depravatè. Luzelburgum enim quasi *l' Alsburg*, & Latinè Alisuntieburgum dicitur; à qua urbe nomen est Ducatui Luzelburgensi, seu Lucemburgensi: quae urbs à Treviris 6. leuc. abest in occ. De fluv. Auson. in Mosell. *Aus.*

Stringis frugiferas felix Alisontia ripas.

Alisus, *Parthen*, seu potius *Bart*, urbs Germ. in ora Boreali maris Baltici, in Magnopolitani Duc. & Pomeraniae confinio, inter Rostochium & Sundim, inde 6. hinc 3. leuc. dissita. Vide Bardo. *Ptol.*

¶ Alisus, hodie *Bart*, teste Villanovano, urbs est Ducatus Pomeraniae, sub dominio Regis Svecise, duabus leucis à confinio Megalopol. Ducatus, prope fluv. Bardum, 7. leucis à Gripvaldia. Vide Bardum.

¶ Aljubarota, *Aljubarote*, vicus Hisp. in Portugallia, celebris victoria Joannis Regis Lusitaniae contra Castellanos anno 1385. Distat ab urbe Leiria 4. leucis, duabus autem ab Oceano.

¶ Alla, *Alla*, oppidum Tridentinae Diœcesis in Italia, ad Athesim fluv. 18. mill. pass. infra Tridentum, & totidem supra Veronam.

¶ Alla, *Alla*, fluv. Poloniae, in Prussia Ducali. Cadit in Pregelam fluv. infra Allegurgum opp. ad castrum *Velavo*, alluitque Curstarum & Hilbergam.

Allabona, sive, ut aliqui cod. habent, Allabova, opp. Gall. Narbon. Vide Alapuntis, sive Alabuntis. *Ant.*

¶ Allabus, fluv. Siciliae. Vide Alabus.

¶ Allatura, *Allatar*, urbs Moscoviae, in regno Cazani, ad Camam fluv. Quindecim leucis distat a Cazano, raris habitata colonis.

Allectum prius, postea Dei donum; *Dundee*, opp. Britanniae 2. seu Scotiae mediterr. in Augusia reg. ab Andreapoli supra 12. mill. pass. in Bor. Vide Hect. Boeth. *Scrip. Scot.*

¶ Allendorsia, *Allendorf*, urbecula Germaniae, in Lantgraviatu Hassiae Casselensis, ad fluv. Verram. 5. leucis distat à Cassella urbe.

¶ Allera, *Aller*, & *Alre*, fluv. Germ. in Saxonia inferiori. Cadit in Visurgium infra Verdam urbem, quam alluit. Oritur in Ducatu Magdeburgensi, & rigat Gifforniam & Cellam urbes, recipitque fluvios Onacram & Leinam in Luneburgensi Ducatu.

¶ Alleburgum, *Allerburg*, oppid. Poloniae in Prussia Ducali, ad Allam fluv. qui mox cadit in Pregellam. 10. leucis distat à Regio monte in ortum, & 13. ab Hilberga in Boream.

Allia, fluv. Sabinorum, per Crustumenos in Tiberim apud Eretum opp. fluens, vulgò *Caminate*, teste Leand. & *Rio de Mosso*, teste Blond. 300. Fabiorum caede memorabilis: inde dies Alliensis pugnae inter alios apud Rom. infaustus. De quo Virg. lib. 7. Æn. *Liv. Luc. & al.*

Quosque secans infaustum interluit Allia nomen.

Lucan. Lib. 7.

Et damnata diù Romanis Allia fastis.

Ob Rom. ibi cæsos à Gallis Senonibus, Duce Brenno.

Ptol. Strab. Allipha, Alifa Liv. Alipha Hor. & Alliphæ Strab. *Alife*, urbs Samnii episc. sub Archiep. Beneventano, inde 25. mill. pass. distans, quot à monte Casinn, à Capua 20. à Callatia 22. inter Teanom & Venafrum, ac 15. hac tempestate penè jacens, & à paucis habitata, in planitie. Cujus Episcopus Pedemontii oppido, quod Pes montis Allifæ nominatur, ad 2. mill. pass. proximo residet. De ea Sil. lib. 8.

Allife, & Clanio contempta semper Acerra.

¶ Alipha sedet ad Vulturnum fluvium in provincia Terræ laboris, in planitie, ad radices Apennini, & in ruinis jacet.

Cæs. Plin. & al. Allobroges, & Allobryges Ptol. pop. Gall. Narbonen. inter Hisaram fluv. Alpes Grajas, lacum Lemanum, & Rhodanum fluv. contenti. Quorum caput est Vienna, & regia Sabaudia cum parte Delphinatus. Unde male Allobroges à quibusdam Delphinatus appellantur, cum Vienna tantum cum Gratianopoli ex urbibus Delphinatus in Allobrogibus numerentur. Horum mem. Auson. in Catal. urbium:

Insinuant qua se Sequanis Allobroges oris,

Et Horat. epod. 16.

Novisque rebus infidelis Allobrox,

Urbes primariae Allobrogum.

Civaro, (*Chambery.*)	Muriana, (*S. Jean.*)
Geneva, (*Geneve.*)	Tarantasia, (*Monstiers.*)
Gratianopolis, (*Grenoble*)	Vienna,) *Vienne.*)

¶ Allonesus, *Pelagnasi*, ins. Archipelagi, in ora Macedoniae, versus Thermai cum sinum.

Alma, *Arbia*, fluv. Hetruriae, per agrum Senensem in Umbronem fluens, Bonumque Conventum opp. a Sena 12. mill. pass. in via quae Romam ducit, alluens. Est & Alma Eutrop. mons Pannon. apud Sirmium. Vide Almus.

¶ Alma, sic vulgò, fluv. Tauricæ Chersonesi, illam quasi bifariam separans. Cadit in mare Nigrum.

¶ Almacara, *Almacaron*, oppidul. Hisp. in regno Murciæ, in ora maris Mediterranei, ad ostia fluv. *Guadalentin*. 6. leuc. distat à Charthagena. Aliis Urcia. Vide ibi.

Almachium mare. Vide mare Almachium.

¶ Almagrum, *Almagro*, oppid. Hispaniæ, in Castella, in illo tractu, qui vulgò *la Mancha* dicitur, 4. leucis distat ab Oreto in ortum.

¶ Almagrum, *Almaguer*, oppidul. Americæ meridion. in regno *de Papayan*, in monte situm ad fontes fluv. *Cauca*. Distat 20. leucis à Civitate Papajani in merid.

¶ Almarasium, *Almaraz*, oppidul. Hispaniæ, in Extremadura prov. juxta Tagum fluv. Distat 8. leucis à Placentia in Eurum.

¶ Almazanum, *Almazan*, opp. Hispaniæ, in Castella veteri, juxta fluv. Durium. 6. leucis distat à Soria oppido in meridiem, Seguntiam versus 9.

Almedessus, Almydissus Ptol. opp. Thraciæ, in ora maris Euxini, inter Byzantium & Apolloniam apud Thyniæ promont. occurrens. Scribitur & Halmydissus, nunc quoque *Halmydis*, apud Stagnarum oppid.

¶ Almendralegium, *Almendralejo*, oppid. Hispaniæ, in Extremadura provincia, 4. leucis distat ab Emerita in meridiem.

Almeoria, sive Almantia, *Amante*, opp. Gall. Belg. in Lotharingia olim præcipuum, (ibi enim erat reginnis conventus) à Nanceo 2. leuc. in Cæc. Morhangas versus 6. distans. Vide Amantia. Almantia quoque opp. Orestidis reg. Maced. ab Amantia & Aulone haud valde distans in ort. *Avosma*.

¶ Almenum, *Harlingen*, Frisiæ opp. in Belgio confœderato, ad mare Germanicum; & 4. leuc. distat à Leovardia in occas. estque amplum & permunitum.

Prov. Rom. Almeria, *Almeria*, urbs Hisp. Bæt. littoralis episc. sub Archiep. Granatens. unde 21. leuc. abest, ab Acci 15. in austrum, inter Charidemum prom. & Abdaram olim urb. (cui successit in episcopali dignitate) ad 7. leuc. in occ. distantem. Olim Magnus Portus. Vide ibi.

¶ Almeria, *Almeria*, quæ & *Villa Ricca*, opp. Americæ, in nova Hispania, & provincia Tlascalæ, in ora sinus Mexicani. *Nauthlan* ab incolis dicitur; estque ad ostium fluvii cognominis, 70. leucis Hispanicis a Mexico in ortum.

¶ Almerium, *Almerin*, oppidul. Hisp. in Portugallia, opp. Extremaduræ, ubi Reges degere consueverant, ad Tagum ex adverso Santarem opp.

Almiana, *Albegna*, fluv. Thusciæ, ex Tuniate monte in mare inter Telamonem & Herculis portum apud Urbatellum exiens. Scribitur & Amiana. Ant.

¶ Alminium, *Almissa*, urbs Dalmatiae. Vide Peguntium.

¶ Almissum, & Dalmium, seu Dalmasium, oppidum Dalmatiae recentioris, olim Chulmian, quod malè pro antiquo Delminio usurpari solet, cùm Delminium mediterranea civitas fuerit, Almissum verò maritimum, ad ostium fluminis Cetinae, & Slave *Omisc* dicitur, teste Joanne Lucio.

Almo, *Dachia*, fluviolus territ. Rom. ex via Appia in Tiberim labens. Dicitur & *il Rio d'Appio*, haud procul à porta Capena decurrens. In eo sacra quae Cybelle fiebant lavabantur. Unde Ovid. lib. 4. fast. Ovid.

Hinc purpurea canus cum veste sacerdos.

Almonis, dominam, sacraque lavit aqua.

Luc. lib. 1.

Et lotam parvo revocant Almone Cybelem.

¶ Alma vulgò *Agnaraccia* dicitur ab incolis.

¶ Almochiqui, *Almouchiquois*, pop. Americi in Nova Francia ad meridiem oppid. *Quebec*, ubi aliquot coloniae Francorum.

¶ Almon, *Amonde*, fluv. Scotiae merid. in prov. Lothiana. In Forthae aestuarium se exonerat.

¶ Almonus, fluv. Germaniae, quo in tota Germania nullus est pisculentior. Juxta *Kelhaim* in Danubium se exonerat; in Palatinatu superiori. Vulgo *Alcmul*. Aliis Alemanus. Vide ibi.

¶ Aimupes, popul. Macedoniae versus Mœsiam, teste Stephano.

¶ Almostadium, *Amstad*, opp. Sveciae, in Smalandia prov. in limite Blekingiae. Distat 3. leucis Danicis a mari Baltico in Boream, 4. autem a Christianostadia in Caeciam.

¶ Almunecara, *Almunecar*, opp. Hisp. in ora littor. Granatensis regni. 14. leucis distat a Malaca urbe in ortum, 13. verò à Granata in meridiem, alias Menobia dicta, Sansone teste. Vide & Exitani.

Almus, *Arpatarro*, mons Pannoniae infer. apud Sirmium urb. quem Probus Imp. vitibus exornasse fertur. Dicitur & *Tarczal* incolis, teste Laz. & teste Jacobo Luccaro, *Eruscka*, ubi pag. plures à Turcis vastati. Luc. Xiff. Vop.

Alna, *Alne* & *Aulne*, pag. Hannoniae, 3. leuc. à Laubacn opp. distans. Ex vit. S. Land.

¶ Alnensis, Alnerensis, seu Alniensis tractus, vulgo *pais d'Aunis*. regiuncula Galliae ad mare Aquitanicum, detracta ex Santonensi territorio, ubi clara suis Rupella malis.

¶ Alnevicum, *Alnewick*, opp. Angliae, in Northumbria prov. ad fluv. Adaunum, ubi Guillielmus Scotiae Rex captus fuit ab Anglis, medium ferè inter Barvicum ad Boream, & Novum Castrum ad meridiem; & 3. milliar. Anglicis distat ab ora Oceani Germanici.

Alnia, sive Alniensis pagus, *Aulny*, pag. Aquitaniae in territ. Engolismensi ab Engolisma 12. leucis à Santonis 8. in Bor. Aliàs opp. haud spernendum. De eo in histor. revelationis capitis S. Joannis Baptistae.

¶ Facile crediderim esse Angeriacum. Vide ibi.

¶ Alociae, tres insulae ad Orientale lacus peninsulae Cimbricae; suntque hodie *Lesso*, *Rom*, & *Anholt*, in sinu Codano, & juris Danici.

Alone, Alonae Ptol. *Alicante*, urb. Hisp. Tarracon. in ora littor. regni Valentini, a Valentia 23. leuc. in austr. Carthag. versus, à Murcia 13. in ortum, Alone etiam apud Script. Britann. Lancastrensis urbs appellatur. Est & ins. Propont. apud Cyzicum. Vide Hallonesus, & ins. Æolidis inter Lebedum & Tejos, teste Plin. Pom. Mel.

¶ Aloni, pop. Assyriae, inter Tigrim & Lycum fluv. Ptol.

Alontium, *S. Filadelfo*, teste Faz. urbs Siciliae in ora occ. eversa, inter Halaesam & Agathyrinm 12. mil. pass. dissita. Ex ruinis S. Philadelphi oppid. constructum est. Vide Halluntium.

Alopece, Alopecia Strab. & Ptol. (cui etiam Tanais dicitur) ins. Maeotidis ante Tanais fluv. ostium, *l'isle des Renards* apud Pinetum. Plin.

Alorus, Olorus Plin. *Dianero* nunc ex tab. recent. opp. Macedon. mediterr. inter Deborum & Jorum. Ptol.

¶ Alostum, *Alost* Gallis, *Aelst* Belgis, urbs est Belgii, Flandriae imperialis caput, ad Teneram fluvium, media inter Bruxellas & Gandavum, una leuca à Teneramunda in meridiem, & 6. à Mechlinia in occasum. Bis capta fuit à Gallis anno 1667. Nunc immunita subest Hispanis.

¶ Alponacum, *Alpenach*, vicus German. in Helve-

tiis,

ciis, in pago Undervaldiensi, notus alias clade Austriacorum.

Polyb. Liv. & al. Alpes, montes sunt excelsi, qui Italiam separant a Gallia & à Germania, *l'Alpi* Italis, *Alben* Germanis dictæ: quæ multiplices sunt, variaque pro locorum diversitate sortiuntur nomina. Quarum longit. est 3000. stad. teste Liv. Harum Poetæ omnes mem. Lucan. præsertim lib. 1.

Jam gelidas Cæsar cursu superaverat Alpes.

¶ Alpes a Gallis vulgò *les Alpes* dicuntur.

Ptol. Dicitur & Alpe num. sing. apud Claud. Illarum series sic se habet, a littore maris Hall. inchoando: Maritimæ, quæ & littoreæ, Cottiæ, Pœninæ, & Grajæ, à Gallia Narbonens. dividunt: Maritimæ quidem, quæ *les Montagnes de Tende*, teste Pingonio, dicuntur, à Provincia, incipiuntque à Nicæa, Barcinonetamque oppid. usque protenduntur, inter Provinciam & Liguriam extensæ.

¶ Alpes maritimae desinunt in Monte Vesulo, *Mont Viso*, unde oritur Padus fluv.

Suet. Cottiæ, quae & Cottianae à Tac. nominantur, *Mont Cenis*, Delphinatum à Taurinis, hoc est, à parte Pedemontani Principatus (per quem Padus fluv. decurrit) dividentes.

Plin. Graje, *M. di S. Bernardo piccolo*, teste Pingonio, Allobroges, hoc est, Sabaudos à Salassis, sive à valle Augustana discludunt. Grajus mons apud Sen. & Tacit. Harum pars est mons Sempronius.

¶ Alpes Grajae exordiuntur à Monte Cenisio, excurruntque usque ad Montem S. Bernardi majoris in limite Valesiae.

Tacit. Pœninae, *M. di S. Bernardo maggiore*, quae ab Allobrogibus & Seduuis partem Principatus Pedemontani & Insubriae dividunt.

Cæs. Summae, Adula mons aliis, *M. de S. Gothard*, Pœninis contiguae, Helvetios ab Insubribus seu parte Ducatus Mediolanens. separantes; quarum radices ad lacum Verbanum perducuntur, *Gothardsberg* Germanis, teste Schudo. Ex bis tria flum. Rhodanus, Ticinus, & Rhenus fluunt.

Plin. Lepontiae Summis, ubi Rhenus ortum habet, junguntur, ubi Lepontii pop. *Monte di S. Bernardino* dici videntur.

Plin. Tac. Rhaeticae, quae & Juga Rhaetica, *M Braulio*, & Germanicè *Wurmserloch*, teste Schudo, Rhaetos à reliquia Insubribus dividentes. Inde Oenus per Noricos, Athesis per Venetos, Cenomanos, & Addua per Insubres flumina derivantur.

Cass. Tridentinae, quae ad occ. *M. Bernina*, & *M di S. Nicola*, ad ort. *M. Zelam* (unde Medoacus fluv. & Anasus profluunt) dicuntur, aliaque tenent nomina. Comitat. Tirolensem a Venetis separantes. Noricae, quae apud Melam muet. Taurus dicuntur, *Tauern*, inter Comit. Tirolensem,

Marc. Salispurgensem tractum, & Carinthiam intersitae, circa Villacum *Villacher Alben*, & apud Salisburgenses *Scrannberger*, aliisque nominibus appellatae.

¶ Alpes Tridentinae extenduntur ad fontes fluvij Natisonis.

Tac. Juliae, quae & Carnicae Ptol. & aliis dicuntur, inter Noricos & Carnos, seu inter Carinthiam partem Norici, & Forum Julium, Carnorum seu Venetorum regionem, intercedentes, atque in Hadriaticum mare terminantes. Quae adhuc *Zeglio*. seu *Zuglio* nominantur.

¶ Alpha, *Aa*, fluv. German. infer. in Frisia prov.

Ptol. Alphabucelis. *Avezzano*, ut aliquibus videtur, opp. Marsorum ab Alba 8. mill. pass. distans Piscinam versùs, ab Aquila ad 24.

Strab. Plin. & al. Alpheus, Alphejus Ptol. *Orfea*, teste Soph. & *Carbon*, seu *Darbon* nautis, fluv. Peloponnesi notiss. & maximus, ex Stymphalo mont. per Arcadiam & Elidem regiones in sinum Chelonitem ad occ. apud Triphyliam urbem influens, ac Olympiam alluens ab ejus ostio 80. stad. distantem. Hunc Poetae Arethusae fonti apud Syracusas urbem Siciliae subtus mare fluentem misceri fabulantur, cùm Sicilia a Peloponneso mari ad 450. mill. pass. distet. Ovid. lib. 3 amor. eleg. 6.

Quid? non Alpheon diversis currere terris
Virginis Arcadia certas adegit amor?

Plin. Alpini pop. qui Alpes incolunt. Virg. lib. 6. Æn.

Aggeribus socer Alpinis, atque arce Monœci
Descendens.

¶ Alpinus, *Alpon vecchio*, fluv. prov. territ. Veronensis, cadit in Athesim, in ditione Veneta.

Alpis, *Alben*, fluv. Japodum, non in Istrum, ut Ortel. scribit, sed in Saunum fluens.

¶ Alpuarræ, *les Alpujares*, montes Hisp. in regno Granatensi, noti in historiis Granatæ. Sunt inter Granatam & Almeriam; aliasque montes Solis dicebantur, nunc autem sunt a paucis inhabitati post expulsionem Maurorum ab Hispania sub Philippo III.

¶ Alresfordia, *Alresford*, opp. Angliæ, in Hantonia prov. ad fluv. *Itching.* Distat 6. mill. Anglicis a Vintonia urbe in ortum, & 7. ab Altonia opp.

¶ Alricus, *Alrik*, fluv. Scotiæ meridion. in Tivedalia prov. cadit in Tvedam fluv. prope Selaricum opp.

Alsa, *Ansa*, fluv. Carnorum apud Aquilejam fluens, exigui decursus, mari inter gradum & Marseum exceptus, ubi Constantinus junior a Constantio fratre cæsus. Alsa alter, qui Ellus potius Latinè dicitur, à quo Alsatia reg. Germaniæ. *Plin.*

¶ Alsa, seu Ellus, & Helellus, fluv. Alsatiæ, Vulgo Ill dicitur. Vide Helellus.

¶ Alsatia, *Elsass* Germanis, *Alsace* Gallis, prov. est Germaniæ inter Rhenum fluv. cui insidet ad ortum, & Lotharingiam ad occasum, fere tota juris Francici pace Monasteriensi ann. 1648. Dividitur in superiorem & inferiorem, cujus caput Argentina *Strasbourg*. Habet hæc prov à Septentrione Palatinatum Rheni, & a Meridie Suntgoviam; estque mirè rigus & fertilis.

¶ Alsatiæ urbes clariores.

Argentina, *Strasbourg*,	Molsemum, *Molsheim*
Benefeldia, *Benfeld.*	Rubeacum, *Rufach.*
Colmaria, *Colmar*,	Schlestadium, *Schlestad.*
Enshemium, *Ensisheim*,	Tabernæ, *Saverne.*
Haguenoa, *Haguenau*,	Turchimum, *Turcheim.*
Landavia, *Landau.*	Villemburgum, *Veissemburg.*

¶ Alsena, *Alsen*, insula Daniæ in mari Baltico, ad littus orientale Slesvicensis Ducatus, a quo dissita exiguo freto, ib magnifica ara Sundeburgum Ducum Holsatiæ, & castrum Nordeburgum.

Alsiatum, *Alzia*, pagus non obscurus agri Mediolan. Andreæ Alciati I. C. clarissimi patria, a Mediolano 20. mill. Comum versus 5. apud Cantorium t.

Alsietina aqua, & Alsietinus fons, aquæductus via Claudiam ab urbe Roma 14. mill. pass. distans, Romam usque perductus, qui & Alsia aqua in lib. Nutit. ab Alsio urbe, in cujus agro est, dictus. *Front. & P. Vict.*

Alsium, *Ceri* vel *Core*, opp. & col. Etruriæ apud oram littor. teste Fulvio, ex antiqua ibi reperta inscript. ab urbe Roma 25. mill. pass. in occ. Centumcellas versùs distans. Sunt qui *S. Severo* opp. excisum inter Pyrgos 16. & Fregenas 9. mill. pass. ex Anton. itinerario interpretentur. Sil lib. 8. *Plin. Liv. & al.*

Alsium, & obsessa campo squallente Fregella.

Nomen ab Aleso conditore habet, ut Sil. eod. lib. versu praecedente testatur.

Nec non Argolico dilectum littus Aleso.

Vide Caere.

¶ Alsium vulgò creditur *Palo*, castrum gentis Ursinae, in Ducatu Braccisni, ad mare Tyrrhenum, 18. mill. pass. à Roma in occasum Centum cellas versus.

¶ Alsona, *Alsone*, opp. Galliae Narbonen. in Occitania prov. ad fluv. *Fresquet*, inter Carcassonam & fanum S. Papuli.

¶ Alstera, *Alster*, fluviol. German. in Holsatia. Cadit in Albim juxta Hamburgum urbem.

¶ Alsuangs, *Alsvvangen*, opp. Livoniae, in Ducatu Curlandiae, in ora maris Baltici, 4. leucis distat a Vinda urbe, & 9. a Liba.

¶ Alta, *Alt*, fluviol. Angliae, in Lancastrensi Comit. Cadit in mare Hibernicum prope Almutham oppidul.

¶ Alta, *Alten*, & *Altenbotten*, fluv. & æstuarium Norvegiae, in Finmarchia prov. versus Boreale promontorium, in Vardhusiana Praefectura.

¶ Altai & Altbai, *Althay*, montes Asiae in Tartaria vera, seu septentr. ubi sepultura Regum Tartariae. Marco Polo teste, versus urbem *Caracoran*, & regnum *Mengul*. Dicuntur etiam *Belgian*, ut multi autumant.

Altanum, *Severo*, opp. Brutiorum in Calabr. infer. apud Wedanam fluv. a Soriana opp. 8. mill. pass. Hipponium versus, a quo duplo distat. Altanum, alterum opp. excisum, ubi nunc Calegnanum castrum ejusdem Calabriae, proximum Morgeto, ad 3. mil. pass. recedens. *Ant. Diod.*

Altao, sive Atau, opp. Maurit. Caesariens. mediterr. quod *Calao* hodie dici ferunt. *Ptol.*

Alta ripa, *Altrip*, opp. Germ. super. ad Rhenum fluv. *Lib.*

Bau. in Palatinatu, inter Spiram & Wormaciam, seu potiùs inter Haidelbergam & Neostatum, ab Heidelberga 2. leuc. distans, Spirę proxim.

¶ Altavilla, *Altavilla*, oppidul. Principatus citer. in regno Neapol. ad Sabbatum fluv. Distat à mari Tyrrheno sex milliar. & à Salerno 20. Paucis constat incolis.

¶ Altdorfium, *Altdorf*, vicus cultissimus, in colle, caput Uriensis pagi in Helvetiis, ad fluv. Ursam, & prope lacum Lucerinum, 4. leucis Helveticis à Lucerna in Eurum, & 2. à Suitio in meridiem.

¶ Altemberga, *Altemberg*, opp. Transylvaniae. 6. mill. German. distat ab Alba Julia, & totidem ab Abruchania in merid. in colle, prope Zalatnę rudera.

¶ Altenburgum, *Altembourg*, urbs Germanię in Misnia; ad fluv. *Pleiss*. Ducum sedes, è Saxonica domo. Distat 6. leucis à Lipsia versùs meridiem, & 8. à Misna in occasum.

¶ Altemburgum, *Altembourg*, Hungaricè *Owar*, oppid. Inferioris Hungariae permunitum, sub Austriacis, Arrabonem versùs, 6. leucis in Circium, & propè Danubium fluvium.

Lycop. Althenus fluv. Apul. Dauniae sanans vulnera: cujus nullus veterum ob ejus parvitatem mem.

¶ Altilia, *Authie*, fluv. Galliae in Picardia. Dulendiam opp. rigat, & cadit in Oceanum in Pontivo tractu. Oritur autem in confinio Arthesię, supra vicum *Authie*.

¶ Altilia, *Altelia*, opp. Italiae, ad fluv. *Sauuto*, in Calabria cit. 4. mil. pass. à Martorano.

¶ Altisolia, *Altsol*, opp. Hungariae superioris juxta *Gran* fluv. Sic dicitur ad differentiam alterius *Neusol* oppid. vicini. Sedet in Comitatu Bistriciensi, & in regiuncula *Bergstet*. 7. leucis à Nitria in ortum, & totidem à Filleco in Circium.

Strab. *Plin.* *& al.* Altinum, *Altino*, urbs olim pręclara Venetię episc. sub Archiepisc. Aquilejensi, ab Hunnis eversa, apud Silis flum. ostium, quando Aquileja & Concordia ab Attila excisę fuerunt, media fermè inter Patavium & Concordiam paulò supra 30. mill. pass. Illi Torcellum successit, episc. sub archiepisc. Veneto, medium inter Venetias & Altinum, 5. mill. pass. utrinque. Hujus urbis lana erat in pretio. Mart. lib. 14.

Nobilis; Altinum tertia laudat ovis.

Ant. *Not.* Altinum alterum, quod & Altinium, opp. Pannoniae Infer. ad Danubium in Hungaria, *Tolna* nunc, proximum Colociae urbi, in altera Danubij ripa ad 2. mill. Hung. distanti. A Buda abest 14. mill. in Eurum Teutoburgium versùs.

Lib. *Conc.* Altisiodorum, urbs Gall. Celticae episc. Vide Antissiodorum.

¶ Altomontium, *Altomonte*, opp. Italiae, in Calabria citeriori, ad amnem *Grondo*, 4. mill. pass. à Saraceda distat, fuitque terrae motu deformatum.

Ex vita SS. Belg. Altomons, Belg. pagus cum cęnobio, in Hannonia, quod nunc *Omont* dici ferunt.

¶ Altomons pag. est ab Sabim fluv. 3. leucis infrà Landreciam in Caeciam Malobodium versùs.

¶ Altonium, *Alton*, opp. Angliae, in Hantonia prov. seu Comitatu. Distat à Vintonia 3. mill. Anglicis in ort. & à Readinge 14. milliar. in meridiem.

¶ Altorfia, *Altorf*, opp. Germaniae, in Franconia, cum castro & academia recenti à Norimbergensibus excitata anno 1579. prope *Schwartzach* fluviol. Tribus leucis Germanicis distat a Norimberga Orientem versùs, in limite Palatinatus superioris.

¶ Altringamum, *Altringham*, opp. Angliae, in Cestria prov. prope amnem *Ringay*. Distat a Cestris urbe 20. mil. Anglicis in Caeciam, à Mancunia autem 7. mill. estque in limite Lancastriae.

¶ Altus murus, Altamura, aliis Altavilla, urbs regni Neapolitani, in Bariana provinc. Princip. titulo clara, 6. mill. pass. distat a Gravina, & 24. à Bario civ. Alias Petilia quibusdam.

¶ Alvaradi fluv. *Rio d'Alvarado* Hispanis, flumen Americae in nova Hisp. & prov. *de Guaxaca*, in mare Boreale se exonerans.

¶ Aluca, *Aleta*, opp. alias insulae Corsicae, nunc vicus in ora, prope sinum Adjacensem, ad Occid. insulae.

¶ Alvernia, *l'Auvergne*, prov. Galliae perampla inter Borboniensem, Lemovicensem, & Ruthenensem prov. Dividitur in superiorem & inferiorem; ejusque primaria est Claromons. Vide Arvernae.

¶ Alvernus, *Monte d'Alverno*, mons Tusciae in Italia, & agro Florentino, stigmatibus S. Francisci celeberrimus, 20. milliar. distat à Burgo S. Sepulcri in Boream.

¶ Alvertonia, *Alverton*, opp. Angliae, in Eboracensi provinc. ad Wiscam fluv. Distat ab Eboraco 20. mil. Anglicis in Boream, & totidem à Dunelmo in austrum.

Aluntium, Alontium Ptol. (quod etiam Haluntium cum adspiratione scribitur) urbs Siciliae excisa, in ora occid. ubi nunc opp. *Sancti Philadelphi*, à Cephalodio 40. mill. pass. in Bor. Tyndarium versùs. *Cic. Plin. & al.*

Aluta, *Alt*, & *Olt*, & *Avata* (diversè enim profertur) fluv. Daciae maximus. Transylvaniam à Valachia dividens, ac in Istrum ex Carpate mont. apud Trajani Pontis vestigia descendens, & haud procul à Corona urbe decurrens.

Alutraenses, pop. Alpini Alpium Tridentinarum: quorum opp. seu castrum *Lodron* hodie nominatur; intra montes, inter lacum Benacum & Idrinum, ac inter Brixiam & Tridentum situm. Comitatus titulo exornatum, à Brixia supra 30. mill. pass. distans, pluribus à Tridento. *Plin.*

¶ Alava, *Alway*, opp. Scotiae aust. juxta Tavi aestuarium, in Fifa prov. distat 20. milliaribus Scoticis ab Edimburgo in meridiem.

Alvum, seu Alvn, Alvona Plin. & Albona, *Alvona*, opp. Histriae ad Arsiam fluv. ad sin. Flanaticum, à Pola urbe 22. mill. pass. in Bor. distans. Dicitur & *Albona*, unde pop. Albonenses. *Ptol.*

¶ Alvum, seu Alvona vulgò *Albona* dicitur: distatque 4. mill. ab Arsia fluv.

Alyacmon. Vide Aliacmon. Variè enim scribitur. *Ptol.*

Alybe, & Abila Plin. & al. Latinis script. *Sierra del la Ximiera*, testibus Marmolio & Clusio, *Alcudia*, opp. & una ex Herculis columnis in Mauritania Tingitana contra Calpen alteram columnam in Hispan. Baetica, ab ea 9. mill. pass. freto Herculeo intermisso distans, Septae vicina. *Ptol.*

Alydda, *Ludag* ex tab. recent. opp. Phrygiae min. mediter. Sed à Ptol. in Phrygia majore describitur. *Ptol.*

Alyssus, fons Arcadiae in Peloppon. morsus rabidi canis sanans. *Paus.*

¶ Alzaa, *Alzeim*, opp. Germaniae, in Palatinatu Rheni, 5. leucis à Moguntia, & totidem a Vormacia, malè habitum hoc ultimo bello Germanico.

¶ Amacaum, *Macao*, urbs Sinarum in ora prov. *Canton* in ins. sub ditione Lusitanorum, emporium celebre & dives. Ab aliis *Amacao* etiam dicitur; estque munita, sub clientela tamen Regis Sinarum.

¶ Amacazi, *Amacaches*, pop. Americae in Brasilia regione in mediterraneis, versùs Praefecturam fluvii Januarii.

¶ Amacusa, *Amacusa* insula oblonga, & prov. Japoniae ins. in Asia, cum urbe cognom. in ea parte quam *Ximo* dicitur. Distat ab Arima oppido 12. leucis Hispan. & 26. à Nangasachio. Alias incolis referta Christianis.

¶ Amadabatum, *Amadabath*, urbs Asiae in India. Vide Armadabathum.

Amadoca, palus cum urbe ejusdem nominis in Sarmatia Europaea, ex qua Hypanis effluit, in regno Polonico. Ibi etiam pop. & montes Adamoci in Moscoviae & Lituaniae confinio, juxta Boristhenem fluv. haud longè ab ejus ortu. *Ptol.* *Hero.*

¶ Amadoci pop. fuere Sarmatiae Europaeae, versus ostia Boristhenis, teste Nicol. Sansone, & Amadoca urbs ad Boristhenem, quae fortè *Kiow* nunc dicitur.

Amaea, Ammia Plin. urb. Lusit. quae nunc, teste Jac. Vascone. Portus alacris. *Portalegre*, nominatur, episc. sub archiepis. Eborens. Helvis finitima, ab eis 8. leuc. Scalabim versùs, ad Ebora 14. duplo ab Ulyssipone. *Ptol.*

Amœnum stagnum, *Albufera*, stagnum seu palus in ora Hisp. in regno Valentiae, inter Valentiam ad occ. & Sucronem ad ortum. *Plin.*

¶ Amagetrobia, Maizieres, urbs Galliae. Alij autem scribunt Magetrobia, interpretanturque *Megstat* urbem Lotharingiae, 6. leucis à Marsalia distantem.

¶ Amagria, *Amager*, & *Amat*, ins. maris Balthici, Hasniae urbi primariae Daniae adjacens ab Oriente, & ejus nutria dicta, ci etiam ponte juncta.

¶ Amaguana, *Amaguana*, ins. Americae septentr. & una ex Lucaiis ins. supra Hispaniolam.

Amaja, urbs episc. fuit Hisp. Tarracon. in Cantabris inter Burgos & Legionem; ubi Leovigildus Gothorum Rex Romanos fudit. Aliis videtur *La Maya*, opp. in Vaccaeis, ab Alba Tormensi 3. leucis in austrum, Placentiam versùs. *Lib.* *Conc.*

Amalchium, Morimarusa Plin. mare Septentrionale, *Herv.*

le, quod Scythiam alluit; quod Oceanus Scythicus etiam appellatur.

¶ Vide mare Almachium.

Grat. & Prov. Rom. Amalphis, *Malfi*, & *Amalfi*, urbs Archiep. Picentinorum littoralis, a Salerno 15. mill. pass. in occ. a Neapoli 26. proxima Scalis & Ravello. Hic primum magnetis usus inventus traditur.

¶ Amalphis, *Amalfi*, sita est in Principatu citeriori prov. regni Neapol. & Ducatus titulo gaudet. Hic anno 1300. inventa pixis nautica a Flavio Gioja.

¶ Amana, *Amana*, ins. Americae septentrion. & una ex Lucaiis insulis, sub Anglorum dominio.

Ptol. Amanicae Pylae seu portae, *Stretto di Scanderona*, fauces & portae Amani mont. apud Alexandriam, per quas ex Cicilia in Syriam, & è contra transitus est: quae & portae Ciliciae Plin. dicuntur.

Sex. Ruf. Amantia, urb. Pano. infer. episc. sub Archiep. Colocensi, inde supra 16. mill. Hung. ferè media inter Albam Regalem & Taurunum ad 16. mill. à Buda sup. 15. in aust. Pop. Amanteni Ptol. Amantes Plin. postea, teste Wolf. Lax. cum al. Quinque Ecclesiae, vulgo *Funfkirken*. Aliis verò *Almas*, oppid. inter Budam & Altinum ad Danubium, à Buda 8. leuc. esse videtur. Aliis *Mohacz*, opp. ejusdem tractus apud Danubium, inter Batham & Valkovariam, à Batha 2. leuc.

Cedr. Amantia, *l'Amanthea*, urb. Brutiorum littoralia, apud sinum Napitinum, ex adverso Tropeae, sub eodem Episcopo, qui Archiep. Rhegino subest, in Calabria citer. à Consentia 16. mill. pass.

¶ Amantia dicitur à quibusdam Adamantia; estque in ora maris Tyrrheni, & in ditione Principis Bisignani. Arcem habet utcunque munitam, juxta amnem Olivam; distatque à Tropaea 55. milliar. in Boream, a Martorano autem 12. tantum.

Cas. Plin. Amantia item oppid. Macedon. marit. in ora occid. apud Celydni fluv. ostia, inter Aulonem & Oricum oppid. Epiri, nunc *Porto Ragusèo*, Acroceraunnis montibus propinquum. Amantia quoque oppid. Lotharingiae, *Amance*, à Nancaeo 2. leuc. in ort. distans. Vide Almentia.

¶ Amantini populi fuere in illa parte Illyrici, quae deinde Epirus nova dicta fuit.

¶ Amantricae, *Amatrice*, opp. Italiae in Aprutio, ad fontes Truenti, & pedes Apennini Principatus titulo gaudet. Ejus incolae sat noti in illis partibus. Aliter Amantricium dicitur; distatque 16. mill. pass. ab Aquila.

Plin. Amanum, portus & opp. Hisp. Tarrac. in ora littorali Autrigonum in Cantabris, *Bermeo*, opp. & Portus haud obscurus reg. Guipuscoae, à Flaviobriga, sive Bilbao 15. leuc. In ort. à Placentia 2. in Bor.

¶ Amanum, portus; aliis est oppidulum, *Portugalete*, in ora Biscajae, paulò infra Bilbaum, ad ostia Nervae fluvii.

Cic. Strab. Plin. & al. Amanus, *M. Nero*, teste Postello cum al. & *Arouna*, teste Theveto, (contingit enim montes plura habere nomina) mons Syriae notissimus, illam à Cilicia discludens. Ibi portae, per quas in dictas provincias trajectus est, quae Amanicae & Ciliciae appellantur a veteribus apud Issum, Alexandriam, & Myriandrum. De eo Luc. lib. 3.

Cappadoces, duri Populus nunc cultor Amani.

Appellatur & vulgò *M. di Scanderona*, ab Alexandria urbs ad illius radices sita. Hic mons maxime in longitudine patet, cum à mari Cilicio usque ad Euphratem fluv. protendatur. Ejus mem. Cic. lib. 5. epist. 20. ad Att. & lib. 2. famil.

¶ Amapaja, *Amapaja*, prov. Novae Andalusiae, in America meridionali, prope fluv. *Orenoque*.

¶ Amara, *Amara*, mons excelsus Æthiopiae, cum regno cognom. & urbe. Ibi servantur filii & consanguinei Regis Abyssinorum in custodia; quo defuncto, imperii successor educitur; estque juxta regna *Bagamidri & Beleguanze*. Scribitur etiam Amahara.

Strip. Lusit. Amaranthus, *Amarante*, opp. Lusit. in mont. ac inter sylvas non obscurum, inter Brigantiam & Lamacum, à quo 7. leuc. abest, quot à Bracara, ferè in medio.

¶ Amaranthos sedet inter Lamacum & Bracaram, à qua 8. leuc. abest in ortum, ad fluvium Tamagam; distatque 24. leucis à Brigantia in occasum, & 3. à Durio fluvio in Boream.

App. Ant. Amaranti pop. Colchidis, incolae mont. Amarantii, ex quo Phasis fluv. ingens Colchorum ortum habet.

Plin. Amardi Melae, Amordi Plin. pop. sunt Asiae apud Hyrcanum mare, gens fera inter Bactros & Sogdianos, *Mel.* apud Oxum fluvium, qui inter illos & Paesicas in Caspium mare labitur. Hi Mardi Ptol. esse videntur: de quibus suo loco.

¶ Amardus, fluv. Asiae, in Media, cadit in mare Caspium. Fortè *Miana* hodie dicitur.

¶ Amarmochdum, *Amarmochdy*, op. Africae in Æthiopia inferiori & reg. *Zanguebar*, in regno Melindae, 40. leucis Hispanicis distat à Melinda urbe.

¶ Amarumaja, *Amarumaye*, fluv. Americae meridion. Oritur in Vilcabamba prov. in Peruvia, versus Cuscum civitatem, & post longum cursum cadit in fluv. Amazonum, prope Tacurios populos.

Amaryothus, *Armea*, uti à nonnullis indigitatur, *Strab.* fluv. Arcadiae in Alphum influens.

Amasea, *Amasia*, urb. Cappadociae Archiep. in Ponto *Strab. Ptol. & al.* clarissima ad Irin. fluv. hac tempestate reg. caput, & Satrapae Turcarum sedes, inter Byzantium ad occ. 500. mill. pass. & Trapezuntum in ort. ad 300. dissita. Sub hac metrop. Amisus, Sinope, Zaliscus, & Zela continebantur. Illam Strabo patriam suam multis describit.

¶ Amasia vulgo a Turcis *Amasian* dicitur.

¶ Amasenum, *Amasen*, opp. Africae in Nigritia reg. juxta lacum Borni, & in regno cognom. prope Nigrum fluv.

Amasenus, *Fiume dell'Abbatia*, fluv. Latii ex agro Pri- *Virg.* vernate in Pontinam paludem & mare Tyrrheum, haud procul a Tarracina & Circaeis descendens.

¶ Amasenus, fluvius Latii, hodie *Toppia* dicitur; & per Pomptinas paludes fluens, in Tyrrhenum mare se exonerat versus Circaejos.

Amasenus, alter fluv. Latii, qui ex finibus Aletrino- *Ovid.* rum per agrum Frusinatem & Verulanum in Lirim fluv. labitur.

Amasenus item fluv. Siciliae, qui aliquando, teste Ov. lib. 15. Metam. siccatur. De quo 15. lib. cit.

Nec non Sicanias volvens Amasenus arenas.

Vide Amenanus, sic enim ab aliis nominatur.

Amasia. Vide Amasea.

Amasia, *Marpurg*, urbs & academia praeclara Hassiae *Ptol.* in Germ. media inter Francfurtum & Cassellam Principis Hassiae sedem, utrinque 9. leuc. distans. Latin. recen. Martisburgum à Marte ibi culto dictum, ut videtur.

¶ Amasia, Cluverio teste & aliis, est *Embden*: quae etiam Embda, urbs ampla & munita, cum portu, caput Frisiae orient. sub potestate Batavorum, aut ipsis oppignerata. Sedet prope ostia Amasii fluv. juxta sinum qui vulgo *Dollart* dicitur. Vide Embda.

Amasius, Amisius Plin. Amasia Strab. *Ems*, flu. ex prae- *Ptol.* cipuis Germ. magnae in Riddeburgensi Com. ortum ducens, ac per Westphaliam fluens, Monasteriumque regionis caput alluens, ad Embdam, Frisiae orient. urbem primariam, Oceano Germanico excipitur, medius ferè inter Rhenum ad austr. & Albim ad Bor. delatus.

¶ Amasius fluv. non alluit Monasterium urbem, sed per vicinia labitur ad duo mill. recipitque Aam amnem, qui ipsam rigat. Fontes habet in Westphalia & Dioecesi Paderbornensi, prope vicum *Ramsel* & Comit. Ritbergensem: recipitque fluvios Heselum, Beveram, Aam, & Hassum in Monasteriensi Dioecesi, & amnem *Soso* ad arcem *Lieroort* in Frisia orientali.

Amastra, urbs Siciliae. Vide Amestrata.

Amastris, *Famastro*, urbs Paphlagoniae in ora maris *Strab. Plin. & al.* Euxini, metrop. quae & Amastrum. Ex 4. urbibus, seu pagis proximis, Sesamo, Cytoro, Cromna, & Tejo, magnam crevit in urbem: media ferè inter Tejum & Cytorum, Cromnae propior, ab Heraclea Ponti ad 68. mill. pass. in ort. distans. Ejus mem. Catul.

Amastri Pontica, & Cytore buxifer.

Val. Flac. lib. 6. Argon.

-peditem pedes hauris Amastris.

Amathus, *Limisso*, urb. episc. Cypri marit. in ora austr. *Strab. & al.* ex qua Cyprus Amathusa dicta est, à Papho 50. mil. pass. in ort. in medio Curium, à Famagusta 100. in occal. in medio Saline; hac tempestate penè jacens. Inde Amathusius, & Amathontius, Amathunteus, & Amathusiacus. Ovid. lib. 10. Metamor.

Lactentes vitulos, Amathusiacasque bidentes.

Idem ibidem:

At si fortè roges foecundam Amathunta metallis.

Virg. in Ceir.

Nam te jactari non est Amathuntia nostri.

¶ Amatica, *Amatique*, quae aliter *S. Thomas* urb. Americae

riceę in nova Hisp. & prov. *de Honduras*. 18. leucis distat à mari Boreali. Ædificata fuit anno 1597. ab Hispanis: estque parvi circuitus.

¶ Amatitucus, *Amatitue*, fluvius Americę, in Nova Hispania, & prov. Soconusci. Cadit in mare Pacificum, versùs limites prov. Guazacę.

¶ Amatius, *Amato*, fluv. Italiae in Calabria ult. in mare Tyrrhenum influit versùs S. Euphemiam opp. & oritus ex Apennino. Aliis Lametus dicitur.

Hort. Strab. & al. Amazones, mulieres fuere bellicosę; quę ex Sarmatia à Tanai fluv. digressę, in Cappadocia ad Thermodoontem fluvium consedere. Ibi mons Amazonius est, ea quo fluvius effluit Thesmodoon. Ab eis Ephesus urbs Asię & caput Jonię condita traditur. Dictę sunt Amazones, quasi sine mamma, quam, ut ad pręliandum expeditiores essent, pręcidebant. Harum mem. Virg. lib. 11. Æn.

Pulsant, & pictis bellantur Amazones armis.

¶ Amazonum fluv. *Rio de las Amazonas* Hispanis, *Riviere des Amazones* Gallis, fluv. ingens Americę meridionalis, oritur prope Quitum civitatem Regni Peroviæ; deinde auctos fluviis Coca, Napo, & aliis, percurrit provin. Canelam, & *Pacamoros*, ubi recipit fluv. Xanxam, seu Maranionem, & postea rigat prov. Surinam, Camsuaram, Matayam, Apantam, Coropam, Tapayam, & alias multas Europęis nomine tantum notas. Receptis demum fluv. Arumaya, Jopura, Catua, Madera, & aliis multis, post cursum 800. leucarum, in mare Septentrionale, seu *del Nort*, se exoneras, inter Brasiliam & Gujanam regiones. Dicitur etiam a quibusdam fluvium Orellani a Joanne Orellano Hispano, qui primus illum detexit anno 1542. Fusè describitur a Petro Texeira Lusitano, qui illum diligenter lustravit anno 1639. totumque percurrit intra 10. menses. Ferunt ejus ostium insulis sparsum 54. leucis Hispanicis complect.

Greg. Tur. Ambacis, & Ambacensis vicus Ven. Fortun. *Amboise*, opp. preclarum Gall. Celt. ad Ligeris ripam, inter Blesas 10. & Turones 8. leuc. dissitum. De eo Fort. In vita S. Martini. lib. 4.

Mirum aliud, vico quod contigit Ambaciensi.

¶ Ambadara, *Ambadar*, urbs Æthiopię superioris; ad Nilum, in regno Bagamedri, ad pedes montium, inter Sovam & Dambeam provinc. in Abyssinia regione.

Cæs. Ambarri, pop. sunt Gall. Celt. quorum reg. teste Vigenereo, est *Charolois*, in Burgundia, inter Matisconam & Borbonium, Aliis *le pays a l'entour de Nevers*.

¶ Ambastæ pop. Asiæ, in regione Sinarum, teste Sansone, ubi nunc prov. *Chequiam*, *Chiamsi*, *& Fuquien*.

Ovid. Ambenus, mons est Sarmatiæ Europ. apud Tyram fluvium, & Ophiusam, in ora maris Euxini. De quo Val. Flac. lib. 6.

-Linquitur & mons
Ambenus, & gelidis pollens Ophiusa venenis.

¶ Ambet, *Amber*, fluv. Germ. in Bavaria, cadit in Isarum. Vide Ambro & Ambra.

¶ Amberga, *Amberg*, urbs Germaniæ ad fluv. Wils, caput Palatinatus super. in ditione Ducis Bavarię a paucis annis, cum priùs esset Elect. Palatini, cum toto hoc tractu. Distat 7. leuc. à Ratisbona, & 8. à Norimberga.

¶ Ambiamum, *Ambiam*, urb. & regnum Æthiopię super. versùs *Zaflan* lacum.

¶ Ambiacativa; sic vulgò, urbs, & regn. Abyssiniæ, seu superioris Æthiopiæ, prope Nilum fluv. inter Nubiam & regnum Bagamidri.

Cæsar. Plin. & al. Ambiani, *Amiens*, pop. & urb. Gall. Belg. ad Somonam fluv. Picardiæ reg. caput, episcop. sub Archiepisc. Rhemensi, cum Lutetia Parisiorum & Rothomago trigonum faciens, ab eis 28. leucis distans, ab Atrebatibus 14. Lutetiam versùs. Fertur à Macedonibus sub Alex. Magno condita, & sic ab aquarum ambitu nominata. Hinc Ambianensis, ut apud Ven. Fortun. in vita Sancti Mart. lib. primo.

Occurrenti igitur porta Ambianensis egeno.

¶ Ambianum, *Amiens*, urbs Galliae, Picardiæ præcipua, capta dolo ab Hisp. anno 1597. sed fortiter recoperata eodem anno ab Henrico IV. Francorum Rege, qui ibi arcem munitissima extruxit ad tutelam urbis. Aliàs Samarobriva dicta fuit, Distat 10. leucis ab Abbavilla in Eurum, & 21. a Perona in occasum. Ab ea tractus adjacens dicitus *l'Amienois*, Ambianensis tractus.

Ambiatinum, vicus German. apud Confluentes, ubi Caligula Cæsar natus.

¶ Ambiatinum nunc dicitur *Capelle*, ad Rhenum fluvium.

Ambibareti, pop. & urb. Gall. Celt. qui nunc Vivarienses dicuntur, & urb. Vivarium, vulgò *Viviers*, reg. verò *Vivarets*. Vide Vivariensis urb. quæ ab Avenione 6. leuc. abest. In Bor. Valentiam versùs, apud alteram Rhodani ripam. *Cæs.*

¶ Ambibareti populi ubi fuerint non constat, sed Helvij fuere, ubi hodie Vivariensis provincia, *le Vivarais* dicta.

Ambibarij, pop. & urbs Gall. Celt. inter Armoricas civitates, hoc est, in ea Gall. reg. quæ Britannia minor appellatur. Quorum opp. *Ambie* esse putatur in Normaniæ confinio in ora apud mont. Divi Michaelis Archangeli. *Cæs.*

¶ Ambibarij pop. fuere Galliæ Celticæ ubi postea Abrincatui pop. *le Diocese d'Avranches*, in Normannia. Eorum vestigium hodie manet in *Ambie*, seu, & meliùs, *Hambie*, qui est vicus Normann. in ora maris Britannici, inter Abrincas & Constantia castra, 6. leucis distat à monte D. Michaelis in Boream.

¶ Ambidrani, pop. Norici, ubi nunc pars orientalis Stiriæ, in Germania.

Ambiliates, pop. Gall. Celt. quorum opp. *Lamballe* non obscurum nominatur, in Britannia minore, à Rhedonibus 15. leuc. in Bor. inter Briocum & Jugonum 3. Hic charta pergamena copiosè conficitur. *Cæs.*

¶ Ambilici, pop. Norici, ubi nunc pars occidental. Stiriae provinciæ Germaniæ, sub Austriacis.

¶ Ambisontij, pop. Norici, ubi nunc Carinthia prov. in Germania, juxta Dravum fluvium.

Ambivariti pop. sunt Gall. Belg. qui Brabantini a nonnullis putantur, præsertim in eo tractu ubi sunt Antuerpienses, teste Ortelio. *Cæs.*

Amblada in num. plur. urbs fuit Pisidiæ episc. sub archiep. Iconiens. dum staret, inter illam & Antiochiam Pisidiæ. Ambladorum in Concil. non semel fit mentio. *Strab.*

Amblavia, & Amblava, fluv. est non magnus Duc. Lucemburgens. apud Stabolum monasterium fluens, in Agrippinensium conf. *Amblave* vulgo. *Scrip. Gall.*

¶ Amblavia fluv. ubi sit non constat; sed fluvius *Rechte* alluit Stabulum monasterium intra limites Ducatus Lucemburgensis.

Amboglanna opp. fuit Albionis in ea parte Angliæ, ubi nunc Cambecum opp. vulgò *Camby*, apud Glocestriam Bristolium versùs. (forsan *Cambridge* pagus ita positus. Verùm Camden. putat esse *Ambleside* in Com. Vvestmariæ.) nunc vicus. *Lib. Not.*

¶ Ambohitimeni, *Ambohistmenes*, pop. Africæ in insul. Madagascar. versùs Orientem, ubi etiam montes altissimi sic dicti, quasi montes rubei, Flacurtio teste.

¶ Amboina, *Amboina*, insula maris Indici, in Asia, non procul à Moluccis, parva, sed dives aromatum felici provento, & fertilis, ubi colonia Batavorum. 24. leucis distat ab ins. Banda in occasum; habetque opp. *Ifsu* præcipuum. Detecta fuit à Lusitanis ann. 1515. sedetque ad meridiem ins. *Ceram*.

¶ Ambola, *Amboule*, provinc. & vallis fertilissima Africę in ins. Madagascar. versùs Meridiem. Eam bifariam secat fluvius *Manampani*, ad Septentrionem prov. Carcanossiæ.

¶ Ambota, *Ambote*, opp. Poloniæ, in Samogitia prov. ad Wardanam fluv. qui paulò post cadit in Wetam. Distat 9. leuc. a mari Baltico, & 2. à *Saidi* oppido.

Ambra opp. fuit Vindeliciæ cum fluv. cognomine, nunc pag. *Amber* ad lacum einsdem nominis, ex quo Ambra quoq; fluv. exit, à Monachio Bavariæ primaria urbe 5. leuc. Aliis est *Brug & Pruck*. à Monachio 3. leuc. Augustam versùs in occ. ad eundem fluv. *Ant.*

Ambracia, Ampracia Herod. Ptol. & aliis *l'Arta*, urbs episc. Epiri non obscura ad sinum Ambracium ex ea denominatum, à Nicopoli & Actio urbibus in ore dicti sinus 25. mill. pass. in ort. distans, volgò etiam *Ambrachia*. Hinc Ambracius. Ambracij hœdi apud Aul. Gel. lib. 7. commendantur. Regia fuit Pyrrhi ex Plutarcho. De ea Ovid. *Cæs. Cic. Strab. & al.*

Ambracię portus, & scopulosa Ceraunia nauta.
Summa timent.

Pod. Ambraciotæ apud Liv.

Ambracius sinus, Ambracheus Polyb. instar lacus est; in cujus ore duę urbes sunt, Actium & Nicopolis, minus milliario distantes; & in intimo illius recessu sita est Ambracia.

Plin. Strab. ¶ Ambracius sinus dicitur hodie *le Golfe de Larta*, seu *de Provesa*; estque celebris victoria Actiaca Augusti contra Antonium, vocaturqon etiam Anactonius sinus; & recipit fluv. Inachum & Arachtum.

¶ Ambrisius, *Ambrisi*, fluv. Asię, in regno Congi. Cadit in mare Æthiopicum inter flumina *Lelunda* & *Loso*. Oritur autem ex montibus prope oppid. *Tinda*.

¶ Ambro, *Amber*, fluvius Germaniae in Bavaria. Cadit in Isatum fluvium paulò sopra Landshutum. Oritur autem 2. leucis à Fussena urbe, & in limite Comitatus Tyrulensis.

Scrip. Hisp. Ambrocius pag. fuit Hisp. Lusit. ubi nunc Placentia urbs, teste Jo. Mariana.

Festo. Ambrones, pop. Gall. Narbonens. quorum urbs *Ambrun* ab aliquibus esse putatur. Sed hęc apud vet. Ebredunùm, sive Ebrodunum appellatur. Ambrones quoque Gall. Narbonensis pop. fuisse tradit Flor. in epitome lib. 68. quos Montium & Cepionem Rom. Duces vicisse, sed postea à Liguribus fractos, ac demum à C. Mario unà cum Cimbris & Teutonibus apud aquas Sextias deletos fuisse scribit. Quia vero hi ex raptu vivebant. Sex. Pomp. auctore, in proverbium abiern. Nam cùm *Ambrones* dicimus, rapacitati & prędae deditos significamus.

¶ Ambrones, teste Cluverio, & aliis, erant pop. Helvetiorum, ubi nunc pagi Bernensis, Lucernensis, & Friburgensis. Ab iis etiam aliàs Ambronicus pagus, sub quo magna pars Helvetiorum.

Scrip. Brit. Ambrosii mons locus est Angliae, in quo saxa sunt admirandę magnitudinis, incolis *Stonehenge* dictus; teste Alex. Novilio. Ambrosia quoque vicus est Angliae, in Wiltonia reg. vulgò *Ambresbury*.

¶ Ambrusiii vicus seu Ambresboria, *Ambresbury*, urbe Angliae, ad Avennam fluv. in Viltonia prov. Distat a Sarisburia 5. mill. Anglicis.

¶ Ambrosii autem mons, seu potiùs locus, vulgò *Stonehenge*, est in eadem Viltonia prov. vix duobus miliaribus ab Ambresburia; estque vetustum monumentum ab Aurelio Ambrosio Britanorum Rege positum, quorum Magnates regnante Vortigero anno 475. Saxonum dolo illic cęsi sunt, & humati, in quorum memoriam Aurelius ille trophæum istud erigi curavit forma & magnitudine mirandum, cujus materiam praebent saxa quaedam ingentia, quę viginti octo pedes & suprà longitudine, latitudine vero decem colligunt. Eorum jam multa vetustate conciderunt. Quę vero hodie extant, spatium in circuitu trecentorum pedum continent. Hoc in loco Rex ille Aurelius an. 500. duoque pręterea Reges Britanorum, qui ipsi succellerunt, Uter pendrago & Constans, cum aliis nobilibus humati foeront. De his fusius Joannes Speedus.

¶ Ambruareti, pop. Gallię Lugdun. inter Ligetim & Icaunam fluv. ubi nunc pars Nivernensis prov.

Strab. Plin. Ambrylos urbs fuit Phocidis mediterr. memorabilis, Hyampoli vicina: cujus nulla exstant hodie vestigia.

¶ Ambulatri populi fuere Galliæ, in Aquitania, prope Vaiates.

¶ Amcopeltum, *Amcopeltz hokell*, mons excelsus in medio inf. Islandiae, in mari Deucalidonio, in ea parte quę vulgò *Nordlendingafiordung* dicitur; distatque 7. leucis Germanicis à Schaloto urbe.

¶ Amel, *Amel*, regnum Africæ, in ora maris Atlantici, intra ostia fluv. Nigri, in eo tractu qui vulgò Nigritia dicitur.

¶ Amelandia, Ameland, insula maris Germanici, in littore Frisiae occidentalis, sub Batavis, estque oblonga, 6. leuc. Gallicis distans à Leovardia in Boream.

Strab. Amenanus, *Iudicello*, teste Fsa. fluv. Siciliae, ex Ætna mont. per agrum Catinensem fluens, ipsamque urbem interluens, Amenes Pindaru, & Amasenus Ovid. brevis decursus ad 50. mill. pass. sed profundus.

Ptol. Strab. Ameria, *Amelia*, urbs episc. Umbriae antiquissima, an. 964. ante Perseum condita, Narniae propinqua, ab ea vix 6. mill. pass. Hortam versùs distans, Ocriculo etiam vicina. Pop. Amerini, & Amerinos nom. gent. Virem Amerinam Virg. memorat lib. 1. Georg.

Atque Amerina parant lenta retinacula viti.

Cic. Plin. & al. Amerina salia à Plin. & cæt. commendatur. Plurima enim ibi provenit; quae substrata thoris, venerem cohibere creditur, amica castitatis, unde ἄγνος salix à veter. dicitur.

¶ Amerlea, *l'Amerique* Gallis, *America* Hispanis & Italis, quarta orbis pars noviter detecta, nempe anno 1492. à Christophoro Columbo Genuensi, & postea ab Americo Vespuccio Florentino nomen sortita 1497. Dicitur aliter Novus Orbis, ob magnitudinem videlicet, & persaepè, sed impropriè, Indiae Occidentales, *les Indes Occidentales* Gallis, *West Inde* Belgis. Non tantùm ab Hispanis, qui illam dominationem primi usurparunt, sed etiam à Belgis, Anglis, & aliquando à Francis, quòd eodem ferè tempore detecta sit ad Occidentem, quoad Orientem India reperta est. Est autem à Septentr. in meridiem exporrecta, sub duarum magnarum peninsularum forma; quę tenui isthmo 17. leucarum connectuntur. Clauditur ab Occidente mari Austrino seu Pacifico, ab Oriente mari Boreali & Æthiopico, & Meridiem versùs freto Magellanico, & freto Maereo. At septentrionales ejus fines sont incogniti, neque hactenus ab hac parte perlustrati. Multae illius partes subsunt Regi Hispaniae, uti Peruvia, Nova Hispania, & aliae regiones. Quaedam autem versùs oram maritimam parent Francis, Anglis, Batavis, Lusitanis, atque Suecis. Ibi incolae custiores redditi sunt post Europaeorum adventum. Sed qui mediterr. incolunt loca, mores patrios adhuc retinent. Eam accuratè delcripsit Joannes Laetius paucis abhinc annis. Dividitur autem in septentrionalem, & merid.

¶ Americae septentrionalis, quae & Mexicana dicitur à Mexico urbe praecipua, habet a Septentrione terras Arcticas incognitas, ab Occidente & Meridie fretum Aolanum & mare Pacificum seu Austrinum, ab Oriente autem sinum Mexicanum, & mare Boreale.

¶ Americae septentrionalis regiones.

Canada, quæ & Nova Francia; le Canadas ou Nouvelle France.

Estotilandia, Estotilandt.

Florida, la Floride.

Nova Anglia, Nouvelle Angleterre, *Anglis* Niew Englandt.

Novum Belgium, Nouveau Pays-Bas, *Batavis* Niew Nederlandt.

Nova Dania, Nouveav Danemark.

Nova Hispania, seu regnum Mexicanum, la Nouvelle Espagna, ou le Mexique, *Hispanis* Nueva Espanna, ò Mexico, *ubi* Jucatan, Nicaragua, Nova Galizia, Mechoacan, Guatimala, *&* Honduras *provincia*.

Novum Regnum Mexicanum, aliis Nova Granata, le Nouveau Mexique.

Virginia, la Vergioie.

California insula, l'Isle de Califurnie.

Cuba insula, l'Isle de Coba.

Hispaniola inf. l'Hispaniola Isle, ou S. Domingue.

Terra-nova inf. l'Isle de Tetre-neuve.

Alia multa Insula Antillarum nomine contenta.)

¶ Urbes pręcipue Americę septentrionalis,

Amstelodamum novum, Nouveau Amsterdam.

Angelopolis, Ciudad de los Angeles.

Anticaria, Antequera.

Dominicopolis, S. Domingo, *Gallis* S. Domingue.

Emerita, Merida.

Fanum S. Joannis de Porto divite, S. Juan de Puertorico.

Guadalaxara, Guadalajara.

Guatimala, S. Jago de Guatimala.

Havana, la Havana.

Mechoacanum, Mechoacan.

Mexicum, Mexico, *qua totius illius partis facilè primaria*.

Novum Plimuthum, Nouveau Plimouth.

Panucum, Pauuco.

Pomejocum, Pomejock.

Quebecum, Quebec.

S. Augustini Fanum, S. Agostino.

¶ America meridional. quę etiam Peruviana nuncupatur à Peruvię regno, habet ad Septentrionem mare Boreale, ad ortum Oceanum Æthiopicum, ad Austrum mare Megallanicum, fretaque Megallanicum & Mareum, ad occasum autem mare Pacificum, seu Austrinum.

¶ Americae meridionalis regiones.

Brasilia, le Bresil.

Cile, le Chili.

Guajana, le Guajane.

Magellanica, le terre Magellanique.

Nova Andalusia, Nouvelle Andalousie.

Novum regnum Granatense, nouveau royaume de Grenade.

Paraguaya, le Paraguay.

Parana, Parana.

Paria, Paria.

Popajani tractus, le gouvernement de Popajan.

Peruvia regnum, le royaume du Perou.

Terra firma, la Terre ferme.

Terra ignium, Terre des feux, *Hispanis* Terra del fuego.

Tucu-

Tucumania, le Tucuman.
Venezuela, la Venezuele.)

¶ Urbes praecipuae Americae Meridionalis.

Arequipa, Arequipa,
Argentea, la Plata.
Arica, Arica.
Baeza, Baeza.
Bonus aër, Buenos Aires.
Carthagena Nova, Nouvelle Carthagene.
Civitas S. Fidei, S. Fè de Bogota.
Conceptio, la Conception.
Corum, Coro.
Cuscum, Cusco.
Fanum S. Jacobi, S. Jago.
Fanum S. Sebastiani, S. Sebastiano de Rio de Janeire.
Guaira, seu Civitas Regia, Guaira.
Lima, quae & Civitas Regum, Lima, ò los Reyes.
Manua, Manoa el dorado.
Maranonium, S. Luis de el Maranon.
Olinda, Olinde de Pernambuco.
Panama, Panama.
Para, Para.
Popajanum, Popajan.
Portus omnium Sanctorum, la Baya de todos los Santos, *seu* S. Salvador.
Portus securus, Porto seguro.
Potosium, Potosi.
Quitum, S. Francesco de el Quito.
Santa Marta, Sainte Marte.
Siara, Siara.
Turgillum, Trughillo.)

¶ Ameriae, *Aymeries*, castrum Hannoniae prov. ad Sabim fluv. in Belgio; inter Quercetum opp. & Avennas 3. leucis ferè ab utraque, & totidem à Malbodio, male habitum hoc bello Belgico.

Plin. Ameriola, opp. Latii. Interiit ita ut locus ignoretur.

¶ Amersfodia, seu Amersfurtum, *Amersford*, urbs Belgii ditionis Ultrajectensis, ad Emam fluv. probè munita, & sub Hollandis. Distat ab Ultrajecto 3. leucis in ortum, & à mari Austrino leucis 2. in meridiem. Capta fuerat ad Hispanis anno 1624. sed fortiter recuperata ab Hollandis. Ipsis paret. In illo tractu sunt montes, qui vulgò ab illa *Amersfoorderberg* dicuntur.

Amestrata, Amestratos Steph. Amastra Sil. Ital. Muttistratum Polyb. Mutustratum Plin. *Mistretta*, urbs Siciliae, juxta Aerios montes, inter Trojanopolim & Cephalodium supra 20. mille pass. Pop. Amestratini apud Cic. Mutustratini apud Plin. dicuntur. Sil. lib. 14.

- comitata Nemais
Venit Amastra viris, & parvo nomine Thisso.

Proc. Lib. Not. Amida, Ammaea Ptol. *Caramit*, urbs archiep. & Mesopotamiae primaria, in excelso mont. apud Tigrim fluv. *Hemis* incolis, olim Constantia dicta, Constantio Ang. instaurata, ab Aziti urbe Armeniae ad Euphratem 130. mill. pass. in ort. Tauresium versùs. Hic Praefectus Turcarum residet, ab eis *Carahemit* à nigredine dicta, teste Joan. Leuncl. ibi Rom. à Sapore Persarum Rege caesi, teste Amm.

Dion. Amilton, prom. Thraciae, apud Byzantium, quod vulgò *Tripition*, testu P. Gyllio, nominatur. Amilion etiam legitur.

Strab. Amimone, vel Amymone, fons apud Argos in Lernam influens. De quo Ovid. lib. 2. Metam.

- quaerit Boeotia Dircen,
Argos Amimonem, Ephyre Pyrenidas undas.

Virg. Amineae vites à Virg. lib. 2. Georg. memoratae in Campania, ad mont. Falernum, ab Amineo, sive Aminea opp. quod hodie non exstat.

Sunt & Amineae vites firmissima vina.

¶ Aminelia, *Aminel*, oppid. Africae, in ora & prov. *Barbaria*.

Plin. Amisius fluv. Germ. *Ems*. Vide Amasius.

Ptol. & al. Amisus, Amisum Plin. *Simiso* incolis, & *Amid*, sive *Hemid* Turcis, teste Leuncl. urbs Archiepisc. Paphlagoniae marit. à Sinope 175. mil. pass. in ort. Trapezuntem versùs, in reg. Chalybum primaria, à Byzantio 500. mill. pass. in ort. media inter Sinopen & Themiscyram ad ort. vergentem.

¶ Amitatauus, *Amitatan*, seu *Amaitan*, lacus Americae, in Nova Hisp. prope civitatem S. Jacobi de Guatimala, à qua 4. leucis tantùm distat in ortum.

Plin. Liv. & al. Amiternum, *S. Vittorino*, urbs olim episc. Vestinorum in Aprutio excisa, manet pag. de S. Victorini Episcopi Amiternens. nomine dictus, ad Aternum fluv. ab Aquila (quae illi & Forconio urbi excisae ex adverso Amiterni successit) 5. mill. pass. distans in Bor. napis, qui ibi praegrandes proveniunt, apud vet. celebris, olim ingens, ut rudera indicant, & regionis empor. à Sputio Cons. capta magnaque clade affecta. Sallustio cive suo adhuc gloriatur. Memin. illius inter alios Virg. lib. 7. Æn.

Una ingens Amiterna cohors, prisciqué Quirites.

Hinc Amiternus nom. gent. Pop. Amiternenses, & Amiternini apud Plin.

¶ Amixocori, *Amixocores*, pop. Americae, in Brasilia mediterr. versùs praefecturam fluv. Januarii.

¶ Amma, *Emmen*, fluv. Helvetiorum, qui cadit in Arolam fluv., infra Salodurum. Oritur autem prope Thunum lacum.

Ammaea, urbs Mesopotam. praeclara. Vide Amida.

¶ Ammaea, urbs Arabiae desertae, in intimo recessu sinus Persici. *Ptol.*

Ammaedara, Admedera Anton. urbs Africae olim episc. sub archiep. Carthagin. adhuc perseverans, & nomen antiquum retinens, inter Tebestam 25. & Lares 48. mill. pass. sita. *Ptol. Ant.*

¶ Ammer, *Ammersee*, lacus seu palus Germaniae in Bavaria provinc. Fluv. *Amber* eum praeterluit, distatque à Monachio 5. leucis, ab Augusta 6. & à Lansperga 2. tantùm.

Ammia, urbs Lusit. episc. Pop. Ammienses Plin. Vide Amaea. *Plin.*

Ammochostos, *Famagosta*, urbs Cypri episc. in ora ad orientem solem, post Leucosiam primaris inter Tronos & Salaminam propiorem. *Ptol.*

¶ Ammochostos, *Famagouste* Gallis, aliàs Arsinoe dicta fuit, teste Lusignano. Vide Arsinoe.

Ammon, Ammonis templum & oraculum Plin. Diodor. & Solin. urbs Libyae inser. in Cyrenaicae reg. confinio, apud Garamantes, à Cyrene 400. mill. pass. in austr. recedens. *Canzaron di Mahoma* nunc. Ejus mem. Claud. de laudib. Stilic. lib. 1. *Ptol.*

Et velox Garamas: nec quamvis tristibus Ammon Responsis.

Scribitur & Hammon cum adspiratione. Nomen apud vet. ab arena, ἄμμος, enim Graecis arena est, nam locus est arenosus.

¶ Ammon nunc in ruinis jacet.

Amnisus, portus Gnossi, in ora Cretae Bor. apud Minoam, cum fluv. ejusdem nominis: de quo Callimachus, Apollon. & Suidas. Is nunc *Picerna*, teste Dom. Nigro, nominatur. *Strab.*

Amnitae, vel Samnitae ex al. cod. pop. Gall. Celt. ad Ligeris ostia: quorum opp. *Ancenis* teste Bertrando Argent. (*Vide Antenisium.*) *Ptol.*

Amœnum stagnum *Albufera*, apud Valentiam Hisp. Tarraconensis urbem.

¶ Amorbachium, *Amorbach*, urbs Germaniae, in Franconia, ad fluviolum *Muldt*, qui paulò infra cadit in Mœnum, in ditione Electoris Moguntini. Distat 5. leucis German. ab Asciburgio in meridiem, 3. autem à Verthaemo in occasum; in Ottonis sylva.

Amorgos, *Murgo*, ins. maris Ægaei, cum urb. episc. ejusdem nominis; una Cycladum, sive, ut aliis videtur, Sporadum. proxima Melo, & Polyaego, ac Naxo, à qua 20. mill. pass. abest, à Delo autem 40. in austr. ipsa circuitu 80. Olim Hypere, & Patage, teste Plin. dicta; Pancale, & Psychia, teste Steph. *Strab. Ptol. Plin.*

Amorium, & Amorius, urbs episc. Phrygiae magnae, sub archiep. Synnadensi, inter Synnadam & Apameam sita: cujus frequens est mentio in lib. Concil. *Plin. Ptol.*

Amorrhaei, pop. Palaestinae, in Judaea, ab Æmor patre Sichem, teste Isid. dicti. *Ex. 5. Bibl.*

¶ Ampatri, *les Ampatres*, pop. Africae, in Ins. Madagascaris, oram versùs ad meridiem, inter tract. *Caremboule* & *Carcanossi*, Flacurtio teste.

Ampe urbs fuit Babyloniae, ad sin. Persicum, apud ostium Tigris fluv. *Steph.*

Ampelus, *Ampela*, teste Villanov. cum al. prom. & opp. Cretae, in ora austr. inter Hierapytnam & Itanum. Et nomen viri apud Ovid. lib. 3. fast. *Plin. Ptol.*

Ampelon intonsum Satyro nymphaque creatum.

¶ Ampelus aliis est etiam prom. Macedoniae, vulgò *Capo Canistro*, prope Toronaicum sinum.

Ampelusia; Cotes, & Cottes Plin. & Ptol. *Esparto*, teste Ortel. opp. Maurit. cum prom. ad fretum Herculeum; *Cabo Spartello* dicitur Merc. & Castaldo. *Mel. Plin.*

Amphaxis, opp. Maced. in ora sin. Strymonici, inter *Steph.*

Arethu-

Arethusam & Stagiram; unde regio Amphaxitis, & pop. Amphaaites ıatus ad Aaium fluv. incoleotes.

Strab. Amphiale, prom. Atticae, cootra Salaminam inf. porrectum, ea quo in illam brevis est trajectos.

Hom. Amphigeoia urbs fuit Peloponnesi, in Messenia reg. Cujus mem. Stat. lib. 4. Theb.

Huic parere dati, quae fertilis Amphigenia.

Plin. Liv. & al. Amphilochi, pop. Epiri, in Acarnania; quorum urba Ampbilochia, & Argos Amphilochium, sive Amphilochicum est, etiam nunc *Anfiloca* incolis dicta, ioter Ambraciam & Cassiopen, ab Ambracia ad 20.mil.pass.recedens io ort.

¶ Amphilocbia, op. Epiri, juata Acheloum fluv.in Amphilochia regione, versùs Pindum montem.

Amphilochia à Teucro condita, sic ab Amphilocho uno ea sociis nominata, teste Strab. urbs Callaicorum, in Hispao. Tarracon. ad Mioium fluv. inter Tydem & Lucum, vulgò *Oreose*, teste Jo. Mariana. Vide Auria, & Aquae calidae.

Plin. Strab. Amphimalia, *Suda*, teste Soph. opp. Cretae, in ora Boreal. versùs occ. ubi sin. Amphimalus, vulgò *Golfo di Suda* ioter Rhitymnam urbem ad ort. & Drepanum prom. ad occ. loca proxima. Opp. verò ouoc *S. Nicola*, pag. Soph. Amphimalus apud Prol. dicitur sinus; qui etiam vulgò *Golfo di San Nicola* nominatur.

¶ Amphimalus sinus hodie vulgò *Golfo de Sada* dicitur, ah arce *Sada*, in scopulo sita, & permunita, cum portu commodissimo, multoties tentata à Turcis bocce bello Cretico. Distat à Canca 10. milliar. Italicis in ortum, & à Rithimna 30. milliar. versùs occas. Vicos autem *S. Nicolu* distat à Suda 10. milliar. in orientem; estque in insula parva, prope oram maritimam.

Hero. Thucyd. & al. Amphipolis, quae postea Cbristopolis à Graccis appellata est, *Christopoli*, & *Emboli* Tuccis, urbs archiepisc. Maced. in Thraciae coof. juxta Philippos ad oram littoream, ac inter Philippos & Apolloniam ad 30. mill. pass. à Thessalonica sopra doplum distans, Sereis proaima & sinui Strymonico. Dicta est Amph polis, quòd illam Strymno fluv. circumfluit & ambit. Passim Macedoniae & Thraciae tribuitur.

Strab. Liv. Plut. Pauf. & al. Amphissa, *Lambina* teste Nigro, *Anfissa*, al. ad fluv. cognominem, oppid. Phocidis, seu in finibus Locrorum Oz[illegible]rum apud Ptol. juxta oram sinus Crissaei, a Delphis 60. stadus in meridiem. Amphysa apud Claudian. lib. [illegible] in [illegible]trop.

[illegible] *mures Amphisu tuot, auctore repertum.*

Luc. l[illegible] 3

Ph[illegible] sicat Amphissa munus. scopulosaque Cirrha.

Sic dict. [illegible]b Amphissa Apollinis fi[illegible]a.

Ovid. Amph[illegible], & Amphisa, *la Rocella*, teste Bar. opp. magnae Gra[illegible]ae. in ora Calabriae ulterioris, inter Locros & Caulona[illegible] 8. mil. pass. apud ostia Sagræ fluv. Hinc Amph[illegible]sus Ovid. lib. 15. Metamorph.

Linquit Japygium, levi[illegible]que Amphisia remis

Saxu fugit.

¶ Amph[illegible]a, *la Rocella*, Principatus titulo gaudet, diciturque à Gallis *la Rochelle Calabreise*. Habet castrum munitum ad mare Jonium.

Suet. Amphitheatrum Vespasiani, *Colisco*, quasi Colosseum, à Vespasiano Aug. teste Sueton. in urbe Roma eatructum, a Domitiano instauratum, vel etiam ædificatum, ut Mart. testatur, figuram habens oval[illegible]m, & ferè nostra tempestate iotegrum, licet à Gothis fœdatum. De quo Mart. lib. 1. epigram. sic

Hic ubi conspicui venerabilis Amphiteatri

Erigitur moles. stagnu Neronis erant

¶ Amphitheatrum Vespasiani malè habitum fuit, non solùm à Gotbis, sed etiam ab aliis ultimo seculo. Seosim deficit, mediaque ejus pars ferè diruta jacet.

Amphitheatrum alterum in orbe Roma, à Pub. Statilio ædificatum, ubi nunc templum & cenobium S. Crucis in Hierusalem conspicituc. Cujos mem. Suet. in vita Caligulae Caes.

¶ Amphitheatrum Statilii Tauri ounc ferè dirutum jacet.

¶ Amphora, *Amfora*, fluviolus, seu potiùs civus Forojuliensis prov. io Italis. Cadit io mare Adriaticom pcope Aquilejam.

Virg. Strab. Amphrysus, & Amphryssus, fluv. Thessaliae apud Poetas celebris, licèt parvus. De quo Ovid. lib. 11. Metamorph.

Apidanusque senex, lenisque Amphrysus, & Æas.

Hic Apollinem armenta Admeti Regis pavisse tabulatur. Decurrit juata Othrys mont. radices in Sperchium fluv. apud Thebas Thessalias. Alluebat Hallum opp. extinctum. Alter est in Phrygia, mulieribus sterilitatem afferens, teste Plin. Hinc Amphrysiacus, a, um.

Mel. Ptol. Ampsaga, *Saf Gemar*, teste Lud. Marm. fluv. Africae magnus, illam à Mauritania Caesariensi separans, & Cirtam urbem alluens; cujus ostia apud Cullo, Africae urbem, à Julia Caesarea 118. mill. pass. recedunt in ort. Ibi sin. Numidicus.

¶ Ampsagae fluv. ostia distant ab Algecia 138. mill. pass. ab Igilgili autem 18. mill.diciturque etiam *Suffegmur* a quibusdam: & meliùs.

Ptol. Amptalis, *Albasequia*, teste Mol. urbs Sarmatiae Asianae littoralis.

¶ Ampsaoctus, *Mufiò*, sub opp. *Fricento*, locus Italiae, in Hirpinis. Vide Ansancti vallis.

¶ Ampuniana, *Ampugnana*, opp. insul. Corsicae, io parte orientali.

Script. German. Amrinus locus, *Widloch*; locus oonc appellatur in Westphalia, teste Alberto Stadensi.

¶ Amroma, *Amrom*, & *Amrod*, iosula Daniae, in ora Ducatus Slesviceosis & mari Germaoico. Aliis est Amerum.

¶ Amstela, *Amstel*, fluviolus Hollaodiae. Amstelodamum urbem celebercimam alluit; & ibi in aestuarium *het Ye* se exooerat.

¶ Amsterodamum, vel Amstelodamum, *Amsterdam*, urbs nova, Hollaodiae praecipua, & emporium toto orbe celeberrimum. Centum abhinc annis in tantam amplitudinem, & opum abundantiam eacrevit, ut inter primarias Europae civitates facilè censeator; crescitque in dies. Distat 7. leucis à Lugduno Batavorum, & totidem ab Ultrajecto. Nomen habet ab amne Amstela, qui ibi in aestuarium *het Ye* se exonerat, gaudetque portu percommodo & capaci; & frequentia negotiatorum, navium copia, divitiis civium, & industria nautarum cetera Europae emporia antecedit. Capta fuit a Batavis sub Guillelmo Nassavio anoo 1578. post longam obsidionem; viaque 2. milliar. Germanicis distat a mari Austriano.

¶ Amsterodamum Novum, *Nieuw Amsterdam* Batavis, *Nouveau Amsterdam* Gallis, urbs Americae septentrionalis, in novo Belgio, ad ostia fluvii *de Nort*, hisce ultimis temporibus extructa, & primaria effecta hujus tractus, sub Batavis, cum portu capaci & munito.

¶ Amsterdamum, *Amsterdum*, Batavis *Amsterdamsche eylandt*, iosula maris Glacialis, in ora occid. regionis Spitzbergae seu Montium acutorum.

¶ Amsterodamum, *Amsterdam*, inf. maris Iodicis versùs Terram Australem incognitam ab Hollandis nomen sortita hisce temporibus. Est parvi circuitus, & media inter Novam Hollandiam & inf. Madagascaris.

¶ Amsterodamum, altera item inf. *Amsterdum eylandt*, in mari Pacifico, prope aliam inf. Reterodamum dictam, inter Peruvium & insulas Salomonis, ab Hollandis recens detecta, sic dicta.

¶ Amsterodamum, *Amsterdam*, inf. Asiae, in mari Sinico, à Batavis sic dicta paucis abhinc annis, quasi media inter Japoniam & Formosam iosulam.

¶ Amudalae, urbs Africae propriae, seu Bizacenae prov.

Amurgus, inf. Vide Amorgus.

¶ Amus, *Ama*, lacus Asiae, in Tartacia & regione Zagathaja, teste Marco Polo.

Polyb. Amyci campus, locus Syriae, in valle, intec Libanum & Antilibanum montes, per quem Orontes fluv. decurrit.

Amyci, portus Bithyniæ. Vide Amycli, ab Amyco, filio Neptuni, Rege Bebryciorum.

Strab. Pauf. Amyclæ, *Verdonia*, teste Nig. vel non longè distans, urbs Laconiæ, in Peloponneso, episc. sub Archiep. Spartano, inde 20. stad. distans.

Virg. Plin. & al. Amyclæ etiam urbs Latii, ab Amyclæis Lacooiae condita, inter Tarracinam & Caietam, apud Fundos, à serpentibus deleta; ubi adhuc specus Amycleum, *Sperlunga* vulgò, ea quo mare Amyclæum, *mare di Sperlunga*. Plin. lib. 3. cap. 5. scribit a muribus deletas, & lib. 8. cap. 29. ab bollibus captas, & eversas ea silentij observantia: unde tacitæ dictæ sunt. De quibus Virg. lib. 10. Æn.

-Ditissimus agri

Qui fuit Ausonidum, & tacitis regnavit Amiclis.

Amyclas idcirco periisse tradit Servius, (illud Lucilii referens: Mihi necesse est loqui, nam scio Amyclas tacendo

do periisse) quòd sæpiùs falsò hostium adventu nuntiato, ne civitas inani terrore quateretur, lege lata prohibuit, ne quis ampliùs hostium adventum nuntiaret. Cùm autem aliquando hostes revera adventassent, illosque nemo ob legis interdictum nuntiare ausus esset, capta urbe ex improviso, omnes ad unum interfectos esse, ac locum adagio datum, *Amyclas perdidit silentium*. Tametsi alii aliam urbis hujus interitus causam adferunt, ut apud Plinium quod de Amyclis Italiæ accipiendum est.

¶ Amyclæ, urbs erat Auruncorum oppid. Italiæ & Latii, in ora maritima. Hinc olim dictus sinus Amyclanus, qui & Cajetanus, & Formianus, *Golfo di Gaeta* hodie.

Altera urbs Amyclæ etiam Taygeta appellatur, proxima Spartæ, ad mont. Taygeti radices, Castoris & Pollucis natalibus clara, & canum nobilitate celebris. Unde Virg. lib. 3. Georg.

Armaque, Amyclæumque canem, Cressamque pharetram.

¶ Amyclæ, quę & Taygeta, olim Lemnæ dicta fuit, in Laconia prov. prope Eurotam fluv. nuncque *Verdonn* dicitur, Nigro teste.

Amycli, sive Amyci ex al. cod. Daph. Arriano *Lamia*, portus Bithyniæ, ad Bosphorum Thracium, ultra Chalcedonem urbem: qui & *Scala marmorea*, teste P. Gillio, dicitur. Ejus mem. Virg. lib. 5. Æn.

Bebrycia veniens Amyci de gente ferebat.

Amydon urbs fuit Macedoniæ, in Pæonia reg. ad Axium fluv. Cujus mem. Hom. & Juven. satyr. 3.

Hic alta Sicyone, ast hic Amydone relicta.

Plin. Amymone fons est & fluv. Peloponnes. per Ariam
Pauf. reg. fluens in Lernam paludem: unde Amymonius fluv.
& al. idem cum Lernæo. Vide Amimone. sic enim etiam scribitur.

Amyne collis, mons Falerni, in Campania, qui etiam Amine scribitur; unde Amineæ vites dictae apud Virgil. Vide Amineæ.

Val. Amyrus, fluv. Thessaliæ parvus, apud Melibœam
Flac. opp. fluens. Cujus mem. Val. Flac. lib. 2. Argon.

Latrantemque Amyron curvas quæsita per oras
Æquora.

Est & Thessaliæ urbs Steph.

Plin. Amyzon, *Amuzon & Mozo* Curopal. urbs Cariæ episc. sub archiep. Stauropolit. medit. inter Barygazam & Alabanda urb. vicinas, adhuc permanens.

¶ Anabagatha, urbs Asiæ archiep. sub Patriarcha Antiocheno.

Ptol. Anabis, fluv. Hispan. licèt non in omnibus codicibus legatur.

¶ Anabis, teste Brietio, est etiam opp. Hisp. fortè *Igualada*, in Catalonia prov. ad Noyam amnem.

¶ Anabus, opp. Germaniæ, prope Danubium fluv. forsan ubi nunc Neheiselium, *Neyheusel*, in Hungaria.

¶ Anachimosi, *Anachimoussi*, pop. Africæ, in ins. Madagascaris, versùs Orientem, & in Mediterraneia, prope fontes fluv. *Mananghare*, teste Flacurtio.

Plin. Anactoria, Anactorium Plaut. Strab. Plutarcho, & al. *Vonizza*; oppid. Epiri, apud sin. Ambracium, teste Soph. ab Actio stad. 40. introrsum recedens, ut scribit Strabo, à Leucade 30. mill. pass. Pop. Anactorij à Thucyd. dicuntur. Hinc Anactorius nom. gent. ut apud Sil. lib. 15.

Hinc & Anactoria signa ostentavit in ora;
Ambraciosque sinus.

¶ Laurenbergio *Vodizza* est Bonditium oppidum in eo tractu.

¶ Anacui, *Anacuies*, pop. Americæ, in Brasilia, versùs Præfecturam Seregippe, sub Lusitanis.

Anæa opp. fuit Cariæ in ora occid. contra Samum ins.

Thut. Anagarum, urbs olim episc. Hispan. Tarracon. in Ca-
Lib. stellæ & Navarræ conf. inter Dominicopolim & Logro-
Cono. nium urbes, 4. leuc. utrinq; distans, Tritio Metallo opp. exciso propinqua, *Najara* vulgò.

¶ Anagarum urbs Ducatus tit. insignita est, & celebria victoria Petri, cognomento crudelis, Castellæ Regis contra Henricum fratrem anno 1367. Sita est in Rivogia prov. Castellæ adjuncta. Ab alijs Najera dicitur.

¶ Anagelum, *Anaghelome*, opp. Hiberniæ, in Ultonia prov. & Comit. *Dunensi*, ad fluv. *Ban.* 20. milliaribus Anglicis distat ab Armacho in ortum, 10. autem a Nevvriaro in Boream.

Cic. Anagnia, *Anagni*, urbs episc. Latij, in mont. caput
Liv. Hernicorum, ab urbe Roma 37. mill. pass. Ferentinum
Virg. versùs 5. Soram verò 16. à Præneste 14. distans. Pop.
& al. Anagnini. Hæc Innocentium III, Greg. IX, Alex. IV, & Bonif. VIII. Summos Pontifices dedit. Solum illius fertile apud vet. memoratur, uti apud Sil. lib. 12.

Dorso frugiferis Borealis Anagnia glebis.

Hic Antonius, Octavia Augusti sorore repudiata, Cleopatram duxit.

¶ Anagnium, urbs aliàs Latij, nunc Campaniæ Romanæ, sub dominio Summi Pontificis hodie. Semidiruta jacet, à paucis habitata, inter Signiam ad occas. & Ferentinum ad ortum; distatque à Sora 20 mill. in occas.

¶ Anagnutes, pop. Galliç, in Aquitania, ubi nunc *Pays d'Aunis*, regio in ora Oceani, inter Pictavien. & Santonen. prov. Vide Alniensia tractus.

Anagyrus locus est Atticæ Erectheidos tribus, ubi *Steph.* plurima anagyris nascitur, (unde nomen loco est) auctore Steph. & quia anagyris frutex gravissimè olet cùm tractatur, adagio locum præbuit illi, *Anagyrim*, sive *Anagyrum commoves*, de eo qui sibi malum procurat. Alii Anagyrum genium quendam fuisse dicunt, qui propter sacellum suum violatum, omnes incolas vicinos evertit, & inde adagium ortum, ut apud Aristophanem in Lysistrata legitur, referente Suida: qui ait, genium illum senem quendam, qui lucum inciderat suum, sic ultum fuisse, immisso amore insano in concubinam senis erga filium ejusdem, qui cùm non assentiretur mulieri, ab ea delatus ad patrem, quòd se voluisse stuprare, à patre præceps è tecto datus est: moxque pater facti pœnitens, laqueo se suspendit, & mulier demum se in puteum præcipitavit.

¶ Anamani, pop. Galliæ Cispadanæ, qui aliter dicti fuere Ananes & Anamares, in Italia, incoluere ubi nunc Ducatus Placentinus & status Busseti, in Longobardia, sub dominio Ducis Parmensis.

Anamascia, sive, ut legit Wolf. Laz. Anamatia, opp. *Ant.* Pann. infer. apud Danub. fluv. in Hungaria, *Almas* Simlero inter. inter Budam 8. & Altinum 5. mill. Hung. distans; quod tamen aliis Amantia esse putatur. Aliis est *Mohacz* opp. ejusdem tractus, inter Batham & Varronianum proxima oppida, ad Danubium.

¶ Anamis, fluv. Carmanorum, in Persia. Cadit in sinum Persicum, fortè *Tisindo* hodie.

¶ Anandia, seu vallia Anandi, Anandal, provincia Scotiae meridionalis, cujus caput Ananum: ibi aliàs Selgovæ pop. Sita est inter prov. Nithiam ad occasum, & Eskiam ad ortum.

¶ Anaudus, *Anan*, fluv. Scotiae meridionalis, in Anandia prov. Ananum alluens, & in sinum *Solwayfrith* se exonerans versùs Mare Hibernicum. Oritur in montibus prope fontes Cludae fluvii.

¶ Ananum, *Anan*, opp. Scotiae meridionalis, in Anandia prov. In littore & juxta ostia Anandi fluv. 15. milliaribus Anglicis distat à Carleolo in Circium.

Anaphe, *Nanfio*, ins. maris Cretici. Therae proxima, *Strab.*
a Delo 100. mill. pass. in meridiem recedens à Therasia *Plin.*
10. in Cęciam, circuitu 30. Haec serpentes non sustinet, *& al.*
teste Sol. Ejus mem. Ovid. lib. 7. Metam.

Hinc Anaphen sibi jungit, & Astypalæia regna.

¶ Anaplistus & Anaphlystus, *Asopa*, opp. Graecie, in ora maritima Atticae.

Anaplus, suburbium Byzantii, ab eo ad 4. mill. pass. *Marc.*
distans versùs os Ponti, teste P. Gyllio. *Proc.*

¶ Anapuja, *Anapuja*, prov. Venezuelae, in America *Thu-*
meridionali, aliàs ab Hispanis perlustrata, versùs mon- *cyd.*
tes S. Petri & ortum fluv. *Buria*. Distat 40. circiter *& al.*
leucis ab ora maris Borealis in austrum.

Anapus, *Anapo*, fluv. Siciliae, apud Bussemam castrum oriens, per agrum Syracusanum decurrit, mari exceptus à Syracusis mill. pass. De quo Ovid. lib. 4.

Præterit & Cyanen, & fontes lenis Anapi.
Et te verticibus non adeunda Gela.

Anapus, alter fluv. Epiri, juxta Stratum urbem fluens, ab ea 10. stadiis distans, teste Thucyd.

¶ Anaquitus, *Anaquito*, campus Americae, in Peruvia & regione Quito, ubi magnum prælium commissum anno 1546. inter Proregem Peruviae & Pizarrum Hispanos magna utrinque clade.

¶ Anarium, opp. Armeniae majoris, inter Arsametem fluv. & Arsanium lacum.

Anartes, Anarti Ptol. pop. Daciae, Valacchis, & *Caf.*
Transsylvanis finitimi: quos Cæsar ad Hercyniam sylvam usque pertingere scribit; cùm inter Daciam & Germaniam, ubi sylva Hercynia est. Jazyges siti sunt.

Anas, *Guadiana*, & circa ortum *Roydera*, fluv. ex *Strab.*
magnis Hisp. in Tarraconensi originem trahens, ac Lu- *Plin.*
sita-

Mel. & al. sitaniam à Baeticâ magna ex parte disterminans; cujus ostia à Sacro prom. 60. mill. pass. Strab. testo, distant in ort. Hic spatio 7. leucarum in Extremadura sub terram conditus, ad Metallinum opp. rursus emergit. De eo Andr. Resend.

Et populi quos pulcher aquis perlabitur Anas.

¶ Anas, fluvius Hispaniae, spatio unius leucae, non longè à fontibus in Castella nova, 5. leucis supra Calatravam, terrae visceribus se abscondit, non autem per 7. leucas, neque ad Metallinum opp. ut multi tradiderunt hisce ultimis temporibus, & prope fontem *Rio Roydera* dicitur, in agro Lamitano, qui *Campo de Monsiel* vulgò nominatur. Alluit urbes Calatravam, Metallinum, Emeritam, & Pacem Augustam. Testes habeo omnes Hispanos, Marianam, Garibayum, Suritam, Nonnium, Silvam, Ortelium, & alios. In Oceanum se exonerat in sinu Gaditano, juxta Aimontium, inter Andaluziam & Algarbiam, receptis priùs aliquot fluviolis, nempe *Xiguela*, *Esfena*, *Zuja*, *Guadaxira*, *Jevora*, *Caja*, *Ardila*, *Gama*, aliisque minoribus.

Plin. Anassus, Plavis posterioribus *la Piave*, fluvius Venetiae, ex Alpibus Tridentinis, sive Juliis, per Belunum urbem descendens, ac inter Silim & Liquentiam in mare Hadriaticum apud Equilium orbem excisam influens.

¶ Anassus fluvius oritur ex Alpibus Carnicis, in confinio Carinthiae, prope fontes Dravi fluv. excipitque fluvios Padolom, Boetum, Calorum, & Cordevolium, & prope Feltrium urbem labitur. Hinc per Marchiam Tarvisinam fluens, ibi in Adriaticum se exonerat.

Lib. Conc. Anastasiopolis, urbs episc. Mesopotamiae, apud Nisibim, ab ea 52. mill. pass. distans, Daras priùs, teste Marcellino, & Daria, teste Procop. dicta. Altera in Galatia episcop. sub Archiep. Ancyrano, Ancyrae finitima. Tertia in Thracia sub Archiep. Trajanopolitano.

¶ Anatetarta, urbs Cariae, episc. sub Archiep. Staupolitano, teste Miraeo.

Lib. Josue. Anathoth, vicus Palaestinae, Hierosolymis proximus, inde 20. stad. teste Josepho, distans in occ. olim oppid. Durant loco nomen & vestigia, sive rudera.

Plin. Anatalia, *S. Gilles*, hoc est, Fanum S. Ægidii, oppid. Gall. Narbon. in Occitania reg. inter Arelatem & Nemausum ad 4. leucas dissitum, quod ibi S. Ægidius vitam egerit solitariam.

Plin. Anatiliorum reg. Anatilorum Ptol. *la Provenza*, teste Jo. Poldo. Non tamen tota Provincia, sed pars illius occid. circa Arelatem sic à veteribus dicta. Verùm verba Plinii & Ptol. consideranti non pars Provinciae, sed pars Occitaniae reg. circa Rhodanum, ubi opp. Sancti Ægidii est, esse videtur.

¶ Anatili, pop. Galliae Narbon. erant in illo tractu, ubi nunc *la Crau & la Camargue*, partes provinciae in ora maritima, & ad ostia Rhodani fluvii.

Plin. Sol. Anatis, *Zilia*, teste Jo. Mariana, fluvius Mauritaniae Tingitanae, apud Zelim urbem fluens, marique ibi exceptus.

¶ Anatolia, *Anatolie & Natolie*, pars Asiae, quae aliter Asia minor dicitur. Vide ibi.

Polyb. Anatolicum Thema, *Anatolia*, sic pars Asiae minoris, in qua Phrygia magna Galatiaque sunt, dicta, quòd in ortum vergat, (ἀνατολὴ enim ortum vocant Graeci) cujus reg. Cotyaeum, Synnada, Pessinus, & Ancyra urbes clariores sunt.

Orph. Hesio. & al. Anaurus, fluv. Thessaliae, ex Pelio mont. in mare ad Peliacum littus labens, sic dictus, quòd non auram neque nebulam patiatur. In sinum Pagasicum apud Demetriadem effunditur; unde *fiume Dimetriada* nominatur. De quo Luc. lib. 6.

Aera, nec tenues ventos suspirat Anaurus,

Alter hujus nominis in Phrygia minore apud mont. Idam, à quo fluit, à veteribus locatur.

¶ Anaxus, *la Piave*, fluv. Italiae. Vide Anassus.

Plin. Ptol. & al. Anazarbus, Anazarba Steph. & al. praesertim lib. conc. *Aesar*, sive *Aeserai*, teste Leuncl. & *Axar* al. urb. archiep. Ciliciae mediterr. ad Pyramum fluv. urbs quondam clara sub Patriarch. Antiocheno, patria Dioscoridis, ubi schola erat; postea Diocaesarea & Caesaraugusta nominata, à Flaviade 18. mill. pass. à Tarso 20. pluis minùs, à Caesarea Cappad. 220. in aust. distans.

Caesar. Ancalites, *Ankenlus* Glareano, sive, teste Guilielmo Camd. *The Hundred of Henley*, pop. Britanniae, in Angliae ora ad ort. circa Thamesim fluv.

¶ Ancamari, *Ancamares*, pop. Americae merid. propè fluv. Maderam, qui postea cadit in fluv. Amazonum, in Carans prov. aliis *Anoamares* dicti.

¶ Ancamia, *l'Isle d'Ancam*, insula Sinarum oblonga, in littore prov. Cantonensis.

¶ Ancenisium, *Ancenis*, aliis Angenisium, opp. Britanniae, in Gallia, ad Ligerim, alias munitum, nunc dirutum. Distat ab Andegavo 9. leucis in occasum, versùs Nannetas 4. Vide Amnitae.

Anchiale urbs fuit Ciliciae antiquissima, eodem die & anno à Sardanapalo Rege condita, quo Tarsus. Ibi Anchialeus fluv. A Stephano eadem cum Tarso putatur; sed apud Plin. & al. est diversa, licèt proxima. *Strab. Plin. & al.*

Anchialus, Anchialos apud Orpheum, *Achelo*, ac etiam *Anchialo* Graecis, *Kenkis* verò Turcis, teste Leuncl. urbs Archiepis. Thraciae apud oram maris Euxini, à Develto 24. mill. pass. in Bor. Mesembriam versùs. Ovidius lib. 1. trist. *Orph. Ptol. & al.*

Thyniacos sinus, & ab his per Apolliuis urbem
Alta sub Anchiali mœnia findat iter.

¶ Anchidolium mare, *Mer de Lanchidol*, pars Oceani orientalis, à Java insula & freto Sundano ad australem terram parum cognitam porrecta.

¶ Anciona, *Ancian Fu*, urbs Sinarum, in prov. Scieusia, teste Martino Martinio.

¶ Anclamum, *Anclam*, urbs Germaniae, in Pomerania, valde munita, sub dominio Regia Sueciae, ad fluv. *Pene*. Distat à Volgastia 4. leuc. German. in meridiem, 3. ab Usedomia in occas. & à Stetino 8. leucis in Circium.

¶ Ancoharitis, regio Mesopotamiæ versùs Euphratem.

Ancon. Ancona Caes. & Melae, Picina priùs, teste Cat. lib. orig. *Ancona* vulgò, urbs episc. & empor. Piceni (quòd propterea ex ea denominatur) primaria, in ora apud Crumerum prom. (ubi portus totius Italiæ maximus & tutissimus) media inter Pisaurum ad occ. & Firmium ad ort. ad 40. mill. pass. distans ab urb. Roma ad 150. in Bor. antiqua, à Syracusanis Dionysij tyrannidem fugientibus condita, ea adverso Dalmatiæ, uti Luc. lib. 2. ait: *Str. Plin. & al.*

Illiac Dalmaticis obnoxia fluctibus Ancon.

¶ Ancona portum habet amplum, sed non valde tutum, arcemque munitam prope Crumerum promont. quod vulgò *Monte S. Ciriaco*. Urbs autem à Gallis *Ancone* dicitur. 30. milliar. distat a Firmo in Boream, & 15. ab Auximo in Cæciam; subestque dominio Summi Pontif.

¶ Ancora, *Ancre*, opp. Picardiæ, in Gallia, ad amnem cognom. à quibusdam *Albert* dictum, repugnantibus tamen incolis, inter urbes Corbejam in Africum, & Bapalmam in Cæciam.

¶ Ancudia, *Ancud*, prov. regni Chile, in America merid. Hinc dicitur Ancudanus Archipelagus, *Archipelague de Ancud, ou de Chilve*, multitudo illa insularum adjacentium in ora maris Pacifici. Vocatur etiam illa provincia Ancudiana, alio nomine Agualaja, *Agualay*; estque in parte australi Ciles. Sed nullam coloniam habent Hispani in illo tractu.

Ancus, *Rio di Soure*, fluv. Lusit. Saurium oppid. alluens, ac in Mondam fluv. majorem infra Conimbricam influens. *Scrip. Lusi.*

Ancyra, *Anguri & Angara*, teste Leuncl. cui etiam *Enguri* Turcicè dicitur, urbs Archiepisc. Galatiæ primaria, in qua Præfectus reg. moratur, edito loco sita, Conc. Ancyrano clara, inter Pessinuntem alteram Galatiæ metrop. ad occ. & Nysam urbem Cappadoc. ad ort. 200. circiter mill. pass. dissita, à Cæsarea 200. in occ. Nicæam versùs totid. distantem, à Claudiopoli urbe Paphlagonica 234. Hinc Ancyranus, a, um, ut Ancyrani triumphi apud Claudian. Est & Ancyra, seu potiùs Angyra ex cod. Græco, urbs episc. Phrygiæ Pacatianæ sub archiep. Hierapolitano: cujus est in Concil. mentio. Prioris Ancyræ mem. Jo. Honter. lib. 3. *Strab. Plin. & al. Ptol.*

Ancyra, & Iconiam, Derbe, cùmque urbibus amplis.

Ancyræum, *Psemien*, teste Gyllio, prom. Bithyniae, ad os Ponti, onde Bosphorus Thracius incipit. *Dion.*

¶ Anczacricus, *Anczakrich*, fluv. Podoliæ. Cadit in mare Nigrum, una leuca tantùm ab urbe Ociacovia, quę nunc est in Chrimea prov. ad ostia Boristhenia fluvij, teste Guillelmo le Vasseur.

Andabatæ, pop. Asiæ in tenebris versantes: à quibus adagium illud venit, *Andabatarum more pugnare*, apud Cic. lib 7. epist. famil. epist. 10. pro imprudenter facere. *Cic.*

¶ Andaguili, *Andaguailas*, pop. Americæ merid. in Peruvię regno, inter fluvios Xauxam & Abancajum, 25. leuc. à civitate Cusco in Circium.

¶ Andaya, *Andaye*, burgus Gallię, Hispanię propinquior in

in Anquitania & in ora Oceani Aquitanici, è fronte Fontarabiæ. Duabus leucis distat ab oppido S. Joannis *de Luz* in occasum.

¶ Andaja, *Andance*, opp. Galliæ, in Vivariensi prov. ubi Domia fluv. cadit in Rhodanum, 6. leuc. distat à Vienna in austrum, & totidem ferè à Valentia in Boream.

Andainum, Andagium Sigeberto, S. *Hubert*, pag. cum cœnobio, in ditione Leodiensi, intra sylvam Arduennam, in confinio Ducat. Lucemburgens. inter Bastoniam & Rupem Fortem oppid. 3. leuc. distitus, à Leodio 10. in austrum.

Scrip. Belg. ¶ Andaioum est oppid. Leodiensis ditionis, insertum in Ducatu Luxemburgensi, ad amnem *Homme* situm; habetque abbatiam percelebrem, & sui juris, à qua pendent 16. pagi. Incendio deformatum fuit paucis abhinc annis, & illuc pertrahuntur qui rabiem ea canis rabidi morsu reformidant, 4. leucis distat à Bastonia in occasum, & totidem à Rupe Forti in Eurum.

¶ Andaluzia, *Andalousie*, prov. Hispaniae & regni Castellae, sub qua major pars Hispaniae Bæticæ comprehenditur. Ab incolis *Andaluzia* dicitur, estque miræ fertilitatis. Eam Bætis fluv. Bifariam secat; & à Vandalis nomen accepisse fatentur omnes. Terminos habet à Septentrione Castellam novam & Estremaduram, ab Oriente regnum Granatense, à Meridie Oceanum & fretum Herculeum, & ab Occidente Lusitaniam & Algarbiam. Ejus primaria urbs Hispalis, ampla, & dives. Dicitur etiam Vandalitia. Vide ibi.

¶ Andaluzia nova, regio Americae merid. inter Venezuelam & fluv. *Oronoque*. Vide Vandalizia nova.

¶ Andanagarium, *Andanagar*, urbs Indiae citerioris, in regno Decan, in Asia, juxta fluv. Mandovam in mediterraneis, 35. leucis Hispanicis distat ab urbe *Chaul* in ortum, 15. autem a *Visapor* in Boream, & malè habita fuit a Mogorum Rege hisce temporibus.

Ptol. Plin. Andanius, fluv. Carmaniae amplus, in sinum Persicum contra Armuzam influens, ultra Sabim fluv. 25. m. pass. Fortè *Tisindam* hodie. Andanis Plin.

Ptol. Andaristus, *Vostanen*, teste Theveto, opp. Maced. mediterr. in Pelagonia reg. al. *Erisso* dici putatur. Popul. Andaristenses Plin.

Ptol. Andecrium, Andrecium Strab. *Mostar*, Molet. interprete, oppid. Dalmatiae mediterr. Salonæ finitimum ac Sebenico.

¶ Andecrium. Vide Andrecium.

Plin. Andegavi, pop. Gall. Celt. Andes Cæs. Vide ibi.

¶ Andegavensis ager, seu Andegavia, *l'Anjou*, provinc. Franciae fertilis admodum & rigua, cujus primaria Andegavum. Terminatur à Septentr. Cenomanensi provinc. ab Occidente Britannia, a Meridie Pictaviensi provincia, & ab Oriente Turonico agro. Ab Italis vulgò *Angiò* dicitur. Vide Andes.

¶ Andegavum, *Angers*, olim Juliomagus, urbs Galliae ampla admodum & elegans, 2. leucis distat à Ligeri fluvio, 9. à Salmurio in occid. & totid. à Flexia. Meduana fluvio alluitur; estque episc. sub Archiep. Turonensi.

Greg. Tur. Andelaus, *Andely*, pag. Gall. Celt. cum cœnobio, ad Sequanam fluv. in Normannia, inter Parisios & Rothomagum occurrens, à Rothomago ad 8. leuc. distans. Fluvium habet ejusdem nominis apud Floriacum.

¶ Andelaus, vulgò *Andelle*, dicitur hic fluvius. Oritur prope oppid. *la Fortè*, caditque in Sequanam paulo supra Pontem Arcuensem. Andelaus autem oppidum dicitur etiam Andeliacum; ibique obiit ex vulnere ad Rothomagum accepto Antonius Rex Navarrae, pater Henrici Magni Regis Francorum.

¶ Andelovium, *Andelot*, opp. Franciae, in Campan. prov. in Bassiniaco agro, ad amnem *Rougnon*. Distat 4. leucis à Calvomonte in Caeciam.

¶ Andemao, *Andemaon*, insula sinus Gangetici, in Asia, versùs oram regni *Pegu*. Et adjacent sex aliae ins. quæ sub illo nomine continentur, inter scopulos & syrtes, versùs Septentrionem insul. Sumatrae, 80. leuc. Hispanicis hinc distantis.

Lib. Not. Anderida, *Newenden*, teste Camdeno opp. Britann. in Cantio, quasi medium inter Cantuaria) à qua 16. mill. abest) & Roffam. (in confinio Sussexiae juxta Camden.

Ptol. Anderidum, urbs Aquit. episc. sub archiep. Turonen. Vide Gabalus, & Mimatum.

¶ Anderidum urbs est Aquitaniae, quae aliter Mimatum dicitur, *Monde*, Cabalorum caput, estque episc. sub Archiep. Bituricensi. Vide Mimatum.

Cæs. Andes, Andegavi Plin. pop. & urbs episc. sub Archiep. Turonens. Gall. Celt. apud Ligerim fluv. academia, & Duc. Andegavens. caput, inter Turones 26. & Nannetes ad occ. 16. urbs Andegavis, & Juliomagus Ptol. dicitur, vulgò *Angers*, (regio Andegavia, vulgò *Anjou*) inter Galliae antiquiores, à Sarrone Rege ann. ab orbe condito 2026. condita, ut ferunt.

¶ Andes populi fuere, quorum tractus *l'Anjou* dicitur, eorum verò caput Juliomagus seu Andegavi, *Anders*. Sedet ad Meduanam fluv. qui paulò post cadit in Ligerim. Vide Andegavum.

¶ Andes, *los Andes*, aliter *Cordillera de los Andes*, & *Sierra Nevada*, montes Americae merid. altissimi. Protrahuntur a parte septentrionali regni Peruviae usque ad meridiem regni Chiles & fretum Magallanicum continua serie, in longitudinem mille ferè leucarum extensi, æquali ferè inter se distantia, nec longiùs à mari Pacifico recedunt quam 20. leucis Hispan. & 50. etiam aliquibus in locis. In his multi montes ignivomi, praesertim versùs Chilem, ab Hispanis *Volcans* dicti.

Sil. Ital. Andes item pag. agri Mantuani, patria Virgilii (qui propterea Andinus Poeta cognominatur.) *Petula* hodie dicitur, à Mantua 2. mill. pass. distans. Sil. lib. 8.

Mantua musarum domus, atque ad sydera cantu
Evecta Andino.

Andethanna, Andethannalis Anton. *Esthernach*, oppidulum cum cœnobio agri Trevirensis, ad Suram fluv. 2. leuc. à Treviris in occ. & Circ. distans. Mem. Fortun. lib. 4. de vita S. Martini.

Progressis sociis, ibi se Andethannu propinquat.

¶ Andethanna, *Echternach*, Lucemburgensis est prov. non autem agri Trevirensis. 4. leucis distat à Lucemburgo in Caeciam.

Fort. & Sulp. ¶ Andetrium, opp. Dalmatiae, ita lapis antiquus apud Joannem Lucium in opere de regno Dalmatiae & Croatiae; deinde Clusa dicta fuit, & Chlissura Constantino Porphirogenitae, nunc *Clissa*, Slave *Kliss*; estque arx permunita, in colle, a Venetis expugnata, 20. mill. pass. à Sibenico in ortum distat.

¶ Andiatarocua, *Andiataroque*, lacus novae Franciae, in America septentr. versùs limites novae Angliae. Distat à Monte Regio 35. leucis circiter meridiem versùs.

Ptol. Andomatunum, Antematunum Ant. urbs episc. Lingonum in Gall. Celt. inter Trecas & Vesontionem 22. leuc. *Langres* vulgò. Vide Lingonea.

¶ Andorra, *Anderro*, vallis fertilissima Pyrenaeorum, in Diœcesi Urgellensi, vicina Ceretania & Fuxensibus, juxta Baliram fluvium, qui cadit in Secorim. Forsan aliàs Udura.

Sigeb. Andoverpum, al. Antuerpia, *Antwerpen* incolis, *Antwerp* Angl. *Anveres* Hispan. *Anvers* Gall. *Antorff* Germ. *Anversa* Italia, urbs & empor. Brabantiæ ea maximis totius Belgii, ad Scaldim fluv. haud procul a mari, episc. sub Archiep. Mechliniens. inde 4. leuc. distans, à Gandavo Flandriæ primaria 10. leuc. in ort. a Bruxellis Ducis Brabantini sede 8. in Bor. à Col. Agrippina 28. in occ. à Lotetia Parisiorum 78. in Caec. Ambivaritorum metrop. ab Ortel. putatur.

¶ Andoverpum, seu, & melius, Antuerpia, sedet in eo tractu Belgii, qui Marchionatus S. R. Imperii dicitur. In episcop. fuit erecta a Paulo IV. anno 1559. Urbs est pulcherrima, cum arce permunita, & valido Hispanorum praesidio, fortiter expugnata anno 1585. ab Alexandro Farnesio Parmensi Duce. Nunc in dies deficit (ex quo crevit Amsterodamum in emporium celeberrimum,) cùm alias innumeros haberet incolas. Distat ab Oceano 18. leucis. Ejus arx exstructa fuit anno 1569. ab Albano Duce, & aedificia pubbl ca urbis sunt superbissima. Hinc ortus Abraham Ortel. doct issimus sui aevi Geographus.

¶ Andra, *Andra*, fluv. Africae, in ora littorali Guineae. 30. leucis distat a fluv. *Benin* versùs Occidentem. Dicitur etiam & *Ardra* quibusdam.

¶ Andragira, *Andragiri*, quae & *Gudahiri*, urbs Asiæ, eum regno cognomine, in insula Sumatra, ferè sub linea aequinoctiali, & in medio insulæ, 40. circiter leucis distat à Malaca in meridiem.

Andrapa, urbs Paphlagoniæ episcop. sub Archiepisc. Amaseno, inter Pompejopolim & Ancyram, quae & nova Claudiopolis.

Prov. Andreapolis, urbs Archiep. & acad. Scotiae, in ora orientali. Vide Aberoaetum, & Rigmundia.

¶ Andreapolis, *S. Andrè*, urbs Scotiae illustris, quam archie-

chiepiscopali dignitate Sixtus IV. Papa cohonestavit anno 1471. ejusque Sedes fuit primùm in Abernetho oppido. Sita est in Comit. Fifæ, cujus est primaria; gandetqun celebri academia, non longè à mari Germanico. Distat à Dono-Dei 22. milliar. Scoticis in meridiem, ab Edimburgo autem 30. milliar. in Boream.

¶ Andreapolis, *S. Andero*, urbs Hispaniæ, in littore Biscajç, olim Flavionavia, episcopalis designata hisce ultimis temporibus. Distat à Laredo 6. leucis Hispanicis in occasum, & totidem à Santillana in ortum. Portum habet percommodum, cum castro antiquo. Ab aliis in Asturia Santillana ponitur.

Rom. Andria, *Andri*, urbs episcop. Apuliæ Peucetiç sub Archiep. Traniens., à quo 6. mill. pass. in austr. distat, inter Canusium & Rubos in ortum vergentes 22. à Bario 28. in occ. Ducat. titulo exornata. Netium Straboni dicta putatur.

¶ Andria, *Andria*, sita est in Bariana prov. regoi Neapolitani, in planitie; estque Ducatus Carafarum, sed parvi circuitus.

Strab. Andriaca, *Gatopoli*, ex tab. recent. opp. Thraciæ, juxta oram maris Euxini, apud Halmydissum.

Ptol. Andriace, *Gerante*, teste Villanov. cum Mol. oppid. Lyciæ littoreum, inter Pataram & Apiras, Myris proximum, inde 4. mill. pass. recedens.

Strab. Plin. & al. Andros, Andrus Cic. *Andro*, Ins. maris Ægæi, una Cycladum, cum orb. episc. sub Archiep. Naxensi, & olim sub Arch. Atheniensi, apud Gerestum Eubϗæ prom. ab eo 10. mill. pass. in ort. à Delo 20. à Cea 39. in Bor. ipsa 93. circ. pateos. Multa habuit nomina apud vet. Nam Cauros, Lasia, Nonagria, Hydrussa, & Epagris, ac etiam Antandros dicta est. In ea fontem esse, qui Nonis Januarii saporem vini habet, scribit Plin. lib. 2. cap. 103. Ejus mem. Ovid. lib. 7. Metam.

At non Oliaros, Didymeque, & Tenos, & Andros.

Plin. Andros etiam Plin. Hedros Ptol. ins. maris Hibernici, inter Walliam & Hiberniam. Variè hodie nominatur. Nam Anglicè *Berdsey*, Britannicè *Enhly* appellatur, apud Ganganorum prom.

¶ Andros insula adjacet Walliæ regioni, & Arvoniæ Comitatui; & vulgò *Bardesey* dicitur.

¶ Androsa, *Androsen*, castrum Scotiæ Australis, & prov. Cuninghamię, in ora littorali. Aliis est *Ardrosen*; distatque 4. milliar. ab Iruino, & 15. à Dumbritonio.

Ptol. Androsia, *Andres*, ex tab. recent. urbs Galatiæ mediterr. inter novam Claudiopolim & Ancyram occurrens, Gangris finitima.

Andrus ins. Vide Andros.

¶ Andurianus, *Lago Salso*, lacus Capitanatæ, in regno Neapolitano, ab opp. Andurio sic dictus, aliter Salsus, prope ostia fluvii Candelari in mare Adriaticum. Vix 4. milliar. distat à Maufredonia civitate in meridiem; estque parvus admodum.

¶ Andusa, *Anduse*, urbs Galliæ, in Occitania infer. ad fluv. Gardonem. Distat ab Alesia 2. leucis. & à Nemausensi in Circium. Aliàs munita fuit. Nunc ejus mœnia disjecta sunt; estque ad radices montium.

¶ Aneburgus, *Lasnebourg*, burgus Sabaudiæ, ad radices Alpium & Montis Cenisii, ad Arcum fluv. Dicitur & Lantiburgium, *Lans le bourg*, ad differentiam alteriùs *Lans le Villars*, oppidul. in vicinia. Ibi ordinarius transitus Alpium ea Sabaudię Ducatu & Mauriana valle in Pedemontium.

Ant. Anejanum, sive Annejanum ex al. cod. *Montagnana*, quasi mons Anaianus, opp. Venetiæ agri Patavini peramplum, medium inter Ateste & Leonicum, sive Ligniacum 20. mille pass. dissitum, à Patavio 25. Mantuam versùs, inde in occ. 28. distantem, à Ferraria supra 30. versùs Veronam.

Cic. Plin. & al. Anemo, *l'Amone*, fluv. Æmiliæ, sive Gall. togatæ, ex Apennino mont. in Padum per Faventiam (quam interluit) influens, inter Ravennam & Argentam. De eo P. Burg. l. 7. Sir.

Affluis & vallem quicunque Anemonis & agros
Cultor habet.

Strab. & al. Anemurium, *Stalemara*, sive *Stalemaro*, teste Nigro, urbs Ciliciae littor. episc. sub Archiepiscop. Seleuciens. inter Antiochiam ad occ. & Celenderin ad ort. ad prom. ejusdem nominis, quod à Crommyo prom. Cypri 44. mill. pass. abest in Bor. à Solis 62. in ort. Terminus est Ciliciç & Pamphiliae apud Melam. Abest a Coracesio urb. Pamphiliae 820. stad. in ort. Solos versùs 500. distantes, teste Strab.

¶ Anena, *Anenas*, insul. Norvegiae regni, in ora meridionali Fiomarchiae prov. prope insulas *Vestrol* & *Samien*, & media ferè inter Nidrosiam, & Vardhosium, & 25. leucis Germanicis distat a *Macelstroom* in Cæciam; diciturque etiam *Andenes*.

¶ Anetum, *Anet*, oppidum Galliç, in provinc. Insulç Franciae, & Eburam fluvium, & in limite Normanniae, cum castro splendido à Diana Valentiniensi Ducissa excitato. Principatus titulo gaudet Ducis Vindocinensis, 3. leucis infra Drocas in Boream, & 14. à Lutetia in occasum.

¶ Ansa, *Anfe*, opp. Africae, in regno Fezæ, olim celebre nunc semidirutum, in littore Oceani. A quibusdam *Anaffe* dicitur; estque in prov. Temesna, cum portu capaci. Distat ab Azamuro 20. leucis Hispanicis, & 15. à Sala meridiem versùs.

¶ Angadiva, *Angedive*, seu Anchediva, insula parva Asię & Indiae citerioris, in ora regni *Decan*, 12. leucis à Goa civitate meridiem versùs. Ibi alias castrum Lusitanorum, postea disjectum.

¶ Angamala, *Angamale*, urbs parva Indiae, in monte, ad fluvium *Aicetta*, archiep. facta a Paulo V. Papa anno 1609. Sita est in regione Malabaria; ibique & in viciniis degunt Christiani S. Thomae. Dicitur etiam Archiep. Serreosis, seu S. Thomae, aut Cranganorensis, quia prope Cranganoram, à qua distat Angamala 10. leucis, & Coccino 15. leuc. in orientem.

Angelopolis, sive urbs S. Angeli, *S. Angelo*, urbs multiplex, una Apuliae Dauniae in mont. Gargano, apud Sipontum, ab eo 5. mill. pass. in occ. archiep. Altera in Hirpinis episc. sub archiepisc. Compsano, inde 16. mill. pass. Beneventum versùs, à quo 24. *S. Angelo di Lombardi* vulgò. Tertia urb. in Vestinis Pinnae proxima, ab ea 3. mill. pass. in Bor. Angolus veteribus dicta. Quarta addi potest in orbe novo, vulgò *Città degli Angeli*, episc. sub Archiep. Mexicano. *Prom. Rom.*

¶ Angelopolis in America dicitur *los Angeles*, aliter *Puebla de los Angeles*, in Nova Hispania; distatque 22. leuc. Hispanicis ab urbe Mexico in ortum; edificata fuit anno 1531. ab Hispanis in Tlascala provinc. estque episc. sub Archiepisc. Mexicano.

¶ Angelopolis altera, *S. Angelo in Vado*, quibusdam castrum S. Angeli Vadani, olim Tiphernum Metaurum dictum, urbs Italiae, in ditione Pontificia, & Ducatu Urbinate, episc. sub Archiepisc. Urbinate; sed unitus fuit ab Urbano VIII. Pont. Max. cum Urbaneae episc. Vide Thiphernum Metaurum.

¶ Angeramunda, *Angermund*, opp. Germaniae, in Marchia Brandeburgensi, ad fluv. *Welse*, qui mox cadit in Oderam. Vide infra Angermunda nova.

Angeriacum, *S. Jean d'Angely*, opp. Gall. Aquit. praeclarum, in finibus Santonum, ab illis 4. leuc. in Circ. Vide Engeriacum.

¶ Angermannia, *Angermanie* & *Angermanland*, prov. Sueciae, Norlandicarum una, ubi & Angermanus est fluvius, & civitas unica Hernosandia in ora sinus Bothnici. Terminos habet à Septentrione Bothniam, ab Oriente sinum Bothnicum, à Meridie Midelpadiam, & ab Occidente minutam partem Laponiae. *Ansa.*

¶ Agermunda, *Angermund*, opp. Livoniae, in Ducatu Curlandiae, & ora maritima maris Baltici. 2. leucis distat à Veneda urbe in Boream.

¶ Auger munda nova, *New* Angermund, urbecula German. in Marchionatu Brandeburgico versùs Pomeraniam ad *Welse* fluv. hoc bello deformata. Via una leuca distat ab Odera fluvio, 2. ab Aderburgo in Boream, 6. autem a Stetino in austrum.

¶ Angia, *Enghien*, Gallis *Angajen*, opp. Belgii, in Hannonia, Ducatus titulo clarum, 6. leucis distat a Bruxella in Africum, & 5. a Montibus in austrum.

Angili pop. Vide Angli.

¶ Angira, *Ansene*, urbecula Ægypti superioris, non longè à Nilo fluv. in monte, 20. circiter leucis distat a Cairo in meridiem. *Ptol.*

Angitia sylva, in finibus Marsorum, inter Albam & lacum Fucinum, *Selva d'Albi* vulgò, sic ab Oetae Regis filia, Circesque sorore dicta, quae & Agnitia. De qua Virg. l. 7. *Virg.*

Temenus Angitiæ, vitrea te Fucinus unda.

Angitula, Crissa Lycophr. fluv. & opp. Brutiorum, in Calabr. infer. fluv. *Angitola* etiam vulgò nominatur. Oppid. sive castrum *Roccha d'Angitola* dicitur, haud procul ab ora sinus Hipponiatis, ab Hippoaio vero 8. mill. pass. in Bor. Neocastrum versùs. *Ant.*

Antiq. Trad. Angleria, *Anghiera*, opp. Insubriæ, in ora lacus Verbani, ab Anglis, teste Andr. Alciato, conditum, olimque uti urbs, præclarum, tituloque Comitatus sub Principibus Vicecomitibus exornatum, Aronæ proximum, laeu intersito, à Mediolano supra 35. mil. pass. distans; olim amplum, uti vestigia testantur, ac ditionis familię Borromeę. Abest ab Arona (opp. frequenti eum arce munitissima, ejusdem familiæ, ubi corpora SS. martyrum Felini & Gratiniani Perusinorum adservantur) paulò plus mill. pass.

¶ Angleleja, *Anglesey*, ins. Angliae, Valliæ adjacens, Vide Mona.

Tac. Angli, Angili Ptol. pop. Germ. in Saxonia, qui in Britanniam profecti, partem in austr. vergentem, ejectis Britannis, occuparunt, illamque de suo nomine Angliam dixere: quod nomen illi ad hęc usque tempora durat, vulgò *England*.

¶ Anglia, *England* incolis, *Angleterre* Gallis, *Inghilterra* Italis, *Inglaterra* Hispanis, Albionis insulæ pars major ad austrum, regnumque celeberrimum a multis sæculis, quod olim in septem regna divisum erat, & Britannia major vocabatur. Vide Britannia.

¶ Anglia nova, *New England* incolis, *Nouvelle Angleterre* Gallis, regio Americae Septentrionalis, ad mare Boreale, inter novam Franciam & novum Belgium. Vide nova Anglia.

Prov. Rom. Anglona, sic vulgò, urbs Lucaniae episcop. sub Archiep. Acherontino, seu Mateolano, hac tempestate eversa: cujus Episcopus Tursi, à quo 12. mill. pass. abest in ort. moratur.

¶ Anglusa, *Angluze*, oppidulum Gallię, in provincia Bria, ubi Anga fluv. cadit in Albam fluv. qui 3. leuc. infra in Sequanam se exonerat. 8. leucis distat a Trecis in Septentrionem.

¶ Angola, *Angola*, regio Africæ meridionalis, inter regnum Congum & regionem Benguelam, quæ illi insidet ad meridiem. A multis comprehenditur sub regno Congi, & est regio dives & nota Europæis. Ejus primaria urbs Fanum S. *Pauli*, in ins. Loanda in ora Oceani, cum portu percommodo, subest Lusitanis.

Ptol. Angolus, Angulos Plin. *Città di S. Angelo*, urbs Vestinorum, apud oram littoream Aprutii, inter Adriam & Aternum 8. mill. pass. à Testa ferè 12. in occ. distans; Pinnæ vicina. Pop. Angulani Plin.

¶ Angotinum, *Angote*, regnum Africæ, cum urbe cognom. ad Abanhum fluv. in Æthiopia superiori seu Abyssinia, inter Azugam urbem in meridiem, & *Bagegnanze* in Boream.

¶ Angra, *Angra*, urbs insulę Terceræ, seu Tertiarię, una ex Axoribus, versùs Africam, in Oceano Atlantico, episc. sub Archiep. Olisypponensi. Paret Lusitanis cum tota insula & aliis adjacentibus. Sedet in ora meridionali insulæ; estque parva, & munita, cum arce ampla S. Philippi dicta.

¶ Angria, *Engern*, opp. Westphaliæ, in Comitatu Ravenspergensi, ubi sepultus Witikindus Dux, Saxo ille percelebris sub Carolo M. Imp. cum quo per tot annos dimicavit, tandemque Christianus effectus est. Una leuca distat ab Hervordia, & 8. leucis a Monasterio in ortum.

Tac. Ptol. Angrivarii, pop. Germ. quorum oppid. *Angermond*, in Pomerania, à Stetino urbe primaria 8. leuc. Berlinum versùs, appellatur, teste Peucero. Et *Engern*, *Engerhen*, opp. Westphaliae apud Hervvordiam urbem, inter Monasterium 8. & Mindam 4. occurrens, teste Althamero; quasi hi pop: ex Pomerania in Westphaliam, vel è contra migrarint,

¶ Angrivari populi, testibus Cluverio, Brietio, & aliis fuere ubi nunc Dioeceses Osnabrucensis, Paderbonensis, pars Westphaliae & Transisulaniæ. Eorum vestigium manet in opp. *Engern*, seu Angria in Westphalia,

¶ Anguillara, *Anguillara*, opp. ditionis Pontificię, in prov. Patrimonii, ad lacum Braccianensem, seu Sabbatium, Distat à Bracino 5. milliar, & 18. à Roma in occasum, prope *Annone* rivum.

¶ Anguillara, *Anguillara*, opp. & lacus Italiæ, in Patavino agro, ditionis Venetę, prope Athesim fluv, 8. milliaribus distat a Rhodigio in Boream, & 15. a Patavio in meridiem.

Angusia, Scotiæ reg. Vide Orestia.

Scrip. ¶ Anhaltium, *Anhalt*, castrum Germaniae, in Saxonia superiori, fere dirutum, a quo regio circumjacens dicitur Principatus Anhaltinus, qui nunc in 4. partes dividitur; estq; parvi circuitus, & in longum extensus ab ortu in occasum. Terminatur ab Oriente Ducatu Saxoniae, à Septentrione Ducatu Magdeburgensi, & Principatu Halberstadiensi, uti ab Occidente; sed ad meridiem habet Comitatum Mansseldiensem, & episcopatum Hallensem. Ejus urbes praecipuè, Dessavis ad Albim, Sevesta, & Bernaburgum.

¶ Anholtium, *Anholt*, opp. Comitatus Zutphaniensis in Belgio unito, sub Batavis, 2. leucis distat ab Emmerico, & totidem à Bukoltia, inter amnes Aam & Islam veterem.

¶ Aniana, *Anian Fu*, urbs Sinarum, in prov. Chuquami, in Asia.

Vet. Insc. Anianę thermę, *Bagni d'Agnano*, teste Scip. Mazzella, balnea Campaniae, intra Bajas & Cumas; quorum aquae multis sunt morbis salutares.

¶ Anianum fretum, *le detroit d'Anian* Gallis, *Estrecho d'Anian* Hispanis, fretum percelebre Oceani Septentrionalis. A variis variè ponitur. Hispani enim, Lusitani, & alias Angli crediderunt illud esse inter Tartariam & Novam Albionem, ubi nunc repertum est fretum Esonis. Hisce autem temporibus existimant Galli & Batavi, multis de causis, illud esse inter insulam Californię, versùs Americam, & Novam Albionem, seu potiùs Terram Esonis. De Nova Albione enim nihil certi penes Geographos.

¶ Aniava, *Aniava*, promontorium percelebre in Terra Esonis, quæ vulgò *Terre d'Jeso* dicitur, in Asia supra Japoniam, in Septentrionem. Dicitur & *Aniwa*, a Batavis, qui illas oras perlustrarunt hisce ultimis temporibus.

Prov. Rom. Anicium, quod & Podrum, *le Puy*, urbs Gall. episc. sub archiep. Bituricensi, in mont. in Gabalorum, Velaunorum, Arvernorumque, & Bojorum conf. à Gabalis 9. leuc. Viennam versùs, a qua 14. abest inter Claromontem & Valentiam ad 15. Sunt qui Avicium scribendum velint. Templum ibi Virgini dicatum augustissimum, & maximè frequentatum.

¶ Anicium sedet prope Ligerim fluv. in monte; estque caput Velaunorum: sed longe distat a Boiis, a Lugduno autem leucis 22. in Africum, & a Claromonte 20. in Eurum.

Strab. Pauf. & al. Anigrus, Aniger Vib. Seq. fluv. Pelopon. in Elide region. in quo Centauros vulnera lavisse refert Ovid. lib. 15. Metam. ac propterea defecisse.

Fundit Anigrus aquas, postquam (nisi vatibus omnis
Eripienda fides) illic lavere bimembres
Vulnera.

Sed hic Ætolię fluv. est, non Elidis, in Evenum fluv. labens, nisi duo sint, unus Elidis à Strab. & Paus. memoratur, alter in Aetolia, de quo Ovid.

¶ Animaca, *Animacha*, fluv. Asię, in India, & regione Malabaria. Oritur in regno Calecuti, & in Oceanum influit, 6. leucis a Cranganora versùs Boream, Oppidum rigat cognomine.

Ex vita S. Carilephi. Anninsula, *S. Carilefo*, pag. seu cœnobium est Gal. Celt. in finibus Cenomanorum, apud Vindocinensem urbem, & Ledum fluv. teste Massonio; ubi S. Carilephus vitam primùm eremiticam duxit, & postea extructo Cœnobio Abbas fuit,

Ptol. Dion. Hal. Anio, Anien Vib. Seq. Aneieous Statin, *Teverone*, fluv. Sabinorum, ex Trebanis montibus oriens atque in Tiberim ab urbe Roma 3. mill. pass. prolabens, Latio à Sabinis separato. Nomen ab Anio Rege Etrusco in eo submerso habere tradunt. De eo Prop. lib. 3.

Hic Anio Tiburne fluis, Clitumnus ab Umbro
Tramite.

Et Luc. lib. 5.

Tollentemque caput gelidas Anienis ad undas,

Ab Aniene Anienus nom. gent. Virgilius libro quarto Georg.

Unde pater Tyberinus, & unde Aniena fluenta.

Anisena fluenta apud Ovid. lib. 4. fast. videtur legendum Amasena fluenta, ab Amaseno fluv. Siciliae, qui Catinam urbem interfluit: qui aliis Amenanus dicitur.

Ex vita S. Flor. Mart. Anisus, *Ens*, urbs & fluv. Norici; qui ex montibus in tractu Salisburgensi oriens, obliquè in Bor. fluens, apud Laureacum urbem excisam in Danubium excipitur, ad Anisum urbem Austriacam, à Lentia 3. leuc. in ort. distantem, Viennam versùs. Apud nonnullos Onasus appellatur.

¶ Anitia, quę Lentia aliis, *Lenza*, fluv. Italiae, in Longobardia. Oritur ex Apennino monte. Cadit in Padum prope Brixellum, dividitque Ducatus Parmensem & Mutinensem.

Anitergis

Liv. ¶ Anitorgis urbs fuit Hisp. Tarracun. ad quam inter Scipiones & Hasdrubalem pugnatum est. Ea aliquibus Concha esse videtur.

¶ Anna, seu Ana, *Anna*, urbs antiqua Arabiæ desertae ad Eupbratem fluv. Mercatu priùs celebris; sed deficit in dies, & raros habet incolas, cum arce in insula adjacente. A quibusdam in Mesopotamia ponitur.

¶ Annaberga, *Annaberg*, urbecula Germaniae, in Misnia prov. & mont. *Schneberg*, versùs Bohemiam, 9. leuc. Germanicis à Misna urbe in austrum, una autem à Marienberga, juxta *Schop* amnem.

¶ Annaciugi, *Annacions*, pop. Americæ, in Brasilia mediterr. versùs præfecturam Portus securi.

¶ Aunecium, *Annecy*, urbs est lepida Sabaudiæ Ducatus, & ampla, sed à paucis habitata, ad lacum cognominem, in Sabaudiae Ducatu, 7. leucis distat a Camberiaco in Boream, uti a Geneva in austrum, quot fere à Bellicu in ortum; Ibi requiescit S. Francisci de Sale Episcopi.

¶ Annibi, *Annibi*, lacus Tartariæ septentrionalis, in Asia, & montes cognum. in eadem regione, Marco Polo teste.

¶ Annabona, *Annabona*, inf. Africæ, in littore Guineæ, 10. leucas habet in circuitu. Sic dicta, quia a Lusitanis detecta primo die anni; distatque 180. mill. pass. a promontoriu Lupi Gondisalvi in occas.

Vet. Prad. Annomacum, *Annonay*, opp. Gall. Celt. Vivariensis Diœcesis, à Cæsare, ut ajunt, conditum, & ab annona nominatum, inter Viennam 6. & Podium 15. leuc. à Vivario in Bor. 10.

¶ Annoniacum, seu Annonæum, sedet ad rivum *Denme*, duabus leucis a Rhodano fluvio; estque in Vivariensi provincia superiori.

Ptol. Anonium, *Anone*, opp. olim Insubriæ citer. nunc pag. ad lacum qui ab eo nominatur, à Mediolano ad 76. mill. pass. in Bor. distans, Leucum versùs 6. à Foro clinii 4. a Como 10. Alterum opp. bujus nominis est Agri Alexandrini, ab Asta Pompeja 4. mill. pass.

¶ Anonium, Agri Alesandrini, vulgò *Anone* incolis, *la Roque de Non* Gallis, oppidul. est Ducatus Mediolanensis, deformatum hoc bellu, & quasi in Monteferrato insertum. Sedet ad Tanarum fluv. 10. milliar. ab Alesandria in occasum.

Plin. Anonymi, pop. Africæ, qui & Atlantes, mont. Atlantem incolentes. Sic dicti, quod propriis careant nominibus.

¶ Anossia, *Anossi*, & *Carcanossi*, prov. Africæ, in inf. Madagascaris, versùs oram meridionalem, ubi coloniae Francorum aliquot. Dicitur etiam *Androbeizaha* ab incolis, inter Ampatres pop. ad Orientem, & Ambolam vallem ad meridiem, teste Flacurtio.

¶ Anothia, *Anoth*, una ex insulis Sillinis, *Silly*, in Oceano, 25. circiter leucis à Cornubia prov. Angliæ in occasum, sub Anglis.

¶ Anutia, *Anout*, insula parva maris Baltici, in Dania, inter Jutiam Septentrionalem, & Hallandiam prov. Suetiæ, 8. leucis Danicis ab utraque parte distans, 7. autem leucis à Zeelandia insula, & inter Syrtes posita.

¶ Ansa, *Anse*, oppid. Galliæ, in Lugdun. prov. prope Ararim fluv. 4. leucis a Lugduno in Septentr. Matisconem versùs, ubi aliàs Concilium celebratum.

Cic. Ansancti vallis, *la val di Fricenti*, teste Sanfelicio, locus in Hirpinis, & agro Frequentino, ubi antrum est, quod incolae os lupi dicunt. Mem. Virg. lib. 7. Æn.

Ansancti vallis, densis hunc frondibus atrum
Urget utrinque latus nemoris.

Sunt tamen qui hunc locum in Sabinis statuant, apud Reate; cùm is *Nefanto* vulgò nominetur, teste Leand. Sed teste Plin. lib. 2. c. 93. locus in Hirpinis est, noxius & lethalis, ob aquas pestilentes & putres.

¶ Ansianacti, *Ansianactes*, pop. Africæ, in inf. Madagasc. teste Flacurtio, in mediterr. 30. circiter leucis ab ora occidentali, versùs insulam S. Mariae.

Tac. Ansibarii, pop. Germ. infer. qui ab aliquibus Daventrienses putantur, in Transisulana reg. quorum opp. *Ansestads*, sive *Amssen*, pag. apud Lochemum opp. à Zutpheno 2. leuc. à Daventria 3. distans.

¶ Ansibarii pop. teste Cluverio, fuere in illa parte Westphaliæ, ubi nunc Mindensis Principatus, & Comit. Diepholtensis, & Hojensis.

Vet. Inscr. Ansidona, oppidum Thusciae, apud mont. Argentarium, & Urbatellum opp. ab eo 4. mill. pass. distans, sic etiam vulgò dictum, cujus in edictu Desiderii Regis fit mentio.

¶ Ausidona nunc *Ansedonia* dicitur, prope mare Tyrrhenum, ubi olim Cosæ eversæ, & in ruinis jacet, sub dominio magni Ducis Hetruriæ.

¶ Ansicani, *les Ansiquains*, pop. Africæ, in Æthiopia superiore, ad Septentrionem regni Congi, & ad Orientem regni Loangi in Mediterraneis.

Ansloga, *Anslo*, urbs Scandinaviae, in Norvegia mediterranea, episc. sub Archiep. Nidrosiensi, inde 80. leucis à Bergis 45. in ortum recedens. *Prov. Rom.*

¶ Ansloga non longe distat a mari cum sinu cognomine. Dicitur aliter *Opslo*, Gallis *Ansloye*, arcem habens propinquam, *Aggherus* dictam. Hęc civitas fœdo conflagravit incendio sub Christiano IV. Daniæ Rege, qui illam reædificavit, Christianamque de suo nomine dixit. 24. mill. distat à Babusia urbe & a Fridericostadia.

¶ Anspachium, *Anspach*, opp. Germ. cum castro, in Franconia, Brandeburgici juris. Aliter etiam *Onoltzbach* dicitur ad fluv. cognom. 6. leucis distat a Norimberga in occasum, 7. autem à Norlinga in Boream.

¶ Anta, *Ante*, amnis Galliæ, in Normannia. Falaesam opp. alluit, & tribus leucis infrà in Divam fluv. cadit.

¶ Anta, *Ante*, opp. cum portu, in ora maritima Guineae regionis, in Africa. Tribus leucis distat a prom. trium Capitum, Orientem versùs.

Antandros, *S. Dimitri* nunc, teste Soph. urbs Mysiae, seu Phrygiae minoris marit. inter Scepsim ad Bor. & Adramyttium ad austrum ferè media inter Troadem & Adramyttium, paulò suprà 30. mill. pass. utrinque distans, olim Edonis, episcop. sub Archiep. Ephesino. Hujus ager Antandria à Strab. nominatur. Antandri mem. Virg. lib. 3. Æn. *Strab. Plin. & al.*

Classemque sub ipsa
Antandro, & Phrygiæ molimur montibus Idæ.

Ab Andri inf. populis condita traditur.

Antaradus, *Tortosa*, urbs episcop. in ora Phœniciae, sub Archiepis. Tyrio, quae & Otthosia, inter Balaneas & Tripolim, inter 34. hinc 50. mill. pass. dissita, aliquando Constantia in lib. Conc. dicta a Constantino Imper. & instauratore. *Plin. Ptol.*

¶ Antaradus urbs nunc in ruinis ferè deserta jacet a plurimis annis.

¶ Antavares, *les Antavares*, pop. Africæ, in insula Madagascar. versus oram & partem Orientalem, ad Septentr. regionis Matatanç. Fluvius Mananzarus eorum tractum rigat.

¶ Antarcticæ regiones, *les Terres Antartiques*, partes orbis, sic dictæ, quia versùs Polum Antarcticum sitę sunt. Dicuntur ab aliis terra Australis. Sed vix ab Europæis lustratæ sunt aliquot partes versùs oram littoralem; suntque Regio Petri Nuitii, Terra Concordiaę, seu Nova Hollandia, Carpentaria, Regio Antonii Diemeni, Nova Zelandia, & Regio Ferdinandi à Quiro. Vide Terra Australis.

Antematunum, *Langres*, urbs Gall. Celt. Vide Andomatunum, & Lingones. *Ant.*

Antenacum, Antonacum lib. Not. Antunnacum Ant. *Andernach*, opp. Germ. infer. ad Rhenum fluv. inter Confluentes & Bonnam, hinc 7. inde 3. leuc. dissitum; quod ann. sal. 1120. excisum, instauratum ferunt.

¶ Antenacum opp. est in ditione Archiep. Coloniensis. Est parvi circuitus, & paucis constat incolis.

Antenna, Antennę Virg. Strab. & al. urbs & colon. fuit Sabinorum, apud Tiberim fluv. ab urbe Roma 40. stad. distans; cujus hodie nullum extat vestigium. Pop. Antemnates apud Liv. De ea Virg. lib. 7. Æn. *Plin. Liv. & al.*

Ardea, Crustumerique, & turrigerę Antennæ.

Antequia, *S. Ander*, teste Henr. Coquo, opp. Hispan. Tarrac. in ora Bor. Autrigonum, inter Laredum & Fanum S. Julianę opp. Cantabrorum, inde 8. hinc 5. leuc. à Flaviobriga 15. in occ. Opp. præclarum, quod non Antequia, sed Flavionavia veteribus dictum, ab aliis putatur. *Ptol.*

¶ Antequia nunc etiam Andreapolis dicitur a multis. Vide ibi.

Anthedon, *Larissa*, teste Nigro, sed Tyrio Daron; urbs Palæstinæ episc. sub Patr. Hierosolym. marit. inter Ascalonem & Gazęorum port. 8. mill. pass. utrinque, quæ & Majuma in lib. Conc. appellatur. *Strab. Plin. Ptol.*

Anthedon altera, *Talandi*, teste Ortel. opp. Bœotiae mediter. inter Thebas & Chalcidem, inde 60. hinc 70. stad. Sed *Talandi* Atalanta potiùs esse videtur opp. in ora. De Anthedone Ovid. lib. 13. Metam. *Athe. Ptol. Pauf.*

Nuper in Euboica versis Anthedone membris
Glaucus adest.

Plin. Anthemus urbs fuit Macedoniae mediterran. apud Thermam.

Suid. Plin. Amm. Anthemusia, Anthemusias Tac. urbs Mesopotamiae, Nicephorio finitima, à Macedonibus condita; quae si exstet, incertum.

¶ Anthemusia est etiam prov. Mesopotamiae, juxta Euphratem, vulgò *Alidoli* dicta.

Plin. Ptol. & al. Anthropophagi, popul. Scythiae, qui nunc *Tartari* dicuntur. Sunt & in Æthiopia, & alibi; maximè verò in America regione novi orbis, quos Hispani prorsùs extinxere.

¶ Antropophagi sunt populi Americae pro majori parte, praesertim versùs Brasiliam, Megallanicam, & alibi. Illos Hispani delere conati sunt, sed incassum. Ipsi enim Hispanos magnis cladibus affecere in provinc. mediterraneis sed in maritimis malè mulctati ab Europaeis, ipsis parent pro majori parte. De destructione Americanorum consule Bartholomaeum Caesaum, Episcopum Chiapensem. Populi etiam Æthiopiae inferioris sunt Antropophagi, praesertim in ora Cafrorum, & Zanguebaria, & in aliis locis maritimis. Sed nusquam didici Tartaros esse Antropophagos, ut videre est in omnibus Historicis, qui de ipsis scripsere.

Jorn. Anti, pop. Sarmatiae, Hunnorum genus, ad paludem Mœoticam incolentes: quibus devictis, Justinianus Imper. Anticus cognominatus est.

Ant. Antiana, *Zamko*, teste Laz. opp. Hung. in Pann. infer. ad Draum fluv. à Quinque Ecclesiis 3. leuc. in austr. Possegam urbem Bosnicam versùs.

Prov. Rom. Antibarum, olim Doclea ut nonnullis videtur, *Antivari*, urbs Dalmatiae, apud oram maris Hadriaci, in mont. inter Butuam ad occ. & Olchinium ad ort. 10. mill. pass. sita, à Scodra 18. in austrum, metrop. sive Archiepisc. cui subduntur Butua, Olchimium, Drivastum, & Scodra, cum aliis quinque urbibus; ad vastitatem sub Turcis penè redactis.

Anto. Anticaria, quae & Syngylia a fluvio dicta est, *Antiquera*, urbs Hisp. Bæt. in mont. apud Malacam, inde 7. leuc. Astigi versùs, a qua 15. quot ab Hispali distat, in Vandalitiae & Granatens. regni conf. ad Singulim, sive Singylim fluv. Est & Anticaria urbs episc. in orbe novo, sub archiep. Mexicano.

¶ Anticaria in America *Nova Antequera* dicitur, episc. facta à Paulo an. 1547. Sita est in Nova Hispania, & prov. de *Guaxaca*. Distat à civitate Mexico 80. leucis Hispanicis versùs ortum, à mare Boreali 17. leucis in austrum, & 20. tantùm ab oppido Verae Crucis. Urbs est parva, & malè culta. Anticaria autem Hispaniae urbecula, est in regno Granatensi, 6. leucis à Singili fluvio in austrum distat, & ab Hispali 21. in Eurum: in loco aspero & edito.

Strab. Anticittus, vel Anticites, Atticitus Ptol. fluv. Sarmatiae Asianae, in mare contra Bosphorum Cimmerium fluens è regione Panticapaei urbis, *Larisi* nunc, teste Villanovano.

Strab. Paus. Anticyra, Anticyrrha Ptol. & Strab. *Suola*, teste Pineto cùm al. urbs Phocidis littor. inter Crissam ad occ. & Siphas opp. Bœotiae ad ort. isthmum Corinthiacum versùs, à Delphis 10. mill. pass. distans. Anticyra verò, in qua helleborus contra amentiam nascitur, ins. est sin. Oetaei, teste Plin. lib. 25. cap. 5. Unde adagium in amentes ortum, uti apud Horat.

Naviget Anticyram.

Quae ins. est sin. Malliaci, contra Oetam mont. Legitur apud Hor. Anticyra, & in num. plur. Anticyrae.

Ptol. Antigonia, *Argiro castro*, teste Nigro, urbs Epiri mediterr. in Chaonum reg. apud Macedon. fines, à Chimera urbe in montibus Acroceraunis ad 20. mil. pass. distans. Sophiano verò & Lax. *Croja*, urbs quondam Albaniae regia, in Macedonia, episc. sub Archiep. Dyrrachino, inter Dyrrachium, Albanopolim, & Lyssum: cui situs Antigoniae repugnat; cum haec in Epiro, illa in Macedonia sit.

Ptol. Antigonia altera, urbs Macedoniae in Mygdonis reg. *Cologna* Pineto interpr. al. *Antigoca*; inter Pydnam et Magnesiam. Antigonia item insula Propontidis, inter Byzantium & Nicomediam, *Isola del Prencipe*, teste Gylho.

¶ Antilia, *Anthill*, oppid. Angliae, in Com. Bedfordiensi, 4. milliar. Anglicis distat a Bedfordia in austrum, & à Buckingam a 12. milliar. in ortum.

Suet. Antilia, *Alsepia*, teste Georg. Merula, urbs olim, nunc pag. Liguriæ, ad Itiam flumen, apud *Seravalle* opp. à Dertona 12. mill. pass. in via quæ Genuam ducit. Altilia al. cod. habent.

Plin. Strab. & al. Antilibanus, mons Syriæ, seu Phœniciæ, inter quem & Libanum vallis est longa, fertilisque, ac optimè habitata, *Abellinas* incolis dicta, teste Postello, per quam Orontes fluv. decurrit apud Heliopolim.

¶ Antilibanus mons inhabitatur pro majori parte a Drusis popul. Christianis; ibique est Abanum opp. vulgò *Abano*.

¶ Antillæ, *les Antilles*, insulæ Americæ septentrion. in Mari Boreali, vulgò *Mar del Norte*, quæ in longum excurrunt inter Floridam regionem & novam Vandalitiam in America. Earum praecipuè sunt Hispaniola, Cuba, Jamaica, S. Joannis ins. Lucajoneca, Bahama, & aliæ, Linscoto teste. Alii autem existimant, & rectiùs forsan, Antillas insulas esse quæ jacent inter continentem Americæ meridionalis, & partem orientalem insulæ S. Joannis de Portu Divite; suntque in modum arcus positae. Detectæ primùm fuerunt à Christophoro Columbo anno 1492. dicunturque Antillæ Americæ, quasi ante insulas Americæ, nempe ante majores insulas sinus Mexicani. Ex iis viginti octo præcipuæ numerantur, & pro majori parte parent Gallis, Anglis, & Batavis, qui in his multas habent colonias, ab anno 1625. Dicuntur etiam Caribarum insulæ ab antiquis incolis, & a quibusdam Cameranæ. Ab Europæis autem harum partium incolis, tota hæc multitudo insularum cum aliis sinus Mexicani, vulgò Archipelagus Mexicanus dicitur. Sunt autem Antillæ pro majori parte mirè fertiles & exiguæ, abundantque omnibus ad victum & ad delitias etiam necessariis.

¶ Antillarum propriè dictarum præcipuæ.

Angais insula, l'Anguille, *in ditione Anglorum*,
Antiqua insula, Antigoa, *Anglorum*.
Bardata ins. la Barbade, *Anglorum*.
Barbada ins. la Barboude *Anglorum*.
Desiderata ins. la Desiderade, *Francorum*.
Dominica ins. la Dominique, *Caribarum*.
Granata ins. la Grenade, *Francorum*.
Guadalupia ins. la Guadaloupe, *Francorum*.
Marigalanta ins. Marigalante, *Francorum*.
Martinica ins. la Martinique, *Francorum*.
Montisferrati ins. Montferrat. *Anglorum*.
Nivium ins. Nieves, *seu* Mervuis, *Anglorum*.
Saba ins. Saba, *Hollandorum*.
Sanctæ Crucis ins. Sainte Croix, *Francorum*.
Sanctæ Luciæ ins. Sainte Alouzie, *Francorum*.
S. Bartholomæi ins. S. Barthelemy, *Francorum*.
S. Christophori ins. S. Christophle, *omnium illius tractus facilè primaria*, *Francorum & Anglorum*.
S. Eustachii ins. S. Eustache, *Hollandorum*.
S. Martini ins. S. Martin, *Francorum & Hollandorum*.
S. Vincentii ins. S. Vincent, *Caribarum*,
Tabaci ins. Tabago, *seu* NieW. Valcheren, *Hollandorum*.

Ptol. Antinoe, *Anthion*, Leone Afric. interpr. urbs Ægypti super. ad Nilum, quæ teste Steph. & Hadrianopolis dicta est, inter Babylonem & Copton in austr. inde 160. hinc 230. mil. pass. episc. sub archiepisc. Thebano.

¶ Antinoe nunc in ruinis jacet, distatq; a Nilo 10. leuc. in ort.

Cic. Strab. Plin. & al. Antiochia cognomento magna, urbs Reg. Syriæ, primaria quondam, cùm floreret, & Theopolis diceretur, ad Orontem fluvium media inter Pagras & Pistarum 25. mill. pass. à Tarso 40. ab Hierapoli ferè 60. in occas. media ferme inter Byzantium & Alexandriam Ægypti itinere terrestri, 800. circiter mill. pass. utrinque dissita. Nomen apud nostrates Europæos retinet antiq. sed apud Turcas *Antachie*, teste Leuncl. nominatur. Nomen habet à conditoris patre, hoc est, ab Antiocho patre Seleuci, qui illam condidit. De qua Olympiade 119.

Antiochi de nomine dictam visitat urbem.

Ausonius de claris urbibus;

Tertia Phœbeæ lauri domus Antiochia.

¶ Antiochia Syriæ aliàs etiam Rebbata dicta fuit, teste Philippo à S. Trinitate, nunc autem *Antachia*: Sedet partim in clivo, & partim in plano, juxta Orontem fluvium, qui ibi ponte jungitur lapideo. Muri urbis ferè integri manent. Ipsa autem semidiruta in ruinis jacet, a paucis inhabitata. Patriarchali tamen dignitate gaudet. Duodecim leucis distat à mari Mediterraneo, uti 16. a Laodicea in ortum, & 24. ab Aleppo in Africum. Paret Turcis.

Plin. & al. Antiochis, quae & Nisibis, *Nisbin & Sibin*, teste Nigr. urbs Archiep. Mesopotamiae, a Seleuco Rege Antiochi filio, oti superior, condita, apud Tigrim fluv. ab Artaais urbe Armeniæ majoris 750. mill. pass. distans in austr.

¶ Antiochia, quæ Nisibis, sedet ad rivum, qui 25. nbhinc mill. pass. in Tigrim se exonerat, Distat 60. milliar. ab Amida in austrum. Nunc *Nisibin* vulgò.

Cic. Strab. Plin. & al. Antiochia Pisidiæ, urbs Archiepisc. regionis (cui nomen hodie tribuit) primaria, sedesque Pracfecti, *Versacgeli* à Turcis dicta, ab Ephesο 92. mill. pass. in Eurum recedens.

¶ Antiochia Pisidiæ nunc paucis constat incolis; distatque ab Iconio 20. leucis Gall. in Africum, & paulò ampliùs ab Ascanio lacu in austrum. In tabulis autem recentioribus Antiochia illa nomen pristinum servat; distatque à *Versacgeli* 20. leucis in occas. & ab Epheso 160. mill. pass. in ortum, In Asia minore.

Ptol. Antiochia super Crago mont. *Antiochetta*, urbs Ciliciȩ litt. in Pisidiae Pamphyliaeque conf. inter Selinuntem & Nephelim urbes finitimas, episc. sub archiepisc. Seleuciensi.

¶ Antiochia ad Tragum alias dicebatur, quia sita erat juata Tragum fluvium, & prope Cragum oppid. 25. leuceis n Seleucia in occasu, & 4. a Selinunte in Cæciam; eratque in Cilicia aspera.

Plin. Ptol. & al. Antiochia Marglanae, quȩ & Alexandria, & Selencia dicta est, teste Plin. *Indian* hodie ex tab. recent.

¶ Aotiochia Mæandri, urbs Catiæ episc. sub archiepisc. Stauropolitano, *Tarhiali* volgò, Mirȩo teste. Sedet ad Mȩandrum fluvium intes Apameam & Ephesum, 70. milliar. ab utraque.

Strab. Plin. Ptol. Antiochia ad Taurum mont. usbs episc. Comagenes in Syria, in ejus & Eupbratesiæ conf. nomen adhuc retinens, teste Bellonio.

¶ Antiochia ad Taurum sita erat In Syria, inter Issum ad occasum, & Ansiochiam ad Euphratem, ad ortum 10, ferè leuc. distans ab utraque; & totidem ab Anazarbo in austrum.

Ptol. Antiochiæ aliæ 7. à veterib. memorantur; quæ cum minimè exstent, prætermistæ sunt. Ea verò Antiochia, quæ & Mygdonia, & Nisibis, urbs Mesopotamiae, hodie etiam *Abesin* ab incolis nominari fertur.

¶ Antiochia, *Antiochia*, urbs Americæ merid. in regno Popajano, sub Hispanis. *Distat* à fluv. Cauea 52. leucis ad occasum, à Popajani civit. 60. leucis in Boream, 50. autem à Carthagena nova. Urbs est parva, & malè culta, distatque 15. leuc. Hisp. ab oppido S. Fidei Antiochiæ.

Antipatris, (quæ & Apollonia & Assur apud Hebræos dicta est) Antipatrids nunc. *Assur*, & *Sur*, testibus Tyrio & Postello, urbs Palæstinæ episc. sub archiep. Cæsariensi, inter Rhamam, seu Lyddam, & Cæsaream ad 10. mil. pass distans, ab Hierosolymis ad 40. in occ.

¶ Antipatris sita erat non longè nuncqiabora maritima, inte Joppen ad austrum, & Apolloniam ad Boream, diruta jacet.

Strab. Plin. Antiphellus, urbs Lyciæ marit. *Antifello* etiam nunc dicta, episc. sub Archiep. Myrensi, inter Patsram & Andriacam urbes proximas.

Ptol. Liv. Antiphili, portus Æthiopiae, sub Ægypto, ad sin. Arabicum, *Vella* nunc, teste Stuchio dictus.

Ptol. & al. Antipolis, *Antibe*, urbs Gall. Narbon. marit. ultra Nicæam & ostia Vari ad 6. mill. pass. Forum Julii versùs ad 30. in occas. distans: olim urbs episc. sub Archiepisc. Ebrodunens. nunc opp. & portus, sede episcopali Grassam urbem interiùs 6. mill. pass. distantem transducta. Mart. lib. 13.

Antipolitani fateor, sum filia Thynni.

¶ Antipolis urbs est permunita, cum portu, in Provincia. Distat à Nicæa 3. leucis in occasum, 2. a Vincio in merid. & 7. a Foro Julio in Cæcism.

Ptol. Antipyrgus, *Luco*, Castaldo interpr. urbs Marmaricæ litor. apud Catæoniom prom. à Creta ins. 500. mill. pass. distans in austrum Tetrapyrgia Sera.

¶ Antiqua, *Antigoa*, insula Americȩ septentr. sub potestate Anglorum, in mari *del Norte* dicto. Una est ex Antillis ins. inter Barbatam & Guadalupam Longitudinis est 7. leucarum.

¶ Antirites, *Larito*, fluv. Sarmatiae. Vide Anticittus.

Plin. Ptol. Antirrhium prom. Achajae seu Ætoliae, *Capo S. Andrea*, contra Rhium promontorium Achaiae Peloponnesi, vix mill. pass. ab eo in Bor. distans, ad fauces sinus Corinthisci, ubi arces utrinque firmissimae, ingressum in sinum prædictum prohibentes, Naupacto proximum, uti Rhium Patris, inter Corinthum & Leucadem 85. mill. pass. circiter.

¶ Antiscota, *Antiscoti*, ins. Americae septentr. quae etiam Ascensionis insula dicitur, in Nova Francia, & in sinu S. Laurentii, ubi aliquot coloniae Francorum.

Strab. Liv. Mel. & al. Antissa, urbs Lesbi insulae episc. sub Archiepisc. Mitylenensi. Olim insula fuit, à Lesbo divisa, postea illi assidua aggestione arenarum copulata. De qua Ovid. lib. 15 Metamorph.

Fluctibus ambitae fuerant Antissa Pharosque.

¶ Antissa vulgo etiam *Antessa* dicitur, versùs partem Borealem insulae Lesbi.

Ant. Antissiodorum, Autosidurum Ammiano, Altissiodosum lib. Concil. Autricum Ptol. Vellsunodunum Caes. *Auxerre*, urbs Galliae Celt. episcop. sub Archiepisc. Senonensi, inde 14. leuc. In austr. Augustodunum versùs 20. distans. à Nivernis 12. in ort. urbs antiqua, à Brenno, ut ferunt, anno urbis Romae conditae 315. condita. De qua Wandelt.

Strab. *Tunc propriis micuit meritis Antissiodorum.*

¶ Antissiodorum est in Ducatu Burgundiae, ad Icaunam fluv. 40. leucis distat à Lutetia in meridiem, 20. autem à Nivernis in Caeciam. Urbs est ampla & culta, in planitie fertili. Hinc regio adjacens, Antissiodorensis tractus, *l'Auxerrois*, dicitur.

Antitaurus, mons Armeniae minoris, à Tauro in Septentriones avulsus, in cujus convallibus Comana urbs est. Illum *Rhoam Thoura* ab incolis vocari And. Thev. scribit.

Ptol. Antivestaeum, quod & Bolerium Ptol. dicitur, prom. Albionis extremum ad occ. in Cornubia reg. ab Esonia urb. Cornubiae metrop. 79. mill. in occ. ibi opp. S. Burienae. Variè nominatur hodie. Nam *The Cape of Cornwal* teste Camdeno, *Lands end* incolis, quasi finis terrae, & *Penringuaed*.

¶ Antivestaeum prom. à Gallis dicitur *le Cap de Cornevaille*. 18. milliar. distat a Damnonio promont. in Circium, & 55. à Plimuto in occas. 8. autem à Monte D. Michaelis in Cornubia provincia.

Cic. Liv. Plin. Antium, Anthium, & Anthia Steph. *Antio*, urb. olim episcop. & colon. Latii marit. ab urbe Roma 30. mill. pass. ab Ostia 32. Circaejos versùs in ort. 36. distantes, ab Ascanio Æneae filio, sive ab Antio Rege conditum, & à Sarracenis eversum. Nunc ibi Neptunium oppid. Hor. lib. 1. carm.

O Diva gratum quȩ regis Antium,

Hinc Antiates pop. apud Liv.

¶ Antium nunc etiam dicitur *Antio rovinato*. Caput fuit Volscorum, & patria Neronis; hicque fuit templum Fortunae celebre, Brictio teste. In ruinis jacet, ab Ostia 50 m. pass. in Eurum, a Velitris 14. in meridiem. Navale autem Antiatum nunc a multis creditur Neptunium, *Nettuno*, opp. aliàs Columnensium, 2. millias. ab Antio, in Campania Romana, & in ora maris Tyrrheni.

Tac. Antona, fluv. & opp. Albionis, sive Angliae, fluv. *Vepum* diei testatur Polyd. Virg. incolis *Wie*, in Sabrinam influentem, opp. *Northampton*, teste Lipsio nominatur. Sed aliis fluv. *Nene*, Bennaventam, sive Northantonam, quasi Antonam Borealem alluens. Mihi gemina est Antona, una meridionalis, in ora contra Vectim ins. à Wintonia 10. mil. distans, empor. non obscurum, *Hampton*, & *Southampton* Anglis dicta; altera Borealis, *Northampton*, opp. non contemnendum, inter Londinum & Conventriam, inde 57. hinc 20. mill. pass.

Joseph. Antònia, castellum apud Hierosolymam excisum, ante Baris dictum, teste Josepho.

Vet. Insc. ¶ Antonii Diemeni regio, *Thlaad van Antoni Diemens* Batavis, *le pais d'Antoine Diemens* Gallis, pars terrae Australis, detecta sub auspiciis Antonii Diemeni Hollandi, Praefecti Statuum Societatis Batavae Indiae orientalis, anno 1642. die 24. Novembris. Ejus pars maritima tantùm nota est Batavis versùs austrum. Nesciunt autem utrum sit insula aut continens. Insulis quàmplurimis referta est in littore; estque in mari Pacifico, versùs terram Australem, & media ferè inter Hollandiam novam & Zelandiam novam.

¶ Antonii Ægidii sinus, *Baye d'Antongil*, sinus parvus ins. Madagascaris, versùs Septentr. in Africa, sic dictus a Lusitanis, & ab incolis *Manghabei*; estque in ora orientali insulae, versùs insulam S. Matiae, quae ei insidet ad merid. estque longitudinis 15. leucarum, habens ad Septentrionem regionem Vohemari, Flacurtio teste.

Antonia, *Utrecht*, urbs Batavorum archiep. quae Utri-

cesum Amm. Marc. dicitur; aliis Trajectum iofetius, & Trajectum ad Rhenum, ad alteriùs in Brabantia discrimen, quod supetius & ad Mosam nominatur. Vide ibi.

Fort. Antoonacum. Vide Aotennacum. Aotonnacense castellum Fortun. lib. 10.

Antennacensis castelli promptus ad arces.

¶ Antrimensis Comitatus, *Countye Antrym* Anglis, *Comté d'Antrim* Gallis, provincia Hiberoiæ, in Ultonia. Terminatur à septenttione mari Deucaledonio, ab Oriente mari Scotico, à Meridie Comitatu Dunensi, & ab Occidente Comitatibus Colranensi & Tyronensi. Ejus primaria, Rupes Fergusii.

¶ Antrimum, *Antrim*, castrum Hiberniæ, in Ultonia prov. & Comitatus cognominis caput. Sedet prope laenm *Neaugh*, ad 2. mill., & ferè dirutum jacet. Distat 17. mill. à Rupe Fergusii in Occidentem.

Steph. Aotron urbs fuit Thessaliæ, à speeubus antrisque qnibus scatebat nomen habens, Steph. & Suida testibus, ubi asini magnitudiois inusitatæ repetiuntur; nt propterea in proverbium abierit *Asinus Antronius*, de magnis corpore, & stolidis meote. Ferunt ibidem lapides molares iogentes reperiri, quos Graeci ὄνος vocant; unde etiam proverbium derivatum videtur. Alii Aotronem & Antroniam opp. in Messenia reg. Peloponnesi locant, a Thessalica diversum.

Mel. Pom. Antros, *la tour de Cordovan*, inf. Aquit. ad ostia Garumnae fluv. inter ins. S. Martini ad Bor. 12. mill. Gall. & Bajonam urbem ad merid. 28.

¶ Antros, *Cordouan*, insula est parva, seu veriùs scopulus, inter Syrtes, ad ostia Garumnae, ubi aedificavit Pharum superbam Henricus Magnus Francorum Rex, quam postea injuria temporis collabentem magnificentissimè reparavit Ludovicus XIV. Francorum Rex. Distat à Burdegala 12. leucis io Circium.

Scrip. Ga't. Antrum, *S. Hermeland*, ins. Gall. Celt. ad Ligerim fluv. quae & Antrium oominatur, *Aindre*, teste Bertrandro Argent. in Turonum & Cenomanorum conf. duo habens oomioa. Ibi S. Hermelaodus Abbas vitam egit solitariam.

Antrum Hecates Pop. fuit Samothraciae insul. cujus mem. Ovid. lib. 1. de tristib. Vide Zerynthus.

Rico. Suid. & al. Virg. Poet. Antrum Sibyllę, antrum Cumanum Marc. Capellae, Tecta Sibyllae, Statio Sacellum Sibyllae Solioo, Thalamus Sibyllae Arist. (vide quàm variè nominetur) *Grotta della Sibilla*, locns celebratiss. Camp. ubi Sibylla Cumana habitavit, in Antro intra durissimum saxum interiùs mirè eacavato, apud Avernum lacum, inter Bajas, Cumas, & Puteolos ad 2. & 3. mill. pass.

¶ Aotsianachia. *Antsianach*, prov. ins. Madagascar. in Africa, ubi mootes excelsi versùs Orientem, in medio ferè insulae. Regio est ampla & dives, sed parum nota Europaeis, inter tractus *Vohits Angomber & Tametavi*, Flacurtio teste. Vide Ansianacti.

Cæsar. Antuates, pop. Gall. Vide Nantuates, uti legeodum videtur.

Antuerpia, *Anversa*, urb. episc. Brabantiæ, & empor. toto orbe clarissimum. Vide Andoverpum: quod nomen illi contigit ab Andoverpo gigante, loci domiuo, circa Julii Cæs. tempora, cujus adhuc ossa monstrantur.

Aotuerpia passim apud Neotericos nominatur, ut lib. 4. itin.

Nec cursu trepidante vehunt, Antuerpia donec
Ostentare procul nitidas ditissima turres
Inciperet, vallumque altum, fossasque profundas.
Hic homines variis mundi regionibus ortos,
Hispanos, Italos, Gallos, cultosque Britannos,
Omnigenasque orbis merces, artesque per urbem
Omnimodas &c.

¶ Antuerpiam fusè & accuratè descripsit Ludovicus Guicciardinus in descript. Belgii. Vulgò *Antwerpen* dicitur ab incolis, *Anvers* à Gallis, *Anvert* ab Hispanis, *Anterf* a Germanis, & Anversa ab Italis; estque anoexa Brabantiæ, sed tamen Marchionatus S. Imperii caput, ad Scaldim fluv. sub dominio Hispanorum; deficitque io dies, ex quo Amsterodamum crevit in tantam opum abundantiam. Vide Andoverpum.

Ant. Anturnacum, *Andernach*, opp. Germ. infer. ad Rhenum, à Confluentium urbe 3. leuc. in Bor. versùs Bonam. Vide Antenoacum, & Antoonacnm.

Hero. Antylla, sive Anthylla, urbs erat Ægypti apud Alexandriam: cujus vestigal à Regibus Persarum suis uxoribus in cinctuum impensas donabatur.

D Hier. Anus, locus erat Samariæ, à Neapoli 10. mil. pass. Hierosolymam versùs occurrens.

Aouscana urbs. Vide Nuscum. urbs episc. Italiæ, in Hirpinis.

Anxa, quæ postea Gallipolis, *Gallipoli*, urbs Salentinorum marit. ad sin. Tarentioum, instar peninsulæ, a tribus part. mari circumfluo, inter Tareotinum 50. & Japygium promont. in ort. 30. mill. pass. occurrens, proxima Nerito, inde 9. Aletio 20. episcop. sub Archiep. Hydruntino. Lib. Des. Plin.

¶ Anxa, *Gallipoli*, urbs est permunita, cum portu in regno Neapolit. & prov. Hydruotina. Jacet in scopulo a mari quasi lejuncto. Alii autem negant Gallipolim Anxam fuisse dictam, teste Leandro. Vide Gallipolis.

Anxanum, *Lanciano*, sive *Lanzano*, urbs Archiepiscop. Frentenarum, in Aprutio, apud oram litroream, ab ea 4. mill. pass. distans, ad Lentum fluv. medium ferè inter Leateam ad occ. & Histonium ad ort. 15. mill. pass. plus minus dissitum, emporium frequens ob nundinas quę ibi fiunt. Pop. Anxani Plin. Ptol.

¶ Anxanum sedet in Aprutio citeriori provin. regni Neap. 2. miliat. à Saro fluv. & juxta Feltrinum rivum. Distat ab Ortona 7. milliar. in meridiem, à Lento autem fluv. 12. milliat. Deficit in dies.

Anxur, postea Tartacina, sicuti & vulgò dicitur, urbs episc. Latii in colle apud oram maris Tyrrheni, & ostium Ufeotis fluv. inter Circæjos ad occ. & Fundos ad ort. 10. mill. pass. ab urbe Roma 6c. Inde incipit regnum Neap. Ejus inter alios mem. Virg. lib. 7. Æn. Plin.

Circumque jugum, ęquis Jupiter Anxuris arvis
Præsidet.

¶ Anxur, seu Tetracina, urbs est munita, sed parva, eum castro, io Campania Romana, & in ditiooe Pootificia, ad radices montis, & in ora maris Tyrrheni. Paucis constat incolis, propter aeris gravitatem & paludes Pomptinas ei adjaceotes. Olim etiam Trachne dicta fuit, ob saxi asperitatem cui insidet. Nunc *Terracina* vulgò. Vix 2. milliar. distat à confinio regoi Neapolitani, 15. autem a Cajeta in occidentem, uti 9. a Fundis.

¶ Anzerma, *Anzerma*, opp. Americæ meridionalis, in regno Popajano. Dicitur aliter *S. Anna d'Anzerma*: 50. leucis distat ab urbe Popajani in septentr. juxta fluv. Caucam, 12. autem a Caramanta opp. in meridiem.

¶ Anzeta, urbs Armeniæ majoris, a qua Anaerene regio, quæ Antiaena Niceph. & Ançita Plin. versùs Euphratem fluv. a quo distat 40. mill. pass. in ortum.

¶ Anzighi, *Anzicains*, pop. Africæ; ultra Loanghum, nempe a *Zaire* fluv. usque ad deserta Nubiae, in Æthiopia inferiori. Dicuntur & Ansicani. Vide ibi.

¶ Anzuqujum, *Anzuqui*, opp. in ora prov. *Vomi*, in Japonia ins. in Asia. Distat a Meaco, primaria urbe Japoniæ 20. leucis in ortum, 9. autem ab Osaca urbe in Cęciam, in ora sinus Meaci, Brietio teste.

Aonia, reg. Bœotiæ montosa, io qua Aonius mons & fluv. tametsi pro tota sumitur Bœotia. Aones pop. Hinc Aonius nomen gent. Claod. lib. 2. io Rufioum: Pauf. Gell. Steph. & al.

Sic mons Aonius rubuit, cum Penthea ferrent
Mænades.

Aornus, lacus Epiri Thesprotia region. ex qoo exhalatio est avibus pestifera. Est & Aornos fluv. Arcadiae, in Pheneum lacum influens, teste Athenaeo. De quo lacu Virg. lib. 6. Æn. sic: Plin.

Unde locum Graii dixerant nomine Aornon.

Aotsi, pop. Sarmatię Tanaim fluv. citra incolentes, Agathyrsis finitimi. Horum reg. *Severia* hac tempestate nominatur, sub Molchis, inter eus ad Bor. & Tartaros Praecopenses (qui Maeoticam paludem incolunt cum Taurica) ad merid. Strab. Orph. Ptol. & al.

¶ Aotsi, pop. Asiae, in Scythia intra Imaum, versùs mare Caspium, & ostia Jaxartis fluv.

Aous, *Vajussa*, fluv. Macedoniae, per oram occident. apud Apolloniam decurrens, qui Lous Ptol. Æas Strab. & Melae appellari videtur, Plin. utroque modo; Fluit in mare Jonium, ab Apollonia 10. stad. teste Liv. Illum *Pirgi* incolis etiam nominari ferunt. Idem enim fluv. saepe plura obtinet nomina. Liv. Strab. & al.

¶ Aons fluv. qui Laurenbergio Abus, Appiano Alorus, & Plutarcho Anius, Stymphaliam & Elymiotas percuttit, & Philippi Macedoniae Regis clade celebris fuit. Hodie *Pelina* vulgò, Brietio teste.

Apaci, *Apaches*, pop. Americae Septentr. in parte Boreali regionis Novi Mexici. Suot autem longè latèque diffusi: dividnnturque ab Hispanis in quatuor nationes, seu populos, nempe *Apaches de Perille*, versùs Meridiem, *Apaches de Xila*, & *Apaches de Navajo*, ad Septeotrionem, & *Apaches Vaqueros*, ad Orientem.

¶ Apa-

¶ Apalatæus mons, *Mont d'Apalatay*, seu *d'Apalatche*, in Florida regione Americę septentr. Ibi etiam populi Apalatci, *Apalaches*, in Mediterraneis, qui & *Apalachites*, dicuntur ab Europęis. Sunt autem valde potentes; habentque Regem proprium, cui subsunt sex provinciæ amplæ, nempe *Bomarin*, ubi urbs *Melilot* regni caput, *Amana*, & *Matique*, quæ sunt in planitie, & tres aliæ *Schama*, *Meraco*, quæ sunt intra montes Apalataeos, & *Aqualaque*, prov. juxta lacum *Theomi*, versùs Septentrionem. Ibi Rex Christianus à paucis annis, & quædam colonię Anglorum, qui ibi ex Virginia penetrarunt, teste Bristokio Anglo.

Strab. Plin. Ptol. & al. Apamea, & Apamia, urbs Syriæ Archiep. olim clara, ad Orontem fluv. inter Antiochiam & Hemesam ad 65. mill. pass. à Larissa 15. *Hamont*, teste Bellon. *Hama* Leuncl. *Aman* aliis, à Seleuco Rege condita, ac de sororis nomine dicta. Reg. Apamena. Pop. Apamenses Cic. & al. Ejus mem. Dion. Afer.

Terrarum mediis Apamea mœnia clara.

Plin. Strab. Liv. & al. Apamea, quæ & Cibotos, & Celænę, *Apamix*, urbs archiep. Phrygiæ magnæ, ad Marsyam fluv. circumfluentem, ubi is Męandro commiscetur, à Seleuco Rege & ipsa condita, inter Laodiceam & Synnadam, olim sub metrop. Antiochena Pisidię, postea & ipsa metrop. effecta.

¶ Apamea, urbs Phrygiæ, distat 80. mill. pass. a Synnada in meridiem, & 100. circiter a Laodicea in occidentem. Nunc a paucis habitata jacet.

Ptol. Plin. Apamea, *Apami*, urbs Bithynię Archiep. ad Propontidem, priùs Myrlea, sicut & hodie à Turcis nominatur, inter Dascylium urb. ad Bor. & ostia Rhyndaci fluv. ad austr.

¶ Apamea Bithyniæ sedet prope Cianum sinum, 9. mill. pass. à Prusa in Africum, & 50. à Cyzico in ortum. Urbs est parva, & male culta.

Ptol. Plin. Apamea, *Miana*, urbs Medię, in illius & Parthiæ conf. sic incolis dicta, teste Moler.

¶ Apamea, *Pamiers*, urbs Gallię, in Occitania. Vide Appamię.

Plin. Apamia, item urbs Mesopotamiæ, apud Euphratem fluvium ex adverso Zeugmatis. Quid nunc vocetur, apud neminem legi. Altera ad Tigrim in eadem provincia, ubi is in duos alveos dividitur, supra Seleuciam ad 222. mill. pass.

¶ Apanta, *Apante*, prov. Terræ firmę, in America meridionali, inter lacum *de Parimè* & fluv. Amazonum, ubi etiam Apantes pop. ad sinistram fluvii Amazonum ripam, ad occ. prov. Coropę, Texeira teste.

¶ Aparia, *Aparia*, prov. Peruviæ, in America meridion. prope fluv. Amazonum, ubi recipit Curarajum, ad septent. prov. Pacamorum, Petro Texeira teste. Ei insidet Canela provincia ad occidentem.

¶ Apelbusa, quæ & Anelebusa, ins. Asiæ minoris, in ora Pamphilię, & sinu Attalico, inter Attaliam & Sidam urbes littorales.

Ptol. Apenestæ, *Vieste*, urbs Apulię Daunię littor. ad mont. Gargani radices, episc. sub Archiep. Sipontino, inde in Boream fermè 30. mill. pass. recedens, Hyrium versùs ad occ.

¶ Apenestæ, seu Viesta, *Vieste*, sita est in regno Neapolitano & prov. Capitanata, 16. milliar. ab Hurio in Eurum distat; & castrum habet munitum. Sed paucis constat incolis, in ora maris Adriatici.

Strab. Plin. & al. Apenninus, *l'Apennino*, mons notissimus & maximus Italiæ, illam ab Alpibus maritimis usque ad extremos Salentinos & Brutios in longum, contiguo jugo, nisi qua transitum præbet, dividens; hinc inde varia montium ramenta dimittens, & in duo apud Hirpinos capita seu cornua divisus, uno ad Acram Japygiam in Salentinis, altero in Brutiis ad Leucopetram promont. finitur: varia pro locorum diversitate nomina tam Latinè, quàm vulgò sortitus, excelsus maximè inter agrum Parmensem & Lucensem. Ab omnibus Poetis memor. A Virg. lib. 2. Æneid.

Vertice se attollens pater Apenninus ad auras.

Idem lib. 11.

Apenninicolę bellator filius Auni.

¶ Apenninus, Gallis *l'Apennin*, varia sortitur nomina diversis in locis. Inter agrum Mutinensem & Lucensem dicitur Mons S. Peregrini, *Monte S. Peregrino*: ibique arduus & difficilis valde, & a solo fluvio Aufido secatur prope Compsam urbem.

¶ Apenroa, *Apenrade*, urbs parva Danię & Jutiæ meridionalis, prope mare Balticum, in Ducatu Slesvicensi. Portu gaudet capaci; distatque ab Hadersebia 3. leucis in meridiem, & à Flensburgo totidem in septentr. duabus autem ab Alsena insula.

¶ Aperantii pop. fuere Gręciæ in Epiro, inter Molossiam & Athamaniam ad fontes Acheloi fluv. Nicolao Sansone teste.

¶ Aperi-oculos, *Abrolhos*, insula parva, & aliquot scopuli in mari Brasilico, in itinere ex Europa Pernambucum versùs. Distat ab ora Brasilię 70. leucis circiter; suntque nautis formidabiles propter sirtes, quę ad 50. leucas extenduntur. Sunt autem inter insulam Ferdinandi Noronæ & oram occidentalem Brasilię.

¶ Aperi-oculos, *os Abrolhos*, scopuli & sirtes in mari Brasilico, in America meridionali, inter insulam Ascensionis ad Eurum & Præfecturam Portus securi; a qua distant 20. leucis ad occasum.

¶ Aperi-oculus Babuecae, *Abrojos o Baxos de Babueca*, scopuli & sirtes Americae septentrion. in mari Boreali, 16. circiter leucis ab ora maritima insulae Hispaniolae in septentr.

Aperrae, Apyrae Plin. *Phinica*, teste Villanov. oppid. Lucyae marit. apud Limyri fluv. ostia, inter Andriacam & Olympum urbes. *Ptol.*

Apesas, sive Apesus, Apesantus Plin. mons Peloponnesi, in Argia reg. apud Lernam paludem & Nemaeam sylvam. De quo Stat. lib. 3. Theb. cui Apesus. *Stat. Steph.*

Nomen Lernei memorant Apesanta coloni.

Al. Apesunta. Ibi Jupiter colebatur, qui Apesantius dictus est.

¶ Apetubae, *Apetons*, pop. Americae, in Brasilia, versùs praefecturam Portus securi, in mediterraneis.

¶ Aphana, ins. sinus Persici, in ora Arabiae, *Quexmi*, forsan hodie; 10. leuc. distat ab ora maritima in ort.

Aphas, qui & Inachus, ut videtur aliis, appellatur, fluv. Epiri, per Molossos fluens, *Inachos*, teste Pineto. *Plin.*

¶ Aphas in sinum Ambracium cadit. Dicitur etiam Molossorum fluv. apud Plin. hodie *Inacho* vulgò.

Apheca, *Faba*, opp. Palaestinę, in campo magno, teste Bredenbachio. *Lib. Reg.*

Aphle, *Alarch*, ut scribit Pinet. vicus Babyloniae reg. apud lacum Chaldaicum. *Plin.*

¶ Aphra, urbs Asiae episcop. sub Patriarcha Hierosolym. teste Guill. Tyrio.

Aphrodisias, *Apodisia*, urbs Cariae, apud Maeandrum fluv. episcop. sub Archiep. Stauropolitano. Item ins. est sinus Persici, sic à Venere, quae ibi colebatur, dicta. Venus enim à spuma maris genita, ut Poetę fabulantur, Aphrodite dicitur. *Ptol.*

¶ Aphrodisia Cariae distat 20. mill. pass. ab Antiochia Męandri in Eurum, & 30. mill. pass. à Laodicea in merid. Nam ferè diruta jacet, sub dominio Turcarum.

Aphrodisias, templum Veneris Plin. *S. Theodoro*, teste Castaldo Cepin, opp. Ciliciae marit. inter Celenderim & Sarpedonem prom. *Ptol.*

¶ Aphrodisias 12. mil. pass. distat à Seleucia in Africum, 18. autem ab Arsinoe in ortum.

Aphrodisium, *Africa*, teste Mercat. *Mahadia*, incolis, teste Fab. urbs Africae marit. inter Neapolim & Hadrumentum à Carolo V. Aug. expugnatum. Alterum quoque in ora littorali ejusdem Africae apud Hipponem regium, ab eo parum recedens in occ. urb. & col. *Mabra* Molet. Castal. & al. *Ptol.*

¶ Aphrodisium, quae vulgo *Africa*, Gallis *Afrique*, urbs est munita Barbariae, in ora regni Tunetani; & 20. leucis distat ab Hadrumeto in ortum.

Aphrodisium, *Achaton*, teste Lusign. opp. Cypri, in ora ad ort. & Bor. à Salamina 9. mill. pass. inter Carpasium & Ceranniam urbes. *Ptol.*

¶ Aphrodisium, Cypri oppid. distat à Salamina 24. m. pass. in Boream, & nunc in vicum redactum est.

Aphrodisium item, templum Veneris, Venus Pyrenaea Strab., & Plin. Portus Veneris Melae, prom. cum opp. olim ejusdem nominis in ora Hisp. citer. in Gall. Narbonens. conf. apud Caucoliberim oppid. hodie *Capo de Creux*, teste Floriano, à Narbone 16. leuc. Hisp. in merid. à Pyrene prom. adverso ad occ. 68. in ort. *Ptol.*

¶ Aphrodisium promont. *Cap. de Creux*, tribus leuc. distat à Rhodis in ortum, 6. a Caucoliberi in Eurum, & decem à Gerunda in Caeciam; estque in confinio Cataloniae prov. prope montes Antipyrenaeos. Differt autem à Portu Veneris, qui vulgò *Port Vendres* dicitur; estque capacissimus juxta Caucoliberim, in Ruscinonensi Comitatu, & ditione Regis Franciae, 5. leucis ab Aphrodisio promont. in Circium & 3. ab Helena in ortum.

Ptol. Aphrodites inſ. gemina, una Cytenaicæ, altera Ægypti. Vide Læa.

P. Dia. Apiaoum, *Aviano*, & *Hoppen* Germanis, caſtrum Tridentinorum, apud Atheſim fluv. in via Tridento Veronam euoti occurrens.

¶ Apicium, *Apice*, opp. regni Neapol. ad fluv. Calorem, in Principatu ulteriori. Diſtat à Benevento 7. mill. paſſ. in orientem, & totidem ab Ariano in occidentem, pauciſque conſtat incolis.

Strab. Pauſ. Apidanus, *Pidaneme*, Soph. interpr. fluv. Theſſaliæ, qui ex Bormio mont. in Penetum, accepto Enipeo fluv. ejuſdem tractus, delabitur, Gomphos, noo longè oriens, & Pharſalum præterfluit. Hic velociſſimus eſt, in Peneum, acceptis Enipeo, Melace, & Phoenice, labens. Ejus mem. Luc. lib. 6.

Appidanus, nunquamque celer, niſi miſtus, Enipeus,

¶ Apidanus fluv. in Peneum fluv. ſe exonerat ſupra Lariſſam, & *Epideas* nunc vulgò dicitur.

Plin. Apina urbs fuit Apuliæ Dauniæ, quam Diomedes unà cum Trica in ea loca veniens, deleta gente Monadorum & Dardorum; ædificavit: quas duas urbes everſas in proverbii ludicrum vertere dicentes *Tricę & Apina*, ut Plin. lib. 3. c. 11. auctor eſt: quo adagio res inutiles & nugatorias ſignificamus, uti apud Martial. l. 14.

Suat Apinę, Triseque, & ſi quid vilius iſtis.

Apinæ enim & Tricæ, numer. plur. res futiles dicuntur.

Plin. Apollinarium, opp. olim Alebeceriorum, in Gall. Narbonenſ. cujus locus hodie *le Buys*, in Provincia; dici putatur.

¶ Apollinarium in Mimeoiis, ſeu Reii Apollinarii Albicorum, qui & Alebeceri dicebantur, nunc eſt *Rieb*, urbs epiſcop. Galliæ, in Provincia, inter Aquas Sextias & Sanitium; & 12. leucis diſtat ab oppid. *le Buys* in Eurum. Vide Reii.

Vet. Juſc. Apolliniacum, *Pollignac*, ſive *Solignac*, opp. ſive caſt. Gall. in finibus Velaunorum, apud Podium urbem in monte.

¶ Apolliniacum vulgò *Peligaac* dicitur, prope Podium, in Velannis. Vide Podomniacum.

Ant. Ptol. Apollinis urbs magna, *Munſia*, teſte Jo. Leone Afric. urbs Ægypti, ad Nilum, Latopoli proxima, à Thebis 80. mill. paſſ. in Bor. Latopolim versùs, pulchra, linoque abundans.

Ptol. Apollinis fanum, *Tamaelati* hodie, teſte Molet. opp. Africæ littor. Tabrachæ urbi propinquum, ab ea in ort. Uticam versùs recedens.

Liv. Ptol. Apollinia promontorium, Apollonium Strab. *Capo Rafamuzar*, teſte Mercat. promont. Africæ, inter Uticam & Apollinis fanum ad occaſ. contra Sardiniam porrectum. Alterum in Mauritan. Cæſarienſ. *Capo di Tenes*, teſte Molet. & Thev. inter Juliam Cæſaream & Quizam ad occ.

¶ Apollinis prom. quod *Cap. de Tenes* vulgò dicitur, eſt in ora marit. Barbarię, & regni Algerii, a qua diſtat 35. leuc. in occaſ. & ſic dicitur à Teneſa urbe in vicinis.

Liv. Ptol. Apollonia, *Pollina*, *Pierge*, & *Siſſopoli*, urbs Maced. marit. ad occaſ. epiſc. olim, nunc metrop. inter Dyrrachium 35. & Aulonem 25. mill. paſſ. diſtans, à littore 7. à Scampe 75. ubi Octavianus litteris operam dabat, quando Cæſ. Romæ interfectus eſt; juxta quam Æas fluv. 10. ſtad. decurrit.

¶ Apollonia nunc *Pierge* vulgò dicitur: eſtque in regno Albaniæ, à paucis habitata. Diſtat 35. milliar. a Dyrrachio in auſtrum, & tot ferè a Scampe in occaſ.

Ptol. Steph. Apollonia altera, urbs Macedon. mediterr. in Mygdonia reg. archiep. poſtea Serræ dicta, *Seres*, teſte Nigro, inter Theſſalonicam & Amphipolim in Cæc. Philippos versùs 30. mill. paſſ. quam alii ſcribunt interiiſſe, Serraſque ſuffectas.

¶ Apollonia ſedet ad fluv. Echedoram, 25. milliar. à Theſſalonica versùs Circium, 70. autem ab Amphipoli in occaſum, & 200. milliar. circiter à Philippis.

Plin. Apollonia tertia in Maced. in mont. Atho ſita eſt, *Bolina*, ſive *Pollina*, & al. *Eriſſo* dicta, urbs epiſc. ſub Archiepiſc. Theſſalonicenſi.

¶ Apollonia hęc tertia ad fluv. Chabrium jacet; ſed paucis conſtat incolis. *Eriſſo* dicitur Brietio & aliis; eſtque inter Theſſalonicam & Amphipolim.

Strab. Plin. & al. Apollonia quoque urbs archiep. Thraciæ, in ora maris Euxini, in parva inſula, quæ Apolloniatarum nominatur, apud Halmydeſſum, ſeu Salmydeſſum, inter os Ponti & Calatin in Bor. diſtantem 88. mill. paſſ. *Siſſopoli*, teſte Nigro & *Pollina*, teſte Plin.

¶ Apollonia magna dicta fuit a Pompejo, eratque in Cœnica regione Thraciae, 20. milliar. ab Anchialo in auſtr. Nunc ferè in ruinis jacet, & *Siſſopoli* dicitur.

Plin. Plin. Steph. Apollonia item urbs Myſiæ Aſianæ mediterr. ad Rhyndacum fluv. *Lupadi*, ut aliquibus videtur, in colle inter Pergamum & Sardes 30. ſtad. ſita, epiſc. ſub Archiepiſc. Sardiano.

¶ Apollonia Myſiæ vix 15. milliar. diſtat ab Hermo fluv. & in confinio Lydiæ, longè autem à Rhyndaco flu.

Ptol. Mel. & al. Apollonia demum urbs olim epiſc. Cyrenaicæ marit. à Phycunte prom. 22. mill. paſſ. in ort. diſtans, totidem ferè à Cyrenis, *Bonandrea* hodie.

¶ Apollonia Cyrenaicæ portu gaudet utcunque capaci; ipſa autem paucis conſtat incolis, in reg. Barcæ, & ab Arab. *Bendarea* dicitur. A Cirene diſtat circiter 35. milliaribus in ortum æſtivum.

Diod. Steph. Apollonia etiam fuit opp. Siciliæ, Leontinis finitimum, quod Apollonienſis urbs a Cic. nominatur, prorsùs extinctum, locus *Pollina* dicitur.

Apollonia item urbs Bithyniæ epiſc. ſub Archiep. Nicomediæ, & alia urbs Cariæ, epiſc. ſub Archiep. Stauropol. Quarum in lib. Conc. fit mentio.

¶ Apollonia Bithyniæ erat in confinio Myſiæ, & 12. mill. paſſ. diſtabat à Propontide in auſt. & totidem à Cyzico urb. ad Rhindacum fluv. Apollonia autem Cariæ erat prope Lyciam interiorem, inter Alabandam & Cabiram urbes, & via ejus apparent veſtigia, teſte à Via.

¶ Apollonia etiam urbs Syrię, ad radices Caſſii montis. 24. mill. diſtat ab Apamea in occaſum, 40. autem ab Antiochia in auſtrum.

Apolloniates, pop. Aſſyriæ, ubi Apollonia Sittacina, quę Antiochia Plinio, urbs ad Gorgem fluv. qui paulo infrà cadit in Tigrim, Philippo à Via teſte.

¶ Apollonia, *Apollonia*, prom. Africæ in ora meridionali Guineæ, 5. leucis diſtat a caſtro *Axiem* in occaſum, prope oſtia fluv. *Manca*, & 20. circiter leucis ab arce S. Georgii de Mina.

Luc. Mart. Aponus, *Abano*, vicus cum fonte & balneis, in agro Patavino, ubi T. Liv. Hiſtoricus ortus traditur, à Patavio 5. mill. paſſ. Euganeos colles versùs. De balneis Claudian. ſic in epigram.

Felices, proprium qui te meruere, coloni;
Fas quibus eſt Aponum juris habere ſui.

¶ Aporevizza, *Apotevitz*, opp. Sclavoniæ, in regno Hungariæ, non longe à Dravo fluv. in Riſienſi Comitatu. Vix una leuca diſtat à Copranitio, in occaſ. intra montes.

¶ Appamiæ, *Pamiers*, urbs Galliae. Vide Pamæa.

Lib. Prov. Appeocenſium urbs, *Gap*, urbs epiſc. Gall. Narbon. in Delphinatu ſub Archiep. Ebrodunenſi, inde 7. leucis diſtans. Vide Vapingum.

Ptol. Apphana, inſula ſinus Perſici, ceteris inſ. ejuſdem ſin. occidentalior, prout à Ptol. deſcribitur. Fortè *Quetumi* hodie.

¶ Apphana eſt forſan inſula *Queximi*, in littore Arabiæ, 40. leucis à Balſera urbe in meridiem. Dicitur etiam Aphana.

Liv. & al. Appia via ab urbe Roma per Capuam Brunduſium uſque perducebatur, 330. ſeu 350. mill. paſſ. longa, in quam Latina & aliæ viæ incidebant. Cujus magna pars adhuc lapidibus ſtrata conſpicitur. De ea Stat. ſyv. lib. 2

Appia longarum teritur regina viarum.

Appidanus, fluv. Theſſaliæ, Phthiam urbem alluens, & in Peneum labens, *Pidaneme*. Vide Apidanus.

Strab. Thuc. & al. Cic. Appii Forum. Vide Forum Appii, urbs Latii exciſa, in via Appia occurrens, inter Privernum & Terracinam. Apulus apud Hor. lib. 3. carm. ode 4.

Me fabuloſa Vulture in Appulo.

Vide Apulus in Apulia.

¶ Appledora, *Appledore*, oppid. Angliæ, in Cantio prov. ad Rotherum fluv. 5. milliar. Anglicis diſtat à Ripa in Boream, 16. à Cantuaria in meridiem, & totidem à Dovera in Africum, Speedo teſte.

Plin. Juſtin. & al. Apros col. Apri Ptol. *Aprio*, urbs Thraciæ Archiep. mediterr. inter Philippos urbem Maced. 187. & Byzantium 120. mill. paſſ. inter Trajanopolim ad occaſ. & Redeſtum ad ortum ad 24. mill. ſita, à Cypſella duplo diſtans, à Theodoſio Imperat. inſtaurata, & Theodoſiopolis dicta.

¶ Aproſitos, ſeu Aproſita, id eſt, inacceſſibilis inſula, quibuſdam *Lanzarotta*, una ex Canariis inſ. in mari Atlantico. Aliis autem eſt *Porto Santo* inſ. prope Maderam, ad 25. leucas in Cæciam, ſub Luſitanis. Sanſoni autem eſt *Isla de San Borondon*, quæ aliàs Ombrio dicta fuit, & quæ

quae hodie etiam ab Hispanis persaepe *l'incantada e la non tronada* dicitur.

¶ Aprus, amnis Poloniae, *wieprz*, in Vistulam cadens, in confinio Poloniae & Silesiae, Cluverio teste.

Plin. ¶ Aprusa, *Plusa*, fluviol. Gall. togatae, viam Æmiliam secans, apud Savinianum opp. inter Caesenam & Ariminum, ac in mare Hadriaticum desinens.

¶ Aprusia amnis in Adriaticum influit simul cum Rubicone in Romandiola, 5. milliar. à Cervia in ortum.

Plin. Aprustum, Abystrum Ptol. opp. Brutiorum, in Calab. citer. quod *Castrovillari* nunc dicitur, teste Barrio, a Cosano 6. mill. pass. à Balbia 7. à Besidiano 22. in occ. Al. est *Veraicarie* oppidulum, Castrovillarin & Murano proximum. Albystrum verò, teste eodem Barrio, diversum ab Aprusto, *Ursimarso*, opp. ejusdem Calabriae, à Talan seu Scalea 8. à Cerilli 20. ab Argentano 30. Sed Abystrum erat in mag. Graecia, apud Petiliam, ex Ptol. descript.

¶ Aprustum aliis est *Aprigliano*, vicus in Calabria cit. sex mill. pass. distans à Consentia in orientem.

¶ Aprutium, *Abrazzo*, Gallis *l'Abrusse*, Italiae provincia, in regno Neapol., ubi aliàs Vestini, Marrocini, Frentani, Peligni, & Marsi populi, testibus Brietio, Sansone, & aliis. Nunc duplex est, nempe Aprutium citerius & ulterius. Terminos habet a Septentrione Marchiam Anconitanam & Umbriam, ab Oriente mare Adriaticum, à Meridie Comitatum Molicinum, & ab Occidente Campaniam Romanam, & terram Laboris; estque regio fercilis & abundans. Aprutii ulterioris caput est Aquila, quae totius Aprutii primaria, facilè citerioris autem est Anaanum.

¶ Aprutium, seu Aprutina civitas, quae aliter Theramum dicitur, *Teramo* vulgò, urbs Aprutii ulter. in regno Neapol. Hinc episcopus Aprutinus in Provinc. Romana, Vide Interamnia & Theramum.

Ptol. Apsalus, *Prespa*, Mol. opp. Macedoniae mediterr. Europo & Hormae oppidis finitimum.

Arria Apsarus, Absarum & Absarus Plin. Apsorus Ptol. oppid. cum fluv. Cappadociae, in Colchidis confin. inter Trapezuntem 150. & Phasim urbem Colchorum in Bor. 75. mill. pass. *Arcani* nunc dici putatur, teste Molet. Ortum habet ex Pariedris montibus Arm. majoris, teste Plin.

Caes. Luc. Strab. Apsus, *Aspro*, al. *Ureo*, fluv. Maced. in mare Jonium inter Dyrrachium & Apolloniam decurrens, Genuso vicinus. Cujus mem. Luc. lib. 5.

Tellae, quam volucer Genusus, quam mollior Apsus.

¶ Apsus fluvius ab aliis *Spirnaza* dicitur, Brietio teste & aliis: & in mare Adriaticum seexonerat 18. mill. ab Apollonia in Boream. Aliàs etiam Thapsus dicebatur.

Plin. Apta Julia, *Apte, Atte*, & *Xat*, (variè enim profertur) urbs Gall. Narbons. episc. sub Archiep. Aquensi, inde 9. leuc. Cabellioni propior 5. leuc. distans, ab Avenione 10. in ort.

¶ Apta Julia, seu Apta, *Apt*, urbs est Provinciae, ad Calevonem fluv. prope montes, ubi servatur corpus S. Annae. Urbs est parva, & 80. leucis distat a Cabellione, 6. autem a Carpentoracte in Eurum.

Suid. Euseb. Aptera, Apteria Ptol. Apteron Plin. *Attoria* in tab. recent. & al. *Paleocastro*, opp. Cretae mediter. a Cydonia 80. stad. in austr.

Ptol. Aptuchi fanum, Aptungis apud D. Augustinum, urbs Cyrenaicae, in reg. Pentapolitana, *Luagifarie* incolis, ut Lud. Marmol. scribit.

Cato. Vet. Ins. Apua, *Pontremoli*, teste Justiniano cum al. opp. Liguriae, in Tusciae conf. amplum, ad Macram flu. intra montes, qui Apuani dicuntur, a Luna urbe excisa 25. mill. pass. in Bor. quot ferè à Bardo. Pop. Apuani Liv. Ibi carmen vetustum in vet. inscript.

Apua jam magno quondam celebrata Catone.

¶ Apua, *Pontremoli*, subest magno Ducis Hetruriae, qui illud opp. redemit ab Hispanis paucis abhinc annis. Est valde munitum; eratque priùs feudum Ducatus Mediol. Distat 5. milliar. à fontibus Magrae, & vix quatuor ab Apennino monte, & confinio Ducatus Parmensis, 15. autem à Bruneto in orientem aestivum.

¶ Apui, *Apuyes*, pop. Americae, in Brasilia mediterranea, versùs fontes & praefecturam fluv. Januarii, Laetio teste, & aliis.

Plin. Ptol. & al. Apulia Daunia, *Paglia piana*, & *Capitanata*, reg. Italiae, in regno Neapolit. inter Tiphernum seu Phiternum fluv. à Frentanis in occas. separantem, & Aufidum ad ort. ab altera Apulia dividentem, in qua Garganus mons & Sipontum metrop.

¶ Apulia Daunia, antea *Paglia piana*, nunc *Capitanata* dicitur. Errant qui eam Messapiam dictam fuisse arbitrantur. Regio est fertilis admodum, sed multis in locis incolis caret. Vide Capitanata.

Apulia Peucetia, *Terra di Barri*, & *Paglia*, altera reg. Italiae, à Daunia Aufido fluv. divisa in ort. vergens, ubi Salentini subsequuntur. In ea Barium metropol. à quo hodie regioni nomen est. Pop. Peucetii, & Pediculi Plin. Utraque inter Apenninum mont. ad merid. & mare Adriaticum ad Bor. perstringitur. Hujus mem. Hor. lib. 1. serm. sat. 5. *Plin. Liv. & al.*

Incipit ex illo montes Apulia notos
Ostentare mihi.

Hinc Apulus, & Apuli pop.

Urbes Apuliae Dauniae.

Apenestae	Teanum.
Arpi	Salapiae.

Urbes Apuliae Peucetiae.

Canusium.	Barium.
Erdonium.	Egnatia.
Nuceria Apulorum.	Venusia.

¶ Apulia Peucetia, ultra terram, seu provinciam Barianam, continet etiam partem Basilicatae prov. & ea simul cum Apulia Daunia, vulgò adhuc *la Paglia* ab Italis, & *la Pouille* à Gallis dicitur; estque ex praecipuis regni Neapolitani partibus, & alias Ducatus titulo nobilis. Nunc pascuis laetissima est.

¶ Apuliae urbes hujus temporis.

Andria, *Andria*,	Gravina, *Gravina*.
Asculum Apulum, *Ascoli*.	Luceria, *Luceria*.
	Manfredonia, *Manfredonia*.
Barium, *Bari*.	
Barulum, *Barleta*.	Tranum, *Trani*.
Bituntum, *Bitonto*.	Troja, *Troja*.
Bovinum, *Bovino*.	Venusia, *Venosa*.

Apulum, *Alba Giulia*, ea antiq. inscript. urbs episcop. Daciae sub Archiep. Colocensi, Transsylvaniae regia, inter Claudiopolim & Cibinium ad 7. leuc. dissita. Vide Alba Julia. *Ptol.*

¶ Apurima, *Aparima*, fluv. Americae merid. in Peruvia. Fontes habet in Parinacochae tractu, ad pedes Andium montium, alluitque territorium Cusci; & post cursum 60. leucarum Hispanic. in fluv. Xauxam seu Maranionem se exonerat inter Abancayum & Incayum fluv.

¶ Apurvvaca, *Aparvvaca*, qui & Capervvaca quibusdam, fluv. Americae meridion. in Guajana prov. ex praecipuis illius tractus. Oritur ex montibus supra lacum Harritianorum, per quem labitur; & deinde post longum cursum in Oceanum Borealem se exonerat, 25. leucis ab insula Cajena in ortum, Joanne Laetio teste, & aliis. A quibusdam etiam hic fluvius *Piragua* dicitur.

Aquapersa, *Aigueperse*, oppid. Galliae, caput Delphinatus Averniae. 5. leucis distat a Claromonte in Boream, à Montepensierio autem una leuca tantùm in austrum, ad amnem Buronium, & in eo tractu qui vulgò *la Limaigne* dicitur.

Aquae, quae & castellum aquarum à Tac. dicuntur, *Baden*, urbs Helvetiorum, inter Tigurum & Aquas duras Basileam versùs 2. leuc. Helvet. occurrens: ubi solent generalia regionis homitia haberi. Appellantur & thermae superiores, ad alterius urbis Germ. in Sylva nigra discrimen, quae thermae inferiores à Latinis dicitur, vulgò etiam *Baden*. Vide Thermae. *Anti. Inscr.*

¶ Aquae Helvetiorum, vulgò *Baden*, oppid. est ad Limagum fluvium, qui paulò infrà cadit in Arolam. Oppidum autem Germaniae, versùs Sylvam nigram, quod etiam *Baden* dicitur, ab aliis *Oberbaden* etiam vocatur, non procul à Rheno fluv.

Aquae item opp. Pannoniae super. in Stiriae confin. inter Vindobonam & Scarabantiam occurrens, vulgò *Farstenfeld*, inter Bolentium, seu Rachelsburgum, & Sabariam in Caec. 6. leuc. Hungar. à Sopronio 8. in austrum versùs Canisiam 5. *Vet. Inscr.*

¶ Aquae Pannoniae, teste Cluverio, est *Baden* oppidul. in Austria, 3. leucis a Vienna in austrum, ad radices montium.

Aquae Albenses, urbs Mauritaniae Sitifensis, in Africa, episcopalis.

Aquae Apollinares, locus erat Etruriae, inter urbem Romam 34. & Cosas urbem excisam apud mont. Argentarium 27. mill. pass. *Ant.*

Aquae Augustae, quae & Tarbellicae, *Acs*, teste Vineto, vel *Dax*, urbs Gall. Aquit. episcop. sub Archiepisc. *Ptol.*

Auxi-

Auxitano, à Bajona urb. postrema Gall. in Hisp. conf. 7. leuc. Auscos versùs, à Burdigala 26. in austr. Sunt qui Aquas Augustas ipsam Bajonam vocent. Sed Vineto magis fidendum in ea reg. educato.

¶ Aquæ Augustæ, seu Tarbellicę, Scaligero & Vineto est *Acqs*, urbs ad Aturrum fluv. via 5. leucis ab ora littorali Oceani in ortum, 12. autem ab Olorone in Boream, quę ab aliis Tasta dicitur. Sansoni autem est Bajona, urbs ampla Aquitaniæ, ad ostia Aturi. Vide Bajona.

Ant. Aquę Balissę, *Selle*, teste Laz. oppid. Hungariae, in Pannon. infer. à Quinque Ecclesiis 5. leuc. Hungar. distans in occ.

Aquae Bigerronum eaedem cum Tarbellicis putantur.

¶ Aquae Bigerronum, hodie *Bagneres*, differunt à Tarbellicis. Vide Aquensis vicus.

Ant. Aquae Bilbilitanorum, *Bannos de Alhama*, locus Hisp. Tarracon. agri Bilbilitani, in regno Aragonio. Sic interpr. Gasp. Varrerius.

Varr. Aquae Calidae, non Cajae, ut scribit Ortel. cum Leandro, thermae in Thuscia apud Viterbium. inde ad 3. mill. pass. Phisconem versùs. Bajae Strab. & Tibull. *Bagni di Ballicano*.

Ptol. Aquae calidae, Aquae Celinae Anton. Amphilochia Strab. Auria in lib. Conc. *Orense*, urbs Hisp. Tarrac. in Gallaecia, episc. sub Archiep. Compostellano, inde 18. leuc. quot à Luco in austr. Tydeo versùs 8. ad Minium fluv. Potiùs Aquae calidae sunt *Algues caldes*.

¶ Aquae calidae Cilinorum quibusdam sunt Bajona, urbs Gallaeciae in ora occident. versùs ostia Minii fluv. Sed quo auctore, nescio.

¶ Aquae calidae etiam opp. est Hisp. Tarraconens. in Ausetania, prope Gerundam urbem, quòd volgò *Bagnoles* dicitur, via 3. leucis à Gerunda in Boream.

Ptol. Aquae calidae etiam in Britannia, quae & Aquae solis, & Bathonia, urbs episc. Angliae.

Ant. Aquae Convenarum, *Bagnerse*, opp. Aquitan. in finib. Convenarum, nunc in Com. Bigerronum, inter Tarbam & Erpaunum 2. leuc. ab Olorona 2. in Bor.

¶ Aquae Convenarum nunc forsan, & meliùs, vicus *Bagneres* vulgò dictus, ad radices Pyrenęorum, in valle Arbusia, non longè à Garumnae fontibus, 2, leucis à fano S. Beati in austr. 3. autem à Viella urbecula Aragoniae.

Steph. *Plin.* *Dion.* *& al.* Aquae Cutiliae, *Lago di Contigliano*, lacus Sabinorum, in agro Reatino. Aquae Sabinae etiam dictae, & Strab. Coticoliae.

Aquae Flaviae, *Chiaves*, opp. Hispan. in Bracarum & Callaicorum confin. oppid. amplum regni Portugallici, a Bracara Augusta 21. leuc. paulò pluribus a Bragantia. Pop. Aquiflavienses. A Tito & Vespasiano nomen habent.

¶ Aquae Flaviae opp. ad fluv. Tamacam sedet, & una leuca tantum distat à confinio Gallaeciae, decem leucis a Bragantia in occasum, 15. autem a Bracara in ortum; estque in prov. Portugalliae, quae intra montes dicitur, & ad radices montium. A quibusdam etiam Aquae Leç dictum fuit.

P. Dia. Aquae Gradatae, *S. Cantiano*, pag. seu vicus Caronum, apud Aquilejam, ab ea 3. mill. pass. ubi S. Chrysogonus pro Christo D. capite plexus est.

¶ Aquae Gradatae vicus ad Sontium fluv. sedet, 4. milliaribus ab Aquileja in ortum, in ea parte Fori Julii, quae subest dominio Imperatoris, prope oram littoream maris Adriatici.

Ant. Aquae Grani. Vide Aquisgranum.

Aquae Larodae in p. c. Vide Thermae.

¶ Aquae Lupiae, Guadaloupe, *seu* Gardeloupe, ins. Americae septentr. & una ex Antillis, aliàs ab Hispan. sic dicta, nunc sub dominio Francorum. Vide Guadalupia.

¶ Aquae Lupiae, *Guadalupe*, vicus Hispan. devotione erga B. Virginem celebris, cum amne cognomine, in Extremadura, 3, leucis à Trugillo in ortum.

¶ Aquae Mattiacae, *Visbaden*, opp. Germaniae, cum titulo Comitatus, in ditione Archiep. Moguntini, & propè Mogontiam 2. leucis in Boream, a Francofurto autem 4. leucis in occasum.

¶ Aquae mortuae, *Aigues mortes*, urbs Galliae, in Occitania, prope stagnum Magalonense, una leuca a mari dissita, Fossae Marianae quibusdam, 7. leucis distat ab Arelate in occasum, 5. a Monte Pessulano in ortum, juxta Rhodani ostia.

Plin. Aquae Patavinae, Fontes Aponi Liv. Mart. & Cassiod. *Bagni d' Abano*, in agro Patavino. Vide Aponus.

Aquae Quintianae, opp. Hisp. in Callaicis, quod *Aigues caldes* nonnullis esse videtur. Fortè illo locus est, qui *Ancians* vulgò dicitur. *Ptol.*

¶ Aquæ Quintianæ aliis est oppidul. *Sarria*, in Gallæcia, 3 leucis à Luco in merid. quod forsan melius.

Aquæ regiæ urbs fuit Africæ episc. sub Archiep. Carthagin. nunc pag. *Casal Romel* vulgo dictus, teste Marm. inter Hadrumetum & Sufferulam 50. mill. pass. *Ant.*

Aquæ urbis Romæ.

Anio novus, aqua ex Aniene fluv. extracta, via Sublacensi Romam perducta, 24. ab urbe mill. pass. *P. Vict.*

Anio vetus, aqua pariter ex Aniene, supra Tibur extracta, Romamque perducta per viam novam inter Latinam & Lavicanam.

Alsietina ab Alsio urbe.

Appia ex agro Lucullano, via Prænestina, inter septum & octavum ab urbe lapidem deducebatur.

Claudia è lacu Sublacensi 35. mill. pass. distante in urbem derivabatur: cujus aquæductus arcus propior apud hortos Pincianos adhuc conspicitur. Urbem ingrediebatur per portam, quæ nunc major appellatur, olim Esquilina.

Julia ab Aureliano ducta in Tepulam 12. ab urbe lapide incidebat.

Marcia ex lacu Fucino via Valeria deducebatur; cujus aquæductus pars apud S. Laurentium extra muros adhuc videtur.

Tepula ex agro Lucullano via Latina 12. ab urbe milliario, ubi villa Luculli erat, apud Columnam opp. excisum, inter Tusculum & Tibur.

Virginea, & ipsa ex agro Tusculano via Praenestina, 8. mil. pass. ab urbe, in eam per portam Pincianam ducta, nomen servans, ac *di Trevi* dicta, usui totius urbis inserviens. Cujus mem. Ovid. lib. 1. fast.

Hic ubi Virginea campus obitur aqua.

Harum porrò aquarum sola Virginea perseverat.

Aquae Sextiae, *Aix*, urbs archiep. & col. Gal. Narbon. Provinciae metrop. conventusque juridicus, Massiliae finitima, ab ea 5. leuc. in Bor. distans, ab Arelate 12. ab Avenione 12. in ort. inter Nemausum ad occ. 53. & Nicaeam ad Varum in ort. 73. mill. pass. ex Strab. *Plin.* *Strab.* *& al.*

¶ Aquae Sextiae, *Aix*, sita est ad amnem *Arc*, urbs ampla, & pulchra, in planitie. Crescit in dies; estque Parlamenti totius Provinciae sedes. Distat autem a Nicaea ad Varum 28. circiter leuc. in occas.

Aquae solis, aquae calidae Ptol. mons Badonicus, sive Badonicus Bed. postea Bathonia, nunc *Bath* vulgò, & *Caer Badon* Britannicè, urb. Britanniae episc. sub archiep. Cantuariensi, in regno Angliae, inter Bristolium 10 & Sarisburiam 25. mill. media ferè inter Glocestriam & Dorcestriam, 30. mill. utrinque. *Ant.*

¶ Aquae solis, seu Bathonia a Gallis *Bathe* dicitur; estque in Somersetiensi Comit. ad fluv. Avonam, 5. milliar. Anglicis distat à Bristolia in ortum, & 27. a Glocestria in austrum. Sedet in planitie, & a Britannis *Trennaint Twymin* dicebatur. Vide & Bathonia.

Aquae Statellae, Aquae Statyellae Plin. *Acqui*, urb. episcop. Liguriae, ad Bormiam fluv. in Duc. Montisferrati, sub Archiep. Mediolanensi ab Alexandria 15. mil. pass. in occ. paulò pluribus ab Asta & Alba Pompeja, Savonam versùs. Hic aquae calidae & sulphureae; ad quas aegroti plures in dies confluunt, ut humores frigidos noxiosque absumant. Popul. Statellares Liv. Statiellenses Cic. *Strab.* *Plin.*

¶ Aquae Statellae, *Acqui*, orbs est Duc. Montisferrati, sub Duce Mantuano, sed malè habita & penè desolata fuit hisce ultimis temporibus.

Aquae Suessanae, Sinuessanae Liv. Plin. & Mart. *Torre de Bagni*, thermae apud Sinuessam urbem Campaniae excisam, a Suessa 10. mill. pass. in ort. à Minturnis & ostio Liris 8. al. *Acque di Mondragone* dicuntur. *Tac.*

Aquae Tarbellae, Tarbellicae Anton. quae Aquensium civit. lib. prov. *Dax*, sive *Aqs*, urbs episc. Aquit. Vide Aquae Augustae. *Auso.*

Aquae Taurinae, Aquula Ptol. *Aqua pendente*, oppid. Etruriae, apud Peliam fluv. inter Senam 40. & Volsinios 10. in via quae Romam ducit. Pop. Aquenses Plin. Vide Acula. *Plin.*

¶ Aquae Taurinae, seu Acula, urbs est episc. Hetruriae, in ditione Romani Pontificis, in qua translatus episcop. Castri diruti ab Innocentio X. Vide Aquula.

Aquae Voconis, *Balneone*, seu *Bagno'es*, oppid. Hisp. *Ant.*

eiter.

citer. in Catalaunia, teste episcop. Gerundensi, Gerundæ urb. proxim. inde 5. leucis inter Ficerias & Aulotum propiora oppida.

¶ Aquæ Voconis, seu Voconiæ aliis, ubi postea Ausa, *Vich*, urbs Hispan. Tarracon. in Ausetanis, 7. leucis à Gerunda in occasum, Sansone etiam teste.

¶ Aqualania, *Aqualagna*, vicus Italiæ, in Ducatu Urbinatensi; ubi victus Totila Rex Gothorum, à Narsete plagam accepit, ea qua interiit; estque prope fluv. Cantianum, 5. milliar. à Calio in Boream.

¶ Aquaria. *Yvoire*, oppid. Sabaudiæ, ad lacum Lemanum, in Caballiaco tractu. Via tribus leucis distat a Tunonio in occasum, & 5. ab Aquiano, 6. autem à Geneva in ortum.

¶ Aquarium, *Acquaria*, opp. Italiæ, in Friniana regione & Ducatu Mutinensi, medicatis aquis nobile, ad Scultennam fluv. 22. milliar. distat à Saaulo in meridiem, uno autem à Sestula in septentrionem.

¶ Aqua sparta, *Acqua sparta*, oppid. Italiæ, in Umbria. Sedet in monte, & Ducatus titulo gaudet gentis Cæsiae. 52. milliar. distat à Spoleto in occasum, & 4. ab Ameria in Boream.

¶ Aquatuleum, *Aquatulco*, opp. & portus Americæ septentr. in nova Hispania, & prov. Guaxacæ, ad mare Pacificum, 34. circiter leucis Hispanicis ab Anticaria nova in meridiem, & 50. ab Acapulco in ortum. Paucis constat incolis, cum castro Hispanorum.

Lib. Conc. Aqua viva, urbs & col. Camp. Venafro urbi propinqua, opp. nunc adhuc *Aqua viva* dictum, apud Vulturnum fluv. inter Venafrum & cœnob. S. Vincentii, in Aprutii conf. ad 55. mill. pass.

¶ Aqua viva nunc est vicus prope Apenninum, & in limite Comitatus Molicini, in regno Neapol. 9. milliaribus à Venafro in Boream, 6. autem ab Eseroia, & 4. à Vulturno fluvio.

Ant. Aquaviva, sive Aquavia, *Fuczel*, sive *Toplicza*, teste Laz. oppid. Pann. super. in Stiriæ & Hung. conf. à Pœtovione 20. mill. pass. in ort.

¶ Aquaviva, *Aquaviva*, castrum regni Neapol. in Bariana prov. Distat 55. mill. pass. a Matera in Boream, & totidem à Bario in meridiem. Inde nomen sumpsit familia celebris reg. Neap. sedetque ad radices Apennini.

Plin. Aquenses cognomine Taurini, pop. Hetruriæ, quorum opp. Aquula, & Aquæ Taurinæ, inter Oropitum ad ort. & Suanam ad occ. 22. mill. pass.

¶ Aquensis vicus, *Bagneres*, oppid. Galliæ, in Novempopulania, in Bigerronibus, ob aquarum salubrium copiam nobile, adeoque veteribus Romanis cognitum, ut patet ex antiquis inscriptionibus, quæ etiamnum extant, teste Stephano Baluzio. Sedet ad Aturrum fluvium; in Valle Campana, una leuca à Campano in Boream, & ferè 4. à Tarba in Austrum.

L. Pr. Aquensium urb. *Dax*, urbs episc. Aquit. Vide Aquæ Tarbellicæ.

¶ Aqoia, *Aqui*, prov. & opp. Japoniae, in Asia, in ora meridion. in ea parte quae *Niphon* dicitur, inter opp. Tomum & Jamangucium, Brietio teste.

¶ Aquianum, *Evian*, oppid. tenue Sabaudiae, ad lacum Lemanum, in Caballiaco tractu, 5. leucis distat ab Aquaria in ortum, & 5. à Tunonio, 4. autem a Lausana in meridiem.

Aquicaldenses, pop. Hisp. citer. quorum opp. Aquae calidae, *Caldes* vulgò, in Catalaunia, à Barcinone 4. leuc. Vicum versùs.

Vet. Inf. Aquiflavienses, pop. Hisp. quorum opp. Aquae Flaviae, vulgò *Chiaves*, apud Tamacam fluv.

¶ Aquigirae, *Aquigires*, pop. Americae merid. in Brasilia, versùs praefecturam Spiritus Sancti, in mediterraneis, Sansone, Levinio, & aliis testibus.

Prov. Rom. Aquila, urbs episc. in Aprutio Vestinorum, & totius Aprutii primaria, in mont. ad subterfluentem Aternum, ex ruinis Amiterni & Forconii urbium excisarum condita, sive Aucta, ab urbe Roma 60. mill. pass. à Neapoli 120. Anconam versùs ferè totidem.

Aquila vulgò etiam *l'Aquila* dicitur; estque ex praecipuis regni Neapolitani. Vide Amiternum.

Curopa. Aquila item, olim Calydon, urbs Ætoliae episcop. sub Archiep. Naupactensi, ad Evenum fluv. apud ostia, vulgò *Ayton*, teste Soph.

¶ Aquila, *l'Aigle*, opp. Franciae, in Normannia prov. ad Rillam flu. Distat 5. leucis a Mortania, 8. autem a Sagio. Vide ad Aquilas.

¶ Aquileburgium, Arnsbourg, arx Daniae, prope Goldingam urbem Jutiae septentr. Vide Coldinga.

Aquileja, *Aquilegia*, urbs patriarch. Carnorum metrop. ad Turri & Alsae fluv. confluentiam, ab Hunnis sub Attila Rege excisa, quondam ex primis Italiae, ut quae, Roma excepta, primaria. Nunc jacet a paucis habitata, ad Austriacos Principes spectans: cujus Patriarcha Utini, urbi Carnorum sub Venetis hodie primariae, inde 20. mill. pass. distanti, residet. Ipsa ruderibus longè latèque sparsis, inter Concordiam quoque excisam ad occ. & Tergestum in ort. 30. mill. plus minùs dissidet, *Aglon*, & *Alar* Germanis dicta. De ea Auson. in Catal. urbium: Cic. Plin. Liv. & al.

Nona inter claras Aquileja cieberis urbes.

¶ Aquileja, *Aquileja*, Gallis *Aquilee*, alias erat perampla; sed ab Attila anno 452. & deinde a Longobardis anno 590. incensa & devastata fuit, & postea a Popone Patriarcha reaedificata. Antiquitus sub ditione temporali Patriarchae, postea ab Archiducibus Austriae occupata, & adhunc usque diem in eorum potestate remanet; sed muris spoliata, & ob aeris inclementiam ita inhabitabilis reddita, ut 35; specularia via complectatur, cum paucis incolis, qui ibi tantùm remanent hiberno tempore, exceptis piscatoribus aliquot. Via distat 9. milliar. ab ora littorali maris Adriatici in Boream; estque media fermè inter Palmam & Gradum.

Aquilonia urbs fuit Samnii olim, urbs episc. Hirpinorum, in regno Neapolit. quam variè indigitant. Aliis est *Agnone* opp. in Aprutio; aliis *Anglona* urbs excisa in Lucania, Cellio Cittadino *Lesedogna* urbs episc. Hirpinorum sub Archiep. Compsano. Sed situs repugnat. Nam ex Liv. locus Aquiloniae erat inter Beneventum & Luceriam. Laquedonia verò Melphi, & Mont. Viridi proxima est, Bisaciae propior ad 3. mill. pass. Aquilonia autem à Benevento 30. mill. pass. distabat, ab Æcia 20. Quare illam prorsùs extinctam eùm Volaterrano putamus. Pop. Aquiloni Plin. Liv. Plin. Ptol.

¶ Aquilonia, Brietio est *Carbonara*, vicus regni Neap. in Principatu ulteriori, inter Laquedoniam & Montem Viridem, juxta Aufidum fluvium.

¶ Aquilonium, *Aiguillon*, opp. Galliae, in Aquitania, ad Garumnam fluv. ubi recipit Lotium in Aginnensi tractu, 4. leucis infra Aginnum. Vide Aguillionum.

Aquilunda, *Aquilonda*, lacus Africae, in regno Congi, versùs Orientem & terminos Abyssiniae, cum multis insulis. Ex eo profluit fluvius Dandus, & ab Europaeis *Lago di Quilunda* dicitur.

Aquincum, sive Acincum, *Cepel*, teste Laz. opp. Hung. in Pann. infer. ad Danubium fluv. apud Budam, ab ea in austr. 2. leuc. Hung. distans. Ptol. Ant.

¶ Aquincum, Cluverio teste, est Buda, *Offen*, ad Danubium, Hungariae caput, & primaria: quod etiam probat Brietius ex Lazio. Vide Buda.

Aquinum, *Aquino*, urbs episc. & col. Latii, apud fines Samnitium excisa, ad reg. Neapol. spectans, cis Casinum 5. mill. pass. cujus Episcopus in Pontecurvo opp. finitimo residet. Raros habet incolas, à Conrado Imperat. eversa. D. Thomam Doctorem Eccles. celeberrimum protulit. De eo Sil. lib. 8. Cic. Tac. & al.

Commovet, atque viris ingens exhaurit Aquinum.

¶ Aquinum, *Aquin* Gallis, sita est in regno Neapolit. & in prov. Terrae Laboris, non longe a Liri fluv. & 5. milliar. tantum a confinio ditionis Pontificiae; estque sub dominio civili Ducis Sorae.

Aquisgranum, Vetera Ptol. & Anton. Thermae grani Rheginoni, cui etiam Aquae, *Aken*, & *Aquisgrana* Italis, urbs Germ. infer. libera, ac ex primis Belgii, inter Coloniam Agripp. 10. & Leodium in occ. 6. leuc. a Juliaco 4. Nomen habere traditur a Grano, Neronis fratre, illius conditore. Recent.

¶ Aquisgranum urbs est ampla & libera Germaniae Cisrhenanae, non autem Belgii, quae *Ach* Germanis. *Aken* Flandris, *Aix la Chapelle* Gal. dicitur. Olim claruit palatio, ut & nunc tumulo S. Caroli Magni, qui illic obiit, & illam ab Attila desolatam restauravit. Capta fuit ab Hisp. sub Spinula 1624. sed postea reddita. Incendio penè tota conflagravit anno 1656. Sita est intra limites Ducatus Juliacensis, & in confinio Ducat. Limburgensis, sub clientela Ducis Juliacensis. Sed eam à Grano quodam fratre Neronis conditam fuisse commentum puto: celebris est pace ibi facta anno 1668. inter Reges Galliae & Hispaniae.

Aquita, *Aquita*, prov. inf. Japoniae, versùs Septentr. in Asia. Urbem habet cognom. in ora littorali, pro fretum

San-

Sangar, in es parte quæ *Niphon* vulgò dicitur; estque parva, & ad pedes montium, Brietio teste.

Cæs. Plin. Strab. & al. Aquitania, quæ & Aremorica Plin. *Guienne*, (tametsi latiùs patet Aquitania quàm Guienna) una es 4. Gall. partibus: quæ apud Cæs. Garomna, montibua Pyrenæis & Oceano definitur. Apud Plin. Ptol. & alios longè major, in duas Garomns fluv. distincta; quarum quæ eia Garumoam est parte ad occ. *Guienne* dicitur, in qua Burdigala metrop. est. Reliqoum io tot ferè regionea qoot sunt civitates dividitur. Continet eoim Santonaa, Pictavos, Lemovices, Petrocorios, Cadurcos, Ruthenos, Arvernos, & alios. Quæ trans flumen Garumnam est, magna ex parte *Gascogne* dicitur, & *Bearn*, juxta Hispan. limites. Valconia autem, quæ à Vsſconibus Hisp. pop. trans mont. Pyrenæos nomeo accepit, Novem populonia, teste Plin. nominata fuit. Pop. Aquitani. Inde Aquitanicus nom. gent. Auson. in cat. urb.

Interiusque premunt Aquitanica rura Gebenna.

¶ Aquitaoia alias amplissimam partem Galliæ complectebatur sub Romanis, oti & sub prima Regum Franciæ prosapia, oempe totam illam regionem, quæ a Ligeri fluvio ad Pyrenæos & Oceaoum estenditur. Nuoe autem strictiùs sumitur, & vulgò *Guienne*, seu etiam *Guascogne* dicitur, & a Garumna fluvio bipartitur; sed de ejua termiois non est facilè statuere. Ipsius partes nune sunt provinciæ Aginnensia, Atminiaceosis, Benearnensis, Bigerrensia, Condomensis, Coovenensis, Lemovicensis, Petrocoriensia, Burdegalensis, quæ & Goienna propria, Rutenensia, Saotonensia, Vasatensis, & Vasconia propria.

¶ Aquitaniæ urbes primariæ hojus temporis.

Aginnum, *Agen*.	Fanum S. Licerii, *S. Licer*,
Aquæ, *Acqs*.	Lactorium, *Lectoure*.
Aturrus, *Aire*.	Lascurria, Lascar.
Auscii, *Ansch*,	Lombarium, *Lombez*.
Bajona, *Bayone*.	Oloro, *Oleron*.
Bergeracum, *Bergerac*.	Palum, *Pau*.
Blavia, *Blaye*.	Petrocorium, *Perigneux*.
Briva, *Brive*.	Ruthena, *Redez*.
Burdegala, totius Aquitanoiæ facilè primaria, *Bordeaux*.	Saotones, *Saintes*.
	Sarlatum, *Sarlat*.
	Tutela, *Tulles*.
Cadurcum, *Cahors*.	Vabræ, *Vabree*.
Condomum, *Condom*.	Vasatum, *Basas*.

Ptol. Aquula, Aquæ Taurinæ Plin. oppid. Hetruriæ, apud Peliam fluvium, media ferè ioter Suanam ad occ. & Oropitum ad ortum 12. mill. pass. utrinque, vulgò *Acqua pendente*.

¶ Aquola, seu Acula, *Aquapendente*, urbs est episcopalis facta ab Innocentio Decimo, loco Castri diruti; estque in Clivo & sat ampla, sed paucis constat incolis, prope Peliam fluv. qui ibi jungitur ponte pulcherrimo Gregoriano dicto. 5. milliar. distat a confinio Seneosis ditionis, & 6. à Vulsiniensi laco. Paret Summo Pontifici.

Vet. Trad. Ara Cæsaris, *Arsage*, pag. Insubriæ, in agro Mediolanensi, apud Curiam pictam, à Mediolano 10. mill. pass. inter Albiarum & Saronum.

Ant. Ara lapidea, Arlapa Lib. Not. *Pechlaen* Lar. interpr. opp. Norici, ad Danubiom, in Austria, apud Medelicum opp. 1. leuc. ab eo in occ. distans, medium ferè inter Viennam ad ortum, & Lentiam ad occas. utrinque 12. circiter leuc.

¶ Ars lapidea dicitur & melius Arelape & Arlape.

Juven. Vide ibi.

Ara Lugdunensia, *Ainay*, cœnobium prope Lugdunum, Ad Araris cum Rhodano confluentiam. Mem. Juveoal. sat. 1.

Aut Lugdunensem Rhetor dicturus ad aram.

¶ Ara Lugdunensis dicitur aliter Athanacum; estque Abbatia prædives intra moros Lugduni.

Ptol. Ara Tutila, *Calenica*, teste Moler. opp. olim, nunc pag. Corsicæ, in ora ad ort. apud Marianam urb. excisam, Aleriam versùs.

¶ Ara Tutila est ioter Aletiam & mariansm medio ferè itinere.

Cern. Tac. Ara Ubiorum, locua German. infer. sd Rhenum, in altera illius ripa, è regione Coloniæ Agripp. ubi nunc cœnobium Divitense, teste Junio.

¶ Ara Ubiorum est *Benne*, opp. Germaniæ, ad Rhenum fluv. ubi sedes Electoris Colonniensis, 15. mill. pass. supra Coloniam Agrippinam, teste Cluverio.

Strab. Plin. & al. Arabes, populi Arabiæ, de qua mox. De quibos Luc. lib. 3.

Ignotum vobis Arabes venistis in orbem.

Arabes olim divitiis fluxisse inde colligitur, quod *Arabum gaza* in proverbio suot apud Horat. cùm opes cumulatissimas significare volomus.

¶ Arabia, emp. & orbs Arabiæ felicis, in ora litt. Oceani Arabici, ubi nuoc est *Aden*, urbs permunita, eum arce, portu, & emporio celebri, à Torcis dolo capta anno 1538. sed ipsis erepta à paucis annis. Vix distat 69. leuc. Hispanicia à faucibua sinua Arabici in ortum, & 80. à prumont. Aromatum in Boream. Maginus aotem & Baros eredunt urb. Adenum esse Mardoce Ptolæmei, Arabiam autem esse *Laghi* urb. in illa ora.

Arabia, triples Asiæ reg. Deserta. *Beriara*, teste Villan. cum al. inter Syriam ad occ. & Arabiam felic. ad ort. atque inter Mesopotamiam ad Septentr. Euphrate fluv. disseparante, ubi Scenite pop. & Arabiam Petream ad austrum. Felix, *Aiman*, & Turcia *Gemen* vel *Giamen*, amplissima, inter duos maximos finus, Arabicum ad austrum, & Persicum ad septent. perstricta, inter occ. & ort. longissimè excurrens, mari rubro Indiam versùs definita: in qua Sabæi pop. multaqoe regna continentur. Petrea demum, Nabathaea Strab. & Plin. *Barraab* & *Benganeal*, aliisque ouminibus appellata, inter Palaestinam ad occ. Jordane & Asphaltite lacu divisa, & Arabiam felicem ad ort. ac inter Desertam ad arctoa, Ægyptum, partemque sinus Arabici ad merid. In qua pop. Nabathaei, & urbes elarae, Petra, Medaba, & Bostra. Io Arabia fel. phœoicem svem unicam, quae 690. annia vivst, & renascatur, reperiri auctores sunt Plin. & Sol. Arabiua item nomen, gent. ab Arabia deducitur; ut Arabiua tibicen, & Arabia tibia: quae io proverbium abiere, ut apud Jul. Polluc. in Menandro. Nam quoties aliquem loquacitatis notare volumus, *Arabia tibia*, vel *Arabius tibicen* dicimua. Arabia etiam pro unguentis pretiosia accipitur apud Lucret. ut *Totam spirare Arabiam* quasi in modum proverbii dicitur. Plin. Strab. Mel. Ptol.

¶ Arabia, *l'Arabie* Gallis, *Arabia* Italis, & *Arabistan* Asiaticis, est ex praecipuis totius Asiae partibua, terminos habena à Septentrione Syriam & fluv. Euphratem, ab Oriente sinum Persicum, ab Occidente sinum Arabicum, & à Meridie mare Arabicum, seu partem Oceani Indici. Triplex est; nempe Arabia Petrea, quae *Baraab* nunc dicitur, inter Arabiam felicem & Syriam; Arabia Deserta, quae *Beriara* nunc, & aliaa ab Hebraeia Cedar dicebatur; estque inter felicem Arabiam & Euphratem fluv. & Arabia felix, *Hyaman* seo *Gemen*, quae à Saracenis *Mametta* dicitur; habetque ad Boream Arabiaa Petream & Desertam, eosdemque aliàs communes cum tota Arabia terminos habens. Illius maxima para arenosa est & sterilis, & raros habet iocolas, & urbes tum ob vastaa solitudines & montes asperrimos, tom etiam propter aquae penuriam; estque fere tota sui juria. Ejus orbea praecipuae nunc sunt.

Adenum, *Aden*.	Gerra, *el Catif*.
Almacbarana, *Almacharana*.	Jamana, *Jamana*.
	Mascatum, *Mascat*.
Anna, *Anna*.	Mecca, seu Marraba, *la Meque*.
Aracum, seu Petra, *Crac*.	Medina, *Medina Tanalbi*.
Basera, seu Teredon, *Balsera*.	Sanaa, *Sanaa*.
	Zibithum, *Zibith*.
Bostra, *Bussereth*.	

Arabicua sinus *Golfo d' Arabia*, Italia *Mare Rosso*, incolis verò *Bohar Corsun*, & *Calzaa*, aliisque nominibus pro locorum diversitate: Cujus longitudo, ioter intimum recessum, ubi Heroum urb. & fauces illius 350. leoc. Hispan. continet. Latitudo alicubi maxima 50. Plin. Strab. & al.

¶ Arabicus sinus a Gallia *Mer Rouge*, seu etiam *Mer de la Mecque* dicitur ab orbe Mecca. Extenditur inter Æthiopiam superiorem, Ægyptum, & Arabiam; estque nautis formidabilis, propter frequentes syrtes & scopulos versùs utramque oram littoralem, praelertim versùs Arabiam, ubi recipit aliquot flumina parvi momenti. Aliaa in intimo ejus recessu praebuit transitum Israelitis, ut videre est io sacris paginis.

Arabissus urb. fuit Armeniae minor. episcop. sub Archiepiscop. Melitenensi, io confin. Comagenea, apod Taurom mont. Ant.

¶ Arabissua distabat 70. milliar. a Melitene in austrum, & 80. circiter ab Anazarbes Boream versùs.

¶ Arabioa, fluv. Gedrosiae prov. in Persia, nuoe *Ilment* fortè. Vide Arbis.

Arabo, Narabo Ptol. fluv. & urb. Pannoniae sup. in Hung. *Rab* utrunque iocolis dicitur; urbs verò *Glavaria* ab Ita- Ant.

ab Italis nominatur, urbs munitissima ad Arabonis cum Danubii parte confluentiam, episc. sub Archiepisc. Strigoniens. inter Viennam ad occ. 14. & Budam ad ort. ad 22. mill. Hung. à Possonio 10. in austrum, ab Alba regali 38. Viennam versùs.

¶ Arabo aliàs capta a Turcis, sed fortiter recepta à D. *de Vaubecourt*, nobili Gallu, anno 1606. Nunc subest Austriacis. Dicitur *Javarin* a Gallis, & *Gevver* ab Hungaris, & *Raab* a Germanis, cum fluv. cognomin. Sedet è fronte Scbutiae insulae, & 4. leucis distat a Comara opp. in occasum, 14. ab Alba Regali in Boream, & 8 a Strigonia in occasum.

Ptol. Arabriga, *Arrabida*, teste Varrerio, opp. Hisp. Lusit. in regno Portugallico, inter Leiriam orbem & oram littoream, ad 3. leuc. dissitum circiter.

¶ Arabriga aliis est vic. *Castanheira*, in Portugallia, ad Tagum fluv. medius ferme inter Scalabim & Ulisipponem, prope oppidum *Alanquer*, & 10 leucis Hispanicis a Leiria: quod melius videtur.

¶ Arachle, urbs Asiae, in Palaestina, episc. sub Archiepisc. Tyrensi. teste Miraeo.

Sol. Ptol. Plin. & al. Arachosia, *Cabul*, teste Jac. Cast. *Chesimur*, teste Merc. reg. Æsiae, Indiae finitima, Indo fluv. ab ea in occ. divisa; cujus urbes primariae, Alexandria, Arachottus, quae & Arachosia Solino dicitur, à Prophtasia Drangarum regia 515. mill. pass. in ortum recedit.

¶ Arachosia nunc, teste Sanson. *Candahar* dicitur, prov. alias Persiae, sed a paucis annis sub imperio Magni Mogolis, cum urbe cognom. permunita, intra montes, quae forsan aliàs Alexandria Arachosiae; distatque centum circiter leucis ab Indo fluv. in occas. totidem ferè ab urbe *Cabul* in merid. & 90. à Prophtasia Boream versùs.

Ptol. Steph. Plin. Arachotus, lacus & fluv. Arachosiae, cum urbe ejusdem nominis, quae Sol. Arachosia & Plin. Arachosiorum opp. appellatur, fluv. *Sim*, lacus *Bimaru*, urb. *Cabul* (quod nomen est regioni) incolis dicuntur.

¶ Arachotus, urbs, aliis est *Chaركan*, in regione *Hajacan*, ditionis Magni Mogolis, media ferè inter *Candahar* urb. & fluv. Indum, 120. leucis a Prophtasia in ort. aestivum, & 100. circiter à *Cabul* in austrum.

Liv. Ptol. Arachthus, fluv. cum opp. Epiri, in Acarnanum finibus, quod *Spagmagmurisi* incolis, teste Nigro, dicitur. Fluv. etiam apud Nicopolim urb. teste Strab. fluit diversus ab hoc, ut videtur, ac in sin. Ambracicum labitur. Al. videtur idem.

Oros. Aracillum, Arracillum Floro, Aracaelum Anton. *Arrajola*, vel *Arexil*, teste Garibaeo cum Mariana, opp. olim, nunc pag. Hisp. Tarracon. in Cantabris, à Pompelone 29. mill. pass. in occ. Segisamae opp. proximus; sed, teste Hieron. Zurita, *Araciel* nominatur, inter Pharum & Corellam opp. Navarrae.

¶ Aracillum & Aracolis ab aliis dicitur; estque *Araquil*, seu *Huarte Araquil*, oppidulum Hisp. in Navarra, 5. leuc. distans à Pompelone in occas.

¶ Aracuiri, *Aracuyse*, pop. Americae meridionalis, in Brasilia, prope Praefecturam Pernambuci, in mediterraneis.

¶ Aracum, *Arac*, urbs Arabiae Petreae, quae olim Petrea. Vide ibi.

Strab. Plin. Aracynthus, mons Ætoliae, sive Acarnaniae, per illam extensus. Alter, teste Steph. in Bœotiae & Atticae conf. ubi Dirce fons, unde Dircaeus. De quo Virg. in eclog. 2.

Amphion Dircaeus in Actaeo Aracyntho.

Juxta Aracynthum Acarnanum novam Calydonem urbem extructam scribit Strabo.

Lib. Jud. Arad, opp. olim Amorrhaeorum, nunc pag. à Chebron & Malati 4. mill. pass.

Ptol. Araduca, *Arzua* Molet. & al. *Guimaraes* Floriano, *Guimaranes* al. oppid. Lusitan. quod Latino recenti Vimaranum dicunt, à Bracara 2. leuc. in ortum. Deest in cod. Graeco.

¶ Araduca, *Guimaraens*, ad Avum fluv. sedet, & Ducali titulo gaudet.

Ptol. Araducta, *Lamarante*, teste Moletio, opp. Lusit. Bracarae finitimum, inde 5. leuc. aquas Flavias versùs. Mihi potiùs est *Ardoza*, opp. ejusdem regni Portogallici, apud Castrum Blancum, à quo 4. leuc. in occ. Nomen enim alludit, & situs apud Ptol. magis congruit.

¶ Araducta aliis est *Arouca*, pagus Portugalliae, prope montes, medius ferme inter Viseum & Portum urbes ad 6. leucas.

Strab. Aradus, insul. Phœniciae, apud Orthosiam urb. ponte juncta continenti, à littore olim 20. stad. recedens, circ. 7. cum urbe ejusdem nominis, ab Aradio filio Chanaan condita. *Plin. & al.*

Arae Caesaris, *Veliki Prevoz*, teste Sigism. Ebersteinio, locus Sarmatiae Europ. apud Tanaim fluv. à Tanai urbe 20. leuc. Germ. in Bor. quae & Arae Alexandri. *Ptol.*

Arae Flaviae, sive ex al. cod. Alae Flaviae, *Nordlingen*, urbs German. in Suevia, trans Danubium, inter Augustam Vindelicorum ad meridiem, & Hallam ad septentr. 8. leuc. ab Ulma 7. al. est *Blauburen*, opp. apud Danub. ab Ulma 2. leuc. in occ. Aliis est *Heidenheym*, oppid. ultra Norlingam 3. leuc. in Bor. Prior interpretatio communior. *Ptol.*

¶ Arae Flaviae à multis Nordlinga creditur, quae *Nordlingen* vulgò, alias etiam Nerolinga, teste Bertio, urbs Germaniae ad Egram fluvium in Suevia provincia, nota Suecorum clade anno 1634. & Francorum victoria anno 1645. 3. leucis distat à Danubio. Vide Nerolinga. Cluverius tamen & alii credunt Aras Flavias esse *Aurach*, opp. Sueviae, in Ducatu Wirtembergensi, 4. leucis à Tobinga in ortum.

Arae Herculis, locus in Alpibus Graiis, quà Caesar in Gall. trajecit, apud mont. S. Bernardi, ut vocant. *Vet. Inf.*

Arae Philaenorum, villa Philaeni Ptol. *Nain*, opp. Africae marit. & extremum in Cyrenes conf. teste Lud. Marm. cum al. Cujus mem. Salust. & Val. Max. Al. *Porto di Sabia* dici videtur. *Salust.*

Arae Sestianae, sive Arae tres Augusti, Trileucum Ptol, ut situs persuadere videtur, *Capo di Pennas*, in peninsula Asturum, apud Gigiam opp. ab Oveto 7. leuc. in Bor. recedens. Scythicum Melae dici videtur. *Plin. Mel.*

¶ Arae Sestianae, Sansone teste, erant ubi nunc *Capo de Mongia*, in Gallaecia, inter Artabrum prom. & Coronium opp. quod verisimilius.

Arae Sextianae, Turris Augusti Melae, Lucus Augusti Ptol. *Lugo*, teste Ambros. Mol. cum al. urbs Hisp. in Gallaecia episc. sub Archiepisc. Compostellano, inde 18. leuc. in ort. à Caronio 12. Mindonem versùs. Sed Arae Sextianae, quae eaedem Sestianis videntur, à Luco Augusti diversae sunt. Illae enim littorales sunt, Lucus verò in mediterr. est. *Plin.*

¶ Ab Aris Sextianis, seu Sestianis, multùm differt Lucus Augusti, Gallaeciae urbs, quae ab illis distat 24. leucis in ortum.

Arae Solis, *Capo di Mongia*, teste Molet. cum al. prom. Callaicorum seu Gallaeciae extremum ad occ. & Bor. post Nerium prom. sequens ad 4. leuc. Sed Graecus cod. Arae Sestii, non Solis habet. Ex quo liquet hic Aras Sextianas esse locandas, à Luco urb. diversas. *Ptol.*

De Aris iterum.

Arae Alexandri Ptolom. locus erat Sarmatiae Europaeae, apud Tanais flexionem, ubi maximè in ortum vergens, proximè ad Rha fluv. accedit, in Moscorum regione.

Arae Caesaris Ptol. erant in eadem Sarmatia, apud Tanaim fluv. inter ostia Tanais & ejusdem flexionem, quo in loco nunc *Scosaa* opp. Moschorum, seu non longè conspicitur.

Arae Flaviae Ptol. urbs German. quam plerique Nerolingam, *Nordlingen*, vocant, urbem Sueviae liberam claramque, ab Ulma supra 6. leuc. in Bor. Noribergam versùs 12.

Arae Mutiae Cat. & Plin. *Aremuzza*, opp. Etruriae, in colle excisum, in finibus Vejentum, apud urbem Castellanam.

Arae Philaenorum Ptol, & Salust. cui etiam Arae Philenon, opp. Africae littor. ultra Septim, inter Syrtes, *Porto di Sabia*.

Arae Sabeae, *Caitachi*, teste Mol. urbs Mediae, in ora maris Caspii, in Atropatia, apud Cyri flum. ostia.

Arae Sestianae Pomp. Mel. ad Trileucum prom. in ora Asturum, ubi nunc *Gyon* opp. ab Oveto urbe ad 4. leuc. in Bor. recedens, & ab Abula, *Avilee*, 5. in ortum.

¶ Afrae Sestianae aliis est promontorium Hispaniae in Callaicis, quod *Capo di Mongia* dicitur, inter Caronium oppidum ad ortum, & Artabrum promont. ad occasum, in ora Boreali Gallaeciae: quod forsan meliùs. Vide & Arae Sestii infra.

Arae Sestii Ptol. (licet aliqui Arae Solis legant) prom. Callaicorum, in ora occid. *Capo di Mongia* hodie, a Nerio prom. 4. leuc. in Bor. Caronium urbem versùs 12.

¶ Araga, urbs Arabiae felicis, ubi Agraei pop.

¶ Ara-

¶ Aragonia, *Aragon* incolis & Gallis, *Aragona* Italis, regoum peramplum, & ex tribus Hispaniæ præcipuis, inter Galliam, Navarram, Castellam, & Catalooiam; & in unum coaluit cum Castellaoo ab aono 1479. sub Ferdinaodo V. Iberus flov. illud bifariam secat, babetque Cæsar-Augustam orbem primariam. Est tota regio siccior, aspera, & satis deserta, præsertim versùs Castellam, ubi vix habitationes reperiuotur. Sub Aragoniæ regno latè sumpto aliàs erant regna Valentiæ, & Majoricæ, & Catalonia. Nuoc ab iplo disjuncta sunt, & continet tantùm Aragoniam propriam sub qua censentur regiuoculæ *Sobrarba* & *Ribagorca*, versos Pyrenços, aliàs notæ in historiis illius regni. Scribuotur autem Aragooia cum uoa r ab incolis & ab Hisp. non autem cum duplici r, ut quidam scripsere.

¶ Aragooiae otbes præcipuæ.

Barbastrum, *Balbastro*.	Lobetum, *Albarazin*.
Bilbilis, *Calatajud*.	Montio, *Moncon*.
Cæsar-Augusta, regni caput, *Caragoca*,	Osca, *Huesca*.
	Teruium, *Teruel*.
Daroca, *Daroca*.	Torlaso, *Taracona*,
Jacca, *Jacca*.	

¶ Aragonius, *Aragon*, fluv. Hispaoiæ. Ortum habet io Pirenæis montibos, prope S. Christinam, in Atagonia. Jaccam & Sangossam alluit, & cum Arago fluv. simul io Iberum iofluit, io Navarra, iusra Calagurim urbem,

Ex D. Euleg. Aragus, *Arga*, fluv. extremus Hisp. Io fioibus Cantabrorum, apud Bajonam urb. Gall. Aquitanicæ oriens, ac in Egam fluv. Cantabrorum in Guiposcoa influens. Aragus item apud Strab. est fluv. Molossorum io Epito.

¶ Aragus, fluv. Hispaniae, vulgò *Arga* dictus, & non *Agra*, ut quidam malè scripsere. Oritur ex Pirenaeis mont. 10. leucis à Bajona, caditque cum Aragooio fluv. in Iberum fluv. post rigatam Pompelonem; scd non recipit Egam flo. & à quibosdam etiam Agrada vocatur.

Ptol. Araodis, *Torvedra*, sive *Torres Vedras*, uti Molerio & aliis videtur, opp. Hispaniae Lusir. ab Ulyssipone 9. leuc. Leriam io occid. versùs. Sed situs apud Ptol. minimè congruir.

¶ Aranes, castrum, seu potiùs palatium superbiss. Regum Sveciae, io Gothia prov. prope lacum *Vener.* cujus nunc tantum supersunt rudera.

¶ Arania, *Aran*, iosula Scotiae, cum castro cognom. Adjacet Cantierae & Argarcliae prov. estque Ducatus titulo insignis. Aliis dicitur Glotta; Hine Glotta aestuarium, ubi ea insula. Vide Glotta.

¶ Araoia, *Vallée d'Araa*, vallis fertiliss. intra Pirenaeos montes, in regno Aragoniae, unde orirur Garumna fluv. Aliàs para erar Aquiraniae, sed ab ipsa revulsa est à pluribus seculis. Ibi Viella oppidul. praecipuom.

¶ Araniae, *les Isles d'Aran*, insulae duae Hiberniae, ad fauces sinus Gallovidieosis, in Connactia prov. Suntqoe etiam aliae insulae cognom. vnlgò *the North Iles of Aran* Anglis, In littore occidentali Ultoniae prov. & Comitarus Dongaleosis.

¶ Aranus, *Araniox*, flov. Traossylvaniae. Oritut prope Claudiopolim, & In Marisium se exonerar.

Plin. Arapotes, Maria, & Maraeotis Srab. lacus Ægypti maximus, proximos Alexandriae, qui *Antacon*, & *Bubeira* ab adjaceotibus oppidis, teste Ort. & Ziegl. nominatur.

Cæs. Ptol. & al. Arar, Araris Virg. & Plio. Saucona Amm. Marcell. *la Saone*, fluv. Gall. Celt. Sequanos ab Æduis separans, ae paulò infrà Lugdunum Rhodano congrediens: cujus fontes à Moscllae footibus io Lotharingia 10. leu. distant. De eo Claud. in Pancg. Theodos.

Lentus Arar, Rhodanusque celer, & dives Iberus.

Apud eundem Araris, sic Rufin. 2.

Quos Rhedanus velox, Araris quos tardior ambit.

¶ Arar fluv. oritur ex Vogeso monte, io confinio Lotharingiae, deinde per Comiratum & Ducatum Burgundiae fluit, ubi auctus fluv. Dubi & aliis, & rigaris Graeo, Cabillone, & Matiscone, In Rhodanum se exonerat juxta & Infra Lugduoum.

¶ Ararath, mons Asiae, In Armenia, obi stetit. Arca Noë post diluvium. Pars est montis Caspii, prope Mediam, & ioter Artaxaram & Arsissam paludem; & *Arar* nunc dicitur, Herberto teste.

Hiero. Ararus, fluv. Asiae, per Armen. fluens, 6. mill. pass. ab Euphrate oriens.

¶ Aratus, fluv. Amerirae meridion. io Brasilia, vulgò *Arari* dictus. Cadit Io mare Boreale juxta praefecturam & iosul. Tamaracam.

¶ Atathia, urbs Asiae, In Cappadocia, episc. sub Archiep. Caesariensi, Miraeo teste.

Araucum, *Arauco*, castrum cum valle & flu. cognom. Americae meridionalis, iu regno Chile, io ora littorali, ubi Araucaoi popoli notissimi in historiis nostri temporis, qoi per centum propè annos cum Hispaois pro libertate pugnaverunt, felici persępe eventu, tandemque inter ipsos pax inita est anuo 1650. Vallis est cultissima prope fluvium *Lebo*, ioter urbes Conceptionis & Imperialis, 20. leucis ab utraque.

Aravisci, Atabisci Ptol. pop. Pannoniae infer. Scordiscis finitimi, iis bore aliores, qoi ounc Rasciani dici putantur, apud Taurunum urb. Hos Tac. ad olteriorem Daoubii ripam, ubi reg. *Masone* dicitur, describere videtur. De iis Franc. Picus Mirandulan. *Plin.*

Osae Aravisco, dubium deductus, an illo
His genus antiquum referat, sub judice lis est.

Atauris, Araurarius Ptol. Rhauraris Strab. (Vide ibi) fluv. Gall. Narbonen. ex Gebennis montibus profluens, ac in mare Gallicum ad Aghatam urbem influens, *l'Eraud* vulgò. *Mel.*

Arausa. Vide Araozona, opp. Illyrici. *Ant.*

Arausio, col. Secundaoorum apud Plin. *Orange*, urbs episc. sub Archiepisc. Arelatensi, & Academia in Gall. Narbonen. io Proviocia, ab Aveoione 4. leuc. Carpentoracti propior. A Gallico regno immunis, proprio Principi paret. *Plin. Ptol. Sidon.*

¶ Arausio Priocipatus est gentis Nassoviae, in Proviocia; estque amœna civitas, ad rivum *Eigue*, uoa leuca a Rhodano; io qua visitur Amphitheatrum antiquum. Ejus arx permunita in monte disjecta fuit anno 1660. Ei subsunt aliquot pagi; distatque 3. leucis à Ponte S. Spiritus in austrom; & insertos est Principatus iotra Comitatum Vindaxinum, & in limite Delphinarus.

Aravus, *Arave*, flov. Gall. Belg. per Lotharingiam in Mosellam influens. De quo solus Auson. ex veteribus agit in sua Mosella: *Auso.*

Naviger undisona dudum me mollis Aravus.
Torta teste vocat (aliae edit. hab. *mole Saravus.*)

¶ Aravus meliùs esset Saravus, *Sar*, qui cadit in Mosellam paulò supra Treverim, quia oullus est fluv. Aravus in tota Lotharingia. Vide Saravus.

Arauzona, Arausa Anton. *Ostrovizza* Nigro, *Scanigra* Simlero, opp. Illyrici mediter. inter Jaderam ad occ. 40. & Traguriom in ort. 46. mill. pass. ex Ant. itiner. *Ptol.*

Araxes, *Arais* in tab. recent. *Aeblar* apud Leuncl. *Cataca* apod Thevet. fluv. notissimus & ingens Armeniae majoris, illam à Media Atropatia separans; sic ferunt à violentia nominatum. *Aresque* dici à Torcis scribit Leuocl. Illius fontes ab Euphrate 6. mil. pass. tantùm distaot, teste Plin. Ejus mem. Virg. lib. 8. Æo. *Virg. Senec. Strab. & al.*

Indomitique Daca, & pontem indignatus Araxes.

¶ Araxes a Persis *Araff* dicitur, Artaxatamque rigat, & io mare Caspium se exonerat, inter ostia Cypri & Cambisis fluvior.

Araxes alter in Mesopot. ultra Thapsacum civ. 32. stathmis, & 80. parasangis, ut scribit Xenophon in Cyri expeditione. *Xeno.*

¶ Araxes alter ab aliis Savoras dicitut, & Io Euphratem se exonerat 80. miliiar. infra Tapsacum.

Araxus, *Capo di Chiarenza*, teste Soph. promon. Elidis, Io ora occid. Peloponnesi, inter Dymam & Cylleoem, Inter quod & Chelooitem prom. ejusdem orae australius, Penęus fluv. in mare Jonium effunditur. Abest a Dyma urbe 60. stad. in occ. Araxus nautis formidabilis est, ut Poeta quidam lib. 2. iriner. scribit; est enim scopulosum hoc prom. *Polyb. Strab. & al.*

Prateriens scopulos, rupesque minacis Araxi.

¶ Araxajus, *Aranai*, fluvius Americae merdional. in Brasilia, & praefectura Paraibae. Cadit in fluv. Mongaguabam.

Arba, Scardona Ptol. ios. Liburoiae, cum urbe ejusdem oominis episc. sub archiep. Jaderensi, eontra Seniam urb. inter Vegiam ad occ. & Curictam ad ort. 10. mill. pass. longa 40. dimidio lata: *Arbè* etiam vulgò dicta. *Plin.*

¶ Arba insola Venetis paret. Dicitur etiam Arbum, Italis *Arbe*, Slavis *Rab*; estque in Dalmatia & io ora sinos Flanatici, teste Ioanne Lucio.

¶ Arbacula, *Avilia*, urbs Hispaniae, in Castella. Vide Abula.

Arbe-

Lib. Not. Q. C. & al. Arbeja, *Jerbei*, sive *Jerby*, opp. olim Albionis, nunc pag. Angliæ, in Cumbria reg.

Arbela, urbs quondam Assyriæ, apud quam Alexand. Macedo Darium Persarum Regem vicit, urbs erat episc. in lib. Concil. memorata, reg. Arbelitis Ptol.

¶ Arbela erat ad Lycum fluv, qui an. mil. pass. infrà cadit in Tigrim. Nunc vix ejus apparent rudera.

Steph. Atbele quoque usbs fuit Siciliæ, cujus eives stolidi erant & abjecti, ut proverbio (in eos, qui licet nihili sint, sibi tamen aliquid esse videntur; quia ad eos profecti sunt qui stolidiores habentur) sint, auctore Steph. Dicebatur enim, *Quid non fies Arbelas profectus?*

Arbis, Arabius Ptol. *Berbero* hodie, teste Nigro cum al. fluv. Gedrosiæ, & urb. ejusdem reg.

Plin. ¶ Arbis & Arabius aliis duo sunt. Arabius enim est fluv. Persiæ, qui nunc *Ilmen* dicitur, & in Oceanum Arabicum cadit. Arbis autem, urbs Gedrosiæ, 70. mil. pass. distat ab Arabio fluv. & *Bilber* à multis dicitur. Hinc Arbiti montes dicti,

Arbogia, *Arbo*, ad fluv. cognom. urbs Sveciæ in Vestmannia prov. A Svecis *Arbogen* dicitur, Paucis constat incolis, sedetque in confinio Sudermania, 5. leuc. distans ab Arosia in occas. & 4. ab Orebroa in ortum.

Frov. Rem. Atborec, *Oristagni*, urbs Sardiniæ Archiep. in ora occidua à littore 6. mill. pass. distans, inter Sassarim & Calarim ad merid. 60. mill. pass. circiter à Bosa 30. in austr. ægrè ob aeris inclementiam habitata.

¶ Arborea habuit Dominos seu Judices, uti dicebant, aliàs valde notos, eum insula in Aragonum devenit potestatem. Gaudet portu capaci, ad ostia ferè fluv. *Tirsi*. Expugnata fuit anno 1639. à Gallis, Duce Harcurio, & ab ipsis *l'Oristan* vocatur. Vix 45. milliar. distat à Calari, eique adjacet sinus Arborensis, vulgò *Golfe d'Oristagni* dictus: & urbs olim Usellis dicta fuit. Vide ibi,

Ant. Amm. Arbor felia, *Arbon*, opp. Helvetiorum, ad Brigantinum lacum, inter Constantiam 3. & Campum Ecclesiæ opp. Rhætorum ad ort. 4. leuc. Lindavio proximum, Tigurum versùs 6. inde recedens in occas.

Ptol. Arborithæ, *Zeelands*, insulæ Oceani Germanici, adjacentes Brabantiæ prov. Belgicę, inter illam, Flandriam, & Hollandiam sitæ, contra ostia Scaldis, numero 7. 1. Scaldia vulgò, *Scouwven*, à Scalde fluv. effecta, in qua Sirissæa opp. 2. Duvelandia, in qua opp. nullum, pagi & villae aliquot. 3. Tola, in qua opp. ejusd. nominis, cum Fano S. Martini oppidulo. 4. Valacria, *Walcheren*, in qua Metelburgum, *Middelburg*, urbs episc. sub Arebiep. Machliniensi, probè munita ac habitata, ab Antuerpia 12. leuc. oppida verò 3. Vera, quae & Composera, vulgò *Canfera*, *Veer*, ad ort. Ulissinga ad occ. (inter quas Metelburgum situm est, utrinque 1. distans leuc.) & Ramua, vulgò *Armuyden*, port. celeberrimus, à Metelburgo vix dimidia leuc. recedens. 5. Zuidbevelandia, in qua oppida duo, Romesvallia, *Romersvval*, à Berga ad Somam urbe Brabantica leuc. 1. recedens in Bor. & Goę, sive Tergoae, vulgò *Goes* & *Tergoes*, in ora adversa. 6. Nortbevelandia, cujus opp. Corchiene è regione Veran aquis absorptum est. 7. Wulferdicum, in quia oullum opp. reperitur.

¶ Arborichae populi, teste Jacobo Mejero, fuere ubi hodiae insulae Zelandiae prov. Belgii, quae subsunt dominio Statuum Generalium Provinciarum unitarum, quae a Rege Hispaniae defecerunt anno 1585. Alii autem existimant in his insulis fuisse aliàs Toxandros, quamquam credat Ortelius ibi fuisse etiam Mattiacos. Becanus autem & alii existimant Arboricas populos fuisse in medio Brabantię, inter Antuerpiam & Mosam. Vide Toxandri.

Amm. Mart. Arborosa, postea Arborosum *Arbois*, urbs Gall. in Sequanis, sive in Com. Burgundiae, inter Salinas ad ort. & Polichnium ad occ. 2. leuc. ac inter Dolam ad septentr. 5. & Fanum S. Claudii ad merid. 7.

¶ Arborosa oppidulum est Comitatus Burgundiae; distatque 10. leucis à Fano S. Claudii in Boream. Ad amnem Laustinam sedet.

¶ Arburgum, *Aarbourg*, opp. Helvetiorum, ad Arolam fluv. in Bernensi pago. 2. leuc. German. distat à Soloduro in ortum, 4. autem à Tiguro in occasum. Dicitur etiam Arolaeburgum.

¶ Arca, *Archec*, fluv. Sabaudiae. Maurianam vallem praeterfluit, & deinde in Isaram se exonerat 3. leuc. supra Monmelianum. Oritur autem ex Alpibus, non longe à monte Cenisio.

¶ Arca, *Arques*, vicus Galliae, in Normannia, 2. leucis à Diepa in austrum, praelio sub Henrico Magno celebris, ad amnem cognominem,

Lib. Conc. Arcabrica, sive Arcabriga, urbs Hispan. Tarracon. olim episc. sub Archiepisc. Toletano, nunc pagus, Conchae urb. quae sedem illius & Valeriae episcopalem tenet, finitimus.

¶ Arcabriga est nunc vicus *Arcas*, in Castella nova.

Polyb. Strab. Paus. & al. Arcadia, reg. Peloponnesi mediterr. nusquam mare attingens, à Poetis decantatissima, ab Arcade Jovis & Callisti filio nominata, inter Elidem ad Bor. Messeniam ad merid. ac inter Argiam ad ort. praedictas ad occ. Nomen retinet antiquum apud Latinos & Graecos. Urbes illius clarae, olimque episcop. Megalopolis, Teges, & Psophis: fluvii memorabiles, Alpheus, Ladon, & Erymanthus, in Alpheum labentes. Inter montes excelsior Cyllene, Mercurio ibi genito memorabilis, Ibi Asbestus lapis provenit, qui aqua accenditur, & terra extinguitur. Pop. Arcades. *Arcades imitari* proverbium sapit in eos qui non sibi, sed aliis laborant. Arcades enim contra proprios dimicantes hostes, numquam illos vicisse feruntur; aliorum verò hostes, auxilium ferentes, saepe stravisse. Hinc Arcadius nom. gent. Antiquitatem Arcadiae Ovid. lib. 2. fast. sic testatur:

Ante Jovem genitum terras habuisse feruntur
Arcades.

Arcadiam me oras loco adagii est apud Herod. lib. 1. ex Oraculo, in eos qui magna & difficilia petunt. Quo & Cic. in epist. ad Att. lib. 4. usus est, eum ait: Quod mihi mandas de quodam regendo, Arcadiam (quasi dicat) petis; tamen nihil praetermittam, *Arcadium germen* etiam in proverbio est de ignavis.

¶ Arcadia nunc cum Laconia *Tzaconia* dicitur ab incolis, & subest dominio Turcarum a 180. annis cum tota Graecia. Erat in meditullio Peloponnesi; habebatque à Septentr. Achajam propriam, ab Oriente Argiam & Laconiam, à Meridie Messeniam, & ab Occidente Elidem.

Steph. Lib. Conc. Arcadia, urbs Peloponnesi, in ora occid. Messeniae, inter Haliartum & Methonen, *Arcadin* etiam vulgò. Arcadia item urbs est Cretę episc. apud oram occid. Cisamo finitima. De Arcadia reg. Ovid. lib. 2. fast.

Quid vetat Arcadio dictos a monte Lupercos?
Faunus in Arcadia templa Lycius habet.

Cedr. Arcadiopolis, urbs Thraciae episcop. sub Arebiepisc. Heracliensi, antè Bergulae, sic ab Arcadio Imp. Theodosii filio denominata, postea inter metropoles relata. Vide Bergulae.

¶ Arcadinpolis, seu Bergulae, nunc vulgò *Berges* dicitur, in ea parte Thraciae, quae aliàs Corpialica dicebatur.

Joseph. Ant. Steph. Areae, *Archis*, teste Tyrio, urbs Phœniciae, ad mont. Libani radices, ab Archan filio Chanaan. teste Isidor. lib. 15. etymolog. condita, inter Aota radum & Tripolim, inde 32. hinc 18. mill. pass. distans episcop. sub Archiep. Emisseno.

¶ Arca aliis dicitur; estque vicus in ora littorali, & in confinio Syriae.

¶ Archangelopolis seu Fanum S. Archangeli, *l'Arcangel*, & *S. Michel Arcange*, urbs, portus, & emporium percelebre Moscoviae, in prov. Duina, & ad ostia fluvii Duinae, qui lea leucis infrà se in mare Album se exonerat. Crescit in dies frequentia Batavorum & Anglorum. 50. leucis Germanicis distat ab opp. S. Nicolai in ortum.

Cic. Arcanum, *Arco*, villa olim Cicer. nunc opp. Latii, inter Arpinum 4 & Aquinum 7. ferme mil. pass. occurreos, in colle, apud Melphem fluv. praeterfluentem.

¶ Arcanum, *Arcan*, sive *Charcan*, opp. Tartariae desertae, in Asia, ad fluv. Cassimam, in Casra regione, ad pedes montium, & ad austrum oppid. Ghermaoi, ut quidam narrant.

¶ Arcassonius, *Arrachon*, portus, seu potiùs sinus Galliae, in Aquitania, ad Oceanum, inter Ostia Garumnę & Aturri fluv. Vix 6. leucis à Burdegala distat in Occidentem.

Ptol. Arcati, *Bisnagar* ex conjectura, teste Cast. urbs Indię citer. regia.

Cat. Liv. & al. Arcennum, Brygiannm Cat. & al. Bracennum, *Braciano*, opp. Etruriae, ad Sabatium lacum, ab urbe Roma 25. mil. pass. in occ. Centumcellas versùs. Ducem proprium ex Ursinorum familia habet.

¶ Arcennum, seu Bracennum, *Braciano*, urbs est ditionis Pontificiae, in provincia Patrimonii, Ducatus titulo clara, Ursinae gentis. Est parva, sed lepida, & vix 10. mill. distat ab ora littorali maris Tyrrheni in Boream.

¶ Arcennum, prom. Asiae min. in Jonia. Excurrit in sin. Argennum, aliis Smyrnaeum, prope Chium ins.

Vet. Inscr. Arcensium col. *Artos*, teste Mol. urbs Hispan. Bæt. mediterr. ab Hispali 20. leuc. in merid. distans Calpen versùs, ad 13. inde distantem, à Xera, sive Cæsariana, & Assidonia 5. in ortum. Lethe fluv. alluitur, & Duci suo paret.

¶ Arcensium col. *Arcos*, urbs est parva Vandalitiæ, Ducatus titulo clara, gentis Pontiæ, sub dominio Regis Hispaniæ. Sedet ad fluv. *Guadalete*, 4. leucis distat à Xera in ortum, 12. autem ab Hispali, & 9, à Gadibus; estque oppid. tenue, cum castro.

Tab. Peut. Arçes Lobiæ, *Haessen*, opp. Ger. infer. in Geldria, apud Arenacum urb. inde dimidio milliari ad merid.

¶ Arces Lobiæ, *Haessen*, ad Rhenum fluv. sedet, qui paulò infrà dividitur in Rhenum & Isalam; estque sub dominio Hollandorum.

Ex vita SS. Belg. Archa, *Herck*, fluv. Tungrensium, in Belgio, & Leodiensi Diœcesi, haud longè à Tungris fluens, ac in Mosam apud Trajectum fluens.

¶ Archa, *Herck*, castrum est Leodiensis ditionis, in confinio Brabantiæ. Alluitur amne cognom. qui paulò infrà in Demerum se exonerat, non autem in Mosam.

¶ Archas, fluv. Asiæ min. in Cappadocia. Cadit in Pontum Euxinum, 6. milliar. a Trapezunte in Boream.

Plin. Sol. Ptol. Archelais, urbs & col. Cappad. apud Halym fluv. haud procul à finibus ejus exorientem, inter Asponam ad occ. urbem Galatiæ, & Tyanam ad ort. ad 80. mill. pass. ab Ancyra supra 100. Sasimis finitima.

¶ Archelais, urbs Cappadociæ, in limite Galatię, & prope Ascanium lacum. Distabat ab Iconio 70. mill. pass. in Boream, ab Aspana 90. mill. pass. versùs austrum, & ab Ancyra 160.

¶ Archidona, *Archidona*, oppid. Hispaniæ, in Andalosia, prope confinia Granatensis regni, 2. leucis à Singili fluv. 6. autem ab Anticaria in ortum. Est parvum, & in edito colle.

¶ Archidona, *Archidona*, oppid. Americæ meridionalis, in Peruvia, & prov. Canela, versùs Napum fluv. & Abulam oppid. Paucis constat incolis.

¶ Archipelagus, *l'Archipel* Gallis, *Archipelago* Italis, pars est maris Mediterranei, inter Græciam & Asiam minorem. Vide Ægæum mare.

¶ Archipelagus Chilvensis, *Archipelago de Chilve*, in America meridion. prope oram Australem regni Chiles. Sic dicitur mare insulis quamplurimis sparsum, in sinu maris Pacifici, & juxta insulam Castri. A quibusdam dicitur etiam Archipelagus Ancudianus. Vide Chilva.

¶ Archipelagus Maldivarum, *l'Archipelague des Maldives* Gallis, *Archipelago do Maldivas* Lusitanis, pars Oceani Indici, circa insulas Maldivas, in Asia & versùs oram Malabaricam, ubi infinitæ insulæ, quæ à quibusdam sex mille esse dicuntur. Vide Maldivæ.

¶ Archipelagus Mexicanus, *Archipelague du Mexique*. Sic vulgò dicitur à Gallis, Anglis & Batavis sinus Mexicanus, propter innumeras insulas quæ in eo reperiuntur. Vide sinus Mexicanus.

¶ Archipelagus Novi Belgii, *Archipelague du Nouveau Pais-Bas*, pars Oceani Borealis, insulis quamplurimis referta, in America septentrionali inter oram Novi Belgii & insulam, *s'Lange Eylandt* vulgò dictam, & non mulsùm dilatatur.

¶ Archipelagus S. Lazari, *Archipelago de S. Lazaro*, pars Oceani Orientalis, quæ sic dicitur ob plurimas sparsas in eo insulas; estque versùs Latronum Insulas, & inter Japoniam, Philippinas, & Novam Guineam, ubi connectitur mari Pacifico.

Ptol. Archippe, Alchippe Plin. oppid. fuit Latii, in finibus Marsorum, ad lacum Fucinum, ab eo absorptum. Locus *Marsiglia* dicitur, teste Ligorio; à Marsya Lydorum Rege, Sol. teste conditum.

¶ Archirgilium, *Arckyrgill*, castrum Scotiæ septentr. in ora littorali, prope Catbanesiam urbem Boream versùs, & in provinc. cognomine.

¶ Archium, *Arcky*, oppid. Hungariæ, ubi Bosna fluv. hauritur à Savo. Partim situm est in Ratcia, & partim in Bosnia, & medium ferè inter Gradischiam & Belgradum, sub dominio Turcarum.

Vet. Inscr. Arci, *Harisa*, teste Car. Clus. oppid. Hispan. Tarraconens. in Aragonio regno, inter Bilbilim & Methymnam cœli 6. leuc. Hoc Arsi apud Ptol. Arci verò, *Arcos*, potiùs est inter Hariazam & Medinam cœli 2. leuc.

¶ Vide Arcobriga.

Scrip. Gall. Arciaca, sive Artiaca, *Arcky*, opp. Gall. Celt. in finibus Trecensium, apud Trecasses, sive Trecas urbem.

¶ Arciaca distat 5. leucis à Trecis in Boream, ad Albam fluvium, & vulgò *Arcis sub Aube* dicitur, in Campania prov.

Arcilacis, *Alcala Horra*, ut Mol. indigitat, opp. Hisp. Bæt. in regno Granatensi. Alterum in Bastetanis, quod idem Mol. *Archisana* interpretatur: cui non satis fido, cum nullus Hisp. author illi suffragetur. *Ptol.*

¶ Arcilacis Bæticæ in Turdulis, nunc *Lora*, vicus in reg. Granatensi quibusdam, aliis autem *Hardales*, castrum Andaluziæ, in summo monte, 5. leucis ab Anticaria in occas. & totidem ferè ab Ursone in austrum: quod magis probatur. Arcilacis autem in Bastetanis nunc vic. *Xarasuel ad* Sucronem fluv. quibusdam.

¶ Arcissa palus, *Lac de Vastan*, palus Armeniæ majoris, non longè ab Arthemita, versùs montes Caspios & confin. Mediæ. Aliis est Aussa & Arsanias lacus. Eum praeterluit Arsanias fluvius.

¶ Arcloviom, *Arclo*, urbecula Hiberniæ, in Lagenia & Comitatu Caterlogensi, ad ostia fluvii Durii, non longè à mari, cum castro Ducis Ormondani. Distat à Viclovio 10. milliar. Hibernicis in austrum, & a Vexfordia 20. in Boream.

¶ Arcobadara, urbs Daciæ, ad Tyram fluv. teste Nic. Sansone, fortè *Chotezia* nunc, in Moldavia septentr.

Arcobriga, & Arcobrica, opp. Hisp. geminum, unum in Lusit. quod quidam *Alcasor*, *Alcasar d'Osal*, sive *Alcocerdosal* falso indigitant: alterum in Hispan. Tarracon. in regno Aragonio, *Arcos*, apud Medinam cæli, quod supra Arci Ptol. esse diximus. Tertium additur in Bæt. *Arcos*, quod ea vet. inscrip. Arcensium col. nominatur. Est & Arcobrica in Lusit. opp. *Azuaga*, teste Mor. 2. leuc. à Constantia opp. *Ptol.*

¶ Arcobriga Lusitaniæ, ut quidam credont, fuit ubi nunc *Laara*, oppidulum provinc. intra Tagum, & Anam, 7. leucis a Salacia in Boream, & totidem ab Ebora in occasum. Arcobtiga autem Hispaniae Tarraconensis, fuit, in Celtiberis, ubi nunc *Arcos*, oppid. Castellae veteris, in limite Aragoniae, ad Salonem fluvium, 2. leuc. à Methymna-Cœli in ortum, 9. autem a Bilbili in occasum. Deficit in dies.

Arcomariaoum, ut habet vet. inscript. teste Alciato, quasi Arcus Marianus, ubi ob devictos Cimbros erectus, *Camariano*, pag. insub. in agro Novariens. inter Novariam & Vercellas, inde 5. mill. pass. dissidens: qui aliis castra Mariana potiùs esse videtur. *Vet. Inscr.*

Arcona urbs fuit Rugiae ins. Pomeraniae adjacentis, in ora Bor. excisa, cujus locus adhuc *Orraa* vulgò nominatur. Consule Munsterum. *Scrip. Ger.*

¶ Arcona à Waldemaro Daniae Rege anno 1168. excisa fuit.

Arconesus, ins. Bithyn. ad Propontid. Vide Cyzicus. Cariae Steph.

¶ Arcticae regiones, quae versùs Polum Arcticum sitę sont. Dicuntur & aliter Terrę Arcticę, seu Boreales. Vide ibi. *Plin. Steph.*

¶ Arcuatum, *Arqua*, vicus est Ligurię, ad Scriviam fluv. in ditione Reipublicae Genuensis, 15. mill. pass. supra Dertonam in austrum, ad radices Apennini, & in confinio Ducatus Mediolanensis.

¶ Arcus seu Coenus, *l'Arc*, fluviolus Galliae, in Provinc. Aquas Sextias alluit, & postea in mare Mediterraneum se exonerat ad Astromelam sinum.

¶ Arcus, *Arck*, lacus Scotiae septentrionalis, in Loquabria provincia.

¶ Arcus, *Arco*, oppidulum Tridentinę Diœcesis, ad Sarcam fluv. qui paulò post cadit in Benacum lacum. Abest à Tridento 14. mill. pass. in occas.

Arcus, *Artos*, orb. Bęt. Hispan. Vide Arcensium col.

Ardanis, *Capo Rameda*, prom. Marmaricę, inter Cataeonium ad occ. & Petram magnam ad ort. *Scrip. Hisp.*

¶ Ardatum, *Ardat*, sive *Ardrathea*, urbs Hiberniae, in Momonia prov. & Kerriensi Comitatu, Brietio teste. *Ptol.*

Ardea, *Ardea*, opp. & col. antiqua Latii, Rutulorum metrop. ab urbe Roma 20. a littore 9. mill. inter Ostiam & Antium, a Danæ Persei matre, teste Sol. condita, multò Roma antiquior. Pop. Ardeatini, unde praedium Ardeatinum. De ea Ovid. lib. 2. fast. *Liv. Plat. & al.*

Postmodo victa cadet, melioribus Ardea restat
Improba.

Et Martial. lib. 4. Epigram.

Ardea solstitio, Prastanaque rura petantur.

Sic dicta ab arduitate, quasi Ardua, teste Servio, ob difficilem adscensum.

¶ Ar-

¶ Ardea hodie in ruinis jacet. Maner taotùm castrum, Marchioaatus Cæsarinæ gentis, in ora maris Tyrrheni.

¶ Ardea, *Ardeo*, amnis Galliæ, in Normaonia provinc. In Oceanum Britannicum se exonerat prope Abtincas. Aliis est Ardnus.

¶ Ardebila, & Ardevila, *Ardobil*, urbs Asiæ, in Persia, versùs mare Caspium, in prov. *Servan*. Sita est io plano, 20. leucis Hispanicis à mati Caspio io austrum; ibique visuntur multa Regum Persiæ sepulchra. Urbs est perampla & sine muris, teste Oleario.

¶ Ardeca, *Ardesche*, flov. Galliæ, in provincia Vivariensi. Albenacum alluit, & in Rhodanum cadit supra Pootem S. Spiritus.

Ardelica, *Peschiera*, urbs Italiæ permunita, in ditione Venetorum, ad lacum Benacum, ubi ea eo effluit Mincius fluv. io Veronensi agro, & in ipso limite Brixiani. Dicitur etiam Piscaria. Vide ibi, 14. milliar. distat à Verona io occasum, Briaiam versùs.

¶ Ardeoburgum, *Ardenbourg*, oppidul. Flandriæ, sub potestate Batavorum ab anno 1604. Una leuca distat a Clausulis in ortnm, & paulò mioùs à Middelburgo oppid. olimqne erat totius hujus tractus primaria urbs: à Batavis vulgn *Ardenborch* dicitur, & paucis constat incolis.

¶ Ardesia, *Ardrs*, regiuncula Hiberoiæ, in Ulronia reg. ad lacnm *Coyn*, & prope oram littoralem, in Dunensi Comit. in modum peninsulæ extensa.

¶ Ardiaei, populi Illyrici, qui Autariatarom loco successere, eosdemque cum Vardeis Plinii & Flori; & Sardieis Straboois & Dionis scribit Lucius, ab eisdem dictam regionem Ardiam & montem Ardium Strabonis, qui Dalmatiam mediam secabat. Vide Varalii.

¶ Ardila, *Ardila*, amnis Hispaniæ. In Anam se exonerat iofra Oliventiam urbem, ad Muram oppidul. Lusitaniæ, & fontes habet in Andaluzia.

Ex vita S. Malach. Ardioacha, aliis Armaca, unde Armacana urbs, *Armack*, sive *Armugh*, orbs Hiberniæ Archiep. Ultoniæ reg. metrop. ad lacum inter Drodagham ad austrum, & Tuamam in Circ. ad 30. mill. pass.

¶ Atdioacha, seu meliùs Armacha, seder in Comitatu cognom. ad flnv. Cassinum, longè à quovis lacu, & 36. mil. à Drogheda in Boream. Vide Armacha.

Strab. Ardius, mons Illyrici, Dalmatiam per medium, teste Strab. secans.

¶ Ardius mons describitur à Sexto Rufo sub nomioe Alpium Joliarum. A quibusdam *Rosai* nunc dicitur.

¶ Ardmoria, *Ardmore*, urbec. olim, ounc vicus Hiberniæ, in Comit. Uvaterfordiensi, cum portu, in ora Momonim prov. 4. mill. ab Yogallia in Boream, & paulò ampliùs à Dungarvano in austrum.

Liv. Ardonea, Herdonia Strab. *Herdogna*, urbs Apuliæ excisa. Vide Herdonia.

Ptol. Ardotium, *Margonicha* Nigro *Vergovigna* Molet. oppid. Illyrici Mediterr. Aruciæ & Stlupi in Libornia finitimum.

¶ Ardra, *Ardres*, urbecula Galliæ, in Picardia; estque permuoita, in paludibus, 3. leucis distar à Caleto in austrum, & paulò plus à Gravelinga, 4. autem à Fano S. Audomari in Boream. Sæpe ab Hispanis tentata, irrito tamen conatu.

¶ Ardracum, *Ardragh*, oppid. Hiberniæ, in Lagenia prov. Brietio reste.

¶ Ardracum, *Ardee*, seu etiam *Ardrok*, oppid. Hiberniç, in Ultonia prov. & Comitatu Lugensi, ad fluv. Ardram, *Ardre*. 5. milliar. Hibernicis distat à Lugo in austrum, & 7. à Drogheda Boream versùs.

¶ Ardracum, *Ardragh*, urbecula Hiberniæ, in Connachtia prov. & Comitatu Lonfordieosi, 3. milliar. distar à Lacn Regida, 6. à Longofortio in austrum, & 12, ab Altona in Boream.

¶ Atdstinus, *Ardstin*, flnv. Scotiæ meridionalis, io Gallovidia prov. in Glottę ęstuarinm & mare Hibernicum se eaonerar prope *Ardstinsel* oppid. ex adverso Arranię insulæ.

¶ Ardnba, civitas Dalmatiæ, deinde Tininium Croatiæ, Slavè *Knin*, teste Joanne Lucio.

Cæs. Tac. Strab. Arduenoa, Ardenna posterioribus, *Selva d' Ardenna* Italis, *Forest d' Ardenar* Gallis, *Lautticherwaldt* Germaois, quibus etiam *Achterwalde*, saltus Gall. Belg. maximus, 500. mill. pass. in longitudinem patens, teste Laz. cujns magoa pars in ditione Leodieasi. Io Duc. Lucemburgensi, & in Eysalia reg. perseverat.

¶ Arduma, *Ardurnes* oppid. Scotiæ septentrionalis, cum flnv. cognomine, io Comiratu Strathnaverna, non longè à Virvedro promontorio.

Arebrigium, *Bourgh de la Thuile*, teste Simlero; pag. Salassiorum, oltra Augustam Prætoriam, in Alpibus Graiis. Aliis *Eremburg* pag. ejusdem tractus: qnod magis probatur. *Ant.*

¶ Arebrigium nunc, teste Brietio, est *Monago* vicus. *Ant.*

Areburiom, *Arensberg*, oppid. German. infer. in Eysalia reg. inter Col. Agrippinam & Treviros occurrens, inde 8. hine 10. leuc. à Monasterio urbe Duc. Juliacensi, 2. io merid.

¶ Areburium, seu Aremberga, *Aremberg*, sedet prope amnem *Aer*; estque Principatus S. R. Imperii. Distar 7. leucis à Juliaco in austrum, & 4. à Rheno fluvio in occasum.

¶ Arecloa, *Arcklo*, orbs Hiberniæ. Vide Arclovium. *Plin.*

Arecomici, & Aricomii Ptol. Aricomisci Strab. pop. Gall. Narbon. Volcis proximi, quorum urbs est Nemausos. Horum reg. *Armagnac* à Marliano indigitatur. Sed hæc in Aquit. noo in Narboneosi sita est. *Cæs.*

¶ Arecomici populi fuere Galliæ Narbonens. Aliàs sub Volcis; & hinc etiam Volcę Arecomici dicti fuere. Erant ubi nunc Occitania ioferior, *La bas Languedoc*, & io eo tractu in quo orbes Agatha, Luteva, Monspessulanus, Nemausus & Ucetia.

Aredate, *Ardacher*, teste Laz. olim opp. Norici, ad Danubium, apud Aram lapideam, nuoc pagus cum cœnobio, à Pechlaroo opp. 3. leuc. in occ. Liotium versùs; olim ea primis urbibus Norici ex Ptol. descript. *Ptol.*

Aregia, *Amaya*, oppid. Hispan. Tarracon. in regno Legionens. apud oppid. Sancti Facundi, à Legione 11. leuc. in ort. Burgos versùs ad 24. urb. episc. olim fuisse traditor. *Ex D. Isid.*

Arelas, Arelate Strab. & Plin. Arelatum Ptol. *Arles*, orbs Gall. Narbon. archiep. ad Rhodanum fluv. in Provincia prima, in qua multa manent antiquæ nobilitatis vestigia, ab Avenione 7. leuc. io aust. inter Nemausum 7. & Massiliam 14. sive 15. ab aquis Sextiis 12. in occ. Strabo scribit illam taotum a Massilia quantum Narbo ab Aphrodisio distare, cum duplo à Narbone Aphrodisium recedat. De ea Auson. io catal. nrb. *Poetis*

Gallula Roma Arelas, quam Narbo Martius, & quam
Accolit Alpinis opulenta Vienna colonis.

Regem habuit. Postremus, nomine Boso, cum Episcopo, quòd se non expectasset ad Sacra in nocte Nativit. D. N. alapam impegisset, ab Othone Imper. regno exutus, in cœnobium detrusus est. Ex quo tempore regnum Arelatense cessavit.

¶ Arelate distat à Nemauso 5, leucis io ortum, 12. ab Aquis Sextiis, & totidem à Massilia in occas. ad orientalem Rhodani alveum, ubi ex adverso incipit regiuncula feracissima, *la Camargue* vulgò dicta.

Aremorica, *Armagnac*, teste Rob. Constant. reg. Aquitaniæ Comit. Sed Dalecbampius Arecomica legendum putat. *Plin.*

¶ Aremorica dicta fuit etiam aliàs Aquitania, inquit Strabo; quia maxima pars populorum ejus ad Oceanum accolebant.

¶ Aremotica, *la Bretagne*, Galliæ provincia. Vide Armorica.

Arenacum, Herenatcum Anton. *Arnheim*, urb. Germ. infer. ex primis Geldriæ urbibus, ad Rhenum, haud procul ab illius in duos alveos scissione, inter Noviomagum Geldriae primariam 3. & Trajectum inferius 7. leuc. a Col. Agrippina 18. in Bor. *Tac.*

¶ Arenacum, *Arnheim*, urbs est permunita & elegans, & subest dominio Hollandorum ab anno 1585. A quibusdam etiam Arnhemium dicitur, & est in ea parte Geldrię, quae Velavia dicitur, 2. leucis distat à Noviomago in Boream, totidem a Doesburgo in occas.

¶ Arenae Olonenses, *les Sables d'Olonnes*; oppidum maritimum Galliae, io Pictaviensi prov. ubi periti nautae. Vide Olona.

Arenosum littus, *Latere*, teste Plin. opp. olim Corsicae ins. nunc pag. apud Urcioium sive Adiacium urb. in ora occid. *Ptol.*

¶ Aresberga, *Arensberg*, orbs Westphaliae, ad fluv. Ruram, *Roer*, in ditione Electoris Coloniensis, 4. leucis distat a Lippia in austrum, undecim autem a Colonia in ortum estivum, & paucis constat incolis.

¶ Arensburgum, *Arnsbourg*, oppidulum praecipuum insul. Osiliae, in mari Baltico, juris Svecici, cum castro permunito in ora orientali insulae. Distat 8. milliaribus Germanicis ab ora proximiori Livoniae, 28. autem à Riga io Septentrionem.

¶ Arenfium, *Arleux*, oppidul. Belgii, in Artefia prov. & confinio Flandriæ. Aliis eft Arlufium, hoc bello deformatum.

¶ Arenfvalda, *Arenfvvalde*, opp. Germaniæ, in nova Marchia Brandeburgica, juxtà lacum *Slavin*, & in limite Pomeraniæ, 4. leucis diftat a Lanfperga in Boream, & 8. à Stetino in ortum hibernum. Malè habitum fuit ultimo bello.

¶ Arentalium, *Herentals*, opp. Belgii in Brabantia, ad Netham fluv. Diftat 6. leucis ab Antuerpia. Aliis eft Herentalium. Vide ibi.

Steph. Areopolis, quæ & Moab Hebrçis, *Areer*, urb. Arab. petreæ, in Palæftinæ conf. ad Arnon. torrentem. Illam quoque Rhabathmomam Steph. appellat, Ptol. Rhabmathmomam.

¶ Arequipa, *Arequipa*, urbs Americæ meridionalis, in ora Peruviæ regni, epifc. fub Archiep. Limenfi. Diftat à mari 22. leucis, à Lima 120. in auftrum, & 75. à Cufco civitate, juxta fluv. Quilcam, eftque parvi circuitus, fub Hifpanis.

Lycop. Aretas, *Lipuda*, fluv. mag. Grçciæ, per fines Crotoniatarum apud Crimiffam opp. fluens, tefte Gab. Barrio.

¶ Aretas alluit Umbriaticum urbem, & poftea in mare Jonium fe exonerat. Ab aliis Aretus dicitur; eftque in Calabria ulteriori.

Liv. Arethon, fluv. Epiri, juxta Ambraciam in finum Ambracium decurrens, qui idem cum Arachtho videtur.

¶ Arethon fluv. Vide Arachtus; idem enim eft, & nunc *Spagmgmurifi* dicitur.

Strab. Plin. & al. Arethufa, urbs Syriæ epifcop. fub Archiep. Apameno, haud procul ab ipfa Apamea, media inter Epiphaniam & Emifam 16. mille paff. quam *Fornacafa* hodie dici ferunt. Pop. Arethufii Plin.

Plin. & al. Arethufa, *Tadino*, tefte Moletio, opp. Maced. ad fin. Strymonicum, inter oftia Strymonis & Tentyram opp. Pop. Arethufii Plin. Sed non *Tadino* opp. at *Rendina* urb. indigitari debet.

Cic. Virg. & al. Arethufa, item fluv. Siciliæ apud Syracufas ingens, in quem Alpheum fluv. Elidis ex Peloponnefo occultis fubter mare cuniculis fluere fabulantur, hac tempeftate exficcatus, tefte Faz. de quo Virg. lib. 3. Æn.

-Alpheum fama eft huc Elidis amnem
Occultas egiffe vias fubter mare; qui nunc
Ore Arethufa tuo Siculis confunditur undis.

Plin. Sol. Arethufa quoque lacus in Armeniæ & Mefopotamiæ confin. à Tigride fluv. procreatus, omnia fuftinens pondera, & pifces fluviatiles non excipiens, tefte Plin. & Sol. cap. 40.

¶ Arethufa, lacus Armeniç majoris, prope fontes Tygridis, qui eum præterfluit. Longè diftat à confinio Mefopotamiç, 80. autem mill. à Tigranocerta, versùs Septentrionem, & prope montes Gordiaeos.

Saluft. Polyb. Liv. Plin. & al. Aretium, Arretium Ptol. *Arezo*, urb. Hetruriç epifc. fub Arch.epifc. Florentino antiquiff. ab Areta Jani filio condita, ac una ex primis 12. Tofcorum col. inter Florentiam & Perufiam 40. mill. Paff. occurrens. Vafa Aretina apud vet. in pretio fuere. Mart. lib. 14. Epigr.

Aretina nimis ne fpernas vafa monemus.

Hujus urbis mœnia alta fuere, ex Sil. lib. 5.

-Pœnus nunc occupet altos
Areti muros, Corithi nunc diruat arcem.

¶ Aretium diftat a Perufia 33. mill. in occaf. aeftivum, & à Sena 28. in ort. Sedet in monte & territorio Florentino, fubeftque magno Hetruriae Duci.

Plin. Areva, *Erefma*, fluv. Hifp. Tarracon. in Durium apud Turrim Syllanam ex adverfo illius exceptus.

¶ Areva alius eft *Arlanzan*, fluv. Caftellae veteris, qui cadit in Pifuracam, & dein cum eo in Durium, teftibus Brietio, Sanfone, & aliis.

Ptol. Arevacae, Arevaci Strab. & Plin. Arevacci Appiano Alca. pop. Hifp. Tarracon. per quos Areva fluv. decurrit, ab eo nomen habentes. Horum oppida, *Aravacca*, à Madrito 10. leuc. *Areval*, inter Segobiam ad ortum, & Methymnam campeftrem ad occ. 6. & *Marchefia*, apud Medianam.

¶ Arevaci populi erant juxta Durium fluv. ubi nunc pars Caftellae veteris & territorii Segovienfis & Uxamenfis. Eorum oppida fuere Clunia, Uxama, Termos, Lucia, & Segobia.

¶ Arezibum, *Arezibo*, oppidulum Americae feptentr. cum fluv. cognom. in infula S. Joannis de Porta Divite. Diftat 3. leucis à civit. S. Joannis, in ditione Hifpanor. cum tota infula.

Script. Scot. Argadia, & Argathelia, *Argile*, reg. Scotiae occidua, ubi olim Novantae pop. in peninfula in oceanum contra Hiberniam excurrente, ab eaque tantùm 20. mill. paff. in Bor. diftante. Novantae potiùs auftraliùs pofiti ubi hodie *Galloway*. Vide Novantae & Canovaci.

¶ Argathelia, prov. Scotiae meridionalis. Sita eft inter Laviniam & Cantieram prov. aliafque erat fub Caledoniis propriè dictis, & ad Boream Novantarum. Diftat 50. ferè milliar. Scoticis ab ora littorali Hiberniae, & Marchionatus titulo gaudet.

Strab. Plin. Sol. Argaeus, mons Cappadociae maximus, valdeque excelfus, inter Cçfaream ad auftrum, & Sebaftiam ad Bor. fpatio 200. ferè mill. paff. extenfus, etiam aeftate nivofus & pruina opertus, tefte Sol. equos multos generans. De quo Claud. lib. 2. in Entrop.

Secula, Cappadocum tepidis Argaus acervis
Æftuat.

Hinc etiam Argaeus nomen gent. Claud. de quo Hon. epigramm.

Seu te Cappadocum gelida fub valle nutantem
Argaa lavere nives.

¶ Argaeus mons eft extenfus inter confinia Galatiç & Caefaream, prope Melam fluv. Diftat à Sebaftia 70. mill. paff. in auftrum, & 50. ab Afcanio lacu.

Argantomagum, five ex al. cod. Argentomagum, *Argentea*, opp. Gall. in finibus Biturigum & Lemovicorum conf. inter Bituricas & Engolifmam 16. leuc. quot à Lemovicis in Bor. Alterum quod in Martyrol. Argentomachum legitur, vulgò *Argentan* in Neuftria, five Normannia, inter Sagium & Fallefiam paulò fuprà 3. leuc. interfitum, haud obfcurum opp.

¶ Argentomagum primum, nempe *Argenton*, opp. eft in Bituricenfi prov. ad Craufiam fluv. in limite Marchiae Lemovicenfis. Diftat ab Inculifma 28. leucis in ortum. Aliud autem Normanniae, quod & Argentomum, *Argentan*, fedet ad Argenem feu Ornam fluv.

¶ Argelia, urbs Germaniae, quae Brietio eft *Torgau*, ad Albim fluv. Sanfoni autem eft *Erfort*, Turingiae primaria. Vide Erfurdia, & Erfordia.

¶ Argenes, *Orne*, fluv. Galliae, in Normannia, qui aliter Orna & Olina. Oritur prope Sagium urbem, & 3. leucis infrà Cadomum in mare Britannicum fe exonerat juxta Etrehamum oppidulum.

Ptol. Strab. Argennum, *Capo ftelluro*, tefte Soph. *Capo Bianco*, apud Nigr. prom. Joniae, inter Clazomenas & Erythras proximas urb. à quo Chios inf. 60. tantùm ftad. abeft.

Ptol. ¶ Argennum, prom. Joniae, ab aliis Arcennum dicitur.

Argennum alterum, Siciliae prom. *Capo di S. Aleffio*, ut Faz. teftatur, dictum, cum caftro nomen antiquum fervante in ora ad ort. inter Meffanam & Taurominium, à Meffana 24. mill. paff. à Taurominio 6.

Ptol. Argennum tertium, prom. Lesbi inf. tefte Strab. unde Arginufae inf.

Liv. Argentanum, *S. Marco*, tefte Barrio, urbs Brutiorum mediter. in Calabr. citer. epifc. fub Archiepifc. Confentino olim, (nunc enim eft exempta) inde 24. mil. paff. ad Polonem fluv. Temefae urbi excifae, cui fucceffit in epifcopali fede, finitima, ad 6. mill. diftans.

¶ Argentanum, *Argentan*, urbs Franciae, in Normannia ad fluv. Olinam. Vide Argentomacum.

Rutil. Argentarius mons, *M. Argentaro*, mons Thufciae, in ora auftrali, in mare inter portum Herculis & Telamonis excurrens, contra Ægilium inf. circuitu fupra 20. mil. paff. ad cuius radic. Cofae urb. erant. Abeft ab Ægidis inf. 20. mill. paff. De quo Rutil. l. 1.

Tenditur in medias mons Argentarius undas.

¶ Argentarius mons, *le col de l'Argentiere*, unus ex Alpibus, per quem tranfitus è Gallia in Italiam, in limite Marchionatus Salutiarum.

¶ Argentea, *la Plata*, urbs ampla Americae meridion. ex praecipuis Peruviae, & primaria prov. *de los Charcas*, in montanis, prope fluv. Picolmayum; urbs nova, fed fodinis argenteis mirè opulens eft, epifcop. fub Archiep. Limenfi. 280. leucis diftat à civitate Bulci in auftrum, & 28. a Potofi in ortum, fub Hifpanis.

Ptol. Argenteola, Argentiolum Anton. *Medulee* Molet. interpret; oppid. feu pagus Hifpan. Tarracon. in finibus Afturum.

Cic. Argenteus, Argentius Ptol. *Argentine* Plin. *Argenfe* Villanov. fluv. Gall. Narbonenf. in Provincia, inter Olbiam & Forum Julii in mare exiens. Alter vulgò *Argent* in Rhodanum influens, feparanfque Comit. Venufinum à Provincia reliqua.

¶ Argen-

¶ Argenteus fluv. *Argens* vulgò dicitur, & prope Forum Julii in mare Mediterr. cadit, 10. leucis ab Olbia in ortum. Sed Provincia separatur à Comit. Venayssino Druentia fluv: non autem alio fluv. *Argens* dicto.

¶ Argenteus, *Rio de la Plata* Hispanis, *Paranaguacu* Americanis, fluvius Americae meridionalis, qui aliter dicitur *de Paraguay*, ex maximis totius Orbis. Oritur, ut quidam volunt, in regione Paraguaja supra lacum *de los Xarayes* vulgò dictum, deinde longò cursu versùs Merid. Paraguajam secans bifariam, & rigatis aliquot aliis provinciis, uti & opp. Boni Aeris, Visitationis, Conceptionis, Sanctæ Fidei, Assumptionis, & septem Currentium, & auctus fluviis Picolmajo, Parana, Nigro, Carcarana, aliisque quamplurimis, in mare Brasilicum se exonerat per ostium 40. leucarum latum. A Gallis *Riviere de la Plata* dicitur. Ab illo regio circa ejus ostium vulgò *Provincia de Rio de la Plata* dicitur; estque fertilis admodum & irrigua.

Argenteus mons, *Sierra Segura* Floriano, *Sierra d'Alcaraz* Clusio, (à diversis oppid. diversa habet nomina) mons Hispan. Tarracon. unde Bætis fluv. apud Castonem opp. profluit. Appellatur etiam Argentarius ab Avieno.

Strab. ¶ Argenteus mons nunc *Sierra d' Alcaraz* dicitur, in Castella nova, versùs confinia regni Granatensis; estque pars montis Orospedę.

¶ Argentia, *Argenta*, burgus Ducat. Ferrarien. in Italia, medius ferè inter Ferrariam & Ravennam.

¶ Argentia, *Gorgonzola*, vicus Insubriæ & Ducatus Mediolanensis, ad incole Martesanum, 12. milliar. distat à Mediolano in ortum.

¶ Argentolium, *Argenteuil*, oppid. Galliæ, ad Sequanam, 3. leucis infra Lutetiam in ortum, Christi veste inconsutili celebre.

Sigeb. Argentomagum, al. Argentomachum, & al. Argantomagum, *Argentan*, opp. Gall. Celt. in Normannia, Sagio & Oximo ad 3. leuc. propinquum.

¶ Argentomagum, *Argentan* medium ferè sedet inter Sagium & Falæsiam, 2. leucis ab Oximo in occasum, ad Olinam fluv.

Ptol. Sexto Rufo & al. Argentoratum, *Strasburg*, & Italis *Argentina*, urbs Germ. super. ad Rhenum, Alsatiæ caput, ac ex præcipuis totius Germ. libera, & episc. sub Archiep. Moguntino, inde Basileam ad austrum & Spiram ad Sept. inde 14. hinc 12. leuc. a Nancejo & Metis Lotharingiæ urbib. 18. quot à Mont. Bellicardo urbe Sequanorum, à Biponto 15. Hìc Alemanni à Juliano primum, postea à Gratiano August. ad 30. mill. cęsi. De Argentorato, quod etiam Argentina posterioribus dicitur, sic in lib. 5. itin.

In primisque altam propiùs fert inclyta turrim
Argentina, domus doctorum clara virorum.

¶ Argentoratum, Gallis *Strasbourg*, urbs est amplissima & dives, estque permunita, ad fluv. Hellelum, Ill, ubi cadit in fluv. *Breusch*, & nomen perdit, non longè a Rheno, qui ibi jungitur ponte ligneo. Sedet in Alsatia inferiori; ibique Turris Ecclesiæ Cathedralis miri ac planè stupendi operis.

Ptol. Argentuaria, Argentaris Aur. Victori, *Herburg*, teste B. Rhenano, opp. Germ. super. ad Ellum fluv. Colmariæ urbi vicinum, vix dimidia leuca in ort. Rhenum versùs, excisum, ex quo Colmariam illi successisse ferunt, Argentuariamque novam dici.

¶ Argentuaria aliis est ipsa Colmaria; quod rectius Est in Alsatia, & sub dominio Regis Franciæ.

Argenum, Argennum Ptol. Vide ibi.

Strab. Plin. Ptol. Argenus, *Arguenon*, teste Bertrando Argent. fluv. Gall. Celt. per Britanniam minorem fluens, apud portum Saliocanum, & fines Normanniæ, post Titum fluv. mari exceptus, Sed apud Ptol. non videtur esse nomen fluv.

¶ Argenus, *Arguenon*, alluit Jugonem oppidum, & in mare Britannicum cadit, 3. leucis a Maclovinpoli in occas. & 10. à limite Normanniæ.

Argeus, mons Cappad. Vide Argæus.

Argi. Vide Argos.

Liv. Ptol. Argia, *Romania*, reg. Peloponnesi, inter Arcadiam ad occ. & mare Ægæum ad ort. Argolis Melae, sic ab Argo urbe primaria, per quam Inachus fluit, & in qua Lernae palus est.

¶ Argia prov. terminabatur à Septentrione Saronico sinu & Corinthia prov. ab Occidente Arcadia, à Meridie Laconia, & ab Oriente sinu Argolico & mari Ægaen. Nunc à plerisque Saconia dicitur, & a quibusdam Romania Moreae; totaque subest Turcis.

Argiae Plini parvae ins. sunt Cariae, num. 20.

Argidava, *Argisch*, teste Laz. opp. Daciae, in Valacchia, apud fines Transylvaniae, intra montes, inter Cibinum urbem Transylvaniae ad occ. & Tergovistum Valacchiae metrop. ad ortum 8. mill. Hung. distans. *Ptol.*

Argiletum, locus Romae, apud palatium, unde tabernae Argiletanae apud Mart. lib. 1. *Mart.*

Argiletanas mavis habitare tabernas.

Ibi enim habitabant multi artifices.

Arginusae, ins. tres ante Canam opp. Æolidis, teste Strab. Sed teste Plin. opponuntur Lesbo, ab Ægis 4. mil. pass. distantes, Apud Steph. adjacent Maleae promont. Lesbi. Nomen habeat ab Argeno prom. Lesbi illis proximo, ut videtur. *Strab. Plin.*

Argiros, vel Argirus, urbs Indiae citer. nunc, ut Dom. Nigro videtur, *Orisa*, Urbs regia. *Ptol.*

¶ Argiruntum, *Pescha*, urbs Liburniae, in ora maris Adriatici Cluverio teste. Vide Argyruntum.

Argita, *Banney*, teste Ortel. sed Camdeno, cui magis fido, *Swilli*, fluv. Hiberniae, per oram septentr. fluens. Ex quo mihi potiùs *Der* videtur ex lacu ejusdem nom. (in quo Righia urbs) longo tractu inter ort. & Bor. fluens, mari apud Castrum novum exceptus. *Ptol.*

¶ Argita, fluv. Hiberniae, Robogdios pop. rigabat. Nunc est *Band.* fluv. Ultoniae prov. qui per lacum Neaugum labitur, & dein in Oceanum Caledonium se exonerat inter Comit. Colranensem & Antrimensem, Sansone teste.

¶ Argithea urbs fuit Epiri, & caput Athamaniae, in mediterraneis, versùs Thessaliae limites.

Argivi, pop. Graeciae, ab Argis dicti, quorum frequens est mentio, apud Poetas, maximè apud Virgilium: *Polyb. Virg. & al.*

Troja vacat lacrymis, ludis Argiva juventus.

Argivi olim furacitatis ita notati sunt, ut cùm etiam palam furarentur, adagium ortum sit ab illis, *Argivi fures*, apud Suid. in palam improbos. Contrà, *Argivo clypeo dignus* de generoso & venerando dicebatur. Nam apud Argivos pueri incorrupti & puri clypeos prisco more gestabant. Argivi etiam malè apud veteres audiebant, tanquam sycophantae & calumniatores: unde manavit adagium, *Argiva calumnia*, apud Diogen. de detractatoribus magnisque calumniatoribus.

¶ Argla, *Arglas*, opp. & portus Hiberniae, in Ultonia provincia, & Comit. *Dovvne*, in littore, versus Scotiam, ad ostia fluv. *Coy*, & ex adverso peninsulae *Ardes*, 14. mill. Hibernicis à Rupe Fergusii in austr. distat.

Argolis, reg. Peloponnesi, eadem cum Argia. Unde Argolicus nom. gent. apud Poetas, uti apud Virgil. lib. 8. Æneid. *Pomp. Mel.*

Dum bello Argolici vastabant Pergama Reges.

Hinc Argolicus sin. apud Ptol. *Golfo di Napoli di Romania*.

¶ Argonna, *Argonne*, regiuncula Franciae, cujus periere limites. Partim est in Campania, & partim in limite Lotharingiae, versùs Mosam & Virodunum, ubi Bellomontium & Claromontium.

Argos triplex. 1. Peloponnesiacum, *Argo* adhuc dictum, Argiae reg. caput, urbs olim episc. sub Archiepisc. Corinthio, inde 25. mill. pass. distans, nunc metrop. est sive archiepisc. 2. Amphilochium cognomine in Epiro, *Anfilocha* vulgò, inter Ambraciam & Cassiopem occurrens in finibus Acarnanum. 3. Pelasgicum dictum, in Thessalia vulgò *Armiro* ex tab. recent. in ora sinus Pagasaei, Larissae proximum; tametsi ipsa Thessalia Argos Pelasgicum appellata est apud veteres, uti apud Strab. lib. 9. Argos 1. Hippium, ab equis qui generosi ibi multique proveniunt, cognominatur. Argi num. plurium apud Liv. & al. dictum, uti apud Virg. lib. 2. Æn. *Strab. Plin. Pausf. & al.*

Si patrios umquam remeassem victor ad Argos.

¶ Argos Amphilochium urbs erat Epiri, in Amphilochia, inter Ambracium sinum & Acheloum fluvium, longè autem à Cassiope in austrum. Nunc omnino periit, Brietio teste.

Argous portus, *Porto Ferrajo*, portus Æthaliae, seu Ilvae ins. maris Tyrrheni, teste Paulo Jovio; contra Populonium, inde 10. mil. pass. in austr. *Strab. Apol.*

¶ Argous portus, *Porto Ferrajo*, seu *Porto Ferraro*, nunc est sub potestate magni Ducis Hetruriae, qui eum munivit tempore Caroli V. Imperator. Sed nullam Cosmopolim ibi condidit Cosmus, neque ejus successores, ut dixere Maginus & alii post eum. Et ego ipse ter testis oculatus nullam invenire potui Cosmopolim in tota Ilva insula, neque in viciniis.

¶ Arguinum, *Arguin*, castrum Africae, in ora maris Atlantici, & in Nigritia regione, & tractu Gualata. Captum à Batavis anno 1633. & ab Anglis expugnatum hisce ultimis temporibus. Insulam habet cognominem in littore.

¶ Argus, *Arg*, fluvius Germaniae, in Suevia provinc. Vangenam alluit, & postea in lacum Constantiensem se exonerat prope Langenarchiam oppidulum.

Strab. Argyripa urbs fuit Apuliae Dauniae, Argypana a Polyb. dicta, Arpi Cic. Ptol. & al. Vide Arpi. Virg. lib. 11. Æneid.

Ille urbem Argyripam, patriae cognomine gentis,
Victor Gargani condebat Japygis agri.

Nicep. Calli. Argyropolis suburbium erat Byzantii, Chrysopoli alteri ejusdem urbis suburbio oppositum: quae duo suburbia stabant ante urbem à Barbaris occupatam.

Ptol. Argyrutum, Argyruntum Plin. *Scrissa* Nigr. interpr. opp. olim, nunc pag. Illyrici, in Liburnia, in ora marit. inter Vegiam & Enonam ad ort. Moletio est *Novigrad* opp. ejusdem tractus. Sed, teste Jacobo Petro Luccaro Ragusaeo, *Obrovazo* hodie dicitur.

Prov. Rom. Arhusia, *Arhusen*, urbs Daniae episc. sub Archiepisc. Lundensi, in ora Cimbricae, seu Jutiae orientalis; à Viborgia 10. leuc. in ort. quot ab Ælburgo in austrum, Slesvicum versùs 30.

¶ Arhusia urbs est Daniae, in Jutia Boreali, & in ora sinus Codani. Illam perfluit Gutulus amnis; eique adjacet Scanderburgum arx ad 3. leuc. in occasum. Distat autem 6. leuc. a Fionia insula in Boream. Vastata fuit à Svecia ann. 1644. subestque Regi Daniae.

¶ Ari, *Arys*, pop. Americae, in Brasilia, versùs praefecturam Portus Securi, in mediterr. Laetio teste.

Strab. Plin. Mel. & al. Aria, *Heri* & *Corasan*, teste Jac. Castaldo, reg. Asiae, in regon Persarum, inter Parthiam ad occ. & Bactros ad ortum, ac inter Hyrcaniam ad arctos, & Drangianam ad merid. cujus urbes olim clarae Aria nunc *Heri*, (unde nomen est regioni) Bitaxa, & Alexandria. Pop. Arii & Arienses.

¶ Aria, Persiae regio, quae nunc *Chorasan* dicitur, habebat olim à Septentrione Bactrianam & Margianam, ab Oriente Paropanisum, à Meridie Drangianam, & ab Occidente Parthiam. Sed paulò remotior erat ab Hircania; & ejus urbs Aria nunc *Herat* seu *Serheri* dicitur; distatque 30. circiter leucis Hisp. a lacu Ario seu Burgiani in occasum. Urbs est ampla & dives, & rosis suis celebris.

¶ Aria, *Arroe*, seu *Arren*, insula parva maris Baltici, juris Danici, prope partem australem Fioniae insul. ubi castrum *Koping*; estque Ducatus Slesvicensis.

Ptol. Ariacae, pop. Scythiae, intra Imaum mont. apud Jaxartem fluv. in Sogdianorum confinio; quos Castaldus *Decan* dici testatur.

Ant. Arialbinum, *Mulhausen*, teste Simlero, urbs libera Germ. super. in Alsatiae & Sungoviae conf. inter Basileam ad austrum 3. & Colmariam ad arct. 5. leuc. a Mont. Belicardo 8. in ort. Aliis, ut Rhenano & Laz. *Prantzenheim*, opp. ejusdem tractus, apud Ensheimiam urbem, a qua 5. leuc. Basileam versùs, à qua 3, pariter recedit. Est autem Prantzhemium Mulhusio propinquum. Artalbinum habent alii cod.

¶ Arialbinum, Cluverio & aliis est *Basle*, urbs episcop. sub Archiep. Bisuntino, ad Rhenum, & ex 13. cantonibus seu pagis Helvetiis modernis. Basilea, incolis *Basel*. Vide ibi.

Hero. Arianthe, *Folone*, teste Barrio, opp. Oenotriorum, in Calab. citer. ad fluv. cognominem, apud Ninaeam, sive, ut nunc dicunt, opp. S. Donati, inter Balbiam & Artemisiom 4. mill. pass. dissitum; Sed potius *Arenda* videtur opp. ejusdem reg. inter Frigidum & Agellum, ab Amantia 6. mill. pass. Agello propius.

Prov. Rom. Arianum, *Ariano*, urbs episc. Hirpinorum, in mont. sub Archiep. Beneventano, inter Beneventum & Luceriam, à Benevento 16. mill. pass. à Luceria paulò remotior. Sic ab ara Jani dicta. Proprium habet Comitem.

¶ Arianum, *Ariano*, urbs est parva. Sita est in regno Neapolitano & principatu Ulteriori, in colle difficili; distatque à Luceria 25. mill. in austrum, & 12. a Benevento, ad radices Apennini.

¶ Arianum, *Ariano*, opp. est Ducatus Ferrariensis, in Italia, ad Padum, unde regio adjacens *Polesino di Ariano* dicitur, in limite Veneto. Distat ab Adria 9. milliar. in austrum, & à Ferraria 25. in ortum aestivum.

¶ Ariaratha, urbs Armeniae tertiae, episc. sub Archiep. Melitenensi, quae aliter Ariarsathea dicebatur, ad montium radices, & non longè à Mela fluvio, 80. mill. pass. ad Arcis in occas. & totidem a Sebastia in merid.

Ant. Ariarica opp. fuit Sequanorum, in Burgundiae Com. à Vesontione 16. mil. Urbam versùs, inde 24. distantem. Qui nunc dicatur, nondum didici.

Ptol. Ariaspe, *Gobinan*, ut videtur aliquibus, urbs Drangianae, olim praecipua, in occ. vergens, Ariam versùs.

¶ Ariaspe aliis est *Callatio*, oppid. Persiae, ad fluvium Salum, 20. circiter leucis à *Gobinan* in ortum aestivum, & centum plus minus ab *Hierat* in meridiem; estque parvi nominis.

¶ Arica, *Arica*, opp. Americae meridion. in ora Peruviae, in prov. *de los Charcas* dicta. Centum circiter leucis distat ab Argentea in occas. aestivum, & totidem ferè a Cusco in austrum sub Hispanis; paucisque constat incolis. Sed portum habet capacem.

¶ Arica, *l'isle de Sarck*, insula maris Oceani, in littore Normanniae, in ditione Anglorum, parva circuitus, inter Jarsejam & Garnsejam insulas. Ei adjacet parvus scopulus, qui ab Anglis *Little Sarck* dicitur seu parva Arica.

Cic. Liv. & al. Aricia, *l'Ariccia*, urb. & col. olim clara Latii, nunc oppidulum, ab urbe Roma 16. mill. pass. haud procul a Velitris, inde 4. mill. recedens, Albae quoque finitima. Ibi porri mirae magnit. proveniunt. Ab Archilocho condita traditur, & de Ariciae Atticae puellae ab Hippolyto adamatae nomine dicta. Pop. Aricini, & Aricinos nom. gent. Ovid. lib. 6. fast.

Inspice quos habeat nemoralis Aricia fastos,
Et populus Laurens, Laviniumque meum.

Apud Aricium lacus est Aricinus dictus, qui & Triviae: de quo ibid. Ovid.

Lucus eum, nemorisque sui Dictynna recessu
Colat: Aricino Urbius iste lacu est.

¶ Aricia, *la Riccia*, urbs fuit Latii, nunc oppidul. Camp. Romanae, Ducatus titulo insignitum, in colle. Ei ferè adjacet lacus Aricinus, nunc *Lago di Nemi* dictus.

Aricomici, pop. Gall. Narbon. Vide Arecomici.

Ant. Ariconium, *Kenchester*, teste Camd. opp. Albionis, in Anglia mediter. inter Callevam ad ort. 59. & Iscam ad occ. 32. mill. pass. Aliis est *Hereford*, urb. episc. in Angliae & Walliae conf. sive locus apud Herefordiam.

¶ Ariconium opp. fuit Dobunorum, in Anglia, nunc vicus *Kenchester*, in Comitatu Herefordiensi, non longè à Walliae confinio & à fluv. Waga, vix tribus milliar. ab Herefordia in occasum.

¶ Ariel, *Ariel*, fluv. Tartariae minoris, seu Precopensis. In Borysthenem fluvium se exonerat infra Circassiam urbem, Hondio teste.

Ptol. Arietis frons, Κριοῦ μέτωπον Graecè, *Fanar*, sive *Famar* teste Nig. prom. Tauricae Chersonesi, in ora Australi, ex adverso Carambis prom. Paphlagoniae 300. mill. pass. distans. Alterum Plin. & Ptol. ac Strab. prom. Cretae, in conf. orae Australis & occid. *Capo Hernico* nunc, a littore Cyrenaicae reg. sive à Phycunte illius prom. 2. mill. stadiorum, teste Strab. in Bor. distans.

¶ Arigia, sive Aregia, *l'Ariege*, fluvius Galliae, in Occitania provincia. Cadit in Garumnam. Vide Alburacis, & Aurigera.

¶ Arima, *Arima*, urbecula Asiae, in ora litterali Japoniae, & in ea parte quae *Ximo* dicitur. Portu gaudet commodo in regione *Figen*, 6. leucis Hisp. distat a Nangasachio in austrum, & decem circiter ab Amacusa in ortum. Ibi aliàs multi Christiani.

Plin. Sol. & al. Arimaspi, pop. Scythiae, uno tantùm oculo praediti in fronte, ut veteribus persuasum est, teste praesertim Sol. cum Plin. de quibus Luc. lib. 3.

-Auroque ligatas
Substringens Arimaspe comas: hinc fortis Arius.

¶ Arimaspi erant pop. Sarmatiae Europaeae, & habitabant ubi nunc Ingria & Ducatus Novogradensis & Plescoviensis, in Moscovia.

Cel. Liv. Ariminium, *Rimini*, urbs Æmiliae episc. sub Archiep. Ravennate, inde 35. mill. pass. in ort. ad ostia Arimini fluv. inter Bononiam & Anconam ad ort. quasi media ad 70. mill. pass. dissita, ab Urbino 30. Ravennam versùs. Hic Flaminia via ab urbe Roma perducta terminatur, & Æmilia (unde nomen regioni) incipit, Placentiam usque protracta. Hic etiam pons lapideus mirae structurae, Augusti Caes. opus. Pop. Ariminenses, pop. Rom. fideles; nam haec una ex 18. col. quae Romanis pecunias contra Hannibalem suppeditarunt, teste Liv. De Ariminio Luc. lib. 1.

Vicinumque minax invadit Ariminium, ut ignes.

¶ Ariminium urbs sita est in Romandiola prov. in plano; estque alegans civitas, sub dominio Summi Pontificis, in ora maris Hadriatici, 20. milliar. distat à Pisauro io occasum æstivum, 25. autem a Ravenna in ortum hybernum, & paulò minùs ab Urbino in Boream.

¶ Ariminus, *Marecchia*, fluv. Æmiliæ prov. Italię, ortus ax Apennino monte, prope fontes Tibetis, Arimioum alluit, & ibi cadit in mare Hadriaticum.

¶ Arimoa, *Arimoa*, insul. Asiæ, versùs Novam Guineam, & prope oram septentr. Terræ *dos Papaous* vulgò dictę, à Batavis detecta initio hujus seculi. Est parvi circuitus, & inter insulas Moam & Guillelmi Schuteni.

Ptol. Arina, *Tezela*, testa Marmol. opp. Maurit. Cæsariens. mediterr. Victoriæ urbi finitimum.

Cass. Ariniamum, *Arignano*, Hetrurię gemioom opp. unum ad Aroum fluv. inter Florentism, abea 12. mill. pass. in ort. & Aretium: alterum in Faliscis, apud Tiberim, & Soractem mont. ab urbe Roma 24. mill. pass. Fesceniam urb. varsùs, inde 4. Ocriculum versùs dillantem, nuper Duc. tit. insignitum.

¶ Arinianum, opp. Faliscorum, oune vulgò *Rignano* dicitur; estqne in colle, in provinc. Patrimonii dicta, uno milliari à Tiberi fluvio; & paucis constat incolis, 15. milliar. ab urbe Roma in Boresm. Arinianum autem territorii Florentini est taotùm vicus ad Arnum, quod vulgò *Arignano* nuncupator.

Steph. Arintha, al. Ariantha, opp. Brut. in Calab. citer. à Ninæa 8. mill. pass. Patyco, seu Paulæ proaimum, intet Mulam & Surdum fluv. Vide Ariantha, quam tamen Barrius diversam facere videtur.

Vet. Inscr. Ariodonum, *Erding*, opp. Noricl, in Bavaria, à Salisburgo 4. leuc. in Bor. Pataviam versùs.

¶ Arinna, *Ariona*, oppid. Hispaniæ, in Vandalitia prov. duabus leucis ab urbe *Anduxar*. Vide Aurieja, & Alba Vircaonensis.

¶ Ariona, fluv. Illyrici, apud Scylacem, bodie *Ombla*. Influit in portum Agravonitarum, nunc *Cravosa* dictum, seu S. Crucis, prope Ragusium, teste Joanne Lucio.

Ptol. Arisabium, *Ava* Cast. ea levi tamen conjectura, orbs Indiæ, extra Gangem mediterr. regia.

Strab. Plin. Arisbe opp. fuit Troadis, quod & Æolidi tribuitor; sed malè. Nam erat Ilio & Sigæo prom. propinquum, teste Plin. Ejus mem. Luc. lib. 3.

Idalie, & nimium glebis exilis Arisbe.

¶ Ariscotum, *Arschot*, urbs Brabantiæ, in Germania inferiori, cum titulo Ducatus, ad Demeram fluv. Vido Aricotium.

¶ Aristadinm, *Arnstat*, opp. Germaniæ, io Thueingia. Vide Arnostadium.

Ptol. Aritium, Aritium prætorium Auton. *Benavente*, And. Relendio taste, opp. Hisp. Lusit. ab Ulyssipone ferè 10. leuc. Emeritam versùs in ortum, à Scalabi 4. apud Salvaterram.

Plin. Arius, *Polimalon*, fluv. Ariæ prov. illrm interluens, inter occ. & ort. urbem quoque illius regiam intarmeans, Ária à Ptol. dictus: qui etism *Heri* de reg. & urbis nomine appellatur. Arius etism nom. gent. ab Aria reg. derivatum. Luc. l. 3.

—Hinc fortis Arius,
Longaque Sarmatici.

¶ Arius, *Lac de Burgian*, lacus Ariæ, in Persia. Recipit Arium fluv. & alios; estque in prov. *Chorasan*, versùs Oaum fluvium.

Arlape, *Erla*, teste Laz. opp. olim, nunc pag. Noriei, in Austria, apud Danubium, ubi is fluvium cognominem excipit, apud Pechlarnum opp. quod Arlape successisse videtor Fluv. verò Arlape, sive Arlapa, *Erlaph* dicitor.

Lib. Not. ¶ Arma, *Arma*, prov. & oppidum regni *Popayan*, io America meridionali, peope fluv. Caucam. 50. leucis distat ab urbe Popajani in Boream, & 25. ab oppido S. Fidei Antiochiæ in austrum.

¶ Armadabatum, *Armadabat*, quæ & *Harimedevvat*, urbs Asię prædives & ampla, non procul à mari Indico, in regno Cambajæ, in ditione Magni Mogolis, & ex præcipuis illius tractus. Dicitur ab aliis *Amadabath*; estque caput prov. *Gazarata*, 18. leucis distat ab urbe Cambaja, & 45, ab orbe Surata in Boream.

Scrip. Hiber. Armacha, *Armagh*, urbs Archiep. Hiberniæ, Ultooiæ metrop. ad Eaugum lacum, à Dublinio Laginiæ metropoli ad 55. mill. pass. in Bor. distans. Hujus urbis Archiepiscopus totius ins. Primas est: sub quo Episcopi Dunensis *Dovvn*, Conerens. *Conner*, Midens. *Meth*, Derens. *Derry*, Ardachadens. *Ardagh*, Clogharens. *Clogher*, Rapotens. *Robogh*, Kilmorens. *Kilmore*, Drumorens. *Dromore*, Cluanens. *Ziloom*, aliis *Cloney*, Dundalcens. *Dundalk*, cum aliquot aliis, qui ad Armachanam metrop. spectabant.

¶ Armacha Archiepiscopalis facta anno 1151. ab Eugenio III. Sedet ad *Kasin* fluv. non autem prope lacum; habetque Comitatum seu provinciam cognom. Incendiis deformata & penè diruta jacet à multis annis; & antiquitus loco *Dramsailich* nomen fuit, Speedo teste, 12. milliaribus Hibernicis distat à lacu Neaugo in austrum, & totidem à Monaghano in Boream.

¶ Armalausi, populi Germanię, ubi nunc Palatinatus superior seu Bavaria. Ibi antea erant Narisci, Brietio teste.

¶ Armanas, fluv. Armeniæ. Vide Arsamates.

¶ Armanothia, *Armanoth*, prov. Scotiæ septentrionalis, obi aliàs Cantæ & Lugi pop. Altissimis montibus referta est; & pars est prov. Rossiae, inter Loquabriam & Moraviam prov.

¶ Armauria, urbs Armeniæ majoris, inter fontes Euphratis & Lichnitem paludem, & 50. milliaribus ab Artaxata in occasum.

Armene vicus est Sinopensium, cum portu, quem incolæ ob frigiditarem loci muro einaere, quasi calidus futurus esset. Unde *Armenen muro cinxere* apud finitimos in proverbium stoliditatis versum est, auctore Steph. Qui locus *Carini* nuoc dici fertur. *Ptol.*

Armenia major, *Turcomania* Turcis, *Thoura Emnoe* vel *Aremnoe* Persis, *Zelbecdibes* Nestorianis, reg. Asiæ notissima & ingens, ulrra Euphratem, a Cappadocia & Armenia minore separantem, usque ad Mediæ limites in ort. extensa, inter Iberiam ad arctos, & Mesopotamiam ad merid. perstricta: cujus urbes quondam claræ, Artazata, Thospia, Artemita, & Arsamosata. Nomen ab Armeo, seu Armenio, Jasonis Comite habere fertur. Pop. Armenii. Inde Euphrates & Tigris cum Niphrato ortum ducunt. Luc. lib. 3. *Strab. Plin. Ptol. & al.*

Armeniusque tenens volventem saxa Niphratem.

¶ Armenia major nunc vulgò *Turcomania* & *Curdistan* dicitor, & ferè tota subest dominio Torcarum. A Septentrione dividitur ab Iberia, & Colchide Moschicis montibus, & Ciro fluv. à Meridie monte Tauro à Mesopotamia, & monte Niphrate ab Assyria discernitur. Ad occasum habet Euphratem fluv. & ad ortum montem Caspiom, quo a Media dividitur. Regio olim percelebris, nunc a paucioribus inhabitata. Quasdam habet urbes alicujus momenti; uti *Revan*, *Erzerum* ad Euphratem, *Van*, quæ Arthemita quibusdam, *Teflis*, quæ dicta Artaxata, *Cars*, & al.

Armenia minor, *Anaduole*, teste Nig. & alicubi *Pegian*, teste Cast. & ubi Colchorum fines attingit, *Acopenlu*, ut Leuncl. scribit, reg. Asiæ, inter Cappad. ad occ. & septentr. Euphrtem fluv. ad ort. Syriam & Ciliciam ad austr. contenta. In ea orbes olim celebres, Melitene, Satala, Nicopolis. *Cic. & al.*

¶ Armenia minor nonc *Aladuli* dicta. Tota paret Turcis. Ibi urbs praccipua *Marax*, quae forsan Marala & Carmala dicebatur.

Armenius, mons, in Armenia majore, juxta Iberum fines, ea quo Phasis Colchorum fluv. erumpit; qui Moschicus à Ptol. dicitur. De Armeniis pop. Ovid. in epist. ad Liv. *Dion.*

Armeniusque fugax, & tandem Dalmata supplex.

¶ Armentariae, *Armentieres*, oppid. Flandriae, ad Lisam fluv. ultimo bello notum. Distat ab Ipra 3. leucis in austr. ab Insula 3. leucis, 4. à Bassea in Ceciam, & 3. à Belliola; estque elegans oppid. & sub dominio Regis Franciae ab anno 1668. pace ad Aquisgranum confecta.

Armentarium, vel Armamentarium, *Thuys te Bretten*, locus Batavorum, in Hollandia, excisus, apud Cattorum vicum, qui à Lugduno 1. leuc. in Bor. versùs littus maris distat. *Vet. Inscr.*

¶ Armamentarium, teste Cluverio, est *Roomburg*, prope Lugdunum Batavorum.

Armenria, *Armenza*, urbs Hisp. Tarrac. in Cantabris, olim epis. nunc vicus, collegio Canonicorum in Victoriam proaimam urb. translato. *L. b. Conc.*

¶ Armentio, *Armanson*, fluv. Galliae, in Burgundia. Oritur supra Semurium oppid. quod alluit, in Aleaiensi tractu, Tornodorumque rigat, & in Icaunam cadit infra Antissiodorum.

Armina, sive Armena, (utroque anim modo legitur) *Strab.*

Plin. Ptol. vic. Paphlagonię, apud Sinopen urbem, nunc *Carimo*, teste Mol. Vide Armeoe.

¶ Arminiacensis tractus, *l'Armagnac*, regio Gallię, in Aquitania seu Vasconia superiori, inter Benearoum & fluv. Garumnam. Ejus precipuę urbes sunt Auscii & Lactora. Aliàs habuit Comites in historiis Francicis percelebres.

¶ Armirus, *Armiro*, fluv. insul. Cretæ, in agro Rhitymnensis. Cadit in mare Creticum prope Castrum vetus.

Scrip. Brit. Armone, *Arven*, sive *Arvon*, opp. Albionis, in ora Walliæ, contra Monam ins. vicinam, à Bangoriensi urb. 7. mill. pass. Angl. in occ. Alii Arvone scribendum ajunt; quod magis placet. (*Caernarvon* forsan.)

¶ Vide Arvonia.

Cæs. Armoricæ civitates, reg. Gall. Celt. extrema, ad Oceanum in occ. & Bor. extensa, quæ postea Britannia dicta est, & Hermionia, *Bretaigne*, & incolis *Lbydavv*, teste Rob. Cænali. Armoricus Fortunato ipsa reg. nominatur. Pop. Britones apud Eginarthum & Jornandem. Ven. Fort. lib. 3. de Felice Episcopo:

Ultima quamvis sit regio Armoricus in Orbe,
Felicis meritis cernitur esse prior.

¶ Armorica, *la Bretagne*; est prov. amplissima, quæque alias Duces habuit proprios. Sed adjuncta fuit regno Galliæ sub Carolo VIII. Rege, cui nupsit Anna Ducissa & hæres hujus prov. anno 1488. Vide Britannia minor.

¶ Armorum prom. *Capo dell'armi*, in Calabr. ulteriori, prope fretum Siculum in mare excurrit; quod aliàs Brotium & Leucopetra dicebatur. Vide ibi.

¶ Armotia, *l'Isle d'Armet*, insula Galliæ, in ora Santonensis prov. Brierio teste & aliis.

Ptol. Armozum, *Capo Jaquette*, prom. Carmaniæ, ad fretum sive ad fauces sinus Persici, contra Arabiæ fel. oram proximam, in qua Asaborum prom. inter quæ duo promon. Armusia est ins.

¶ Armozum prom. à multis *Capo d'Ormus* dicitur; estque in Perside, è regione Armusiæ urbis. Promonr. autem Carmaniæ, quod nunc *Capo Jasques* dicitur, 150. mill. pass. distat ab Armuzia in ortum.

Plin. Armuzia, Armuza Ptol. *Ormus*, ins. cum urbe regia ejusdem nominis, & emporio celebri in ore sinus Persici, inter Armozum prom. Carmaniæ, à quo nomen sortita est, & Asaborum prom. Arabiæ. Cujus Rex (qui in Arabia fel. & in Perside & Carmania dominatur) Lusitanorum, qui ibi arcem tenent munitissimam, & frustra armis Arabum ac Turcarum tentatam, vectigalis est, ac sub illorum tutela regno potitur. Abest à Teredone urbe, ostiis Tigridis finitima, sive ab intimo sinus Persici recessu, 300. leuc. Hisp. in ort. à Goa urbe Indica, Lusitanorum col. & regia 21. dierum navigatione in occ. ab ostio Indi fluv. 200. leucis in occ.

¶ Armozia urbs est Persidis, regni cognominis caput, celebris unionum copia. Ab antiquis Organa dicta fuit, teste Verrerio, Harmosa Arriano. A Tartaris autem *Necrokin* dicitur. Distat 350. leucis Hispanicis circiter ab ostio Indi fluvii in occasum, & à Teredone 400. similibus leucis in ortum, 70. à Mascato in Boream, & 40. ab urbe *Jasques* dicta; estque in insula circuitus 9. mill. pass. & 12. milliaribus distat à continenti Persiae. Aliàs Reges habebat proprios sub clientela Lusitanorum, qui illam urbem cœperant anno 1507. Duce Alphonso Albuquerquio, nunc autem subest dominio Persarum, qui inde Lusitanos & Regem insulae ejecerunt, arcemque illam munitissimam auxilio Anglorum expugnarunt die 25. Aprilis 1622. & ab eo tempore urbs ista, aliàs emporium celeberrimum, sic defecit, ut nunc ferè destructa & deserta jaceat: & ex ejus ruinis crevit urbs *Gambron*, seu *Bander Gamron*, in viciniis, & in proxima continenti Persiae.

Ptol. Plin. & al. Arna opp. fuit Umbriae, Mevaniae & Hispello finitimum, licèt ejus nullum exstet vestigium. Pop. Arnates Plin. De ea Sil. lib. 8.

His, urbes, Arna, & latis Mevania campis,
Hispellam.

Fuit & Arne urbs Phthiotidis: cujus mem. Plin.

¶ Arnaeum Ducium, *Arnay le Duc*, opp. Franciae, in Burgundia, in Alexiensi tractu, 6. leucis distat à Sadolenco in ortum, & totidem ab Augustoduno in Boream, ad fontes Arosii fluv. estque peramœnum & cultum.

Segine Arnapa, *Horndiep*, teste Ortel. fluv. Frisiae occident. Groningam urbem alluens.

¶ Arneborgum, *Arneburg*, oppidulum Germaniae, ad Albim fluv. in veteri Marchia Brandeburgica, 2. leucis ab Havelberga in meridiem, & 7. à Magdeburgo in septentrionem. Paucis constat incolis, & ferè dirutum fuit ultimo bello Germanico.

¶ Arnedum, *Arnedo*, opp. Americae meridionalis, in regno Peruviae. Distat 16. leucis à Civitate Regum in Boream. Portu gaudet utcumque capaci, in ora maris Pacifici seu Austrini.

¶ Arnemoda, *Armuyden*, opp. Belgii, in Zelandiae Comit. & ins. Valachria, in ora, cum portu è fronte Zud-Bevelandiae ins. Dimidia leuca circiter distat à Middelburgo, subestque Batavis. Aliis est Ramua.

Arnestum oppid. fuit Apul. Pucetiae, inter Barium & Egnatiam, à Bario 22. mill. pass. haud procul à Conversano urbe. *Ant.*

¶ Arnhemii Regio, *t'Land van Arnheims* Batavis, *Terre d'Arnheim* Gallis, pars terrae Australis, noviter detecta à Batavis, in ora maris Antchidolii, ad austrum Novae Guineae, inter Carpentariam & terram seu regionem Concordiae.

¶ Arnhemium, *Arnheim*, urbs Belgii, in Gueldria. Vide Arenacum.

¶ Arnhusia, *Arnhusen*, urbecula Germaniae, in Pomerania inferiori, seu Brandeburgici juris, prope Regam fluv. 4. leucis distat ab ora maris Baltici & à Colberga urbe, & 2. à Belloguardia in austrum.

¶ Arnisium, *Arnish*, castrum excelsum Hiberniae, in Ultonia prov. & Comitatu Armachano, medium ferè inter Armacham & Lugum urbes.

Arnon, fluv. sive veriùs torrens Palaestinae, inter Amorrhaeos & Moabitas fluens, quem incolia nunc *Adramelech* dici Thev. testatur. *Lib.*

¶ Arnon torrens in mare Mortuum se exonerat.

¶ Arnostadia, *Arnstadt*, oppidulum tenue Germaniae, in Thuringia prov. ad Geram amnem. Vix 2. leucis distat ab Erfordia in austrum, & paulò ampliùs à Gotha.

¶ Arnsburgum, *Arnsbourg*, arx insulae Oesiliae, in mari Baltico & ditione Svecica, versùs Livoniam & fauces sinus Rigensis. Vide Arensburgum.

Arnus, *Arno*, fluv. Tusciae; ex Apennino mont. non procul à Tiberis orto oriens, ac in occ. fluens. Obliquè Florentiam & Pisas interluit, à Florentia ad ostia usque navigabilis. Ostia à Pisis 12. mill. pass. distant. Ejus mem. Rutil. lib. 1. *Strab. Plin. Ptol.*

Quam cingunt Geminis Arnus & Ausur aquis.

¶ Arnus fluvius oritur in confinio Romandiolae prov. in territorio Florentino, 15. milliar. à fontibus Tiberis in occasum, Florentiam versùs paulò plus; & in mare Tirrhenum cadit 6. mill. pass. ab ostiis Auseris in merid. & 15. à Liborno in Bor.

¶ Aroa, *Arrò*, insul. Daniae parva admodum, in mari Baltico, inter Fioniam ins. & Ducatum Slesvicensem. Aliis Aria. Vide ibi.

Arocelum, *Nodales*, teste Jacob. Delgat. oppid. Hispan. Tarraconens. in Celtiberis, apud Segontiam urb. & Methymnam cœli opp. cui propius est. Pop. Arocelitani Plin. *Plin.*

¶ Arocelum aliis est *Araquil*, seu *Huarte Araquil*, in Navarra; quod etiam Aracilum à quibusdam dicitur. Vide ibi. *Lib*

Aroer. Vide Arcopolis. *Reg.*

Arola, *Arr*, fluv. Helvetiorum, ex Adula mont. ex adverso Ticini profluens, Bernam & Salodorum urbes alluens, Rhenoque infra Aquas duras opp. congrediens. *Regino*

¶ Arola fluv. fontes habet prope ortum Rhodani & Ticini, ex monte D. Gothardi; dein auctus fluviis Sana, Orba, Emma, Ursa, & Limago, rigatisque Thuno, Berna, Soloduro, & Arolaeburgo, infra Aquas Helvetias Rheno miscetur prope Valdbustom oppidum.

¶ Arola, *Arool*, urbs Moscoviae australis, juxta Occam fluv. 40. mill. Germ. à Moscua urbe.

¶ Arolae burgum, *Aarburg*, oppid. est pagi Bernensis, in Helvetiis, ad Arolam fluv. 55. mill. pass. infra Solodurum in ortum, Aquas Helvetias versùs 22.

¶ Aromaja, *Aromaja*, prov. Americae meridionalis, in nova Andaluzia, non longè ab ostiis fluv. *Orinoque*, versùs Caribanam regionem.

Aromata, *Guardafuni*, teste Jo. Bario, cum Mercat. & al. emporium & prom. Æthiopiae ad fin. Barbaricum, à Prasso prom. & urbe ultra Æquatorem 550. leuc. in Bor. & ort. maximè in Orientem porrectum. *Ptol.*

¶ Aromata promont. nunc vulgò *le Cap de Guardafuy* dicitur; estque in Azania regione Africae, ubi nunc regnum *Adel*, ex adverso Arabiae felicis, prope Dioscoridis insulam.

Arona, sive Rona, ut aliis videtur, Insubriae opp. gentis Borromaeae, praeclarum, ad Verbanum lac. Angleriae opp. in adversa ejusdem lacus ripa proximum, inde mille pass. distans. Quod etsi non admodum vetus est, (cum à cœnobio ibi ab Obizone Com. Othone Imp. ann. Virg. partus 984. condito, ortum duxerit) illud tamen ob loci praestantiam, quòd populo frequens sit, arceque firmissima munitum, cœnobio olim Benedictinorum nunc Jesuitarum (in quo corpora SS. Felini & Gratiniani martyrum, eo Perusia, Episcopi & Imp. concessu ab eodem Comite exportata, piè & religiosè adservantur) ac S. Caroli Borromaei natalibus clarum, hic memorari libuit. Dicta est Arona quasi Alona, ab aliis quas gerit, nam in opp. hujus stemmate duae pinguntur alae, à quibus illud nominatum verisimile est.

¶ Aroncae, pop. Africae, in Lybia interiori, forsan ubi *Benin* regnum Guineae, Sansone teste.

Script. Senec. Arosa, *Arosen*, urb. Sveciae episc. sub Archiep. Upsalensi, ubi argenti fodinae.

¶ Arosia dicitur etiam *Westeras*, estque urbs Sveciae & Vestmanniae prov. primaria, prope lacum *Meler*, cum arce; sed parva admodum, 4. leucis Uplandicis ab Arbogia in ort. & 10. ab Holmia in occas. Anno 1521. validus Christierni II. Daniae Regis exercitus hic caesus & fugatus fuit à Gustavo Erici Dalecarlorum Ductore, postea Rege Sveciae; & anno 1544. regnum Sveciae electivum in haereditarium mutatum fuit in hac civitate.

Plin. Aroteres pop. gemini, Æthiopes ad sin. Adulicum, & Scythae in Thraciae Mysiaeque conf. circa Dionysiopolim urb. incolentes.

Arotrebae, pop. Hisp. Tarraconens. extremi ad occ. Vide Artabri, sive Artabrum prom.

Arojus, *Aroy*, fluv. Americae meridionalis. Oritur ex lacu Cassipa, & in fluv. *Orenoque* cadit, in Nova Andalusia.

Cic. Strab. Plin. & al. Arpi num. plur. Argos Hippium & Argyrippa à Græcis dicta, urbs Apuliæ Dauniæ à Diomede condita, inter Luceriam & Sipontum 18. mill. pass. nunc prorsùs excisa. Durat nomen loco à Fossa opp. 6. mill. pass. Eorum mem. Virg. lib. 11. Æn.

Qui bellum intulerint, qua causa attraxerit Arpos.

Ptol. Arpii, pop. Mysiæ infer. quorum reg. *Bessarabia* a Bessis pop. dicitur, in quo Arpis urb. ipsorum caput, apud ostia Istri: quæ nunc *Bialogrod* dici putatur, teste Ortel.

Cic. Plin. & al. Arpinum, *Arpino*, oppid. Latii, in Samnii conf. Cic. natale solum, inter Soram & Aquinum, inde 4. hinc 11. mill. pass. apud Fibrenum fluv. Pop. Arpinates: de quibus Sil. lib. 8.

Accolit Arpinas, accita pube Venafro.

¶ Arpinum, *Arpino*, hodie castrum est prov. Terrę Laboris, in regno Neapol. in confinio ditionis Pontificiæ. Distat 4. milliar. a Sora in austrum, & novem à monte Cassino in Boream; sedetque in Colle excelso, 2. milliar. à Liri fluv. & paucis constat incolis.

Arpis, urbs Mys. infer. ad ostia Istri. Vide Arpii.

Ptol. Diod. Sic. Lib. Arponium, *Cerchiara*, teste Barrio, oppid. magnæ Gręciæ, in Basilicaræ Calabriæque confin. inter Lagariam urbem excisam & Cosanum urb. 4. mill. pass. apud Cyrim fluv.

¶ Arqua, *Arqua*, castrum Italiæ, in dominio Veneto, & territorio Patavino, celebre longa habitatione & sepultura Petrarchæ Poetæ celeberrimi, 9. mill. pass. distat a Patavio in merid. 4. autem ab Ateste in Bor.

¶ Arquæ, *Arquet*, vicus Galliae, juxta Mosam fluv. in Barensi Ducatu, prope Valculerias, patria Joannae Puellae Aurelianensis, notae in historiis Galliae sub Carolo VII. Rege.

¶ Arquata, *Arquata*, opp. Italiae, in Marchia Anconit. ad radices Apennini, juxta Truentum fluv. & versus limites Aprutii, 7. mill. pass. distat ab Asculo in merid.

Ant. Arrabo vel Arrabona, Narabo Ptol. *Rab*, urbs episc. & fluv. qui Danubio prope urbem miscetur, inter Viennam & Albam regalem 16. leuc. plus min. Vide Arabo. De Arrabone lib. 5. itin.

Pannonia terris veterem properamus ad arcem,
Arrabo trajectus flumen ut ante fuit.

¶ Arrachamum, *Arracan*, Lusitanis *Arracaon*, urbs Asiae, in India ulteriori, prope sinum Gangeticum. Primaria est regni cognominis, ad fluv. *Martaban*; & distat à mari 6. milliaribus, à civitate Pegu 140. milliar. in occas. & totidem a Bengala in austrum.

Aelian. Arrhata, lacus Africae, apud Rhizophagos pop. qui

lacus nunc *Lacus monachorum*, teste Livio Sanuto, nominatur.

Arrisca, *Guadalajara*, urbs Hisp. Tarrac. in Castella nova, inter Segontiam 14. & Complutum 4. leuc. *Ant.*

¶ Arriaca, *Guadalajara* ad fluv. Tagnnium sedet; eratque olim caput Algariae tractus.

Arrianum, *Altenhofen*, teste Laz. quasi vetus curia, opp. Norici, ad Danubium, in Austria, inter Anisum urbem ad occ. & Grimam opp. ad ort. 2. leuc. à Lentio verò 5. Viennam versùs. *Lib. Not.*

Arribantium, *Wiczitern* apud Laz. al. *Novibazar*, urbs Mysiae super. in Dardania, (quae nunc Servia dicitur) quasi novus mercatus: quae urbs in via inter Epidaurum, hoc est, Ragusiam, & Sophiam versùs Byzantium occurrit ab urbe S. Sabae 40. mil. pass. Sed prior interpr. Laz. uti locorum periti, probabilior altera, quae Villanovani est & Moletii. *Ptol.*

¶ Arro, *Arro*, fluvius Angliae. Cadit in Lugum fluv. in Comitatu Herefordiensi.

¶ Arrojum, *Arrois*, castrum praecipuum insul. Mulae, unae ex Hebridis, ad occidentem Scotiae, in Boreali parte insulae, & ex adverso Abriae provinciae.

¶ Arrosius, *Arroux*, fluv. Galliae, in Burgundiae Ducatu. Oritur prope Arnaeum Ducium. Augustodunum rigat, & postea in Ligerim se exonerat supra Borbonium Anselmum.

Arsa, oppid. Baet. ex quo Metellus Viriatum expulit, teste Liv. Locus ignoratur. *Liv.*

Arsacia, *Casbin*, urbs Mediae mediterr. ex praecipuis reg. in qua Rex Persarum, post amissam Ecbatana (postea recuperata) habitare solitus erat, ab Ecbatanis, sive Tabresio, itinere tridui in ortum Hecatomphylon Parthiae urbem versùs distans. *Ptol.*

¶ Arsacia a quibusdam *Casbin* dicitur, urbs Persiae pulcherrima & perampla, in provincia *Ayrarb*, ubi Rex commorabatur antequam ad Aspahamum sedem transferret. Distat a Tabrisio 70. leucis in ortum hibernum, & totidem ab Aspahamo in Boream, à mari Caspio autem 60. leucis circiter.

¶ Arsametes, fluv. Armeniae majoris. Cadit in Euphratem fluvium.

¶ Arsamies, lacus Armeniae majoris. Vide Arcissa palus, & Arsissa.

Arsamosata urbs fuit Mesopotamian, in Armeniae conf. *Strab.* cui etiam attribuitur, apud Euphratem fluv. episc. sub *Ptol.* Archiep. Amidensi. Arsamote Plin.

¶ Atosamosata urbs fuit Armeniae majoris, versùs Merpotamiam, & prope montem Mazium, 70. mill. pass. ab Euphrate in ortum. Quid sit nunc, ignoratur.

¶ Arsanias, fluv. Armeniae majoris. Transit per Arsaniam lacum, & postea cadit in Euphratem, infra Zimaram.

Arsetianum, *Arsu*, opp. Pannoniae, in Hung. apud Dravum fluv. teste Laz. cum al. *Ant.*

¶ Arscotium, *Arscot*, urbs parva Germaniae inferioris, in Brabantia, ad Demetam fluv. sub Hispanis; estque Ducatus gentis *de Crouy*. Distat 4. leucis à Mechlinia in ortum, & 3. a Lovanio in Boream; diciturque à Belgis *Ærschot*.

Arsenaria, *Arzen*, al. *Arzerum*, urb. & col. Mauritaniae Caesariens. maritim. apud portum Deorum, inter Quizam & Cartennam. *Ptol.*

Arsia, *Arsa*, fluv. Istriae, Italiae terminus, illam ab Illyrico, quod in ort. vergit, dirimens, ex lacu Cosliaco in mare Hadriaticum ultra Polam urb. 20. mill. pass. influens. Hic à Varo Italiam a Gall. Narbon. dividente 742. mil. pass. abest, teste Plin. itinere per Vada Sabatia, Taurinos, Vercellas, Novariam, Comum, Bergomum, Brixiam, Veronam, Vicentiam, Opitergium, Concordiam, Aquilejam, Tergestum, Parentium, & Polam habito: quod rectius & brevius esse potest; imò per loca memorata minor deprehenditur. *Ptol.*

Arsicua, *Brin*, teste Villanov. urbs Moraviae, non Silesiae, ut malè Ortel. scribit. Ejus reg. post Olomucium primaria, inter Olomucium & Znoymam ad merid. media 5. leuc. utrinque distans. *Ptol.*

¶ Arsicua Sansoni & aliis est Hradisch, *Hradisch*, oppidum Moraviae, ad fluvium Moravum, 6. leucis Germanicis à Bruna in ortum, & totidem ab Olomucio in austrum distat.

¶ Arsicua alia, urbs Germaniae antiquae, in limite Sarmatiae, ad Vistulam fluv. teste Nicolao Sansone. Nunc forsan *Warsovv*, in Polonia.

¶ Arsietę pop. fuere Germano Sarmatiae, in Peucinis, ubi nunc Chelmensis Palatinatus, in Polonia.

Arsinarum, *Capo Verde*, teste Jo. Barrio, prom. Libiae Inter. Thevetus *Mancandan* & *Besenege* dici putat.

¶ Arsinarum promontorium vulgo *le Cap Verd* dicitur; estque promont. Nigritiae, in occasum magis porrectum, 20. circiter leucis distat ab ostio fluv. *Senega*, in occasum hibernum, & ab Europaeis multùm frequentatur. Ab eò Gorgades seu Hesperides insulae in Oceano Atlantico dicuntur *les Isles du Cap Verd*, quia non longè ab eo distant in occidentem.

Strab. Plin. Ptol. Arsinoe, opp. Cypri triplex, 1. in ora occid. inter Paphum novam & veterem, *Asdimo* nunc, teste Steph. Lusignano, 2. in ora orientali, inter Pedalium prom. & Salaminam urb. quae nunc, teste eod. Lusig. *Famagosta* nominatur, urbs hac tempestate primaria post Nicosiam, 3. ad Callinusam prom. in ora Bor. versùs occ. Solis proxima, quae Lusign. *Lestare* dicitur, al. *Crisocu*, & nostris *Alessandretta*. Additur 4. mediterr. *Arzos* dicta incolis, ut idem Lusign. testatur, à veteribus non memorata.

Ptol. Arsinoe etiam apud Ptol. urbs fuit Ciliciae marit. inter Anemurium ad occ. & Celenderim ad ort. proximas urbes, *Draganti* nunc pag.

¶ Arsinoe urbecula erat Ciliciae asperae, inter Antiochiam, ad Tragum & Seleuciam.

Ptol. Strab. Arsinoe, quae & Cleopatris, *Suez*, & Sarracenis *Berzaaron*, teste P. Gyllio, urbs Ægypti, in intimo sin. Arabici, à Pelusio 125. mill. pass. in ort. (quanta est maris Mediterranei ab Arabico sinu distantia) à Babylone itinere tridui, à faucibus ejusdem sin. 350. leuc. Hispan. à Sina mont. 60. mill. pass.

¶ Arsinoe aliis est *Azirut*, oppidul. distans à *Suez* 25. mil. pass. in austrum.

Strab. Plin. & al. Arsinoe item, quae & Teucheira, *Trochara*, teste Marm. urbs Cyrenes episc. sub archiep. Cyrenensi, una ex quinque urbibus Pentapolitanae reg. in ora littor. inter Berenicen ad occ. 47. & Ptolemaidem in ort. 26. mill. pass. De Arsinoe Val. Flac. lib. 5. Argon.

Imperet Arsinoen illi, tepideque requirant
Ona lata Phari.

¶ Arsinus, *Arsine*, fluv. Lapponiae, sub Moscovitis, Cadit in mare Glaciale versùs mare Album.

Ptol. Arsissa, sive, ut in cod. Graeco, Arecsa, *Giocbe* ex tab. recent. palus Armeniae majoris, al. *Vastan*, cum urbe ejusdem nominis, quae in Media censetur, à Tabresio 100. mill. pass. in occ. In ea gravissima quaeque restant, teste Plin.

¶ Arsissa palus, seu Arianias, lacus Armeniae à quibusdam, *Lac de Vastan*, dicitur, & ab aliis mare Armeniae, *mer d'Armenie*, quia ejus aquae sunt salsae. Ei adjacet Arthemita, quae *Van* cum aliquot pagis, extenditur ad 60. mil. pass. sed non aequalis est latitudinis; estque in ditione Turcarum, & in limite Persiae.

Plin. Artabri pop. & Artabrum prom. Nerium Strab. & Ptol. *Cape de finis terra*, dicitur prom. opp. verò horum populorum *S. Maria finis terra* nominatur apud prom. praedictum, ab urbe Compostellana 12. leuc. in occ. distans, Aliis, ut Petro Medinae, prom. hoc potiùs *Capo di Mongia* (quod à prom. finis terrae 6. leuc. distat in Bor.) esse videtur. Horum mem. Sil. lib. 3.

Jamque Ebusus Phanissa movet, movet Artabrus arma.

¶ Artabrum promontorium est Hispaniae, in Gallaecia, & vulgò *Cap. de Finisterre* seu *Fineterre* à Gallis dicitur. Artabrorum autem portus fuit ubi nunc *Muret* oppid. Gallaeciae, ad ostium Tamarae fluv. 6. leucis ab Artabro prom. in austrum, Sansone teste.

Artalbinum, opp. Germ. super. Vide Arialbinum.

Ant. Ptol. Artaunum, *Aurach*, teste Jo. Heroldo, ara German. in Suev. in colle, a Tubinga orb. 2. leuc. in ort. Ulmam versùs, al. uti Pet. Appian. *Wirtzburg*, hoc est, Herbipolis, urbs Germ. Franconiae caput. Sed prior interpr. magis probatur.

¶ Artaunum quibusdam fuit oppidum Mattiacorum, fortè ubi nunc *Ortenberg* oppidulum Veteraviae & Comitatus Isenburgensis, ferè inter Francofurtum ad Mœnum & Fuldam.

Plin. Tac. & al. Artaxata num. plur. Artaxia Tac. Artaxiasata Strab. *Tefis*, urbs Armeniae majoris munitissima, ad Araxen fluv. (qua Turcae diù potiti sunt, paucis abhinc annis à Persis ejecti) à Gaza urbe Mediae 450. mill. pass. in occ. à Nisibi urbe Mesopot. 754. in Bor. teste Plin. recedens. Paulò Jovio *Cholo* potiùs videtur urbs non obscura. Sed haec non Armeniae, at Mediae urbs est, à Tabresio 50. mill. pass. in occ. distans, Juven. sat. 2.

Sic praetextatos referunt Artaxata mores.

¶ Artaxata, quae *Tefis* seu etiam *Tiflis* dicitur, est in Georgiae regno, subestque etiamnum dominio Turcarum. Distat 350. mill. pass. à Gaza, 500. mill. à Nisibi, & 120. circiter a mari Caspio in occasum. Aliàs fuit perampla & celebris in historiis Romanorum; nunc paucioribus constat incolis.

Artaxata altera apud Anton. in Cappad. est inter Caesaream 24. & Comanam 42. mill. pass. *Steph.*

Artemisium, *S. Agatha*, opp. Oenotriae, in Calab. citer. teste Barrio, Agelio & Arianthae opp. proximum, à Pholone 4. à littore 8. mill. pass. distans.

Artemisium alterum, Vide Dianium, opp. Hisp. Tarracon. marit. in ora regni Valentini quod *Atemux*, teste Beuthero, dicitur, apud Gandiam opp. à Saguntinis conditum, Artemisium quoque opp. Eubœae ad promont. ejusd. nominis; cujus mem. Demosthenes. *Strab.*

¶ Artemisium promont. est Hispaniae Tarraconensis, inter sinus Illicitanum & Sucronensem, quod Dianium Hemeroscopium & Ferraria dictum fuit, nunc vulgò *Capo Martin* Hollandis & aliis; & ejus pars pars etiam *Punta del Emperador* dicitur. Distat ab Alona 10. leuc. Hispanicis In ortum aestivum, & à Valentia 15. versùs austrum; estque in regno Valentino.

Artemidita, Artemitta Strab. *Armening* ex tab. recen. urbs Armeniae majoris, intra ingentem lacum, cujus incolae omnes Christicolae fuerunt. Artemitta verò Strab. cùm sit urbs Assyriae, à Seleucia magna 500. tantùm stad. distans, ab hac diversa est. *Ptol.*

¶ Armita, quae & Arthemita, aliis est *Van*, urbs permunita, sub domin. Turcarum, non longe ab Arsissa lacu in austrum, in limite Persiae. Distat à Tigranocerta 500. circiter milliar. & 70. à monte Caspio in occasum, cujus incolae ea parte sunt Christiani, sed non omnes.

Artemita, Artemia Strab. insula parva est ante ostium Acheloi fluv. in ora Acarnanum. Altera quoque parva apud Æthaliam, sive Ilvam, insula maris Tyrrheni, quae nunc *Palmajola* nominatur. Artemita item opp. Mesopotam. à Seleucia 500. stad. teste Strab. Vide Artemidita. *Strab. Plin.*

¶ Artesia, *Artois*, Galliae Belgicae provincia, Comitatus titulo clara, cujus caput Atrebatum, olim sub Hispanis, nunc ferè tota sub dominio Francorum, pace ad Pyrenaeos; estque inter Picardiam & Flandriam. Ibi etiam urbes celebres sunt Aria, Audomaropolis, seu Fanum S. Audomari, Bapalma, Bethunia, & Hesdinum. Vide Atrebates.

Artigi, Artigis Ptol. *Albama*, teste Henr. Coquo, urbs Hisp. Baet. in regno Granatensi, à Granata urb. primaria 7. leuc. Malacam versùs. *Plin.*

Artobriga, *Artzburg*, teste Joan. Aventino, olim urbs, nunc pag. Vindeliciae, in Bavaria, cum cœnobio, apud Danubium, inter Ratisponam & Ingolstadium ad occ. Lazio *Voltenburg*, pag. proximus Artzburgo esse videtur. *Ptol.*

¶ Artobriga, oppid. Vindeliciae, nunc, Cluverio teste, est vicus *Lebnavv*, Juvavo amni appositus infra opp. *Lauffen* in Salisburgensi territorio: quod melius venit.

¶ Artolica, quae & Ariolica, vulgò *la Tuille*, opp. aliàs Segusinorum, nunc vicus, ad radices Alpium & montis S. Bernardi minoris, in Ducatu Augostano, & sub dominio Ducis Sabaudiae.

Artomici, pop. Gal. Narbon. Vide Arecomici. *Cæs.*

Artynia, stagnum Mysiae, in Asia, ex quo Rhyndacus fluv. effluit, apud mont. Pomisium, & Miletopolim urbem. *Plin.*

¶ Arva, *Arve*, fluv. Sabaudiae Ducatus, Cadit in Rhodanum prope & infra Genevam, cum fontes habeat in Fociniaco agro, ad pedes Alpium.

¶ Arua, *Arue*, ins. Asiae, inter Moluccas & novam Guineam ad austr. Distat a *Terra dos Papous* 25. leuc. Ei adjacent aliquot aliae ins. quae a Batavis frequentantur.

¶ Arva, *Arva*, opp. Hungar. super. unde Comit. Arvensis; diciturque opp. aliter *Orovva* à Germanis, versùs Carpathum montem & confinia Poloniae. Sex leucis Germanicis distat a Bistricia in Aquilonem.

Arucci, *Moron*, teste Clusio ex antiq. inscript. opp. Hisp. Baeticae, in conventu Hispalensi, ab Ursone 5. leuc. Nebrissam versùs in occ. *Plin. Ant.*

Aruci, Arucci Anton. & vet. inscrip. opp. Lusit. geminum, novum & vetus. Novum *Moura*, teste Resend. opp. praeclarum regni Portugall. apud Anam fluv. Serpae & Myrtilli finitimum, à Pace Julia 9. leuc. Vetus *Aroche*, haud procul a novo dissitum. *Ptol.*

¶ Aruc-

¶ Arucci, nunc *Moura*, oppidulum est tenue Portugalcum castro inter Oliventiam & Mirtilim, 7. leuc. à Pace Julia in ort. Arucci vetus vulgò *Aroche*, est vicus Andalusiæ, in confinio Portugalliæ, & à novo distat 9. leucis in orientem.

Vet. Inscr. Aruci alterum, *Arache*, teste Mor. opp. seu potiùs pag. Turdetanorum, in Hisp. Lusit. in Extremad. reg. apud Cazallam & Allanitium opp.

Ptol. Arucia, *Brogna*, teste Nigro, opp. Illyrici, in Liburnia mediterr. sed, teste Villanov. *Orhosach*, Tadiasto urb. finitimum.

Plin. Arvernæ, Arverni Cæs. Arverna Greg. Turonens. Arvernum Sidon. *Clermont*, urbs Aquit. episc. sub Archiep. Bituricens. in mont. unde nomen habet, caput Arvernorum. Arverni enim nomen est non tam urb. quam pop. quorum reg. *Auvergne* nominatur. Urbs verò nunc Claromons dicta, inter Molinum ad arctos, & S. Florum, alteram Arvernorum urbem, ad austrum 12. leuc. dissita est, à Lugduno 24. in occ. Non longè fons est qui saxa gignit. In ejusdem agro alter fons visitur, qui in die festo S. Petri Apost. clarus est, turbidus verò die præcedenti. Arvernorum mem. Luc. lib. 1,

Arvernique ausi Latio se fingere fratres.

In horum montibus fons est vini saporem habens apud Cnilam castrum, ubi incolæ modico vino opus habent.

¶ Arverni pop. fuere Galliæ Aquitanicæ, ubi nunc Alvernis, provincia Galliæ celeberrima, inter Lemovices, Bojos, Ruthenos, & Gabalos. Ejus pars Alvernia superior dicta, quę & satis montuosa, primariam urbem habet Fanum S. Flori; inferior autem est admodum fertilis & rigua, & eam Elaver fluv. bifariam secat. Ejus caput ac totius regionis est Claromons, urbs ampla & culta in colle. Aliæ urbes celebres sunt Aquapersa, Aureliacum, Brivas, Issodorum, Ricomagus, & Thierrium.

Plin. Arvisius, Arvis Vib. Seq. *Almista*, mons Chii ins. in quo vinum Arvisium optimum generatur, ibi, & Arvisium prom. Vini Arvisii mem. Virg. Eclog. 5.

Vina nova fundam calathis Arvisia nectar.

Scrip. Gall. Arula, *le Loir*, fluv. Gall. Celt. per Castrodunum opp. in Ligerim fluens.

¶ Arula fluv. dicitur aliter, & meliùs, Lędus. Oritur in Perticensi prov. alluitque etiam Vindocinum, Durestallumque, & per Cenomanensem & Andegavensem provincias in Sartam fluv. cadit paulò supra Andegavum.

Scrip. Helv. Arula item apud Script. Helveticos fluv. est Helvetiæ, in Rhenum per Bernam & Salodorum fluens, *Aar*, Vide Arola.

Arulę, *Arlas*, Gallis *Arles*, vetus Abbatia Ordinis S. Benedicti, in Comitatu Ruscinonensi, & Diœcesi Helenensi.

¶ Arunarius, *Arunar fiord*, sinus Islandiæ ins. in mari Deucaledonio, versùs occ. insulæ, & in eam per aliquot milliaria extensus.

Plin. Liv. & al. Arunca urb. Vide Suessa.

Arunci, *Ronches*, pop. & opp. Hisp. Lusit. in Extremaduræ & Portugalliæ conf. inter Arborquercum, & Extremos oppida citra 6. leuc.

¶ Arunci nunc *Aronches* dicitur. Est opp. Portugalliæ, aliàs munitum, in confinio Extremaduræ, 3. leucis ab Albuquerco in occasum.

Plin. Arunci item, pop. Italiæ. Vide Aurunci.

Ptol. Arunda, *Renda*, teste Clus. cum al. urbs Hisp. Bæt.

Plin. ad regnum Granatense spectans, in Vandalitiæ conf. ad mont. a Malaca 12. leuc. in occ. à Calpe 8. in arctos distans.

¶ Aruntina, *Arundel*, opp. Angliæ, in provincia Sussexia Comitatus titulo clarum, ad fluv. Aroatem. Vix tribus milliaribus Anglicis distat ab ora, ubi portum habet utcunque capacem, & à Cicestria 10. milliar. in ortum. Paucis constat incolis.

Vet. Inscr. Arvone, opp. Albionis, in Wallia, *Arvon*. Vide Armone.

¶ Arvonia, quæ & Arvone, *Caernarvan*, urbs est Angliæ, in Vallię Principatu. Inde Arvonia Comitatus seu regio adjacens, vulgò *Caernarvan Shire* dicta. Urbs autem sedet in littore maris & freti *Menay*, ex adverso ins. Monæ. 7. milliar. Anglicis distat à Bongoria urbe in occasum hibernum, & 15. ab Harlecho in Boream, ad ostia fluvii, *Saint*. Excitata fuit ex ruinis Segontii.

Strab. Tab. Peut. Arupenum, sive Arupinus, ut in alio loco, *Aursperg* Lax. interpret. oppid. Japodum in Carniolæ & Corbavię conf. à Senia 28. mill. pass. in Bor. Sisciam versùs ex itiner. Anton. Sed vel error est in num. vel alterum Arupenum est, *Aursperg* enim Labaco urbi finitimum est. Pop. Aurupeni apud Appian. Alexand. Est & Arupinum opp. Istriae marit. *Rovigne* vulgò, inter Parentium ad occ. 15. & Polam ad ort. 33. mill. pass. Arupinorum mem. Tibull. lib. 4.

Testis Arupinis & pauper natus in armis.

¶ Arus, *Are*, fluv. Angliæ, in Eboracensi prov. Oritur in confinio Lancastrensis Comitatus; & rigatis aliquot oppidulis, in Abum æstuarium se exonerat.

¶ Arus, *Ara*, oppid. Asiæ, cum regno cognomine, in India & insula Sumatra, ex adverso urbis Malacae, a qua via distat 15. leucis Hispanicis. Sedet in ora freti Sincapurae.

¶ Aruvaccae, *Aravacques*, populi Americae meridionalis, in Caribana regione, prope fluv. *Essekebe*. Sunt valde potentes, & magnas cum Caribis insulanis exercent inimicitias à multo tempore.

Aruvii pop. Gall. Lugdunens. quorum opp. *Arable*, in *Ptol.* Britannia minore. Aliis *Sees* in Neustria.

¶ Aruvii, pop. fuere Galliae, ubi postea Sessui & Vagoritum urbs, quae nunc *Seez* in Neustria, inter Lexovios & Cenomanos.

Arxata, urb. Archiep. Armeniae majoris, quae *Teflis* *Strab.* esse putatur, in Georgianorum conf. Vide Artaxata.

Arx Batavorum, *Batenbourg*, arx Germ. infer. in Gel- *Tab.* driae Duc. ad Mosam fluv. inter Ravenstenium & Megam *Peut.* opp. vicina, vix mill. Belg. distans à Noviomago.

Arces aliquot propriè dictę.

¶ Arx Alingarum, *le Fort des Alinges*, est in Sabaudiae Ducatu & in tractu Caballiaco, in colle, non longè à Drancia fluv. vixque 2. leucis distat a Tanonio & a Lemano lacu in austrum. Sed deficit in dies.

¶ Arx Andriana, *le Fort de S. André*, in Belgio. Vide Arx S. Andreae.

¶ Arx Arausicana, *t'Fort Van Orange* Belgis, *Fort d'Orange* Francis, arx nova Americae septentrionalis & novi Belgii, juxta fluv. Boreale, recens a Batavis extructa, & in gratiam Principis Arausicani sic dicta. Distat ab ora littorali circiter 30. mill. pass.

¶ Arx Arausicana, *le Fort d'Orange*, Belgis *t'Fort Van Orange*, in America meridionali. Excitata fuit hisce ultimis annis à Batavis prope littus insulae Tamaracae in Brasilia; distatque ab Olinda urbe 5. leucis Germanicis in Boream. Sed capta postea à Lusitanis, ipsis etiamnum paret cum toto hoc tractu.

¶ Arx Austrina, *Zuyd Schans* incolis, *Fort du Sud* Gallis, arx Belgii, in Brabantia, erecta ad tutelam portuş Bergarum ad Zomam, cui adjacet ad Scaldim. Distat ab Antuerpia 7. leucis in Boream; estque sub dominio Batavorum.

¶ Arx Barrana quibusdam, *le Fort Barraux*, locus est permunitus Galliae, in prov. Delphinatus & valle Gresivodanà, ad Isaram fluv. duabus leucis a Monmeliano in occas. Aliàs excitata à Sabaudo: sed paulò post capta à Gallis, anno nempe 1594. ipsis semper remansit.

¶ Arx Blockzylla, *Schans Blockzyll* incolis, *le Fort de Blockzyl* Gallis, arx est Belgii, in Transiselania provinc. ad Sinum Australem, ubi recipit Aam fluv. 2. leucis Germanicis distat a Steenvico in occasum; paretque Hollandis.

¶ Arx Bortangi, *le Fort Bourtang*, locus Belgii, in Transiselania prov. prope limites Westphaliae, inter paludes, noviter munitus ab Hollandis arce pentagonali, in Drentia regione. 5. leucis distat a Covordia, & 6. a Groninga in ortum. A quibusdam Burtaaga dicitur.

¶ Arx Belgica, *le Fort Belgique*, erecta fuit a Batavis in Asia, in insula Banda, una ex Mollucis; estque etiamnum sub eorum potestate, & permunita.

¶ Arx Brianconia, *le Fort de Brianconet*, arx Sabaudiae, in Tarantasia regione, una tantùm leuca infrà Monastesium urb. in rupe, ad Isaram fluvium.

¶ Arx Capitis Corsi, *le Fort de Capo Corso*, sita est in Africa & in ora littorali Guineae; una leuca ab arce Mina ortum versùs, cum portu. Antea paruit Suecis, deinde Danis, postea Hollandis hisce ultimis temporibus.

¶ Arx Carolina, *Fort Charles*, extructa fuit ab Anglis sub initium hujus seculi; estque in Ultonia provincia Hiberniae, ad amnem *Blackwater*, in Comitatu Tironiae, 4. milliar. Hibernicis ab Armacha in Septentrionem. Nunc sensim deficit.

¶ Arx Carolina, *la Caroline*, arx Americae septentrionalis, aliàs a Gallis excitata in Florida anno 1562. aliquot leucis ab Oceano distans versùs Virginiam, sed postea capta & diruta fuit ab Hispanis.

Arx

¶ Arx Conbella, *Fort Conbels*, quæ aliter Victoria dicitur, excitata fuit in insula Amboina, una ex Moluccis in Asia hisce ultimis annis; estque permunita & cum valido Hollandorum præsidio. 25. leucis distat ab insula Banda in occasum.

¶ Arx Delfzilia, *Delfzül Schans* incolis, *le Fort de Delfzil* Gallis, arx Belgii, in Groningæ dominio, ad littoa & prope Amasi fluvii ostia, una leuca a Damma, & pari trium leucarum spatio a Groninga simul & Embda semota. Pluries eversa & restaurata fuit. Nunc subest Batavia cum toto tractu.

¶ Arx Delphina, *le Fort Dauphin*, arx Africæ, in insula Madagascaria seu Delphina, in Carcanossia regione, versùs meridiem insulæ, cum portu peramplo. Ab incolis *Tholanghare* dicitor, & 3. leucis distat a fluvio *Fanshere* in ort. A Gallia extructa fuit anno 1643. ipsisque paret.

¶ Arx Dunemunda, *Dunemund*, sita est in Livonia, ubi fluvius Duina in sinom Rigensem se exonerat, una leuca infra Rigam; subestque dominio Suecorum a multis annis.

¶ Arx Fontanensis, *Fort de Fuentes*, arx Italiæ probè munita, in Ducatu Mediolanensi, in colle, ubi Addua fluv. in Larium lacum cadit, in confinio Rhetiæ. Extructa fuit à Comite Fontano; & nunc etiam ab Hispania servatur. Sedet ad Borealem laci ripam, & 30. miliaribus à Como distat in Boream.

¶ Arx Friderici Henrici, *Friderik Hendrik Schans*, munitio Belgii, in Brabantia, ad Scaldim fluvium, inter Lilloam & Sanflitam. Sic dicta fuit ab Hollandis, quibus subest; in gratiam Principis Arausicani, 2. leucis Germanicis distat ab Antuerpia in Boream.

¶ Arx Gandulphi, *Castel Gandolfo* incolis, castrum Italiæ, in ditione Pontificia & Campania Romana, 12. milliar. distat ab urbe in occasum, Velitras versùs, in colle; ubi amœnus Summi Pontificis secessus vernali tempore & autumnali. Egregie restaurata fuit ab Urbano VIII. Pontifice maximo; ornaturque in dies splendidis ædificiis. Ei adjacet lacus Albanus, qui inde *Lago di Castel Gandolfo* dicitur.

¶ Arx Gueldria, *le Fort Gueldria*, arx probè munita Asiæ, in India, & ora sinus Gangetici & Commandelis, in regno Narsingæ, ab Hollandis anno 1619. excitata. Distat a Narsinga 10. leucis in ortum, ad ostia fluvii Aremegani.

¶ Arx Hennuina, *le Fort Hennuin*, munitio Flandriae in confinio Artesiæ & in territorio Burburgensi, capta à Gallis, quibus postea remansit pace ad Pyrenæos. Distat a Gravelinga vix duabus leucis: estque media inter Burburgum & Ardram.

¶ Arx Hoftensis, *le Fort de Houft*, sita est in Polonia & provincia Prussiæ, ubi Vistula fluvius in duo brachia scinditur, tribus milliaribus Germanicis supra Gedanum Elbingam versùs, & totidem a Marienburgo. Paret Regi Poloniæ, & varias experta est vices hoc ultimo bello Suecico.

¶ Arx Imperialis, *Rocca Imperiale*, castrum regni Neapolitani, in provinc. Basilicatæ, in ora sinus Tarentini, versùs limites Calabriæ citerioris. Paucis constat incolis, & malè habitum fuit à Turcis paucis abhinc annis.

¶ Arx Isabella, *le Fort Isabelle*, munitio Belgii, in Flandria, prope portum Clausularum, alias ab Hisp. excitata, & sic dicta in honorem Arciduchissæ Isabellae. Vix una leuca distat ab ora maria Germanici, & 3. à Dama.

¶ Arx Lierotia, *Lierort Schans* Belgia, *le Fort de Lierort* Gallis, arx Germaniae, in Frisia orientali, ad Amasim fluvium, tribus leucis Germanicis supra Embdam, in ditione Hollandorum.

¶ Arx Ludovica, *le Fort Louis*, aliàs *S. Michel de Ceperoux*, munitio Americæ meridionalis, à Gallia excitata anno 1652. in insula Cajana, ad ostia fluvii cognominis, in Guajana regione. Subest dominio Gallorum, qui inibi quasdam habent colonias.

¶ Arx Mardica, seu Mardicum, *le Fort Mardik*, fortalitium Belgii, ab Hispanis excitatum & permunitum in ora Flandriæ, ubi statio navium prope Donquercam, una leuca a Fano S. Vinoci in Boream, & tribus a Gravelinga in ortum. Pluries captum fuit à paucis annis. Nunc autem paret Francia, & ferè dirutum jacet.

¶ Arx Mauritia, *le Fort Maurice*, a Batavia, quibus paret, excitata fuit à multis annis in Asia, in insula Macbiani, una ex Moluccis. Quatuor circiter leucis distat ab ora occidentali insulæ Giloli, in Archipelago S. Lazari.

¶ Arx Monaghana, *Fort of Monaghan* incolis, arx Hiberniæ, in Ultonia prov. & Comitatu cognomine, ad amnem Aquam Nigram, 15. milliar. Anglicis distat ab Armacha in austrum. Nunc semidiruta jacet.

¶ Arx Mormontia, *Forte Mormont*, munitio Belgii, in Brabantia & loco paludoso, prope Bergas ad Zomam, & ad ipsius tutelam extructa ab Hollandis anno 1628. in via Steenobergam versùs.

¶ Arx Nassovia, *Fort Nassau* seu *Mourée*, arx Africæ, in Guinea regione & ora littorali, 4. tantum leucis ab arce Sancti Georgii de mina in ortum. Est probè munita, & ab Hollandis excitata fuit anno 1612. Portu gaudet peracommodo.

¶ Arx Nassovia, *Fort Nassovo*, fortalitium Belgii, in Brabantia, intra paludes, ad fluv. Scaldim orientalem, inter Bergas ad Zomam & Tolam. Subest dominio Hollandorum.

¶ Arx Nassovia altera, *Fort Nassovo*, arx munita Asiæ, recens erecta in insula Motiris, una ex Moluccis. Quinque circiter leucis ab ora occid. insulæ Giloli distat; paretque Hollandis à multis annis cum tota insula.

¶ Arx Nieulana, *le Fort Nieulet*, arx Galliæ, quæ ab aliis castrum Nulleti dicitur. Est in Picardia prov. in tractu Osiensi, prope Caletum urbem, non longe ab ora maris, in ditione Francorum; estque munita.

¶ Arx Patientia, *le Fort Patientia*, munitio Belgii, in Comitatu Flandriae, alias ab Hispanis excitata in ora littorali ex adverso Zelandiæ, una leuca Germanica ab Iendico, versùs Aggerem Gandavensem. Capta fuit ab Hollandis, ipsisque paret à multis annis.

¶ Arx Philippina, *Philippine Schans* incolis, fortalitium Belgii, in Flandria, medium ferme inter Birsletum & Aggerem Gandavensem in ora. Alias excitatum fuit ab Hispanis; sed postea expugnatum ab Hollandis, eorum subest dominio.

¶ Arx Pinsii, *Fort Pinsen*, arx Belgii, in Brabantia, in loco paludoso, prope Bergas ad Zomam, in via Steenbergam versùs, ab Hollandis extructa anno 1628. eorum etiam subest dominio.

¶ Arx Regia, *le Fort Royal*, munitio Americae septentrionalis, a Gallis excitata hisce ultimis temporibus, in Guadalupia insula, una ex *Antillis*. Ipsis etiam paret, estque ad meridiem insulae.

¶ Arx Reyda, *Rheyde Schans*, arx Belgii, quæ ab aliis Reydamum dicitur, in Groningæ dominio, ad Amasi fluvii & Dullarti sinus angulum communem, ex adverso Embdæ, à qua distat uno milliari Germanico in occasum, & quatuor a Groninga in ortum; estque munita, in ditione Hollandorum.

¶ Arx Saeftinga, *t'Fort van Saeftingen*, arx Belgii & Comitatus Flandriæ, excitata hisce ultimis temporibus, ad ripam Scaldis occidentalis, seu Fossae Ottonianae, ex adverso Bevelandiae Australis, & inter Hulstum & Bergas ad Zomam. Subest dominio Hollandorum a multis annis.

¶ Arx sancti Andreae, *S. Andries Schans* incolis, *le Fort de Saint André* Gallis, arx permunita Belgii, quæ aliter Sant-Andreana, in Ducatu Gueldriae, inter fluvios Mosam & Vahalim, in Bommeliae territ., excitata ab Andrea Austrio Cardin. anno 1599. Sed anno sequenti expugnata fuit ab Hollandis, quibus etiam paret. Vix una leuca distat à Bommelia, & ferè duabus a Boscoduco in Bor.

¶ Arx sancti Christophori, Fuerte de S. Cristoval, munitio Hispaniae, à paucis annis excitata, in colle, juxta Anam fluvium, in Estremadura provincia, ex adverso Pacis Augustae ad ipsius tutelam, a Lusitania bis tentata. Paret Hispanis.

¶ Arx S. Crucis, *Cruys Schans*, fortalitium Brabantiae, ad Scaldim fluvium, excitatum ab Hispanis, vix una leuca a Lilloa, & duabus ab Antuerpia. Ipsis etiam paret.

¶ Arx S. Donati, *t'Fort de S. Donaes*, arx parva, sed munita Flandriae, media inter Damam & Clausulas, excitata aliàs ab Hispania, ad coercendos incursus Hollandorum post Clausulas captas.

¶ Arx S. Elmi, *Castel S. Elmo*, arx permunita, olim Hispaniae, nunc Franciae, in Comitatu Roscinonensi, prope Caucoliberim, in ora littorali maris Mediterranei, ad pedes montium, & media ferme inter Perpinianum & Rodam, in confinio Catalaniae. Capta fuit a Francis anno 1641. posteaque ipsis remansit pace ad Pyrenaeos.

¶ Arx S. Georgii de Mina, *S. Georgio de la Mina*, castrum Africae, in ora littorali Guineae regionis, cum portu capaci & oppidulo, aliàs excitatum a Gallis, monitum

fuit à Lusitanis, postea expugnatum a Batavis. Varias expertum est vices hisce temporibus. Quatuor leucis distat ab arce Nassovia.

¶ Ara S. Helenæ, *le Fort de S. Helene*, munitio parva, nuper ab Anglis eatructa, in insula S. Heleoæ, longè ab ora Africę, in Oceano Æthiopico occidentali, media ferme inter promontoria Viride & Bonæ Spei.

¶ Arx S. Joannis de Ulva, *la Fuerça de S. Ivan de Ulva*, ara Americę septentrionalis, io Nova Hispanis, in parva insula prope Portum veræ Crucis, & ad ejus tutelam munita ab Hispania ultimo seculo. Ibi appellunt qui versùs Mexicum urbem tendunt, a qua distat 80. circiter leucis in ortum.

¶ Arx S. Mariæ, *la Fortezza di Santa Maria*, arx Italię bene firmata, in dominio Reipub. Genuensis, in sinu Spetię & in scopulo, ferme a continenti separata, ea adverso Portua Ericis, in ora orientali Genueosi, & 5. milliar. distat à Sarsana in occasum, 2. autem a Portu Veneris.

¶ Arx S. Mariæ, *S. Maria Schans*, fortalitium Belgii, in Flandria & Vasia regiuncula, ad Scaldim fluv. prope Calloam, & uno milliario Germanico infra Antuerpiam. Ab Hispanis eacitatum, ipsis etiamnum paret.

¶ Ara S. Mariæ, *le Fort Sainte Marie*, munitio Americæ septentrion. in insula Guadalupia, uoa ea Antillis, versùs oram orientalem, nuper eacitata à Francis, quibus tota insula subest a multis annis.

¶ Arx S. Martini, *le Fort de S. Martin de Rè*, arx permunita Franciæ, in Rea insula, in ora Santoniæ, ea adverso Rupellæ, a qua distat tribus leucis circiter in occasum. Celebris facta est victoria Francorum & clade Anglorum anno 1627.

¶ Ara S. Martini, *fortezza di San Martino* incolis, arx est Italiæ, in dominio magni Ducis Hetruriæ & agro Florentino, in colle, à magno Cosmo muoita, non longè ab Apennioo monte, & prope Siovam amnem, 10. milliaribus distat a Florentia Bononiam versùs in Boream.

¶ *Arx S. Michaelis*, Fuerte de Sao Miguel, *munitio Hispanię recens extructa prope Pacem Augustam in Extremadura & ad ejus tutelam. Capta fuit à Lusitanis anno* 1658. *Sed postea ab ipsis derelicta, juris manet Hispanici.*

¶ Ara S. Nicolai, *forte di San Nicolò*, arx Dalmatiæ, prope Sibenicum urbem, & ad ejus tutelam eacitata à Venetis, quibus paret, juxta ostium portus, 300. circiter miiliaribus Italicis distat à Venetiis io ortum.

¶ Ara S. Petri, *le fort S. Pierre*, fortalitium Americę septentrinnalis, eacitatum in insula Martinica, una ex Antillis ad meridiem Goadalupiæ Ins. Subest dominio Francorum a pluribus annis.

¶ Ara Sancti Philippi, *fuerte de San Felipe* Lositanis, *le fort San Philippe* Gallis, ara est permunita Terciariæ insulæ, in Azoribus & in Oceano Atlantico, prope Angram civitatem, sub dominio Lusitanorum.

¶ Ara Schenkia, *Schenk enschans* incolis, *le fort de Schenk* Gallis, arx munitissima Belgii, quæ a quibusdam etiam *Sgravenweert* dicitur. Sita est in Ducatu Gueldriæ, ubi Rhenus in Vahalim & Rhenum scinditur una leuca infra Emmericum ad occasum, & tot a Clivia in Boream. Sic dicta fuit a Martino Schenkio ejus conditore; & dolo capta fuit ab Hispanis anno 1635. fortiter recepta fuit anno sequenti ab Hollandis, quibus nunc paret. Ei adjacet alia munitio, dicta oova arx Schenkia, a paucis aonis extructa.

¶ Arx Stenoberga, *t'fort van Steenberge*, fortalitium Belgii, in Brabantia, prope Stenobergam, & ad ejus custodiam, in littore, eacitatum anno 1630. a Batavia, quibus paret, vixque ab ea mil. pass. distat, & una leuca à Bergis ad Zomam in Boream.

¶ Ara Voornia, *Voorn Schans*, munitio Belgii, in Ducatu Gueldriæ, in Voornia insula, ad Mosam fluvium, eastructa à Mauritio Nassovio anno 1599. paolò supra arcem Sancti Andreę, ubi Mosę Vahalis conjungitur, & ab ea ferè eodem loco separatur. Via duabus leucis distat a ;Busoduco; subestque dominio Hollandorum.

¶ Ara Urbana, *forte Urbano*, arx Italiæ, in ditione Pontificia & in agro Bononiensi, hisce temporibus eatructa ab Urbano VIII. Summo Pontifice, & ab eo nomen sortita. Ibi antea ruinæ Castri dicti *Castel Leone*. Sita est prope confinia Ducatus Mutinensis, via uno milliari Italico a vico Castro Franco dicto, & tot a Panaro fluvio, 12. milliaribus à Bononia Mutinam versùs.

¶ Arx Zelandia, *fort Zelandia*, ara Asiæ, in Caloneso insula, seu Formosa, in Oceano Chinensi, inter Sinas & Lusoniam iosulam. Excitata fuit hisce posterioribus annis a Batavis in ora occidentali insulæ prope Taoanum oppidum. Sed anno 1661. Sinenses eam expugnaruot.

¶ Arces alias propriis locis descriptas iuvenies.

Arymagdus, *Sequino*, teste Dom. Nigro, fluv. Ciliciæ, ex Tauro mont. in mare ioter Anemurium & Arsinoeo eaiens.

¶ Arzilla, *Arzilla*, urbs Africae & regni Fezzæ, in ora Oceani Atlantici, capta a Lusitanis anno 1471. sed postea recepta a Mauris. Etiamnum paret Regi Marrochi; estquo munita, sed parva, cum portu & arce in Hasbata provinc. & 55. leucis distat a Tingi in austrum.

Arziris, *Arzerum*, urba Arm. apud Eupbratem fluv. Vide Aziris. *Ptol.*

Arzus, *Chiaurlic*, teste Bellonio, urbs Thraciæ cum fluv. ejusdem nominis. Urbs eadem cum Taurulo videtur. Vide ibi. *Prov. Rom. Ptol.*

Arzus ex antiq; itiner. urbs est inter Philippopolim & Drusiparam urbes Thraciae, a Pbilippopoli 50. mil. pass. in ort. apud Hadrisnopolim.

Arzus item, *Arces* vulgò, orbs episc. Cypri in medit. olim Arsinoe, ut Steph. Lusig. videtur.

Asaborum promontorium, *Capo Mochandan*, teste Jo. Barrio, prom. Arab. fel. ad fauces sious Persici, contra Armozum prom. Carmaniae, à quo 15. leucis abest in austrum, in medio Armusiae insulae. Juata quod promont. Macae pop. Arabiae incolunt. *Liv.*

Asacus, fluv. Pbtintidis, Heracleam urbem ad Oetae mont. radicem alluens, & in sin. Mélcacum se eaonerans. *Ptol.*

¶ Asæi, populi Sarmatiæ Asiaticæ, versùs fnotes fluv. Rha septentrionalioris, inter Modocas & Suardenos, Saosone teste.

Asama, *Tensift*, teste Marm. fluv. Mauritan. Tingitan. apud Mont. Solis in Oceanum ad occ. fluens inter Atlantem mont. minorem & majorem. Al. *Omirabi* dicitur. *Plin. Sol. Ptol.*

Asana, *Azanaga*, fluv. Libyæ inter. qoem Jo. Mariana eundem cum Nigro facit.

Asanca, *Cleppern*, testo Villanovano, cum aliis oppid. Germ. in regno Polonico.

¶ Asaphopolis, seu Fanum S. Asaphi, *S. Asaph*, orbs Walliæ, in Anglia. Vide Elwa.

¶ Asburtonium, *Ashburton*, opp. Angliæ, in Devonia prov. ad fluv. *Dart*. Distat ab Exonia 15. milliar. versùs austrum, & totidem à Plimutbo. *Ptol.*

Ascalingium; *Hildesheim*, teste Irenico, urbs German. episcop. sub Archiepisc. Moguntino, in Saaonia, inter Brunopolim 6. & Hammelam io occ. ad Visurgim fluv. 5. leuc. Hildesia, sive Hildesium Scriptoribua German.

¶ Ascalingium, *Hildesheim*, sola Catholicam fidem retinuit io tota Saaonia; estque sub dominio Episcopi. Alii tamen credunt Ascalingium fuisse oppid. Dulgibinorum versùs opp. *Hervvorden* in Westphalia & Comitatu Ravensbergico, 9. circiter leucis German. ab Hildesio in occasum.

Ascalno, Ascalo Plin. *Scalona*, urbs Palaestinae maritim. episcop. sub Patriarch. Hierosolymit. una ex quinque primis Philistinorum urbibua, inter Azotum ad septentrion. & Aotbedonem ad austr. ab Aaotn 18. mill. pass. quot ferè inter Jamniam & Gazam. Hic sedes est Praefecti, sede episcopali Betbleemiticae juncta, teste Leuncl. *Mel. Strab. & al.*

¶ Ascania, *Ascania*, castrum Germaniae peraotiquum, Comitatus caput, in Princip. Anbaltino, ad Wippram flu. medio itinere inter Magdeburgum & Northusiam. Nomen dedit aliàs Principibus Anhaltinis; distatque media leuca ab Ascberleba opp.

Ascania, *Lago di Nicea*, Torcis *Isnich*, & *Acsu*, pal. Bithyniae, apud Nicaeam urbem, inter eam & Dascylium urbem marit. eatensa, ex qua Ascanius fluv. eait, post ingressum. *Strab. Ptol.*

Ascanius, *Ascu*, fluv. Bithyoiae, post Ascaniam paludem apud Nicaeam in sin. Astacenum influens. Cujus mem. Virg. lib. 3. Georg. *Plin. Ptol.*

-Trans Gargara, transque sonantem
Ascanium.

¶ Ascaucalia, opp. Germaniae, ubi Burgundiones populi, teste Sansone; estque forsan *Furstenow*, in Marchia Brandeburgica.

¶ Ascensio,

¶ Asceusio, *Acemetaen*, Lusitanis, *l'Ascension* Gallis, insula Americæ, in ora Brasiliae, versùs Præfecturam Spiritus Sancti, in ditione Lusitanorum. Distat a Brasilia 100. leucis Orientem versùs; estque parvi circuitus.

¶ Ascerada, *Ascerade*, oppidulum Livuniç, ad Duinam fluvium, in ditione Suecorum, infra Kachenbusium tribus leucis Poloolcis, & 13. supra Rigam. Fœdè vastatum fuit à Moscovltis.

¶ Aschaffeoburgum, *Aschaffenbourg & Ascheburg*, urbs Germaniæ, in Franconia, ad Mœnum fluvium, cum castro, ubi persæpe commoratur Elector Moguntinus. Dicitur etiam Asciburgium, & distac quatuor circiter leucis à Francofurto in ortum, Herbipolim versùs.

¶ Ascherleba, *Ascherleben*, urbecula Germaniæ, in Saxonia & Principatu Anhaltino, ad Wipperam fluv. Malè habita fuit hisce ultimis aonis, 3. leucis Germanicis distar à Mansfeldia in austrum, & quattuor ab Halberstadia in ortum.

Tac. Ptol. Asciburgium, *Asburg*, teste Thoma Leodio, uppid. olim, nunc vic. German. infer. ad Rhenum, infra Coloo. Agrippioam ad 8. leuc. Aliis est *Duysburg*, urb. in altera Rheni ripa. Sed rudera illius inter Duisburgum & Murlam apud Rhenum monstrantur, & à Novesio 3. leucis in Boream, à Mursia verò vix milliario distat.

¶ Asciburgus, mons Poloniæ. Initium ducit in Hungariæ & Silesiæ confinio:inde in Septentrionem excurrens versùs Wartam fluvium & Marchiam Brandeburgicam, ad mare Balticum deponitur. Trajectus ejus hic accolis *Golle* dicitur, Cluverio teste.

¶ Ascotia, *Ascoytia*, oppidul. Hispan., in prov. Ipuscoa ad Uroiam fluvium, dusbus leucis à Placeotia versùs ortum, & 5. à Fano D. Sebastiani.

Asca, pag. Bœotiæ, ad Heliconem mont. Hesiodi pa-
Strab. tria, à Thespia 4. stad, Hinc Ascræus nom. gent. Mem.
Pauf. Virg. lib. 2, Georg.

Ascræumque cano Romuam per oppida carmen.

Ptol. Ascrivium, *Cataro*, urbs Dalmariæ episc. sub Archie-
Plin. pisc. Ragusino, inde in ort. ad 39. mill. pass. intra sinum Rizonicum. Urbs probè munita, sub Venetis, intra Risinium & Butuam ad urt. Illam alii sub Archiepisc, Bareusi collocant. Ascrujon Ptol. de Ascrivio lib.2, itiner. sic:

Linquitur à Tergo Butua, Ascriviumque superbum,
Nobile & Olchinium.

¶ Ascrivium à solo Nigro *Cattaro* interpretatur. Alii credunt esse *Castelnovo* juxta eundem sinum Rizonicum. Vide Catarra.

Asculum, *Ascoli*, geminum: unum in Piceno, ad Truentum fluv. in Aprutii coofin. urbs episc. à Firmo supra 20 mill. past. Aquilam versùs fermè, 50. alterum in Apulia Daunia, urbs episc. sub Arcbiep. Beneventano, inde ad 40. mill. pass. àb Æcia sive à Troja urbe 8. in urt. cognomine Satrianum, sive Apulum, sicuti priùs Picenum cognominatur à Liv. Pop. Asculani. Asclum causa metri, uti apud Sil. lib. 8.

Adria, & inclemens hirsuti signifer Ascli.

¶ Asculum Picenum, *Ascoli*, est Pontificię ditionis & sedet in colle 20. milliaribus ab ora maris Adriatici, & 9. à Monte alto in austrum. Ascolum aurem Apulum, à quibusdam *Ascoli di Satriano*, est in Capitanata provinca regni Neapolitani, non longè ab Apennino, & à confinio provinc. Principatus Ultra; sexdecim milliaribus à Compsa, & toridem fere à Venusia. Gaudet Principatus titulo, & deficit in dies.

Asdatæ, popul. Asię, ad Caucasum mont. incolentes,
Plin. apud quos Topasium lapidem gigni scribit Plinius.

Asea, vic. & fons Arcadiae, ex quo Alpheus in occ.
Pauf. & Eurotas in merid. profluunt.

¶ Asena, *Almeda* fortè, Brierio teste, uppidulum Hisp. in Carpetanis, ubi nunc pars Castelię novæ. Aliis est *Adamuz*, vicus non longè à Tago fluvio.

¶ Aserum, mons Tartariæ desertæ, in Asia, juxta Obium fluvium.

¶ Asgara, provinc. regni Fezze, in Africa: juxta littus Oceani Atlantici, inter ostia fluviorum Buragragi & Locci, & provinciss Fezzam & Hasbatam versùs Fezzam extenditur; ejusque caput est Lixa urbs, cùm aliæ pro majori parte dirutę fuerint ultimis civilibus bellis.

¶ Ashfordia, *Ashford*, oppidulum Anglię, in provinc. Cantii, ad fluvium Sturam. Novem milliaribus Anglieis distat à Cantuaria in austrum, & duodecim à Dubri in occasum.

Asia, palus cum oppid. cognomine apud Tmolum Virg.
mont. & Caystrum fluv. ubi grues. Hinc Asius nom. Strab.
gent. Virg. lib. 1. Georg.

-et quę Asia circum
Dulcibus in stagnis rimantur prata Caystri.

Idem lib. 7. Æneid.

Dant per colla modos, sonat amnis, & Asia longe
Pulsa palus.

Asia, una ex tribus orbis partibus, reliquas simul ac- Scrip.
ceptas magnitudine superans, in ort. maximè extensa, omnib.
Indico, Eoo, & Scythico Oceano perfusa, ab Europa ad occ. Tanai fluv. mari Euxino, & Ægæo separata, ab Africa Nilo fluv. apud Plin. sed apud Ptol. sinu Arabico divisa. Ab Asia femina, quę in ea longe lateque imperavit, teste D. Isid. lib. 14. etymolog. nomen habet.

Asiæ magnæ regiones.

Albania.	Margiana.
Arabia deserta.	Media.
Arabia felix.	Mesopotamia.
Arabia petrea.	Nabathęa, reg. Arabię.
Aria.	Osihoene, regio Mesopotamię.
Armenia major.	Palęstina.
Asia minor.	Paropamisus.
Assyria.	Parthia.
Babylonia.	Persia.
Bactriana.	Phœnicia.
Carmania.	Sacę.
Carmania deserta.	Sarmatia.
Colchis.	Scythia intra Imaum.
Drangiana.	Scythia extra Imaum.
Elymais, reg. Persidis.	Serica.
Gedrosia.	Sogdiana.
Hyrcania.	Sinę.
Iberia.	Susiana.
India citerior.	Syria.
India ulterior.	

Asiæ magnæ regiones ex ordine mari attingentes.

Asia minor.	Carmania.
Syria.	Gedrosia.
Palęstina.	India citerior.
Ægyptus.	India ulterior.
Arabia triplex.	Sinæ.
Babylonia.	Serica.
Susiana.	Scythia Borealis.
Persis.	Sarmatia.

Ad mare Hyrcanum.

Colchis.	Hyrcania.
Albania.	Margiana.
Media.	Sogdiana.

Interiores.

Iberia.	Drangiana.
Armenia major.	Arachosia.
Mesopotamia.	Paropamisus.
Assyria.	Bactriana.
Parthia.	Sacae.
Aria.	Scythia intra Imaum.
Carmania deserta.	Scythia extra Imaum.

¶ Asia, maxima pars cogniti orbis antiqui, nobilissima mundi portio censetur multis de causis, & à Gallis *Asie*, ab Hispanis & Italis *Asia* dicitur. Tribus partibus percingitur vastissimo Oceano, qui ab Oriente vocatur Orientalis seu Eous, a Meridie Indicus, & à Septentrione Scythicus seu Tartaricus; ab occidua autem parte habet sinum Arabicum, seu mare Rubrum, Isthmum inter Arabicum sinum & mare Internum, atque inde maria Phœnicium & Ægeum, Propontidem, Pontum Euxinum, Mœotidem paludem, & fluvios Tanaim, Rham, & Obium. Non separatur autem ab Africa Nilo fluvio, quia Ægyptus est in Africa. Asiam ipsam Taurus mons mediam quodam modo cinguli in morem dividit, ab Occidente in Orientem longissimo tractu excurrens. Duplicem olim Asiam Veteres fecerunt, alteram scilicet Majorem, quae trium orbis

orbis partium tunc cogoitarum una fuit, alteram verò, qoam Asiam propriam seu Minorem dixere; estque illius pars seu provincia. Strabo Asiam io quinque portiones dividit. Ptolemæus in 47. regiones ac provincias distriboit. Hisce temporibus dividitur a plurimis in septem amplissimas partes; sunt autem Turcicę ditioois in Asia, Arabia, Persia, Tartaria, Sinarum regio seu China, India, & Insulę, sub quibus multę aliæ regiones continentur.

¶ Asiæ partes nunc sont,

Arabia, l'Arabie, *qua triplex est*.
Armenia, *seu Turcomania*, la Turcomanie.
Asia minor, l'Anatolie,
Bornei insula, l'isle de Borneo.
Cataja, le Catay.
Ceylani insula, l'isle de Ceylao, *quę alias Taprobana*.
Comania, les Circassiens.
Cyprus Insula, l'Isle de Cypre.
Diarbeca, le Diarbeck *alias Mesopotamia*.
Georgia, la Georgie.
Japenia insula, le Japon.
Java insula, l'isle de Java.
India, l'Inde, *qua in tres partes dividi potest, nempe in Indiam propriam, seu Imperium magni Mogolis*, l'Indostan, *Indiam extra Gangem*, la Presqu'isle de l'Inde de là le Gange, *& Indiam intra Gangem*, la Presqu'isle de l'Inde deca le Gange.
Maldivę insulę, les Maldives.
Molucca insula, les isles Moluques, *cum aliis in Oceano Indico sparsis*,
Persia, la Perse.
Philippina insulę, les isles Philippines.
Sinarum Regio, la Chine.
Syria, la Sourie, *sub qua Terra sancta comprehenditur*.
Sumatra insula, l'isle de Sumatra.
Tartaria deserta, la Tartarie deserte, *qua pars est magnę Tartarię, aliàs Scythia intra Imanm*.
Tartaria vera, *quę & vetus & magna*, la vraye ou la grande Tartarie.
Turchestunia, *seu Thibetl regnum*, le Turquestan, *seu* le Tobbat, *&* le Thibet, *aliàs Scythia extra Imaum*.
Zagathaja Mauralnaria, le Zagathay, *seu* le Mauralnaher.

¶ Urbes Asiæ nunc celebres.

Adenum, Aden.
Agra, Agra.
Aleppum, Alep.
Amedebatum, Amedevvat.
Armusia, Ormos.
Aspahamum, Hispaham.
Bagdaeum, Bagadet.
Balsora, Balfora.
Bantamum, Bantam.
Batavia, Batavia.
Bengala, Bengala.
Borneum, Borneo.
Calecutum Calicut.
Cambaja, Cambaje.
Candea, Candy.
Cantanum, Cantaon.
Casbinum, Casbin.
Damascus, Damas.
Goa, Goa.
Hierusalem, Hierusalem.
Macaum, Macao.
Malaca, Malaca.
Manilla, Maoilha.
Mataranum, Mataran.
Meacum, Meaco.
Meca, la Mecque.
Nanquinum, Nanquin.
Odiaa seu Siamum, Odiaa & Siam.
Pequinum, Pequin.
Prusa, Burse.
Samarcanda, Samarcand.
Smirna, Smiroe.
Surata, Surrate.
Tabrisium, Tauris.
Trapezus, Trebizonde.

Asia minor mari Ægæo cum Propontide ad occ. mari Pamphylio ad meridiem, marique Euxino ad arctos, ac Euphrate fluvio ad ortum definitur; continetque Bithyniam, Mysiam, Æolidem, Joniam, Cariam, Lyciam, Pamphyliam, Ciliciam, Syriam cum Palęstina, Armeniam minorem, Cappadociam, & Paphlagnoiam; intùs verò, Galatiam & Phrygiam magnam. Reliquæ partes barum sunt; totaque Turcis paret; & *Natolia* dicitur, quod in ort. vergat. ¶ *Syria & Palæst. non sunt in Asia min.*

¶ Asia miuor, quæ nunc Anatolia dicitur à Turcis, dividitur in quatuor partes; quarum major versùs Occidentem & mare Ægæum extensa, propriè *Anatolia* dicitur; ibiqoe fueroot aliàs Bithynia, Paphlagonia, Mysia, Phrygia, Lydia, Æolis, Jonia, Caria, & pars Galatiæ. Altera pars versùs Pontum Euxinum & Septentrioοem *Amasia* dicitur, seu etiam *Rum*, obi aliàs Pontus, Cappadocia, & pars Galatiæ. Tertia, *Caramania* dicta, ad Meridiem & juxta mare Mediterraneum occupat totum terræ tractum, nbi alias Cilicia, Pamphilia, Licaonia. Quarta, in Orieurem porrecta versùs Euphratem, *Aladuli* dicitur, continetqoe Armeniam minorem antiquam.

Asia minoris regiones, qua mari attingunt:

Ad septentrionem.
Poutus.
Paphlagonia.
Cappadocia.

Ad Occidentem.
Bithynia.
Mysia.
Phrygia minor.
Troas.
Æolis.
Garia.
Jonia.

Ad austrum,
Carim pars.
Lycia.
Pamphylia.
Cilicia.

Juxta Euphrat. fluv. ad ort.
Euphratesia, pars Syrię.
Comagene, pars Syriae.
Melitene, pars Armen.
Armenia minor.

Mediterranea.
Galatia.
Lycaonia.
Pisidia.
Isauria.
Phrygia magna.
Lydia, seu Mæonia.

Asia minoris regionum Metropoles sub Patriarcha Constantinopolitano, majoribus asterismo notatis.

Abydus, Mysiæ.
* Adana sub P. Antiocheno, Ciliciæ.
* Amasea, Cappadociæ.
Amastris, Paphlagoniæ.
Amorium, Phrygiæ major.
Anazarba, & Anazarbus, Ciliciæ.
* Aocyra, Galatiæ.
* Aotiochia gem. una Cariae, altera Pisidiae.
Apamia gem. una Bithyniaę, altera Phrygiae magnae.
* Attalia, Pamphyliae.
Caesarea, quę & Mazaca, Cappadociae.
* Caesarea altera Ciliciae, uunc sedes Satrapae.
Camachus, Ciliciae.
Caltzeoe in Arm. mioore.
Cerasus, Cappadociae.
Chalcedon, Bithyniae.
* Chios, insulae cognominis.
Chonae, quae & Colossae, Phrygiae magnae.
Claudiopolis, Honoriadis in Ponto.
Colonia, Arm. minoris.
* Cotyaeum, Phrygiae major.
Cybistra, Arm. minoris.
Cyaicus, Mysiae.
Ephesus, Joniae.
Euchaita, Paphlagoniae.
Gangra, Paphlagoniae.
Germa, Galatiae.
Heraclea, Pouti.
Hierapolis, Phrygiae major.
* Iconium, Lycaoniae.
Laodicea, Lydiae.
* Melitene, Armeniae minor.
Miletus, Cariae.
* Mitylene, Lesbi insulae.
Mocasus, Cappadociae.
Mopsuestia sob P. Antiocheno, Ciliciae.
Myra, Lyciae.
Nacolia, Phrygiae major.
* Neocaesarea, Cappadociae.
Naziaozus, Cappadociae.
Nicaea, Bithyniae.
Nicomedia, Bithyniae.
Pergamus, Troadis.
Perge, Pamphyliae, sedes nunc Sylaei.
Pessenus, Galatiae.
Philadelphia, Lydiae.
Pompejopolis, gemina, una Paphlagoniae eversa, altera Ciliciae sub P. Antiocheno.
* Perusa.
Rhizus, & Rhizaeum, Cappadociae.
* Rhodus, insulae cognominis.
Samosata sub P. Aotiocheno, Comagenes.
* Sardes, olim Lydiae regia.
Sebaste, Ciliciae.
* Sebastopolis, Cappadociae.
Seleucia, Cilliciae.
Sida, Pamphiliae.
Silaeum seu Silvum, Pamphyliae apod Pergen.
* Smyrna, Joniae.
Staoropolis, Cariae.
Synnada, Phrygiae major.
* Tarsus sub P. Antiocheno, Ciliciae.
Trapezus, Cappadociae.
Tyaoa, Cappadociae.

* Asia propriè dicta Mysiam seu Phrygiam minorem com Troade, Æolidem, Jooiam, Cariamque cum Lydia & Phrygia magna mediterraneis complectitur, mari Ægaeo, Icario Myrtoo, Rhodioque circumfluo. Urbes olim clarae Cyzicus, Alexandria, Ilium, Pergamum, Smyrna, Ephesus, Miletus, Halicarnassus, Goidus, Sardes, Magnesia, Apamea, Cibyra. Nunc fulgent Smyrna, Cotiaeum, Magnesia. Populi Asiani.

¶ Urbes Asiae minoris nuuc celebres.

Amasia, Amasia.
Ancira, Angouri.
Attalia, Satraliae.
Chalcedon, Scutaret, *&* Scutari.
Cotiaeum, Cutaige, *seu* Cutage.
Iconium, Cogui.
Issus, Lajazao.
Prusa, Burse, *&* Bursia.

Sinope,

Sinope, Sinabe. *Trapezus*, Trebizonde, *aliis* *Smirna*, Smirne. Tarabosan.

¶ Asiba, oppid. Asiæ minoris, in Cappadocia, versùs Euphratem fluvium & Moschicos montes, 30. milliaribus distat ab ora Ponti Euxini.

Asida, quę & Cæsariana, *Xeres de la Frontera*, urbs Hispaniæ Bęticæ ampla, apud oram littoream, contra Gades inf. ab ea 2, leucis, ab Hispali verò 15. in austrum. Sed Asida eadem cum Asinda vel Asindo videtur.

¶ Asida, seu Asila, eadem est quæ Asindum, in Bætica, non autem *Xeres de la Frontera*, quę Asta, seu Asta Regia, & Cæsariana aliàs dicebatur. Vide Asta.

¶ Asinaria, *Asinara*, seu *Zanara*, insula ad littus occidentale Sardiniæ, olim Herculis insula dicta, 16. mill. pass. ambitu continet; distatque 15. milliar. ab urbe Sassari in Septentrionem.

Asindum, al. Asinda, urbs Bæt. in ora à Gadibus 4. leucis in ortum, ab Hispali 20. versùs Calpen in merid. à Cæsariana 5. postea Assidonia, & vulgò *Medina Sidonia*, quæ proprio patet Duci.

¶ Asindum, vulgò *Medina Sidonia*, oppidum est Andaluziæ, clarum Ducatus titulo, è gente Guzmanorum, sub dominio tamen Regis Hispaniæ. In colle sedet, inter Gades & Mundam, 17. leucis ab Hispali in merid.

Strab. Ptol. Asine, *Funeromini*, teste Soph. *Anchora* Nigro, opp. Peloponnesi, in ora Messeniæ; inter Methonen ad Boream, & Coronem ad austrum. Cujus mem. Luc. lib. 8.

Quas Asina cautes, & quas Chios asperat undas.

¶ Rectiùs diceretur Asiæ, non Asinæ.

Ab Asine Asinæus nom. gent. & Asinæus sinus, *Golfo di Modon*, seu *Golfo di Coron*. Utroque enim modo dicitur sinus Messeniacus, inter Aeritam promont. ad Boream, & Tænarium promont. ad meridiem, qui Coronæus passim, & Asinæus nominatur apud veteres.

Asines urb. littus scopulosum est, ut quidem Poeta lib. 2. itiner. scribit.

Hinc Asines scopulos cunti, Aeritaque minacis,
Linquimus intactos longè.

Strab. Asine quoque pag. Argiæ reg. cognomento Hermionica, apud Naupliam, vulgò *Volennes*, teste Nigro.

¶ Asine, qui postea Lacedæmoniorum vicus, erat in ora sinus Argolici, & 14. milliaribus à Nauplia distabat in ortum.

Thuc. Mel. Asines quoque insul. parva Peloponnesi, in ora occiden. apud Pylum oppid.

Asines, & Asinius, fluv. Sicilię. Vide Acesines.

Ptol. Asisia, Assisia Plin. *Bergune* Molet. *Zemiaicho*, opp. Liburniæ excisum in mediterr. apud Titium fluvium, & Tinam opp. à Sebenico urbe ad 30. mill. pass. in Bor. Pop. Assisiates Plin.

Ptol. Asius, *Chiazo*, teste Leandr. fluv. Umbriæ, ex mont. Asin, qui adhuc *Asi* vulgò nominatur, oriens Assisiamque urbem pręterfluens, in Tiberim una cum Tinia apud Dirutam opp. excipitur, à Perusia 6. mill. pass.

¶ Asius fluvius, recentioribus Clasia, seu Clasius, vulgò *Chiascio*, dictus, oritur ex monte Apennino; inde auctus aliquot rivis, agrum Assisinum rigat, tribus milliarib. longe ab ea urbe defluens; non autem ipsam præterfluens, quæ in monte sedet; & postea in Tiberim cadit ad Torscianum castrum, duobus milliar. supra Dirutam. Multùm autem differt ab Asin fluvio Ptolomæi, qui per Semnones labitur. Vide Clasius.

¶ Askarna, *Ascherne*, urbecula Hiberniæ, in Momonia provincia & Limericensi Comitatu, ad fluvium cognominem. Aliis est *Ascheton*, 15. milliaribus Hibernicis à Limerico distans in occasum.

¶ Asmera, *Asmere*, urbs Asiae, in Imperio Magni Mogolis, in india, & provincia *Bando*, prope fontes fluvii *Padder*. Distat ab urbe Agra 70. leucis ab Hispanicis in occasum, 55. autem ab urbe *Bando*.

¶ Asmiraei, montes Asiae, in Serica regione, ubi etiam Asmiraei populi, teste Nicolao Sansone, versùs Issedonem Sericam, in eo tractu ubi nunc Cataja regio amplissima, & para Tartariae latè sumptae.

Liv. Asnaus, mons Macedoniae, inter quem & Æropum alium mont. Aous fluv. Liv. teste, decurrit.

¶ Asola, *Asola*, opp. Italiae & agri Brixiani, ad fluv. *Chiese*, in ditione Veneta. Distat à Brixia 25. mill. pass. & a Mantua 20. milliaribus in occasum; estque prope limites Ducatus Mantuani.

Joseph. Asophos opp. erat Palaestinae, in Galilaea, apud Sepphorvam urbem, & Jordanem fluv.

Pauf. Asopus, oppid. Peloponnesi, in ora Laconiae, inter Biandinam & Boam opp. apud Onugnathon prom. haud procul à Malea promont. *Esapo* licèt Nigro *Rampano* dicatur. Ptol. & al.

Asopus fluv. multiplex, 1. Bœotiae, *Asopo*, qui ex Cithaerone Mont. profluens, agrumque Thebanum irrigans, à Plateensi decidit; ipsaque Thebas praeterfluens, Plateas & Tanagram, inter Oropum opp. & Cynosuram prom. mari excipitur. 2. Thessaliae, qui in sinum Oetaeum apud Thermopylas, accepto Phoenice fluv. à Thermopylis 15. stad. defertur, ac vulgò etiam *Asopo* nominatur. 3. Lydiae in Asia, Laodiceam urbem praeclaram alluens, ac in Lycum cum Capro influens. 4. Macedoniae, qui testibus Liv. & Strab. Heracleam alluit. 5. Peloponnesi, haud procul a Corintho decurrens, de quo Strabo & Pauf. ex Coronio Mont. mari apud Lechaeum exceptus. De Asopo Bœotiae Ovid. lib. 3. amorum: Strab. Plin. Pauf. & al.

Quid referam Asopon, quem cepit Martia Thebe?

¶ Asopus, fluvius Peloponnesi, in Sicionae tractu, nunc *Arbon* vulgò dicitur, oriturque ex monte Cœlosse, & in sinum Corinthiacum se exonerat.

Aspacham, *Spahan* hodie, urbs Persidia non ignobilis. Cedr.

¶ Aspahamum, *Hispaham*, urbs est Persidis praeclara, ad fluv. *S...derus*, in provincia *Yerach*, ubi Rex Persarum commoratur à septuaginta circiter annis. Amplissima est, pulcherrima, & opibus pollens, innumeros continens incolas, cum tribus praegrandibus suburbiis. *Tzulfa*, *Tabrisabath*, & *Hasenabath*; ornaturque quotidie superbissimis aedificiis. A multis *Aspaham* & *Haspacham* dicitur, & à Persis *Spahawnn*; haberque in ambitu 16. milliar. & palatium Regis sumptuosissimum, principali rerum venalium foro immineos. Distat ab urbe Sira itinere 10. dierum in Boream, & totidem a Caabino in austr.

¶ Aspacharathae, populi Asiae, in Serica regione, teste Nicol. Sanson. ubi nunc provincia *Tainfu*, in Cathaja, versùs Sinas.

Aspaluca, *Aspa* nunc, teste Hieron. Zurita, opp. Aqu. intra montes Pyrenaeos, unde jugum denominatur. Dicitur enim *Porto di Aspa*. Ant.

¶ Asparluca, seu Aspaluca, *Aspe*, oppid. olim fuit Aquitaniae, in Tarbellis, nunc vicus in Benearnia, ad pedes montium Pyrenaeorum, hinc ortus fluvius Gabarus, ab eo dictus *Gave d'Aspe*, qui quinque leucis infrà in Gabarum Olorunensem se exonerat.

Aspavia, *Espejo*, teste Mor. opp. Hisp. Baet. in Vandalitia, Cordubae proximum, ad salsum fluv. apud Castrum Rivi, inter Cordubam & Astygi ad 4. leucas. A.H.r.

Aspendus, Aspendum Plin. urbs fuit Pamphyliae, h Argivis condita, episc. sub Archiepisc. Sidensi, ab ostio Eurymedontis fluv. 60. stad. teste Strab. eidem fluv. imposita, ut apud Dionys. Liv. Strab. Plin.

Illic adspicies Aspendum, mœnia cujus
Eurymedon amnis lavat.

Aspendius Citharista in proverbio est apud Graecos, ut auctor est Cic. in act. 3. in Verr. in rapaces, & omnia in sui utilitatem derivantes; sicut *Cytharœdus Aspendino*, qui intùs canens, (hoc est, cytharam tantùm digitis percutiens) sibi, non aliis canit, ut Ascon. interpretari videtur.

Asperum mare, sin. Troglodyticus Plin. sin. Barbaricus Ptolom. & Barbaricum pelagus Stephano, *Golfo di Melinde*, mare, quod Æthiopiam ad ortum alluit, inter Æquatorem & Aromata prom.

¶ Asperum mare, seu Barbaricus sinus, pars est Oceani Æthiopici & australis; extenditurque inter Aromata promontorium & insulam S. Laurentii, seu Madagascaris; & à multis *Coste de Melinde* dicitur, ab urbe littorali praecipua.

Asphaltis, & Asphaltites, sic à bitumine quod gignit, testibus Plin. & Isidor. dictus, *mare Morto*, & incolis *Borban*, teste Franc. Junin, lacus Palaestinae in Judaea, in quem Jordanis fluv. influit, longus 100. mill. pass. latus 25. à Hierosolymis 40. ad quem Sodoma & Gomorrha urbes de coelo tactae fuere; hic nihil demersum sustinet, sed reiicit, teste Plin. Mare Mertuum à Justino & Pauf. appellatur. Hieron. Vide hym. Deo. Plin. Ptol. & al.

Scit Segoris, scitque infelix Asphaltidos unda
Accola.

¶ Asphaltites, nunc *mer Morte* à Gallis, *mare Morto* Italis, 20. leucas habet longitud., quinque autem aut sex lat. & 35. milliar. distat ab Hierusalem in ortum. In eum influunt Jordanis fluvius, Arnon, Dibon, & Zered torrentes, cum aliquot aliis, & ei adjacent altissimi montes undequaque.

¶ Aspis,

¶ Aspis, *Aspe Viejo*, oppidum Hispaniae, ad Eldam fluv. in regno Valentiæ, 4. leucis ab Alona in occas. & paulò supra Illicim, 7. leuc. distat à Murcia in Cæciam, & ex ejus ruinis crevit oppidulum *Aspe*, paulò suprà.

¶ Aspis, *Aspido*, amnis Italiae, in Marchia Anconitana. Cadit in Musonem prope Lauretum, & dein cum eo in mare Adriaticum se exonerat.

Polyb. Strab. Ptol. — Aspis, *Meis* incolis, teste Curione, mons & opp. Africæ apud Hermæam prom. de quo Sil. lib. 3.

In clypei speciem curvatis turribus Aspis.

Strab. Ptol. — Aspis item, opp. Africae, ad Syrtim majorem ad initium, inter Calumacumam & Sacazamam pagos, *Lord* incolis teste Marmol.

¶ Aspisij pop. fuere Asiæ, in Scythiæ intra Imaum, ubi etiam Aspisiua mons, Nicolao Sansone teste, ubi nunc pars Tartariæ desertae.

Ptol. — Aspithra, *Aspida*, ut in tab. recent. urbs Sinarum, ad fluv. ejusdem nominis, teste Mercat.

¶ Aspithræ, populi Sinarum, in Asia fuere, ubi nunc provinciae *Junnam*, *Quansi*, & *Cauton*, in parte Australi imperii Sinarum. Urbs autem Aspithra forsan nunc dicitur *Quauchen*, in provinc. *Cauton* dicta, ut videre est ex tabulis Martini Martinii.

Ant. — Aspona urbs fuit Galatiae episc. sub Archiep. Ancyrano, inde 64. mill. pass. in ort. Parnasum & Archelaidem urbem Cappadociae versùs.

Scrip. Gall. — Asprenciacum, *Espernay*, opp. & Abbat. Gall. Belg. in Campania, ad Matronam fluv. inter Dormanon opp. ad occ. & Catalaunum urb. ad ortum 8. leucis.

¶ Asprenciacum meliùs dicitur Sparnacum, *Espernay*, estque medium ferme inter Catalaunum ad ortum, & Castrum Theodori ad occasum, Vide Sparnacum.

Ptol. — Assara, fluv. Maurit. Cæsariens. apud fretum magnum, in mare nostrum inter Sigam urb. ad occ. & Portum magnum ad ort. influens, *Sessis* incolis, teste Cast.

¶ Assæ, *Assas*, populi sunt Africæ, in Guinea mediterranea, inter Aboraas & fluv. Mancum, teste Petro du Val.

¶ Assaracæ pop. fuere Lybiæ interioris, forsan ubi nunc regnum *Biafara*, versùs Guineam, Sansone teste.

Plin. — Asseriates, pop. Alpini, Alutraensibus finitimi, in Tridentinorum confin. quorum reg. *Val di Serra* hodie nominatur, teste Josia Simlero.

¶ Asserimum, *Asserim*, castrum est permunitum, in monte, in regno Cambajæ & imperio Magni Mogolis. Distat à mari Indico 15. leuc. Hispanicia in ortum, & totidem ab urbe Surata in meridiem. Paret Lusitanis; & dicitur etiam *la Rocho d'Asserim*.

Plut. Thuc. — Assinarius, *Falconara*, & intus *Fiume di Noto*, teste Fax. cum al. fluv. Siciliae supra Neetum urbem oriens, cujus ostium inter Orini & Elori ostia à Syracusis 20. mil. pass. in merid. distat. Apud illum Athenienses à Syracusanis victi, insigni clade, Duce Nicia, affecti sunt olym 93. anno urbis conditea; 342.

¶ Assinarius, amnis Siciliae, *Falconara* dicitur ab oppido cognomine, & prope Neam urbem labitur. Ejus ostia 10. milliaribus distant à Pachino promontorio in Septentrionem.

¶ Assinum, *Skirassin*, urbs Scotiae septentr., in comitatu Assino, & ad lacum *Assin*. Decem milliar. distat ab ora maris Deucaledonii, & paucis constat incolis, in limite Naverniae provinciae.

¶ Assinus Comitatus, *Skirassin* seu *Assinshire*, provincia Scotiae septentr. quæ propriè pars est Rossiæ, inter Abriam & Naverniam provincias, juxta Calcedonium mare, ubi aliàs Creones seu Cerones populi.

Dam. — Assis, insula Tiberis apud illius ostia, inter Portum Romanum & Ostiam urbes excisas, ab urbe Roma 18. mill. pass.

¶ Assis insula, quàm efficit Tiberis ad ejus ostia inter Portum & Ostiam, alias Insula sacra dicta fuit, nunc vulgò *Isola Sacra*; distatque 12. milliar. tantum ab urbe Roma in meridiem, in ora maris Tirrheni.

Assisia. Vide Asisia, uti scribitur apud Ptol.

Vet. Inscr. — Assisium, Æsisium Ptol. *Assisi*, urbs Umbriæ episc. in monte, divi Francisci natalibus clara, inter Perusiam 10. & Fulginium ad ortum 8. mill. pass.

¶ Assisium, Gallis *Assise*, urbs est ditionis Pontificiae, & 4. milliar. distat à Clasio seu Asin fluv. in merid.

Ptol. — Asso, *Osseu* oppid. olim, nunc vicus Hispan. Tarrac. in finibus Bastinorum, Bigerrae finitimus.

Bibl. — Assor, Antiopia Josepho, opp. Palaestinae, *Antiopia*, nunc vicus.

Assorus, Aserus Ptol. Assorium Steph. *Asaro*, opp. Siciliæ, teste Faz. in mont. ab Agyrio 6. mill. pass. in Eurum. Pop. Assorini Plin. Assorus item Ptol. opp. Macedon. in Mygdonia apud Apolloniam, nunc *Assora*. Pop. Assorini Cic. — Cic.

¶ Assurus, Macedoniae oppidum erat, juxta fluvium Echedorum, & decem mill. pass. distabat ab Apollonia in Boream, Antigoniam versùs. Nunc vix supersunt rudera. Assorus autem Siciliae aliàs opp., nunc vicus *Asaro*, etiam Assorium dictum fuit. Ejus pedem alluit Chrysus fluvius 12. milliar. distat à Rayalbuto in occas. hibernum; & Comitatus titulo gaudet.

Assum, *S. Quaranta*, teste Mol. prom. Troadis, cum urb. episc. sub Archiep. Ephesino inter Lectum prom. & Scepsim urbem. Assus Strab. & Apollonia Plin. Sed Apollonia mediterr. videtur. — Strab. Ptol.

¶ Assus, quae & Apollonia, urbs fuit Troadis in Asia minori, 16. mill. pass. à Lecto promont. in ortum, Gargaram versùs paulò minùs, in ora sinus Adramiteni, 13. milliar. à Lesbo ins. in Boream, & 30. milliar. ab Antandro in occasum.

¶ Assumptio, *l'Assomption*, urbs nova & parva Americae meridion. prope fluvium Argenteum, in regione Paraguaja. Dicitur aliter B. Maria assumpta; distatque 80. leucis a Guaira oppido in occasum, & 200. a S. Cruce *de la Sierra* ortum versùs.

Assur, *Arsid*, teste Ort. oppid. Palaestinae, apud oram littor. & Ramam urb. Vide Antipatris. — Lib. Reg.

Assurus, urbs Africae olim episc. sub Archiepiscop. Carthaginens. apud Siccam veneriam, à Tucca Terebinthina 15. mill. pass. à Suffetula 65. introrsum. — Ptol.

¶ Assurus urbs ab aliis Assures dicta fuit; eratque media inter Siccam Veneriam & Suffetulam, 150. mill. pass. à Carthaginem in meridiem. Quid nunc sit, non constat.

Assyria, quæ & Adiabene Plin. *Sarch*, teste Mercat. *Adr aza* Nig. *Azimia* & *Mosul* Plin. aliisque nominibus appellata, reg. Asiae, Mesopotamiae attigua, ab ea Tigride fluv. divisa, in ort. recedens Mediam & Susianam versùs. Cujus urbes olim clarae, Ninus seu Ninive, Arbela, Ctesiphon contra Seleuciam. Ab Assur filio Sem, teste Isid. lib. etymol. nomen habet. Pop. Assyrii, Claud. lib. 2. de rapt. Prosper. — Strab. Plin. & al.

Ditibus Assyrii spumis fuscantur aheni.

¶ Assyria nunc *Arzeram* dicitur, Arab, *Aderbigian*, seu *Adhrabigian*; estque ferè tota trans Tigrim fluvium, & sub dominio Turcarum. Aliàs ampla fuit, sed angustioribus nunc restringitur limitibus. Ejus pars olim fuit Adiabene prov. urbesque ibi celebres sunt *Mosal*, quae aliàs Ninive, & *Schiarazur* versùs Persiam.

Asta, *Masa de Asta*, teste Mor. urbs fuit Hispan. Bæt. in Turdetanis, ad Lethem fluv. Locus sic nominatur à Cæsariana urbe introrsum, Arcensium urbem versùs 8. mil. pass. distans. Rudera ingentem fuisse indicant. — Strab. Liv. Hirt. & al.

¶ Asta, quae aliquibus Asta Regia, nunc Xerez *de la Frontera* dicitur, testibus Sansone, Brietio, & aliis. Est media inter Arcensium urbem, & Mnesthei portum in Vandalitia; deficitque in dies.

Asta, quae Pompeja à nonnullis cognominatur, *Asti*, urbs & col. Liguriae, apud Tanarum fluv. episc. sub Archiep. Mediolan. in cujus Duc. olim fuit, inter Alexandriam 18. & Taurinum 20. mill. pass. ab Alba Pompeja 22. Ejus mem. Claud. de 6. Cons. Hon. — Plin. Ptol. & al.

-nec plus Pollentia rebus
Contulit Ausoniis, aut mœnia vindicis Asta.

¶ Asta, urbs aliàs Liguriae, nunc paret Duci Sabaudiae & à Gallis *Aste* dicitur; estque probè munita, cum valido fortalitio ad Tanari Urbisque fluminum confluentes. Ejus ager vulgò Comitatus Astensis dicitur; fuitque antea pars Ducatus Mediolanensis sub Vicecomitibus. Urbs autem novem milliaribus distat à Nic. Palaea in Occidentem, & 18. à Casali versùs austrum.

¶ Asta, *Asta*, oppidum Asiae, in India citeriori & regno *Decan*, inter *Visapor* & *Dabul* urbes, 55. circiter leucis ab utraque distans.

Astabeni, pop. Hyrcaniae, quos quidam *Astriadi* ea parva nominis allusione dici putant. — Ptol.

Astaboras, *Tacassi* Mercat. *Tanci* Nigro, fluv. Æthiopiae, qui unà cum Astapo & Nilo Meroen ins. ingentem facit. De quibus Pontan. lib. 1. Uran. — Strab. Ptol.

Astapus, & socio jungit sua flumina Nilo;
Jungit & Astaboras, Blemium hinc populatur arenas.

¶ Astaboras ab aliis *Coror* nunc dicitur; & oritur

prope

prope Auxumam, in Abyssinia regione, ut quidam tradunt.

Ptol. Astacapra, urbs Indię citerior. quę à Cast. *Campanir* urbs regia dici putatur.

¶ Astacapra quid sit hodie, non bene constat. De illa enim urbe *Campanir* fides sit penes Castaldum. Quidam tamen eaistimant Astacapram fuisse ubi hodie *Janager*, oppidum ditionis Magni Mogolis, in provinc. *Sorat* dicta, prope ostia Indi fluvii.

¶ Astacara, *Astachar*, urbs Persiæ, aliàs maxima, juxta fluvium *Bendimir*, prope ruinas antiquę Persepolis; quæ olim caput fuit imperii Persici, in via Siras Aspabamum versùs. Vide Persepolis.

Ptol. Astacenum æstuarium, *la Maresma*, locus Hisp. Bęticæ, apud Portum Mnesthei.

¶ Astacenum æstuarium, vulgò *la Maresma*, tractus est Hisp. Bæticæ, juxta ostium fluvii Bętis. Extenditur versùs oppida Nebrissam & Palatium.

Strab. Astacenus sin. *Golfo di Gomidia*, vel *Nicomedia*, teste P. Gyllio, sic ab Astaco urbe Bithynica, ad Propontidem, Nicomediæ urbi finitima. Astaces autem fluv. Plin. in Ponto, juxta quem equæ lac nigrum præbent gentibus.

¶ Astacus, urbs Bithyniæ, nunc ferè diruta jacet, 15. milliar. à Nicomedia in occasum æstivum, à Bizantio autem 50. milliar. in ortum.

¶ Astacus, Macedoniæ urbs, in Acarnania regione, Thucid. teste. Quid nunc sit, non bene constat.

¶ Astagoa, *Astago*, urbs Africæ, in Æthiopia inferiori, & imperio *Monoemugi*, versùs limites Zanguebarię & Mozambici.

¶ Astatum, *Astat*, oppidulum insulae Islandiæ, in parte Septentrionali, in Mari Deucaledonico, prope sinum Skagam, & 3. tantùm leucis Germanicis ab urbe Halar, seu Hols in austrum, sub dominio Regis Daniæ cum tota insula.

Ptol. Astalicis, seu Astacilicis ex al. cod. *Tefezara*, teste Marmol. opp. Maurit. Cæsariens. mediterr. apud Timici urbem regiam, quae *Tremesin* appellatur.

Liv. & al. Astrapa, *Astepa*, urbs Hisp. Bæticæ, in Vandalitia, ad Singulim fluv. quam alii excisam dicunt, ad dicti amnis fontes, ab *Estepa* (quae nova Astapa dici potest) 2. leuc. ab Astigi 9. leuc. Anticariam versùs, quot ab Ursone. Hæc a Marcello obsessa, ne in Rom. potestatem veniret, seipsam cum filiis, uxoribus, & opibus, teste Liv. concremavit.

¶ Astapa, quae aliis Ostipo, vulgò *Estepa*, tribus leucis distat a Singuli fluvio, longè autem ab ipsius fontibus, vixque duabus ab Ursone. Sedet in clivo, paucis constans incolis.

Strab. Isid. Astapus, *Alanbl* fluv. Æthiopiæ, qui cum Nilo & Astabora ins. Meroen facit. Vide Astaboras.

¶ Astapus à quibusdam Abanhus dicitur. Oritur propè montem Amaram, & in Nilum cadit.

¶ Astaracensis tractus, seu Comitatus, *le pais d'Astarac*, seu *d'Estarac*, regiuncula Galliae, in Vasconia, supra Auscios, inter comitatus Bigerrensem & Convenarum. Ejus caput, Miranda.

¶ Astelfus, fluv. Colchidis in Asia, incolis *Engur* dictus. In Pontum Euxinum se exonerat, 20. milliaribus ab ostio Cobii fluvii in Septentrionem. Oritur autem ex monte Caucaso versùs Alanos populos, & Cipuriam Anarghiamque rigat.

¶ Asterabatia, *Asterabath*, regio Persidis non longè a mari Caspio, in prov. *Tabarestan*. Oppidum babet cognom. versùs montes, 20. leucis ab urbe Gorgiano in occasum, & circiter 50. leucis à mari Caspio, teste Oleario.

Strab. Auso. & al. Asteria, *Dadascalio*, Soph. interpr. ins. maris Jonii parva, inter Ithacam & Cephaleniam. Asteris Homer. 4. Odiss. cujus carmen est Latinè redditum.

Asteris haud ingens portus dat puppibus aptos.

De Asteria lib. 2. itiner. sic:

Linquimus Asteriam, vicinaque saxa recepta.

Paus. Asterion, fluv. Argiæ reg. in Peloponneso, in Erasinum fluv. influens: ubi etiam mons, teste Plin. ex quo fluv. prædictus effluit per sylvam Nemæam. Cujus mem. Stat. lib. 4. Theb.

-quos celer ambit,
Asterion, Dryopumque trahens Erasinus Aristas.

¶ Asterlania, *Asterlan*, provinc. novi Regni Mexicani, in America septentr. in Boream prov. Cinaloæ, & non longè a mari purpureo. A paucis annis lustrata fuit ab Hispanis, qui tamen nullas in ea habent colonias.

Dion. Astiae, promont. Thraciæ, ad Bosphorum, quod vulgò *Corrium* nominatur, teste P. Gyllio. Asti popul. Strabon.

Astigi. Vide Astygi, urb. Hispan. Bæt. olim episc. sub Archiep. Hispalensi.

Astir, *Steyr*, urbs Austriae, à Lentio 4. leuc. in austr. Vide Asturis.

Astomi, pop. Indiæ, circa fontes Gangis, sine ore, toto corpore hirta frondium lanugine tantùm utentes, & odore radicum ad flore herbarum sylvestrium viventes, ut Plin. scribit. *Plin.*

¶ Astrachanum, *Astrachan*, urbs ampla Tartariæ Asiaticæ, prope ostium Volgę fluv. in ditione Moschorum ab anno 1554. cum arce permunita; habuitque olim Regem proprium. Ibi antiquitus erant Asturcani populi. Urbs distat 12. leucis à mari Caspio, & 70. ab urbe Terkia in Septentr. estque in ea parte Tartariae, quæ vulgò *Nagaja* dicitur, seu regnum Astrachanum, Oleario teste & aliis.

Astraeus, fluv. Macedon. inter Thessalonicam & Berrhęam fluv. Nomen ab Astræo sive Æstraeo opp. habere videtur, (quod *Ostro* nunc dicitur) unde oriens, in Axium defertur. *Ælian.*

¶ Astræus, fluvius Macedoniae. Fontes habet in limite Albanorum, prope Astraeum oppid. ubi Astraei seu Æstraei pop. inter Ælmopes & Destaretios.

Astrata, ins. maris Rubri, intra sin. Arabicum, quæ *Cajasa* nunc dici fertur. *Ptol.*

Astromela, Mastramella Steph. *Martegues*, teste Pineto, opp. Gall. Narbonen. in ora littorali Provinciæ, apud Maritimam oppid. inter Massiliam & Arelatum, inde 9. hinc 7. leucis. Aliis ipsa Maritima *Martegues* vulgò dicitur. *Plin.*

¶ Astromela est sinus, qui vulgò *la Mer de Martigues* dicitur a Maritima oppido ei adjacente ad ostia. Eum circumstant oppida Berra, Juncariae, & Ferreriae: & hinc periti nautae, *les Martegaux* dicti.

Astrunus, Mons Campaniae, apud Puteolos urbem & Lacus qui vulgò *Bagni di Astrugno* nominatur, teste Mazzella.

Astuja, opp. Germ. quod quidam *Bodenhausen*, indigitant, in Saxonia. *Ptol.*

Astura, *Stura*, *Stora*, & *Astora*, opp. olim nunc exiguum castrum, & fluv. Latii apud Circaeos. Festus fluv. ait 6. mil. pass. ab urbe fluere. Sed hic stura in agro Laurenti. Storas Strab. vocatur, diversus ab Astura, qui 5. mill. pass. abest ab Antio. Circaeos versùs: ubi Tull. Cic. à M. Antonii militibus fugiens interfectus est. *Cic. Festo, & al.*

¶ Astura dicitur etiam hodie *Astura*; estque vicus ad mare, cum fluv. parvo cognom. aliàs sub Volscis, nunc in campania Romana, & in ditione Pontificia. Dominos habuit Frangepanos; ibique dejectus & captus fuit Conradinus Suevus, nepos Friderici secundi.

Astura item fluv. Hisp. in finibus Asturum, Legionem urbem alluens, ac in Durium labens. *Oros.*

¶ Asturia fluv. *Asta*, Lucum Austrum alluit, & postea in Cantabricum Oceanum cadit; & à quibusdam Molius dicitur. Alii tamen credunt eum esse qui nunc *Tora* dictus, Asturicam alluit, & dein cum Urbico & Estolla in Durium cadit; sed Legionem non alluit.

Astures, pop. Hisp. Tarracon. in ora Boreali Oceani accolentes, inter Callaicos ad occ. & Cantabros ad ort. quorum reg. Asturia Ptol. vulgò *Las Esturias*; aurifera quondam, teste Silio lib. 1. *-Astur avarus*

Visceribus lacerę telluris mergitur imis.
Et redit infelix effosso concolor auro.

¶ Asturia, regio Hispaniae & regni Castellae, Principatus titulo clara. Ab Hispanis vulgò *las Asturias*, & à Gallis *les Asturies* dicitur; estque duplex, nempe *Asturia de Oviedo*, quae Gallæcię adjacet ad occasum, a primaria urbe sic dicta; uti & alia *Asturia de Santillana*, quae ad ortum & Biscaę contigua est. Totius autem regionis primaria est Lucus Asturum, qui nunc Ovetum dicitur, *Oviedo*, urbs aliàs regio titulo insignis. Regio hæc montuosa admodum & sterilis raros habet incolas; estque in longum extensa inter Gallaeciam & Biscajam. Sed olim ampliùs protensa, continebat etiam partem Septentrionalem regni Legionensis, ubi Asturica & Legio urbes, & Astures Cismontani.

Asturica Augusta, *Astorga*, urb. & col. Hispan. Tarracon. in Asturum & Vaccaeorum confin. episcop. sub Archiepisc. Compostellano, à Legione 9. leuc. in austr. Zamoram versùs, à Burgis 36. in occ. per Palantiam ferè in medio. *Ptol.*

¶ Asturica, *Astorgue* Gallis, urbs aliàs Asturum Cismontanorum, in confinio Vaccaeorum, nunc regni Le-

gionensis,

sis, sedet ad fluv. Tetam 7. leuc. a Legione, & 30. taotum a Burgis. A paucis inhabitatur, & quotidie deficit.

Ex vita F. Iroer. Asturis & Castris, opp. Norici, in Austria, quod, teste Cuspin. nuoc *Stockerauw* dicitur, à Vienna 4. leuc. Moraviam versùs. aliis *Steir*, urbs Austriæ ad Anisum fluv. à Laureaco, sive ab Aniso orbe 3. leuc. in austrum: quod magis probo.

Asturum lucus, urbs olim in finib. Asturum, prorsùs eversa, apud Ovetum urb. quæ illi successit; & novus lucus Asturuio dici potest, à Legione 22. leuc. in Boream versùs Scytbicum prom.

¶ Asturum lucus, nunc Ovetum, *Oviedo*, distat à Legione 16. leucit tantùm, & 9. a Scythico promont. Vide Ovetum.

Plin. Ant. Astygi, Astygit Ptolom. *Ecya*, urbs Hispan. Bæt. hac etiam tempestate clara, ad Singulim fluv. episcop. olim sub Archiepisc. Hispaleosi, unde 15. leuc. recedit Granatum versùs, inde io ort. 21. leucis distans, à Gorduba 8. Augusta firma, etiam Plin. dicta. Hæc una eum Astapa, Obulco, Ægabro, Lucena, Marcia, Ursone, & Vaena oppid. à Ferdinando Rege, Mauris ejectis, recuperatur ann. sal. 1239.

Plin. Strab. Ptol. & al. Astypalæa, *Stampalia*, ins. maris Carpathii, çom urbe ejusdem nominis episc. sub Archiep. Rhodiensi, in longum extensa, circuitu 88. mill. pass. ab Icaria 80. in austrum, a Delo 100. in Eurum, à Cadisco promontor. Cretæ 125. io Cæc. & Bor. Ejus mem. Ovid. lib. 2. de arte amandi.

Cinctaque piscosis Astypalea vadis.

Astypalæa quoque opp. Coi ios. teste Steph.

¶ Astypalæa insula vix 70. milliaribus distat à proaimiori ora Cretæ insul. à Galdo autem urbe Asiæ minorit 60. tantum. Ei adjacent ad ortum aliquot insulae, seu veriùs scopuli.

Plut. Astyra, villa inter Tusculum & Circejos, eadem cum Astora, ut videtur ab urbe Roma 40. mill. pass. distans, ubi Cicero interfectus est, teste Plut. Sed pro Tusculum Antiom legendum est.

¶ Asuga, *Asug*, opp. Abyssinia, seu Æthiopiæ superioris, io prov. *Ambiam*, prope Æquatorem, centum circiter milliaribus iofra Ambiamum in Septentr.

¶ Asulum, *Asolo*, opp. Italiæ, in Marchia Tarvisina, prope fontes fluvii Mussooi, ditionis Venetae. In monte sedet, 25. milliaribos à Tarvisio in occasum, & octo à Bassano in ortum.

¶ Asunga, *Asungen*, lacus Sueciæ regoi, in Westro Gothia provincia, versùs Smalandiam.

Steph. Atabyris, mons Siciliæ, apud Agrigeotum urb. ubi boves Æneæ mugire solitos, cùm aliquid ioiqui fieret, tradunt. Mons item ejusdem nominis in ins. Rhodi, teste Strab. unde ipsa Rhodus Atabyria olim dicta fuit, teste Plin. lib. 5. c. 31.

¶ Atacama, *Atacama*, desertum Americæ meridion. in regno Peruviæ, versùs coofinia regni Chiles, in ora littorali maris Pacifici, in regione *de los Charcas*, inter Aricam & fluvium Copiapum.

Plin. Atalante, *Talandi*, ins. parva, cum opp. EubϾ adjacens, è regione Opuotis urb. Bœotiæ. Cujus mem. Stat. lib. 6. Theb.

Nota parens cursu. Quis Manalia Atalantes
Nesciat egregium decus!

Hinc Atalanteus, a, um, apud Stat.

Ptol. Atalantes Nesium, insul. parva Eubœae apud C... prom. quam Niger *Calojere* vulgò dici testatur. S... eadem est cum Atalante Plin.

¶ Atavilli, *Atavilles*, populi Americæ meridionalis, in Peruvia, prope footes fluvii Xauaae. D... circiter 60. Leucis à civitate Regum, & 40. ab ora littorali maris Pacifici.

Strab. Vib. Ptol. & al. Atax, *Aude*, fluv. Gall. Narbonensis, ipsum Narbonem interlueot, & paulò infra in mare exiens, Narbo propterea à Polybio dictus, ea Pyrenaeis montibus, teste Mela, oriens, & per Rubresum lacum transiens. Pop. Ataciniab eo Narbonenses dicti. Strab. illum ex Cemenis montibus scribit profluere; sed Melae fides habenda. Ejus mem. Luc. lib. 1.

Mitis Atax Latias gaudet non ferre carinas.

¶ Atax oritur ex montibus Pyrenæis, in ea parte Comitatus Ruscinonensis, quae *Capsir* dicitur, alluitque Limosum, Alethum, Carcassonem, & Narbonem, urbes Occitaniae, dein auctus aliquot fluviolis, in mare Mediterraneum se exonerat.

Cæs. Ategua, *Tebala veja*, seu *Teivela* Mor. opp. Baet. a Caesare eversum, apud Alcalam regalem, in regno Granatensi, (ubi adhoc fons visitur, qui *Fuente di Teivela* dicitor) olim munitissimom, a Corduba 16. leuc. Granatum versùs, à Christianis una cum Turone opp. inde 3. leuc. recuperatum ann. sal. 1330. Scribitur etiam duplici t Attegua. *Dion.*

Strab. Ptol. & al. Atella, *S. Arpino*, teste Sanfelicio, urbs Campaniae episc. sob Archiepiscop. Capuano eversa, apud Clanium fluv. & apud Aversam urb. quae illi successit: & nova Atella dici potest, media inter Capuam & Neapolim, 8. mill. pass. utrinque, à Carolo I. Rege Neapolitano excisa. Nunc ibi vicus S. Arpini. Pop. Atellani Cic. & Plin. Est & Atella opp. Lucaniae inter Melphio & Potentiam urbes, inde 8. hinc 16. mill. pass. distans, à Venusia 15. De ludis, lodicris, & versibus Atellaois vide Cic. lib. de Divinat. Mem. Atellæ Sil. lib. 11.

Jamque Atellu suas, jamque & Galatia ubegit.

¶ Atella Lucaniae, volgò *Atella*, oppidum est etiam regni Neapolit. io Basilicata provincia, ad radices Apennini montis, & in confinio Principatus ulterioris, paucis constans incolis.

Plin. Ater, mons Africae, in longum valde extensus, & uno latere Syrtim minorem attingens.

Strab. Plin. & al. Aternom, *Pescara*, fluv. & urbs Marrucinorum, olim episc. Fluv. Aternus in Vestinis ex Apenn. mont. ortum babet, Aquilam Teateamque praeterfluens. Urbs verò nunc opp. est in ostio fluv. eum arce munitissima, (oode Marchiones Piscarienses dicti) à Teatea 8. mill. pass. quot nb Angulo, inter Hadriam (cui cessit episcopatus Aternensis) & Ortonem ad ort. ad 11. Ostia Aterni fluv. ab ostiis Tiberis 136. mill. pass. distant, teste Plin. quaotum Castrum oovum Praecutinorum, in ora maris Adriatici, ab Alsio, io ora maris Tyrrheni, recedit.

¶ Aternum, Gallis *Pesquaire*, oppidum est probè munitum regni Neapolitaoi, in Aprutio citerioti, sub dominio utili Avalorum, 16. milliar. distat ab Anxano, & 12. a Pinna io ortom. Aternis autem fluv. 9. milliar. supra Aquilam ortum ducit, & prope Teateam labitur; dein auctus aliquot rivis, & diviso Aprutio citeriori ab ulteriori, mare Adriaticum se exonerat.

Plin. Tac. Ptol. Ateste, *Este*, urbs olim episc. sub Patriarc. Aquilejensi, nunc opp. Veoetiae praeclarum, in agro Patavioo, ad Medoacum minorem fluv. inter Patavium 15. & Ferrariam 35. mill. pass. occurrens. Hinc Principes Atestini, sive Estenses, Italiæ nobilissimi antiquissimique, Ferrariensi Duc. diu potiti, nunc Mutinenses & Regienses Duces profecti. Atestini pop. & nom. gent. lib. 3.

Egit Atestinus causas, & Cujus, utrumque
Noras.

¶ Ateste, sedet prope Euganeos montes, 12. milliaribus a Patavio in austrum, & via 5. a Monte Silicis, 30. autem a Venetiis io occasum hibernum.

Oros. Atha, urbs Bithyniae, sub mont. Olympo; eadem Prusa.

¶ Atha, *Atho*, amnis Germaniae, in Ducatu Bavariae. In Danubium fluv. se exonerat paulo supra Ingolstadium.

Liv. Plin. Strab. Athamanes, pop. Epiri, in Acarnaniae & Thessaliae conf. quorum reg. Athamania apud Steph. Dicuotur pop. etiam Athamantes.

¶ Athamantes popoli Epiri fuere, quorum regio Athamania dicta fuit, eratque inter Acarnaniam, Ætoliam, Thessaliam, & Achajam, iotra montes, ubi alias urbs praecipua Argithea.

Greg. Turo. Athamas, mons Phthiotidis, ab Athamante Rege dictus, cujus incolae Athamantes, teste Strab. nominantur. ... fluv. Athamas profluit, qui luna senescente ligna ... ignis accendit, teste Ovid. lib. 15. Metam.

Admotis Athamantis aquis accendere lignum
Narratur

Athanacum, *Aisnay*, teste Ortel. vicar. & Abb. apud Lugduoum urb. Galliae Celt. ubi ara Lugdunen. apud Juvenal.

Liv. ¶ Athanacom aliàs erat extra Lugduoum, nunc est intra urbem, ad confluentes Araris in Rhodanum fluv.

Athanagia, *Manresa*, teste Floriano, urb. Hispaniae citer. in Catalaunia, inter Barcinonem 10. & Urgellam 14. leuc. occurrens, à Solsona 5. apud mont. Serratum, inde 3. Sed Beuthero est *Sunabuja* opp. ejusdem regionis inter Solsonam urb. & Olianam opp. 3. leuc. à Servaria oppid. 5. Urgellam versùs 9. Al. est *Cardona* opp. salis proventu in proaimo monte diversorum colorum opulentissimum, inter Minorissam, & Solsonam, 3. leucis ab Ilerda

so. Urgellam versùs, proprio Duci subjectum. Athanagiam à Scipione expugnatam. Liv. scribit.

¶ Athanagia quibusdam est Ilerda, *Lleyda*, urbs Cataloniæ, ad Sicorim fluvium.

Bibl. Athar, *Jethira*, pag. Palæstinę, teste Eusebio, qui si nunc extet, nescio.

Omnib. Athenę, *Setines*, teste Soph. cum al. urbs Græcię notissima, Atticæ metrop. clarissima urbs armis quondam & litteris, à Cecrope condita, & sic de Minervæ (quæ ibi colebatur) nomine dicta, à Thebis 40. mill. pass. distans in austrum, à Corintho paulò pluribus ad 44. in medio ferè Megaris obviis, à Lacedaemone ejus æmula 145. in Bor. Nunc obscurior arcem habet præmunitam. Urb. archiep. multarum urbium metrop. Pop. Atheniens. Ovid. multis in locis ejus mem. in epist. præsertim 1. sic:

Atque aliquis, jam nunc doctus erat, inquit, Athenas,
Armiferumque Thracen qui regat, alter erit.

¶ Athenarum urbs, priusquam in Turcarum potestatem deveniret, Ducem habebat proprium a multis annis. Sedet inter fluvios Cephisum & Ilissum, cum arce munita. Ejus portus Phalerus, nunc *Port Leon* dicitur, sensimque oblimatur, ut vix minorum navigiorum capax sit. Urbs autem nunc obscura sensim deficit, & tantisper distat ab ora littorali; subest dominio Turcarum ab anno 1455. quo capta fuit à Mahumete secundo, 120. milliaribus distat a Sparta in Boream.

Atheniensis probus apud Plat. lib. de Legib. dicitur proverbii modo, de eo qui in repub. male instituta si probus est, verissimè probus nominatur; quasi dicatur, Athenis raros probos inveniri, sed eos esse insigniter probos.

Strab. Plin. & al. Athenæum, quod & prom. Minervæ, & Sirenum, & Prænustium apud Strab. *Capo di Minerva*, *Capo di Campanella*, & *Capo di Massa*, teste Scip. Mazzelis, prom. Picentinorum, contra Capreas ins. inde ad 4. mill. pass. in occ. distantes, Surrento etiam proximum, ab eo 4. mil. in austrum recedens, à Neapoli 30. in eo Massa urb. modica. Hoc sinum Craterem à Miseno prom. inchoatum finit. Athenęum alterum apud Dionys. Halicarn. in ora magnae Græciæ, *Rossa* vulgò, à Rosciano urbe 4. m. p. Athenaeum item locus erat Athenis Minervę dicatus, ubi opera literis dabatur, hoc est, gymnasium & academia.

¶ Athenęum, promontorium Picentinorum, meliùs dicitur Minervæ promont. hodie *Capo Campanella*, Vide Minervæ promont.

Dion. Atheniensis Legio, *Thienen*, & *Tillemont*, opp. Belgii, in Brabantia, a Lovanio 3. leuc. in ort. distans.

¶ Atheniensis Legio, in Belgio, ubi fuerit, non bene constat. Oppidum quod *Thienen* ab incolis, & *Tillemont* à Gallis dicitur, meliùs & rectiùs dicitur Tenæ, seu Tillemontium; estque in Brabantia, ad Getam amnem; sed deficit in dies, Vide Tense.

Plin. Mel. Athenopolis, *Tres*, teste Ploeto, opp. Gall. Narb. in ora provinciæ, inter Telonem 3. & Forum Julium in ort. 6. leuc. contra Stœchades ins. sed Villanovano & Mol. *Yeres*; seu *Eres*, Olbia veteribus dicta putatur. Al. locus *Napolo*, al. *Nuys* opp. Prov. inter Forum Julii 4. & Lucum 5. leuc.

¶ Athenopolis ab aliis Antipolis dicitur; *Antibe*, quod forsan meliùs, voce non abludente, estque urbs munita, in ora Provinciae, 7. leucis a Foro Julio in ort. aestivum. Vide Antipolis. Eam æstimat tamen Hon. Bou. Athenopolim fuisse ubi postea Sambracis, hodie *Grimaud*, in ora Provinciae, & in intimo recessu sinus Sambracitani.

¶ Athenum, *Athene*, opp. regni Neap. in Principatu citeriori, prope fluv. Tanagrum, seu Nigrum 9. m. distat à Marsico novo in occ. cum tit. Princip. estque ad radices Apennini, & parvi circuitus, 16. milliar. a Potentia.

¶ Atherita, *Atherith*, seu *Athenry*, urbs Hiberniae, aliàs amplior, in Connactia prov. & Galliveusi Comitatu.

Liv. Plin. Tac. Athesis, Atagis Strab. Atrianus Ptol. accepto nomine ab Atria urbe, *Adige*, fluv. Venetiae, ex finibus Rhaetorum, per fines Tridentinorum, urbem ipsorum alluens, ac Veronam intermeans, in mare Hadriaticum multis alveis se se exonerans inter Fossam Claudiam urbem, & Carbonariam postremum Padi ostium. Pop. per quos labitur intra Alpes, Athesini Plin. dicuntur, *Etschlender* Germanicè. Virg. lib. 9. Æneid.

Sive Padi ripis, Athesin seu propter amœnum.

¶ Athesis, fluv. Italiae, a Germanis *Etsch* dictus. Oritur ex Brenna monte maximo Alpium, in Comitatu Tirolensi, Eisocumque fluv. recipit infra Bolzanum, & aliquot alios minores; quibus auctus, in Adriaticum mare recipitur, 16. circiter milliar. a Venetiis in austrum.

Scrip. Brit. Athesis alter, flu. Albionis, in Anglia, agrum Eboracens. Dunelmensi dirimens, ac in oram ad ortum fluens, Oceano Germanico exceptus, *Those* incolis, teste Polyd. (Camdenus & alii habent Thesis ac *Tees*.)

Plur. Athiso, *La Tosa*, fluv. Insubrum, ex summis Alpibus oriens, ac in Verbanum lacum inter Aronam & Locarnum, extrema oppida illius lacus, influens. Oscellam (Domum Oscelae vocant) praeterluit, nec procul à Voconia opp. decurrit.

¶ Athiso, fluvius oritur in confinio Valesiae provinciae, ex monte S. Gothardi, & Voconiam rigat.

¶ Atholia *Athol*, prov. Scotiae septent. intra montes, in mediterr. ubi alias pars Caledoniorum pop. Ei adjacent prov. Perthia, Badenothia, Abria, & Strateroia.

Liv. Strab. & al. Athos, *M. Santo*, mons Macedoniae excelsus, instar peninsulae in mare Ægaeum excurrens, cujus umbra in Lemnum ins. inde in ort. 87. mill. pass. distantem, usque pertingit, teste Plin. Ejus ambitus 150. mill. pass. continet. A Turcis *Monastir*, ob cœnobiorum multitudinem, vocatur. Soli enim monachi D. Basilij illum incolunt; indeque Episcopi omnes sub Constantinopolit. Patriarc. ad Ecclesias regendas desumuntur, ibi in sacris literis & ceremoniis probè eruditi. Ex quo mons ἅγιον ὄρος ab illis nominatur, à Turcis *Seididag*, teste Leuncl. Ibi lepores plurimi, Ovid. lib. 2. de arte amandi.

Quot lepores in Atho, quot apes pascuntur in Hybla.

Et lib. 1. Metamorph.

Ardet Athos, Taurusque Cilix, & Tmolus, & Oete,
Et tunc sicca, priùs celeberrima fontibus, Ida.

Adeo altus est, ut locum imbrium superet, teste Sol. & Mela. Ejus isthmus à Xerxe, teste Herod. perfossus fuit. Athos adeo excelsus est, ut umbram in Lemnum insul. usque projiciat. Unde ortum est adagium *Athos celat latera bovis Lemnię*, de iis qui gloriam aliorum obscurant, ut Athos simulacrum bovis Lemniae ex candido lapide factum, & excelsum. Cujus proverbii mem. Plutarc. in moralibus. Dicitur & Athon apud Graecos: nam Athen. hominem voracem, *voracitatis Athonem*, per hyperbolem vocat.

¶ Athos mons in mare Ægęum excurrit inter sinus Strymonicum & Singiticum; eratque alias in Calcidia regione Macedoniae, nunc in tractu *Jamboli* dicto. Jungitur Isthmo duodecim stadiorum, & in eo numerantur 24. monasteria Calogerorum, seu monachorum Graecorum, quorum celeberrima Gatopedos, & Agias laura. In his duobus 600. monachi numerantur; in aliis quinque millia; & pleraque eorum sunt munita; ut piratis obsistent, testibus Brietio et aliis.

¶ Athra, *Athren*, oppidulum Hiberniae, in Lagenia, & Comitatu Kildariensi, ad fluv. Burgum, medium fermè inter Caterlogum et Kildariam.

Hero. Athres, fluv. Scythiae Europaeae, qui *Labus* incolis appellatur, teste Peucero.

¶ Athum, *Aeth* Belgis, *Ath* Gallis. oppidum est permunitum Belgii, in Hannoniae Comitatu, ad fluv. Teneram, 2. leucis distat à confinio Flandriae, quinque à Tornaco in ortum; estque medium fermè inter Aldenardam ad Boream, & montes ad meridiem, 5. leucis ab utraque. Captum fuit anno 1667. à Ludovico XIV. Rege Francorum, cui etiamnum subest cum toto territorio adjacente, pace ad Aquisgranum confecta.

Steph. Athymbra, urbs Cariae, apud Maeandrum fluv. Vide Nissa. Sic enim postea dicta est, teste Steph.

¶ Athyna, *Athyna*, opp. Sclavoniae, in monte, versùs Dravum fluvium, et prope fontes Oriavvae fluv. 5. milliar. Germanicis distat à Polega in Septentrionem, & sex circiter à Sigetho in austrum.

Ptol. Plin. & al. Athyras, Atyras Plin. *Glyco nero* Graecis, *Acqua dolce* nostratibus, fluv. Thraciae, cujus ostia inter Byzantium et Selymbriam 24. mill. pass. visuntur. Ibi Athyra num. plur. urb. episc. et nunc metrop. Metris alteri metrop. finitima.

¶ Athyras fluv. in Propontidem se exonerat, prope Selymbriam.

Vet. Insc. Atilia, *Altenburg*, Jo. Aventino teste; *Axelburg* M. Welsero, pag. Vindeliciae, in Bavaria, apud Danub. flu. et apud Neoburgum urb.

Ant. Atilians, opp. Hisp. Tarracon. inter Tritium 41. et Graccurrim urb. 64. mill. pass. ex itiner. Anton. *Sadava* opp. Navarrae, teste Zurita, à Pompelone 10. leuc. Moncionem versùs.

¶ Atiliana, oppid. Hispaniae Tarraconensis et Vasconum, nunc quibusdam est *Sadava* opp. Aragoniae, in confinio Navarrae, juxta fluv. Riguelum. Octo leucis abest a Calaguri

guri in ortum; sed non est inter Tritium & Graccurrim, longè ab opp. Sadava distantes.

Clu. Liv. & al. Atina, *Atine*, urb. olim episc. & col. Latii, in monte, apud fines Samnii; inter Soram et Venafrum, inde 16. mill. pass. ultra Fabrateriam, nunc opp. nulli tamen Episcopo subjectum. Pop. Atinates Plin. & Liv.

¶ Atina nunc vicus est Campaniæ felicis, prope Melum amoenum, 4. milliar. ab Arpino, & à monte Cassino in Bor. ad radices Apennini.

Atina altera, opp. in Lucania, apud Tanagrum flu. inter Pæstum & Salam oppid. 4. mill. pass. à Salerno ad 40. per Ebolum Potentiam versùs, *Atene* vulgò: cujus campus Atinas à Plin. commemoratur, in quo fluv. ad 20. mill. pass. mersus, emergit Virg. lib. 11. Æneid.

Turbati fugiunt Rutuli, fugit acer Atinas.

¶ Atina hæc vicus est regni Neapolitani, in prov. Principatus citerioris, pene semidirutus.

Ptol. Atinium, *Atine*, opp. Thess. in Maced. conf. Gomphis Tricæque finitimum.

¶ Atintanes pop. fuere Macedoniæ, teste Polyb. in Orestida regione. Thucydides eos Molossis annumerat.

¶ Atinum, *Atina*, oppidul. Italiæ, quod alluit Tanager. fluv. in Lucania mediterranea. Vide Atina.

Atiso. Vide Athise.

Plat. Atlantis, ins. maris Oceani ingens, quæ à plerisque doctis *America*, sive novus Orbis esse putatur. Insula S. Michaelis, una ex iis quae *Açores* vocantur, videtur Ortelio: sed & hæc non est, tantæ magnitudinis, ut Atlantis credi possit. America ab Hisp. 600. leuc. distans, abest; insula verò S. Michaelis 100. mill. pass. longa, à Nerio prom. Callaicorum 185. leuc. distat.

¶ Atlantis insula à multis America creditur. Distat ab Hispania plus mille leucis Gallicis in occas. & ejus pars maxima in mediterraneis subest dominio Hispanorum ab anno 1492. quo primùm detecta fuit à Christophoro Columbo. De ea fusiùs in voce America.

Plin. Ptol. & al. Atlas major, *Induacal*, sive *Aytuacal*, teste Marmol. *Montes Claros* Hispanis, *Anthisa* & *Manchisa* aliis, mons Mauritan. Tingit. maximus, in oram littoream Oceani occid. & Atlantici desinens, ipsamque Mauritaniam à Lybia interiore separans, cujus prom. *Capo d'Aguer* à mauris nominatur. Juxta hunc mont. regnum Marocchium situm est. Atlas minor alter ejusdem Maurit. *Errif* eodem Marm. teste cum al. appellatur, regnum Fessanum à Marocchio discludens. Vertex Atlantis mont. semper nivosus, & in eo elephantes reperiri testatur. Sol. post Plin. Abest ab Herculis columnis 317. mill. pass. in austrum, à Lixa urbe 112. Sed quantum ad Lixæ distantiam error in numero videtur. Nomen habet ab Atlante Rege, astrorum peritissimo, quem propterea cœlum humeris sustinere fabulantur. Ovid. lib. 4. Metam.

Quantus erat mons factus Atlas: nam barba comæque
In sylvas abeunt.

Hinc Atlanticus nom. gent. & Atlantis patronym. Virgil. lib. 1. Georg.

Ante tibi Eoæ Atlantides abscondantur.

Atlantem cœlum hospitio excepisse fabulantur; quod cùm sibi insidias ab hospite parari animadvertisset, illum in mare Atlanticum præcipitem dedisse ferunt: unde ortum est adagium, *Atlas cœlum*, in eos qui sibi malum causant, aut qui se in magnis & molestis negotiis involvunt. Metaphoricè *Atlantes* dicuntur, qui Rempub. collapsuram sustinent, et apud Cic. in Oratione pro domo sua.

¶ Atlas, mons Africæ maximus, pro diversitate regionum varia sortitur nomina. Incipit prope oram Oceani, ab eo Atlantici dicti, juxta promont. Gerum, *de Guer*, inde perpetuo dorso variè flexus, extendit se se, Orientem versùs, ad confinia deserti Barcæ, & immanibus, & supra quàm credi possit altis jugis, è media arenarum vastitate consurgens, extollitur, verticem nubibus semper tectum habens. Versùs Oceanum *Aiduacal* seu *Idevacal* dicitur, & inter Segelmessam regionem & provincias Hascoram & Tedleniam, *Tensif & Dedes* ab incolis vocatur, & *Ziz* prope confinia regni Fezzæ. Altas autem minor, qui pars est Atlantis majoris, abest a Lixa urbe 130. mill. pass. circiter.

¶ Atlona, *Atlone*, urbs Hiberniæ munita, in Connacia provincia & Roscomanensi Comitatu, ad Sineum fluv. ubi exit à lacu Rea. Distat 16. milliaribus Hibernicis à Longofortio in austrum, & circiter 30. a Galwaya in ortum.

¶ Atmones pop. fuere Germano-Sarmatiæ, & pars Bastarnarum, ubi nunc Volhinia superior prov. Poloniæ.

¶ Atquanachuci, *Atquanachuker*, populi Americæ septentrionalis, in Virginia prov. in Cæciam, versùs Novum Belgium, ubi aliquot coloniæ Anglorum.

Atraces, pop. Æcholiæ, & reg. Atracia Plin. Inde Atracius nom. gent. Stat. lib. 1. Theb.

qualis per nubila Phœbes
Atracia rubet arte color.

Atramyttium. Vide Adramyttium.

Plin. Atrani, pop. Apuliæ Peucetiæ, quorum urbs Tranium, vulgo *Trani*, urbs haud obscura archiep. in ora littorea, inter Barolum 6. & Barium in ort. vergens 24. mill. pass.

Liv. Plin. & al. Atrax, *Vaidanar*, teste Pineto, urbs Thessaliæ, apud Peneum flu. Triccam & Larissam interjacens, ab Olympo mont. 100. stad. distans, ab Argissa opp. ad Peneum 40. in Boream hodie ex primis regionis, olim venenisera. Pop. Atraces Liv. Atracij Propertio. Ibi Atrax quoque fluv. teste Plin. & Atracesia stagna apud Orpheum. Atraciorum mem. Prop. lib. 1.

Et dicam, Atraciis licet hæc confidat in oris.

¶ Atrax, urbs Thessaliæ, in Pelasgiotide regione, 30. m. p. distabat à Larissa in occasum, & 60. à Tricca in ortum, 30. autem circiter ab Olympo monte.

Cæs. Plin. & al. Atrebates, Atrebatii Ptol. *Arras*, pop. & urbs Galliæ Belg. episc. sub Archiep. Cameracensi, caput reg. quæ Lat. recent. Artesia, vulgò *Artois*, nominatur. Media ferme est inter Ambianos urbem Picardiæ, & Tornacum ad ortum urbem Flandriæ 14. leuc. à Cameraco 9. Hic aulaea fiunt optima; & cereus prodigiosus fertur servari, qui accensus non minuitur.

De Atrebatibus & Artesia sic in lib. 4. itiner.

Venimus & Bergas, urbem amplam: hinc Nervia pubes,
Et post Atrebatum fines, Artesia visa est.

¶ Atrebates, populi Galliæ Belgicæ, quorum regio Artesia dicitur, Comitatus titulo clara, aliàs sub dominio Hispaniorum, nunc autem ferè tota est Francici juris; Ejus primaria urbs Atrebatum dicitur. Reliquæ sunt Audomaropolis, Aria, Bapalma, Bethunia, & Hesdinum. Hæc provincia habet ab Aquilone Flandriam, quae ei adjacet etiam ad ortum cum agro Cameracensi; & ad merid. & occasum Picardiam & Comitatum Bolonniensem; estque fertilis admodum.

Ptol. Atrebatii, popul. Albionis, in Anglia, quorum reg. *Barkshire* Camd. & Lelando testibus oppida *Okingham*, *Reding*; *Ilsley*, & alia, inter Londinum & Sarisburiam ad occ.

¶ Atrebatii pop. Albionis fuere, ubi nunc Bercheria provincia, *Barkshire*; eorum primaria urbs, Galleva Antonino & Ptolem. nunc *Wallingford* dicitur.

¶ Atrebatum, *Arras* Gallis, *Atrecht* Belgis, urbs ampla & episcopalis Belgii, Artesiæ Comitatus caput, ad fluvium *Scarpe*. Est munitissima, & sub dominio Regis Francorum ab anno 1640. cum priùs esset sub Hispanis, qui ibi grandi clade affecti fuere a Gallis die S. Ludovico sacra, anno 1654. & obsidionem solvere compulsi. Distat 8. leucis à Cameraco in occas. uti 5. à Duaco, & 14. ab Ambiano in Boream. Vide Atrebates.

Plin. Ptol. Atria, Adria sive Hadria Liv. Strab. & al. *Adri*, urbs Venetiæ episc. sub Ravennate Archiep. ad Atrianum fluv. intra stagna Hadriatica, ab eis penè submersa, à piscatoribus tantùm habitata, Episc. Rhodigii ibi commorante, media ferè inter Ravennam ad merid. & Venetias ad arctus 30. mill. pass. distans, à Ferraria 35.

¶ Atria, *Adria* vulgò, urbecula Italiæ & ditionis Venetæ, in Peninsula Rhodigina semidiruta jacet. Ejus ruinæ 30. milliar. distant à Ferraria in Boream, 15. à Rhodigio in ort. & 25. à Venetiis in meridiem.

Atria altera in Piceno, à plerisque Adria & Hadria dicta, quae licèt in finibus Picenorum sit, in Aprutio tamen computatur. Ibi Hadrianus Imp. natus, & ab ea sic nominatus fertur. Videtur etiam mari Hadriatico nomen dedisse, licet id alteri Hadriæ tribuant. De priore Jull. Scaliger de urbibus;

Nunc vix nomen habet, lesoque informe cadaver.
Et famulis sordens Hadria putret aquis.

¶ Atria, vulgo *Atri*, est in regno Neapolitano & Aprutio citeriori, in planitie, estque Ducatus gentis Aquavivæ. Ejus episcopatus unitus fuit Pennensi episcopatui; & 3. milliar. distat ab ora maris Adriatici, 8. a Pinna in Septentrionem, 13. autem ab Aterno in occasum aestivum, paucis constans incolis.

Plin. & al. Atrianorum paludes, & septem maria, paludes Tartari Tac. & al. stagna Hadriatica, circa Hadriam et ostia Padi: à paludibus Ravennae, de quibus Strabo, diversa:

quae vulgò *le Valli di Commachio* nominantur. Comaclum autem urb. episc. abest à Ravenna supra 20. mill. pass. à Ferraria 18.

Atrianus, fluv. Venetiae, quem alii eundem cum Tartaro, alii eundem cum Athesi faciunt, & cum Adria fluv. apud Steph. illum Mercat. *Tartaro* indigitat.

¶ Atribunia, *Atribunie*, fluv. insulae Hispaniolae, in America septentrionali, versùs occasum insulae, & ex adverso Cubae, ubi aliquot mansiones Francorum à paucis annis in eo tractu.

Strab. & al. Atropatiia, reg. Mediç Borealis, Iberiae & Albaniae ad arctos attigua, mari Caspio exposita, in qua Gyropolis urb. praecipua.

¶ Atropatia, seu Atropatene, una fuit ex tribus partibus Mediae, quae nunc *Servan*, seu etiam *Xervan* dicitur; estque subdita imperio Regis Persarum. Ejus praecipua Tabrisium, seu Tamisium, urbs ampla.

¶ Attacoti, pop. Scotiae, teste Nicol. Sansone, ubi nunc Comit. Buquamensis in Scotia septentrionali.

Ptol. Attacum, *Ateca*, opp. Hisp. Tarracon. in Celtiberis seu in regno Aragoniae, proximum Vobertae, 1. distans leuc. à Bilbili 2. ad Salonem fluv. Attacense municipium in vet. inscriptione.

¶ Attacum aliis est *Daroca*, oppidum parvum Aragoniae ad Xilocam fluv. qui postea cadit in Salonem; distatque à Bilbili 4. leucis in meridiem.

Ptol. Attalia, *Satalia*, teste Soph. *Antali* Turcis, teste Leuncl. urbs Pamphyliae Archiep. marit. & primaria region. ubi Praefectus moratur, ab Attalo Rege condita. Aulaea olim Attalica in pretio fuere. Sil. lib. 14.

Lata Tyrus, quaque Attalicis variata per artem
Aulais scribuntur acu.

Hinc Attalicus sin. *Golfo di Satalia*. Scribitur & Atalie unicum, ab Olbia 15 mill. pass. in ort.

¶ Attalia, urbs Asiae minoris, sita est in ora littorali maris Mediterranei, ad ostium Cestrii fluvii, & ferè media inter Aspendum & Termessum, 40. mill. pass. ab utraque; nuncque sub Turcis est probe munita. Sed malè habita fuit à Christianis principio hujus seculi; & tantisper distat à Veteri Attalia, quae diruta jacet.

Attella. Vide Atella. Sic autem scribitur apud Sil. lib. 11.

Jamque Attella suas, jamque & Calatia abegit.

¶ Attenium, *Atteny*, oppidum Asiç, in India citeriori & regno *Decans*. Aliis est *Atteny*; distatque ab urbe Visiapor. 22. leucis circiter.

Atter, *Attersee*, lacus Germaniç, qui aliis *Schwärtzsee*, in archiepisc. Salisburgensi. Enus praeterluit fluv. Æger in confinio Austriae.

Strab. Plin. & al. Attica, Attis Melae, Acte olim & Actica, *Ducato di Setbines*, reg. Achajae, sive Helladis, in angulo orientali & australi, quç & Mopsopia & Cecropia dicta est, in qua Athenae urbs totius Graeciae clarissima. Hinc Atticus nom. gent. ut mel Atticum, Ovidius lib. 5. de tristibus.

Melle, quod in ceris Attica ponit apis.

Attici pluribus elogiis celebrantur, in iis veritatis praecipuae, ut *Atticus testis* in adagiia referatur, teste Diogeniano, de teste incorruptissimo & probatissimo, licèt etiam de improbo per ironiam dici possit. *Attica fides* quoque apud Plaut. in Aulul. proverbialiter de fide integra & incorrupta dicitur. Est & *Attica Musa* in proverbio apud Diog. Laert. pro oratione venusta & eleganti: sicuti & *Atticus lepos*. Contrà *Advena Atticus* apud Zenod. in violentos in vicinos dicitur, quòd Attici quondam vicinos pop. sedibus suis pellerent. Attici quoque, praesertim Athenienses, lucri & munerum cupidissimi fuere: adeo ut apud Aristoph. teste Diogeniano, prov. dicatur, *Atticus etiam moriens porrigit manus*. Attici item Eleusina sacra Cereri apud Eleusin adeo secretè faciebant, exclusis profanis, ut in proverbium abierint *Attica Eleusinia*, de iis qui inter se secretò de re aliqua tractant, ut auctor est Zenodot.

¶ Attigunvantani, *Attigouvantans*, populi Novae Franciç, in America septentrionali, versùs Occidentem, à quibus dictus lacus ille magnus Attigouvantanorum, seu Huronum.

¶ Attiquamechi, *Attiquamecques*, populi Novae Franciae, in America septentrionali, prope fontes fluvii Saguenaii.

Aimo. Attiniacum *Attigny*, pag. Gall. Belg. in finibus Rhemensium, apud Axonam flum.

¶ Attiniacum, *Attigny*, oppidulum est Campaniç provinciae & Ducatus Remensis, 5. leucis à Retelin distans in ortum, & 22. à Remis in Caeciam, Sedanum versùs 8. fuitque pessime habitum ultimo bello Belgico. Sed nunc in dies restauratur.

Ptol. Attium, *Capo di Scardola* in tab. recent. prom. Corsicae, in ora occidua, inter Calviam & Sagonam.

¶ Attium, promontor. Corsicae, nunc est *Punta di Lacivola*; distatque 22. mill. pass. à Calvio in Boream, & 24. à Fano S. Florentii in occas. Sed non est inter Sagonam & Calvium.

Attuati, Atthuarii Amm. Marcell. pop. German. gen. Francorum, Brusteris finitimi.

Vel. Pat. ¶ Attuarii, populi Germaniç, qui fuerint non constat, forsan Chattuarii seu Chassuarii, inter Chattos, Bructeros, et Cheruscos.

Plin. Attubi, quod & Claritas Julia Plin. Atubi, ex al. cod. Ucubi Aulo Hirtio (ut Morali videtur) *Espejo*, teste Mor. opp. olim col. Hisp. Baet. inter Cordubam & Alcalam regalem. Vide Aspavia (hęc enim *Espejo* dicitur, ab Ucubi 5. leuc. distans.) Vide etiam Ucubi.

¶ Attubi, seu Ucubis, oppidum fuit Turdulorum, ad Singilim fluv. 25. mill. pass. à Cordubae in meridiem, & paulo plùs ab Astigi in ortum, Illiberim versùs, ubi forsan hodie castrum *Olivera* dictum.

Ptol. Atuacutum, quasi Atuaticum, à populi Atuaticis, seu Aduaticis apud Caes. *Anversa* nunc, Joan. Becano teste, urbs clarissima Brabantiç. Vide Antuerpia. Scaligero & al. est urbs Tungrensis. Situs apud Caes. arridere videtur.

¶ Atuacutum dicitur, & melius, Aduacutum seu Aduatuca Tungrorum, urbs fuit Eburonum, in Gallia Belgica, & Tungrorum caput, hodie *Tongeren*, opp. Leodiensis ditionis, medium inter Trajectum ad Mosam in ortum, & Fanum S. Trudonis ad occasum, testibus Sansone, Brietio, Du Val, aliisque. Vide Aduatuca.

Atuae, Adiatici Caes. Atuatici Dioni, pop. Gall. Belg. Vide Aduatici.

Cl. ¶ Atturia, regio Assyriç, in qua Ninus & Gaugamela sita est. Strabo 16. Vide Assyria.

Lib. Prov. Aturum, & Aturensium urb. *Ayre*, urb. Aquit. episc. sub Archiep. Auscensi, in reg. Novempopulonia, Aquis Tarbellis finitima, ab eis 5. leuc. inter Auscos 16. & Bajonam 22. Fano S. Severini proxima, 3. leuc. distans in merid. Illam Aturus, sive Aturrus fluv. ex quo nomen habet, interluit. Scribitur etiam geminor.

¶ Aturum, seu Aturas, urbs aliàs Elusatum, nunc *Aire* dicta, Vasconiç propriae caput est juxta Aturum fluvium & in se ipso limite Comitatus Arminiaci, 4. leucis Aquitanicis supra Fanum S. Severi in Eurum, 10. à Tasta in ortum, uti 16. à Bajona, Auscios versùs 11.

Auson. Aturus autem fluv. qui ex Monte Pyreneo profluit, & in Oceanum Aquitanicum citra Bajonam effunditur, *l'Adour* appellatur. Cujus mem. Auson. in Parental.

Tum profugum in terris, per quas erumpit Aturrus.

Hic à Luc. lib. 1. Atyrus appellatur, unde & urbs Atyra.

Qui tenet, & ripas Atyri, qua littore curvo.

¶ Aturus, seu Aturrus, fluvius est Aquitaniae, *l'Adour* dictus. Apud Bigerros, in Valle Campana, haud procul Bagneriis fluunt tres fluvii, Aturri dicti, quorum nomen commune, origo prorsùs diversa: Aturrus ille, qui reliquos excipit, quique sat notus est Historicis & Geographis, oritur ex Pyrenaeis montibus, in summo Baregdini montis jugo, hinc per Bigerros fluens, & per Auscios, Elusates, & Datios, rigat urbes Tarbam, Aturum, Fanum Sancti Severi, & Tastam, & paulò infra Bajonam in Oceanum Aquitanicum se exonerat, receptis priùs Gabaro, Niva, aliisque minoribus. Alter Aturrus oritur in finibus vallis Campanae; diciturque Aturrus Sylvensis, *l'Adour de la Seube*; ac dein influit in Aturrum quem diximus. Tertius Aturrus oritur in Parochia Bagneriarum, vocaturque Aturrus Baudeanicus, *l'Adour de Baudean*, eò quòd vallem Baudeanicam irrigat, infra quam excipitur undis majoris Aturri. Uterque autem horum fluviorum excurrit per duodecim milliaria, antequam influat in Aturrum majorem, teste Baluzio.

¶ Atyras, collis in Illyrico, Dioni, incertae positionis.

Plin. Atys, *Carabi*, teste Faz. fluv. Siciliae, in ora australi, post Termas urbem ad 5. mill. pass. in occ. in mare labens. Cujus mem. Claud. lib. 3. de rap. Proserp.

*Lucus erat prope flumen * Atyn, quod candida prafert.*

¶ * Acin in plerisque codicibus.

¶ Atys, seu Acithis, *Carabi*, fluvius est parvus Siciliae,

in

in valle Mazaræ; & in mare Africum se exonerat inter Thermas ad ortum, & promontorium trium fontium ad occasum. Vide Aeis seu Aeitbis.

Plin. Ptol. Avalites, sin. & empor. & Avalitæ pop. Æthiopiæ, in ora maris Rubri, contra Arabiam, Diræ altesi empor. prosimum, inter Aromata prom. & fauces sinus Arabiei propiores, *Zeila*, teste Mol. à memoratis faucibus 5. leuc. distans, Barbaram urbem versùs in.

¶ Avalites, emporium Trogloditicæ, hodie est *Zeila*, urbs munita regni Adelis, in Ajana regione, vix 90. mill. à faucibus maris Rubri in merid. Adelum versùs totidem, 400. autem ab Aromata promontorio in occasum.

Avalleosis Com. *Avalle*, teste Ortel. in Gall. Aquit.

Avalonia, postea Glasconia apud Matthæum Westmonast. *Insis Avalon*, teste Lelando, incolis *Glastenbury*, opp. Albionis in Anglia agri Somersettensis, ubi cœnobium Glasconense olim celeberr. *Script. Brit.*

Ptol. Avanticum, Aventicum, Tac. *Avenches*, urb Sequanorum olim episc. in Helvetiorum & Equestrium conf. Nunc jacet, manet pag. Vide Aventicum.

Cæs. Avaricum, *Vierzon* & al. *Viarona*, opp. Gall. Celt. in finibus Biturigum, ab urbe Bituricensi 7. leuc. ab Exoliduno 4. ab Aurelianis 20. Sunt qui putant Avaricum esse ipsam urbem Bituricensem.

¶ Avaricum aliis omnibus est *Bourges*, urbs Galliæ archiep. & primaria Bituricensis provinc. ad fluv. Auram seu Avarum. Academia gaudet celebri; & ab aliis dicitur Avaricum Biturigum Cuborum, quia olim hic habitabant Bituriges Cubi. Undecim leucis distat à Niverno in occasum æstivum, 5. ab Excloduno in ortum, & 22. ab Aureliano in austrum. Vide Bituriges.

¶ Avarini pop. seu Peucinis, in Sarmatia Europæa, ubi nunc pars Palatinatus Cracoviensis in Polonia, inter Vistulam fluvium & Carpathos montes.

Ptol. Avarum, *Capo di Viana*, teste Mol. prom. Hisp. Tarracon. in ora Callaicorum, seu Gallæciæ apud ostia Minii fluv. ubi Viana oppid. Sed hoc potiùs in ora Bracarum est, ab ostio Minii 3. leuc. Bracaram versùs 7.

¶ Avarum promont. aliàs Callaicorum Bracarum, nunc in Portugallia, 5. leucis a Bracara in occas. distat.

Plin. Avatici, pop. Gall. Narbonens. ubi in ora Mela locat Avaticorum stagna, quorum opp. est Fossa Mariana apud ostium Rhodani occiduum, & locus *Avaucon*.

¶ Avatili, & meliùs Anatili ab alis dicti fuere; erantque in Provincia prope oram ubi nunc Maritima, Rhodani ostium orientale, & Campi lapidei. Vide Anatili.

¶ Aubanea, *Aubagne*, urbecula lepida Galliæ, in Prov. 3. leucis a Massilia distat in ortum, & 5. ab Aquis Sextiis; ibique persæpe celebrantur Comitia provinciæ.

Auca, urbs Hisp. Tarrac. escisa penitùs, finitima Burgis, qui illi in episcopali dignitate successere. Locus adhuc *Nuestra Sennora de Oca* nominatur apud Villam Francam opp. inter Burgos 5, & Dominicopolim 9. leuc. juxta montes, qui *Montes de Oca* dicuntur.

¶ Auchanites, seu Auranitis, tractus Babyloniæ, inter Babylon & Seleuciam urbes, prope Euphratem fluvium, Philippo à Vico teste.

Plin. Sol. Auchetae, Auchatæ Herod. pop. Scythiæ Europeæ, apud quos Hypania fluv. oritur, quorum situs in Podolia. Val. Flac. lib. 6.

Ervis ignotis insons Arimaspe metallis.
Deslus & Auchates.

Claud. Audelopes, pop. Libyæ inter. intra illius deserta, ultra Garamantes & Nasamones. Quorum mem. Claud de laud. Stilic.

-Repetunt deserta fugaces
**Audelopes pavidus projecit missile Mazax.*

¶ Alii libri habent * Autololes.

Prov. Rom. Audomarensis, urbs Belgii episc. sub Archiep. Camerac. & ex primis Artesiç, Tarvannæ urbi excisæ prosima ad 3. leuc. ab Atrebatibus 14. in Bor. vulgò *S Omer*.

¶ Audomaropolis, seu Fanum S. Audomari, *S. Omer* urbs, quæ olim *Sithieu*, Abbatia. Ad fluv. Agnionem sedet, estque permunita, habens Episcopum ab anno 1559. Crevit ex Tarvannæ ruinis, 8 leucis distat a Bononia in ortum, & quatuor ab Aria in Boream.

Ptol. Audus, mons Africæ, apud fines Mauritan. Cæsariensis haud procul ab ora littorali; qui *Aurais* incolis dici perhibetur. Est & fluv. Audus in Mauritan. Cæsar. apud Audum prom. in fin. Numidicum esiens, inter Jarsath & Igilgili pop. *Balassia*, teste Mol. prom. verò *Capo Gibranel*.

¶ Aveinum, *Avein*, vicus Belgii, in Duc. Locemburgico, celebris ingenti victoria Francorum contra Hisp. ann. 1635. Vix duab. leuc. distat a Fano S. Huberti in Septentr.

Avellani, pop. Campaniæ, quorum opp. Avella, intra montes, in Hirpinorum conf. inter Neapolim 20. & Abellinum 10. mill. pass. quot ferè à Nola, à qua 8. Capuam versùs recedit, *Avella*, etiam vulgò dictum. *Plin.*

¶ Avella oppidulum est Campaniæ felicis seu Terræ laboris, in confinio Principatus ulterioris, 15. milliar. Neapoli, & 4. à Nola in ortum Beneventum versùs.

¶ Avençum, *Avenay*, urbecula Franciæ, in provincia Campaniæ, prope Matronam fluvium, & 4. leucis a Remis in austrum.

Avendonis, Vendum Strab. ut videtur, *Adelsperg*, teste Laz. oppid. Japodum, in Carniola, medium inter Justinopolim urb. Istriae, & Labacum caput Carniolae ad 40. mil. pass. *Avendone* aliis adbuc dictum. *Ant.*

¶ Avedonis nunc est vicus *Adelsperg* intra montes, sub dominio Austriacorum, & 3. leucis a Tergeste in ort.

Avenio, *Avignon*, urbs archiep. Gall. Narbon. ad Rhodanum, praeclara, Com. Venuxini Caput, ad Summum Pontificem spectans, in Provincia, inter Arelatum 9. & Valentiam urbem Delphinatus in Boream 22. ab Aquis Sextiis 12. leuc. Academia, ubi pons lapideus mirus, & septem septenarii, à Nemauso 8. leuc. *Ptol. Plin. & al.*

¶ Avenio distat duodecim leucis ab Aquis Sextiis, septemque ab Arelate; & sita est prope & juxta Com. Venuxinum cujus primaria estq, Carpentoracte; est ditionis Pontificiae ex venditione Joanne Reginae Neapolitanae. Ibi aliàs Cavares populi.

¶ Avenna, *Avon*, fluvius Angliae, Sarisburiam alluit, & postea in mare Britannicum se exonerat ex adverso insulae Vectis. Speedo autem teste, est Avona.

Avennae, *Avesnes*, opp. Gall. Belg. in Artesia reg. ab Atrebatibus 4. leuc. in occ. Comit. Sunt & Avennae opp. Belgii in Hannonia, à Malbodio 4. leuc. Cimiacum versùs 6. *G. Turon.*

¶ Avennae, vulgò *Avesnes le Comte*, oppidulum est Belgii, in Artesia & limite Picardiae, 4. leucis distat à Dulendio Atrebatum versùs. Penè desolatum fuit ultimo bello Belgico; & subest dominio Francorum cum toto tractu adjacente. Avennae autem, *Avesnes*, oppidum est Hannoniae parvum, sed praeclarum & probè munitum, ad Hepram fluvium, & Comitatus titulo nobile, in ditione Regis Francorum ab anno 1659. pace ad Pyrenaeos.

¶ Avens, *Curese*, fluvius Italiae, in Sabinis. In Tiberim se exonerat.

Aventicum, Avanticum Ptol. *Avenches* Gallis, *Wiflisburg* Germ. olim urbs episc. sub Archiepisc. Vesuntino, nunc opp. in finibus Helvetiorum, inter Bernam ad ort. & Ebronum ad occ. ad 3. leuc. Helveticas distans, Murthae proximum. *Tac.*

¶ Aventicum, Germanicè *Wiflisburg*, olim pulcherrima civitas, nunc urbecula minuta Helvetiorum. Bernatibus & Friburgijs paret; & ab eo regio adjacens etiam *Wiflisburgergow* dicitur. Sedet juxta lacum Mortanum seu Moratensem, una leuca Helvetica à Friburgo in occasum.

Aventinus, unus ex 7. collibus urbis Romae, olim extra pomœrium urbis, *M. di S. Sabina* hodie, ob sacram aedem D. Sabinae dicatam, dicitur. Cujus mem. Virgil. lib. 7. Æneid. *Festo. P. Vict.*

Collis Aventini sylva quem Rhea Sacerdos.

Aventinus item mons, super quo Praeneste urb. Latii.

¶ Averia urbs fuit Syriae, in Palmysene provincia, ad fluvium Palmyritem, non longè à confinio Arabiae desertae & 25. circiter milliar. à Palmyra urbe in meridiem. Quid sit nunc, non bene constat.

Avernus, Aornus Græcis, lacus Campaniae notissimus, apud antrum Sibyllae Cumanae, Cumis, Baiis, & Puteolis (a quibus 3. mill. pass. abest, Baiis propior) prosimus, adhuc *Lago d' Averno* dictus, & *Lago di Tripergola*, teste Erythaeo: cujus aquae inter densas sylvas adeo putentes sunt, ut supervolitantes aves decidant mortuae. Hinc ad inferos descendi Poetae fabulantur, qui etiam Avernum pro inferno usurpant, uti apud Virg. lib. 6. Æn. *Strab. Plin. & al.*

- Facilis descensus Averni;
At revocare gradum superasque evadere ad auras,
Hoc opus, hic labor.

Et Claud. lib. 2. de rap. Proserp.

Tunc & pestiferi pacatum limen Averni
Innocuę transistis aves.

Lucr. lib. 6.

Principio, quod Averna vocant, non nomen id ab re

Impositum est.

¶ Aversa, *Aversa*, urbs episcopalis Campaniæ, in regno Neapolitano, et in terra Laboris sub Archiepiscopo Neap. Dicitur condita ex ruinis Atellæ; estque media inter Capuam ad Boream, & Neapolim ad meridiem, & parva, in planitie. Vide Atella.

Ant. Avesica, (Anesica in aliquibus cod.) *Scenasechle*, teste Simlero, pag. Japodum, in Carniola, à Tergesto supra 20. mil. pass. in Bor. Labacum versùs supra 30. ab Avendone ferè 9. in occ.

¶ Avesica a Germania *Senasecz* dicitur; estque intra montes, in limite Comitatus Goritiensis, 12. milliaribus à Tegeste.

Liv. Ptol. Aufidena, *Alfidena*, opp. Caracenorum, in Aprutio, à Sulmone 10. mill. pass. in merid. à lacu Fucino ferè tantundem in ort. Auphidena Ptol. Popul. Auffidenates Plin.

¶ Aufidena nunc castrum est in colle, juxta fluvium Sarum, in Aprutio citeriori, & paucis constat incolis, ad radices Apennini.

Plin. Liv. Ptol. & al. Aufidus, *l'Offanto*, fluv. Apulorum, ex Apennino monte in finibus Hirpinorum oriens, ac inter Daunios & Peucetios, illos separans, in mare ad Barolum clarissimum opp. delatus. *Aufidus Adriam retrofugit* loco adagii à Servio refertur, de re inverisimili & non consistente, ex Virg. lib. 11. Æn.

Amnis & Adriaticas retrofugit Aufidus undas.

¶ Aufidus fluv. *l'Ofanto*, oritur in Principatu ulteriori, supra Compsam urbem, quam alluit, 6. mill. pass. & in mare Adriaticum se exonerat, 5. mill. à Barulo in occasum. Solus Italiæ fluviorum secat Apenninum; ex eo tamen oritur.

¶ Ausona, *Nyne*, fluv. Angliæ. Northantoniam urbem & prov. alluit; postraque in mare Germanicum cadit inter Norfolciam & Lincolniam provincias.

Ant. Ausustianae, opp. seu pag. Illyrici, inter Salonas 59. & Naronam a 5. mill. pass. ex itiner. Anton. occurrens.

¶ Augæ, seu Augum & Ensium, *Eu*, urbs Franciae, in Normannia provincia, ad fluvium Breslam, non longè à mari, caput Comitatus ditissimi, in confinio Picardiæ; estque media inter Diepam & Fanum D. Valeriaci, & 7. leue. distat ab Abbavilla in occasum.

¶ Angarari, *Angarare*, populi Americæ, in Brasilia, & præfectura Portus securi, test. Laetio & aliis.

¶ Augela, desertum Africæ, ubi aliàs Augilæ populi, in Marmarica regione seu Libya superiori, Joanne Leone teste & aliis.

¶ Augia, *le pais d'Auge*, regiuncula Galliae, in Normannia provincia, inter Lexovium, Argentomum, & Falesiam urbes. Ejus limites periere. Ab aliis Algia dicitur.

Scrip. Ger. Augia major, *Rickhove*, ins. Germ. intra lacum Venetum, apud Constantiam urb. abbat. & cœnob. præclarum, animalibus noxiis carens, ampla, tribus Parœciis constans. De Augia quidam Poeta Germ. lib. 6. itiner.

Augia dives agris hortis, templisque, lacuque,
Fructibus hac dives, dives abundat aquis.

¶ Augia major aliis nunc est *Mehrerave*, vicus juxta lacum Constantiensem, prope Brigantium, & in Comitatu cognomine; 6. leucis distat à Constantia in ortum.

¶ Augia minor, *Meinove*, insula Germaniæ & Sueviæ, in inferiori parte lacus Constantiensis, media ferme inter Uberlingam & Constantiam.

¶ Augilae, populi Africae, in Marmarica, versùs Cirenaicam. Vide Ægila.

Liv. Auginus, mons Liguriae, intra Apenninos montes, per quos Hannibal transiit, qui *M. Augen* dicitur, in finibus Ticinensium, teste Bernardo Sacco.

Ptol. Augusta *Sevesta*, teste Rhamnsio, & *Sebaste*, urbs Ciliciae littor. inter Tarsum & Anemurium ad occ. occurrens. Al. *Antap* esse videtur, sed hęc in medit. est.

¶ Augusta aliis est *Sebaste*, oppidum, inter Coricyum & Pompejopolim in ora. Vide ibi.

Vet. Inscr. Augusta, *Tubingen*, urbs Sueviæ, academia præclara Duc. Wittembergensis, ad Nigrum fluv. à Stutgardia urb. aula Principis 3. leuc. versùs Rotemburgum propius, ab Ulma 8. in Bor. à Reutlinga ferè 2. in Bor. opus Caracallæ Augusti.

¶ Augusta, Tubinga dicitur ab omnibus, & Castrum habet in colle, 2. leucis distat à Reutlinga, & una à Rotemburgo, ab Ulma autem decem in occ.

¶ Augusta, *Augusta*, opp. maritimum Siciliae ad Orientem, alias Xiphonia; estque permunitum. Sunt qui credunt aliis ibi fuisse Hiblam, quae & Megaris; sed errant. Sita est in Neetina valle, & gaudet portu capaci & percommodo, 18. milliaribus distat à Catana in austrum, & 25. à Siracusis in Boream.

Augusta Acilia, *Axelburg*, teste Jo. Avent. opp. olim Vindeliciae apud Danubium, nunc pag. Straubingę urb. in Bavaria propinquus, à Ratispona 6. leuc. in ortum. Vet. Inscr.

¶ Augusta Acilia à quibusdam Atilia dicitur, sed malè.

Augusta Ausciorum, Ausci Cæs. & Plin. *Aux*, aliis *Ausch*, urb. archiep. Gall. Aquitanicae, à Tolosa 11. leuc. in occ. Bajonam versùs, ab Agenno 8. in austrum: cujus Archiepiscopus inter Galliae ditiores est. Ptol.

¶ Augusta Ausciorum, *Auch*; caput est Comitatus Arminiaci; estque situ munita, ad Ægircium fluvium, in regione fertili admodum & rigua, 6. leucis distat ab Elusa, & totidem ferè a Condomo.

Augusta Badacum, Badacum simpliciter Ptol. *Birckhausen*, teste Siml. opp. Norici, in Bavaria, inter Salisburgum & Laudshutam urbes 8. leue. Vet. Inscr.

¶ Augusta Badacum, ab aliis Badacum & Bedacum dicitur, & Cluverius putat esse vicum *Painburg*, ad fluvium Achsam seu Alasam, in superiori Bavaria, paulò infra lacum Chimum, in limite ditionis Salisburgensis. Vide Cadacum.

Augusta Batienorum, *Bassignano*, teste Georg. Merula, oppid. Liguriae, ad Padum, in finibus Ticinensium, à Ticino 24. mill. pass. Alexandriam versùs 8. in merid. & occ. à Valentia opp. 4. in ort. Ptol.

Augusta Bracarum, Bracar. Augusta, Ptol. *Braga*, urbs archiep. antiqua Hisp. Tarracon. olim conventus juridicus, nunc metrop. in regno Portugallico, inter Portum ad austrum & Tyden urbem Galiaeciae, ad arctos 8. leuc. ab Ulyssipone fere 58. in Bor. cujus Archiepiscopus se totius Hisp. Primatem inscribit, sicuti & Toletanus facit. Braccara & Bracara passim scribitur. Pop. Bracari, & Bracarenses, & Bracares. Plin.

¶ Augusta Bracarum, quae & meliùs Bracara Augusta, alias erat urbs Callaicorum Braccarum, nunc Portugalliae & Provinciae intra Durum & Minium dictan. Ad Cavarum seu Celandum fluvium sedet, 4. leucis ab ora Oceani, 6. ab urbe Portu, & 50. ferè ab Ulyssipone: estque magni circuitus, sed non æquè incolis referta. A Gallis *Braguez* dicitur. Vida Braccara.

Augusta Drusi, urbs Germ. quæ al. Drusomagus, vulgò *Memmingen*, urb. Sueviae putatur. Sed, teste M. Welssero, haud reperitur apud Vindelicos aut Suevos. Strab.

Augusta Emerita, & Emerita simpliciter in lib. Conc. *Merida*, urbs olim archiep. Hisp. Lusit. in Bæturia, in finibus Turdulorum, ad Anam fluv. ab Augusto condita, & militibus emeritis ad incolendam tradita; à pace Augusta 9. ab Ulyssipone 37. in ort. Toletum versùs, nunc pene jacens, inter urbes Extremadurae, sede ad Compostellam urbem Callaicorum inde longissimu distantem translata. Strab. Plin.

¶ Augusta Emerita, *Merida* hodie, urbecula parva. Subest dominio utili ordinis militaris S. Jacobi de *Sparai* eratque olim in Lusitania, & caput Conventus, sed non in Baeturia, 6. leucis distat à Metallino in occas. & 24. leucis ab Hispali in Septentrionem.

Augusta Euphratesia, quae et Comagena, urbs Syriæ, in Comagene reg. apud Euphratem fluv. vulgò *Azar*, teste Nigro. Lib. Conc.

Augusta Firma. Vide Astygi. Ptol.

Augusta Gemells. Vide Tucci. Plin.

Augusta Nova, Porta Augusta Ptol. *Torquemada* Mol. & al. i. e. Turris cremata oppid. Hispan. Tarraconen. in Arevacis, inter Burgos 12. & Vallisoletum in occ. 20. leuc.

¶ Augusta Nova, quae aliis Nova Augusta, ad Arevam fluvium, longe distat ab oppido Turre cremata in ortum, forsan ubi nunc vicus *Cavarruvias*, in Castella veteri, medius ferè inter Burgos & Uxamam, versùs montes.

Augusta Praetoria, *Aosta*, et *Augst* Germanis, urbs et col. antiqua Salassiorum metrop. episcop. sub Archiep. Tarantasiens. ad Duriam fluv. in Pedemontano Principatu, ab Aug. Taurinorum 55. mill. pass. ultra Eporediam supra 30. versùs Alpes Grajas, et Tarantasiam inde ad 36. distantem trans Alpes.

¶ Augusta Praetoria à Solino dicitur Italiæ limes, à Gallis nunc *Aoste*; estque Ducatus caput, qui in septem dividitur valles ad radices Alpium, 25. milliar. distat ab Eporedis in Boream, et 4. a Taurino, in regione montuosa, sed fertili, quae à Gallis *la Val d'Aouste* dicitur. Plin. Ptol.

Augusta Quintanorum, Quintianae Anton. Quintanae Vet.

Inscr. lib. Notit. *Kinzen*, olim opp. nunc pag. Vindeliciæ, in Bavaria, apud Danubium, à Patavia urbe 4. leuc. in occ. Ratisponam versùs.

¶ Augusta Quintanorum ab aliis Quintana seu Quintiana castra dicitur, interpretaturque *Kinzen* vicus Bavariæ inferioris, prope *Oosterhoven* opp. medium inter Patavium & Straubingam.

Ptol. Augusta Rauricorum, Rauricum Plin. Rauracum & Rauriaca colon. Amm. Marcell. Rauraci Cæs. *Augst*, urb. olim episc. nunc pag. Germ. super. ad Rhenum, in finibus Helvetiorum, à Basilea, quae illi in episcopatu successit, 2. leuc. distans in auster.

¶ Augusta Rauracorum ab aliis dicitur, a Rauracis populis alias Helvetiis adjecti, nunc vicus tantùm cum multis ruderibus in pago Basileensi, 2. leucis supra Basileam in ortum, & non longè a Rhinfeldia.

Auson. Augusta Rhetorum, eadem cum Augusta Vindelicorum (est enim in Rhaetorum & Vindelicorum conf.) Vide ibi. Cujus mem. Auson. in Mosell.

Sola, sed Augustę veniens quod mœnibus urbis.

Ptol. Augusta Romanduorum. Vide Aug. Veromanduorum, licet quidam hanc ab illa diversam esse contendant, appellarique *Lucemburg* nullo certo indicio freti.

Ant. Augusta Suessionum sive Suessonum, ut alii legunt, Augusta Vessonum Ptol. Suessiones Caes. & Plin. *Soissons*, urbs Gall. Belg. episc. sub Archiep. Rhemensi inde 12. leuc. in occ. ad Axonam fluv. in Picardiae conf. inter Lutetiam 20. & Laudunum 9. sub proprio Comite.

¶ Augusta Suessionum, urbs Galliae, olim Reges habuit proprios, & caput fuit regni perampli sub prima stirpe Regum Franciae. Sita est in Picardia, sub praefectura tamen Insulae Franciae. Claret titulo Comitatus; estque probè munita; & ampla.

Augusta Taurinorum, Taurasia App. Alex. Taurini Liv. Taurinum posteriorib. *Turino*, urbs Archiep. Gall. subalpinæ, apud Padum Academia, sedes Principis Pedemontani, Ducis Sabaudiæ, ac regionis totius Pedemontanae conventus juridicus, à Mediolano 75. mill. pass. in occ. Vercellis in medio, à Genua ad 80. Alexandria circa medium in Bor.

¶ Augusta Taurinorum, quæ Taurasia Livio, Tautania Stephano, postea facta colonia, dicta fuit etiam colonia Taurina, nunc urbs permunita, evadit indies amplior & splendidior. Tantisper à Pado fluv. distat. Vocaturque *Turin* a Gallis, qui eam fortiter expugnarunt anno 1640. sub Comite Harcurtio. Sedet in planitie fertili admodum & rigua, ubi Duria in Padum cadit. Arcem habet firmissimam ac pulcherrimam, 12. milliar. distat a Pinarolo, & 24. ab Asta in occasum.

Vet. Insc. Augusta Tiberii, urbs Tiberina in lib. Conc. *Regenspurg* & *Regensburg*, Italis *Ratisbona*, Gallis & Anglis *Ratisbone*, urbs Vindelicorum episc. & libera, in Bavaria, sub Archiep. Salisburg. ab Augusta Vindelicorum 17. leuc. in Cæciam, à Monachio 19. in Bor. à Praga 28. Ibi Imperii comitia haberi solent.

¶ Augusta Tiberii ab aliis Reginum & Regina, seu etiam castra Regina dicta fuit. Bavariæ alias fuit primaria; sed tandem se in libertatem asseruit, 9. leucis Germanicis distat ab Ingolstadio in ort. & totidem a Landshuto in Septentr. uti 15. a Monachio. Vide Regina.

Ptol. Augusta Trevirorum, seu Trivirorum. Vide Treviri.

Plin. Augusta Tricastinorum, Tricastini Liv. *S. Paul des trois Chasteaux*, teste Rob. Cenali, cum Poldo, urbs Gal. Narbon. in Delphinatu, in Provinciae conf. Montlimario opp. finitima, Ponti S. Spiritus propior, 2. leuc. distans, ab Avenione 7. in Bor. ab Arausione 5. episcop. sub Archiepisc. Arelatensi.

¶ Augusta Tricastinorum, antea Senomagus seu Neomagus dicta, nunc Fanum S. Pauli Tricastinorum. *S. Paul*, seu *S. Paul Tricastin* quibusdam. Una leuca a Rhodano fluvio distat. 14. a Montlimario in meridiem, & vix duabus a Vivario; estq; in clivo sita, & parva, sed culta.

Augusta Trinobantum. Vide Londinium.

Amm. Plin. Augusta Vagiennorum urb. fuit in finibus Taurinorum, rum, in quibus Padus fluv. oritur; quam quidam cum Augusta Batienorum longè à Taurinis distante confundunt, non sine manifesto errore, Vide Vagienni, sive Vageni.

¶ Augusta Vagiennorum, urbs Galliæ Subalpinae, quibusdam est Salinae, *Saluces*, Marchionatus caput. Cluverius tamen credit eam fuisse versùs Ligures montanos, circa Carmaniolam, oppidum Pedemontii, *Carmagnole*, quod alias erat Marchionatus Salotiatum. Sedet prope Padum fluvium, & inter Taurinum & Fossanum.

Plin. Augusta Valeria, urbs Hispan. Tarraconens. Vide Valeria.

Ant. Augusta Veromanduorum, Augusta Romanduorum Ptol. Veromandui Caes. & Plin. *Vermand*, olim urbs episc. sua Archiep. Rhemensi, nunc pag. & abbat. Gall. Belg. in Picardia. apud Fanum S. Quintini, ab eo vix 2. leuc. distans, à Noviomo urb. 10. Sunt qui Augustam ipsam S. Quintini urbem esse velint, eum locus illius nomen antiquum retinens, praedicta abbatia sit. Ab Hunnis eversa. Sedes episcopalis Noviomum recepta fuit.

¶ Augusta Veromanduorum aliàs primaria, nunc vicus est Veromandui tractus, ad rivum *Oamignon*, medius inter Fanum S. Quintini & Peronam, 3. leucis ab utraque distans, & 8. leucis a Novioduno in Aquilonem.

Ptol. Augusta Vindelicorum, *Augsburg*, vel *Augspurg*, urbs Vindeliciæ, in Rhætiæ conf. ad Vindonis & Lici fluminum confluentiam; urb. inter Germ. clariores, libera, episc. sub Archiep. Salisburgensi, emporium ingens: quę olim colon. Julia Augusta, teste M. Welsero ejus cive, dicta est ex vet. inscript. media ferè inter Monachium & Ulmam quasi 9. leuc. distans, à Ratispona 17. Constantiam versùs. Mœnia alta habet; ipsaque triplex est, ut quidam Poeta ait:

Urbs Augusta triplex, ubi mœnia nubibus aquat.

Venant. Fort. lib. 4. in Vita Sancti Martini:

Pergis ad Augustam, quam Vindo Licusq; fluentant.

¶ Augusta Vindelicorum à Tacito & à quibusdam aliis Rhętorum colonia dicta fuit; sed revera erat in Vindelicia, ubi Lycates populi; & antea Damasia nuncupata fuit, Cluverio teste, nunc Italis etiam *Augusta*, & Gallis *Ausbourg*; estque in ea parte Ducatus Sueviae, quae Algea dicitur. Celebratur aliquot Comitiis Imperii, & confessione Lutheranorum, quae dicitur Augustana oblata anno 1530. Distat 6. leucis a Danubio in meridiem, & 9. à Frisinga in occasum.

Scrip. Brit. Augustaldia. Vide Lindisfarna urb.

Vet. Insc. Augustana Castra, *S. Emmeran*, seu *Gastanin*, teste Lazio, opp. seu pag. Norici, in Bavaria, & in ditione Salisburgensi, ubi auri fodinae.

¶ Augustana castra aliis oppidum erat Vindeliciae, Augustana dictum, quod nunc est *Gaisting*, vicus prope Danubium fluv. 11. mill. pass. infra Reginum, in Ducatu Bavariae, quod meliùs; & longè distat a ditione Salisburgensi in septentrionem.

C. Ito. Augustanae Clausurae, *Clusa* teste Ortel. seu *la Chiusa*, pag. Carnorum, in transitu Alpium Juliarum occurrens, inter Carnos & Noricos, ultra Glemonam 14. mill. pass. In via quae ducit Vacorium, seu, ut nunc vocant, Villacum urbem Norici.

¶ Augustavia, *Augustovv* urbs Poloniae, versùs Lithuaniam, in Podlassia provinc. ad fluv. Brebezam. Distat à Bielka 20. leuc. Polonicis in meridiem, a Grodna autem decem in occasum; estque parva & nova.

Ptol. Augustia, *Kuky*, teste Laz. opp. Daciae; apud Danubium, in Valacchia, seu, ut aliis videtur, in Moldavia, à Galacio 6. leuc. in Bor.

¶ Augustia ab aliis ponitur ad Alutham fluvium, in Principatu Transilvaniae, versùs limites Walachiae, aliquot miliaribus à Cibino.

¶ Augustoberga, *Augustberg*, oppidulum Germaniæ, in Saxonia superiore & Misnia prov. juxta fluv. *Schop*, Bohemiam versùs. Distat a Dresda 6. leucis Germanicis im meridiem, et 5. à Suica in ortum.

Ant. Augustobona, quae et Augustomane, urbs Gall. Celt. *Troyes*, urbs episc. sub Archiep. Senonens. Vide Trecæ, et Trecasses.

¶ Augustobona Antonino, Augustomana Ptolomæo; dicta postea Trecæ et Tricassinum, *Troyes*, urbs Campaniæ primaria, ad Sequanam fluvium, ampla et dives, 34. leucis distat a Lutetia in ortum. Vide Trecę.

Ptol. Ant. Augustobriga, *Aldea el muro*, teste Mor. olim oppid. nunc pag. Hisp. Tarracon. in finibus Pelendonum, et in vet. Castella, apud Graccurim sive Agredam, opp. pręclarum, ad 4. leuc. distans Numantiam versùs, et Aquilariam opp.

¶ Augustobriga erat inter Turiassonem et Numantiam, ubi nunc limites Castellae veteris et Aragoniae.

Ptol. Augostobriga altera, *Villar del Pedroso*, teste Mor. cum Clus. opp. olim, nunc pag. Lusit. in Vettonum finibus, seu in Extremadura, apud Guadalupam opp. et cœnobium clarissimum, ubi non longè hujus urbis vestigia sparsim cernuntur.

¶ Augustobriga autem Brietio & aliis est *Puente del Arcobispo*; uppidum Castellæ novę, ad Tagum fluvium, 20. leucis iofra Toletum iu uccasum, una a vicu *Villar de Pedroso*, & 5. ab Aquis Lopiis.

Tur. Ant. Augustodunum, *Autun*, urbs Gall. Celt. in Burgundia, episcop. sub Arcbiep. Senonens. Ædui Cęs. Hedui Plin. quo nomine significantur pop. & urb. quæ Hedua posterioribus dicta est, media ioter Lugduoum & Senones 35. leuc. à Divione 12. à Samotheo I. Galliæ Rege, ut feruot, condita auuu post diluvium 155. De Augustoduno Fort. lib. 8.

Ipso Persiaca properat Dionysius urbe;
Augustoduno Symphoriane venis.

¶ Augustoduoum, *Autun*, orbs, sita est juxta Arotium flovium, iu Ducatu Burgundiæ, io eo tractu, qui ab ea vulgò l'*Autunois* dicitur. Ejus Episcopus suffragatur Archiepiscopo Lugduneosi, non autem Senoneosi. Urbs est perantiqua, & alias valdè celebris, 18. leucis distat a Divinoe in occasum hibernum.

¶ Augustoduros, locus Galliæ Lugduneosis secuodę, ad Olinam fluvium, supra Bajocasses, ubi nunc forsan *Tury* oppidum, in Normannia, Sansone teste.

Ant. Augostomagus, postea Sylvanectum iu lib. Concil. Subanectes Plin. *Senlis*, urbs Gall. Belg. episcop. sub Archiepiscop. Rhemeosi, pręcipua Valesiæ reg. inter Lutetiam 9. & Compendium 6. leucis in via qoae ducit Nuviomum urbem Picardiae, inde 12. leoc. distaotem io Cæc.

¶ Augostomagus caput fuit Sylvaoectorum, qui sub Bellovacis comprehendebantur. Nunc est Valesiæ regionis, sub pręfectura tamen iusulae Franciae. Decem leucis distat à Lutetia io septeotrionem, & 8. à Compendio, estque lepida & bene culta civitas iu colle, ad Nonnetam amoem. Vide Sylvanectum.

Ptol. Augustomana, eadem cum Augustobona, & Trecis. Vide ibi.

Ptol. Augustonemetum, Niveroum Ant. Nivernium Turonens. & posterioribus Niverne, *Nevers*, urbs Gall. Celt. ad Ligerim fluv. Nivernensis Ducat. caput, episcop. sub Archiep. Senoneos. in conf. Burguodiæ, ab Aotissiodoro 12. leuc. iu occ. à Molino 13. in Bor. ioter Lugdunum 42. & Lutetiam ad arctos 54.

¶ Augustonemetum Ptolemæi, aliis est Gergobia, urbs Arvernorum, io Aquitania, ounc vicus *Gergoye*, iu monte, prope Claromontem urbem primariam provinciæ: quod probabilius. Nivernum enim alias Noviodouum dictum fuit, & ibi eraot Vadicasses populi sub Æduis. Vide Gergobia, seu Gergovia.

Ptol. Augustoritum, Pictavi Marcell. Pictunes Cęs. & Plin. *Poictiers*, pop. Gall. Aquit. & urbs episc. sub Archiep. Bordigalens. urbs ampla, & academia, inter Turones ad arctos, & Santonas ad aostrum, inde 20. binc 24. leuc. Pictavia apud Greg. Turonens. reg. etiam Pictavia nominatur, vulgò *Poictou*, iu qua civitates 2. episcopales, pręter dictam, sunt Maleaca & Luxonia. oppida ampla qoampiura.

¶ Augustoritum Cluveriu, Sansoni, & aliis est *Limoges*, Lemovicorum primaria, ad Vigennam fluvium, in Aqoitania. Dicitur aliter Lemovicum; estq; caput proviocię cognomiois, *le Limosin*. Jacet media ferme inter Pictavium & Clarumontem; estque civitas praęclara & populosa. Nun desunt tamen qui esistiment Lemovicum aliàs dictum fuisse Ratiastrum, Augustoritum autem fuisse Inculismam. Vide Lemovices.

Augylę, pop. Libyæ inter. qui Manes Deos solos cole-
Plin. bant, & quorum oxores principio oupciarum adulteriis
Sol. uperam dabaot, deinde castam vitam ducebant.

Mel. Avia, postea Furcooium, *Forcone*, urbs Vestinorum
Ptol. episc. io Aprutiu eacisa: cujus episcopatos Aquilam, inter ipsam & Amiternum constructam, recepeus est, sicuti & Amiterni. Abest ab Aquila ad 8. mill. pass.

¶ Aviariom, *Pluviers*, urbs Galliae, in Belsia provincia, ad amoem *Oeuf.* decem leucia ab Aureliis io Septentrionem, & totidem à Montargio lo ortum distat, estque satis culta.

¶ Aviarocus, *Aviaroki*, fluvius Sueciae, lo Fiononia. Aboam urbem alluit; caditque postea in sioum Finnicum pauln iufrà, & ex adverso Alandiae iosul.

¶ Avilla, *Avilles*, orbecula Hispaniae, io Asturia Ouetana, juxta ostia amnis *Nalon*, ooo longe ab ora littorali Oceani Cantabrici. Quibusdam est Flavionavia Pesicorum, Brierio & Sansone testibus. Vide ibi. 9. leucis Hispaoicis distat ab Oveto in Septentrionem, 3. autem a Sc tico promontorio.

¶ Avinum, *Avino*, opp. Novæ Hispaniae, iu nova Biscaja, ubi argenti fodinae, inter Durangum & Ellerenam, prope vicom Nominis Dei, & versùs Zacatecas, in ditione Hispanorum.

¶ Avinus, *Avin*, fluvius Scotię merid. Avindalium castrum alluit; posteaque iu Cludam se exonerat, iu Cludesdalia prov. prope Hamiltoniom oppidom.

¶ Aviquirina, *Aulquirina*, insula Americae meridionalis, io ora regni Chiles, contra Civitatem Couceptionis, io mari Pacifico, cum aliquot pagis.

¶ Avisium, *Avis*, oppid. Hispaniae, io Portugallia, uode Ordo Equitum, ad fluvium cognom. 9. leucis distat ab Ebora in Septentr. & totidem à Portu Alacri in occasum; estque parvum, sed mooitum.

¶ Avium iosola, *Isla des Aves* Hispanis, *Isle des Oyseaux* Gallis, una es Caribarum insulis, io ora Americae merid. versùs Venezuelam, inter insulas Rupem & Bonum Aerem; eitque parva admodum.

¶ Avium iosula, *Isla des Aves*, uoa ex Antillis insulis, quae à Gallis *Isle des Oyseaux* dicitur, in America meridionali. Distat à Goadalupia ins. 25. leucis circiter in occasum; estque parvi eircuitus.

¶ Auklandia, *Aukland*, oppidum Aogliae, io Duoelmeosi episcopatu, ad floviùm *Were*. Dicitur & *Bishops Auklands*, 5. milliaribus Anglicis a Dunelmo iu meridiem; & 10. ab ora littorali Oceani; estque parvum admodum.

¶ Aulaga, *Aulagas*, lacus Americae meridionalis, in Peruvia regione, 180. leocis à civit. Cusci io meridiem, & 8. leucis a Potosi urbe iu occasum. Dicitur aliter *Lago de Paria*, versùs provinciam *de los Charcas* & montes Andes.

¶ Aulcestria, *Aulcester*, uppidum Angliae, in Varvicensi provincia. Vide Alcestria.

Aulerci pop. Gall. Celt. varii. Nam reperiontur Au- *Cæs.*
lerci Eburaici, (qui Cęs. Eborovices dicuorur) Cenoma- *Plin.*
ui, Braunovices, & Diabliotres. Suot qui Aulercos Ro- *& al.*
thomageoses esse putent, & qui etiam Aurelianenses Aulercos veteribos dictos velint; cùm nil tale apud Cæs. & Plin. aliosque antiquos authores legatur. Aulercos Rothomagenses esse quidam testatur lib. 4. itiner.

Rothomagum usequimur, celeri qua Sequana cursu
Alluis Aulercos veteres fluvialibus undis.

¶ Aolerci, populi Galliae, testibus Brietio, Saosone & aliis, divisi fuere in Aulercos Cenomanos, ubi ounc *le Maine* prov. Aulercos Diablintes, obi ounc regio *le Perche*, & Aulercos Eburovices, qui ounc *le Diocese d'Evreux*, lu Normannia provincia, ubi eorum partem rigat Seqoana flovius. Sed non idcirco Rothomagenses dicendi suat Aulerci.

Aulis, opp. & port. Bœotię, contra Chalcidem urbem *Strab.*
Eubœę, nomen apud literatos adhuc retinens. Abest à *Plin.*
Chalcide 3. mill. pass. Ejus mem. Virg. lib. 4. Æn. *& al.*

Non ego cum Danais Trojanam exscindere gentem
Aulide juravi, classemve ad Pergama misi.

¶ Aulis omnioo intercidit, teste Brietio.

Aulocrene, fons, convallis, & mons Phrygiæ magnę, *Plin.*
ea quibos Mæander fluv. emanat, ab Apamea urbe 10. mil. *Sol.*
pass. distans.

Aulon, *Valona*, urbs ulim episc. sub Archiep. Atheoiensi, *Ptol.*
postea sub Dyrrachino, deinde metrupol. & ipsa effe- *Plin.*
cta, in ora occid. Macedoniae, inter Apolloniam ad *& al.*
Bor. & montes Acroceraunios ad austr. inde 25. hinc 33. mill. pass. ab Hydruoto urbe Italica 1000. stad. teste Strab. urbs probè munita, cum portu, & sedes Præfecti Turcarum. Mem. illius Mart. lib. 13. epigramm. ob laoam & vinum.

Nobilis & lanis, & felix vitibus Aulon,

Alii libel.

Nobilis & lanis, & Baccho fertilis Aulon,
Det pretiosa tibi vellera, vina mihi.

Est & Aulon. opp. magnę Græcię. Vide Caulon.

¶ Aulon est in Albaoia superiori, ubi alias Pelasgonia, pars Macedoniae; eitque portus amplissimus seu verius sinus, quem duo castra muoioot.

¶ Aolopotamos, urbs Cretæ iosulæ episcop. sub Archiep. Cretensi, Mirço teste.

¶ Aulotum, *Aulot*, oppid. Hispaniae, in Catalonia, ad flu. Fluvianum. Distat 6. leuc. a Gerunda io occ. & 5. ab Aosa io Boream, paucis constans incolis.

Auna, & Emelia, *Emeley*, & *Avon*, urb. Hiberniau epi- *Scrip.*
scop. sub Archiepisc. Cassilieusi, io Momonia reg. *Brit.*

¶ Auoa sedet io Comitatu Tiperariensi, & ounc ferè

drser-

deserta jacet, a paucis inhabitata, Speedo teste, & aliis.

Ant. Aunedonacum *Aidnay*, opp. Gall. Aquitan. in finibus Santonum, ab eis 6. leucis in Bor. Aliis est *Fontenay*: sed hoc in finibus Pictonum, non Santonum.

¶ Aunedonacum, *Aunay*, uppidulum est Pictavensis prov. in limite Santoniae, 3. leucis ab Angeriaco in ortum, & 5. a Niurtio in meridiem.

¶ Aunus, *Auneau*, urbecula Galliae, in Belsia prov. 14. leucis a Lutetia in merid. & 4. ab Autrico in ortum, nota Germanorum clade sub Carolo nono.

Mel. Avo, Avus Ptol. *Rio d' Avia*, teste Andr. Resend. fluv. Hispan. in finibus Bracarum, inter Celandum & Naebim in Oceanum occid. influens. Avus alius in Callaicis.

¶ Avu, *Avon*, fluv. Scotiae meridionalis. Cadit in Forthae aestuarium prope Lindum urbem, in Lothiana provinc. Aliis autem est Avenna.

¶ Avo, *Avon*, fluvius Angliæ, in Wallis, & Com. Monumethensi. In Uscam se exonerat prope iscam urbem. Vide Alaunius fluvius.

¶ Avogasia, *Avogasie*, provincia Asiæ, inter Georgiam, mare Nigrum, & Comaniam, ubi aliàs pars Colchidis, estque versùs oram littoralem maris Nigri extensa, & saepe sumitur pro parte Georgiæ, ibi locus praecipuus S. Sophia.

¶ Avona, *Avon*, fluv. Angliæ meridionalis in Viltonia prov. ortus. Bristoliam urbem alluit, & postea in Sabrinæ aestuarium cadit. Vide Abonis.

Avona, *Avon*, fluvius Angliæ. Warvicensem Comit. praeterfluit, & in Sabrinam se exonerat juxta Teocicuriam, in Glocestria prov. post rigatum Warvicum.

¶ Avus, fluvius Hispaniæ, qui nunc *Rio d'Aves*, aliàs in Callaicis Braccariis, nunc in Portugallia, & Provincia inter Durium & Minium fluvios. In Oceanum Occidentalem se exonerat inter ustia Celandi & Durii prope Abobricam.

¶ Aura, *Eure*, fluv. Galliæ. Oritur in Belsia. Carnutum ibi & Drocum alluit, & posteaque cadit in Sequanam supra Rothomagum. Aliis est Ebura. Vide ibi.

¶ Auracum, *Aurach*, oppidum Germaniæ, in Suevis & Ducatu Wirtembergensi. Vide Artaunum.

¶ Auraicum, *Auray*, oppid. Galliç, in Britannia prov. ad aestuarium *le Morbihan*, prælio suo notum, ubi de Britannia decertatum. Tribus leucis distat ab urbe Venetensi in occasum, Blablim versùs.

¶ Aurana, oppidum est Dalmatiae recentioris, Slavè Wrana dictum.

Joseph Auranitis, *Cavan*, teste Gull. Tyrio, reg. parva, seu locus Palæstinæ apud lacum Tiberiadis.

Vet. Inscr. Aurariarum, Korosbania postea & vulgò *Koresfuvanya*, & *Abrukbanya*, opp. Daciæ, in Transylvania, apud Slotnam, ab Alba Julia 5. leuc. in occas. teste Wolf. Laz.

Proc. Suid. Aurasius; *Aurax*, teste Leone Africano, mons Maurit. in Zebe reg. in Africç conf. Audo mont. proximus, vel idem cum eo.

Auravannus, *Rian*, teste Camd. fluv. Albionis, in Scotiam conf. apud oram occid. & apud Cokermouthum opp. fluens. (Camd. autem habet in Gallovidia Scot. reg. ad ipsum ferme promontorium, additque positum esse pro Aber-Ruanus, id, est ostium Ruani.

Ptol. Aurea Chersonesus, *Samotra*, teste Ortel. maxima Indiae extra Gangem peninsula, in plura regna divisa sub Æquatoris circulo, hoc tempore ab India ulteriore avulsa, insula effecta. Jabadio insulae etiam maximae propinqua. Mercatori est *Japan* ins. longè hinc in ort. distans, & Castaldo est *Malaca* reg. Indiae praedictae australis, in qua Malaca urbs reg. à Lusitanis possessa.

¶ Aurea Chersonesus est peninsula Asiae, in india, extra Gangem, qui nunc *Presqu'isle de là le Gange* dicitur à Gallis, seu *le pais de Malaca*, ab urbe praecipua illius regionis; estque in meridiem maximè porrecta, non longè ab Æquatore. In plura regna dividitur, & ab insula Sumatra disjungitur freto Malacensi seu Sincapurano. Sed longè distat à Jabadii insula, testibus Sansone, Brietio, & aliis. Ejus primaria urbs Malaca, emporium est percelebre, in ditione Hollandorum ab anno 1641. cùm priùs esset Lusitanorum.

Vet. Inscr. Aureatum, *Aichstadt*, teste Gasp. Broclo, vel *Eystadt*, urb. Germ. episc. sub Archiep. Moguntino, in Bavaria Transdanubiana, ab Ingulstadio 3. leucis in Bor. Noribergam versùs, a Ratispona 11. in occ. Quae urbs nomen habet a quercu, ita ut Quercopolis, vel novum Aureatum dici possit, cum Aureato urbi proximae excisae successerit. Rudera enim illius inter Ingolstadium & Aichstadium cernuntur, ubi vic. *Nassenfues*, teste Laz. qui sic nunc Aureatum appellari scribit. De eo lib. quartu itin. Germ.

Aureati veteres à culmine cerno ruinas,
Mœnia priscorum diruta Marte Ducum.

¶ Aureatum sedet in Palatinatu superiori seu Bavariç, ad Alemannum fluv. paretque propriu Episcopo, tribus leucis a Neoburgo in Septentrionem; estque *Eichstadt*, Gasparo Bruschio teste, Lazio autem est vicus *Nassauels*, ad Scuterum amnem in viciniis. Ortelius novum putat esse vocabulum; & sunt qui credant esse urbem *Aurach* in Suevia & Ducatu Wirtembergensi, incerto auctore.

Plin. Aurelia Carisa cognomine, *Caroza*, teste Tarapha, opp. Hispan. Baet. in Tarraconens. conf. Haec Carissa Ptol. quae excisa jacet, teste Mor. & locus adhuc *Carixa* nominatur. Aliis *Cazorla*, uppid. haud obscurum, inter Ubedam & Seguram 6. leuc. distans, esse videtur, ob illius vicinitatem.

Proc. Aurelia porta, & via urbis Romae, & locus in Etruria, in territ. Romano, in via praedicta olim opp. occurrens ex Anton. itiner. ubi ager Aurelius extra portam Aureliam, quae nunc *Porta S. Petri* dicitur.

¶ Aurelia, porta urbis Romae, prope molem Adriani erat; nuncque diruta jacet à tempore Leonis IV. Summi Pontificis.

Script. Gall. Aurelia, Aureliani lib. conc. Aurelianensis urb. Sidon. *Orleans*, urb. Gall. Celt. ad Ligerim fluv. episcop. sub Archiepisc. Senonens. Academia & Ducat. ab Aureliano Imp. anno sal. 278. condita & nominata, ut ferunt, inter Parisios 34. & Bituriges 22. leuc. dissita, ex primis Gall. urbibus. De ea Scalig.

Non potuit magni caput esse Aurelia regni.

¶ Aurelia alias Reges habuit proprios sub prima stirpe Regum Franciae, celebris effecta clade Anglorum anno 1428. & obsidionibus suis ab Attila, & aliis; ejusque Episcopus suffragatur a paucis annis Archiepiscopo Parisiensi, cùm priùs esset sub Senonensi. Urbs est pulcherrima & probè culta, in regione perferaci. Dicitur etiam Aureliae, & aliis Genabum, quamquam aliqui existiment Genabum esse *Gien*, oppidum vicinum, ad Ligerim situm.

¶ Aureliacum, *Orilhac*, urbs Galliae, in Alvernia superiori. Dicitur etiam Auriliacum & Meriolacum quibusdam. Sedet ad amnem Jordanum, intra montes; estque satis culta, 9. leucis distat à Fano S. Flori in occasum, & 15. à Cadurco in ortum.

Vet. Inscr. Aurelianum, Lentia lib. Not. *Lintz*, teste Laz. urbs Norici, ad Danubium fluv. in Austria, non obscura, media inter Viennam ad ort. & Ratisponam ad occ. ad 27. leuc. dissita, à Salisburgo 15. in Caec. Olmutium versùs. Trigonum aequilaterum cum Vienna, & Graecio urbe primaria Stiriae, facit leuc. 27.

¶ Aurelianum, seu, & meliùs, Lintium, urbs est Germaniae & Austriae Superioris, cum eximio castro Archiducum prope, ubi Travus fluvius, *Traun*, in Danubium cadit, 7. leucis distat à Patavio in ortum.

Aurelii vicus, Biracellum Ptol. opp. Hetruriae, ad lacum Sabatinum, à Braceno opp. 6. mill. pass. in occ. distans, vulgò *Vicarello*, teste Leandro.

¶ Aureliopolis, urbs Asiae minoris, episcop. sub Archiep. Ephesino, Miraeo teste.

Treb. Ptol. Aureoli pons, *Pontirolo*, pag. Insubriae, in agro Mediolanens. sic dictus ab Aureolo tyranno, ibi à Claudio Imper. interfecto, teste Gaud. Merula, inter Mediolanum & Brixiam occurrens, ac inter Laudem & Bergomum. De quo Alcist.

Ille igitur clemens, dum corporis ultima servat,
Qui pontem Aureoli dedicat, & tumulum.

¶ Aureoli pons, qui vulgò *Pontiruolo*, pagus est Ducatus Mediolanensis, in Addua Glarea regiuncula duobus millliaribus ab Addua fluvio, & medius ferme inter Mediolanum & Bergomum, in confinio Bergomensis agri, Magino teste.

Antiq. Aureolum, castrum agri Faventini, *Oriolo*, inter Faventiam & Mutilum, à Faventia 4. mill. pass.

Trad. Ptol. Aureus mons, *M. Gradacchio*, teste Leandro, mons Corsicae ins. ad oram illius occid. ubi Cervini pop. apud Sagonam urbem dirutam desinens. Ex eo tria flumio. Tuola, Rhotanus, & Ticarius profluunt.

Aur. Vict. Ant. Aureus item mons, *Metzeck*, seu *Matheegk*, teste Laz. mons Mysiae super. in Hungariae seu Pannoniae infer. conf. à Probo Imp. vineis consitus.

¶ Au-

Lib. Not. ¶ Aureus mons, *le Mont d'or*, mons Galliç, in Alvernis provincia excelsus, Claromontium versùs.

Lib. Conc. Auria, Amphilochia Strab. Aquae calidae Ptol. *Orense*, urb. Hisp. in Callaicis, ad Minium fluv. inter Tyden 8. & Compostellam in Bor. 18. leuc. episcop. sub Archiep. Compostellano.

¶ Auria distat a Tyde 12. leucis Hispanicis in ortum aestivum, & à Compostella 14. tantùm in ortum hibernum. Quibusdam sunt Aquae Calidae.

¶ Auricum, *Aurick*, urbecola Germaniae, in Frisia Orientali, cum castro, ubi persaepe habitat Comes Embdanus. Sita est in loco infertili; & via tribus milliaribus Germanicis distat ab Embda in ortum; & totidem à Morda. Ab ea tractus adjacens Aurikia, *Aurikerland*, vulgò dicitur.

Aurig. Inscr. Aurigi, & Aurigia, Aurinx Liv. *Arjona*, testibus Clus. & Floriano, *Moron* Beuthero, *Jaen* Jo. Mariana, (prior interpretatio magis arridet) opp. Hisp. Baet. est, à Tucci 3. leucis distans, in Giennensi Diaecesi. Pop. Aurigitani, quorum locus *Tasani* dicitur quibusdam.

¶ Aurigi quid sit, non bene constat, *Ariona* enim aliàs, Alba Virgaonensis, & Virgao dicebatur, teste Ambrosio Morali.

Tac. Aurioisoa ala, *Ried*, olim opp. nunc pag. Norici, apud Oencum fluv. & Vasserburgum urb. in Bavaria, teste Laz. cui etiam *Haulruck* pag. vicinus esse videtur.

Tab. Peut. Aurisium, *Ros*, teste Laz. opp. olim Vindeliciae, nunc pagus Bavariae, ad Oenum fluv. Vasserburgn proxim. inter illud & Rosenhemium in austrum distans ex adverso *Ried*, sive *Rhed*, de qua suprà.

Aurunca urb. Vide Suessa.

Plin. Aurunci, pop. vet. Latii vetustissimi: quorum urbs Aurunca ab Ausone Ulyssis & Calypsus filio condita. Horum frequens est mentio apud Liv. & Dionys. Halicarn. Virg. lib. 7. Æn.

Atque equidem memini (fama est obscurior annis)
Auruncos ita ferre senes.

¶ Aurunci erant ubi nunc pars Terrae Laboris, à Terracina ad Lirim fluv. extensa in Regno Neapolitano, Brietio, & aliis.

¶ Auruncum, *Aurenzo*, oppidum Italiae, in Cadorino agro, ditionis Venetae, versùs Alpes ad amnem Ansiam, in limite Comitatus Tirolensis, 8. milliaribus ab oppido Paroecia Cadorini dicto in Boream.

Strab. Aurupini, pop. Japodum, quorum opp. Aurupinum, al. Arupenum, *Ausperg*, in Carniola reg. apud Æmoniam urbem, inde 6. leuc. in Caeciam distans, Vide Arupenum.

Ptol. Ausa, *Vich*, & *Vich de Ausona*, teste Jo. Mariana, urbs Hispan. citer. in Catalaunia, excisa, ab Hercule Libyco, una cum Lobeto urbe Celtiberorum, anno post diluvium 625. condita, apud Vicum urbs episc. sub Archiep. Tarraconensi, qui Ausae successit, inter Gerundam ad ort. & Solsonam ad occ. ferè 6. leuc. à Barcinone 14. in Bor. Pop. Ausetani Plin.

¶ Ausa distat 8. leucis à Gerundae & Solsona, & sedet non procul à Tera fluvio in plano, & deficit in dies, paucis constans incolis.

Ausana Legio 8. vicus Germ. infer. inter Treviros & Agrippinenses.

Ant. ¶ Ausana Legio VIII. vulgò *Palleschied* dicitur, teste Cluverio, & à quibusdam Ausacia vocatur.

Cas. Plin. Ausci, Auscii Ptol. *Aux*, pop. & urbs Aquitaniae Archiep. à Tolosa 11. leuc. in occ. ab Agenno 8. in austrum. Vide Augusta Ausciorum. Auaitana urbs posterioribus. Pop. Auscenses Sidonio.

¶ Auscii, quae Auxis, & Clara etiam dicta fuit, vulgò *Ausch*, caput est Comitatus Arminiaci, in Vasconia.

Plin. Auser, Ausur Rutilio, Æsar Strab. *Serchio*, & *Osari*, fluv. Hetruriae, ex Apenn. mont. per agrum Lucensem, urbem ipsam alluens, in mare Tyrrhenum ad austrum delabens. Serculus posterioribus dictus (nomine retento in alveo exiguo.) Illum Ortel. per errorem Liguriae attribuit. Illius Rutil. lib. 1. mem.

Quam cingunt geminis Arnus & Ausur aquis.

¶ Auser fluvius, qui à quibusdam Aoser dicitur, errore forsan impressionis, & nunc vulgò *Serchio*, oritur prope Minuccisourn oppidulum, dein per Grafinianam decurrit, ubi auctus multis rivis, & rigatis Castro novo, Barga, & aliis locis, in mare Tyrrhenum labitur 12. milliaribus infra Lucam.

Ptol. Ausigda, *Zadra*, teste Marmol. oppid. Cyrenes marit. in Pentapolitana reg. inter Apolloniam & Ptolemaidem.

Ptol. Ausoba, *The bay of Galvvay*; teste Camd. fluv. Hiberniae, per Connaciam reg. in occ. apud Galvetum urbem fluens. Al. est *Gyll*, in Oceanum influens apud Slegum oppid.

¶ Ausoba fluvius, à multis *Logh* nunc dictus, per lacum *Carble* labitus; & dein rigata Gallivæ civitate, paulò infrà in Oceanum Occidentalem se exonerat; ejusque ostium sinus Gallivensis vulgò *Bay of Gallovvay* dicitur, Speedo teste.

Liv. Ausona, *Ventrusia*, teste Elysio Calentio, opp. olim Latii, nunc pag. seu vicus.

Liv. Festo, & al. Ausonia, reg. Campaniae, inter Cales & Beneventum extensa, in qua Capua metrop. Pop. Ausones, Auruncis, qui inter Latium & Campaniam circa Suessam urb. incoluere, finitimi. Calabria quoque in magna Graecia, & Brutiis, Ausonia dicta est, uti apud Ovid. Italia etiam vetus Ausonia apud Poetas appellatur. Ovidius lib. 14. Metamorph.

Ausonia Siculaque tenet confinia terra.

Virg. lib. 4. Æn.

Qua tandem Ausonia Teucros considere Terra
Invidia est.

Strab. Plin. Ausonium mare idem quod Siculum, quod Ausoniam alluit, hoc est, Brutios & magnam Graeciam, inter Tyrrhenum, quod ad fretum Siculum terminatur, & Jonium quod alluit Salentinos.

¶ Ausonium mare pars est maris Jonii, a prom. Japigio in meridiem porrecta, versùs Siciliam insulam.

¶ Aussona, *Auxone*, urbs Galliae, ad Ararim, in Ducatu Burgundiae, parva, sed valde munita. Quinque leucis à Divione distat in ortum, quatuor autem à Dola in occasum, in confinio Comitatus Burgundiae.

¶ Austerlitium, *Austerlitz*, Bohemicè *Slavvkovv* oppidum Germaniae, in Moravia provincia ad occid. Brunae urbis, Hradistam versùs, & à quibusdam Slaukovia dicitur. Male habitum fuit à Svecis hisce posterioribus annis.

¶ Austervicum, *Ostervvick*, oppidum Germaniae, in Saxonia inferiori, & Principatu Halberstadiensi, ad Olsam amnem, qui paulò infra cadit in Oacrem. Aliàs amplum fuit, nunc deficit; estque fermè medium inter Halberstadiam & Volfembutelam urbes. Ab aliis Ostrovicum dicitur.

Plin. Austra, *Astura*, fluv. Latii, apud Clostram opp. excisum decurrens: quod opp. aliis Austra & Astura nominatur. Astura etiam fluv. dicitur in aliis Plin. edition.

¶ Austra ab aliis Asturra dicitur rectiùs; fuitque fluvius Volscorum, in mare Thirrenum se exonerans. Vide Astura.

¶ Austrania, insula maris Baltici, quae Ortelio est *Ameren*, Cluver. autem est *Strand*, in ora occidentali Jutiae, in mari Germanico.

Regin. & Eginarth. Austrasia, *Westrick*, reg. Germ. super. inter Mosam, Mosellam, & Hellum flum. comprehensa: quo in spatio Lotharingia, cum parte Alsatiae, & Palatinatus continetur. Unde Lotharingia passim Latinè Austrasia nominatur; fuitque olim regnum non exiguum, ut vox ipsa declarat, quam quidam Vastum regnum interpretantur, sicut vox *Westrick* sonare videtur. Nam sub Austrasiae Regibus qui Metis considebant, non solum regiones praedictae, sed & finitimae, cum toto ferme Belgio parebant. Ejus mem. Lud. Masurius Poeta Belga in Hodœporico.

Corpus, & Austrasia gloria summa domus,

¶ Austrasia, *l'Austrasie*, pars erat Germaniae Cisrhenanae, seu, & meliùs, regni Franciae sub prima stirpe Regum, & regio titulo insignita erat; sicque dicta ab ejus situ, non quòd vastum regnum significaret. Extendebatur aliàs latissimè, sed postea angustioribus limitibus coarctata fuit, Scaldi nempe, Mosa, & Rheno fluviis, & Vogeso monte, & tum divisa in superiorem, & inferiorem; & inferior dicta etiam Mosellana seu Tullingia, Lotharingiae respondet, testibus Brietio, Fabro Cantelrello, & aliis.

Urbes Austrasia seu Lotharingia notiores.

Amantium, vel Amantia; (*Amance.*)	*Mousson.*
Basrum, (*Bar le Duc*)	* Nancejum, sedes Ducis, (*Nancy.*)
Blancus mons, seu Albus mons, (*Blammont.*)	Raonum, seu Ravonum, (*Reon.*)
Castrum novum, (*Neufchasteau*)	Romariceus mons, (*Romiremont.*)
Charmae, (*Charmes.*)	Spinallum, (*Espinal.*)

Deo-

Deodatum, (*Dieuze.*) ⁿ Tullum, (*Toul.*)
* Metae, (*Metz.*) Validus mons, (*Vaudemont.*)
Mira Curia, (*Mirecourt.*)
* Mussopontum, (*Pont à* Virodunum, (*Verdun.*)

¶ Austrasiae urbes istae sunt nunc in Lotharingia, exceptis Metis, Tullo & Virodano, quae, etiamsi in eo Ducatu insertae sint, parent tamen cum eorum territoriis Regi Franciae à centum & ampliùs annis.

Ex vit. S. Belg. Austrebatensis pag. & ager, *Ostervands*, in Hannonia: in quo agro *Bouchain* opp. à Cameraco 3. leuc. in Bor. quot à Valencenis in occ. seu Libonotum.

¶ Austrebatensis, seu Austrebantum, regiuncula fuit Belgii, inter Scaldim & Scarpam fluvios posita, cujus caput Bochanium, *Bouchain*, ad Scaldim. Nunc ejus pexiere limites & sub Hannonia complectitur.

Scrip. Germ. Austtia, *Oesterick* & *Osterich*, reg. partem Norici cum particula Pannoniae, partemque Germaniae circa Danubium complectens, inter Bavariam ad occ. Hungariam ad ortum, atque inter Moraviam reg. German. ad Septentr. & Stiriam ad merid. contenta. Cujus caput est Vienna. Hinc Austriacus, a, um, ut plagae Austriacae lib. 5. itin.

Exis in Austriacas, Pataviasque plagas.

P. Dia. Austria etiam locus in Italia, seu pars Italiae.

¶ Austria prov. nomen dedit Domui Austriacae, ex qua moderni Imperatores & Reges Hispaniç, & prov. à Francis *Austriche* dicitur, & *Austria* Italis & Hispanis. Veterum est Pannonia superior, nomen habet à mundi Cardine Orientali, qui Germanis *Oost* dicitur. Primo habuit Marchiones, postea Duces, postremò Archiducatus titulo insignita fuit; dividiturque in superiorem seu Cisdanubianam, & inferiorem sive Transdanubianam, Bertio & aliis testibus: Urbes in ea Vienna, Lintzium, Novostadium, Chremsia, Haemburgum, Santohippolitus, Ensia, & aliç aliquot. Tota nunc sub Germania complectitur.

Ant. Ausugeni, pop. Alpium Tridentinatum, quorum reg. *Val Sugana* inter Tridentum & Feltriam.

¶ Autariatç pop. Ariatæ dicuntur à quibusdam, existimantes legendum esse aut Ariatæ in Plinio. Eorum urbes fuere Sicum, Salona, & Tragurium. Alii Autariatæ, antiquissima gens fuit Illyrici, a Titio flumine ultra Dardanos extensa, teste Joanne Lucio. Vide Ardiei.

App. Alex. Autarienses, Autariatæ Strab. pop. Illyrici, in ora Dalmatiae; quorum urbs est Antibarum, ut aliquibus videtur, præsertim Ortel.

Auteri, populi Hiberniæ Insulæ, ubi nunc Comitatus Clarensis, Letrimensia, & Gallivensis, in Connachtia provincia.

Ptol. Authetani, Ausetani Plin. & Liv. populi Hispan. citer. in Catalannia, in ea præsertim parte in qua est Vicus urbs.

¶ Authetani habitabant in ea parte Catalauniæ, ubi urbes Gerunda, Ansa, & Aquæ calidae, inter Robricatum fluvium & Palamum.

Plin. Autololes, pop. Africæ, Libyçve, Numidis & Getulis finitimi, in Maurit. finibus, inter Salam fluv. & Atlantem mont. siti. Quorom mem. Luc. lib. 4.

Autololes, Numidaque vagi, semperque paratus
Inculto Getulus equo, tum concolor Indo
Maurus, inope Nasamon, misti Garamante perusto.

Strab. Automala, *Alcudia*, teste Marm. opp. Africæ, apud Aras Philaenorum & Syrtim, in conf. Cyrenes. Al. *Essam*, & al. *Zanagra*.

Plin. Automate, ins. maris Ægæi, proxima Diæ, anno 130. postea Theram enata, inter Theram & Diam in merid. vergentem, Cretam versùs.

¶ Auton, *Volcano d'Auton* Hispanis, mons ignivomus Americç meridionalis in regno Chiles & prov. *Chucuito*, intra Andes montes, & prope fontes Biobii fluvii.

Ptol. Autricum, *Chartres*, urb. epis. sub Archiep. Senonens. in Gall. Celt. Carnutum metrop. à Lutetia 20. leuc. in occ. Vide Carnutes. Al. est *Auxerre*, longissimè a Carnutensi urb. distans.

¶ Autricum, *Chartres*, urbs episcopalis, suffragatur nunc Archiepiscopo Parisiensi, non autem Senonensi, ut antea; estque perelegans & ampla, caputque Belsiae prov. ad Eburam fluv. Ducatus titulo ornatur. Distat à Lutetia 18. Leuc. in ortum, & 20. ab Aureliis in septentrionem. Ab aliis Carnutum dicitur. Vide ibi.

Plin. Autrigones populi Hispan. Tarracon. Oceano Cantabrico ad Bor. incumbentes, inter Vascones & Cantabros, partim in Navarra, & partim in Guipuscua reg. incolentes.

¶ Autrigones populi, ab Oceano ab Iberum fluvium protensi, inter Cantabros & Caristos incolebant, ubi nunc Biscajae pars maxima; & primaria erat Flaviobriga.

¶ Autunnacum, oppid. Trevirorum in Germania, *Andernach*. Vide Antenacum.

Avus, Avo Melæ, fluv. Hisp. in finibus Bracarum, *Avo* vulgò, inter Celandum & Naebim fluens. Alius videtur in finibus Callaicorum, *Avia* vulgò, in Minium ad Tyden urb. incidens. *Ptol.*

¶ Avus fluvius, qui est Avo, inter Celandum & Durium fluens, in Oceanum se exonerat ad Abobricam, & *Rio Daves* dicitur; eratque aliàs in Collaicis Braccariis. Nullus autem alter Avus in Minium labitur in Callaicis, quod sciam.

¶ Avus, *Auve*, aliis *Loch Avv*, lacus Scotiae australis, in Lorna provinc. Eum praeterfluit fluv. *Avven*, qui postea cadit in mare Deucaledonium è regione Mulae insulae; estque à meridie in Septentrionem extensus, sed non aequè latus.

Auxentius, mons Bithyniae, alios altitudine superans, sic à S. Auxentio Abb. qui in eo vitam egit solitariam, dictus. *Metaphra.*

Auxima, urbs episc. Hisp. Tarrac. Vide Uxama. *Flore.*

Auxume, *Chaxumo*, urbs Æthiopiae inter Auxumites Steph. Abyssinorum regia. *Ptol.*

¶ Auxume, seu Auxuma, alias versùs Trogloditicam, nunc in regno *Tigre*, ex praecipuis Abassiniae, sed non primaria. Circiter 80. leucis distat ab insula Meroe in ortum; estque versùs Marabum fluvium.

Auxumum, Auximum Lucano & Plutarc. Oximum Liv. *Osmo*, urbs episc. Piceni, in colle, inter Anconam 8. & Æsium in occ. 7. mill. pass. totidem à Laureto novo urbe versùs Anconam. Luc. lib. 2. *Strab. Plin.*

Varus, ut admoto pulsarunt Auximon ala.

¶ Auxumum, *Osimo* vulgò, non autem *Osmo*, ut multi perperam scripsere, sedet in colle, ad Musonem fluvium, paretque Summo Pontifici, 12. milliaribus distans ab Ancona in Meridiem, & ferè totidem inter Æsium & Lauretum. Deficit in dies.

¶ Auyama, *Rio de Auyamas*, fluv. Americae merid. in prov. Sanctae Marthae. Cadit in fluv. *Cesar*, & deinde in mare Boreale.

Auzacia, *Saccio*, teste Nigro, urbs Scythiae, olim regia, extra Imaum montem. *Ptol.*

¶ Auzacia, urbs Scythiae, a quibusdam nunc *Arzu* dicitur, in Turchestania regione, & ab ea olim dicti sunt Auzacitae populi, & Auzacius mons.

Auzara, *Calap*, teste Mol. urbs Arabiae desertae, apud Thapsacum. *Ptol.*

¶ Auzara ad Euphratem fluv. sita erat, 50. milliaribus intra Thapsacum urbem, in limite Mesopotamiae.

Axa, *Axmister*, oppidum Angliae, in Devonia provinc. ad Axam amnem, 4. milliar. Anglicis ab ora littorali maris Britannici, & medium ferme inter Exoniam & Docellriam.

¶ Axagui, *Axaguas*, pop. Americae merid. in Venezuela provincia.

Axalita, *Lora*, teste Clus. cum Mariana, opp. Hisp. Baet. inter Cordobam & Hispalim, à qua 9. leuc. abest. Appellatur & Flavium Axalitanum. *Anti. Inscr.*

¶ Axelia, *Axel*, urbs Flandriae, probè munita, in regione Vasia, Hollandici juris ab anno 1586. quo dolo capta fuit. Distat ab Ulsso una leuca cum dimidia in occas. a Gandavo autem 4. leucis in septentrionem, et vix una à fortalitio Aggere Gandavensi dicto.

Axelodunum, *Hexham*, teste Camd. opp. Albionis, in Anglia, in reg. Northumbriae, ad Tinam fluv. *Lib. Not.*

Axenus pontus. Vide Euxinus. Axenus ab Ovid. lib. 4. trist. memor.

Frigida me cohibent Euxini littora ponti:
Dictus ab antiquis Axenus ille fuit.

Axiace, *Oczakovv*, urbs Sarmatiae Europ. ad Pontum Euxinum, in Podolia, in Lituaniae conf. à Cyrcassis urbe Lituanica 40. leuc. in merid. ab Alba urb. ad ostia Tyrae fluv. 14. in Bor. *Plin.*

Axiaces, *Solina*, teste Bordonio fluv. Sarmatiae Europ. geminus; unus in paludem Maeoticam influens, alter in Pontum Euxinum ad Axiacen urbem. Unde pop. Axiaces Strab. & Plin. ac Melae, qui nec sua retinere, nec aliena furari norunt. *Strab. Plin. Ptol.*

¶ Axiaces, seu Axiacae, populi fuere Sarmatiae Europaeae sub Tirangitis, inter ostia Tirae & Hippanis, ubi nunc Podolia inferior.

¶ Axie-

¶ Axiemum, *Axiem*, & *Achiem*, castrum Afsicæ permunitum, in ora Guineæ. Quinque leucis distat a promontorio Apolloniç, in ditione Hollandorum; sedetque ad ostia Manci fluvii.

Ptol. Azima, *Lanz* & *Lansiffa*, oppid. in Taurinorum finibus, apud Alpium radices, in Pedemontano Principatu, à Taurino urbe 25. a Segusio 8. mill. passibus in Boream.

¶ Axima, urbs Asiæ, in Perside, ad fluvium Oroatem. Quid sit nunc, ignoratur.

Ptol. Axiopolis, *Galatz*, teste Laz. opp. Mysiæ infer. unde Danubius Ister appellari incipit, ultra Durostorum urb. 30. mill. pass. Ubi nunc *Flotz* opp. teste Mercat. parum a Gallacio distans in occ.

¶ Axiopolis, quç aliter Axinm, urbs erat Triballorum, in Moesia inferiori, & a quodam *Colanamik* dicitur. Aliis autem est *Axiopoli* etiam, nunc in regno Bulgariæ, sub dominio Turcarum.

Prop. Axis apud Propert. urbs Umbriæ. Vide Assisium. Propert. lib 4.

Scandentisque Axis consurgit vertice murus.

Ptol. *Strab.* *Ptol.* Axius, *Vardari*, teste Soph. fluv. Maced. ingens, in sin. Thermaicum inter Thessalonicam & Pydiam se se exonerans. Aquæ eius ob claritatem ab Hom. celebrantur. Apud quem Amphaxis opp. Steph. vulgo *Rutarida*. Pop. Amphaxitæ. Hic fluv. pecora fulca facit, Haliacmon alba, teste Plin.

¶ Axius fluvius ex Scardo monte ortus, per Pelagoniam & Mygdoniam labitur; dein auctus Erigono & aliis fluviis, in sinum Thermaicum cadit inter Thessalonicam & Pellam, sed longe a Pydna.

Cæs. Axona *Aisne*, & *Disne* al. fluv. Gall. Belg. per Campaniam in [illegible] per Suessones ex finibus Rhemensium fluens. Axones pop. apud Luc. lib. 1.

Et Biturix, longisque leves Axones in armis.

De Axona, flu. Auson. in Mosell.

Non tibi se Liger anteferet, non Axona praceps.

¶ Axona oritur in confinio Ducatus Barrensis, alluitque urbes S. Menehildim, Retelum, & Suessones; & receptis Vidula fluvio & aliquot aliis, in Æsiam se exonerat paulo supra Compendium, & *Aisne* vulgo dicitur.

Ant. Axona, sive Axuena in al. cod. opp. Gall. ad Axonam fluv. inter Rhemos & Virodunum in Bor. inde 22. hinc 27. leuc.

¶ Aaus, *Axe*, fluvius Angliæ merid. in Somersettensi Comitatu. Cadit in Sabrinæ æstuarium. Juxta illum sedet *Axbridge* oppidum, in eodem Comitatu.

Ptol. Axylis, Azilis Steph *Forfoli*, teste Mercat. villa Marmaricæ marit. inter Panormum & Paratonieum. Al. *Cazales*.

¶ Ayaya, *Ayay*, insula Americæ septentrionalis, & una ex Antallis, quæ aliter Sancta Crua dicitur. Vide ibi. Paret Francis.

¶ Aydunum, *Aiduni*, seu *Aidone*, oppidum Siciliæ, in valle Neetina, in edito colle. Distat a Cataną 20. milliar. in occasum, & deficit in dies.

¶ Aymontia, *Ayamonte*, oppidum Hispaniæ, in Andalusia provincia, ad Anæ fluv. ostia, in colle, ex adverso castri Marini, in Algarbia. Octodecim leucis distat ą Gadibus, & 22. ab Hispali in occasum; estque munitum contra Lusitanos.

¶ Aynadechium, *Aynadeki*, oppidulum Hungariæ sup. inter Agriam & Filiechium, sub Austriacis. Malę acceptum fuit a Turcis.

¶ Ayoteci, *Ayoteros*, montes excelsi Americę, in nova Hispania & Provincia Tlascala, versùs mare Australe.

¶ Aytia, *Ayti*, insula Americæ septentrionalis, quæ aliter Hispaniola seu sancti Dominici insula. Vide Hispaniola.

Ayutla, *Ayutla*, fluv. Americæ septentrion. in Nova Hispania & provinc. Guatimala. Cadit in mare Pacificum.

Plin. *Ptol.* Aza, urbs Armen. min. in Cappad. conf. inter Nicopolim 74. & Satala 26. mill. pass. *Aza* etiam vulgo.

¶ Aza urbs erat Cappadociæ prope montes, & non longè à confinio Armeniæ minoris, mediaque ferme inter Trapezuntem & Neocæsaream.

¶ Azaamurum, *Azamor*, urbs Africæ, in ora Oceani Atlantici, in regno Marochi, ad ostia fluv. Ommirabihi; capta anno 1513. à Lusitanis, sed postea a Mauris recepta. Gaudet portu capaci; in Ducala provincia.

¶ Azafia, *Zafi*, urbs Africę, in regno Marochi, in littore, ad ostia Tensisti fluvii, in Ducala provincia, cum portu & emporio.

¶ Azaga, provincia Mediæ, in Asia, versùs Armeniam majorem & Caldaramæ planitiem, Philippo a Vico teste.

¶ Azagarium, oppid. Sarmatiæ, in Amadocis, teste Nic. Saol. fortè *Czarnobol*, nunc in Poloniæ regno & Volhinia inferiore, ad Uskam fluv. qui paulo post cadit in Boristhenem, 12. leucis distat a Kiovia in septentr.

¶ Azahad, desertum Africæ, in Nigritia regione, forsan Acza Arabis, Marmolio teste.

¶ Azamora, oppidum Armeniæ tertiæ, 8. leucis distans ab Arabisso septentrionem, versùs Arcas. Nunc quid sit, ignoratur.

Azan, mons (vide Azon, variè enim legitur) in Arcadia, ubi fons Azanius bibentes abstemios faciens, sicuti & Clitorius fons ejusdem reg. Pop. Azanes inter vetustiores. *Strab.* *Pauſ.*

Azania, reg. Æthiopię, in ora maris Azanii, ubi Azanium prom. in ora orientali. Ea *Xoa* hodie dicitur, teste Ortel. Al. *Adel* regnum. *Ptol.*

Azania regio triplex; una Arcadiæ, altera Massyliæ in Africa, tertia Phrygiæ: cujus mem. Strabo lib. 12. Prior sterilis & inculta traditur; adeout adagium inde processisse existimetur apud Zenod. & alios, *Azania mala*, de re difficili, ac nullius frugis utilitatisve, vel cùm res est cum homine difficili, & intractabili. De ea Pont. lib. 7. Vran. *Steph.*

Immitesque elephantum eras Azania regna.

Azanium mare, quod inter Æthiopiam & Indiam citerior. situm est, *Arcipelago di Maldivar* hodie, teste Barrio. *Plin.*

¶ Azanium mare pars est Oceani Æthiopici, in ora Orientali Africae, inter Aromata promontorium & Magadoxum urbem, in littore Azaniæ regionis, vulgo *la coste d'Ayan*; sed longè distat ab Archipelago Maldivarum; & a multis *Mer de Zanguebar* dicitur.

Azer, una ex 12. Trib. Israel, versus Syriam & mare Syriacum, habens ab Oriente trib. Nephthalim, & à Meridie trib. Zabulon. Aliis est Aser.

¶ Azera, urbs Armeniae majoris, prope Arsaniam fluv. ab Arthemita 50. mill pass. in occas.

¶ Aziiia, oppidum Epiri, in Acarnania regione, *Natalico* hodie, teste Brietio.

¶ Azilium Mansum, *le Mas d'Azil*, oppid. Galliae, in Occitania & Fuxensi Comitatu, ad Risum amnem, inter Fuxium est Rivos.

Aziris, *Arzichan*, teste Nigro, al. *Arsingan*, (quod idem est) urbs Armeniae minor. apud Euphratem fluv. in conf. majoris, à Sebastopoli urbe Cappad. 100. mill. pass. in ort. distans. Sunt qui *Arzerum* urbem Armeniae majoris primariam inter Trapezuntem & Tabresium in ort. occurrentem interpretentur. Arsinga porrò inter Amasiam 250. & Amidam urbem Mesoporamiae 130. mill. pass. sita est. *Ptol.*

¶ Aziris, quae etiam Theodosiopolis quibusdam, nunc *Arsingan*, distat ab Amasia 150. mill. pass. in ortum, ab Amida 250 mill. pass. in Boream, & ab *Arzerum* triginta mill. pass. in meridiem, à Sebastopoli autem 140. mill. Nunc subest dominio Turcarum. in Anatolia, & confinio Turcomaniae.

Azon, mons Peloponnesi, Pheneo & Stymphalo finitimus. Cujus mem. Stat. lib. 4. Theb.

Vnit & Idais ululatibus amulus Azon. *Strab.*

Sunt qui Azan legant, ac pop. Azanes vocent ex Strab. *Pauſ.*

¶ Azones, populi Assyriae, ubi Thannuris mons, prope Licum fluvium.

¶ Azores, *les Azores*. ab accipitrum copia sic dictae, insulae Oceani occidentalis seu Atlantici, sub dominio Lusitanorum. Sunt novem numero, nempe Tertiaria seu Tercera, in qua Angra urbs praecipua & episcopalis, S. Michaelis, sanctae Mariae, sancti Georgii, Pici, Fajalis, Florum, Corvi, & Graciosa. Dicuntur etiam Flandricae insulae, quod a Belgis inventae sint, et alias inhabitatae, Laetio, Golnitio, & aliis testibus.

¶ Azorus, & Azorium, oppidum Macedoniae, in Pelagonia regione, ad radices montis Bertecesii Straboni & Ptolemaeo.

Azotus, *Asdod*, Turcis *Alcet* et *Alceto*, urbs Palaestinae in Judaea, una ex quinque Philistinorum urbibus, à littore 3 mill. pass. inter Accaron 12. et Ascalonem 18. occurrens, olim episcop. sub Archiepisc. Caesariensi. Jo. Hont. *Ant.* *Ptol.*

Asca-

Ascalon & Antipatris, pariterque Azotia rura.

Aaua, *Azua*, oppidulum Americæ septentrionalis, in parte meridionali insulæ Hispaniolæ seu S. Dominici, 24. leucis distat ab urbe Dominicopoli in occasum. Portu gaudens utcumque capaci.

¶ Azuaga, *Azuaga*, oppidum Hispaniæ, in Extremadura provincia, 5. leucis distat a Regiana.

¶ Azura, *Azuri*, insula maris Adriatici, in littore Dalmatiae, è fronte Sibenici, in ditione Venetorum.

Admonitio ad Lectorem.

LICET te hic, Lector, admonere, ne in Geographicis vocabulis omnino Calepino fidas, neque Thesauri Ling. Latinæ authori. Nam plura perperam indigitata aut descripta occurrent inter legendum, uti in additionibus & censuris nostris in Calepinum (ad quas te remittimus) videre poteris. Hic verò ex multis aliquot Thesauri praedicti errores ex ordine adnotavimus.

ABELLINUM, *Avellino*; non *Troja*, quæ urbs est Apuliae Dauniae.

Abrincatui, pop. Normanniæ ad occ. apud Britanniæ fines; non apud Galletas, seu (ut scribendum est) Caletas, qui Normanniæ adhærent ad ortum.

Absarum oppid. & fluv. est Cappadociæ, in Colchidis conf. non Armeniæ minoris, apud Ptol.

Abudiacum apud Ratisponam; non apud Augustam.

Abus Ptol. non Abupus, fluv. Albionis.

Acarnania non est ad sin. Ambracium; à quo distat in occasum.

Accitana colon. est in Hisp. ulteriore; non citer.

Achaja non est peninsula inter Ægeum & Jonium mare; sed pars Peloponnesi ad sin. Corinthiacum.

Acherusia palus apud Cumas & Bajas; non inter Capuam & Aversam.

Acritas prom. in ora Messeniæ; non apud Tænarum, & Maleam prom. Laconiæ.

Acusion col. Ptol. non Acusiorum; est enim nominat. sing. casus, non genit. plur. ut multi putant.

Adullas mons emittit Rhodanum, Rhenum, & Ticinum; non Adduam.

Ægina ins. non numeratur inter Cycladas, à quibus recedit in occ.

Ænus, fluv. Germ. Oenus apud vet. scribitur.

Æsernia, *Sergna* vulgò; non *Isernia*.

Æsisium, *Assisi* vulgò; non *Assisia*.

Æthalia ins. apud Populonium, non apud Corsicam.

Æthiopia, Africæ reg. ultra Ægyptum in austrum recedens; non inter Ægyptum & Arabiam.

Ætolia, reg. Epiri; non Græciae.

Agedicum, sive Agendicum, *Provins* plerisque non *Sens*.

¶ Agendicum est urbs ipsa *Sens*, Cluverio, Brietio, & aliis. Ideo nullus error. Vide in voce Agendicum.

Aginum, sive Agennum, *Agen*; non *Angoulesme* urb. longè distans.

Alabis, sive Alabus fluv. Siciliae non praecipuus; cum multi majores sint.

Alalcomenae, non Alalcomenas, urbs Bœotiae.

Alatrium, urbs Hernicorum, in Latio; non in Campania.

Albania, reg. inter Colchos & mare Caspium; non inter Iberiam & mare praedictum; neque usque ad Mæotidem paludem extensa.

¶ Albania regio Asiae est, inter mare Caspium ad ortum & Iberiam ad occasum, ut traduat omnes.

Albanus fluv. per Albaniam; non per Armeniam fluit.

Allobroges nunc *Sabaudi*; non *Delphinatus*; cum modica pars Delphinatus in Allobrogibus contineatur.

Almus mons; non Almo.

Alopeconnesus, ins. apud Plin. non urbs.

Alvona, *Albona*, non *S. Angelo*, opp. Istriae.

Amathus, urbs Cypri ins. maris Syrii, sive Cilicii, non Ægaei.

Ameria, urbs Umbriae, *Amelia*; non *Almelina*.

Anas, fluv. Lusit. non Ana.

Andros, ins. vicina Eubœae; non Samo.

Anthemis, ins. Asiae; non Thraciae.

Antiochia magna, urbs Syriae; non pars Syriae.

Antobroges, pop. Aquitaniae; non Antoboges.

Anxa, urbs Salentinorum; non Senonum: quae & Gallipolis, non Galliopolis.

Apollonia, urbs Macedoniae; non Epiri.

Apollonia, quae *Bonandria* nunc dicitur, urbs est Cyrenaicae; non Syriae.

Apulia non est inter Dauniam & Calabriam; sed Apulia Peucetia est inter Dauniam & Salentinos.

Aquae calidae apud Ptol. vulgò dicuntur *Aigues caldes*, non *Vieque*.

Aquisgranum, vulgò *Ach*, sive *Aken*; non *Aix*.

¶ Aquisgranum vulgò *Ach* à Germanis, *Achen* à Belgis, & *Aix* seu *Aix la Chapelle* à Gallis dicitur. Itaque non est error ibi.

Arachosia reg. sita est cis Indum fluv. non ultra.

Arae Flaviae, urbs Germ. trans Danubium; non ad Danubium.

Arar, fluv. ex mont. Vogeso; non ex eodem mont. ex quo Rhodanus.

Arauris fluvius prope Agatham fluit; non prope Massiliam.

Arecomici populi non sunt iidem cum Volcis; sed finitimi ex Plin.

¶ Arecomici sub Volcis comprehendebantur; ideoque dicti erant Volcae Arecomici.

Argentoratum urbs est Germ. super. non Galliae.

¶ Argentoratum antiquitus urbs erat Galliae, quae ad Rhenum fluvium extendebatur, postea autem fuit Germaniae superioris ultimis temporibus.

Argos, postea Argirippa apud Plin. non Agri.

Argos, urbs Peloponnesi, in Argia regione, non in Achaja.

Aria, regio Asiae, *Heri* vulgò; non *Turchestan* dicitur.

Aricia abest ab urbe Roma 16. mill. pass. non 10.

Ariminum urbs ad fluv. cognominem; non juxta Rubiconem sita est; cùm Aprusa fluv. intersit.

Arisbe opp. fuit Troadis, non Trojae.

Arsicua, urbs German. *Brin*, in Moravia, non Arsicina.

Arucci, opp. Lusit. non Aricci in Baetica.

Arverni pop. & urbs super Elaverim fluv. siti; non super Ligerim.

Ascrivium, urbs Dalmatiae, nunc *Cattaro*: non *Ascrivio*.

Asphaltites, lacus Palaestinae, in Judaea; non Syriae apud Ptol.

Assyria, reg. Asiae, diversa est à Syria; cùm inter eas Mesopotamia intercedat.

Astur nomen est gentis in Hisp. non regio.

Aternus (non Aarnus) est fluv. Marrucinorum, non Frentanorum.

Athenae urbs in Achaja, non inter Achajam & Macedoniam.

Athesinus flu. labens in Istrum, non fluit ex lacu mont. Apennini: qui non incumbit super Carnos.

Athos mons non adjacet Lemno ins. à qua supra 80. mill. pass. distat in occ.

Atina, opp. Latii; non juxta Pontinas paludes.

Atrebates, vulgò *Arras*; non *Artois*: quae est reg. Latinè Artesia.

¶ Atrebates populi fuere in eo tractu, ubi hodie Artesia, provincia Belgii, *l'Artois*; & eorum urbs etiam Atrebates, seu etiam Atrebatum & Nemetocerna, hodie *Arras* vocatur.

Avella, opp. Campaniae, diversum ab Abellino urb. Hirpinorum.

Aulerci, pop. *di Rouen*: non *di Rovan*.

Aulerci in Normannia erant, ubi Eburovices, *la Diocese d'Evreux*; ideo non habitabant Rothomagum; *Rouen*, & longè distabant à Rodumna, *Rovanne*.

Aulon, opp. & mons magnae Graeciae; non contra Tarentinam reg.

Aurunca, urbs Campaniae; non Latii. Vide Suessa.

Ausones Plin. pop. apud Lucros, in magna Graecia, unde Ausonium mare, & apud Oscos in Campania.

Austria est Noricum ripense; non Pannonia superior, cujus modicam partem complectitur.

Azotus, urbs Palaestinae; non Syriae.

Errores qui sequuntur, suis locis indicantur; non quidem omnes, ne Momi officio fungi videremur.

B

BABA, vel Babba, & Julia Campestris, Barbae Steph. *Plin.*
Beni Teudi Marmol. col. & urbs Maurit. Tingit. me- *Ptol.*
diterr. à Lixo 40. mill. pass. in occ. in regno Fessens. Illam

Thes.

Thef. Ling. Latin. ad mont. Atlantem locat, cùm ab eo longè absit in regno Fessensi.

¶ Babae, quae *Benitenda*, urbecula est Habatae provinciae regni Fezzae, ad Guarguam fluvium, versùs limites Errifis provinc.

Xeno. Hero. & al. — Babylon, *Bagdet*, urbs archiep. Babyloniae reg. maxima, ad Euphratem fluv. etiamnum regionis caput, & sedes Præfecti, à Seleucia magna ad Tigrim fluv. 90. mill. pass. in Africum, à Teredone apud ostia Tigridis 412. à Sardibus 2300. in ortum, à Damasco 480. ab Edessa 375. in ort. prima urbium, circa Nohae obitum condita. Ambitus mœnium illius erant stad. 385. quae tam lata erant, ut quadrigae obviae sese non impedirent. Mem. Ovid. lib. 2. de Ponto, eleg. 4.

Nec Babylon æstus, nec frigora Pontus habebit.

Pop Babylonii Plin. & al. Babyloniensis nom. gent. ut miles Babyloniensis apud Plaut. in Tr. Illam Plin. à Semiramide conditam, seu veriùs mœnibus cinctam 60. m. pass. circuitu patentibus tradit. Aulaea Babylonia apud Mart. sicuti Sarrana apud Juven. commendantur, maximè verò Attalica dicta Pergami in Asia.

¶ Babylon, *Babilone* Gallis, *Babilonia* Italis, urbs fuit Chaldeae celeberrima, & ex maximis Asiae, in Babylonia regione, 250. milliar. a Teredone. Sed nunc omnino destructa, ita ut via ejus supersint rudera; & ex ejus ruinis crevit Bagdatum, *Bagdet*, urbs ampla & probe munita, ad Tigrim, quae alias Seleucia magna, 50. milliar. à Babylone antiqua in ortum, sub Turcis. Vide Seleucia.

Ptol. — Babylon nova *Caire*, & *Alcaire*, *Misraim* Hebraeis, *Mitzir* Arabibus, urbs archiep. Ægypti maxima, apud Deltam Nili, è regione Memphis, ab Alexandria 130. m. pass. versùs Syenen in austrum 470. ab Hierosolym. 360. à Babylone veteri 900. ab Alexandria & Pelusio recto itinere 90. à monte Sina 270. Acus Babylonis à Mart. lib. 14. memor. & pectines.

Hac tibi Memphitis tellus dat munera; victa est
Pectine Niliaco jam Babylonis acus.

¶ Babylon nova, urbs Ægypti, nunc ferè diruta jacet, & tantisper distat à Cairo urbe primaria totius regionis Vide Cairus;

Ptol. Plin. — Babylonia, *Bagdet*, reg. Asiae, de urbis nomine dicta; circa Euphratis & Tigridis confluentiam, inter Mesopotamiam ad occ. & Bor. Assyriam ad Bor. Susianam ad ort. Chaldeam ad meridiem perstricta. Urbes clarissimae Babylon & Teredon, post quas Barsita & Orchoe. Pop. Babylonii, & Babylonius nom. gent. Claud. de 6. consul. Honor.

Namque velut stellas Babylonia cura salubres.

Ovid. lib. 4. Metam.

Quam procul ad lunæ radios Babylonia Thisbe:

¶ Babylonia regio, quæ nunc *Yerach*, pars fuit Assiriae veteris, sub qua etiam Chaldea comprehensa erat.

¶ Babylonii montes Asiae, in confinio, inter Chaldeam & Arabiam, in Babylonia regione; eruntque admodum excelsi & extensi.

Plin. Strab. & al. — Babytace, *Bayburt* Pineto; al. *Bayburt*; urbs Assyriae, ad alveum Tigridis septentrionalem, in Mesopotamiae conf. seu in ipsa Mesopotamia. Est & *Bayburt*, urbs Armeniae min. inter Trapezuntem urb. Capp. & Euphratem fluv. cui propior est. Babytace porrò abest à Sosis 135. mill. pass. in occ. & Corum ea Plin. Ibi aurum ab incolis odio habetur; & ne cui usui sit, defoditur in terram, teste Plin. lib. 6. c. 27.

¶ Babytace vix distabat 30. mill. passibus à Ctesiphonte in Boream, & 60. ferè à Babylone veteri, teste Philippo à Vico.

¶ Bacalalus, *Bacalal*, lacus Americae septentrionalis, in Nova Hispania & Jucatania provincia, versùs oram sinus Hondurae.

¶ Bacara, *Bacar*, regio Asiae, in Indis, sub imperio Magni Mogolis, cis & juxta Gangem fluvium, ubi oppidum praecipuum *Bicaner*.

¶ Bacaracum, *Bacharach*, oppidum Germaniae, in Palatinatu inferiori, ad Rhenum fluvium, paulò infra Pingium, & medium ferè inter Moguntiam & Confluentias. Vide Bacchi Arae.

¶ Baccaracum, *Baccarat*, urbecula Galliae, in Lotharingia, ad Muttam fluvium, in ditione Episcopi Metensis, 7. leucis supra Nanceium, versùs Fanum S. Desiderii.

Baccades, *Buccabel*, teste Guil. Tyrio, vicus Palaestinae, in finibus Zabulon.

Baccanae, *Baccano*, vic. Hetruriae, inter Rosulum 8. Lib. & urbem Rom. 15. mill. pass. apud sylvam Maesiam, Reg. quae *Bosco de Baccano* nominatur. De eis lib. 3. itin.

Jamque egressa fuit Baccanis proxima silva. Ant.

¶ Baccanae, vic. Hetruriae. Exiguum habet lacum, qui vulgò *Lago di Baccano* dicitur; estque in ditione Summi Pontificis, & in provinc. Patrimonii.

Bacchi Arae ea antiq. loci tradit. *Baccharach*, opp. est Germ. super. ad Rhenum, in Palatinatu, inter Bingium & Vesaliam sup. 2. leuc. dissitum, quod & *Bachrach* dicitur.

Bacchiadae apud Ovid. Corinthii dicuntur à Baccho, quem illi colebant. Ovid. lib. 5. Metamorph.

Et qua Bacchiadæ bimari gens orta Corintho. Ovid.

Bacchium, Bacchina Plin. ins. parva maris Ægaei, ante Smyrnam urb. Joniae.

¶ Bacemum, *Bacaim*, urbs Asiae, in India, non procul ab ora Oceani & sinus Cambajae, in ditione Lusitanorum, cum arce munita; estque media ferè inter Goam & Amedebatum urbes celebres, & 60. mill. pass. ab emporio Surata in austrum. Liv.

Bacenis, (non Barcenia, ut in Thef. Ling. Lat.) *Turingerwaldt*, *Duringerwaldt* & *Thuringerwaldt*. Mercat.) Cæs. sylva Germ. Cheruscos à Suevis dividens, nunc inter Franconiam ad merid. & Thuringiam ad Bor. interfita. Sic Althamerus illam indigitat. Sunt qui Nigram sylvam, in qua Friburgum & Bada urbes sunt, interpretentur. De ea lib. 7. itin. sic:

Sylva Bacenis vaga ubi putescit.

¶ Bacenis sylva, Ptolemaeo Semana dicta, monti Melibocco imposita, non longè à Visurgi, ubi aliàs Cherusci populi. Sansone, Brietio, & aliis nunc est *der Hartz Walds*, in Ducatu Brunsvvicensi, versùs Hassiam: quod probabilius.

¶ Bachianum, *Bachian*, insula Asiae, in mari Indico, & una ex Moluccis, parva, sed abundans & mirè fertilis, in ditione Hollandorum; 30. mill. pass. distat à Machiano in austrum, & paulò minus ab ora occidentali Giloli insulae, ferè sub linea Æquinoctiali.

¶ Bachiensis Comitatus, provincia regni Hungariae, juxta Danubium fluvium, & prope Coloczam urbem. Vide Batbanatii.

¶ Bachilio, *Bachilione*, fluv. Italiæ, olim Meduacus minor dictus. Vide ibi. Agros Vicentinum & Patavinum rigat, & in mare Adriaticum se exonerat.

¶ Bachovia, *Backovv*, urbs Walachiae, cui Clemens VIII. Episcopum dedit sub Archiepisc. Coloczensi, ad *Missovo* fluv. Miraeo teste, & aliis, 30. mill. pass. distat à Targovisco in Septentrionem.

Bactra num. plur. Bactrum etiam Plin. Bactra in utroque Strab. num. Strab. *Bagdasan*, teste Cast. sive *Badasan* al. urbs Ptol. Bactrianae reg. caput, ad Bactrum fluv. à portis Caspiis & al. 462. mill. pass. in ortum, ab Alexandria Briae 484. ab Antiochia Marginae 250. à Bactro fluv. nomen cum reg. hab. De ea Virg. lib. 2. Georg.

Nec pulcher Ganges, atque auro turbidus Hermus
Laudibus Italiæ certent, non Bactra, neque Indi,
Totaque thuriferis Panchaja pinguis arenis.

Bactrianos canes alere, qui ætate confectos homines dilacerent, & sponsas, quæ in publicum maximo ornatu prodeunt, etiam servis & advenis impune commisceri tradit Plin.

¶ Bactra, urbs Bactrianae, nunc a multis *Termend* dicitur; estque parvi momenti, prope montem Caucasum, 360. mill. pass. distabat ab Alexandria Ariae, & 630. ab Antiochia Margiane in ortum, Sansone teste; urbs verò *Badascian* a multis creditur Maracanda antiquorum, & 300. mill. pass. a Bactra in occasum distat.

Bactri, Bactriani Strab. pop. Bactrianae reg. qui etiam Bactrii à Mela appellantur. Hi, teste Curtio, senio morbove confectos canibus ad hoc nutritis devorandos objiciebant. Plin.

Bactriana, *Carassan* Cast. *Corasan* al. *Batter* Rhamusio, Strab. reg. Asiae, inter Ariam ad occ. Paropamisum ac partem & al. Sogdianae ad ort. Cujus urbes quondam clarae, Bactra, Chartra, vel Chatracharta, Zarispa, & Maracanda. Haec olim mille urbes continebat, teste Josepho.

¶ Bactriana regio totam illam regionem nunc *Maulernahar* seu *Usbek* dictam complectitur, cum minuta parte Chorasani septentrionalis. Aliàs pars erat imperii Persarum, inter Margianam, Scythiam intra Imaum, Massageras, & Indiam; nunc ab Oxo fluvio bipartitur; estque inter Persiam, Tartariam desertam, imperium Ma-

goi

gui Mogolis, & regnum Thibeti. Sed tamen sub Tartaria latè sumpta comprehenditur. Ibi urbs præcipua, Samaracanda.

Plin. Bactrus, *Buchian*, teste Nig. al. *Bocchara*, flu. ex Tauro monte effluens, & Bactrianam reg. irrigans, ipsaque Bactra (quæ & Bactrum Plin. dicitur) interfluens, Oxoque congrediens fluv. Sogdianorum. Bactrus Luc. lib. 3.

Errantes Scythiæ populi, quos gurgite Bactros
Inclusit gelido.

Bacuntius, *Bozvutha*, teste Laz. fluv. Pannoniæ infer. *Plin.* in Hungaria, prope Sirmium urb. fluens, nec procul in Saum labens.

¶ Bada, *Baden*, urbecula Germaniæ, in Ducatu Sueviæ, caput Marchionatus Badensis. Distat ab Argentina 5. leucis in Orientem æstivum, una a Rheno-fluminis, & 8. a Spira in austrum; estque aquis calidis celebris.

¶ Badacana urbecula fuit Asiæ minoris, in Bithinia, 30. milliar. ab Heraclea in austrum, 60. autem à Nicæa in Boream. Via nunc apparent ejus rudera.

Badacum, *Obdach*, teste Laz. oppid. Norici, in Carinthia, ad Lavantum fluv. iduno urbi propinquum, 2. leuc. in ortum distans, à S. Vito 6. in circium. Augusta Badacum ex vet. Inscript. Ex quo error patet Thes. Ling. Lat. *Salzburg* hoc opp. esse putantis. Vide Augusta Badacum.

¶ Badacum, Cluverio teste, est *Bamburg*, ad Alazam fluv. qui in Ænum defluit, longè ab *Obdach*, oppido Sciriæ.

¶ Badara, *Badara*, oppid. Indiæ, in peninsula, cis Gangem, in ora Malabarica, & in regno Calecuti. Distat 6. leucis ab urbe Calecuto in Septentrionem.

¶ Badenacha, *Badenoth*, Scotiæ septentr. regiuncula, in Muravia provincia, versùs montes, & prope Atholiam regionem. Spea amne in duas partes scinditur.

Ptol. Badeos, *Biada*, teste Mol. urbs regia Arab. fel. in ora sin. Arabici. Badei regia in Cod. Græco. Fuit & Badea urbs Maurit. episc. sub Archiep. Cæsariensi.

¶ Badeos est *Serrain* aliis, oppidulum medium inter Meccam & montem Oreb.

¶ Badera, oppidum Galliæ, in Aquitania, vel in eo tractu ubi Vulcae Tectosages, ad Alburacim fluvium, forsan ibi nunc *Hauterive*, oppidum Occitaniae, 4. leucis à Tholosa in meridiem.

Beda, Badonicus mons, *Bannesdown* Camp. mons Britanniæ, in Anglia, ad quem Bathonia est urb. episc. sub Archiep. Cantuariens. licèt Polyd. Virg. sit *Blackamore* mons prope Com. Dunelmens. apud Athesim fluv. à Dunelmo ad an. mil. pass. distans. Vide Aquæ solis.

P. Dia. Badrinus, fluv. Æmiliae, *Santerno*, idem cum Vatreno, Forum Cornelii praeterfluens.

Corn. Tac. Badubennae lucus, *Sevenwaldt*, & *Sevenwolden*, idest, septem sylvae, locus in Frisis: adhuc *Bacaeen* dicitur pag. apud Groningam urb. inde 3. leuc. Sluten versùs, teste Hieron. Verrutio, al. est *Coevorden*, opp. Transisalaniae, in conf. Frisiae, ad Vidrum fluv. inter Vulenhoviam ad occ. 6. & Meppam opp. Westphaliae in ort. 3. apud Hardembergam 1. leuc. dissidens.

Baebeis, lacus Bœotiae. Cujus mem. Prop. lib. 2. eleg. 3.

Mercurio & sanctis fertur Bæbeidos undis.

Vide Bœbeis.

¶ Baecolicus, mons Africae, in Cyrensica regione, prope Cleartis Paludem, in mediterraneis.

Ptol. Baecula, *Bannoles*, teste Mol. opp. Hisp. Tarracon. in Catalaunia, inter Ficerias & Olorum supra leuc. 2. a Geranda 5. in Bor.

¶ Baecula, oppid. Ausetanorum, nunc *Rhoda* dicitur à multis, ad fluvium *Ter*, via duabus leucis distans ab Ausa in Bor. 7. à Garunda in occas. & 10. a Ficeris; & *Bannoles* aliàs Aquae calidae dicebatur.

Ptol. Baemi, pop. Germ. quorum reg. Bohemia dicitur, regnum undique sylvis cinctum, Bavaris, Moravia, Slesia, Lusatia, Misnia, Vuithlandia, Northgoia, aliisque region. undique instar theatri circumdantibus Albi fluv. & Multavia intermeantibus. Cujus regia Praga urbs amplissima. Vide Bojemum.

Ptol. Baesippo, Besippo Plin. *Bejer*, teste Henr. Coquo, opp. Hisp. Baet. in ora littor, Vandalitiae.

¶ Baetana, urbs Asiae, in peninsula Indiae, citra Gangem, quae nunc *Bedor* creditur a multis, urbs regni Decani, aliis autem est *Visapor*, in eodem regno.

Ptol. Baetica, Turderania Strab. Pl. Hispania ulterior (quae tamen magis patet quàm Baetica) *Andaluzia*, teste Flor. (sub qua etiam *Granada* comprehenditur) una ex tribus Hispaniae partibus in austrum vergens, à Tarraconensi Marianis montibus, à Lusitania Ana fluv. divisa. Hinc Baeticus nomen gent. Purtun. lib. 6.

Condolet hinc Batavus, gemit illinc Baticus axis.

¶ Baetica, sub qua aliàs Bastuli, Turdetani, & Turduli populi, nunc continet Andaluziam cum majori parte regni Granatensis; estque regio admodum fertilis, & abundans: ibi urbes celebres, Hispalis, Corduba, Gades, Astigis, Munda, Eliberis.

Baetis, Tartessus Strab. & Paus. *Guadalquivir*; idest, fluv. magnus, fluv. Hisp. ex Argenteo mont. in occ. per Biatiam, Ubedam, ac Illiturgim urbes fluens, inde in austrum retortus, Corduba & Hispali irrigatis, Oceano Gaditano ad Fanum Luciferi sese immiscens. Olivifer est, ut apud Mart. l. 12. epigr. ult. *Plin. Mela. & al.*

Bætis Olivifera crinem redimite corona.

Ortus longè distat ab ortu Anae, & longiùs ab ortu Tagi, contra quam apud Thes. Ling. Lat. legitur. Plin. etiam nomen oppidi est.

¶ Baetis fluvius recipit fluvios Singilim paulò infra Astigim, Corbonem, Guadatizam, Guadarmenam, & Frigidum, cum aliquot aliis rivis; & Andalusiam provinciam mediam secat. Oritur non longè à Basti; in confinio regni Murciae, 27. leucis à fontibus Anae, & 40. ab ortu Tagi in meridiem.

Baetius, *Eda*, teste Ortel. fluv. Arab. fel. in sinum Arabicum inter Thebas & Badeon urbes influens. *Ptol.*

Baetulo, Betulo Melae, *Badelona*, teste Flor. cum Mor. oppid. olim, nunc pag. Hisp. citer. in Catalaunia, apud Barcinonem, à qua 3. leuc. Gerundam versùs distat, ad fluv. cognom. *Ptol. Plin.*

¶ Baetulo, qui *Badelona* vulgò, pagus est in ora litorali Cataloniae, una leuca à fluv. cognomine dissitus.

Baetulo quoque, *Beson*, fluv. ejusdem tractus Baetulonem opp. olim, nunc pag. circumfluens, se in mare apud mont. Jovis exiens: *Besos* apud Florian.

¶ Baetulo, vulgò *Beses*, fluvius est parvus Catalauniae, in mare Mediterraneum se exonerans inter, Baetulonem & Barcinonem.

Basturia, Bethuris Aul. Hirt. Beturia Liv. Plin. & al. *Estremadura*, reg. Hisp. Lusitanicae, teste Varrerio, Baetica, Carpetania, reliquaque Lusitania contenta. In qua magna pars Vettonum est, & pars *Perroche*, quòd saxosa sit, nominatur. Urbes Emerita, quondam clara, Pax Augusta, Caurium, & Turris Julis.

¶ Baeturia, quibusdam erat in confinio Baeticae, inter Anam fluvium & montes Marianos, in qua pars Vettonum fuit. Ibi nunc pars Estremadurae provinciae, versùs Andaluziam.

¶ Baffini sinus, *Baffins Bay*, sinus Oceani, supra Americam Septentrionalem, in boream, & Terras Arcticas maxime extensus, & ab Anglis detectus; sicque dictus à paucis annis.

Baga, al. Boga, *Buga*, urbs hac tempestate Pisidiae, primaria, in qua Praefectus residet. *Cedr.*

Baga, quae & Bagaja, Vaga Ptol. & Sil. Vagense opp. Plin. *Necaur*, teste Marm. urbs Africae mediterr. olim episc. sub Archiep. Carthaginens. ultra Cirtham col. in qua Hunnericus Vandalorum Rex Arrianus, qui catholicos persecutus est, miserè obiit. *Lib. Conc.*

¶ Bagamidriae regnum, *Bagamidri*, regnum Æthiopiae superioris seu Abissiniae, juxta fluvium Nilum. Subdividitur in 17. provincias satis latis versùs Nubiam.

Baganum, Bagacum, sive, ut alii legunt, Bajacum Ant. *Bavay*, teste Divaeo, opp. Belgii, in Hannonia, à Valencenis 3. leucis in ort. versùs Malbodium, inde 2. à Montibus ferè 4. in austrum. Al. est *Bagenhaim* pag. *Ptol.*

¶ Bagargara, *Bagharghar*, regio Asiae, in Turchestania, ubi aliàs pars Scythiae extra Imaum montem.

Bagaudarum castrum, *S. Maur des Fosses*, teste Vigenereo, pag. Gall. ad Matronam fluv. apud Parisios: *Ver. Trad.*

¶ Bagaudarum castrum gaudet castro superbo & ponte ad Matronam; duabusque leucis distat à Lutetia in ortum.

¶ Bagdatum, *Bagadad* & *Baghdet*, urbs Asiae dives, ampla, & valde munita, aliàs dicta Seleucia, in Mesopotamia, nunc provinciae *Yerack* caput, ad Tigrim fluv. antea sub dominio Persarum, sed ab anno 1640. paret Turcis. Crevit ex ruinis Babylonia, cujus hodie pauca quae supersunt rudera ad Euphratem, unius diei itinere inde distant. Abest autem ab Aspahamo 400. milliar. in occasum, 110. à Ninive, & 250. ab Anna in ortum.

Bagrada, *Binsmir*, al. *Bindemir*, & al. teste N. Nicolao, *Ptol.*

Bud-

Badmir, fluv. Persidis extremus, in Carmaniç conf. non Carmaniç desertæ, ultra priorem Carmaniam, ut malè Ortel. scribit.

¶ Bagrada, fluvius Persidis, nunc *Tisindan* dicitur, teste Sansone. Oritur in confinio Carmaniæ desertae. Pasagardam rigat, & deinde in Oceanum Persicum se exonerat.

Ptol. Strab. Liv. & al. Bagradas, *Magrada* Marm. *Magrida* Leoni Afric. *Magierdech* P. Jovio, fluv. Africae, ex Audo mont. in mare inter Carthaginem & Uticam fluens, haud procul ab Utica. Macra Polyb. Bagrada Caesar. Liv. & Luc. lib. 4.

Bagrada lentus agit sicca sulcator arena.

Hic Atil. Regulum serpentem ingentem exercitu adhibito interfecisse, coriumque 120. pedibus longum Romam misisse Aul. Gell. refert lib. 6. cap. 3.

Bagravendene, regio Armeniae majoris, inter Tygranocertam & Arthemitam.

¶ Bahama, *Bahama*, insula Americae septentrionalis, & una ex Lucaiis in mari boreali, 50. leucis ab ora Floridae regionis distans, & ab ea dicitur *le Canal de Bahama*, aestus maris vehemens admodum & formidabilis inter eam, Floridam, & Cubam insulam excurrens.

¶ Bahusium, *Bahus*, castrum permunitum regni Norvegiae, in parva insula, quam facit fluvius Trolbetta, qui ex Venero lacu erumpit; & antea erat in ditione Regis Daniae. Sed ab anno 1658. subest dominio Regis Sveciae, cum tota praefectura, quae ab ipso Bahusiaoa dicitur. Distat 2. leucis Danicis à Gottenburgo in septentrionem, & 3. circiter ab ora Oceani in ortum. Conditum fuit anno 1309. ab Haquino IV. Rege Norvegiae.

Cic. Strab. Plin. & al. Bajae, *Baja*, opp. Campaniae, ad sinum Bajanum, inter Puteolos & Cumas 3. mill. pass. excisum. Nunc ibi exiguum castrum, cum balneis, inter Misenum & lacum Avernum proximum. Olim urbs episc. Nomen à Bajo Ulyssis comite, ejus conditore, habere fertur. Memor. Propert. lib. 1. eleg. 11.

Ah pereant Bajæ crimen amoris aquæ.

Bajanus sinus, Crater Strab. Puteolanus Plinio, Cumanus Eratostheni, *Golfo di Pozzuolo & di Napoli* passim dicitur, inter Misenum & Athenaeum promontoria contentus. Tametsi Bajanus ea pars esse videtur, quae inter Puteolos & Baias, Misenumque & Avernum continetur, quae & Lucrinus lacus dicitur, Bajanus lacus apud Tac. dictus. De quo Mart. lib. 13. epigr. 79.

Ebria Bajano veni modo concha Lucrino.

¶ Bajanus sinus vulgò *Golfo di Pozzuolo* dicitur, extenditurque inter Nisitam insulam & Misenum promontorium. Vocatur etiam sinus Puteolanus. Vide ibi.

¶ Baida, *Baida*, regio Asiae, in Tartaria deserta, juxta Persidam fluvium, & Oceanum Septentrionalem, & in confinio ditionis Moschoviticae. Paucis abhinc annis detecta & lustrata fuit à Moschovitis.

Ver. Bajenni, *Fainge*, teste M. Welsero, opp. Vindeliciae, in Bavaria, seu *Faing*, aut *Vaing*, opp. Sueviae in Duc. Wirtembergens. inter Canstadium 6. & Brettam 3. leuc. a Spira 8. distans.

Tib. Conc. Bajocae, Bajocensis urb. ex vita S. Vigoris Episc. Bellocasses & Velocasses Caesar. Vellocasses Plin. *Bajeux*, urbs Gall. Celt. in Normannia, epis. sub Archiep. Rothomagens. inter Cadomum ad ort. 7. & Constantia castra ad occ. 11. leuc. dissita. Bajocassina urb. Sidonio.

¶ Bajocae, seu etiam Bajocum, urbs est Normanniae inferioris, vix 2. leucis distans ab ora maris Britannici, & 14. à Constantia, 5. autem à Cadomo. Circumposita regio vulgò *le Bessin* dicitur, ubi aliàs Bajocasses populi, qui & Biducasses dicti sunt.

Auso. Bajocasses, urbs Bajocassium lib. Provinc. Vellocasses Plin. * Bellocassii Ptol. pop. & urb. quae Bajocassina Sidon. Bajocse in lib. Concil. nominatur, vulgò *Bajeux*. (* fortan Veneliocasii.)

¶ Bajona, *Bayonne*, urbs Galliae, in Aquitania, ampla, dives, & valde munita, ad Aturum fluvium, ubi influit in Oceanum post receptum Nivum. Episcopali dignitate gaudet sub Archiepiscopo Auxitano, & portu fat capaci, 6. leucis distat a confinio Hispaniae, 7. ab Aquis, et 30. a Burdegala in meridiem. Quidam existimant ibi fuisse Aquas Tarbellicas, alii autem Boiatum.

¶ Bajona, *Bajona*, cognomento *de Galizia* a situ, urbs est Hispaniae permunita, in ora littorali Gallaeciae, 4. leucis distans ab ostiis Minii fluvii in Septentrionem, et paulò minus à ydc. Ibi fuerunt Tantiquitus Aquae calidae Cilinorum, ut quidam credunt.

Bibl. Bala, *Palmer*, teste Guil. Tysio, opp. olim, nunc pag. Palaestinae, in finibus Sodomorum, ab incendio ad Loth preces servatum.

¶ Balabithena, regio Armeniç majoris, inter Arsaniam & montem Antitaurum, Petro à Vico teste.

¶ Balaguata, *Balaguate*, regio Asiæ, intra montes, in peninsula Indiæ intra Gangem, sub dominio Regis Decani, versùs confinia regni Golcondæ.

¶ Balambuanum, *Balambuan*, urbs Asiæ, in insula Java, cum portu in ora littorali, versùs Orientem, ex adverso insulç Baliæ. Hinc fretum inter utramque dicitur Fretum Balambuanum.

Ant. Balanea, * Balaneç Ptol. Balaneæ Steph *Valania* Nig. *Baguias* Postello, urbs Phœniciæ, apud ostia Eleutherii fluv. media inter Gabalam ad arctos 27. & Antaradum ad austrum 24. mill. pass. distans à Tripoli 74. in Boor. episcop. sub Archiep. Apameno. Sed hodie sedes episcopalis Moroniensi unita est. (* In manuscr. Cl. Seldeni Βαλαῖαι

Ptol. ¶ Balanea ab aliis in Syria ponitur.

Balantipyrgon, *Capilamba*, teste Merc. urbs Indiæ, intra Gangem fluv. ut situs persuadet.

Strab. Plin. Liv. Balasi, pop. Sardiniæ, circa Valeriam urbem excisam incolentes. Quorum seg. seu tractus *Baromela* Plin. dicitur.

¶ Balatha urbs fuit Mesopotamiæ, ad Chaboram fluv. inter Nisibim & Tapsacum.

¶ Balatimora, *Balatimore Bay*, sinus Hiberniæ insulae, in Momonia provincia & Desmoniæ Comitatu, spatiosus est atque insulis sparsus, cum portu cognomine in ora meridionali.

Ptol. Balatoni, pop. Corsicç mediterr. quorum reg. *Balagna* nominatur, a Calvia & Fano S. Florentii 20. mill. pass. Niolum versùs totidem.

¶ Balatoni populi fuere Corsicæ ins. quorum vestigium manet in oppido *Balagna* dicto, intra montes, & ad fontes Ostriconii fluvii, in parte boreali insulæ.

¶ Balbeca, vetusta Phœniciæ urbs, ad montis Libani radices sita, nunc ferè omnino diruta, non longè à Damasco, Aleppum versùs.

Plin. Balbia, *Altomonte*, teste G. Bar. opp. Brutiorum, in Calabr. citer. Sestio opp. propinquum, à Castro-villario 6. mill. pass. duplo à Cosano urbe, à Consentia 24. in occ. in colle, ubi manna & crystallus proveniunt. Vina Balbina olim, teste Plin. in pretio fuere.

Steph. Ptol. Balbura, *Caraburun*, teste Leuncl. urbs Lyciæ mediterr. Chomae, Buboni, & Oenandæ finitima, episcop. sub Archiep. Myrensi.

¶ Baldus, *Monte Baldo*, mons Italiæ & Veronensis agri, in ditione Veneta; etiam in Principatum Tridentinum excurrit inter Athesim fluvium & lacum Benacum, Magino teste.

Polyb. Plin. Mel. Baleares, ἀπὸ τοῦ βάλλειν, hoc est, à mittendo dictæ, Balearides Strab. Balliarides Ptol. Gymnasiç vel Gymnesiae à Graecis dictæ, ins. duæ maris Iberici, seu Balearici, Hisp. Tarraconensi adjacentes, ab ostio Iberi fluv. 30. leuc. distantes in ort. quorum major *Mallorca*, minor *Menorca* nominatur, inter se 10. leuc. dissitç. Major longa est 100. mill. pass. circuitu 380. Minor longa est 60. ambitu 150. Has præter Virg. mem. Dionys. Afer:

Continuoque jacent Gymnasia, at has Baleares
Romani memorant.

Has Aragoniae Rex Jacobus anno sal. 1230. pridie Kal. Januarii, victis & ejectis Mauris, recuperavit. Hinc Balearis & Balearicus nom. geot. unde Balearicum mare, quod Hispaniam ad ort. alluit, quodque inter Hisp. & Sardiniam interjacet. Baleares olim adeo leporibus abundasse feruntur, ut contra eas ab August. auxilium militare postularint, frugibus ab ipsis leporibus consumptis.

¶ Baleares, insulae maris Mediterranei, ad Hispaniam pertinentes, & ab ea vix 70. milliaribus distantes, & paulo plus ab ostio Iberi fluvii. Inter se 25. mill. pass. dissitae sunt. Major, quae Majorica dicitur, Gallis *Majorque*, urbem habet cognominem, amplam, & munitam, Alcudiam urbeculam recens munitam, & 34. vicos; habetque in circuitu 140. mill. pass. ut ego pluribus didici à Paulo Ferraguto illius doctissimo incola, & ab aliis illius tractus. Minor verò, quæ Minorica, Gallis *Minorque*, oppidum habet *Citadelli* dictum, cum quatuor vicis. Nulla autem inest urbs Minorica dicta, ut multi falsò credidere, in tota illa insula, neque in sinu Portu Mahonis dicto; & de his quot incolæ tot testes. Minorica insula via 50. mill. pass. in circuitu complectitur.

Plin. Balesium, *S. Cataldo* vel *S. Castaldi*; olim opp. nunc pag. & portus Salentinorum, Aletio urbi propinquus, inter Brundisium & Hydruntum. Sed Balesium opp. excisum est, vic. nunc qui adhuc *Balese* dicitur, inter Brundisium & Luspias 7. mill. pass. distans. In Thes. Ling. Lat. malè in Apulia collocatur.

¶ Balgentiacum, seu Baugentiacum, urbs Galliç Lugdunensis, vulgò *Beaugency*, cum ponte ad Ligerim fluvium, in Belsia provincia & Aurelianensi agro, media inter Aurelianum & Blesas.

¶ Balgium, *Bauga*, oppidum Galliæ, in Andegavensi provincia. Tribus leucis distat à Flesia in meridiem, & 5. à Salmurio in boream.

¶ Balia, insula Asiæ, in India. Vide Balya.

¶ Balisbiga oppid. fuit Armeniæ majoris, ad Arsaniam fluvium, sexaginta circiter milliaribus a Militene in ort. & via decem. a Babylone.

Balista, *Monte Balestra*, mons Liguriæ, pars Apennini *Liv.* mont. seu versus Thusciæ, inter Regium Lepidi & Lucam intercedens.

Script. Hisp. Bailegarium, *Balaguer*, urbs Hisp. Tarracon. in Catalaunia, Ilerdæ finitima, ab ea 3. leuc. Cardonam versùs & Minorissam, à qua 15. leuc. abest.

¶ Ballegarium, seu Valaguaria, *Balaguer*, urbs celebris est expugnatione sua a Gallis anno 1645. Sita est ad fluv. Secorim, 12. leucis a Minorissa. Alius est Bergusia.

Script. Reg. Balma, & Balmense castrum, *Bapalme*, opp. Belg. in Artesia reg. ab Atrebatensi urb. 6. leuc. Avenuas & Ambianos versùs in austrum. Est & Balmense opp. & cœnobium in finibus Sequanorum, hoc est, in Burgundiæ Com. *Baume* vulgò & *Baulme*, quod & Palma Latinè dicitur, inter Vesuntionem & Claravallem ad ortum occurrens.

¶ Balma, quæ meliùs Bapalma, *Bapaume*, subest dominio Gallorum ab anno 1641. Vide Bapalma. Balma autem, seu Balmense cœnobium, vulgò *Baume les Nonains*, oppidulum est Comitatus Burgundiæ, ad Dubim fluvium, 4. leucis a Vesuntione.

¶ Balneolum, *Bagnuolo*, oppidulum Italiæ, in regno Neapolitano & provincia Principatus ulterioris, ad fontes Caloris fluvii, prope Apenninos montes, 9. milliaribus distat à Compsa in occasum.

P. Dia. Baloeum Regis, & Balneoregium, & Rhoda ex Edicto Desiderii Regis, *Bagnarea*, urbs episc. Hetruriç, inter Oropitum & mont. Philconem occurreos, 6. mill. pass. utrinque, à Viterbio 52. in bor. Novempagi à Plin. dici putatur.

¶ Balneoregium urbs est Pontificiæ ditionis, & S. Bonaventuræ patria, in agro Urbevetano.

Mel. Ptol. Balsa, *Tavila*, teste Coquo, urbs Lusit. in Algarbiis, inter ostia Anae fluv. ad ort. & Pharum urb. ad occ. inde 4. leuc. à Pace Julia 22. in austrum. Longiùs abest a Sacro promont. licèt in Thes. Linguæ Lat. dicatur non procul esse.

¶ Balsa, Sansoni est *Albafeira*, oppidulum Algarbiç, in ora prope Silvim, 18. leucis à Pace Julia, inter Sacrum promontorium & Pharum.

¶ Balsera, *Balsora*, & *Bassora*. aliàs Teredon, urbs Asiæ, & emporium celebre Persidis, in prov. *Yerack*, prope sinum Persicum, 150. milliar. à Bagdeth in austrum distat. Vide Teredon. Hinc sinus Persicus à multis etiam dicitur Sinus Balserae, *Golfo de Bassora* Lusitanis.

Xeno. Balticum mare, à Baltia ins. illius dictum, *Belts*, teste Sigism. Herbeest, *Oostsee* al. mare Germ. mediter. inter ipsam Germaniam & Scandinaviam interfusum, amplissimum, à prom. Cimbrorum, ubi os illius est, Viburgum usque urbem extremam sinus Fionici 210. leuc. extensum. Venedicum, ubi Prussiam & Livoniam alluit, appellatum, ubi Germaniam & Cimbricam, Codanus sinus apud Melam. Unde li. c. itiner.

Baltica Vandalica prospexit & oppida gentis.

¶ Balticum mare, *la mer Baltique* Gallis, *die Belt* & *Oostzee* Germanis, & *Wareczkoive more* Russis, de quo veteres titubanter admodum scripsere, latè terras subit ad instar ingentis sinus, aliàs Codanus sinus ab insula Codanonia; & quamquam in ejus aditu sint multç insulç, tamen ea omni parte impervium est, nisi in Sundico freto. Mare autem illud terras subiens, iterum in duos sinus dividitur, Boddicum, *Bothnzee* incolis, *Golfe de Bodder* Gallis, & Finnicum, *Finnichzee* incolis, *Golfe de Finnes* Gallis.

¶ Baltra, *Bantre flav.* sinus oblongus Hiberniæ insulæ, in Momonia provinc. & Desmoniæ Comitatu; hinc ab aliis *Bantreboy* dicitur. Portus habet aliquos.

¶ Balya, *Baly*, insula Asiæ; in India, prope & ad Orientem Insulae Javae, à qua dirimitur tantùm freto Balambuano. Est fertilissima, & bene culta. Hinc à quibusdam creditur Java minor, quamquam de ista Java minore nihil certo constet.

¶ Bamba, *Bamba*, provinc. regni Congi, in Africa, cum oppido cognomine, inter Loandam & fluvium *Zaire*.

¶ Bamba, *Bamba*, prov. Americae meridion. in regno Popajani, & versùs urbem cognominem.

Bamberga, & Babenberga, *Bamberg*, urb. episc. Germ. *Prov.* sub Archiep. Moguntino, in Franconia, à Noriberga 9. *Rom.* leuc. in Bor. ab Herbipoli 12. in ort. Sic à Baba Othonis Imp. filia nominata, colli imposita, à D. Henrico Imper. ad hanc dignitatem evecta.

¶ Bamberga sita est prope confluentes Moeni & Regnitii fluv. subestque proprio Episcopo cum tractu adjacente, 9. leucis distat ab Herbipoli; & a quibusdam creditur Bergium antiquorum.

¶ Bamberga, *Bamberg*, oppidulum Bohemiae, versùs montes, in confinio Moraviae prov. juxta amnem *Orlitz*, in colle, una leuca ab Austia in ortum, 6. autem a Glacio in austrum.

Bambyca, quae & Edessa, & Hierapolis. Vide ibi: *Strab.* Haec, teste Plin. Hierapolis est longè diversa ab Edessa: *Ælian.* cum Edessa sit in Syria, apud Euphratem fluv. Hierapolis in Coelesyria. Bambycae, sive Edessae Atargatis Dea Syrorum, teste Strab. colebatur.

Bamurae, Banurri Plin. pop. Libyae inter. in Mauritaniae conf. Getulis finitimi, cursu pernicissimi, carentes ferro, hastilibusque ligneis utentes. Sil. lib. 3.

Tum chalybis pauper Bamara cruda juventus.

¶ Banara, *Bannara*, urbs Asiae, in India, & in regno Bengalæ, juxta Gangem fluvium, sub ditione Magni Mogolis, 40. mill. pass. a *Gouro* urbe in septentrionem, & centum ferè ab Halobassa in meridiem.

Banasa, Banassa Anton. & Ptol. Valentia cognomina- *Plin.* ta Plin. *Fanfara*, teste Mol. urbs Maurit. Tingit. à Lixo 40. mill. pass. Thamusidam versùs 32. ex Anton. sed ex Plin. à Lixo 75. a Volubili seu Fessa 35. Illam Sabur fluv. alluit.

Banatia * *Bamsy*, teste G. Camd. opp. Britanniç, in Anglia, in Scot. conf. Tuesi finitimum, in Bor. recedens *Ptol.* apud oram orientalem. (* Camdenus verò ponit ubi jam *Bean* castr. in Moravia reg. Scotiæ, longissimè a Tuesi fluv. distans.)

¶ Banatia urbs erat Vacomagum, nunc castrum *Ban*, in Scotia septentrionali, ad amnem *Findora*, in Moraviç Comitatu, versùs Badenacham. Sed vix 10. milliar. distat a Tuesi fluvio, seu Spea, Sansone teste.

¶ Banburia, *Banbury*, oppidulum Angliæ, in Comitatu Oxoniensi, ad Chervelum amnem, 15. milliaribus distat ab Oxonio in septentrionem, & 22. a Varvico versùs austrum.

¶ Banca, *Banca*, insula Asiæ in longum porrecta in mari Indico, prope Sumatram insulam, in ora orientali, cum oppido, & ea adverso Palimbani oppidi. Hinc fretum inter eam & Sumatram dicitur fretum Bancæ.

Bancona, *Oppeahrim*, teste Georg. Fabritio, opp. Germ. super. ad Rhenum, in Palatinatu, inter Wormaciam 4. *Ter.* & Moguntiam 3. leuc. dissitum.

¶ Banda, *Banda*, insula Asiæ satis nota, in mari Indico, oblonga & fertilissima, sub dominio Hollandorum, & persæpe sub Moluccis comprehensa. Distat ab insula Cerami 20. circiter leucis in austrum, & 30. circiter ab Amboina insul. in ortum, 60. autem à Gilola insula in austrum. Sub eodem nomine Bandae, continentur insulae *Nera*, *Pulowvay*, *Pulerim*, *Gumanapi*, & aliquot aliae adjacentes, sed parvae.

¶ Bandera, *Bandera*, seu aliter *Manera*, castrum Indiae, intra Gangem, in ditione Lusitanorum.

¶ Bandum, *Bando*, urbs Asiae, in India, & imperio Magni Mogolis, cum regione cognomine, 15. leucis Germanicis distat ab Asmeera in septentrionem, & 70. leucis ab urbe Agra in ortum.

Bangorium, *Bangor*, urbs Albionis, in Wallia, in *Beda.* ora contra Monam insul. episcop. sub Archiep. Cantuariensi.

¶ Bangorium seu Bangoria sita est ad fretum *Menay*, in Comitatu Arvoniae, 3. milliaribus à Bellomarisco, & 6. ab Arvonia civit. in ortum.

¶ Banialucum, *Banialuch*, urbs regni Bosniae primaria, ab aliis Vammelucha dicta, versùs montes & confinia Dalmatiae, prope lacum cognominem, & fluvium Cetinam,

nam, in ditione Turcarum à plurimis annis. Quibusdam est Bianona.

¶ Bantamum, *Bantam*, urbs ampla, & emporium celebre Asiae, in insula Java, caputque regni cognominis, 25. leucis a Batava urbe occasum versùs, prope fretum Sundae, ex adverso insulae Sumatrae. Portu gaudet commodo; & eo quotidie confluunt Europae mercatores.

Liv. Plut. Bantia opp. fuit Apuliae Peucetiae, in Lucan. confin. quod à Venusia 3. mil. pass. distabat. Pop. Bantini Plin. Batini Hor. unde saltus Batinus.

¶ Bantisus, fluvius Asiae, in Serica regione, qui à quibusdam dicitur *Pulisanga*, in Cathaya. Sed de his nihil beon certi.

¶ Banza, *Banza*, oppidum Africae & regni Congi, ad fluvium Bengum, inter oram Oceani & lacum Aquilundam.

¶ Bapalma, *Bapaume*, oppidum permunitum Belgii, in Comitatu Artesiae, nunc in ditione Francia ab anno 1642. medium ferme inter Peronam & Atrebatum, in limite Picardiae: & in regione ficciori. Aliquibus Balma dicitur. Vide ibi.

Festo. Bara, ins. parva, ante Brundisium urb. in portu illius, Pharos Melae, quae nunc *S. Andrea* dici videtur; à cujus incolis Barium urbs condita est, teste Festo.

Ptol. * Bara, aestuarium & opp. Scotiae, in ora ad ortum, apud ostium Loxae fluv. sive Fortheae, *Dunbar* vulgò, fluv. vero *Frith* & *Firth*. Vide Dumbarum, & Vara, ut habet cod. Graecus Ptol (* in manuscr. Seld. Οὐάρα.)

¶ Bara. Vide Dumbarum. Ibi Scoti victi ab Anglis anno 1651. magna clade affecti fuere.

¶ Bara, *Bara*, oppidum Africae, in Æthiopia superiori, seu Abyssinia, in provincia Gorga, & prope lacum Zaflanum, testibus Sansone et aliis.

Ptol. Barace, *Diu*, teste Alph. Adriano, *Bazaim* Mercat. ins. cum urb. episc. Indiae citer. inter ostia Indi fluv. Prior interpretatio probabilior alia est: Dium enim ins. et orb. praemunita inter ostium Indi occid. et Cambajam urb. in ortum ad 50. leuc. episc. sub Archiep. Goano; quam tenent Lusitani ipsorum colon.

¶ Barace, quae quibusdam Burace, est *Diu*, orbs permunita, in parva insula, prope sinum Cambajae, sed longè ab ostio Indi fluvii, quamquam non desint qui credant Dium olim fuisse Alambatrum. Sed prior opinio probabilior.

Ptol. Baracura, *Bacala*, teste Cast. *Bangola*, teste Pet. Appiano, urb. et empor. Indiae ulter. marit.

¶ Barampura, *Barampour*, urbs Asiae, in India, sub dominio Magni Mogolis, 200 milliar. à Surata distat versus ortum, & 200. ab urbe Agra in merid. Sedet juxta fluv. *Tapte*; & ab aliis *Brampore* etiam dicitur.

¶ Baranathera, *Baranatera*, regnum Asiæ, cum urbe cognomine, in Tartaria, uti didici à quibusdam Europæis qui has regiones perlustrarunt.

Ptol. Barathra, *Brata*, Cast. *Blata* Merc. *Cazerbascen* Marm. urbs Africæ littor. inter ostia Cinyphi flum. & Trierorum prom. ultra Leptim, seu Tripolim urb. Baratha vero, Baratta Ptol. urbs fuit Lycaoniæ episc. sub Archiep. Iconiensi: quam quidam castare nomenque antiquum retinere ferunt.

Polyb. Barathra, Barathrou Diod. Siculo, palus Palæstinæ Sirbonidi juncta, *Baserena* vulgò, teste Nigro.

Barba, authore Eustat. super li. 2. Odyss. portus est Trœzenis urbis Argivorum. Unde ortum adagium, *Navigare Trœzenem*, in eos qui imberbes barbati videri volunt, quasi ad eum portum barbam adepturi navigent.

¶ Barbacoæ, *Barbacoas*, populi Americæ meridion. in regno Popajani, versùs montes, & inter fluvium Caucam & mare Pacificum, testibus Sansone & aliis.

Liv. Barbana, *Fiume di Scutari*, fluv. Dalmatiæ, ex Labeatide lacu effluens, Scodramque urbem alluens.

¶ Barbana fluvius nunc *Bojana* dicitur, & in mare Adriaticum se exonerat prope Dulcinium.

Arria. Ptol. Barbari, *Barmet* Cast. *Meti* Resendio, urbs Indiæ citer. apud ostia Indi fluv.

¶ Barbari, urbs Indiæ, nunc à Sansone & aliis creditur Amedebatum, urbs perampla regni Guzarati, sub imperio Magni Mogolis. Vide Amedebatum.

Arria. Ptol. Steph. Barbaria, *Regno di Quiloa*, reg. Æthiopiæ, in ora sinus Barbarici.

¶ Barbaria, pars Africæ, quæ à Gallis *Barbarie* dicitur, ab Hispanis *Barberia*, & ab Italis *Barbaria*, juxta mare Mediterraneum extensa, & oblonga, sed non æque lata, Protenditur ab Oceano usque in Ægyptum; & versùs meridiem dividitur à regione Biledulgerid monte Atlante. Ibi alias erant Mauritania, Africa propria, & Libya exterior; nuncque continet regna Marrocanum, Fezzanum, Algerianum, Tunetanum, & Tripolitanum, & Barcanam regionem.

Ant. Barbariana, *Araviana*, ut videtur Jo. Marianæ, opp. olim, nunc pag. Hispan. Tarracon. in via inter Asturicam & Tarraconem occurrens, a Graccurri 32. mil. pass. in ortum. Idem alibi scribit esse Almenaram, ad Cauni mont. radices.

¶ Barbariana locus est Hispaniae, in Andaluzia prov. qui vulgò *Castel de la Lucena*, in ora, prope Fretum Gaditanum, & Cartejam.

Ptol. Barbaricus sinus *Golfo di Melinde*, in ora Æthiopiae orientali. Vide Asperum mare.

Ptol. Barbarium, *Capo di Spichel* Clus. & Taraphae, prom. Lusit. ad ostia Tagi fluv. Cetobricam versùs, ubi Barbari pop. & Barbaricus mons, *Monte Rabida*.

Prov. Rom. Barbastrum, sive Balbastrum, *Balbastra*, urbs Hispan. Tarracon. in Aragonio regno, juxta fines Catalauniae, episc. sub Archiep. Caesaraugostano, inde 22. leuc. in ort. inter Ilerdam & Oscam ad arctos 7.

¶ Barbastrum urbs erepta fuit Mauris anno 1102. Sita est ad fluv. Verum, ubi in Cincam se exonerat; aliasque dicta fuit Bergidum: & sunt qui illam etiam Belgidam dictam fuisse credunt.

¶ Barbata, seu Barbada, *la Barbade* Anglis, *la Barboude* Gallis, insula Americae Septentrion. in mari Boreali, & una ex Antillis. Paret Anglis, qui ibi multas habent colonias ab anno 1627. Ejus circuitus est 25. leucarum circiter, & valde fertilis & dives. Distat 25. leucis ab insul. S. Luciae in Orientem, & paulo ampliùs a Martinica in Eurum.

¶ Barbela, *Barbela*, fluvius Africae, in regno Congi. In fluvium Zairum se exonerat prope ejus ostia, & oppidum S. Salvatoris rigat.

¶ Barbarinum, *Barberino*, oppidulum Italiae, in Tuscia, & in agro Florentino, unde nobilis familia nomen ducit. Sedet in colle, in Via Sena Florentiam versùs.

Ptol. Barbesola, Barbesul Mel. *Marbella*, teste Flor. urbs Hisp. Baet. in ora littor. inter Malacam & Calpen, inde 8. hinc 11. leuc. dissita. Malè in Thes. Ling. Lat. Berbesula ex Plin. legitur, cum iis Barbesula habeat.

Plin. Ptol. Barbesola item, *Rio Verde*, fluv. Hispan. Baeticae ejusdem tractus.

¶ Barbesola fluvius aliis est *Rio Guadajara*, versùs Calpen.

Liv. Barbosthenes, mons Peloponnesi, in Laconica reg. à Lacedaemone 10. mill. pass. distans.

¶ Barbuda, *la Barboude* Anglis, *la Barbade* Gallis, insula parva Americae septentr. & una ex Antillis, sub potestate Anglorum, qui in ea habent colonias. Distat 18. leucis circiter ab insula S. Christophori in Orientem, 20. autem ab Antiqua insula in boream.

Suid. Barbyssus, seu Barybyssus, *Cartaricon* incolis, & idiotis *Pollinacorion*, teste P. Gyllio, fluv. agri Byzantini, in sin. Ceratinum influens.

¶ Barca, *Barca*, regio Africae, in Barbaria, inter Ægyptum & Syrtim magnam, juxta mare Mediterraneum. Ejus primaria Barce, *Barca*. Desertum habet cognomine & peramplum in mediterraneis. Ibi alias Libya exterior, Cirenaica, & Marmarica. Regio est sterilis admodum & inculta, sub Barbaria comprehensa; paretque dominio Turcarum.

Plin. Barce, mons & prom. Libyae, seu Marmaricae: unde Barcaei pop. dicti videntur, apud Ptolemaidem urb. & Barcitae. Mem. Sil. l. 3.

Destituit Barca sitientibus arida venis,
Nec non Cyrene.

Et Virg. li. 4. Æn.

-lateque furentes,
Barcai; Quid bella Tyro surgentia dicam?

¶ Plinio etiam teste, ipsa Ptolemais priùs Barce dicta fuit.

Aelian. Barcaei etiam pop. inter Colchos & Iberos sunt, agnatos morbo extinctos igni tradentes, & in bello caesos vulturibus obiicientes.

¶ Barce nunc *Barca* dicitur; estque regionis cognominis caput, sed parva, in eo tractu qui proprie Mesrata dicitur. Vide Barca supra.

¶ Barcelorum, *Barcelor*, urbs Asiae, in India & ora Malabarica, sub dominio Hollandorum a paucis annis, cùm priùs esset Lusitanorum. Sedet in ora littorali, cum portu, & me-

& media ferme inter Goam & Cananorum; aliasque regio titulo elara fuit.

Cat. de or. Barceonum, *Bracciano*, opp. Hetruriae, ad Sabbatinom lacum. Vide Arceooum.

P. Dia. Barcetum, *Barcei*, & *Berzeto*, opp. Æmiliae, in agro Parmensi, intra montes Apennini, inter Parmam 28. & Apuam 16. mill. pass. Ibi coenobium olim celebre, à Regibus Longobardis conditum.

Plin. Ptol. & al. Barcino, Barcinon Ptol. Barchinu Liv. Faventia priùs dicta, & Col. Faventia, necnon & Julia Augusta Barcino ex vet. inscript. *Barcelona*, urbs Hisp. citer. marit. empor. ac inter primas Hispan. urbes, Catalauniae caput, seu conventus juridicus, & academ. ab Hamilcare Carthaginens. cognomento Barca condita, & nominata, licèt Ant. Beuth. ab Hercule conditam scribat. Haec anno sal. 805. à Ludovico Pio Imp. victis Mauris, recoperata fuit, episc. sub Archiep. Tarraconens. inde 11. leuc. in Bor. Gerondam versùs 14. à Cesaraugusta supra 40. in ortum. De ea Auson. in epist. 24.

Tarraco, & ostrifero superaddita Barcino ponto.

¶ Barcino anno 1652. recepta fuit ab Hispanis post longam obsidionem; estque probè monita, cum portu in ora maris Mediterranei, prope ostia Rubricati et Baetulonis fluviorum, ubi aliàs Laeetani populi.

¶ Barcino, *Barcelone* incolis, *Barcelonette* Gallis, opp. est Provinc. versùs Alpes, juris Sabaudici cum toto agro. Intra Alpes sedet, ad *Hubaye* rivum.

¶ Bardeatis, oppidum Asiae, in India, intra Gangem, ubi nunc forsan *Bicaner*, in Bacaria regione, 25. leucis circiter à Gange. Subest imperio Magni Mogolis.

Plin. Barderate, *Brà*, ut nonnullis videtur; opp. Liguriae, apud Polentiam urb. excisam, ferè 2. mill. pass. in colle distans, ab Alba Pompeia 8. Taurinos versùs 22.

¶ Barderate, *Bra*, sedet ad Sturam fluv. in Principatu Pedemontano, et ex adverso Clarasci.

P. Dia. Bardi, qui postea Longobardi, pop. Germ. in Vandalia, (nunc Ducatus Magnopolitanus dicta) in ora maris Baltici: quorum urb. Bardum, *Bart*, non obscura, inter Rostochium ad occ. 6. et Sundim ad ort. 3. leuc. Bardi quoque pop. Gall. Unde Bardaicus nom. gent. apud Juvenalem. (Antiqui etiam Gallorum vates Bardi dicti sunt.) Quorum mem. Luc. lib. 1.

Plurima securi fudistis carmina Bardi.

¶ Bardi, seu, et melius, Longobardi, fuerunt, ubi nunc Marchia Brandeburgica, in Germania. Barcum verò urbs sita est ubi aliàs Eudoses populi.

Ven. Fort. Bardia, *Bart*, fluviolus Germ. ad Bardum urb. fluens, marique exceptus, de quo Fort. lib. 7.

Bardia qua fluvius sinuoso gurgite currit.

Vet. Inscr. Bardomagum, *Vertema*, pagus Insubriae, in agro Mediolanens. a Mediolano 20. mill. pass. Vide Vertacomacora.

Scrip. Germ. Barduicum, *Bardwick*, urbs fuit antiqua Saxoniae infer. Luneburgo propinqua, inter illam et Hamburgum, à Luneburgo dimidia leuc. distans. De qua lib. 7. itin. quidam Poeta Germ. sic:

Egressi portis Barduicum venimus, olim
Urbem conspicuam; sed eam dejecit ab alto
Henricus Leo, (Saxonia Dux inclytus ille)
Oppidum adhuc exstat multis spectabile templis.

¶ Bardovicum urbs eversa fuit ab Henrico Leone anno 1189. & ex ejus ruinis crevit Luneburgum. Sedet ad fluvium *Ilmenou*, vix duabus milliaribus Germanicis ab Albi fluvio.

Plin. Barduli, qui Varduli Ptol. pop. Hispan. Tarracon. in ora boreali, ad Oceanum incolentes: quorum reg. *Guipuscoa* dicitur, Cantabriæ attigua ad ortum. Male in Thes. Ling. Lat. Turduli, qui in Bætica & Lusit. sunt, et Plin. dicuntur.

¶ Barduli, seu, & meliùs, Varduli, populi Hispaniç, inter Oceanum Cantabricum & Iberum fluvium. Habitabant ubi nunc pars Orientalis Ipuscoæ & Alavæ regionum, quæ antea ad Navarram pertinebant, nunc autem ad Castellam. Vide Varduli.

Luitprand. Bardum, *Bart*, pag. Salassorum, in Pedemontano Princip. inter Eporediam & Augustam Prætoriam. Bardum quoque arx firmissima in saxo undique prærupto intra muntes, inter Placentiam 30. & Apuam 20. m. pass. quot ferè à Parma, vulgo *Bardi*, sedes Principis vallis Tari ex Landa familia. Bardum item orbs Pomeraniæ, in conf. Duc. Magnopolitani, *Bart*. Vide Bardi. Unde Longobardi profecti putantur.

¶ Bardum, *Bardo*, pagus est Ducatus Augustani, ad Doriam Balteam fluvium, 10. milliat. supra Eporediam, ad radices Alpium. Bardum alterum seu Bardium, *Bardi*, oppidum est cum arce, ad Ceoum fluvium, à plurimis annis sub Dominio Ducis Parmæ cum toto ferè Principatu Vallis Tari, frustra reclamante Principe ex Auria gente Genuensi. Bardum item, *Barde*, urbs Germaniç, in Pomerania, cum portu sat capaci in ora maris Baltici; distat à Sunda 3. milliar. German. & totidem à Damgardia, à Rostochio autem 7. Arce satis splendida exornatur; subestque dominio Suecorum, pace ad Monasterium confecta.

Plin. Barea, Bareja Ptol. *Veria*, teste Mariana, opp. Hispan. Baet. in ora littor. regni Granatens. ab Almeria urb. 11. leuc. in occ. ultra Abdaram 4. Sexi versùs 8.

¶ Barensia ager, *Terra di Barì*, prov. regni Neapolitani, juxta mare Adriaticum, & inter Basilicatam & territorium Hydruntinum, ubi aliàs major pars Apuliae Peucetiae. Dicitur aliter Barianus ager, & nomen habet ab ejus primaria urbe Bario.

Steph. Baretium, *Varese*, oppid. Insubr. in agro Mediolanens. amplum, à Mediolano 30. mill. pass. apud lacum Lucanm & Verbanum, inter illos: quod & Vallesium à valle dictum, & Vallexium, quasi vallis exitus, à Locarno opp. 8.

¶ Baretium, seu Varetium, medium est inter lacus Luganum & Gaviratium, 10. milliar. distat à lacu Verbano, intra montes, sed 20. à Locarno oppido.

¶ Bargasa, quae aliter Justinianopolis, urbs fuit Asiae minoris, in Caria prov. versùs confinia Lyciae, 40. milliar. ab Alabanda in ortum, & paulò ampliùs à Cabyra in occ.

Steph. Bargylis, Ptol. & Strab. Bargylia, aliis Bargiliae & Bargillae, urbs Cariae episc. sub Archiep. Stauropolitano, olim celebris, nunc jacens, ad Bargylum mont. à quo nomen accepit, vel à Bargylo Bellerophontis Comite: unde Bargiletae incolae Strab.

¶ Bargylla sita erat in ora maris Ægaei, media ferme inter Myodam & Miletom urbes.

Hor. Baria, seu Varis, vicus Sabinorum, ad Anienem fluvium.

¶ Barigazenus sinus, *Golfo de Cambaye*, sinus Oceani, in Asia & India intra Gangem, sic dictus olim à Barigaza urbe, à Lusitanis *Enseada de Cambaja*; & extendit se in regn. Guarazati, Cambajam usque, à qua nunc nomen sortitur.

¶ Bariquicimeta, provincia Americae meridionalis, in Venezuela regione, vulgò *Bariquicemeto*. Hinc oritur fluv. cognominis; qui auctus multis aliis, post varios meatus, simul cum Pato fluvio in Orenocum fluv. labitur ex adverso Cayamae insulae.

Ptol. * Baris urbs fuit Pamphyliae, in Pisidia, episc. sub Archiepisc. Antiocheno. Et apud Horat. idem quod Barium, de quo mox, (* in manuscr. Seld. Βαρις.)

¶ Baris sita erat in Pisidia regione Asiae minoris, justa fontes fluvii Cataractea, versus Taurum montem, & 30. milliat. ab Antiochia Pisidiae in occasum.

Tac. Ptol. Festo, Barium, Baris Hor. Baretum Strab. (quod potiùs Barolum opp. esse videtur) Varia Anton. *Bari*, urbs Archiepisc. Apuliae Peucetiae primaria in ora littor. à qua reg. denominatur, à Neapoli 150. mill. pass. à Barolo 30. in ortum, a Trano altera metrop. 24. Ejus mem. Horat. sat. 5. lib. 1.

Bari mœnia piscosi, dehinc Gnatia lymphis.

A Bara ins. parva apud Brundusium, teste Festo, nomen habet, ab incolis illius condita.

¶ Barium urbs regni Neapolitani, & agri Barensis caput, probe munita, in ora sinus Veneti, 8. milliaribus distat a Bitonto, & in ea servatur corpus S. Nicolai Mirensis Episcopi.

¶ Barium, seu Barum, *Bar*, oppidum munitum Poloniae, in provincia Podoliae. Arcem habet in colle, & tota paludibus vallatur, ad amnem *Kovv*. 18. leucis distat a Camieniecz in ortum, & totidem ferè à Braclavia in occasum.

¶ Barium ad Albulam, *Bar sur Aube*, oppidum est lepidum Galliae, in Campania provincia, sic dictum, quia ad Albulam fluvium sedet, in regione paramoena. Vino suo celebratur; distatque 10. leucis à Trecis versùs ortum, & 6. à Calvomonte.

Barium ad Sequanam fluv. *Bar sur Seyne*, urbecula Galliae, in Burgundiae Ducatu & Montanensi agro, prope confinia Campaniae, ad Sequanam fluvium, 5. leucis supra Trecas in meridiem.

Cod. Barna, *Varna*, urbs episc. Mysiae infer. ad Euxinum mare. Vide Dionysiopolis.

¶ Barna, quæ & Varna, urbs est Bulgariæ, nota clade Christianorum sub Uladislao Rege Hungariæ anno 1444.

¶ Barnagassia, *Barnagasso*, regnum amplum Æthiopię superioris, seu pars Abyssiniæ versùs mare Rubrum, à quo extenditur usque ad Nilum fluv. ibi urbs primaria Barva, & portus Suachenum & Ercocum.

¶ Barnastapula, *Barnstable*, oppidum Angliæ, in Comitatu Devoniensi, juxta fluvium Tavum, cum portu cognomine, 4. milliaribus ab eo distat, 20. autem milliaribus ab Exonia in boream.

¶ Barneveldi Insula, *Barnevelts Eylandt* Batavis, *isle de Barneveld* Gallis, detecta fuit à Batavis anno 1616. estque in mari Austrino, prope Terram Igoium & Fretum Mæreum.

¶ Barocha, *Baroche*, oppidum Asiæ, in India & imperio Magni Mogolis, ubi fluvius Narvorus influit in sinum Cambaję, in regno Guzarati; estque medium inter Cambaiam & Suratam.

Ant. Itin. Barulum & Barulum, Baretum Strab. ut nonnullis videtur, *Barletta*, opp. Apuliae Peucetiae, ad ostia Aufidi fluv. totius Italiae clarissimum, à Bario 30. mill. pass. in occ. Sipontum versùs totidem, Cannis urbi excisae proximum ad 6. mill. pass.

¶ Barulum, seu, & meliùs, Barulum, urbs est agri Bariani, in ora, 4. milliar. ab ostiis Aufidi fluvii, & totidem à Tranio. Deficit in dies.

Plin. Cat. Barra, *Barriano*, opp. olim Cenomanorum, nunc castrum agri Bergomens. intra montes, à Bergomo 10. mill. pass. Apud Caton. est oppid. Orobiorum, à quibus sunt Bergomates.

¶ Barro-Ducum, *Barleduc*, urbs Lotharingiae, Ducatus Barensis praecipua, in clivo, cum castro munito, ad fluvium *Ornain*. Distat 15. leucis à Nancejo, & 13. à Catalauno, estque lepida, & culta.

Ant. Barsa, *Isle de Bar* Gallis, *Basepola* Anglis, ins. maris Britannici, Angliae adjacens. Al. *Bardsey*: quod magis probatur.

¶ Barsa aliis insula est Galliae, In ora Britanniae minoris, seu Armoricae adjacens, vulgò *isle de Bas*, prope Staliocanum portum seu Fanum S. Pauli Leonensis.

¶ Barsalium, quae & Sergiopolis postea dicta, urbs fuit Armeniae tertiae, ad Euphratem fluvium, inter Samosatham, & Claudiopolim.

¶ Barsita, quae & Borsippa, urbs Asiae, in Babylonia regione, ad Euphratem fluvium, ex praecipuis totius tractus, Petro à Vico teste.

Ptol. Barussae, Ins. quinque maris Indici, quarum tres *Mindanao*, *Callon*, & *Sabat*, teste Mercat. dicuntur.

¶ Barussae insulae sunt quae nunc *Macassar*, *Gilolo*, & *Ceram* dicuntur, cum aliis in viciniis, quae etiam Moluccae persaepe dicuntur.

¶ Barva, *Barva*, urbs Africae, in Æthiopia superiori, seu Abyssinia, & regno Barnagassi, inter urbes Chaxumum & Ercocum, juxta Marabum fluvium, vixque 70. milliar. à mari Rubro.

Ant. Itin. Barygasa, *Bacam*, teste Cast. al. *Calecut*, sed Rhamusio est *Goa*, urb. Indiae citer. in parva insul. continenti orae occiduae adjacente: colon. Lusitanorum munitissima, archiepisc. & conventus juridicus omnium urbium indicarum, quae Lusitania parent. Abest ab ostiis Indi fluv. ubi Dium urb. & colon. Lusitanorum, supra 60. leuc. in austrum.

¶ Barygasa, seu Barigasa, nunc *Baraim*, dicitur; estque urbs Indiae cis Gangem, in regno Guzarati, permunita cum portu in ora, ad fauces sinus Cambajae. Subest dominio Lusitanorum à multis annis, & 60. milliaribus distat à Surata in austrum.

Trithem. Basanburgum, *Batenburg*, ut videtur Ortel. opp. cum arce Batavorum in German. infer. ad Rhenum fluv. in Duc. Geldriae, à Noviomago urb. 2. leuc. in bor.

¶ Basanburgum, seu, & meliùs, Batavorum arx, *Batenburg*, est ad Mosam fluv. 2. leucis à Noviomago in merid. Vide Arx Batavorum.

Basculi, M. Varr. pop. Hisp. Vide Bastuli.

Ptol. Basi, *Bas*, opp. Hisp. Tarracon. in Catalaunia, Vicecomitat. inter Caprariam & Campum rotundum oppida, olim urbs episc. sub Archiep. Tarraconensi.

Ptol. Lib. Not. * Basiana, Bassiana Anton. *Possega*, teste Laz. urbs Pannon. infer. apud Saum fluv. in Bossina reg. inter Jaiczam urbem Bossinensem ad austrum, & Quinque Ecclesias urbem Hungaricam in bor. 10. leuc. episcop. sub Archiep. Colocens. Al. videtur *Bantz*, opp. inter Sirmium ad oc. & Taurunum ad ort. ad Savum fluv. inde 19. à Singiduno 31. mil. pass. ea quodam itiner antiquo. *Lazarius* in manuscr. seld.

¶ Basiana, quæ vulgò *Posega*, urbs est Hungariæ, in Sclavonia regione, & caput Posegiensis Comitatus, ad fluvium Oriavam, qui duabus leucis infrà in Savum se exonerat. Subest dominio Turcarum cum toto tractu a multis annis.

Plin. Diod. Basilia, Baltia Platoni, Scandia Ptol. Scandinavia Plin. *Pasi Settentrionali*, ins. maxima Oceani septentrionalis, Germaniæ adjacens, mari Baltico interfuso, uti antiquis persuasum fuit. Sed deprehensum est non insulam, sed potius peninsulam esse maximam, inter mare Balticum ad merid. & Oceanum ad septentrionem, & occasum, longè lateque extensam, (cujus isthmus Sarmatiæ Europeæ in ditione Moschorum jungitur) in plura regna & regiones divisam, hoc est, in Careliam, Finlandiam, Lapponiam, Biarmiam, Suediam, Gothiam, & Norvegiam ad occ.

¶ Basilia, seu Baltia, quæ, & meliùs, Scandinavia, malè ab antiquis credita insula, longè versùs Septentrionem & Orientem extenditur, continens Norvegiæ regnum, *la Norvege*, & Sveciæ regnum, *la Suede*: ubi partes præcipuæ sunt Gothia, Svecia propria, Lapponia, & Finlandia. Vide Scandinavia.

Marc. Basilia, Basilea posterioribus *Basel* Germ. *Basle* Gallis, *Basil* Angl. & *Basilea* Italis, urb. German. super. ad Rhenum interfluentem, seu dividentem; postremus Helvetiorum conventus in bor. media fere inter Constantiam & Argentoratum ad 15. leuc. urbs ampla, ex primis German. quæ Augustæ Rauricorum excisæ ad 2. leuc. in merid. distanti successit, (ex quo patet Basileam non esse Augustam Rauricorum, ut in Thes. Ling. Lat. asseritur) episc. sub Archiep. Vesuntino, cujus Episcopus (quòd urb. à catholica religione prorsùs defecit) Brundusiæ oppido Sequanorum, & Friburgi urb. & academ. Brisgoiæ à Basilea 7. leuc. distantis moratur. Basilicus vero sinus apud Plin. est sinus Jonię. De Basilea l. 4. Itin.

ut Jura quoque culmina montis
Sint superata mihi; Basilea ut mœnia tandem
Lustrarim.

¶ Basilea urbs distat ab Augusta Vindel. 31. milliaribus German. versùs occasum, à Tiguro 9. & à Nancejo 24. leucis. Urbs est perampla & munita; Ibique Rhenus excipit fluvios Birsam ex monte Jura profluentem, & Wiesam è Silva nigra. Aliàs Arialbinum dicta fuit, teste Sansone.

¶ Basilicata, *Basilicata*, provincia regni Neapolitani, ubi aliàs major & potior pars Lucaniæ, inter Principatum citeriorem, Calabriam, sinum Tarentinum, & Terram Barensem. Regio est sat sterilis & inculta; habetque primariam urbem Acherontiam versùs Apenninum montem.

¶ Basilides populi fuere Sarmatię Europaeæ, sub Hamaxobiis, ubi nunc Ducatus Moscoviensis & Rezanensis, Brietio teste.

¶ Basiliopolis, *Basilungorod*, urbs Tartariæ Moschoviticæ, in regno Casanensi, ad confluentias Surae fluvii in Vulgam. Urbs est nova, à Duce Basilio condita.

Basilippum opp. Hisp. Baeticae fuit, ab Hispali urb. 21. mill. pass. ex itiner. Anton. distans; nisi sit Be'ippo; cujus tamen distantia ab Hispali longè major est. *Ant.*

Basilisene, *Turcomania*, teste Cast. reg. Armeniae majoris in meridiem vergens. Alii ipsam Armeniam totam sic vocari putant, cùm pars septentrionalis *Giorgiana* vocetur. *Ptol.*

¶ Basilissene regio fuit Armeniae majoris, inter Euphratem fluv. & Moschicos montes, ubi nunc pars Turcomaniae; subestque dominio Turcarum.

Basilius, fluv. Mesopotamiae, inter Euphratem & Tigrim in austrum fluens, inque Euphratem labens. *Strab.*

¶ Basra, *Basra*, oppidum Africae, in regno Fezzae & provincia Hasbara, juxta Lucum fluvium, 30. milliaribus à Sala versùs ortum, & prope confinia Asgarae provinciae.

Bastania, opp. erat Maced. in Illyrici confinio, apud Lissum urbem, inde 5 mill. pass. distans. *Liv.*

¶ Bassanum, *Bassano*, opp. Italiae, inter Covetiacam arcem & Patavium, in valle arctissima, sub dominio Veneto, ad Meduacum fluv. in Marchia Tarvisina. Hinc tractus adjacens *Bassanese* dicitur, 12. milliaribus distat à Vicentia in Boream.

Bassi, seu, ut alii legunt, Hassi, pop. Gall. Belg. quorum opp. *la Bassee* dicitur, in Flandriae & Arresiae *Plin.*

confi-

confinio, teste Jacobo Meyero, à Bethunia urbe Artesiae a. leucis in ort. Tornacum versùs 9.

¶ Basii populi fuere Belgii, ubi etiamnum oppidum Flandriae alias munitum, *la Bassee* dictum, in confinio Artesiae, pluries captum hoc ultimo bello. Subest dominio Francorum, pace ad Aquisgranum anno 1668.

Ant. Bassiana. Vide Basiana.

¶ Bassiniacus ager, *le Bassigny*, regio Galliae, in provincia Campaniae, versùs fontes Mosae & Matronae fluviorum, ubi urbes Lingones, Calvomontium, Andelovium, & aliae. Eius periere limites. Sed ejus magna pars etiam sub Lotharingia continetur.

Plin. Basta, seu, ut alii, Hasta, *Vaste*, & *Basti*, opp. Salentinorum in ora inter Hydruntum ad Bor. & Japygium prom. ad austrum, utrinque 15. mill. pass. distans, excitum: nunc vicus.

Strab. Tac. Bastarnae, Basternae Plin. pop. Sarmatiae Europaeae, in regno Polonico contenti, apud ntam maris Euxini, Peucinis, qui in Podolia, & Alanis, qui in Lituania censentur, finitimi. Horum mem. Ovid. lib. 2. de tristib.

Hellenus Euxini pars est Romana sinistri:

Proxima Basterna Sauromata que tenent.

¶ Bastarnae populi, qui aliter Peucini, testibus Cluverio & aliis, erant ubi nunc Russia nigra, Podolia, Volhinia superior, & Bessarabia.

Ant. Basti, *Baza*, urbs Hisp. Tarracon. extrema, in Baeticae conf. nunc verò in regno Granateosi conșenta, olim episc. sub Archiep. Illiberitano. Abest ab Acci 12. leuc. à Granata 16. in ort. ab Almeria 15. in Bor. Pop. Baltetani Plin. & Strab. Bastitani Ptol. Vastetani Liv.

¶ Basti, urbs alias, Bastitanorum caput, prope montem Orospedam. Nunc paucis coolat incolis, juxta fluv. *Guadalentin*, versùs limites regn. Murciae & Castellae novae, 7. leucis distat ab Acci, & deficit in dies.

¶ Bastia, urbs Italiae, & Corsicae insulae caput, vulgò *Bastia*. Sita est in parte Boreali insulae, ubi alias Mantinum & Mantinorum oppidum. Gaudet arce munita & portu sat capaci in littore Thusco, ibique degit Guberoator Genuensis iosulae. Distat vigioti milliar. à Sacro promontorio dictae insulae in austrum, & 70. circiter milliar. à Bonifacio in Boream.

¶ Bastitani, populi Hispaniae Tarraconensis, versus Baeticam. Vide Basti.

¶ Bastonacum, *Bastaigne*, oppidum amplum Belgii, in Ducatu Lucemburgico, prope Arduennam Silvam. Octo leucis à Lucemburgo distat. Aliis est Bastonia; estque adeo lepidum, & cultum, ut dicatur ab incolis *Paris en Ardenne*.

Plin. Mel. Ptol. Bastuli, populi Hisp. Baeticae, juxta fretum Gaditanum incoleotes; quorum reg. *Andalusia* à noonullis esse putatur; sed Vandalitia multò magis patet in mediterran. Horum oppid. Sexi, Abdara, Ilurgis, Obulco, & Ubeda.

¶ Bastuli, qui & Poeni, populi fuere Hispaoiae Baeticae, prope fretum Gaditanum, & oram maris Mediterranei, ubi pars meridionalior Andaluziae, & pars maritima regni Granateosis, Almeriam usque.

¶ Basurura, *Basurure*, fluv. Americae meridionalis & Caribanae regionis. In fluvium Amazonum cadit paulò infra fluv. Cutiguaram, Petro Tazeira teste.

¶ Bataosgra, urbs Asiae, in India intra Gangem. Quibusdam est *Naugracut* urbs est ampla, in dominio Magni Mogolis, ad Hidaspem fluvium, cum regione cognomine adjaceote. Distat 60. leucis à *Labor* urbe in ortum.

Batancaesara, *Baicadal*, teste Castal. (ex levi tamen conjectura) orbs Indiae citer.

Ptol. ¶ Batancaesara aliis est *Calfery*, oppid. in regno *Jamba*, 30. circiter leucis à Gange fluv. in occasum, sub imperio Magni Mogolis.

Lib. Not. Batavae, & Batava, postea Patavia, *Passavv*, urbs Norici, ad Oeni cùm Danubio confluentiam, io Bavaria, episcop. sub Archiep. Salisburgens. inde 12. leuc. in Bor. à Ratispona 18. in ort. Lintium & Viennam versùs. De ea io lib. 4. itin.

Qui Batavam celebris defendit Episcopus urbem,

Quam prope Danubii mergitur Oenus aquis.

¶ Batava, seu Patavia, incendio penè tota conflagravit anno 1662. Aliàs etiam Batava castra dicebatur. Urbs est triplex: una dicitur *Passavv*, inter Danobium & Ænum; alia *Inbstadt*; & tertia *Ilstat*, quae versùs Bohemiam, & ubi Ilsa amnis in Danubium cadit. Vide Patavia & Patavium.

Caes. Batavi, pop. Germ. infer. in Belgio, inter ostia Rheni, quorum reg. Batavia eidem Caes. *Hollandt* German. *Holland* Angl. & Italis *Hollanda*, (ficuti & pop. *Hollandesi*) inter duo Rheni cornua, Oceanoque Germanico perstricta. Insula Batavorum à Caes. & Plin. etiam dicta. *Plin. Tac. & al.* Cujus portio adhuc antiquum nomen retinet, *Betuwe* & *Betuwye* dicta, in Geldriæ tamen Duc. contenta. Porrò Hollandia reg. est Comit. amplus, in qua urbes multæ, quarum præcipuæ Trajectum inferius, Dordracum, Lugdunum, Delphi, Harlemum, & Amsterodamum empor. Batavos mem. Loc. lib. 2.

Vangiones, Batavique truces, quos are recurvo.

Hinc Batavus nomen gent. ut apud Mart. lib. 8. Epigram. 32.

Et mutat Latias spuma Batava comas.

A Batavis *Batava auris* proverbium est, quale à Bœotiis *Auris Bœotica*.

¶ Batavi, populi Belgii, ubi nunc pars maxima Hollandiae, & munita portio Gueldriæ. Hinc Batavia regio, quę à Gallis nunc *Hollande* dicitur, sicuti & populi *Hollandois*. Sed notandum quòd Hollandia latius sumitur quàm Batavi. Regio est tota admodum rigua & fertilis, abundatque omnibus ad delicias necessariis; aliasque fuberat domioio Hispanorum, sed ab ipsis defecit aono 1581. factaque est Respublica potentissima ab illo tempore cum viciniis provinciis, sub nomine Belgii confœderati. Sed Trajectum ad Rhenum, seu inferius, non est urbs Hollandię prov. fecitque dominium disjunctum. Vide Hollandia.

Urbes Batavorum, hoc est, Hollandiæ, præcipuæ.

Alcmaria, *Alcmaer*.	Dordracum, *Dort*.
Amsterodamum, *Amsterdam*.	Enchusa, *Enchuse*.
	Gouda, *Goude*.
Briela, *la Brile*.	Gertrudenberga, *Gertruydenberg*.
Delphi, *Delft*.	
Goricum, *Gorcum*.	Lugdunum, *Leyden*.
Haga, pagus maximus, ubi Comitia habentur, *la Haye*.	Roterodamum, *Roterdam*.
	Trajectum inferius & Ultrajectum, *Utrecht*.
Harlemum, *Haerlem*.	
Horna, *Hoorn*.	

¶ Batavia, *Batavia*, urbs Asiæ, in insula Java, sub dominio Hollandorum ab anno 1619. cum antea Jacatra diceretur. Est permunita, io plano perferaci, & emporium celebre; ita ut ounc censeatur ea præcipuis illarum partium, cum castro & valido præsidio; ibique residet Præfectus Generalis pro Societate Hollandica Indiarum Orientalium. Distat à Bantamo 15. leucis in ortum, & 60. circiter a Materano in occasum. Crescit in dies splendidius.

¶ Batavia, *Rivier Batavia*, fluvius Asię, in Carpentasia regione, parte Terrae Australis, recenter ab Hollandis lustratus, sed tantùm versùs ostia.

Ptol. Batavodurum, *Wycke Duerstede*, oppid. German. infer. in Batavis, & in Geldriæ Duc. ad Licum Rheni fossam, inter Vada opp. Geldricum, & Trajectum urbes Hollandiae 3. leuc. à Noviomago 4. Durostadium etiam Latinè.

Script. Belg. ¶ Batavorum insula, *Betuwe*, pars Geldriæ, inter fluv. Rhenum & Vahalim comprehensa, sat longa, sed non æquè lata, ubi oullum oppidum magni momenti.

Athe. Betteois arx, *Battenbourga*, opp. Germ. infer. Io Geldria, ioter Noviomagum & Tielam ad Bor. 2. leuc. Vide Arx Batavorum.

Bathanatii, *Bethmonster*, seu *Bathaseck* Laz. tractus Pannoniae infer. ubi Barbia opp. & Bathienis. Comit. ad Sarvitiae amnis ad confluentiam cum Danubio, non longè ab ostio Drai fluvio, ab Altinin 4. leucis in austrum, à Quinque Ecclesiis 7. in ort.

Bathis, *Jati*, teste Faz. fluv. Siciliç, apud Elymam urbem exeisam ad 3. mill. pass. non longè à Crimiso fluens. Nomen habet ab Ieta opp. juxta quod oriens decurrit, ut quidam ajunt.

Ex vi. S. El. Bathooia, *Akemancestre*, locus Angliæ, teste Matthæo Vvestmonast, apud quem D. Elphegus occisus traditur. Bathonis item, *Bathe*, urb. episc. Britanniæ sub Archiep. Caotuariens. olim Aquae solis, & Aquae calidae, & mons Badonicus, inter Vviotoniam & Bristolium. Vide Aquę solis.

Ptol. * Bathracus, *Trabuco*, teste Mercat. opp. Marmaticæ littorale, inter Chersonesum magnam, & Antipyrgum ad ort. (* manuscr. feld. *ar a e*.

Hess. Bathycolpus, *Biniere*, seu *Bindere*, l. n. magnum oemus, seu magnus fluvius, fluv. sinusque Thraciç apud Byzantium, teste P. Gyll, qui fluv. Bathynias Plin. & Bathynius

thynius Ptol. dicitur, Bathinio Græcis, & *Bindere* Turcis.

Plin. Bathynias, fluv. Vide Bathycolpus, ex mont. Rhodope oritur.

Dion. Halic. Batia opp. fuit Aboriginum, in Sabinis, à Reate urbe 30. stad.

¶ Batisins, oppidum Galliae Narbonensis, in Segalaunis, ubi forsan nunc *Leurfol*, in Delphinatu, una leuca à Rhodano fluvio distans.

¶ Baticala, *Batica'a*, urbs Asiae, in Indis & insula Ceylani, in ditione Hollandorum à paucis annis. Caput est regni cognominis, in ora orientali insulae, 40. circiter leucis distat ab urbe Columbo.

¶ Baticala, *Baticala*, urbs altera Asiae, in peninsula Indiae cis Gangem, in ora littorali maris Malabarici, & caput regni cognominis, sub ditione Regis *Oner*, sed in feudum Regis Bisnagarae. Gaudet portu sat capaci, inter urbes Onorum & Barcelorum, in Canarà regione.

Ptol. Batieni, pop. Liguriae, qui Bacienni Paterculo vocantur, in agro Ticinensi, quorum opp. Augusta Batienorum Pado impositum. Vide ibi.

¶ Batienni dicti sunt a Cluverio & aliis Vagienni. Vide ibi.

Plin. Batinus, & Batinum, Matrinus Strab. *Tordino*, teste Pontano, fluv. Picenorum, in Aprutio, Interamnam urbem siluens, & ad *Flaviannm* castrum in mare Hadriaticum exiens.

Batinus saltus, à Batis seu Bantia opp. inter Venusiam & Acherontiam urbes (non Batina, ut in Thes. Ling. Lat. legitur.) Memin. Horat. lib. 3. carm. ode 4.

Saltùsque Batinos, & arvum,

Batnae, opp. Mesopotamiae, apud Nisibim urb. amoenitate Tempis Thessaliae comparandum.

Am. Strab. Zosim. ¶ Batta, *Batta*, provincia mediterranea regni Congi, in Africa, cum oppido cognomine ad Barlam fluvium, teste Petro Du Val.

Baccarus, *Guattaro*, teste Scalig. fluv. Corsicae.

¶ Batueci, populi Hispaniae, vulgo *los Batuecos* in regno Legionensi, in montibus, inter Cauriam & Salmanticam; suntque reliquiae Gothorum popul. & inventi fuerunt ultimo seculo à Duce Albano, testibus Mariana & aliis.

Sil. Virg. Batulum opp. fuit Campaniae: cujus hodie nullum prorsùs exstat vestigium. Mem. illius Virg. lib. 7. Æn.

Quique Rufas, Batulumque tenent, atque arva Celenna.

Plin. Batum, *Bato*, fluv. Brutiorum, cum oppidulo ejusdem nominis, in ora Calabriae citer. post Blandam opp. in mare Tyrrhenum influens.

¶ Bavacum, *Bavay*, oppidum perantiquum Belgii, in Hannoniae Comitatu, quod aliter Bagacum dicitur seu Baganum, 3. leucis distat a Valencenis, & 4. a Montibus. Deficit in dies, & paucis nunc constat incolis, juxta *Hosneau* amnem.

Bavar a, reg. Germ. à Boiis dicta Bojaria, olim Vindelicia. De qua lib. 4. itin.

Incipit adpulsus monstrare Bavaria campos.

¶ Bavaria, regio Germaniae perampla & fertilissima, *Bajern* dicta incolis, *Baviere* Gallis, & *Bavierà* Hispanis & Italis, Ducatus titulo clara. Habet a Septentrione Danubium, ab Oriente Austriam, a Meridie Comitatum Tiroleosem, & ab Occidente Sueviam. Ejus Dux est S. Imperii Elector a paucis annis, & ejus dominio etiam subest Palatinatus superior, pace ad Monasterium, primaria totius regionis, & sedes Principis est Monachium, ad Isaram.

¶ Urbes Bavariç præcipuæ:

Burchusia, *Burchausen*.
Prisinga, *Frisinghen*.
Ingolstadium, *Ingolstadt*.
Landshutum, *Landshut*.
Monachus, Ducatus caput, *Munchen*.
Novoburgum, *Neubourg*.
Ratisbona, *Regensburg*.
Straubingam, *Straubinginhen*.

¶ Baudobriga, *Boppart*, oppidum Germaniç, ad Rhenum, 10. mil. passibus a Confluentiis, in ditione Trevirensi. Vide Bodobriga.

¶ Baujovium, *Beaujeu*, oppidum Galliç, in Lugdunensi prov. caput regiunculæ ab eo dictæ Baujoviensis, *le Beaujolois*, a quibusdam etiam Bellijocum dicitur. Ad rivum *Ardiere* sedet, 8. leucis distans a Lugduno in Boream, & tribus ab Arari fluvio.

Bauli, *Bagola*, *Bauli*, teste Ferdinando Loffredo, locus Campaniæ, inter Misenum urb. excisam, & lacum Bajanum, à Puteolis paulò suprà 3. mill. pass. distans. Mem. Sil. lib. 12. *Plin. Suet. Tac.*

Nomina, & Herculeos videt ipse in littore Baulos.

¶ Bavota, *Pasavita* Cluverio, oppidulum alias, nunc vicus Italiæ, in Salentinis, ad radices Apennini montis, 6. milliaribus distat a Gallipoli in ortum.

¶ Bauscum, *Bausko*, seu *Bausske*, oppidulum Poloniç, in Semigalia, ad fluvium Mussam, ex Samogitia exeuntem, qua Sussam fluviolum recipit. Occupatum fuit bis a Suecis hisce ultimis temporibus, sed postea redditum Duci Curlandiæ, 4. leucis distat a Mittavia in ortum.

Bautæ, *Bona*, teste Siml. pag. Centronum Gall. in vià inter Augustam Prætoriam & Vesuntionem occurrens. *Ant.*

¶ Bautæ aliis est pagus Allobrogum, 12. milliaribus à lacu Lemano, Tarantasiam versùs, & vulgo *la Bonneville* dicitur, ad Arvam fluvium.

* Bautisus, seu potiùs Bautes, ut in cod. Græco, *Quiam* teste Mercat. fluv. maximus Sericae, Bauthisus à Marcellino dictus, (*Bautisos* in manuscr. Seld.) *Ptol.*

¶ Bayana, *Bayana*, urbecula Asiae, in India, sub imperio Magni Mogolis, versùs Agram in occasum.

Bazacata, *Basse*, ut Castal. conjecturat, ins. maris Indici, Indiae extra Gangem adjacens. *Ptol.*

Bazanis, Byzana Procop. urbs Armeniae minoris, postea Leontopolis, & demum Justinianopolis in horum Imperatorum honorem dicta. *Eust.*

¶ Bearefordia, *Bearefoord*, oppidulum Groenlandiae, seu regionis viridis, ad Septentrionem Americae, cum Cœnobio ibi exstructo à 300. & ampliùs annis, in ditione Regis Daniae. Nunc vix ejus supersunt rudera, & totus hic tractus aegrè ab Europaeis frequentatur.

¶ Bearnia, *Bearn*, prov. Galliae. Vide Benearnia.

Beatia, vel Biatia, sicut etiam Plin. & al. urbs Hisp. Baet. olim episcop. sub Archiep. Toletano, nunc Diœces. Gienensis. Vide Biatia. *Ptol.*

Bebriacum, *la Binà*, opp. olim, nunc pag. Cenomanorum, ad Ollium fluv. inter Cremonam & Veronam, seu potiùs inter Cremonam 12. & Brixiam paulò supra 20. mill. pass. Hic Vitellius ab Othone Imp. caesus est, teste Tac. lib. 18. annal. Mem. Juvenal. Bebriaci sat. 2. *Corn. Tac.*

Bebriaci in campo spolium affectare palati.

¶ Bebriacum, seu Bedriacum, aliis est *Caneto*, oppidulum Ducatus Mantuani, ad Ollium fluvium, ubi recipit Clusium; estque medium inter Cremonam & Mantuam, 20. milliaribus ab utraque, celebre pugna inter Othonem & Vitellium, mox alia inter Vitellium & Vespasianum.

Bebrycia, reg. Bithyniae, in qua Lampsacus urb. unde & Lampsacena dicta est. Pop. Bebryces Strab. & Plin. Hinc Bebricius nom. gent. Virg. lib. 5. Æn. *Apol. & al.*

-qui se
Bebricia veniens Amyci de gente ferebat.

¶ Beccum Helvini, *le Bec Helovin*, Abbatia Galliç ditissima, in Normanniae Ducatu, & Rothomagensi Diœcesi, prope Riblam fluvium, & sex leucis a Rothomago in occasum, inter Ebroicum & Pontem Audomari.

Bechires, pop. Themiscyrae, in Cappad. de quibus lib. 6. c. 4. Vide Calepin. & Thes. Ling. Lat. *Plin.*

Bechuni, pop. Italiae, inter Insubres & Cenomanos: quorum opp. Carrara, Anonium, Bretina. *Ptol.*

Beda, *Bitburg*, pag. Trevirensium, à Treviris 4. leuc. in Bor. ferè. Dicitur & *Bedburg*. *Ant.*

¶ Beda, vulgò *Bidburg*, pagus est Belgii, in Ducatu Locemburgico, prope confinia Trevirensis ditionis. *Ptol.*

Bedacum, opp. Norici. Vide Badacum. *Ptol.*

Bedesis, vel Besedis, *Montone*, fluv. Æmiliae prope Forum Livii decurrens, mari apud Ravennam exceptus, ex Apennini mont. radicibus emissus. In Thes. Ling. Lat. fluv. Sabinorum longissimè hinc distantium scribitur.

¶ Bedesis fluvius, vulgò *Ronco*, seu etiam *Bedese*, oritur in agro Florentino. Fanum S. Sophiae & Meldolam rigat, & deinde infra Ravennam mari Adriatico miscetur. Differt autem a Montone, altero fluvio Æmiliae.

¶ Bedfordia, *Bedfort*, urbs Angliae, in Comitatu cognomine, ad Usam fluvium, 24. milliaribus Anglicis distat a Northantonia in ortum, & 18. à Cantabrigia in occasum, & ab ea regio adjacens *Bedfordshire* dicitur.

¶ Befortium, *Befort*, oppidum munitum Suntgoviae, in

Alsa-

Alsatia, sub dominio Regis Francorum, pace ad Monasterium inita; fuitque olim Comitatus caput. Vix duabus leucis distat à Monte Belliardi in ortum, & 4. à Ferreta in occasum, ad radices montium.

Strab. Belbina, *Blanda*, teste Soph. Ins. Peloponnesi, ad sinum Argolicum, è regione Anaphlystiorum, apud quos templum erat Panos & Veneris, teste Strab. l. 9.

¶ Belbina oppidum fuit Peloponnesi, prope Eurotam fluvium, supra Spartam, in Laconia provincia. Sed quid nunc sit, non bene constat. Belbina item, insula, in Saronico sinus de qua variae sunt opiniones.

¶ Belegra, oppidum Italiae, in Piceno, Ptolemeo teste, hodie fortè *Civitella*, oppidum munitum Aprutii ulterioris, ad Sabinelli amnis ripam, 6. milliaribus ab Asculo in ortum.

¶ Beleguanza, *Beleguanza*, provincia Æthiopiæ superioris, seu Abyssiniç, in Africa, cum urbe cognomine, versùs Cubelam fluvium, inter montem Amaram & regnum Angotinum.

Ant. Beleja, Velia Ptol. *Veleja* Mor. opp. Catistorum, in Hisp. Tarracon. inter Pompelonem & Virovescam occurrens. Mihi potiùs *Belea*, opp. in Aragonio regno videtur, Velia Ptol. ab Osca 3. leuc. in occ.

¶ Beleja, Brietio & aliis est *Trevino*, oppidum provinciae Alavae, in Castella, prope Zadorram amnem, 8. milliaribus ab Ibero fluvio, inter urbes Mirandam & Victoriam; longe autem distat à Bolea Aragoniae.

Plin. Beleridae ins. Sardiniae, quarum una *Taare*, altera *Vacca*, teste Dalechampio, dicitur.

¶ Beleridae, seu Belerides, insulae tres, hodie *le Sanguinare* dictae, in ora Occidentali Sardiniae, 25. milliaribus à Calari in ortum, testib. Sansone, Brietio, & aliis.

¶ Belesma, *Belesme*, oppidum Franciae. in Belsia provinciu & agro Perticensi. Via 4. leucis distat à Mortania in Septentrionem, & paulò ampliùs à Nogento Rotrodo in occasum.

Caes. & al. Belgae, pop. Gall. Belg. maximè qui versùs Oceanum incolunt: quos Caes. fortissimos Gallorum vocat. Horum reg. Belgium nominatur, vulgò *Paesi bassi* apud Italos. Belga etiam dicitur num. sing. Luc. lib. 1.

Et docilis rector rostrati Belga covini.

Hinc Belgicus nom. gent. Prop. l. 2. eleg. 14.

Turpis Romano Belgicus ore color.

Ptol. Belgae etiam pop. sunt Albionis, in Anglia ad occ. quorum reg. *Somersetshire*, *Wiltshire*, & *Hampshire*, teste G. Camd. appellatur, ubi Venta Belgarum urbs.

Scrip. Belgae, postea Wellae, *Welles*, urbs Albionis, ultra Bathoniam urb. ad 24. mill. pass. in occ. quarum urbium episcopatus copulati sunt sub Archiep. Cantuariensi.

¶ Belgae seu Wellae urbecula est Comitatus Somersetiensis; quae aliter Fontanensis, & olim Theodorodunum dicta fuit, à fontibus qui passim in ipsa scaturiunt. Vide ibi.

¶ Belgartia, *Belgart*, oppidum Germaniae, in Ducatu Pomeraniae & regione Cassubiâ, ad amnem *Persanta*. Duabus leucis distat ab ora maris Baltici, & tribus a Colberga; estque juris Brandeburgici.

¶ Belgianum, *desert de Belgian*, desertum Asiae, in Tartaria vera, versùs confinia Catajae, cum regione cognomine.

Ant. Belgica, *Bullingen*, teste Siml. pag. Germ. infer. inter Treviros & Col. Agrippinam, à qua 26. mill. pass. abest. Belgica etiam quarta pars Galliae. Vide Gallia.

¶ Belgica, pagus Germaniae inferioris, nunc, teste Philippo Cluverio, est *Balchusen*, 10. mill. ab oppido *Duren*.

¶ Belgica, *le fort Belgique*, arx Asiae, in insula Nera, una ex Bandis ins. quae sub Moluccis continentur. Subest dominio Hollandorum, & ab ipsis extructa & sic dicta fuit. Vide Arx Belgica.

Caes. Belgida, oppidulum Hisp. quod Ortel. in regno Valentiae locat, *Belgida* etiam vulgò dictum; sed nec in eo tractu, neque alibi opp. hujus nominis. Alii pro Belgida Segeda legendum putant.

¶ Belgiosium, *Belgiojosa* Italis, *Belgiojeuse* Gallis, vicus Italiae, in Ducatu Mediolanensi & agro Papiensi, cum castro Comitum Barbianorum, 5. milliaribus distat à Papia in ortum.

Belgis, plerisque opp. Hannoniae, quod *Bavay* dicitur, esse videtur; Ortel. teste, *Velsick* pag. est.

Belgium, aliis, ut Glareano & Vigenereo, est *Bavay*, opp. Hannoniae; alii, ut Cognato & Guiciardino, est *Beauvais*, urbs Picardiae; al. quod magis probo, est reg. Gall. Belgicae Borealis: siquidem Caes. lib. 5. de bello Gall. sub Belgio plures civitates comprehendit, in quibus legiones hyemabant. In Belgio, quod Regi Hispano subest, tres Metropoles sunt à Philippo II. erectae. Cameracens. Machliniens. & Trajectens.

¶ Belgium pars est antiquae Galliae Belgicç, quae mari Oceano vicinior est, & versùs Septentrionem porrecta. Dicitur etiam Germania inferior ab aliquot seculis, tum quia tota regio humilior versùs Oceanum, ubi confusi sunt admodum Galliae Germaniaeque limites; tum etiam quia harum gentium sermo ab aliis Germanis non multùm differt. Nunc arctioribus quam antea restringitur limitibus, habens a Septentrione Oceanum, ab Occidente & a Meridie Franciam, ab Oriente autem Germaniam propriam. Totum Belgium ab incolis *Nederlands*, a Gallis *le Pais bas*, & ab Italis *Paesi bassi* vulgò dicitur; complectiturque septemdecim provincias, quae sunt:

Quatuor Ducatus
(*Brabantia*, Brabant.
(*Limburgi*, Limbourg.
(*Luxemburgi*, Luxembourg.
(*Gueldria*, Gueldres.

Septem Comitatus
(*Flandria*, Flandres.
(*Artesia*, Artois.
(*Hannonia*, Hainaut.
(*Hollandia*, Hollande.
(*Zelandia*, Zelande,
(*Namurci*, Namur.
(*Zutphania*, Zutphen.

Marchionatus S. Imperii, ubi Antuerpia, Anvers.

Quinque Dominia
(*Frisia Occidentalis*, Vvest Frise.
(*Mechlinia*, Malines.
(*Ultrajecti*, Utrecht.
(*Transisalania*, Ovverissel.
(*Groninga*, Groningue.

Hae omnes Belgii provinciae alias Regi Hispaniae paruerunt, eique subsunt etiamnum meridionaliores. Sed quae sunt versùs Septentrionem ab Hispanis defecerunt sub Philippo II. anno 1581. fœdusque inter se inierunt, quod Fœderato Belgio nomen dedit. Hinc orta divisio Belgii in Belgium Hispanum, quod persaepe ab exteris *la Flandre* dicitur, & in Belgium Hollandicum, seu Fœderatum & Provinciarum unitarum, quod etiam ab aliis *les Estats de Hollande* dicitur: sub quo sunt Hollandia, Zelandia, Gueldria pro majori parte, Zutphania, Transisalania, Frisia occidentalis, Dominia Ultrajecti & Groningae, & partes Septentrionales Flandriae, & Brabantiae, & Limburgi. Reliquae Hispano parent, exceptis Artesia ferè tota, & partibus maximis Flandriae, Hannoniae, & Luxemburgi, quae Francorum agnoscunt imperium.

Urbes Belgii & Germaniae inferioris, majoribus asterismo indicatis.

Aldenardum, Flandriae, *Oudenarde*.
* Amsterodamum, Hollandiae. *Amsterdam*.
Arscotum, Brabantiae, *Arscot*.
* Atrebates. Vide Origiacum, *Arras*.
* Audomarum, Artesiae, *S. Omer*.
Augusta Eburonum. Vide Leodium.
* Antuerpia, & Andoverpum, Brabantiae, *Anvers*.
* Aquaegrani, & Aquisgranum, Juliacensis Ducat. *Aix la Chapelle*.
Arenacum, Geldriae, *Arnheim*.
Bastonia, & Bastonacum, Lucemburg. Ducat. *Bastogne*.
Bonna Coloniensis episcopatus, *Bonne*.
* Boscum Ducis. Vide Sylva Ducis, *Bois le Duc*.
* Brugae, Flandriae, *Bruges*.
* Bruxellae, Brabantiae, *Bruxellas*.
* Cameracum, Hannoniae, *Cambray*.
Campi, Transisalaniæ, *Campen*.
Clivia, & Clivensis arx, Ducatus cognominis, *Cleves*.
* Colonia Agrippina, Archiepiscopatus cognominis, *Cologne*.
Corteriacum, Flandriæ, *Courtray*.
* Duventria, & Davontria, Transisalaniæ, *Deventer*,
Delphi, Holandiæ, *Delft*.
Docum, Frisiæ occidentalis, *Dockum*.
* Dordracum, Hollandiæ, *Dordrecht*.
* Duacum, Flandriæ, *Douay*.
Dusseldorpium, Comitatus Bergensis, *Dusseldorp*.
Embrica, Clivensis Ducatus, *Emmerik*.
Eaclusa, Flandriæ, *l'Escluse*.
Flevo, & Flevum, Frisiae occidental.
* Gandavum, Ganda ante, & olim Clarinea, Flandriae. *Gand*.
Geldria, Ducatus cognominis,

minis, *Gueldres.*
* Groninga, & Gruninga, olim Philaecum, provinciae cognom. *Groningue.*
Haga, Hollandi, *la Haye.*
* Harlemum, Hollandiae, *Harlem.*
Herculis Castra, Geldriae, *Erkelees.*
Hujonum, & Huum, Leodiensis episcopat. *Huy.*
Hyprae Flandriae, *Ipres.*
* Insula Flandriae *l'Isle.*
Juliacum, Ducatus cognominis, *Juliers.*
* Legia, & Leodium, episcopat. cognominis, *Liege.*
* Levardia, conventus jurid. Frisiae occident. *Lewarden.*
* Lovanium, olim Grudii, Brabantiae, *Louvain.*
* Lucemburgum, Latinè Alisuntiopolis, Ducatus cognominis, *Luxembourg.*
* Lugdunum Batavorum, Hollandiae, *Leyden.*
Lymburgum, quasi Lymeburgum, Ducatus cognomin. *Limbourg.*
* Machlinia, Brabantiae, *Malines.*
Marcodurum, Ducatus Juliacensis, *Duren.*
* Metelburgum, Zelandiae, *Middelbourg.*
* Montes, Hannoniae, *Mons.*
* Namurcum, Comitatus cognominis, *Namur.*
* Navalia, Suolis nunc putatur, Transisalaniae, *Zwol.*
* Noviomagus, Geldriae, *Nimegue.*
Neusium, Coloniens. episcopatus, *Nuys.*
Orchianum, Flandriae, *Orchies.*
* Origiacum, quae & Atrebates, Artesiae.
Orolaunum, Lucemburgi Ducat. *Arlon.*
Pons Scaldis, postea Valentianae & Valencenae. Vide ibi.
Roterodamum, Hollandiae *Roterdam.*
Roremunda, Geldriae, *Ruremonde.*
Stauria, antea Storil, Frisiae occidental. *Staveren.*
Suolia. Vide Navalia, *Zwol.*
Teutoburgium, Cliviae. *Duysbourg.*
* Sylva Ducis, Brabantiae, *Bois le Duc.*
Theodonis villa, Lucemburg. Duc. *Thionville.*
* Tornacum, Flandriae, *Tournay.*
* Trajectum superius, Brabantiae, *Mestricht.*
* Trajectum inferius, quod & Ultrajectum, Utricesium, olim Antonina, Ultrajectinae provinciae *Utrecht.*
Trudonium; Brabantiae, *S. Truyen.*
Vendoa, Geldriae, *Venlo.*
Vada, Geldriae.
Valentianae, & Valencenae, quasi Vallis cygnea, Hannoniae. *Valenciennes.*
* Vesalia, Cliviae, *Vesel.*
Veteres Marsi, Transisalaniae, *Otmarsen.*
Veterea Sali, Transisalaniae, *Oldensel.*
Xanthus, postea Santae, Cliviae, *Santen.*
* Zutpheum, Comitatus cognominis, *Zutphen.*

Ex his urbibus notabis Aquisgranum, Bonnam, Cliviam, Coloniam Agrippinam, Duseldorpium, Herculis Castra, Hujonum, Juliacum, Leodium, Marcodurum, Nuesium, Teutoburgium, & Xantum urbes esse Germaniae propriae, non autem Belgii, & Embricam & Vesaliam tantum Batavis oppigneratas.

¶ Belgium Novum, *Nieuw Nederlandt* Batavis, *Nouveau Pais bas* Gallis, pars Americae septentrionalis, inter Virginiam & Novam Angliam, sub dominio Hollandorum. Vide Novum Belgium.

¶ Belgradum, *Belgrade*, urbs Hungariae, in Rascia regione, antea Taurunum dicta, & quibusdam Alba Graeca, Germanis *Griechisch Weissemburg*, ad ripam Danubii, ubi recipit Savum, in colle; estque permunita. Eam Turcarum Imperator Solimanus anno 1521 deditione obtinuit; ibique novus episcopatus erectus est à paucis annis. Belgrado iter est 26. dierum Constantinopolim; & à Vienna distat 102. leucis Germanicis.

¶ Belia, opp. Hispaniae Tarraconensis, nunc *Belchite*, in Aragoniae regno, in eo tractu ubi alias Edetani populi; & antea Segeda dicta fuerat; Sansone teste. Hinc Beli, seu Belli, & forsan Bellitani. Vide Belli.

Ant. Belica, sive Bellica, ut al. cod. habent, *Belay*, urbs episc. Allobrogum sub Archiep. Vesuntino, in Sabaudia, ad Rhodanum fluv. inter Lugdunum & Genevam 52. leuc.

¶ Bellica, urbs Galliae, est in Bressia provincia, & in Beugea tractu, quae alias sub Duce Sabaudiae, nunc autem Francici juris est ab anno 1600. sub Rege Henrico IV. Non longè distat à Rhodano fluvio.

¶ Belingense castrum, *Belingen*, castrum Bononiensis agri, in Picardia provincia Galliae, inter Ardram & Guinam, in paludibus.

Belion, *Lima*, fluv. Hisp. Vide Limaea. Strab.

Belisama, *Ribel*, teste Camd. aestuarium Albionis, in ora Angliae occidua, apud Prestonum opp. in Com. Lancastrensi. Ptol.

Beliseosis Ecclesia. Vide Belica. Nam Belicens. Ecclesia legendum est. Lib.

Belitio, al. Berinsona, *Belinzona*, opp. Insubriae, ad Ticinum fluv. praeterfluentem haud procul ab ostio illius in Verbanum lacum, sub Helvetiis, gemina arce praemunitum, à Lucano opp. 12. mill. pass. Adulam mont. versùs. Conc. P. Dia.

¶ Belitio, quae aliter Bilitiunum, caput est praefecturae cognominis; & ejus cives se Helvetiis dederunt anno 1422. A Germanis *Bellentz* dicitur; & 6. milliaribus distat à laco Vorbano in Boream.

Belitrae, urb. Latii. Vide Velitrae.

Belius, flumen parvum Palaestinae ex mont. Carmelo apud Ptolemaidem fluens. Vide Belus. Joseph

¶ Bellacum, *Bellac*, urbs Galliae, in provincia Marchiae, ad fluv. Uniconium, 2. leucis ab Oratorio distat in meridiem, & 7. à Lemovico in Boream.

Belli, pop. Hisp. in Celtiberia, quorum opp. Segeda est, teste Ortel. Bellitani à Plin. dici videntur. Iis proximi erant Titthi & Arevacae. App. Alex.

¶ Bellicastrum, *Belcastro*, urbs Italiae, in regno Neapolitano & Calabria ulteriori, non longe ab ora littorali sinus Scillacei. Vide Chonia.

¶ Bellicum, *Bellay*, urbs Galliae, in Baugesia regione, episcopalis sub Archiepiscopo Bisuntino; estque parva, in colle, 2. mill. pass. à Rhodano fluvio, 5. leucis à Cameriaco in Septentrionem, 6. autem ab Annecio in occasum; estque juris Francici ab anno 1600. cùm antea ditionis esset Sabaudicae cum toto tractu. Vide Belica.

¶ Bellinguoldium, *Bellinghwolster Schans*, fortalitium Belgii, in dominio Groningensi, medium ferme inter Dullarti sinum & Burtangam, in limite Frisiae orientalis, sub Batavis.

¶ Belliola, *Belle* Belgis, *Bailleul* Gallis, oppidulum Belgii, in Comitatu Flandriae, 3. leucis ab Hipra, & inter Armentarias & Castellum.

¶ Bellisama, aestuarium Angliae. Vide Belisama.

Bello. Vide Belo.

Bellocasses, pop. & urbs Gall. Vide Velocasses. Mel.

¶ Bellocastrum, *Belcastro*, urbs Italiae, in Calabria. Vide Chonia.

¶ Bellogardia, *Bellegarde*, urbecula Galliae, in Ducatu Burgundiae, ad Ararim fluvium. Dicitur aliter *Seurre*; eratque aliàs minuta. Distat 5. leucis à Cabillone in Boream, Cistercium versùs, & prope confinia Comitatus Burgundiae.

¶ Bellomariscus, *Beaumarish*, oppidum Angliae, in Walliae Principatu, in Mona insula, cum portu ad fretum *Meney*, è regione Arvoniae Comitatus, 3. milliaribus distat a Bangoria in Septentrionem, & 8. ab Arvonia in ortum.

¶ Bellomontium, *Beaumont sur Oyse*, oppidum Franciae, ad Oesiam fluvium, in provincia Insulae Franciae, 8. leuc. distat a Lutetia Bellovacos versùs.

¶ Bellomontium Rogerii, *Beaumont le Roger*, oppidum Franciae, in Normanniae Ducatu, ad Rilliam fluvium, 4. leucis distat ab Ebroïco in ortum; estque in colle situm.

¶ Bellomontium, *Belmonte*, oppidulum Italiae, in regno Neapolitano & Calabria citeriori, prope oram maris Tirrheni, & 3. milliaribus ab Amantia in Boream.

¶ Bellomontium in Argonna, *Beaumont en Argonne*, oppidulum Galliae, sic dictum ab ea regiuncula, ad differentiam aliorum. Est in Campania provincia, una leuca distans a Mosomio, uti a Stenaco oppido. Malè habitum fuit hisce ultimis temporibus.

¶ Bellomontium, *Beaumont*, oppidum Franciae, in Normanniae Ducatu & Constantiensi agro, prope oram littoralem, & ea adverso Angliae, 3. leucis distat à Caesaburgo in occasum.

¶ Bellomontium, *Beaumont*, oppidum Belgii, in Hannonia, Comitatus titulo clarum, in confinio Leodiensis ditionis, 7. leucis distat a Montibus in Eurum, & 4. a Chimaeo in Boream, non longè a Sabi fluvio.

¶ Bellomontium, *Beaumont* cognomento *le Vicomte*, urbecula Franciae, in Cenomanensi provincia, Ducatus titulo insignita, ad fluvium Sartam, media ferè inter Alenconium & Cenomanum.

Bello-

Bellonoti, pop. Sarmatiae Europ. quorum mem. Sidon. in panegyric. Avito.

Chunnus, Bellonotus, Neurus, Basterna, Toringus.

¶ Belloquadra, *Beaucaire*, urbecula Galliae, in Occitania inferiori, ad Rhodanum sita, è regione Tarasconis. Nundinis suis celebratur, 4. leucis distat ab Avenione in meridiem, & tribus ab Arelate in Septentr. Ugernum alias dicta fuit.

Caes. Plin. Ptol. Bellovaci, (non Bellovacum, ut habet Thes. Ling. Lat.) *Beauvais* pop. & *Beauvais* urbs Gall. Belg. in Picardia, inter Parisios 16. & Ambianos 14. leuc. quorum reg. *Beauvaisis*, episc. sub Archiep. Rhemens. cujus Episcopus Comes est, & unus ex 12. regni Gallici Proceribus. De popul. multa apud Caes. Hos mem. Act. Sincerus ecloga 3.

Bellovitos, Morinosque, & (quos quis dicere possit?)
Tarbellos.

¶ Bellovaci populi sunt Galliae, quorum urbs Bellovacum, *Beauvais*, sedet ad Tharam amnem, in provincia Insulae Franciae, non autem in Picardia. Regio circumjacens, quae latis extensa, dicitur vulgò *le Beauvaisis*; & Episcopus est unus ex 12. Franciae Paribus, non autem ex Proceribus. Civitas ipsa alias dicta fuit Caesaromagus; estque ampla & probè munita.

¶ Bellunum, *Bellune*, Vide Belunum.

D. Gr. Tur. Belna, *Beaulne*, opp. Gall. Celt. in Burgundiae, Duc. praeclarum, apud Araris ripam, inter Cabillonum ad meridiem 7. & Divionem in arctos 9. leucis apud Bibracte.

¶ Belna 4. leucis ab Arari fluvio distat., 5. a Cabillone, & 8. a Divione.

Strab. Belo, Baelo Ptol. Bello Melae, *Tariffa* Gerundensi, *Brabate* Clusio, opp. Hisp. Baet. in ora Vandalitiae, quod adhuc nomen retinet, (*Belona* enim dicitur) excisum, apud Brabantem fluv. inter Calpen urb. ad merid. 5. & Conilium opp. 3. apud Tariffam, à Tingi urbe Mauritan. 30. mill. pass. Belo item fluv. ejus orae variè indigitatur, *Trafalgar* Junio, al. *Rio Vernator*: sed est *Rio Barbate*, juxta Belonem opp. fluens.

¶ Belo quibusdam est *Tariffa*, seu *Reger*, aliis autem, & forsan meliùs, est *Belona*, vicus cum portu in Andalusia, inter *Tariffa* & *Barbate*, prope fretum Herculeum.

Ven. Fort. Belsia, *Beausse* vel *Beause*, reg. Gall. Celt. latè patens inter Parisios ad ort. & Britanniam minorem ad occ. ac inter Ligerim fluv. ad merid. & fines Normanniae ad Bor. quanquam ultra Ligerim etiam extenditur: in qua urbes, & pop. Carnutes, Aureliani, & Cenomani.

¶ Belsia provincia nunc angustioribus restringitur limitibus; & continet tantùm agrum Carnotensem, cum parte Aurelianensis agri cis Ligerim et aliquot aliis regiunculis. Ejus praecipue urbes Carnutum ad Eburam, Aurelianum, Stampa, Castrodunum, & alian. Ejus veri periere limites. Regio est siccior, sed tamen abundans, et probè culta.

Ptol. Belsinum, Balsio Anton. *Borja*, urbs Hisp. Tarracon. in Celtiberis, & regno Aragonio, inter Caesaraugustam 10. & Turiasonem ad occ. 5. leuc. *Belsece* pag. proximus videtur Henr. Coquo, ita ut *Borja* novum Belsinum, non vetus sit.

D. Gr. Turd. Belsonaucum *Bastenach* Germ. *Bastoigne* Gall. oppid. sive urbs Germ. infer. in medio Duc. Lucemburgens. emporium illius, à Lucemburgo 8. leuc. in Bor. Bastonia a recentibus.

Plin. Ptol. Belunum, (non Bellunium, ut in Thes. Ling. Latin.) *Cividal di Bellune*, urbs Venetiae episc. sub Patriarc. Aquilejensi, in Marchia Tarvisina, intra montes Taurisanos, ad Anassum fluv. à Feltria 15. mill. pass. in ort. à Tarvisio 40. Ceneta in medio.

Plin. Belus, fluv. Palaestinae, apud Ptolemaidem 2. stad. fluens, apud quem vitrum primò inventum, teste Plin.

¶ Belza, *Belz*, urbs Poloniae regni, in Russia nigra, 5. leucis Polonicis distat a fluv. *Bug*; estque tota ferè lignea inter Leopolim et Zamosciam.

¶ Bemarina, *Bemarin*, prov. Americae Septentrionalis, in Florida regione, et sub dominio Regis Apalatii, in eo tractu ubi urbs *Melilot*, regni caput.

Plin. Bembinadis, parva reg. Arcadiae, quae et Nemaea, ubi Bembina vicus; unde Bembinatis bellua apud Plaut. in Mil. et apud alios Poetas, idem quod leo Nemaeus ab Hercula interfectus.

Bene, *Bene*, oppidum Italiae, in Pedemontio, alias munitum, prope Tanarum fluv. 5. milliaribus a Clarasco versùs montem Regalem.

¶ Bena, *Bena*, regnum Africae, cum oppido cognomine in Nigritarum regione, prope fluvium Guinalam versùs Guineam & regnum Meli, Petro du Val teste. Ab aliis Beria dicitur.

Benacum, *Tusculano*, opp. excisum, apud Tusculanum pag. in ora orientali lacus Benaci. Pop. Benacenses apud Vopiscum. *Mel.*

¶ Benacum, vulgo *Toscolano*, vicus est agri Brixiani, in ora occidentali Benaci lacus, inter Salodium & Garnianum.

Benacus, Bænacus Ptol. Lacus Lydius Catullo, *Lago di Garda*, *Gardsee* Germ. lacus Venetiae, in finibus Cenomanorum, ac in Marchia Tarvisina, inter Brixiam ad occid. & Veronam ad ort. à qua 22. mill. pass. abest, longus inter Piscariam arcem ad meridiem & Ripam oppid. Boream ad 40. mill. pass. latus ubi plurimum ad 6. licèt Strabo long. 500. faciat, latit. 30. Ex eo Mincius fluv. effusus, Mantuam in austrum defertur. Anguillis abundat. Hic carpio piscis nobilis tantùm reperitur, & anguillæ plurimæ capiuntur. Mem. Benaci præter Virg. lib. 2. Georg. Claud. in epithalamio Palladii & Celerinæ: *Strab. Plin. Sext. Aur. & al.*

Quas Benacus alit, quas excipit amne quieto.

¶ Benacus lacus extenditur ad 30. milliaria tantùm in long. & nomen habet hodie ab oppido Garda ei adjacente in Veronensi agro.

¶ Benavarium, *Benavari*, oppidum Hispaniæ, in regno Aragoniæ, in limite Catalauniæ, 6. leucis distat à Barbastro in ortum; estque in Comitatu Ripagorciae.

Benda urbs est Macedoniæ episcop. sub Archiepiscop. Dyrrachino, in ora occidua, in Albania regione. *Curop.*

¶ Benda, vulgò *Benda*, etiamnum dicitur tractus adjacens antiquae urbi, quae nunc in ruinis jacet, sub dominio Turcarum, in Albania.

¶ Bendarmassina, *Bendarmassin*, urbs Asiæ, in parte Australi insulae Bornei, in mari Indico, ad ostia fluvii Saccadani.

¶ Benefeldia, *Benfeld*, urbs Germaniae, in Alsatia, alias probe munita; sed ejus munitiones disjectæ sunt. Subest dominio civitatis Argentinae, a qua distat tribus leucis in austrum, ad Hellelum fluvium. Dicitur etiam Benofeldia.

Beneharnum, Benarna Turonens. Hortensis hodie, teste Scalig. *Orthes*, oppid. Aquitaniae, in Bearnia reg. apud Hispaniæ fines, quæ reg. *Bierne* vel *Bearn* dicitur, titulo Principatus insignis, in qua urbes episcopales sub Archiep. Auscensi 2. Lascura & Elorona. Palum verò regionis conventus est. Hortesium verò abest à Lascura 2. leuc. à Palo 4. Bajonam versùs. *Ant.*

¶ Beneharnum quibusdam est *Lescar*, ad Gabarum fluv. & inde nomen sumpsit Beneharnia provincia Galliç in Aquitania, vulgò *Bearn* dicta, ad radices Pirenaeorum montium; estque regio fertilis & rigua, quae accrevit regno Franciae sub Henrico quarto.

Beneventum, priùs, teste Plin. Maleventum, Venebentus quoque Ptol. *Benevento*, urbs archiep. & colon. Hirpinorum, in regno Neapolit. ad Calorem & Sabbatum flum. ad Pontif. Mar. cui ab Imper. pro Bamberga urbe Germ. in Franconia donata est, spectans, à Diomede unà cum Arpis in Apulia condita. Concordia colonia apud Frontinum. Abest à Capua 28. mill. pass. à Neapoli 32. à Salerno 34. Ejus mem. Hor. lat. 5. lib. 1. *Polyb. Strab. Plin. & al.*

Tendimus hinc rectà Beneventum: ubi sedulus hospes.

¶ Beneventum, *Benavente*, oppidum Hispaniae in regno Legionensi, cum arce, insigne titulo Comitatus Pimentellorum, forsan alias Vallata dictum; estque medium inter Scoticam & Legionem, ad Estolam flu.

¶ Bengala, *Bengala*, urbs Asiae, cum regno cognomine, in India extra Gangem, sub imperio Magni Mogolis à multis annis. Sita est ad ostia Cosmini fluvii, non longè ab ostiis Gangis, estque urbs ampla & emporium percelebre ab Europaeis frequentatum, unde ab ea Sinus Gangeticus nunc dicitur Sinus Bengalae, *le Golfe de Bengala*. Regnum autem Bengalæ in tres partes dividitur, nempe in *Prurop*, quae cis Gangem, *Patan*, quæ trans Gangem, & *Bengala*, quae versùs oram littoralem. Regni urbes aliae praecipuae sunt Halabassa, Gourum, Chatiganum, Ougela, Patana, Banara, & Tanda; estque regnum amplum & valde extensum.

¶ Benguela, *Benguela*, regio Africae, in Æthiopia inferiori, & regno Angolae, in ora Oceani, cum urbe & portu cognomine, in ditione Hollandorum à paucis annis.

¶ Be-

¶ Benibessera, *Benibessera*, regio Africae i in Segelmessa parte Libyæ citerioris, versùs montem Atlantem & confinia regni Telensini, testibus Lud. Marmolla, Sanuto, & aliis.

¶ Benigomia, regio Africæ, in Segelmessa regione Libyæ citerioris, juxta Ghirum fluvium. Hinc Benegomates populi, Lud. Marmolio teste.

¶ Beniguazevalus, *Beniguazeval*, mons Africae, in regno Fezzæ & in provincia Errifis, versùs fontes Guargæ fluvii, longè ab ore maris Mediterranei. In eo sunt aliquot oppida cum plurimis pagis. Ibi etiam mons ignivomus, teste Marmolio.

¶ Beninum, *Benin*, urbs celebris Africae, in Guinea regione, regni cognominis caput, juxta fluvium etiam *Benin* dictum. De ea plurima narrant qui has oras perlustrarunt. Regnum autem Beninum est valde extensum, præsertim versùs oram.

Ptol. Benlanni, pop. Vindeliciae, quorum opp. *Wailheim* esse videtur Ort. seu *Weilhaim*, in Bavaria, à Monachio 7. leuc. apud Scongam opp. Sueviae 2. distans. Alterum hujus nominis opp. est in Neriscis, inter Ingolstadium & Pappenhemium 3. leuc.

Ant. Beonavents, in aliis Bennaveons, *Northampton*, teste G. Camd. urbs Britanniae, in Anglia, inter Londinum & Eboracum in Bor. à Londino 73. mill. pass. Sed apud Lelandum est pag. in eod. tractu *Northeavendune*. ¶ * Camdeno potiùs est *Weden*, à Northamptona ad 6. vel 8. mill. pass. distans.

¶ Bennaventa, oppid. Catieuchlanorum, nunc est Wedon, vicus Northantoniæ Comitatus.

Scrip. Ger. Bennopolis, *Hildesheim*, urbs Germ. in Saxonia, & Duc. Brunsvicensi, episc. sub Archiep. Moguntino, a Brunsvico 6. leuc. in Africum. Quæ etiam Latine Hildesia, & Hildesium dicitur. Nomen habet e D. Bennone illius Episcopo.

¶ Bennopolis subest dominio Episcopi, qui solus Catholicus in tota Saxonia. Vide Hildesia.

¶ Benthima, seu etiam Benthemum, *Benthem*, oppidulum Germaniae, in Westphalia, Comitatus Benthimensis caput. In colle sedet, prope Aam amnem, inter Episcopatum Monasteriensem & Transisalaniam provinciam Belgii. 2. leucis distat ab Oldesalia in ortum.

¶ Beotitisna *Ventotiene*, insula parva Italiæ & regni Neapolitani, in mari Tirrheno, e regione Campaniae felicis, 9. milliaribus distat ab Ischia insula in occasum, & 18. e Gaeta in meridiem; estque deserta.

¶ Bentivolium, *Bentivoglio*, castrum Italiae, in agro Bononiensi, Ferrariam versùs, alias pulcherrimum, nunc ferè dirutum. Hinc nobilis familia originem trahit.

Ptol. Bepyrrus, mons Asiæ. Sic Taurus mons appellatur in India extra Gangem, apud Damasos montes, ex quibus duo flumina Daonas & Dorias effluunt, & in sinum magnum excurrunt.

Bequia, *l'Isle de Bekia*, insula Americae septentrionalis, & una ex Antillis, à Caribis tantùm habitata, propter inopiam aquarum; estque circuitus 12. leucarum, portum habens securissimum, 7. leucis tantum distat à Sancti Vincentii ins. in eustrum, 25. autem à Granata ins. in Boream.

Lib. Prov. Beranensium urbs, *Bierno*, teste Cœnali, urbs in Aquitania. Sed *Bierno* nomen regionis est, non urbis. Vide Benehsrnum.

¶ Berauna, *Beraun* Bohemis, *Bern* Germanis, urbecula Germaniæ, in Bohemiae regno, ad fluvium Misam. Tribus leucis distat à Praga in occasum, & à quibusdam Verona dicitur.

Ptol. Berhis, *Barbovvyna*, teste Laz. opp. Pannoniae infer. in Hungaria.

¶ Berbis nunc *Berzenche* dicitur, & 2. milliaribus distat a Dravo fluvio in ditione Turcarum.

¶ Bercheria, *Barckshire*, provincia, seu Comitatus Angliae, juxta Tamesim fluvium, & inter Oxfordiam & Viltonism provinc. Ibi alias pars Atrebatum populorum.

Plin. Bercorcates, pop. Aquitaniae, quorum opp. sive pag. hodie *Beaulieu* nonnullis dici videtur.

¶ Bercorcates, qui Bercorates Sansoni, fuere Vasatum populorum pars, ubi forsan nunc *Baulac* oppidulum in eo tractu.

¶ Berdua, *Berdoa*, regio & desertum Africae, cum urbe cognomine, in Libys deserta, & inter Gaogam & Lemptam regiones.

Plin. Plut. Berecynthius, mons Asiae, in Phrygiæ magnæ et Cariæ confin. apud Marsyam fluv. & Celaenum mont. haud valdè ab Apamia urbe distans: apud quem Cybele mater Deorum colebatur, ab eo Berecynthia dicta. Virg. lib. 9. Æn.

Ipsa Deum fertur genitrix Berecynthia magnum
Vocibus his affata Jovem.

Scribitur etiam Berecynthus, ac Beracyntus sine adspiratione. Berecynthius tractus, monti vicinus, multa buxo abundans, teste Plinio lib. 16. c. 16.

Plin. Strab. Ptol. & al. * Berenice, Hesperia Melae, *Bernich*, teste Marm. urbs Cyrenaicæ marit. archiep. una ex quinque urbibus Pentapolitanæ reg. inter Boreum promont. ad Syrtim magnam, & Arsinoen urbem ad ortum, à qua 47. mill. pass. recedit. Nomen habet à Berenice Regina, quæ Ptolemæo III. Regi nupsit, teste Sol. Hinc Berenicis patronym. Luc. lib. 9.

Separet ardentem tepida Berenicida Lepti.

Hic erant Hesperidum horti adeo celebres apud veteres, & lucus sacer. ¶ * Selden. manuscr. Prol. habet Bηρνικη.

Plin. Ptol. Berenice altera, Berenice Arriano, *Chosair* Zieglero, seu *Alchasir* Nigro, al. *Color*, urbs Ægypti, ad sinum Arabicum, in Æthiop. confin. Utraque à Ptolemæo Rege condita, ac de uxoris nomine dicta. Hæc a Ptolemaide ferarum, urbe Æthiopiæ ad eundem sinum 602. mill. pass. in occid. recens.

Ptol. Beretre, *Colino*, teste Nig. oppid. Prægutiorum, in Aprutio, inter Atriam urb. & Montorium, ab Atria 4. mill. pass. Alia videtur esse ipsum Montorium, opp. ejusdem tractus non obscurum, apud Vomanum fluv. ab Interamna urb. 7. mill. pass. ab Atria se. in occid. seu in Africum.

¶ Beretra, quæ aliis Belegra, nunc est *Civitella*, oppidum Aprutii ulterioris, ad Sabinellum amnem, 12. milliar. ab Atria. Vide Belegra.

¶ Berga, *Bergen*, oppidulum Germaniæ, & caput Rugensis insulæ seu Principatus, in mari Baltico, prope Pomeraniam, in ditione Regis Sueciae ab anno 1630. Tribus leucis distat à Sundia in ortum.

¶ Bergę ad Zomam, *Bergh op zoom* incolis, *Bergue sur le Zoom* Gallis, urbs permunite Belgii, in Brabantiæ Ducatu, ad Scaldim fluvium, Marchionatus titulo clara ab anno 1533. Frustra tentata fuit ab Hispanis, Duce Spinola, anno 1622. & nunc etiam paret Hollandis & 7. leucis distat ab Antuerpia.

¶ Bergæ Divæ Gertrudis, *Sinte Geertruydenberg*. incolis, *Mont Sainte Gertrude* Gallis, urbs Belgii permunita, in Comitatu Hollandiæ. Paret Principi Arausicano, sub dominio tamen Batavorum, in ora littorali; à Dordraco, Heusdeno, & Breda æquali ferè trium leucarum spatio dissidet. Nomen habet à Sancta Gertrude Pipini Landeni filia, quæ in hoc tractu claruit, & mortua est anno 664.

¶ Bergæ S. Vinoci, *Vinoxberg* incolis, *Berg. S. Vinoch* Gallis, urbs Belgii, in Comitatu Flandriæ, sub dominio Francorum. Vide Vinociberga, seu Finum S. Vinoci.

¶ Bergensis regio, tractus Germaniæ, ad Rhenum, vulgò *le pais de Berg*, seu *de Monts*. Vide Montensis Ditio.

¶ Bergeracum, *Bergerac*, urbs Galliæ, in Petrocoriensi provincia, ad Duranium fluvium, olim munita, 5. leucis distat a Petrocorio in meridiem, & 9. circiter à Sarlato in occasum; estque adhuc elegans & dives.

Ptol. Bergidum, Vergium Liv. ut aliquibus videtur, *Vierzo* opp. olim, nunc pag. Ilergetum Hisp. Tarracon. in Catalaunia. Aliis *Berdun*, pag. ejusd. reg. à Barcinone 14 leuc. e Cervaria 3. Mihi diversa loca videntur; ita ut Virgium, nunc *Vierzo*, Bergidum, *Berdun* vulgò dicantur. Non sine errore in Thes. Ling. Lat. *Urgel* indigitatur; cum hæc urbs sit Orgelis.

¶ Bergidum aliis est urbs Ilergetum, ad Cincam fluvium, quæ nunc *Balbastro* dicitur, in regno Aragoniae. Vide Barbastrum.

Anto. Bergintrum, *S. Bernardo*, teste Siml. cœnobium Cisterciensium opulentum in Alpibus Graiis, inter Arebrigium 24. & Tarantasiam urb. ultra Alpes in Sabaudia 19. mill. pass.

¶ Bergintrum seu Bergintrium, oppidum Centronum, nunc est *S. Maurice* castrum, ad Isaram, in Tarantasie regione Sabaudiæ, versùs montem minorem S. Bernardi.

Liv. Bergistani, pop. Hisp. citer. quorum opp. (sive pag.) *Perga*, Oscæ urb. finitimum, teste Jo. Mariana, putatur. Al. *Berga* oppid. in Catalaunia, inter Minorissam urb. 6. & Jugum Ceretanorum in Bor. 5. leuc. Sed hoc Bergusia Ptol. dici videtur.

Plin. Ptol. & al. Bergomum, *Bergamo*, urbs Cenomanorum, Venetę ditionis, episc. sob Archiep. Mediolanens. in mont. Orobiorum, ampla & probè monita, inter Mediolanum & Brixiam ad ortum, utrinque 30. mill. pass. quot à Como in ort. Ab Orobiis pop. una cum Como & Foro Licinii, teste Catone, condita. Olim sub Ducat. Mediolanens. nunc Venetis parens.

¶ Bergomum urbs est Italiæ, in agro cognomine, cum castro, inter fluvios Brembum & Serium, sub Venetis ab anoo 1508.

Plin. Bergos, *Bergen*, urbs Scandinaviæ marit. in ora occ. (ubi meridionalis incipit) Norvegiæ, illius tempor. & regia, episc. sub Archiep. Nidrosiensi, à prom. Cimbrorom 60. leuc. inter occ. & Bor. contra Britanoiam secund. hoc est, contra Scotiam in occ. distant. Tametsi Plin. illam ins. facit apud Britanoiam, à qua tamen ad 20. leuc. mari distat.

¶ Bergos, quę & Berga, sita est in sinu flexuoso, vulgò *Carmasond*, cum arce valida Bergenhusium dicta. Ipsa Indigenis *Baern*, Gallis *Bergue*, & Italia ac Hispania *Berga* dicitur, gaudetque portu capaci & commodo, editis montibus cincto. Distat 300. mill. Germanicis a Wardbusia arce Norvvegiæ ultima & Septentrionaliori, 60. à Nidrosia, & 80. ab ora proximiori Scotiæ in occasum. Ab ea regio adjacens dicitur Bergensis Præfectura; paretque Regi Danię cum tota Norvegia.

Ptol. Ant. Bergula, quæ & Bergulæ, & Arcadiopolis, teste Cedreno, *Bergas* Mercat. & al. urbs episc. Thraciæ mediterr. inter Hadrianopolim ad occ. 54. & Heracleam ad ort. 47. mill. pass. nunc inter metropolea habita.

¶ Bergula sedet in Copialica regione Thraciæ, prope montem Rhodope, & inter fluvios Melam & Arxum.

Ptol. Bergusia, Percosa vel Pertusa Ant. *Pertus*, teste Beuth. cum Varrerio, opp. olim, nunc vic. Hisp. citer. in Catalaunia, inter Papirianum 4. & Juncariam 3. leuc. à Gerunda 8. in Bor. Papirianum versùs, apud Pyrenęi mont. jugum. Pop. Bargusii Liv. & forsan Steph. Al. est *Berga*, opp. Catalaunię, inter Minorissam urb. 6. & Jugum Cereranorum supra 5. leuc. distans.

¶ Bergusia aliis oppidum est Ilergetum, ad Sicorim flu. ubi nunc *Balaguier* urbs Catalonię, 5. leucis supra Ilerdam. Vide Ballegarium.

Ant. Bergusia altera, *Burgoin*, opp. Gall. Narbon. in Delphinatu, apud Sabaudiæ fines, inter Lugdonum 6. & Cambericum urbem Sabaodię 10. leuc.

¶ Bergusia, quæ Bergusium aliis, vulgo *Bourgoin*, dicitur, estque oppidulum 5. leucis à Vienna in ortum.

Vet. Trad. Beriosola, *Belinzona*, opp. Insub. ad Ticinum fluv. inter Mediolanum & Uriam Helvetiorum primam urbem occurrentem supra 50. mill. pass. Vide Belitio.

¶ Berjolium, *Barjols*, oppidulum Franciæ, in Provincia. Vix tribus leucis distat à Brinolio in septentrionem, & quinque à Reiia in austrum.

Berlinum, *Berlin*, urbs Germ. præclara, in Marchia Brandenburg. ad Goylam fluv. Principis sedes, à Viteberga 12. leuc. Francofordiam ad Oderam versùs 9. de quo lib. 5. itin.

Linquere Berlinum Phœbo surgente placebat,
Wistochium versus & ire viam.

Scrip. Germ. Berlinum urbs est permunita, in media Marchia Brandeburgica, ad Sprevum fluvium, 10. leucis distat à Vitteberga versùs Boream; nuncque primaria totius Marchiae censetur, & Electoria Brandeburgici sedes. Urbs duplex est, cujus pars una propriè Berlinum, altera, quæ cis Sprevum, Colonia dicitur.

Ptol. Bermius, mons Maced. (non Thessaliæ, ut in Thes. Ling. Lat.) in austrum vergens, in Epiri & Thessaliæ conf. Pindo finitimus: ad cujus radices Myeza, Ariniom, & Cremenę oppida. Ibi etiam lacos, ab eo Bermicus appellatus.

¶ Berna, *Bern* incolis, *Berne* Gallis, urbs Helvetiorum ampla & potens, ab urso sic dicta, & condita a Bertoldo Duce Zeringhensi. Sita est ad Arolam fluvium, inter Salodurum & Friburgum; estque caput Bernensis pagi amplissimi, qui anno 1353. aliis unitus fuit.

¶ Bernaburgum, *Bernbourg*, urbecula Germaniae, cum castro, in Saxonia superiori & Principatu Anhaltino, ad Salam fluvium, ubi Vipperam recipit, 4. leucis Germanicis distat a Magdeburgo in meridiem, & totidem à Dessavia in occasum.

¶ Bernardi urbs, *Bernstad*, urbecula Germaniæ, in Silesia & Ducatu Olsnensi, ad Veidam amnem. Tribus leucis distat ab Uratislavia in ortum versùs Poloniam.

Bernenses, populi Rhetiæ, quorum urb. *Bern*, teste Ortel. qui valde fallitur; cum Berna urbs sit Helvetiorum, inter Salodorum & Friburgum urbes sita, apud fines Equestrium, longissimè à finibus Rhętorum distans.

¶ Bernenses hi populi sunt forsitan Veronenses, qui alias sub Rhætis continebantur, testibus Plinio & aliis, quanquam communius in Gallia Transpadana in finibus Cenomanorum ponatur eorum primaria Verona, *Verone*. Vide ibi.

Beroa, Berrhœa al. Vide ibi.

Ant. Strab. Ptol. Berones, popul. Hisp. Tarracon. Cantabris finitimi, quorum oppid. *Briones* esse videtur, Dominicopoli proximum, inde 3. leuc. Burgos in occ. versùs 11. A Silio Verones nominari videntur a Verone fluv. cujus mem. Martial. Vide ibi.

¶ Berones populi fuere sub Celtiberis, inter Autrigones, Caristos, & Pelendones, juxta Iberum flov. ubi nunc pars Rivogię provinciæ. Eorum primaria erat Tritium, quæ nunc *Triejo* quibusdam, & eorum vestigium elucet in oppido *Briones*, ad Iberum fluv. ubi recipit Tironem amnem, 6. leucis à Dominicopoli in Boream.

Strab. Beronice, urbs Ægypti, ad sinum Arabicum, *Chosair*, sic dicta à matre Ptolemęi Philadelphi Regis. Vide Berenice.

Plin. Strab. Ptol. & al. Berrhoea urbs gemina; una in Maced. apud mont. Bermii radices, *Veria*, teste Soph. *Boor* Turcis, teste Leuncl. inter Thessalonicam ad Cæc. 50. & Dium in austrum 33. mill. pass. Pellæ proximior, ad Haliacmonem fluv. episc. sub Archiep. Thessalonicensi; nunc metrop. Altera in Syria, Plin. Beroea, Berœa Anton. Beroe, Steph. *Aleppo* nunc, testib. Zonara, Cedreno, P. Gyll. & al. media inter Antiochiam & Hierapolim ad 30. mill. pass. inter Chalcidem 18. & Hemesam 42. urbs maxima totius Syriæ, à Damasco itinere 10. dierum in Bor. distans. Scribitur & Beroe à Beroe Dorycli conjugi, de qua Virg. lib. 5. Æn.

Fit Beroe Ismaris conjux longæva Dorycli.

¶ Berrhoea multis nunc *Alep* dicitur. Sedet ad fluvium Marsyam, in Syria, 140. mill. passibus à Damasco in Boream, & 40. ab Euphrate fluvio in occasum; estque nunc emporium celebre, cum innumeris incolis, maxime Europaeis, qui eo ob mercimonia conveniunt. Habet in circuitu 8. milliaria, castrum sat munitum, & tria suburbia. Aliis autem *Alep* est Hierapolis, teste Sansone. Berrhoea autem Macedoniae est in Æmathia regione, prope Ludiam flovium, & inter Aliacmonem & Axium flu. 30. milliar. à Pidne, & totidem a Pella.

Lib. Reg. Bersabee, *Gibelin*, Brochard. Gistello & Volaterrano testib. vel *Galyn* al. *Bethgebrim* Arabicè, teste G. Tyrio urbs Palaestinae, regni Judaici quondam terminus ad meridiem à Gaza 8. mill. pass. in ort. ab Hebron supra 20. in austrum.

Ant. Bersioum, vel Belsinum, locus Gall. Celt. apud Lugdunum, 12. mill. pass. ab eo distans.

¶ Bertolgada, *Bertolchgaden*, oppidum Germaniae, in Bavaria inferiori & ditione Salisburgensi, ad amnem Aham, cujus præpositus loci dominus, tribus leucis distat à Salisburgo in austrum.

Bervaldia, *Bervvalde*, urbs parva Germaniae, in nova Marchia Brandeburgica, & in ditione Electoris cognominis, nota foedere inito inter Reges Franciæ & Sueciae, & Principes Germaniæ anno 1631. Justa stagnum sedet, & vix una leuca distat ab Odera fluvio, et ferè quatuor à Lansperga in occasum.

Ptol. Berubium, prom. Albionis, *Dunis Bei*, teste Buchanano, *Dume* Boeth. prom. Scotiae, in ora orientali. Al. *The cape of S. Andrevvs* appellant, apud Andreapolim urbem.

¶ Berubium, seu Beruvium, promont. Scotię, maximè in Boream extensum, contra Orcades insulas. Nunc *Dungesby head* dicitur, in Cathanesia regione, ubi aliàs Cornabii populi. Sed longissimè distat ab Andreapoli.

Scrip. Brit. Bervicium, *Bervvick & Barvvick*, urbs Albionis, in ora orientali, in Angliæ Scotięque confin. probè munita, ab Anglia Scotia erepta, inter Dunelmum ad merid. 60. & Edimburgum Scotorum regiam ad septent. 30. mill. Angl. distans. Veterib. Bremenium dicta putatur.

Bervvicum sedet ad ostium Tuedae flovii, & nunc in Anglia censetur, in Northumbria, cùm aliàs fuerit in Marchia provincia Scotiae, 40. milliaribus distat à Dunelmo. Bremenum autem antiquorum est vicus, *Brampton*, 15. milliar. inde distans. Vide ibi.

Bery-

Strab. Plin. Ptol. & al. Berytus, *Baruti*, colon. & urbs archiep. Phœniciæ littoralis sub Patr. Antiocheno, inter Byblum ad arctos 34. & Sidonem in austrum 30. mill. pass. a Tripoli 70. ex itin. Anton. sed apud recent. inter Tripolim 40. & Damascum 60. urbs clara, & empor. celebre. Cujus mem. Dionys. Afer.

Antiquamque Tyrum, Beryti & mœnia grata:

Plin. Amm. Steph. Besbicus, *Calonio* Mercat. & Bellon. *Zogna* Theveto ul. *Isola del Principe*, ins. Propontidis, a bostio Rhyndaci fluv. 18. mill. pass. distans, Proconneso finitima: quæ & Besbycus scribitur.

¶ Besbria, *la Besbre*, amnis Galliæ, in Boiis, qui ex Monmorillone ortus, castrum & oppidum *la Palice* perluit, & deinde ad Borbonium in Ligerim cadit.

Steph. Bescia, Vescia Liv. Vescianum Cic. *Vesciano*, opp. Camp. in Hirpinorum confin. apud Nolam urb. teste Ambr. Leone.

Liv. Besidię, *Bisignano*, teste Scipion. Mazzella, quasi Besidianum, urbs Brutiorum, in Calab. cit. episc. exempta, titulo Principatus clara, inter Consentiam 25. & Roscianum 20. mill. pass.

¶ Besidiae, qui & Dedisiae quibusdam, nunc Bisinianum, urbs est in colle, cum arce, ad Cotilum fluvium, qui paulo infra cadit in Crathim. Distat 25. milliaribus à Rosciano in occasum, & totidem à mari Tirrheno; nuncque paucis constat incolis.

¶ Besingitis, regio Asiae, in India extra Gangem, ubi nunc regnum Peguanum. Ejus primatia erat Besynga urbs, quæ nunc *Pegu* à multis creditur.

Plin. Mel. Ant. Besippo, Bæsippo Ptol. *Ciclana*, teste Schotto, oppid. Hisp. Bæt. in ora, inter Calpen 36. & Gades 30. mill. pass. ex itin. Anton. ubi numeri depravati. Nam Ciclena oppid. a Gadibus 2. leuc. tantum distat, inter Conilium & Portum regalem.

¶ Bæsippo aliis est *Vegel*, oppidulum Andaluziae, prope oram littoralem, 5. leucis a Gadibus in austrum, & 10. a Calpe in occasum: & paucis constat incolis, prope Conilium.

¶ Bessarabia, provincia magni regni Hungariae, quae nunc dicitur *Bessarabie*; estque inter Podoliam, Moldaviam, Danubium fluvium, et mare Nigrum, sub dominio Turcarum, ibi urbs praecipua Moncastrum, et Tartari populi aliquot.

Cæs. Strab. Liv. Bessi, pop. Thraciae seu Mysiae, in conf. ad Haemum mont. incolentes, quorum reg. *Bessarabia*, in Mysia infer. nominatur. Alii in Thracia locantur a Plin. et Sol. inter Strymonem et Nestum flum. Bosniae etiam reg. *Bessen* vulgò, a Bessis pop. eo ex Mysia profectis nomen traditur. Hos mem. Ovid. lib. 3. trist. eleg. 10.

Sauromatæ cingunt fera gens, Bessique, Getæque.

¶ Bessi populi fuere Thraciae, à quibus Bessica regio dicta fuit juxta Hebrum fluvium, inter Hęmum et Pangaeum montes. Eorum praecipua urbs fuit Philippopolis; sed longè distat à Bessarabia provincia.

¶ Besteda, *Bestede*, aliter *Kronningesgard*, arx Islandiae, ubi Prorex Insulae pro Rege Daniae commoratur, in parte meridionali ins.

¶ Besyngitis, regio Asiae, in India extra Gangem. Vide Besingitis.

¶ Beta, *Beta*, fluvius Americae meridionalis et regionis Parię. Cadit in Orenocum fluvium.

Ant. Betarum, sive Betharum, opp. olim, nunc pagus, (vide Betharo) inter Cæsaream 18. et Diospolim 22. mil. pass. alibi verò 28.

Plin. Tac. Betasii, pop. Belgii, in Brabantia, teste B. Rhenano, quorum tractus *Pelandt* appellatur, et vic. *Beetz*, teste P. Divaeo, nomen antiq. referre videtur. Al. horum urbem Betbuolam in Artesia esse volunt.

¶ Betasii populi dicuntur à Tacito, qui aliis sunt Aduatici, inter Scaldim et Mosam fluvios, ubi nunc Geminiacum & Perviciacum, & major pars Comitatus Namurcensis. Sed longè distabant a Bethunia urbe Artesiae.

Sal. Liv. Beterones, pop. Hisp. Tarracon. inter Saguntum & Lirism: quorum adhuc manet pag. exiguus, vulgò *Beters* ubi Hamilchar Carthaginens. cęsus est.

Dent. Bethania, opp. sive castellum olim Judaeae, nunc vicus proximus Hierosolymis, juxta mont. Olivetum, ab Hierosolymis 2. mill. pass. praedicto mont. interjecto, ab Hiericho 20. Bethania altera trans Jordanem fluv. Mem. Bethaniæ. Sedul. lib. 4.

Talia Davidicam post facta reliquerat urbem,
Bethania victus petens.

Betharia, campus palæstinę, ubi Zacharias Propheta sepultus est apud Eleutheropolim urb. inde 5. mill. pass. ab Hierosolymis 20.

Betharo, Baetharrus Steph. opp. Palęstine, inter Caesaream & Diospolim in austrum vergentem, inde 18. hinc 22. mill. pass.

Bethel, *Sargerug*, teste Beniamin, opp. Palaestinę, in terra Beniamin, ab Hierosolymis 22. mill. pass. quod & Luza & Bethaven, hoc est, domus iniquitatis dictum fuit, quod per se domus Dei significat. *Ant.*

Bethleem, priùs Ephrata, à Jebusęis condita, unde forsan Bethulene toparchia Plin. urbs Judeę, episc. sub Patr. Hierosolymitano a Paschali II. Pont. Max. effecta, cum cœnobio, quod manet urbe excisa, ab Hierosolymis 7. mill. pass. Hebron versùs in austrum. Episcopatus illius manet apud Gallos: episcopatus n. in xenodochio apud Clametium opp. agri Altissiodorens. loci praefectus sedem habet; sicuti Nazarenus Archiep. Baroli in Apulia, qui & Carmeli et Mont. viridis etiam Episcopus est. Hinc Bethleemiticis nomen. gent. et Bethlaeus. Mem. urbis Juvenc. lib. 1. *Bibl.*

Hospitium amborum Bethlem sub mœnibus urbis. Sedul. lib. 2.

Talia Bethlaic dum signa geruntur in oris. *Joseph.*

Bethmaus, vicus Palæstinæ, apud Tiberiadem, 4. tantùm stad. inde distans. *Bibl.*

Bethsaida, opp. Palæstinæ, apud lacum Genesareth, quę & Julis, à Nepthali 6. mill. pass. distans in austrum Magdalum castrum versùs, Tiberiadi quoque propinquum, ac Bethuliæ & Scythopoli, à Nazareth 20. mill. pass. Penè excisum jacet, nomen antiq. retinens.

Bethsames, opp. Palæstinæ geminum, unum in tribu Nephthalim, alterum in tribu Beniamin, teste D. Hieron. Posterius Accaron urbi finitimum est, 8. mill. pass. inde distans Hierosolymam versùs. *Bibl.*

Bethsan, urbs Palaest. apud lacum Genesareth. Vide Scythopolis. *Bibl.*

Bethsor, sive Bethsur, *Bethoron*, oppid. Palęst. in tribu Juda, sive Beniamin, ab Hierosolymis 20. mill. pass. apud Chebron, teste D. Hieron. *Bibl.*

¶ Bethunia, *Betune*, urbs Belgii probè munita, in Comitatu Artesiæ, ad amnem *Biette*, octo leucis ab Atrebato in Boream, & 5. ab Aria. Subest dominio Francorum ab anno 1646.

Bethuria, reg. Hisp. Lusit. *Estremadura*. Vide Beturia. *Hir.*

Beticolæ sive Bæticolæ, pop. Hisp. circa Betim flu. incolentes. Sil. lib. 1. *Sil.*

Beticolasque viros spatiis agitabat iniquis.

Betis, fluv. Hisp. Bæt. Vide Bætis.

¶ Betisiacum, *Betisi*, oppidulum Francię, in provincia Insulæ Franciae & Valesio agro, tribus leucis à Compendio in austrum, & non procul ab Oesia fluv.

Betius, fluv. Arabiae fel. ex Zamito mont. oriens, seque in mare rubrum exonerans. Vide Zametes. *Ptol.*

¶ Betius fluvius à quibusdam *Chaibar* dicitur, & prope Meccam labitur, posteaque in mare Rubrum se exonerat.

¶ Bettonium, *Bettona*, oppid. Umbriæ, in Italia, olim urbs episc. inter Perusiam & Assisium. Vide Vettonium.

Betulia, oppid. Galilęæ, in Ptolemaidem & Tiberiadem; inde 35. hinc 6. mill. pass. teste Brochardo, non longè à Nephtali & Dothain, & à Cana Galilææ 13. mil. pass. *Bibl.*

Betullo, fluv. & opp. Hisp. cit. opp. *Badalona*, (non *Beson*, ut in Thes. Ling. Lat.) & fluv. *Beson*. Vide Betulo. *Mel.*

Betulo, opp. Hisp. Bęt. apud Bistiam & Ubedam excisum, teste Mar. *Liv.*

Betys, fluv. Hisp. Bæt. sic apud Claud. de laudibus Stil. lib. 2. *Claud.*

Sustinet, ut patriam commendet purpura Betym.

Vide Bætis.

¶ Bevelandia, *Beveland*, insula Belgii, in Zelandię Comitatu, quę anno 1532. inundatione maris duplex insula effecta est. Ejus pars septentrionalis, quae & minor, Nort Bevelandia dicitur; quae verò ad austrum, Zud Bevelandia nominatur, ubi Goesa, *Ter Goes*, oppidum lautum & munitum, sub Hollandis una cum insulis.

¶ Beugesia, *le Bugey*, regiuncula Galliae partim & Sabaudiae, à Rhodano fluv. bifariam secta, cujus pars quae cis Rhodanum, juris est Francici ab anno 1600. una cum Bressia ei adjacente, & ejus primatia est Bellicum.

¶ Beu-

¶ Beutha, *Beuthen*, oppidum Germaniae, in Silesia, ad fluvium Oderam, in Ducatu Glogaviensi. 2. leucis distat à Glogavia in septentrionem, 3. à confinio Poloniæ in occasum, & 4. à Sagano in ortum.

¶ Biafara, *Biafara*, urbs Africae, in Guinea regione, regni cognominis caput, juxta fluvium *dos Camarones* dictum, in mediterraneis, versùs regnum Benini in ortum.

¶ Bialacetia, *Bialacerkiew*, urbs Poloniae, in Volhinia Inferiori, ad fluv. *Ros*. Dicitur & *Bialacerkiovv*: distatque à Kiovia 14. leucis in meridiem.

¶ Bialagrodenses Tartari, *ceux de Bialogrod*, populi Tartariae Precopensis, versùs ostia Danubii fluvii, sic dicti a Bialogroda urbe Bessarabiae, prope mare Nigrum, & sub dominio Turcarum.

Ptol. * Biandina, sive, ut al. cod. habent, Biadyna, opp. Peloponnesi, in Laconica, in ora littorea, *Prignico*, teste Nig. apud ostia Eurotae Maleam prom. in ort. versùs. Al. urb. *Rampano*. * manuscr. Selden. Βιανδίνα.

¶ Biandina a multis *Rampano* nunc dicitur, juxta sinum Laconicum, & inter Maleam promontorium, & ostia Eurotae fluvii.

Plin. *Ptol.* Biatia, *Baeza*, urbs Hisp. Baet. apud Baetim fluv. olim episc. sub Archiep. Toletano, Ubedae urb. vicina, ab ea 2. leuc. distans, in Vandalitia, anno sal. 1232. una cum Ubeda à Christianis recuperata, supra 200. mill. Maurorum caesis.

Bibacum, *Bibrach*, urbs Germ. libera, in Suevia, ab Ulma 3. leuc. Constantiam versùs distans.

¶ Bibacum aliter Biberacum dicitur; estque urbs Imperialis Sueviae, in Algovia, ad amnem Rusiam, à qua non procul aquae sunt salubres Jordanis dictae.

Ptol. Bibali, pop. Hisp. Tarracon. quorum opp. Forum Bibalorum, vulgò *Fomillum*, dicitur, nunc pag.

¶ Bibali populi erant sub Callaicis Braccariis, & Forum Bibalorum erat ad Lethem fluvium, ubi nunc pagus *Celme*, in Gallaecia.

Ptol. Bibasis, Hypasis Plin. Hypanis Strab. fluv. Indiae cit. Vide Hypanis.

Suet. Biberiacum, *Labina*, opp. agri Cremonens. ad Ollium fluv. Vide Bebriacum. Hic Otho à Vitellianis superatus.

Ant. Bibiscum, Ubiscum in aliis, *Vivie*, teste Siml. opp. Gal. Narbonens. ad lacum Lemanum, inter Octodurum 32. & Aventicum opp. Helvetiorum, sive Equestrium in Bor. 29. mill. pass. a Seduno 57. in occ. à Lausonio 23.

¶ Bibiscum, seu Viviscus, *Vevay*, castrum est Helvetiorum ad lacum Lemanum, in Romana regiuncula pagi Bernensis, 4. leucis distat à Lausana in ortum, & 8. ab Octoduro.

Ant. Bibium, sive, ut habent al. cod. Bilbilis, vel etiam Bibilis, *Beligrad*, opp. Japodum, in Carniolae & Liburniae conf. a Senia urb. Liburnica 38. mill. pass. in Bor. Sisciam versùs 59. Arupeno finitimum, ab eo 18. mill.

¶ Bibium oppidum fuit Japodum, in Liburnia, prope Colapim fluvium, decem milliaribus à Metulo in ortum, & prope ejus rudera erectum fuit ultimo seculo Carolostadium, oppidum probè munitum, in Croatia, quae Austriaco paret. Sed longè distat a Billigretia urbecula Carniolae superioris, ad amnem *Billi*, prope Labacum. Vide Carolostadium.

¶ Bible, quae & Digha, urbs Asiae, in Babylonia regione, ad Tygrim fluv. 15. milliaribus infra Ctesiphontem, forsan nunc *Cormaba*.

Ovid. Biblis, fons Lyciae, in quem Biblis soror Cauni conversa est, teste Ovid. lib. 9. Metam.

Sic lacrymis consumpta suis Phœbeja Biblis.

Corn. Tac. Bibonum, *Bebelingen*, ut aliquibus videtur, opp. Sueviae, ad Nicrum fluv. Sed, teste Rhenano, *Bebenhausen* est oppid. Sueviae in Duc. Wirtenbergens. inter Tubingam 1. & Villam urbem 3. leuc. quod & Febiana castra. Vide ibi. *Bebelingen* verò, seu *Bebling*, oppid est ejusd. tractat. inter Villam & Phorcenam, hinc vix 2. inde 4. leuc. distans.

¶ Bibonum quid sit, non constat, *Bebling* est oppidulum Ducatus Wirtembergensis 2. leucis à Villa Tubingam versùs, & 2. leucis à Nicro fluvio, & *Bebenhausen* est vicus prope Tubingam.

Cæs. Strab. Bibracte, *Beurect*, (non *Beaulne*, ut apud Thes. Ling. Lat.) teste Jo. Macario, opp. olim Heduorum praeclarum, nunc vic. Burgundiae, apud Belnam oppid. clarissimum, obscurus, ab Augustoduno supra 4. leuc. à Divione 7. Sed Orontius putat Bibracte esse ipsam Belnam, quae videtur ex ruinis illius exstructa, potestque novum Bibracte appellari, non vetus, quod adhuc monstratur.

Cæs. Bibrax, *Braine*, teste Henr. Leodio, oppid. Gall. Belg. in finibus Suessionum, ab illis 4. leuc. vel *Bray* Henr. Steph. oppid. Comit. Retelens. Al. ut Vigenereo, *Bresne*.

¶ Bibrax nunc est *Brayne*, oppidulum Campaniae, ad Vidulam fluv. & in Diœcesi Suessionensi; estque medium inter Fimas & Suessiones.

Cæs. Bibroci, pop. Britaniae *Bibrogger*, teste Glareano; sed G. Camd. *The hundred of Bray*, tractus Angliae, in Bercheria regione, apud Windesoram: quod magis probo.

Val. Flac. Bice, Byce Ptol. palus Sarmatiae Europ. ad paludem Maeoticam, circa isthmum Tauricae Chersonesi, Burges Plin. quod nomen etiam est fluv. *Besohan*, teste Mol. De qua Val. lib. 6. Argon.

Ptol. *Quique lacum cinxere Bicen; non defuit Auxur.*

Bicurgium, *Erffurdt*, teste Pyramio, aliis *Erfurt*, et *Erdfurt*, urbs Germ. amplissima, Thuringiae caput, ad Getam fluv. media inter Herbipolim urbem Franconiæ, & Vitebergam urbem Saxoniæ in Cæciam 22. leuc.

¶ Bicurgium quibusdam est *Erford*, urbs ad Jeram fluv. inter Vimariam & Gotham, 13. leucis à Lipsia, & Academia sua celebris. Paret Electori Moguntino à paucis annis cum tractu adjacente. Aliis est *Zwickau*. Vide Ersodia.

Ant. Bidajum, *Dietmaning*, teste Laz. opp. Norici, in Bavaria, in tractu Salisburgens. non in Austria, ut scribit Ortel. inter Pontes Oeni 3. & Salisburgum in Eurum 5. leuc. Simlero est *Birckhausen*, opp. proximum, al. *Lauffen*, à Salisburgo 3. leuc.

¶ Bidajum, seu Bedajum, Cluverio, Sansoni, & aliis est *Buisburg*, vicus Bavariæ, prope oppidum *Trosperg*, in confinio tractus Salisburgensis, ad Alazam fluv. qui paulò infrà cadit in Oenum. Vide Badacum.

Cæs. ¶ Bidascia, *Bidasche*, castrum Galliæ, in Benearnia, ad fluv. *Bidouse*, Principatus titulo clarum, in Vascitania, 5. leucis distat a Bajona in ortum Ortesium versùs.

¶ Bidasso, *Bidassoa*, fluvius parvus, Galliam ab Hispania separans. Oritur ex Pyrenæis montibus infra Mayam castrum, & post cursum aliquot leucarum, in Oceanum Cantabricum se exonerat prope Hondarabiam.

Calc. Cic. Plin. Bidina, seu Bidinum, urbs Mysiæ sup. Vide Bydena.

Bidini, pop. Siciliæ, quorum opp. Bidis Cic. *Bidini*, inter Syracusas & Ennam ad 30. mill. pass. vel, teste Faz. opp. excisum, nunc vic. *S. Giovanni d'Abidini* vulgò, à Syracusis 15. mill. pass. versùs Ennam & Leontinos, ubi ejus rudera cernuntur.

¶ Bidis, oppidulum Siciliae insulae, in mediterraneis, nunc *S. Giovanni di Bidini* vicus, 6. milliaribus ab ora littorali, in valle Neotina.

Semp. Germ. Bidiscum, *Bisch*, opp. & Comitat. Germ. super. in Alsatia, inter Hagenoam 5. & Bipontum 6. leuc.

¶ Bidiscum, seu Bischium, Gallis *Biche*, oppidum est Germaniae, quod subest Duci Lotharingiæ à multis annis, cùm antea esset ditionis Palatinae. Sedet ad radices montium, cum castro sat tuto: estque ferme medium inter Bipontium & Haguenoam.

Ptol. Biducasses, populi Galliæ, nunc in Normannia inferiori, ubi tractus *le Bessin*, dictus, & urbs Bajocum *Bayeux*. Dicuntur & Bajocasses. Vide ibi.

* Biducenses, popul. Gall. Celt. in ora Normanniæ, apud fines Britanniæ min. (*Selden. manuscript. Βιδουκήσιοι in Pal.

¶ Biducenses populi meliùs dicuntur Biducasses & Rajocasses. Vide ibi.

¶ Bielca, *Bielsko*, urbs regni Poloniæ, in Podlassia provincia, cum arce munita. Sita est ad Bialam amnem, inter Bressiciam & Grodnam urbes.

¶ Bienna, *Bienne*, urbecula Helvetiorum, incolis *Biel*, juxta lacum cognominem, media inter Neocomum & Solodurum, Olim erat in ditione Episcopi Basileensis; sed ab anno 1547. fœdere juncta est Helvetiis.

¶ Bientinus lacus, *Lago di Bientina*, aliter *di Sesto*, lacus italiae, in Etruria, partim in agro Lucensi, & partim in agro Pisano, ubi vicus *Bientina*, in ditione magni Ducis, 6. milliaribus distat à Lucca, & 2. circiter ab Arno fluvio.

Ptol. Biessi, pop. Sarmat. Europ. Vide Bessi; sunt enim iidem.

¶ Biessi populi fuere sub Peucinis contenti, inter montes Carpatem & Peucem, versùs fontes Tiræ fluvii, ubi nunc Polkutia regio Poloniæ.

Conc. Lib. Bigastrum urbs fuit episc. sub Archiepisc. Toletano, in Hisp. Tarrac. in eo tractu qui *la Mancha* nominatur, versùs Cazorlam opp. Bagastra apud Jo. Marianam legitur, qui illam Oriolæ urb. proximam facit, quod una illius urbis porta adhuc *Magastra* quasi Bagastrensis nominetur. Quod etiam Morali probatur.

¶ Bigenum, *Bgen*, oppidum Asiæ, in ea parte Japoniæ insulæ quæ *Niphon* dicitur, aliquot milliaribus ab ora distans, & 60. circiter mille passibus ab urbe Meaco in occasum hibernom, Brietio teste.

Liv. Ptol. Bigerra, *Bejar*, testibus Vasæo, Beuthero, & Mariana, oppid. Hisp. Tarracon. in Bastetania, apud conf. regni Valentiae, Castellae, & Murciæ, Villenae urb. proximum, 2. leuc. ab ea distans: quod & Apiarium Latinè dicitur. Aliis est ipsa *Villena* urbs & Marchionatus in regno Castellae, ab Alonis 8. leuc. in occ. à Murcia 12. in Bor.

¶ Bigerra aliis est *Pasquera*, vicus Castellae novae, In confinio regni Valentiae, & prope fluvium *Cauriel*, qui paulò post cadit in Sucronem, inter Concham & Villenam.

Cæsar. Bigerriones, sive Bigerrones, ut al. cod. habent, Bigerri Plin. (non Begerri, ut habet Thes. Ling. Lat.) Begeritani Auson. pop. Gall. Aquit. ad mont. Pyrenaeum in Hisp. confinio, quorum reg. *Bigorre*, testibus Orontio Vineto, & Scaligero, nominatur, Comitatus. In ea Bigorra, seu Bigerra urbs episc. cujus mentio in Concil. Matisconensi fit; Tarba nunc urb. & Lapurdum oppid. cum aliquot aliis. Bearniae reg. attigua est in occ. vergenti.

¶ Biguba, *Biguba*, regnum Africae, in Nigritia regione juxta fluvium Nigrum, ubi primum in duo brachia partitur, & recipit Bigubam fluvium, teste Petro du Val. Ibi Cantori regnum à quibusdam ponitur.

Ptol. Bilaena, *Perna*, teste Cast. ex conjectura, & aliqua nominis allusione, urbs Arab. fel. in ora maris Rubri ad ort. Gerræ urb. quondam claræ proxima. Bilbana habent Lat. codices.

¶ Bilbaum, *Bilbao*; urbs Hispaniae; & Biscayae caput, ad Nervium fluvium, 2. ab Oceano milliaribus. Vide Fluviobriga.

Strab. Bilbilis, Bilbis Ptol. *Baubola* seu *Bambola*, testibus Hieron. Zurita, & Ant. Augustino, urbs excisa Hisp. Tarrac. in Celtiberis, in monte, apud Salonem fluv. subterfluentem, (nunc pag.) apud *Catalayud*, à Mauris condita, & de conditoris nomine dicta, urbs regni Aragonii, quæ nova Bilbilis dici potest, inter Cæsaraugustam 14. & Segontiam 16. leuc. in via quae Toletum & Madritum ducit, occurrens. Pop. Bilbilitani.

Vragg. Bilbilis etiam ejusdem loci fluv. in Salonem influens, ferri temperaturae aptissimus, *Xiloca* vulgò, teste Varrerio. De Bilbili Mart. lib. 1. epigr. 49.

Videbis altam, Liciniane, Bilbilim,
Equis & armis nobilem.

Et lib. 10. epigr. 103.

Municipes Augusta mihi quos Bilbilis acri
Monte creat, rapidis quem Salo cingit aquis,

Auson quoque in epist. 25.

Bilbilis, aut haerens scopulis Calagurris habebit.

Hinc Bilbilitanus, a, um, ut Poeta Bilbilitanus, id est, Martialis.

¶ Bilbilis fluvius aliis est *Rio Baubola*, qui juxta & infra Bilbilim in Salonem se exonerat: quod probabilius.

Chron. antiq. Bilbium, *Castillo Villovio*, teste Mor. locus Hisp. Tarracon. apud Nagaram urb. non procul à cœnobio, quod *S. Maria della Cogolla* appellatur.

¶ Biledulgerid, *Biledulgerid*, regio Africae perampla, ubi alias Getuli populi, Cluverio teste. In longum porrigitur ab Oceano usque in Ægyptum; sed non æque lata, habens à Septentrione Barbariam, & à Meridie Zaharam seu Desertum. Ejus partes sunt Susa, Dara, Segelomessa, Tegorarinum, Tafleta, Zeb, Biledulgerid propria, & Desertum Barcae.

¶ Bilina, *Bilina*, lacus & fluvius Sueciae, in Sundheda regiuncula Helsingiae provinciae, quam mediam secat.

Tyrio. Bilis, locus Palaestinae, Hierosolymis proximus ad 5. mill. pass. *Mahomena* vulgò, teste Guil. Tyrio.

¶ Billena, *Bille*, amnis Germaniae, in Vagria ortus, Saxoniam inferiorem ab Holsatia dividit, & postea ad Hamburgum in Albim fluvium se exonerat.

¶ Billomum, *Billom*, urbecula Galliæ, in Alvernia provincia, quinque leucis à Claromonte in ortum.

¶ Bilstinum, seu Bilistinum, *Beilstein*, oppidulum Germaniæ, in Veteravia regione Franconiae, Comitatus cognominis caput, inter Confluentias & Marpurgum, 7. leucis ab utraque urbe.

Bilumnum, *Beauvois*, teste Siml. opp. Gall. Narbon. in Sabaudia, à Tarantasia 13. mill. pass. versùs Viennam distans. *Ant.*

¶ Bimina, *Bimini*, insula Americae septentrionalis, & una ea Lucaiis, non longè ab ora Floridae regionis, & ad meridiem insulae Bahamae, in eo tractu ubi aestus maris vehemens est admodum.

Bimonium, seu potiùs Binovium, vel Vinovium, (est enim varia lectio) *Binchester*, teste Camd. opp. Albionis in Anglia. (in episcopatu Dunelmensi, à Dunelmo ad 7. mill. pass. in austrum. *Ant.*

Binae, & Bacenas, *Binasco*, teste Gaud. Merula, pag. Insubriae in via, medio itinere inter Papiam et Mediolanum occurrens, ubi caupunae multae. *Trad. Antiq.*

Binchium, *Bins*, seu *Binch*, opp. Belgii, in Hannonia à Montibus urb. 3. leuc. in ortum, à Malbodio 4. in Bor. & Caec. *Scrip. Belg.*

¶ Binchium sedet prope fluv. Henium, qui in eo tractu oritur; ibique in viciniis alias erat superbissimum palatium Mariae Hungariae Reginae, in cineres redactum anno 1554. postea tantisper reparatum, et *Marimont* dictum. Oppidum autem olim amplum nunc defecit; sed est permunitum à Gallis, quibus subest ab anno 1667. cum tractu adjacente.

Bingium, *Bingen*, opp. Germ. super. ad Rhenum, ubi is Nabam fluv. excipit, cum cœnobio, à Moguntia 4. leuc. in Circ. Colon. Agripp. versùs. *Tac. Marc. Ant.*

¶ Bingum, *Bingo*, oppidulum Asiae, in Japoniae parte, quae *Niphon* dicitur, 20. milliaribus distat ab ora littorali in Septentrionem, et 1000. circiter ab urbe Meaco in occasum.

Binovium. Vide Vinovium.

¶ Biobius, *Biobio*, fluvius Americae meridionalis, in regno Chiles. Oritur ex Andibus montibus, et in mare Pacificum se exonerat prope civitatem Conceptionis et Aviquirinam insulam, Alfonso Ovallio teste.

¶ Biorneburgum, *Biorneboarg*, seu *Bierneburg*, urbs Sueciæ in Finlandia septentrionalis, ubi Cumo fluvius in sinum Bothnicum se exonerat ex adverso Helsingiæ. Paucis constat incolis; & 20. leucis distat ab Aboa in Boream.

¶ Biota, aliter Bitbia, hodie *Porto Bota*, vicus Sardiniæ insulæ, cum portu in latere Australi, Brietio teste.

Biottia opp. fuit Macedoniae, ex quo Biottica reg. Chalcidicæ finitima, haud procul ab Olintho, de quo inter Athenienses & Spartanos decertatum est. *Thuc.*

Bipedimui, pop. Gall. Aquit. quorum urbs *Pamiers*, apud Flustates, à Tolosa 7. leuc. in austrum recedens, putatur. *Plin.*

¶ Bipontium, *Zweybrucken* incolis, *Deux ponts* Gallis, urbs Germaniæ, Ducatus Bipontini caput, in Palatinatu Rheni, parva, sed culta, ad amnem *Schwalbe*, cum arce, in Vasgoja regione, 3. leucis à Cæsaropoli in occasum.

Biracellum, *Viarello*, teste Leandro, oppid. Thusciæ, ad lacum Sabatinum, à Braceno 5. mill. pass. distans. Sed hoc vicus Aurelii, teste Volaterr. veterib. dictus. *Ptol.*

¶ Biracellum, *Vicarello*, meliùs dicitur Vicarellum. Vide ibi.

¶ Birca, *Bircka*, urbs aliàs praeclara Sueciæ, & Ostrogothiae caput, bidui itinere ab Upsalia distans. Nunc tota in ruinis jacet, testib. Joanne Messenio & Zeilero.

¶ Birchenfeldia, *Birckenfeld*, oppidum Germaniæ, in Palatinatu Rheni, Principatus caput gentis Palatinæ, in regione *Hunsruck*, prope Nabum fluvium, 5. leucis Germanicis à Treviria in ortum, & 6. à Bingio in occasum.

¶ Birfletum, *Bierulies*, fortalitium Belgii probè munitum, in insula cognomine, in ora Comitatus Flandriæ, ex adverso Isendici, & medium ferme inter Slusas & Axellam, tribus leucis a Gandavo in septentrionem. Subest dominio Hollandorum à multis annis.

Birginum, *Berga*, teste Gerundens. opp. Hisp. citer. in Catalaunia, a Jugo Ceretanorum 5. leuc. in austr. Minorissam urb. versùs. *Scrip. Hisp.*

Birgus, *Barrow*, teste, G. Camd. fluv. Hiberniae, per Lageniam reg. haud procul à Sacro prom. in Ocean. influens. Al. est *Neure* fluv. ingens, non cum Suiro (qui præterlabitur Waterfordiam) in Barrum exceptus, ac in ortum fluens. (Hi tres fluvii, juxta Camden. *Ptol.*

den. ex montibus Bladiois (Hibernicè *Slieu Blooms*, vel *Slove Bloom*) fluunt ; & divisis alveis decurreotes, priusquam Oceanum adeunt, coocordibus se eonsociant aquis, unde tres sorores ab antiquis dicti.

¶ Birgus fluvius, vulgò *Barow*, oritur in Comitatu Reginæ, in Lagenia ; deio auctus aliquot rivis, alluit Rhebam, Cateriogum, Laghliniam, urb. recipitque Neorum, *Nesure*, fluv. qui per Kilkennium labitur, paulò supra Russas, quas rigat, & postea unà cum Svirio, *Sower*, qui Cassiliam, Caricum, & Waterfordiam rigat ; Lageniam à Momonia dividit, & io Oceanum Hibernicum se exonerat.

Birionum. Vide Brionum.

¶ Birooium, *Biron*, castrum Galliae, in Aqoltaoia & agro Petrocorienli, intra montes situm, unde Marescalli duo io historiis celebres; estque medium ferme inter Bergeracum & Cadurcum.

Pers. Birrus, Byrrus P. Diac. seu, ut alii legunt, Pyrrus, fluv. Noriei, *Pusser*, teste Laz. per Cariothiam in Dravum fluens. Ejus mem. Ven. Fortun. in vita S. Mart. lib. 4.

Norica rura petens, ubi Birrus vertitur undis,
Per Dravum itur iter.

Ptol. Birtha, *Bir*, urbs Mesopotamiae, apud Euphratem fluv. quae & Syriae tribuitur, ab Hierapoli sive Halepppo tridui itinere io ortom distans, episc. sub Archiep. Edessaoo. Altera, quae Bithra potiùs, in Mesopotamia urb. hujus nominis est, sive io Babylooia, ad Tigrim fluv.

¶ Birtha, *Bir*, urbs est parva regionis *Diarbeth*, in confioio Syriae, ad Euphratem, & inter Alepum & Orpham, in ditione Turcarum.

Bisa, Vide Byzia.

¶ Bisacium, *Bisaccia*, urbecola italiae, in regno Neapolitano & proviocia Principatus ulterioris, joxta Apeoninum, & 3. tantùm milliaribus ab Alcedonia, & 7. à Monte Viridi. Paucis constat incolis.

Plin. Bisaltae, pop. Thraciae, in Macedoniae conf. sive è contra, circa Amphipolim & Philippos urbes incolentes : ubi Bisaltes fluv. Steph. & Bisaltia reg. Sunt & Bisaltae pop. Sarmatiae Asiaoae, Achaeis finitimi. Horum mem. Val. Flac. lib. 6. Argon.

Proxima Bisalta regio, ductorque Colaxes.

Priorom Virgil. l. 3. Georg.

Bisaltę quo more solet, acerque Colonne.

¶ Bisaltæ populi fuere Macedonię, versùs Thraciam, & joxta Strymonem fluvium, obi alias Euporia oppidum.

¶ Bisamnis, *Bisagno*, amnis Italiae, in Liguria. Oritur ex Apeonino monte, & in mare Mediterraneum se exonerat prope Genuam. Ab aliis Feritor dicitur.

Ptol. Bisanthe, *Rodosto*, orbs episc. Thraciae. Vide Rhaedestum. Hic error io Thes. Ling. Lat. hanc orb. cum Longo muro confuodentis, & eam apud Melanem fluv. describeotis.

¶ Bisargis, oppidum Ilercaonum, in Hispania Tarraconensi, oune forsao vicus *Ribaroja*, in Caralonia, ad Iberum fluvium, Brietio teste, seu, ut aliis placet, *Flix*, oppidum paulò inferius.

¶ Biscaja, *Viscaja* Hispanis, *Biscaye* Gallis, provincia Hispaniae & regni Castellae veteris, ampla, fertilis, & portubus referta, habeos à Septentrione Oceanum Cantabricum, ab Occideute Asturiam, ab Oriente Ipuiçoam, & à meridio Castellam veterem & Alavam provinciam. Ejus praecipuae orbes Bilbaum, Fanum sancti Andreae, Orduoia, et Laredum.

¶ Biscaja nova, *Nueva Viscaja* Hispania, *nouvelle Biscaye* Gallis, regio Amoricae Septentrionalis, sub nova Hispaoia. Vide Nova Biscaja.

¶ Bischium, *Bisch*, oppidum Germaniae, cum castro, antea ditionis Palatioae nuoe autem Lotharingiae. Aliis est Bidiscum. Vide ibi.

¶ Biserta, *Biserte*, urbs Africae, in regno Tunetano, io ora littorali, cum portu sat tuto, sed piratica infamis. Vide Utica.

Ex vita S. Bertulf. Bismaotum, *Bismantua*, mons excelsus, cum pago, in territ. Regii Lepidi, cujus fit mentio in vita S. Bertulphi abbatis.

¶ Bisnagara, *Bisnagar*, regio Asiae, in India citra Gangem, seu potius regnum peramplum inter Malabariam ad austrum, et regna Decani & Golcondae ad Boream, & sub se septem regna cootinet. Ejus urbs praecipua dicitur etiam *Bisnagar*, seu aliter *Chandegry*, in mediterraneis, in via Narsioga, Goam versùs, & 50. leucis ab ora littorali sinus Gangetici,

Bisontio urbs Gall. Bel. maxima Sequanorum : quae Caes. Vesontio, & Ptol. Visontiom dicitur. Hinc Besutium pag. agri Mediolanens. apud lacum Verbanum, non obscurus, quasi Bisuntium, seu Bisontio, à Gallis, ut creditur, teste Merula, conditus, uode nobilis Besutiorum familia Mediolani processit. A Mediolano 40. mill. pass. *Amm. Marc.*

¶ Bisontio, *Besançon*, urbs Galliae Lugdnensis, quae aliter Visuntio, Sequanorum primaria, archiepiscopalis, io Comitato Burguodiae, alias libera, ounc in ditione Regis Hispaniae, pace Monasterieosi. Ad Dubim fluvium sedet ; haberque Academiam superiori seculo fundatam, 21. leucis distat à Dola io ortum, & paulo minus a Graeo. Capta fuit à Gallis anno 1668. sed postea reddita, pace ad Aquisgranom confecta.

Bissonum, *Besson*, sive *Bissen*, teste Vioeto, pag. Aquit. In territ. Burdigalensi, ab ipsa urbe 7. mill. pass. distaos. De qoo Venant. Fort. lib. 2. sic ad Placidium: *Fortu.*

Incola Bissonum vocat hunc de nomine prisco,
Millia septem hinc urbs Burdigalensis abest.

Bistonis, Bistonum stagoum Solin. *Poru*, teste Soph. lacus Thraciae, ubi Bistonia urb. episc. quae & ipsa Porum nominator, sub Archiep. Trajanopolit. Pop. Bistones Plin. Bistooii Steph. Bistonius nom. gent. Ovid. in epist: Paridis. *Ptol.*

Et tuta a bello Bistoniæ ora fuit.

Idem lib. 13. Metam.

Est ubi Troia fuit, Phrygia contraria tellus,
Bistoniis habitata viris.

Bistonis lacus nunc vulgò *Bouron* dicitur, ie Drosica regione Thraciae eis Rhodopen. In eo confluunt multi fluvioli : et vix aliquot milliaribus distat a mari Ægeo. Hinc Bistonia urbs prope mare, ounc etiam *Bouros* dicta. Ab Abdera 15. milliaribus in ortum Maroocam versùs distat.

Bistritia, *Besterce*, Hungaris, *Noesen* & *Noesenstadt* Germanis, urbs Daciae, io Transylvania, a Claudiopoli 4. leuc. in Bor. & Caec. quae Neotidava Ptol. dicta putatur, teste Laz. *Scrip. Germ.*

Bisuldunum, *Besalu*, opp. Hisp. citer. io Catalaooia, cum cœnobio et abbatia praeclara, ioter Gerundam 4. et Papirianum io Bor. 9. leuc. *Scrip. Hisp.*

¶ Bisulduoum oppidulum sedet ad Fluvianum amnem, et 5. leucis distat ab ora maris Mediterraoei. Male habitum fuit hisce ultimis temporibus.

Bisunianum, *Bisignano*, urbs Calabriae cit. episc. olim sub Archiep Rhegino, ounc eaempta. Vide Besidiae. *Curop.*

Bisurgis, fluv. Germ. Vide Visorgis.

Biterrae, *Besiers*. Vide Bliterrae.

Bitetum, *Biteto*, urbs regni Neapolitaoi, in prov. Bariaoa, episc. sob Archiep. Bareosi, 8. milliaribus distat a Bario, & 5. taotùm à Bitonto ; & paocis admodum constat incolis. *Strab.*

Bithias, *Bir*, & *Pornzuch*, teste Nigro, urbs Mesopotamię, ad Euphratem fluv. io Syriæ conf. Aliis *Bishlis*, orbs inter Hierapolim 24. & Edessam 15. mill. pass. à Carrhis 30. in occ. sive Afticum. *Ptol.*

Bithynia, sic à Bithynio Rege nomioata, cum priùs Bebrycia diceretur, reg. Asiæ, ad Euxioom mare cum Ponto, & ad Propontidem contra Thraciam sita, *Becsangil* Castal. *Bursia* al. *Osmanili* Turcis, teste Leuncl. Thracia Asiatica dicta Xeoophooti, Maliande, Crooia, Strymonis, & Thessalis etiam veterib. nominata, teste Plin. Urbes clarę olim Chalcedoo, Nicomedia, Nicæa, Apamia, Heraclea, & quae nunc cæteria praestat, Prusa. Hinc Bithynius, & Bithynicos, a, um, apud Mart. De ea Claud. lib. 2. io Eotrop. *Strab. Plin. Ptol. & al.*

Thyni Thraces erant, qua nunc Bithynia fertur.

Bithyniæ prom. *Capo di Pontinio*, teste Mol. ultra Chalcedonem io ore Pooti. *Ptol.*

¶ Bitum, *Bito*, regnom Africæ, in Nigritarum regione, inter Zanfaram & Beulnum, teste Petro do Val.

¶ Bituntum, *Bitonto*, urbs Italiæ. Vide Butootum.

Biturgia, opp. Hetruriae, qood quidam per errorem *Borgo di San Sepolcro* indigitant, cùm hæc urbs non in Hetruria, sed io Umbria sit, apud Tiberim fluv. à Tiferno 8. mill. pass. in Bor. distans. Potiùs est *Magliano*, oppid. Senens. ditionis, à Telamone 8. mill. pass. Suanam versùs 20. *Ptol.*

¶ Biturgia aliis est *Civitella*, oppidulum Hetruriæ, in domioio Florentino, 9. milliaribus ab Aretio Senam versùs, quanquam à Cluverio ponatur ad Tiberim fluvium, oon longè à Perusia in Boream, ubi nunc forsan *Cerqueto* castrum.

¶ Bi-

¶ Bituricensis provinc. *le Berry*, provincia regni Franciæ, Ducatus titulo insignita, ampla & fertilis, inter Borbonium, Nivernensem agrum, Marchiam, Pictavensem, Turonicum & Aurelianensem agros. A Cari fluvio bipartitur.

Cel. Plin. & al. Bituriges, Biturici Columel. pop. & urbs Gall. Celtic. archiep. quæ & Bitoricæ, *Bourges*, ampla, metropol. Duc. Bituricens. caput, pop. & reg. *Berry*, in qua plura oppida, eaque ampla, continentur. Urbs inter Aurelianos ad Boream 22. & Claromontem urb. Arvernorum in austrum ad 40. leuc. sita circa Galliæ umbilicum. Ejus mem. Luc. lib. 1.

Et Biturix, longisque leves Axones in armis.

Basilicam habet augustissimam, & academiam.

Ptol. Bituriges Vibisci, (priores enim Cubi vocantur) pop. Aquitaniae, quorum caput est Burdigala urbs.

Biturix, Biturigo Orosio, Bituricae Ecclesiasticis & lib. Concil. *Bourges*, urb. archiep. ut dictum est, Biturigum metrop. media inter Aurelianos & Molinum ad austr. 22. leuc.

¶ Bituria, seu Bituricom, urbs est Galliæ ampla, & Bituricensis provinciae caput, ad Avaronem fluvium, aliàs Avaricum dicta. 7. leucis distat à Caritate in occasum, & 6. ab Exeloduno versùs ortum. Fuit olim Celtarum regia, & postea caput regni Aquitanici. *Bourges* hodie.

* Bityla, Vitylum Stra. et Paus. *Vitilo*, teste Soph. opp. Peloponnesi, apud oram Laconicam, a Tænaro urb. & prom. ad 22. mill. pass. a Thalame oppid. 10. (* in manuscr. Seld. Βιτυλα.

Cic. Bizantium. Vide Byzantium. Luc. lib. 12.

Flatlus ab Europa, quamvis Bizantion arcto
Pontus, & ostriferam dirimat Chalcedona cursu.

Scrip. Ger. Bizenia, postea Melnicum, castrum German. in Bohemia, teste Ænea Sylvio. Cujus fit mentio in vita S. Venceslai.

Steph. Suid. Ptol. Biaya, & Byae, (non Bizen, ut in Thes. Ling. Lat.) Byzus Arriano, Bisa etiam Steph. *Vize*, teste Leuncl. urbs Thraciæ archiep. in mediter. sedes Præfecti, ab Apris 50. mill. pass. in Bor. Bizona etiam Strab. & Melae. Fuit & Byzon, seu Biron Plin. opp. Thraciae, inter Apolloniam et Calatim, terræ hiatu absorptum.

¶ Bizya, & Bizia, urbs Traciæ cis Rhodopen, in Cænica regione, 20. milliaribus distat à Perontico, & paulo ampliùs à Salmidesso versùs Pontum Euxinum, inter Cabylam & Apolloniam.

Tab. Not. Blabia, *Blavet*, teste Ortel. opp. cum arce præmunita Gall. Celt. in ora occidua Britanniæ min. inter Venetos, ad merid. & Brivatem portum ad arctos, apud Pontem Scorom opp.

¶ Blabia gaudet porto celebri, qui dicitur Portus Ludovici, *le Port Louis*; estque media inter Chrisnpitum ad occasum, & Venetias ad ortum, juxta ostium Blabii fluvii, 3. leucis ab Hannebonto in meridiem.

Niger & Cur. Blachia, reg. Daciæ, cum Mysiæ portione, quæ vulgò Valachia apud nostrates appellatur: in qua Tergovista metrop. & sedes Principis.

Blamontium, *Blamons* seu *Blanmont*, oppidum Lotharingiae Ducatus, aliàs munitum. Comitatus titulo gaudet, ad fluvium Velosiom, qui paulò infra in Murtam cadit, 7. leucis distat à Nancejo in ortum, & prope montes, teste Petro du Val.

¶ Blancaberga, *Blanckenberg*, oppidulum Belgii, in Comitatu Flandriæ, cum portu & fortalitio una leuca a Brugis in ora littorali, 2. autem ab Ostenda in ortum.

¶ Blancafortium, *Blanquefort*, oppidulum Galliae, in Aquitania, prope Garumnam, & vix duabus leucis à Burdegala, in eo tractu qui vulgò *le Medoc* dicitur.

Mel. Ptol. Blanda, *Blanes*, opp. Hisp. Tarracon. in ora littorali Catalauniae, inter Barcinonem ad austrum 8. & Gerundam ad arctos 6. leuc. ad fluv. cognominem.

Plin. Mel. & al. Blanda altera, Blandæ Liv. *Belvedere*, teste G. Barrio, opp. Brutiorum, in ora marit. Calabriæ cit. inter Corillos ad occ. 9. & Clampetiam in ort. 10. mill. pass. ab Hycla oppidulo 4.

Cic. Blandenona, *Broni*, oppidulum Liguriae, in Galliae Cispad. et agro Ticinensi, à Ticino 10. mill. pass. medium ferè inter Placentiam et Dertonam ad 20. mill. Ejus mem. M. Cic. in epist. ad Cic. fratrem, in epistolarum ad Attic. volumine.

Ex vita S. Belg. Blanderate, *Biandra*, opp. olim, nunc pag. Insubriae, in agro Novariens. apud Sessitem amnem: cujus Comites antiqui sub Friderico I. Aug. prætertim memorati, olim cum Novariensibus odia et pugnas exercuere. Abest à Novaria paulò supra 5. mill. pass. à Vercellis ad 15. Id Barderate a Plin. dici putatur; sed situs videtur repugnare.

In vita S. Bertulf. Blandinium, cœnobium insigne urb. Gandavensis, in Flandria, D. Petro Apost. dicatum: quod propterea vulgò *S. Pietro* nominatur.

Ant. Blandona, Blanona Ptol. opp. Illyrici, in Liburnia, medium ferè inter Jaderam ad occ. Sebenicum ad ort. et Arauzonam ad Bor. ferè 20. mill. pass. dissitum, *Vrana*, teste Molet. apud oram littor. Ortel. malè Flavonam (quae in historia est) esse scribit.

¶ Blandona, seu Blanona, Brietio teste, est *Banjaluch*, urbs munita in Bosnia, prope montes, et sub Turcis, sed longè a Jadera.

Hor. Blandusia fons est in finibus Sabinorum, apud Mandelam villam Horatii, de quo is li. 3. carm. ode 13.

O fons Blandusiæ, splendidior vitro.

¶ Blangiacum, *Blangis*, oppidulum Galliae, in Normannia et Caletensi tractu, in limite Picardiae, ad amnem *Bresle*, in via Albamala, Aucas versùs.

¶ Blanii, populi Hiberniae. Vide Eblani.

Plin. Ptol. Blascon, *Gianea*, teste Dalechampio, ins. maris Gallici, apud ostia Rhodani fluv. Ortel. Metinam dici à Plin. scribit; sed Metina legitur apud Plin. a Blascone diversa. Blascon aliis *Languillade* hodie dici putatur.

¶ Blascon vulgò *Bresson* dicitur, ara permunita et insula maris Gallici, sed parva in sinu Leonino et ora littorali Occitaniae. Vix duabus leucis distat ab Agata in meridiem, et ferè septem a Narbona in ortum; sed longè distat ab ostiis Rhodani fluvii.

Ant. Blatum Bulgium, sive Ablatum Bulgium, ut alii legunt, *Bulnesse*, teste Camd. opp. Albionis, in Cumberlandia, sive in Cumbria reg. Angliae ad occ.

Auso. Turo. Blavia, Blabia li. Not. Blavium Turpino, Blavutum, ut videtur Ant. *Blaye*, opp. Gall. Aquit. apud Garumnam fluv. ab ostio illius 12. leuc. a Burdigala urb. 4. in Bor. Santonas versùs 16. Hujus mem. Auson. epis. 10.

Aut iteratarum qua glarea trita viarum
Fert militarem ad Blaviam.

¶ Blavia est arx munitissima, in qua tenentur tormenta sua bellica relinquere qui Burdegalam versùs navigant. Sita est in Burdigalensi agro, infra Confluentes Garumnae et Duranii, et 9. leucis a Santonis in meridiem, Burdegalam versùs, 6.

¶ Blekingia, *Bleking*, provincia alias Daniae, nunc regni Sueciae ab anno 1658. et olim Ducatus titulo clara. Sita est justa mare Balticum, qua Germaniam respicit, habens a septentrione Gothiam; et ab Occidente Scaniam. Ejus urbes praecipuae sunt Ahusium, Rotembya, et Christianopolis.

Hero. & al. Blemyes, Blemmyes Strab. Blemmyæ Plin. Melae, et Sol. opp. Æthiopiae, sub Ægypto, apud citer. Nili ripam: quos Plin. sine capite oculos in pectore gestantes fabulator.

Clau. Blenae, pop. Libyae, qui & Blepeae, Melae, quòd oculos habent in pectore, apud Nilum fluv. incolentes. Quorum Claud. mem. in epigr. de Nilo,

- Errat
Per Meroen, Blenasque feros, atramque Syenen.

Ubi alii Blemyasque feros legunt.

¶ Blenavium, *Blenoau*, oppidulum Franciae, in Ducatu Borgondiae et Pusaeensi agro, sub dominio Corteneorum, ad Lupam fluvium, 4. leucis a Brevioduro in ortum, et 11. ab Altissiodoro in occasum.

Ptol. Blera, Blerae Cat. *Bieda*, urbs olim Thosciae, nunc opp. Sutrio et Viterbio urbibus finitimum, ad 10. mill. pass. distans. Popul. Bletani Plin. In Thes. Ling. Lat. scribuntur vicini Cortonensibus, à quibus maximè distant.

Scrip. Gall. Blese, & Blesense castrum, *Bloys* seu *Blois*, oppid. Gall. Celt. ad Ligerim fluv. præclarum & elegans, à Regibus, ob loci amœnitatem & elegantiam, habitari solitum, inter Aurelianos ad ortum 16. & Turones ad occid. 18. leuc.

Ant. Blestium, *Old towne*, teste G. Camden. oppid. Albionis, seu pag. in Angliæ Walliæque conf. haud procul ab Herefordia urbe.

Vet. Inser. Bletisa, *Ledesma*, teste Vasæo, opp. Hisp. Tarracon. in Salamanticensi territ. ad Thormin fluv. vino celebre, apud Albam, inde 2. leuc. à Salamantica 6.

¶ Bletterum, *Bletterans*, oppidum Comitatus Burgundiae, ad amnem *Seilla*, & in confinio Ducatus Burgundiae,

9. leu-

9. leucis a Cabillone in ortum, & totidem a Dola in austrum. Alias munitum fuit, nunc sine mœnibus.

Plin. Biliteræ, Biltera Strab. Blitera Mel. Ptol. Bætiræ; Betarrus Steph. Bererre Anton. Biterae lib. Conc. *Beziers*, urbs Gall. Narbonens. episc. sub Archiep. Narbuoensi, inde 3. leuc. Montem Pesulum ad ort. versùs 11. colon. Septumanorum, teste Plin. urbs probè habitata, ex praecipuis Occitaniae reg.

¶ Biiterao, *Beziers*, urbs est Occitaniae inferioris, ad Orobum fluvium, vix duabus leucis ab ora maris Mediterranei, & 3. ab Agatha in occasum; estqun elegans & culta.

¶ Bloczilia, *Bloczill Schans*, arx Belgii, in Frisia occidentali, ad ostium amnis *Aa*, una leuca infra Stenovicum, & in littore maris Austrini, in dominio Hollandorum, de Arx Bloczilia.

¶ Bionicium, *Blonicz*, urbs Poloniae inferioris, in confinio provinciae Mazuviae, tota lignea est, quamvis spatiosa. 7. leucis Polonicis distat a Varsovia in occasum, Lancicíam, versùs.

Ptol. Boactus, *Vara*, teste August. Justiniano, fluv. Thusciæ non Liguriae, ut scribit Ortel. inter Auferim & Macram fluens. Quamquam Vara non in mare Tyrrhenum, ut Boactus, sed in Macram fluv. influit. Mihi Boactus is videtur, quem incolae Frigidum vocant, qui ex Apenn. mont. descendens, apud Massam opp. pelago excipitur.

Boactus fluv. est Liguriae, qui *Verra* dicitur, & etiam *Brignole* à quibusdam; Brunetum urbem alluit, & in Macram se exonerat.

Ptol. Boae, Bœae Paul. *Basica*, seu *Vatica*, teste Nigro, opp. Peloponnesi, in Laconia reg. Bœa Plin. in ora littorali, inter Asini maxillam & Malcam vicina promontoria. Al. *S. Angelo*, uti apud Mol.

Plin. Strab. & al. Boagrius, fluv. Locrorum Epicnemidiorum, in Graecia, Throoium opp. praeterfluens, ac in fin. Oetaeum inter Cynum & Scarphiam oppida exiens. Qui aliquando siccis plantis transitur, aliquando ad 2. mill. pass. intumescit. *Terremotte* dicitur, ac etiam *Boagrio*.

Boandus fluv. Hiberniæ, per Laginiam reg. fluens. Vide Buvinda.

¶ Boas, insula Dalmatię. Vide Bubua.

D. Di. Bobium, (non Bobion, ut in Thes. Ling. Lat.) *Bobi*, & *Bobio* vel *Bobbio*, urbs episc. Liguriæ sub Archiep. Genuensi, ad Trebiam fluv. intra montes, olim cœnobium a Theodolinda Longobardorum Regina exstructum, quod postea sub Longobardis crevit in urbem, manente adhuc cœnobio, inter Placentiam 25. & Dertonam totidem mill. pass. à Genua supra 35. quot à Ticino. Ad Duc. Mediolanens. spectat, sub ditione Vermens. familiæ. A Theodolinda Regina exstructum traditur.

¶ Bobium est in confinio ditionis Genuensis & Ducatus Placentini, & paucis constat incolis, 35. milliaribus à Dertona in ortum, & *Bobbio* dicitur.

¶ Boburii, *Boburos*, populi Americæ meridionalis, prope Emeritam, oppidulum Venezuelæ regionis, & Maracaibum lacum.

Ptol. * Bocanum Hemerum, *Marocco*, & Hisp. *Maruecos*, urbs Mauritan. Tingit. restib. Olivario, Nigro, & Curione, regia regni Marocchii, amplissima, apud mont. Atlantem, à columnis Herculis supra 400. mill. pass. in austrum distans, a Volubili, seu Fessa altera regia supra 300. Bocenum verò, seu Bozenum, *Bolzan*, opp. & emp. est Comitat. Tirolens. ultra Tridentum. De quo. lib. 4. itin. Germ. sic.

Excipit & fessos Bocenum vespere multis
Emporium clarum mercibus atque mero,

(* Manuscr. Seld. geminato X.)

¶ Bocanum Hemerum, Gallis *Maroc*, urbs est ex praecipuis totius Africæ, quæ alias amplissima & superbissima, nunc sensim deficit a multis annis. Sedet juxta fluvium Nisim, 35. leucis Hispanicis ab ora maris Atlantici, & 70. a Fezza seu Volubili in austrum, à Freto autem Gaditano 350. mill. pass. Bocenum verò *Botzen* incolis, *Bolzano* Italis, urbs est Comitatus Tirolensis, in Germania, pertinens ad Jurisdictionem Oenipontanam, ad Eisacum fluvium, qui 3. milliar. infra in Athesim cadit inter Tridentum & Brixinonem, 6. leucis Germanicis ab utraque.

¶ Bochanium, *Bouchain*, oppidum Belgii, in Hannonia provin. ad Scaldim fluvium, parvum, sed munitum, quatuor leucis supra Valentianas, & tribus à Duaco, totidemque à Cameraco.

¶ Bochara, *Bochar*, urbs Asiæ, in Zagathaya seu Manralnaharia regione, versùs Oxum fluvium. Dicitur ab aliis Bachara, & celebris effecta est natalibus Avicennæ Philosophi, 60. leucis distat a Samarcanda in meridiem.

Bodeni, Budici Melæ, Herod. ait nonnullis esse Geloni, pop. Scythiæ, sive Sarmatiæ Europaeæ, quorum reg. *Podolia* est, teste Vuillichio, in regno Polonico, Sauromatis & Tauroscythis finitima. *Ptol.*

¶ Bodeni aliis fuere pars Bastarnarum, inter Amadocos & Geunios populos; ubi nunc pars Volhiniæ superioris provinciæ regni Poloniæ, Sansone teste.

Boderia, fluv. Albionis, in Scotia, *Forth* & *Frith*. Vide Bodotria. *Ptol.*

Bodincomagum, *Bondeno*, teste Blondo, oppid. Gal. Togatae, ad Padum fluv. inter Ferrariam urb. ad ort. *Ptol.* & Mirandulam opp. ad occ. 12. mill. passuum, quod & Industria. Sed Blondo contradicunt Andr. Alciatus, M. Niger, & Leander ex Plin. lib. 3. cap. 5. & 16. Bodincomagum & Industriam oppida diversa in Liguria apud Padum reponente. Posteriori loco ait Padum Bodincum appellari lingua Ligustica, quasi carentem fundo, quod ibi praecipua ejus profunditas incipiat. Crediderim Bodiocomagum, quod & Bodincomum, fuisse apud Odolencum, vel ipsum Odulencum esse, castrum juxta Padum in Marchion. Montisferrati, ob vet. inscript. ibi in marmore repertam.

¶ Bodincomagum, seu Bodincomagus, est *Casal*, urbs Italiae, episcop. permunita, & Montisferrati primaria, juxta Padum fluvium, quae etiam Industria dicta fuit à Romanis, testibus Brietio, Sansone, & aliis. Ab Italis nunc vulgò *Casale* dicitur, habens arcem hexagonam absolutissimam; estque celebris fortitudine Francorum & clade Hispanorum hisce ultimis temporibus. 15. milliaribus distat ab Asta in Boream, & 4. à Tridino, à Novaria autem 30. subestque dominio Ducis Mantuani. Vide Casale S. Evasii. Odulencum autem, qui *Odalengo*, vicus est juxta Sturam amnem, 8. milliaribus distat à Bodincomago in occasum, & 3. à Pado fluvio.

Bodiontii, sive, ut in aliis lib. Ebroduntii, popul *Plin.* Gal. Narbon. in Sabaudia, ad lacum Lemanum, quorum opp. *Bonne*, nomen antiq. redolens, apud eundem lacum est, inter Genevam & Agaunum, a Geneva 6. leuc. Al. horum reg. *Val-Fontenay*, & Germanis *Fusseneir*, teste Ægid. Scudo, putatur.

Bodius mons, *Monte Alboddo*, opp. Umbriae, in Ducat. Urbinate, à Senogallia urb. 7. mill. pass. in meridiem. *Scrip. Ital.*

¶ Bodius mons, *Monte Alboddo*, oppidulum est Marchiae Anconitanae, in ditione Pontificia, 5. milliaribus ab Æsi in occasum, prope limites Ducatus Urbini.

Bodminia, seu Bosuena, *Bodman*, urbecula Angliae, olim Episcopalis & ampla, in Cornubia provincia, 8. milliaribus a littore, & 15. à Plimuto in occasum.

Bodobriga, Boudobrica, seu Baudobrica, Anton. *Boppart*, opp. Germ. super. ad Rhenum, inter Bingium *Ant. Lib. Not.* ad austrum 5. & Confluentes ad Bor. 3. leuc. à Fano S. Goaris proximum, à Magontia 9. Colon. Agrippinam versùs.

¶ Bodobriga ditionis est Trevirensis, 2. leucis distans à Confluentiis, una autem à Fano S. Goaris, & 3. a Nassovia.

Bodotria, Boderia Ptol. postea Forthea, testibus *Corn. Tac.* Lhoydo & Buchanano, *Forth* vel *Frith*, fluv. Scotiae Edimburgum urb. regiam alluens, & ad ort. in mare Germanicum fluens. Sed Hectori Boethio (cui magis fidendum, uti indigenae) est Levious fluv. & lacus, (cujus nominis & alius eastat, in quem Glota influit apud Dunbritonum opp.) inter Fortheam & Taum decurrens.

¶ Bodotria aestuarium est Scotiae, inter provincias Fifam & Lothianam extensum. A Scotis dicitur *Forth* & *Frith*, ab Anglis *Edenborrow Frith*, & à Gallis *Golfo d'Edinbourg* ab Edimburgo civitate primaria Scotiae; est aliquot insulis sparsum, & in illud plures fluvii in se exonerant.

¶ Bodrogus, *Bodrog*, fluvius Hungariae superioris. Oritur ex monte Carpatho; & auctus aliquot fluminibus, in Tibiscum se exonerat prope Tokaeum oppidum.

Boduni, pop. Britanniae, sive Albionis. Vide Dobuni.

Bœbeis, Bœbe Steph. *Esero*, teste Soph. palus sive

lacus Thessaliç, cum opp. cognomine, quod Bœbos Hom. dicitur. Illum circumstant montes Ossa, Pelion, et Olympus, ac Pherae urb. unde etiam *Lago di Jenisar* appellatur. Luc. lib. 7.

Ire per Ossæam rapidus Bœbeida sanguis.

Hinc Bœbieius nom. gent. Idem lib. 6.

Pinguis Bœbicio discessit vomere sulcus.

Fuit et Bœbe Steph. opp. Cretae.

Scrip. Germ. Boeni, pop. Germ. quorum reg. Bœmia, et Bohemia. De quibus lib. 1. itiner.

Hus ubi regna tenet, saltûque virente tuetur
Cuncta Boemorum candidus arva Leo,

Vide Bojemum.

Bœmia, et Bohemia, reg. Germ. ampla. Vide Bojemum. De ea lib. 5. itinerarii.

Cingitur Hercynio quo lata Boemia saltu.

Urbes Bohemiae majores ordine alphabetico.

Austia, *Aussy.*	Marobudum. Vide Praga
Broda gemina, Bohemica, *Bohmischbroda*, & Teutonica, *Deutschenbrod.*	Misa.
Budovissa, *Budvveiss.*	Pilsna, *Pilsen.*
Cutna, *Cuttemberg.*	Praga, *Prague.*
Egra, *Egra.*	Satecium, *Statz.*
Glacium, *Glatz.*	Slaoia, *Slany.*
Glatovia, *Klatavv.*	Taboria, seu Taborium, *Tabor.*
Hradecium geminum, unum Reginae, *Koniginegretz*, alterum Henrici, *Hradecz Henry*, seu *Newbaus.*	Tachavia, *Tachavv.*
Jaromiria, *Jaromirz.*	Verona, *Bern.*
Littomeritium, *Littomeritz.*	Suot et Commoda, *Gommetavv.*
Littomescum, *Littomissel.*	Launa, *Launy.*
	Limburgum, *Lymburg,*
	Mutha, *Mosta.*
	Pardubitia, *Padubitz,*
	Tetina, *Teyu.*
	Trebonia, et aliae.

¶ Bœnium, *Bæn*, oppidom Galliae, in provincia Forensi, ad fluvium Linnnem, qui 3. leucis iofra cadit in Ligerim. 5. leuc. distat à Rodumna in aust.

Ptol. Bœodurum, opp. Norici excisum, apud Pataviam urb. Vide Bojodurum.

Ptol. Bœon, *Czurgani*, teste Nig. opp. Tauricae Chersonesi mediterr. Taxo Cytaeoque finitimum.

Strab. Plin. Pauf. & al. Bœotia, *Stramuzapa*, test. Laz. reg. Achaiae seu Helladis notissima, Aooia prius dicta, et Ogygia, teste Steph. inter sin. Coriothiacum et mare Ægaeum ubi sin. Oetacus et Chalcidicus, contenta, Doridi, Phocidi, Atticae, et Thessaliau seu Phthiotidi contermina; cujus urbs primaria Thebæ, hodie tamen penè jacens. Solà Aipalacum aoimal gigoit frequens apud Orchomenum, quod exportatum aliò perit. A bove à Cadmo ibi inventa, teste Isidor. nominata. Hinc Boeotus nom. gent. & Boeotios Ovid. lib. 3. Metam.

Mœnia fac condas, Bœotiaque ista vocato.

A Boeotis multa manarunt adagia; io quibus hæc; *Ænigmata Bœotica*, de obliquè & obscurè dictia; ut illud a Sphyngo monstro Thebano Oedipo propositum, *Quadrupes, bipes, & demum tripes*, ad triplicem hominis ætatem pertinens: *Bœotica cantio* apud Aristoph. de rudi & indocta cantinne, & apud Sophocl. de vita primum læta, postea luctuosa, *Bœoticum ingenium* apud Lucian. de stulto aut insulso: ait enim. Quod dixisti, prorsùs agreste est & vehementer Boeoticum. Unde aliud natum adaginm *Auris Bœotica* apud Diogenlaoom, de homine crassi judicii, ad quod alludit illud apud Hom.

Proxima Bœoti; quorum crassissima gens est.

Sic *Bœotica sus*, de homine agresti & rudi. In Thes. Ling. Lat. per errorem scribitur Boeotiam etiam mare Adriaticum attingere.

¶ Boeotia nunc *Stramulipa* dicitur; subestque cum tota Græcia sub dominio Turcarum à 170. annis, habens urbes præcipuas *Stives*, Thebas, & *Badia*, Lebadiam, & sub Livadia regione videtur comprehensa à recentioribus.

Ptol. Bogadium, *Forsler*, teste Villanov. seu potiùs *Fristar*, vel *Fritzlar*, urbs Germ. in Hassia reg. Latino rec. Frislaria, urbs libera, inter Castellam ad Bor. 3. & Martisburgum ad austr. 6. leuc. Francofurtum versùs.

Ptol. Bogdomantia reg. Phrygiae majoris, *Chintaje*; teste Cast. sed *Ghiutaje* Cotyaeum est urbs clarissima. Vide ibi.

B O

¶ Bogdomantis ab aliis Bogdomanis dicitur; estque regio Bithyniae inter sinus Astacenum & Cianum, & inter Prusam & Nicomediam urbes, teste Philippo a Vico.

¶ Bogesunda, *Bogesund*, oppidulum Sueciæ, in Vestrogothia provincia, famosum prælio Danorum cum Suecis facto anno 1520. in quo *Steno Sture* regni Sueciæ Administrator vulneratus, paulò post obiit, Davide Chytræo teste.

¶ Bohemia, *Boheme*, regnum. Vide Bojemum.

Boja, urbs Bojorum pop. Gall. Celt. quae nunc *Bourbon* dici putatur: unde Borboniae reg. quae Ducatus est, Cæs. & familiæ Borboniæ (ea qua nunc Reges Galliç dominantur) nomen. Nunc opp. a Molino opp. reg. primario 4. leuc. in austram, Claromontem urb. versùs 14. ubi thermæ variis morborum generibus salutares.

Bojanum, Bovianum Liv. & Pl. Bujannm Ptol. *Bojano*, colon. & urbs episc. Samnii sub Archiep. Beneventano, inde ad 30. mill. pass. distans, ab Esernia 20. in ort. apud fluv. Phiternum.

¶ Bojanum urbs est regni Neapolitani, in Comitatu Molisino. Vide Bovianum.

Bojatum, *Bayone*, teste Scalig. urbs Aquit. episc. sub Rom. Archiep. Ausceosi, maritima, in Hisp. Tarracon. conf. ab Auscis 22. leuc. ab Aquis 7. à Burdigala in merid. 34. Fonti rapido opp. & arci Hisp. 5. Al. *Fevais* opp. dici putatur.

¶ Bojatum, plerisque *Bajone*, urbs Galliæ, in Vascitania, ad Aturum fluvium, qui ibi Nivum haurit, 3. mill. pass. distat ab Oceano Cantabrico; estque permunita, ampla, emporiom celebre, & Lapurdensis agri caput, 14. leucis distat a Palo in occasum, 30. ab Auscis, & totidem a Burdegala; suntque qui existiment inibi fuisse alias Aquas Tarbellicas.

Bojemum, Bojohemom Paterc. Bæmi Ptol. Bohemom Tac. apud Tac. ex al. cod. *Bohemia*, Italis, *Behemerlands* & *Bemerlands* Germ. reg. maxima Germ. sylvis undique cincta & saltibus. Cujus regia est Praga, urbs ex maximis totius Germ.

¶ Bojemum, regio Germaniae perampla, ubi primùm Boii fuere, tum Marcomanni, & tandem Bęmi unde Bohemia dicitur, Germania *Boheim*, Gallis *Boheme*, Italis *Bohemia*, & Hispaois *Bœmia*, incolis *Czeskazem*, teste Brietio. Habet ab Oriente Silesiam & Moraviam, a Septentr. Lusatiam & Saxoniam superiorem, ab Occidente Franconiam, & a Meridie Bavariam; gaudetque titulo regni sub quo continentur Silesia & Moravia, sicuti & alias Lusatia, quae ab anno 1623. Saxoni reddita est. Bohemia paret Austriaco a multis annis, ejusque Rex est S. R. Imperii Elector.

Boii, pop. Gall. Celt. quorum reg. *Bourbonois* dicitur, Cæs. in qua Molinum, sedes Ducum cùm starent. Hi ex Germania profecti, in Gallia sedem fixere.

¶ Boii populi fuere Galliç valdè celebres, quorum regio nunc Borbonensis provincia dicitur, Ducatus titulo insignita, habens ab Oriente Burgundiam, à Septentrione Nivernensem provinciam, uti ab Occidente Bituricensem, cum Marchia Lemovicensi, & a Meridie Alverniam. Ejus primaria est Molinum, ad Elaverem flov. qui eam bifariam secat.

Boii, pop. Germ. quorum reg. Bavaria, vùlgo *Beyern*, Tac. & *Beyeren*, esse videtur plerisque. Hos Cæsar trans Rhenum habitasse, atque in Norico agro consedisse lib. 1. de bello Gall, refert. Hinc Bojus, a, um, ex lib. 7. itiner.

Cùm Boias olim visti lustravimus urbes,
Qua ruit undosi flava procella Lyci.

¶ Boii populi fuere Vindeliciae, in Germania, inter Isarum & Oenum fluv. qui postea Bojoarii dicti sunt. Eorum regio nunc Bavaria dicitur, incolis *Bayera*, Gallis *Baviere*; estque nunc Ducatus nobilissimus, cujus Dux S. R. Imperii Elector constitutus fuit hisce ultimis temporibus. Vide Bavaria.

Boii quoque, popul. Gall. Aquitan. quorum tractus Auso. *Buchs*, teste Vineto, dicitur, apud ostia Garumnae fluv. à Burdigala urb. 16. leuc. in occ.

¶ Boii populi fuere Aquitaniæ veræ, in Medocensi agro, juxta Oceanum Aquitanicum, quorum tractus nunc *le pais de Buchs* dicitur; estque Principatus, cui qui præest dicitur Captam Busios, *le Captal de Buchs*, ibi oppidum præcipuum Buzium, *Cap de Buchs*, 8. leucis à Bordegala in occasum, & totidem ab ostio Garumnæ in austrum.

Boii

Plin. Ptol. & al. Boijdenique, Italiae pop. in Gall. Togata, inter Æmiliam viam et Padum, apud oram incolentes: quorum reg. magna ex parte Romandiola, vulgò *Romagna*, nominatur. Ipsorum primaria urbs fuit Ravenna. Mem. Bojorum. Sil. lib. 4.

Undę Bojorum; sociata examina densans
Infandi Senones.

¶ Boii populi fuere Galliæ Cispadanæ. Ab Occidente separabantur ab Anamanis Taro fluv. ab Oriente à Lingonibus Idice fluv. a Meridie a Liguribus Apenaino monte, & a Septentrione a Cenomanis & Venetis Pado fluvin, teste Brietio: erantque ubi nunc Ducatus Parmensis & Mutinensis, & ager Bononiensis.

Bojodurum, Bojodorum lib. Notit. *Boitro*, teste M. Wellero, urbs olim Norici, in Vindelicorum conf. apud Oeni & Danubii confluentiam, nunc viculus, ruinis adhuc apparentibus, in Bavaria, apud Pataviam urb. *Bewtern* etiam à Cuspiniano nominatur.

¶ Bojodurum est *Instat*, ad Confluentias Oeni & Danubii fluviorum, ex adverso Paraviae urbis, seu potiùs para ipsius versùs Austriam, in Bavaria inferiori, & à quibusdam Ænostadium dicitur.

Plin. Steph. Bojon, opp. Doridis reg. Achaiæ, Bojum Strab. Bium vel Bæo Ptol. Lilææ & Cytinio finitimum, *Astaco*, teste Mol. apud Sperchium fluv.

Plin. Bojorum deserta, locus & tractus in Noricorum finibus, *Wienerwaldt*, teste Laz.

Strab. Bojum, *Boibo*, opp. Æmiliae seu Gall. Tog. intra radices mont. Apennini, haud procul à Sarsina urb. nunc pag. Bojum etiam, *Bobio*, esse videtur urbs Liguriae, ad Trebejam amnem, à Placentia 25. mill. pass. Genuam versùs distans.

Diod. Bola, Bolae Liv. oppid. fuit Æquorum in Latio (non in Campania, ut in Thes. Ling. Lat.) in via Appia, ab urbe Roma ad 10. mill. pass. occurrens. Pop. Bolani Plin. Mem. illius Virg. lib. 6. Æn.

Hi Collatinas imponent montibus arces,
Pometios, castrumque Inui, Bolamque, Coramque.

Hi proximi erant Fidenatibus & Coriolanis.

Lib. Conc. Bolęna, urbs episc. Peloponnesi. Vide Bolina, ubi Bolinaeus fluv. urbem alluens, teste Paus.

Ptol. Bolbitinum, unum ex Nili fluv. ostiis, inter Heracleaticum & Sebennyticum: ubi Bolbitina urbs Steph. *Rosseto*, teste Villanov. cum Mol.

Ptol. Bolentium, *Rackelsparg* Villanov. opp. Pannoniæ super. in Stiria, in Hungariae conf. ad Muram fluv. à Pætovione & Varianis castris 4. leuc. in Bor. à Kanisia arce 3. in occ.

Bolerium, quod & Antivestæum, opp. & prom. Albionis occidentalissimum, in Cornubia reg. opp. *S. Burien* nominatur, ab Exonia urbe 79. mill. pass. in occ. Abest hoc prom. à Cantio prom. orientali ad 310. mill. pass.

¶ Bolerium oppidulum nunc S. Burienae Fanum dicitur, estque vicus extremus Cornubiae provinciae, prope Bolerium promontorium, quod nunc *The lands end*, seu finis terræ & etiam *The Cape of Cornwal* Anglis, *Penvhinguaed* verò & *Penwith* Britannis. Vide Antivestæum.

¶ Boleslavia, urbs Germanię, in Bohemia, duplex, vetus nempe, quae *Bolesau* seu *Jung Bunczel*, ad Giaeram fluv. & nova, quę *Alt Bunczel*, ubi Gizera influit in Albim è regione Brandisii oppidi, 2. milliarib. Germanicis à Praga in ortum.

Paus. Steph. Bolina, *Bolsna*, urbs Achajæ, in Peloponnesu, episc. sub Archiep. Patrensi, Patris proxima. Unde Bolinæus fluv.

Jorn. Bollia, *Polan*, teste Laz. fluv. Pannoniæ sup. in finibus Stiriæ infer.

¶ Bolsuerda, seu Bolsuardia, *Bolsuert*, oppidulum Belgii, in Frisia occidentali, 3. leucis distat à Leovardia in austrum & vix duabus ab ora Oceani Germanici, in dominio Batavorum.

¶ Boltonia, oppidum Angliae, vulgò *Bolton*, in Comitatu Lancastriensi, 20. milliaribus à Lancastria urbe in austrum & totidem à Castria in Boream.

¶ Bolzanum, *Bolzano*, castrum, in ditione Tyrulensi, frequentibus nundinis tota Europa celeberrimum.

¶ Bombona, *Bombon*, provincia Peruviæ, in America meridionali, juxta lacum Chincacocbiam & fontes fluv. Xauaae, versùs Andes montes.

Ant. Bomium, seu, ut alii cod. habent, Bovium, *Cowbridge*, teste G. Camd. opp. Britanniae, in Vuallia inter Iscam leginn. 27. & Nidum 15. mill. pass. ex Itin. Anton. (Camden. potiùs putat *Beverton* esse oppidulum, 3. illinc mill. pass. distans in austrum Utrumque est in agro Glamorganensi.

¶ Bomium, seu, & meliùs, Bovium Silurum, Camdeno teste, est *Cowbridge*, vicus Clamorganensis Comitatus, 3. milliaribus ab ora littorali, et 8. à Cardiffa in occasum.

¶ Bommelia, oppidum inferioris Germanię probè munitum, vulgò *Bommel*, inter Mosam Vabalemque situm in insula vulgo *Bommeliwert*, in Ducatu Gueldrię, ad tractum Bataviev. sub ditione Batavorum. 2. leucis distat à Busco Ducis in Boream Ultrajectum versùs.

Bonae fortunæ, ins. maris Eoi, Sinarum oræ adjacentes, quæ *Borneo*, Mercat. teste, dicuntur. *Ptol.*

¶ Bonæ spei Caput, *Cap de bonne esperance* Gallis, *Cabo di buena speranza* Hispanis, promontorium Africae maximum & extremum, in austrum valde extensum. Vide Caput bonæ spei.

¶ Bonavallis, *Bonneval*, oppidulum Gallię, in Belsia provincia et agro Carnotensi, ad Lædum fluv. Tribus leucis distat à Castroduno in Boream.

Bondelia, *Banone*, sive *Bagnone*, teste Molet. opp. Hetrurię, inter Cariaram et Apuam, sive inter Apuam & Fivizanum, inde 6. hinc 8. mill. pass. *Ptol.*

¶ Bondrlia, *Bagnone*, castrum est ad radices Apennini & juxta amnem cognominem, in valle Mactana, sub dominio magni Ducis Hetruriae.

¶ Bondenum, *Bondeno*, oppidulum Italię, in Ducatu Ferrariensi, ubi Paoarus fluv. influit in Padum; 9. milliaribus supra Ferrariam, in ditione Pontificia.

¶ Bonifacium, *Bonifacio*, urbs est Italiæ, in Corsica Insula, satis culta, et probè munita, sub dominio Genuensium, ad meridiem Insulę, cum portu capaci. Ab ea fretum inter Corsicam & Sardiniam dicitur *le bocche di Bonifacio*, fretum Bonifacii, quod aliàs fretum Taphros dictum fuit; urbs autem Palla. Vide ibi.

Bonitium, *Poggibonsi*, aliàs *Poggio Bontio*, opp. Thuscię, in agro Senensi, in via quæ Florentia Senam ducit occurrens, inter illam 20. & hanc 12. mill. passibus. *Vet. Inscr.*

¶ Bonitium, Gallis *Pontgibons*, aliàs *Poggio Bonitii* dictum, oppidum est agri Florentini, ad Elsam fluvium. Sed ejus arx diruta jacet a multis annis.

Bonium, sive, ut alii legunt, Bovium, *Banger*, sive *Banchor*, teste G. Camd. urbs Albionis episc. sub Archiep. Cantuariens. in ora Vualliae Boreali, ad Devæ fluv. ostium. Al. Bovium pag. est apud Landavensem urb. de quo in Bomio. *Ant.*

¶ Bonium oppidum fuit Cornaviorum, nunc vicus *Bangor* dictus, ad Devam fluvium, & in Flintensi Comitatu Vuallię: fuitque alias monasterium celeberrimum, nunc in ruinis jacens. Sed 40. milliaribus Anglicis distat a Bangoria urbe episcopali in ortum, et 20. ab ostio Devæ fluvii.

Bonna, *Bon*, urbs Germ. infer. ad Rhenum, à Col. Agrippina 4. leuc. in austrum Confluentiam versùs & Moguntiam; quæ et Colon. Julia Bonna in antiq. inscriptionibus, ac Verona ex vita S. Hannonis Episcopi. Hęc à Trojanis unà cum Xantho urbe Duc. Cliviens. post excidium Trojæ an. 280. condita traditur. Hujus nobile encomium est lib. 6. itiner.

Templaque, cum claribus Bonna superba suis.

¶ Bonnæ saepe degit Elector Coloniensis, aliasque Ara Ubiorum dicebatur.

Bonna, *Bonne*, oppidulum Sabaudiae, aliàs Banta dictum, Simlero teste. Sedet in Fossiniaco tractu, 3. leucis à Geneva in orientem hibernum, ad Menojam amnem. *Tac. Ant. Ptol.*

¶ Bonnopolis, *Bonneville*, oppidum Sabaudiae Ducatus, in agro Fossiniaco, ad fluv. Arvam, 2. leucis infra Clusas, & 4. ab Anneciu in ortum.

Bononea, priùs Felsina, à Felsino Tuscorum Rege condita, *Bologna*, urb. archiep. & academ. Gall. Tog. in Æmilia, Romandiolae reg. primaria, ac ex praecipuis Italiae urbibus, si paucas excipias, inter urbem Romam ad Eurum 192. et Venetias ad Septentr. 101. mill. pass. ac inter Mediolanum ad occid. 125. & Anconam in ort. 135. à Florentia 54. in Bor. Mem. illius inter alios Sil. lib. 8. *Strab. Liv. Tac. & al.*

Oeni prisca domus, parvique Bononia Rheni.

¶ Bononia sita est prope Rhenum amnem, in dominio Pontificio, cum tota sua ditione. A Gallis *Boulogne la grasse* dicitur, & gaudet Archiepiscopatu ab anno 1583. Ab ea provincia adjacens vulgò dicitur *il Bolognese*, estque

Prope Rumandiolam. Urbs autem distat 25. milliaribus a Ferraria in austrum.

Strip. Gall. Bononia altera, *Boloigne*, vel *Bologne sur la mer* Gallis, & *Bologna al mare* Italis, urbs Gall. Belg. in ora Picardiæ, a Caleto urbe 7. leuc. distans in austrum, episcop. effecta sub Archiep. Rhemensi, ob excidium Tarvannae, a qua 6. leuc. abest in occ. Gessoriacum navale à veter. dicta putatur, ab Ambianis 24. leuc. in Bor.

¶ Bononia, Galliæ urbs, est duplex, & valde munita, ad ostium ferè amnis Lianae, cum portu & pharo a Carolo Magno Imperatore instaurata, & a Gallis dicitur *Boulogne sur mer*; estque caput Comitatus seu provinciæ Bononiensis, quae vulgò *le Boulenois* dicitur.

Ptol. Amm. Bononia tertia, Hungarica urbs olim, nunc opp. Pannoniæ infer. ad Danubium fluv. medis ferè inter Mursam, & Taurunum extremam Paun. & Hungariae urbem ad ortum, hinc 8. inde 7. leuc. à Sirmio 19. mill. pass. in Bor. Ea nunc *Bommonster* ab cœnobium nominatur.

Ant. Bononia item, *Bodon*, teste Mercat. urbs Mysiæ super. ad Danubium, inter Dortieum ad occ. & Ratiariam in Caeciam 18. mill. pass. ex Anton. itin. Sed quae nunc *Bodon* dicitur, Bidina seu Bydena Græcis esse videtur metrop. de qua suo loco.

¶ Bononia, *Bologne*, urbecula Galliæ, in Aquitania & Comitatu Arminiaco, prope Gessam amnem, 5. leucis distat à Lombariensi civitate, & totidem a fano S. Bertrandi.

Jovia. Bontas, *Rottemburn*, seu *Broffi*, teste Laz. angustia Alpium, per quas ex Hungaria ad merid. transitus est in Transylvaniam ad septentr.

¶ Bonus aer, *Buenos ayres*, urbs Americae meridionalis, in Tucumania regione, juxta Argenteum fluvium, dicitur etiam Civitas Trinitatis; patetque Hispanis à multis annis.

¶ Bonus Conventus, *Bonconvento*, urbecula Italiae, in Etruria & Ditione Senensi, in colle, juxta Umbronem amnem, 5. milliar. a Sena Romam versùs. In ea obiit Henricus VII. Imperator ex veneno.

Plin. Booscœte, urbs Bithyn. seu Ponti, postea Germanicopolis. Vide ibi.

¶ Boota, *Boot*, Insula Scotiae meridionalis, in Glottæ æstuario, inter Ataniam insulam & Argatheliam provinciam, per 8. mill. pass. in longum se extendens, sed non æquè lata.

¶ Bopardia, *Bopart*, urbecula Germaniæ, ad Rhenum post S. Goari oppidum, Archiepiscopo Trevirensi oppignerata. Vide Bodobriga.

¶ Boquerana, *Boquerano*, insula parva Asiæ, in mari Indico, vix decem leucis distans ab ora Orientali insulæ Bornei versùs Mindanaum.

¶ Borani, populi Sarmatiæ Europææ, & pars Bastarnarum, a Ptolemæo Bulones dicti fuere.

Borbetomagus, Borbitomagum Anton. *Vvorms*, urbs Germ. sup. ad Rhenum, episc. sub Archiep. Moguntino, inter Spiram ad merid. 6. & Mogontiam ad sept. 7. leuc. Latino rec. Vvormacia. Pop. Vangiones.

¶ Borbonis, *l'isle de Bourbon*, insula Africæ, in Oceano Æthiopico, in ditione Francorum à paucis annis, cùm antea à Lusitanis insula Mascarenhae diceretur, ad orientem insulae Madagascariæ seu S. Laurentii. Longa est 14. circiter leuc. & lata 25. estque 50. leucarum circuitus, fertilissima atque bene rigua. Ibi portus S. Pauli & Assumptionis, ubi habitationes Francorum.

¶ Borboniensis ager, *le Bourbonnois*, provincia Galliae, Ducatus titulo insignita. Vide Boii.

¶ Borbonium Anselmium, *Bourbon Lancy*, oppidum Galliæ, in Ducatu Burgundiae & Augustodunensi agro, ad Ligerim fluv. 7. leucis à Molino distat in ortum, cum castro antiquo.

¶ Borbonium Arcimbaldi, *Bourbon l'Archambault*, urbecula Galliae, in Borbonio Ducatu, 4. leucis à Molino; quae à quibusdam Boja dicta fuit.

¶ Borca, *Borca*, oppidulum Africae, In Guinea regione & regno Biafræ, ad fluvium cognominem, qui infrà in Oceanum Æthiopicum cadit.

¶ Borcholmia, *Borcholm*, oppidulum Sveciae, in Oelandia insula maris Baltici, versùs Ostrogothiam provinciam & Calmariam urbem, à qua tantùm 20. mill. passum distat.

¶ Borcholtum, *Borcholt*, oppidulum Germaniae, in Vvestphalia & ditione Episcopi Monasteriensis, ad fluvium Aam, in confinio Belgii, 3. leucis à Vesalia distat in Bor.

Lib. Not. Borcovicum, *Barwick*, sive *Berwick*, teste Camden. urbs Albionis, in ora Angliae orientali, in Northumbria reg. inter Novum Castrum ad merid. 12. & Morpetum ad Bor. 8. mil. Angl. *Berwick* al. dicitur.

¶ Borcuvicum, *Barwick*, urbs alias Scotiae, nunc Angliae, & probè munita. Sedet ad ostium Tuedę fluvii, 30. milliaribus Anglicis à Novo Castro, & totidem ferè ab Edimburgo.

¶ Bordelons, *Bordelong*, urbs Asiæ, in India ultra Gangem, & in regno Siami, cum emporio & portu satis commodo.

Boreas, mons Macedoniae, in ora occidua, Dyrrachio urbi imminens. *Vib.*

Boreum, *Tellinghe ad* Ortel. al. *S. Hellens head*, promont. Hiberniæ, in ora Bor. quod etiam al. *Capo di Ligra* dicitur. *Ptol.*

¶ Boreum promontorium, ubi Venicnii populi; nunc est *Cap. Enis*, in Lagenia provincia & Comitatu Dungalensi.

Boreum alterum, *Capo di Tejones*, teste Marm. prom. Cyrenaicæ, à Berenice urb. 126. mill. pass. in occ. ad Syrtim majorem, quam terminat. *Ptol.*

Borgum Centenarium, *Zentmar*, opp. olim, nunc pag. Pannoniae sup. seu Valeriæ Ripensis, teste Laz. *Lib. Not.*

¶ Borgus, *Borgo*, urbs Finlandiae, in Svecia, in ora littorali, ad Finnicum sinum maris Baltici, & in eo tractu qui vulgò *Nylands* dicitur, 15. leucis Germanicis distat a Revalia Livoniae in Boream, & 25. a Viburgo Careliae in occasum. Aliis est Burgus.

¶ Boringia, *Bornholm*, insula maris Baltici, versùs Scaniam, ab ea 20. mille passibus distans in orientem hibernum, sub dominio Regis Daniae. A quibusdam Bornholmia etiam dicitur. Ibi oppidum Nesoa & arx Hammerhusia. Pluries devastata fuit a Svecis.

¶ Boriquena, *Boriquen*, insula Americae septentrionalis, & una ex Antillis, inter insulas Portus Divitis & Sanctæ Crucis; estque parva admodum.

Bormanico, & Macina, opp. Gall. Narbonens. in Provincia. Alii sic legunt, Bormani, Comaci, divisim, quibus Bormani est *Obrac* opp. & Comaci *la Cave*, teste Dalechampio. *Plin.*

¶ Bormanum, urbecula Daciae, in eo tractu ubi Jazyges Metanastae; Sansone teste. Non longè distat à Tibisco fluvio.

¶ Bormia, *Bormia*, fluvius Italiae. Duplex est; uterque exoritur in Marchionatu Cevę, in Pedemontio, & aquas suas miscet paulo supra Sessanum; deinde auctus aliquot rivis, Aquas Statiellorum rigat, & infra Alexandriam in Tanarum influit.

Bormiae aquae, *Vvormsee*, ubi Bormium, vulgò *Vorms*, Ital. *Bormio*, opp. Rhætorum, ad extremum Valis Telinae, inter fontes Adduae et Ollij flum. à Novocomo urb. Insubrum 100. mill. pass. distans in Cæc. teste Paulo Paravicino. Sunt et Aquae Bormiae thermae apud Aquensem urb. Statiellorum in Liguria, sic dictae à Bormia fluv. juxta fluente. Bormium verò opp. non obscurum abest ab ortu Adduae 3. mill. pass. à Morbonio apud initium vallis prædictę, haud procul ab ostio Adduae, & Arce Fontana ad 52. *Cass.*

Bormius, mons Maced. Vide Bermius.

¶ Borneum, *Borneo*, insula perampla Asiae, in mari Indico, inter Sumatram, Javam, & Philippinas insulas, figurę circiter rotundae, et sub linea Æquinoctiali. Aliquot regna complectitur; sed ab Europaeis nondum bene lustrata fuit, præsertim versùs oram Orientalem. Ejus primaria urbs *Borneo* etiam dicitur; estque in ora sinus parvi, intra paludes, et Venetiarum ad instar, ampla, & emporium celebre.

¶ Bornhemum, *Bornheim*, castrum Belgii, in Comitatu Flandriae, unde regiunculae nomen, ad Scaldim fluvium, inter Alostum & Antuerpiam.

¶ Bornum, regnum et desertum Africae, vulgò *Borno*, in Libya deserta, ubi alias Garamantes, Cluverio teste. Urbem habet cognominem et alicujus famę in illis partibus; et ab eo etiam nomen sumit lacus Borni, *le lac de Borno*, per quem Niger fluv. labitur.

Boructuarii, pop. Germ. quorum fit mentio in vita S. Swiberti, quorumque villam Ortel. *Velsenberch*, in Duc. Bergensi indigitat, vel divinando *Broeck* opp. ejusd. reg. inter Duisburgum et Vverdam, quasi Bructeri dicti. De quibus suo loco. *Cal. Rod.*

Borusci, sive, ut al. legunt, Borussi, popul. Sarmatiæ Europ. in ora ad sinum Venedicum incolentes, quorum reg. *Prussia*, quasi Borussia dicitur in regno Polonico, contenta inter ostia Vistulae, et Memelli ad Cęciam, 37. leuc. patens inter dicta ostia. Reg. Prutenia etiam Lati- *Ptol.*

Latino rec. dicitur, *Preussen* & *Pruissen* vulgo, in regiam & ducalem divisa. Urbes illius clarissimę & emparia, Gedanum in regia, Mons regiua in ducali. Ovid. lib. 4. de tristib. eleg. 8.

Vita procul patria peragenda sub axe Boreali.

¶ Borussia, seu, ut vulgo, Prussia, *In Prusse*, alias divisa fuit io duodecim partea, dum Equitibus Teutonicis paruit. Sed a quamplurimis aonis io duas partes dividitur, nempe in regiam, quę Regi Poloniæ subest, & in ducalem, quæ Electori Brandeburgico, olim jure clientelari, nunc supremo. Provincia est admodum fertilia & rigua, inter mare Balticum ad Boream, Poloniam inferiorem Masoviamque ad merid. Lithuaniam ad ort. & Pomeraoiam ad occ.

¶ Urbes illius clariores sunt.

In Prussia Regia,	In Prussia Ducali,
Gedanum, *Dantzick*.	Regiomons, *Konigsberg*.
Marienburgum, *Marienburg*.	Memelia, *Memel*.
Elbinga, *Elbing*.	Brausberga, *Braunsberg*.
Torunia, *Thorn*.	Brandeburgum, *Brandebourg*.
Conitza, *Konitz*.	

Arist. & al. omnib. Borysthenes, fluv. Sarmatiæ Europ. ootissimus & ingens, Danaster Jornandi, Danastus Marcell. ut aliquibus videtur, variè indigitatus, *Dnieper* Lud. Deciu, *Nieper* Mercat. *Brisan* Leuncl. *Beresina* Peucer. & Eberstenio, *Dnester* & *Nester* Mart. Cromero. Sed *Nieper* Naparis est Herod. *Nester* est Tyras, qui inter Borysthenem & Danubium fluit. *Beresina* itaque, per Lituaniam fluens, & Naparim excipiens, (in cujus nomen transit) Borysthenes est, cum mont. & urbe coguomine, anno ... post captam Trojam condita apud ostia illius, ab ostio Istri Boreali 250. mill. pass. ab ostio verò Tyræ 120. io septentr. distantia. Pop. Borysthenitae Herod. apud ostia incolentes, aliis Borysthenidę. Ovid. lib. 4. de Ponto, eleg. 10.

Cumque Borysthenio liquidissimus amne Dyraspes.

Hic fluv. per 600. stad. navigatur, salemque multum ad ostia prodocit, teste Herod.

¶ Borysthenes, nunc *Nieper* dictus, fluvius Poloniae pręcipuus, testibus Cluverio, Sansone, Brietio, & aliis. Fontes habet io Moscovia e qua selicta, Poloniam ingreditur, ubi Smolenskum, Orsam, Mohiloviam, & Rohaczoviam, Lithuaniæ urbes, rigat: deio auctus fluviis Beresina Pripejo, Sosa, Desena, & aliis piurimis per Volhiniam inferiorem labitur juxta Kioviam & Circassium urbes præcipuas, & in mare Nigrum se exonerat prope Oceacoviam, quæ alias Olbia & Borysthenes etiam dicta fuit, 50. mill. pass. ab ostio Tyræ, & 100. circiter ab ostio Boteali Istri in Septentrionem.

Ptol. Ant. Bosa, *Bosa* etiam vulgò, *Bossa* & *Bosi*, urbs episc. Sardiniae sub Archiep. Turritano, in ora littorali, intor Emporias ad Bor. 40. & Arboream ad austrum 30. mill. pass. à Sassari metropolit. loco Taurritanae ad 40. in merid. Pop. Bosenses Plin.

¶ Bolcobellum, *Bossibello*, seu aliter *Boisbelmont*, oppidulum Galliæ, in Bituticensi Ducatu, Principatus titulo clarum, cum castro, 5. leucis a Biturico, & totidem a Ligeri fluvio.

Prov. Rom. Boscum Ducis, sive Sylva Ducis, *Bois le Duc*, & per contractionem *Bosledue* & *Bolduc*, Belgicè *'s Hertogenbosch*, urbs Belgii in Brabantia, episc. sub Archiep. Mechliniensi, inde & ab Antuerpia 12. leuc. in ort. in Holandiæ Geldriaeque conf. urbs probè munita, cujus pop. bellicosissimus. Ibi inter alia admiranda horologium artificiosissimum conspicitur.

¶ Boscum Ducis, *Bosleduc*, urbs est nova & ampla, ad Domelam amnem, qui mox cadit ia Mosam fluv. habens territorium peramplum, quod vulgò *la Mairie de Bosleduc* dicitur, continetque 102. parochias. Capta fuit ab Hollandis anno 1629. & nunc etiam ipsis paret cum toto tractu adjacente.

¶ Bosna, *Bosna*, fluvlus Bosniae regionia, sub magno regao Hungariæ. Oritur in Servia, & dein rigatis Sarallo & aliis locis, & auctus aliquot fluviis Bosniae regionis, in Savum cadit, prope Arkium.

¶ Bosna Sarajum, *Bosna Saray*, urbs Bosniæ, ad Bosnam fluv. quae ab aliis Saralium dicitur, *Sarajo*, in limite Serviae regionis. Vide Saralium.

¶ Bosnia, seu Bossena, *Bosnie* Gallis, *Bossen* Germanis, et *Bosnia* Italis, regio fuit Serviae, sic dicta a flumine cognomine per eam labente; adjacentibus deinde regiooibus Rama, Usura, et Sale mediterraneis, et Chulmia maritima additis, in regnum evecta fuit; habuitque Reges proprios, cum aotea pars fuisset magni regoi Hungariae. Habet à Septentrione Schlavoniam, ab Occidente Croatiam, ab Oriente Serviam propriam, et à Meridie Dalmatiam. Nunc autem tota paret Turcis à quamplurimis annis; et ejus primaria est Jaycza. Dicitur etiam Bosna, teste Ioanne Lucio. Et ibi fuit antiquitus pars Illyrici occidentalis.

¶ Bosphorani, populi Sarmatiae Europaeae, versùs Bosphorum Cymmerium, sub Roxolanis, ubi nonc pars Tartariae Precopensis. Eorum alii Asiatici dicti fuere, quia in Asia eraot trans Bosphorum, alii autem Europaei, quia in Europa degebant.

Bosporus geminus, unus Thracius, qui vulgò Italis *Stretto di Costantinopoli* dicitur, Græcia *Laimos*, Turcis *Bogazin*, teste P. Gyllio. Estque maris angustia inter Byzantium in Europa et Chalcedonem in Asia 4. stadiis pateos: unde utrinque cantur gallorum, latratus canum, rumoresque hominum exaudiuntur. Alter Cimmerius, qui Fretum Cimmerium Herod. dicitur. Os Mæotidis Capellae, Patares angustiae Marcellinu, vulgò *Vespero*, (quod nomen est etiam urbis ibidem sitae) *Stretto di Gaffa* Italis, et *Bocca di S. Giovanni*. Estque angustia maris inter Tauricam Chersonesum io Europa, et Sarmatiam in Asia, paulò laxior Thracia. Ibi Bosphorus urb. archiep. vulgo *Vespero*. Abest à Thracio 500. mill. pass. ab ostio Tanais 375. io austrum. Pop. Bosphorani Plin. Bosphori mem. Claud. de laud. Stil. l. 1. *Polyb. Strab. Plin. & al.*

Cum floribus aequora vernis
Bosporus indueret, roseisque evincta coronis.

Et Val. Flac. lib. 4. Arg.

Æquora, qua rigidos eructat Bosphorus amnes.

Hinc Bosphoreus, a, um, adject. apud Sidon. in panegyr. Anthem.

Bosphoreis elephas inglorius ora tribuelt.

¶ Bosporus ab aliis, et melius, Bosphorus Thracius dicitur; estque inter Thraciam et Asiam minorem, seu inter Pontum Euxinum et Propontidem, et a Gallis *le detroit de Constantinople*, seu *Canal de la mer Noire* vocatur; Bosphorus verò Cimmerius, inter Maeotidem Paludem et Pontum Euximum, alias Mæotidis fauces dictos fuit, nunc *detroit de Caffa*, ab urbe in viciniis, seu etiam *de Kerci*, ab oppido ei adjacente in Taurica Chersooeso. Ab eo dicti fuere Bosphuraoi populi in eo tractu, et mare Bosphoranum. Bosphorus verò urbs, postea Panticapaeum, in Taurica Chersoneso hodie est *Vespero*, teste Nigro.

Bosporus etiam *Ochsenfurt* appellatur, oppid. Germ. in Franconia, ad Mœnum fluv. inter Herbipolim et Rotemburgum 4. leuc. dissitum.

¶ Bossina, seu Bossena, *la Bossine*, ubi aliàs Bessi pop. Vide Bosnia.

¶ Bossonia villa, *Bossonville*, oppidulom Lotharingiae, quod a Germanis *Busendorf* dicitur. Seder ad Nidam fluv. cum Abbatia alias celebri, nunc bellis deformata, 2. leucis distat a Valdelinga in occalum, et 5. à Metia in ortom.

Bostra, *Bosra* Leuncl. *Bussereth* G. Tytio et al. urbs archiep. Arabiæ petreæ metrop. Philippi Imper. patria: quę ex eo Philippopolis dicta est, teste Zonara; nunc sub Patr. Hierosolymitano, cùm priùs esset sub Antiocheno. Fuit & urbs Phœniciae littoralis, proxima Byblo, teste Strab. In Thes. Ling. Lat. nescio quo errore urb. maritima Phoeniciae apud Byblum describitur. *Amm. Steph. Lib. Not.*

¶ Bosus mons, *Monte Bozo*, mons Italiae, in Ducatu Mediolanensi et agro Novariensi.

¶ Bothnia, *la Bothnie*, provincia est regni Sveciae, ampla, inter Lappiam regionem, et extremam seu septentrionaliorem partem maris Baltici, quae aliàs *Dumashaff*, quasi Dumbi mare dicta, nunc Bothoicus sinus appellatur. Regio ipsa dividitur io tres partes, nempe in Bothniam Borealem, *North Bothnie*, Bothniam Orientalem, *Oost Bothnie*, et Bothniam Occidentalem, *West Bothnie*; ejusque primaria urbs est Torna, *Torn*, civitas juxta sinum Bothnicum. Aliae urbes sunt nullius nominis.

Botontinus ager, qui idem videtur cum Butuntino, à Butunto urb. Apuliae Peucetiae. *Tib.*

Botrodus, nemus Hisp. Tarrac. in Celtiberis: ubi olim opp. fuisse, nunc vicum, apud Segobrigam urbem, scribit Perottus ex Polyb. Ejus mem. Mart. lib. 1. epigr. 49. *Lim. Martia.*

Et delicati dulce Botrodi nemus,
Pomona quod felix amat.

Mol. Ptol. & al. Botrus, *Botrun* Postello & Volaterr. *Eparron* incolis, & al. *Beteron*, urbs episc. Phœniciæ sub Archiep. Tyrio, in ora, inter Tripolim ad Bor. & Byblum in nostr. 18. mill. passuum sita. * Botrya etiam apud Strab. legitur. (* At male legunt codices excusi Bostra, inquit Ortel.

Arist. Bottiæi, apud Arist. pop. fuere ex Creta, genus ab Atheniensibus ducentes, in Japygiam primùm profecti, deinde in Thraciam. Horum puellae inter canendum dicere solebant: *Eamus Athenas*: quod dici solitum erat, cùm quis patriæ aut prioris fortunæ desiderio teneretur, authore Aristot. in polit. de Repub. Bottiæorum.

Lib. Cent. Bova, urbs Brutiorum marit. in monte, in ora Calabriæ ulter. inter Rhegium & Locros ad 30. mill. pass. episc. sub Archiep. Rhegino, etiam volgò *Bova*.

¶ Bova urbecula est, 20. milliaribus a Rhegio in ortum, 3. milliar. ab ora littorali maris Jonii, & 7. ab Herculis promontorio; deficitque in dies.

Plin. Liv. & al. Bovianum, Bojanum Strab. Bujanum Ptol. *Bojano* colon. & urbs episc. Samnii sub Archiep. Beneventano, inde ad 30. mill. pass. distans, in Comit. Molisino. Hinc Bovianius nom. gent. Sil. lib. 8.

Qui Batulum Nucrasque colunt, Boviania quique.

Tac. Liv. & al. Bovillae, Bobile Frontino, *Babuco*, opp. Latii, in Hernicis, colon. & municipium, apud Cic. memoratum, Alatrio Veruloque finitimum, inter Frusinonem & Soram ad arctos ad 6. mill. pass. distans, ab Arpino totidem. Ejus mem. Martial. lib. 2. epigr. 6.

Et cum currere debeas Bovillas,
Inter jungere quæris ad camœnas.

Fuerunt & Bovillæ pag. Romæ vicinus, in via Appia. Mem. Prop. lib. 4.

Quippe suburbanae parva minus urbe Bovillæ.

Unde ab Ovid. in fast. lib. 3. Suburbanae Bovillae dicuntur.

¶ Bovillæ, nunc est *Bauco*, castrum ditionis Pontificiæ, in Campania Romana, prope limites regni Neapolitani. 4. milliaribus à Liri fluvio, & 8. à Frusinone in ortum.

¶ Bovillium, seu etiam Boglia, *Boglio* incolis, *le Bueil* Gallis, oppidum Comitatus Nicæensis, in ditione Ducis Sabaudiae, & in limite Francico, 3. leucis à Glanateva in ortum, intra montes; & aliàs Comites habuit proprios.

Scrip. Belg. Boviniacum, *Bovines*, opp. Belgii, in Comit. Namurcensi, ad Mosam fluv. contra Dinantum opp. in altera fluminis ripa, à Namurco urb. 4. leuc. in austrum, Ejus mentio fit in vita S. Remacli Episcopi.

¶ Bovinum, *l'isle Bouin*, insula Galliae, in ora Oceani, Pictaviensis provinciae ex parte, & Britanniæ, & prope Herum insulam. Parvi est circuitus, cum uno aut altero castro.

¶ Bovinum, *Bovino*, urbs regni Neapolitani, in provincia Capitanata, episc. sub Archiep. Beneventano. Sedet prope fluv. *Cervaro*, ad radices Apennini, & in limite Principatus ulterioris; paucisque constat incolis, 6. milliaribus distat a Troja in austrum Ausculum versùs, & 12. ab Ariano.

Bovium. Vide Bonium, & Bomium.

Ant. ¶ Bovium, urbecula Albionis, in eo tractu ubi aliàs Ordovices populi, nunc *Banger*. Vide Bonium.

¶ Boxruda, *Boxtehude*, oppidum Germaniae, in Ducato Bremensi, sub Suecis. Vide Buxtehuda.

¶ Bozolum, *Bozolo*, oppidulum Italiae, in Ducatu Mantuano, Principatus titulo clarum, gentis Gonzagæ, in limite agri Cremonensis, 2. milliaribus ab Ollio fluv. & medium fere inter Mantuam & Cremonam.

Scrip. Belg. Brabantia, *Brabant*, reg. maxima Belgii, inter Flandriam ad occ. & Geldriam ad ort. cujus pop. Ambivariti veteribus dicti à nonnullis putantur. In ea Tungros & Grudios esse certum est. Urbes primariae sunt Bruxellae, sedes Ducis, (est enim Ducatus titulo insignis) Machlinia metrop. et conventus juridicus, Lovanium academia celeberrima, Antuerpia emporium maximum ante Batavorum defectionem. De ea lib. 4. itiner.

Tungrorum his veteres monstrare Brabantia sedes.
Incipit, ut Busum primò devenimus, inde, &c.

¶ Brabantia, *le Brabant*, provincia est Belgii, inter Hollandiam ad Boream, Gueldriam & Leodiensem ditionem ad ortum, Flandriam & Zelandiam ad occasum, & Hannoniam Comitatumque Namurci ad meridiem. Ibi aliàs fuere, Menapii populi; & hodie pro majori parte subest dominio Regis Hispaniae. Sed pars ejus septentrionalis paret Hollandis, & sub Brabantiae Ducatu censentur etiam Marchionatus S. Rom. Imperii, ubi Antuerpia, & Mechliniae dominium, ubi Mechlinia.

¶ Brabantiae urbes.

Antuerpia, *Anvers*, sub Hispanis.
Bergae ad Zomam, *Berg op zoom*, sub Hollandis.
Breda, *Breda*, sub Hollandis.
Bruxellae, provinciae caput, *Bruxelles*, sub Hispanis.
Buscumducis, *Bosleduc*, sub Hollandis.
Gravia, *Grave*, sub Hollandis.
Guillelmostadia, *Willemstadt*, sub Hollandis.
Lovanium, *Louvain*, sub Hispanis.
Meschliniae, *Malines*, sub Hispanis.
Tienæ, *Tillemont*, sub Hispanis.

Liv. Brabastenes, mons Peloponnesi, Lacedæmoni urb. proximus, inde 20. mill. pass. distans.

Plin. & al. Bracara, quae & Braccara, *Braga*, urbs archiep. Hisp. Tarraconens. ad regnum tamen Portugallicum spectans: (Pop. Bracari vel Bracares) olim clarissimus conventus. Sita est inter Portum Calensem ad merid. ad ostium Durii fluv. & Tyden. urb. Calaicorum, ad Minium fluv. in Bor. 8. leuc. plùs minùs. Vide Augusta Bracarum. Sub Bracarens. Archiep. olim censebantur Dumium, Portus Calensis, Tyde, Auria, Iria Flavia, Lucus Augusti, Bretonia, Asturica, & Legio, quae nunc Compostellano subsunt, Portu excepto. De ea quidam Poeta Lusitan.

Quaque sinu pelagi jactat se Bracara dives.

¶ Bracara, *Braga* incolis, *Bragues* Gallis, urbs antiqua & satis ampla, à qua dicti fuere Callaici Braccarii, in Tarraconensi Hispania. Nunc est in Portugallia, ad amnem Cavadum, 5. leucis ab ora littorali Oceani, & totidem à Viana in ortum, in provincia intra Durium & Minium dicta.

¶ Braccianum, *Bracciano*, aliis Bracenum, oppidum Italiae, in prov. Patrimonii S. Petri, Ducatus titulo insigne Ursinorum, ad lacum cognominem. Dicitur aliter Arcenum. Vide ibi.

Scrip. Belg. Brachbantium, *Klein Brabant*, reg. parva Brabantiae, in Flandriae conf. teste Ortel. cujus mentio habetur in vita S. Laudoaldi Presbyteri.

¶ Brachia, insula Illyrici, Scylaci Cratia, Porphirogenitae Bratzes Narentanorum, Italis *Brazza*, Slavè *Brac* dicta, teste Joanne Lucio.

Strab. Ptol. Brachmanes, * Ptol. Brachmani, Philosophi Indiae citer. qui adhuc *Bramini* nostratibus, & *Nairi* incolis, teste Maphæo, nominantur. (* Selden. manusc. Βραχμᾶνες.

¶ Braclavia, *Braclau*, urbs Poloniae, in Podolia inferiori, ad fluvium Hipanim, *Bog*, versùs confinia Moldaviæ.

Ant. Brada, Bradanum hab. alii cod. *Bradano*, fluv. Lucaniae, inter Venusiam et Potentiam urbes fluens, ac in sin. Tarentinum immittens inter Tarentum & Metapontum. Hic Mont. Pelusium, Gravinam urbes, Grassanum, Milionicum, Scaliosum oppida, cum aliquot aliis praeterfluit, ex Apenn. mont. ortum ducens.

¶ Bradanus fluvius per Basilicatam provinciam currit, et in ea prope Acheronriam, Oppidum, Montem Pelusium, et Scaliosum urbes labitur: et versùs ostia Basilicatam ab agro Hydruntino separat. Sed longè distant ab eo Gravina et Grassanum.

Ptol. Bræcara urbs, et Braecarii pop. Hisp. Vide Bracara. Bracari, sive Bracares pop. Plin. Horum reg. *Entre Duero e Minho* appellatur, i.e. inter Durium et Minium fluminis tractus. Vide Augusta Bracarum.

¶ Braegitium, urbs Pannoniae, hodie *Comara*, ad Danubium fluv. aut locus non procul, *Bensada*, ubi ejus ruinae visuntur, teste Brietio. Vide Bregaetium.

¶ Bragiacum, seu Braeum, *Bray*, oppidum Galliae, ad Sequanam fluvium, in Senonensi, agro inter Monasteriolum ad Icaunam, et Nogentium ad Sequanam.

Bragodunum, seu Brogndunum, ut alii legunt, opp. Rhaetiae, *Rockenburg*, inter Ulmam 2. et Meningam 8. leuc. Vide Bragodurum.

Ptol. Bragodorum, *Pfullendorf* Mol. et al. opp. Ger. liberum, in Suevia, à Constantia urb. 5. leuc. in Bor. Tubingam versùs distans.

¶ Bragodurum, seu Brigodurum, quod etiam Brigobanna, est castrum *Bayern*, in Suevia, ad Danubium fluvium, 12. mill. passibus à Dutlinga in ortum, teste Cluverio, & 16. ab Uberlinga in Boream.

¶ Bramæ, *Bramas*, populi Africae, in Æthiopia inferiori & regno Loanghi, inter Anzicanos populos & Oceanum.

Ant. Bramagum, vel ex al. cod. Bromagum, *Bramans*, vel *Bramafans*, teste Siml. olim urbs, nunc opp. Sequa-

quorum, in Equestrium & Helvetiorum confin. apud lacum Lemanum, inter Bibiscum oppid. ad lacum prædictum 9. & Minnodunum in finibus Bernensium 6. mill. pass. dissitum. Sunt qui *Romons* esse scribant, opp. in finibus Sequanorum.

Ptol. Bramma, *Bremo*, teste Mercat. urbs Sinarum, in ora maris Eoi, in conf. Serum.

Strab. *Plin.* *Mel.* Branchidarum oraculum, Branchidæ, quod & Didyme, locus Apollini sacer in Milesia reg. in Joniae confin. *Petrun* hodie locus, Nig. teste, nominatur.

Scrip. Germ. Brandeburgum, quasi Brennoburgum, *Brandeburg*, & *Brandenburg*, urbs Marchiæ, quæ ab ea Marchia Brandeburgensia denominatur, à Brenno Gallorum Duce, ut putatur, condita, ad Havellam fluv. in Saxoniae confin. episcop. sub Archiepiscop. Magdeburgensi, inde 10. leuc. distans in ort. hibern. inter Berlinum & Havelburgum ferè medio 7. leuc. utrinque. Ejus mentio fit lib. 4. itinerar.

-digressus ab urbe petebam,
A Duce quæ Brenno condita nomen habet.

¶ Brandeburgum urbs est antiqua Germaniae, in media Marchia, & ab Havela fluvio in duas partes divisa, nempe in superiorem & novam; estque media ferme inter Berlinum & Magdeburgum. Hinc dicitur Marchia Brandeburgica, quæ triplex, nempe superior, media, & nova; & hinc etiam Elector Brandeburgicus ex præcipuis Germaniæ Principibus. Vide Brennoburgum.

¶ Brandeburgum, urbs Poloniae, in Prussia Ducali, ab Electore Brandeburgico constructa à paucis annis, ubi Pregela fluvius in sinum *Frisch Haff* se exonerat aliquot milliaribus infra Regium montem.

¶ Branicum, *Branick seu Bruneck*, castrum Germaniae, in Comitatu Tirolensi & ditione Episcopi Brixiensis, ad amnem *Rienez*, 3. leucis Germanicis à Brixinone in ortum, & totidem ferè a confinio Status Veneti.

Sax. Gram. Branaesia, *Aldenburg*, & *Oldenburg*, urbs German. seu Cimbricæ Chersonesi, in ora Holsatiae orientali, ferè excisa, à Lubeca, quæ successit ei, 12. leuc. in Bor.

¶ Brannesia, *Oldenberch*, & quibusdam *Aldeborch*, urbs fuit Episcopalis Holsatiae, in Wagria regiuncula, 8. leucis à Lubeca, quæ ei suffecta in episcopatu, nunc tantùm castrum, 2. leucis ab ora maris Baltici. Vide Aldeburgum.

Ptol. Brannogenium, postea Brangonia, & Brangornium, ut aliquibus videtur, *Banger*, urbs Albionis episcop. sub Archiep. Cantuariensi, in ora Walliae Boreali, contra Monam ins. propinquam, ab urbe Asaphensi ad 20. mil. pass. in occ. Sed Brangonia aliis Vigornia potiùs esse videtur. Vide Branovium.

¶ Brannogenium, Camdeno & aliis oppidum fuit Cornaviorum, quod nunc *Worcester*, & Latino recenti Vigornia, urbs Angliæ, in provincia cognomine, ad Sabrinam fluvium, episcopalis sub Archiepiscopo Cantuariensi. Vide Branovium.

Cæs. Brannovices, pop. Gall. Narbonens. in Allobrogum finibus, quorum reg. *la Morienne* [illegible] & Latinè Mauriana nominatur, testibus Marliano & Pingonio, ubi Mauriana urbs. Vide ibi.

¶ Branouvices, seu Brammovices, pop. fuere Gall. Narbonens. & pars Centronum, nunc in Ducatu Sabaudiæ, quorum oppidulum etiam Brammovicum, *Bramans*, ad Arcum fluvium, in colle, in Mauriana valle, ut ego didici pluribus, & reperi ibi ex inscriptione antiqua. Distans 7. leuc. à Fano S. Joannis Maurianensis in ort. & 3. ab Ancburgio, 7. autem à Brigantio in Bor.

Cæs. Brannovi, pop. ejusdem Gall. quorum oppid. Brigantium, teste Vigenereo, in Delphinatus reg. Vide Brigantium, sive Briganti.

Branodunum, *Brancster*, teste G. Camden. opp. Britanniæ, in ora Angliæ ad ort. in Com. Norfolciae.

Lib. Not. Branovium, Brannogenium Ptol. (qui illud in Ordovicia reponit) Brangonia scriptor. Britannicis, *Worcester* & Britannicè *Caerwrangon*, testibus Lhuydo & Camd. urbs Albionis, ad Sabrinam fluv. in Angliae Walliæque conf. nunc Vigornia, inter Herefordiam ad occid. & Warvicum ad ort. ad 30. mill. pass.

Branovium, nunc Vigornia, celebris est infelici pugna Scotorum adversùs Anglos anno 1652. Vide Vigornia.

Pausf. Brasiae, Prasia Ptol. Prasiae Steph. Polyb. & Thucyd. *Ciparissi*, teste Zard. sed Nig. *Tiros*, oppid. Peloponnesi, in Laconica reg. marit. in Argiae conf. inter Cyphantam portum & ora Inachi fluv.

¶ Brasilia, *le Bresil* Lusitanis *Brasil*, pars admodum ampla & fertilis Americae meridionalis, à Lusitanis detecta & occupata. Etiamnum hodie Regem agnoscit Portugalliae. Dividitur in 14. Præfecturas seu Capitanias, ut vocant, & in ortum valde porrigitur; estque inter Paraguajam provinciam & fluvium Amazonum extensa. Ejus urbes praecipuae sunt Soteropolis Portus omnium Sanctorum, *S. Salvador de la Baya de todos os Santos*, Olinda, *Olinda de Pernambuco*, Portus securus, *Puerto Seguro*, Fanum sancti Sabastiani fluvii Jaunatil, *S. Sebastian de Rio Janeiro*, Siara, *Siara*, & Spiritus Sanctus, *Spirito santo*. Alias dicta fuit provincia S. Crucis, quia detecta fuit die sanctæ Cruci sacra.

¶ Bratislavia, *Braslavu*, urbs Poloniæ & Lithuaniae Ducatus, cum arce in scopulo, ad lacum. Vix 5. leucis distat à fluvio Duinæ, & a confinio Livoniae in meridiem & 8. leucis à Duneburgo.

Brattia, *la Brazza*, ins. maris Hadriatici, Liburniae oræ adjacens, inter Absyrtides ad occ. & Issam ad ort. ante Tragurium, sed, teste Plin. ante Sutium, capreis & bobus abundans. Miror quod in Thes. Ling. Latin. ex Plin. ins. Mœsiae proxima Pannoniis scribatur. *Plin. Anto.*

¶ Brattia, quæ *Labrazza*, insula est oblonga, in ora Dalmatiae, inter Spalatrum & Narentam, in ditione Venetorum, prope Tragurium & Lesinam insulam, sed longè ab Issa in ortum. Vide Brachia.

Bratuspantium, *Gratepanse*, teste Car. Bovillo, vel *Granviller*, pag. & abbatia; *Beaumont*, oppid. teste Vigenereo; al. *Clermont*, opp. in finibus Bellovacorum, in Gall. Belg. inter Bellovacus & Ambianos, à Bellovacis 5. leuc. Parisios versùs 14. *Cæsar.*

¶ Bratuspantium quid sit nunc, non bene constat. Multi tamen credunt esse Bellovacum.

¶ Brava, *Brava*, urbs Africae, in Zanguebaria regione & Ajana ora, cum portu, vix centum milliaribus a Magadoxo in Occidentem hibernum, & non procul ab Abyssinia.

Braunodunum, *Braunaw*, opp. Norici, ad Oenum fluv. in Bavaria, à Patavia urbe 6. leuc. Oenipontem versùs in Libonotum. *Scrip. Germ.*

¶ Brausfelda, *Braunsfelda*, oppidum Germaniae & Franconiae, in monte situm, in Comitatu Solmensi, prope Lanum fluv. & 3. leuc. Germ. à Giessa in occ.

Bravum, *Burgos*, teste Tarapha, urbs archiep. Hisp. Tarrac. Castellae veteris regia, praeclara, intra montes, olim Masburgi, ut aliquibus videtur: quae Aucae urbi excisae successit, a Toleto in Hisp. umbilico 51. leuc. in Bor. à Cæsaraugusta totidem in occas.

¶ Bravum, seu Bravium, urbs fuit Murbogorum populorum. Vide Burgi.

¶ Brechinia, *Brecnock*, provincia Angliæ, in Wallia regione, cum urbe cognomine, ad Oscam fluvium, media inter Maridunum & Herefordiam; & quibusdam est Loveantium antiquorum. Hanc provinciam devicit regnante Guillelmo Rufo Bernardus de Novomercatu Normannus, conscripta non parva Anglorum & Normannorum manu, & Nestam Gruffini Principis filiam uxorem duxit.

Brechinium, *Brechin*, urbs Britanniæ 2. sive Scotiæ, in ora orientali, episc. sub Archiep. Andreapolitano; inde ad 55. mill. in Bor. inter Aberdoniam & Castrum Caledanium urbes 20. ad Escam fluv. in Angusia reg. *Scrip. Scot.*

¶ Brechinium, *Brechin*, distat 18. milliaribus ab Andreapoli in septentrionem, 6. ab ora littorali, & 28. circiter ab Aberdonia in meridiem.

¶ Brechynia, *Brechyn*, urbecula Germaniae, cum arce, in regno Bohemiæ, bello Taboritano nota. Quibusdam est Bechynia, ad amnem *Lauenitz*, prope Taborum.

¶ Breda, *Breda*, urbs Belgii, in Brabantiae Ducatu, permunita, ad fluvium Mervam, cum titulo Baroniae, in ditione Principis Aransicani; sub dominio tamen Hollandorum ab anno 1637. 8. leucis distat ab Antuerpia, 2. à monte D. Gertrudis, 6. à Busco Ducis, & 5. à Berga, ad Zomam.

¶ Bredenberga, *Bredenberg*, oppidulum Daniæ, cum arce permunita, in Holsatia & Stormaria regione, ad Sturam amnem, non procul ab Itzehoa.

Brederoda *Brederode*, castrum Belgii, in Hollandia septentrionali, prope Harlemum. Hinc familia illustris nomen habet.

¶ Bresurtium, *Brefort*, oppidulum Belgii, in Zutphaniae Comitatu, sub Hollandis ab anno 1597. Situm est in loco paludoso, 2. leucis à Grolla, & totidem ab Anholto distat.

¶ Brega *Brieg*, urbs Germaniae, in Silesia, Ducatus cognom. caput, ad Oderam fluvium, media inter Uratislaviam & Oppolium, 4. leucis ab utreque distans.

* Bregętium, Bregetin Anton. & Amm. Bergentin Aur. Victori, Brigitin Callisto, *Bregnitz*, teste Pirchaimero, pag. *Bonnuda* Laz. locus Pannoniae infer. vicinus prædicto, ubi Bregætii ruinę cernuntur, in territor. Tauruni urb. inde 30. mill. pass. distans ea itin. Anton. ex quo error patet asserentium Bregætium esse ipsum Taurunum, (* manuscr. Selden. Βρεγήτιον.

¶ Bregętium, Cluverio teste, est Strigonium, *Gran*, urbs præclara Hungariæ. Aliis est *Komara*, arx ad Danubium fluvium, in Scutia insula.

¶ Brema, *Brema*, urbs Asiæ, in India extra Gangem, ad fluvium Menanum; estque caput regni cognominis, in regione *Pegu*.

¶ Brema, *Bremen*, urbs Germaniae, in Saxonia inferiori, archiepiscopalis, ad Visurgium, & Ducatus cognominis caput. Vide Phabiranum.

¶ Brembus, *Brembo*, fluvius Italiae & agri Bergomensis. Hinc Brembana vallis. Fontes habet in limite vallis Tellinae, & in Adduam se exonerat 8. milliaribus à Bergomo.

¶ Bremesurda, *Bremefurde*, oppidum Germaniae, in Ducatu Bremensi. Vide Vurda.

Ptol. Ant. Bremenium, sive Bramenium in al. cod. *Brampton* Camd. opp. Britanniae, in Angliae Scotiaeque conf. in ora littor. ad ort. *Bamborrow* Telbotn, *Barwick* Villanov. quod sec. Latino Bervicium dicitur, opp. praeclarum, ad ostia Tuedæ, Scotis ereptum ab Anglis, in Northumbriæ conf. Vide Borcovicum. Subscribo Camdeno. (Qui tamen conjicit esse *Rochester* pag. ad Readum fluv. in parte occident. Northumbriæ, quæ Ridisdalie dicitur. *Brampton* verò illi in Comitatu Cumbriæ, prius Brementuracum.

¶ Bremenium Camdeno est *Brampton*, oppidulum Angliæ, in Northumbria, ad amnem *Till*, 9. milliaribus Anglicis ab ora littorali, & 6. tantùm à confinio Scotiæ versùs Bervicum.

¶ Bremensis Ducatus, *Hertzogthumb Bremen* incolis, *Duché de Bremen* Gallis, provincia est Germaniae, in Saxonia inferiori, alias sub dominio Archiepiscopi Bremensis, nunc autem subest Regi Sveciæ pace Monasteriensi. Terminatur à septentrione Albi fluv. à meridie Visurgi, ab ortu Ducatu Luneburgensi & Principatu Ferdensi, ab occasu autem Comitatu Oldenburgico & ditione Lavenburgica. Ejus urbes sunt Stada, Bremefurda, & Boxtehuda. Sed Brema, totius tractus caput, ferè sui juris est.

Ant. Bremetonacum, Bremetenracum lib. Not. * *Ribchester* nunc, teste Camden. opp. Britanniae, in Anglia, inter Galacum 27. mill. pass. & Mancuneium 38. Mediolanum versùs ex itin. Anton. (* Camdeno vero est *Overburrow* viculus Lancastrensis, ad Lonum fluv. in confinio Westmarię.

¶ Bremetonacum, Camdeno teste, est *Ribcester*, pagus Angliæ, in Lancastrensi provincia, ad amnem *Ribbil*, 10. milliar. Anglicis ab ora littorali in ort.

¶ Bremocartum, *Bremgarten*, oppidum Helvetiorum, ad Ursum amnem 15. mill. passibus ab equis Helvetiis Lucernam versùs.

Brenda pro Brundusio urbe apud Poetas, teste Festo.

¶ Brendulum, *Brondolo*, oppidulum Italię, cum portu in insula maris Adriatici & Ducatus Veneti, prope littus & fossas Clodias, paucis milliaribus a Venetiis in austrum.

¶ Brennacum, *Mozieres*, seu *S. Michel en Brenne*, oppidulum Galliae, ad amnem *Claise*, in Turonensi provincia & confinio Bituricensis Ducatus, teste Petro du Val. Aliis est *Brenne* vicus Campaniae in Remensi agro.

Flora. Brenni, pop. Norici, in Comit. Tirolensi, *Brunnawer*, teste Siml. quorum opp. *Bruneck*, inter Brixinam urb. ad occ. 4. & Aguntum opp. in ort. 5. leuc. dissitum. Vide Breuni.

¶ Brennia, *Brenne le Comte*, oppidum Belgii, in Comitatu Hannonię. Ab aliis est *Braine*, diciturque etiam Brenium, Vide ibi.

Scrip. Germ. Brennoburgum, *Brandeburg*, urbs Germ. in finibus Saxonię, episcop. sub Archiep. Magdeburgensi, inde 10. leuc. in Occ. inter Wirtembergam & Havelburgum 8. à Berlino 7. ex qua urbe nomen est Marchiæ reg. amplæ: cujus Marchio unus est ex Imp. Electoribus. A Brenno condita traditur, teste Georg. Sabino Poeta:

Italiam quando digressus ab urbe petebam:
A Duce quae Brenno condita nomen habet.

¶ Brennoburgum, *Brandebourg*, urbs est ad Havelam fluvium, in media, Marchia, quæ ab ea nomen sumpsit, uti & Elector potentissimus, cui dominio subsunt hæ provinciae, Marchia vetus Brandeburgica, Marchia nova, & Marchia media, Prussia Ducalis, Pomerania ulterior, Ducatus Crossensis in Silesia, Ducatus Magdeburgensis, Principatus Halberstadiensis & Mindensis, Comitatus Ravenspergensis & Marchię, cum Ducatu Clivensi & parte Voigtlandiae.

Brennus mons, *Brenner*, mons Norici, in Comitat. Tirolensi, apud Stiriacum opp. ab Oeniponte 5. leuc. in austrum. Vide Pyrenaeus. Est etiam Brennum *Bre*, pag. agri Brixiens. in valle Camunorum, inter Iseum lacum 33. & Tiranum oppid. Rhætorum 38. in via inter Brixiam & Curiam, inde 34. hinc 79. mill. pass. *Scrip. Germ.*

Brentesia, *la Brenta*, fluv. Venetiae. Vide Medoacus.

Brentonicum, *Brentoni* Laz. pag. Venetiae, ad Athesim fluv. inter Vernnam & Tridentum occurrens, *Brentonege* Italis, à Roboreto opp. 6. mill. pass. in austrum, Veronam versùs 30. *Scrip. Ital. P. Dia.*

Breones, Breuni Ptol. Breuci Strab. Vide infrà in Breuni. Sunt qui hos popul. in Vindelicia inter Licum & Oenum describant. De quibus Ven. Fortun. lib. 4. de vita S. Mart. *Fortu.*

Qui vicina sedens Breonum loca, perge per Alpem.

¶ Bresegella, *Brisighella*, oppidulum Italiae, in Romandiola provincia, ditionis Pontificiae, juxta Anemonem fluvium, & ad radices Apennini, 6. milliaribus à Faventia distat, & 2. tantùm à confinio dominii Florentini.

¶ Bressia, *la Bresse*, provincia Galliae, Comitatus titulo clara, alias sub Duce Sabaudiae, sed anno 1600. Francici juris effecta est ab Henrico Magno. Habet ab Oriente Sabaudiam, a Septentrione Comitatum Burgundiae, ab Occidente Ducatum Burgundiae, cum Lugdunensi Pręfectura, & ad Meridiem Delphinatum. Ejus primaria urbs Burgus dicitur, & ei adjacent Beugesia & Verromaea regiunculae, quae sub ipsa sępius continentur.

¶ Bressicia, *Bressici*, urbs regni Poloniae, in Polesia provincia, ad fluvium *Bug*, cum arce; estque regionis caput, 25. leucis Polonicis distat à Lublino, & 30. à Varsavia in ortum.

¶ Bresluria, *Bressuire*, urbecula Galliae & Pictaviensis agri, ad amnem Argentonium, 3. leucis dissita à Parthenaeo, & totidem à Thuracio occas. versùs.

¶ Brestia, *Brest*, urbs Poloniae, in Cujavia provincia, satis munita, & inter paludes sita. Ab aliis *Brzestye* dicitur; & vix 4. leucis à Vistula fluvio distat, 8. è Torunio in austr. & 10. è Lancicie in Bor.

¶ Bretellium, *Breteuil*, oppidum Galliae, in Normanniae Ducatu. Distat ab Ebroico 6. leucis in meridiem, & 2. à Vernolio, juxta Itonem fluvium.

Bretena, oppid. Venet. quod Brintum Plin. dicitur, vulgo *Brignano*, ut aliquibus videtur: sed fides penes ipsos sit. *Ptol.*

Bretina, oppid. olim Insubriae, quod hodie *Barlassina* dici putatur, pag. agri Mediolanensis medio itinere inter Mediolanum & Comum occurrens, D. Petri martyris occisione memorabilis. *Ptol.*

Bretolaeum, *Bretulla*, (non *Britio*, ut in Thes. Ling. Lat.) teste Mol. opp. olim, nunc pag. Hisp. Lusit. in regno Portugalliae. *Ptol.*

Breronia urbs fuit Hisp. Tarraconens. in Gallæcia, olim sub Gothis, episc. sub Archiep. Bracharensi, nunc pag. *Bretugna* dictus, teste Jo. Mariana, Mindonensi urbi, quae illi successit, proximus, 8. mill. pass. distans. *Lib. Conc.*

¶ Bretta, *Breteen*, oppidulum Sveciae, in Vestrogothia provincia, à Danis vastatum anno 1644.

Brettii, pop. Italiae. Vide Britii.

Breucomagus, opp. Germ. sup. Vide Brocomagus. *Ced. Thes.*

Breviodurum opp. fuit Gall. Cělt. in ora Normandiae, inter Juliobonam ad ort. et Noviomagum ad occid. 17. mill. pass. *Ptol. Ant.*

Breuni, Brenni Flora & Hor pop. Vindeliciae, in Beveria, *Perlachers & Perlacherorf* hodie, teste Aventino. Mem. Horat. lib. carm. 4. ode 14. *Ptol.*

Drusus Genaunos, implacidum genus,
Breunosque veloces, & arces
Alpibus impositas tremendis.

Breuni item, pop. Alpini, in Lepontiorum confinio, quorum reg. *la Val di Bregna* Itals, *Polenserthal* Germ. teste Ægid. Scudo nominatur, ubi Breunus fluv. *Bregno* vulgò, per vallem anteditam decurrens, ac in Ticinum fluv. supra Belitionem opp. 8. mill. pass. influens. *Plin.*

¶ Brie,

¶ Bria, *la Brie*, provincia Franciae, Campaniae adjecta inter Sequanam & Matronam fluvios, non longè à Lutetia. Angustioribus coarctatur limitibus. Ibi urbes praecipuae Meldae, Latiniacum, Provinum, Sesana, & Bria Comitia Roberti.

¶ Bria Comitis Roberti, *Brie Comte Robert* urbecula Galliae, in Bria provincia, ad amnem *Jerre*, 6. leucis distat à Lutetia, in regione feraci.

¶ Brianzonia, *le Fort de Briancon seu Briançonet*, arx Sabaudiae, in Tarantasiae Comitatu. Vide Ara Brianconia.

Ant. Bridoborum, & Brivodurum, *Briare*, teste Siml. opp. Gall. Celt. ad Ligerim fluv. in Duc. Niveraensi & Vastiniae reg. confinio, à Niverois 21. luc. in Bor. versùs Mont. Argium 10.

¶ Briela, *Briel* incolis, *la Brile* Gallis, urbs permunita Hollandiæ, prope ostium Mosę, ubi jacta fundamenta Reipublicæ Batavæ. Sedet in Voormia insula, cum portu sat tuto, 2. leucis à Delphio, & 3. à Roterodamo in occasum.

¶ Brielium, *Bruel*, seu *Briel*, oppidum Germaniç, cum castro Archiepiscopatus Coloniensis, ubi aliquando commoratur Elector, 2. leucis Germanicis distat a Colonia in austrum.

Ptol. Brigæcium, *Oviedo*, teste Tarapha, urbs Hisp. Tarracon. in finibus Austrum, episc. sub Archiep. Compostellano, apud Lucum Asturum urbem eacilam, à Legione 21. leuc. in Bor. & Circium.

¶ Brigæcium aliis est *Braganza*, urbs Portugalliæ intra montes.

Briganconia, *Breganson*, arx Galliæ, in littore Provinciæ, scopulo affixa in modum insulæ; estque parva, sed munita, & media inter Telonem & Fanum S. Eutropii, contra Stoecades insulas.

Brigantes, pop. Albionis, qui nunc Eboracenses, *Yorkshire* sunt Lelando. (Camdeno sunt Eboracenses, Lancastrienses, Dunelmenses, Westmarienses, & Cumbri.)

Ptol. Brigantes quoque Ptol. pop. Hiberniæ, in ora orient. quorum urbs est * *Galvvny*, teste Hect. Boetho. Aliis *Ganaforda*. (* *Galvvay* verò est in ora occidentali.)

Brigantes item in Scotia, quorum reg. Gallovidia esse videtur.

¶ Brigantes in Hibernia fuere, ubi nunc Comitatus *Waterford & Triperary*, in Momonia provincia, inter Snirii ostium Confluentesque Neori & Barovvi.

Ant. Brigantia. Vide Brigantium. Est etiam Brigantia urbs Lusitaniæ seu Portugalliæ Ducali titulo insignis, *Braganza*, Mirandæ urbi proxima, inde novem leuc. Bracaram versùs 27. Vide Cœliobriga.

¶ Brigantia, *Berganca* Hispania, *Braganco* Gallis, urbs fuit Asturum, nunc Portugalliæ, intra montes, in confinio regni Legionensis, cujus Dux hodie est Rex Portugalliæ ab anno 1640. Sed non bene constat eam Cœliobrigam dictam fuisse.

¶ Brigantini montes, *monti di Brianza*, montes Italiæ, in Ducatu Mediolanensi, ubi Addua fluvius exit à Larin lacu.

Plin. Brigantinus lacus, qui & Acronius Melæ, Brigantia Amm. *Bodensee* Germanis, lacus Rhætiæ, plura habens nomina à circumdantibus oppidis. Per illum Rhenus ad 100. stadia decurrit. Veneto jungitur circa Constantiam urb. Vide Acronius. Hic mustelas marinis mustelis aemulas gignit.

¶ Brigantinus lacus, qui aliter Venetus, Podamiena, & Constantiensis dicitur, Germanis *Bodensee*, Gallis *Lac de Constance*, & Italis *Lago di Constanza*, est maximus inter Helvetios & Sueviam, supra Constantiam. Sed ab eo differt Acronius, qui alitar Cellensis lacus dicitur, vulgò *Cellersee*; estque solò infra Constantiam, teste Cloverio. Brigantinus lacus rigat urbes Constantiam, Brigantiam, Lindaviam, Iberlingam, & Buchorniam.

Eryth. Brigantinus item lacus Cenomanorum, in finibus Brixiensium, ex quo Clusius fluv. per agrum Brixiensem in Ollium delabitur. Hic lacus *Idro*, teste Erythraeo, nominatur, quem tamen apud vet. haud legi. A Brixia 25. mill. pass. abest.

¶ Brigantinus hic lacus ab aliis Edrinus dicitur. Vide ibi.

Liv. Brigantinus portus *Porto della Corunna*, teste Jo. Mariana, port. Hisp. Tarracon. in Callaicia, amplissimus, apud Caronium urbem à Compostella urb. 10. leuc. in Boream.

¶ Brigantinus portus erat ubi Lucenses Callaici, & prope eum Brigantium, seu Flavium Brigantium, oppidum, quod multis est oppidum *la Corunna*, aliis autem est *Betanzos*, urbecula in viciniis. Vide Flavium Brigantium.

Brigantium, Brigantia Anton, *Bregentz & Bregnitz*, opp. Rhaetiae, in Suevia, ad Brigantinum lacum, Comitat. olim, urbs Rhaetiae primaria, apud Lindaviam urb. ab ea 2. leuc. in austrum, Curiam versùs 8. à Constantia 5. in ort. ab Ulma 12. in Libonotum. *Ptol.*

¶ Brigantium, *Bregentz*, oppidum aliis Rhaetiae, ubi Brigantii populi, nunc in Suevia, caput est Comitatus cognominis Tirolio adjecti, sub dominio domus Austriacae, & ibi amnis etiam *Bregentz* influit in lacum Brigantinum.

Brigantium alterum, Brigantio Anton. Virgantia Amm. Marcellino, *Brinnzon*, opp. Gall. Narbonens. in Delphinatu, in Segusianorum conf. ad Druentiam fluv. inter Segusiom urbem Italiae in finib. Taurinorum 12. & Ebredunum urbem Delphinatus 7. leuc. *Strab. Ptol. Ant.*

Brigantium tertium in Albione, urbs archiep. Angliae, *Yorck*, sic à Ptol. lib. 2. magnae construct. appellatur. Vide Eboracum. Brigantium quoque urbs Hisp. in Gallaecia, quae *Compostella* nonnullis esse videtur. Aliis est *Betanzos*. *Ptol.*

Brige, *Broughton* Camd. opp. Britanniae, in Anglia, inter Ventam Belgarum 11. & Sorbiodunum 9. mill. pass. ex Anton. itin. Brage etiam legitur. *Ant. Beda.*

Brigensis saltus, qui & Brigia sylva, in Gall. Celt. *Aimol.*

¶ Brigevatera, *Bridgevvater*, oppidulum Angliae & Comitatus Somersetensis, ad amnem *Parret*, 5. milliat. Anglicis ab aestuario Sabrinae.

Brigiana, *Buriana*, opp. Hisp. Tarracon. teste Beuthero, haud obscurum, in ora regni Valentiae, à qua 7. leuc. abest in occ. Dertusam versùs, inter Castellonem & Populam 2. *Scrip. Hisp.*

Brigiani, pop. Alpini, in Alpibus Cottiis, supra Caturiges: quorum opp. *Brianzon* esse videtur Simlero. *Plin.*

¶ Brigiosum, oppidulum Galliae Aquitanicae, nunc vicus *Bron*, in Pictavensi provincia, ad Botonam fluvium, inter Pictavium & Mediolanum Santonum.

¶ Brigobanna, *Beyern*, teste Cluverio, oppidum Germaniae, in Suevia, ad Danubium flu. 12. mill. passib. à Durlinga distat in ortum.

¶ Brigollum, *Brigevil*, oppidulum Galliae, in provincia Marchiae Inferioris, prope Vigennam fluv.

Brillenduoum, *Bridlington*, opp. Albinnia, in ora littorali ad ort. in Com. Eboracensi, apud Flamburgum, & Hullam portum, & empor. ab Eboraco ad 30. mill. in ortum. *Scrip. Brit.*

¶ Brollendonum, nomen forsan novum oppidi *Briddington*, quòd aliàs Gabrantovicum dictum fuit; estque in ora, juxta Flamburgum, & 55. milliaribus Anglicis ab Hullo in Boream distat.

¶ Brinnica, *Brinnitka*, oppidulum Germaniae, in Silesia & Ducatu Oppoliensi, ad Brinnitium fluvium, 3. leucis distat ab Oppolio in ortum, una autem à confinio regni Poloniae.

¶ Brinnum, *Brinn*, urbs Germaniae, in Moravia provincia, ad Suvartam fluvium, qui ibi in Zuittam cadit, 5. leucis distat ab Olmutio meridiem versùs, & paulò minùs à Znoymo. A Bohemis *Brno* dicitur; estque munita, cum castro valido; & anno 1645. fortiter propugnata fuit à Souchio Gallo contra Svecos, quos compulit obsidionem solvere irrito conatu.

¶ Brinolium, *Brignoles*, urbecula Galliae, in Provincia, prunis suis celebris, ad amnem *Carnune*, 6. leucis distat à Telone, & 2. à fano D. Maximini; estque intra montes sita.

Brinta, *Brenta*, fluv. Venet. apud Patavium fluens. Vide Medoacus. De eo Ven. Fort. in vita S. Mart. lib. 4. *Fort.*

His tibi Brinta fluens, iter est Retenone secundo.

Brintum, *Castel Brito*, opp. olim Æmiliae, in territ. Bononiensi. Al. *Brento* opp. excisum videtur, in monte, apud Idisim fluv. a Bononia 12. mill. pass. in merid. distans.

Briocum, *S. Brieu*, urb. Gall. Celt. in ora Britanniae Boreali, inter Macloviom ad ort. 10. & Leonam ad occ. 20. mill. pass. episc. sub Archiep. Turonensi, à S. Brioco Episcopo denominata. *Scrip. Gall.*

Brionum, reg. Norici, in qua *Brunock* opp. Comitat. Tiroleosis, teste Laz. à Brixinensi urbe 4. leuc. in ortum. *P. Dia.*

ortum. Ibi sanguinem è nubibus decidisse testatur P. Diac. Aliis Brionum *Pernavv* opp. videtur in territ. Salisburgensi. Briones pop. Breuni Ptol. Breones Venant. Fortun.

Vet. mon. Bripium, *Brivio*, opp. Insubriæ, in agro Mediolanensi, ad Addnam fluv. inter Mediolanum 24. mill. pass. & Bergomum 10.

¶ Briquerascum, *Bricherasco* incolis, *Briqueras* Gallis, oppidum Italiæ, in Pedemontio, juxta amnem *Peloe*, in colle, & 4. milliaribus à Pinarolo in austrum.

Ant. Brisacus mons, Brisiacus ex al. cod. *Brisach & Prisack*, opp. Germ. super. ad Rhenum, in Alsatia, inter Basileam ad austrum 7. & Argentoratum ad Bor. 8. leuc. à Colmaria 2. in ortum.

¶ Brisacus mons, seu, & melius, Brisacum, *Brisach*, urbs est & arx munitissima Germaniæ superioris, in Alsatia provincia, cum ponte lapideo ad Rhenum fluvium. Antea erat Austriacæ ditionis. Sed fortiter fuit expugnata à Duce Bernardo Veimariensi anno 1638. & postea remansit sub imperio Gallorum, pace Monasteriensi.

Lib. Not. Brisigavi, pop. Germ. super. *Brisgovver*, teste Ortel. reg. Brisgoja Lat. rec. dicitur, vulgò *Brisgovv*, in qua Friburgum urb. & academia, à Basilea 7. leuc. in Cæciam.

¶ Brisigavi, populi Germaniæ, prope Rhenum fluvium. Hinc Brisgoja seu Brisgovia regio Germaniae, inter Rhenum & Sylvam nigram, cujus Brisacum aliàs primaria, nunc Friburgum. Ferè tota juris est Austriaci.

Ptol. Brisoana, *Bindimir*, teste Molet. cum Cast. fluv. Persidis, in sinum Persicum inter Rhogomanem & Bagradam ad ort. influens. Hic Persepolim urbem primariam interluit.

Scrip. Brit. Bristolium, *Bristovv*, urbs Albionis, in Angliae & Walliae conf. apud ostia Sabrinae fluv. urb. episc. sub Archiep. Cantuariensi, & empor. celebre, à Londino, 97. mill. in occ. inter urbes tertium sibi locum vendicans. Olim Venta Belgarum, juxta nonnullos.

¶ Bristolium, *Bristol* Gallis, aliàs Trajectus secundum aliquos, sed male Venta Belgarum, urbs partim in Somersetensi posita est agro, & partim in Glocestriensi, ad Avonam fluvium, ubi Fromum amnem recipit. Editiori situ gaudet, 5. milliaribus à Bathonia in occasum, & 7. ab ostio Avonae in aestuarium Sabrinae in ortum. Sed 18. milliaribus distat à confinio Walliae, & 75. circiter à Londino, Speedo, & Camdeno testibus.

¶ Bristolium novum, *Nevv Bristovv*, oppidum Americae septentrionalis, in ora litorali novae Angliae, & sub dominio Anglorum.

Caes. l. v. & al. Britannia, quae Ptol. Albion, ins. maxima Europae, in Oceano Galliae obversa, in duas à veteribus divisa, in 1. & 2. hoc est, in Angliam & Scotiam. Prior etiam dicitur major, & superior; altera minor, & inferior. Anglia in austrum, Scotia in arctos vergit. Longitudo 800. mill. pass. continet inter oram australem Angliae, ubi Antona opp. contra Vectim ins. & oram Borealem Scotiæ. Latitudo maxima 320. inter Centium ad ortum. & Bolerium ad occ. promontoria. Ambitus quadragies octies septuagies quinquies mill. pass. teste D. Isid. Est & Britannia minor pars Gall. Celticae ad occ. & Bor. quae Aremoricae civitates Caes. dicitur, sic à Britannis, qui ex Britannia magna ab Anglis, sive à Saxonibus ejecti, in ea consederunt. Pop. Britanni, quorum mem. Virg. ecl. 1.

Et penitus toto divisos orbe Britannos.

Britannia non solùm Angliam, ut in Thes. Ling. Lat. sed etiam Scotiam complectitur.

Urbes & oppida præcipua Britanniæ primæ, i.e. Angliæ & Walliæ, quæ nunc extant. Quæ asterismis indigitantur, oppida sunt vel munitiora, vel munimenti capaciora.

Urbes & oppida Angliæ.

Aballaba, *Appleby*, in Comit. Westmariæ.
* Æglesburgus, *Ailesbury*, Bucking.
Alnevicum, *Alnvvick*, Northumb.
Antona australis, *Southampton*, reg. cognominis portus.
Antona Borealis, *Northampton*, reg. cognom.
Axelodunum, *Hexham*, Northumbriæ.
* Banburia, *Banbury*, Oxoniensis.
Barnastapula, *Barnstable*, Devoniae.
Bathonia, *Bath*, olim Aquae calidae & Aquae solis. Somersett. episc. urbs.
Bedfordia, *Bedford*, reg. cognom.
* Bervvicos, *Barvvick*, Northumb. portus.
Boltonia, *Bolton*, Lancastriensis.
Brigevvatera, *Bridgevvater*, Somersett.
* Bristolium, *Bristovv*, Somerset. portus.
Buckingamia, *Buckingham*, reg. cognom.
Calcaria, *Tadcaster*, Eboracensis.
Camaloduoum, *Maldon*, Essexiae.
Cantabrigia, *Cambridge*, olim Camboritum, reg. cognom. academia.
Cantuaria, *Canterbury*, olim Duroverdum, Cantii, urbs archiepiscopalis.
* Carleolum, *Carlile*, Combr. urbs episc.
* Cestria, *Chester*, & *Westchester*, reg. cognom. urbs episc. & portus.
Chardum, *Chard*, Somersett.
Chelmerum, *Chelmsford*, Essex. olim Caooniam.
Chesterfeldia, *Chesterfeild*, Derbiensis.
Cicestria, *Chichester*, Sussex. urbs episc.
* Colcestria, *Colchester*, Essex. olim Colonia.
* Conventria, *Coventry*, Varvic. urbs episc.
Corinium, *Cirencester*, & *Circester*, Glocest.
Dancastrum, *Doncaster*, olim Danum, Eborac.
Derbia, *Derby*, vel *Darby*, reg. cognom.
Dertmuta, *Dartmouth*, Devon. portus.
* Divisae, *the Vies*, seu *Devizes*, Wiltoniensis.
Dorcestria, *Dorchester*, reg. cognom.
* Dubris, *Dover*, Cantii, portus.
Dunelmum, *Duresme & Durham*, episcopatus cognom. urbs episc.
Dunstabulum, *Dunstable*, Bedfordiensis.
Durnovaria, *Dorchester*, reg. cognom.
* Eboracum, *York*, reg. cognom. urbs archiepisc.
Elia, *Ely*, Cantabrig. urbs episc.
* Exonia, *Excester*, olim Isca Damnoniorum, Devon. urbs episc.
Faoum S. Albani, *S. Albans*, ubi olim Verulamium, Hertfordiensis.
* Faoum S. Botolphi, *Boston*, Lincoln. portus & emporium.
Fanum S. Edmondi, *S. Edmonds Bury*, Suffolc.
Fons clarus, *Shirborn*, Dorcestr.
* Galleva, *Wallingford*, Bercheriae.
Gariannonum, *Yarmouth*, Norfolc. portus & emporium.
* Genesborvvia, *Gainsborough*, Lincoln.
Gippevicum, *Ipsvvich*, Suffolc.
Glasconia, *Glassenbury*, Somersetensis.
* Gloverbia, *Glocester*, olim Glevom, reg. cognom. urbs episc.
Harlepolis, *Hartlepool*, Dunelm. episcopat. portus.
* Harvicum, *Harvvich*, Essex. portus.
* Heresurdia, *Hereford*, reg. cognom. urbs episc.
Hertfordia, *Hartford*. reg. cognom.
*. Hulla, *Hull* vel *Kingston upon Hull*, Ebor. portus & emporium.
Huntingdonia, *Hunting[illegible]* cognom.
[illegible], *[illegible]*, reg. cognom.
Lanstuphadonia, *Launston*, Cornubiae.
Ledesia, *Leeds*, Eboracensis.
Leicestria, *Leicester*, reg. cogonm.
Leonis monasterium, *Lemster*, Herefort.
* Lichfeldia, *Lichfield*, Stafford. urbs episc.
Lindum, *Lincoln*, reg. cognom. urbs episc.
* Linum Regis, *Linne*, Norfolc. portus & empor.
* Liserpalus, *Lirpool & Leverpool*, Lancast. portus.
* Londinum, *London*, Middlesexiæ, urbs regni primaria & episc.
* Ludloa, *Ludlovv*, Salopiae.
* Mancunium, *Manchester*, Lancast.
Margaberga, *Marleborovv*, Wiltoniensis.
Morpitum, *Morpeth*, Northumbriæ.
* Morsiburgus, *Brug-morse & Brigenorth*, Salop.
Neoportus, *Nevvport*, Vectis ins.
* Nevarca, *Nevvarck*, Nottingamiensis.
Nortalvertonia, *Northallerton*, Eboracensis antehac Comitatus.
Norvicum, *Norvvich*, Norfolc. urs episc.
Nottingamia, *Notingham*, reg. cgnom.
* Novum castrum, *Nevvcastle*, Nrthumb. portus & empor.
Novus mercatus, *Nevvmarket*, Catabrigiensis.
* Oxonium, *Oxford*, reg. cognom. urbs episc. & academia.

Petro-

Petropolis, *Peterborough*, Northampt. urbs episc.
* Plimmuta, *Plimmouth*, Devon. portus.
* Pons fractus, *Pontfract* vel *Pontfreit*, Eborac.
* Portus ostiom, *Portsmouth*, Southampt. portus.
Prestonium, *Preston*, Lancast.
* Readingum, *Reading*, Bercheriç.
Richmondia, *Richmond*, Eboracensis ante hac Comitatus caput.
Rium, *Rye*, Sossex. port.
Roffa, *Rochester*, Cantii, urbs episc.
Sacri capilli, *Halifax*, Eboracensis.
* Salopia, *Shrevvsbury*, reg. cognom.
Sandovicom, *Sandvvich*, Çantii, portus.
Sarum & Sarisburia, *Sarisbury*, Wiltonieosis urbs episc.
* Scarburgum, *Scarborough*, Eborac. portus.
Stanfordia, *Stamford*, Lincoln. aotehac academia.
Staffordia, *Stafford*, reg. cognom.
* Taoodunum, *Taanton*, Somerset.
Theoci curia, *Tevvksbury*, Glocest.
Thetfordia, *Thetford*, Norfolc. olim Sitomagus.
Tonbrigium, *Tunbridge*, Cantii.
Tripontium, *Torcester*, Northamptoo.
Varingronium, *Warington*, Lancast.
Varvicum, *Warvvick*, reg. cognom.
Vicus Malbanus, *Nantvvich*, Cestr.
* Virgonia, *Worcester*, olim Braonogenium, reg. cognom. urbs episc.
* Vimunium, *Weymouth*, Dorcestr.
Uriponium, *Rippon*, Eborac.
Uzella, *Lostisbiel*, Cornubiæ.
Welię & de Fontibus, *Welles*, Somersettensis urbs episc.
Westmonasterium, *Westminster*, Middlesexiç.
Wibigginum, *Wiggin*, Lancast.
* Windlesora, *Windsor*, Bercheriæ.
Wintonia, *Winchester*, Southampt. urbs episcopalis, olim Venta Belgarum.

Wallia urbes & oppida quæ extant.

Albergennium, *Albergevenny* & *Abergenay*, olim Gobannium, reg. Monumetensis.
Arvone, *Caernarvon*, reg. cognom.
Bala, *Bala*, Merviniæ.
Bangoria, *Banger* vel *Baathor*, Carnarv. urbs episc.
* Bellomariscus, *Beau-marish* & *Beaumoris*, Monæ insul. portus.
Brechinia, *Brecknock*, reg. cognom.
Cardiffa, *Caerdiff*, Glamorganensis.
Cardigania, *Cardigan*, reg. cognom.
Chepstovium, *Chepstovv*, Monumet.
Civitas legionum, *Caer-leon*, olim Isca, Monumetensis.
Conovii ostium, *Aberconvvey*, ubi olim Conovium, Carnarv.
Deobighia, *Denbigh*, reg. cognom.
Fanum S. Asaphi, *S. Asaph*, Flintens. nrbs episc.
Fanum ad Taffum, *Londaff*, Glamorganensis urbs episc.
Harlecum, *Arlech* vel *Harlech*, Mervin. portos.
Haverfordia, *Haverfordvvest*, Penbroch.
Maridunum, *Caermarden*, reg. cognom.
Menia, *S. Davids*, Penbroch. urb. episc.
* Mons Gomericus, *Monrgomery*, reg. cognom.
* Monumethia, *Monmouth*, reg. cognom.
Nidum, *Neath*, Glamorganensis.
* Penbrochia, *Pembrook*, reg. cognom. portus.
Radnoria, *Radnor*, reg cognom.
Rutbunia, *Ruthin*, Denbigh.
Trellinum, *Welshpool*, Mongomer.

Britannia prima populi juxta Cambdenum.

Atrobatii.
Bercheria, *Barkshire*.
Belgæ,
Dorsettia, Dorcestrensis Comitatus, *Dorcetshire*.
Somersettensis Comit. *Somersetshire*.
Southamptoniæ Comit. *Hamshire*, *Hantshire*.
Vecta insula, *The Isle of Wight*.
Wiltonieosis Comit. *Wiltshire*.
Brigantes,
Eboracensia Comit. *Yorkshire*.
Dunelmensis episcopat. *The Bis hoprick of Duresme* vel *Durham*.
Lancastriensis Comit. *Lancashire*.
Westmaria Comit. *Westmorland*.
Cumbria Comit. *Cumberland*.
Cantium,
Kent.
Cattieuchlani,
Bedfordiensis Comit. *Bedfordshire*.
Buckingamiensis Comit. *Buckinghamshire*.
Hertfordiensis Comit. *Hartfordshire*,
Carltani,
Derbiensis Comit. *Darbyshire*.
Leicestriensis Comit. *Leicestershire*.
Lincolniensis Comit. *Lincolnshire*.
Northamptoniç Comit. *Northamptonshire*.
Nottingamieosis Comit. *Nottinghamshire*.
Rotelandia, *Rutland*.
Cornavii,
Cestrieosis Comit. *Cheshire*.
Salopiensis Comit. *Shropshire*.
Staffordiae Comit. *Staffordshire*.
Warvvicensis Comit. *Warvvickshire*.
Wigorniensis Comit. *Worcestershire*.
Danmonii,
Coroubia, *Cornvvall*.
Devonia, *Devonshire*.
Dimetæ,
Cardiganiae Comit. *Cardiganshire*.
Carmardeniae Comit. *Caermarthenshire*.
Peobrochiensis Comit. *Pembrookshire*.
Dobuni,
Glocestriensis Comit. *Gloucestershire*.
Oxoniensis Comit. *Oxfordshire*.
Iceni.
Gaotabrigiensis Comit. *Cambridgeshire*.
Huntindonieosis Comit. *Huntingtonshire*.
Norfolcia, *Norfolk*.
Suffolcia, *Suffolk*.
Ordevices,
Arvoniæ Comit. *Caernarvonshire*.
Deobighieosis Comit. *Denbighshire*.
Flintensis Comit. *Flintshire*.
Mervinia, *Merionethshire*.
Mongomerieosia Comit. *Montgomeryshire*.
Mona iosula, *The Isle of. Anglesey*.
Ottadini,
Notthombria, *Northumberland*.
Regni,
Sussexia, *Sussex*.
Suthreja, *Surrey*.
Silures,
Brechiniæ Comit. *Brecknockshire*:
Herefordensia Comit. *Herefordshire*.
Glamorganeosis Comit. *Glamorganshire*,
Monumetensis Comit. *Monmouthshire*.
Radoorensia comit. *Radnorshire*.
Trinobantes,
Middlesexia, *Middlesex*. Essexia, *Essex*.

Urbes Britannia secunda, hoc est, Scotia.

* Aberdonia, olim Devana, *Aberdeen*, academ.
¶ Abrenethea, *Abernethy*.
¶ Aerea, *Ayre*.
* Alata castra, *Edenburgh*, urbs regia & acad.
* Andreapolia, *S. Andrevvs*, academia.
Brechioium, *Brechin*.
* Candida casa, *Whithern*.
Castrum Britonum, *Dunbritton*.
Castrum Caledonium, *Dunkelden*.
Chaorea, *Chanonry*.
¶ Donum Dei, *Dundee*.
Doroocum, *Dornock*.
Dumblanum, *Dunblane*.
¶ Dunfresa, *Dunfreis*.
Edimburgus. Vide Alata castra.
Elginum, *Elgin*.
Fordunum, *Forden*.
* Glasquum, *Glascovv*, academ.
Hamiltonum, *Hamilton*.
¶ Innerniom, *Innerness*.
Insula S. Columbi, *Columb-kill*, juxta Mulam.
Kirchvallum, *Kirkvvale*; in Pomonia.
Lismoria, *Lismore*.
Mussalburgum, in Laudonia, *Musselborovv*.
* Perthum, *S. Johnston*.
¶ Stephanodinum, *Dunstafag*.
* Strivilingum, *Sterling*.
Suavicordium.
Victoria, *Vvington*, aliis *Inch-Keith*.

¶ Britanoia minor, olim Armorica dicta, nunc vulgò *la Bretagne* Gallis, *Bertagna* Hispanis atque Italis, proviocia est regni Galliae perampla & fertilissima, quæ per aliquot secola Duces habuit proprios. Sed ab anno 1491. regoo Franciæ annexa est: & maximè in Occidentem percurrit; à qua parte rigatur Oceano, uti & a meridie & à septentrione. Sed ab Oriente haber Norman-

mioniam & provincias Cenomanensem, Andegavensem, & Pictavensem, estque tota portuosa. Ejus primaria Rhedones.

Urbes Britanniæ Gallicæ, seu minoris.

Aletha. Vide Maclovium.
Briocum, *S. Brieu.*
Brivates, *Brest.*
¶ Clissonium, *Cliffon.*
Corisopitum, & Curiosolitæ, *Cornouaille.*
¶ Dinantium, *Dinant.*
Dolis, *Dol.*
¶ Filiceræ, *Fougeres.*
¶ Gueranda, *Guerande.*
¶ Hannebontum, *Hannebont.*
¶ Kimperlæum, *Kimperlay.*
Leona, *S. Pol de Leon.*
¶ Machicolium, *Machecou.*
Maclovium, olim Aletha, *S. Malo.*
¶ Mons Relaxus, *Morlaix.*
Nannetes, *Nantes.*
Rhedones, *Rennes.*
Saliocanus, *Roscou.*
Trecorium, olim Osismi, *Treguier.*
Venetiae, *Vannes.*
¶ Vitraeum, *Vitrè.*

¶ Britannia nova, *new Britaign* Anglis, *nouvelle Bretagne* Gallis, pars Americae Septentrionalis, inter Novam Franciam & Fretum Hudsonium, sic dicta ab Anglis, qui ejus oras tantum perlustrarunt. Ab aliis dicitur Terra Laboradoris, seu Estotilandia. Vide ibi.

Plin. Britanni etiam pop. Belgii, quorum tractus apud ostium Rheni *Thuys te Britten* appellatur, teste Ort.

Sidon. Britanni item, pop. Britanniae minoris, qui & Britones, quorum reg. *Bretaigne* à Gallis dicitur. *Britannica mensa* instar adagii a Britannis orti dicitur, sicuti *Sybaritica mensa*.

Plin. Ptol. Britannicus Oceanus, mare quod inter Galliam & Britanniam excurrit, *Canale* nautis Belg. *Manche* Gallis, *Sleeve* Anglis, teste Ortel. inter ostia Rheni & Sequanae, teste Plin. quod tamen magis patet. Hoc & Germanicum, non rectè, quidam dicunt.

¶ Britannicus Oceanus, vulgò *la Manche* Gallis, extenditur à promontoriis Gobaeo, in Britannia minori, & Bolerio seu Antivestaeo, in Anglia, ad Fretum Gallicum, *le pais de Calais*; & differt à mari Germanico.

Plin. Britannicus portus Morinorum, idem cum Iccio. Vide ibi.

Lib. Conc. Britinia, quæ & Britonium & Britonia, ac Bretonia, urbs Hisp. Tarracon. in Callaicis, (olim episc.) excisa, proxima Mindonensi urbi, quæ illi successit.

¶ Britinorium, seu Bretinorium, *Bertinoro*, urbs Italiæ, in Romandiola provincia, ditionis Pontificię, episcopalis sub Archiepiscopo Ravennatensi, prope Bedesim amnem. Crevit ex ruinis Fori Popilii. Distat 7. milliaribus a Cesena in occasum, & 5. a Foro Livii in ortum, & in colle sedet.

Britium. Vide Eburobritium, opp. Lusit.

Juven. Britones, pop. Gall. Celt. in Britannia minore, qui & Britanni Sidonio dicuntur. Sunt autem Britones, seu Brittones, (utrumque enim legitur apud Sidonium) pop. Gall. Celt. apud alios etiam Albionis, ita ut nulla videatur differentia inter Britones & Britannos. Juvenal. sat. 15.

Quū nec terribiles Cimbri, nec Britones unquam.

Lib. Conc. Britonia. Vide Bretonia.

Script. Scot. Britonum Castrum, *Dunbritten*, opp. Scotię, & emporium in ora occidua, apud ostia Cludæ fluv. à Glasquo urb. 5. mil. distans. Vide Alcluith.

Ant. Brieva Isaræ, postea Esiepons, *Pontoyse*, opp. Gall. Belg. pręclarum, ad Æsiam fluv. ubi is in Sequanam labitur, à Parisiis 7. leuc. in Bor. Rothomagum & Bellovacos versùs.

Sidon. Brivas, Vicus Brivatensis Herico, Briva Curretia G. Turonensi, *Brive en Limosin*, al. *Brive*, pag. Gall. in finibus Lemovicum. Et *Brioude*, opp. præclarum Arvernorum, à Claromonte urbe 4. leuc. Podium versùs.

¶ Brivas, quae & Briva Curretia, *Brive* cognomento *la gaillarde* ab amœnitate loci, urbs est lepida Galliæ, in Lemovicensi provincia, ad Curretiam amnem, 3. leucis distat à Tutela in occasum, & 6. à Sarlato in Boream, & in limite provinciæ Cadurcensis. Brivas autem, vulgò *Brioude*, oppidum est Alverniæ, amplum, ad Elaverem fluvium, 10. leucis distat à Claromonte in austrum, & 6. à Fano S. Flori.

Ptol. Brivates portus, *Brest*, teste Scalig. opp. & port. ac empor. Gall. Celt. in ora occid. Britanniæ, non circa ostia Ligeris, ut scribit Ortel. à quibus supra 40. leuc. abest, in Bor. sed circa Gobęum prom. à Leona 8. leuc. à Nannetibus 43. in arctos. Est & Brivas *le port de Croisil*, ad ostia Ligeris, teste Bertrando Argentræo.

Ptol. Itin. Brivenes, *Brentz*, pag. Germ. ad Danubium, in Suevia, apud Laugingam urbem, teste Laz. ad Brentium fluv. ab Ulma urbe 4. leuc. in ortum, à Nerolinga 3. in austrum.

¶ Brivodurum, *Briare*, oppidum Galliæ Celticæ, ad Ligerim fluvium, in Belsia provincia & Aurelianensi agro. Ibi Ligeris Lupiæ fluvio, & deinde Sequanę jungitur per incile à paucis annis. Ab aliis Breviodurus dicitur & Bridoborum. Vide ibi.

Brixantæ, Brixantes Plin. pop. Norici, quorum urb. Brixino, seu Brixinum in Comit. Tirolensi. De qua mox. *Ptol.*

Brixellum, seu Brixillum ex al. cod. *Bressello*, urb. olim episc. Gall. cispadaniae, Pado flum. imposita, nunc opp. cum arce firmissima, ad Ducum Mutinensem spectans, contra Vitellianum opp. in altera Padi ripa, à Parma urb. 8. mill. pass. Mantuam versùs, inter Cremonam 30. & Regium Lepidi 24. *Plin. Suet. Ptol.*

Brixia, *Brescia*, colon. & urbs Venetię, in Cenomanis, episc. sub Archiepisc. Mediolanensi, inde ad 60. mill. pass. Veronam versùs distans, inter Bergomum ad occ. 30. & Veronam ad ort. 40. urbs ampla & munitissima, olim sub Ducibus Mediolani, nunc Venetis parens, à Senonibus, sive ab Insubribus una cum Mediolano, Como, Bergomoque condita. Ejus mem. Catull. l. 3. carm. 68. *Strab. Plin. Liv. & al.*

Brixia Veronę mater amata meæ.

Est & hujus nom. fluv. Asiae: de quo Plin. lib. 6. cap. 27.

¶ Brixia, Gallis *Bresse*, urbs est Italiæ, in Longobardia ad ripam Gorzam & prope amnem Melam, cum arce pervalida in colle sita, 25. milliaribus distat à lacu Benaco in occasum, & paulò minùs à Sebino lacu, à Mantua autem 30. circiter. Ab ea regio adjacens dicitur ager Brixianus, vulgo *il Bresciano*, Gallis *le Bressan*; estque ampla & extensa à Valle Tellina Ollium usque à septentrione in meridiem, & inter lacus Sebinum & Benacum ab occidente in orientem.

Brixino, & Brixinum, Brixina lib. Concil. & Brixia Poetis Germ. *Brixen & Brisnen* Germanis, urbs Norici episc. sub Archiep. Salisburgensi, in Com. Tirolensi, inter Tridentum 13. & Oenipontem in Bor. 10. leuc. proxima Sabionæ urb. excisæ, cui successit. Pop. Brixientes Plin. Ortel. putat hanc esse Sublavionem: sed sunt urbes diversæ apud Anton. cum Sublavio eadem sit cum Sabiona; licet quidam Poeta Germ. sic de ea:

Brixina quæ antiquum nomen (nisi nomina fallunt) Sublavionis habet.

¶ Brixino, Gallis *Bressenon*, urbs est Germaniae, sub clientela Comitum Tirolis cum toto territorio. Sita est juxta Eisocum fluvium, qui ibi recipit amnem *Rienz*, ad pedes montium, 2. leucis Germanicis à confinio ditionis Venetae, 6. a Bolzano.

Brizana, Briloana Ptol. *Sirt*, fluv. Persidis, teste Ortel. Sed al. est *Bindimir*. Vide Brisoana. *Sirt* autem est in Persidis & Carmaniæ confinio. *Arria.*

¶ Brocalum, *Brocale*, regnum Africae, in Nigritarum regione, inter ostia Nigri fluvii, non longè ab ora Oceani Atlantici, & ab Hesperio promontorio.

Brocomagus, Breucomagus Ptol. *Brucomat*, teste Rhenano, opp. Germ. sup. in Alsatia, infra Argentoratum 2. leuc. distans in Bor. ab Hagenoa totidem in Africum. *Ant. Amm.*

Broda, urbs Boemiae gemina, Teutonica, & Boemica. De hac lib. 5. itin.

Præbuit hospitium dein Broda Boemica nobis.

De Teutonica ibidem:

Mœnia Teutonicæ Brodæ mox clara subimus.

Et non longe post:

Trebitium versus non patuere viæ.

Prior *Brod Behemisch*, inter Pragam 4. & Cuttembergam 4. leuc. altera *Brod Deutschen*, à priore 11. leuc. Trebitium versùs 9.

¶ Brodentia, urbs Germaniae, sub Hermanduris, ubi forsan nunc Rotenburgum, in Franconia.

¶ Brodra, *Brodra*, oppidum Asiae, in India & imperio Magni Mogolis, non longè à sinu Cambajae, in regno *Guzaratte*.

¶ Bronchorstum, *Bronchorst*, oppidulum Belgii uniti, in Comitatu Zutphaniensi, ad dexteram ripam Isalę fluminis, & una tantum leuca a Zutphania disjunctum, in ditione Hollandorum.

Bronium, *Braine*, opp. Belgii, in Hannoniae & Braban- *Script.*

Belg. bantiae conf. à Monte S. Gerardi 5. leuc. Al. Videtur pag. in territorio Lonacensi.

¶ Bronium, vulgò *Bruine le Comte*, oppidum est Hanoniae, in limite Brabantiae, medium inter Bruxellas & Montes. Dicitur etiam Brennia.

¶ Bronsbroa, *Bronsbroo*, pagus Ostro Gothiae provinciae Sveciae, ubi pax confecta inter Reges Sveciae & Daniae anno 1645. Idibus Sextilis. Scribitur etiam *Broemsebroo*; estque in limite Blekingiae provinciae, & 15. mill. passibus distat à Christianopoli in occasum.

Ant. Brovonacis, Brabonіacum lib. Not. *Brougham*, teste Camd. opp. Albionia, in Anglia, inter Eboracum 85. & Luguvallum 22. mill. pass. ex itin. Antonini, à Caturractonio 43. apud Scotiæ limites, in regione Westmariç.

¶ Brouverhavia, seu Brouverii portus, *Brouvershaven*, oppidulum Belgii uniti, in Comitatu Zelandiæ & insula Scaldia, cum portu sat capaci. Una leuca distat à Ziricæa in Bor. & 2. à Gocrea in austrum.

¶ Brouveri fretum, *Brouvers Straet* Batavia, *detroit de Brouvers* Gallis, fretum Americæ meridionalis, detectum à Batavis anno 1643. Maximè in austrum spectat, infra fretum Maerum; & nomen habet ab eo qui primus ipsius oras lustravit.

Corn. Tac. Bructeri, pop. Germ. in Frisia orientali incolentes: quorum tractus *Brokmerlando*, teste Corn. Kempin, dicitur. Ab his *Brockersberg* mons circa Goslariam urb. Saxoniae dictus videtur, teste Peucero, Melibocus veteribus. Putantur iidem Busacteris. Vide ibi. Sunt qui hos in Marchia Comit. in Westphalia collocent. Mem. illorum Claud. de 4. cons. Honor.

-Venit accola sylva
Bructerus Hercynia, latisque paludibus exit
Cimbrus.

Hos Drusus navali praelio in Amasio fluv. superavit teste Tacito.

Scrip. Belg. Brugae, *Brugge & Bruges*, urbs Belgii, in Flandria, ampla & elegantissima, sic à pontium multitudine dicta, à Gandavo 8. leuc. in occ. versùs Furnas totidem, quot à Metelburgo urbe Zelandica in Libonot, Aldenardum versùs, episc. sub Archiep. Mechliniensi. Sunt & Brugae opp. in Nortgoja, quarum mem. Poeta quidam lib. 5. itiner.

Mœnia Brugarum vespere parva peto.

Ægino-rt. Brumia, *Pruim*: pag. cum cœnobio, sive abbatia praeclara in sylva Arduenna, in Leodiensis ditionis & Lucemburgens. Duc. conf. ad fluv. cognominem, inter Treviros 7. & Limburgum in Bor. 6. leuc. Prumis plerisque nominatur, proxima Fano S. Viti.

¶ Brumia, Gallis *Prum*, sedet in Germania, in ditione Archiepiscopi Trevirensis, qui perpetuus est Administrator dictae Abbatiae, in qua Lotharius Imperator, relicto Imperio, monasticam vitam egit.

¶ Brona, seu Breina, *Breyo*, lacus Scotiae septentrionalis, in Affino Comitatu, longe per terras excurrens, & postea in mare Deucaledonium se exonerat. Ei adjacet *Breyn* oppidulum.

Cæs. Cic. & al. Brundisium, Brendesium, Ptol. Brundusium Plin. Hor. & Liv. Brentesium Steph. & Strab. *Brindisi*, colon. & urbs archiep. Salentinorum marit. in ora Bor. contra Tarentum, à quo 36. mill. pass. abest in septentr. Portum habet tutum, ab Ætolia Diomedis sociis conditum, teste D. Isidor. Abest inter Barium ad occ. 72. & Hydruntum in ort. 50. mill. pass. Aletio in medio. De eo Enn. Poeta sic:

Brundusium pulchro pracinctum prapete portu.

Luc. lib. 2.

-profugusque per Appula rura
Brundusii tutas conscendit Magnus in artes.

Brendam sive Brundam à Poeta quodam brevitatis gratia dictum ait Fest.

¶ Brundisium, seu, & melius, Brundusium, urbs est Italiae & regni Neapolitani, in provincia Hidruntina & in ora maris Adriatici, cum arce in mari sita. A Gallis *Brindes* dicitur, 40. milliaribus distat ab Hidrunto, & 15. ab Oria in ortum.

¶ Brundisium, seu Brandisium, *Brandeis*, urbecula Germaniae, in regno Bohemiae, ad fluvium Albim, ubi recipit Gizeram. Vix 3. leucis distat à Praga in ortum, & 4. à Broda Bohemica.

Plin. Brundulus portus, *Brondolo*, port. Venetiae, apud Fossam Clodiam urb. ab Athesi & Togisono (non a Pado, ut scribit Ortel.) effectus.

Brundunum, *Braunanu*, opp. Norici, in Bavaria, à Salisburgo 7. leuc. in Bor. Pataviam propiorem versùs. Vide Braunodunum. *Scrip. Germ.*

Brundusia, *Bondrut*, vel *Bruntrut* vulgò, opp. est Sequanorum, in territ. Basileensi, sedes Episcopi Basileensis, inter Basileam 6. & Mont. Bellicardum urbem Burgundiae ad occ. 4. leuc. *Scrip. Ger.*

¶ Brundusia, Gallis *Porantru*, sedet in limite Alsatiae, 6. leucis distans à Basilea, & 3. à Ferreta in occasum, 3. autem à Monte Bellicardo oppido Germaniæ; subestque dominio Episcopi Basileensis.

¶ Brunetum, seu Bruniacum, *Brugneto*, urbs Liguriae, ad fluvium Votrum, ad radices Apennini, episcopalis sub Archiepiscopo & Republica Genuensi, 9. milliaribus distat ab Apua in occasum, & totidem à Spetia in Boream, à Genua autem 50. estque parvi circuitus.

Brunopolis, Brunonis vicus Brunsuiga, & Pentapolis, *Brunsvvick*, urbs Saxoniæ clarissima & maxima, sic à conditore dicta, licet Tulisurgim à Ptol. dicta putetur, urbs potens, munitissima, ac libera, (tametsi Principes reg. sese Duces Brunsvicenses inscribunt) inter Erfurdiam & Hamburgum, inde 24. hinc 20. leuc. à Magdeburgo in occ. 13. quot à Luneburgo recedens. De ea lib. 7. itiner. *Scrip. Ger.*

Donec Brunonis vicum pervenimus usque.
Hac olim vicus, nunc ampla & nobilis urbs est;
Quintuplicique regit cives distincta senatu.
Bello & pace potens; variis munimine firma.

Et alibi:

Pentapolim hic noto Brunsuigam nomine dictum.

¶ Brunopolis, *Brunsvvick*, urbs Germaniæ Imperialis & Hanseacica, in Saxonia inferiori, quam Oacer fluvius intersecat. Primaria est Ducatus Brunsvicensis, sed sui penè juris, & 2. leucis à Volfenbutela distat in Boream.

¶ Brunsberga, *Brunsberg*, urbs Prussiæ regalis, in Polonia, ubi Episcopus Varmensis sedem habet, juxta sinum *Frisch Haff* dictum; estque media inter Mariaeburgum & Regium montem, Elbingae propior. Sed à paucis annis fuit oppignerata Electori Brandeburgico.

¶ Brunsbutta, *Brunsbuttel*, oppidulum munitum Daniae, in Holsatiae Ducatu & Dithmarsia regione, ad Albim fluvium & prope ejus ostia, 3. leucis infra Glucstadium.

Brusa per errorem, pro Prusa ex Plin. urbs Bithyniæ, in Thes. Ling. Lat. scribitur.

¶ Brustacia, urbs Oenotrorum, in Italia, sub Crotoniatis & Brutiis, nunc *Umbriatico* Brietio & Sansoni in Calabria citeriori, 10. milliaribus à sinu Tarentino. Vide Umbriaticum & Brystacia.

Brutii, pop. Italiæ, in ora maris superi & inferi, contra Siciliam, inter Lucanos & magnam Græciam incolentes, quorum reg. *Calabria* hodie dicitur, ex amphoribus in regno Neapolitano; Bretii Strab. Brutiani Polyb. & Aul. Gell. Brettii in cod. Theodosiano. Horum duae sunt metropoles, Consentia in Calabria citer. Rhegium in ulteriore. Hinc Brutius nom. gent. Illos Aul. Gell. lib. 10. à Rom. victos loco servorum habitos esse scribit, quod primi Hannibalem excepissent. Sil. lib. 8. *Plin. Lustri. Strab. & al.*

Brutius haud dispar animorum, unaque juventus
Lucanis excita jugis.

Brutates appellantur ab Ennio, qui eos bilingues vocat, quod Oscè & Græcè loquerentur, ut Festus refert.

¶ Brutii populi fuere Italiæ, in magna Græcia, inter Lucaniam provinciam & fretum Siculum extensi, & inter mare Tirrhenum & sinum Tarentinum. Divisi fuere in Cismontanos & Transmontanos, ubi nunc Calabria citerior & ulterior, in parte australi regni Neapolitani.

Urbes Brutiorum quæ hodie exstant.

Amantia, *l'Amanthea*.	Miletus & Melita, *Melito*.
Balbia, *Altomonte*.	* M. Altus, *Mont-alto*.
* Besidianum, *Bisignano*,	M. Leonis, olim Hipponium, *Monte Leone*.
Bova, *Bova*.	
* Consentia, *Cosenza*.	Nicotera, *Nicotera*.
Marcopolis, *S. Marco*.	Oppidum, *Oppido*.
Martoranum, olim Mamertium, *Martorano*.	* Rhegium, *Reggio*.
	* Tropea, *Tropea*.

Bru-

Mela. Brutium, *Cape Burfano*, prom. Brutiorum, inter Leucoperram, apud Rhegium, & Zrphyrium apud Locros, cui propius est, non procul à magnæ Græciæ conf.

¶ Brutium promontorium, aliter Leucopetra, in quo definit alterum Apennini cornu, testibus Sanlonr & Brie. rio, nunc *Punta della Saetta* dicitur, estque prope fretum Siculum, in Calabria ulteriori, 12. milliaribus Italicis à Rhegio distat, & 15. milliar. in occalum à promont. *Burfano*, qood olim Zephyrium dictum fuit.

¶ Bruscila, *Bruxel*, urbecula Germaniæ & Palatinatus Rhçni, in ditionr Episcopi Spirensis, ad amnem *Saltz*. Ab ea inest incile Philippolim usque, à qua & à Rheno distat tantum duabus leucis in ortum.

Scrip. Belg. Bruxellæ, *Bruffel*, urbs Belgii, Brabantiæ præcipoa, sedes Principom, ab Antuerpia 8. leuc. in austr. à Lovanio 4. in occ. versùs Gandavum. Bruxella quoque numer. singul. passim dicitur, ut liber 4. itinerat.

Excepit Bruxella, sacras ubi Cæsaris arces
Vidimus, adjunctosque hortos muro undique cinctos.

¶ Bruaellę, Gallis *Bruxelles*, urbs est ampla & culta, ad Sensm amoem., partim in plano & partim in colle sira, prope lylvam *Soigne*, 2. leucis à Vilevordia, & 4. à Nivella, crescitque 10 dies.

Hesyc. & Lycophr. Brychus, fluv. Peluponnesi, per Achajam apud Prllenen opp. in sinnm Corinthiacum influens.

Cat. Bryganum, *Bracciano*, opp. Hetruriæ. Vide Arceuum.

Plin. Brygion upp. fuit Macedoniæ: de quo Plin. lib. 4. cap. 10.

Ptol. Bryorum littus, *Ardbry*, teste Marmol. opp. Cyrenaicę marit. inter Boreom prom. ad occ. & Berenicen urb. ad ort. propiorem.

Bryiae, pop. Tbraciae, inter Nestum & Hebrum flumina, quorum Brysis urbs episc. sub Archiep. Hadrianopolitano, teste Curopalate, postea inter mettopoles habita.

Bryseae, urbs Laconiae, in Peloponneso, teste Porphyr.

Steph. Brystacia, *Umbriatico*, *Briatico*, teste G. Barrio, urbs magnae Graeciae episc. sub Archiep. Siberenensi, in Calabria ulteriorr, Cerentiae urbi finitima ad 8. mill. pass. à Cariatu 14. in austrum, à Cottone 24. quot ferme à Siberena Roscianum versùs ad 35.

¶ Brystacia, quae *Umbriatico*, urbs est regni Neapolitani, in Calabria citeriori, ad Aretum amnem. Sed deficit 10 dies, 10. milliaribus Italicis distat à Cariato, & paulò minùs ab ora maris Jonii; estque intra montes.

Ptol. Buba, Buca Strab. *Termole*, ut aliquibus videtur, urbs Frentanorum marit. in Aprutio, apud Apuliae fines, apud ostia Tipherni fluv. Histonio upp. proxima, ab eo 6. mill. pass. in ortum distans.

Sex. Aur. Bubalia Pannonia, quae & Sirmiensis, pars Pannoniae inferioris, in Hungaria, circa Sirmium urbem, *Sirmisch*, teste Laz.

Plin. Bubassus, reg. Cariae, testr Plin. in qua Bybassus urbs erat. Steph. ubi remplum erat Dianao spectabile. Inde Bubasis patronym. apud Ovid. lib. 5. Metam.

Bubasides videre nurus-

Ptol. Strab. Bubastus, & Bubastis Herod. *Pibeseth*, & teste Jo. Leone, *Aziotb*, urbs Ægypti, ad Nilum, intra Deltam, sic à Dea quae ibi colebatur nominata, ubi templom fuit augustum illi Deae dicatum: cujus mem. Ovid. lib. 9. Metamorph.

Sanctaque Bubastis, variisque coloribus Apis.

Sed potiùs Bubastis Dea dicta est ab urbe in qua colebatur, quae Diana foit, quàm urbs à Dea.

¶ Bubastus urbs episcopalis Ægypti inferioris, quae etiam Hephaestus dicta fuit, erat ad Nilum extra Deltam, & 90. mill. passibus à Pelusio in austrum, unocque *Aziotb* dicitor.

Strab. Bubiemum, Bujasmum in Graecis codicibus, Marobudum Ptol. *Praga*, teste Avent. urbs Bohemiae regia & archiep. Sed alii contradicunt. Budoveiss aliis. Vide Maroducum.

Plin. Ptol. Bubon urbs fuit Lyciae (non Lydorum, ut in Thes. Ling. Lat.) meditere. episc. sub Archiep. Myrensi, Balborae, Chomati, & Gondabae finitima. Scribitur & Bubo.

¶ Bubua, Plinio insula Dalmatiae, Ammiano & Peuting, Boas, nunc Bua dicta Slavè *Cibovo*, Tragurio ponte juncta, teste Joanne Lucio.

Buca, Bucara Melae, Buba Ptol. *Termole*, teste Celso Cittadino, urbs Frentanorum, in Apuliæ conf. episc. sub Archiep. Beneventano, à moote Gargano 200. stad. teste Strab. in occ. distans. *Secca* opp. videtur Leandro excisum, apud ostia Sari fluv. & apud Fossam cæcam opp. ab Anxano 5. mill. pass. in occ. à Teatea 14. in Bor. Sed hoc in Pelignis, non in Frentanis. Buba quoque, teste Ptol. in Pelignis erat; ex quo à Buca diversa videtur. *Strab. Plin.*

¶ Boca, quæ & Buba, quibusdam est *Marozzo*, vicus in ora littorali Aprotii citer. prope ostia fluvii Trivii. Aliis est *Termole*, civitas Capitanatæ prov. in ora maris Adriatici, prope ostia Tipherni fluvii, & 25. milliaribus ab Anxano in ortum.

¶ Bucellum, *Civita Burella*, urbs Italiae parvn admodum, in regno Neapolitano & provincia Aprutii citerioris, ad Sarum fluvium, in limite Comitatus Molisini, 15. milliaribus Italicis distat à Sulmone in ortum.

Bucephala, Bucephalum Q. Curtio & Aul. Gell. *Gelfeten*, teste Mercat. urbs Indię citer. ad Hydaspen fluv. ab Alex. Magno condita, & de equi sui nomine dicta. *Ptol.*

¶ Bucephala Sansoni & aliis est *Labor*, urbs provinciae *Pengab*, ad fluvium Hydaspen, nunc Raveyum, & ex praecipuis imperii Magni Mogolis, emporium percelebre, & urbs amplissima, 60. leucis Gallicis distat ab urbe Agra versus Septentrionem, & 75. ab Attochio in ortum.

Bucia, opp. Siciliae mediterr. (quod nunc *Butera* dici putatur) non obscurum, vallis Neetensis, à Terra nova 8. mill. pass. distans.

Bucina, sive Buccina, ut alii legunt, *Talara*, vel *Tenlara*, ins. Sardiniae, ante Phausaniam urbem orae orientalis; quam quidam Hermaeam è Ptol. dici volunt. Hic S. Pontianus Rom. Pontifex exilium passus occubuit. *Scrip. Sard.*

Bucinna, ins. maris Sardoi, à Plin. inter Æthusam & Osteodem insulas Siciliae memoratur. *Plin.*

Bucinobantes, *Weisbaden*, teste Heroldo, opp. Ger. ad ulteriorem Rheni ripam è regione Mogontiæ urbis. *Marc.*

¶ Buchingamia, *Buchingham*, urbecula Angliæ ad Usam fluvium, Comitatus sui provin. cognominis caput, media fere inter Osoniam & Bedfordiam urbes.

¶ Bucoria, Buchor, regio Asiæ, in India, sub imperio Magni Mogolis, ab Indo fluvio in duas partes secta. Extenditur usque ad confinia Persiæ; habetque urbem cognominem ad ripam Indi fluv. 60. leucis Gallicis distat a Tatta in Septentrionem.

Bucra, *Longobardo*, sive *Longobalda*, teste Cl. Arretio, opp. Siciliae, in ora australi, inter Agrigentum ad occ. & Camarinam ad ort. Sed Bucra nomen est prom. non opp. unde *Capo Longobardo* dici debet. *Ptol.*

¶ Bucra quibusdam est *Longobardo*, 10. milliaribus à Camarina in ortum versùs Pachinum promont. Aliis est *Capo Scalami* promont. 5. milliar. tantùm à Camarina.

Buda, *Offen*, urbs Pannoniae infer. ad Danubium, Hungariae regia & caput, cum Strigonio & Alba regali trigonum faciens, 8. leuc. utrinque distans, sub Turcis. Olim Sicambria dicta putatur. Hic duo fontes apud Danub. in colle, quorum alter frigidissimus, alter ita gelidus, ut manus ferre nequeat mersa. De Buda in lib. itin. 5. sic: *Scrip. Hun.*

Illinc Buda gemens vix octo millia distat:
Strigonium subita veneris inde rate.

¶ Buda, qua aliàs Aquincum, ut multi opinantur, nunc à Gallis *Bude*, ab Hispanis, & Italis *Buda*, & à Germanis *Offen* dicitur; estque urbs ampla, dives, & munita. Alias sedes Regum Hungariae, nunc autem Praefecti Turcarum, qui eam astu adepti sunt anno 1541. Distat à Belgrado 49. milliaribus Germanicis in Boream, & à Vienna 54. in austrum.

Budini, Bodeni Ptol. Vidini Amm. pop. Sarmatiae Europ. qui & Geloni: quorum reg. *Podolia* in regno Polonico. Ibi Budinus mons Ptol. (*Budinor* in man. Seld.) *Hero.*

¶ Budissina, seu Bubesia, *Bautzen*, urbs Germaniae, in Lusatiae superioris Marchionatu, ad amnem Sprebam, in ditione Electoris Saxonici. Dicitur & *Budissen*. 4. leucis distat à Gorlitio in occasum, & fere 7. à Dresda in ortum.

¶ Budnocum, *Budnek*; oppidum Hungariae superioris, in praefectura Cassoviae, ad Gayum amnem, sub dominio Austriacorum. Paucis constat incolis, Petro du Val teste.

Budorgis, *Breslavv* Pyramio & Curio, urbs Germ. episc. sub Archiep. Gnesnensi, Slesiae caput, ad Oderam fluv. *Ptol.*

fluv. ex primis Germ. inter Pragam 18. & Posnoniam urbem Poloniae in Caec. 24. leuc. Gnesnam verò metropolim 31. atque inter Dresdam urb. Misniae ad occ. & Cracoviam regiam Poloniae in ort. 35. Uratislavia Lat. recenti. Sed Ortel. Budorgis *Ratibor* esse videtur, qui *Breslavv* Budorigom dici Ptol. scribit.

¶ Budorgis, seu Budorigum quibusdam, multis est *Ratibor*, oppidum Silesiae superioris, ad Viadrum. Aliis autem est Breslau Vratislavia, urbs ampla & elegans, distans 8. leucis à limite regni Poloniae, & 10. ab Oppolio. Aliis duo sunt, & Budorgis est *Ratibor*, & Budorigum *Breslau*.

¶ Budorigum urbs fuit Longobardorum, in Germania. Sed quid nunc sit, non constat. Sanson autem putat esse Vratislaviam.

Ptol. Budoris, urbs Germ. quae nonnullis *Heidelberg* esse videtur, urbs & acad. in Sueviae, Franconiae, Palatinatusque conf. Spirae proxima ad 3. leuc. Comitat. primaria. Sed B. Rhenano potiùs est *Durlach* urbs Marchiae Badensis, ab Heydelberga 7. leuc. in austrum, inter Badam & Spiram 4. Est verò Heydelberga apud Neccarum amnem, ut lib. 4. itin. Germ.

Hinc quoque Masarum celebres quas Neccarus arces
Alluit, Heydelberganam, claraque Tubinga.

¶ Budoris, Cluverio teste, est *Duriach*, oppidulum Sueviæ, in Marchionato Badensi, uno milliari Germanico a Rheno fluvio & a Durlaco oppido, duabus autem a Philippoli in Boream.

Ant. Budua, *Nuestra Sennora de Battove*, opp. olim, nunc vicus Lusitan. teste Vasconcello, inter Elteri ad occ. & Emeritam ad ort. quasi 20. leuc. proxim. à Septem aris 22. mill. pass. distans.

Scrip. Ger. Buduissa, *Budvveiss* urbs non obscura Bohemiæ inter Pragam 15. & Leotiam 12. leuc. de qua lib. 5. itin. sic:

Urbs (Budovissam quam dicunt) splendida tectis
Quas habet è saxis exhibet illa domos.

¶ Buduissa urbs est probè munita, ad Vultavam fluvium 10. leucis à Passavia in ortum æstivum, & 5. ab oppido *Tabor* in austrum.

Strab. Bugei, pop. à Partheniis orti, qui expulsi, & ad Cretam appulsi, unà cum Minoe in Siciliam navigantes, inde in Macedoniam pervenere.

¶ Bugella, *Biela*, urbs Italiæ, in agro Vercellensi, sub dominio Ducis Sabaudiæ, sat ampla & dives. Hinc tractus adjacens *le Bielese* dicitur. Ibi obiit anno 1658, Franciscus II. Mutinæ Dux, virtute militari celebris.

¶ Bugenum, *Bugen*, urbecula Asiæ, cum regno cognomine, in parte Septentrionali Japoniæ insulæ, quæ *Ximo* dicitur, 60. mill. passibus distat à Bungo in Septentrionem.

Plin. Buges, Byce Ptol. *Sesebaa*, pal. Sarmatiæ Europææ, apud isthmum Tauricae è regione sinus Carcinitis, in paludem Maeoticam influens.

¶ Buges palus nunc *Suka Morzi* dicitur, Sansone teste; estque in Tartaria Precopensi, & ex ea ducta fuit Fossa in sinum Carcinitem.

¶ Bugia, *Bugia*, urbs Africae, in ora Barbariae, ab Hispanis capta anno 1508. Sed a Turcis iterum occupata. Portu gaudet capaci & arce satis tuta. Vide Salda.

¶ Bulahuana, *Bulahaana*, oppidum Africae, in regno Marroci & provincia Ducala, ad Ommirabibom fluvium.

P. Dia. Bulgari, pop. Mysiae, in Thraciae conf. sic à Bolga fluv. sive Volga, ubi primum in Moschorum finibus habitarunt. Reg. Bulgaria etiam vulgò dicitur. Cujus metropoles sunt Sophia, ubi sedes est Praefecti, & Ternobium, ubi sedes Metropolit.

¶ Bulgari nunc *les Bulgares* dicuntur, & eorum regio, vulgò *la Bulgarie*, sita est inter Danubium flov. Serviam, Thraciam, & Pontum Euxinum, totaque subest dominio Turcarum: & est valde extensa & ampla, aliasque titulo regio decorata. Ejus primaria est Sophia, urbs satis culta.

¶ Bolgariae regnom, *les Bulgares*, pars Imperii Moschorum, quae aliter dicitur Regio seu Horda Zavolhanorum, juxta Volgam fluvium, & antea paruit Tartaris.

Bulini gens in antiquo Illyrico, a Hierastamnis usque ad flumen Nestum, nunc Cetinam, extendebatur, teste Joanne Lucio.

Plin. Ant. Bulla Regia, urbs Africae propriè dictae, inter Hipponem 87. & Carthaginem in ort. 130. mill. pass. Siccae Veneriae proxima. *Aaara* hodie dici fertur, olim episc. sub Archiep. Carthaginensi. Bullae etiam apud Curopal. urb. episc. Mys. infer. nunc metrop. sub Patriarch. Constantinopolitano.

¶ Bulla Regia, urbs Africae, Sansone teste, nunc *Beije* dicitur, estque inter Constantinam & Tunetum, in regno Tunetano.

Ptol. Bullaeum, *Buelth*, teste Camd. prom. Albionis, in * Cornubia reg. cum opp. cognomine, quod Biltheum dicitur, vulgo *Buelth*, in ora reg. Boreali, inter Exoniam urb. ad austrum & Herculeum prom. ad 20. mill. Villanovanus *Witlam* scribit appellari; sed Camdeno indigenae magis fidendum. (* Camden. verò est *Buelth*, opp. mediterr. in Wallia, Comitat. Brechiniens. ad Vejum fluv.

¶ Bullaeum, *Bulles*, oppidum Galliae & Bellovacensis agri prope amnem *Bresche*, 4. leucis a Bellovaco in ortum.

¶ Bullis, oppidulum Pelasgniae regionis Macedoniae, sub Elimiotis; ejus incolae Bylliones Straboni.

Sigeb. Bullonium, *Boullion* & *Bouillon*, opp. cum arce in monte firmissima Gall. Belg. Ducali tit. exornatum, ad Episcopum Leodiens. spectans, in Ducat. Lucemburgensis conf. intra sylvam Arduennam, inter Maderiacum, sive Macerias opp. Galliae ad Mosam, & ad occ. 4. ac Castrum novum ad ort. 3. leuc. à Lucemburgo 12. in occ.

¶ Bullonium gaudet titulo Ducatus jam inde a temporibus Godefridi Bullonii, primi Jerosolymorum Regis, qui in Syriam profecturus. Ducatum illum Orberto Episcopo Leodiensi vendidit anno 1096. A Leodio distat 16. milliaribus estque in confinio Franciae ditionis.

Ptol. Bulua. Vide Buzua.

¶ Bungom, *Bungo*, urbs Asiae, in Japonia & in ora orientali insulae *Ximo*, cum regno cognomine, ubi alias Rex Catholicus cum maxima parte subditorum, nunc tantùm pauci inibi reperiuntur ab anno 1620. Distat 50. mill. passibus a Nangasacu in ortum.

Ptol. Bunitium, *Sunds* sive *Straelsunde*, teste Villan. urbs Germ. in ora Pomeraniae Boreali, inter Rostochium ad occ. 9. & Gripsvvaldum ad ort. 4. leuc. media inter Bardum & Gripsvvaldum, contra Rugiam ins. emporium haud obscurum; Sundis sive Sundium Lat. recenti.

¶ Bunitium, seu Sundium, *Stralsund*, est emporium celebre & urbs Hanzeatica permunita, instar insolae, Svecici tamen juris ab anno 1630. cum paulò antea Caesariani ejus obsidionem solvere compulsi fuissent.

Colu. Buoius, fons in finibus Vestinorum, apud Amiternum urb. excisam, teste Pompon. Fortunato, & Columella.

Ptol. Bunobora, *Barha* Marmol. opp. Maurit. Caesariens. mediterr. Victoriae, Vagis, Gigluisque urbibus finitimum.

¶ Bunobara nunc *Beni Arax* dicitur, Sansone teste; estque urbs ampla Barbariae, in regno Algerii, 60. mill. pass. ab Orano in austrum.

Pausa. Ptol. Bura, *Vostica* Mol. opp. Achajae Peloponnesi, ad sinum Corinthiacum, inter Pelenen & Helicen, urbs ab aquis absorpta una cum Helice, teste Ovid. lib. 15. Metam.

Si quaeras Helicen & Buram Achaidas urbes,
Invenies sub aquis.

¶ Bura, *Baren* incolis, *Bure* Gallis, oppidum Belgii, in Gueldria Batavica, prope Lingam amnem, Comitatus titulo clarum. Tribus leucis distat a Busco Ducis in septentrionem, totidem ab Ultrajecto in meridiem, uti a Neomago in occasum.

¶ Burace, urbs Asiae, in India intra Gangem. Vide Barace.

¶ Buragragus, *Buragrag*, fluvius Africae, in regno Fezzae. Provinciam Temesnam dividit a Fezzana, & in Oceanum Atlanticum se exonerat ad Salam oppidum.

¶ Burburgus, *Burbourg*, oppidum Belgii, in Comitatu Flandriae, alias munitum. Una leuca tantum distat a Gravelinga in austrum; subestque dominio Regis Francorum ab anno 1657. cum toto agro.

Plin. Burchiana, ins. maris Germ. occid. Vide Byrchanis, & Fabaria.

Burcholmia, *Borcholm*, arx Sueciae, in Oelandia insula maris *Baltici*, & ex adverso Smalandiae provinciae.

Ant. Burcinacium, *Kranoburg*, teste Siml. opp. Germ. infer. in Ducat. Clivensi, apud Cliviam urb. 1. leuc. distans in occ. à Noviomago urb. Geldriæ 2. Sunt qui Burcinacium, sive Burginatium, *Borick*, opp. ejusdem Ducat. ad Rhenum ex adverso Wesaliæ urbis indigitent: quod verisimilius videtur.

Ant. Ptol. Aus. Burdigala, *Bordeaux* & *Bourdeaux*, urbs archie. Aquitaniæ, ad Garumnam fluv. in ora occid. ejus reg. Aquit. quæ vulgò *Guienne* dicitur, caput ac conventus juridicus, (Parlamentum Galli vocant) à Tolosa 30. leuc. in Circium, inter Santonas ad Bor. 21. & Bajonam ad merid. urbem extremam 26. leuc, & alia via 34. Patria Ausonii, de qua ille in catal. urbium:

Dilige Burdigalam, Romam colo; civis in hac sum;
Consul in ambabus, Cunę hic, ibi sella curulis,

Apud illum lacus est marinus.

¶ Burdigala seu Burdegala, urbs est valde antiqua, potens, & perampla, emporium celebre, & statio navium non contemnenda, cum arce munita, vulgò *le Chasteau Trompette*, 12. leucis ab ostio Garumnae, & 5. a Liburnia.

¶ Burdigala, *Bourdeaux*, oppidulum Galliae, in Delphinatu, ad Robionem amnem, juxta montes, 7. leucis a Valentia versùs austrum, & 5. à Dia.

¶ Bureva; *Bureba*, regiuncula Hispanię, in Castella veteri.

Brev. Hisp. Burgi, *Burgos*, urbs archiep. Hisp. Tarracon. Castellæ veteris caput & regia, inter Cæsaream Augustam ad ort. & Legionem ad occ. 33. ac inter Toletum ad merid. 51. Flaviobrigam ad Bor. et Cęc. 31. Vide Bravum et Masburgi.

¶ Burgi civitas, Gal. *Bourgues*, ad Arlanzam amnem sedet. Crevit ex ruinis Auccę, et Archiepiscopali dignitate decorata fuit a Gregorio XIII. Pont. Max.

Ant. Burgium, *Mal Borgetto* ex Siml. teste Ortel. opp. seu pag. Norici, in conf. Carnorum, non Rhętię, ut Ortel. scribit, ad Fellam fluv. in via inter Aquilejam et Villacum occurrens, inter Glemonam opp. Carnorum et Villacum urbem Norici 24. mill. pass. intra Alpes Julias.

¶ Burgolium, *Bourgueil*, oppidulum Galliae, cum Abbatia celebri Andegavensis Ducatus non procul à Ligeri fluvio, et 3. leucis a Salmurio in ortum.

¶ Burgovia, *Bourgovv*, oppidum Germaniae, in Sueviæ Ducatu, Status seu Marchionatus cognominis caput, ad Mindelium fluvium, uno milliari Germanico à Danubio, et 4. ab Ulma in ortum.

Prov. Rem. Burgum S. Sepulcbri, *Borgo di S. Sepolcro*, urbs episc. Umbriae, apud Tiberim fluv. sub Archiep. Florentino, inde in ortum 50. mill. pass. distans, à Tiferno Tiberino 8. in Bor. Ea stractem producit, & magno paret Etruriae Duci. Illam Biturgiam Ptol. dictam volunt. Sed Biturgia in Etruria longe ab hoc loco describitur. Est et Burgum S. Domnini urbs Æmiliae (Vide Julia) episc. sub Archiep. Bononiensi.

¶ Burgundia, vulgò *la Bourgogne*, Italis et Hispanis *Borgogna*, et cujus populi *Bourguignons* dicuntur, olim ampliores habuit terminos cùm proprios Reges haberet, praecipitante Romano imperio. Sed postea a Francis devicta fuit. Nunc autem arctior. Dividitur in duas partes, nempe in Ducatum, cujus caput Divio, Parlamenti sedes, sub Rege Franciae; et in Comitatum, vulgò *la Franche Comtè*, seu *Comtè de Bourgogne*, cujus primaria Dola, Senatus sedes, estque angustior, et inter Ducatum et Helvetios, Lotharingiam & Bressiam, cùm Ducatus, qui amplior, habeat à Septentrione Campaniam, ab Oriente Comitatum Burgundię, à Meridie Baujoviensem agrum, & ab Occidente Nivernensem & Borboniensem provincias.

Plin. • Burgundiones, pop. Gall. Celt. *Bourguignois* Galliсè, *Borgognoni* Italis, ex Germania in Galliam profecti: quorum reg. Burgundia gemina, Arari flov. divisa, una Ducatus (in qua Hedui) ad Regem Galliæ spectans, altera in ortum vergens (in qua Sequani) Comit. ad Hispanum Regem pertinens. Olim proprium Regem Burgundia habuit. Burgundio in sing. num. Sidon. in Panegyr. Avito:

Te cupit, insidoque tibi Burgundio ductu.

¶ Burgundiones, seu Borgundi, populi Germaniæ sub Vindilis comprehensi. Agros Chattorum & Alemannorum occupavere; & postea in Gallias transmigrarunt.

Burgundiæ Ducatus urbes primariæ:

Absallonium, *Avallon*.
Antissiodorum, *Auxerre*.
Arnæum Ducium, *Arnay le Duc*.
Augustodunum, *Autun* vel *Austun*.
Aussona, *Aussone*.
Barium ad Sequanam, *Bar sur Seyne*.
Belna, *Beaulne*.
Borbonium Anselmium, *Bourbon Lancy*.
Cabilonum, *Chalon sur Saone*.
Castellio ad Sequanam, *Chastillon sur Seyne*.
Divio, *Dijon*.
Lingonæ, *Langres*.
Matiscona, *Mascon*.
Nivernę, *Nevers*.
Semurium, *Semur en Auxois*.
Tinurtium, *Tournus*.
Tornodurum, *Tonnerre*.
Virodunum, *Verdun*.

(Sed notabis Lingonas & Nivernas non esse urbes Burgundiae.)

Burgundiae Comitatus urbes:

Arbosium, olim Arborosa, *Arbois*.
Cromarum, *Cromary*.
* Dola, *Dole*.
Falconiacum, *Falcongny*.
Grajacum, *Gray*.
Jussum, *Jussey*.
Mombosium, *Montbozon*.
* M. Bellicardus, *Montbelliard*.
M. Justinos, *Mons Justin*.
Nozoretum, *Nozereth*.
Orgelium, *Orgelet*.
Ornanum, *Ornans*.
Palma, *Baulme*.
Polychnium, *Poligny*.
Pons Araris, *Pont sur Saone*.
Pons Arlius, *Pont Arlier*.
Quingium, *Quingey*.
Rupes fortis, *Rochefort*.
* Salinæ, *Salins*.
* Vesulium, *Vesoul*.
* Vesuntio, *Besancon*.

¶ Ex his notabis Montem Bellicardum non esse in Comitatu Burgundiae; & exceptis Dola, Vesuntione, Graeo, & Vesulio, cetera esse tantùm minuta oppida & castra.

¶ Burgus, *Bourg en Bresse*; urbs Galliæ, in Bressiæ Comitatu, ad amnem *Resousse* 5. leucis distat à Matiscone in ortum, & 9. a Lugduno versùs septentrionem. Subest dominio Regis Franciæ ab anno 1600. cum tota regione, quę priùs erat Sabaudici juris. Arcem habuit munitam, nunc disjectam.

¶ Burgus, *Bourg* cognomento *sur mer*, oppidum Galliæ in Aquitania, olim munitum, ad Duranium fluvium, ubi Garumnæ commiscetur, 2. leucis distat à Blavia; & 5. a Burdegala in Boream.

¶ Burgus, *Borg*, oppidulum Suecię, in Finlandia provincia & regiuncula Nilandia, prope sinum Finnicum.

¶ Burgus-novus, *Bourganeuf*, oppidum Galliae, in Aquitania & provincia Marchię Lemovicensis, ad Taurionem amnem, 6. leucis distat a Lemovico in ortum. Censetur tamen provincię Pictaviensis pars.

¶ Burgus S. Domnini, *Borgo di S. Donnino*, urbs Italiæ. Vide Fidentia.

¶ Burgus Sessites, *Borgo di Sesia*, oppidulum Italiae, in agro Vercellensi & ditione Ducis Sabaudiæ, ad Sessitem fluvium, & in confinio Ducatus Mediolanensis, 20. milliaribus Italicis à Vercellis in Boream.

¶ Burichum, *Burick*, oppidum munitum Germaniae & Ducatus Clivensis, ad Rhenum fluv. è regione Vesaliæ, 3. leucis à Geldria in ortum. Quibusdam est Burcinacium.

¶ Buricisna, *Burchaln*, teste Cluverio, oppidum est Bavariae, non longè à Danubio flovio, prope Lichi fluvii confluentes.

Buridensii, pop. Daciae, quorum urbs Varadinum est, teste Laz. in Hungaria, trans Danubium, in conf. Transsylvaniae, ultra Tibiscum, à Buda 24. leuc. in ort. (in medio Soloocum urbs ad Tibiscum fluv.) episc. sub Archiep. Colocensi. *Wardeyn* & *Varadin*. * (in man. Seld. *Buperlimorioi*. *Ptol.*

Burii, pop. Germ. cognomine * Luti, qui, teste And. Vellejo, cum Rantzovio, in ins. maris Baltici, cui nomen est *Bornholm*, habitant. Alii eos in Slesia reg. in Teschinensi Ducat. locant. (in man. Seld. *Δύροι*. *Tac. Ptol.*

¶ Burii, Brietio teste, erant ubi nunc pars magnae Poloniae, versùs Calisiam urbem.

Burnum, Burnium Liv. *Grathova*, teste Nig. opp. Illyrici mediterr. in Libornia, non in Dalmatia, ut in Thes. Ling. Lat.) Arauzonae propinquum. *Plin. Ptol.*

¶ Buroa, *Bouro*, insula Asiae, in mari Indico, inter Moluccas & Macassariam insulas, sat culta & oblonga.

Buronia sylva, *Westerwaldt*, sylva apud Col. Agrippinam. *Trit.*

Burrium, *Uske*, teste Camd. opp. Albionis, in Wallia reg. Monumetens. Iscae finitimum, inde 9. mill. pass. Callevam versùs. Sed al. est *Ledbury*, nomine alludente. *Ant.*

Bursaonenses, pop. Hisp. Tarracon. inter Calagurianos & Complutenses. *Plin.*

¶ Burtanga, *Bourtange*, arx Belgii in dominio Groningensi, intra paludes, in confinio Westphaliae, sub Batavis, inter Westervoldios & Monasterienses. Vide Arx Burtanga.

Burtina, Bortina Anton. *Almudenar*, teste Surita, opp. Hisp. Tarracon. in Aragoniae regno, inter Caesaraugustam 10. & Oscam in Caec. 4. leuc. Al. videtur *Balbastro* urb. à Caesaraugusta 22. leuc. ab Ilerda 5. Oscam versùs. *Ptol.*

Burun-

¶ Buruocum aliis est *Wuringhen*, oppidulum ad Rhenum fluvium, intèr Colonium & Novesium, in ditione Electoris Coloniensis.

Ptol. Busacteri, pop. Germ. gemini, majores & minores, iidem, ut aliquibus videtur, cum Bructeris Strab. Tac. & Patere. quorum reg. est *Transisalana*, teste Pyramio. Al. pars est Westphaliae circa Monasterium urb. teste Willichio. Busacteri majores ab aliis in Com. Oldenburgens. minores in Comit. Benthemens. collocantur. Horum *Brockersberg* opp. esse videtur apud Gollariam urbem, in Saxonia. Busatonae etiam dicuntur, ut lib. 7. itiner.

Qua Frisius, Cattus, Busatonaque tenent.

Strab. Ptol. Steph. Busiris, *Busiro*, teste Jo. Leone, urbs Ægypti, intra Deltam, Sebennyto & Leontopoli urbibus finitima, ad Nilum, inter Babylonem & Memphim, teste Bellon. inter Cairum & Pyramides occurrens. Sed Pyramides extra Deltam sunt. Ramesses Hebraeis, nunc *Iskaal Lein Alschemes*, jacens.

¶ Busium, *Buis*, oppidum Galliae, in Delphinatu & in limite Provinciae, 5. leucis à Vasione distat in ortum, ad amnem *Louveso*.

¶ Bussetum, *Busseto*, oppidum Italiæ. Vide Buxetum.

Sulp. Buterç, *Besiers*, urbs episc. Gall. Narbonens. apud Narbonam. Vide Biteræ.

¶ Buterium, *Butera*, oppidum Siciliae, in valle Neçtina, Principatus titulo clarum, intra montes, 10. milliaribus ab ora littorali, & 4. a flumine Himera.

Cic. Strab. Liv. Buthrotum, sive Buthrotus Ptol. *Butrinto*, urbs Epiri, in ora contra Corcyram insul. a Corcyrensi urbe 12. mill. pass. distans in Cæc. ab Acroceraunnis montib. 200. stad. in merid. Nicopolim versùs 50. episc. sub Archiep. Naupactensi. Hic Medea Oetæ Regis filia a Jasone sepulta, teste Solino. Buthrotos legitur apud Ovid. lib. 13. Metam.

Regnataque vati
Buthrotos Phrygio, simulataque Troja tenetur.

¶ Buthrotum, alias urbs, nunc oppidum est Albaniæ, in Chimera regione, sub Turcis à centum & amplius annis, ægrè habitatum. Eò multi piscatores confluunt quotidie; & hinc dicitur sinus Buthroti, alias Pelodes, nunc multis *Borronto*; & via 6. mill. pass. distat ab insula Corcyra in ortum.

Liv. Buthrotus, fluv. magnæ Græciæ, apud Locros fluens, *Novita* hodie, teste Barrio.

¶ Butovium, *Butovv*, oppidum Germaniæ, in Ducatu Pomeraniæ, ad Stulpam amnem, prope *Valdovv* desertum Prussiæ, & in ditione Electoria Brandeburgici, qui illud tenet jure clientelari à regno Poloniæ, 8. leucis Germanicis distat à Gedano in occasum.

Strab. Ptol. Butrium, *Budrio* vel *Butrio*, opp. Æmiliae sive Gall. Togatæ, in agro Bononiensi, à Bononia 10. mill. pass. Ferrariam versus. In Thes. Linguæ Lat. non procul à Ravenna dicitur, cùm ab ea ad 40. mill. pass. distet, proximum Bononię ad 10.

¶ Buttoni sinus, *Buttons Bay*, sinus Oceani septentrionalis, seu maris Christiani, ab Anglo *Buttone*, qui eum lustravit, sic dictus, in America septentrionali.

Plin. Steph. Butua, Bulva Ptol. Buthoe Steph. *Budoa*, urbs Illyrici, in ora Dalmatiæ (non Liburniæ, ut in Thes. Linguae Latinae) littorali, inter Ascrivium & Olchinium urbes ejusd. orae, ab Antibaro 10. mill. pass. in occ. Ascrivium versùs 20. episc. sub Archiep. Antibarensi. De ea lib. 2. itiner.

Linquitur à tergo Butua, Ascriviumque superbum.

¶ Butua urbs est Dalmatiae meridionalis, parva sed munita, in ditione Venetarum, alias à Turcis malè habita, & anno 1667. à terrae motu ferè diruta fuit.

¶ Butua, *Butua*, urbs Africae, in Æthiopia inferiori & imperio Monomotapae, cum regno cognomine versùs Zamberum fluvium.

Ant. Ptol. Butuntum, sive Butuntus, Budruntum in aliis lib. *Bitonto*, urbs Apuliae Peucetiae mediterr. inter Rubos 10. & Barium 8. mill. pass. Bitecto urbi propior, episc. sub Archiep. Barensi. Pop. Butuntinenses Plin. non in Calabria, ut in Thes. Ling. Lat. malè legitur.

Ptol. Buvinda, *Bunna*, Camd. sive *Banny*, fluv. Hiberniae, per Laginiam in orr. apud Eblanam urb. (haec est Dublinum) fluens. Al. *Slayne* putatur, qui etiam Latinè Boandus dicitur, apud Dondalciam urbem fluens. Paul. Jovius Boandum cum Buvinda confundit, illumque per Ultoniam apud Armacam urb. in Boream contra Scotiam fluere scribit. (Camdenus habet *Boyn* fluv. per Midiam apud Droghedam fluens, cui superimponitur *Slane* oppidum *Banna* autem sive *Bann* ait Ultoniens. esse fluvium & in Comitat. Colranens. fluere.)

Plin. Liv. Mel. & al. Buxentum, Pyxuntum, seu Pyxus Strab. *Pisciota*, olim col. & urbs episc. nunc castrum parvum Lucaniae marit. apud prom. ejusd. nominis, vulgò *Capo di Pisciota*, inter Paestum ad occ. & Laum ad ortum, à Paesto 30. mill. pass. Nomen habet a Buxo, cujus ibi copia reperitur. Pop. Buxentini Plin. Hinc Buxentius nom. gent. Sil. lib. 9.

Arridet tellus, seu sunt Buxentia cordi
Rura magis.

¶ Buxentum aliis est *Policastro*, urbs episcopal. regni Neapolitani, in Principatu citeriori. Ducatus titulo gaudet; & 15. milliaribus Italicis distat a *Capo Pisciota* in ortum. Sed parva est admodum, in ora maris Tirrheni, & deficit in dies.

¶ Buxetum, *Busseto*, oppidum Italiae, in Ducatu Placentino, regiunculae cognominis caput, vulgò *Stato di Busseto*, olim in ditione Palavicinorum, nunc autem Farnesiorum & Ducis Parmae, ubi urbs Burgi S. Domnini & oppida Buxetum, Florentiola, & Curia major. Oppidum autem Buxetum sedet juxta Longenam amnem, 2. milliar. a Pado fluvio.

¶ Buxtehuda, *Boxtehude*, urbecula Germaniae, in Ducatu Bremensi, quam Esta amnis secat. Uno milliari distat ab Albi fluvio, & tribus ab Hamborgo; estque in limite Luneburgensis Ducatus, in ditione Suecorum.

S.g.b. Buxudis sive Buxidis, *Boussut*, castrum seu pag. Belgii, in Hannonia, ad Hanam fluv. inter Montes, inde 2. leuc. & Binchium in ort.

¶ Buxudis, *Bossut*, castrum est amplum & elegantis structurae in Hannonia, prope Fanum S. Ghisleni, 2. leucis à Montibus versùs ortum, longiùs autem à Binchio.

¶ Buzancaeum, *Buzancois*, oppidum Galliae, in provincia Bituricensi, ad Ingerem fluvium, in limite Turoniae.

¶ Buxium, sive Buchsium, *Teste de Busch*, oppidulum Galliae, in Aquitania propria, non longè ab ora littorali; estque caput ditionis Busianae, quae vulgo *le Captalat de Busch* dicitur, ad sinum Arcassonium, 7. circiter leucis distat à Burdegala in occasum. Ibi aliàs Boii populi.

Ovid. Byblia, mons Cariae, apud Miletum urbem, teste Ortel. Sed apud Ovid. lib. 9. Metam. fons est, non mons.

Sic lacrymis consumpta suis Phœbeja Byblis
Vertitur in fontem.

Strab. Mel. Ptol. * Byblus, Byblos Plin. *Gibleo*, teste Brochardo, seu *Bibellet* Nig. & Postel. al. *Gibeleto*, urbs Phœniciae marit. inter Tripolim ad Bor. 36. & Berytum in austrum 24. mill. pass. Al. inter Botrym & Berytum 10. mill. urb. archiep. sub Patr. Antiocheno, nunc cum Botry excisa. Est & Byblus seu Biblus fluv. Naxi ins. teste Steph. Unde vinum Biblinum. (Βίβλος in Seld. manuscr.)

Ptol. Byce, Byges & Buges Plin. palus & fluv. Sarmatiae Europ. in Mœotidem influens, *Sesebas* Mol. (non *Buges*, ut in Thes. Ling. Lat. nam Buges est nomen Latinum apud Plin.)

¶ Byce, seu Buges, palus nunc, *Suza Morsi* dicitur. Vide Buges.

¶ Bychovia, *Bychovv*, oppidum Poloniae, in Lithuania, ad fluvium Borysthenem, inter Mobiloviam & Rohaczoviam urbes. Malè habitum fuit à Moscovitis à paucis annis.

Cedren Bydena, *Vidin*, seu *Bidin*, & *Boden* Nigro, urbs Mysiae super. apud Danubium, archiep. & sedes Praefecti. Vide Viminacium.

Strab. Byrchania, Burchania Steph. Borchana Plin. cui & Fabaria, *Borkun*, teste G. Camd. ins. maris Germanici, Frisiae adjacens, contra Amasii flum. ostia. Vide Fabaria.

Byrsa, *Borsack*, arx Carthaginis urbis notissimae, in ora Africae, teste Marm. *Almenara* al. Cujus mem. Virg. lib. 1. Æn.

Mercatique solum facti de nomine Byrsam.

Strab. Byzacium, Byzacina Ptol. reg. Africae, inter Tunisim sive Tunetim, et Adrumetam urbes, vulgò *Regno di Tunisi*, teste Ortel. Quae reg. 200. mill. pass.

H & am-

& ampliùs patet, teste Solino. Ubi Bysacena urbs episc. sub Archiep. Carthagineosi fuit ex Lib. Conc. Reg. Byzacium tantæ fertilitatis est, ut unum centum & quinquaginta reddat, ut Plin. lib. 5. c. 4. & lib. 17. c. 5. auctor est; quod sanè mirum videri potest, cùm apud nos pro uno via octo ex seminibus terræ demandatis recipiantur.

¶ Byzacena regio est Africae propriae, inter Adrumetum & Tecaspem urbes, & extremum anglum Sirtis minoris, ubi nunc *le royaume de Tunis* Gallis, *regno di Tunisi* Italia.

Xenoph. Strab. Polyb. & al. Byzantium, Bizantium Cic. Constantinopolis postea, à Constantino Magno instaurata & aucta, *Constantinopoli* Italis, & *Stamboli* Turcis; urbs patriarc. Thraciae, ad Bosporum, contra Chalcedonem urbem Bithyniae, urbium Europæarum maxima. (18. enim mill. pass. ambitus continet) inter urbem Romam ad occ. 1210. & Ecbatana, sive Tabresium regiam Persarum ad ort. 1390. mill. pass. à Pausania Spartarum Rege anno ab orbe condito 3469. post captam Trojam 96. quando Tarentum & Locri, condita, Impp. Græcorum sedes, nunc regia Turcarum. Pop. Byzantii Polyb. Byzantius nom. gent. Claud. lib. 2. in Eutrop.

Cum Duce mutato vires, Bizantia robur
Fregit luxuries.

Byzantius etiam nom. gent. Claud. loco citato:

Et Byzantinos Proceres, Graiosque Quirites.

¶ Byzantium, quæ & Constantinopolis, vulgò *Stambol* Turcia, *Constantinopoli* Italia, *Constantinople* Francis, urbs est innumeris referta incolis, & omnium Europæarum maxima, (une tantùm Lutetia excepta) cum portu commodissimo & percapaci. Sedet juxta Bosphorum Thracium, inter Pontum Euxinum & Propontidem, è regione Asiæ minoris, estque triangularis, & persæpe incendiis deformata. Sed ab aliquot annis multum defecit, quamquam situ & aspectu pulcherrima sit totius orbis.

Val. Flac. Dionys. Byzeres, pop. Asiæ, inter Cappadoces & Colchos incolentes. Mosynœci finitimi & Macronibus. Quorum mem. Dionys. de situ orbis; & Val. Flac. lib. 5. Argon.

Byzeresque vagi, Philiraque à nomine dicta
Littora.

Plin. Byzia, *Vize*, urbs Thraciæ mediterr. ad fluv. cognominem, ab Apris 50. mill. pass. in Bor. distans, teste Plin. olim regia, nunc quoque sedes unius Præfecti, & metrop. cùm priùs episc. esset sub Archiep. Heracleensi. Hujus mem. Poeta quidam lib. 2. itiner.

Haud procul hinc etiam deserta urit Byzia Regum
Threicia gentis petricosi in vertice montis.

C.

Ptol. CABALLINUM, urbs Gall. Celt. Vide Cabillonum. Est & Caballinus fons notissimus, quem Poetæ ex Pegasi ungula, qua is mont. Heliconem percussit, emersisse aiunt. Unde & Pegasæus nominatur.

Ptol. * Cabanodurum, opp. Norici, quod aliquibus *Braunauv*, teste Mol. opp. Bavariæ, ad Oenum fluv. esse videtur, sed situs repugnat, (* vel Gavanodurum, man. Seld. Γαιαν ο' ρον.)

¶ Cabanodurum aliis, & meliùs, est Gavanodurum, seu Juvania, vulgò *Saltzbourg*, juxta amnem *Saltz*. Vide Gavanodurum.

¶ Caballiacus ager, *le pais de Chablais*, regiuncula Ducatus Sabaudiæ, juxta Lemanum lacum, & prope Fossiniacum tractum. Ibi oppidum primarium Tnonium, ad lacum. Ibi aliàs Naotuates pop. ut aliqui existimant.

Ptol. Steph. Cabassus, *Thobasso*, teste And. Theveto, urbs Armeniæ minoris, Cybistris urb. finitima, in Cataonia reg. Sed *Thobasso* legendum videtur. Est & vicus hujus nominis inter Tarsum & Mazacam, teste Apione cum Steph.

Plin. Ptol. Cabellio, *Cavaillon*, urbs Gall. Narbonens. in Provincia, ad Druentiam fluv. in Comit. Avenionens. inter Avenionem 4. & Aquas Sextias 8. leuc. dissita, episc. sub Archiepisc. Avenionensi. Ortel. Cabellionem cum Cabillono confundit. In Thes. Ling. Lat. legitur hanc urb. esse vicinam Carcaso, quod falsum est; Carcasum enim, seu Carcaso, longè hinc distat, ut suo loco.

¶ Cabellio, seu Caballio, sita est prope Avenionem, in Comitatu Vindascino seu Venuxino, non autem in Avenionensi; estque ditionis Pontificiæ, in planitie, prope Druentiam fluv. cùm aliàs fuerit in colle, ut etiamnum apparent vestigia, estque parvi circuitus.

Cabillonum, seu Cabilonum ex el. cod. *Chalon sur Saone*, urbs Gall. Celt. ad Ararim fluv. in Burgundiæ Duc. inter Matisconam ad merid. 13. & Divionem in Bor. 16. leuc. ab Augustoduno 11. in Occ. in Thes. Ling. Lat. scribitur hanc urb. alio nomine dici Catalaunum: quod falsum, nam Catalaunum est urbs Campaniæ Gallicae, longè ab hac diversa. *Cæs.*

¶ Cabillonum arcem habet permunitam, estque episcopalis sub Archiepiscopo Lugdunensi. Distat e Matiscone 12. leucis tantùm, totidem ab Augustoduno, & 8. à confinio Comitatus Burgundiae; estque ampla & probè culta, cum duplici muro & ponte lapideo ad Ararim. Dicitur vulgò *Challon sur Saone*, & tractus adjacens *Bresse Challonnoise*, Bressia Cabillonensis.

Cabira urbs fuit Paphlagoniæ, Eupatoriæ propinqua, ab ea 150. stad. distans teste Strab. Cabura verò, teste Plin. li. 31. c. 3. est fons Mesopotamiæ odorifer, quòd ibi Juno perfusa sit. *Strab.*

¶ Cabrea aliis urbs Asiae minoris, in confinio Liciae, & media ferme inter Laodiceam & Termessum.

¶ Cabliacum, *Chably*, oppidum Franciae, in Senonensi agro, vino suo commendatum, & ubi aliàs à fratribus contra Lotarium Imperatorem pugnatum fuit. Sedet juxta fluv. Seninum, inter Antissiodorum & Tornodorum.

¶ Cabulum, *Cabul*, oppidum Indiae satis amplum, provinciae cognominis caput, in imperio Magni Mogolis, versùs montes & confinia Zagatajae regionis.

Cabyla, Cavyla Sex. Ruf. Cedreno, *Cavalla*, teste Leuncl. urbs Macedoniae, in ora littorali, in Thraciae conf. Philippis proxima, hac tempestate florens, à Philippis 20. mill. pass. in austrum. Sed Cabyla Ptol. non in Maced. est, sed in Thracia, longè hinc distans. *Ptol.*

Cabyle quid sit, non bene constat, forsan regiuncula in Thracia, & oppid. *Cavalla* antiquia fuit Bucephala, ut credit Brietius, in confinio Macedoniae, versùs Thraciam, & in littore Archipelagi seu maris Ægai.

¶ Caccrae, *Caceres*, & *Caceres de Camarincha*, urbs Asiae, in parte australi Luzoniae Ins. Philippinarum praecipuae, in mari Indico. Est episcopalis sub Archiepiscopo Manillano; estque parvi circuitus, in ora littorali, cum portu, sub dominio Hispanorum. Dicitur etiam Cacerensis civitas.

Cacus, mons Hisp. citerioris, *Moncayo*, in Aragoniae & Castellae veteris confinio, sic, ut ajunt, à Caco insigni latrone ab Hercule interfecto nominatus. De quo latrone Juvenal. sat. 5. *Scrip. Hisp.*

Duceris planta, velut ictus ab Hercule Cacus.

Non longè abest Mons Acutus, opp. non incelebre.

¶ Cacus, *Moncayo*, mons Hispaniae, in Aragonia & prope confinia Castellae, inter Turiassonem, Boriam, & Agredam. Dicitur, & melius, Mons Caunus. Vide ibi.

Cacyron, *Cassaro*, opp. Siciliae medium, inter Leontinos & Neaetum 15. mill. pass. Pop. Cacyrim Plin. *Ptol.*

Cacyron, *Cassaro*, oppid. est Siciliae versùs austrum, in valle Neaetina, Principatus titulo clarum, 8. milliaribus ab ora maris Jonii, & totidem à Siracusis in occasum.

Cadavus, *Cavado & Cebado*, fluv. Hisp. in finibus Bracarum, qui Naebi fluv. auctus majore, in mare ad Fanum opp. exit Bracaram urbem alluit.

¶ Cadavus, *Cavado*, amnis Lusitaniae. Oritur versùs confinia Galaeciae, alluitque Bracaram urbem & Barcelum oppidum; & dein in Oceanum se exonerat. Sed non miscetur Naebi amni, qui etiam minor est. Cadavus autem Sansoni & Clusio est Celandus. Vide ibi. *Scrip. Lusit.*

¶ Cadenacum, *Cadenac*, oppidum Galliae, in Cadurcensi provincia, in cujus viciniis visitur Uxelloduoum Caesaris, quod nunc in ruinis jacet. Sedet ad Oldum seu Lotium fluvium, in limite Ruthenensis provinciae, una leuca è Figeaco, & 9. à Cadurco in ortum.

Cadetes, pop. Gall. Celt. inter civit. Armoricas, in Britan. min. quorum opp. *Chasteau Brant*, opp. inter Andegavos & Rhedones 23. leuc. dissitum esse traditur. *Cæs.*

¶ Cadetes, pop. Galliae. Error est Typographi, ut arbitror; nusquam enim inveni Cadetes populos in Gal-

Gallia neque in Armorica. Sed eorum loco lege Caletes, & vide ibi.

¶ Cadillacum, *Cadillac*, oppidum Galliæ, in Aquitania & Burdegalensi agro, cum castro cutissimo; estque caput Comitatus Benalgii, iuxta fluvium Garumnam situm, 4. leucis supra Burdegalam, & totidem à Vasato.

Plin. Cadiscus, mons & prom. Cretae apud Phalasarnam opp. *Capo Busco* ex tab. recent. a Malea prom. Peloponnesi 70. mill. pass.

Strab. & al. Cadmus mons est Lydiae, apud Laodiceam urb. ex quo Lycus fluv. manat. Cadmea autem quandoque urb. Thebana dicta est, teste Strab. lib. 9. & Cadmeis ipsa Achaja Thucyd. lib. 1.

Scrip. Gall. Cadomus, *Caen*, urbs & acad. Gall. Celt. praeclara, in Normannia, post Rotbomagum (unde 21. leuc. recedit in occ. Bajocas versùs 7.) caeteris urbibus praestans: quasi Caii domus dicta.

¶ Cadomum caput est inferioris Normanniae, cum castro permunito, ad Olinam fluvium, qui 4. leucis infrà in mare Britannicum se exonerat. Distat 26. leucis à Rothomago, & 6. a Bajocis in ortum.

¶ Cadorinus ager, *il Cadorino*, tractus Marchiae Tarvisinae, sub Venetis. Ibi oppidum praecipuum Parœcia Cadori, *la Pieve di Cadore*, ad Planim fluvium. Ejus tractus, qui totius Italiae septentrionalior, terminatur Comitatu Tirolensi versùs Alpes & occasum.

Ptol. Plin. Cadurci, Cadorci, & Catorci al. pop. Gall. Aquit. & urbs episc. sub Archiep. Bituricensi, *Cahors*, Academia, inter Tarnem & Duranium flum. à Tolosa 16. leuc. (in medio Mons Albanus) in Bor, Lemovicos versùs duplo distantes. Reg. *Quercy* nominatur.

¶ Cadurci, populi Aquitaniae, quorum tractus Cadurcensis ager dicitur, *le Quercy*, inter provincias Petrocoricensem, Rutheoensem, Alverniam, & Occitaniam. Ibi urbs primaria Cadurcum, *Cahors*, episc. ad Lotium. fluvium. Distat 12. leucis ab Agiono, & 9. a Montalbano in Boream. Urbs est ampla, elegans, & munita, in modum peninsulae à fluvio cincta.

Scrip. Hisp. Caea & Cea, *Zea*, opp. seu pag. Hisp. Tarracon. In finibus Asturum & regno Legionensi, cum fluv. cognomine, à Fano S. Facundi 5. leuc. à Palentia urb. 11. In Bor. ejus fluv. fit mentio in Martyrol. Rom. sed in Gallaecia. Caea quoque ins. maris Ægaei Ovid. epist. Acont. Cydip.

Cingitur Ægeo nomine Caa mari.

Vide Cea.

Mel. Caecinum, opp. magnae Graeciae marit. Vide Cecinum Plin.

Ptol. Caecius, mons Pannon. Vide Cetius, ut in cod. Graeco Ptol.

Strab. Plin. Caecubum & Caecubus, mons & locus (non opp. ut in Thes. Ling. Lat. legitur) Latii; in Camp. conf. ad sinum Cajetanum, apud Fundos urb. vetter, Amyclis vicinus. Unde vinum Caecubum apud vet. teste Plin. cum al. in pretio nomen retinet antiq. Mons nunc *M. di Gajeta* dicitur. De vino Caecubo Mart. lib. 13. ep. 112.

Cæcuba Fundanis generosa coquuntur Amyclis.

¶ Caelanum, *Celano*, oppidum regni Neapolitani, in Aprutio ulteriori, Comitatus titulo clarum, in ora lacus Fucini, qui ab eo nomen sortitur, 12. milliaribus distat ab Aquila civitate, & 15. a confinio ditionis Summi Pontificis, ad radices Apennini.

Ant. Liv. Limit. Cœlianum, *Ciliano*, opp. Lucaniae, inter Venusiam 95. & Heracleam urbem, ad sinum Tarentinum excisam, 24. mill. pass. ex itiner. Anton. Ortel. confundit hoc Cælianum cum Caelia Ptol. & Strab. in Apulia.

Plin. Caelina, & Celina, opp. & fluv. Carnorum, in Venetia: opp. excisum jacet apud Anianum opp. ex illius ruinis ædificatum, ab Utino urb. 20. mill. pass. in Africum; fluv. adhuc *la Celine* nominatur, potius torrens.

Ant. Caeliomons, & Celiomons, *Kelmuntz*, opp. Rhaetiæ, in Svevia, teste Siml. inter Guntiam & Campodunum ad merid. 3. leuc. ab Augusta Vindelic. 8. Caelium in lib. Not.

¶ Caeliomons, & Caelius mons, oppidum est Germaniae, in Suevia, ad Ilarum fluvium, 3. leucis intra Memmingam, 5. ab Ulma in austrum, & 3. ab Augusta in occasum; estque parvi momenti.

Plin. Caelium, *Celio*, opp. Calabriae, in Salentinis, inter Tarentum & Brundusium ad 20. mill. pass. distans, apud Hostunium, inde 6. recedens Francavillam versùs 7.

¶ Cælium *Ceglie* dicitur; estque oppidum regni Neapolitani, in provincia Hydruntina, ad radices Apennini, & 10. mill. a mari Adr. Cælium item, Ptol. Selium, *Ceice*, teste Vascone. opp. nunc pag. apud Nabaotiam seu Thomarinm opp. Colipponem versus. Vide Celium.

¶ Caelium aliis est *Zeira*, vicus Lusitaniae, 2. leucis à Thomario in occasum, in Estremadura provincia. Multi autem scribunt Selium & Sellium, existimantque esse Leiriam urbem episcopalem sub Archiepiscopo Ulisipponensi.

Caelius, *M. di S. Giovanni*, unus ex 7. collibus urbis *Vict.* Romae, unde porta Caeliomontana dicta.

¶ Celius mons, *monte Celio* aliquando, & *monte di S. Giovanni*, quia in eo extructa est Basilica S. Joannis Lateranensis, quae totius urbis Romae prima & praecipua est.

Caelum aureum, suburbium olim Ticini, seu Papiae *P. Dia.* urb. nunc intra urbis mœnia, ubi templum D. Petro à Luitprando Rege excitatum, *S. Petro Celaureo* vulgò, in quo corpus D. Augustini Episcopi & Doctoris Ecclesiæ conditum asservatur.

Caene, *Camares*, teste Nig. opp. Peloponnesi, in reg. *Ptol.* Laconica, inter Tænarium & Teuthronam in austrum. Hinc Caenites port. eiusdem loci apud Plin. & Caenuus, a, um, ut Juppiter Caeneus, (quod ibi cultus fuit) apud Ovid. lib. 9. Metam.

Victor ab Oechalia Caeneo sacra parabat
Vota Jovi.

Licèt Cœneus potiùs a Caeneo seu Cenaeo (uti alii scribunt) *prom.* Eubœae Boreali dici videatur. Est & ins. *Plin.* parva maris Africi, apud Melitam & Gaulum Plin. Cæneum, Vide Ceoaeum.

¶ Caenica, regio Thraciae cis Rhodopen, à Caenis po- *Plin.* pulis nomen habens. Ibi urbes praecipuae fuere Bizia, Anchialua, & Apollonia magna.

Caenis, *Coda di Volpe*, teste Faz. sed Barrio *Capo di Pessolo*, prom. Brutiorum, in ora Calabriae ulter. contra Pelorum prom. Siciliae, apud Scyllaeum opp. ubi Scylla scopulus, a Messana 250. stad. in ort. teste Strab. distans.

Caenis etiam, opp. ejusdem orae praeclarum, apud *Steph.* Cænidem prom. vulgò *Fiumara di More*, à Rhegio urb. et metrop. reg. 8. mill. pass. in occ. Scyllaeum versùs 6. quod et Caenysium.

¶ Caenis oppidulum est regni Neapolitani, in Calabria ulteriori, 4. milliar. ab ora littorali freti Siculi, et 8. à Rhegio in Boream, juxta amnem Caenidem dictum.

Caenophrurium, *Castelnovo*, ut ipsum nomen Grae- *Fl. Vopisco.* cum significat, pag. Thraciæ, ae Propontidem, inter *Ant.* Byzantium 40. et Heracleam ad 32. mill. pass. distans, ubi Aurelianus Imper. interfectus, teste Eutropio.

¶ Caenophrurium distat 20. milliaribus a Selimbria, Sansone teste, & aliis, & nunc *Drepali* dicitur.

Caenos Gallicanos, Gallica Ptol. *Callica*, pag. Bithy- *Ant.* niae, inter Dadastanam & Dablim, qui et Gallicana statio, ubi Constantia Augusta Galli uxor obiit, à Dabi 18. mill. pass. ultra Nicaeam 62. in ortum.

Caenus, fluv. Gall. Narbonens. per Provinciam apud Argenteum fluv. inter Massiliam et Maritimam in ma- *Plin.* re influens, exiguus, *Arq* vulgò, haud longè a Mariti- *Ptol.* ma mari exceptus.

¶ Caenus, fluvius in Provincia, quid sit, non bene constat. Forsan ibi error. Nullus enim amnis alicujus momenti cadit in arcum, & Argenteus fluvius in mare Mediterraneum se exonerat prope Forum Julii.

Caere, *Cervetere*, oppid. Tusciae vetustissimum, in *Strab.* terr. Romano, urbs quondam ditissima, in qua Roma *Liv.* a Gallis capta virgines Rom. servatae sunt, & cujus do- *Plin.* na ingentia in templo Apollinis, teste Strab. servaban- *& al.* tur, ab urbe Roma 25. mill. pass. Centum cellas versùs, inter Alsium & Pyrgos. Priùs Agylla. A Pelasgia Tessaliæ pop. condita. De qua Liv. lib. 5. dec. 1. Hinc Caeretanus nom. gent. Mart. lib. 13. ep. 121.

Caeretana Nepos ponat, Setina putabis.

Caerites pop. a Rom. subacti, suffragii jure privati sunt. Unde adagium ortum *Carite cera digni* apud Hor. in indignos: nam Caerite cera ignominia insignis significatur, quasi Caetites pop. notati sunt, ut Acron et Porphyrion scribunt.

¶ Caere, nunc *Cervetere*, oppidulum est parvum Italiae, in ditione Pontificis, in prov. Patrimonii D. Petri, in colle 3. milliar. a mari Mediterraneo, et 8. à Bracciano versùs amnem Vacinam. Dictum fuit etiam Caerete à quibusdam, & regio adjacens Sabatia ab antiquis.

Cæf. Cæresi, & Ceresi in al. cod. pop. Belgii, apud Eburones & Mosam fluv. quorum arx adhuc *Cerey* nominatur, inter Leodium 3. & Namurcum 7. leuc. teste Hub. Leodio.

Strab. Cæretanorum emporium, Cæris, ut videtur aliquibus Virg. *Porto di Ceri*, locus in ora, à Pyrgis 30. stad. teste Strab. distans in ort. Virg. lib. 10. Æn.

Qui Cærete domo, qui sunt Minionis in arvis.

¶ Cæretanorum emporium aliis, & meliùs, est *S. Severa*, pagus in ora maris Tyrrheni, cum turri, 5. milliaribus a Cære in occas. Centumcellas versùs. Sed omnino caret porto in præsenti; estque in provincia Patrimonii D. Petri, 28. milliaribus ab urbe Roma.

Plin. Ceretanus, Cæres Virg. *Eri*, teste Leand. fluv. Hetruriæ, in Tyrrhenum inter Cære & Centum cellas excurrens, ortum ex sylva Mantiana supra Bracenum ducens. Cujus mem. Virg. lib. 8. Æn.

Est ingens gelidum lucus prope Cæritis amnem.

Cæretum. Vide Ceratæ, opp. Umbriæ, inter Spoletium & Nursiam.

Scrip. Brit. Cærperis, *Perethester*, npp. Albionis, in Anglia, teste Lhuydo cum Viruonio, in Comitatu Southanton.

Stete. Cęruleus fons, qui & aquæ Claudię, apud urbem Romam.

Ptol. Cæsęna, Cæsena, Anton. Cesena Plin. *Cesena* etiam vulgo, urbs Gall. Tog. in Romandiola, apud Sapim fluv. mœnia radentem, inter Faventiam & Ariminum ad ort. 20. mill. pass. utrinque, (Forolivii in medio inter ipsam & Faventiam) episc. sub Archiep. Ravennate, inde 24. mill. pass. in merid. Hinc Cæsenatea pop. & Cęsenatia vina generosa Plin. Scribitur & gem. *n* Cæsenna.

¶ Cæsaena urbs fuit Senonum, in Gallia Cispadana; nunc autem ditionis Pontificiae, in Romandiola prov. ad pedes montis, in cujus summo habet arcem satis munitam. Vix 10. milliaribus distat a Sarsina in Boream, & totidem à confinio magni Ducatus Hetruriae. Decrescit in dies.

Plin. Mel. & al. Caesaraugusta, Cęsarea Augusta Ptol. prius Salduba, *Saragoza*, urbs archiep. Hisp. Tarracon. ad Iberum fluv. acad. Aragonii regni caput, & convent. juridicus, inter primas Hisp. urbes, inter Barcinonem ad ortum 44. & Burgos in occas. aestiv. 52. leucis à Valentia 60. a Toleto 64. anno sal. 1118. à Christianis victis Mauris unà cum Tutela, Turiasone, Bilbili, Daroca, & aliis opp. recuperata. Colonia Caesarea Augusta Salduba in vet. inscript. Metrop. à Joanne XXII. Pont. Max. effecta. Cujus mem. Prud. in peristeph. hymn. 7.

Cæsaraugustam vocitamus urbem.
Res cui tanta est.

¶ Cæsaraugusta, *Çaragoça* incolis, *Saragosse* Gallis, *Saragoza* Italis, Aragonię primaria, cum ponte, ad Iberum fluv. Deficit in dies. Fuit antea Regum Aragonię sedes, & juxta ipsam Iberus fluvius recipit Guervam & Gallęcum amnes. Distat à Valentia 48. leucis Hispanicis, à Barcinone 46. à Burgis 42. à Toleto 54. 20. ab Ilerda in Circium, decem ab Huesca in occasum, 12. a Bilbili in ortum, & 14. à Turiasone in Eurum.

Ant. Caesarea, *Gerzey*, teste G. Camd. al. *Jersey*, ins. maris Britannici, ante Constantia Castra urbem Normannię ab ora Anglica 14. leuc. in austrum distans.

Caesarea, *Jersey*, ins. Gall. Celt. alias Normanniae pars, nunc verò Suthamptoniae prov. Angliae annexa, cum sola superfit Regibus Angliae una cum Garnseja ex avita haereditate Ducatus Normanniae, à cujus ora vix 5. leucis distat, & totidem à Garnseja. Sed 30. circiter à littore Angliae, 12. habet Parrochias & castrum *Montergueil* dictum in ejus ora orientali.

Strab. Plin. Ptol. & al. Caesarea cognom. magna, quae & Mazaca priùs, *Tisaria*, *& Caisar*, urbs archiep. Cappad. ad Melam fluv. & mont. Argaei radices, cui D. Basilius magnus praefuit Episcopus, inter Ancyram ad occ. 198. & Melitenen ad ort. 220. mill. pass. hac tempestate obscurior effecta. Caesarea item Ptol. penes Anazarbum, aliis Anazarbus (vide ibi) urb. Ciliciae est. Caesarea quoque Ptol. urb. Bithyn. episcopal. sub Archiepisc. Nicomediensi.

¶ Caesarea Ponti, urbs Asiae minoris episc. Vide Neocaesarea.

Ant. Caesarea, *Thata*, teste Laz. opp. Pannoniae sup. in Hungaria, apud Ciumerum arcem, inde 2. leuc. Albam regalem versùs 10. in Euronotum.

Tab. Peut. Caesarea, *Reseding*, pag. Germ. apud Ingolstadium, in Bavaria jacens.

Plin. Caesarea, *Capo Figalo*, urbs fuit Maurit. Caesariensis marit.

Jorna. Caesarea suburbium Ravennae, urbs in Gall. Tog. sive in Æmilia, inter ipsam & Classem, nunc *S. Maria in Portico*, teste Hieron. Rub.

Caesarea Julia. Vide Julia Caesarea.

Plin. Ptol. & al. Caesarea Palestinae, quae & Turris Stratonia, & Apollonia priùs, *Caisar*, urbs olim Palaestinae archiep. ac post Hierosolymam primaria, inter Ptolemaidem ad Bor. 40. & Joppen in austrum 30. mill. pass. ab Hierosolymis 50. in occ. & Circium, prorsùs jacens, in littore maris.

Plin. Joseph. Ptol. & al. Caesarea Philippi, priùs Paneas, *Belina*, testibus G. Tyrio, Postello, & Brocardo, *Balbec* Bellonio, urbs Palaestinae, apud ortum Jordanis fluv. & ipsa excisa, in finibus Cœlelyriae, olim episc. sub Archiep. Tyrio, inter Sidonem ad occ. 20. & Damascum ad ort. & Caec. 6. mill. pass. ab Hierosolymis paulò supra 200. in Bor.

¶ Caesareopolis, *Kesmarckt*, seu etiam *Keyserfsmarkt*, urbs est Hungariae superioris, sita in Comitatu Zepusiensi, juxta Carpathum montem atque in finibus Hungariae & Poloniae, cum arce, 2. milliaribus à Leutscha, & 8. ab Epperia in occasum.

Plin. Caesariana, quae & Asida, *Xeres de la Frontiera*, urbs Hisp. Baeticae, apud oram littoream, contra Gades inde ad 2. leuc. distantes, ab Hispali 15. in austrum, urbs ampla. Vide Asida.

Caesariana quid sit, non bene constat. Asida enim et Asindum est *Medina Sidonia*, et urbs *Xeres de la frontera* alias Asta Regia dicebatur; distatque 4. leucis Hispanicis a Gadibus in Boream.

Tac. Caesaris Dictatoris villa, *Bagni di Salviati*, thermae in Camp. apud sinum Cumanum, teste Loffredo, à Caesare nomen habens: à quo Cesares Imperatores dicti, et Caesareus nom. gent. De quibus Auson. de 12. Caesarib.

Cæsareos Proceres, in quorum regna secundis
Consulibus, dudum Romana potentia cessit.

Ptol. Caesarodunum, *Tours*, urbs Gall. Celt. archiep. ad Ligerim. Vide Turones.

Ant. Caesaromagus, *Beauvais*, urbs Gall. Belg. episc. in Picardia. Vide Bellovaci.

Ptol. Ant. Caesaromagus, *Chensford & Charnford*, teste Talboto, (al. *Chelmsford*) opp. Britanniae, in Essexia reg. Angliae. Sed * Camd. *Burgsted* opp. ejusd. reg. est, a Londino 30. mill. pass. in Caec. Camalodunum versùs. (* Camden. solum juxta *Brentwood* oppid. ejusd. reg. esse autumat.

Curop. Caesaropolis urbs fuit Macedoniae episc. sub Archiep. Philippensi.

¶ Caesaropolis, *Keisers Lautern*, urbs Germaniae, in Palatinatu Rheni, *Cafesautre* Gallis, est Imperialis, ad amnem *Lauter*, prope Ducatum Bipontinum, 6. leucis a Spira in occasum, et paulù minus à Wormatia, 2. autem ab oppido *Landstul* dicto. Gaudet arce et Praefectura.

Ant. Caesarotium, *Gisors*, opp. Gall. Belg. apud fines Bellovacorum. Vide Caesortium.

Caesena, urbs Æmiliae. Vide Caesaena, et Cesena. Cęsenna in Thes. Ling. Lat. ex Plin. Ant. Cesena scribitur.

Tac. Caesia sylva, *Heserwalde*, sylva Germ. infer. in Duc. Clivensi, apud Dinslakam opp. test. Chrysantho.

Ant. Caesortium, quasi Caesariaortium, *Gisors*, teste Siml. opp. Gall. Belg. in Bellovacorum confin. à Bellovacis 6. leuc. Parisios versùs, inter Petromantalum opp. et Rothomagum urb. occurrens.

¶ Caesortium, seu Caesarotium, *Gisors*, in Normannia, ad fluv. Eptam, in Vexino Normannico. Distat à Lutetia 14. leucis, et totidem à Rothomago, 7. autem à Medunta seu Petromantalo in Boream, 3. à Bellovacensis agri confinio, cum titulo Comitatus, et 6. leucis à Bellovaco. Sed non occurrit inter Rothomagum et Meduntam, neque inter Bellovacum et Lutetiam; diciturque etiam Gisotium.

Ptol. Caetobrix, Cetobrica Plin. *Setuval*, opp. Lusitan. In Thes. Ling. Lat. indigitatur *Cezimbra*, et Latinè Cezimbria; sed malè. Vide Cetobrica.

Ant. Caseronianum, *Carfigliano*, opp. exiguumve castrum Hetruriae, apud Auserim flum. ortum et mont. Apennini radices, à Luca 26. mill. pass. in Bor. ab Apua opp. supra 20. in ortum. Ibi Casetoniana reg. vulgò *la Grafignana*.

¶ Caseroniana regio est intra Apenninum montem, in Italia, cujus major pars est ditionis Mutinensis, minor vero Rei-

rò Reipublicę Lucensis; ibique oppidum præcipuum Castrum novum. Vide Carferoniana & Grafiniana.

¶ Caffa, *Caffa*, urbs Tauricæ Chersonesi, sub dominio Turcarum, cum portu & emporio celeberrimo, in ora Ponti Euxini, quanquam in Tartaria minori. Ab omnibus creditur Theodosiam antiquitus dictam fuisse, sed tamen Guillelmus Sanson existimat ibi fuisse aliàs Cavum oppidum, 30. mill. pass. à Theodosia in occasum.

¶ Cafri, populi Africæ meridinnalis, in Æthiopia inferiori, & juxta oram littoralem Oceani, inter regnum Angolæ & Zanguebariam, regionem. Nullas habent civitates, sed undequaque vagantur, in ora præsertim versùs promontorium Bonę Spei; suntque pro majori parte Antropophagi, & dicuntur è Lusitanis *los Cafres*, & à Gallis *les Cafres*. Ibi loca elicujus notae sunt Caput Nigrum versùs Benguelam, Caput Currentium versùs Zanguebariam, & Caput Bonae Spei in extrema parte Africae versùs austrum. Eis etiam tribuitur à multis Soffale arx Lusitanorum in ora Oceani, es adverso Madagascariae; & paucis annis Hollandi exstruxerunt etiam arcem sinum Tabulae dictam, vulgò *Table bay*, in ura prope promontorium Bonae Spei. Sed de aliis lòcis nulle fere mentio inter auctores recentes.

¶ Cajana, *la Cajenne*, insula Americae meridionalis. Vide Cayana.

¶ Cajaneburgum, *Cajaneburg*, oppidum Sveciae, in Finlandia, in Cajania provincia, cum arce, in mediterraneis, versùs Lapponiam, & prope Ulam lacum.

¶ Cajania, *la Cajanie*, provincia regni Svecię, in Finlandia regione. Dicitur aliter Bothnia orientalis, extenditurque inter sinum Botònicum & Lapponiam.

Luc. Caici, pop. Germ. Vide Cayci, & Cauchi. Horum mem. Luc. lib. 1.

Et vos crinigeros bellis arcere Caicos.

Hos eccolas Rheni facit Thes. Ling. Lat. quod repugnat aliis scriptoribus.

Strab. Liv. Plin. Liv. & al. Caicus, Caycus Xenoph. olim Astraeus, *Girmasti* plerisque, *Castri* Nigro, aliis *Chiay*, fluv. Æolidis, inter Pitanen ad Bor. & Elæam ad austr. in mare Ægæum ex Mysia ortus exiens. Ovid. lib. 15. Metam.

Et Misam capitisque sui, ripoque prioris
Paenituisse ferunt, alia nunc ire Caicum.

Non procul à Pergamo urb. decurrit, agtum illius irrigans.

Cic. & al. Cajeta, Cajatta Strab. *Gajetta*, & *Gaetta*, urbs Latii novi, non Campaniæ, nunc in regno Neap. urbs marit. probè munita, episc. sub Archiep. Capuano (sed inter exemptos episcopatus) proxima Formiis vulgò urbi excisę ad 4. mill. pass. cui successir in episcopatu, à Neapoli 58. Romam versùs. Nomen habet à nutrice Æneae ibi sepulta, teste Virg. Ex ea sinus Cajetanus apud Strab. nominatur. Ejus præter Virg. mem. Sil. lib. 7.

Littora Cajeta, Læstrygoniesque recessas.
Salcabas

¶ Cajeta, *Gaeta*, Gallis *Gajete*, urbs est prov. Terræ Laboris, ed radices collis, in peninsula, cum duplici arce & portu percapaci, in ora maris Tirrheni. Aliàs varias experta vices, nunc validum habet Hispanorum præsidium.

¶ Caimana, *Caiman*, insula Americae septentrionalis, in sinu Mexicano, ad austrum Cobae insulae, piscatione testudinum percelebris: & *Caiman grande* etiam dicitur, quia major altera in eo tractu, quae *Caiman pequeno* vocatur, seu Caimana parve, subestque dominio Anglorum à paucis annis.

Scrip. Gall. Caino, *Chinon*, ulim vic. nunc opp. non obscurum Gall. Celt. in finibus Turonensium & Pictavorum, à Turon. 9. leuc. in occ. Salmurium versùs totidem.

¶ Caino oppidum est lepidum ad Vigennam flov. in provincia Turonensi & versùs Pictavensem tractum, 7. leucis distat à Salmurio in ortum, & 5. à Loduno. Dicitur etiam Chinonium.

¶ Caironoom, *Cairoan*, urbs Africae, in regno Barcae. Vide Cyrene.

¶ Caironnum, *Cairoan*, urbs Africae, in regno Tunetano, quæ *Cairavan* Arab. dicitur. Non longè distat ab ora maris Africi & à Sirti minore; crevitque, ut multi existimant, ex ruinis antiqoae Thisdri; fuitque antee majoris momenti. Vide Thisdrus.

¶ Cairus, *le Caire*, urbs Ægypti praecipus & amplissima, ad Nilum fluvium. A quibusdam dicta Memphis, cum reverà sit Babylon, in altere Nili ripa. Ipsa non solùm Ægypti caput & regia, sed & totius Africae praecipua, jacet ad dexteram Nili ripam, crevitque in immensum cùm Sultanos seu Reges haberet proprios. Nunc autem sensim deficit, cum tantùm habeat Proreges sub dominio Turcarum, quibus subest à 150. annis cum tota regione, & Ipsa quae antea Lutetia major erat, nunc multò minor ab omnibus existimatur. Distat ab ura maris Mediterranei 80. circiter milliaribus in austrum, & 110. ab Alexandria: & paulò infra ipsam urbem Nilus in duo brachia dividitur.

Calabria, reg. Italiae, inter Apuliam Peucetiam ed occ. & Japygiam ad urtum, in Salentinis, ad oram Borealem, circa Brundusium & Hydruntum contenta, cujus urbes Brundusium, Aletium, & Hydruntum; vulgò *Terra d' Otranto*, quae tamen plus patet, cum terra Hydruntina Salentinos omnes complectatur, Calabria verò uram tantum Borealem. Calabria verò, quae sic hodie vocatur, longè ab hac diversa & distans est, cùm Brotios & magnam Graeciam complectatur: quae in Thes. Ling. Lat. sic vet. praesertim Plin. dicta putatur, & appellatur ins. quod mirandum est. Pop. Calabri. Ovid. libro 3. de arte amandi: *Plin. Lib. Ptol. & al.*

Ennius emerait Calabris in montibus ortus.

Hor. lib. 1. carm. od. 31.

Non æstuosæ grata Calabria
Armenta.

Hinc Calabricus num. gent. ut olea Calabrica apud Colum. Chersydris serpentibus haec reg. abundat, teste Sol. quorum mem. Virg. lib. 3. Georg.

Est etiam ille malus Calabris in saltibus anguis.

Calabri pyris maximę abundant, eaque hospitibus affatim apponunt, & vice bellariorum donant, ut domum ea deferant: unde apud Hor. in epist. loco proverbii est, *Calabri hospitis xenia*, de donis rusticanis, quae sont contemptui, vel quae accipientem magis onerent quam juvent. lib. 1. epist. 7.

Non quo more pyris vesci Calaber jubet hospes.

¶ Calabrie olim, teste Brietio, complectebatur Messapiam, sub qua Salentini & Calabri populi; eratque in modum peninsulae extensa inter mare Adriaticum & sinum Tarentinum; ibique urbes praecipuan Hydruntum, Brundusium, Tarentum, Gallipolis, & Aletium, ubi nunc provincia dicta Terra Hydruntina. Calabria vero hodierna provincia est ample regni Neapolitani, maximè in austrom extensa versùs Siciliam, ubi alias Brutii & magna Graecia, vùlgò *Calabria*, Gallis *la Calabre*; estque duplex, nempe Calebrie citerior, *Calabria citrà*, quae magis in Boream extenditur; & ulterior, *Calabria ultra*, quae in meridiem tundit. Utraque est inter mare Tirrhenum & mare Jonium, à Borea in Austrum extensa. Citerioris caput est Consentia, ulterioris seu inferioris primaria est S. Severina.

Urbes Calabria qua extant:

Bisinianum, Bisignano.	*Nicotera*, Nicotera.
Cantazara, Cantazaro.	*Rhegium*, Regio.
Cariathis, Cariati.	*Rossanum*, Rostano.
Consentia, Cosenza.	*S. Severina*, S. Severina.
Nicastrum, Nicastro.	*Umbriaticum*, Umbriatico.

Calacta, Caleacte Herod. Galeate Ant. *S. Marco*, opp. Siciliae, teste Faz. in ora occid. inter Pactensem urb. 20. mill. pass. & Cephalodium in eustrum ad 40. Pop. Calactini Cic.

¶ Calacta (hoc est, pulchrum littus) urbecula est *S. Marco*, nunc ad amnem Fitaliam, 3. milliar. ab ora maris Tirrheni, quamquam Brietius existimet eam fuisse in eo tractu ubi nunc Caroniae rudera visuntur, in vallu Demonae.

Caladunum, opp. Hisp. Tarracon. quod inter Bracaram & Asturicam occurrebat, à Bracara 72. mill. pass. ex itin. Anton. quod nunc *Sela* pag. esse putatur. *Ant. Ptol.*

¶ Caladunum uppidum fuit Callaicorum Braccariorom teste Nicolao Sansone, ubi nunc Mirandela castrum Portugalliae, ad Tuelum amnem, in provincia Transmontana, inter Lamegam & Bragantiem.

Calaecia, seu Calaegia ex cod. Graeco, *Wittemberg*, teste P. App. urbs Germ. ad Albim fluv. acad. & sedes Duc. Saxuniae, media inter Misnam ad austrum & Magdeburgum ad arctos 10. leuc. Al. potiùs videtue *Kalbe* opp. ejusdem Saxoniae, à Magdeburgo 4. leuc. Hallam versùs 7. *Ptol.*

¶ Calaegia quid sit, non bene constat. Sansoni uppidum erat Senonum, in Germania, ad fluvium Salam, ubi nunc forsan Jena urbs. Aliis est *Kalbe*, castrum ad confluen-

tes Salæ in Albim, paulò supra Darbicum & inter Servestam & Bernaburgum.

Plin. Strab. & al. Calaguris, quæ Calagurris Liv. Calagorina Ptol. *Calaborra*, urbs Hisp. Tarracon. episc. sub Archiep. Burgenl. cum antè sub Tarraconensi esset, ad Iberum fluv. in finibus Vasconum, olim in regno Navarræ, nunc in Castella veteri, media inter Tutelam ad ort. & Logronium ad occ. urbes ad Iberum 8. leuc. utrinque, à Pompelone regia Navarræ 15. patria Clem. Prudentii Poetæ clarissimi, teste Mariana, sed ut ipsemet innuere videtur, Salia opp. Cantabricæ oræ solum natale illi fuit. Pop. Calagurritani, qui Plin. Nascici cognominantur. De Calagurri Prud. in peristeph. hymn. 7.

Nostra gestabit Calagurris ambos,
Quos veneramur.

¶ Calaguris, *Calaborra*, sita est ad Iberum fluv. ubi recipit amnem *Cidacos de Castiglia* dictum; & episcopatus Calciatensis ipsi unitus fuit anno 1236. Distat 13. leucis a Calciata in ortum; estque prope confinia Navarræ.

Oros. D. An. Calama, *Calamata*, ut videtur, urbs Africæ mediterr. inter Hipponem & Cirtam, Hipponi propior, episc. quondam sub Archiep. Carthaginensi.

¶ Calamiana, *Calamianes*, insula oblonga Asiæ in mari Indico, inter Borneum & Philippinas extensa sub dominio proprii Regis; diciturque aliter Paragoja.

aphr. Calamina, *Malipur*, & Lusitanis *Citta di S. Thoma*, urbs Indiæ cit. in ora sinus magni, apud Taprobanam inf. ubi corpus Divi Thomæ Apostoli superioribus annis inventum scribit Maphæus cum al.

¶ Calamina, *Meliapur*, seu etiam *S. Thomas* ab Europæis dicta, quia ibi inventum fuit corpus divi Thomæ à Christianis, urbs est parva Asiæ, in India, versùs oram littoralem sinus Gangetici, in regione Coromandelis, quæ pars est regni Narsingæ. Distat 25. milliaribus à Paliacata in austrum; estque satis culta, & a Christianis S. Thomæ dictis inhabitata. Sed distat à Taprobana insula 200. circiter milliaribus in Boream.

Clearclo & Eus. Calani, pop. Indiæ citer. Philosophiæ studio dediti, qui iidem Brachmanibus sunt, teste Æliano.

Calantica, *Arrayolas*, teste Jacobo Vasconc. pag. Lusit. Eborae urb. proximus, inde 2. leuc. Scalabim versùs.

Plin. Calapis, fluv. Japodum. Vide Colapis. Hic non Pannoniae, ut scribitur in Thes. Ling. Lat. licet in ea desinat, sed Liburniae, in qua oritur.

Plin. Mel. Calaris, Caralis Aul. Hirtio, Carallis Ptol. *Cagliari* urbs archiep. Sardiniae primaria & regia, in qua sedes est Proregis, in ora meridionali, à Turribus altera metrop. excisa 120. mill. pass. in austrum distans, quod ferè à propiore Africae littore recedit. Pop. Caloritani. Calaritanum prom. haud procul ab urbe Calaritana, à Carthagine 1500. stad. teste Strab. distans. Claud. de bello Gild.

Tenditur in longum Calaris, tenuemque per undas.

Pop. Calaritani, & prom. Calaritanum Plin.

¶ Calaris, Gallis *Caglier*, urbs est triplex, & cum portu capacissimo in mari Africo. Capta fuit à Jacobo II. Aragonum Rege anno 1330. à quo tempore subest dominio Hispanorum cum tota insula. Ab ea pars australis insulae dicitur promontorium Calaritanum, *Capo Cagliari*. Distat ab Arborea 50. milliar. in ortum.

¶ Calaroga, *Galaroga*, oppidulum Diœcesis Osomensis, in Hispania, in Castella veteri, patria S. Dominici Institutoris Ordinis Praedicatorum.

Lib. Not. Calarona, urbs Gall. Ripariensis. haec Clarona & Glarona, ut al. cod. habent, urbs Helveticorum, una ex XIII. conventibus esse videtur, vulgò *Glarys*, ab Abbatis cella 4. in Africum, à Curis urb. Rhaetorum 5. leuc. in Bor. Luceriam versùs.

¶ Calarona, & melius Glarona, *Glaris*, oppidum est Helvetiorum, ad amnem *Sarnoff*; & fœdus iniit cum aliis pagis anno 1351. Vide Glarona.

Strab. Calasarna, *Capana*, Barrio teste, opp. magnae Graeciae mediterr. in Calabria, inter Roscianum 20. & Cariatum ad ort. 12. mill. pass.

¶ Calasarna, opp. Lucanorum, aliis est *Campana*, oppidulum Calabriae citerioris juxta amnem Lacanetum, 4. milliaribus ab Umbratico.

Cic. Calata, Galeata Anton. *Galati*, opp. Siciliae, medium inter Pactas ad occ. & Troynum ad Eurum 25. mill. pass. Pop. Calatini, Plin. Galatani.

Cic. Calata ultera *Calatagirone*, ut Clus. Arretio videtur, urbs Sicil. mediterr. Ennae urbi finitima, ab ea in austrum 24. mill. pass. distans, à Pintia 15. Calata Jeronis Latino sec. dicta, quae urbs inter recentes adnumeratur, longè diversa ab ea cujus Cic. in orat. in Verrem meminit; illa enim apud oram occiduam sita est, haec in valle Netensi.

¶ Calata altera, seu Calata Hieronis, opp. est situm intra montes. Crevit ex ruinis Zoticae urbis destructae, & in ejus viciniis labitur fluvius Achates, qui 25. abhinc milliar. in mare Africum se exonerat.

Calathe, Galata Plin. & Anton. *Galata* etiam vulgò dicta, ins. maris Africi, Numidico sinui adjacens, à Tabraca urb. 32. mill. pass. distans, à Calari urbe Sardiniae 120. Aliis esse videtur *la Goletta*, ins. cum arce in ore sinus Tunetani, ab Hispanis diu possessa, & superioribus annis ob nimiam distantiam amissa. Ptol.

Calathusa Plin. lib. 4. cap. 12. est insula parva maris Ægaei, inter Chersonesum & Samothracen.

Calatia, quae & Galatia colon. *Gajazzo*, urbs Campaniae, in monte, inter Capuam 8. & Alliphas 12. mill. pass. episc. sub Archiep. Capuano. Pop. Calatini Plin. Mem. Calatiae Sil. lib. 8. Cic. Cæs. Liv. & al.

Insula, nec parvis aberat Calatia muris.

In Thes. Ling. Lat. Calatiae num. plur. ex Plin. cùm Calatia legatur, sitque Capuae, non Bovillis vicina:

¶ Calatia, *Cajazzo*, urbs est regni Neapolitani in provincia Terrae Laboris, prope Vulturnum fluvium, & media inter Capuam & Telesiam, 4. milliar. à Caseria in Boream. Sensim deficit.

Calatis. Vid. Callatia.

¶ Calatrava, *Calatrava*, urbecula Hispaniae, in Castella nova, ad Anam fluvium, alias munita. Hinc tractus adjacens campus Calatravae dicitur, & hinc etiam Ordo militaris Equitum Calatravae. Distat tribus leucis à Civitate regia, 4. ab Almagro, & totidem ab oculis seu fontibus Anae fluvii.

Calatum, (quod & Galacum Ant.) *Tadcaster*, & *Helcaster* Lhuydo, opp. Albionis, in Brigantibus, inter Glannventam 39. & Maneunium 65. mill. pass. ex itin. Ant. Vide Galacum. Sed * Camd. est *Overburrovv*, opp. Comit. Lancastriensis. Mihi Calatum & Galacum opp. diversa videntur. (* Camden. videtur *Pubeallep castle*, reg. Westmar. Strab. Ptol.

¶ Calatum, seu, & meliùs, Calacum, Camdeno est *Ovver Barrovv*, lacus Lancastriensis Comitatus, inter Lonum & Laccum amnes, prope Westmariam provinciam.

Calauria, *Sidra*, teste Soph. ins. sinus Argolici contra Trœzenem, (ubi Demosthenes clarissimus Orator Antipatri persecutionem fugiens, accepto veneno obiit) haud procul à littore & Scyllaeo prom. ubi Damala urb. Ibi Diana colebatur, quae Calaurea cognominata est. Calauris non amplior est 30. stad. ubi templum Neptuno sacrum fuit, ut propterea Posidonia, teste Strab. lib. 8. dicta sit. Haec Latonae prius erat, Delos verò Neptuni; facta permutatione ortum est proverbium, *Pro Delo Calauriam*, cùm officium officio compensatur, simile ei, *Manus manum lavat*. Vel cum res magna cum parva commutatur. * Ovid. lib. 7. Metam. Plin. Pauf. Mel.

Inde Calaurea Latoidos adspicit arva.

Calcaria, *Kalcacester* Bedae, teste Ort. & *Aberford*, teste Camd. opp. Britanniae, in Anglia & Eboracensi Com. inter Eboracum 9. & Cambodunum 20. mill. pass. Mediolanum versùs in occ. Est & Calcaria urbs Ducat. Clivensis. (* Camden. videtur *Tadcaster*, opp. ejusd. reg. ad Vverfum fluv. Ant

¶ Calcaria, opp. Brigantum nunc, Camdeno est *Tadcaster*, vicus provinciae Eboracensis, qui à Beda *Calcacester* dictus fuit, 9. milliar. ab Eboraco in occasum.

¶ Calcedonia, *Scutaret*, urbs Asiae minoris. Vide Chalcedon.

Calciaci, pop. Germ. infer. quorum urbs, teste Junio, Calcaria, vulgò *Calkar*, appellatur, in Duc. Clivensi, à Clivia urbe 2. leuc. vix distans. Ortel. negat Calciacos à Tac. memorari, sed Talbiacum. Tac.

¶ Calcaria, *Calcar*, urbs Germaniae, in Ducatu Clivensi, parva, sed lepida, una leuca tantum à Rheno fluvio, & duabus à Clivia urbe, & paulò amplius ab Emerico, sub dominio Electoris Brandeburgici, ad amnem *Men*. Sed quid sint Calciaci non mihi constat.

¶ Caliata, *la Calzada*, seu *S. Domingo de la Calzada*, urbs est Hispaniae, in Castella veteri, in Rivogia regiuncula; estque episcopalis sub Archiepiscopo Burgensi. Sed ab anno 1236. ejus episcopatus unitus est Calaguritano.

tano. Urbs est parva intra montes, celebrisque devotione erga S. Dominicum, 12. leucis distat à Calaguri in occasum, & 3. a Nagera.

Ant. Cale, opp. olim, nunc vic. Hisp. Lusit. in ora apud ostia Durii fluv. *Gaja*, al. *Caja* nunc dictus: ex quo vicinus portus Calensis vocatus est, qui in urbem praeclaram excrevit, vulgò *Porto Galle*, (quod nomen est toti regno) & *Porto* sine additione, C. *Puerto* Lusitanis, urbs episc. sub Archiep. Bracarensi, inde 8. leuc. in austrum, Ulysiponem versùs ad 47.

¶ Cale, oppidum alias Callaicorum Bracariorum, ad ostia Durii fluminis, cum portu admodum frequenti propter piscationem, unde dictus Portus Cale; & crevit in civitatem opulentam, unde postea Portugalliæ regni nomen, urbs ipsa *Cindad de Puerto* incolis, *Porto* Italis, & *Port à Port* Gallis & Belgis. Emporium est celebre & maximè frequentatum a Belgis. Sed vicum *Caja* non reperio in tabulis.

G. Tarov. Cale etiam Anton. postea Callium in lib. Conc. *Cagli*, urbs Umbriæ, ad Candianum fluv. in Duc. Urbinate, inter Urbinum ad Bor. & Eugubium ad merid. 55. mill. pass. non vicina Anconæ, ut scribit Ortel. à qua supra 50. mill. pass. distat, episc. sub Arch. Urbinate

¶ Cale, nunc Calium, *Cagli*, urbs est Italiæ, ad Cantianum amnem, ubi recipit Boasim, ad radices montis Apennini; subestque dominio Summi Pontificis.

Cale, & Calensis vicus, *Kala*, cœnobium Campaniæ Gallicæ, à Parisiis 12. mill. pass. in ort. distans.

¶ Cale & Cala, *Chelles*, oppidulum est Galliæ, cum celebri monasterio Monialium, in provincia Insul. Franciæ dicta, prope Matronam fluvium, 4. leucis à Parisiis Meldas versùs.

Ptol. Cale acte, quasi pulchrum littus, opp. olim, nunc pag. Eubœæ ins. inter Leonem prom. & Carystum urb. cui vicinus est, *Piataci* vulgò, teste Mol. Cale acte etiam Herod. opp. Siciliæ, quod Calata Cic. Galata Plin. Calacts Ptol. esse videtur. Fuit & opp. sive pag. amplos Cretæ, a Steph. memoratus.

¶ Calecutium, *Calecut*, urbs Indiæ orientalis cis Gangem, & emporium celebre, caput regni perampli, in ora Malabarica, cum portu satis capaci. Distat à Cochino 20. leucis Hispanicis circiter, & vix decem à Cananora. Ejus Rex Zamorinus dicitur.

Tac. Ptol. Caledonia, reg. Britanniæ secundæ seu Scotiæ, ubi adhuc Caledonia sylva, *Caldar*, & *Calender* teste Hect. Boetho, apud Sterlingum opp. Pop. Caledonii, quorum reg. *Rossia*, teste Ortel. ubi castrum Caledonium urb. *Dunkelden*, ad Taum fluv. episc. sub Archiepisc. Andreapolit. inde 22. mill. in occ. Scongæ opp. finitima, Dumblanam urb. versùs 12. Hinc Caledonius nom. gent. Caledonii pro Scotis accipiuntur Claud. de laud. Serenæ:

Inde Caledoniis, australibus inde parentum
Cingeris excubiis.

¶ Caledonia, pars septentrionalis Scotiæ, & Caledonii etiam populi, ubi nunc prov. Rossia, Loquabria, & Atholia. Regio autem incolis *Allibavun* dicitur, & Albania Latinè, teste Camdeno; hinc etiam Caledonia sylva, cujus vix reliquiæ supersunt quanquam alias in immensum spatium diffusa, & monte Grampio divisa. Ibi & Castrum Caledonium, *Dunkeld*, urbs ad Tavum fluvium, in qua antiqui nominis vestigia agnoscit Buchananus. Ab ea regione mare Scoticum dicitur etiam Oceanus Caledonius seu & Ducaledonius, maximè versùs Boream.

Val. Flac. Caledonius Oceanus, Duecaledonius Ptol. mare quod Scotiam alluit.

¶ Calembergicus, *Calemberg*, tractus Germaniæ, in Ducatu Brunsvvicensi, prope Visurgim fluvium extensus, & inter Hannoveram, Hamelium, Eimbecum, & Gotingam urbes, sub dominio Ducis Luneburgensis Hannoverae.

Cic. Strab. Plin. & al. Calenum, *Carinola*, urbs Campaniæ, in regno Neapolitano, in agro Stellate, apud mont. Massicum, Suessae urb. propinqua ad 6. mill. pass. totidem ferè à Sinuessa urb. excisa, episc. sub Archiep. Capuano, inde 12. mill. Sinuessam versùs. Ibi Calenus ager fertilissimus; sed urbs ipsa ob aeris insalubritatem penè deserta, fortè quod Episcopus injuria affectus illi maledixerit, ut ferunt. Ortel. dubitat an Calenum & Cales urbes diversae sint, cum id manifestissimum sit ex Cic. Liv. & Ptol. Hinc Caleni pop. Polyb. & Calenus nom. gent. Horat. lib. 1. carm. ode 20.

Caenbum, & prelo domitam Caleno
Tu bibes uvam; mea nec Falerna
Temperant vites, neque Formiani
Pocula colles.

Aqua Caleni est quæ temulentos facit, teste Plin. sicuti & in Paphlagonia, ut lib. 2. c. 103. Vinum Calenum adeo celebratum est, ut pro vino Calenum accipiatur apud Juvenal. sat. 1.

Occurrit matrona potens, quæ molle Calenum
Porrectura viro.

¶ Calenum, seu Carinula, *Carinola*, urbs est regni Neapolitani, in provincia Terrae Laboris, 4. milliar. ab ora maris Tirrheni, & totidem à Suessa; estque parvi circuitus, parumque dissita à veteris Caleni ruinis.

¶ Calepium, *Calepio* oppidum Cenomanorum, in Italia, 14. mill. pass. à Bergomo, patria Ambrosii Calepini. Ad Ollium fluvium sedet, in ditione Venets & agro Bergomensi. Hinc vallis Calepia, prope Sebinum lacum.

Cales num. plur. *Calvi*, colonia & urbs Campaniæ proxima Calena, & 6. mill. pass. in occ. distans, seu in Circ. inter Capuam & Suessam media 8. mill. dissita, propior Teano Sidicino, ab eo 4. mill. Capuam versùs, à Cala Boreae filio Argonauta, ut ferunt, condita, urbs parva episc. sub Archiep. Capuano. Mem. Hor. lib. 4. carm. ode 12. Cic. Liv. & al.

Sed pressum Calibus ducere Liberum
Si gestis.

Virg. quoque lib. 7. Æn.

Sidicinaque juxta
Æquora, quique Cales linquunt, amnisque vadosi
Accola Vulturni.

In Thes. Ling. Lat. Cale etiam nominatur; cum apud ver. omnes Cales dicatur. Hinc etiam putat dici vinum Calenum, quod à Caleno urb. nominatur.

¶ Calea, *Calvi*, urbs est regni Neapolitani, in provincia Terrae Laboris, 8. milliaribus a Caleno in ortum, 6. à Capua in Boream, estque parvi circuitus. Ptol.

Caletae, Caletes Caes. & Strab. pop. Gall. Belg. Oceani Britannici, oram inter ostia Sequanae & Somonae fluminum incolentes: quorum regio *le Caulx*, teste Pet. Divaeo, appellatur, ubi oppida praecipua Juliobona, Fiscicampus, & Diepa, in ora intus Caesertium, Clariacum, Pontisara, Gornacum, Albamala, Neocastrum, Heum, & Arcae: quibus omnibus praestat Diepa a Rothumago urbe 15. leuc. in ort. Hinc error patet Thes. Ling. Lat. & aliorum Caletas indigitantium Cales urb. Picardiae. Calete verò apud Plin. ins. parva est inter Cherronesum & Samothracen. De Caletibus lib. 1. itiner.

Jamque tuo tandem Caletes Marte receptos
Vnimus.

¶ Caletae populi fuere Galliae Lugdunensis, testibus Ptol. Sansone, Brietio, & aliis, quorum regio nunc *le pais de Caux* dicitur: estque pars Normanniae, inter Oceanum, Britanniam, & Sequanam fluv. Ibi urbes praecipuae sunt Diepa, seu Deppa, Calidobeccum, Juliobona, Fiscicampus, Portus Gratiae, Albamala, novum Castrum, & Augae seu Eum. Sed Caesortium, Pontisara & Gornacum sunt in Vexino tractu, non autem in Caletensi.

¶ Caletum, *Calais*, urbs Galliae dives & permunita, emporiumque celebre, cum arce, & portu capaci, in Picardia, & in ora Oceani, juxta fretum Gallicum. Tribus leucis distat à Gravelinga in occasum, & 5. à Bononia in Boream, septemque ab ora proximiori Angliae. Ab ea fretum inter Galliam & Angliam dicitur *le Pas de calais* a Gallis, & *The Straict of Calais* ab Anglis; & ibi multi credunt fuisse Itium portum antiquorum. Sed alii existimant fuisse ubi nunc *Wissant*, castrum Bononiensis tractus: quod melius.

Caleva, Ναλήκα in cod. Graec. Callevs Antonio postea Osnoium, *Oxenford*, teste Prisaeo, vulgò *Oxford*, urbs episc. & academia praeclara Albionis, in Anglia, ad Thamesin fluv. à Londino 50. mill. Angl. in occ. Sed Camd. est *Wallingford* opp. ejusd. tractus; sic Humfredo. Hic Ortel. Ptol. citat; cum in cod. Graeco Ptol. Calevs desit. In Thes. Ling. Lat. pro Calleva Calena legitur. Ptol. Ant.

¶ Caleva Atrebatum, quae & Galena Camdeno, est *Wallingford*, opp. Bercheriae provinciae, ad Tamesim fluvium cum ponte, 10. milliar. Anglicis infra Oxonium, Vindsoriam versùs, & è regione Oxoniensis provinciae. Lib. Gene.

Caliabrum et Caliabris, ac Calimbria alibi, *Montanles*, teste Mor. cum al. urbs Lusitan. olim episc. sub Archiep. Emeritensi, nunc opp. non obscurum Extrema-

madotæ Eqoitom D. Jacobi, à Castris Cçcitiis 4. leuc. distans, ioter Zafram 4. & Ellerenam 10.

Ptol. Calienla, opp. Hisp. Bæt. Nigro *Huesca* videtur: sed *Huesca* Escua Plin. & Osca al. esse videtur.

¶ Colidobecum, *Caudebec*, urbs Galliæ, in Normannia provincia, & prope æstuarium Sequanæ in tractu Calerensi, 7. leucis infra Rothomagum, versùs Pottum Gratiæ. Lanificio suo eelebratur.

Mart. Calidonii, pop. Scotiæ. Vide Caledooii. Horum mem. Mart. lib. 10. ep. 44.

Quinte Calidonios Ovidi visure Britannos.

¶ California, *California*, insula maxima Americæ septentrionalis, oblnnga, & à Borea in Austrum porrecta, prope Nuvum Mexicum, à quo dirimitur mari Purpureo. Extenditur ad 300. leucas Hispanicas circiter à Borea in Austrum, nempe à promontorio Mendocino ad promontorium S. Lucæ versùs novam Hispaniam, ab Oriente aotem in Occidentem strictior, vix habet 70. leucas plus minus. Nulla ibi urbs qnod sciam, aut colonia Europaeorum; sed tantum lustrata fuit ab Hispanis versùs oram occid.

Ptol. Calinda, Calymna Strab. Calydna. Plin. *Lagula*, teste Mol. opp. Lyciae marit. apud fioes Cariae, inter Caunum & * Chydam ad ort. (* al. libri Lydas.

Ptol. Calipus Calipodis, *Palma* fluv. Hisp. Lusit. teste Goropio, in agro Eborensi oriens, ac ad Cetobricam in mare exiens, *Sandano*, teste And. Resendio, qui illom Calipodem vocat, cui magis credo.

¶ Calipus est *Zadaon* fluvius, seu *Cadaon*. Fontes habet in confinio Algarbiae, & recipit amnes Alvitmo, Odegum, Cabrellam, & amoiculum *Palma* dictum. Deinde prope Caetobrigam in Oceaoum Atlanticum se exonerat.

Ptol. Calisia, *Clusburg*, teste Ortel. opp. Germ. magnae: sed potiùs *Kalisch* urbs Poloniae majoris, inter Wartam ad merid. 5. & Posnaniam in Bor. 12. à Gnesna 9. in austrum, Calisiensis Palatinatus capot.

¶ Calisia, oppidum Germaniae, ubi alias Lugii Helvaeones, nunc *Kalisch* urbs est Poloniae majoris seu infer. ad Prosnam amnem, qui paulò post cadit in Wartam. Distat 5. leucis Germaoicis a confioio Silesiae, 5. à Siradia in Bor. & 22. ab Vratislavia, suitque male habita a Svecis hisce ultimis temporibus.

Strab. *Ptol.* Callaici, Calaici, Callaeci, ac Callaeci, necnon Gallaeci Plin. cui etiam Callaeci, pop. Hisp. Tarrac. extremi ad Oceanum occid. & Borealem (non Lusitaniae, ut in Thes. Ling. Lat. legitur) vulgò *Gallegos* Hisp. quorum regio Callecia, & Gallaecia, vulgò *Galicia* Italis. Hinc Callaicus, sive Calaicus nom. gent. ut Oceanus Calaicus apud Martial. Ovid. lib. 6. fast.

Tum sibi Callaico Brutus cognomen ab hoste
Fecit, & Hispanam sanguine tinxit humum.

Sil. lib. 3.

Callaici conjux obit irrequieta mariti.

Claud. de laud. Serenae:

Divitiis undasse Tagum. Callaecia risit.

¶ Callaici, populi Hispaniae Tarraconensis, aliàs divisi fuere in Callaicos Braccarios & Callaicos Lucenses. Braccarii inter Durium & Minium fluv. habitabant, ubi nunc pars regni Portugalliae, quae dicitur Traosmontana, & regio inter Durium & Minium. Callaici verò Lucenses, qui & praecipui, fuere ubi nunc Galiciae regnum, *Galicia* incolis, *Galice* Gallis, & *Galissen* Belgis. Habet a Septentrione & Occidente Oceanum, à Meridie Lusitaniam, & ab oriente Asturiam & regnum Legionis. Regio est montuosa. Ejus caput est Compostella. Vide Gallaeci.

Ant. Callatia, Callacis Anton. Calatis Strab. & Plin. *Kilia*, teste Laz. urbs Mysiae infer. ad ostium Boreum Istri fluv. ubi Alba urbs, vulgò *Bialogrod*, in Bessarabia reg. Sed Lannico, cui magis fidem habeo, *Calliacra* est, ab ostiis Istri distans in austrum Bizantium versùs; cùm Calatis ex Strab. sita sit inter Apolloniam urbem Thraciae ad austrum 1300. & Tomos urbem Mysiae ad septent. 280. stad. longè distans ab Istro in merid. Nigro est *Pandalla*.

¶ Callaum, *Callas*, seu *Callao de Lima*, insula parva Americę meridionalis, in ora maris Pacifici, ex adverso urbis Limae seu Regum. Habet oppidum satis amplum cum valida arce, efficitque portum urbis ipsius Limae, totius Peruvise regiae.

Ant. Calle. Cale alibi, & Callium lib. Cone. urbs Umbriae *Cagli*, epis. sub Urbinate Archiep. inter illum & Eugubium 15. mill. pass. Ortel. urbem facit Senonum in Piceno: sed longè abest a Piceno & ab ora Senonum, à qua ad 45. mill. passibus in austrum recedit.

¶ Calle media ferme est inter Urbinum & Eugubium, in Ducatu Urbini, sub dominio Summi Pontificis, versùs montem Apenninum, ad Boasim amnem, qui paulò post cadit in Caotianum fluvium, 25. milliaribus à Foro Sempronii, & 50. tantùm à limite Piceni. Vide Cale.

Callicula, *Cajanello*, teste Leand. opp. Campaoiae, ad Casilinum fluv. a Capna 6. mill. pass. Suessam urb. versùs distans. Scribitur & Calicula unico l Apud Liv. mons est. *Liv.*

¶ Callicula mons erat Campaniae, dictus aliter Eribanus & Eribiaous, teste Brietio, ioter Turrim Francolisiam & Calem.

Callidromus, *Caliar*, moos Achajae, in finibus Locrorum Ozolorum. *Strab.* *Ptol.*

Calligeris, *Cananor*, teste Castal. urbs Indiae citer. in ora occid. urbs ampla, cum arce, à Cocchino 32. leuc. in Bor. Goam versùs. Hujus urb. Rex Lusitanorum vectigalis est. *& al.* *Ptol.*

¶ Calligeris utrum sit *Cananor*, est tantùm levis suspicio. Vide Cananorium.

Callinicus urbs foit Syriæ episc. sub Archiep. Edesseno, ac sub Patr. Antiocheno. *Caro.*

Callipolis) non Calliopolis, ut in Thes. Ling. Lat. (*Gallipoli* nostris, *Geliboli* Turcis, teste Leuncl. urbs Thraciæ ad Propontidem, contra Lampsacum urb. Asiæ, episc. sub Heracleensi Archiep. sedes Præfecti maris, à Byzantio 120. mill. pass. in austrum, à Lampsaco 5. in occ. tam exigua est ibi Propontidis latitudo. Ejus mem. Sil. lib. 14. *Strab.* *Ptol.* *& al.*

Romana petivit
Fœdera Callipolis.

¶ Callipolis, *Gallipoli*, urbs Italiae, aliàs sub Salentiois, & Anxa dicta, nunc ex praecipuis Terrae Hydruntinae. Sedet in ora sinus Tarentini, estque urbs permunita. Vide Gallipolis.

¶ Callipolis urbs est Chersonesi Thraciae, aliàs ampla, nunc sensim deficiens, sub dominio Turcarum, sed enim armamentario instructissimo. Sedet è regione Asiae minoris, juxta Hellespontum, qui ab ea detroit de *Gallipoli dicitur*.

Callipus, fluv. Lusit. *Saudano* Resend. Vide Calipus.

Callirrhoe, & Callirhoe al. Laza Hebraeis, *Coronnu*, teste Mol. opp. Palaestinae, in Judaea, apud Jordanem fluv. Plin. verò fons Atticae, est apud Asphaltitem lacum, & Strab. fons novem fistulis aquam mitteus. Mem. illius Stat. lib. 11. Theb. *Ptol.*

Et quos Callirhoe novies errantibus undis.

Est & Callireoh fons Syriae apud Edessam urb. quae, teste Plin. de nomine fontis Callirhoe appellata fuit. Est etiam fons Atticae apud Plin. l. 4. c. 7.

Calliste, ins. una Sporadum. Vide Thera. *Plin.*

Callistratia. *Castellas*, teste Theveto, opp. Paphlagoniae, in ora maris Euxini, inter Carambim prom. ad occ. & Abooi mœnia in ort. sic apud Mol.

Calmaria, *Calmar*, urbs munita Sveciae regni, in Ostrogothia & Smalandia provinc. cum porto in ora littorali maris Baltici, è regione Oelandiae insulae, 4. leucis distat a Christianopoli, & 40. ab Hafnia, & ab ea mare interjacens inter ipsam & Oelandiam ins. *Calmarsund* vulgò dicitur. Mirè deformata fuit incendio anno 1647. Arcem habet validam, & 40. milliar. distat ab Hafnia. *Ptol.*

¶ Calniacum, *Chauny*, oppidum lepidum Galliae, ad Oesiam fluvium, in Insula Franciae, sed in limite Picardiae, in agro Tartenico, 3. leucis à Novioduno, & paulò minus a Fara in austrum.

Calonesus *Belle Isle*, insula Galliae, in ora meridionali Britanniae minoris, cum portu, & uno aut altero fortalitio. Ejus longitudo est 6. leuc. latitudo autem 2. circiter, distatque 5. leucis à littore proximiori Britanoiae.

¶ Calonesus, *Belle Isle* Gallis, *Formosa* Lusitanis, Sinis *Talienkien*, insula Asiae, in mari Sinico. Vide Formosa insula.

Caloois, *Cleves*, teste Laz. urbs Germ. infer. Duc. Clivens. caput, a Noviomago primaria urbe Geldriae 3. leuc. à Col. Agripp. 16. in Bor. Sed haec urbs olim Clivus & Clivensis arx ea antiq. inscr. ibi reperta dicitur. *Ant.*

¶ Calonis aliis, & forsan meliùs, est *Kalenhusen*, vicus Clivensis Ducatus, 2. mill. pass. infra Ordingam, ad Rhenum fluvium, teste Cluverio.

Calor, *Calore*, fluv. Hirpinorum, ex valle Ansancti oriens, propeque Beneventum decurrens, infra illud non longè Sabbatum excipiens. Vulturnoque apud Telesiam *Liv.* *Ant.*

lesiam urb. congrediens. Scip. Mazz. scribit illum in Silarum ultra Salernum influere, non sine manifesto errore; nisi alter sit fluv. hujus nominis: de quo tamen nihil apud aliquem legi.

¶ Calor, *Calore*, fluv. est provinciae Principatus ulterioris. Oritur ex Apennino monte, & montem Maranum civ. rigat; deinde auctus Miscano & Tamaro fluv. prope Beneventum labitur, & paulò infra in Sabatum se exonerat.

Plin. Ptol. Calpas, *Carrathassan*, si Theveto fides, fluv. pott. & oppid. Bithyniæ, inter ostia Psillidis & Sangarii in Euxinum labens, *Aqua*, teste Mol. dicitur, Pineto autem *Zagari*. Sed hic Sangarius est à Calpa diversus.

Strab. Plin. & al. Calpe, *Gibraltar*, & Arabicè *Gebel Tarif*, testib. Clus. & Arret. mons & urbs Hisp. Bæticæ, ad fretum Herculeum, una ex Herculis columnis, contra Abylen opp. & mon. Mauritaniae alteram columnam, 12. mill. pass. in Bor. distans, (tanta est dicti freti latitudo) à Malaca 19. ab Arrunda 20. leuc. in merid. à Gadibus paulo supra 12. ab Hispali 22. Ejus mem. Luc. lib. 1.

Hesperiam Calpen, summumque implevit Atlanta.

¶ Calpe, *Gibraltar* nunc, est urbs Vandalitiæ parva, sed munita, cum arce, ad fretum Herculeum, quod abea *Estrecho de Gibraltar* dicitur ab Hispanis, *detroit de Gibraltar* à Gallis. Distat ab Abila 15. milliaribus seu 4. leucis Hispanicis in Boream, a Tingi 12. leuc. à Gadibus 16. circiter, & 4. mill. pass. ab Heracleæ ruderibus, *Gibraltar viejo* dictis.

¶ Calpinus lacus, *Calpinzee*, lacus Germaniæ, in Ducatu Megalopolitano, in confinio Brandeburgico, juxta Warenum oppidum, 5. leucis distat a Gustravio in austrum; estque inter Muritinum & Plavensem lacus.

Ant. Ptol. Calpurniana, *Carpio*, teste Henr. Coquo, opp. Hisp. Bæt. in finibus Turdulorum, in Vandalitia reg. inter Cordubam 26. & Illiturgim 34. mill. pass. ex itin. Anton. Nunc inter Cordubam 5. & Illiturgim 7. leuc.

¶ Calpurniana sedet juxta Bætim fluvium, media inter Cordubam & Illiturgim.

¶ Calvarius, mons Palæstinæ, seu Terræ sanctæ, antea Golgotha dictus, prope & extra Hierosolymam. Jesu Christi Domini nostri passione celebris, Gallis *le Calvaire*, Italis & Hispanis *Calvario* dictus.

¶ Calvium, *Calvi*, oppidum Corsicæ insulæ munitum, in ora occidentali, cum arce permunita, in modum peninsulæ, undique ferè inaccessum, sub dominio Genuensium cum tota insula 35. milliaribus distat à Bastia in occas. & 30. ab Ajacio in Boream.

Ptol. Calucones, Collucones Plin. pop. Rhætiæ, quorum reg. Algoja, *Algow*, teste Ægid. Schudo, & opp. *Leukirchen* à Campoduno, 3. leuc. teste Laz. Memingam versùs al. 3.

Plin. Calucula, opp. Hisp. Bæticæ, quod quidam *Cabra* malè indigitant, cùm id Ægabra sit veteribus.

Ptol. Calumacama, Macomadę Anton. *Mecollata*, teste Marm. opp. Africæ, ad Syrtim magnam. ultra Leptim & Tripolim ad 220. mill. pass. in ort. versùs Philęnorum aras.

Ivoni. Calvus mons, *Chaumont*, opp. Gall. Belg. in Valesia reg. inter Pontisaram & Bellovacos 6. leuc. à Parisiis 13. Alia oppida sunt hujus nominis in Gallia: In Campania à Lingonibus 7. leuc. in Bor. In Siliginia, inter Aurelianos 8. & Romorentinum ad occ. 7. In Aquit. ad Garumnam, ab Agenno 2. leuc. Burdigalam versùs. Est & mons Calvus opp. cum arce firmissima in Ducat. Montisferrati, in Liguria, inter Casalensem urb. 10. & Astam 8. mill. pass. *Moncalvo*, ex præcipuis reg.

¶ Calvus mons, seu Calvomontium, *Chaumont* cognomento *en Bassigny*, urbs Galliae satis ampla & munita, in provincia Campaniae & Bassiniaco tractu. Sedet in colle, prope Matronam fluvium, 7. leucis, à Lingonibus in Boream. Calvus mons alter, *Chaumont*, oppidum Galliae, in insula Franciae & Vexino Francico, ut dicunt, in colle situm, inter Bellovacos & Meduntam, 6. leucis ab utraque distans, 2. à Cesorrio, & 6. à Pontisara. Non est autem in Valesia, à qua multum distat. Calvus mons, *Chaumont*, oppidulum Galliae, in Saloniae tractu, inter Aurelianos & Romorentinum, 5. leucis ab utraque urbe. Calvus mons, *Chaumont*, oppidulum Galliae, ad Garumnam fluvium, 7. leucis infra Agennum, & 2. a Tonninio. Aliis est Calvomontium.

¶ Calvus mons, seu Monscalvus, oppidulum est Italiae cum arce nunc disjecta, in Ducatu Montisferrati. Vide Monscalvus.

Strab. Calyba, Cabila Ptol. & Amm. *Sitibah* Molet. urbs Thraciae mediterr. Arzo finitima, inter Bergulas & Halmydessum, proxima Bergulis. Steph.

Calycadnus, *Salefo*, Nigro & Justiniano testibus, fluv. Ciliciae Seleuciam urb. (à qua nomen accipit) interfluens, inter Sarpedonem & Zephyrium prom. in mare exiens. Appellatur etiam à nostratibus *Fiume del ferro*. Strab. Ptol. & al.

Calydna inf. (non opp. Cariae, ut in Thes. Ling. Lat.) maris Myrtoi, inter Astypalaeam inf. ad occ. & Gnidum urb. Cariae ad ort. à Carpatho inf. 25. mill. pass. in Bor. Nisyro & Telo propinqua. Calymna Ovid. lib. 8. Metam. melle abundans: Plin.

Dextra Lebynthos erat, fecundaque melle Calymnae.

Calydnae, inf. duae parvae, circa Tenedum inf. maris Ægaei, *Maure*, teste Nigro dictae. Q. Calab.

Calydon, postea Aquila, *Ayton*, teste Cyriaco Anconit. urbs Ætoliae episc. sub Archiep. Naupactensi, inde in occ. supra 12. mill. pass. ad Evenum fluv. ab ejus ostio 7. mill. pass. in Bor. Inter Calydonium fretum Thucyd. inter Rhium & Antyrrhium prom. in ora sinus Corinthiaci intercedens. Mem. Ovid. lib. 8. Metam. Xenop. Strab. Pauf. & al.

Alta jacet Calydon, lugent juvenesque senesque.

Idem lib. 3. Amor. eleg. 6.

Nec tanti Calydon, nec tota Ætolia tanti.

Hinc Calydonius, a, um, & Calydonis, dis. Patronym. apud Ovid. 8. Metam.

Mira Deum, nixas subito Calydonius amnis.

Et ibid.

Plangunt ora simul matres Calydonides.

Calidon etiam scribitur apud Plaut. in Pœnulo.

¶ Calydon urbs fuit Ætoliae primaria, ubi Diana Laphria colebatur; nunc autem est parvi momenti, in provincia parva Graecia dicta.

Calydonium, prom. Britannicae Borealissimum, & mare, quò Ulyssem pervenisse Sol. testatur, pro Caledonium. Ex eo prom. ad Tuleo ins. Borealissimam biduo navigari scribit, cùm longè majus intervallum sit. Prom. hoc Tarvedum Ptolemaeo & Orcas appellatur. Vide ibi. Hinc Calydonia Scotiae (ut apud aliquos scribitur) & reg. Vide Caledonia. Sol.

Calynda, Calydna Plin. Calymna Strab. urbs Lyciae littor. in conf. Cariae, proxima Cauno. Abest ab Artemisio prom. 60. stad. teste Strab. Vide Calinda. In Thes. Ling. Lat. est nomen duarum insularum. Steph.

Calypsus, Ogygia Hom. ins. maris Ausonii, magnae Graeciae adjacens una cum Dioscoro, a Lacinio prom. ad 12. mill. pass. in ort. recedens. Cujus mem. Tiball. lib. 4. carm. 1. Plin.

Non amor, & fecunda Atlantidos arva Calypsus,
Finis & erroris miseri Phæacia tellus.

¶ Calypsus insula distabat 25. milliaribus à Lacinio promontorio in Boream, eratque ubi nunc ostia fluvii Nethi, in Calabria citeriori, versùs sinum Tarentinum. Sed in praesentia non apparet, uti neque Dioscorus.

Camachus, *Chemach*, teste Leuncl. urbs Ciliciae Archiep. sub Patriarch. Constantinop. in Arm. min. conf. à Leone Aug. metrop. effecta. Balsa.

¶ Camaldulum, *Camaldoli*, vicus Italiae, in ditione Florentina, cis Arnum, in quo à S. Romualdo Camaldulensis Ordinis auctore monasterium illustre est aedificatum in altissimis montibus, juxta Apenninum & in confinio Romandiolae Florentinae, 30. milliaribus a Florentia in ortum, & 25. à Sarsina.

Camaletum, *Cairmalei*, teste Lelando, opp. Albionis, in Anglia ad occ. in finibus Murotrigum. Scrip. Brit.

Camalodunum, opp. Albionis. Vide Camulodunum. Ptol.

* Camane, *Chaul*, urbs Indiae citer. teste Cast. in ora occid. sub Lusitanis, a Cambaja urbe regia 225. leuc. in merid. Goam versùs. Sed Nigro est *Cambayth* urbs ejusdem orae. (* Καμανῆ in manuscr. Selden.

¶ Camane, seu Camanes, aliis est *Daman*, urbs ampla & emporium celebre, juxta sinum Barigazenum, nunc *Golfe de Cambaja*, cum portu capaci & tuto, in ditione Lusitanorum.

Camani, pop. Germ. quos variè interpretantur: nam P. App. illos in Nortgoja, sive Bavaria Transdanubiana locat, ubi *Chamb* oppid. à Straubinga 5. leucis in Boream à Ratispona 7. in Caec. Alii in Pomerania, esseque illorum urbem Caminum in ora apud Julinum urb. (cui in episcopatu successit) a Stetino 10. leuc. in Caec. distantem putant. Ptol.

¶ Camani populi qui sint; non bene constat, meliùs forsan Camavi, seu Chamavi. Vide ibi.

Cama-

Ptol. Camara, *Camera*, Pio. opp. Cretae, io ota orientali intet Samonium et Zephyrium prom. ubi ota Borcalis incipit, Cherloneso finitimum.

Ant Camaracum, Cameracum al. *Cambray*, & German. *Camerick*, utbs Gal. Belg. archiep. in Picardiæ, Hannoniç, & Artesiae conf. inter Peronsm opp. Picardiae, & Valencenas urbem Hannoniæ, 7. leuc. ab Atrebatibus 9. olim epilc. lub Archiep. Rhemensi, metrop. effecta a Philippo Rege Hisp. & Belgii Dominio curante. Sunt qui illam a Cæsare Samarobrinam dictam velint, ut lib. 4. itin. Poeta quidam ait:

Ad Samarobrina (Cameracum hoc tempore dicuat)
Donec nos veteres duxit lux altera turres.

Camaracum, seo, & meliùs, Cameracum, urbs est Belgii, & Cameracensis agri caput; sed a multis annis Hannoniæ annexa cum illo tractu. Gaudet duplici arce; estque permanita, ad fluvium Scaldim, 4. leucis a Duaco io austiom, & 7. a Fano S. Quintini. Archiepiscopalis effecta fuit anno 1559. a Paulo IV. frustra reclamaote Remensi Archiepiscopo; eratque antea civitas Imperialis & libera: Sed distat a Samarobriva 8. leucis.

Aims. Camaria, *Camargue*, inf. Gall. Narbonens. sive Provinciae ad ostia Rhodani flu. Maritimç opp. proxima.

¶ Camaria dicitur, & meliùs, Castra Matiaoa & Campus Marii, ubi Marius castra habnit contra Cimbros, quos postea ibi maxima clade affecit. Nunc vulgò *la Camargue* dicitut. Est inter Rhodani ostia & Arelatem, estque miræ fettilitatis in Ptovincia, 5. leucis a Maritima in occasum.

Ptol. Plin. * Camarina, Camerina Liv. *Camarana* nonc, teste Faz. otbs Siciliæ (cum fluv. cognomine & palude) excisa, anno post Romam 255. condita in ota australi, inter Gelam ad occ. & Pachynum prmooot. ad ortum paulò supra 30. mill. pass. inter duos amnes proaimos Vanum & Iporum, antiquissima, à Syracusanis condita olymp. 45 anno post Syracusas 135. à quibus postea eversa fuit. Apud illam classis Rom. Æmil. cons. ingens naofragium passa est navibus, 384. amissis. Ejus mem. Virg. lib. 3. Æn.

Apparet Camarina procul, campique Geloi.

Cùm Camarinenses paludem contra Otaculi responsum exsiccassent, viam hostibus urbis expugnandæ patefecerunt. Unde adagium, *Noli movere Camarinam*. Sic etiam *Camarinam movere* apud Lucian. proverbio dicitur, cùm quis sibi malum accersit, veluti Camarinenses, qui contra Oraculum Camarinam moventes paludem, id est, essiccantes, ut pestem averterent, hostibus aditum patefecerunt, à quibus trucidati sunt (* Μαχαρ... man. Seld.

Strab. Ptol. Camarinum, Camerinum Anton. Camertes Plin. (sed hi pop. sunt non urb.) urbs Umbriae episc. in mont. juxta Piceni fines, a Septempeda urbe Piceni 20. mill. pass. Fulginium versùs 20. in merid. inter Nuceriam ad occ. & Tollentinum urbem Piceoi ad ort. 25. Camertum mem. Sil. lib. 8.

Vel rastris laudande Camers, hic Sarsina dives.

Hinc Camertinus, a, um, ut fœdus Camertinum apud Cic. io orat. pro Corn. Balbo.

Anson. Camaves, Chamavi Tac. pop. Germ. inferioris, quorum urbs *Campen*, in Transisalana reg. teste H. Junio apud ostium Isalæ fluv. Suolæ urbi vicina, 5. leuc. distans, ultra Daventriam 5. Volenhoviam urbem Frisiae versùs 2.

¶ Camaves, seu, & meliùs, Chamavi, habitabant inter Cheruscos, & Bracteros, prope Visurgim fluv. ubi nunc pars episcopatos Monasteriensis & Paderbornensis. Vide Chamavi.

¶ Cambaja, *Cambaja*, urbs regni Cambajæ metrop. & emporium nobilissimum, quod idcirco Cairum Indiæ nuncupant, in ditione Magni Mogolis, cùm antea esset regnum proprium, dictum aliter regnum Gozaratae. Ipsa urbs gaudet portu capaci, distatque 50. milliatibus ab Amedebato in austrum; & ab ea sinus Barigazenus dicitur sinus Cambajae.

* Cambalum, *Cambalu*, urbs Tartariae, Arab. *Cham Balig* dicta; estque Catajæ caput, justa fluvium Caramoranum. Sed de ipsa pauca dicuntur, satisque incerta, quanqoam vulgò credatur amplissima urbs & Tartatiæ præcipua. Sed io ea pauci admodum Europęi penetrarunt. Sunt etiam quidam recentiores qui eam coofundunt cum Pechino urbe primatia Sinarum.

Ant. Cambetis, sive Cambate alibi, *Kaemps*, teste Rhenano, oppid. Germ. super. in Rauricorum & Sequanorum confin. in fioibus Basiliensium, à Vesuntione urbe Sequanorum 15. leue. in ort. Basileam propiorem versùs.

¶ Cambetis, *Kaemps*, seu *Kems*, vicus est Germ. in Suntgovia provincia, ad Rhenum fluvium, 6. mill. pass. insra Basileam civ. & io ditione Francorum.

Cambodunum, *Baergen*, teste Aventino, olim oppid. nunc pag. Vindelicorum, in Bavaria, apud Monachium Bavariae regiam, quam Petr. App. putat esse ipsum Cambodunum. Sed potiùs Cambodoaum novum dici videtur, cùm Monachium ex reliqoiis Camboduoi exstructum dici possit. Ptol.

¶ Cambodunum aliis est Campodonum, caput Æstionum, nunc *Kempten*, ad Ilarum fluvium, in Suevia. Vide Campodunum.

¶ Cambodoum, quod Ptolemæo Camulodunum & Bedæ Campodunum, teste Camdeno, nunc *Ruines neere Almonbury*, ruinæ quædam prope Almonburium viculum, in Eboracensi agro, ubi Brigantes populi, ad amnem Calderum, prope Montes & confinia Darbiensis Comitatus.

¶ Camboja, *Camboja*, regnum Asiæ, in india ulteriori, cum urbe cognomine, juxta flovium *Mecon*. Habet ab Occidente regnum Siami, & ab Orieote regna Cocinchiose & Ciampae.

Camboricum, *Cambridge* Camd. & Talbotto, urb. Albionis meditert. in Anglia, academia, quae & Cantabrigia Latioè dicitor, a Londino 45. mill. Lincolniam versùs in Bor. Comitat. Cantabrigiensis caput, in quo Elya urb. episc. proxima. Ant.

¶ Camboricum, seu Camboritum, quæ & Cantabrigia urbs, sita est ad Camum fluvium, & distat a Londino 35. milliaribus Anglicis, et 10. ab Elya urbe, ab ora autem maris 28. mill. circiter.

¶ Camboritum, *Chambor*, castrum Galliae, cum palatio planè regio Blesensi agro, à Francisco primo Rege ędificato, juxta amnem *Coasson*, 4. leucis à Blesis in ortum Aurelias versùs.

Cambre, locus Campaniae, ad Gauri mont. radices, apud Puteolos urb. ubi balnea, *Campana* vulgò, teste Jo. Scoppa, et Franc. Lombardo. Cujus mem. Juvenalis sat. 7. Juve.

Occidis miseros Cambre repetita magistros.

Cambria, *Zambre*, reg. Britanniae in occ. vergens, Wallia postea dicta ab Anglia Sabrina fluv. divisa, teste Pontico Virunio, * Cornubios, Demetas, et Silures pop. complectens, Ang. *Wales*. (* Camd. continet Demetas, Ordevices, et Silures. Scrip. Brit.

¶ Cambria, *Zambre* Britannis, *Wales* Anglis, *pais de Galles* Gallis, pars est occidentalis regni Angliæ, alias regionem separatam faciens, sub Principibus, usque ad Henricum III. Regem Angliae, cujus filius Eduardus primus Vvalliae Princeps dictus, uti & deinceps cęteri primogeniti Regum Angliae. Vide Vvallia.

Caoibus, *Camb*, Laz. teste, flov. Germ. in Austria Transdanubiana, in Danubium insluens. Egina.

¶ Cambus, *Kamp*, fluvius est Austriae superioris. Fontes habet versùs conf. Bohemiae, et in Danubium se exonerat infra Chrembsam opp.

¶ Cambovii, montes Macedoniae, in Æmathia regione, Livio teste, nunc *Volnaza* dicti. Plin.

Cambyses fluv. Asiae, per Albaoiam reg. ex Caucaso mont. in Cyrum fluv. influeos, haud procul ab ostiis in Caspium mare. Pomp.

¶ Cambyses flovius est Mediae, fontes habens ex Caspio munte; et deinde rigata Atropatia regione, io mare Caspium se exonerat, 80. circiter milliaribus ab ostio Cyri in ortom; sed non in ipsum influit.

Cambysopolis urbs fuit Ciliciae episc. sub Archiep. Anazarbeno, ad Patriarch. Antiochenum spectans. Lib. Conc.

Camelodunum, *Duncaster*, teste Lhuydu, opp. Albionis, in Anglia, ad Duoium fluv. Scrip. Brit.

¶ Cameloduoom, *Duncaster*, oppidum erat Brigantum, nunc autem Eboracensis Comitatus, ad Dunum fluv. qoi cadit in Abi aestuarium, 20. milliar. Anglicis ab Eboraco in aostrum. Camelodunum aliis est Dunum.

¶ Camenecia, seu Camienicum, *Kamieniek*, urbs Poloniae permunita, caput superioris Podoliae provin. episc. sub Archiep. Leopoliensi, et cum arce valida inter rupes sita, saepeque tentata à Turcis et Tartaria irrito conatu. Sedet juxta amnem Smotrzicum, qui paulò iofrà cadit in Tyram; estque in confinio Moldaviae, 15. leucis à Baro in occasum, et 30. a Leopoli in ortum. Dicitur etiam persaepe *Kamieniek Podolski* a Polonis. Incendio fœdè vastata fuit 20. 1669.

Came-

Liv. Cameracum. Vide Camaracum, urbs Belgii præclara.
Cosc. Camerte, ager magnæ Græciæ, inter Sybarim & Cra-
Ovid. thim flum. ab Ovid. l. 3. fast. memor.
Parvus ager; Cameren incola turba vocat.

¶ Cameriacum, seu Cambetiacum, *Chambery*, urbs Galliæ Narbonensis satis ampla, Sabaudiæ caput, & Senatus sedes. In planitie sedet, 2. leucis a lacu Burgetio, & 3. a Monmeliano in Boream, juxta amnem *Orbaane* dictum.

Ovid. Camerina, urbs Siciliæ. Vide Camarina. Sic Ovid. lib. 4. fast.
Hinc Camerinam adiit, Tapsenque & Eloria Tempe.

Ant. Camerinum, urbs. Vide Camarinum. Hanc Thes. Ling. Lat. in Piceno locat, cùm sit urbs Umbriæ.

¶ Camerioam, *Camerino*, urbs erat Umbriæ trans Apenninum, nunc autem Marchiæ Anconitanæ, sub dominio Summi Pontificis, ad pedes montium. Sedet media inter Maceratam & Spoletum, alias Ducatus titulo clara, 25. milliaribus distat à Fulginio in art.

Plin. Camerium, Cameria Liv. & Halycarn. colon. & oppid.
Tac. fuit Latii, cujus hodie nullum prorsùs exstat vestigium.

Plin. Camertes, pop. Umbriæ, nunc Cameriocoses. Vide Camarinum.

Diod. Camicus, Ioycus Pauf. *Langobardo*, teste Faz. oppid.
Steph. olim, nunc vic. Siciliæ in ora australi & finibus Agrigentinorum, à Dædalo exstructum, ubi fluv. ejusd. nominis Vib. Seq. Leandro est *Camarata*, opp. longiùs hinc distans.

¶ Camicus urbs fuit Siciliæ, in qua Cocalus regnavit, & circa quam Minos Cretensis mortuus est. Nunc semidiruta jacet, in colle, & *Siculiano* dicitur testibus Brietio & aliis; fluv. autem cognominis nunc *Cannaro* seu *fiume delle Canne*, estque parvi momenti.

Plin. Camios, ins. parva maris Ægæi, inter Sporades, à Platea 38. mill. pass. distans, teste Plin.

Strip. Caminum, *Camin*, urbs Germ. episc. sub Archiep. Gnes-
Germ. nensi, al. sub Magdeburgensi, in ora Pomeraniæ, ad sin. Balticum, Julino, cui successit, finitima, à Stetino urbe reg. primaria 10. leuc. in Bor. & Cęc.

¶ Camioum, *Camin*, urbs est Pomeraniæ ulterioris, antea sub dominio proprii Episcopi, & nunc Electoris Brandeburgici, ad ostium Oderæ *Drunenow* dictum, vix una leuca à mari Baltico, & 6. infra Stetioum, 3. autem à Treptavia. Sita est è regione insulæ Vollinæ, & ejus Episc. suffragabatur Archiepiscopo Gnesnensi.

Strab. Camirus, *Ferachio*, teste Plin. una ex tribus urbibus
Ptol. Rhod. ins. inter Lindum & Jalyssum ad 40. stadia in ora ad
Steph. ortum, à Camiro Herculis filio condita & nominata.
D. Hie. Camoo opp. erat Palęstinę, à Legiona 6. mill. pass.
Josep. Ptolemaidem versùs, *Cimana*, testa divo Hieronymo locus.

¶ Camonica, *Val Cammonica*, vallis celebris Italiae, in ditione Veneta & agro Brixiano. Fluvio Ollio irrigatur, Brietio & aliis testibus, & monte Auriga à valle Tellina separatur. Ibi transitus frequens ex Helvetiis in Italiam estque perlonga & ferax. Vide Camuni.

Vitru. Campana via ab urbe in Faliscos, teste Vitruv. ducebat.

Strab. Campaoia cognomine felix *Terra di Lavoro*, reg. Italiæ,
Plin. in regno Neapolitano, clarissima urbibus & fertilitate.
Liv. Cujus caput est Neapolis, urbium Italicarum maxima, Popul. Campani. Hinc Campanus nom. gent. Virgil. l. 10. Æn.
Et Capys; hinc nomen Campanę ducitur urbi.
Urbes Campania qua nunc exstant.

Acerræ, *l'Acerra*.	Germani.
Ænaria, *Ischia*.	Neapolis, *Napoli*, *Naples*.
Atella, cujus pro illa Aversa, *Aversa*.	Nola, *Nola*.
Calatia, *Caiazzo*.	Puteoli, *Pozzuolo*.
Calenum, *Carinola*.	Suessa, *Sessa*.
Cales, *Calvi*.	¶ *Surrentum*, Sorrento.
¶ *Capua*, Capoa.	Teanum, *Tiano*.
Caserta, *Caserta*,	Venafrum, *Venafro*.
Casioom, nunc Fanum S.	

¶ Campania felix pars est Italiæ, sub quâ nunc comprehenditur major pars Terrae Laboris, ut dicont, vulgo *Terra di Lavoro*, Gallis, *Terre de Labeur*, in regno Neapolitano; estque regio admodum abundans, plana, & rigua. Alias terminabatur à septentrione Samnio, ab oriente Hirpinis, ab occidente Latio, & à meridie mari Tirrheno.

¶ Campania, *la Champagne*, provincia perampla regni Franc., sub qua continentur agri Retelensis, Remensis & Bassiniacus, et pars Briae tractus. Habet a Sept. Belgium, ab oriente Lotharingiam, ab occidente Insulam Franciae, et a meridie Burgundiam. Ejus caput Trecae. Irrigatur autem fluviis Sequana, Matrona, Axona, et Albula.

¶ Urbes Campaoiae Gallicae.

Barium ad Albulam, *Bar sur Aube*.	Mosomium, *Mouson*.
Calvomontium, *Chaumont*.	Nogentium ad Sequanam, *Nogent sur Seyne*.
Carolopolis, *Charleville*.	Provinum, *Provins*.
Castrum Theodori, *Chasteau Thierry*.	Remi, *Reims*.
Catalauoum, *Chalons sur Marne*.	Retelium *Retel*.
Fanom S. Desiderii, *S. Dizier*.	Rupes Regia, *Rotroy*.
Jaovilla, *Joinville*.	S. Menehidis, *S. Menehou*.
Liogones, *Langres*.	Sedanum, *Sedan*.
Maceriae, *Mezieres*.	Sparnacum, *Espernay*.
Melda, *Meaux*.	Trecae, *Troyes*.
	Victriacum Franeicum, *Vitry le Francois*.

¶ Campania Romana, vulgò *Campagna di Roma*, provincia Italiae, sub dominio Summi Pontificis. Continet majorem partem Latii antiqui, et terminatur a septentrione Aniene fluvio, ab occidente Tiberi fluvio, à meridie mari Mediterraneo, et ab oriente Liri fluvio et regno Neapolitano; Ejus caput Roma; ibique aliàs Latini, Volsci, Rutuli, et Heorici. Vide Latium.

¶ Campania, *Campagna*, orbs regni Neapolitaoi, in Priocipatu ulteriori, episcopalis sub Archiepiscopo Compsano, sed unita Satrianensi episcopatui; eratque antea Principis Monoeci, 16. milliaribus distat à Salerno in ortum, et 11. ab ora littorali maris Mediterranei etiam in ort.

. Campania, *Campen*, teste Siml. opp. Valeriae, in Stiria, & al.
ubi et Campona legitur. Sed Laz. est opp. Hungariae *The-* Ant.
sen, Budae propinquum, ad 2. leuc. in austrum.

¶ Campi, *Campen*, urbs Belgii, in Transisalaoia provincia, ad Isalam fluvium, qui mox eadit in mare Australium Vix. 2. leuc. distat a Zovolia in ortum, et 7. leucis infra Daveatriam, in ditione Hollandorum.

¶ Campianum, *Campiano*, oppidum munitum Italiae, prope Tarum fluvium, ad radices Apennini, et in Principatu vallis Tari, sub dominio Ducis Parmae, 12. milliaribus Italieis ab Appua in Boream, & 6. à Burgo vallis Tari in austrum.

Campi lapidei, saxoi Strab. *La Crau*, locus Gal. Narbon. in Provincia, inter Massiliam, Arelatum & apud ostia Rhodaai, ubi opp. S. Heliç, ab Aquis Sextiis 8. leuc. à Massilia 9.

. ¶ Campi lapidei, seu Herculeus campus, regiuncula est Provinciç lapidibus obducta, Rhodanum fluvium & Stagnum Astromelam, ubi aliàs Anatili populi; ibique nunc Salone oppidum præcipuum: Sed nullum S. Heliæ oppidum, quod sciam, neque vicus; forsan perperam pro Salone, ut videre est ex loci distantia.

Campi Macri, al. cod. Nacri, locus Gall. Cispadanæ, Strab.
inter Mutinam & Parmam, *Val de Montirone*, teste Lean- Liv.
dro; qui locus inter Carpum & Mirandulam visitur.

¶ Campinacum, seu Compiniacum, *Cosnac*, urbs parva Galliç, in Inculismensi provincia, ad Caranthonum fluvium, Spondano teste. Vide Conacum.

¶ Campinia, *Kampenlaad*, tractus Belgii, in Brabantia & in Terraebia Boscoducensi, sub dominio Batavorum, ubi oppidum Endavia, inter Boscumducis, Gueldriam super. & domioium Leodiense.

Campi Phlegræi, Forum Volcani, *la Solfatara*, locus Plin.
Campaniæ, instar theatri collibus cinctus, prope Pu- Strab.
teolos orb. ignes perpetuo emittens, ac sulphur gignens.

Campi veteres, locus Lucaniae, nulla re nisi morte Liv.
Gracchi memorabilis.

Campodunum, postea Campidona, *Kempten*, testibus Ant.
Welsero & Pyramio, urbs Rhaetiae libera, et abbatia insignis, in Svevia, inter Ulmam ad Bor. 9. et Curiam ad austrum 14. leuc. ab Augustia Vindelic. 10. Memingae finitima, 4. leoc. dissidens. Sunt qui *Munchen* urbem Bavariæ indigitent, sed M. Welsero indigenæ fides habenda: deinde apud Monachium Camboduoum fuit, non Campodunum.

¶ Campodonum, seu & Cambodunum, omnibus est *Kempten*, urbs Germaniæ, ad Ilarum fluv. 5. leuc. Germ. a Memminga in austrum, 17. à Curia in Boream, & a Constaotia 14. in ortum.

Cam-

Vet. Inscr. Campolatum in literis Pontificiis opp. est, quod veterib. Ad columnas dictum putatur, & nunc Gambolatum, vulgò *Gambulo*, apud Viglebanum urbem, ad 2. mill. pass. distans.

Ant. Campona, *Keppel*, teste Siml. pag. Pannoniç infer. ad Danubium prope Budam urb. Sed Laz. cui magis fido, est *Theten* pag. inter Budam & *Keppel* 2. leuc. Nisi sit *Keppan* urbs non obscura, ab Alba Regali 5. leuc. in merid. Vide Campania.

Plin. Camponi, pop. apud Plin. in Aquit.

¶ Campoveria, seu Veria, *Veer*, & *Campvveer*, oppidum Belgii, in Valachria insula Zelandiæ, ubi Scaldis fluvius in Oceanum Germanicum se exonerat, cum portu & arce sub dominio Principis Auraicensis; paret tamen Batavis.

¶ Campsani, Germaniæ populi Ptolemęos quorum, sedes fuit inter urbes *Brunsvvick* & *Werningerode*, in Saxonia inferiori, versùs Chattn, teste Cluverio.

P. Vill. Campus Martius, locus urbis Romę, adhuc vulgò *Campo Marzo* nominatus, olim extra urbis mœcia, postea intra, omnium aliorum maximus.

P. Di. Campus Merulæ, locus Pannoniae infer. Germanis *Amserfelds* & *Amelsfelds*, Hungaris *Rigomezeu*, Turcis verò *Cossove*, quasi campus anserum, seu *Casson*. Vide Merulæ campus.

Ptol. Camudolanum, Camalodunum Tac. Camulodunum Anton. Camulodunum Dinni, *Colchester* Lhuydo, Camdeno autem *Maldon*, à Londino 48. mill. Yermoutbum in Cęc. seu Norvicum in Cæciam versùs totidem, Legio Victricensis, & Nicephoria ex antiq. inscrip. Hic confundi videntur Camudolanum, Camulodunum, & Camalodunum. Al. Camudolanum est *Northampton*, urbs & Comit. in Trinobantibus, inter Buckingam & Stanfordiam opp. 20. mill.

¶ Camudolanum, seu Camulodunum et Camelodunum, oppidum Trinobantum, in Britannia. Nunc est *Maldon*, oppidum Essexiae provinciae, ad amnem Chelmerum, 8. milliaribus Anglicis à mari Germanico, & totidem à Colcestria in austrum.

Tac. Ptol. Camulodunum, Camalodunum Plin. Cambodunum Anton. colon et opp. Albionis, in Brigantibus, *Westchester* Talboto, sed Camd. *Almondbury* in Comit. Eboracensi, à Londino 52. mill pass. Eboracum versùs in Boream ex itin. Ant. *Colchester* ab Humfredo indigitatur.

¶ Camulodunum, nunc ruinæ prope *Almondbury* viculum. Vide Cambodunum.

Plin. Diod. & al. Camuni, pop. Alpini, in Venetiæ, seu Cenomanorum Rhætorumque conf. quorum reg. *Val Camonica* nunc dicitur, in agro Brixiensi.

Plin. Cana, opp. in reg. Arabiæ fel. thurifera, quæ adhuc, teste Rhamusio, *Canacain* nominatur.

Cana, Canna Melç, Cęne Ptol. opp. Æolidia cum prom. cognomine, contra Methymnam urbem Lesbi ins. porrectu.

Joseph. Cana item, opp. Galilęç, adhuc nomen servans antiquum, apud Nazareth urb. excisam, inde 4. mill. pass. in occidens Ptolemaidem versùs ad 12. in littore distantem.

¶ Cana Galileæ infer. opp. erat in Tribu Zabulon; ibique aqua in vinum mutata fuit à Salvatore nostro J. C. ut docet sacra Scriptura.

¶ Canada, *le Canada*, pars Americæ septentrionalis. Vide nova Francia.

¶ Canada, fluvius Americæ septentrionalis, *riviere de Canada*. Vide fluv. S. Laurentii.

Prov. Rom. Canadium, & Cenadium, *Chonad*, urbs Jazigum in Hungaria, ad Tibiscum fluv. in Morissena reg. episc. sub Archiep. Colocensi, inde 12. leuc. in ortum Lippam versùs 6.

¶ Canadium, urbs Hungariae, sedet juxta fluvium *Moricz*, qui paulò infrà cadit in Tibiscum; estque Comitatus Conadiensis caput, in ditione Turcarum, versùs confin. Transylvaniç, 3. leucis Germanicis à Segedino in ortum, & 16. a Colocaa.

Ptol. Canagora, *Canage* Castal. *Cangigu* Mercat. urbs Indiç citer.

Ant. Canalicum, *Caralupo*, teste Siml. pag. Liguriae inter aquas Statiellas 30. & Vada Sabatia 12. mill. pass. Al. est *il Caire* opp. ejusdem tractus, à Savona urbe 7. mill. Aquas praedictas versùs.

¶ Canalicum est *Cairo*, castrum Italiae, ad Bormiam amnem, in Ducatu Montisferrati & prope Apenninum, medium inter Finarium & Aquas Statiellas, 10. mill. a Savona in Boream.

¶ Cananorium, *Cananor*, urbs Indiæ citerioris, in ora Malabarica, antea sub dominio Lusitanorum, sed a Batavia capta hisce ultimis temporibus, 10. leuc. Hisp. distat a Calecutu in Bor. estque regni cognom. cap.

¶ Canara, *Canara*, regio Indiae citerioris, inter montes & oram littoralem Oceani Indici versùs occasum, in ditione Regis Bisnagaris, inter Malabariam & regnum Decani, ubi regna Onoris, Baticalae in ora, & Gorcopae in mediter. Hinc etiam Lingua Canarina in Indiis usitatissima.

Canaria, una ex ins. fortunatis, caeteris major, ac nomen antiquum retinens *la Canaria*, sic à canum multitudine & magnitudine dicte, in mari Atlantico, à Madera 70. leuc. Hisp. in merid. distans. Hic sedes est Episcopi, & conventus juridicus omnium Fortunatarum. Canarii vero pop. sunt Africae, quorum mem. Pl.l.5.c.1. *Plin. Ptol.*

¶ Canariae, *les Canaries*, insulae sunt Africae, in mari Atlantico, alias Fortunatae dictae, septem numero majores, quarum praecipua etiam *Canaria* dicitur, uti antiquitus. Aliae sunt *Tenerissa*, quae alias Nivaria, omnium major, *Forteventura*, antea Capraria & Casperia, *Lancerotta*, antiquitus Centuria, *Gomera*, alias Theode, *insula Ferri*, antea Pluvialie, & *insula Palmę*, quae Capraria etiam dicebatur. Detectè fuerunt a Joanne Betancurtio nobili Gallo anno 1346. parentque Regi Hispaniae. Ipsa Canarie distat 90. milliaribus ab ora proximiori Africae in occasum, & 260. ab insula Madera in austrum; habetque urbem cognom. cum arce & portu versùs orientem ins.

Canastræum, *Capo Canistro*, & al. *Capo Crio*, prom. Macedoniae, in ora ad ortum, & ad Thermaicum sin. apud Cassandream, ubi sin. Toronaeus incipit, a Thessalonica 50. mill. pass. in ortum. *Strab. Ptol.*

Canatha urbs fuit Cœlesyriae episc. sub Archiep. Bostrensi, Philadelphiae finitima, ab ea in Eurum recedens. *Ptol.*

¶ Canatha urbs erat Decapol. 15. mill. à Philadelphia in Boream, & 12. à Bostra in occasum.

¶ Canavensis tractus, *il Canavese*, regiuncula Italiae, alias Montisferrati pars, nunc autem Pedemontio attributa, pace ad Clarascum confecta anno 1631. estque inter Eporodiam urbem & Padum fluv. versùs Clavasium.

¶ Cancius, *la Canche*, fluvius Galliae, in Picardia provincia. Hedinum alluit, atque infra Monstrolium in Oceanum se exonerat. Vide Quentia.

Candacensis vicus, et Candaeum, *Cande*, oppidulum Galliae, ad Ligerim fluvium, ubi recipit Vigennam; ibi D. Martinus Turonensis Episcopus ultimum diem clausit; estque provinciae Turoniae, sed in limite Andegavensi.

¶ Candahara, *Candahar*, regio Asiae, cum urbe cognomine, in Persis alias, nunc sub imperio Magni Mogolis à multis annis. Urbs ipse est permunita, intra montes, 50. leucis Germanicis ab urbe *Balch* in austrum, & 60 ab Indo fluvio.

¶ Candalia, *Kendale*, urbecula Aegliae, in Vestmaria regione. Vide Concaegium.

Candamius mons, *Candamnede*, teste Mariana, mons Hisp. Tarracon. in finibus Asturum, inter Legionem & Ovetum urbes occurrens. *Vet. Inscr.*

Candara, *Candari*, seu *Canduraje*, teste Leuncl. opp. Paphlagoniae, Cangris finitimum, ab eis 12. mill. pass. seu tribus schœnis. *Steph.*

Candavia, reg. Macedoniae ad occas. ubi montes Candaviae dicti, & urbs ejusdem nominis episc. sub Archiep. Dyrrachino, & saltus Candaviae à Scardo monte initium sumentes in austrum extensi, à Dyrrachio 79. mill. pass. distantes. Horum montium & saltuum mem. Luc. lib. 6. *Cas. Cic.*

Terraque secutus
Devia, qua vastos aperit Candavia saltus.

¶ Candavia *la Canovia* etiamnum dicitur; estque regiuncula Albaniae, intra montes, ubi incolæ plerumque Christiani.

¶ Candeae, *Candea* et *Candy*, urbs Indiae citerioris, in insule Ceylani, regni cognominis caput, in meditullio ins. estque urbs ampla et totius insulae facie primaria, 100. mill. pass. e Columbo in Boream, et 51. à Trinquimalia in occasum.

¶ Candelarus, *Candelaro*, fluvius Italiae et regni Neapolitani, in Capitanata provincia. Oritur ex Apennino monte, et in mare Adriaticum se exonerat prope Manfredoniam.

¶ Can-

¶ Candia, *la Candie*, insula celeberrima maris Mediterranei, cum urbe primaria cognomine. Vide Creta.

¶ Candia, *Candia* Italis, *Candie Gallis*, urbs archiepiscopalis & primaria Cretæ insulæ, quæ ab ea nunc denominatur Candia: urbs ipsa satis ampla est in ejus ora Boreali, atque permunita, utpote quæ ab aliquot annis Turcarum impetus fortiter sustinet, quamque validè tuentur Veneti. Portum habet commodum, arcem & armamentarium instructissimum. Distat à Rhitymna 35. milliaribus in ortum, & à Spinalunga 40, circiter in occasum, alias Matium dicta, teste Pineto. Vide Matium.

¶ Candia nova, *Candia nuova*, arx permunita Cretæ insulæ, à Turcis excitata à paucis annis, prope Candiam urbem insulæ primariam, ut facilius Venetos coercerent. Vix 3. mill. distat à Candia. Nunc ferè diruta jacet ab anno & ultra.

Scrip. Stat. Candida casa, *With-hern*, urbs Albionis, in Scotia, episc. sub Archiep. Glasguensi, inde 30. mill. in occ. in Gallovidia reg. Vide Leucopibia. Appellatur etiam S. Ninianus de S. Niniani Episcopi sui nomine.

¶ Candida casa, *With hern*, distat à Glascoa 83. milliaribus Scoticis in austrum; estque in ora maris Hibernici, ea adversa Monae insulae, a qua 18. milliaribus Anglicis distat in Boream; gaudetque portu utcumque commodo.

Plin. Candidum, *Capo ferrato* Merc. prom. Africæ, Tretum Ptol. Tritum Strab. inter Collopem magnum & Collopem parvum, Rusicadæ opp. proximum.

Vet. Inscr. Candollica, Candalica Anton. *S. Vito*, seu, Germ. *S. Veit*, opp. Norici, in Carinthia præcipuum, inter Villacum 6. & Frisacum 4. leuc. à Clagenfurto 2. Aliis Camariaca lib. Not. dictum putatur. Sed hæc apud Judemburgum fuit, teste Lazio.

¶ Candollica nunc est Fanum S. Viti, oppidum ex præcipuis Carinthiæ, ad confluentes fluv. *Vulliss* & *Gan*, 3. leucis à Dravo fluvio in Boream, & 4. à Gurcbio in austrum, dicta fuit etiam Noreja antiquitus, ut quidam existimant.

Ptol. Candys, urbs Mediæ mediterr. quam Niger *Cremani* dici opinatur, apud Cadusios in Atropatia.

Ptol. Cane, *Cayem* in tab. recent. urbs & empor. Arabiæ fel. in ora maris rubri ad ortum, ab Arabiæ emporio (sive, ut nunc vocant, ab Aden) 93. leuc. Hisp. in Cætiam.

¶ Cane, oppidum Arabiae felicis, nunc *Caxem* dicitur; estque in ora maris Arabici, 27. leucis Hispanicis à Fartachio urbe in occasum, & 70. ab Adeno in ortum. Hinc Cane promontorium in ora viciniori.

¶ Canea, *la Canea*, urbs Cretae insulae, munita & episcopalis, in ora Boreali insulae, capta à Turcis anno 1646 Vide Cydonia.

Ptol. Canelate, *Scalla di Canello*, opp. Corsicae, in ora Boreali, quod nunc *le Canelle* vicus aliis dicitur, in ora ortiva apud Sacrum prom. & Centurinum opp. Al. verò *Caneri* opp. inter Centurinum ad septentr. & Arcem S. Florentii in austrum, quod magis probo. Canelateri enim Ptol. post Sacrum prom. & Centorinum describit.

¶ Canelate, seu & Canelata, & Canellata, nunc est *S. Fiorenzo*, urbs Corsicæ satis munita, in parte septentrionali insul. ad mare, in planitie. A Bastia distat 6. milliaribus in occasum, 18. a Sacro promontorio, testibus Sansone & Brietio, & 9. a *Capo canelo*, in austrum, & paulò minus à vico Caneri.

Canentelus, fluv. Aquitaniae. Vide Caranthonus.

Ptol. ¶ Canetum, *Caneto*, oppidulum Italiae, in Ducatu Mantuano, ubi Clusius in Ollium se exonerat; estque medium inter Mantuam & Cremonam, aliàs Bedriacus vicus.

Ptol. Canganorum, Cangorum Tac. *Gogarth*, teste Humfredo, & Lhuydo, sive *Gannock* eidem: Brittannicè *Diganwy*, promon. Albionis in Vvalliæ orae occid. apud Caerdiganum opp. inter Arvoniam opp. ad ort. & Meneviam urb. ad occ. ad 20. mil. Al. legunt Ganganorum, casus est genit. plur. (Camden. incolis *Lhein* vocatur, in Arvonia Comitat. illa autem *Gogarth*, *Gannock*, & *Diganwy*, de Dicto prom. Boreal. ejusd. reg. interpretatur.

¶ Canganorum promontorium, seu Cauganum, promontorium est Angliae, in Vvallia & Arvonia provincia; Speedo teste, est *Braychypult point*, ad austrum dictæ provinciae, ea adverso *Bardsey* insulae, quanquam alii credant esse *Penvenkele point*, 2. milliaribus a priori promontorio, non autem *Lhein*, ut Camdenus credit; & 24. milliaribus Anglicis distat ab Arvonia in austrum.

Scrip. Hisp. Canicae valles, *Cangas*, opp. Hisp. Tarracon. in finibus Asturum.

¶ Canigus mons, *Mont Canigo*, mons es Pirenaeis, dictus etiam Candidus, inter Comitatum Ruscinonensem & Cataloniam, versùs Confluentes.

Tac. Pater. Caninefates, Cannunefates Plin. *Kennemerlandt*, teste B. Rhenano, pop. Batavorum, in Hollandia, quorum tractus sic vocatur: in quo Guricum opp.

Marc. Canini, *Grisoni* Italis, *Graupundtner* Germanis, pop. Rhaetiae, quorum metrop. seu urbs primaria Curia ad Rhenum. Sic campi Canini dicitur tractus Rhaeticum.

Marc. Canisia, *Canissa*, & *Canisia*, *Canischa* Ortel. oppid. cum arce munitissima Pannoniae super. in Hungariae & Stiriæ conf. intra paludes, Christianis annis superioribus erepta, apud Olimacum opp. inter Warasdinum ad austrum, & castrum ferreum in Bor. 4. leuc. dissitum, à Petovione 8. in ort.

¶ Canisia, *Canise* Gallis, Ducis Mercurii fortitudine alias celebris, arx est Turcarum in Hungaria prope confinia Stiriæ provinciæ. 3. leucis Germanicis à Savo fluvio distat, 2. à Mura, & 12. ab Alba regali; estque intra paludes.

Liv. Plin. Cannæ, urbs (non vicus, ut in Thes. Ling. Lat.) Apuliæ Peucetiæ excisa apud Canusium & Aufidum fluv. à Barolo 6. mill. pass. in austrum distans, pugna inter Hannibalem & Romanos, ac Romanorum cæde memorabilis. Manet episcopatus, qui ab Archiep. Nazareno Baroli exercetur. Pop. Cannenses Plin. Cannarum mem. Luc. lib. 7.

Consulis, & Libyca succensae lampade Cannę.

Et Claud. de vict. Stil.

Et Trebiam savo geminassent funere Cannæ.

Fuit & Canna urbs Lycaoniæ episc. sub Archiep. Iconiensi.

¶ Cannæ urbecula fuit Italiæ, in Apulia Peucetia, ubi Romani victi ab Hannibale, 40. militum millia perdidere. Nunc ejus tantùm supersunt rudera; diciturque *Canna destrutta*. Est in agro Bariano, prope Aufidum fluvium, 5. milliaribus infra Canusium, & 6. tantùm ab ora maris Adriatici. Sed nullus ibi inest episcop.

Ant. Canobium opp: Insubriæ est frequens gentis Borrhomaeae, in ora lacus Verbani, inter Pallantiam & Locarnum ad 15. mil. pass. distans.

¶ Canobium, *Canobio*, castrum est Ducatus Mediolanensis, in ora orientali lacus Verbani, in confinio Grisonum, 6. milliaribus a Pallantia in Boream, & totidem à Locarno in austrum.

Canonium, *Canendom*, teste * G. Camd. opp. olim nunc pag. Albionis, Angliæve mediterr. in Essexię reg. à Londino 44. mill. pass. inter Cæsaromagum 12. & Camulodunum 9. (* Camden. vero est *Chelmerford* vel *Chensford*, oppid. Essexiæ ad Chelmerum fluv.

¶ Canonium & Canovium, oppidum Trinobantum, in Anglia, nunc vicus *Canvvidon*, in Essexię Comit. ad amnem Crouchium, qui paulò infra in mare Britannicum se exonerat, 5. milliaribus a Ralegho in ortum, & totidem a Tamesi in Boream, 35. autem milliaribus Anglicis a Londino in ortum.

Hirt. Strab. Plin. & al. Canopus, apud al. Canobus, *Bochir* Zieglero, sive *Bichieri* al. urbs Ægypti olim episc. apud ostium Nili, ex ea Canopicum appelatum, Heracleoticum Ptol. Naucratium Plin. ab Alexandria 2. mill. pass. in ort. distans patria Claudiani Poetę. Mem. ejus inter alios Ovid. lib. 15. Metam. ad finem:

Servitura suo Capitolia nostra Canopo.

Juven. sat. 15.

Barbara famoso non cedit turba Canopo.

Canopus item, ins. parva ostio Canopico objecta.

Ptol. Canovaci, pop. Britanniæ 2. i. e. Scotiae, in ora occidua: quorum reg. ampla *Lennosia*, *Argadia*, & *Lorna*, *Lennox*, *Argile*, & *Lorne* putatur, teste Lhuydo. Sed apud Ptol. Carnonacae pop. leguntur, longè ab hoc situ distantes; nam post Epidios & Cerones eos locat, deinde Cornavios orientaliores describit.

¶ Canovaci, seu & Carnovacae, populi fuere Scotiæ, ubi nunc Rossia provincia, ad oram occidentalem, testibus Sansone & aliis.

¶ Canstatum, *Canstat*, urbecula Germaniae, in Ducatu Wirtembergico, ad Nicrum fluvium, prope Stugardiam, & via una leuca infra Eslingam.

Cas. Plin. Liv. & al. Cantabri, pop. Hisp. Tarracon. ad Oceanum Borealem, qui Cantabricus nominatur, incolentes inter Vardulos ad ort. & Astures ad occ. quorum reg. Cantabria Plin. *Biscaja*, seu *Biscaya* Aug. Cor. et al. de quibus Luc. lib. 6.

Cantaber exiguis, aut longis Teutonus armis.

Claud.

Claud. de laud. Serenæ:

Cantaber Oceanus vicino littore gemmas
Exspuit.

¶ Cantabri erant inter Astures ad occasum & Autrigones ad ortum, & juxta Oceanum ubi nunc Biscaja pro majori parte, & pars Asturiæ Santillanæ. Hinc Cantabria, *la Biscaye*, quę cùm late sumitur, continet etiam Autrigones, Caristos, & Vardulos; & hinc etiam Oceanus Cantabricus. Eorum primaria fuit Juliobriga, ad Iberum fluvium.

¶ Cantabriam urbem alias Cantabrorum primariam fuisse in Hispania Tarraconensi, ejusque etiamnum rudera conspici ad Iberum fluvium supra Logronnum urbem, in confinio Navarræ, pluries mihi narravit Sebastianus Mongelos vir doctissimus illius tractus. Sed de hac urbe magnum est silentium inter Scriptores illius temporis.

Beda. Cantabrigia, *Cambridge*, opp. & academia Angliæ præclara, a Londino 44. mill. pass. plùs minus in Bor. distans. Vide Camboricum.

¶ Cantabrigiensis Comitatus, provincia Angliæ, vulgò *Cambridge Shire*, cujus caput Cantabrigia, est inter prov. Lincolniam, Norfolciam, & Suffolciam.

¶ Cantazara, *Cantazaro*, urbs Italiæ & regni Neapolitani, in Calabria ulteriori, versùs oram maris Jonii ad 4. milliar. Vide Catacium.

Ptol. * Canthapis, *Calecat*, teste Nigro, urbs Indiae citer. in ora occid. urbs ampla hodie Lusitanis vectigalis, cujus Rex olim omnibus Regibus Indiae predictae imperabat. (* manusc. Selden. Καρ'ταr.

¶ Canthapis quid sit nunc, non bene constat. Calecutum enim est Musiris emporium.

Ptol. Canthi, *Golfo di Cambaja*, teste And. Rosend. sinus Indiae citer. apud ostium Indi fluv. orientale.

¶ Canthi sinus, Sansone & aliis testibus, est nunc sinus Indicus, *Golfe de l'Indie*, Lusitanis *Golfo delle Indo*, quia in eum se exonerat Indus fluvius, in ditione Magni Mogolis; & a quibusdam dicitur etiam sinus Resbutarum a Resbutis populis in eo tractu degentibus; estque in regno Guzaratarum. Sed longè distat a Cambajae sinu in occasum, qui alias Barigazenus dictus fuit.

¶ Cantiera, *Cantyr*, provincia Scotiae meridionalis, in modum peninsulæ extensa, & in mare Hibernicum excurrens, ubi Dunowerium oppidum praecipuum, & Tribarria etiam urbecula.

Ptol. Cantiœbis, *Amberg* ex P. App. conjectura, urbs Germ. in Naristis, hoc est, in Nortgoia, reg. primaria, aliquando Principum sedes, ad Nabum fluv. a Ratisbona 8. leuc. in Bor.

Cæs. Ptol. Cantium, Cantia Bedæ, *Kent*, reg. Albionis sive Angliae, in ora orientali, cum meridionali proxima, contra Galliam Belgic. inde Icio portu & Gessoriaco 30. mill. pass. distantem, porrecta, ubi Cantium promont. *Northforeland*, teste Ortel. quod ab Antivestaeo Cornubiae maximè occiduo 320. mill. pass. recedit in ort. Hujus reg. metrop. est Cantuaria urbs archiep. à Londino ad 45. mill. distans, in medio Roffa urb. sub qua metropoli 25. urbes episcopales continentur.

¶ Cantium provincia est Angliae, aliàs regio titulo decorata. Habet a septentrione Essexiam, ab occidente Surriam, a meridie Sussexiam, & ab oriente Oceanum Germanicum. Ibi urbes Cantuaria, totius provinciae caput, Roffa, Dubris, Sandvicus, & Gravesinda.

¶ Cantuaria, *Canterbury* Anglis, *Cantorbery* Gallis, *Cantuaria* Italis, urbs est archiepiscopalis Angliae, in Cantio reg. ad Sturam fluvium, sub qua 21. Episcopi. Distat à mari 5. milliaribus Anglicis, & 15. a Dubris in occasum. Vide supra Cantium.

Ptol. Canuccis, *Sargel*, test. Marm. aliis *Cercel*, opp. Maurit. Caesariens. in ora littorea, inter Juliam Caesaream ad occ. & Apollinis prom. ad ort.

¶ Canum, *Cano*, regnum Africae, in Nigritia regione, cum urbe cognomine, non longe à Nigro fluvio. Sedet urbs ipsa juxta lacum, estque ex præcipuis totius regionis.

Cic. Strab. Plin. & al. Canusium, Canunsium Liv. *Canosa*, urbs Apuliae Peucetie, apud Aufidum fluv. à Cannis excisis, 3. mil. pass. distans, à Barolo 8. in austrum, episc. sub Archiepisc. Barensi, inter Barium ad ort. & Asculum ad occ. 35. mill. pass. circiter distitum. Hinc Canusinus nom. gent. Mem. illius Hor. li. 1. serm.

Nam Canusi lapidosus ager, nec ditior urna:
Qui locus à forti Diomede est conditus olim.

Martial. lib. 14. epigr. 125.

Hęc tibi turbato Canusina simillima mulso.

Hor. lib. 1. serm. sat. 10.

Verba foris malis, Canusini more bilinguis.

¶ Canusium, *Canosa*, urbs alias Apuliae Peucetiae, nunc agri Bariani, 5. milliaribus a Cannis excisis, & 10. a Barulo in occasum. Sita est in colle, non procul a veteris loco. Ejus episcopatus unitus est Bariensi Archiepiscopatui.

Capara Capera Plin. cui pop. Caperenses, *Caparra* teste Clus. urbs Hisp. Lusit. in Extremadura jacens, inter Emeritam & Placentiam in Bor. quasi media occurrens. Ant. Ptol.

Capedunum, *Capesleia & Capsenberg*, teste Laz. opp. Scordiscorum, in Pannonia fuit, cujus adhuc manent vestigia. Strab.

¶ Capella, *la Capelle*, arx munita Galliae, in Picardia regione & Tiraicia tractu, via una leuca ab Oesia fluvio, 4. leucis ab Avenna in austrum, & 5. a Guisia in ortum. Sedet in confinio Hannoniae, & erecta fuit ultimo seculo contra Belgas.

Cappellatium, quod & Palas, *Pfaltz*, reg. Germ. super. quae, teste Rhenano, Palatinatus nominatur, ab eoque denominatur Comes Palatinus unus ex 8. Imperii Electoribus. Metropolis est Heidelberga urb. & acad. à Spira 3. leuc. in ort. Al. est *Bergstrass* vel *Bergstras*, tractus inter Francofurtum & Heidelbergam, teste Munst. Amm.

Capena, Capinna Steph. *Canapina*, oppid. Hetruriæ, in mont. Cimino proxim. Viterbio ad 4. mill. pass. Caprarolam & Nepitam versùs. Quod Ortel. male in Latio apud Tiberim locat, & apud Apenninum mon., Pop. Capenates, & Capenus nom. gent. Virg. lib. 7. Æn. Liv. Plin.

Et Cymini cum monte lacum, lucosque Capenos.

¶ Capena, *Canegina*, castrum est status Ronciglionis, in ditione Pontificia, 32. milliaribus ab urbe Roma in Boream, & 7 circiter a Viterbio, quot a Capraiola.

Capena item, porta urbis Romae, *Porta di San Sebastiano*, sic dicta à Capena opp. excisso apud Lucum Feroniae, cujus pop. saepe à Liv. memorantur Capenates: Dicta est & Fontinalia a multitudine fontium. Ibi Capenas fluviolus a Sil. memoratus lib. 13. Ovid.

Et sacer humectat fluvia in rura Capenas.

Portae mem. Ovid. lib. 6. fast.

Appositam dextrę porta Capena vię.

Caper. Vide Capius.

Capernaum, Capharnaum in sac. liter. sic vulgò apud Europaeos, *Jefferein* Turcis, & *Reyme* incolis, teste Justo Gittelio, urbs Palaestinae olim episc. in Galilaea ad oram Borealem lacus Genesarae, à Scythopoli urbe in ora ejusd. lacus australi 12. mill. pass. nunc prorsùs deserta. Mem. illius Juvenc. lib. 3. in finib. Zabulon & Nephtali. Ptol.

Inde Capharnaum gradiens pervenit ad oras.

Hinc Capharneus nom. gent. Sedul. lib. 4.

Jamque Capharnea synagogam intraverat urbis.

(* Manusc. Selden. Κ

Caphereus, Caphareus Plin. & al. *Chimi* Soph. *Figera* Nigro, *Capo d'oro* al. prom. Euboeae insul. Carysto urbi proximum, ab Hellesponto 225. mill. pass. teste Plin. Hinc Caphareus nom. gent. quadrisyllabum. Caphareus autem mons trisyllabum est Poetis. Virgil. libr. 11. Æn.

Sidus, & Euboicae cautes, ultorque Caphareus.

Prop. lib. 3. eleg. 5.

Saxa triumphales fregere Capharea puppes.

Caphareus excidio classis Argivae, quam Nauplius Palamedis pater in filii necis ultionem prorsùs (pyra in monte excitata) absumpsit, memorabilis effectus est, ut apud Sophoclem. Ptol. Plin. Mel.

¶ Caphereus, seu, melius, Caphareus, *Capo dell'oro* promontorium est Eubœæ, orientalior. Distat 20. milliaribus à Scyro insula in austrum, 12. a Caristo, & 70. à Chalcide in ortum.

Caphrena, urbs Syriæ, in reg. Comagene, ad Euphratem, quae Zeugma vicina erat. Plin.

Capionis turris, & Capio, *Chipiona*, teste Clus. opp. Hisp. Bæt. in ora Vandalitię, ab ostio Bætis 12. mill. pass. in ortum distans, sed hodie minùs distare reperitur, cum inter Fanum Luciferi 1. & Rotam opp. ad ort. 3. leuc. dissitum sit. Turris Caepionis ex vet. inscript. locus in tribus mari irrigus, ac navigantibus instar Phari. Strab.

¶ Capionis turris, quæ nunc *Chipiona*, Lusitanis *Chaipionha*,

pinha, Castrum est in colle, ad ostia Bætis, in ora Oceani, vix una leuca à Luciferi Fano in austrum, & 5. a portu S. Mariæ, estque nunc parvi momenti.

¶ Capitanata, *Capitanata*, provincia regni Neapolitani & pars Apuliae, quæ alias Apulia Daunia dicta fuit. Habet a septentrione & oriente mare Adriaticum, ab occidente Comitatum Molisinum, & a meridie Principatum citeriorem, Basilicatam & Terram Barianam. Regio est fertilis admodum & rigua. Ibi urbes præcipuę Manfredonia, Asculum Apulum, Luceria Paganorum, Bovinum, & Troja.

Sil. Capitina, Capytium Ptol. *Capizzi*, opp. Siciliæ amplum, apud Montes Aerios. Vide Capytium.

¶ Capitis viridis insulæ, *Isle du Cap Verd*, insulæ sunt Oceani Atlantici, ea adverso Capitis viridis, in Africa, a quo tamen 250. leucis distant in occasum. Alias Hesperides seu Gorgades dictæ sunt; suntque decem numero, nempe S. Jacobi, Igoium, Antonii, S. Vincentii, S. Luciæ, S. Nicolai, Salis, Boni visus, Mari, & Brava. Harum præcipua est S. Jacobi insula, cum urbe cognomine & episcopali, sub Lusitanis.

Varr. Festo. & al. Capitolia num. plur. Capitolinus mons, & Tarpejus, *Campidoglio*, unus ex 7. urbis Romæ collibus, ubi Capitolium; & Capitolia pro Curia & Senatu, qui ibi fiebat. Virg. lib. 8. Æn.

Hinc ad Tarpejam sedem, & Capitolia ducit,
Aurea nunc, olim sylvestribus horrida dumis.

Sunt, & Capitolia, seu Capitalia, montes Indiæ excelsi, teste Plin. lib. 6. apud Indum fluv. auro & argento feracissimi.

Ant. Ptol. Capitolias, seu Capitolia alibi, *Suete*, teste Masio, urbs Palæstinæ, media inter Hierosolymam & Damascum, utrinque 100. mill. pass. in Cœlesyria, à Scythopoli 32. in Cæc. Svitha Hebræis, ubi adhuc Job sepulchrum monstratur.

¶ Capitolias via distat 80. milliaribus a Damasco in austrum, & a Philippo de Vico *Suete* dicitur.

Strab. Plin. Capitulum opp. fuit Latii, in finibus Hernicorum, ultra Præneste, apud Bovillas.

¶ Capitulum, teste Cluverio, oppidulum fuit versus Fucinum lacum, ubi nunc forsan *Luco* vicus.

Plin. Capotes, mons Armen. majoris. Vide Aba.

Strab. Plin. Ptol. & al. Cappadocia, Asiae reg. ampla, mari Euxino exposita, inter Galatiam ad occ. & Armeniam ad ortum contenta, introrsus in austrum usque ad Ciliciae fines Tauro mont. dividente, extensa. In qua urbes olim celebres Trapezus, Comana Pontica, Comana Cappadociae, deinde Amasea, Caesarea, Tyana, & Sebaste, ac Satala. Nunc clarent Amasea, ea qua nomen reg. ad occ. quae *Amasia* nominatur, Trapezus, & Nicopolis, ex qua reg. ad ortum *Genech* dicitur, & Neocæsarea in medio, ex qua reg. *Toccato* vocatur Pop. Cappadoces, & nom. gent. Cappadocius. Claud. de equo Hon.

Seu te Cappadocum gelida sub valle natantem
Argęę lavere nivęs.

Urbes Cappadociae quae adhuc durant, cum aliquot Armeniae minoris.

* Amasea.	Mocasus.
Archalla.	* Neocæsarea.
Baratha.	Naxianaum.
Caesarea. Vide Mazaca.	Nyssa.
Comana Ponti.	Pharnacea.
Cerasus.	Pityusa.
Cybistra.	Polemonium.
Derbe.	Rhizus, & Rhizæum.
Diocaesarea.	Sasima.
* Iconium.	Sebaste, & Sebastia.
* Laraoda.	* Sebastopolis.
Mazaca, postea Cæsarea.	* Trapezus.
* Melitene.	Tyana.

Proco. Capræ, *Capresi*, pag. Hetruriæ, apud mont. Alverniam, nec procul ab ortu Tiberis, ab Aretio urb. supra 12. mill. pass. in Boream, a Callio urbe Umbriæ 10. in occ. non longè a Clusio pag. ibi Totilas Gothorum Rex à Narsete superatus, interfectus est.

¶ Caprae aliis est *Caprile*, Magino teste; estque vicus agri Florentini, in conf. Ducatus Urbini, ad fontes Ariminii, prope Apenninum. Distat 5. milliaribus ab ortu Tiberis in ortum, 8. à Clusio, 18. ab Aretio; & à Callio 30. circiter in occasum.

¶ Capranica, *Capranica*, oppidum Italiae, alias amplum, in ditione Pontificia, in provincia Patrimonii D. Petri, 2. milliaribus à Sutrio, Vetrallam versùs, & 3. à Roncilione, Deficit in dies.

Capraria Caprasia apud Varr. lib. 2. c. 3. *Capraja*, inf. maris Tyrrheni, in Ligustici conf. inter oram Thusciae & Corsicam inf. occurrens, cum opp. sive arce sub Genuensibus, circuitu 18. mill. pass. à portu Liburnu 60. mill. pass. in merid. distans, à Corsicae littore propior 25. De ea Rotil. lib. 1. Ptol. Plin.

Processu pelagi jam se Capraria tollit.

Sic dicta a caprarum copia, teste Varr. lib. 2. cap. 3. & Plin.

¶ Capraria, *la Capraja*, insula est montuosa, cum castro contra Piratarum incursiones; estque satis culta, & 36. milliaribus à Liburno distita.

¶ Capraria, *la Caprara*, insula est parva maris Adriatici; & una ex Tremitanis, quae aliàs Diomedeae dictæ. Oblonga est atque deserta versùs oram Apuliae & montis Gargani; pendetque ea regno Neapolitano.

Capraria altera, inf. maris Iberici, sive Balearici, circa Baleares insulas, majori adjacens, ab ea 12. mill. pass. in austrum distans, vulgò *Cabrera*. Plin.

¶ Capraria, *Cabrera*, insola est Majoricae adjacens in austrum, vixquae 2. leucis Hispanicis ab ea distans versùs prom. Salinarum; estque parvi circuitus.

Capraria item una ex inf. fortunatis, Casperia Ptol. vulgo *Forteventura*, teste Nigro à Canaria 10. leuc. distita. Plin.

¶ Capraria, insula una ex Fortunatis seu Canariis, nunc est Palma insula, *la Palma*, circuitus 25. leucarum Gallicarum, cum urbe Palma, seu Fanum S. Crucia de Palma, 15. leucis distat a Gomera in circium. Forteventura autem insula alias Erbania dicta fuit. Vide ibi.

¶ Caprarola, *Caprarola*, Palatium superbissimum Ducis Parmensis, in Italia, & in ea parte ditionis Pontificiae, quę dicitur provincia Patrimonii D. Petri. Opus est Vignoli Architecti, & extructum fuit ab Alexandro Cardinale Farnesio, 26. milliaribus distat à Roma Viterbum versùs; estque in eo tractu Statu di Ronciglione dicto.

Caprasae, sive, ut alibi legitur, Caprasis, *Tarsia*, teste Barrio, opp. magnae Graeciae, in Calabria citer. à Consentia urb. ad 20. mill. pass. Thurio urb. excisae finitimum, à Summurano 20. ac medium ferè inter Roscianum & Cosanum in Bor. supra 10. Ant.

¶ Capralae, & Caprasia, opp. Brutiorum, in Italis, nunc castrum *Tarsia* dictum, Principatus titulo clarum, in Calabria citer. medium ferme inter sinum Tarentinorum & mare Tirrheoum, 18. milliaribus à Rosciano in occasum, & 15. a Cassano in austrum, in tractu valde riguo.

Caprasia, *Magna vacca*, teste Blondo, unum ex ostiis Padi fluv. cum vico, a Comaclo urbe 8. ferè mill. pass. distans, Spinae prox. inter Ravennam ad merid. 19. & Volaneo alterum ostium in Bor. 24. De eo lib. 3. itiner. Plin.

Inter Caprasias, eversaque mœnia Spinę.

Caprasia etiam inf. maris Tyrrheni apud Varr. lib. 2. cap. 3 eadem Capraria.

¶ Caprasia, *Porto di Magna vacca*, vicus est Ducatus Ferrariensis, in ditione Pontificia, cum castro & portu in ora maris Hadriarici, ubi stagnum Comaclium in mare se exonerat, 4. milliaribus distat a cir. Comaclo, & 10. ab ostiis Padi. Sed non censetur inter ipsa, quidquid dicant Ortelius & alii.

Capreae, Caprea Ptol. *Capri*, inf. cum urbe episc. (sub Archiep. Amalphitano) maris Tyrrheni, sive sin. Crateris, apud prom. Minervae, & Surrentum urb. inde 4. hinc, 8. mill. pass. à Neapoli verò 30. in austrum, circuitu 40. mill. pass. à Neapoli verò 30. in austrum circuitu 40. mill. insula Telonis Sil. dicta. De qua Ovid. lib. 15. Metam. Tac. Plin. Ovid. & al.

Inde legit Capreas, promontoriumque Minervæ.

Haec inf. in delitiis habita fuit Tiberio Aug. teste Sveton. & Tac. Abundat coturnicibus, ex quibus Episcopo reditus non modicus.

¶ Capreae, *l'isle de Capri*, insula est regni Neapolitani, Campaniae adjacens, in mari Tirrheno, 3. milliaribus a Minervae promontorio, & 24. a Neapoli, ambitus 12. milliar. cum civitate patra. Ibi coturnices bis in anno incredibili copia capiuntur.

Caprianus, mons Siciliae, apud Heracleam urbem eversam, in ora australi; qui Latinè nunc mons gemmarum dici putatur. Diod. Sic.

¶ Capriona Turris, *la Tour de Bouc*, arx Galliae, in insula parva, in ora Provinciae, & prope Maritimam, a qua una tantum leuca distat in occasum, media ferme inter Massiliam & ostium Rhodani.

Ca-

Prov. Rom. Caprulæ, *Caberle*, inſ. parva maris Hadriatici, proxima littori oræ Venetæ, à Venetiis ad 40. mill. paſſ. in Bor. Aquilejam versùs, à Concordia ſupra 12. contra oſtia Romatini fluv. cum urbe epiſc. ſub Patriarch. Aquilejenſi, inde ad 30. mill. in auſtrum. Hinc Caprulanus nom. gent.

¶ Caprulæ, *Caberle*, urbecula eſt parva in inſula proxima littori Fori Julii, 40. circiter milliaribus a Venetia in Cœciam, & 4. tantùm ab oſtio Romati fluvii. Epiſcopi modicus admodum eſt proventus, & Diœceſis non excedit civitatem, quę ęgrè inhabitatur propter æris gravitatem.

Plin. Capros, fluv. Aſiæ, ex Phrygia magna in Mæandrum cum Lyco influens, ac cum eodem & Aſopo Laodiceam urb. alluens.

Lib. Cenc. & Sal. Capſa, *Capi*, urbs Africæ olim epiſc. ſub Archiep. Carthaginenſi, (ubi erant theſauri Juguthae) inter Tacapen ad occ. & Leptim magnam, ſive Tripolim in ort. cujus Epiſc. Capſitanus.

¶ Capſis ſinus, *Golfo de Capes*, ſinus maris Mediterranei, in Africa, & in ora regni Tunetani, olim dictus Syrtis minor. In eum influit Capſus fluvius, & ſic dictus ab urbe Capſa adjacente.

Cic. Liv. Plin. & al. Capua, *Capoa*, urbs archiep. Campaniæ, apud Vulturnum fluv. a veteri Capua, (quae nunc *S. Maria* ingens pagus nominatur) ad mont. Tiſatę radices 2. mill. diſtans; media inter Sueſſam ad occ. & Neapolim ad ort. 16. mill. paſſ. a Capy Sylvio Rege albano, teſte Virg. condita, ſive ab Oſcis teſte Halycarn. à quibus Oſca dicta fuit. Hæc Romanis, quod Hannibalem excepiſſet; invisa fuit, & à Genſerico Rege Vandalorum excisa, cum à Narſete fuiſſet inſtaurata, rurſus a Longobardis everſa fuit. Metropolim Jo. XIII. Pont. Max. effecit. Illam Auſon. inter claras urbes reponit.

Nec Capuam pelago, cultuque penuque potentem,
Delitiis, opibus, famaque priore ſilebo.

Capua adeo olim arrogans & ſuperba fuit, ut Romæ præferri voluerit: de qua re Cic. in orat. pro Roſcio pluribus agit. Hinc ortum adagium *Campana arrogantia* de ſumma ſuperbia. Et ipſa Capua ſuperbiæ domicilium ab eodem Cic. ibidem nominatur. Hic Hannibal delitiis operam dans, effœminatus eſt.

¶ Capua, *Capoa*, Gallis *Capoue*, urbs eſt regni Neapolitani, in Campania felici, cum arce munita. Antiquitus Caſilinum dicta fuit; & eo translata fuit Capua a Laudone Comite & Epiſcopo Landulpho, loco Capuae veteris; cum antea ſępe ędificata in monte Piſiſco, ſemper deflagraſſet. Recens hęc Capua 2. milliaribus diſtat a veteri in Boream, & ipſa malè habita ſenſim deficit, & multum ab antiqua differt.

Prov. Rom. Caput aqueum, *Capaeo, & Capaccio*, urbs Lucaniae, in ora ſinus Pæſtani, epiſc. ſub Archiep. Salernitano, inde ad 25. mill. paſſ. diſtans in ortum Pæſto urbi in littore exciſæ, cui in epiſcopatu ſucceſſit, proxima, ad 3. mill. paſſ. recedens.

¶ Caput aqueum, *Capaccio* vulgò, urbs eſt Principatus citerioris, in regno Neapolitano, 3. milliaribus ab ora littorali. Dicitur etiam *Capaccio nuovo*, quia recens ędificata eſt in eo loco in planitie, cum antea eſſet in colle, qui nunc *Capaccio vecchio* dicitur. Diſtat 3. milliaribus a Peſto urbe exciſa.

¶ Caput Iſtriæ, *Capo d'Iſtria*, urbs Italiæ, alias Ægida dicta, in Iſtria regione Venetorum, & in ora ſinus Hadriatici, olim etiam Juſtinopolis dicta. Vide ibi.

Caput Padi, ſive Eridani, *Coderea*, pag. agri Ferrarienſis, inter Ferrariam & Comaclum ad ortum.

Ptol. ¶ Caput Padi quid ſit, non bene conſtat, niſi forſan *Cadegers*, vicus agri Ferrarienſis, juxta ramum Padi Volanæ dictum, inter Ariãnum & Comaclum. Sed nullus eſt lacus *Coderea* dictus in toto Ducatu Ferrarienſi.

¶ Caput Acuum, *Cap des Aiguilles*, in Africa meridionali. Vide Acuum Caput.

¶ Caput Album, *Capo Bianco* Hiſpanis, promontorium Africę, aliis, Solventia extrema dictum à quibuſdam, excurrit in Oceanum Atlanticum, in ora Nigritiae regionis, & in regno Gualatae, ubi Arquinum oppidum, inter oram Zaarae & fluv. Senegenam.

¶ Caput Aniwa, *Cap Aniwa*, promontorium eſt Aſię, in Tartaria & in regione *Yupi* dicta, 350. mill. paſſ. a parte Boreali Japoniae, & totidem a Terra Eſonis in occaſum. A Batavis detectum fuit.

¶ Caput Arenarum, *Cap de Sable*, promontorium Americae ſeptentrionalis, in Nova Francia & prov. Acadia in auſtrum tenuens, prope ſinum Gallicum & Portum Regium.

¶ Caput Aromatum, *Cabo de Guadafui*, in Africa. Vide Aromata promontorium.

¶ Caput *Bienyame*, *Cabo Bicayo*, promontorium Aſiae, in Mindanoa inſula una ex Philippinis in auſtrum & orientem maxime tendens.

¶ Caput bonæ Spei, *Cap de bonne Eſperance* Gallis, *Cabo de Buena Speranca* Hiſpanis, promontorium eſt celeberrimum in parte auſtraliori Africae, in Cafreria regione, primum detectum a Vaſco Gama Luſitano anno 1498. & ita proceſſoſum & nautis formidabile, ut idcirco tunc dictum fuerit Caput procellarum; ſed ab Emanuele Luſitaniae Rege nomen ei fuit mutatum; & dictum Caput bonae Spei; quia eo detecto, facilius ſperant nautae in Indiam pervenire. In auſtrum maximè tendit juxta Oceanum Æthiopicum.

¶ Caput Bonum, *Cap Bon* Gallis, *Capo buono* Italis, promontorium eſt Africae, in regno Tunetano, in mare Mediterraneum valde protenſum è regione Siciliae. 70. milliaribus à Tuneto diſtat in Boream, & 45. à Pantalarea inſula. Alias Mercurii promontorium dictum fuit.

¶ Caput Boreale, *Noort Caep* Hollandis, *Norkiin* incolis, promontorium eſt Norvegiae, in Boream maximè tendens in ſeptentr. parte Lapponiae, antiquitus dictum Rubeae promontorium. Vide ibi.

¶ Caput Boreale, *Cap de Nort* Gallis, *Cabo Race* Hiſpanis, promontorium eſt Americae meridionalis, in Guayana regione, prope oſtium fluvii Amazonum ſeptentrionem versùs, in mare Boreale excurrens.

Caput Britannicum, ſeu & Britonum, *Cap Breton*, promontorium & inſula eſt Americae ſeptentrionalis, in ora Novae Franciæ, inter Accadiam & inſulam Terrae Novae, in ſinu S. Laurentii.

¶ Caput Candenoum, *Cap Candenes*, promontorium eſt Moſcoviae, in parte Boreali inſulae Candenoae, in Septentrion. Oceanum ſeu Petzoricum mare excurrens, prope mare Album, è regione Lapponię regionis.

¶ Caput Cantioum, *Cabo Cantin*, promontorium Africæ, in ora Oceani Atlantici & in regno Marochi, prope Azafiam & oſtium Tenſiſti fluvii, in provincia Duccala.

¶ Caput Comorinum, *Cabo Comorin*, promontorium eſt Aſiæ, in parte auſtrali peninſulæ Indiæ cis Gangem, in regione Malabarica. In Oceanum Indicum ſe extendit versùs Maldivas inſulas.

¶ Caput Corſum, *Cabo Corſo*, promontorium eſt Africæ, in Guinea, cum arce probè munita, prope oppidum S. Georgii de Mina, & ab eo aliquot tantum leucis diſtat in ortum. Pluries capta fuit arx hiſce ultimis temporibus a Danis, Svecis, Anglis, atque Batavis.

¶ Caput Crucis, *Cap de la Croix*, promontorium eſt Aſiæ, in terra Eſonis, prope fretum *Uries*, & ex adverſo, inſulæ Terræ Statuum dictae, nuper à Batavis detectum & denominatum.

¶ Caput Currentium, *Cabo das Corrientes*, promontorium Africae, in ora Cafreriae, alias Praſſum dictum. In Oceanum Æthiopicum excurrit ex adverſo inſulae Madagaſcariae.

¶ Caput Farvelum, *Cap Farvel*, Gallis *Cap d'Adieu*, promontorium eſt Americae ſeptentrionalis, in parte auſtrali Gronlandiae regionis, ex adverſo Eſtotilandiae & Terrae Laboradoris.

¶ Caput Finis terrae, *Cabo de Finis terra*, in Hiſpania. Vide Artabrum promontorium.

Caput Floridae, *Cabo de Florida*, promontorium Americae ſeptentrionalis, in parte auſtrali Floridae regionis & in Tegeſta provincia, in ſinum Mexicanum valde protenſum è regione Cubae inſulae, à qua diſtat 28. leucis Hiſpanicis.

¶ Caput Formoſum, *Cabo Formoſo*, promontorium Africae, in ora Guineae & regni Benini, 70. circiter leucis Hiſpanicis à Benino in auſtrum diſtans, & 50. ab inſula Ferdinandi Pai in occaſum, inter ſinum Benini & ſinum S. Thomae.

¶ Caput Henriceum, *Cap Henry*, promontorium Americae ſeptentrionalis, in ora Virginiae regionis, ad ſic ces ſinus Cheſapeaci, ab Anglis illius tractus incolis ſic dictum in gratiam Henrici filii primogeniti Regis Jacobi.

¶ Caput Hornanum, *Cap de Hoorn*, promontorium Americæ meridionalis, in Magellanica regione & in Terra Ignium maximè in auſtrum porrectum versùs mare Magellanicum. A Jacobo le Maire Batavo Hornano detectum fuit

fuit anno 1616. & ab ipso sic denominatum. A quibusdam vero Hispanis dictum fuit Caput S. Salvatoris.

¶ Caput Lupi Gundisalvi, *Cabedl Lope Gonsalves*, promontorium Africae, in ora Oceani Æthiopici, inter sinum S. Thomae & oram Congi.

¶ Caput Mendocinum, *Cabo Mendocino*, promontorium Americę septentrionalis, in Boreali parte insulae Californiae juxta mare Pacificum.

¶ Caput montis Leænæ, *Cabo de Sierra Liona*, promon. Africæ, aliter Caput Tagrinum, alias Helpericornu dictum, Sansone teste, in ora occidentali Guineæ, juxta amnem cognominem, & in confinio Nigritię regionis.

¶ Caput Non seu Nunnis, *Cabo de Non*, promontorium Africae, in ora Oceani Atlantici, & in prov. *Sus* regni Marochi, sic dictum antea, quod esset ultima meta navigatorum, ultra quam progredi posse non credebant.

¶ Caput Nigrum, *Cabo Negro*, promontorium Africæ in ora occidentali Cafrorum, in regno Molemba, 140. circiter leucis Hispanicis distat ab urbe Loanda in austrum.

¶ Caput Palmarum, *Cabo dos Palmas*, promontorium Africæ, in Guinea, ubi desinit in ora Malaghettae, & incipit ora littoralis Guineæ propriæ, in austrum porrectum.

¶ Caput S. Antonii, *Cabo de S. Antonio*, promontorium, Americę meridionalis, ad ostia fluvii Argentei, versùs austrum, in provincia Plata seu Argentea, in mare Magellanicum excurrit.

¶ Caput S. Antonii, *Cabo de S. Antonio*, promontorium Americæ septentrionalis, in Cuba insula versùs occasum insulae, 55. leucis Hispanicis circiter distans à Jucatania provincia in Boream.

¶ Caput S. Augustini, *Cabo de S. Agostino*, promontorium Americae meridionalis, in Brasilia, cum valida arce, in Præfectura Pernambuci, 6. leucis Germanicis distat ab Olinda in austrum. Alias capta fuit ab Hollandis, sed postea recepta à Lusitanis hisce posterioribus annis.

¶ Caput S. Crucis, *Cabo de santa Cruz*, promontorium Americae septentrionalis, in Cuba insula versùs austrum, è regione Jamaicæ insulę, à qua 20. leucis Hispanicis circiter distat.

¶ Caput S. Lucae, *Cabo de S. Lucas*, promontorium Americæ septentrionalis, in parte meridionali Californiæ insulæ, vix 50. leucis Hispanicis distans à nova Hispania.

¶ Caput S. Sebastiani, *Cabo de S. Sebastian*, promontorium Africæ, in parte septentrionali Madagascariæ insulae, in mari Æthiopico.

¶ Caput S. Vincentii, *Cabo de S. Vincente*, promontorium Hispaniae, in Portugallia. Vide Sacrum promontorium.

¶ Caput Spartellum, *Cabo Spartel*, promontorium Africae, in Mauritania Tingitana, ad fretum Herculeum. Vide Cotes promontorium.

¶ Caput trium furcarum, *Cabo de tres forcas*, promontorium Africae & regni Fezzæ, in ora littorali maris Mediterranei, è regione Alborani insulae, in provincia Gareta.

¶ Caput Victoriæ, *Cabo de la Vittoria*, promontorium Americae meridionalis, prope ostium freti Magellanici, in mare Pacificum, versùs Boream, à Magellane dictum & detectum.

¶ Caput Virgineum, *Cabo de las Vergines*, promontorium Americę meridionalis, ad ostium orientale freti Magellanici, versùs mare Paraguaium, sic dictum à Magellane, quia ab eo primum detectum fuit die festo S. Ursulae.

¶ Caput Viride, *le Cap Verd* Gallis, *Cabo Verde* Hispanis, promontorium est Africae, in Nigritia regione, inter ostia fluvii Senegae. In Oceanum Atlanticum maximè excurrit. Alias Arsinarium dictum fuit. Vide ibi.

Ptol. Capytium, Capitins Cic. *Capizzi*, urbs Siciliae mediterran. apud fontes Teriæ fluv. inter Trajanopolim & Amestratam ad occ. 10. mill. pass. circiter distans, ab Ennа 30. Aerios montes versùs.

Tac. Caracates, pop. Germ. super. inter Triboccos & Vangiones Borealiores, in Alsatia: quorum nomen arx vulgo *Drackenfeld*, teste Rhenano, referre videtur.

Ptol. Caraeca, Characa Plutarcho, Arriacs fortè Aoton. *Guadalajara*, teste Mor. urbs Hisp. Tarracon. in finibus Carpetanorum; seu in Castella nova, inter Secontiam ad Bor. 13. & Complutum ad austrum 4. leuc. à Madrito 10. in ortum. Al. *Caragosa* oppid. inter Guadalajaram & Molinam 6. leuc. apud Centum fontes oppid. quod verisimilius videtur. Caracca Varrerio fluv. est qui *Rio de Henares* dicitur.

¶ Caraca, seu Carracca, urbs est parva Castellae novæ, *Guadalaxara*, juxta amnem *Henares*, 5. leucis Hispanicis à Compluto in ortum, in Algarria regiuncula.

Caracca altera. Vide Carraca.

Caracotinum. Vide Veneli, & Crocistonon.

¶ Caracotinum, Cluverio teste, est *le Crotey*, opp. Galliæ, in Picardia, ad Somonae fluv. ostia, quod etiam Gravinum dicitur, quamquam alii credant fuisse ubi nunc portus Gratiae, ad ostia Sequanae in Caletensi tractu. *Hist.*

Caradrus, fluv. Vide Charadrus. *Liv.*

Caralis, Carallis Ptol. Calaris Plin. & al. *Cagliari*, urbs archiep. Sardiniae primaria, in ora austral. contra Africam. Vide Calaris. Ab Aristęo Apollinis filio anno post diluvium 1434. post Noam 59. condita. Mem. illius Claud. lib. de bello Gildonico.

Tenditur in longum Caralis, tenuemque per undas
Obvia dimittit.

¶ Caramania, *Caramanie*, regio Asię minoris, juxta mare Mediterraneum, ex adverso Cypri insulae. Alias dicta fuit Cilicia. Vide ibi.

¶ Carambice, fluvius Sarmatiae, qui & Carambucis, *Oby*, Cluver. teste, Europam ab Asia dividit. Fontes habet in Tartaria deserta, & rigatis aliquot provinciis ditionis Moscoviæ, in Oceanum Sarmaticum, seu Chronium se exonerat, in Samojeda reg. & à Moscovitis *Obb reca* dicitur; estque fluvius amplissimus. Ad ejus ostia est Litarmis prom. quod nunc *Cap Oby* dicunt.

¶ Carambice insula creditur ea quae nunc *Nouvelle Zemble* dicitur, quasi nova terra. Vide nova Zembla.

Strab. Plin. Ptol. Carambis, *Capo Pisello*, teste Soph. al. *Comans*, prom. Paphlagoniae, maximè in Pontum Euxinum contra Criu metopon. prom. Tauricae in Bor. 250. mill. pass. distans excurrens, inter Cotyorum ad occ. & Sinopem urb. in ortum, ab ore Ponti Euxini 220. in ort. Memor. ejus Val. Flac. lib. 4. Argon.

Quid tibi nubifera surgentem rupe Carambin.

Hinc Carambiacus, a, um, Orph.

Alta Carambiaca tenuit confinia terrę.

Auson. Caranthonus, Canentelus Ptol. *la Charente*, fluv. Aquitaniæ, inter Engolismenses & Santonas, in Oceanum Gallicum inter Rupellam urbem & Tallemontium opp. influens. De quo Auson. in Mosell.

Santonico refluus non ipse Carantonus æstu.

¶ Caranthonus fluv. oritur in confinio Lemovicensis prov. deinde per Pictavensem Comit. labitur; & rigatis Inculisma, Coinaco, Mediolano Santonum, & Talleburgo, in Oceanum Aquitanicum se exonerat infra Sobitæum oppid. ex adverso Uliarr insulae, 2. leucis à Broagio, non autem inter Rupellam & Tallemontium.

Lib. Not. Caratae, pop. Norici, ad Danubium, in Austria; quorum opp. Vetus curia *Altenhofen* a Leotia supra 2. leuc. in ortum, inter Anisum urb. & Grimam opp. 2. teste Laz.

¶ Caravacca, *Caravaca*, oppidulum Hispaniae, in regno Murcise, ubi servatur crux è cœlo delapsa Sacerdoti Sacra facturo coram Rege Mauro. Situm est intra montes, prope Seguram amnem, & versùs confinia Castellae novæ.

¶ Caravagium, *Caravaggio*, oppidum lautum Italiae, in Ducatu Mediolanensi, in confinio agri Bergomensis, notum Dominis suis & victoria Francisci Sfortiae Mediolanensis contra Venetos. Aliis est Carraca. Vide ibi.

Strab. Carax, *Carusi*, pag. Corsicae, apud Marianam urbem excisam, sub se plures vicos seu villas continens, sub episcopatu Marianensi.

Ptol. Carbantorigum, *Glencar*, teste * Camd. oppid. Albionis, in finibus Selgovarum, in Angliae ora orientali, inter Abum & Vedram fluv. Sed Selgovae pop. sunt Scotiae, Loquabriis & Novantis finitimi, quorum opp. Carrictonium, vulgò *Carrik*, in Scotia. Vide ibi. (* Camdeno est *Caerlaverock* in Nidisdalia reg. Scotiae occident. huic etiam *Carrick* seu *Carrict*, regionis nomen non oppidi.

¶ Carbantorigum oppidum fuit Selgovarum, in Albione ulteriori, nunc tantùm castrum *Carlawrock*, in Nidisdalia prov. Scotiae merid. in ora Oceani hibernici, prope Itunam æstuarium & ostium Nidæ fluv. à Dunfreja 3. milliar. distans; fuitque antea munitum. Nunc sunt disjecti aggeres.

Plin. Carbonaria, *le Fornaci*, teste Leandro, unum ex 7. Padi ostiis, ab Hadria urb. 16. mill. pass. medium inter Sagem, nune Gorum, & Fossam Clodiam urb. 15.

¶ Carbonaria, *Porto di Goro*, unum ex duobus præcipuis ostiis Padi fluv. à quadam Turri ei adjacente sic

dictum, testibus Brietio, Sansone, & aliis, & ut egomet vidi. Alveus autem dicitur *Po di Ariano* ab opp. cognom. ei adjacente. Distat vix 8. milliar. in austr. ab alio ostio Padi; quod nunc *Porto Viero* dicitur, 20. mill. ab Hadria in ort. & 25. à Fossa Clodia in austrum.

Aimo. Carbonarius saltus, *D'lant van Luyck*, teste Becano: alia pars sylvæ Arduennae, in Leodiensi Diœc. Sunt qui sylvæ Hercyniæ partem faciant, & Sylvam nigram vocent; sed hæc in Germ. illa verò in Gallia.

¶ Carbonarius saltus pars fuit Arduennae sylvae, in ea provincia Belgii quae nunc Hannonia dicitur, inter fluvios Sabim, Scaldim, & Hayoam, atque inter, Binchium & Quercetum, cujus etiamnum vestigia manent in Silva de *Mormaaa* dicta.

¶ Carcanossa, *Carcanossi*, regio Africæ, in insula Madagascariæ, versùs oram australem, ubi aliqoot coloniae & munitiones Gallorum à paucis annis, Regio est admodum rigua, fertilis, & culta.

¶ Carcaranna, *Carcaranna*, fluvius Americae merid. in Paraguaja. Oritur versùs Andes montes, & in fluv. Argenteum se exonerat.

Plin. Carcassum, Carcaso Ptol. Carcassio Procop. *Carcassone*, urbs Gal'. Narbonensis, in Occitana reg. episc. sub Archiep. Narbonensi, inde 10. leuc. in occ. Tolosam versùs 14. urbs lanificio clara.

¶ Carcasso urbs est triplex, ad Atacem fluv. media inter Perpinianum & Tolosam, 5. leuc. ab Aleto in austrum.

Polyb. Steph. Carchedon, Carthago Latinis. Vide ibi. Hinc Carchedonius carthaginens. apud. Plaut. in Pœnul. Nomen habet à conditore.

Strab. Plin. Mel. & al. Carcinites, *Golfo di Nigropoli*, teste Ortel. sinus Tauroscytharum, cum fluv Carcinito apud Ptol. apud isthmum Tauricę Chersonesi, in Euxinum mare fluens ea adversu Byces paludia, ubi Carcina urb. vulgò *Nigropoli*. In Thes. Ling. Lat. Carpineites pro Carcinites legitur: quod, ut error vitetur, admonemus.

¶ Carcinites sinus est medius inter ostia Boristhenia & Bosphorum cimmerium, in Scythia Europea. Dictus fuit etiam Tamyraces, teste Brietio. Ei adjacet Carcine urbs, juxta ostia Gerrhi & Carcinites seu Hippaciris. Quid sit nunc, non bene constat. Sed plurimis leuc. distat à Nigropoli in austrum. Sunt tamen qui credant nunc dici *Golfo de Moscovia*, ut narrant nautae qui illas oras lustrarunt a paucis annis. Sed regio adiacens in ejus ora littorali pro majori parte deserta est atque inculta.

Plin. Carcinum, Cocynthum Polyb. *Capo di Stilo*, teste celso cittad. prom. magnae Graeciae, in Calabria ulteriore, ubi carcinum urbs Melæ, sive, ut alii leguot, Cæcinum, *Stilo*, à caulonia 10. mill. pass. in Bor. Vide cæcinum.

¶ Carcoviaca, *Kirkaa*, urbecula Scotiae, Orcadum præcipua, in Maiulandia insula, eum arce & portu sat capaci, in dominio Regis Scotiæ ab aliquot seculis jure pignoris, frustra reclamante Rege Daniae, qui illas insulas sibi vindicat, 20. circiter milliaribus Anglicis distat a Tatvedro prom. Borealiori Scotiae in septentr.

Carcuvium, *Caracuel*, teste Mariana, opp. seu pag. nunc Hisp. Tarracon. inter Mirobrigam 42. & vicum cuminatium in ort. 100. mill. pass. ab Emerita 54. in Bor. circa Placentiam urb.

¶ Carcuvium, teste Antonio, oppid. fuit Hispan. inter Emeritam & Cesaraugustam. Sed quid sit nunc ex locorum distantiis ipsi nesciunt indigenae.

Lib. Not. Cardabianra, *Friburg*, opp. Valeriae ripensis, in Stiriae & Hungariae confinio.

Herod. Strab. Ptol. Plin. Cardamyla, *Sapico*, teste Nig. opp. Pelnponnesi, in Laconica reg. à littore 8. mill. pass. a Leuctris 60. Al. *Parama*. Cardamyle etiam ins. maris Ægei inter Chium ad merid. 20. & Lesbum ad septent. 30. mill. pass. *Cardamila* etiam nuoc dicta.

¶ Cardamyla, & cardamile, opp. Peloponnesi in Laconia, trans Eurotam flov. prope Messeniacum sinum, & 8. milliaribus a Leuctris in Boream.

Demost. Plat. Steph. Cardia, Cardiopolis Ptol. *Caridia*, teste Soph. orba Chersonesi Thraciæ, ad Melanem sinum (qui ex ea *Golfo di Caridia*, nominator,) quae Steph. Paus. eadem Lysimachiae & Hexamilio, vulgò *Hexamili*, esse videtor, urbs epis. olim sub Archiep. Heracleensi, postea metropolis effecta. Vide Lysimachia.

Cardia urbs fuit chersonesi Thraciae, qoae a Ptolemaeo Cardiopolis dicta, ex cujus ruinis crevit Lisimachia in vicinis, nunc tantum oppidul. *Cardia*. Ab ea sinus adjacens maris Ægei caridiacus dictus fuit, 15. milliaribus distat a Callipoli in occasum.

¶ Cardiffa, *Cardiff*, urbs Angliae, in Vallia regione, in com. Glamorganensi, & ad ostia Taffi fluv. in Sabrinę ęstuarium. Vix uno milliari distat a Fano ad Taffum, olim quibusdam Ratostibius, 15. milliaribus distat a Bristolia, & totidem a Monumethia in occasum.

¶ Cardiganum, *Cardigan*, urba & prov. Walliæ, in Anglia. Vide Ceretica.

¶ Cardona, vulgò *Cardona*, Hispaniae oppidum, in Catalaunia, Ducatus titulo clarum, ad amnem cognom. 3. leucis iofra Solsonam, 8. a Mooteferrato in austrum a estque sub dominio antiquae familiae *de Pelch* dictæ. Ibi salis fodioae celebres.

Carelia, *la Carelie*, provincia Sveciæ, in Finlandia regione, incolis *Karelen*. Ejus pars pertinuit ad Moschos. Nunc aotem subest tota Suecis, & pars extenditur ad sinum Finnicum. Ibi oppidum præcipuum, Viburgum.

Carembola, *Carembole*, regio insulae Madagascariae seu Delfinae, in Africa, io Oceano Æthiopico, versùs austr.

Careni, pop. Albionis, in Scotia, quorom reg. *Loghaabria*, in ora occidua, contra Mulam ios. teste Lhuydo dicitur; juxta quam Evonium urbs, vulgò *Dunstaphag*. *Ptol.*
(* Ναρεοι man. Seld.)

¶ Careni, seu Carini, & Catini, populi fuere Albionis, in parte septentrionali Scotiae, quorum nomen temanet in prov. *Cathnes* dicta. Fuere omnium ultimi versùs Orcades, testibus Camdeno & aliis.

Carentani, pop. Germ. seu potiùs Norici, quorom reg. Carinthia, teste Laz. nominatur. *Sigeb. P. Dia.*

¶ Carentani pop. sunt Boiaris vicini Luitprando, Sigeberto, Ditmaro Aimoino, aliisqoe ejus seculi Scriptoribus. Carinthiae incolae sunt Crantzio, cui subscribit Lazius. Vide Carinthia.

Carentini, pop. apud Plin. Italiae in 4. regione.

¶ Carentonium. *Carentan*, oppidum Galliae, in Normannia prov. & Constantiensi tractu, ad amnem cognominem. 3. leucis distat ab ora maris Britannici, & 8. a Constaotia, cum castro.

Carepula, *Bataglie*, & incolis *Giraflamar*, teste Jovio, Turcis verò *Carapala*, teste Marm. urbs Mauritan. Caesariens. in ora, inter Juliam Caesaream ad ort. & Quizam ad occ. à Canucei 2. leuc. *Ptol.*

Caretha, quae & Dionysia, *Gironda* Nig. ins. maris Lycii, apud Chelidonias ins. & ostia Limyri fluv. *Plin.*

Carferoniana, aliter Grafiniana, *Carfagnana*. regiuncula Italiae, intra montem Apenninum, in Hetruria. Vide Grafiniana.

¶ Cargapolia, *Kargapol*, provincia Moscoviae occidentalis, cum oppido cognomine, prope lacum Onegam, inter confinia Sueciae & Duinam fluv.

Caria, reg. Asiae, inter Joniam ad Bor. & Lyciam ad ort. (porrigitur enim inter oram occid. & meridionalem) mari Carparthio ad occ. Rhodin ad austrum terminata, *Aidinelli* & *Menteseli* dicta; in qua olim Miletus, Myndus, Halycarnassus & Gnidus urbes in ora littorali clarae; nunc Myndus omnibus præstat. Pop. Cares & Leleges. De quibus Ovid. lib. 9. Metam. *Strab. Plin. Ptol.*

Caras, & armiferos Lelegas, Lyciamque pererrat.
Jam Cragon, & Lymiren, Xantique reliquerat undas.

De regione;

Arcades antiqui, celebrataque Caria fama.

Cares licet in rebus bellicis percellerent, ut *arma Carica & lorica Carica* in proverbio esseot, viles tamen habiti sunt, quod mercede militarent, ac in prima acie locati, primos hostium impetus sustinentes, vitam suam nihili aestimarent. Unde adagium natum. *In Care periculum facere*, apud Plat. in Socrate, cum periculo exponitur res, cujus jactura gravis non sit. Illud quoque apud Diogen. *Cum Care Carissa*, hoc est, cum rustico rusticè agas; quod Cares inter agrestes & rusticos haberentur. *Cum Care Cariza* apud Diogen. idem quod *cum Cretense Cretensis*. A Caria Caricum olim dicebatur quod vile, lugubre, et contemptibile erat; unde *Vinum Caricum* proverbio dicitor apud Suid. pro tenui; sicut & *Carica Musa* pro iosuavi. *Caricas hircas* apud Diogen. uti proverbium est, in hominem vilem & contemptibilem, vel pro sacrificio vili, quod etiam *Caricum sacrificium* dictum est, quod Cares pro hirco canem immolarent. *Caricum* quoque *Schema* apud Hesych. pro modo congressus libidinosi spurco & turpi, qualem figurae Caricae ostendebant.

¶ Caria regio est Asię minoris, nunc *Aidinelli* dicta. Habet ab Oriente Lyciam, nunc *Menteseli*, & ab Occid. mare Ægaeum, seu et Carpathium. Subest. dominio

nio Turcarum ab aliquot seculis; ibique sunt rarae urbes alicujus momenti.

Plin. Carienda, inf. & lac. Cariæ, apud Myndum urb.

Ant. Cariaris, *Carrara*, opp. Hetruriæ mediter. Massæ in ora opp. proximum, inde 4. mill. pass. in Bor. à Luna nova, sive Sarzana urbe 9. in ort. Marmorum copia & varietate clarum; sub Massano Principe.

¶ Cariara, quæ & Caratia, oppidum est Lunegianæ, ad radices montium. A paucis annis Principatus titulo gaudet, in ditione Ducis Massæ è genre Cibo, juxta amnem Lavenzam, 6. milliaribus à Sarzana, & totidem à Massa.

Strab. Cariata urbs fuit Bactrianae, ab Alex. Magn. eversa, teste Strab. lib. 21.

Lib. Reg. Cariathiarim, opp. Palæstinæ, in Judæa, eversum ab Hierosolymis 9. mill. pass. in occ. Lyddam versùs. Cariath verò Sepher urb. antiquissima fuit ejusdem reg. à Sem. teste D. Isidor. condita, ubi primum literis data est opera, quae in lib. Josue Dabir nominatur. Erat & Cariath urb. Moabitarum apud Medabam, teste D. Hieron.

Prov. Rom. Cariatum, *Cariati*, urbs magnæ Græciæ, in ora Calabriæ; inter Rossianum 24. & Crotonem 36. mill. pass. episc. sub Archiep. Siberenensi, inde ad 28. mil. in Bor. distans.

¶ Cariatum, *Cariati*, urbs est Calabriæ citerioris, in ora littorali maris Jonii. Gaudet titulo Principatus, & episc. est sub Archiep. S. Severinae. Distat à Crotone 36. milliaribus in Boream, & 20. à sancta Severina etiam in Bor., decem autem ab Umbriatico; estque satis parva.

¶ Caribæ, *les Caribes*, populi Americæ septentr. qui alias occupabant omnes insulas Antillas, in mari Oceano Boreali sitas. Sed cum ab aliquot annis ab Europeis occupatae sint, ipsi pro majori parte in proximam continentem Americae merid. se receperunt, ubi Guajana regio.

Caridemum, promont. Hisp. Bæt. Vide Charidemum.

Plin. Carietes vel Carytæ, pop. Hispan. Tarracon. in Conventu Cluniensi, quorum opp. *Ciria*, nunc pag. ex vet. inscript. teste Plin.

Sil. Carilla, opp. Picentinorum, ab Hannibale deletum, quòd partes Rom. sequeretur: de quo Sil. lib. 8.

Misit, & exhausti mox Pœne Marte Carilla.

Plin. Carina, mons Cretae 9. mill. pass. ambitu patens, in quo spatio muscae nullae seperiuntur, neque mel attingunt, teste Plin.

Ptol. Carine, *Cherima*, teste Nig. urbs Mediæ, à Tabresio in occid. distans. Carina autem P. Vict. vic. erat urbis Romæ apud ædem Pompeii: de quo Virg. lib. 8.

Romanoque foro, & lautis mugire Carinis.

¶ Carini, Germaniae pop. Ptol. & Plin. ubi nunc pars Marchiæ Brandeburgicae & magnae Poloniae, Cluverio teste.

¶ Carinianum, *Carignane*, oppidum Italiae, in Pedemontio, cum arce & ponte ad Pedum fluvium. Principatus titulo gaudet, 5. milliar. supra Taurinum in austrum, & paulò minùs à Carmaniola. A Gallis *Carignan* dicitur.

¶ Carinthia, *la Carinthie*, Germanis *Karnten*, provincia Germaniae, cum titulo Ducatus, cujus caput Villacum. Subest dominio Archiducum Austriae habetque a Septentrione Diœcesim Salisburgensem, & Stiriam quam habet etiam ad ortum, & terminatur Carniola a merid. In duas quasi partes secatur Dravo fluv. estque Stiriae conjuncta.

Cedr. Carinpolis, *Claviobeli* Turcis, teste Leuncl. urbs Cariae episcop. sub Stauropolit. Archiep. à veteribus non memorata.

G.Thur. Caris, *Cher* fluv. Gall. Celt. per Bituriges & fines Turonum fluens, ac in Ligerim infra Ambosiam influens, rapidus, & inundans Avaricum, Pontem Soderae alluens. Aliis Carus Latinè, sive Charus.

¶ Caris fluv. *le Cher*, oritur in confinio Alverniae, dein per Bojos, Bituriges, & Turones labitur; & aliquot milliar. infra Cæsarodunum Turonum in Ligerim se exonerat tribus ostiis, sed non prope Ambasiam; neque etiam alluit Avaricum & Pontem Saldræ.

Carisa. Vide Carissa.

Ptol. Scrip. Gal. Carisiacum, non *Ciresi*, pag. Belgii apud Leodium urb. ut scribit P. Divaeus, inde 3. leucis (de qua re vide Caesesi) sed *Cressey* opp. Gall. Belg. geminum, unum in Vallesia reg. à Meldis 3. leuc. versùs Fertilitatem Milonis a. alterum in Picardia, inter Suessiones & Feram 4. leuc.

¶ Carisiatum ad Saram fluv. teste Labaeo, est *Cressy sur Serre*, oppidul. Galliae, in Picardia prov. 4. leuc. à Fera in ort. & 3. a Laudano in Bor. à Suessione autem 10. leuc.

Ptol. Carissa, *Cariffar*, teste Mol. cum al. urbs Galatiae, Claudiopoli seu Adrapae proxima, inter Rhastiam & Androsiam Borealiorem sita. Carissa quoque Ptol. opp. Hisp. Baet. Vide Aurelia.

Carillanum, locus ubi Milo interfectus. Vide Cossanum.

Ptol. Caristi, pop. Hisp. Tarracon. in ea reg. quae *Guipuscoa* nominatur, inter Autrigones ad occ. & Vascones ad ort. Per eos Deva fluv. decurrit, ubi Deva et Motricus oppida in ora.

¶ Caristi pop. fuere sub Cantabris, ubi nunc pars Guipuscoae prov. & pars Orientalis Biscajae, inter Iberum fluv. et Oceanum Cantabricum.

Caritni, pop. Germ. quorum urb. *Wirtenberg* esse putatur, regionis ejusd. nominis caput.

¶ Caritni pop. fuere Germaniae, ubi nunc Wirtembergensis Ducatus, in Suevia prov. juxta Nicrum fluv. Ortelio & Sansone testibus.

Scrip. Brit. Carlenlum, *Carlile*, urbs Albionis, in Anglia, apud Scotiae limites, episc. sub Archiep. Eboracensi, inde 50 mill. distans in Circium.

¶ Carleolum, *Carlisse*, urbs est munita ad Itunam fluv. 3. milliaribus à mari, et 6. a Scotia, in Cumbria prov. juxta ruinas muri Pictici. Distat à Lancastria 35. mill. 40. a Dunelmo; et 60. ab Eboraco; estque parvi circuitus. Luguvallum antiquorum Brigantum fuisse credit Camdenus, et alii post eum. Vide Luguvallum.

¶ Carlinfordia, *Carlingford*, oppidulum munitum Hiberniae, in Ultonia provincia et Lugensi Comitatu. Portu gaudet utcunque capaci, 4. milliaribus a Dunkerano, et 22. a Duno in austrum.

Ptol. Carman vel Acarman, *Amansisirdim* Mol. et al. urbs Arabiae fel. regia, in mediterr.

¶ Carman opp. est Arabiae, ubi alias Minaei popul. Nunc est *Chaibar*, ad fluv. cognom. 70. leuc. Hispana Mecca in Boream; sed 160. leuc. simil. distat in Circium ab urbe *Aman Zirifdin* seu *Zifirdim*, quae ab antiquis Omanum dicta fuit.

Strab. Ptol. Plin. & al. Carmania, Asiae reg. gemina; una *Chirman*, à Carmana urbe illius primaria ac metrop. in regno Persarum; Altera Deserta cognomine, *Dulcinde*, teste Castal. et *Mingin*, teste Ortel. Prior Persidi haeret, ab ea in ortum recedens, sinum Persicum circa fauces illius Armuzo prom. contra Armuzam ins. et urbem attingens; Altera Oceano Indico adjacet, inter priorem Carmaniam ad occ. et Gedrosiam ad ort. perstricta. Tota Carmaniae ora 1250. mill. pass. patet ex Plin. ubi testudines plurimae et magnae. Urbes clarae prioris, Carmana, Armuza, et Samydace. Aliter eas Ptol. describit. Desertam enim in Bor. versùs Ariam et Parthiam, ac in occ. versùs Persidem extendit; alteram ad merid. et ort. Pop. Carmani. Luc. lib. 3.

Tunc furor extremos movit Romanus Orestas
Carmanosque Duces.

¶ Carmania, regio Asiae, in regno Persarum, inter Gedrosiam ad ortum, et Persidem propr. ad occasum, et versùs oram sinus Armusiani et Oceani Indi; nunc *Chermam*, prov. perampla, sic dicta ab urbe *Chermaa*, quae alias etiam Carmania vocata; et sub hac regione continentur prov. *Guadel*, *Dulciada*, et Armuza. Carmania autem deserta provincia erat Persidis latia parva, inter Parthiam et Carmaniam propriam, cujus veriùs pars, ubi nunc pars merid. prov. *Sablestan*, et desertum *Miagni* dictum, in Boreali parte Kermani, intra montes.

¶ Carmaniola, *Carmagnola*, urbs Italiae munita, alias sub Marchionibus Saluciarum, nunc in Pedemontio, vix 2. milliaribus à Pado fluv. et 9. a Taurino in austrum. Arcem habet et armamentarium, et à Gallia *Carmagnole* dicitur; paretque Duci Sabaudiae.

Strab. Tac. Ptol. & al. Carmelus, *Carmelo*, teste Postello, mons Palestinae, in ora, inter Sycaminum et Doram urbes proximas, in Phœnicis conf. cujus prom. *Capo Bianco* nominatur, teste Ort. inter Ptolemaidem ad ortum 30. et Caesaream ad occ. 20. mill. pass. Ad ejus radices versùs ort. Caipha opp. à Ptolemaide 12. mill. Hinc Carmelitarum ordo nomen habet et originem.

¶ Carmelus *Mont Carmel* à Gallis dicitur, et ejus prom. *le cap de Carmel* à nautis, 10. milliarib. a prom. Albo in austrum, prope Porphirion et Caipham.

Carmelus alter, mons Judaeae, apud oram Borealem

lacus Asphaltitis conspicitur. Non in Galilæa, ut in Thes. Ling. Lat. legitur.

P. Vi. Carmentalis, porta urbis Romæ, una ex tribus à Romulo effecta, inter Tiberim & Capitolium. Cujus mem. Virg. lib. 8. Æn.

Et Carmentalem Romano nomine portam.

Hæc etiam Scelerata dicta est, auctore Festo, quod Fabii per eam egressi adversùs Etruscos interfecti sint.

Strab. Ptol. Carmon, Charmonia Ptol. Carmo ex veter. inscript. *Carmona*, oppid. Hispan. Bæt. templum, in colle, apud Bætim fluv. inter Hispalim 6. & Cordubam 16. leuc. ab Astigi 8. in occ. Pop. Carmonenses Cæs. & Plin. in Vandalitia. Est & flumen Achajæ, mons in Peloponn. templum Apollinis in Laconia, & locus in Messenia apud Steph.

¶ Carmon, *Carmone*, seu & Carmone, opp. Turdetanorum, in Hisp. nunc in Vandalitia prov. 2. leuc. à Beti fluvio. Alias fuit amplum & probe munitum, nunc autem est parvi momenti, juxta Silicensem amnem.

Caroa, urbs Arab. fel. mediterr. olim regia. Eò Moyses S. Antonii discipulus à Valentiniano Imper. missus, Maniam Saracenorum Reginam ad Christi Domini fidem converrit. Caroa etiamnum dicitur, Carne etiam opp. fuit Phœniciae ad mont. Libanum.

¶ Carna, urbs Arabiæ felicis, in Minæis, quid sit nunc non constat, cum nullus locus sit in præsentia sic dictus. In illo tractu forsan erat, ubi nunc Medina Tanalbi seu Civitatea Prophetæ, ubi natus Mahumetes Pseudopropheta.

¶ Carnarius sinus, *Golfo di Carnero*, sinus Italię, in Istria provincia. Vide Flanaticus.

Carnasa, al. Cæsana, *Carden*, teste Merc. urbs Indię citer. ex levi conjectura.

¶ Carne oppidum fuit Phœniciæ, in ora littorali maris Mediterranei, prope Cassium montem & ostia Eleutheri fluvii, 8. milliaribus ab Antarado in Boream, & totidem à Palto in austrum.

Plin. Liv. & al. Carni, pop. Italiae, in Venetia reg. contenti, à reliquis Venetis Liquentia fluv. separati, in Boream vergentes & Cæc. qui & Forojulienses; quorum reg. non Carinthia, quæ in Norico est, sed Forum Julii German. *Friaul*, vulgò Friuli nominatur, à Norico Alpibus Juliis discreta. Cujus urbes, Concordia & Aquileja (olim metropolis Carnorum, & ex primis Italiaę) in ora exstitæ: Tergestum, Noreja, Forum Julium, & Utinum, hodie regionis conventus juridicus. Patria etiam vulgò hæc regio nominatur.

¶ Carni populi fuere Italiae, ubi nunc pars Orientalis Foro Julii, & Comitatus Goritię, inter Liquentiam fluvium & Formionem, nunc vulgò *Friuli*, & *Patria del Friuli* quibusdam, Gallis *le Frioul*, provincia ampla, pro majori parte sub dominio Reipublicæ Venetæ, exceptis, Aquileja, Tergesto, & Goritia, quæ subsunt Imperatori, uti Archiduci Austrię.

Urbes Carnorum:

Aquileja, *Aquilegia*.
Concordia, *Concordia*.
Forum Julium, *Cividal di Friuli*.
Julium Carnicum, *Zuglio* aliquibus, *Pontafella* aliis.
Noreja, *Venzone*.
Tergestum, *Trieste*.
Utinum, Udine.

Plin. Carni Taurisci, pop. Alpini, inter Carnos & Noricos, vulgò *Krainer*, Italis reg. *il Cragno*, Latinè Carniola nominatur, Japodes etiam pop. complectens. Hic error in Thes. Ling. Lat. tollendus, ubi ait Ptol. locare Carinthiam supra Forum Julii & Concordiam, cum Ptol. nihil de Carinthia dicat.

¶ Carni Taurisci, populi Norici, versùs Alpes Julias, ubi nunc Carniola, *Krain* incolis, Italis *Cragno*, Gallis *Carniole*; sub qua tamen Japodes non comprehendebantur.

Ptol. Carnicum Julium, & Julium Carnicum Anton. *Zuglio*, teste Siml. olim urbs nunc pag. intra Alpes Julias, per quas ex Carnis ad Noricos transitur.

¶ Carnicum Julium urbs fuit Carnorum, in Italia, inter Alpes sita, nunc *Pontafella*, teste Lazio, id est, Pons ad Fellam amnem, opp. partim in Foro Julio & partim in Carinthia situm, 6. leuc. German. ab Utino in Bor. & 7. à Villaco in austr. ubi transitus; quanquam alii credant Carnicum Julium esse ubi nunc pagus *Zejel*, seu *Zuglio*, prope fontes Buti amnis & oppidul. Moscardum, ad pedes Alpium; 4. leucis Germanicis à Pontefella in occasum. Sed nulla ibi via strata.

¶ Carnioburgum, *Krainburg*, oppidum Germaniae, in Carniola superiori provincia, prope Savum fluv. 5. leucis Germanicis a Labaco in occasum, & 7. à Clagenfurto in austrum, quibusdam Carrodunum.

Carniola, sic etiam vulgò, & alicubi il *Cragno*, reg. Norici, inter Alpes Julias, mari Adriatico vicinas, & Saum fluv. quae reg. etiam Japodes Liburnis finitimos complectitur. Cujus metropolis Nauportus, sive, ut Lat. rec. vocant, Labacum est, à Villaco 12. leuc. in ortum distans. *P. Di.*

¶ Carniola, *Krain*, regio est Germaniae, inter Carinthiam & Stiriam in Boream, & Foro Julium & Istriam ad Austrum, & Croaciam ad ortum, sub dominio Archiducum Austriae. Dividitur in super. & infer. & ejus caput est Lubiana seu Labacum.

Carnodunum, opp. Vindeliciae excisum, nunc vicus Bavariae, ad Oenum fluv. apud Wasserburgum. *Ver. Inscr.*

Carnovacae, pop. Albionis, in Scotia; quorum reg. Cathnesia, vulgo *Cathnes*, ab aliquibus putatur in ora orientali, versùs Tarvedum prom. *Ptol.*

¶ Carnovacæ populi erant in ultimo recessu Scotiae Borealis, prope oram occidentalem, inter Creones & Carinos, ubi nunc pars occidentalis Stranavernniae provinciae, Brietio & Sansone testibus.

¶ Carnovia, *Jagerndorff*, oppidum Germaniae, in Silesia provincia, regiunculae cognominis caput, alias in familia Brandeburgica, ad Oppam fluvium. A Silesiis *Karnow* dicitur. Distat 3. leucis ab Oppavio, & 4. à Ratiboria. Castrum habet splendidum.

Carnovium, *Carnobio*, opp. olim, nunc pag. Hispan. Tarracon. in Vasconibus, sive in regno Navarrae. Vide Curnonium.

¶ Carnovium, seu Curnonium, est *Estella*, urbs regni Navarrae, ad Egam amnem; & nullus inest locus *Carnobio* dictus in toto illo tractu. Vide Curnonium.

Carnus, Carnuntum Plin. & Liv. ac Paterc. urbs olim Pannon. superior. ad Danubium, nunc pag. Austriae, in Hungariae confin. qui, teste Laz. S. *Petronel* dicitur, ob cœnobium divæ Petronillae dicatum, apud Hamburgam urbem, à Posonio 4. leuc. in occ. Viennam versùs 6. De eo lib. 5. itiner. *Ptol.*

Carnuntum veteres ubi monstrat grande ruinas,
In quibus urbs hodie tota sepulta jacet.

Carnutes, Carnuti Plin. Carnutae Ptol. Carnoti Tibullo & lib. Concil. *Chartres*, pop. & urbs Gall. Celt. à Parisiis 20. leuc. in occ. ad Auduram fluv. episc. sub Archiepiscop. Senonensi Reg. *Chartrain* à Gallis dicitur. Urbs Autricum Ptol. & Carnutum Zosimo etiam nominatur. Cujus mem. Tibull. lib. 1. eleg. 8. *Cæs.*

Testis Arar, Rhodanusque celer, magnusque Garumna,
Carnuti & flavi cærula lympha Liger.

Hic Basilica omnium totius Galliae augustissima, Virgini, cujus indusia ibidem adservantur, dicata.

¶ Carnutes populi fuere Galliae, quorum tractus nunc *le pais Chartrain* dicitur, in Belsia provincia. Horum caput est Carnutum seu Autricum Carnutum, urbs ampla, ad Eburam fluvium, vulgò *Chartres* Gallis, *Ciartres* Italis, episcopalis sub Archiepiscopo Senonensi antea, nunc sub Archiepiscopo Parisiensi ab anno 1621. Distat 18. leucis à Lutetia in Africum, & totidem ab Aurelianis in Boream. Vide Autricum.

¶ Caroburgus, *Cherbourg*, urbs Galliae, in Normannia provincia et in Constantiensi tractu, ad mare Britannicum, et sat munita, cum porto utcumque capaci, 15. leucis distat à Constantia in Boream, et 9. à Carentonio.

¶ Carolesium, *le Charolois*, regio parva Franciae, in Ducatu Burgundiae, cujus caput Caroliae, *Charolles*, urbecula lepida, ad amnem Recontam, 6. leucis à Cluniaco in occasum, totidem a Ligeri fluvio, et 11. ab Augustoduno eratque antea sub utili dominio Regis Hispaniae.

¶ Carolomontium, *Charlemont*, oppidum Belgii cum arce anno 1555. a Carolo V. Imperatore excitata in monte, juxta Mosam fluvium, in Namurcensi Comitatu, medium inter Carolopolim et Namurcum, à Philippovilla autem 4. leucis in ortum, et 2. à Dinantio.

Carolopolis, opp. Gall. Vide Compendium.

¶ Carolopolis, *Charleville*, urbs nova et munita Galliæ, ad Mosam fluvium, in Retelensi agro, ubi antea pagus *Arches*. Exstructa fuit paucis abhinc annis a Duce Nivernensi prope Mesierias. Ei insidet ex altera parte fluvii Mons Olympus, arx munita, et distat 5. leucis à Sedano, et 3. a Rupe regia.

¶ Caroloregium, *Charleroy*, fortalitium Belgii, ab Hispanis excitatum anno 1666. in monte, prope Sabim fluvium,

viom, in Comitatu Namurcensi, & in confinio Hannoniæ, ubi alias vicus *le Charney* dictus, 6. leucia distat a Montibus in urtum, & 5. a Namurco in occasum. Captum fuit a Gallis anno 1667. ipsisque etiamnum subest pace ad Aquisgranum confecta.

¶ Carolostadium, *Carolostadt* seu *Carlovitz*, urbs nova Germaniæ, & probè munita, in Vinidorum Marchia, ad confluentias fluviorum *Kalp* & *Maresvvitz*, à Carolo Archiduce Austriç condita, quod forsan melius. Distat a Metelinga 2. leucis in ortum, & 5. a Rudolfiverda.

¶ Carolostadium, *Carlostadt*, oppidum Sueciæ, in ea parte Westrogothiæ provinciæ, quæ Wermelaudia dicitur, loco Tinguallæ civitatis a Carolo IX. extructum, juxta Venerum lacum. Malè habitum fuit a Danis anno 1644. Distat 25. milliaribus a Philippostadio in occasum.

Ptol. Caronium, *Coranna*, urbs Hisp. Tarrac. in ora Gallæciæ Boreali, portum habens amplum, ac ab exteris frequentatum, à Compostella 10. leuc. ab Ulyssipone 100. in Bor. in Thes. Ling. Lat. *Cheroga* indigitatur: quod opp. longissimè distat à Caronio.

¶ Caronium quibusdam oppidum Callaicorum, nunc vicus Gallæciæ, aliquot leucis remotus ab ora. Coruna autem est ubi alias Flaviom Brigantium, portus munitus & totius oræ capacissimus, inter promont. Artabrum & Trileucum. Vide Flavium Brigautium.

Carpasia, Carpasium Plin. urbs Cypri, in ora Boreali, apud oram orientalem, apud Clides prom. episc. sub Archiepisc. Salaminio olim, *Carpasso* vulgò.

Strab. Ptol. ¶ Carpasia, urbs insulç Cypri, in ora, inter Aphrodisium & Dinaretum prom. 58. milliaribus a Salamine in Boream, & paulò ampliùs a Clide. Ab ea dictæ fuerunt Carpasiæ insulae, in ora adjacente Cypri, inter Carpasiam & Dinaretum promont.

Carpasia item, ins. Ciliciæ, ante Sarpedonem prom. & ins. Cypri, in ora occidua, apud Drepanum prom. Acamantem versùs. Thes. Ling. Lat. confundit hanc insul. cum Carpatho ins. quo se Geographiæ ignarum ostendit.

Ptol. Carpates (non Carpatus, ut in Thes. Ling. Lat.) Rupes Sarmaticæ, Sol. Sevo Plin. mons Sarmatiæ Europ. Moraviam, Poloniam, Russiamque ab Hungaria & Transylvania discludens, *Crapack* & aliis nominibus appellatus: Nam alibi *Tarczal*, alibi *Den Maach*, & alibi *Warezgarten*: ubi separat Russiam à Transylvania, *Biesfeid*; ubi Poloniam ab Hungaria, *Tarczal*; ubi Moraviam ab Hungaria, *Schneberg*, teste Laz. De eo libro 7. itiner. sic.

Carpatus a nostro qua separat orbe Polonos.
Vertice tontingens sydera celsa suo.

¶ Carpates ab accolis dicitur *Szepesi*, *Krapak*, & *Biersciady* à Russia, teste Cluverio, & Latine etiam Carpathus. Pro varietate locorum & idiomatum varia sortitur nomina. Hujus altissima juga, quae Solino Sarmaticae rupes dicuntur, inquit Vvernherus, quæque sunt inter Moraviam & Hungariam, & Danubium attingunt, *Schneberg* Germanis & *Tarri* Slavorum lingua hodie vocantur.

Strab. Plin. & al. Carpathus, *Scarpanto* Soph. & al. insula maris Carpathii, una Sporadum, circuitu 25. mill. pass. inter Cretam 60. & Rhodum ad ortum 50. mill. à Calydna 25. in aust. Inde mare Carpathium, quod Telmessum usque extenditur, & Asiaricum quoque appellatur, teste Plin. Quod si verum esset, etiam mare Rhodium sive Rhodiense Carpathii pars erit. Mem. illius Ovid. lib. 15. Metam.

Donec Carpathias medio de gurgite vates.

Carpathius testem & Carpathius leporem apud Archilochum proverb. est in eum, qui testem in sui malum adducit, vel aliquid aliud in sui perniciem affert: uti qui lepores in Carpathon insul. deferunt, adeo excrescentes, ut fruges omnes dissipent maximo incolarum detrimento. Malè in Thes. Ling. Latin. locatur inter Ægyptum & Rhodum, cùm sit inter Rhodum & Cretam.

¶ Carpathus insula est Asiae, inter Cretam ad occasum & Rhodum ad ortum, Asię minori seu Doridi propior. Oppidum habuit Posidium, nunc etiam *Scarpanto* dictum; & ab ea dicitur mare Carpathium, quod extenditur a Creta Rhodum usque. Subest dominio Turcarum.

¶ Carpentaria, *Carpentaria*, & etiam *Carpenter landt*, regio seu para terrę Australis, recens detecta, in intimo recessu Oceani Indici, & a Præfecto Carpentario Batavo, qui primus ejus oram lustravit, nomen sortita hisce ultimis temporibus.

Carpentoracte, *Carpentras*, urbs Gall. Narbonens. in Provincia, & Com. Venusino, episc. sub Archiep. Avenionensi, inde 4. leuc. in Bor. & Cæc. Arausioni, propior 2. leuc. distans. *Plin.*

¶ Carpentoracte caput est Comitatus Venuxini, in Provincia, sed in ditione Pontificia, 3. leucis distat ab Arausione, & 4. a Vasione in austrum.

Carpetani, pop. Hisp. Tarracon. circa umbilicum incolentes: quorum metrop. est Toletum, & reg. Castella nova, *Castiglia la nova*, *& Regno di Toledo* nominatur. *Liv. Plin.*

¶ Carpetani populi fuere Hispaniae in eo tractu Castellae novae, ubi nunc para Algarriae, & regionis *la Mancha* dicta, versùs Tagum & Anam; & eorum caput fuit Toletum, testibus Ortelio, Sansone, Briatio, & aliis.

¶ Carpiani populi fuere Sarmatiae Europaeae, gens Bastarnarum populorum, inter Carpatem montem & Vistulam fluvium. Dicti sunt etiam Carpi, teste Cluverio.

¶ Carpium, *Carpi*, urbs Italiae, in ditione Mutinensi, cum titulo Principatus, alias sub dominio Piorum, ad incile flu. Secii, via, 4. milliaribus a Corregio, & 12. à Mutina in Boream. Arcem habet munitam & territorium sat amplum.

Carpis, *Carpen* Laz. opp. Pannoniae infer. in Hungaria, apud Danubium, inter Strigonium & Budam occurrens. *Ptol.*

Carpis item Ptol. olim urbs episc. sub Archiep. Carthaginensi, nunc pag. Africae, inter Maxulam & Clupeam, Tuneti urb. finitimus, *Carpi* adhuc.

Carpis etiam fluv. Mysiae, qui una cum Albi Istro miscetur, *Crapis*, qui & *Kruppa*. Sed hic Colapis est, non in Mysia, sed in Liburnia, in Saum influens. *Hera.*

Carpudaemum, oppid. Thraciae mediterr. quod *Cappa* dici ferunt, apud Molet. *Capsia*, inter Biayam & Bergulas. *Ptol.*

Carraca, *Caravaggio*, opp. praeclarum Bechunorum, in Insubrum et Cenomanorum confinio, à Mediolano 24. mill. passibus Brixiam in ort. et Caec. versùs, proprio parens Marchioni, ex Ducum Mediolanensium stirpe. Hic Franciscus Sforria Venetos ingenti strage prostravit. Aliis Carraca, *Cara*, pag. agri Mediolanensis esse videtur: sed situs apud Ptol. haud respondet. *Ptol.*

¶ Carraria, quae Carrea et Carrera, *Carrara*, Gallis *Carare*, urbecula Italiae, in Thuscia, nuper Principatus titulo insignita, in ditione Ducis Massae gentis Cibae. Via 4. milliar. distat à mari Mediterraneo, et 6. à Sarsana in ortum. Vide Cariara.

Carrea, *Cairasco*, et *Cherasco*, opp. Liguriae amplum probeque munitum, in colle, apud Tanari et Sturae fluminum confluentiam, in Principatu Pedemontano, inter Albam Pompejam 7. et Fossanum urb. 13. mill. pass. à Taurino 22. Clarascum Latin. rec. Hic Ortel. Carream cum Cariara oppid. Hetruriae confundit. *Plin.*

¶ Carrea, quae et Clarascum, Gallis *Qaierasque*, oppidum est Italiae, in Pedemontio, ad Tanarum fluvium, ubi recipit Sturam flov. medium inter Albam et Fossanum, 7. millaribus ab utraque, et 13. à Carmaniola. Frustra tentatum fuit ab Hispanis ultimo bello; estque celebre pace ibi confecta anno 1632. in qua portio satis ampla Montisferrati accessit Pedemontio.

Carrhae, *Orfa*, urba Mesopotamiae episcop. sub Archiepiscop. Edesseno, Edessae & Euphrati propinqua, ad 12. mill. pass. distans in ortum à Bithia 30. ab Hierapoli 84. Amidam versùs 150. in Caec. distantem, à Parthis condita, Crassi caede memorabilis, teste Lucan. lib. 1. *Plin. Ptol. & al.*

-miserando funere Crassus
Assyrias Latio maculavit sanguine Carrhas.

¶ Carrhae, Nigro et Sansone testibus, nunc *Heren* dicitur. Sedet prope Chaboram fluvium 40. milliaribus ab Edessa, et 60. ab Euphrate in ortum, estque nunc in provincia *Diarbech* dicta, sub dominio Turcarum.

¶ Carricta, *Carrick*, provincia Scotiae meridionalis, in ora ad occasum, inter Gallovidiam et Covaliam prov. Eius primarium oppidum est Berigoniom, *Bargeny*, ad Lustum amnem, teste Brietio, 20. milliaribus Scoticis a Candida casa distans in Boream.

Carrina, *Carima*, et *Cadima*, pag. Lusitaniae, juxta Mundam fluv. in Diœcesi Conimbricensi, ubi duo fontes miri, unus omnia respuens, alter omnia absorbens, teste Plin. Locus absorbens *Fervenția* vulgò, teste And. Re-

Resend. dicitur. Videtur legendum apud Plin. Carima.

¶ Carrina, *Cadima*, pagus est provinciæ Beiræ, in Cômarca Conimbricensi, supra fontes amnis *Giraon*, una leuca Hispanica a castro Caotaneda, & 2. ab Oceano Lusitano, uti a Munda flovio.

Ptol. Carrodunum, (non Carodunum, ut in Thes. Ling. Lat.) *Krakow*, teste Bonfinio, & *Cracow*, urbs Germ. ad Vistulam fluv. intermeantem, Poloniæ regia præclara, Graccopolis postea, & Cracovia dicta, à Vienna urbe Austriæ 43. leoc. io Bor. inter Pragam 48. & Vilnam Lituaoiæ in Cęciam 80.

Carrodunum (non Carnodunom, ut in Thes. Ling. Lat.) alterum, *Krainburg* Pirchaimero, oppid. Vindeliciæ, in Bavaria, ad Oęnum fluv. (non ad Danubium, ot in eod. Thes.) inter Oenipontem, sive Oetingam ad Bor. & Wasterburgum ad merid. 2. leuc. à Landshuta urb. 8. Salisburgum versus. Est & *Krainburg* opp. Rhætię, inter Brigantium 2. & Campodunum 3. leuc.

Carrodunum tertium, *Kharaburg*, teste Ort. oppid. Pannon. super. io Stiriæ & Hung. conf. inter Sisciam & Lentudum in Bor. Al. est *Craimbarb*, sive *Krainburg*, in Norico, ad Saum fluv. inter Villacum 8. & Labacum in ort. 4. leuc. Situs tamen Ptol. non respondet, cùm Carrodunum in Pannor. *Krainburg* verò in Norico sit.

¶ Carroduoum tertium oppidum fuit Pannoniæ, nunc Stiriæ, vulgo *Kirburg* dictum, ad Arrabonem fluvium, 3. leucis Germaoicis a confin. Hungarię, & 6. a Grætio in ortum, 24. autem a Carnioburgo Carniolæ in ortum, estque nunc urbecula parvi momenti, 2. leucis a Racelburgo in Borcam.

¶ Carrodunum quartum, Cluverio, Sansone, & aliis testibus, Peucinorum præcipua est Leopolis, Russiæ minoris seo Nigræ caput, *Lwow*, Germanis *Lemburg*, Palatinatus caput, juxta amnem *Peltevv*, qui cadit in Burgem fluvium.

Cedr. Carse, *Cars*, teste Leuncl. urbs Armen. majoris, inter Azirim ad occ. & Artaaata ad ort. occurrens, Chorsa Ptol. urbs sub Turcis probè munita.

¶ Carse, seu Chorsa, nune *Cars*, urbs est munita Asiæ, in Turcomannia, prope fontes Euphratis fluvii, & in ditione Torcarum à centum circiter annis.

Strab. Liv. Carseoli, & Carseola Liv., alibi *Carsoli*, colon. & opp. Larij, io finibus Æqoicolarum, apud lacum Fucinum eacisum, non longè à Taliequitio opp. (quod novum Carseoli dici potest) *Tagliacozzo*, inter urbem Romam 40. & Aquilam 28. mill. pass. ab Alba Marsorom 7. Pop. Carseolani Plin. Ovid. lib. 4. fast.

Frigida Carseolis, nec olivis apta ferendis.

Et mox eod. lib.

Nunc quoque lex vulpem Carseolana vetat.

¶ Carseoli oppidum fuit Æquorum, in Latio, in colle, nunc *Arsoli* castrum, 2. milliaribus distat ab Anicoe fluv. & paulò ampliùs a confin. Aprutii, intra montes, 10. autem a Taliacotio in occasum, sed longiùs a Lacu Fucino, in ditione Pontificia.

Ptol. Carsidava, *Kuryma*, ut videtor Laz. opp. Daciæ in Valacchia.

¶ Casidava, oppidum Daciæ Alpestris, nune tantùm vicus Kurima, in Valachia prop. versùs Moldaviam.

Strab. Carsuli, Carsula Ptol. *Carsola*, urbs olim Umbriæ episc. in via Flaminia, inter Narniam & Mevaniam occurrens, excisa, apud Aqoam Spartam opp. à Narnia supra 8. mill. pass. Volaterr. & Leander *Caseina* opp. longè hinc distans esse purant.

Cartamitanum, seu Carthamitanum, *Cartama*, opp. Hisp. Bęt. apud Malacam urb: in Vandalitiæ & regni Granatensis conf. à Malaco 2. leuc. in occ. Arundam versùs, in valle.

¶ Cartamitanum municipium, seu & Cartima, *Cartama*, oppidum regni Granatensis, 3. leucis à Malaca in occasum, ad maximi montis radices situm, prope confin. Vandalitiæ, aliasque amplum & monitum, nunc autem deficit in dies.

Suid. Mel. * Cartennæ, *Mostagan* Marm. *Mazzagran* Cast. *Circelli* Jo. Etrobio, opp. Maurit. Cæsariens. io ora littor. inter Arsenariam col. ad occ. & Carepulam ad ort. ad 18. mill. pass. à Quiza 58. in ort. Juliam Cæsaream versùs, ad Carteni fluv. ostia: noi *Xilef* Marm. dicitur, *Mina* Castal. (* Manulcr. Selden. Κάρτεννα.

¶ Cartennae, nunc *Mostagan*, oppidum est Africae, in regno Algerii, cum portu capaci, & arce in ora littorali maria Mediterranei, ad ostia fluv. *Selef*. Distat 24. leucis Hispanicis ab Orano in ortom.

C A

Carthago, Charchedon Ptol. & al. Græcis, urbs Africę quondam clarissima, Romæque æmola, io ora littorali, olim archiep. & ampla metrop. sub qua 225. episcopatus conveniebant, ounc ab Arabibus eversa, prorsùs jacens, *Bersack* incolis (de antiquo nomine Byrsæ, à Didone conditae) dicta & *Cartin*, & *Rocca de Mastinacer*, teste Marm. dicitur, *Almenara* Africaois. Abest à Tuneto 15. mill. pass. in occ. Uticam versùs 30. De qua Auson. in caral. orbium:

Constantinopoli adsurgit Carthago priori,
Non toto cessura gradu.
Accasat Carthago Deos jam plena pudoris.

¶ Carthago, urbs Africae, eversa fuit a Scipione Æmiliano post tertium bellum Punicum. Ejus Portus *Marcia* nonc dicitur, & mons, qui hac urbe cingebatur, hodie ab Africanis *Almenara* vocatur, & à Christianis *Rocca de Mastinaces*. Ea ejus ruinis Turetum urbs vicina crevit.

Carthago vetus, *Cantaveja* Ant. August. *Cantavilla*, testib. Varrerio & Benthero, urbs olim Hip. Tarracon. apud Iberum fluv. nunc vic. apud Villam Francam opp. in Catalaunię & Aragoniae conf. ab Hamilcare Carthaginensi condita, à Dertusa urbe 20. leuc. in Corum distans, Ilerdae propior. *Cic. Polyb. Plin. & al.*

¶ Carthago vetus urbs fuit Ilercaonum, in Hispania, nunc vicus *Cantavieja* dictus, in Aragoniae regno, versùs confinia Cataloniae & Valentiae, in colle, medius inter Terulom & Dertusam. Alii tamen credunt fuisse ad ostia Sicoris in Iberum, ubi nonc Mequinenca castrum Cataloniae.

Carthago nova, quae & Spartaria, à sparti copia cognominata, *Cartajena*, urbs Hisp. Tarracon. in ora Contestanorum, cum porto amplo, in regno Morciensi, à Murcia urbe 10. leuc. in ort. à Valentia 33. in merid. episc. sub Archiep. Toletano, ab Hasdrubale condita. Cujus mem. Ovid. io epist. 7. *Polyb. Plin. Liv. & al.*

Nec nova Carthago, nec te crescentia tangunt
Mœnia.

¶ Cartago nova, *Cartagena*, Gallis *Cartagene*, 6. leucis distat à Murcia in austrum, & totidem a Scombraria promontorio in occasum. Arcem habet permunitam & portum amplissimum et tutum. Ibidem et scombrorum piscatio opuleora, à quibus insula objecta, quae portum claudir, Scombraria dicitur; estque prope Virgitanum sinum.

¶ Cartago nova, et Cartagena nova, *Cartagena nueva*, urbs maritima Americae meridionalis, in novo regno Granatensi, episcopalis sob Archiepiscopo S. Fidei de Bogota. Gaudet portu tuto et capacissimo; estque permunita com duobus fortalitiis, licet aliàs capta et devastata fuerit ab Anglis. Ab ipsa regio adjacens dicitur *Governacion de Cartagena*, Guberoium Cartaginis novae. *Cic. Plin. & al.*

Cartheia, Cartaea Steph. Cartha Ovid. Carteja Melae, Ptol. et Plin. quae et Tartessus Plin. Strab. Melae et al. *Tariffa*, testibus Curione, Mariana, et Becano, *Algezira* Morali, cui magis fido, orbs Hisp. Baet. eversa, eatra fauces freti Herculei, media ioter Calpen ad ort. et Tariffam (quae nova Belo dici potest) ad occ. 2. leue. cum dimidia. Haec caput Olcadum fuit, teste Liv. ab Arganthonio (qui annos 300. vixisse traditur) condita. Cum regia Maurorum esset, et quidem munitissima, ab Hispanis obsessa anoo sal. 1344. hostibus victis recuperata fuit, nunc prorsùs jacens. Ejus mem. Ovid. lib. 10. Meram.

Namque sacer nymphis Carthea tenentibus arva.

Sil. lib. 3.

Arganthoniacos armat Carteja nepotes.

Fuit et Cartheja Ptol. urbs Ceae ins. Ovid. lib. 7. Metam.

Transit & antiquæ Carthejæ mœnia Cęa.

¶ Cartheja, seu, et meliùs, Carteja, urbs Bastulorum, in Hispania ad fretum Herculeum, *Algezira*, urbs eversa, Morali et aliis testibos, quanquam non desint qui credant ipsam fuisse ubi nune *Gibraltar*. Hujus via supersunt rudera: portu tamen gaudet commodo et capaci intra fauces freti Herculei versùs ortum, 2. leucis a Calpe in occasum, et 4. a Tariffa in ortum. Alias regio titulo decorata fuit per aliquot tantom anoos, dum io ea permaneret filius Miramolini seu Regis Marroci, et ad Cartejam caesus fuit Cnejus Pompejus Magni filius, ea praelio ad Mundam profugus.

Carthesa urbs fuit episc. in Hisp. finib. Asturum, cujus S. Esychius Episcopus foit. *Lib. Conc.*

Car-

Scrip. Gall. Carthusia, *la Chartreuse*, eremus Gall. Narbonensis, in Delphinato, intra montes, apud Granopolim urb. ubi cœnobium primum & clarissimum Carthusianorum, à S. Brunone Ordinis Carthusiani auctore ædificatum, unde toti Ordini nomen inditum.

¶ Carthusia, *la grande Chartreuse*, eremus est intra montes altissimos, 4. leucis à Gratianopoli in Boream, Camberiacum versùs 5. prope confin. Sabaudiæ, ubi incunabula Carthusiani Ordinis, & in eo semper commoratur Prior Generalis Ordinis. Sic dicta fuit à Carthusia vico, *Chartrous*, ei adjacente.

Plin. Cartris, penins. & prom. Cimbrorum, *Seagen*, opp. & prom. Daniæ, contra Norvegiam.

Ptol. Caruancas, *Brenner*, teste Pyramio, mons Norici, in Comit. Tirolensi. Al. est pars Alpium Juliarum, Japodes & mare attingens, apud Hilriam.

Ant. Carou, *Grave*, opp. Germ. infer. ad Mosam fluv. in Geldriæ Duc. medium inter Genepiam & Megam 2. leuc. quot à Noviomago. Al. est *Carvehun* pag. inter Mosam & Rhenum, quod magis probatur. Caruonis aliis legunt.

¶ Carvonis Antonino, nunc *Grave*, oppidolum permunitum Belgii, in Brabantia, ad Mosam fluvium, Cuicanæ regiunculæ caput, 2. leucis a Genapia, & 5. a Boscoduco in ortum; subestque dominio Hollandorum, seu Belgii uniti a plurimis annis.

Strab. Carura opp. fuit Phrygiæ in conf. Cariæ, inter Ephesum ad occid. 740. & Holmos ad ort. 920. stad. teste Strab. Est & Carura orbs Paropanisadarum præcipua. Vide Ortospana.

Strab. Carystus, *Carysto* etiam hodie, teste Soph. urbs Eubϙę littor. in ora australi, episc. sub Archiep. Atheniensi, inter Leonem prom. & Caphareum, à Chalcide orbe primaria ad 70. mill. pass. in Eurum, à Geræsto prom. 25. Hic Briareus gigas colebatur. (Titanes enim in Eubœa regnasse feruntur.) Marmore abondat, quod Carystium nominatur. Hinc Carystius nom. gent. De Carysto Luc. lib. 5.

Qua maris angustas fauces saxosa Carystos.

Caristeus etiam nom. gent. Ovid. lib. 4. fast.

Quaque Carysteis frangitur unda vadis,

Hic error insignis Thel. Ling. Lat. vitandus, Carystum inf. unam ea Cycladibus facientis.

Scrip. Scot. Casa candida, urbs Scotiae, quæ & S. Ninianus, & Lucopibia. Vide Candida casa.

Prov. Rom. Casale, & Casalensis urbs, olim Sedula ex urbis annalibus, urbs Liguriae, ad Padum fluv. episc. sub Archiep. Mediolanens. inde 40. mill. pass. cum arce firmissima, recens a Ducibus Mantuanis extructa, Montisferrati caput, & conventus juridicus, inter Ticinum & Taurinum 35. mill. pass. inter Alexandriam 16. & Vercellas propiores 20. vulgò *Casale*, & ad aliorum Casalium differentiam, *Casal di S. Vaso*, à D. Evasio ejus patrono cognominata, & episcopali sede à Sixto IV. Pont. Max. donata.

*¶ Casale, *Casal*, urbs permonita Italiae, alias Bodincomagus dicta a Liguribus, & Industria a Romanis, ubi alias Veliatea populi. Celebris facta est hisce ultimis temporibus obsidionibus suis & clade Hispanis illata anno 1640. a Gallis, Harcurio Duce; aegre babitata propter cœli inclementiam.

¶ Casale majus, *Casal maggiore*, oppidum amplum Italiæ, in Ducatu Mediolanensi & agro Laudensi, prope Padum fluvium, & in limite Ducatus Mantuani & agri Parmensis.

¶ Casale Pusturlengum, *Casal Pustarlengo*, oppidum amplum & cultum Italiae, in Ducatu Mediolanensi & agro Laudensi, medium ferme inter Laudem Pompejam & Placentiam.

Ptol. Casalus sinus, *Golfo di S. Fiorenzo*, Pineto teste, sinus Corsicę, in ora Boreali, sic ab arce S. Florentii (ubi sedes est Episcopi Nebiensis, Nebio urbe non longè excisa) ibi sita denominatus. Sed Casalus sinus non in ora Boreali, at in occidua apud Sagonam urbem eversam a Pt. describitur, & vulgò *Golfo di Genarea* nominatur.

Casalus sinus Brietio est *Spiaggia de Cesari*, Magino autem est *Golfo di Calvi*, in parte occidentali insulae Corsicae, quod forsan probabilius, estque inter Sagonam & Nebium.

¶ Casanum, *Casan*, urbs Tartarorum, in ditione Moscovitica, a Joanne Basilio capta, expulsis Regibus. Sedet ad Casanum, qui mox cadit in fluvium Volgam; estque primaria regni cognominis, inter Bulgariam & Cemmistos.

¶ Casbinum, *Casbin*, urbs Persiae, vetus Regum sedes, cultissima & perampla, in provincia *Ayrach*, 260. milliaribus distat ab Haspahamo in Boream versùs Caspium mare: &, multi credunt fuisse Ecbatanam antiquorum. Vide ibi.

¶ Cascale, *Cascaes*, oppidum Lusitaniæ, in ora Oceani, cum arce satis munita, prope promontorium Lunæ, quod vulgò *Capo de Roca sintra*, ad ostium Tagi, 5. leuc. infra Ulisipponem in occasum.

Cascandrus apud Plin. ins. est deserta, magaritarum piscatione celebris, sicuti & Tilos ins. Arabiae. *Plin.*

Cascantum, *Cascante*, opp. Hisp. Tarracon. apud Iberum fluv. in Navarræ regno, juxta Aragoniae fines, inter Cæsaraugustam ad ort. 12. & Calagurrim ad occ. 7. leuc. proximum Tutelae urbi, inter illam & Turiasonem 2. leuc. Pop. Cascantenses Plin. *Ant.*

¶ Cascantum, oppidulum parvum Navarrae, ad amnem *Queiles*, in Præfectura Tudelensi, & inter Tudelem & Turiasonem, via 2. leucis ab Ibero fluvio.

¶ Cascia, *Cascia*, oppidum Italiae, in ditione Pontificia; in Umbria, versùs Apenninum & confinia regni Neapolitani, inter Reate & Nursiam, intra colles.

¶ Caserta, *Caserta*, urbs est parva Italiae, in regno Neapolitano & Campania felici, prope Vulturnum fluv. Principatus titulo gaudet gentis Gaetanorum, ad radicibus montis Tifatæ, episcopalis sub Archiepiscopo Capuano, 6. milliaribus distat à Capua in ortum, & paulò minus à Calatia in austrum; estque parvi circuitus.

* Casilinum, & aliquibus Cassilinum, *Castelluccio*, vel *Castelazzo*, Leandro & Sanfelicio testibus, colon. et opp. olim, nunc pag. Campaniae, ubi Casilinus fluv. in Volturnum excipitur, a Capua 16. mill. pass. Sinuessam versùs in austr. distans. Apud Casilinum 30000. Gothorum à Narsete caesos Agathias lib. 2. scribit. Hinc Casilinus nom. gent. Sil. lib. 12. *Cic. Liv. Ptol.*

-atque aquavit mœnia terrę.

Post Casilina sibi, maltam oblactatas iniquis.

(* Manutc. Seld. Κασιλινον.

¶ Casilinum hodie est Capua, testibus Sansone, Brietio, et aliis, urbs archiepiscopalis Campaniae, *Capua* vulgò, ad Vulturnum fluvium sita, cum arce munita, 2. milliaribus à veteri Capua distans. Casilinus etiam dictus fuit Vulturnus Vibio Sequestre. Sed quid sit pagus *Castelluccio* in illo tractu, neque ego potui scire ab incolis, cum illas partes lustrarem anno 1667. Vide Capua.

Casimomagum, seu Casinomagum ex al. cod. Salomscum Anton. teste Welsero, *Causalion*, opp. Gall. Narbonensis in Lingua Occitana, inter Tolosam ad occ. et Pontiopolim ad ort. *Tab. Peut.*

¶ Casimomagum, seu Casinomagus Sansoni, fuit oppidum inter Tolosam et Lactoram, ubi nunc oppidum *Conlogne*, in Verdunensi regiuncula Vasconiae, 7. leucis a Tolosa in occasum.

Casinum, Cassinum Liv. et Columel. *Cassino*, colon. et urbs olim episc. Samnii, in Latii Campaniæque conf. ad montem Cassini radices (super quo clarissimum Benedictinorum cœnobium constructum est) excisa, apud Fanum San. Germani oppidum ex illius ruinis extructum, ubi multa manent suae magnitudinis vestigia, inter quae theatrum, inter urbem Romam 72. et Neapolim 48. mill. passibus occurrens, Aquino propinquum ad 5. mill. ad fluv. cognominem memor. Silio libro 12. *Plin. Liv. Sil. & al.*

Haud inamatus ager, nymphisque habitata Casini
Rura evastantur.

¶ Casinum, *Monte Cassino & Cassino*, Gallis *le Mont Cassin*, urbs fuit Volscorum in Latio, juxta confinia Campaniae, nunc autem in provincia Terrae Laboris in regno Neapolitano. Ex ejus ruinis crevit oppid. S. Germani, *S. Germano*. Ibi cœnobium quadratum pulcherrimum in colle, ubi incunabula Ordinis S. Benedicti, 6. milliaribus ab Aquino, 52. à ditione Pontificia in ortum, et 5. à Liri fluvio.

Casium, opp. apud mont. Casium Palæstinae, (non Arab. pet. ut in Thes. Ling. Lat.) ubi Pompeii sepulchrum: quod et Cassium apud Ant. scribitur gem. *s*, sicuti et Cassius mons, cujus incolae Cassiotae vafri et versuti babiti sunt, ut ex eis adagium ortum sit, *Cassioticus nodus*, apud Suid. et Diogenian.

¶ Casium, seu, et melius, Cassium, oppidum fuit Ægypti, prope confinia Palaestinae, in Augustamnica prima provincia, et ad radices montis Cassii, intra Ostracinam et Gerrhum, et in ora, ubi Sirbonis palus

in mare Mediter. se exonerat. 50. milliaribus distat à confinio Arabię; fuitque antea urbs episcopalis sub Patriarcha Alexandrino.

Hero. Plin. Strab. & al. Casius, mons Palæstinæ (non Arabiæ, ut in Thes. Ling. Lat.) in Ægypti conf. mons ingens apud Ostracinam urbem, à Pelusio urb. 300. stad. in Bor. distans, inter mare nostrum & sinum Arabicum ad 125. mil. pass. extensus, ubi Pompeii magni ibi interfecti sepulchrum. Hinc Casiotis regiuncula, non Arabiæ petreæ, ut in Thes. Ling. Lat. sed Palæstinæ. Memor. illius Lucan. lib. 8.

Nec tenuit Casium nectarno lumine montem.

Hic templum Jovis erat, ex quo Jupiter Casius cognominatus.

¶ Casius, qui & Cassius, mons est Ægypti, in ora littorali, in Augustamnica regione, prope Sirbonis paludem & confinia Palaestinae, 35. milliaribus à Pelusio in ortum; extenditurque versùs limites Arabiæ Petreæ. Ibi alias Cassium urbs. Mons nunc *Larissa* dicitur, Theveto teste.

Plin. Sol. Ptol. Casius alter, mons Syriae, mare Syrium inter Ciliciam & Phœnicem attingens, *Lisea* seu *Lizà*, teste Nigro, Antiochiae urbi & Lydiae finitimus. Cujus summitas duo de viginti mill. pass. continet, ita ut ex vertice sol adhuc 4. vigilia noctis oriens conspiciatur, ac eodem tempore dies sit ad ortum, nox ad occ. teste Plin. Ex eo Casiotis reg. nominatur, in qua urbes Antiochia, Seleucia, Lydia, & Epiphania, Marathus, Antaradus, & aliae.

Thuc. Hero. Casmene, *Comiso*, teste Aretio, opp. Siciliae mediterr. apud Acras, inter Syracusas urb. & Terram novam opp. in ora australi ad 25. mill. pass. distans, sed Faz. non longè hoc opp. jacere scribit.

¶ Casmene, & Casmena, oppidum Siciliae, aliàs à Syracusanis conditum, nunc *Scicali*, Brietio & aliis testibus; estque ad amnem cognominem, in valle Neçtina, Magino autem est *Scioli*. Distat ab ora 50. milliaribus, & totidem a Neçto in occasum: & nunc fere in ruinis jacet.

Plin. Ptol. & al. Casos, & Casus, *Casso*, teste Soph. ins. maris Ægei, una Sporadum, teste Plin. inter Sammonium promont. Cretæ 30. & Carpathum ins. in Caec. vergentem ad 20. mill. pass. ut scribit idem Plin.

Virg. Vib. Seq. Casperia, *Aspra*, opp. olim, nunc pag. Sabinorum, apud ortum Himellae flum. Casperula Silio, a Narnia 12. mill. pass. ab Interamna ferè totidem, inter Ocriculum & Reate 16. Ejus mem. Virg. lib. 7. Æn.

Casperiamque colunt, Forulosque, & flumen Himellæ.

De Casperula Sil. Lib. 8.

Hanc Amiterna cohors, & Bactris nomina ducens
Casperula.

Plin. Ptol. Caspiae portae, urbs Mediae, in Parthiae conf. illam ab hac separans, haud procul à Caspio mari; Caspia claustra Tac. a Rhagis diei itinere distans, teste Arriano, ab Ecbatanis 20. in ort. teste Plin. Hecatompylum versùs 245. mill. pass. Al. non urbs, sed angustia montis Tauri, per quam in ulteriorem Mediam transitus est.

¶ Caspiae portae sunt angustiae intra montes, ubi facilior transitus inter Mediam & Parthiam, in regno Persarum. Dicuntur *les portes de Tesfin* a quibusdam.

Plin. Caspii, pop. Asiae, in Hyrcania, quorum reg. Caspiana Strab. dicitur, ubi canes saevissimi, teste Pomp. Mela, *Strama*, teste Castal. mari attingens, quod propterea Caspium dicitur. (Quod veteres Oceano Scythico communicare crediderunt. Sed Macrob. lib. 2. cap. 9. scribit illud ab Oceano non derivari, prout à recentioribus compertum.) Sunt & Caspii montes ejusd. reg. in Caspium mare desinentes. Strabo Caspios parentes cum annum 70. attingunt fame necare refert. Horum mem. Virg. lib. 6. Æn.

Hujus in adventu jam nunc & Caspia regna
Responsis horrent Divum.

Claud. lib. 3. de rap. Proserp.

Si tu sancta Ceres, & te non Caspia Tigris
Edidit.

¶ Caspii fuere populi in Hircania. Sunt & Caspii montes, à Septentrione in meridiem valde extensi, inter Armeniam majorem & Mediam.

Caspingium, oppidum Batavorum; prope Vahalim fluv. nunc castrum dictum *Giessenburg*, teste Cluverio, inter Goricum & Dordracum, in Comitatu Hollandiae.

Ptol. Caspira, (non Caspitus, ut in Thes. Ling. Latin.) *Caspetir*, teste Mercat. urbs Indiae citer.

¶ Caspium mare nomen habet à Caspiis populis; diturque etiam Hyrcanum ab Hyrcanis; aliasque in quatuor sinus distributum fuit, nempe in Scythicum, Albanum, Caspium, & Hyrcanum, nunc vulgò *mer Caspie*, seu etiam *mer de Sala* ab urbe *Salacinite* in ora, & *mer de Baca* ab urbe cognom. in Media, & *de Tabarestan*. Ab Armenis dicitur *mer de Giorgiam*, à Persis *Kursum*, seu *Darie Gueylani*, à Russis *mare Gualenskoi*, et ab Italis *mare Caspio, e di Bacu*. In illud se exonerant plurima flumina, Rha, Jaxartes, Oxus, Cyrus, Araxes, in longitudinem ad 800. millia passuum extenditur. Latitudo autem vix 650. passuum millia implet. Varia ejus nomina lege apud Texeiram, ubi notat hieme magna ex parte concrescere. Habet ad Boream Tartariam desertam, ab ortu Usbechiam seu *Mauralnahar*, ab occasu Georgiam, et ad meridiem regnum Persarum.

¶ Cassanda, *Cassandt*, et *Cassant*, insula Belgii in ora Flandriae et ex adverso Zelandiae et Flissingae urbis. Arcem habet cognominem et permunitam, captam à Batavis quibus etiamnum paret. Vix una leuca distat à Slusa, et 4. à Brugis in ortum.

Plin. Pauf. Ptol. & al. Cassandrea, Ptol. simpliciter *Cassandria* adhuc, Soph. teste, dicta, prius Potidaea, teste Steph. urbs Macedon. marit. ad sin. Thermaicum, inter Thessalonicam et Canastraeum prom. olim episc. nunc metrop. Sic à Cassandra Priami filia dicta. De qua Virg. lib. 2. Æneidum.

Tunc etiam fatis aperit Cassandra futuris.

Prov. Rom. Cassanum, *Cassano*, urbs magnae Graeciae, in Lucaniae conf. episc. inter oram littor. et Summuranum, sive Castrovillarium 6. mill. pass. Vide Cosanum.

¶ Cassanum urbecula est regni Neapolitani, in Calabria citeriori, episcopalis sub Archiepiscopo Consentino, juxta amnem *Liono*. Distat 20. milliaribus a Rossano in Boream; estque parvi circuitus.

¶ Cassanum, *Cassano*, oppidulum Italiae, in Ducatu Mediolanensi, ad Adduam fluvium, alias frequens, 55. milliaribus à Crema, et 12. à Bergomo.

¶ Cassella, *Cassel*, urbs Germaniae, in Franconia; Lantgraviatus Hassiae caput. Vide Cassilia.

Front. Cassentinum, sive Casuentinum, opp. olim et col. Hetruriae, excisum, cujus ager in territ. Aretino adhuc *Casentino* nominatur.

Cæs. Cassi, pop. Britanniae, apud Cattieuchlanos, *Gasserer* nunc Glareano, at * Camd. *Caishow*; sed *Caishow* Cattieuchlani esse videntur. (* Camden. ait in regiuncula *Caishow* servari nomen Cassiorum, quos etiam Cattieuchlanos vocat, vulgo *the Hundred of Caishow*, in Comit. Hertfordiens.

Cic. Cassia via olim à Clusio Florentiam perducebat, uti ex antiquo marmore in urbe Mont. Politiani reperto legitur.

¶ Cassianum, *Cassian*, urbs ampla Persidis, in provincia *Hierach*. Distat circiter tridui itinere ab Haspahamo in Boream, versùs mare Caspium, estque in perpulchra planitie.

Prov. Rom. Cassilia, et Casella, *Cashel*, urbs Hiberniae archiep. et Momoniae reg. orae australis metropolis, inter Waterfordiam, et Limericum umbilicum Hiberniae 25. mill. pass. sub qua episcopatus Lismorens. Limericens. Rossens. Corcagiens. Waterfordiens. Aunensis sive Emiliens. et Clonens. numerantur. Scribitur etiam Cassilium: quo nomine etiam urbs Hassiae in German. primaria *Cassel* nominatur. Vide Stereontium.

¶ Cassilia urbs est Momoniae, ad Suirium fluvium, in Comitatu Tiperariensi. In colle sedet, estque ampla et culta, et Archiepiscopali dignitate exornata ab Eugenio Papa. Male habita fuit hisce posterioribus temporibus ab Anglis.

¶ Cassilia, seu Cassella, *Cassel*, urbs est Germaniae probè munita, ad Fuldam fluvium, cum arce, ubi sedes Principis Landgravii Hasso-Cassellani, 12. leucis distat à Marpurgo in Boream, et 11. a Paderborna in occasum. Dicta fuit etiam Castellum Cattorum et Stereontium. Vide ibi.

Lib. Nor. Cassiliacum, *Romakessel*, opp. olim, nunc pag. Rhaetiae, à Schonga opp. 3. leuc. in Bor. Augustam versùs 8. a Lansberga 2. in via ab Augusta ad Oenipontem occurrens. Sic à B. Rhenano indigitatur.

Vet. Insc. Cassinatium, Casini reperta, genit. est plur. pop. enim Casini Cassinates olim dicti sunt.

Plin. Cassinum, urbs Latii excisa. Vide Casinum.

Ptol. & al. Cassiope, *Joannina*, urbs in Thesprotia reg. olim episcop. sub Archiepisc. Naupactens. *Cogaiza* Nigro. Sed

Leoni-

Leonico fides habenda, qui Cassiopejam vocat, eamque nunc *Joannina* dici restatur. Cassiope altera, opp. olim, nunc [pag.] Corcyrę ins. vulgò *S. Maria di Cassopo*, teste Soph. a Brundusio & Tarento urbibus Italię 1700. stad. distans, teste Strab. Pop. Cassiopaei Plin. Hinc Cassiopejus. De Cassiope Prop. lib. 1. eleg. 17.

Nec mihi Cassiope solito visura carinam.

¶ Cassiope, *Cassiopo*, urbecula est Epiri, in regiuncula Cassiopaea dicta, in montanis, versùs Macedoniam. Cassiope alia urbs Epiri, in Almena provincia, versùs oram littoralem. Nunc *Joannina* dicitur; estque alicujus momenti: ambę sub dominio Turcarum.

¶ Cassipa, *Cassipa*, lacus Americae meridionalis, in Paria regione. In fluvium Orenocum se exonerat; estque inter Orinocum & lacum Parime dictum.

Plin. Mol. Cassiterides, Cattiterides Strab. & Ptol. ins. Hispaniae Tarracon. Callaicis adjacentes, plumbo divitea, quas scriptores varie indigitant. * G. Camd. nunc *Silly*, seu *Sorlings*; sed *Silly* Gallię, *Sorlings* Britanniæ potius adjacent. Olivar. *Bisarga*, al. *Zizarga*, quod magis probo; hæc enim à Caronia urbe Gallaeciae 7. tantum leuc. distat. De eis Poeta quidam lib. 7. itiner.

-Vena qua divite profert
Cassiteris nitidum plumbi non una metallum.

¶ * Camdeno *Silly & Sorlings* unum idemque sunt, sicut & aliis.

¶ Cassiterides Nonnio, Cluverio, & aliis sunt insulae quæ Trileuco promontorio Galaecię objacent, quarum una ad occasum *Zizarga*, alia ad ortum *Isla de S. Ciprian* dicta, in ora Boreali Gallaecię regni, & in Oceano Cantabrico. De ipsis tamen magna quæstio inter Scriptores. Credit Camdenus Cassiterides esse ins. *Silly* seu *Sorlingues*, sed probabilius fuisse in ora Gallaeciae, ubi duae insulae praecipuae, & aliquot aliae minores, quae verius scopuli.

Cassium, *Caso*, opp. parvum Liguriae, in agro Ticinensi, inter Silvanum & Castrum novum oppida 2. mill. pass. à Ticino 18. à Dertona 7. Cassios autem Plin. fluv. Albaniæ.

¶ Cassovia, *Caschaw* incolis, *Cassovie* Gallis, urbs Hungariæ superioris caput, & Comitatus Abanvivariensis præcipua, juxta rapidum fluvium Kuonertum sita, & probe munita, 4. milliaribus ab Eperia in austrum, & 11. ab Agriâ in Boream. Subest dominio Imperatoris tanquam Regis Hungariae. Est tamen libera, & sui pene juris, sex leucis distans à Monte Carpatho.

¶ Cassubia, regio Germanię, in Ducatu Pomeranię ulterioris, vulgò *Cassuben & Cassubie*, inter mare Balticum & Prussiam, ac inter Ducatus Stetinensem & Wendensem; gaudetque etiam titulo Ducali. Ibi urbes præcipuæ Colberga, Coslinum, & Belgardia. Eam possidet Elector Brandeburgicus ab aliquot annis.

Ptol. Plin. Castabala urbs fuit Ciliciae episc. sub Archiep. Anazarbeno, & Patriarch. Antiocheno, in mediterr. Mopluestiæ finitima, in Syriae conf. Pop. Castabalensea, canes aleotes ad bellum.

¶ Castabala, urbs Ciliciae Campestris, versùs oram littoralem sinus Issici, inter Anazarbum & Adanam.

Paus. & al. Castalius, fons & mons Phocidis, inter Delphos & Parnassum, mons celebris apud Poetas, pars Parnassi, fons musis sacer,) qui & Caballinus nomen habet) à Castalia virgine, quam fugientem Apollinem in fontem versam fabulantur, dictus. Hinc Castalius num. gent. Virg. lib. 3. Georg.

Castaliam molli divertitur orbita clivo.

Castania, *Castellaneta*, urbs Lucaniae, in Salentinorum conf. episc. sub Archiep. Tarentino, media inter Mateolam ad occ. & Tarentum ad ort. 18. mill. pass. Motulae proxima ad 6.

¶ Castanovitium, *Castanovitz*, arx Croatiae in ditione Turcica, ad fluvium Unnam, 3. leucis a Siscia, & 4. à Petrina in ortum, versùs confinia Croatiae Austriacae.

Strab. Castaon, *Cazorla*, teste Mor. cum Gomesio, oppid. Hisp. Baet. inter Ubedam urb. et Seguram opp. ad ort. 6. leuc. Sed Henr. Coquo et Car. Clusio est *Villa nueva d' Alcaraz*, opp. amplum Hisp. Tarracon. haud procul à mont. ex quo Baetis fluv. profluit, inter Cyntiliam urb. 17. et Linares opp. 20. leuc. ubi plumbum proveniebat. Hoc opp. ubi plumbum effoditur in Thes. Ling. Lat. Carthaginis novae, proximum dicitur, cùm inde maximè distet, in Baetica situm.

¶ Castaon, aliis Castulo, *Cazorla*, est ad Baetim fluv. in Dioecesi & regno Toletano, sed in confinio Vandalitiae, ubi aliàs Oretani populi. Vide Castulo.

¶ Castella, *la Castille*, Hispanis *Castiglia*, regnum Hispaniae amplissimum, in duas partes divisum, in Castellam veterem, *Castiglia la vieja*, quae versùs Septentrionem, cujus caput Burgi, & in Castellam novam, *Castiglia la nueva*, seu regnum Toletanum; quae versùs Meridiem, cujus primaria alias Toletum, & nunc Madritum. Castella autem habet à Septentr. Asturias et Biscajam, ab Oriente regna Navarrae, Aragoniae, Valentiae, & Murciae, à Meridie Andalusiam, & ab Occidente Estremaduram & regnum Legionis.

¶ Urbes Castellae Veteris:

Abula, *Avila*.	Burgi, *Burgos*.
Calaguris, *Calahorra*.	Oxoma, *Osma*, quae & *Borgo d'Osma*.
Calciata, *la Calzada*, seu *S. Domingo de la Calzada*.	Segovia, *Segovia*.
	Vallisoletum, *Valladolid*.

Urbes Castellae novae:

Calatrava, Calatrava.	*Conca*, Cuenca.
Civitas Regium, Ciudad Real.	*Madritum*, Madrid.
	Seguntia, Siguenza.
Complutum, Alcala de Henares.	*Toletum*, Toledo.

¶ Castella aurea, *Castiglia de oro* Hispanis, *Castille d'or* Gallis, pars Americae meridionalis, inter Isthmum Pananae, Peruviam, & Venezuelam, a Castellanis antea detecta, & sic denominata. Nunc autem Terra firma dicitur, vulgò *Tierra Ferma* dicta, Gallis *Terre ferme*. Subest dominio Hispanorum. Vide Terra firma.

¶ Castellana, *Castellane*, oppidum Galliae, in Provincia, ad Verdonem amnem, versùs montes, 2. leucis à Sanitio in austrum.

¶ Castellaneta, *Castellaneta*, urbs regni Neapolitani, episcopalis sub Archiepiscopo Tarentino, cum titulo Principatus, ad fluvium Talvum, in provincia Hydruntina. Distat 9. milliaribus ab ora sinus Tarentini. Vide Castania.

Castellani pop. Hisp. Tarracon. in Catalaunia, quorum tractus Ducatus est Cardonae, teste Varrerio cum Villan. est autem *Cardona* opp. inter Salsonam 2. & Minoristam urbem 3. leuc. ab Ilerda 10. Bor. versùs, ubi mons est copia salis colorum varietate respersi celebris.

¶ Castellani populi fuere inter Ausetanos & Cerretanos, versùs Besidam & Bergam oppida Cataloniae, ad radices Pyrenaeorum, & prope Cardonam etiam protendebantur.

¶ Castelletum, *le Catelet*, oppidulum Galliae probè munitum, in Picardia regione & in confinio Hannoniae & Cameracensis tractus, ad fontes Scaldis fluvii, 5. leucis distat à Perona; estque medium inter Cameracum & Fanum S. Quintini.

¶ Castellio, *Castillon*, oppidulum Galliae, in Petragoricensi provincia, ad fluvium Duranium, ubi Angli victi, & grandi clade affecti à Gallis anno 1451. sub Carolo VII Rege. Distat 3. leucis à Liburnia in ortum, & totidem à Fano S. Fidei in occasum.

¶ Castellio ad Lupiam, *Chastillon sur Loing*, oppidum lepidum Galliae, in Vastirio tractu, cum castro in colle, ad Lupiam amnem, & antea Ducatus titulo insignitum. 4. leucis supra Montargium in meridiem distat, et 6. à Ligeri fluvio.

¶ Castellio ad Mattonam, *Chastillon sur Marne*, urbecula Franciae, in Campania superiori, ad Matronam fluvium sita, vix 3. leucis ab Epernaco in occasum, & 7. à Remis in austrum.

¶ Castellio ad Sequanam, *Chastillon sur Seine*, urbs Galliae satis culta, in Ducatu Burgundiae, ad Sequanam fluvium, 16. leucis a Divione in Boream, et 13. a Lingonibus in occasum.

¶ Castellionensis lacus, *Lago di Castiglione*, lacus est Hetruriae, in agro Senensi, sic dictus ab oppidulo ei adjacente, *Castiglione di Piscaria*, inter Grossetum et ditionem Plumbinensem. Paulo post in mare Mediterraneum se exonerat, sub dominio Magni Ducis Hetruriae.

¶ Castellodunum, *Chasteaudun*, urbs Galliae lepida et culta, ad Laedum fluvium, octo leucis supra Vindocinum. Sita est in Belsia provincia, in eo tractu qui ab ea *le Dunois* dicitur, in dominio Ducis Longovillae. Distat à Rothomago 28. leucis in austrum, et totidem a Lutetia in occasum.

Castel-

Castellum Aquarum, quod & Aquæ, & Thermæ superiores, *Baden*, *& Ober Baden*, urbs Helvetiorum inter Tigurum 2. & Basileam 6. leuc. Helveticis, ubi comitia haberi solent Helvetiorum generalia.

¶ Castellum Aquarum, *Baden*, superius dictum, ad differentiam alterius, oppidum est Helvetiorum, ad Limagum amnem. Vide Aquæ Helvetiæ.

¶ Castellum Arianorum, seu Castelavium Auracium, *Castelnandary*, oppidum Galliae, in Occitania, celebre pugna ibi commissa anno 1632. Sedet in cole, 5. leucis à Carcassona, & 8. a Tholosa.

Ex Vet. Trad. Castellum Cattorum, *Cassel*, urbs Hassiæ primaria. Vide Stereontium.

¶ Castellum Durantium, *Castel Durante*, oppidum alias Italiae, in Ducatu Urbini, ad Metaurum amnem, ubi antea delitiae Ducum, & palatium superbum. Sed ab Urbano VIII. Barberino Summo Pontifice facta fuit civitas anno 1632. & dicta Urbanea, *Urbanea* cujus episcopatus unitus est eum Diœcesi S. Angeli Vadani. Vide Urbanea.

¶ Castellum Holmium, *Castelholm*, oppidum Sveciæ, & Alandiae insulae praecipuum, in mari Baltico, ad fauces sinus Bothnici, cum portu capaci.

Ptol. Amm. Castellum quoque Hunnorum, *Castellaun*, opp. Germ. sup. in Trevirensium ditione, à Simera opp. 2. leuc. in Bor. distans, à Treviris 9. in ort.

¶ Castellum Hunnorum, seu Castellaunum, oppidulum est tenue, in Palatinatu Rheni & in conf. Trevirensis ditionis, una leuca à Simmera, & 2. à Mosella fluvio.

Castellum Menapiorum, *Kessel*, teste Divæo, cum Hub. Leodio, *Kassel* vel *Cassel* aliis, opp. Belgii in Brabantia ad Mosam, in Geldriæ conf. inter Ruremundam & Venloam urbes Geldricas, inde supra 4. leuc. hinc ferè 2. dissitum, Hornę finitimum.

¶ Castellum Menapiorum, *Kessel*, oppidum est Gueldrię superioris, prope Mosam fluvium, & ab eo regio adjacens dicitur *T'landt van Kessel* incolis, *pais de Kessel* Gallis, inter Mosam & paludes *Peele*, versùs Brabantiam. Oppidum autem 4. leucis distat ab Horna in Boream.

Ant. Castellum Morinorum, *Kassel*, teste P. Divæo, opp. Belgii, in Flandria, inter Audomarum urb. Artesiæ ad occ. 3. & Hypras urb. Flandricam ad ort. 5. leuc.

¶ Castellum Morinorum volgo *Cassel* & *Mont Cassel* dicitur; estque lepidum oppidum in colle situm, 4. leucis ab Hypra, cum amplo territorio.

Vet. Inscr. • Castelon, *Castellon d Ampurias*, opp. amplum Hisp. citer. in Catalaunia, apud Emporias urb. olim in ora littorali, nunc oppidulum inter Gerundam supra 5. & Heleuam in Bor. supra 8. leuc. ab Emporiis fere 3.

¶ Castilio Stiverorum, *Castiglione delle Stivere*, oppid. munitum Italiae, intra limites Duc. Mantuani Gaudet arce non temnenda, & titulo Principatus Gonzagarum, cum regiuncula adjacente, quae proprio paret Principi, 12. milliar. distat à Piscaria; estque ferme medium inter Mantuam & Brexiam.

¶ Castilio Mantuanus, *Castiglione Mantuana*, oppidulum Italiæ, in Ducatu Mantuano, 15. milliar. a Mantua Veronam versus.

Laoni Chal. cand. Castoria, Castoria castra Anton. etiam vulgò *Castoria*, urbs episc. Maced. sub Archiep. Acridensi, apud lacum Lychnidum, Prileppo & Acbride urbibus propinqua.

Ptol. Castra alata, *Edenburgh*, urbs Scotiae regia. Vide Alata castra.

Plin. Castra Caecilia, *Cazeres*, opp. Lusit. preclarum, in Extremadura, teste Mor. inter Emeritam & Placentiam ad Bor. 12. leuc. quod & Casa Cereris, & Castra Caesaris alii interpretantur. Sed Varrerio est *Guadalupe*, opp. ejusdem reg. cum cœnobio praeclaro, inter Talabricam Zephyram ferè 14. leuc. à Castris Juliis 8. Prior interpretatio magis probatur Marianae.

¶ Castra Caecilia, *Caceres*, castrum alias Lusitanorum, nunc provincia Estremadurę, inter Augustam Emeritam & Caurium, in ampla planitie, 3. leucis a Tago fluvio, & 16. à Placentia, uti ab oppidulo Guadalupia in occasum.

Castra Catulina, *Tuln* Laz. opp. Norici in Austria, ad Danubium, à Vienna 7. leuc. in occ.

Spart. ¶ Castra Catulina, *Tuln*, oppidum est Austriae inferioris, ad amnem cognominem, qui una leuca infra in Danubium se exonerat.

Amm. Castra Constantia. Vide Constantia castra.

Plin. Mel. Castra Cornelia, Corneliana castra Cael opp. Africae, erant in ora inter Carthaginem & Uticam.

Castra exploratorum, * *Burgh upon sands*, teste G. Camd. oppid. olim Britannię secundae, in Scotia, apud Edimburgum urb. (* Camden. ait probabiliter esse locum non procul a Carleolo in Cumbria reg. quem vulgus *old Carlile* appell. alius autem (reclamante quamvis omnino distantia) *Drumbough* esse castrum ejusd. region. vicinum *Burgh upon sands*.

¶ Castra exploratorum, locus Brigantum. Camdeno & Speedo est *Burgh upon Sands*, id est, Burgus ad Sabulum, vicus Angliae, in Cumbria provincia, ad Itunae aestuarium, medius inter Carleolum & *Drumbeug*. In illo vico *Burg* obiit Eduardus primus Angliae Rex.

Castra Germanorum, *Brisen*, teste Mol. *Brezar* Marm. alius *Bersak*, opp. Maurit. Caesariens. marit. inter Juliam Caesaream, & Apollinis prom. ad occ. *Ptol.*

Castra Hannibalis, *le Castelle*, pag. magnae Graeciae, in littore, inter Scyliacium urb. & Lacinium prom. à Scyllacio 24. mill. pass. in ort. Esulae urbi proximus & Lacinio. *Plin.*

Castra Herculis, *Erkelens*, & *Hercklens*, urbs Germ. infer. in Geldriae Duc. in conf. Ducat. Juliacensis, inter Nuesium ad ort. & Ruremundam ad occ. paulò supra 4. leuc. à Colonia supra 5. *Amm.*

¶ Castra Herculis, *Erkelens*, oppidulum Gueldriae ditionis, insertum Ducatui Juliacensi, versùs Ruram amnem, 3. leucis à Juliaco in Boream, 7. à Colonia. A quibusdam dicitur Herculanum.

Castra Julia, *Trugilla*, urbs Hisp. Lusit. in Extremadura, inter Castra Caecilia & Guadalupam 8. leuc. Zephyrae propior, 5. leuc. distans ab Emerita 12. *Plin. Amm.*

Castra Mariana, *Camariana*, castrum insubriae, in agro Novariensi, à Novaria ad 5. mill. pass. Vercellas versùs: sed in vetustis monumentis hic locus Arcomarianum, quasi arcus Marianus nominatur. Vide ibi. *Trad. Anti.*

¶ Castra Mariana pagus est Ducatus Mediolani, in Italia, in planitie, distatque 5. milliaribus à Novaria in occasum Bielam versùs.

Castra Metallina, *Medelin*, oppid. praeclarum Hisp. Lusit. in Estremadura, ad Anam fluv. ab Emerita 6. leuc. in ort. ubi Anas fluv. conditus emergit post 7. leuc. Metallinensi. colon. Plin. Metallinum. Anton. *Ver. Ins.*

¶ Castra Metallina, seu Metallinum, oppidum fuit Lusitanorum, nunc autem Extremadurę provinciae regni Legionis, ad Anam fluvium. Sed hic fluvius non ibi conditus emergit post septem leucas, neque in alia parte Extremadurae, ut nobis hactenus fabulati sunt Hispani, cum revera Anas tantum spatio unius leucae in terram se abscondat prope fontes, in agro Lamitano, in Castella nova, & 8. leucis supra oppidum Calatravam dictum. Vide Metallinum.

Castra Posthumiana, *Castro el Rio*, teste Moral. *Castra del Fiume* Marianae, opp. Hisp. Baeticae, in Vandalitia, apud Saltum fluv. a Corduba 24 mill. pass. Granatum versus in ort. apud Vaenam opp. 2. leuc. dissitum. *A. Hir.*

¶ Castra Posthumiana, vulgò *Castra el Rio*, oppidulum est Vandaliriae, 2. leucis à Vaena in occasum, & 5. a Corduba in ortum.

Castra vetera, * Vetera Ptol. *Santen*, urbs Germ. infer. ad Rhenum, in Ducat. Clivensi, inter Wesaliam & Calcariam 2. leuc. à Clivia 4. in austrum. Vide Vetera, (* manusc. Selden. I.ʷ γτρ π.) *Tac.*

Castra Vitelliana, *Medelin*, testibus Moral. & Varrerio. Vide Castra Metallina. Ortel. in Hisp. Baetica reponit, cum in Lusit. sit. *Vet. Ins.*

Castra Ulpia, *Ulpen*, sive *Alpen*, oppid. Germ. infer. in Ducat. Clivensi, apud Santhas & Bercam, inter Wesaliam ad ort. & Geldriam opp. ad occ. 2. leuc. Simlerus *Cleve* interpretatur, quae veterib. Clivensis arx, nunc Clivia, Ducatus Clivensis caput, à Noviomagò urbę primaria Geldriae 3. leuc. in austrum. *Ant.*

Castrimonium, Castrimonienses Plin. *Castra*, teste Ortel. opp. Latii, in finibus Hernicorum, quod Ortel. inter Ferentinum, Signiam, & Soram statuit, urbes Latii, quas tamen ipse Ortel. Campaniae attribuit: deinde Signia longius abest, cum inter illam & Ferentinum Anagnia occurrat. *Ver. Ins.*

¶ Castrimonium, oppidum Volscorum, in Latio, nunc forsan *Castra*, in Campania Romana, versùs Lirim fluvium et conf. regni Neapolitani, medium inter Aquinum et Pipernum, 12. milliaribus ab Alatrio, et totidem à Sora in austrum, 20. autem à Signa in ortum.

Castrum, *Castra*, urbs episc. gemina, una Hetruriae, *P. ov.*
inter

Rom. inter Suanam ad occ. & Tuscaniam ad ort. 12. mill. pass. Duc. Farnesiorum. Altera in Salentinis, ab Hydrunto 10. mill. pass. in aust.

¶ Castrum, *Castro*, urbs fuit Hetruriæ, Ducatus Castrensis caput, Ducis Parmæ antea, munita, & episcopalis, sed ab Innocentio X. Pontifice Maximo funditus eversa & deleta fuit anno 1646. & ejus episcopatus Aculam translatus, erat juxta amnem Olpitam, 13. milliaribus ab ora maris Tirtheni, & paulò minùs à Soana in austrum, uti à Tuscania in occasum. Ab ea regiuncula adjacens dicta fuit *Stato di Castro*; estque inter agros Senensem ad occasum, & Urbevetanum ad Boream, Patrimonium D. Petri ad ortum, & mare Mediterraneum in austrum; nunc in ditione Summi Pontificis. Altera autem urbs Castrum dicta, in Salentinis, est Castrum Minervæ. Vide ibi.

¶ Castrum, seu Castrum Albiensium, *Castres*, urbs Galliæ in Occitania, ad Acutum fluvium, episcopalis facta anno 1317. à Joanne XXII. sub Archiepiscopo Bituricensi, 6. leucis distat à Carcassona in Boream Albigam versùs, à qua tot leucis dissita, & 10. a Tulosa.

Diod. Castrum, urbs Siciliæ excisa, apud Arcatam oppid. teste Fax. ab Aluntio 15. mill. pass. in Cæc. Patria Epicharmi.

¶ Castrum ad Laedum, seu Castrum Lidium, *Chasteau de Loir*, oppidum Galliç, in Cenomanensi provincia, ad Lædum fluvium. Sedet inter Turones ad 8. leucas, & Cenomanum ad 9. circiter, prope confinia Turonensis agri.

Liv. Castrum altum, *Castralia*, teste Beuthero, opp. Hisp. Tarrac. medium inter Saguntum ad merid. & Carthaginem veterem ad septentr. cæde Amilcaris memorabile, in regnu Valentiæ. Floriano autem est *Castel Serat*.

¶ Castrum Aragonense, *Castel Aragonese*, urbs Sardiniæ insulæ, in parte Boreali, sat ampla & culta, totiusque insulæ post Calarim prima, & probè munita, in ora littorali, prope ostia fluvii Aragonensis, cum portu satis capaci, 24. milliaribus distat à Sassari in Boream, 80. ab Arborea, & 100. circiter à Calari pariter in Bor. Alias Tibula dicta fuit.

¶ Castrum Bononiense, *Castel Bolognese*, oppidulum Italæ, in ditione Bononiensi, quanquam in Romandiola insertum, in via Æmilia, inter Imolam & Faventiam, sub dominio Summi Pontificis.

¶ Castrum Briandi, *Cattean Briant*, oppidum Galliæ in Britannia, versùs Andegavensem provinciam, 10. leucis à Nannetis in Boream, cum castro antiquo.

Castrum Britonum, *Dambritton*, opp. Scotiae, & emporium apud ostia Glotae fluv. ubi Levinum excipit, à Lomundo lac. & Grampio mont. 8. mill. à Glasquo urb. 12. in occ.

Script. Scot. ¶ Castrum Britonum, *Danbritton*, oppidum est Scotię, in Levinia provincia, cum arce munitissima, ubi Levinus fluvius cadit in Glottam fluvium. Distat 8. milliaribus à Glasco. Vide Dumbretonium.

¶ Castrum Caledonium, *Dunkelden*, urbs est Scotiae, ad Tavum fluvium, in Perthia provincia, versùs Atholiam regionem, 10. milliaribus à Perthia orbe in Boream. Est episcopalis sub Archiepiscopo S. Andreae; fuitque malè habita ab Anglis hisce ultimis temporibus.

¶ Castrum Cameracense, *Catteau Cambresis*, oppidulum Belgii, in agro Cameracensi, bellis hiuce deformatum, 5. leucis distat à Cameraco in ortum, & 2. a Landrecejo, ad Sellam fluvium.

¶ Castrum Francum, *Castel Franco*, oppidum Italiae, in ditione Pontificia & agro Bononiensi, & medium ferè inter Mutinam & Bononiam, prope Panarum amnem. Ei adjacet Arx Urbana, ab Urbano VIII. Pontifice Maximo extructa in tutelam confinii Status Ecclesiastici contra Mutinensem Ducatum.

¶ Castrum Gandulphi, *Castel Gandolfo*, oppidum Italię, in Latio. Vide Arx Gandulphi.

¶ Castrum Guelphum, *Castel Guelfo*, oppidulum Italiæ in Ducatu Parmensi & in via Æmilia. Paucis nunc constat incolis; estque prope Tarum amnem, & medium inter Parmam & Burgum S. Domnini.

¶ Castrom Gouterii, *Catteau Gontier*, oppidum Galliæ, in Andegavensi provincia, ad Meduanam fluvium, in limite Cenomanensis provinciae, & medium ferme inter Andegavum & Lavallium.

¶ Castrum Heraidi, *Chastelleraut*, urbs Galliae, in Pictaviensi provincia, ad Vignonam fluvium, Ducatus titulo clara, 6. leucis infra Pictavium, versùs Turones.

Virgil. Castrum Invi oppid. erat Hetruriae, inter Pyr-

gos & Centum cellas, inde 5. mill. pass.

¶ Castrum Invi erat oppidulum Rutulorum, in Latio, in ora littorali maris Tirrheni. Situm erat inter Antium & Aphrodisium, teste Brietio, non autem in Hetruria.

¶ Castrum Iphium seu Taxianum, *Chasteau d'If*, arx Galliæ in scopulo, in ora Provinciae, prope Massiliam urbem, undique mari cincta, parva, sed munita.

Castrum Minervæ, postea Crypta aurea, *Grottaria*, opp. magnæ Græciæ, in Calabria ulter. inter Hieracium ad merid. & Cauloniam ad Bor. 10. mill. pass. à Murgetia, sive à Fano S. Georgii 6. quot à littore.

¶ Castrum Minervae, *Castro*, urbs fuit Salentinorum, nunc regni Neapolitani, in provincia Hydruntina, episcopalis sub Archiepiscopo Hydruntino, in ora littorali maris Jonii, alias malè habita à Turcis, nunc utcumque reparata & munita, 6. milliaribus distat ab Hydrunto in austrum, 9. ab Alexano in Boream, & 16. à Japigio promontorio, centum autem & amplius a vico Grottaria dicto, in Calabria ulteriori. Varen.

¶ Castrum Nantonis, *Chasteau Landon*, urbecula Galliç, in Insula Franciae & Vastinio agro, 2. leucis à Nemursio in meridiem, & 4. à Montargio, 20. autem à Lutetia.

Castrum novum geminum apud veteres, unum in Hetruriae ora, col. & urb. quae periit, inter Pyrgos 8. & Centum cellas 5. mill. pass. Castrum Invi Virg. In Thes. Ling. Lat. prox. Tiberi scribitur, & *Corneto* indigitatur: quae urbs longè abest ab ostiis Tiberis. Alterum Piceni, in ora Aprutii, inter Truentum & Aternum fluvios, *Flaviano*, nunc excisum, testibus Blondo & Leandro, inter Juliam nov. opp. & Atriam ad ort. 8. mill. pass. Plin. Liv. & al.

¶ Castrum novum in ora Hetruriae, locus provinciae Patrimonii S. Petri, in ora maris Tyrrheni, nunc Castrum *S. Marinella* dictum in ditione Barberinorum, ut ex conjectura liquet, & ex loci distantia inter Pirgos & Centumcellas, cum portu alias capaci, sub dominio Summi Pontificis. Castrum novum alterum est in Aprutio ulteriori, in ora sinus Adriatici, ubi neque tantum supersunt rudera *Calvano* dicta, ad ostia Romani fluvii.

Castrum novum, *Castel Novo*, opp. amplum Liguriæ, ad Iriam, seu Scripiam fluv. inter Dertonam urb. 5. & Ticinum in Bor. 20. mill. pass. à Guthis, teste Cassiod. aedificatum.

¶ Castrum novum, vulgò *Castel novo Tortonese*, quia in Dertonensi agro Dicitur etiam ad differentiam aliorum *Castel novo de Scrivia*; estque in Ducatu Mediolanensi, 3. milliaribus a Pado fluvio. Cassio.

Castrum novum item, urbs Dalmatiae, ad sinum Rhizonicum, Ascrivio urb. finitima, in ora: ubi sedes erat Episcopi Risiniensis, nunc sub Turcis. Fer. inf.

¶ Castrum novum, *Castel novo*, oppidum est Turcarum probè munitum, aliasque a Christianis tentatum irrito conatu, distat 10. milliaribus a Cattara in occasum, & totidem a Rhizino, 22. autem à Budua in Boream.

¶ Castrum novum Grafinianum, *Castel novo di Carfagnana*, oppidum amplum Italiae, & caput Caferonianae seu Grafinianę regionis, ubi arx munita, dicta Mons Alphonsus. Subest Duci Mutinensi; sedetque versùs montem Apennini, et prope amnem Sercium, 20. milliaribus a Lucca in Boream.

Castrum Octavianum, *S. Locat*, teste Morali, pag. Hisp. citer. apud Barcinonem urbem. Vet. Trad.

¶ Castrum Porciani, *Castean Portien*, urbecula Franciae, in provincia Campaniae et Retelensi agro, ad Axonam fluvium, Principatus titulo clara, vix 2. leucis a Retelio in occasum, et 8. a Remis in Boream.

¶ Castrum Reginaldi, *Chasteau Regnault*, castrum munitum Franciae, in Retelensi agro, in colle, cum titulo Principatus, ad Mosam fluvium, duabus leucis infra Carolopolim, in limite Leodiensis dominii.

¶ Castrum Rusum, *Catteau Roux*, oppidum Galliæ, in provincia Bituricensi, Ducatus titulo insignitum, ad Ingerem fluvium, 7. leucis ab Exelodunn in austrum. Dicitur etiam, et forsam melius, Castrum Rodulphium.

¶ Castrum S. Angeli, *S. Angelo*, oppidam Italię, in Ducatu Mediolanensi, non longè a Lambro fluvio, et 7. milliaribus a Laude Pompeia.

Castrum Stiliconis, *Castion*, teste Merula, opp. Insubr. in agro Mediolanensi, à Mediolano, 25. mill. pass. Varesium versùs 7. à Stilicone viro clarissimo Honorii Aug. socero à Claudiano versibus celebrato nominatum, prout alia castra, sive opp. ejusdem nominis non modò in Italia. sed et in Galliis.

¶ Ca-

¶ Castrum Theodorici, *Chasteau Thierry*, urbs lepida Galliae, in Campania regione, ad Matronam fluvium. Ducatus titulo gaudet, 20. leucis distat a Meldis in ortum, et 12. a Remis.

Cic. App. Liv. Castrum Truentinum, opp. Piceni excisum, ad ostia Truenti fluv. Vide Truentum.

¶ Castrum Vulpinum, *Chasteau Renard*, oppidulum Galliae, in insula Franciae et Vastinio agro, supra amnem Ovayne, 2. leucis a Monrargio, et 27. a Lutetia in meridiem, sub dominio utili Principis Auraici.

Diod. Sil. Castula, *Castiglione*, opp. Hetruriae, inter Aretium 5. & Cortonam 10. mill. pass. non obscurum: nisi sit aliud ad lacum Trasimenum, à priore 20. mill. in merid. distans.

¶ Castula, seu Castellio, *Castiglione Aretino*, oppidum Hetruriæ, inter Aretium & Cortonam, medium ferè intra montes, 4. milliar. a Clani palude, sub dominio Magni Ducis Hetruriæ, 15. miliiar. distat in Boream ab altero oppido Castellione dicto, *Castiglione del lago*, juxta lacum Trasimenum, in agro Perusino, & in ditione Pontificia.

Ptol. & al. Castulo, *Caslona*, urbs olim episc. nunc pag. Hisp. Tarracon. in conf. Bæticæ, intra montes, (qui saltus Castulonensia dicuntur) vulgo *Puerto di Muladar*, *& di S. Estevan*, Biatiæ urb. proximus, inter Giennium urb. 7. & Linares opp. 6. ante bellum Trojanum anno 100. teste Mariana, condit. Abest à Pyrenæis montibus ad 700. mill. pass. in austrum, quanta est Hisp. citer. longitudo. In saltu Castulonensi ubi Losa dicitur, ad 200. mill. Maurorum cæsa an. sal. 1202. Populi Castulonenses Plin. Castulonis mem. Sil. lib. 3.

Castulo Phœbei servat cognomina vatis.

Et paulo post:

Fulget præcipuis Parnasia Castulo signis.

¶ Castulo, *Caslona la viejo*, olim oppidum Oretanorum nunc tenuis vicus intra montes, ubi transitus *Puerte de Muradal* dictus, inter Castellam novam & Andaluziam.

Plin. Casuentum Basentinum P. Diac. *Bossento & Bassente*, teste Maaz. & al. *Vasento*, fluv. magnæ Græciæ seu Lucaniæ per Basilicatam in sin. Tarentinum post Talandrum apud Metapontum urbem excisam exiens. Fuit & Casuentum municipium Umbriæ ex veteri inscriptione, cujus populi Casuentilani Plinio.

¶ Casuentum, *Basiento*, fluvius Lucaniae trans Apenninum, nunc Basilicatæ provinciæ, inter Bradanum & Acalandrum. In sinum Tarentinum se exonerat, 24. milliaribus a Taranto in occasum.

Ptol. Casurgis, *Chaurim*, urbs Germ. in Bohemia, teste Appiano, inter Pragam 4. & Cuthnas in ort. 6. leuc. Sed Pyrainius hanc Pragam esse contendit. Res adhuc dubia, cùm certa desint argumenta. Vide Marobudum.

¶ Casurgis, *Caurzim* nunc, Sansone & Ortelio testibus, quamquam Brietius credat esse Pragam. Vide Caurzima.

Plin. Ant. Ptol. & al. Catabathmus, *Carto* Molet. *Cape d' Alber* Thevetn, urbs olim, nunc pag. Marmaricę littor. inter Cyrenen ad occ. 174. & Parætonium ad ort. 129. mill. pass. ex Anton. itin. medius inter Cyrenen & Alexandriam, finis Cyrenaicæ, teste Mela. Ejus mem. Salust. in libro de bello Jugurth.

Prev. Rom. Catacium, *Catanzaro*, urbs magnae Graeciae episc. sub Archiep. Rhegino, Calabriae ulterioris primaria, & sedes Praefecti, a Rhegio 100. mill. pass. distans in Bor. à Scyllacio 12. à Crotone 40. in occ. Consentiam versùs totidem.

¶ Cataeium, *Catanzaro*, urbs est ampla Calabriae ulterioris, in regno Neapolitano, cujus episcopatui unitus est Tabernensi a Calixto II. 3. milliaribus tantum distat ab ora sinus Scillacei, media inter Scillaceum & Bellicastrum, 11. milliar. ab utroque, a Crotone 30. in occasum, & 80. a Rhegio in Boream.

Gr. D. Catacumbae, quae & Cœmeterium Callisti, locus urbis Romae, in via Appia ab urbe 3. mil. pass. distans, in quo innumera Martyrum corpora condita fuere: *le Catacumbe* etiam vulgò nominatur.

¶ Catacumbae sunt cœmeteria antiqua subterranea prope & extra muros urbis Romae, ad aliquot milliaria extensa a Christianis, ubi persaepe degebant tempore persecutionum. Talia sunt cœmeteria Calepodii, Callisti, Pretextati, Priscillae, & alia.

Plin. Amm. Catadupi, *Catadhi*, teste Jo. Bermudesio, pop. Æthiopiae, apud Catarractas Nili incolentes, unde ipsae Catarractae Catadupa à Macrobio lib. de somno Scip. appellantur, immenso fragore incolas afficientes.

¶ Cataja, *le Catay*, regio Asiae, in Tartaria, versùs ortum & Terram Esonis maximè extensa, inter Tartariam veram ad Boream, Sinas ad austrum, & Turchestaniam ad occasum. Ejus partes Europaeis notae sunt Tangutum, Tenducum, & Tainfujum; crediturque Serica antiquorum. Ibi primaria urbs est Cambalum, quae amplissima. A quibusdam confunditur cum Sinis.

Catalaunia, *Cataluna*, Hisp. & *Catalogna*, Italis reg. Hisp. citer. inter mare Mediterr. ad ort. & Aragoniam ad occ. ac mont. Pyrenaeum ad septentr. a Gallia Narbonensi separantem, & Iberum fluv. ad austrum à regno Valentiae ferè dividentem. In qua Barcino primaria urb. & Tarraco metrop. Sic a Catalaunis pop. qui circa Tolosam Aquitaniae urbem olim incoluerunt, in eamque reg. trajecerunt, dicta. Catalonia aliis dicitur, ut lib. 1. itiner. *Scrip. Hisp.*

Ergo peteas ampla Catalania littora pompa.

¶ Catalaunia, quae & melius, Catalonia, Gallis *Catalogne*, Principatus titulo clara, alias parvis Comitibus Barcinonensibus, & deinde Regibus Aragoniae, & ideo etiam sub Corona Aragoniae generaliter sumpta continetur. Ejus autem pars, nempe Comitatus Ruscinonensis, Sceptro Gallico subest ab anno 1660. Regio est montuosa, sed ferax & valde rigua, cujus incolae valde libertatis amantes.

¶ Urbes Cataloniae:

Barcino, *Barcelona*.	Rhoda, *Roses*.
Cardona, *Cardona*.	Celsona, *Solsona*.
Dertusa, *Tortosa*.	Tarraco, *Tarragona*.
Gerunda, *Girona*.	Vicus, *Vich d' Ossona*.
Ilerda, *Lleyda*.	Urgela, *la Seu d'Urgel*.

Catalaunum, *Chalons*, urbs Gall. Belg. in Campania, ad Matronam fluv. episc. sub Archiep. Rhemensi, inde 10. leuc. in Eurum, Tullum urb. Austrasiae seu Lotharingiae versùs ad 30. Vide Cathelauni. *Lib. Prov.*

¶ Catalaunum, *Chaalons*, ubi etiam populi Catalauni, urbs est ampla Galliae & probè munita, 20. leucis distat a Trecis in Boream, & totidem a Verduno in Africum. Ab ea dicti sunt Catalaunici campi, ubi Attila devictus fuit a Francia & Romanis.

Catana, Catina Cic. *Catania*, urbs Siciliae, in ora orientali, inter Messanam ad Bor. 60. & Syracusas ad merid. 30. ex primis totius insulae, episc. sub Archiep. Montis regalis, acad. mont. Ætnae finitima, inde in ort. 10. mill. pass. recedens. Pop. Catinenses Cic. Urbs à Chalcidensibus anno ab orbe condito 4462. 9. post Naxum condita traditur ab Eusebio; sed alii antiquiorem faciunt, conditam scilicet anno mundi 3469. post Romam 89. Vide Carina. Sil. lib. 15. *Diod. Strab. Flor.*

Tum Catana ardenti nimium vicina Typhæo.

¶ Catana urbs est Siciliae, in regione Valle Demona dicta, in ora littorali maris Jonii, ubi sinus Catanensis dictus. Hanc alluit Amenes fluviolus, nunc *Judicello*. A Carolo V. mœnibus & propugnaculis cincta fuit; estque prope radices Æthnae, montis, cujus eructationibus obnoxia est. Anno 1669. ejus incendiis deformata fuit, & in ipsius territorio plurima castra eversa sunt quatuor fluminibus igneis ipsius montis Æthnae, 40. milliaribus distat a Syracusis in Boream.

Catangius, *Golfo Castaccio*, teste Petr. Gyllio, sin. maris, apud Bosporum Thracium. *Diony. Byza.*

¶ Catanzara, *Catanzaro*, & Cantaaaro, urbs regni Neapolitani, in Calabria ulteriori, episcopalis sub Archiepiscopo Rhegiensi, sed unita cum Episcopato Tabernensi. In colle sedet. Antiquitus fuit Cataeium. Vide ibi.

Cataractonum, sive Cataracton, ut alii cod. habent, *Catterick*, teste Rob. Talboto, oppidulum Britanniae, in Scotia, ubi & diversorium *Cantaricbridge*. Vide Caturactonium, seu Caturractonium, quod alii *Carlile* indigitant. (* Camden. habet *Catarrick*, *& Catarrick-bridge*. Angl. in Eborac. Comit. *Ant.*

Catarractes, *Cascata de Tivoli*, casus Anienis fluv. apud Tybur urb. in Latii Sabinorumque confinio. *Strab.*

Catarractes Danubii, *Sevvrensel*, teste Laz. locus Norici in Austria, infra Lentiam urbem, ubi in Danubio navigia periclitantur. *Strab.*

Catarractus, *Arpadore* vel *Anpadore*, fluv. Cretae, in ora australi, inter Leonem prom. & Sacrum mont. apud Libenam opp. fluens. *Ptol. Suid.*

Catarractus alter, fluv. Pamphyliae, qui cum Melane *Ptol.*
Aspen-

Aspendum urb. præterfluit, in mare inter Attaliam & Magydon eaiens, ex alta rupe ingentique strepitu defrendens.

Gregoras, Glyca & al. Catelani, pop. ex Avarum stirpe, qui in Hisp. profecti, regioni nomen indideruot. Vide Cathelauai, & Cataiauni. Iidem eoim videntur.

¶ Catelani, seu Catalani, aliter Gothaiani populi, qui io Hispaniam profecti, regionem ab ipsis Catalauniam dictam occuparoot, ubi antea Lacetani, Cosetani, Laletani, Aosetani, Castellani, Cerretani, Iudigetes, & Ilergetes populi, inter Pirenæos montes, Iberum & Cintam fluv. & mare Mediterraneum. Sed a campis Catalauniis ooo dicta est Catalaunia.

¶ Caterlogeosis Comitatus, regio Hibcroiæ, io Lageoia provincia, *Coanr Caterlagh* Anglis, ioter Comitatus Veatordieosem, Dublioiensem, & Kilkenniensem.

¶ Caterlogum, orbs Hiberniæ, Comitatus cognominis caput, vulgo *Caterlagh*, ad Brigum fluvium, & media ioter Kildariam & Cellam S. Caniri.

¶ Catharum, *Cattaro*, orbs munitissima Dalmatiæ, io ota sub Venetis, episcopalis sub Archiepiscopo Ragusino. Vide Ascriviom & Catara.

Lib. Prov. Cathelauni, al. Catalauni, pop. & urb. Gall. Belg. In Campania, ad Matronam fluv. obi campi Catalaunici, orbs verò Catalaunom iib. Prov. nomioatur. Vide Catalaunum. Hie Ætius Rom. Dux Hunnos insigni clade affecit 180000. ipsorum cæsis, teste P. Diacono.

¶ Cathelauni, seu, & meliùs, Catalauoi, populi Galliæ Belgicæ, qoorom urbs præcipua Catalaunum. Campi autem adjaceotes dicti sunt etiam Catalauoii & Catalauoici, ubi Attila victus fuit.

Amm. Cathelauoii campi, à quibus reg. Campaniæ dicta putatur, ubi Attila Hunnorum Rex victos est, uti aliquibus videtur, cum apud Joroaadem id apud Tolosam accidisse legatur, cui campi Catalauoici dicuntor. Catalauoii item campi apud Eutropiom, ubi Terricua ab Aurelio Imperat. prostratus. Inde Catalaonia, sive Cathelauoia Hisp. reg. dicta, quæ aliquibus Gothalania dicitur, qoasi ex Gothis & Aianis permixtis constans.

¶ Cathelaunii, seu Catalaonii, & Catalaunici campi, suot io Campania reg. Galliæ Belgicæ prope Cataiauoum: non autem in Occitaoia, prope Tolosam, ut aliqui crediderunt. Ibi Attila Huonorum Dux victus & profligatus fuit iosigni clade anno 453. à Meroveo Francorum Rege, & à Theodorico Gotborum Rege, atque ab Ætio Romanorum Duce.

Cathnesia, reg. Scotiæ, in ora orientali: cujus Episcopus sub Archiep. Andreapolitano Duoradi opp. commoratur.

Scrip. Scot. Cathnesia, *Cathnes*, provincia Scotiæ oltima & Septentrionalior, versus Orcades iosulas, ubi alias Carioi populi. Ibi tantum aliquot loca parvi momenti.

¶ Cathoiica, *la Catolica*, vicus Italiæ & ditionis Pontificiæ, in Romandiola, medius fere inter Ariminum & Pisaurom, in colle, & in ora maris Adriatici, tabernis tantum constans & turri.

¶ Cathulci, seu Cathulcones Ptol. populi Germaniç, ad Albim fluvium. Erant elientes Cheroscorum, & ubi ounc Luneburgum, urbs ampla & probe munita, Ducatus cognominis caput, Cluverio teste.

Ptol. * Caticardamna, *Chiromandel* Petr. Appiano, orbs Indiæ citer. marit. apud Calaminam urb. ubi corpua D. Thomæ Apostoli inventum est, teste Maphaeo. (* manuscr. Selden. Χαττιαάρδαμμα.)

¶ Catieardamna quid sit, oon constat. *Chiromandel* enim, seu, & meliùs, *Coromandel*, regio est Asiæ, in India cis Gangem, in ora sinus Gangetici, qoae à quibusdam creditur Pandionis antiquorum. Io ea urbs est Calamina, seu *Maliapur*, ubi corpus D. Thomæ Apostoli inventum est.

¶ Catisa, *El Catif*, oppidum Asiæ, in ota Atabiae felicis, juxta sioum Persicum, qui hinc etiam aliquando *Golfo del Catif* dicitur; habetque portum & arcem satis munitam; aliàs Gerra dictum fuit, Sansone teste. Vide ibi.

Vib. Seq. Catillus moos, *M. di Tivoli*, mons Latil, apud Tybur urb. & Anienem fluv. cujus iocolae à Sil. lib. 4. vocantur.

Pomifera arva creant, Anienicolaque Catilli.

Cic. Catina, *Catania*, urbs episc. Siciliae praeclata, aliis Catana. Vide ibi. Pop. Catioeoses Plio. Aus. in catal. urbium:

Quis Catinam sileat? quis quadruplices Syracusas?

Catioae Cereris simulachrum erat, quòd à viris nec tangi nec adspici fas erat, ut Cic. scribit io act. 7. io Verr. Catioa item opp. fuit Arcadię, teste Plin.

Catraleucos, Catraieucum lib. Concil. ubi mentio Cootraleucensis Episcop. *Guimaranes*, teste Mol. Lat. rec. Vimaraoum, urbs olim episc. nunc oppid. oon obscurum Lusit. inter Lamacum & Bracaraoi, ab ea 5. leuc. *Ptol.*

¶ Catara, *Cataro*, urbs Dalmatiae, ad sinum Rizooicum, qui iode dicitur *Golfo de Cattaro*. Paret Venetis; estque permuoita, cum arce in coile, & episcopaiis sub Archiepiscopo Ragusino. Vide Ascrivium.

Catti, Chattae Ptol. pop. Germ. hodie Hessi, à Droso domiti, quorum reg. Hessia sive Hassia *Hessen*, testib. Juoio, Fabricio, cum Ort. Sed Willichio illorum locus Marchio Badensis, & *Baden* Cattorum vicus. Io Batavis etiam Cattorum vicus est *Catvvyck* apod Lugduoum urbem. Horom memor. Mart. lib. 2. epigram. 2. *Corn. Tac.*

Frater Idumaeo meruit cum patre triumphos.
Qua datur ex Cattis laurea, tota tua est.

¶ Catti, populi Germaoiæ Tacito, Chatti Ptolemaeo. Chassi quibusdam, eraut ubi ounc Hassia, cum parte Turingiae, & Bruosviceosis Ducatus, testibus Ortelio, Cluverio, Brietio, & aliis; erantqoe prope Visurgim fluvium & Cheruscos populos. Eorum primaria erat Casteilum Cattorum, nunc *Cassel*; eorum etiam pars Cattimeiibocci, vulgò *Catzenellebogen*, io Landgraviatu Hassiae. Catti postea in insul. Batavorom transgressi sunt, auctore Tacito, ubi hodie horum nomiois vestigia supersunt in duobus vicis cognominatis ad mare & ad Rhenum, *Catvvick op Zee*, & *Catvvick op den Rhein* vulgò dictis, in Hollandia, prope Lugdunum.

Cattigara, *Caaton & Cantam*, urbs Sinarum, in ora littorali, sub Lusitanis, io Indiae ultra Gangem confinio, emporium frequens. *Ptol.*

¶ Cattigara quibusdam est *Xanton*, urbs Asiae sub Tartaris, io regno Sinae, in ora littorali sinus Nanquioi. Fides sit penes ipsos.

Catti Meliboci, tractus Cattorum, in Hassia, ad mont. Melibocum, *Catzelnelebogen* vulgò, ubi opp. ejusd. nomiois, inter Moguntiam 4. & Limburgum in Bor. 2. leuc.

¶ Catti Meliboci, popoli Germaniae, qui pars Cattorom, vulgò *Catzenellebogen*, Comitatus Weteraviae, sub domioio Lantgravii Hasso Cassellaoi, cum oppido cognomine, via 2. leucis a Nassavio in occalum.

Cattiterides, ins. Vide Cassiterides.

Ptol. Cæs. Catnaci, pop. Belgii, quorum urbs Duacum (quasi Catuacum) *Dovay*, testibus Marl. & Guiciard. urbs & academia Flandriae, io Artesiae & Haononiae coof. ad Scarpum flov. inter Atrebates 6. & Tornacum 8. leuc. a Cameraco 5. in Bor. ubi Petrus Divaeus Aduatici legendum putat.

¶ Catoaci, popoli Galliae Belgicae, apud Caesarem, corruptè pro Aduaticis, qui fuere ubi nuoc Namurcensis Comitatos, & corum urbs Namorcum, ad confluentias Sabis in Mosam fluviom, Brietio, Saosone, & aliis testibus.

Catularia, porta urb. Romae, apud quam canes rufas immolabant flavescentibua frugibus, ot ad maturitatem perducerentor. *P. Vict.*

Catolina Castra, *Tuln* Laz. opp. Norici, in Austria, ioter Vieonam ad ort. 7. & Creioisium ad occ. 4. leuc. *Spart.*

¶ Catulina castra, *Tuln*, oppidulum Austriae inferioris, ad amnem cognominem, qui una leuca ioserius in Danubium se eaonerat, 5. leucis distat a Vienna in occasum, & 4. à Chremsà io ortum.

Catoriges, * Catiriges Ptol. Catoriges Strab. pop. Gall. Narbon. Alpini, in Delphinatu, quorum opp. Catorigae Aoton. *Chorges*, teste Siml. inter Vapincum 12. & Ebredonom 26. mill. pass. (* Caturigidi forsan. *Cæs. Plin.*

¶ Caturiges, populi Galliae Narboneosis, versùs Druentiam fluvium; ubi nuoc urbs Vapincum, in Delphioatu superiori. Eorum oppid. nunc *Chorges* dicitur, una ieuca à Drueotia fluvio versùs mootes, medium ioter Ebredunum & Vapincum, 2. leucis ab utroque.

Caturractonium, vel Caturactonium, sive Cataractooum Ant. *Carlile*, & Lat. rec. Carleolum, urbs Britanniae, in Anglia apud vallum, & Scotiae cons. epis. sub *Ptol.*

Archiep.

Archiep. Eborscensi, inde 50. mill. in Circium. Aliis est *Allerton* opp. Comit. Eboracensis, ab Eboracn & Richmondia 20. mill. Dunelmum versùs.

¶ Cataructonium, seu & Cataracton, oppidum fuit Brigantum in Anglia, incensum & vastatum anno 769. ab Eanredo Northumbriç Rege. Nunc viculus est *Catterick* dictus & *Catterickbridg*, in provincia Eboracensi, ad amnem Suvalam, 3. infra Richmondiam mill. pass. teste Camdeno, 7. ab oppidulo *Alverton*, & 30. ab Eboraco in Boream. Longè autem distat a Carleolo.

Ant. Carusiacum, vel Carisiacum, ut legit Petr. Divæus. Vide ibi.

Ptol. Diony. Catyeuchlani, pop. Albionis, in Anglia: * quorum oppida Buckingamia & Herfordia, testibus Lelando & Lhuido, sont. (* Camd. Buckingamiens. Bedfordiens. & Hertfordiens. Comitatus sunt.

Prov. Rom. Cava, urbs episc. recens Picentinorum, inter Salernum & Nuceriam 4. mill. pass. ubi insigne Cœnobium Benedictinorum.

¶ Cava, *la Cava*, urbs est Principatus citerioris parvi circuitus, & paucis constans incolis, episcopalis sub Archiepiscopo Salernitano, vix 4. milliar. a Salerno & ab ora sinus Salernitani.

Mel. Cavaræ, Cavares Plin. Cavari Ptol. pop. Gall. Narbonensis, apud Rhodanum fluv. *Gavere*, teste Dalechampio, inter Avenionem & Valentiam incolentes: quorum metrop. Avenio.

¶ Cavares, populi Galliæ Narbonensis, nunc in Provincia, in eo tractu ubi Comitatus Venuainus & urbes Avenio, Arausio. Cabellio, & Carpentoracte, inter Rhodanum & Apram Juliam.

App. Alex. Ptol. & al. Cauca, Caucia Liv. *Coca*, (non *Quenca*, ut in Thes. Ling. Lat. quæ Concha Latinè dicitur, longissima distans) teste Mor. opp. Hisp. Tarracon. in conventu Cluniensi, & in regno Castellç vet. inter Segobiam 8. & Vallisoletum 9. leuc. Patria Theodosii senioris Imper. teste Zosimo. Pop. Caucenses Plin. Caucientes Liv.

¶ Cauca, *Coca*, oppidulum Vaccæorum alias, nunc Castellae veteris, intra montes, inter Segobiam ad sex leucas, & Tagum fluvium totidem, & 22. à Valisoleto.

Plin. Caucana, *Scaramis*, portus Siciliae, apud Camarinam urb. excisam, in ora australi, Pachynum versùs.

Caucasiae portae, quae & Iberiae, *Demicarpi*, seu *Themicarpi*, i. e. porta ferrea, uti ab Egesippo nominatur, & *Derbent*, urbs Iberię, in Albaniae conf. ubi angustia maxima est inter mont. Caucasum & mare Caspium 220. pass. nec alibi transitus ea Iberia in Albaniam conceditur, inter Cyropolim ad austrum 120. & Citracanum urbem Tartarorum in Bor. 252. mill. pass. ab Ecbatanis 20. dierum itinere in septentr. dissita, empor. & præsidium.

Ptol. ¶ Caucasiae portae, vel Pylae Iberiae, teste Ortel. fuere circa Harmastin urbem, in cujus rupe Cumania Castellum est, & quae magno errore Caspiae a multis dictę fuere, ut tradit Plinius. Nunc ibi urbs est, quae *Derbent* vocatur ab caeteris, quod angustias significet, & à Turcis *Demir* seu *Temir capi*, id est, ferreae portae, non quod ea ferro constet, sed quod locus adeo munitus sit, ut quemvis hostilem impetum facilè sustineat. Oppidum enim situm est inter angustias Caucasi montis & Hyrcani maris, ubi transitus dumtaxat patet 300. passuum, prope Cyrum fluvium. Gaudet portu satis commodo, sub dominio Persarum. Deficit tamen in dies.

Ptol. Caucasii montes, à Caucaso (de quo mox) diversi, in Scythiae Indiaeque conf. ex quibus Indus & Oxus profluunt. Quorum mem. Ovid. lib. 3. de arte amandi:

Sed non Caucasia doceo de rupe puellas,
Quaeque bibunt undas Myse Caice tuas.

Plin. & al. Caucasus, *Cocas & Cochias*, teste Haytono Armeno, *Allsor* Nig. *Adazar* Theveto, mons Asiae notissimus, inter mare Euxinum ad occ. & Caspium ad ort. altissimus, Heniochos & Coraxicos complectens, Caspius Eratosth. apud Strab. ex quo Cyros fluv. maximus profluit. Cujus mem. Hor. lib. 1. carm. od. 22.

Sive facturus per inhospitalem
Caucasum, vel qua loca fabulosus
Lambit Hydaspes.

Et Ovid. lib. 2. Metam.

Nec prosunt Scythia sua frigora, Caucasus ardet.

Tanta hujus montis est altitudo, ut ad tertiam noctis partem vertices illius solis adhuc radiis illustrentur. De quo Aristot. lib. 1. Meteor. cap. 3. & Qu. Curt. lib. 7. Is scopulosus est adeo, ut *scopuli Caucasi* in proverb. abierat. Medius inter duo maria, Hyrcanum & Euxinum extenditur, perpetuis nivibus rigens: in quo Prometheum vinctum, aquila jecur rostro depascente fabulantur.

Caucasus mons est Asiae altissimus, dictus à Circassis Salatto, versùs Mingreliam & Georgiam valde extensus, qui à quibusdam dicitur *Mont de Circassie*. Ejus pars à multis creditur mons Ararath, versùs Armeniam.

Cauchi, pop. Germ. Chauci Tac. Vide Cayci. *Ptol.*

¶ Cauchi populi fuere Germaniae, prope Oceanum, inter Frisios, Saxones, & Bructeros. Erant divisi in majores, & minores. Cauchi minores erant ubi nunc Frisia orientalis, seu Comitatus Embdanus, inter ostia Amasis & Visurgis fluminum. Cauchi verò majores erant ubi nunc Ducatus Bremensis, in Saxonia inferiori. Dicti sunt etiam Cayci. Vide ibi.

Caucoliberis, *Colibre*, & *Cœliure*, opp. Hisp. citer. marit. in Gall. Narbonensis conf. inter Helenam ad Bor. 3. & Gerundam ad austrum 20. leuc. olim urbs episc. sub Archiep. Narbonensi, cui Helena successit. *Martyrol. Rom.*

¶ Caucoliberis aliis, & melius, est Illiberis, *Colliure* Hispanis, & *Collioure* Gallis, urbs Galliae Narbonensis probè munita, ad radices Pyrenaeorum, in Ruscinonensi Comitatu, antea Hispaniae annexa, sed ab ea demum avulsa, & Francico regno adjecta pace ad Pyrenęos. Sedet in ora littorali maris Mediterranei & sinus Leonini; gaudetque portu commodo & percapaci. Vide Illiberis.

Caucones, pop. Bithyniae, in ora Ponti Euxini, apud ostia Parthenii fluv. quorum opp. Tios, sive Tium Plin. inter Heracleam Ponti ad occ. 38. et Cytorum in ort. 63. mill. pass. *Strab. Ptol.*

Caudi, campi apud Padum et Vercellas, in quibus Cimbri à Mario victi referuntur a Flor. in epitome Liviana. Hinc Caudium opp. nunc *Candia*,) teste Alciato) Insubriae, in reg. Laumellina, inter Ticinum & Vercellas, hinc 20. inde 27. mill. pass. distans, Pado proximum, & Sartiranae opp. etiam frequenti. *Flor.*

Caudium opp. fuit Hirpinorum, nunc vicus *Arpaja*, teste Leand. Lat. rec. Harpadium, inter Capuam 20. & Beneventum 12. mill. pass. obliquo itinere intra montes, Abellae proxim. ad 4. mill. Mem. Hor. lib. 1. serm. sat. 5. *Liv. Ptol. & al.*

Hinc nos Cocceii recipit plenissima villa:
*Qua super est * Claudi caupenas,*

(* *Claudi* alii libri.)

Hinc Caudinae fauces, Furcae Caudinae Liv. & Val. Max: Claudinum jugum Quinctiliano, *Strette di Arpaja*, & *Giogo di S. Maria*, angustiae montium in valle Caudina, (quae vulgò *Val di Gardano* dicitur) per quas sub jugo Romani à Samnitibus transire coacti sunt, inter Abellam & Beneventum. De quib. Luc. lib. 2.

Romanaque Samnis
Ultra Caudinas speravit vulnera furcas.

¶ Caudium, oppidum Hirpinorum, in Italia, nunc *Arpaja*, vicus Principatus ulterioris, in regno Neapolitano, prope amnem Iclerum, in confinio Terrç Laboris, 4 milliaribus à S. Agatha in austrum, 7. à Nola in Boream, & 16. à Capua in ortum. Claudinae Furcae sunt in viciniis; suntque duplices, inter quas medius campus satis amplus & fertilis. Hic Romani sub jugum turpissimè missi sunt, & coacti iniquissimam pacem, dictam Caudinam, inire; hodie locus *Stretto d Arpaja*, inter Arpajam vicum & Airolam castrum, in Principatu citeriori.

Caodos, ins. Cretae adjacens ad occ. ubi onagri maximi sunt, teste Suid. *Suid.*

¶ Caudos ins. versùs oram occidentalem insulae Cretae, aliis est Claudos, nunc *Gozo*, è regione promuntorii Arietis Frontis dicti. Vide Claudos.

¶ Caviones, populi Germaniae, ad Albim fluvium, ubi nunc Daneberga & Lavemburgum oppida sunt, testibus Cluverio, Sansone, & aliis.

Caulon, Caulonia Strab. Caulum Sil. *Castro vetere* vel *Castel vetere*, teste Barrio, opp. Magnae Graeciae in monte cognomine, in ora Calabriae ulter. inter Locros ad aust. & Scyllacium ad Bor. juxta Cocynthum prom. inter Cryptam auream & Stylum 10. mill. pass. ab Hieracio seu Locris 18. ab Achaeis conditum, olim urbs episc. sub Archiep. Rhegino. Ejus mem. Ovid. lib. 15. Metam. *Plin.*

Romechiumque legit, Caulonaque, Naritiamque.

Mons verò Caulon apud Cauloniam urbem adhuc *Caulo* dicitur.

Cau-

Liv. Caunus, mons Hisp. Tarracon. in Celtiberis, inter Iberum fluv. & Turialonem urb. in Castellæ & Aragoniæ conf. *Moncayo* Moral. Gomesio & Marianæ; qui etiam Latine Cacus mons dicitur, inter Turiasonem & Mont. Acutum.

¶ Caunus mons, qui & Cacus quibusdam, mons est Aragoniæ, versùs Castellæ veteris confinia, sed non inter Iberam & Turiasonem, neque inter Turiasonem & montem Acutum, 2. leuc. distat a Turiasone in austrum, 3. à monte Acuto etiam in austrum, & 6. ab Ibero fluvio.

Strab. Plin. Ptol. Caunus, *la Rosa* Soph. urbs Cariæ maritima apud ostia Calbis flum. cœlo pestilenti ob pomorum copiam & calorem, teste Strab. unde Stratonicus citharœdus tales esse homines incolas, qualia sunt folia arborum, hoc est, pallidos, esse docebat, episcop. sub Archiepisc. Myrensi, in Lyciæ conf. sic à conditore dicta. De quo Ovid. lib. 9. Metamorph.

Byblida cum Caune prolem est enixa gemellam.

Al. est *Magri*, sed hæc Macris est Strab. in Lycia. Hinc Caunius, a, um.

¶ Caunus, *la Rossa* nunc, teste Castaldo, urbs Cariæ maritimæ, prope ostia Calbis fluvii, versùs Glaucum sinum, & via 50. milliaribus a Rhodo insula in Boream, sub dominio Turcarum cum toto illo tractu, 40. milliaribus distat à Macri in occasum: estque in ora sinus Marenlis dicti.

¶ Cavonium, *Cavan*, castrum Hiberniæ, in Ultonia regione, Comitatus cognominis caput, juxta fluvium Aquam nigram dictum, in limite Connaciæ, 8. milliaribus à Chilmoria in Boream.

¶ Cavortium, *Cavours*, oppidulum Italiæ, in Pedemontio, ad radices Alpium, in colle, alias munitum, 6. milliaribus à Pinarolo in austrum, Sedet prope fluvium *Peles*, in confinio ditionis Francican.

¶ Caurensis urbs, *Nueva Caures*, sita in Asia, in Insulis Philippinis, episcopalis sub Archiepiscopo Manilo. Paret Regi Hispaniae; estque in ora orientali insulae Cebu. Dicitur aliter Nomen Jesu, seu Villa Jesu.

Plin. Ptol. Cauria, quae & Caurium Ptol. *Coria*, urbs Hispan. Lusitan. in Estremadura reg. à Placentia 8. leuc. in occ. apud fines Portugallici regni, Ægitam sive Igaeditam, seu Guarosian urb. versùs 14. urbs episc. olim sub Archiep. Emeritens. nunc sub Compostellano. Pop. Caurenses Plin.

¶ Cauria, *Coria*, sita est juxta fluvium Alagonem, qui 7. inde leucis cadit in Tagum; distatque 5. leucis à confinio Pottugalliae, versùs montes, media ferme inter Mirobrigam & Alcantaram, 12. leucis a Placentia in occasum, & 17. à Guardia in ortum, estque in Estremadura provincia regni Legionis.

Plin. Cauros, ins. maris Ægæi, quae Andros vulgato nomine dicitur.

¶ Caurzima, *Caurzim*, oppidum est Bohemiae satis amplum, via 2. milliaribus Germanicis ab Albi fluvio, & medium inter Pragam & Czaslaviam. Sanloni est Casurgis antiquorum.

Ant. Causeanis, opp. Albionis, sive Angliae, excisum, in territ. Lincolniensi, a Lincolnia 25. mill. ex quo tractus adhuc * *Caysevon* dicitur, teste Talb. Al. est *Brig. Casterton*. (* Camden. *Kesteven*.

Scrip. Brit. Cauti, pop. Britanniæ secund. i. e. Scotiæ, qui Moraviam & Rossiam regiones incolunt, teste Lhuydo.

¶ Cauti, seu, & melius, Cautae, populi fuere Scotiae, ubi nunc pars orientalis Rossiæ & Armanothiae, ubi promontorium *Tarbart*, inter Moraviam & Sutherlandiam.

Sex. Ruf. Cavyla, *Cavalla*, teste Leuncl. urbs Maced. in ora proxima Philippis, in Thraciæ conf. Cabyle Ptol. vide ibi.

Cadre. ¶ Caxamalca, *Caxamalca*, locus Americae meridionalis, ubi Atabalipa Peruviæ Rex ab Hispanis profligatus & captus fuit. Est intra montes, prope amnem Vagnam, 30. leucis Hispanicis distans à littore maris Pacifici.

¶ Cayana, *la Cayenne*, insula Americae meridionalis, in Guajana regione, ad ostia Cayani fluvii, circuitus 18. leucarum, centum circiter à fluvio Amazonum in Boream. Ibi ara S. Michaelis Gallorum, cum aliquot colonis.

Claud. Cayci, pop. Germ. (Vide Cauchi, sive Chauci) qui, teste Tac. in maiores & minores dividuntur: illi inter Albim & Visurgum fluv. locantur, eorumque metrop. est Brema, urbs in Saxonia, hi inter Visurgim & Amasium fluv. quorum urb. * Bidenburgum cum aliis, in Frisiæ & Westphaliae confiniis. Alii Caucos majores, ubi Luneburgenses sunt, statuunt. Mem. Caycurum Claud. de laud. Stilic. lib. 1.

Ut jam trans fluvium non indignante Cayco.

(* forsan Oldenburgum.)

Caycus, fluv. Vide Caicus.

Strab. Cayster, Caystrus Hor. Mel. Ptol. Plin. *Chyas* vel *Chiay*, fluv. Ioniæ, ex Phrygia magna oriens, ac inter Ephesum & Colophonem in mare decurrens: super quo urbs ejusdem nominis erat, teste Xenoph. & al. Virg. lib. 1. Georg.

Dulcibus in stagnis rimantur prata Caystri.

Et alius:

Nomine Pirausa, non ille plura Cayster
Carmina cycnorum labentibus audit in undis.

Non longè à Sardibus fluit, & Asia palude, cycnis abundans.

¶ Cayster, seu, & melius, Caystrus, fluvius est Asiæ minoris, nunc *Chiay* dictus. Fontes habet in Phrygia combusta, deinde per Lydiam labitur; & rigatis Philadelphia & aliis urbibus, per Jonam in sinum Jonium se exonerat.

¶ Cazanum, Cazan, regnum Moscuviae. Vide Casanum.

Mart. Cea, fluv. Hisp. per regnum Legionense fluens, apud opp. sancti Facundi. Vide Caea.

Plin. Cea, ins. maris Ægaei, *Zea* vel *Zia*, inter Cyclades, Graecis Hydrussa, Ceos Cic. Strab. à Ceo Titanis filio dicta, Cia Ptol. Helenae proxima, ab ea 5. mill. pass. in ort. distans, ab Andro 10. in austrum, * circuitu 80. propinqua Eubϙæ ins. cui olim juncta traditur, licet Plin. ab ea 39. mill. distare scribat. Fortè pro stad. mill. scripta sunt. Vide in Caea carmen Ovidii, et Virg. in Georg. lib. 3.

-Cui pinguia Cea
Tercentum nivei tondent dumeta juvenci.

Hinc Caeus, a, um; ut vellea Caeae, olim in pretio, apud Prop. lib. 1. el. 2.

Et tenues Caa veste movere sinus.

(* nimirum antequam 4. ejus partes è 5. ad Boream absorptae sunt, uti refert Plinius.

¶ Cea, seu Cia, *Zia*, dicta etiam Hydrusa, est insula Cycladum, prope Atticam regionem et Helenam insulam, ab Eubœa insula 20. milliar. in austrum, uti 30 ab Andro insula, vixque 30. milliar. habet in circuitu, ęgrè habitata, sub dominio Turcarum.

Paus. Ceada, fovea circa Spartam urb. Laconicae, in quam capitis damnati praecipitabantur.

Plin. Ceba, *Ceva*, opp. amplum Liguriae, ad Tanarum fluv. in principatu Pedemontano, inter Munt. Vici urb. 7. et Aquas Statiellas 25. circiter mill. pass. Caseum Cebanum Plin. commendat. Olim proprius habuit Marchiones.

Strab. Steph. Cebrina, et Cebrena, ac Cebrenia, reg. Troadis, per quam Cebrenus fluv. decurrit. Inde Cebrenis patron. De qua Ovid. lib. 11. Metam.

Adspicit Hesperien patria Cebrenida ripa.

Hinc Cebrenia opp. quod Scepsi proximum erat, quod et Cebrene à Cebrene fluv. Hinc Cebrenus et Cebrenius nom. gent. Auson. epist. 14.

Sic qui venalis tam longa aetate Cebrenus
Non habet emptorem.

¶ Cebus, *Cebu & Zebu*, insula Asiae, in mari Indico, et una ex Philippinis, satis culta, sed parva. Ibi anno 1520. occisus fuit Ferdinandus Magellanus celeberrimus ille Argonauta, qui primus eam detexit. Subest etiamnum dominio Hispanorum, et habet urbem Villam Jesu dictam.

¶ Cechiana, *Cechiam*, provincia regni Sinae, satis ampla, prope littus maris et sinum Nanchini, ex adversu regni Coreae.

Cecia, *Zeiffelmur*, opp. Nurici, in Austria. Vide Cetium.

Ptol. Cecilia Mellinum, opp. Hisp. Lusit. in Estremadura, quod et Castra Vicelliana, et Metallinum, teste Ortel. Vide ibi.

Ceciliana, *Agualva & Agua de Moura*, teste Vascone. pag. cum fluv. cognomine Lusitan. in regno Portugallico, inter Cetobricam 3. et Salariam 7. leuc. à Malceca 2.

¶ Ceciliana sunt ruinae inter amnes *Agualva* et *Agua de Moura*, qui ibi cadunt in fluvium *Cadaea*, via 2. leucis à vico Marteca in occasum, in Estremadura Lusitanica. Sed nullus est pagus sic dictus in illo tractu.

Plin. Cecinna, non Cecina, (ut in Thes. Ling. Lat.) *Cecina*, fluv.

fluv. Hetruriæ ; inter Senas & Massam oriens, & in mare Tyrrhenum ad Vada Volaterrana decurrens. Cecina apud Melam; sed opp. est intar Populuniam & Pilas, ad fluv. cognom. Vulgò non Cesena dicitur, ut in Thes. antedicto.

¶ Cecinna fluvius oritur inter Senas & Volaterras, longè a Massa civitate, & in regno Volaterrano, deinde auctus aliquot fluviis, in mare Mediterraneum se exonerat, 18. milliar. à Liburno in Eurum. Ab eo Vallis amœna & fertilissima nomen habet, in territorio Pisano. Sed nullus est vicus sic dictus.

Plin. Cecinum, Cæcinum Mel. *Satriana*, teste Barrio, opp. magnæ Græciæ, ad fluv. cognominem, in Calabria ulter. a littore 4. mill. pass. distans, à Cocintho prom. 18. Scyllacium urb. versùs ru.

¶ Cecinum oppidum Magino & aliis est oppidulum *Stilo*, quod & Carcinum & Cocinthum, ad amnem cognominem, nunc *Cacine* dictum, in Calabria ult. 12. milliaribus a Cocintho promontorio in occasum, à Soriano 15. & a Mileto 22. in ortum distans.

Cecrupia Plin. arx erat Athenis.

Ant. Cecrupus, mons Atticæ, Athenis proximus, à Cecrope dictus, unde Cecropidæ Athenienses appellati sunt. De quibus Ovid. lib. 3. fast.

Pallada Cecropidæ, Minoïa Creta Dianam.

Bibl. Cedar, Camela Joseph. oppid. Palaestinae, in Galilaea, in mont. inter Capharnaum 10. & Sidonem ad occ. 30. mill. pass. a Corozain 10. excisum. In Thes. Ling. Lat. dicitur reg. Arabiæ, quod vero haud consonum est.

¶ Cedar persaepe etiam pro Arabia sumebatur antiquitus. Arabia enim petrea Hebræis Cedar dicta fuit.

Bibl. Cedron, opp. seu pag. & vallis, & torrens Palaestinae, in Judæa, inter Hierosolymam & mont. Oliveti : ubi notandum Cedron esse casum obliquum, non rectum, i. torrens Cedrorum; uti apud D. Jo. Evang.

Cedropolis, & Cedreæ, Steph. opp. fuit Cariæ. Pop. Cedropolitæ eidem dicuntur.

Cefalodium posterioribus. *Cefalu*, urbs Siciliae. Vide Cephaledis.

Steph. Cela, quae & Cila, opp. fuit Palaestinae, apud quod Michaeas Propheta sepultus fuit.

Strab. Celadon, fluv. Arcadiæ, in Peloponnesо, qui, teste Strab. in Alpheum influat.

¶ Celadon fluvius quid sit, non constat; forsan tamen Ladon fluvius Peloponnesi, in Arcadia, in agro Clitoriorum existens, ait Pausanias, & in Alpheum cadens. Ejus aqua ceteris Graeciae aquis praecellit.

Celadussae, Celaduse Mel. *Lagusta*, teste Hermolao. Barb. insl. maris Hadriaci, inter Corcyram nigram &

Plin. Garganum mont. Epidauro urbi Illyricae subjecta, inde 90. mill. pass. distans, ab Epidauriis *Lastro* ab aliis *Incoronata*, bobus & capris, teste Plin. abundans. Celadussa vero parva insl. Delo proxima Vide Rhene.

Ptol. Celænae, Celenae Ovid. urbs Phrygiae magnae, in monte ejusdem nominis, juxta quas Marsyas fluv. decurrit, proximae Apamiae urbi, quas alii confundunt, unam eandemque urbem Celaenas, Apamiam, & Ciboton facientes. Vide Gallum fluv. qui juxta hanc urbem, cùm flaret, decurrebat. Luc. ejus mem. l. 3.

Lugent damnata Phœbo victore Celæna.

Fuit & Celena seu Celenna opp. Campaniae, Batulo proximum, cujus mem. Virg. 7. Æn. Junoni sacra. Hinc Celenaeus, a, um, adject. Stat. lib. 2. Theb.

Fœda Celenaa committere prælia buxo.

Celama, *Ned Roma*, teste Marm. id est, nova Roma, opp. Maurit. Cæsariensis, in Tingit. conf. apud Magnum promont.

Ptol. ¶ Celama quibusdam est *Calama*, urbs Mauritaniae Cæsariensis, versus Malvam fluvium, 70. milliar. circiter ab ora maris Mediterranei, ad radices montium.

Celandus, qui & Alestes, *Rio Gretenos*, teste Vasconc.

Plin. fluv. Hisp. Lusit. inter Durium & Avum flom. in Oceanum apud Laeciam & Matusinos oppida decurrens. Cluso est is qui *Cavado* dicitur, Bracaram urb. alluens, sed fallitur.

¶ Celandus, seu Alestes, & Cavarus, est *Cavado*, fluvius Hispaniae Tarraconensis, in Callaicia. Braccaram Augustam alluit Cœliobriganique & dein in Oceanum occidentalem se exonerat, 6. leucis distat à fluvio *Grefenre* in Boream.

¶ Celebis, *Celebes*, insula ampla Asiae, in Archipelago Moluccarum, Aromatum copia dives, inter Borneum, Mindanaum, & Gilolum insulas. Ibi urbes præcipuæ Celebis, quae in ora occidentali insl. Bantachaja & Macassar ad austrum: unde persæpe ab Europaeis *Macassar* dicitur. Vide ibi. Extenditur autem insula ad 200. leuc. in longitudinem, & ad 100. circiter in latitudinem. Sunt in ea sex regna, nempe *Macassar* praecipuum, *Cien*, *Sanguin*, *Canripana*, *Getigan*, & *Supar*; & aliquando etiam sub nomine Moluccarum comprehenditur.

* Celemantia, opp. Germ. quod hodie *Kalmonsz* appellatur, in Nariscis sive Bavaria Transdanubiana, ad Nabum fluv. ubi Wilsam excipit, à Ratispona, 3. leuc. in Bor. (* in manuscr. Seld. Κελαμαντι.) Ptol.

¶ Celemantia Cluverio & aliis est *Kalminte*, vicus Austriæ, haud procul à Teyae fluvii fontibus, 30. mill. pass. supra *Znaim* urbem, in confinio Moraviae; eratque olim Quadorum oppidum. Tac.

Celenderia, Colenderia Ptol. in Latin. codicib. *Palapoli* Nigro, *Crionero* Mercat. *Canderola* Mol. urbs Ciliciæ litor. in Pamphyliæ conf. episcop. sub Archiepisc. Seleuciensi, apud Sarpedonem prom. Celendrae Luc. lib. 8. Liv.

Ad profugum collecta Ducem, parvisque Celendris.

Celenæ Ovid. Vide Cælenæ. Ant.

Celetrum opp. fuit Maced. intra lacum, in penins. Orestidis reg. Ptol.

¶ Celeusum, oppidum Vindeliciae, ad confluentes Abusini fluv. in Danubium, nunc *Neustat*, oppidum Bavariae superioris, medium ferme inter Ingolstadium & Ratisbonam, Cluverio & aliis testibus.

Celia, Celeja Plin. *Cylley*, urbs Norici, in Pannoniae conf. apud mont. Claudium, Comitat. caput, in Stiriae Carniolæque conf. inter Labacum ad aust. & Graccium ad Bor. 10. leuc. à Paetuvione 16. episc. sub Archiep. olim Laureacensi, nunc sub Salisburgensi. Strab. Ptol.

¶ Celia urbs est Germaniae, in Ducatu Stiriae, ad Soanam fluvium, qui paulò infrà cadit in Savum, versùs confinia Carniolæ, & 7. leucis a confinio Pannoniae; estque caput Comitatus peramplі, juris Austriaci: sed caret episcopatu, 10. leucis distat a Labaco in ortum, 8. a Petavione in austrum, & 13. a Graecio etiam in austrum, cum duplici arce; ibique multae sese antiquitates Romanae exhibent. Plin.

Celia quoque opp. Apuliae Peucetiae, *Coglio* vulgò, apud Barium urb. inter illam & Ballanom opp. supra 3. mill. pass. Aquavivam versùs 12.

¶ Celydnus, fluvius Macedoniae, & ejus limes ab austro versùs Elymiotas populos nunc *Salnich* dicitur, in Albania regione; & in mare Adriaticum se exonerat in Boreali parte sinus Oenei.

Celina, opp. Carnorum ad fluv. cognominem, qui *le Celine* nominatur, in mont. excisum, apud Avianum opp. ab Utino 23. mill. pass. in Africum: ibi nunc Maniacum pag. Pop. Celinenses.

¶ Celina, oppidum alias Carnorum, nunc vicus *Maniaga*, in provincia Foro-Julii, ad amnem *Celine*, prope oppidum Montis regalis, 8. milliaribus ab Aviano in Boream.

¶ Celiobriga Celerinorum, *Barcelos*, oppidum Hispaniae, alias Callaicorum Braccarensium, nunc Portugalliae, ad Cælandum amnem, qui paulo infra cadit in Oceanum, teste Sanione. Ducatus titulo insignitur.

Celiomnos, *Kelmuntz*, opp. Rhaetiae in Suevia. Vide Cæliomona. Ant.

Celium sive Caelium, *Celio & Coglio*, opp. amplum Salentinorum, sive Apuliae Peucet. in conf. ab Hostunio urb. 6. mill. Brundusium versùs, inter Tarentum & Monopolim medium, ad 20. mill. pass. distans. Strab.

¶ Celium, seu Cælium, est *Coglio*, oppidum alias Apuliae Peucetiae, nunc provinciae Hydruntinae, ad radices Apennini, 6. milliar. ab Hostunio Oriam versùs, a qua 10. milliaribus distat in Boream, ferè inter Tarentum ad 20. & Brundusium ad 18. milliar. sed non inter Tarentum & Monopolim. Ant.

Celium, *Coice*, teste Varrerio, pag. Lusit. apud Tomarium opp. ubi Reges coronari solebant, inde 2. leuc. in austrum Leiriam urb. versùs.

¶ Celium quibusdam est Leira. Vide Cælium.

* Cella, Zell, urbs Germaniae, in Ducatu Luneburgico, Ducum sedes, qui inde nomen habent. Sita est ad Alleram fluvium, cum arce eleganti & permunita, 6. leucis distat à Brunsvvico, & 7. ab Hildesheimio in Boream, 5. autem a Neostadio in ortum.

¶ Cella, *Zell* cognomento in *Hammerspach*, urbecula Ger-

Germanie, in Suevia, ad amnem Nagaltum, in Mortnavian tractu; estque imperialis, una leuca cum dimidia distans a Pforzemo in austrum, & 5. a Stugardia in occasum.

¶ Cella, Zell, urbs parva Germaniae, in Suevia, ad lacum cognominem, tribus leucis a Constantia, & in ditione Episcopi Constantiensis.

¶ Cella S. Canici, KilKenni, urbs empla Hiberniae, in Tagenia provincia, & in Comitatu Kilkennienfi, ad Neorum fluvium. Vide Kilkennium.

Cella S. Iodoci, S. Iosse, pag. Belg. in Picardia, cum coenobio, inter Monstrolium, & Stapulas oppida, teste Ort. licèt malè in Artesia illum reponat De eo in vita S. Iodoci.

Gall. ¶ Cellensis lacus, *Zelersee* Germanis, *Lac. de Zell*, Gallis, aliàs Acronius. Per ipsum Rhenus fluvius decurrit a Constantia Basileam versùs; estque in Suevia & in confin. Helvetiorum.

Celnius, *killien*, fluv. Albionis, teste * Camd. in Angliae & Scotiae conf. apud Bervicium oppid. & Tuesim fluv. (* Camdeno est in Rossia Comitat. Scotiae Borealis.

¶ Celoius fluvius quibusdam est *Boggie*, in Buchania provincia Scotiae Transtaanae, versùs ortum.

Ptol. Celsa, quae Col. Iulia Celsa inscribitur. *Xelsa* teste Mor. opp. olim Ilergetum, nunc vic Hisp. Tarrac. apud Iberum fluv. in Aragonia, apud Vililliam opp. seu pag. 1. leuc. distans, à Caesaraugusta 13. Octogesam versus in ortum.

Celsona, *Solsona*, urbs Hisp. citer in Catalaunia, episc. recens sub Archiep. Tarraconensi à Philippo II. Rege effecta, à Vico urb. 5. leuc. à Minorissa 6. Urgellam versùs, Cardonae proxima, 3' leuc. distans.

¶ Celsona, *Solsone* Callis, urbs est ampla Cataluniae, antea a Gallis munita, ad pedes montium. 11. leucis distat a Vico in occasum, 8 a Minorissa in Boream, & totidem ab Urgella in austrum; juxta amnem *Cardoner* dictum.

Strab. Ptol. Celtae, pop. Gall. à qua una pars Celtica dicta est, quae etiam Lugdunensis dicitur. Sunt etiam Plin. pop. Hisp. & Celti Strab. pop. Lusit. qui & Celtici.

¶ Celtae populi fuere Galliae, a quibus una pars Gallia Celtica dicta, quae olim amplissimis definiebatur terminis, teste Brietio. Nam praeter Lugdunensem & populos intra Ligerim & Garumnam fluvios, Massiliam usque atque Narbonem extendebatur, ut vult Strabo: postea tamen angustioribus restricta fuit limitibus, & vulgò Lugdunensis dicta fuit.

Scrip. Hisp. Celtiberi, pop. Hisp. Tarracon. in quibus magna pars Aragoniae trans Iberum fluv. cum parte Castellae est. De quibus Luc. lib. 4.

-profugique a gente vetusta
Gallorum Celtae miscentes nomen Iberis.

Hinc Celtiberios nom. gent. Catull. carm. 40.

Nunc Celtiber in Celtiberia terra.

Celtici, pop. Hisp. in Callaicis, qui à Plin. Nerlae & Praesamarci cognominantur, circa Celticum prom. quod & Artabrum dicitur, teste Mela, incolentes.

Celtos, sive Celtros, stagnum Mysiae infer. ad Euxinum mare, circa ostia Istri, teste Ortel.

¶ Celtzene, urbs Asiae, in Armenia, dicta etiam Keltzene, olim episcopalis, postea verò archiepiscopalis sub Patriarcha Constantinopolitano.

Celurca, postea mons Rosarum, *Montrosse*, opp. Albionis, in Scotia, in Angosia reg. inter Brechinium urb. & Arbrotum prom. ad 5. mill.

¶ Celorca, *Monros* Scotis, *Montrosse* Gallis, oppidum est Scotiae, in ora littorali maris Germanici, ubi Horeste pop. alias. Distat 7. milliaribus Scoticis à Brechinio in ortum, & totidem ab Arbroto etiam in ortum. Sed non est inter ea. Vide Mons rosarum.

Ptol. Celydnus, *Salnich*, fluv. Maced. in ora occidua, ultra Amantiam, juxta Epiri confinis fluens.

Plin. Cema mons, *Monte Camelione*, mons Alpium maritimarum, ex quo Varus fluv. Italiam à Gallia separans, profluit, à Nicaea in Bor. ad 30. mill. pass. distans. Est & amnis ex Cemeno mont. ibidem profluens, auctore Plin. lib. 3, c. 4.

¶ Cema mons, aliter Cemenus dictus, *monte Camelione*, mons Italiae & Alpium, in Comitatu Nicaeensi in Vicariatu S. Stephani, prope castrum S. Stephani, & juxta fontes Tineae fluvij. Varus fluvius oritur etiam in eo tractu: & in illo monte ostenduntur rudera magnae

Pars Prima.

urbis, vulgò *Camelion* seu *Camella*, teste Brietio, alias Cemenelin seu Camenaeum. Mons autem Acema dictus fuit antiquitus.

Cemandri, pop. Illyrici, seu potiùs Norici, apud Pannon. & Illyrici conf. Quorum opp. Martem, vulgò *Marburg* & *Margburg*, ad Saum fluv. ubi Lavantum excipit. Al. in Stiria, ad Dravum fluv. inter Draburgum ad occ. 4. & Paetovium ad ort. 6. leuc. à Graecio 7. in merid.

Cemeneleum, Cemelion Plin. Cemela lib. Not. & Cemelanensium civitas, urbs Gall. Narbonensis, excisa, apud Nicaeam: locus adhuc *Cimies* nominatur, ubi Ecclesia, quae *S. Mariae di Cimies* dicitur. Rob. Coenal. *Senes* vel *Senez* interpretatur. Sed *Senez* est Sanicium Ptol. urbs episc. sub Archiep. Ebrodunensi, inter Diniam & Regium ad occ. 6. leuc. cujus manet Episcopatus. In Thes. Ling. Lat. *Cemelie* indigitatur: quod nomen haud reperitur in eo tractu. Ptol.

¶ Cemeneleum urbs fuit Galliae Narbonensis, nunc viculus tantùm in Comitatu Nicaeensi, vulgo *Cimies*, sex milliaribus a Nicea in Boream, & totidem ab ora littorali maris Mediterranei, quamquam alij credant fuisse in monte Acena, 30. hinc miliaribus in Boream versùs fontes Vari fluvij.

Cemmenus mons, Gebenna Caes. Plin. & Aus. qui & Cebennae & Gebennae num. plur. mons maximus Gall. à Rhodano Garumnam usque in Aquitaniam extenus, apud Lugdunum initium sumens, Galliamque Narbonens. trans Rhodanum à Celtica & Aquitanica separans. Qui varia habet nomina, *Tarara* circa Lugdunum, *Montaignes d'Awergne* circa Arvernos, *de Cevennes* circa Occitanam reg. Cemenus verò unico & est mons Gall. Narbonensis, apud Varum, ex quo Cema fluv. teste Plin. Strab. Ptol.

¶ Cemmenus, mons Galliae, in Aquitania, versùs Galliam Narbonensem, & inter Volcas, Arecomicos, Helvios Velaunos, Habalos, & Ruthenos, per 30. leucas circiter in longum protensus, nunc vulgò *les Sevennes*. Initium habet versùs fontes Ligeris, in Vivariensi provincia superiori; extenditurque per Occitaniam provinciam Lutevam usque. Sed longè distat a monte Tararae, in Lugdunensi tracto, uti & a montibus Alverniae; neque extenditur a Rhodano ad Garumnam fluvium, cùm ab ijs longè sit dissitus. Dicitur etiam *les montagnes des Sevennes*, *ubi* quamplurima castra, oppida, & urbes alicujus momenti, & sub Cemenio tractu comprehenduntur prov. Vivariensis superior & Gabalium, cum parte Ruthenorum.

Cempsi, pop. Hisp. citer. ad mont. Pyrenaei radices incolentes, in regno Aragonio: quorum opp. *Venasque*, ab Osca ad 12. leuc. intra montes distans. Diony

¶ Cempsi, populi Hispaniae, ubi fuerint non bene constat. Credunt tamen aliqui fuisse in eo tractu Aragoniae, ubi Venasca urbecula, ad amnem Esseram, ad radices Pyrenaeorum, montium, in limite Galliae, 15. leucis a Iacca in ortum, & totidem ab Osca.

Cenaeum, *Capo Litar.* Soph. *Canaia* Nigro, prom. cum opp. cognom. Euboeae, in ora Bor. contra Opuntem urbem Boeotiae, & Thermopylas urbem Phthiotidis, inde 70. stad. mari, Caeneum Plin. ubi fanum erat Iovis, ex quo Iupiter Caeneus dictus. Ovid. l. 9. Metam. Strab. Ptol.

Victor ab Oechalia Cenaeo sacra parabat
Vota Iovi.

Nomen à Cenaeo, seu Caeneo quodam invicto, quem invulnerabilem munere Neptuni fabulantur, (unde adagium *Invulnerabilior Caeneo* apud Graecos) obtinuisse creditur.

¶ Cenaeum, promontorium Euboeae insulae, in occasum maximè porrectum, prope Malliacum sinum, contra Opuntem & Locros Epicnemidios. Nunc *Capo Litar* vulgo dicitur.

Cenchreae, *Cenchres*, pag. & navale Corinthiorum, in ora sin. Saronici, ad isthmum, contra Lecheum; alterum navale, in ora sin. Corinthiaci, à quo 12. stad. abest in ortum, (tanta est isthmi ibi latitudo) à Corintho 70. teste Strab. Mem. Stat. lib. 4. Theb. Plin. Ptol. Strab.

It comes Inous Ephyre solata querelas,
Cenchraeque manus.

Cenchrius fluv. est Asiae, per Ioniam apud Ephesum fluens, haud procul à Caystro, per Ortygiam locum, ubi Latonam ab Ortygia nutrice educatam fabulantur.

Cendevia, palus Palaestinae, in Galilaeae & Samariae Plin.

conf.

conf. apud mont. Carmeli radices, unde Belos fluv. effluit.

¶ Cenebum, seu Genebum, *Gennep*, orba permunita Germaniæ, ad Mosam fluvium, in Ducatu Cliviensi, in ditione tamen Hollandorum à multis annis. Est in confinia Gueldriæ, media ferè inter Vvesaliam ad ortum, & Boseum Ducis ad occasum. Vide Genepum.

Ptol. Cenestum, *Corte* Castel. opp. Corsicæ, apud Rhotanum fluv. circa totius insul. umbilicum, post Bastiam primaria, ab Aleria 30. mill. pass. in Africum, à Niolo 12.

Ven. ¶ Cenestum aliis urbs erat Corsicæ alias episcopalis, quæ nunc quibusdam *S. Lucia*, vicus prope Rhotanum fluvium, ubi etiamnum multa sunt rudera, inter Curiam & Aleriam. Aliis est ipsa Coria, *Corte*, saxo undique prærupto imposita, prope Cenum lacum.

Ferr. Ceneta, Ceneda Agarhiæ, *Ceneda* nunc quoque, urbs Venetiæ episcop. sub Patriarcha Aquiliensi, in Marchia Tarvisina, ad montium radices, inter Anassum & Liquentiam fluv. ac inter Tervisium & Belunum 20. mill. pass. quot ab Opitergio, cui in episcopatu successit, Feltriam versùs 15. Acedum olim. Vide ibi. Episcopus Seravalli opp. proximo ad 2. mill. pass. moratur. De qua Fortun, in vita S. Martini l. 4.

Per Cevetam gradiens & amicos Duplavenenses.

¶ Ceneta distat 13. milliaribus à Belluno, totidem ab Opitergio, & 15. à Tarvisio; subestque Reipublicæ Venetæ, quamvis dicant aliqui eam esse in ditione Summi Pontificis. Est prope fontes amnis Mottegani.

¶ Cenetum, oppidum regni Neapolitani, in quo Episcopus Telesinus solet residere. Sed aliis est Cerritum, vulgò *Cerrito*, in provincia Terræ Laboris, & in confin. Principatus citerioris, 5. milliaribus a Telesio in Circium.

Cæs. Cenimagni, pop. Albionis, in ora Angliæ orientali, qui & Iceni dici putantur Camden. quorum opp. *Kenmen*, teste Glareano, nominatur.

Cenimagni, populi Angliæ Caesari. Ab aliis Simeni & Iceni dicti fuere, inter Trinobantes, Catieuchlanos, & mare Germanicum, ubi postea, East-Anglia & nunc Sosfolcia Norfolcia, & Catabrigiensis Comitatus. Vide Iceni.

Festr. *Pomp.* Cenina urbs fuit Latii, proxima Romæ, à Canite condita, ut auctor est Festus lib. 3. cujus hodie nullum exstat vestigium, Pop. Ceninenses. Scribitur etiam Cænina.

Plin. Cenion, Albionis flum. in ora austral. Cornubiae, in mare apud Fanum S. Mauditi opp. exiens, *Vale*, teste Ortel.

¶ Cenisius mons, *le mont Cenis*, aliter M. Cinereus, mons Italiae Traspadanae, & ex Alpibus Cottiis, sub Segusinis, & in limite Gallias; Italis *monte Cenisa*, inter Sabaudiam & Pedemontium, prope Maurianam vallem & agrum Segusinum.

Cæs. *Ptiv.* *Ptol.* Cenomani, *Pays du Maine*, pop. & urb. Gall. Celt. episc. sub Archiepisc. Turonensi; ad Sartam fluv, inter Carnutes ad ort. & Rhedones ad occ. supra 20. leuc. quot ab Andegavis in Bor. & Caec. à Turonibus 22. in Bor. Quorum reg. *le Maine* Comit. nominatur, & urbs *le Maine*. (* manuscr. Seld.)

¶ Cenomani, populi Galliae Lugdunensia, qui & Aulerci Cenomani, inter Rhedones, Andegavos, Carnutes, & Sessuos. Horum tractus nunc *le Maine* dicitur; estque provincia ampla & admodum rigoa, inter Normanniam ad Boream; Belsiam ad ortum, Britanniam ad occasum, & Andegavensem provinciam cum parte Turonensis prov. ad austr. Hujus provinciae caput Subdinum, seu Vindunom, aliter Cenomanum, *le Mans*. Aliae urbes sunt Meduvana, Bellomontium, Lavalium, Firmitas Bernardi, Sabolium, & Castrom ad Laedum.

Strab. *Plin.* *Ptol.* Cenomani, pop. Gall. Cisalpinae seu Transpadane, in Venetia & Longobardia Transpadana; quorum urbes Bergomum, Brixia, Tridentum, Verona, Mantua, Cremona, & Crema. Horum duras pagus in agro Bergomensi, *Cenam*, quasi Cenomanum, dictus.

Cenomani populi fuere Galliae Transpadanae, habentque à Septentrione, Euganeos, ab Oriente Venetos; a Meridie Padum fluvium, & ab Occidente Insubres; ubi nunc agri Veronensis, Mantuanos, Cremonensia, & Brixianus, pro majori parte sub dominio Venetorum.

Urbes Cenomanorum Italia,

Bergomum, *Bergamo.*	Brixia, *Brescia*,
	Crema, *Crema.*
Cremona, *Cremona*,	Tridentum, *Trento*,
Mantua, *Mantova*,	Verona, *Verona.*

¶ Cenumanum, *le Mans*, urbs Galliae, alias Subdinum & Vindinum dicta, Cenomanensis provinciæ caput, ad Sartam fluvium, ubi recipit Huisnam, episcopalis sub Archiepiscopo Turonensi, 10. leucis distat ab Alenconio in Austrum, 16. à Turonibus, 30. à Rhedonibus, & totidem à Carnuto.

Cenophrurium. Vide Cænophrurium.

Ant. *Ptol.* * Centa, *Beni-bubalul*, teste Marm. opp. Maurit. Tingit. mediterr. inter Molochath & Bocamum Hemerum, sive, ut nunc vocant, Marochium, (* manusc. Seld.)

¶ Centale, *Centale*, oppidulum Italiæ, in Pedemontio recens munitum, ad amnem Maleam, & prope Marchionatum Salutiarum, cujus etiam pars fuisset antea; estque ferè medium inter Cuneum & Savilianum.

Proc. Centuaropolis urbs fuit Thessaliæ, apud Tempe, in mont. Ossa: cujus mem. Procop.

Xenop. Centrites, fluv. Asiæ, inter Mediam & Armeniam fluens, ac Carduchos pop. ab Armeniis separans.

Diod. *Cæs.* *Plin.* *& al.* Centrones, pop. Belgii, quorum opp. *S. Truyen*, vel *Truydem*, teste H. Leodio, à Tungris 3. leuc. à Leodio 6. in occ. in medio, inter illud & Lovanium, Reg. nunc Hasbania Latine nominatur, *Hasbergauw* vulgò. Sed Becanus putat opp. Centronum esse Corteriacum, vulgò *Cortyck*, in Flandria, inter Aldenardum & Tornacum 5. leuc. Prior sententia verior.

¶ Centrones populi fuere Belgii, in Morinis, in eo tractu ubi nunc Corteriacum, *Contray* Gallis, Belgis, *Cortryck*, urbs Flandriæ, ad Lisam fluv, cum arce permunita, sub dominio Gallorum ab anno 1657. inter Aldenardum & Ipras, non autem inter Aldenardum & Tornacum.

Cæs. *Strab.* *Ant.* Centrones alii, pop. Gall. Narbonensis, in Sabaudia, juxta Alpes Grajas. Quorum reg. & urb. (quæ metropolis sive archiep. est) Tarantasia, vulgò *Tarantaise*, testibus Marliano, Vigenereo & Scudo, ubi Centronum pag. vulgò *Centron*, inter Augustam Prætoriam 12. & Genevam 14. leuc. visitur.

¶ Centrones, populi fuere Galliæ Narbonensis, nunc autem in Sabaudia, versùs Alpes, quorum regio *la Tarantaise* vulgò nominatur, cujus primaria Forum Claudii, *Moustier en Tarantaise* urbs archiepiscopalis ad Isaram fluvium.

Marty Centula, *S. Riquier*, pag. cum cœnobio Gall. Belg. in Picardia Pontiviæ reg. apud Abbatisvillam opp. inde 2. leuc. in ort. distans. Cujus fit mentio in vita sancti Richarii.

Centum, *Cento*, oppidum Italiæ sat cultum, & alias munitum, in Ducatu Ferrariensi, in confinio ditionis Mutinensis, 18. milliaribus distat à Bononia Mirandulam versùs, prope Rhenum amnem, sub dominio Summi Pontificis.

Plin. *Ant.* *Amm.* *Pater.* Centum cellæ, *Cincelle*, urbs olim episc. Hetruriæ in ora australi, apud Castrum novum, à Pyrgis 13. mill. pass. ab urbe Roma paulo supra 40. excisa à Saracenis; ex cujus ruinis Urbs vetus opp. (& port.) vicinum exstructum est, quod Centum cellæ novæ dici potest ex inscriptione marmorea ibi à Sixto V. Pontif. Max. posita. Earum mentio fit in lib. 3. itin.

Ad Centum cellas forti deflevimus austro;
Tranquilla puppes in statione sedent.

¶ Centumcellæ, *Civitavecchia*, oppidum Hetruriae, in ora littorali maris Tyrrheni, Diœcesis Viterbiensis, recens munitum à Summis Pontificibus, & praesertim ab Urbano VIII. cum portu tantisper capaci & castro. Sex milliaribus distat à Castro novo in occasum, 40. à Roma in occasum, 9. à Corneto in austrum, sedetque in planitie.

Scrip. *Hung.* Centum colles, *Hundertbuhel*, & Hungaricè *Zashalom*, teste Joam. Sanbuco, opp. Pannoniae infer. in Hungaria, inter Budam & Albam Regalem ad 4. leuc. intra colles, à quibus nomen accepit. Sunt & Centum colles opp. Daciae, in Transylvania, inter Cibinium & Coronam urbes, ad 9. leuc. dissidens.

Centurinom, *Centuri*, opp. Corsicae, in ora Boreali, apud Sacrum prom. & Canelaram, à Bastia, ubi Praefectus degit, ad 30. mill. pass. ab arce S. Florentii 25.

¶ Centurinum, *Centuri*, castrum Corsicae, cui adjacet ab occasu insula Centurina. Distat à Bastia 20. milliaribus in Boream, & 18. ab arce S. Florentii.

Centuripae, Centuripa Strab. *Centorvi*, urbs olim maxima Siciliae, à Federico II. Augusto excisa, ad Ætnae radices, ab Agyra urbe 20. mill. pass. in

Ce-

Cæciam, ioter Catinam ad ort. & Troinopolim ad occ. ferè 28. Pop. Centuripiai Plia. Mem. illius Sil. lib. 14.

Centaripe, largoque virens Entella Lyao.

¶ Ceoturipe, *Censorbi*, oppidum est Siciliæ insulæ, in Valle Dæmona, prope Adranum fluvium, 12. milliaribus à Pateroo.

Cic. Solin. Ceos, Cea Plin. Cia Ptol. *Zea*, inf. maris Ægæi, una Cycladum. Vide Cea.

Plaia Strab. & al. Cephalas, *Capo Mesurata*, teste Faz. prom. Africæ ad initium Syrtis magnæ; Cephalæ Ptol. ultra Trierorum promont. Calumacnmam villam versùs.

Cic. Cephaledis, Cephalœdis Plin. Ptol. Cephaledium Strab. Cephalodium lib. Concil. *Cefalu & Cifalu'*, urbs Siciliæ marit, in ora occid. & Bor. inter Halesam ad Cæc. 28, & Thermas Himeras ad Africum 24. mil. pass. à Pamormo 62. Messanam versùs in Cæc. olim episc. sub Archiep. Messanensi, nunc sub Archiepisc. Moat. Regalis. Pop. Cephaleditani Cic. al. Cephalodienses. Sil. lib. 14.

Quaque procello Cephaledias ora profaado.

¶ Cephaledis, & Cephaledum, *Cifalu*, urbs est munita in ora Boreali iasulæ, cum portu versùs mare Tyrrhenum, & in modum promontorij ia mare eacurrens 49. miliar. distat à Panormo ia ortum, & 90. à Messaua Episcopalis est sub Archiepiscopo Messaneosi etiamnum.

Ptol. Plin. & al. Cephalenia. Cephallenia Strab. & Steph. *Cefalonia*, iasula maris Ionii, (cum urbe ejusd. nominis, episc. sub Archiepiscop. Corcyreasi) olim Samos, & Same Homero, circuitu 44. mill. pass. iater Leucadem ad Bor. 12. & Zacynthum ad austrum 30. mill. pass. à propriore littore Peloponnesi, ubi Chelonites, prom. & Cyllene urbs apud Araaum prom. 120. stad. ia occ. Ithacæ etiam inf. proxima. Pop. Cephalenes; & Cephalenij: Sil. lib. 15.

Saxa Cephalenum, & scopulosis Neriton arvis.

A copia cephalorum piscium aomen habere traditur.

¶ Cephalenia, *Cefalonia* Italis, *Cefalogne* Gallis, iosula est maria Ionii, circuitus circiter 120. miliarium, sub dominio Venetorum à quamplurimis annis, cum urbe permunita in colle versùs austrum iasulæ. Ibi incolæ Græcos ritus servant. Vix distat à Zacintho viginti milliaribus & panlò amplius ab ora littorali Peloponnesi. Olim quatuor habuit urbes, nunc tantum villas & pagos, cum portu *Argostoli* dicto ad austrum insulæ, 6. milliaribus ab urbe Cephaleaia.

Plin. Ptol. Amm. Cephalonnesus, *Rabea*, teste Piueto, inf. sinus Carcinitis, apud Tauticam Chersoaesum, cum urbe cognomine.

¶ Cephalonnesus, iasula parva & oblonga Careinitis sinus, ubi in Pontum Euxinum se exonerat, in Hylæa regione, prope Tamiracam portum, & ex adverso Tauticæ Chersonesi, ab ea 50. circiter milliaribus distans in occasum.

Lib. Iosue Cephira, seu Caphara, & Caphera Josepho, opp. ulim Judææ, Hierosolymis proximum.

Pauf. Cephisia, regiuncula Atticæ, per quam Cephisus labitur, & io qua fons ejusdem nomiais, teste Plia.

Plin. Cephisis lacus est juata mare Atlaoticum, quem Mauri Electrum vocant, quod sole calefactus electrum è limo det: Plin. lib. 37. cap. 2.

Strab. Polyæn & al. Cephissus, Cephisus Ovid. *Cefiso*, fluv. Bœotiæ, apud Lilæam urbem Phocidis oriens, & apud Delphos fluens. Parnassum mont. ab Ædylio separans, nom. antiq. ret. Ovid. lib. 7. Metam.

Cephison procul hinc defluentem fata nepotis
Adspicis.

Et lib. 3. Metam.

Implicuit, clausaque suis Cephisus in undis
Vim tulit.

¶ Cephissus, *Cefiso*, fluvius Græcie. Oritur in Deride, prope Lilæam urbem; dein auctus Mela fluvio, Elatæam Phocidis urbem rigat, postea per Cherroneam in Bæotiam labitur, & eadit ia Copaidem lacum, qui ab eo Cephissides dictus fuit aliquando; mox per cuaiculum eaistens, in Euripum se exonerat prope Larimam oppidum; estque inundationibus admodum obnoains. Sed per Delphos non labitur.

Strab Cephissus alter, fluv. Atticæ, juxta Athenas fluens, ac in mare contra Eleusiaam inf. eaiens. Undo Cephisius nom. gent. Cephisias Patroaym. Ovid. lib. 7. Metam. & Cephisia ipsa reg. appellata, ubi & fons ejusd. nomiais Plin.

Vidit & immitem Cephisias ora Procrustea.

¶ Cephissus alrer, amnis Atticæ. Iuxta Athenas fluit ad occasum, deinde in sinum Saronicum se uaonerat prope Pyræum portum.

Cephissus item Pauf. fluv. Argiæ reg. in Peloponneso modicus.

Cepiane, opp. Lusit. ia regno Portugallico meditter. ia Castellæ conf. Mirobrigæ finitimum, quod nunc *Pignell & Pinhel* dici ferunt, ioter urb. Rodrigensem & Trancosium opp. 10. leuc. ac inter Guardensem urb. 6. & Almendrum opp. 4. *Ptol.*

Cepiana, oppidum Lusitaniæ quibusdam, est ia Provincia, iatra Tagum & Anari fluv. Aliis est Pinelum, *Pinhel* oppidum Portugalliae, ia Transmontana provincia, juata amnem cognominem, via 4. leucis à conf. regni Legioais ia occasum, totidem à Durio fluv. in austrum, à Trancosio autem 5. in ort.

Cepœ. opp. Sarm. Asianae, apud Bosphorum Cimmerinum, *Copa* nunc ea tab. recent. ad fluv. cognom. apud Hermonassam urb. de quo Plin. liber 6. capitolo 6. *Plin.*

¶ Cepe, seu Cœpae, & Cepi Milesiorum, oppidum fuit Asiae, juxta Corocondamim Lacum seu paludem, in regno Bosphorano, iater Phanagoriam & Tyrambim, in Etoae insula. Via decem milliaribus distat à Bosphoro Cimmerio in ortum.

¶ Cepusiensis Comitatus, proviacia regni Hungariae septentrionalis, versùs montem Carpatum & confinia Poloniæ, *Cepusz* dicta, cuius pars subest etiam dominio Poloniæ a tribus seculis. Ibi oppidum præcipuum *Leutscb*, in ditioae Imperatoris, uti Regis Hungariæ, cum parte australi Comitatus.

Ceramea, *Kerumes*, teste Leuncl. apud Turcas, opp. Ponti. *Cedr.*

Ceramum, *Ceram*, iasula ampla & oblonga maris Indici, in Arcipelago Moluccarum, in Asia, iater Gilolum, Moluccas, Bandam, & Amboiaam insulas, bene culta, & Aromatum proventu dives.

Ceramus, urbs Cariæ littoralis, inter Halicarnassum & Gnidum, à qua sin. Ceramicus, episc. sub Archiep. Stautopolit. Quæ an perduret hac tempestate, non legi. *Plin. Ptol. & al.*

Cerasus, *Cherasonda*, vel *Chirisonda*, urbs Cappadociæ marit. quæ & Pharnacea, licet apud Ptol. sit diversa, inter Hermonassam ad occ. & Trapezuatem ad ort. quasi media, inter Polemoaium & Trapezunta 30. mill. pass. dissita, olim episc. sub Archiep. Neocæsariensi, postea metrop. effecta. Hinc cerasa primum in Italiam delata, teste Athenæo. *Strab Plin. Arria & al.*

Cerasus, quæ ounc *Chirissonda* dicitur, urbs Asiæ minoris, in Ponto Polemoniaco, in ora litturali Ponti Euxini. Differt à Pharnacea, utpote quæ ab ea distat 25 milliaribus in occasum, inter Hermonassum ad 36. milliar. & Trapezuatem ad 65. uti a Polemonio 80 in ortum. Nunc paucis constat incolis, in Amasia regione, sub Turcis.

Ceratæ, vel Cereatæ, ut alibi legitur, *Cereto*, teste Leandro, opp. Sabinorum, seu potios Umbriæ, intra montes, non in Latio, ut scribit Ortel. à Spoletio 15. mill. pass. à Cassia opp. 9. Nursiam versùs Ceretum Plin. ut videtur Casaubono. Pop. Ceretani. Sed apud Plin. Cernetani legitur, unde opp. Cernetum, quod in Latio, non in Sabinis est, Ceratæ autem pop. Sabini vel Umbriæ sunt, qui vagantes vulgus arte decipiunt, vulgò *Ciarlatani*. *Strab*

Ceratę, vel Cereatæ, oppidum Latii, testibus Ortello, Cluverio; & aliis in colle, & inter Sublacum, & lacum Fucinum, in confin. Aprutii ulterioris. Ceratę etiam seu Ceretum, *Ceretto*, castrum est Umbriæ, ad Neram amnem, ad pedes Apennini, & versùs Marchiam Anconitanam, 12. milliaribus à Cascia, & 15. a Nursia ia occasum, sub dominio Summi Pontificis.

Ceratus, *Fiume di Ginosa*, fluv. Cretæ, praeter Gnossum urb. eversam fluens, quae etiam de uomine fluvii dicta est, teste Strab. Cuius mem. Virg. la Ceir. *Hesyc. Callimac.*

Carpathium fugiens, & flumina Ceratae.

Ceraunia, vel Ceronia, Cirynia Plin. cui etiam Carynia, & Ceriainm, teste Ortel. cum hojusmodi nomina praeter Cirynia non legantur apud Plin. *Cerines*, urbs Cypri, in ora Boreali, inter Carpasiam & Lapithum ad occ. episc. sub Archiep. Nicosiensi. *Polyb. Ptol.*

Ceraunii, qui Acroceraunii, & Ceraunia, *Monti della Chimera*, & *Chimarioti*, montes Epiti, in ora occid. *Mel. Apoll.*

occid. à Macednnia separantes, à Japygio Saleatinorum ptom. 100. mill. pass. à mari in ort. distantes, quot ferè à Coreyra in Bor. à sinu Ambracio, nbi Nicopolis 1300. stad. Vide Acroceraunia. Super illis Chimera urbs sita. ast. Hns auctur Thes. Ling. Lat. Ambraciæ urbi vicinos facit: à qua ferè 100. mil. pass. distaor. Suot & Cerauniı montes Albaniæ, Caucasi mont. pars, de quibus Ptol. Ceranniorum Epiri memor. Ovid. lib. 15. Metam.

Saxa fugit; dextra prærupta Ceraunia parte.

¶ Cerannii montes, seu Acroceraunia juga, sic dicta, quod sæpe fulmine percellaotur, montes sunt Epiri, io Chaonia regione, versùs Oceanum sinum. Nunc à Chimera nppido dicootur *Monti di Chimera* ab Italis, eorum autem incolæ *Chimarioti*; suntque ab occasu in orrum estensi, inter Albaniam & Epirum. Via 5n. milliar. distant a Corcyra iosula in Boream.

Cerbalus *Cervaria*, teste Nig. fluv. Apuliæ Dauniae parvus.

¶ Cerbalus, *Cervaro*, fluvius Italię, in regno Neapolitaoo, & in pnvincia Capitanata. Oritnr ex Apennino monte, & prope Bovinum orbem iabitur, deinde, in Candelarum fluvinm se esnnerat prnpe Sipuntum.

Bycop. Ptol. Cercaphus, mons Jnnię, Colnphoni imminens.

* Cerceticus, sin. maris Euaini, io Sarm. Asiana, ubi Tazus urbs, vulgò *Golfo di Susaco* de urbis nomine, teste Mol. dictus a Cerceris pop. à Ptol. ibi memoratis, (* manusc. Seld.)

Cercetii, pop. io ora ejusdem Sarm. * Cercetae Ptnl.
Dion. & Plin. à Dionys. Afrn memorantur, qui oune *Circassi* nominatur.

Post hos Cercetii, juxta quos Axenus altis
Fluctuat aquoribus,

(* manusc. Seld.)

Plin. Cercetius, mons Saml ios. juxta Ampeium mont. & prom. Sunt & Cercotii montes in Thessalia, teste Plin. non Cerceti, ut io Thes. Ling. Lat.

* Cercina, & Cercinna, *Querqueas* Mercat. *Charcana*
Ptol. Strab. Hir. Mel. Faz. ios. maris Africi, à Tacapıs fere 8n. mill. pass. Carthaginem versùs in occ. à Lotnphagitn 100. à Lopadusa 50. innga 15. Quam Mela una cum Meninge ante prom. Syrtis parvae collncat. Ejns memnr. Dionys. de situ orb.

Et Cercina simul, Libyca statione patentes.

Hic atiam Cercinitis insula parva, Cercinae juncta ponte Carthaginem versùs, teste Plin. cujus etiam mem. Strabo lib. ultimo, (* manusc. Seld.)

¶ Cereina, quæ & Cercinna, *Chercara* Italis, *Cersaro* Gallis, insula est parva maris Mediterranei, in nra Africae & regni Tunetaoi, prope Srtım minorem. Ei adjacet ad austrum alia insula parva, Gamera dicta, quę forsan alias Cercinna minor. Distat ab Adrumetn io nrtum 15. milliar., à Tapacis 100, circiter in Boream, 90. à Lopadnsa, & 50. a Lottophagite seu Meninge insula in Boream; estque parvi circuitus, & ægrè à paucia babitata.

Arrian. Cercinites, lacus Macedoniæ, in Thraciæ cons. ad quem Circiniom opp. fuir, teste Liv.

¶ Cercinites quid sit, non constat. Sed est mons Cercina in Tracia, versùs Macedoniam, qui Sinthos & Pæones populos cnnjungit, in Dantbeletica regione.

Cercopes, pop. ins. Pithecusę, in simias motati, ut fabulatur Ovid. lib. 14. Metamor.

&c. perjuria quondam
Cercopum exosus, gentisque admissa dolosa,
In deforme viros animal mutavit.

Ptol. Cercopia, *Arcobia* ea tab. recent. urbs Phrygię magnae, inter Lysiadem & Eucarpiam proximas urbes.

Carcnpia, urbs Asiae, in Phrygia majori, varsùs Lydiam, juata Cryam amnem, qui paulò infra cadit in Hermnm. Nunc *Arcobia* dicitur à Castaldo. Prope Eucarpiam sedet, sed paulò remotior à Lysiade.

Cercyręi (qni Corcyraei Latinis dicuntur) à Cercyra
Diony. Insula, (qnae & Corcyra) cum seditionibus agitarentor, snlebant flagra ingentia gestare ansis eburneis ornata; ex quo adagiom natum est, *Corcyraa scutica*, sive *Corcyraum flagrum*, de supervacaneo cultu, ut apud Plutar. in vit. decem rbet.

Cere, *Ceri*, opp. Hetruriae. Vide Caere. Sic Sil. lib. 8.

Lectos Cere viros, lectos Cortona superbi.

Ceredanum, *Cerano*, pag. agri Nnvariens. inter Tercatum & Viglebanum, à Tarcato supra 2. mill. pass. in litteris Pntif. memoratus, ac à B. Pacifica, qui ibi colitur, illustratus.

¶ Ceremissi, seu Cremissi, *Czeremissi*, populi Moschoviæ nrientalis, discreti in cis Vnlganos & trans Volganos, Brietin & aliis testibus; hiqua dicuntur *Nagornoy* hoc ast, montuosi. Eatenduntur ad montes Riphæos, habitantque in sylvis, inter Novogardiam inferiorem & Casaaum.

Cerellus, opp. Hisp. Tarracon. in Jaccetaois, quod *Ptol.* aliquibus *Cerezo* esse videtur, inter Buytragum 5. & Arandam ad Durium fluv. in Bor. 9. leuc. Sed hoc in Castella vetere est. Cerellus antem à Ptol. in regno Aragnoio, ubi Jacetani pop. describitur.

¶ Cerellus oppidum Jacetanorum populorum à multis ereditur fuisse, ubi postea Celsona urbs, *Solsona*, in Catalonia prnviocia, Brietio teste. Vide Celsona.

* Ceretanum, *Coretana*, opp. Siciliae mediterr. apud *Cic.* Bizinim opp. & fontes Mntychani fluv. inter Mont. Rubeum castrum 3. & Bucheriom opp. 4. mill. pass. à Syracusis fere 28. in occ. sive Circ. Ceretani verò pop. Vide Cerretani.

¶ Ceretanum castrum est Siciliae, in colle, in valle Neaetina, ad radices montis Hiblae, prnpe oppidulum mnntem Rubeum dictum, 25. milliar. distat à Leontinis in austrum.

¶ Ceretica, provincia Vallię meridionalis, in Anglia *Cardiganshire*, juata oram maris Hibernici, cum urbe cogoomine, *Cardigan*, ad nstia fluvii Tivii, nlim Tuerobius, 14. milliar. distat à Mariduno, & 57. à Menevia. Ibi aliss fuere Demetae populi.

¶ Ceretum, *Ceret*, oppidulom satis amœnum in Ruscinnnibus, in confinin Galliae Narbonensis, haud procul a Teco fluminn, 16. milliar. pass. a Perpiniano, in extremis ferme Comitatus Roscinnneosis finibus. Memorabilis est locus ob colloquium illic habitum anno 1660. inter Delegatos Regum Galliae & Hispaniae, ad figendos regnnrum limites io ea Pyrenaeorum montinm partn.

Cerevia, *Cervia*, nrbs Æmiliae Galliaeve Tog. in ora *Vet. In.* Bojorum, episc. sub Archiep. Ravennate, inde 12. mil. pass. Ariminum in nrt. versùs totidem à Cesena; quae & Phycocle, nbi maaima salis copia coquitur, propterea aegrè habitata & parva.

Cerilli, non Cerillum, nt scribit Ortel. *Cirella*, teste Barrio, npp. Brutiorum, in ora littor. Calabriae ci- *Strab.* ter. ultra Laum fluv. à Scalia 20. mill. pass. Blandam versùs 18. io nrt. Adamante npp. in medio, à Thuriis 37. teste Strab. Talai sinos terminus. Hic saccari ingens copia.

¶ Cerilli, *Cirella*, castrum est Calabriae citerinris, in nra maris Tyrrheni, prope Laum sinnm, 8. milliar. a Scalia in austrum, 3. ab Adamante, & 30. à Thuriis in occasum; nnncque paucis tantum constat incolis.

Cerinthus, *Ellopia*, teste Molet. opp. Eubœae ins. li- *Strab. App.* tnrale, in ora nrieotali, haud longe à Faon Dianae, Imò *Ellopia* Ellopia est Strab. (Vide Ellopia) coi Cerinthus erat proaima.

¶ Cerintus, oppidom Eubœae insulae, situm in littore maris Ægaei, noo longè ab ostiis Budnri fluvii. Eostathms putat dictum Ellopiam; & ad Telethrinm montem collncatur à Strabone. Nunc in vicum redactum ast.

¶ Cerisnlae, *Cerisoles*, vicus Italiae, in colle, in Pedemontio, celebris victoria Gallnrnm, Dace Anguiann, contra Hispanos, quorum eaercitum delevit magna clade. anno 1544. snb Henrico II. Rege, 5. milliar. distat ad Alba. & 4. à Clarascn, Carmaniolam versùs.

Cerne ins. maris Atlantici, contra Atlantem mont. *Plin.* quae, teste Ortel. *Porto Santo* nominatur. *Ptol.*

¶ Cerne Atlantica Petrn du Val est Madera, *Madero* insula maris Atlsntici, quae etiam Ombrie dicta fuit; estque ad Boream Fortunatarom, 2no. milliar. circiter, & prope Aprnsiton insulam, seu inaccessibilem, quae nunc *Porto Santo* dicitur, in occasum, Sansone & aliis testibus. Subest dnminio Regis Portngalliae. Vide Madera.

Cerne altera, quae *Cratissa*, teste Marm. dicitur sed *Ptol.* Rhamusin potiùs *Argin* esse videtur, in nra occidua Libyan interioris, contra Nigritis flum. ostia.

Cerne item ins. Oceani Æthinpici ad ortum, maai- *Plin.* ma omnium Africae insularum, à littore 6n. leucis in *Ptol.* artum distans, *Madagascar* Mercat. & al. ab Hispanis ins. sancti Laurentii appellata. De ea Plin. Ptol. Menuthias est.

¶ Cerne Æthiopica, quae & Mennthias, insula est Africae, *Madagascar* dicta, ab incolis *Madecase*, & à Lusitanis

sitanis *Isla de S. Lorenzo*, seu S. Laurentii insula, quia ab ipsis detecta aono 1504. die S. Laurentio sacra, à Gallis verò *l'isse de Madagascar*, & *l'isse Dauphine*, persæpe ab Europæis lustrata, & nunc à Francis inhabitata, præsertim versùs partem australem, io Carcanossia provincia, ubi Ara Delphina, sortalitium præcipuum. Insula est amplissima & eultissima; & eam accurratè descripsit Stephanus Flacurtios à paucis annis. Vide Delphina insula, & Madagascaria.

Plin. Cernetum opp. fuit Latii, inter Bovillas & Cassinum. Pop. Cernetani à Plin. memorati. Ea quo errare deprehenduntur qui illud *Ceroto* oppid. Sabinorum esse putant.

¶ Cernetum, aliter Ceratę, opp. Latii. Vide Ceratę.

Ptol. * Cerones, pop. Albionis, quorom tractus *Assinshire* teste Camd. vel *Strathnavern*, io Scotia, apud Epidios, (* maoosc. Seld. χρωες.)

Plin. Strab. Cerretani, Ceretani Sil. pop. Hisp. Tarracon. ad mont. Pyreoæi radices, in finibus Vasconum. Quorum reg. *el contado de cerdanna* dicitur, in Catalaunia opp. vero Jugum Cerretanorum, *Puig de Cerdan & Puigcerda*, ioter Perpinianum 12. & Urgellam 7. & Cerretanum *Cerda*, à Vico urb. 3. leuc. Jugum Cerretanorum versùs, à Rippollense opp. 2. Hi pop. Ausetanis & Ilergetibus fioitimi sunt. De quibua Sil. lib. 3.

Nec Cerctani quondam Tirynthia castra.
Nec Vasco insuetus galea, ferre arma morati.

¶ Cerretaoi, populi Hispaniæ, quorum regio Cerretania, *la Cerdanna* incolis, vulgò dicitur. Pars erat antea Cataloniæ; sed nunc media ejua pars subest Gallis estque intra montes Pyreneos & fontes Sicoris fluvii. Oppidum verò Jugum Cerretaoorum est, *Puicerda*, Gallis *Puicerdan*, intra montes, in colle, prope Sicorim fluvium, & una taotùm leuca à Julia Libyca; estque caput Cerretaniæ. Cerretanum autem aliis est vicus *Torre de Cerdana*, in valle Carolioa, versùs Pyrenæos, 2. leucis à Jugo Cerretanorum in Boream. Sed Cerretania, quae à Gallis *la Cerdagne* dicitur, est provincia ioter Occitaniam & Cataloniam. Jugum autem Cerretanorum distat 7. leucis ab Urgella in ortum, & 15. a Perpiniano in occasom.

Cerretanorum Jugum. Vide suprà Cerretani.

Ptol. Cersunum, *Nebbio*, teste Pineto, urbs Corsicae episc. sob Archiep. Genuensi, excisa, in ora Bor. apud arcem S. Floreotii, ubi Episcopus Nebiensis moratur, à Bastia paulò supra 10. mill. pass. io occ.

¶ Cersunum Cluverio & aliis fuit oppidum in parte Boreali Corsicae, ubi postea Nebbium, *Nebbio*, urbs ampla, quae nunc diruta jacet, & ejus ruinae nunc *Resoli* dicuntur. Ex ejus ruinis videtur esse excitatum Fanum S. Florentii, à quo distat 7. milliaribus in austrum, 12. à Marianae ruinis, & 26. à Sacro promontorio pariter in austrum.

Mel. Cervaria, *Corbiera*, teste Jo. Poldo, oppid. Gall. Narbonensia, in ora, & conf. Gall. praedictae & Hisp. Corbaria Aimoino scribenti Karolum Mag. Saracenos ibi superasse, inter mont. Pyrenaeos & Birsam fluv. Est & Cervaria *Cervera*, opp. Hisp. citer. in Catalaunia apud Tarragam opp. 1. leuc. distans, ea primis regionis, in via obvia inter Barcinonem & Ilerdam. Sed hoc Servaria Latinè dicitor ab Hispania.

¶ Cervaria, oppidum Galliae Narbonensis, nunc est vicus *Cervera* dictus, juxta Pyrenaeos montes, in ora maxis Mediterranei & sinus Leonini, in Catalonia proviocia, & in confinio Comitatus Ruscinonensis, inter Caucoliberim in Boream 2. leucis, & Rhodam in austrum 3. leucis distans.

Ptol. Cervaria, *Cervera*, Mol. opp. Hisp. Tarracon. in Oretanorum & Bastetanorum conf. circa Mentisam et Biatiam. Sed ibi *Cervera* nulla est, sed inter Concham urb. 9. et Alcaslarum Consaburi 24. apud Histonium, à Toleto 18. in ort.

¶ Cervaria, *Cervera*, oppidum folt Oretanorum, nunc castrum Castellae novae, intra montes, in eo tractu qui vulgò *la Sierra* dicitor, vorlus footes Anafluvii.

¶ Cervia, *Cervia*, urbs Italiae, in ora Romandiolae, salinis suis celebris, sed agrè habitata propter aeris inclementiam. Subest Romano Pontifici. Alias Ficode dictae fuit, 12. milliaribus à Ravenna, et 15. ab Arimino, estque inter ostia Sapis et Rubiconis fluv. Vido Cerevia et Ficode.

Ptol. Cervini, *Cerviani*, pop. et opp. Corsicae mediterr. circa medium illius, licet alibi à Ptolloceotur.

¶ Cervia Africae, *Cap. de bonne Esperance*, Caput bonae Spei, in Africae, parte meridionali, & io Casreria regione, promoontorium in austrum maximè eatensum. Vide Caput bonae Spei.

Cesata, Cesada Ptol. *Hita*, teste Varrerio, opp. Hisp. Tarracon. in Celtiberis, et io Castella nova, inter Secontiam 9. & Guadalajaram 5. leuc. *Ant.*

Cescus apud Svid. urbs erat Ciliciae, in Pamphyliae coofinio, cui ab aliis attribuitur: juxta quam fluvius Anus, id est ameos, decurrit; ea quo adagium apud Zenodot, *Cescon*, *habitas*, in bardum, stultum, aut vecordem dici solitum. *Suid.*

Ceseleth, vic. Palaestinae io Galilaea, apud mont. Thabor, *Casalun* postea dictus. *Lib. Josua.*

Cesena, sic vulgo, urbs Gall. Tog. in Æmilia, ad Sapim fluv. ioter Forum Livii 10. et Ariminum in ort. 20. mill. pass. Vide Caesena; variè enim scribitur. *Plin.*

¶ Cesius mons, *Kalenberg* mons Germaniae, in Austria provincia, longissimus, et a Danubio usque ad Savum fluvium excurrens per varias flexiooes. Alius est Cetius mons. Vide ibi.

Cestero, Caesito Anton. *Castres*, teste Jo. Poldo, orbs Gall. Narbonensis, ad Araurium fluv. inter Tolosam ad occ. 12. & Lutevam ad ort. et Caec. 14. leuc. à Vaurino 6. sive inter Carcasooem 7. et Albigam in Bor. 9. episc. sub Archiep. Bituricensi. At Varrerio *Tubery* vel *Tibery*, opp. potius videtur inter Moot. Pestulanum 8. & Narbonem 6. leuc. occurrens, à Biteris 3. quod magis probatur. Nam ex itin. Anton. Aug. Caesaris in via inter Nemausum & Narbonem occurrit, in Thes. Ling. Lat. ad Carpentoractem ponitur: quae urbs longè a Cesserone abest. *Plin. Ptol.*

¶ Cestero Sansoni et aliis est *S. Tubery*, oppidulum Occitaniae inferioris, ad Araurarim fluvium, inter Agatham ad austrum & Piscenas ad Boream, 2. leucis ab utraque, 3. à Bliterris in ortum, & 5. a Luteva io austrum. Distat autem a Castro 12. leucis circiter; estque in via inter Tolosam & Nemausum; uti etiam inter Narbonem et Nemausum.

Cestius pons, unus ex urbis Romæ pontibus, qui teste Marl. *Ponte di S. Bartelomeo* nominatur, io insLycaonia, quam Tiberis in duos divisus alios efficit. *P. Vict.*

¶ Cestria, urbs Angliæ, vulgo *Chester* dicta, in Comitatu Cestrieosi, ad Deam fluv. qui ibi portum præbet commodum, in limite Vualliæ. Vide Deva.

Cestria, *Sopoto*, teste Pimet. opp. Epiri, in Thesprotia reg. quæ sic etiam Pausaniæ dicitur, Cestrioia Steph. apud Chimerram: quod tamen Hecatompedum Ptol. dici videtur aliis. Pop. Cestrini Plin. *Plin.*

¶ Cestria, oppidum Epiri, est prope Thianim fluvium, ad pedes montis Acroceraunii, & à Stephano Cammania vocatur.

Cestrua fluv. Pamphyliæ, in asperæ Ciliciæ conf. inter Magydum & Sidam post Catarractum in mare descendens. *Strab. Nican. & al.*

¶ Cestrus, seu Cestrius, fluvius Asiæ minoris. Oritur in Pisidia provincia, versùs confin. Isauriæ, & deindo per Carbaliam in Pamphiliam labitur, ubi juxta Magedim oppidum in mare Mediteranenm & sinum Attalicum se exonerat, 25. milliaribus a Sida in occasum.

Cetaria, *Scopello*, teste Faz. opp. Siciliae, in ora, Bor. & occid. eacisum, ioter Panormum & Drepanum, apud Segestanum empor. Aretio videtur esse *Carini* opp. magis Panormo propioquum, inde 18. mil. pass. à Segestano empor. 24. Sed Faz. uti iodigenae magis fidendum. *Ptol.*

¶ Cetaria, *Scopello*, vicus est Siciliae, in valle Mazare, 4. milliaribus a Segestanorum, emporio, 35. a Panormo in austrum, & 18. a Drepano.

Cetinm, Cecia vet. inscript. *Seisselmaur & Zeisselmaur*, teste Laz. opp. Norici, in Austria, praecipuum, apud Danubium & fines Paononiae, ubi Cetius mons Noricos à Paononiis disseparans, inter Viennam ad ort. 4. & Fanum S. Leopoldi in occ. 5. leuc. à Neoburgo 2. *Ant.*

¶ Cetium, *Czeissmaur*, pagus est Austriae inferioris, ad Danubiom fluvium, ubi recipit *Antzaspach* amnem; ibiqoe incipit Cetius mons. Via 2. leucis distat a Neoburgo in occasum, 4. a Vienna etiam in occasum, longe autem à Fano S. Leopoldi.

Cetius mons, termioua Norici ad ortum, unde Pannonia incipit, varie ab incolis nominatus; nam alibi *Kalemberg* vel *Halemberg*, alibi *Schneberg*, alibi *Deuv-*

berg,

berg, *alibi* Herizberg, *alicubi* Hengsterberg, *alicubi* Semeriug, *ab opp.* & Plaitz.

¶ Cetius, seu Cesius, mons Germaniç, *Kaleberga* vulgo dictuș, excurrens à Danubio fluvio per varias flexiones usque ad Savum fluvium, Cluverio & aliis testibus. Secundum regiones diversa sortitur nomina ab incolis. Oritur in Austria inferiori, prope Viennam, & per Stiriam & Carinthiam protenditur.

Plin. Catius item, fluv. Mysiæ, in Asia, ex Pindaso monte profluens, ac juxta Pergamum urbem decurrens, ex urbe nomen habens. De monte in lib. 5. itinerar.

Perpetantur iter. Jam vertice Cetius alto
Apparet.

Plin. *Ant.* Cetobrica, Cętobrix Ptol. *Setuval*, teste Resend. opp. Lusit. marit. in regno Portugallico, ab Ulyssipone 7. leuc. in austrum. Nigro est *Almadas* oppid. in ostio Tagi. Resendio & Vasconcello locorum peritis & indigenis subscribo.

¶ Cetobrica, *Setuval*, Belgis S. *Ubes*, urbs est permunita Portugalliæ, cum portu admodum frequenti & arce, in Extremadura provincia, ad ostia fluvii *Cadaon*; ibique sunt salinę magni proventus, 6. leuc. distat ab Ulyssippone in austrum, totidem à Barbarin promontorio in ortum, & 16. ab Ebora in occasum.

¶ Cevanum, *Ceva*, oppidum Italiæ, in Pedemontio, cum castro & regiuncula cognomine, ad Tanarum fluvium, versùs Apenninum montem & Ducatum Montisferrati; habuitque olim Marchiones proprios magni nominis. Vide Ceba.

¶ Ceylanum, *Ceylan*, insula perampla Asię, in India citeriori, quę antiquorum Taprobana creditur. Ab Indis *Tenarisin* dicitur, id est, terra delitiarum, & ab Arabibus *Zeylam Dive*, seu Ceylanum ins. Vix 60. leucis distat à promontorio Comorini in ortum. Circuitus est 250. leucarum circiter: continetque plura regna, nempe Candeæ, quod est præcipuum, Columbi, Chilai, Ceitavacae, Jalae, Batticalae, & Jafanapatani. Sed Columbi ara & aliquot aliae in littore subsunt dominio Hollandorum a paucis annis. Vide Taprobana.

Ptol. Chaberis, *Maber* Nig. *Calapata* Castal. urbs Indiae citer. in ora occid. Uterque videtur divinare.

Ptol. Chaboras, Chobar apud Ezech. Proph. fluv. & mons Mesopotamiae, fluv. *Ginlap*, mons *Capusco*, testibus Castal. & Ortel. qui fluv. in Euphratem infra Chaborum urbem quam alluit (quae & ipsa *Ginlap*, nominatur incolis) inter Nicephorium ad occ. & Aphphadanam ad ort. fluit. Mons ex quo fluv. profluit Masius Ptol. dicitur.

¶ Chaboras, *Chabar* fluvius est Asiae. Oritur in confinio Armeniae majoris ex Monte Masio, & per Mesopotamiam labitur; ubi auctus aliquot fluviis, in Euphratem fluvium se exonerat infra Tapsacum urbem, prope Circesium oppidum, e regione Arabiae desertae, 30. milliaribus infra Nicephorium.

Chabrius, *Cilabro* Molet. fluv. Maced. in sin. Thermaicum apud Hegonis prom. Inter Thessalonicam & Casandream influens.

Ptol. ¶ Chabrius, qui Brietio est *Chabria*, fluvius Macedoniae. Oritur in Bisaltia è regione; deinde rigatis Amphaxiti & Paraxia regiunculis, & auctus aliquot fluviis, In sinum Thermaicum se exonerat ex adverso Pydnae.

Ptol. Chadeni, pop. Scandinaviae, sive Scandiae, quos Ortel. *Norvvegger* sive *Finmarcker* esse putat. Sed neutrum ex verbis Ptol. elicitur.

¶ Chadeni, seu Cadeni Brietio, populi Scandiae erant, in parte Boreali Norvegiae, ubi nunc praefectura Vardbusiana, prope promontorium Boreale.

Plin. *Steph.* Chadisia, Phadisans Arriano, *Phadisa* Mercat. oppid. Cappadociae marit. in finibus Leucosyrorum, in Themiscyra reg. seu prope, ad fluv. cognominem.

¶ Chadisia, quae Chadista quibusdam, oppidum est Asiae minoris in Paphlagonia provincia, & in confinio Cappadociae, in ora Ponti Euxini & sinus Amiseni, inter Amasum ad occasum, & ostia Iridis fluvii ad ortum, 50. autem milliaribus à Themiscyra in occasum, Petro a Vico teste.

Pauf. *Ptol.* *Steph.* Chaeronaea, urbs Bœotiae, in Phocidis conf. patria Plutarchi, qui inde Chaeronaeus dicitur, hoc tempore jacens, & nomen antiquo adhuc retinens, Coroneae finitima, ab ea in Caeciam recedens, clade & caede Atheniensium memorabilis.

¶ Chaeronaea, seu Cherronea, urbs Graeciae, in Bœotia, ad Cephissum fluvium, ubi Graeci victi per Philippum, & Mithridates à Sylla superstus. Vix ejus supersunt rudera, 22. milliaribus distabat a Coronea & à lacu Copaide in occasum.

Chaetae, pop. Scythiae, qui, teste Nigro *Chataini* nostratibus dicuntur: reg. verò *Catay* & *Catajo*, ubi Scythae sive Tartari Seribus proximi longè latèque dominantur. *Ptol.*

¶ Chetae, populi Scythiae extra Imaum, inter Issedones & Massagetas, versùs Auzacum montem & Chitacum lacum. Aliis sunt Chitae & Gitae, erantque in eo tractu ubi nunc pars Borealis Turchestaniae. Sed longè distant a Cataya regione in occasum.

Chalastra, *Cavalla*, ut aliquibus videtur, urbs Macedoniae littoralis, ad sinum Thermaeum, hac tempestate clara, proxima Philippis, ad 10. mill. pass. distans. *Plin.* *Steph.*

¶ Chalastra urbs fuit Macedoniae, in Bottiaea regione, prope sinum Thermaicum ad occasum, uti etiam 20. milliaribus à Thessalonica, sed 90. circiter milliaribus à Philippis in occasum distans. Quid sit in praesentia, non constat: & *Cavalla* est Bucephala antiquorum, longè ab ea in ortum prope sinum Strymoniacum.

Chalcedon, Chalcedonia Liv. urbs antiqua, anno post Romam 148. condita, *Calcidona* nostris, Turcis verò *Calcitin*, aliis *Scatar*, & *Scutari*, urbs archiepisc. Bithyniae, in ora, ex adverso Byzantii, minus milliario distans, Bosporo intercedente; quae, teste Plin. urbs Caecorum dicta, quod tam vicina Byzantio constructa fuerit. Hinc Chalcedenius nom. gent. Claud. de 4. cons. Hon. *Polyb.* *Ptol.* *Strab.* *Plin.* & *al.*

Bosporus adversam patitur Chalcedona cerni,

Idem lib. 2. in Ruf.

Et Chalcedonias contra despectat arces.

Sunt qui an. 69. post Romam conditam scribant.

Chalcia, (non Chalce, ut in Thes. Ling. Lat.) *Charci*, teste Nig. ins. maris Rhodii, à Rhodo & Telo 10. mill. pass. distans in occ. à Nisyro supra 7. à Carpatho verò ad 50. in Caec. fertilissima. Hinc Chalcaeus & Chalcites nom. gent. *Strab.* *Plin.*

Chalcidicus, mons Siciliae, vulgò *S. Rizi*, teste Faz. vel *S. Rici*. *Polyb.*

Chalcis, *Negroponte*, urbs Eubœae ins. primaria ad Euripum; ubi tanta est maris angustia, et urbs continenti Achajae ponte conjungatur, urbs olim episc. sub Archiep. Atheniensi, postea metrop. effecta, urbs munitissima, ubi residet Praefectus Turcarum, à quibus *Egribis* dicitur, teste Leuncl. ab Athenis supra 50. mill. pass. a Thebis 24. Aulidi proxima, Euripo tantùm intercedente. Mem. Luc. lib. 2. *Strab.* *Plin.* *Pauf.* & *al.*

Arctior Euboica, qua Chalcida verberat unda.

Chalcidenses Eubœæ malè audiebant, quod essent fœdi puerorum amatores: unde *Chalcidissare*, teste Hesych. loco adagii habebantur. Hinc Chalcidicus, a, um.

¶ Chalcis, *Negroponte* Italis, *Negropont* Gallis, urbs est Graeciae permunita, cum castro duplici, ad Euripum, ubi hic nunc ponte ligneo jungitur. Portu gaudet satis capaci. Erepta fuit Venetis a Mahumete secundo Turcarum domino, & Turcis etiamnum paret cum tota insula, quæ ab urbe primaria nunc *l' isle de Negropont* dicitur. Distat urbs ipsa 30. milliaribus à Thebis in ortum.

Chalcis altera, urbs Ætoliæ, ad Evenum fluv. inter Calydonem urb. ad austrum, & Callidromum mont. in Bor. *Jamboli*, teste Castal. quo nomine etiam reg. Chalcidia appellatur, teste Leuncl. *Strab.* *Ptol.* & *al.*

¶ Chalcis, urbs Græcię, in Ætolia provincia, prope fontes Eveni fluvii, versùs Athamaniam, quę etiam Hypochalcis dicta fuit alias Strabone teste. Quid sit nunc, non constat. Sed longè distat à provincia *Jamboli* dicta, quae pars est Macedoniae, versùs Thraciam.

Chalcis item, urbs Syriae, Chalcidicae reg. caput, vulgo *Chiaserin*, teste Leonardo Episcopo Sidon. episc. sub Patr. Antiocheno, inter Berrhœam 18. & Arcam 20. mill. pass. ab Apamea 45. Chalcidicus nom. gent. ab his urbibus, Virg. lib. 6. Æn. *Plin.* *Strab.* *Ptol.*

Chalcidicaque levis tandem super adstitit arce.

¶ Chalcis urbs est Syriae, ad Belum amnem, medis inter Chelibonem & Antiochiam, à qua 35. milliaribus distat in ortum.

Chalcitis, *Chalcis*, ins. Propontidis, cum urbe episc. sub Archiep. Heracleensi, contra Rhyndaci fluv. ostia. Vide Demonesus. *Plin.*

Chaldaei, pop. Babyloniae reg. quorum reg. Chaldaea, vulgò *Caldar* vel *Kaldar*, & Turcis *Curdistan*, teste Jo. Leuncl. pars Babyloniae vergens in austrum, *Strab.* *Plin.* & *al.*

Ara-

Arabiam attingens desertam & sin. Persicum. Mem. Claud. de 6. conf. Honor.

Pugna fuit, Chaldæa mago seu carmina ritu
Armavere Deos.

¶ Chaldæi Populi, & Chaldæa, regio Asiæ, nunc *Yerack* & *Chaldar* etiam dicitur, antea sub imperio Persarum, nunc autem ferè tota Turcis subest. Ibi Euphrates & Tigris conjunguntur: & ejus urbes præcipuæ sunt Bagdatum, Balsera, Cufa, & Vvasetum. Alias etiam Babylonia dicta fuit.

Plin. Chaldaici lacus. *Alarch*, teste Pinet. stagna Chaldææ reg. in quæ Tigris effusus rursus egreditur.

Chaldone; prom. Arabiæ, ad ostia Euphratis fluv.

Ptol. Chalicos, Chalaeon Plin. & Steph. *Asprospi*, teste Soph. opp. Locrorum Ozolorum, in Achaja, ad fin. Corinthiac. inter Naupactum ad occ. & Cyrrham ad ort. etiam *Calcoe* vulgò Græcis.
Paus.

Ptol. Chalusus, *Dravenna* Althamero & Pirchaimero testibus, fluv. Germ. Saxoniam ad Holsatia dividens, ad Lubecam urb. mari Baltico exceptus, cum oppid. cognomine, ubi & opp. *Chius* vulgo, ea quo ager *Chluserort*.

¶ Chalusus est Germaniæ fluvius Ptolemæo. Quibusdam est Dravenna fluvius, *Trave*. Aliis est *Eyder*, in Dimarsia provincia. Credit Ortelius esse Varosia fluvium, qui ad Rostochium in mare Balticum se exonerat. Sed David Chytræus non solum affirmat Chalusam esse Dravenam, sed etiam, esse circa ipsam tractum *Chluserort*, & oppidum *Chlus* nomine.

Xenoph. Strab. & al. Chalybes, pop. Cappad. in Ponto, circa Thermodontem fluv. incolentes, inter Tibarenos ad occ. & Molynos ad ortum ex Xenoph. Mem. Virgil. lib. 1. Georg.

At Chalybes nudi ferrum, virosaque Pontus
Castorea.

Hinc chalyba pro ferro, ex quo enses & gladii fiunt, & falces.

¶ Chalybes, seu Calibes, populi fuere Asiæ minoris, in Cappadocia regione, versùs confinia Armeniæ minoris, inter Polemonium & Trapezuntem.

Ptol. Chalybon, *Haleb*, sive *Aleppo*, teste Ravvolfio cum Possello, urbs Syriæ archiep. sub Patriarch. Antiocheno, hac tempestate primaria, & ex maximis totius Imper. Turcici. Abest à Damasco in Bor. itinere 10. dierum, ab Antiochia itinere tridui. Ab aliis Berrhœa, ab aliis Hierapolis esse putatur.

¶ Chalybon, seu Calybon, quæ & Caltecome, quibusdam est *Nauria*, oppidum Syriæ, inter Marsiam fluvium & Euphratem, 30. milliar. distat in occasum à Berrhœa, quæ nunc vulgo *Alep* dicitur, & 40. a Chalcide urbe.

Chalybs, *Cabe*, teste Clus. fluv. Hisp. in Callaicis,
Justin. qui ferro temperando aptissimus est.

Chalybs item, fluv. Cappad. per * Ryros & Paphlagonas ex monte fruto in mare Euxinum fluens, (* forsan Syros, i. e. Leuco-syros.

Tac. Amm. Chamavi, Camaves Auson. Camani Ptol. pop. Germ. quorum urbs Caminum est in Pomesania, teste Althamero, In ora littorali, à Stetino 10. leuc. Sed H. Junio est *Campen*, urbs Transisalanæ ad ostium Rheni oriental. à Daventria urb. 5. leuc. in Bor. Volenhoviam versùs 2. in conf. Frisiæ. Chytræo autem est *Chamen*, urbs Westphaliae, in Comitatu Marchiae, inter Dortmanoiam & Hamam 8. leuc. à Monasterio 5. in austr. quod magis probatur. Mem. horum Auson. in Mosell.

Accedent vires, quas Francia, quosque Camaves.

¶ Chamavi populi fuere Germaniae, versùs Cauchos minores, qui, Cluverio & aliis testibus, habitabant ubi nunc pars Diœc. Monasteriensis & Paderborn. & alii Comitatus in viciniis, prope Amisiam fluvium, uti credit etiam Brietius.

¶ Chamum, *Chamb*, urbs est Germaniæ, in Palatinatu superiori, ad amnem Nigrum, & versùs confinia Bohemiæ. Sed cum adjacente regiuncula peculiarem Comitatum constituit. Distat 7. milliaribus Germanicis à Ratisbona, fuitque alias sub dominio Electoris Palatini; nunc autem subest Duci Bavariae, pace ad Monasterium confecta.

Chana Galilaeae. Vide Cana. Chanan Juven. lib. 2.

Interea thalamis connubia festa parabant
In regione Chanan.

¶ Chanoricum, *Chanonry*, urbs Scotiae Borealis & sedes Episcopi Rossensis, in Rossia provincia, juxta aestuarium *Muray Firth*, in ora orientali Scotiae, ex adverso Moraviae provinciae, 4. milliaribus Scoticis distat ab Innernio, & 6. à Cromartio in austrum.

Chaones, pop. Epiri, quorum reg. Chaonia, olim Molossia, *Canina* vulgò, sic ab urbe primaria, in qua Praefectus moratur, incolis dicta, teste Cast. in Macedoniae conf. Vide Elyma. Hinc Chaonius nom. gent. Virg. lib. 1. Georg. Plin. Strab.

Chaoniam pingui glandem mutavit arista.

Haec reg. montuosa est, Epiri medium attingens. Ibi sylva Chaonia columbis abundans, teste Ovid. lib. 2. de arte amandi:

Quasque colat turres Chaonis ales habet.

¶ Chaones, populi Epiri, à quibus Chaonia, nunc dicta *Canina* a castro cognomine intra montes. Extenditur ab Oreo sinu Buthrotum usque versùs oram maris Jonii; sub estque dominio Turcarum.

Chaphar, vicus Palaestinae, apud Eleuteropolim, patria Zachariae Proph. teste Sozom. Bibl.

Charadrus, fluv. Phocidis, Charadram urbem Lilaeae proximam alluens, & in Cephisum influens brevis decursus. Cujus mem. Stat. lib. 4. Theb. Pauſ.

Inachus, advolvensque natantia saxa Charadrus.

Est & fluv. Ciliciae, cum lacu cognom. cujus aqua mares gignere facit, ut tradunt. Ubi opp. etiam ejusd. nominis Plin. sed in ora Syriae, non Ciliciae.

¶ Charadrus oppidum fuit Asiae minoris, in Cilicia aspera, in ora littorali, 20. milliaribus ab Antiochia ad Tragum in ortum, & 30. ab Anemurio promontorio in occasum, ex adverso insulae Cypri.

Charax, *Cacagioni* Merc. *Giracenda* verò Nigro, opp. Tauricae Chersonesi, in ora australi, inter Frontem Arietis prom. ad occ. & Lagyram urb. ad ortum. Ptol.

Charax alterum, *Carmon*, teste Pineto, urbs Susianae, ad sinum Persicum, inter ostia Euphratis & Eulaei, in conf. sinus Persici & Arabiae, quae inde incipit, ab ostio Oroatidis fluv. Susianam a Perside terminantis 240. mill. pass. in occ. Pop. Characeni Plin. Trallis etiam urbs Cariae Charax dicta est, teste Steph. Plin. Ptol.

¶ Charax alterum, quibusdam *Camara* nunc, urbs Susianae, in Perside, quaesita Petro de Via vicus Pelleus seu Vallum Pasines dicta. Erat inter Tereduntem & Moseum fluvium, ex adverso Arabiae, & ab ipsa regio adjacens Characene dicta fuit.

¶ Charcae, *los Charcar* populi Americae meridionalis, in parte Australi regni Peruviae, versùs mare Pacificum & regnum Ciles, intra montes; subsuntque dominio Hispanorum.

Charchamis, Charchabar sa Josepho, *Karkessa*, teste Beniamin, opp. Arabiae desertae, in Syriae conf. ad Euphratem fluv. Bibl.

Charchamis, aliis Charcumis & Charmande, erat oppidum Arabiae desertae, in confiniis Chaldeae, prope montes Babylonios, sed multis milliar. dissitum ab Euphrate fluvio.

Chasentn, *Charenton*, pag. Gall. ad Matronam fluv. apud Parisios, inde 2. leuc. in Bor. distans; echo celebris, quae ibi duodecies redditur. Scrip. Gall.

¶ Charento, seu & Carento, *Charenton*, burgus est cultissimus, cum ponte ad Matronam fluvium, qui paulo infra in Sequanam se exonerat, 2. leucis supra Lutetiam in ortum, in agro Parisino.

Charistum, *Cariati*. urbs episc. magnae Graeciae, in ora Calabriae, inter Roseianum ad occ. & Crimissam ad ort. unde 12. mill. pass. recedit. Cujus fit mentio in Concil. Rom. sub Symmacho Pontif. Max. Vide Cariatum. Lib. Ceac.

¶ Chariatum, *Cariati*, urbs est parva Calabriae citerioris, in regno Neapolitano, & in ora sinus Tarentini. Dicitur, & melius, Cariatum. Vide ibi.

Charidemum, (non Caridemum, ut in Thes. Ling. Lat.) *Cabo de Gatet*, teste Floriano, prom. Hisp. Tarrac. in Baeticae conf. sic appellatum ab achate lapide, qui ibi reperitur, ab Almeria urb. 5. leuc. in ort. Vergi versùs in ort. 20. Dicitur etiam *Cabo di Carbonera*, teste Olivario. Ptol.

Charini, pop. Germ. apud Plin. non Carioi, ut in Thes. Ling. Lat. Plin.

¶ Charini, seu, et melius, Carini, populi fuere Germaniae, et pars Vindilorum. Horum, meminere Plinius & Ptolemaeus. Habitabant inter Rugios, Sidinos, & Gythones, ubi nunc pars Borealis Marchiae Brandeburgicae.

Cedr. & Curop. Chariopolis, *Cheropoli*, teste Leuncl. urbs Peloponnesi, in Laconia, episc. sub Archiep. Spartano. Errat Ortel. illam in Thraciæ & Maced. conf. describens.

Ptol. * Charispa, Plin. & Strab. Zariaspa, quæ & Bactra, *Istigias*, teste Castal. urbs Bactrianæ regia. Vide Bactra. (* manusc. Selden. Ζ...)

¶ Charispa, urbs Asiæ, & Bactrianæ regia, ad Oxum fluvium. Vide Zariaspa.

Ptol. Charistus, Charus Strab. Chariens Plin. *Tamasa*, teste Nig. fluv. Colchorum, in Euxinum mare inter Æapolim ad merid. & Phasim ad Bor. exiens.

¶ Charistus, fluvius Colchorum, nunc Mingreliæ, in mare Euxinum se exonerans, inter Æapolim ad Boream. & Phasim ad meridiem, Charion à Plinio dictus.

¶ Charitas, *la Charité*, oppidum Galliæ, in Nivernensi provincia, cum ponte lapideo ad Ligerim fluvium, & Primatu ditissimo Ordinis Cluniacensis, 6. leucis infra Nivernum in Boream.

Ptol. Chariteni, pop. Germ. quorum reg. Ducat. *Vuirtemberg*, in qua Stutgardia urbs primaria, & Ducum sedes, ac Tubinga gymnasio celebris, ad Nicrum Sueviæ fluv. Vide Cariteni.

Herod. Charitum, id est, gratiarum, mons in Africa, ex quo Cinyphus fluv. oritur.

Strab. Charonia, locus Asiæ pestilens, apud Hierapolim urb. Phrygiæ magnæ, & Mæandrum fluv. aves exhalatione excæcans. Alter hujuscemodi apud Magnesiam urbem reperitur, qui Plutonia à Cic. nominatur.

Charpote, Carpete Curopal. castrum Mesopotamiae.

Cedr. Ven. Fort. Charus, *Cher*, fluv. Gall. Celt. per fines Biturigum fluens. Avaricumque alluens, ac in Soderam fluv. influens. De quo Fort. lib. 7.

Isara, Sara, Charus, Scaldis, Saba, Somena, Sura.

Videris Caris.

¶ Charus fluvius, qui & Carus & Caris, *le Cher*, fluvius est Galliæ, qui per Bituriges & Turones labitur, & in Ligerim se exonerat paulo infra Caesarodunum. Vide Caris.

Strab. Plin. & al. Charybdis, *Galofaro*, teste Faz. mare Siciliae verticosum, ad fretum Siculum, ex adverso Scyllæ scopuli, inde 15. mill. pass. apud Messanam urb. naves absorbens. Unde adagium.

Incidis in Scyllam, cupiens vitare Charybdim.

De quo præter Virg. & al. Ovid. lib. 13. Metam.

Scylla latus dextrum, levum irrequieta Charybdis.

Charybdis à Charybdi scorto infami voracitate & rapacitate nomen habere traditur; quod cum boves Herculis rapuisset, à Jove fulmine ictum in hoc mare praecipitatum Poetae fabulantur. Vide apud Hor. pro meretrice voraci & avida proverbialiter accipitur.

¶ Charybdis, seu Charibdis, nunc *Capo di faro & Capo faro* dicitur, à Pharo illic excitata, juxta Pelorum Promontorium ex adverso Scyllę, & prope Messanam in Boream.

Strab. Charybdis altera, in Syria, inter Apameam & Antiochiam, ubi Orontes fluv. à terra absorptus post 40. stadia rursus emergit, teste Strab. Quod & Anae fluv. Hisp. accidit, cum sub terra ad 7. leuc. decurrit, ad Metallinum opp. emergens.

¶ Charybdis altera, est in Syria, inter Emesam & Apameam, ubi Orontes fluvius à terra absorptus rursus emergit. Sed id non accidit Anae fluvio ad Metallinum oppidum, neque per septem leucas sub terra decurrit, ut supra demonstravimus in voce Anae.

Tac. Chasuarii, *Thuringer*, teste Althamero, pop. Germ. citra umbilicum, quorum reg. Thuringia, urbibus & oppidis frequens; in quibus Erfurdia ex maximis Germ. Casuarii Ptol. & Chattuarii Strab. dicuntur.

¶ Chasuarii populi fuere Germaniæ & pars Istaevonum. Cluverius & alii credunt eos habitasse inter Amasium & Visurgim fluvios, ubi nunc Dioceses Monasteriensis & Osnabrucensis ex parte, erantque clientes Cheruscorum, & in eorum confinio, sed longè remoti à Turingia.

¶ Chatiganum, *Catigan*, urbs Asiae, in India extra Gangem, & in Imperio Magni Mogolis, in regno Bengalae & infra ipsam urbem cognominem, ad Colminum fluvium.

Ptol. * Chatracharta, *Chiartachar*, teste Cast. urbs Bactrianæ, apud Oxum fluv. à Bactris in occ. distans. (* Seld. manusc. habet Χαρρ-Χαρτα.)

Strab. Plin. Chauci, Cauchi Ptol. & Patere. Caycl Claud. pop. Germ. gemini, majores & minores: majores inter Albim & Visurgim, putantur Bremenses, Hamburgenses, et Luneburgenses in Saxonia; minores inter Visurgim Amasium, *Oostfriesen*, teste Leuncl. quorum reg. plerisque Frisia orientalis putatur. Vide Cayci.

¶ Chauci, populi Germaniae. Vide Cauchi & Cayci.

Chauci alii inter Ælium & Flevum sinus, in extremis Hollandiae finibus, *Gooylanders*, teste H. Junio.

Plin. ¶ Chauci, populi alii prope Flevum sinum, in Hollandia, teste Plinio: quod tamen negat Cluverius re diligenter excussa.

Pausan. Chaum, mons Peloponnesi, in Argia reg. ex quo Erasinus fluv. teste Paus. effluit.

Ptol. Chaunaria extrema, *Capo di Non* Massaeo & Marianae, prom. Libiae inter. in ora occid. maris Atlantici.

Ptol. Chaurana, *Cardandan* Mercat. *Camul* Castal. urbs Scythiae ulterioris, sive extra Imaum mont. (quae Scythia, nunc *Catay*, magna ex parte dicitur) sed hi mihi videntur divinare.

¶ Chaxumum, *Chaxumo*, urbs Africae, in Æthiopia seu Abyssinia, in regno *Tigra*, inter insulam Meroe & mare Æritbraeum; estque ex praecipuis totius tractus. A multis creditur Auxuma antiquorum. Vide Isaacum Vossium.

Dicear. Byzan. Chelae, seu Chele, *Scalas*, teste P. Gyllio, locus apud Byzantium.

Strab. Dion. Ptol. Chelidoniae, insulae parvae, seu potiùs scopuli tres maris Phamphylii contra Chelidonium prom. Tauri mont. (vulgò *Capo delle Correnti*, & *dello Chelidonia*, sic enim & ipsae vulgò dicuntur) Lyciae adjacentes, *le Corrente* Cast. *Caprosi* Plin. & quae in medio *Castello*, *Ruzo* teste Nig.

¶ Chelidoniae, insulae parvae in mari Pamphylio, sunt prope Sacrum promontorium, pars Tauri, in fine sinus Attalici; et in ora Lyciae exterioris, versùs Crambusam insulam. Chelidonium autem promontorium ab aliis dicitur Sacrum promontorium.

Chelidonium vero prom. Plin. est pars Tauri mont. in mare Pamphylium prominens.

Prov. Rom. Chelma, *Chelm*, & *Chielmnick*, urbs Ruthenorum, in regno Polonico, episc. sub Archiep. Leopolitano, a Lublino 7. leuc. in ortum, à Praemislia 10. in Bor.

¶ Chelma urbs est Russiae nigrae, et caput Palatinatus cognominis, sed parvi circuitus, cum arce lignea. Miserè vastata fuit à Moschis et à Tartaris hisce ultimis temporibus; et sedes episcopalis translata fuit Cranostaviam, inde 5. leucis dissitam. Distat autem Chelma, 10. leucis à Lublino, 14. à Permislia, et 12. a Bella in Boream. Sed longè distat à Chielminico oppido in occasum.

Strab. Ptol. Chelonates, seu Chelonites Ptol. et Paus. *Castel Tornese*, teste Soph. prom. cum opp. Peloponnesi in ora occidua Elidis, (non Achajae, ut in Thes. Ling. Lat.) inter ostia Alphei et Penei flum. contra Cephalenen ins. inde 10. mill. pass. in ort. Est et sinus Ptol. inter prom. praedictum et Ichthym prom. sequens ad austrum, *Golfo di castel Tornese*.

¶ Chelonates, seu Chelonites, promontorium est Elidis, contra Zacynthum insulam, inde 5. milliat. distantem, et 25. à Cephaleoia.

Pausan. Chelydonius, mons Arcadiae, Cyllenio mont. attiguus.

¶ Chemnicium, *Kemnitz*, oppidum Germaniae, in Misnia, ad amnem cognominem, in ditione Electoris Saxoniae, 6. leucis Germanicis distat à Misnia in austrum, et 5. ab Altenburgo in ortum. Arcem habet Augustoburgum dictam.

Hero. Mel. Chemnis, ins. Ægypti, quam natare ferunt, cum luco et templo Apoll. apud Sebennyticum ostium Nili, et Sebennytum urb. teste Herod. et Diod. Siculo, eadem cum Pano.

Chenoboscia, Chenoboscium Anton. opp. Ægypti infer. ad Nilum in ulteriore ripa, a Copto 40. mill. pass. in Bor. distans.

¶ Chepstovium, *Chepstovv*, oppidum Angliae, in Vvallia, et in Comitatu Monumethensi, prope ostia Vagae et aestuarium Sabrinae, 8. milliar. Anglicis à Monumetia in austrum. Vide Strigulia.

¶ Cherium, *Chieri*, Gallis *Quiers*, oppidum Italiae, in Pedemontio, hisce ultimis bellis notum, 6. milliar. distat a Taurino in ortum; fuitque olim urbs potens, ampla, et sui juris.

Ptol. Cherronesus, *Penifola*, vel *Peniscola*, oppid. Hispan. Tarracon. in ora orientali regni Valentiae, in Catalauniae confinio, Latinè etiam Peniosula, à Dertusa urbe Catalauniae ad Bor. apud ostia Iberi 6. leuc. in merid. Valentiam versùs, Benicarlo et Vinerosio opp. propinquum.

¶ Cher-

¶ Cherronesus, seu Chersonesus, oppidum fuit Illercaonum, in Hispania, nunc arx *Peniscola* dicta, in colle, prope Tenebrium promontorium, ubi alias latibulum Perri a Luna dicti Benedicti XIII. Locus est munitus, distatque 8. leucis a Dertusa, & 13. a Valentia in Boream.

Cherroncius, Chersonesus Ptol. *Cherso & Kersoy* Nigr. & al. urbs Tauricæ, in ora inter occ. & austr. inter Parthenium & Criumetopon prom. à Taphria in isthmo 60. stadiis à Parthenio 200. distans, D. Clementis Papæ exilio & morte celebris. Cherso etiam a Procopio nominatur, olim episcopalis nunc inter metropoles habita.

¶ Cherronesus, seu, & meliùs, Chersonesus, urbs Tauricæ Chersonesi, ad ostia sinus Carcinitis. Nunc *Tepeterkan* dicitur, Sansone teste; distatque 90. mille pass. a promontorio Fronte Arietis dicto in Boream, & 70. a Carcine urbe in austrum, prope Parthenium promontorium, aliasq; Heraclea dicta fuit, 700. stadiis distans a Taphria.

Ptol. Chersonesus, *Chirronise*, urbs Cretę littoralia, in ora Bor. apud Cyteum, episc. à Matio metropoli ad 80. mill. pass. in ort. Est & al. Chersonesus Ptol. in ora occidentali.

¶ Chersonesus, Cretæ urbs, aliis nunc *Spinalonga*, arx probè munita, cum portu capacissimo, inter Matium & Cytaeum.

Ptol. Chersonesus, Plin. Cherronesus peninsula Thraciae, ad Hellespontum, inter illum ad ort. & Melanem sin. ad occ. in mare Ægaeum excurrens. In qua urbes Callipolis, Cardia, seu Hexamilium, Sestos & Madytos. Olim primariæ apud Ptol. fuere Sestos & Elæus. Reliquæ Chersonesi celebres sunt Aurea in India, Taurica in Sarmatia, & Cimbrica in Germania.

¶ Chersonesus, quae & Thracica Chersonesus, pars est Thraciç, juxta Hellespontum, à Meridie in Boream extensa, ubi alias Crusæi & Scæi populi, & urbes Sestus, Elæus, Callipolis, Cardia, Cissa, & Chrythea. Dicitur a Svida Hellespontiaca Chersonesus.

¶ Chersonesus Aurea, regio Asiæ, in India extra Gangem, in modum peninsulae versus austrum & inf. Sindæ maximè extensa; ubi nunc regnum Malaccæ & pars meridionalis regni Siami.

¶ Chersonesus Cimbrica, *Jutlands*, pars regni Daniae, Vide Cimbrica Chersonesus.

* Chersonesus Teutica. Vide Teutica Chersonesus.

Ptol. Chersonesus magna, *Raxiltin*, teste Marm. urbs Marmaricæ, in ora littorali, apud Cyrenaicę fines. Ibi prom. quod *Capo di Raxiltin* nominatur.

¶ Chersonesus magna, alias urbs Marmaricae in Africa, nunc vicus tantùm *Rasirin & Rasoetin* dictus, cum promontorio cognomine in ora maris Lybici, vix quatridui itinere a Cyrene in ortum.

Ptol. Chersonesus parva, urbs Ægypti maritima, Alexandriæ finitima, quæ, teste Jo. Leone, *Besira* nominatur; sed hæc potiùs Busiris veterib. esse videtur: utcumque sit, Chersonesus parva ab Alexandria in occ. recedit Marmaricam versùs.

Ptol. Chersonesus, prom. Siciliae, cum portu in ora orsiva, inter Catanam & Syraculas, ubi nunc *Augusta* opp. teste Faz. circa Megaram.

Chersonesus, prom. alterum Siciliae, apud Mylen opp. *Capo di Milazzo* hodie dictum.

Chertobalus, *Charlburg* Laz. opp. Pannoniæ super. in
Ptol. Austria, apud Danubium, nunc pag. inter Viennam ad occ. & Posonium urb. Hungariæ in ort. ad 5. leuc.

Cherusci, pop. Germ. Cheruscei Ptol. Cherucae Claud. In nonnullis exemplar. qui *Mansfelders* Ortel. sunt. Althamerus addit *Thuringer*. Horum mem. Claud. de bello Getico.

Quique domant Scinthos, immansuetosque Cheruscas.

¶ Cherulei, populi Germaniae, versus Visurgim fluvium & Meliboccum montem, Cluverio teste, habitabant ubi nunc Ducatus Brunsvicensis & Luneburgensis; Marchis antiqua, Diœceses Halberstadiensis & Hildesheimiensis, & pars Magdeburgensis, cum quadam parte Thuringiae.

¶ Chesapeacus sinus *Chesapeack bay*, sinus parvus Americæ septentrionalis cum fluvio cognomine, in Virginia regione, ubi plurimę coloniae Anglorum.

Ptol. * Chesinus, fluv. Sarmatiae Europ. in sinum Venedicum sese exonerans, variè indigitatus, ab Ortel. *Narva*, apud Narvam opp. in conf. Livoniae & Russiæ albae. Al. *Duina* per Livoniam & Rigam illius metrop. in dictum sin. influens. Al. *Cang.* (* manusc. Scld. Χέσινος.)

¶ Chesinus, qui & Chessinus, & Chersinus, fluvius est Sarmatiae Europeæ, Cluverio & Sansone testibus, inter Aorsios & Veltas populos; nuncque *Lowat* a Russis dicitur, antequam lacum *Ilmen* intret, in magno Ducatu Moscoviæ: quamquam Ortelius credat eum in sinum Livonicum se exonerare prope Narvam urbem.

Chesius, fluv. Sami inf. apud Chesium prom. fluens, Plin. à Callimacho memoratum.

¶ Chestochova, *Czenstokovo*, oppidum Coloniae majoris, ad Wartam. Vide Czenstochova.

Chetim, sive Cetim, reg. Europae, quam alii Græciam, alii Macedoniam, alii Italiam interpretantur. Dani. Proph.

Chettaea, *Curte* Castal. opp. Marmaricae marit. inter Catabathmum & Paraetonium. Ptol.

¶ Chiamsia, *Chiamsi*, una ex 15. provinciis regni Sinarum versùs Austrum.

¶ Chiapa, *Chiapa*, provincia Americae septentrionalis, in Nova Hispania, inter Guaxacam & Jucataniam provincias. Gaudet dignitate episcopali sub Archiepiscopo Mexicano. Urbs autem regionis primaria dicitur Civitas regia, *Ciudad real*. Hujus urbis Episcopus fuit Bartholomaeus Casaus sub Carolo V. Imperatore.

Chiodorus, fluv. Maced. Vide Echedorus. Hered.

Chieminm, *Chiempsee*, urbs Norici intra lacum, episc. Prov. sub Archiep. Salisburgensi, inde 7. leuc. in austrum.

¶ Chiemium urbs est parva Bavariae superioris. Distat a Salisburgo 7. leucis Germanicis in occasum, & 10. e Monachio, 5. autem a Burchusia. Ejus Episcopatum instituit Eberhardus Salisburgensis Archiepiscopus anno 1214. Idcirco Episcopatum confert Archiepiscopus Salisburgensis pro tempore.

¶ Chile, *Chili*, regnum Americae meridionalis. Vide Cile.

¶ Chilmoria, *Kilmore*, urbecula Hiberniae, in Ultonia provincia & Comitatu Cavonensi juxta fluvium Aquam nigram dictum; estque sub Archiepiscopo Armachano. Distat a Cavonio 8. milliaribus Anglicis in ortum, prope confinia Connachtiae.

¶ Chiloa, *Chiloe*, oppidum Americę meridionalis, in regno Chiles, & in insula maris Pacifici, à qua sinus adjacens dicitur Archipelagus Chiloensis, seu etiam Chiloensis, *Archipelago di Chiloe*, seu *de Ancud*, a multitudine insularum, Proprios incolas habet dominos.

¶ Chilonium, *Kiel*, urbs Daniæ, in Ducatu Holsatiae. Duci parce, & portu gaudet satis commodo in recessu maris, ad ostia fluvii Suentini ex Plœnensi palude elabentis, cum emporio satis frequenti, & arce loco editiori imposita. Ibi Ducatus Holsatiae comitia celebrari solent singulis annis. Malè habita fuit a Suecis hisce posterioribus temporibus; estque media inter Lubeccum & Flensburgum, 4. leucis a Rensburgo in ortum.

Chimaera, *la Cimera*, vel *Chimera*, urbs Epiri, in Ma- Plin. ced. conf. intra montes Ceraunios, qui propterea *Monti della Cimera* nominantur à nostratibus, apud oram littor. Tac. cum portu, munitissima, inter Aulonam ad Bor. & Corcyram ad merid. 30. mill. pass. episc. sub Archiep. Naupactensi.

Chimaera, mons Lyciae ignivomus, cujus pars Cragus Strab. appellatur. A Bellerophonte habitabilis redditus traditur, unde illum monstrum triforme interfecisse fabulati sunt Poetae, cùm priùs inhabitabilis esset, ob leones, serpentes, & ignes. Ignis illius aqua accenditur, extinguitur terra vel fœno, teste Ctesia apud Plin. De eo Ovid. lib. 9. Metam. Plin. & al.

Quoque Chimæra jugo mediis in partibus ignem.

Hinc fabula, Chimęram monstrum esse caput & pectus leonis habens ventrem caprae, & caudam draconis. Lucret. lib. 5.

Prima leo, postrema draco, media ipsa Chimæra.

¶ Chimaeum, *Chimay*, oppidum Belgii, cum castro, in Hannonia, Principatus titulo clarum, 2. leucis a Mariçburgo distat, & 4. à Rupe regia versùs Arduennam Sylvam & confinia Campaniae prov.. Ad fluviol. Album sedet, 5. leucis ab Avenna.

Chimin, *Catobarie*, teste Ortel. pag. Ægypti sive Marmaricae, in ora maris Mediterr. inter Paraetonium Ptol. & Alexandriam, Thev. locus Turris Arabum Latin. dicitur.

¶ China, *la Chine*, regnum amplissimum Asiae. Vide Sinę.

Chinaphal, *Celef & Acafra*, teste Mar. fluv. Maurit. Caesariens. apud Juliam Caesaream fluens, ab ea in occ. distans. Ptol.

¶ Chinonium, *Chinon*, urbs Galliae lepida, in Turonensi provincia, ad Vigennam fluvium. Vide Caino.

Chios,

Cic. Strab. Plin. & al. Chios, *Scio*, insula maris Icarii, Juniæ adjacens, ab Argeno prom. (juxta quod Clazumene & Teos, cum Erythris orbes sunt) via 8. mill. pass. in occ. recedens, circuitu 125. patens, inter Samum ad austrum, & Lesbum ad Bor. 50. mill. a Delo in ort. ad 90. Sola mastichen inter insulas gignit, vino etiam abundat optimo, à Turcis superioribus annis occupata. Urbs ejusdem nominis episc. erat sub Archiep. Rhodiensi, nunc & ipsa metrop. est. Hinc Chius nom. gent. Pectunculus Chius ab Aul. Gell. commendatur. Tellus Chia Ovid. lib. 3. Met.

Forte petens Delon, Chiæ telluris ad oras
Applicor.

In ea mons Pellenaeus, & Arvisium vino celebre & marmore. *Chius risus* apud Diog. loco proverbii affertur de lascivo lusu, cujus Chii in veteri comœdia notantur. A quibus alterum adagium *Chius dominum emit*, in eos qui sibi mali sui causa sunt.: quod Chii a Mithridate victi servis suis in alienas regiones exportandi traditi sint, ut Athen. lib. 6. Dipnosoph.

¶ Chios, & Chius, *Scio* nunc, insula Asiæ in mari Ægeo & Icario, 40. milliaribus distat a Samo, & totidem a Lesbo. Dividitur in duas partes, nempe in superiorem seu Apanomeream, & inferiorem seu Catomeream. Tota ferè montuosa est. Urbem habet cognominem in ora orientali insulae, ex adverso Joniae, cum portu capaci & tuto, & arce munita. Suberat antea dominio Justinianorum Genuensium ex dono Andronici Paleologi Imperatoris Constantinopolitani, sed a Turcis occupata contra fidem anno 1565. ipsis etiamnum paret. Eam pluribus descripsit Thomas Porcaccius.

¶ Chiovia, *Kiow*, urbs Poloniæ, in Vulhinia ad Boristhenem fluvium, quæ alias Amaduca. Pluries capta & recepta fuit hisce ultimis temporibus. Nunc subest magno Duci Moscoviae.

¶ Chitor, *Chitor*, provincia Indiae cis Gangem, in Imperio Magni Mogolis, in montanis, cum urbe primaria cognomine, quæ itinere quatriduii distat ab Aurengabata Agram versùs, fuitque alias regio titulo clara.

Plin. Chlorus, fluv. Syriæ, inter Alexandriam & Ægas oppid. Cilic. in sinum Issicum influens.

Chmielnicum, *Chmielnick*, oppidum Poloniae, in superiori Podolia, in paludibus, ad Hypanim fluvium, *Bog.* 9. leucis a Baro in Boream, & 14. a Braclavia etiam in Boream distat.

Ptol. Choana, Choana Dind. urbs Mediæ, *Cam* hodie, teste Bcann ultra Tabresium.

Herod. Plin. Choaspes, fluv. Susianae, in Media oriens, Susamque urbem primariam alluens, ac in Tigrim influens apud Ctesiphontem: sic ab aquarum dulcedine dictus: ex quo Reges Persarum bibere solebant. Ejus mem. Dion. de situ orbis, & Tibull. lib. 4. carm. 1.

Nec qua vel Nilus, vel regia lympha Choaspis
Profluit.

¶ Choaspes, fluvius Susianae, qui & Eulaeus dictus fuit, nunc *Tirtiri* dictus, Sansone teste, & etiam *Zeymare* aliquando. Susam urbem, Susianae caput & Assueri regiam, rigat; deinde auctus aliis fluviis, post longum decursum in sinum Persicum se exonerat, 50. leucis Hispanicis à Baltera in ortum, non autem in Tigrim neque apud Ctesiphontem.

Choaspe etiam fluv. Indiæ, in Indum influens: cujus mem. Strab. *Q. Cu.*

Exarh. Chobar, fluv. Mesopot. Vide Chaboras.

Strab. Chœrades scopuli, *las Puercos* Hisp. & *la Rocha da la Truye* Gallis, teste Ortel. ad fretum Gaditanum, teste Strab. Sunt & scopuli hujus nominis ante Caphareum prom. Eubœę.

Chærobacchi, *Chirobacchi*, teste Curopalate, locus Thraciae, apud Melam fluv.

Chuma, *Com* ex tab. Geograph. recent. urbs Lyciæ episc. sub Archiep. Myrensi, in mediterr. Chumatis; cujus in lib. Concilior. fit mentio.

Lib. Conc. Chonae, Colossæ Strabon. & aliis, urbs Phrygiæ magnæ olim episc. sub Archiep. Synnadensi, postea, teste Niceta, metrop. effecta, *Cona* etiam vulgò dicta, olim terræ motibus concussa, media inter Laodicæam & Hierapolim, 20. mill. pass. distans. Vide Colossæ.

Licop. Chonia, Chonis Strab. *Belcastro*, teste Barrio, urbs magnae Graeciae, in Calab. a Scyllacio 12. mill. pass. inter Tabernam 10. & Sibereonam ad ort. 14. episc. sub Archiepisc. Sibereneusi. Pop. Chnoes ad Syrium fluv.

¶ Chonia, *Belcastro* quibusdam. Alii autem credunt Bellicastrum esse Peteliam ex quorum in Brutiis, sut ex ejus ruinis crevisse. 12. milliaribus distat a Taberna in ortum, totidem ab Umbriatico, & 20. a Scyllacio.

Chopes, opp. Arachosiae, à Semiramide conditum, ad flum. cognom. in Indum subeuntem. Vide Cophe; sic enim in aliis edit. scribitur. *Plin.*

¶ Chorasanum, *Chorasan*, regio Persiae perampla, versus Tartariam extensa, respondetque veterum Ariae. Extenditur usque ad Oxum fluvium, & habet urbes præcipuas Meschetum & Heratum in regionis meditullio, ubi alias Ariæ & Paropamisus regiones.

Chorasmi, pop. Asiæ, ad utramque Oxi fluv. ripam incolentes, in Sogdianae & Bactrianae conf. quorum reg. hodie *Corassan* in tab. recent. nominatur: Chorasmii Pl. Chorasmumii St. Horum reg. Dion. Afer memorat. *Athen. Ptol.*

Hos juxta Boream vergit Chorasmia tellus.

Churoane, *Balassan*, teste Nig. reg. Parthiæ, in Hyrcaniae conf. *Ptol.*

Chorsa, *Chars*, urbs Armeniae majoris, teste Ortel. Episc. probeq; munita, cum Turcarum præsidio, in itinere inter Trapezuntem ad occ. & Tabresium regiam Persarum in ort. occurrens, a Rivano postrema Mediae urbe 30. leuc. in occ. distans. *Ptol.*

¶ Churla, urbs Armeniae majoris versùs fontes Euphratis, in Arsia regiuncula alias, nunc in Turcomanim regione, sub imperio Turcarum, in confin. Georgiæ, cum arce permunita. Dicitur etiam a quibusdam *Chyars*, & distat ab urbe *Erzerum* quatriduii itinere in ortum.

Chorseus, fluv. Palæstinæ, juxta Phœnicis confinia, in mare Syrium apud Doram opp. inter mont. Carmelum & Cæsaream urbem exesam sese exonerans, *Corse* vulgò & *Chison*, Hebræis Cihon. *Ptol.*

¶ *Chremisa*, *Chremos*, urbecula Germaniae, in Austria inferiori, ad Danubium. Vide Cremis.

Chrimissa. Vide Crimisa.

¶ Christiana, *Christiana*, seu *Christianstade*, urbs Norvegiae, quae aliter Ansloga dicitur post ejus incendium, a Christiano IV. Daniae Rege reparata & denominata. Sedet juxta fluvium *Beden*, & a Gallis *Ansloye* dicitur, a Belgis *Anslos*, & ab incolis *Opslo*. Vide Ansloga.

¶ Christiani munitio, *Christian preis*, arx Daniæ, in Jutia, erecta a Christiano IV. Allidet maris Balthici æstuario, quod se inter Slesvicensem Ducatum & Holsatiam ingerens, Chilonium urbem petit. Varie habita fuit a Suecis hisce ultimis temporibus. Distat 8. leucis a Chilonio.

Christianopolis, *Leontari*, urbs Peloponnesi, olim Megalopolis, a Sparta supra 40. mill. pass. in Bor. distans, olim episc. sub Archiep. Corinthio, nunc metrop. Vide Megalopolis. *Ptol.*

Christianopolis, *Christianopel*, oppidum regni Sveciae permunitum, in Blekingia provincia, a Christiano IV. Rege Daniae conditum, in limite Ostro Gothiae, & ora maris baltici, cum portu sat tuto. Subest dominio Suecorum ab anno 1659. & distat a Calmaria 4. leucis Danicis, & 3. ab ora Oelandiae insulae in occasum.

¶ Christianostadium, *Christianstade*, oppidum alias Daniæ, nunc regni Sueciae, in Blekingia provincia, extructum a Christiano IV. Rege, ex adverso Scaniae, cum portu capaci prope mare Balticum, una leuca ab oppido Ahusio in Boream, estque medium fere inter Hafniam & Christianopolim.

¶ Christina, *Christine*, oppidum novum Americae septentrionalis, a Suecis recens extructum in honorem Christinae Reginae, in ea regione quae ab ipsis nova Suecia dicta fuit, estque ad ostia fluvii Austrini, cum portu sat capaci. Sed postea Suecis ereptum fuit à Batavis, qui inde etiam ejecti sunt ab Anglis, quibus etiamnum paret cum toto tractu.

¶ Christoburgum, *Christbuurg* oppidum amplum Poloniæ, in Prussia regia, in colle, ad Sirgunum amnem, & prope Drausium lacum, 3. leucis Germanicis, a Mariaeburgo, & 4. ab Elbinga in austrum.

Christopolis, urbs Macedon. in Thraciae conf. episcop. olim sub Archiep. Philippensi, nunc metrop. quae eadem putatur cum Amphipoli. *Cedr. Steph.*

Chrobatae, *Krabatan*, teste Xylandro, pop. Illyrici, in Liburniae ora occidua, quae reg. Croatia Latino rec. nominatur.

Chromii, montes Peloponnesi, circa Arethyream, ex quibus Asopus fluv. oritur.

¶ Chronium mare, *mer de Moscovie*, pars Oceani Borealis, & Glacialis. Porrigitur a fluvio Paropamiso ad Rubeam promont. vulgò *Norckin*, ex Plinii mente. Dictum

ctum fuit etiam Saturnium, nuoc *Mirmanskon More* lingua Ruffica.

Ptol. * Chronus, *Memel* Germanis, *Niemen*, Sclavis, testib. Cromero & Decio, fluv. Sarmatię, ex Lithuania inter Prussiam & Samogitiam in mare Balticum delabens. Al. ut Rithaymero & Erasmo Stelię, *Pergel*, per Prussiam decurrens. Sed ego potiùs Cromero uti indigenæ assentior. (* Sel. manusc. λρειης in genitvo.

¶ Chronus, fluvius alias Venedotum, in Sarmatia, nunc in regno Poloniae. Foutes habet in Lithuania provincia, versùs urbem *Slncka*; deinde auctus fluviis Berezina, Zezara, Merefciu, & Vilia, & tigatis Grodno & Kouno oppid. Lithuaniae, per Samogitiam labitur, postea verò per Prussiam Brandeburgicam, ubi mutato nomine, & dictus *Russe* ab uppidu cognomine in ejus ostiis, in Curonium Jacum & cum ipso in mare Balthicum se exonerat ad Memelium oppidum.

¶ Chrudima, *Chrudim*, eppidum Bohemiæ amplum, Chrudimcam amoem, 4. leucis distat a Caaslavia in ortum, una ab Albi fluvio, & 6. à confinio Muravię in occasum,

Cic. Chrysæ fanum locus erat Sielliae In via inter Ennam & Assorum occurrens.

Steph. Chrysaorus, fluv. Lydiae Mastauram nrbem alluens.

Chrysas, *Fiume d'Assera*, teste Faa. *Veria* Leandro, *Dittaino* Aretio, fluv. Siciliae, qui per fines Assorinerum fluens, Teriae commifcetur. Alter Chrysas ex monte Albano in mare eait ad Agathytium prom. qui *Viriao* seu *Veria* nominatur.

Cic. Chryse, *Mar della Chiau & Mare Cin*, teste Mercat. Magnus fin. Ptul. fions Eoi matis. Insula verò ejusdem fin. ac ejusdem nominis, cujus Steph. & Capila meminere, *Japau*, five *Giapan* esse putatur. Fuit & Chryse oppid. Phrygiae minoris, proximum Cillae, cujus mem. Ovid. lib. 13. Metam. in quo delubrum Apollinis, erat Sminthei, testu Strab. proximum Tenedo, & apud Ovid. Vide in Cilla.

¶ Chryse insula est Asiae in mati Eoo, quae a Mercatore & Brietio dicitur nunc *le Japon* Gallis, *Giapan* Lusitanis, & *Giapone* Italis, insula perampla in Oceano Sinico, ad urtum regni Sinarum. Credit tamen Sanson Japoniam esse Jabadii insulam Ptolemaei, quam Marcus Poius Venetus *Zipangri* vocat. Vide Japonia.

Plin. Chrysites, locus Macedoniae, qui *Siderocapsa* dicitur, teste Bellonio, Aliis Chrysitis legitur, & Scydra Ptol. dici videtur, à Thessalonica ad 40. mili. pass. Athon mont. versùs.

Liv. Chrysius, *Keureus* incolis, & *Kraiss* Germ. teste Joan. Sambuco, fluv. Daciae, per Transilvaniam fluens, ac in Tibiscum desinens. Est autem geminus fluv. bujus nominis in dicta reg. quorum alter Aqoa nigra à Jornande nominatur: unus ea agro Albae Juliae, alter ex agro Claudiopolitano oriens, & in unum confluentes.

¶ Chrysius, fluvius Hungariae duplea. Uterque fontes habet in Transylvania, unus prope Abruchaniam ortus, dicitur *Faklerkerez*, Juliam rigat, & per iacum *Sarcad* labitur, et se exonerat in alium *Sebeskeres* dictum, qui oritur ex monte Kalota, in agro Claudiopolitanu. Varadinum magnum rigat, recipitque aliquot amnes, cum supra dicto *Fekierkerez* & Berethoniu: quibus anctus, in Tibiscum se esonerat supra Zongradium, in Comit. Otodiensi, io superiori Hungaria.

Chrysius alter, flov. Hispan. Tarraconens. à Bætica dividens, ex Orospeda monte manans, & in mare Ibericum immittens; *Guadiaro* vulgò, aliis Guadaiutin.

¶ Chrysius, fluvius Hispanię, nunc *Guadalentin* dictus. Pro parte Baeticam dividit à Tarraconensi, et in finum Virgitanum se exonerat 7. leue. à Carthagine nova in occasum.

Solin. Chrysoceras, *Pera*, fuburbium Byzantii, quod et Cornu Byzantii Latinè dicitur, à Byzantio portu et fino maris divisum, ubi Christiani ômnes habitant, *Galata* à Graecis & Turcis dictum. Ubi etiam prom. bujus nominis: de quo Plin.

Xenoph. *Suid.* Chrysopolis, prom. Asiae, in Bithynia, cum arce apud Chalcedonem, contra Byaantium. *Scutari*, teste P. Gyllio. Hanc sic dictam vulunt, quòd in ea Persae tributa eaigerent, Steph.

Nacio. Chrysopolis, urbs Macedon. apud ostium Strymonis fluv. eacisa, olim episc. sub Arebiep. Philippensi, Christopoli propinqua.

Chrysopolis etiam ex lib. Cooc. urbs fuit fepic. Cœlesyriae sub Archiep. Bostreosi.

Chrysorrhoas, Pharphar Hebraeis, fluv. Syriae, per Damafcum & ejus agrum flueos, nec ad mare perveniens, in plura ioca derivatus, *Adegele*, teste Bellonio, al. *Farfar*, & *Ferne*, teste Gistello. Sed *Farfar* idem eum Oronte, qui Farfarus etiam veteribus dictus est. Sie & Pactolus dictus veteribus, ub arenas aureas quas defert. Sunt alij duo Plin. bujus nominis, unus in Bithynia, alter in Themifeyra reg. *Ptol.*

Chrysus, fluv. Hisp. per Baeticam & Vandalitiam fluens. *Ser. Avien*

¶ Chulmia, Zachlumia, et Chelmum, teste Jo. Lucio, est regio seu provincia Serviae, quae nunc *Herzegovina* dicitur, cujus partem maritimam olim incoluerunt Varalii, deinde cum proaimis inf. Narentaoi, qui et Arentani et Pagani Porphirogenetae.

¶ Chuqnamia, *Chaquam*, una ex 15. provinciis regni Sinarum, in mediterraneis sita, inter *Hunam & Chiamsi* provincias. Sed de ejus urbibus praecipuis varii varia cunt, uti et de aliis eiusdem regni partibus.

¶ Chusistania, *Chusistan*, provincia regni Persiae, versùs austrum et juata finum Persicum extensa, ubi aliàs Susiana regio. Ejus urbs praecipua *Souster*, aliàs Susa dicta, ubi regia Assueri, ad Euiaenm fluvium seu Choaspem.

Chuzica Laura cœnobium erat celebre in Palestina, Inter Hierosolymam et Hierichontem. *Callist.*

Chyda, fluv. Sicil. Chrysa Diod. *Rosmarina*, teste Faz. inter Aluntium et Calactam five opp. S. Marci mari exceptus, ea montibus Aereis oriens. *Ptol.*

Chyda quoque urbs Lyciae marit. *Givu*, teste Soph. apud Cragum mont. Sed * Chydna iu cod. Graeco legitur. (* forsan Lydae.) *Ptol.*

Chylemath, *Mina*, teste Marm. et Mauris, *Ria de Cena*, fluv. Maurit. Cesariens. inter Quizam urb. et Portum magnum pelago exceptus. *Ptol.*

Chyreriae, *Malcoluri*, teste Soph. urbs Macedoniae medit. Metropoli propinqua. *Ptol.*

Chytros, Chytri Plin. urbs olim episc. nune pag. Cypri mediterr. apud Famaugustam, *Chitri* etiamnum dictus. *Ptol.*

Cia, inf. maris Cretiei, contra Matium Cretae urbem: et Cia vel Cea inf. maris Myrtoi, apud Eubœam. Cij pop. à lasciviis et voluptatibus alieni fuisse feruntur; cùm apud eos nec tibicines nec meretrices essent. Contra Chij malè tanquam effeminati audiebant. Unde adagium apud Athen. i. 13. emersit. *Non Chius, sed Cius* de rebus valde discrepantibus. Quod adagium aliter apud Aristarchum legitur, *Non Chius, sed Cous*; quia Chius dicitur jactus taxillorum habens unum, Cous verò habens fea, diciturque de fortunatiore. Vide Cea. *Plin.* *Ptol.*

* Ciabrus, Ciambus in Græc. eod. Cebrus Ant. & lib. Not. Cius Herod. *Morava* Merc. *Sucava* Ortel. flum. Mysiæ sup. eam ab infer. dividens, ea Æmo monte in Danubium influens. Hune Ort., malè in Hungaria reponit (* Κιαμβα in man. Seld.) *Ptol.*

* Ciagesi, pop. Daciæ, quorum ara *Cloza* nomen antiq. redolens adhuc visitur, teste Laz. (* Κιαγυσοι in manusc. Seld.) *Ptol.*

¶ Ciampa, *Chiampaa*, regnum Asiæ, in India ulteriori, inter Cocinchinam, regnum Cambojæ, & mare Sinicum.

Ciamum, prom. Cretæ, in ora Boreali, ubi occid. incipit, *Capo Chesimi*; al. *Capo Spadu*, ioter Cydonem urb. ad ort. & Dictamuum ad occ. propins. Ibi Cisamus urbs non procul. Vide Cyamum. *Ptol.*

¶ Ciamum, promontorium Cretæ, nunc est *Capo Spada* Sophiano & aliis. Io mare Ægæum maximè excurrit versùs Cytheram insulam & Peloponnesum, nunc io territorio Caneæ.

Ciana, Zey, fluviolus Germ. sup. io Rhenum apud Moguntiam influens. *Trith.*

Cibalis, Cibalæ Amm. Eutrup. & P. Diac. *Palma* vel *Palyna* Laz. urbs Pannon. infer. olim episc. inter Saum & Draum flum. quæ & Bubalis, teste Laz. unde reg. Bubalia dicta, inter Sirmium ad austr. & Mursam ad Bor. ac inter Mursam 22. & Ulmos 24. mill. pass. distans ex Anton. itin. Patria fuit Valentiniani Imp. Al. putatur esse quæ nunc *Bereczle* dicitur. *Ptol.* *Zosim.*

¶ Cibalis, quibusda est *Palyna*, urbecula Hungariae, ad amnem Bozoetham prope Almum moutem, & in Valkonensi Cumitatu, inter Mursam minorem ad Boream, &

Sir-

Sirmium ad austrum. Aliis autem, & forsan melius, ex Laari conjectura est *Walma*, oppidum seu vicus *Siabon*, in viciniis, ad amnem Birckium, in Rascia regione Hungariæ, vix una leuca a Savo fluvio in Boream, & paulò amplius ab Archio, inter Posegam ad occasum, Sirmium ad ortum.

Ado. Cibennica juga, *Moncenis*, & Latino rec. mons Cinerum, & mons Cinesus, pars Alpium Cottiarum; nisi Gebennica legendum sit, pars eaeelsint Gebennae, seu Cemmeni mont. apud Arvernos.

Prov. Rom. Cibinium, sive Hermannopolis, *Czeben* & *Seben* Hungaris *Hermanstadt* Germao. urbs Daciæ, in Transylvania, ad fluv. cognominem, ab Alba Julia 7. leuc. in ort. Tergovistum urbem Valaechorum versùs, episc. sub Archiep. Colocensi.

¶ Cibinium, *Hermanstat*, caput est Transylvaniæ, urbs maxima & perelegans, egregiè munita, & potens; illiusque incolæ sunt Saxones. Sedet juxta Cibinium amnem, qui paulò infrà eadit in Aluthbam fluvium. Distat 15. leucis Germanicis a Claudiopoli in ortum; estque versùs confinia Walaechiæ. In ea persæpe commoratur Princeps Transylvaniae.

Strab. Cibotus, (vide Apamea, urbs Phrygię. In Thes. Ling. Lat. Cibotoo gen. neutr. ex Plin. legitur; sed Ciboton apud Plin. est eas. accus. non nominat.

Cic. Strab. Cibyra, *Baruz* Leuncl. urbs Phrygiæ mag. in Cariæ conf. apud Mæandrum flum. cognomento magna, episcop. sub Archiepiscop. Stauropolitano. Popul. Cibyrates Ciceron.

¶ Cibyra, urbs Asiæ minoris, in Phrygia magna, teste Ptolemæo, aut in Caria, ut Plinio placet, in confinio Lycię, intra montes, media inter Alabandam ad occasum, & Antiochiam Pisidie ad ortum, prope fontes Xanthi fluvii. Sed longè a Macandro fluvio distat.

Plin. Ptol. * Cibyra altera, urbs Ciliciae, ad Cragum mont. Antiochiae urbi propinqua, ubi juga Cibyratica à Plin. memorata, quam interiisse scribit Thevetus. (* man. Seld. ...

¶ Cibyra urbecula fuit Ciliciae asperae, versùs Pamphyliam, vix 20. milliaribus ab ora maris Cilicii, & totidem ab Antiochia ad Tragum in occasum, dicta minor, ad alterius differentiam.

Plin. Cicae, ins. parvae Callaicorum ante Bajonam opp. non longe distantes, ab ostio Minii fluv. 4. leuc. in Bor. *Cięs* vulgò, teste Moral.

¶ Cicae insulae, in ora Gallaeciae, *Islas de Bayona*, dicuntur, & melius, Deorum insulae. Vide ibi.

Plin. Ciceronis aquae, *Bagni di Cicerone*, & *Bagni di Tritolino*, teste Pighio, locus Camp. vicinus proximo.

Ciceronis aquae sunt *Bagni di Tritolino*, Balnea Campaniae, prope Bajas & lacum Avernum, in colle, ex adverso Puteoli, ut ego vidi pluries. De his consule antiquitates Puteolanas & Itinerarium Italiae Scotti.

Sueto. Ciceronis villa, *Cicaroninne*, locus Campaniae, apud Puteolos & Bajas, ad lacum Avernum, à Puteolis 3. mill. pass. Baiis propior. Academia Plin. dictus.

Ces. Ciceronis castra, *Velsick*, pag. Belgii apud Gandavum urb. Flandriae, inde ad 3. leuc. circiter distans, teste Ortelin.

Prov. Rom. Cicestria, olim Neomagus Ptol. urbs Albionis, in ora Angliae australi, juxta Vectim ins. & Antonam op. ab eo in ortum 20. mill. pass. distans, à Londino 50. episc. sub Archiep. Cantuariensi, *Chichester*. vulgò. Vide Neomagus.

¶ Cicestria sita est in Sussexia provincia Angliae versùs austrum, 40. milliaribus Anglicis à Londino in austrum, 15. à Vecti insula, & 18. à Vintonia urbe distat; sedetque juxta amnem *Lavant*, 4. milliaribus ab ora maris Britannici, & totidem à confinio Hantoniae provinciae. Sed 30. milliaribus distat a Neomago in austrum.

Orph. Plin. & al. Cicones, pop. Thraciae, ad Ismarum mont. & lacum Bistonidem incolentes: quorum urbs Porum, *Poro & Boro*, episc. sub Archiep. Trajanopolitano. Horum mem. Ovid. lib. 15. Metam.

Flumen habent Cicones, quod potum saxea reddit
Viscera.

Dion. Byzan. Ciconium prom. *Cornio*, prom. Asiae, in Bithynia, ad Bosphorum Thracium, teste Gyllio.

Propert. Ciconum mons, idem Ismaro putarut. Vide ibi. Pop. lib. 3. eleg. 8.

Castra decem annorum, & Ciconum mons, Ismara, Calpe

¶ Ciculi, populi Transylvaniae, vulgò *les Cicules* in septem sedes seu regiones divisi, praecipue versùs montem Carpathum & confin. Poloniae. Eorum sedes sunt Novomarchia, Maros, Girginm, Cziikum, Kisdium, Orbenm, & Aranias. Parent autem Principi Transylvaniae.

Cicus, mons Hisp. Lusit. ab ostio Anae fluv. in oram occiduam protensus, & ad opp. Aliamurum desinens, Turdetanos sive Algarbios proscindens, *Cico* vulgò, teste Resendio. *Scrip. Lus.*

¶ Cicus mons Lusitaniae quid sit, non constat. Nullus enim est mons *Cico* nunc dictus, sed tantum mons vulgò *Sierra de Monchico*, in Algarbia, in ora Oceani Atlantici, versùs confinia Portugaliae, aliquot milliaribus à Silvi in Boream, à vico *Monchique* nomen habens.

Cicynethus, *Pontico*, teste Soph. ins. Macedon. ad sin. Pagasaeum, sive Pelasgicum, ante Demetriadem urb. parum ab ea recedens. *Plin. Mel.*

¶ Cicynethus insula est parva maris Ægei, in ora Macedoniae, in sinu Pelasgico, media inter Demetriadem, à qua 20. milliaribus distat, & oram Borealem Euboeae insulae.

Cilbianum, urbs Asiae, ad Caystrum fluv. in Lydia, quae & Valentinianopolis in lib. Concil. appellatur, episcop. sub Archiepiscop. Ephesino. Pop. Cilbiani Plin. & Campus Cilbianus apud Tmolum mont. Cilbiani quoque agri apud Ephesum. *Eusta.*

¶ Cile, pars Americae meridionalis, vulgò *Chili* dicta, juxta mare Pacificum, in longum porrecta versùs occasum. A Septentrione habet Peruviam, ab Oriente Andes montes, & à Meridie Terram Magellanicam. Ejus primaria est Fanum S. Jacobi. Subest autem regio pro majori parte dominio Hispanorum versùs Boream.

Urbes praecipue Ciles.

Araucum, *Arauco*.	Civitas Conceptionis, *Ciudad de la Concettion*.
Chiloa, *Chiloe*.	Imperialis, *Imperial*.
Fanum S. Jacobi, *Sant Iago*, totius regionis primaria:	Osornum, *Osorno*.
	Serena. seu Coquimba, *la Serena*, ò *Coquimbo*.
Fanum S. Joannis de confinio, *S. Iuan de la frontera*.	Urbs dives, *Villa ricca*.
	Valdivia, *Valdivia*.

Cilicenæ, *Zepd*, teste Siml. olim, opp. nunc pag. Pannoniæ infer. in Hungaria, ubi pop. Gepidæ. *Ant.*

Cilicia, à Cilice Rheę filio nomen habens, reg. Asiae notissima, inter Pamphyliam ad occ. Syriam ad ort. ac inter Taurum mont. ad Bor. à Cappadocia separantem, & pelagus Cilicium ad merid. contenta, *Caraman* & *Caramania* vulgò, non *Turcomania*, ut scribit Ortel. Cilicia croco maximè abundat, præsertim apud Coricum, ut propterea in adagio sit *Crocum in Ciliciam* apud Svid. simile illi *Noctuas Athenas*, in eos qui merces eo deferunt ubi maxima illarum copia sit. Pop. Cilices Cic. & al. Cilices mendaces in agendo habiti sunt; à quibus adagium ortum, *Cilices non facilè verum dicunt*, apud Dionys. in epist. ad Rufum in lucri cupidos magis quam veri. Urbes quondam claræ Selious, Pompejopolis, Mallos, & intus Tarsus, Anazarbus, & Adana. Hinc Cilicus nom. gent. Claud. lib. a. in Eutrop. *Strab. Plin. & al.*

Sunt qui per Cilicas rupto desoendere Tauro
Adventare ferant.

¶ Cilicia regio est Asiæ minoris, ab occasu in ortum extensa, juxta mare Siculum ad austrum, divisa in Asperam, quæ ad occasum, & in Campestrem, quæ in ortum. Habet à septentrione, partim Cappadociam & partim Armeniam minorem versùs montem Taurum Cilicium. Nunc tota subest dominio Turcarum; diciturque vulgò Caramania propria, *la Caramanie*. Caramania enim latè sumpta complectitur Ciliciam, Pamphiliam, Pisidiam & partem meridionalem Cappadociæ. Longè autem distat à Turcomania regione.

Urbes Cilicię ad hæc tempora extantes.

* Adana.	Corycus.
Anazarba, quę & Anazarbus.	Dioc esarea.
	Domitiopolis.
Anemurium.	Flavias & Flaviopolis.
Antiochia super Trago, vel Crago.	* Issus.
	Lamus.
Angusta.	Mallos.
* Caesarea penes Anazarbum, sedes Satrapae.	Mopsuestia.
	Nicopolis.
	Olbasa.
Celenderis.	Philadelphia.

Pompejopolis, seu Soli, Selinus.
Sebaste. * Tarsus.
* Seleucia aspera, Thebe.

Ptol. Strab. Ciliciæ Pylæ, seu portæ. Vide Amanicę portæ, * Cilimbesij, pop. Corsicę, qui Nebienses a Leandro esse putantur. (* manuscr. Seld. Καλκνδεων.

Strab. Ovid. Cilla, quæ & Cylla scribitur, urbs olim Troadis. Chrysæ & Adramyttio urb. propinqua, Apollini sacra. Ovid, lib 13. Metam.

Me Tenedon, Chrysenque, & Cillam Apollinis urbes
Et Syron cepisse.

In Thes, Ling. Lat. prope Thebas scribitur fuisse, sed prope Theben scribendum est.

¶ Cilla urbs fuit Troadis, in regiuncula Ciliciæ Thebaica dicta, Sansone teste, ad amnem Cilleum, 5. milliaribus ab ora sinus Adramyteni, 12. ab Adramyttio in Boream, & 9. à Thebe in occasum.

¶ Cilleja, *Cilley*, urbs Gurmaniae, in Stiria, ad Saanam fluvium, qui paulò infra influit in Savum. Vide Celia,

Lib. Not. Cilurnum, opp. Albionis, in Northumbria, *Collerton*, sive * *Cellerford*, teste G. Camd. (* Camdeo. potiùs annuat vel *Walwik* vel *Scilicester* esse ad Murum.

¶ Cilurnum oppidum fuit Ottadinorum, in Anglia, ubi nunc pagus *Collerton*, cum ponte ad Tinam Borealem fluvium, prope Murum Severi; aut saltem vicus proximus *Scilicester* in muro dictus,

Strab. Cimarus, mons & prom. Cretæ, in ora occid. & Boreali, contra Maleam prom. Peloponnesi, *Capo Chesline* seu *Chesimi*, teste Metellio. Cyamum, ut videtur Ptol.

¶ Cimarus, mons & promontorium Cretę, prope occidentem ins. in territorio Caneæ, nunc quibusdam *Capo Cisamo*, medium inter Cyamum promontorium in ortum, & portum Grabusium dictum in occasum; quanquam Sophianus credat Cimarum esse Cyamum promontorium,

Plin. Tac. Cimbri, pop. Germ. extremi ad Boream, quorum reg, & peninsula Cimbrica Chersonesus à Ptol. appellatur, in 4. partes divisa, Holsatiam ad meridiem Saxonię attiguam, Ditmarsiam ad occ. in ora Albis circa ostia, & Oceani, Jutlandiam ad septent. & Ducat. Slesvicensem in medio inter Holsatiam & Jutlandiam, in regno Danico contentas. Hinc Cimbrica nom. gent. Claud. de bello Getico.

Hinc Cimbros, fortesque Getas Stilicone peremptos,

Et paulo antè:

Cimbrica tempestas altasque immissa per Alpes.

Lib. Not. Cimbrianum, Cimbriana Anton. *Brynbida*, teste Laz, opp. Mysiæ infer. quasi Brionum pons.

Ptol. Cimbrica Chersonesus, peninsula Ger. in septentr. inter mare Cimbricum ad occ. & Balticum excurrens *Denemarck* vel *Danemarck*, Angl. *Denmark*, Latinae Dania, ubi pop. Dani, in 4. regiones divisa. Tametsi Dania magis patet, nam Cimbricam & insulas ei ad ortum adjacentes complectitur, in quibus Silandia in qua Hasnia urbs regia. Vide Cimbri, ubi illa in Holsatiam, Ditmarsiam, Jutlandiam & Duc, Slesvicensem divisa est.

¶ Cimbrica Chersonesus peninsula est perampla Germaniae, à Septentrione in Meridiem extensa, inter Cimbricum mare, & Svevicum mare, seu Codanum sinum Pars est regni Daniæ, & nunc Jutia dicitur, *Jutland*, dividiturque in Jutiam Septentrionalem, *Nort Jutland*, sub qua quatuor Diœceses, seu provinciæ, Alburgensis scilicet, Arhusiensis, Wiburgensis, & Ripensis, & in Jutiam Meridionalem, *Sud Jutland*, ubi Ducatus Slesvicensis, & Holsatia, sub qua Ditmarsia, Stormaria, Holsatia propria, & Wagria. Habet à Meridie Saxoniam inferiorem, & freto *Middelfart Sund* dicto separatur à Fionia insula. Dicta fuit etiam alias Cartris, Plinio teste.

Plin. Cimbrorum prom. *Scagen* Mercat. prom. Cimbricæ Borealissimum, à proximo Scandinaviæ littore 20. leuc. tanta est latitudo freti Cimbrici, in ore maris Baltici, à Bergis urbe regia Norvegiae 60. in Eurum.

¶ Cimbrorum promontorium, vulgè *Scager Rif* dictum, est prope Castrum *Scaun*, in parte Boreali Diœcesis Alburgensis, in Jutia septentrionali, 12. leucis distat à proximiori littore Norvegiae in occasum,) tanta est enim sinus Codani latitudo prope fauces) 22. ab Alburgo in Bor. & 40. à Bergis in austr.

Cimela, sive Cimella, ut aliqui scribunt, urbs Ligurię excisa, apud Varum fluv. & Nicaeam urb. Locus adhuc *S. Maria di Cimios* nominatur, à sacra æde Virgini dedicata. Cemenceleum Ptol. Cemelion Plin. *Usuar.*

¶ Cimela, urbs excisa Italiae, prope Alpes & Nicæam urbem, in confinio Galliæ Narbonensis. Via una leuca a mari Mediterraneo distabat, Vide Cemeneleum.

Ciminius lacus, *Lago di Vico*, teste Fabricio cum Leandro, exiguus lacus ad mont. Cimini radicem, inter Viterbium urb. & Ronciloonem opp. 5. mill. pass. Elbii lacus Anton. Sic Ciminia sylva apud Plin. in qua depacta terræ non extrahuntur. *Strab.*

Ciminus mons, *Montagna di Viterbo*, mons Hetruriæ, usque ad Faliscos in ortum extensus; ad cujus radices in planitiae Viterbium urbs sita est. Cimina ibi sylva sive saltus Ciminus Liv. olim usque ad Umbros pertingens. Lacus etiam Ciminus apud Virg. lib. 7. Æneid. *Liv. Vib.Se. & al.*

Et Cimini cum monte lacum, lucosque Capenos.

Cimmerii, pop. Asiæ gemini; alii Sarmariæ, circa Mæoticam pal. ad Bosphorum, ab ipsis Cimmerium appelatum, incolentes; alii inter Colchos & Iberos, quorum reg. *Havessen* Ant. Curchinio in Georgianis appellatur. Illorum mem. Cic. & Ovid. locum eorum domum somni vocans, quod multa caligine suffusi, solem raro adspiciant, Haytono Armeno referente Ovid. lib. 11, Metam. *Strab. Plin. & al.*

Est prope Cimmerios longo spelunca recessu.

Alius item;

Cimmeriumque domus, Superis incognita tellus.

Cimmerię tenebræ apud Lactant. lib. 4. institut. proverbio dicuntur de multa animi obscuritare aut caligine. O cęcum pectus, inquit, O mentem Cimmeriis, ut ajunt, tenebris atriorem.

¶ Cimmerii, populi Asiæ, circa Bosphorum, ab ipsis Cimmerium dictum, incolentes, in Taurica Chersoneso quæ cum tractu adjacente ab ipsis aliquando Cimmeria dicta fuit, uti postea Scythia Europaea, seu parva Scythia, nunc autem Tartaria minor, seu Precopensis & populi *les petits Tartares* vulgo dicti.

¶ Cimmerii item, populi Asiae, circa Colchidem, in Scytharum regione, Plinius horum meminit cum Georgianis, juxta Caspium mare, Horum regionem, ex Antonii Curcbinii seu Haithonis descriptione, *Havessen* nominari credit Ortelius, Sed quid sit nunc, ex relationibus illius non constat, neque ego facilè coniicere possum.

Cimmerii item, pop. Campaniae, apud Bajas & Lacum Avernum, quorum opp. Cimmerium fuit, ubi antrum Sibyllae, *la grotta della Sibilla*, à Baiis 2. à Puteolis 3. mill. pass, *Strab. Plin. Liv. & al.*

Cimmerium prom. *Capo di S. Croce*, prom. cum opp. cognomine Asianae Sarmat. ad Bosphorum Cimmerium, e regione Panticapaeae urbis Tauricae, à Tyrambe oppid. 15. mill, pass, in austrum Corocondamen versus 30, *Plin. Ptol.*

¶ Cimmerium, promontorium est Asiae, in tractu Bosphorano, & juxta Bosphorum Cimmerium, à parte Asiae, & prope paludem Maeotidem. Dictum etiam Cerberion, Sansone teste, via 4. milliaribus distat à Parthenio in ort. 15. à Panticapeo in Bor.

¶ Cimmerium oppidum fuit Tauricae Chersonesi, in ora Ponti Euxini, prope fauces Bosphori Cimmerii, 25. milliaribus à Corocondama in occasum, & totidem à Panticapaeo in austrum.

Cimolis, Cimolis Arriano, *Quinoli* Mercat; (non Cinopolis, ut in Thes. Ling. Lat.) opp. Paphlag. in ora maris Euxini, inter Carambim prom. ad occ. & Sinopen urb. ad ortum, Hanc urb. Thes. Ling. Lat. repetit, illam urb. Galatian faciens, quasi haec à Cimoli urbe Paphlagoniae diversi sit, *Sorub. Mel.*

¶ Cimolis *Ginopoli* nunc dicitur, Castaldo teste; estque parvi momenti, et deficit in dies.

Cimolus, Cimolis Ptol. Cimolia Obsequenti, *Polino*, teste Nigro, ins. maris Cretici, proxima Melo et Polyaego, inde 5. hinc 3. mill. pass. distans, circuitu 10. Hinc Cimolius nom. gent. Mem. illius Ovid. lib. 7. Metamor. *Plin.*

Hinc humilem Myconon, cretosaque rura Cimoli

Cinaedocolpitarum mons, *Porto di Ferro*, ut videtur Ortel. ex tab. Geograph. recentior. mons Arabiae fel. ad sinum Arabicum, ubi Cinaedocolpitae pop. incolebant, *Ptol.*

Cinae-

Cinędopolis Plin. lib. 5. c. 31. inſ. eſt ſin. Ceramici, in qua Alexand. Magnus probroſos reliquit.

¶ Cinędopolis inſula eſt Aſiæ minoris & Doridis regionis, in ſinu Ceramico, paulò à continente diſtans, versùs Halicarnaſſum.

Halic. Cinętiua, Onugnathos Ptol. l. e. Maxilla aſini, prom. Peloponneſi, contra Cytheram inſ. vicinam, *Xili*, teſte Nigro, apud Maleam prom. Alii *Capo di Malvaſia*, ſic a Monembaſia urbe propinqua.

¶ Cinætius, ſeu Onugnathos, nunc *Xili*, promontorium Peloponneſi, in Laconia provincia, ex adverſo Cytheræ inſulae, medium inter Maleam promontorium ad ortum, & Cypariſſiam ad occaſum.

Liv. Cinciæ, inſ. a. Callaicorum, apud Bajonam opp. Vide Cicæ.

Plin. Cincomagus, Scingomagus Strab. *Seſans* vel *Sezans* opp. Gall. Narbonenſ. in Taurinorum ſeu Seguſiorum, confin. intra Alpes Cottias, inter Seguſium 4. leucis & Ebredunum urb. Delphinatus 8. in occid. ſeu in Africum.

¶ Cincomagus, ſeu Singomagus, *Sezanne*, oppidum olim, nunc pagus in Delphinatu; a. leucis à Brigantio in ortum, prope Matronam montem. Vide Sincomagus.

Pin. Cincum, *Chinchon*, oppid. Hiſpan. Tarracon. inter Concham urb. & Madritum ſedem Regum occurrens, Comitat. apud Complutum, ab eo a. leuc. diſtans, à Toleto 51. Pop. Cincenſes Plin.

¶ Cincum, *Chinchon*, caſtrum Caſtellae novæ, 6. leucis diſtat à Compluto Concham versùs, prope amnem Tajunam, in Algarria tractu.

¶ Cineſius, *Mont Cenis*, pars Alpium Cottiarum, inter Sabaudiam & Pedemontium, in via Seguſio Mauriaoam versus, in ipſa Sabaudia, ſed in conf. Pedemontii, Vide Ceniſina mons.

Cæſar. Cinga, *Senga* fluv. Hiſp. citer. per Ilergetes fluens ac Aragoniam a Catalaunia ferè ſeparans, Sicorique amni paulò infra Ilerdam urb. congrediens, ac cum eo in Iberum influens. Cujus mem. Luc. lib. 1.

Stridentes acuere tubę: quę Cinga pererrat
Gurgite.

Idem lib. 4.

Cinga rapax, vetitus fluctus, & littora curſu.

Caſ. Cir. ¶ Cinga, *Cinca*, fluvius Hiſpaniæ, in regno Aragonię. Oritur ex Pyrenæis montibus, ſupra Bielſam, in confin. Galliæ. Deinde auctus Eſſera & aliis fluviis, rigat urbes Ainſam, Barbaſtrum, Montionem, & Fragam, & in Sicurim ſe exonerat, & cum ipſo poſtea in Iberum fluvium, ad Mequinentiam, in limite Cataloniæ.

Cingulum, *Cingoli*, olim urbs epiſc. nunc opp. minimè obſcurum Piceni, in colle, inter Auximum ad Bor. Septempedam ad auſtrum 12. mill. paſſ. ab Æſio 8. Pop. Cingulani Plin. qui mulos Cingulanos in pretios fuiſſe ſcribit.

¶ Cingulum oppidulum eſt Piceni, inter Æſim ad Boream, & Septempedam ad auſtrum, 12. milliaribus ab Auximo in occaſum, juxta Muſuncm amnem, in ditione Summi Pontificis.

Ciniphii. Vide Cinyphii infrà in Cinyphus.

Cioium, *Caln longa*, teſte Pineto, opp. olim, nunc pag. majoris Balearis, in ora littorali.

¶ Cinium, *Cinea*, vicus Majoricae inſulæ, cum portu tantiſper capaci, 5. leucis à Majorica urbe in ortum ut pluribus me docuit Joannes Paulus Ferragutius vir doctiſſimus, cui uti indigenae fides adhibenda eſt.

Ptol. Cinna, *Gintalup*, oppid. Hiſp. Tarracon. in Jaccetanis non in regno Caſtellae, ut in Theſ. Ling. Lat. legitur.

Lib. Conc. Cinna quoque, urbs Galatiae epiſc. ſub Archiep. Ancyrano, inde in auſtrum recedens.

¶ Cinna, urbs Galatiae meridionalis, prope Aſcanium lacum, & in limite Phrigiæ, longè ab Ancyra in auſtrum, Synnadæ proprior, in Aſia minori.

Ant. Val. Max. Ptol. Cinniana, *Sitania*, teſte Emmanuele Barboſa, opp. exciſum Hiſp. in regno Portugallico, inter Bracatam urb. & Araducam 6. leuc. in ort. diſtans.

Cinſternæ, *Cur*, teſte Marm. opp. Africæ, in ora inter Leptim magnam ad occ. & Trieron prom. ad ort. ultra Cinyphum fluv.

¶ Ciſternae, aliis Ciſterna, oppidum alias Africæ, nunc vicus tenuis regni Tripolitani, in ora maris Mediterranei, contra promontorium Mezratam dictum, & Syrtim majorem.

Plin. Cinthus, mons Deli tantae celſitudinis, ut mare Ægæum quoquè versùs contegat. Vide Cynthos, ſic enim ſcribitur.

Cintylia, ſeu Cyntilia, *Chinchilla*, urbs Hiſp. Tarracon. in nova Caſtella, inter Toletum 34. & Alonem 24. leuc. diſſita. *Scrip. Hiſp.*

¶ Cyntilia oppid. eſt parvum intra montes, 5. leucis à Sucrone fluvio, & paulo minùs à confinio regni Murciæ.

Cinyphus, Cinyps Plin. & Melę, *Magru* Marm. fluv. Africę, ex Libyæ inter. deſertis oriens, & poſt longum decurſum in Syrtim parvam apud Tripolim urb. inter illam & Barathiam opp. in ort. diſtans influens. *Herod. Ptol.*

Cinyps etiam Poetis. Claud. de laudib. Stilicon. lib. 1.

Quos vagus humectat Cinyps, & proximus hortis
Heſperidum Triton.

Hinc Cinyphius, a, um. Virg. lib. 3. Georg.

Cinyphii tondent hirci.

Hirci enim magni juxta hujus amnis ripas ſunt, quales non alibi, teſte Plin.

¶ Cinyphus, nunc Macer fluvius, *Macres*, oritur in regione Biledulgerid, in Fezzeno deſerto, & in mare Mediterraneum ſe exonerat, in regno Tripolitano & provincia Ezzaba, inter Tripolim novam & promontorium Mezratam, prope Leptim.

Cinyria, *Gendinar*, teſte Luſignano, opp. olim, nunc pag. Cypri mediterr. *Plin.*

Cios & Cius Plin. fluv. & opp. & emp. Phrygiæ fuit, de quo Palaemon. ex Dionyſ.

Qua Cius egregias decurrens murmurat undas.

Circæi, & Circeii, Circaeum Cic. Circejum Strab. urbs olim Latii, inter Aſturam & Tarracinam, in ora littorali, à Tarracina 12. mill. paſſ. in merid. ſive in Afr. Antium versùs 36. Locus nunc *Città Vecchia*, apud caſtrum S. Felicitatis nominatur. A Circe Oetae Regis filia, et Medeæ ſorore, ſic dicta. Hic Ulyſſes ab ea detentus, ſociis in bruta converſis, legitur. *Plin. & al.*

¶ Cincęi urbs fuit Volſcorum, in Latio, inter Aſturam & Terracinam, in ora littorali maris Tyrrheni. Nunc autem diruta jacet propter paludes Pomptinas. In ejus ruderibus eſt pagus *S. Felice* dictus, cum Turri, ad radices Circaei montis, 10. milliaribus diſtat à Terracina in occaſum.

Circaeum, et Circeum, mons & prom. *Monte Circelle*, mons Latii, (non Campan. ut in Theſ. Ling. Lat.) ad cujus radices Circaeum urbs, conſtructa erat. Unde Circaea tellus. Ovid. lib. 15. Metam. *Plin. Mel. & al.*

Et tellus Circea, & ſpiſſi littoris antrum.

Littus Circaeum oſtreis abundat, ut quidam Poeta ait:

Oſtrea Circęis, Miſeno oriuntur echini.

¶ Circæum, ſeu Circæus mons, *Monte Circello*, promontorium & mons alias Latii, nunc Campaniae Romanae, in mare Tyrrhenum excurrens, prope Circaei rudera, cum uno aut altero vico tantùm, propter cęli gravitatem & paludes Pomptinas, quibus circumcingitur versùs Boream, ita ut a longe appareat in modum inſulae.

¶ Circaſſi, *les Circaſſes*, populi Tartariae, in Aſia, juxta mare Caſpium. Perſaepe in ſylvis degunt & predas agunt. Eos pluribus deſcripſit Olearius in Itinere Perſico, uti & Herbertus: habitantque inter Caſpium mare & fluv. Rham & Tanaim ea parte. Proprios habent Principes; ſed ſubſunt dominio Magni Ducis Moſcuviae; & eorum urbs praecipua *Terki* dicitur, ibique alias Albania quibuſdam.

Circeſium, Circejum Capitol. Circuſium Ammian. oppid. fuit Orhoenae reg. in Meſopotamia, ad Euphratem fluv. ubi Aborras amnis in illum influit Gordiani Imperat. tumulus. *Eutr.*

¶ Circeſium, ſeu & Conſtantina, oppidum fuit Meſopotamiae, ad confluentes Chabore in Euphratem fluvium, 20. circiter milliaribus infra Taplacum, è regione Arabiae deſertae. A quibuſdam nunc *Alchabur* dicitur.

¶ Circeſtria, *Circeſter*, & *Cirenceſter*, oppidum Angliae, in Comitatu Gloceſtriae, 50. milliaribus a Gloceſtria in ortum, juxta amnem Corinium.

Circi urbis Romae Maximus, in valle inter Palatinum & Aventinum colles, apud Velabrum, de quo Ovid. lib. faſtorum 6. *P. Vict.*

Qua Velabra ſolent in Circum ducere pompas.

Item lib. 2.

Quaque jacent valles Maxime Circe tuę.

Flaminius, ubi nunc aedes ſanctae Catharinae, & ubi

funes

funes fiunt ; al, *Piazza Navona*; à Flaminio Cons. ab Hannibale ad Thrasimenum lacum victo constructus. Agonis, circa medium urbis locus etiam vulgò *Agone* & *Piazza d' Agona* nominatur, & *Piazza Navona*. Heronis apud Vaticanum, ubi obeliscus erectus conspicitur vulgò *l' Aguglia di S. Pietro*.

¶ Circus Flaminius Romæ erat, in ea parte ubi nunc Palatium Mathæorum & monasterium sanctæ Catherinæ, vulgò *Santa Catarina de Funari*. Capitolioque proximus. Fuit dictus Flaminiuna, quod esset in Campo flaminio. Circus Agonalis erat ubi nunc *Piazza Navona*. Gallis, *la Place Navone*, platea Romæ, pulcherrime & oblonga in meditullio urbis: Circus autem Neronis erat ad radices montis Vaticani, ubi nunc platea S. Petri, *Piazza di S.* Pietro, ante Basilicam S. Petri, ubi obeliscus *la Guglia* dictus, uti & in aliis urbis locis. De his consule Romam antiquam Famiani Nardini, recens il lucem editam.

Ptol. Circidius, *Pianellio* vel *Bovona*, teste Leandro, fluv. Corsice, apud urbem Adiacensem fluvia in ora occid. & in Casalum sin. influens.

¶ Circidius, fluvius Corsicæ, nunc *le Ripe* dicitur. Oritor prope Cruzanum vicum, & io mare Mediterraneum se exonerat juxta Sipeum, & inter Calvium ad Boream, & Sagunae rudere ad austrum, versùs Casalum sinum. Sed 25. milliaribus distat ab Adiacio in septentrionem.

Circius apud Tes. Ling. Lat. ins. Mysiæ, pro Cyzicus scribitur.

Lycop. Ciris. *Caldana*, teste Barrio, fluv. Brutiorum in Calabria. Vide Cyris; nam utriumque legitur. Hic apud Arponium opp. ortum ducit, & in sin. Tarentinum brevi cursu desinit.

¶ Ciris, seu, & melius, Siris, fluvius Lucaniæ, trans Appeninum, testibus Cluverio, Brietio, & Sausone. Nunc *Sino* dicitur, in provincie Capitanatæ. Oritur et Apennino monte, & paulò infra Tursiam urbem in sinum Tarentinum se exonerat. Distat autem 20. milliaribus in Boream ab amne Caldana. Ad ejus ostia fuit etiam antiquitus oppidum Siris dictum, ubi nunc turris S. Basilij, *Torre di S. Basilio* incolis.

Plin. *Liv.* Cirrha, * Cyrrha Ptol. *As propiti*, testibus Zardo & Nardo, opp. Phocidis marit. ad Parnessi mont. radices, Delphorum navale ad sinum Crisseum, à Delphis 60. strad. in austrum distans. Luc. lib. 3.

Phocaicas Amphissa manus, scopulosaque Cyrrha.

Hinc Cirrhæus nom. gent. & Apollinis cognomen Claud. lib. 2. de rap. Proserpin.

Cirrhaique Dei quamvis despexeris arces.

(* in manusc. Seld.)

¶ Cirrha urbs est Græciæ, io Phocide, quam aliqui cum Crissa confundunt. Sed eas Strabo & Ptolemæus distinguunt. Sita est in ora sinus Corinthiaci, qui etiam ab ea dictus est sinus Cirrhæus, nunc *Golfe de Lepanto*, distat 38. milliaribus ab ora proximiori Peloponnesi in Boream.

Pluta. Cirrheatum, ville in agro Arpinate, ubi Marc. Crassus natus & educatus est.

Cirrhum. Vide Cyrrhus.

Mel. *Strab.* *& al.* Cirtha, ac Cirta, ut apud Cæs. Liv. & Plin. *Constantina*, urbs Africæ olim archiep. & metrop. apud Ampsagam fluv. & fines Msugit. Cæsarens. regia quondam Massinissæ, à Cullu urbe marit. 48. mill. pass. in austrum, à Carthagine, 332.

¶ Cirtha, & Cirta urbs Africæ, in Numidie regione, sed longè à Mauritania Cæsariensi in ortum, nunc vulgò *Constantina* Europæis, *Cosantina* Arabibus, juxta Ampsagam fluvium. 60. milliaribus distat ab ora maris Mediterranei, 70. à Cullu in austrum, vix 300. à Carthagine in occasum, & 250. à Julia Cæsaream lo ortiom estque nunc totius illius tractus regia, & sedes Principis.

Ant. *Ptol.* Cirtisa, & Certissa, *Osech*; aliquibus videtur, opp. Pannon. infer. io Hungaria, à Cibali 24. mill. pass. Serbinum versùs.

¶ Cirtisa, seu Certissa, Brietio & aliis est castrum *Czernick*, io colle, juxta amnem coganminem, inter Gradischiam & Polegam urbes recentes, in Sclavonia, 7. milliaribus à Savo fluvio in Boream; quanquam alij credant esse vicum *Ezech*, inter Polegam & Savum. Subest dominio Turcarum.

Ptol. Cisamus, *Chisamopoli* Soph. al. *Chisamo*, urbs episc. Cretæ. in ora littorea Boreali, apud oram. occid. penè deserta, ab Apteria 80. stad. à Cydone ferè 20. mill. pass. in occ. Non longè abest Ciamom Prom. Psacum Ptol. Vulgò *Capo Chimisi*.

Cisamus, *Chisamo*, castrum est Cretæ insulæ, in ora Boreali versùs occasum, prope Cimarum promontorium, quod etiam *Capo Chisamo* dicitur. Distat 20. milliaribus in occasum à Ciamo promontorio, & totidem à Celio prom. *Capo Buso* dicto.

Cissa, *Quibo* vel *Quissa* ex tab. recent. flum. Cappad. inter Xylinam & Apiarum oppida fluens, apud limites Colchorum. Cissa quoque Plin. ins. parva est ante ostia Timavi fluv. quæ malè in Thes. Ling. Lat. in Mœsia locatur, calidorum fontium. *Ptol.*

Cisse, *Cissi* adhuc, teste Molet. opp. Maurit. Cæsariens. in ora, inter Ruscuviam ad occ. & Ruscurium ad ort. apud Serberis fluv. ostium. *Polyb.* *Ptol.*

Cissus, opp. Thraciæ geminum, unum apud Taurulum. urb, *Kesso* dictum: alterum in cons. Maced. vel io Macedonia, apud Amphipolim & Serras urb. *Cis*, teste Leuncl. *Hesych.*

Cissussa, fons Bœotiæ, inter Thebas & Haliartum ubi Bacchum educatum fabulantur. *Pluta.*

Cistero, urbs episc. Gall. Narbonensis, Vide Segesterorum urbs. *Prov.*

Cistertium, *Cisteaux*, pag. cum cœnobio, in Burgundia & territ. Cabillonensi: unde cœpit Ordo Cistertiensium. *Rom.* *Martyrol.*

¶ Cistertium, seu Cistercium, *Cisteaux*, situm est in territorio Divionensi, 5. leucis à Divione in austrum, & totidem à Belua, 2. autem ab Arari fluvio, & à Fano S. Joannis de Ladona. Est Abbatia regularis celeberrima. cujus Abbas est Præpositus generalis totius Ordinis Cisterciensis. *Rom.*

Citarioi, pop. Siciliae a Cicerone in orat. in Verrem memorati; quorum opp. Citaria, seu Citaria Ptol. excisum in ora occid. inter, Drepanum & Panormum. *Cic.*

Citarius mons, Titarus Strab. *Xerolibado* Soph. mons Maced. Bermio monti contiguus. *Ptol.*

Cithaeron, *M. di Stives*, mons Bœotiæ clarissimus Musis sacer, ex quo Asopus fluv. profluit, inter Plndum ad occ. & Hymettum ad Eurum, Parnasso finitimus, ab eo ad 30. mill. pass. Thebas usque perductus. De quo Ovid. lib. 2. Metam, *Plin.* *Strab.* *Ptol.* *& al.*

-sed ipse

Vadit ubi electus faciendo ad sacra Citharon.

¶ Cithaeron, mons Graeciae, in Bœotia, pars Parnassi, ut putat Servius. Nunc etiam dicitur *Citherone*, Brietio teste, inter lacum Copaidem, Megaram, & Thebas, versùs confin. Atticae.

Citharistes, Citarista Anton. *Cap. de Garoel*, teste Belleforestio, al. *Cap. de S. Sige*, prom. Gall. Narbonensis, in ora Provinciae, inter Telonem 42. & Massiliam 30. mill. pass. ex itin. Anton. Ubi numeri distantiae depravati, cùm inter Massiliam & Telonem vix 12. leuc. hoc est, milli. pass. 36. numerentur. *Plin.* *Mel.* *Ptol.*

¶ Citharistes, seu Cilarista, urbecula fuit Galliae Narbonensis, in Provincia, media inter Massiliam & Telonem, 18. milliaribus ab utraque, nunc pagus Ceireste dictus, *prope* Aranum amnem, una leuca ab ora maris Mediterranei, & ab urbe Civitate dicta, *la Ciotat*, quæ crevit ex ipsius ruinis, ut auctor mihi est Hon. Bou. & ut didici ab incolis illius tractus, dum illas partes lustrarem. Promontorium autem Citharistes in eo tractu est *Cap. de Laigle*, prope Civitatem.

Cithrum, Citron Strab. *Chitro* Soph. sed Leuncl. *Zatrivar*, opp. geminum; unum in Thessalie *Zetrivar*, alterum in Maced. *Citro*, quod & Pydna, urbs episc. olim sub Archiep. Thessalonicensi, nunc metrop. in ora, à Thessalonica, ad 40. mill. pass. in meridiem distans. *Theop.*

Citium, Cittium Plin. urbs olim Cypri episc. in ora australi, inter Amathuntem ad occ. & Thronos ad ortum adhuc *Chite* dicta, nunc pag. Cetium Strab. scribitur, & Cytium, & Cythium. *Pluta* *Ptol.*

Citium quoque urbs est Misniæ, *Ceitz* vulgò, quæ & Mamilla, episc. sub Archiep. Magdeburgensi, prox. Naumburgu urbi, inde 2 leuc. Aldemburgum versùs distans. Cujus mem. Poeta Germ. lib. 4. itiner. *Script.* *Germ.*

A dextra Citium linquentes, fortè subimus

Inde Pegam.

Vide Citizum.

Citizum, quod & Cecie apud script. Germ. olim

Ma-

Rom Mamilla, *Ceitz*, urbs Germ. apud Elsteram fluv. in Misniae & Thuringiæ conf. episc. sub Archiep. Magdeburgensi. ab Othone Imper. ædificata, sedèque episc. a Joanne XIII. Pontif. Max. donata, quasi media inter Naumburgum urb. Thuringiæ & Aldemburgum urb. Misniæ ferè 3. leuc. dista. Vulgò *Czeitz*.

Citraum, *Zeitz*, urbs est Saxoniç superioris in Mesnia provincia, olim sede episcopali decorata, quæ postea Naumburgum translata fuit; estque sub dominio Episcopi Naumburgensis, 5. leucis Germanicis distat a Lipsia in austrum.

Cittadells, *Cittadelli*, urbecula Hispaniç, Minoricç insulç præcipua. Vide Iamna.

Ptol. Cituorum insula, *Cituata* Hungaris, *Schut* Germanis, ins. Danubij, in Pannonia super. longa 8. leuc. Hungaricis, inter Posonium urbem ad occ. & Ciumerum arcem firmissimam contra Turcas ad ort. in qua Samaria opp. amplum, & pagi 60.

Cituorum ins. in Pannonia, nunc insula Danubij perampla, in Hungaris, inter Posonium ad Boream, & Arrabonem ad austrum. Gemina est; major & præcipua, quæ versùs Boream & ortum, vulgò *Isle de Schut* dicitur. Circuitus est 20. leucarum circiter, longa 9. leucis & lata 4. ibi ara Kumara permunita, cum valido præsidio contra Turcas, in austrum ins. & Sumaria, *Sumarein*, oppidum versùs Posonium. Minor autem ins. vulgò *le petit Schut*, est versùs austrum, & è regione Aemburgi & Arrabonis urbium ubi Danubius recipit Arrabonem; estque oblonga, lata autem via 2. leucis. Dicitur aliter Schutia ins.

Citus, *Zittinar*, teste Leuncl. apud Turcas, opp. Thessaliç, sic apud Ortel. in Thes. Geograph. ubi Citus scribit pro Citrum, & *Zettivar* pro *Zettinar*, è contra, nisi error in Leuncl. cod. sit.

Civaro, *Chambery*, teste Cænali, urbs Allobrogum, *Cic.* Sabaudiè caput, & conventus reg. juridicus, media inter Maurianam urb. & Lugdunum paulò supra 15. leu. propior Granopoli, à Feneva 18. Quæ etiam Camerium Latinè dicitur, teste Paradino, & Cambericum.

Civaro, *Chambery*, urbs est Allobrogum, Sabaudiç caput, in planitie, ad amnem *Laise* dictum, inter Montem Melianum ad 3. leucas in austrum, & lacum Burgetium in Boreàm ad 2. leucas. 3. leucis distat à confinio Franciae versùs artem Barranam, 18. à Lugduno in ortum, 14. à Fano S. Joannis in Mauriana Valle; & 9. à Gratianopoli in Boream.

Givitas, *la Ciotat*, urbecula Galliae, in Provincia, cuius vina commendantur. Gaudet Portu commodo & spaci in ora maris Mediterranei: unde multi nautae periti: estque media inter Massiliam & Telonem. Via uno milliari distat à Citaristo antiqua, nunc *Ceireste*, & ea eius crevit.

Civitas Castellana. Vide Fescennium.

Civitas Castelli. Vide Tifernum.

Civitas Ducalis, sic vulgo in Aprutio, episc. inter Reaten 3. & Aquilam ort. 20. mill. pass.

Civitas Ducalis urbs est Aprutii ulterioris, justa Villum fluvium, nunc vulgò *Civita Ducale*, episcopalis sub Archiepiscopo Theatino, in regno Neapolitano, 7. milliaribus à Reate in ortem, & 15. ab Aquila t estque parai circuitus, in confinio ditionis Pontificiae.

Civitas Legionum, urbs Albionis gemina: una, quae *Ant.* & Divana, postea Cestria, *Chester*, in ora Vvalliae, ad ostia Civae fluv. Altera in Vvallia ad occ. à Landava urbe 10. mill, in Cacciam, *Caerleon*, vulgo, in agro Monumetensi.

Civitas legionum in Albione duplex est, una, quae & Deva, seu Cestria, Legio xx. victrix, *Chester*. Vide Deva. Alia, quae Isca Silurum, Legio 11. Augusta *Caerleon*. Vide Isca Silurum.

Civitas nova, Neustat, urbs Norici, in Austria, episc. *Prov. Rom.* sub Archiep. Salisburgensi à Vienna 8. leuc. in austrum Gracium. Altera in ora Histriae. Vide Æmonia.

Civitas nova, *Neustat*, urbs Germaniae, in Austria episcopalis sub Archiepiscopo Salisburgensi ab anno 1468 Sedet ad amnem *Bistaw*, 6. leucis à Vienna in meridiem & 12. ab Arrabone in occasum. Vide Neostadium.

Civitas nova, *Civita nova*, oppidum amplium, Italiae, in Marchia Anconitana, in monte, non procul a mari Adriatico: estque Ducatus titulo insignitum Caesarinorum, 6. milliaribus distat a Laurento Firmum versùs, à quo 9. milliaribus tantum abest.

Civitas Plebis, *Cittadella Pieve*, urbs Italiae, in ditione Pontificia, & in agro Perusino, 5. milliaribus a Clusio in ortum, 6. a lacu Trasimeno, & 16. a Perusia. Paucis constat incolis; estque parvi circuitus.

Civitas Regalis, *Civita Reale*, urbs regni Neapolitani, in Aprutio ulteriori, prope fontes Velini fluvii, quatuor milliaribus a confinio ditionis Pontificiae, 5. autem ab Aquila urbe, ad radices Apennini montis.

Civitas Regia, *Ciudad Reale*, urbs ampla Hispaniae, in Castella nova, probe Anam fluvium, in Campo Calatravae dictu. Deficit tamen in dies. Distat a Calatrava 3. leucis in austrum.

Civitas Regum, *los Reyes*, alio nomine *Lima*, urbs Americae meridionalis, caput Peruviæ, archiepiscopalis facta anno 1557. Condita autem fuit a Francisco Pizarro anno 1535. in Limana Valle, vix uno milliari ab ora maris Pacifici, ubi portum habet munitum, *Callo* dictum. In ea degit Prorex Peruviae nomine Regis Hispaniae, distatque centum circiter leucis Hispanicis a Cusco urbe in occasum. Vide Lima.

Civitas Roderici, *Ciudad Rodrigo*, urbs Hispaniae. Vide Mirobriga.

Civitas Solis *Citta del Sole*, urbs Italiae munita in ea parte Romandiolae quae magno Duci Hetruriae paret, ad amnem *Fagnone*, in limite Romandiolae Pontificiae, 4. milliaribus a Foro-Livio, & 8. a Britimonio in occasum, 40. autem a Florentia versùs Boream & Ravennam, a qua distat tantum 16. miliaribus.

Civitas vetus, *Civitavecchia*, oppidum Italiae, in ditione Pontificia, 40. milliaribus a Roma, in ora maris Mediterranei. Vide Centumcellae.

Civitas vetus, *Città vecchia*, seu *Medina* incolis, urbs Africae, Melitae insulae alias praecipua, & in meditullio insulae, in colle probè munita ac Equibus Melitensibus, & alias obsessa a Turcis irrito conatu.

Cius, *Ischia*. teste Ortel, fluv. Thraciae, seu Mysiae *Plin. & ah.* infer. in conf. ea Rhodope monte manans, ac per Mysiam in Danubium influens: ad quem & Cium opp. teste Anton. Sed Cium apud Anton ultra Durostorum & Axiopolim erat. Cuius item Plin. fluv. & opp. phrigiae. Vide Cios.

Cius, aliis *Cio* dictus, fluvius est Bulgariae. Oritur es Rhodope monte, & in Danubium influit prope Durostorum oppidum.

Ciraza castellum erat paphlagoniae apud Amisum urb. Stiphanae paludi, impositum.

Cladaus, Cladeus Paus. fluv. Elidis, in Peloponneso, *Strab.* qui apud Alten in Alpheum labitur.

Claeon fons est phrigiae, apud Celaenas, saxa egerent, ut scribit Plin. lib. 31. c. 2.

Clagenfurtum, *Clagenfurt*, oppidum amplum Ger- *P.Vill.* maniae in Carinthia provincia, 2. milliaribus à Savo fluvio. Quod aliis est Claudia, aliis autam longè differt.

Claméciacum, *Clamecu*, oppidum Galliae, in Niver- *Plin.* nensi provincia, ad Icaunam fluvium, 9. leucis ab *Strab.* Altissiodoro in austrum, & toridem circiter à Charitate in ortum: ibique resìdet Episcopus Bethleemensis dictus.

Clampetia, *lo Cetraro*, opp. Brutiorum, in ora litor. citer. Calabriae. Vide Lampetia.

Clauds, *Glan*, teste Lax. fluv. Vindelicorum, in Bavaria, in Danubium decurrens, non in Istrum, ut in Thes. Ling. Lat.

Clanis *le Clain*, fluvius Galliae, in Pictavensi regione. Pictavium rigat, & postea in Vigennam se exonerat paulò supra Castrum Geraldi. Dicitur etiam *Steph.* Clanius à quibusdam.

Clanis, Glanis Plin. *la China*, fluv. & palus Hetruriae, ea agro Aretino in Tiberim unà cum Pelia, cui commiscetur, paulò supra Oiopitum urb. infra eandem urbem influens. Huius mem. Sil. lib. 8.

Et Clanis, & Rubico, & Senonum de nomine Sena.

Clanis palus, *le Chiane*, palus oblunga; & per aliquot milliaria extensa, inter ditionem Summi Pontificis & Hetruriam: cuius pars australis versùs Clusium & Civitatem plebis efficit amnem Clanim, *Chiane*, qui in peliam fluvium se exonerat paulo supra Herbanum, in ditione Summi Pontificis. Pars autam Borealis, quæ & maior, versus montem Politianum, & Aretium in Arnum fluvium labitur, in ditione magni Ducit Hetruriæ.

Cla-

Virg. Clanius, *l' Agno*, teste Amar. Leone, fluv. campaniæ, ex mont. Tiphata oriens, ac juxta Acerras, et Atellam sive Aversam, urbes, ac Linternum decurrens, Linternamque creans paludem in ora littorali. De quo Virg. lib. 2. Georg.

-Vicina Vesevo

Aut. *Ora jugo, & vacuis Clanius non æquus Acerris.*

Clanum, opp. Gall. Narbon. Vide Glanum.

¶ Clara, *Clare*, oppidum Angliæ, in Suffolcia comitatu prope fluvium, et comitatum Essexiæ, 13 milliaribus a cantabrigia. Quod ab aliis clarentia dicitur; estque Ducatus titulo insignitum.

¶ Clara, urbs Hiberniæ, comitatus cognominis caput, in connacia regione, in recessu Sinei fluvij. Distat 18. milliaribus a Limerico in occasum.

¶ Clarascum, *Chierasco*, Gallis *Quierasque*, oppidum munitum Italiæ, in Pedemontio, notum pace ibi confecta anno 1631. Sedet ad Tanarum fluvium, ubi recipit Sturam. Aliis est carrea, vide ibi.

Claravallis *Clevaulx*, et Italis *Chiaravalle*, opp. Gall. celt. in Burgundiæ, Duc. apud Albam fluvium, et finis Lingonum. Alterum in Burgundiæ com. in Sequanis, ad Mubim. fluv. inter Vesuntionem metróp. S. et Mont. Bellicardum in Bor. vergentem 4 leuc.

¶ Claravallis, *Clairvaux*, monasterium celeberrimum Ordinis cisturciensi, S. Bernardi pietate clarum in campania provincia, ad Albulam fluvium, 3. leucis a confinio Burgundiæ, medium inter calvomontium ad ortum, et Barium ad Sequanam in occasum, 2 autem a Bario, ad Albulam in meridiem, in valle quæ antea Vallis Absinthi dicta fuerat.

¶ Clarenna, oppidum vindeliciæ, nunc *Rain*, prope confluentes Lici in Danabium, in Ducatu Bataviæ inter Donaverdam, et Novoburgum, antea a Suecis malè habitum.

Strit. Clarentia, *Clarence*. Albinois, ac comitis titul. Angliæ, in Suthfolcia reg. juxta Essexiæ confinia, ad clarentium fluvium fere medium inter Londinum et Norvicum, ad 45 mill. distans utrinque.

¶ Camden. et aliis idem cum *Clare* opr. ad Sturam fluv.

Clarenzia, *Clarenza*, urbs Græciæ, in Peloponeso, Ducatus titulo alias clara, et nunc regiunculæ caput, ad mare Jonium, alias Dyme dicta, vide ibi.

Clariacum, *Clery*, Pag. Aurelianensis agri, ab Aurelianis 4. leucis. Blesas versùs in occ. cujus fit mentio in vita S. Liphardi Abb.

¶ Clariacum oppidum est Galliæ, in provincia Aurelianensi, inter Aurelias ad ortum, et Balgentiacum ad occasum, celebris æde beatæ Mariæ Virgini sacra & miraculis clara, ubi sepultus Ludovicus XI. Francorum Rex.

¶ Clariacum, *Clerac*, urbs Galliæ, olim munita, in Aquitania, & Aginnensi tractu, ad Oldum fluvium.

Scrip. qui paulo intra cadit in Garumnam, 4 leucis ab Agiono & 3 a Neraco. Ibi Abbatia celebris Canonicis Lateranensibus assignata ab Henrico IV. Francorum Rege.

Clarinea, postea Gandavum, *Gent*, vel *Cendt*, urbs Belgii, in Flandria, maxima urbium Belgicarum, vide Gandavum.

Claritas Iulia, opp. Hisp. Bæt. apud Aspaviam, vide Attubi.

¶ Claromons, *Chiaramonte*, oppidum siciliæ sat lautum, intra montes, in Valle Nœtiana, olim Gulphis dictum, 15 milliaribus a Terra nova in ortum, & totidem a Camarana in Boream.

¶ Claromontium, & Clarus, *Clemont*, urbs Galliæ, Alverniæ Provinciæ primaria, et episcopalis sub Ar-

Plin. chiepiscopo Bituriensi, ampla, & bene culta. Sedet in colle, ad radices montium, in tractu Limania dicto, ad amnem *Arcier*, qui postea in Elaverim su exonurat. Vix uno milliari distat a Monferrantio, & feru 2 leucis à Rigoduno, 24 autem a Lugduno in occ. Crevit ex ruinis Gergoviæ. Ibi Concilium celebratum fuit an. 1005 ab Urbano II. Vide Gurgovia.

¶ Claromontium, Clermont cognomento *en Beauvoisis*, oppidum Galliæ, in Bellovacensi agro, comitatus titulo celebre 5 leucis distat a Bellovaco in ortum, & totidem a Silvanesto in Boream, 7. autem à Compendio.

¶ Claromontium Lutevense, *Clermons de Lodeve*, urbs parva Galliæ, in Occitania inferiori, cum castro ad amnem *Lergue*, inter Piscenas, & Lutevam.

¶ Claromontium, *Clemont* cognomento *en Argonne* urbecula Galliæ, alias munita, in Ducatu Barensi, & Comitatus cognominis caput, in colle, nunc eius mœnia sunt disiecta. Distat 6 leucis à Virduno in occasum, & 3 à Fano D. Menehildis. Sedet iuxta amnem *Ayr*, & uius ditio annexa fuit regno Franciæ hisce ultimis temporibus.

Claros, & Clarus, *Calamo* Soph. & Nig. ins. maris Myrtoi, inter Coon & Leron proximas, a Coo 13. *Strab.*
mill. pass. in occ. à Delo 60 in ort. ipsa 40 circuitu. *Plin.*
Ex ea Chios longè distans in Bor. conspicitur. *& al.*

Claros etiam (non Clarium, ut Thes. Ling. Latina) opp. fuit Ioniæ, cum monte & luco Apollini sacro, qui propterea Clarinæus cognominatus est, apud Colophonem urbem, teste Æliano cum Paus. Cujus mem. Ovid. lib. 1. Metam.

Et Claros, & Tenedos, pataræaque regia servit.

Clarus Fons, *Shirburn*, opp. Albionis, in Anglia, in * Somersettensi Com. a Sarisburia urbe 12 mill. pass. in occ. Bathoniæ urbi propior. Ubi olim sedes fuit Sarisburiensis Episcopi. (* al. in agro Dorsettensi, & ad maiorem utrinque distantiam.

¶ Clarus Funs, *Shirbarn*: seu etiam *Sherborne*, op- *Strab.*
pidum est Comitatus, Dorcestriæ, ad fontes amnis *N*, in confinio Somersetensi provinciæ 12 milliaribus Anglicis distat a Dorcestria in Boream, & 24 a Bathonia in austrum.

Classis opp. fuit Æmiliæ, apud Ravennam urb. ubi nunc *S. Apollinare* cœnobium, teste Hieron. Ruben licet Blondo *Cardiano* lacus; nunc dici ab omnibus videatur.

¶ Classis, locus Æmiliæ, nunc etiam *Classe* dicitur, ubi superest tantùm cœnobium D. Apollinari dicatum; ibique *Candano* amnis in mare Adriaticum se exonerat, vix 3. milliaribus a Ravenna in austr.

Clastidium, *Chiasteza*, vel *Chiasteggio*, opp. Gall. Cispadanæ, in Liguria, & agro Ticinensi, a Ticino 12 mill. pass. distans, inter Placentiam 24 a Dertonam 16 in via quæ Genuam ducit & Alexandriam.

Claston; *Anduiar*, teste Clusio, urbs Hisp. Bæt. ad *Patero.*
Bætim fluv. in Vandalitia, inter Cordubam ad occ. & Ubedam ad ort. 12 leuc. Sed *Anduiar* al. Illiturgi esse videtur, vel locus non longè distans.

¶ Claston, oppidum Hispaniæ, quid sit, non bene *Ant.*
constat; forsan Castulo antiquorum, vide ibi.

Claterna, Cliterna Plin. *Quaderna*, opp. fuit Æmi- *Priov.*
liæ, medium ferè inter Bononiam & Forum Cornelij, ubi adhuc fluviolus & locus nomen retinet: sic enim prædium cœnobii ord. Servorum Bononiæ appellatur. Mela Claternam in Piceno describit. Claterna sub Gratiano Imperatore eversa traditur. *Cic.*

Claterna, opp. olim Apuliæ Dauniæ, nunc *Campo* *Virg.*
Marino locus appellatur, teste Nig. De priore Mantuan. in villa refriger.

Quæ montana jugis undam Claterna sonantem
Elicit.

In Thes. Ling. Lat. malè ex Mela in Piceno locatur, & *Flaviano* indigitatur, cum sit in Apulia, apud fines Frentanorum.

¶ Claterna, quæ nunc *Campo marino*, vicus Apuliæ, ad ostia Fortoris fluvij, in provincia Capitanata, & in confinio Aprutii citerioris. Dicitur, & melius, Cliternia; distatque 2 milliaribus ab ora maris Adriatici.

¶ Clavasium, *Chivano*, Gallis *Chivas*, oppidum Italiæ sat munitum, in Pedemontio, iuxta Fadum fluvium ubi recipit Orcum, 12 milliaribus infra Turinum; et *Plin.*
13 ab Epoream austrum.

Claudia, *klagenfurt*, teste Lux. urbs Norici, in Ca- *Polyb.*
rintia primaria, a Villaco 2 leucia Vitopoli propior, inde 2 distans.

¶ Claudia est *Clauson*, vicus haud procul ab oppido Marquartestuin *in Bavaria*, & *lacu* Chiemsee, & forsan idem quod Claudium Ptol. Clureio teste. *Ptol.*

Glandia, & Claudia castra, *Glocester*, urbs Albionis, in Anglia, ad Sabriam fluv. ab Herefordia urbe 23. mill. in ort. Oxonium versùs, episc. sub Archiepisc. *Mel.*
Cantuariensi.

¶ Clancia & Clandiocestria, *Glocester*, aliis est Cleuum, vide ibi.

Claudia via, quæ a Milvio ponte inchoata, Fla-

minimæ jungebatur, Cujus mem. Ovid. lib. 2. de Ponto, eleg. 9.

Sueto. *Spectat Flaminia Claudia juncta via*

Claudiæ aquæ, fontes duo apud orbem Romam, unus Cæruleus, alter Curtius.

Fort. Claudiomagus vicus erat Gall. Celt. in finibus Biturigum, apud Turonum confinia: de quo Fort. in vita S. Mart. l. 3.

Iacta quem vicum vocitavit Claudiomagum.

Ptol. Claudiomerium, *Cormes* teste Mol. opp. olim, nunc pag. Hisp. in Gallæcia, in finibus Artabrorum.

¶ Claudiomerium, oppidum Callaicorum Lucensium quibusdam est *Brandomil.* vicus Galleciæ, ad Lezarum amnem: aliis autem est *Maros*, oppidum illius provinciæ, ad ostium Tamaræ fluvii; 6. leucis a Compostella in occasum, & 8. a promontorio Finis terræ in austrum.

Ptol. Claudiopolis, *Castamena*, *&* *Castromena*, urbs Bithyniæ archiep. in mediterr. apud Sangarium fluv. sub qua metrop. erant Heraclea Ponti, Tium, Prusia, Flaviopolis, & Hadrianopolis. Sed illi Heraclea metrop. effecta successit. Thev. est *Coniqae*, urbs inter Castamonam & Sinopen; sed hæc in Paphlagonia.

¶ Claudiopolis urbs fuit Ponti, ad Elatam fluvium Dicta fuit etiam Bithynium, *Castomena*, nunc Castaldo. Sed longè distat a Saugario fluvio in ort. 30. autem milliaribus ab ora Ponti Euxini, & paulo amplius ab Heraclea Ponti in austrum.

Pauf. *Ptol* *& al.* Claudiopolis etiam in Isauria, quæ & Isaura apud Ammian. & in Cilicia; episc. sub Archiep. Seleuciensi, & nova Claudiopolis in Galatia, quæ an eastent mihi incompertum est.

¶ Claudiopolis etiam urbs Asiæ minoris in Cilicia ad radices Tauri montis, inter Comanam urbem & Cydnum fluvium. Sed quid sit nunc, non constat.

Vet in Claudiopolis, *Klausemburg* Germanis, & *kolofvvar* Hungaris, urbs Daciæ, in Transylvania, media ferè inter Albam Juliam, & Bistritiam in Bor. distantem 6. leuc.

¶ Claudiopolis distat 24. milliaribus Germanicis a Varadino in ortum; estque urbs perampla & celebris, cum arce vetusta. Ibi omnes Transylvaniæ conventus & judicia provincialia a Principe exercentur. Sedet ad amnem Klein Samos dictum, seu parvum Samum. Caput est Comitatus Clocensis 9. leucis distat ab Alba Julia Boream versus, & totidem a Bistricia.

Ptol. Claudivium, sive, ut alii legunt, Claudionum *Ens* teste Althamero, urbs Norici, in austria, ad Danubium, ubi is Anisum fluv. excipit, a Lentia 4. leuc. in ort. apud Lauracum. Villanov. est *klosternevvburg*, urbs Austriæ, ad Danubium, proxima Viennæ, ab ea 2. leuc. in occ. distans. Pyramio est *Metck*, opp. ad Danubium, fere medium inter Lentiam & Viennam supra 13. leuc. Lazio vero *klagenfurt*, de quo in Claudis: quod magis probo.

Plin. Claudius, mons Pannoniæ super à Celeicensibus in Stiria in ortum protensus, variè ab incolis nominatus in Stiria enim ad occ. *Vogel & Rochitzemberg*, ac *im Zagor*, ad ort. in Hungaria *Motay*, *Menoczie*, *kisdarnocz*, *& Vvarencza*, teste Laz. nominatur.

Ptol. Claudus, insf. maris Cretici, contra Criumetopon prom. Vide Caudo.

¶ Claudus, insula maris Cretici, contra Criumeto-

Ant. pon promontorium Cretæ in austrum. Dicitur etiam Claudos, nunc autem *Gozo*; estque parvi circuitus.

Clavena, & Clavenna P. Diac. *Chiavenna*, Italis, *Clavea* vel *Cleven* Germ. opp. Rhætorum, haud procul a Lario lacu, ab eo 16. mill. pass. in Bor. medium ferè inter Comum & Curiam Rhætiæ urbem 55. mill. pass.

Clavenna, *Chavenne* Gallis, caput Comitatus cognominis. Sedet ad amnem Mairam, & ab ea dicitur etiam lacus Clavennæ, inde vix 5. milliaribus distans qui postea cum Addua fluvio in Larium lacum se exonerat. Urbs autem distat 46. milliaribus à Como, 38. a Curia, & 18. à Rheno fluvio.

Claverium, seu Clavarum, *Chiavari*, oppidum Italiæ satis cultum, in ora Genuensi orientali, & passum a mari dissitum, ad ostia fluvii Anthellæ, vulgò *Lavagna*, in planitie, 25. milliaribus à Genua, & 5. a Rapallo in ortum. Antea dictum fuit Burgus longus, ut ego pluries didici a Philippo Maria Bonino viro doctissimo, cui ut indigenæ fides adhibenda est, Clivem, habuit Innocentium III. Pontificem Maximum.

¶ Clausa, sive Coveliacum, Tirolensis Comitatus castrum, in alta rupe caesissum vulgo *Clausen*, ad Eysocum amnem, inter Bolsanum & Brixinonem.

Clausentum, *Southampton*, teste Camd. opp. Albionis *Ant.*
apud Ventam Belgarum, inter illam 10. & Regnum 20. mill. pass. ex itin. Anton.

¶ Clausentum, urbs Angliæ, in littore, ad Trisantonis fluvij ostia. Media est inter Ventam Belgarum ad Boream, & Vectim insulam, in Antonia provincia; gaudetque portu percelebri & capacissimo in ora maris Britannici, 20. milliaribus Anglicis a Regno seu Cicestria in occasum, ad ostia fluvii Antonis, nunc *Test* dicti.

Claustrini, pop. Daciæ Ripensis, quorum opp. Or- *Lib.*
tel. dubitat an sit *Glausenburg*, cùm hoc longe distet *Not.*
à Ripensi Dacia.

Clazomenæ, Clazomene Plin. patria Anaxagoræ Gry-
na prius dicta, unde Apollo Grynæus appellatus, *Gris-* *Strab.*
ne, teste Thev. al. *Urla*, urbs Joniæ marit. episc. sub *Ptol.*
Archiep. Smyrnensi, inter Smyrnam & Erythras pro- *& al.*
ximas urbes. Ejus mem. Aus. epigr. 123.

Et teris inclusas punica Clazomenas.

Non longè Clazomenia insf. quæ & Maratussa; ubi primum Clazomenii habitarunt.

¶ Clazomenæ urbs fuit Asiæ minoris, in Ionia, & in ora maris Ægæi & sinus Smyrnæi, media inter Smyrnam ad ortum, & Chium ad occasum.

Cleone, fons Mysiæ Asiat. ubi Rheæ Deæ sacra fiebaor'; Cujus mem. Orph. in Argon.

ß mediis manat; fontem vocat incola Cleonem.

Clenus, *ea Clain & Clin*, fluv. Gall. ea montibus Lemovicum oriens, ac per Pictavos fluens, in Vigennam fluv. Pictaviensis reg. labens, qui & Clitis appellatur.

¶ Clenus fluvius, *le Clain.* oritur in confinio provin- *Thon.*
ciæ Marchiæ Lemovicensis, Pictavium urbem alluit, & postea in Vigennam cadit paulò supra Castrum Heraldi. Dicitur etiam Clanis, & a quibusdam Clitis, sed impropriè.

Cleon, fons in Phrygia, apud Celænas, saxa egerens. Vide Cigon.

Cleonæ, Cleona Melæ, Cleone Plin. *Sanvasili*, te- *Plin.*
ste Nigro, opp. olim, nunc pag. Argiæ reg. in Peloponneso, inter Corinthum 50. & Argos 15. mill. pass.
Mantiniæ ubi finitimum. Cujus mem. Ovid. lib. 6. *Strab.*
Metam. *Pauf.*

Messorque ferax, Patraque, humilesque kleona. *Ptol.*

Hinc Cleonæus nom. gent. Claud. lib. 1. in Rufin. *& al.*

Una Cleonæum pascebat sylva leonem.

Fuit & Cleone, op. Maced. inter Athon mont. & Pallenen.

Cleopatris quæ & Arsinoe. *Saes*, teste P. Gyllio,
Batraru al, urbs Ægypti, in intimo sinus Arabici re- *Strab.*
cessu, à Pelusio 125. mill. pass. in ort. distans.

¶ Cleopatris, seu, & melius, Arsinoe, *Saez*, oppidum munitum Ægypti, in recessus sinus Arabici seu maris Rubri. Gaudet portu percommodo. Arabicè *Bavaarn* dicitur; & distat 125. miliaribus a Pelusio in austrum. Sunt tamen qui credunt Arsinoen nunc *Azirut* dici, & distare 70. milliaribus a *Vvez* in austrum.

¶ Clepidava, oppidum Bastarnarum, *kamienice* teste Cluverio, urbs Podolliæ munitissima, in edito saxo, in regno Poloniæ. Vide Camenecia.

Clepsydra, fons Ithomæ mont. apud Messenem urb. *Pauf.*
Peloponnesi, urbi imminentis.

Clesis apud neotericos, *Chiese*, Clusius veterib. fluv
Cenomanorum, per agrum Brixiensem fluens: De quo *Mant.*
Bapt. Mantoan.

Pauperiore vado Clesis montanus ab ortu.

¶ Clesis, *Chiese*, fluvius Italiæ. Vide Clausius.

Cleta, *Pietramala & Petramala*, teste Barr. castel- *Lycop.*
lum Brutiorum, in Calabria citer. ad sin Terinæum, & ad ostium Sabbati fluv. inter Mamertum sive Martoranum urb. unde 4. mill. abest, & Nuceriam sive Terinam in aust. al. 4. mill.

Clevum *Glocester*, teste Camd. urbs Britanniæ, si- *Ant.*
ve Angliæ, ad Sabrinam fluv. episc. sub Archiep. Cantuariensi, quæ & Claudia, & Glovernia dicitur, à Londino 80. mill. in occ. distans Herefordiam versùs. Sed potius opp. excisum est apud Glocestriam, & locus adhuc *Clev.* dicitur.

¶ Ci-

¶ Clevum. *Glocaster* vulgò, urbs Dobuuotum, in Anglia, Ducatus titulo insignita, & caput regionis cognominis. Dicta fuit etiam Claudia, nunc Glocestria, & a Britannis *Caer Glovi*, teste Camdeno. Episcopalis facta fuit Henrico octavo Rege. Distat 18. millisribus à Vigornia in austrum, & 26. à Bathonia iu Boream; estque ampla & elegans.

Plin. Clibanus, M. *Visarde*, testu Barrio, mons magnæ Græciæ, in Calabria ulter. apud Siberenam urb. inter illam & Petiliam. Al. vero apud Lacinium prom. Sed Celso Cittad. *Il Bellenti di Solano* dicitur, iu summitate mont. Apenuini, inter Colentiam & Rhegium uccurrens. Fuit & opp. Isauriæ, teste Plin.

Plin. Ptol. Clides, *Capo di S. Andrea* prom. Cypri, in ora urientali, ubi 4. insulæ parvæ ejusdem nominis sunt, teste Thev. In Thes. Ling. Lat. ponuntur ante Asiam eum scribeodum esset ante Cyprum.

¶ Cilipenus sious, *Golfo de Livonie*, sinus maris Baltiei, inter provincias Livoniam & Curlandiam excurrens, ad Rigam; unde dicitur etiam hodie *Golfo de Rige*, & recipit fluvium Duinam.

Strab. Climax, mons Phœnicis, apud Byblum urb. à Tyro 700. stad. distans, *Passo di Cane* incolis dictus, teste Nig. Climax quoque apud Strab. Augustia est mont. Tauri, apud Selgam urb. Pisidiæ. Est & mons Pamphyliæ, teste Strab. nisi sit idem eum superiore.

¶ Clissa, *Clissa*, arx Dalmatiæ, in monte, valde munita, Slavè *Klis*, olim Andetrinm, ut opinatur Ioannes Lucius cui ut indigenæ fides magis adhibenda est Distat 50. millisribus à Spalato iu Boream, & totidem ab ora maris Adriatici. Ante aliquot annos à Venetis capta, ipsis etiamnum subest.

Ptol. Citernum, *Colano*, teste Molet opp. Latii, in Marsis, apud lacrum Fucinnm, inde ad 3. mill. pass. quod alii in ipsa lacus ripa inturiisse scribunt, in finibus non Marsorum, sed Æquicularum, in Thes. Ling. Lat. Cliternia dicitur ex Pomp. Mela, Cliternini pop. Plin.

¶ Citernnm Cluverio fuit uppidum Marsorum, prope Apenninum, & longè a lacu Fucino: Sansoni autem oppidum Æquorum, versùs Anienem, Sed quid sit nunc, non constat.

Sidon. Clitis, *Clain*, fluv. Pictavorum, cum Vigenna in Ligerim, influens, qui & Clenus Turon. Vide ibi. De eo Sidon. in paneg. Majorano, ubi Clinis legendum videtur.

Clitis, Elaris, Atax, Vabulis, Ligerique bipenni
Excisum.

¶ Clitis, fluvius Galliæ, *le Glain*. Pictavium rigat Vide Clunis.

Strab. Ptol. Clitor, Cletor Xenoph. Clitorinm Pliu. Clitore Liv. *Clitorio* adhuc & *Gardichi* Nigro, opp. Peloponnesi, in Arcadia eum Clitorio fonte & flu. Stymphalo Mantiniæque finitimum, Stat. lib. 4. Theb.

Et rapidus Clitor, & qui tibi Phytie Ladon.

Aqua Clutorij fontis pota vini gustum aufert, teste Ovid. lib. 15. Metam.

Clitorio quicunque sitim de fonte levarit,
Vina fugit, gaudetque meris abstemius undis.

De qua re Plin. lib. 31. c. 2.

Plin. Sueton & al. Clitumnus, *le Vene*, fluv. Umbriæ, (non Mevaniæ, ut in Thes. Ling. Lat. ubi Mevania cum sit opp. ponitur reg. Umbriæ (apud Trebiam exoriens, statimque totius umergens, juxta Mevaniam decurrens, ac in Tiberim labens. Boves epotus candidos facit, teste Plin. Mem. illius Proper. lib. 2. eleg. 25.

Qua formosa suo Clitumnus flumina luco
Integit.

Claud. de vict. Stilic.

Quin & Clitumni sacras victoribus undas,
Candida quæ Latiis præbent armenta triumphis.

¶ Clitumnus, *Clituno* etism nunc dictus, fluvius est Italiæ, in Umbria. Oritur in loco dicto *Veno* ex tribus fontibus in elivo, infra vicum *Campello* dictum, 2. milliaribus à Trebia Spoletum versùs, ut egu pluries vidi. Mevavium rigat, & in Tineam fluvium seu Topinum se exunerat, & cum ipso postea in Tiberim labitur.

¶ Clivensis Ducatus, *s'lands van Cleef* incolis, *pais de Cleves* Gallis, regio Germauiæ à Rheno fluvio bipartita. A Rhinoberga ad Mosam & Vabalim usque extenditur; subestque dominio Electoris Brandeburgici Ibi urbes præcipua sunt Clivis, caput provinciæ, Wesalia, Calcaria, Emmericum, Geneppum, & Duisburgum.

Eumen. Clivis, Cleve, urbs Germ. infer. inter Mosam & Rhenum, Cliviensis Duc. caput. Aix Clivensis ex antiq. inscrip. ibi reperta, à clivo, in quo a Cæs. condita fertur, sic dicta; pendet enim versùs Rhenum instar clivi. Abest à Col. Agripp. 16. leuc. in Bor. à Noviomago urbe primaria Geldriæ Duc. 5. Eumenius Rhetor Augusto clivenses hic loci memorat.

Clivis Scauri, locus Romæ, ubi templum S. Andreæ Apostoli.

Prior. Rom. Clidus cucumeris, locus urbis Romæ.

Martyrol. Clocheria, *Glogher*, urbs Hiberniæ episc. in Ultonia reg. sub Archiep. Armacano.

¶ Clocheria, seu Clogeria, sita est in Comitatu Monaghano in colle, juxta amnem *Blakuvater*, 20. milliaribus Anglicis ab Armacho. Paucis nunc constat incolis.

Plin. Clodia Fossa, postea Clugia, *Chioza*, urbs Venetiæ marit. episc. sub Patriarcha Veneto, inter Venetias & Hadriam urb. 25. mill. pass, ad ostium Bacbilionis fluv. & Brundulum portum.

Mel. Ptol. ¶ Clodia Fossa seu Fossa Clodia, urbs est ditionis Venetæ, & in insula parva maris Adriatici, cum portu, 25. milliaribus à Venetiis Loredum versùs, & prope Brendulum insulam. Crevit ex ruinis Metamauci; fuitque celebris victoria Genuensium anno 1380.

Clodianus, *Fluvian*, testibus Flor. & Varrerio, fluv. Hisp. citer. in Catalaunia, inter Emporias & Rhodam upp. mari exceptus.

Prov. Rom. ¶ Clodianus est *Llobregat*, annis Cataluniæ, testibus Sanlobe & Brietio. Oritur ex Pirenæis montibus prope Iuncariam oppidum, & in mare Mediterraneum se exonerat prope Rhodam arcem.

Clona, *Clon*, urbs Hiberniæ episc. sub Archiep. Cassiliensi, in ora australi Momoniæ reg. marit. à Corcagia urbe 10. mille pass. in merid. totidem à Limoraj.

¶ Clona, *Cloney*, urbecula Hiberniæ, in Momonia provincia & Comitatu Corcagiensi, 4. milliaribus a littore maris Vergivij, 15. a Limora in austrum, & totidem à Coreagia in ortum.

¶ Clonfertia, *Clonfert*, urbs Hiberniæ episcopalis sub Archiepiscopo Tuamensi. Sedet in Connacia provincia & Comitatu Gallivunsi, ad Sineum fluvium, qui paulo supra recipit SuKium fluvium. Distat 28. milliaribus Anglicis à Galliva in ortum, & 9. ab Atlona.

Plin. Ptol. Clostra Romana opp. fuit Latii, in ora, apud Circeios & Nymphæum fluv.

Clota, Glota Tac. postea Cluda, *Cluid & Clyd.* teste Hect. Boetho, fluv. Britaniæ secundæ, hoc est, Scotiæ, ex Grampio monte in occ. per Glasquum urb. fluens.

¶ Clota, *Clyd*, seu *Cluyd*, oritur in Cludesdalia provincia, ubi Glascoviam rigat; deinde inter Lenoxiam & Cuninghamiam provincias labitur, & in mare Hibernicum se exonerat ad Clotæ seu Glottæ æstuarium.

Script. Brit. Cluanum, *Kiloom*, urbs Hiberniæ episc. sub Archiep. Armacano, in Connacia reg. potius *Clon* esse videtur sub Archiep. Cassiliensi, in Momonia, Clona etiam Latinè dicta, ut suprà suo loco.

¶ Cluda, *Cluyd.* fluvius Scotiæ meridionalis. Cludesdaliam provinciam bifariam secat, Glascoviumque rigat, & dein in æstuarium Glottæ. *Frithof Clyd* ab eo dictum se exonerat. Aliis est Glotta & Clota. Vide ibi.

¶ Cludesdalia, aliis Glottiana, *Cluydesdale*, provincia Scotiæ meridionalis in mediterraneis. Ibi urbs præcipua Glascovium, archiepiscopalis, ad Cludam fluvium.

Clugia, urbs Venetiæ litorea. Vide Clodia Fossa.

¶ Cludera, *Clunderr*, oppidum Belgij permunitum, in Brabantia, in ditione Hollandorum. Vix una leuca distat à mari & à Guillelmistadio, & 2. tantùm à Breda in occasum; estque in insula Rugenillensi.

Plin. Liv. Plutia & al. Clunia, *Corunna del Conde* Clus. & Flor. urbs olim præcipuas ac conventus juridicus Hisp. Tarracon. in Arevacis, nunc pag. apud Durium fluv. Arandæ opp. finitimus. Licet Ambr. Mor. nunc *Ciurdad de Castro*, & alibi *Calaborra* locum indigitet. Prior sententia probabilior est.

Martirol. Cluniacum, *Clugny*, pag. Gall. Celt. eum cœnobio, in Burgundiæ Duc. apud Matisconam urb. inde Augusto unum versùs 5. leuc. sive apud Augustodunum, à quo 2. leuc. abest, Tinurtium versùs 18.

¶ Cluniacum Abbatia est percelebris, & caput Ordinis Cluniacensis, in Matisconensi agro, ad amnem *Grosno*, 4. leucis a Matiscone in occasum, 13. ab Augustoduno in austrum, & 6. a Carolis, quot a Tinurtio circiter.

Plin. Clupea * Clypea Ptol. Quipia, teste Marm. urbs

Solin. Afriræ marit. apud Hermeam prom. olim episc. sub Archiep. Carthaginensi, à Siculis condita, teste Sol. à Carthagine 85. mill. pass. in ortum. Luc. lib. 4.

Et Clupeam, tenuit stationis litora nota.

Hic scorpiones, sicuti nec in Galata ins. non vivunt (* manusc. Seld.)

Hor. Clusini fontes. *Bagni di S. Cassiano*, teste And. Baccio, balnea Tusciæ, in territ. Clusino, inter Aquulam opp. & Clusium urb. ad 6. mill. pass.

Polyb. Strab. & al. Clusium, *Chiusi*, urbs Hetruriæ antiquissima, ac ex primis Tuscorum coloniis, Porsenæque Regis sedes, nunc penè ob aeris insalubritatem deserta, in collu, apud Clanim fluv. non longè decurrentem, episc. sub Archiep. Senensi, inde 40. mill. pass. à montu Politiano 12. in ort. Hinc Clusinus nom. gent. Sil. lib. 5.

Hinc Clusina petat, postremo ad mœnia Roma.

¶ Clusium sedet prope Clanim paludem, in dominio magni Ducis Hetruriæ; sed in confinio ditionis Pontificiæ & agri Perusini. 5. milliaribus distat a Civitate Plebis, & 20. a Perusia in occasum, 10. autem a lacu Trasimeno; estque in ea regiuncula quæ *Val de Chiana* dicitur a Clani paludu ei adjacente.

Plin. Clusium novum, *Chiusi*, opp. sive castrum Hetruriæ, in agro Aretino, ubi & Clusinus ager vulgo il Casentino, apud montem Alvernum.

¶ Clusium novum, *Chiusi*, castrum est Hetruriæ, ad radices appenini, prope fontes Tiberis fluvij, & 4. milliaribus tantum ab Arno, in colle.

Polyb. Clusius, *Chiese*, flu. Cenomanorum, in Venetia reg. per agrum Brixianum ex lacu Idrio in Olim fluv. influens. Hic Clesis a recentioribus nominatur Vide ibi.

Ptol. Patere ¶ Clusius, fluvius Italiæ, ortus in Tridentina regione, per Edrinum lacum & Brixianum agrum fluit; ubi rigatis aliqout locis minoris notæ, in Ollium fluv. labitur juxta Canetum oppidum ditionis Mantuanæ, quod alias Bedriacum dictum.

¶ Clydesdalia, *Cluydesdale*, provincia Scotiæ meridionalis, a Clyda fluvio quasi bifariam secta. Ibi urbs Glascovium, totius tractus primaria. Vide Cludesdalia.

Plin. Clylipenus sinus, Venedicus, Ptol. maris Baltici pars Prussiam Livoniamque alluens, quod Germanis *Frischaff.* testu Ortel. appellatur, vel *Pantzervvick* al.

* Clylipenus sinus, *Golfo de Riga* Cluvutia. Vide Clilipenus.

Lib. Conc. Clyzomene, *Tegiur Zair*, teste Leunel. opp. Bithyniæ, inter Nicæam & Nicomudiam situm.

Cnacalons, mons Laconicæ, apud Gythium opp. in ora: qui & Cnacadium.

Pauf. Cnemis, Cnemides Melæ & Ptol. opp. Bœotiæ cum monte cognomine, in ora, Opunti finitimum, ex quo Locri Epicnemidij cognominati. *Eretia* hodie nonnullis est.

Plin. Strab. Cnidus, Gnidus Plin. & al *Stadia*; *Capo Crio* testu Soph. *Chio* al. urbs Cariæ, & prom. quod inter oram australem & occiduam in mare vulut peninsula procurrit contra Nisyrum ins. urbs episc. sub Archiepisc.

Strab. Pauf. & al. Stauropolitano, olim ex primis, nunc *Stadia*. Ejus mem. Ovid. lib. 10. Meram.

Piscosamque Cnidon, gravidamque Amathunta metallis.

Hic erat Veneris imago, opus Praxitelis inæstimabile, ubi & ipsa Venus colebatur.

¶ Cnidos, urbs Doridis, in Caria, nunc *Guido*, cum promontorio cognomine in peninsula, inter Ceramicum sinum & mare Carpathium. 70. milliaribus distat ab Halicarnasso in occasum. Vide Gnidus.

Cnolos, urbs Cretæ excisa. Vide Gnossus. Unde Cnosius nom. gent. Virg. lib. 3. Æn.

Placemus, ventos & Cnosia regna petamus.

¶ Coana, *Coamo & Cuamo*, fluvius Africæ meridionalis, in regno Menomorapæ, ex lacu *Zachaf*, & in Oceanum Æthiopicum se exonerat prope Zofalam urbem in Cafreria regione.

¶ Coanau, *Coanza*, fluvius Africæ, in parte meridionali regni Congi, versùs regnum Angolæ. Exit ex lacu *Zaire*, & in Oceanum Æthiopicum se exonerat prope urbem S. Pauli de Loanda.

Luc. Coatræ, seu Coastræ (non Coastræ, ut in Thes. Ling. Lat.) apud Luc. pop. Choatram mont. inter Assyriam & Mediam (non in India, ut in Thes.) incolentes, Luc. lib. 3.

Æthera tangentes sylvas liquere Coatræ,

Sunt qui sylvas tangentes æthera ob maximam arborum proceritatem accipiant. Alij verò ad mont. Chostram id referunt, quod verisimilius est.

Cic. Cobiomagum locus erat inter Narbonem & Tolosam, in Gall. Narbonensi.

¶ Cobiomagum, locus, nunc *Cabaignac* dictus; estque prope fontes amnis *Giron*, in Occitania, inter Tolosam & Carcassonem, in Auraciensi tractu, 3. leucis à Pontiopoli in occasum.

¶ Coburgum, *Coburg*, oppidum Germaniæ, Ducatus titulo clarum, in Franconia, & in dominio Principum ex familia Saxonica. 6. leucis distat a Baberga in Borea, uratque olim pars Comitatus Hennebergensis. Vide Melocabus.

Plin. Cocanicus, lacus Siciliæ, in ora australi, apud ostium Drilli fluv. inter Camarinam & Heracleam, cujus aquæ circa ripas æstatu in salem convertuntur testu Fas. Sicque etiam hodie nominatur.

Plut. Coccygius, mons Argiæ, in Peloponn. ad Inachum fluv. qui & Dyceus, teste Plut.

Ant. Coccyum, *Cockle*, teste Camd. opp. Britanniæ, in Anglia, in Duc. Lancastrensi.

Ptol. Cocconagra, *Cianganor*, teste Mercat. urbs Sinarum marit.

¶ Cocionagora, Sansone teste, fuit urbs Indiæ extra Gangem, ubi nunc forsan *Arrhem*, urbs insulæ Sumatræ præcipua in ora Boreali.

¶ Cocermutium, *Cokermouth*, oppidulum Angliæ, in Cumbria provincia, ad Coceram amnem, 5. milliaribus Angelicis ab ora maris Hibernici.

¶ Cochinum, *Cochin*, urbs Asiæ, in India, episcopalis sub Archiepiscopo Goano. Dicitur etiam Colchi, & Cottiara. Vide tibi, Est caput regni, in ora Malabarica, aliàs sub dominio Lusitanorum; sed recens capta à Batavis; ipsis etiamnum subest.

¶ Cocinchina, *Cocinchine*, regnum Asiæ, in India ulteriori, ubi aliàs Sindi populi, justa sinum magnum qui nunc ab ea dicitur sinus Cocinchinæ. Habet ab oriente sinum prædictum, à meridie regnum Ciampæ, ab occidente Camboiam & Laos populos, & a septentrione regnum Tonchini. Dividitur in sex provincias; & aliquando Cocincbina cum Tunchino dicitur uno vocabulo regnum Aonanum seu Aonamiticum.

Plin. Cocinthum, & Cocynthum, *Capo di Stilo*, prom. magnæ Græciæ, Siculum ab Jonio mari disseparans teste Plin. à Scylacio urbe 22. mill. pass. distans Vide Carcinum. Hinc Cocynthius nom. geor. Ovid. lib. 15. Met.

*Saxa fugit: dextra prærupta * Cocynthia parte.*

(* ubi tamen vulgaria exemplaria habent *Ceraunia*.)

Ant. Sil. Cocytus, fluv. Campaniæ exiguus, in Lucrinum lacum influens: qui a Poetis fluv. inferorum nominatur, seu fingitur. De quo Virg. lib. 6. Æn.

Cocytusque sinu labens circumfluit atro.

Est & Cocythus fluv. Epiri. Hinc Cocythia sacra, quæ Proserpinæ apud inferos fiebant.

Codania, *Copenhagen*, urbs Daniæ regia, in Silandia ins. quæ urbem Caphnia Latinè nominatur, à Luceba urbe Saxoniæ 35. leuc. in Cæc.

¶ Codania, *Copenhagen*, urbs Daniæ. Vide Haphnia.

Virg. Codanonia, *Zeelandt*, ins. maris Baltici, in regno Daniæ, teste Ortel. quæ & Selandia dicitur, in sinu Codano, à quo nomen accepit. Vide Hemodes.

¶ Codanonia, ins. sinus Codani, nunc Zelandia insula, *Zeeland* incolis, totius Daniæ præcipua, inter Scaniam ad ortum, & Fioniam insulam ad occasum, ubi Haphnia totius Daniæ primaria, justa Sundicum fretum. Vide Zelandia & Seladia.

Mel. Codanus sinus, mare quod ex Oceano Germanico terras ingreditur, inter Cimbricam Chersonesum & Scandinaviam, longèque & latè inter ipsam Scandinaviam ad Bor. & Germaniam ad merid. diffunditur, appellaturque ab alijs Balticum, vulgò *Cuelsb.* Alij *der Sundt* indigitant.

¶ Codanus sinus, mare quod inter Scandinaviam & Cimbricam Chersonesum longè lateque terras subit ad instar ingentis sinus, rigatque etiam oram littoralem Germaniæ & Poloniæ. Dicitur aliter Suevicum mare seu Balticum *die Belth* seu *Oostzee* Belgis, *la mer Baltique* Gallis, *Warezkovie more* Russis: cujus partes sunt Bornicus sinus, & Finnicus sinus; quanquam sint qui credant Codanum sinum esse tantùm illam partem maris Baltici quæ est inter Jutiam, Scaniam, & Norvegiam, ubi insula Codanonia.

Ptol. Coddura, *Gandavari*, teste Cast. qui multoties divinare videtur, urbs Indiæ citer. in ora litturea.

¶ Cod-

¶ Coddora, urbs Indiæ iotra Gangem, versùs oram sinus Gangetici, nunc forsan *Condur*, oppidum regni Bisnagaris, aliquor milliaribos distans ob ora.

Liv. Codropolis opp. fuit in conf. Illyrici & Macedoniæ, apud Lissum urb. terminus) teste App.) Imperij inter Augustum & Marc. Antonium divisi.

¶ Codropolis, testia Joaone Locio, locus in Carois, qui ounc *Codriopo*, io Foro Julij, juara amnem Stellam 18. milliaribus à Palma Nova in occasum, & 12. ab Utina.

Cœle, angustiæ sive faoces montium Thessaliæ, & Epiri, circa Pindum & Oeten.

* Cœlemba, urbs Gedrosiæ, in Indiæ conf. *Campaia* hodie dici videtur. (* lib. Græc. babetur Palat. Seld. mannsc.

Ptol. Cœlesyria, i. e. Cava Syria, pars Palæstinæ, in qua Damascus, Cæsarea Philippi, Heliopolis, & aliæ urbes continentur. *Boca* & *Bocalbulbec*, teste Postello; sic à *Balbec* urbe, quæ & Heliopolis à veteribus dicitur. Aliæ item urbes io Cœlesyria, ur pars est Syriæ, locantur; uti Antiochia, Hierapolis, Apamea, Laodicea & Palmira.

¶ Cœlesyria pars est Syrie, inter Syriam propr. Pheniciam, & Palestinam, quæ nunc simol cum Syria *Souristan* dicitur ab indigenis, & *Souria* ab Europæis; ubi Damascus, Cæsatea Philippi, & Heliopolis. Sed Antiochia, Apamea, Laodicea, & Palmira sunt in Syria ptopria, & loogè à Cœlesyria in Boream.

Strab. Cœliobriga, urbs Cœlerinorum, in Hisp. Tarrac. *Borganza* Coqno.

Plin. & al. ¶ Cœliobriga Celerinorom, *Barcelos*, urbs Hispaniæ Tarraconensis, & alias Callaicorum Braccariorum ounc oppidum Portugalliæ, Ducatua tirulo insignitum, ad Cavadum fluvium, medium ioter Braccatam Augustam & Oceanum Occident.

¶ Cœliomons, seu Cœlius mons, urbs Vindeliciæ olim, nunc vicus *Kelmuntz*, baud procol à fluvio Ilaro, & oppido *Munchros*, in Suevia proviocia Germaniæ; teste Cluverio. Tribus leucis distat à Meminga in Boream Ulmam versùs.

Ptol. Cœliomontana porta, *Porta di S. Giovanni*, una ex portis urbis Romæ, quæ & porta Latina nominatur, teste Marliano; unde via Latina inchoabat.

Cœlius, *M. di S. Giovanni Laterano*, unus ex 7. urbis Romæ collibos, in quo basilica Lateranensis extructa est. De qoo Ovid. lib. 3. fast.

Cœlius ex alto qua mons descendit in æquum.

Plin. Cœlos, Cœla Amm. urbs Chersonesi Thraciæ, inter Cardiam & Eleam, sive Elæum, ubi Lacedæmonij ab Atheniensibus mari superati, insigni clade affecti sunt.

¶ Cœlos portos oppidum fuit Chersonesi Thraciæ, ubi postea oppidum Alopeconoesus, prope insulam Alope connesom, in ora maris Ægæi.

Strab. Cœlossa Strab. mons apud Phliuotem opp.

Martyrol. Rom. Cœmeteria urbs Romæ plura fuere: in quibus 1. Calepodij, via Aurelia, apud S. Pancratij templum 2. Commodillæ, via Ostiensi, apud basilicam S. Pauli 3. Domitillæ, via Ardeatioa, apud Ecclesiam sanctæ Petronillæ. 4. Priscillæ, in eadem via, ubi etiam cœmeterium Basilei 5. Balbinæ quoque io eademmet via. 6. Prætexti, io via Appia, apud S. Januarium. 7. Callisti, extra portam Capenam, ad basilicam S. Sebastiani. 8. Cyriacæ, via Tiburtina, apud basilicam S. Laurentij extra muros. 9. Praxedis, via Salaria, apud sacram ædem S. Sylvestri. 10. Inter duas lauros, via Lavicana, apud sanctæ Balbinæ, cœmeterium ad Ursum pileatom dicebatur. 11. Ad Insalatas quoque via Portuensi, apud Ecclesiam S. Felicis. (*Vide Catacumba.*

¶ Cœnica, regio Thraciæ cis Rhodopen, sic dicta à Cœnis popolis. Aliis est Cænica.

Ptol. Cœnoneum *Lauenburg*, sive *Lavven urg*, teste Villanov. urbs Germ. in Saxonia, ad Albim fluv. Ducat. tit. ornata, inter Luneburgum 4. & Lubecam 8. leuc. in Bor.

¶ Cœnoenum urbs fuit Germaniæ & Angilorum, sub Vindilis, quæ etiam Laciburgium dicta fuit, teste Brietio, nunc *Lavvembourg*, ut aliqui opinantur, urbs ad Albim, & Ducatus caput, in Saxonia inferiori, 8. leucis ab Hamburgo in ortum.

Ant. Coequosa opp. foit Gall. Aquitanicæ, ab Aquis Tarbellicis 16. mill. pass. Burdigalam versùs 48. ex itin. Anton.

¶ Coequosa Sauluni est Tasta, seu Datii, ad Aturum fluvium, volgo *Acq.* unde populi Cocolates.

Cogamos, fluv. Ludiæ, ad Tmoli mont. radices decurrens. De quo Plin. lib. 5. c. 29. *Plin.*

Cogedus, *Rio di Codes*, teste Aria Mont. sed Varrerio *Congedo*, fluv. Hisp. Tarrac. in Aragonia, apud Bilbilim urb. in Salonem iofluens. Cujus mem. Mart. lib. 1. *Mar.*

Tepidi natubis lino Cogedi vudum.

Cogienses pop. Venetiæ, quorum opp. *Conegliano* vel *Conegiam* amplum, quasi Cogium, & Latino rec. Coneglanum, medium inter Tarvisium urb. & Sacillum opp. quoque amplum 22. mill. pass. *Plin.*

Cogienses, populi Italiæ, sub Venetis, quorum oppidum Conelianum, *Conegliano*, io Marchia Tarvisina, juata amnem Muttecam, 6. milliaribus a Ceneta Tarvisium versùs.

¶ Coguretum, *Cogoreto*, seu, ut pronuntiant Genuenses, *Cogureo*, vicus Italiæ, in ora occidentali Genuensi, celebris patria Christophori Columbi, qui primus Europæorum Novum orbem seu Americam detexit anno 1492. Decem milliaribus distat a Savona in ortum Genuam versùs.

Cojanca, *Valentia*, teste Mariana, opp. olim nunc pag. Hisp. Tarracon. io finibus Asturum, apud Ovetum urb. io ejua agro.

¶ Cola, *Kola*, urbs & emporium Russiæ, ad mare Septentrionale. Fluvium habet cognominem & lacum in Lappia Moscovitica, inter Wardhusium & mare albom.

¶ Cola, seu Colena, *Colyland*, insula parva & oblonga maris Scotici, inter Æbudas, & prope Mulam insulam.

Colaicum, quod Cory & Calligicum Ptol. *Capo Comorin*. testibus Barrio ac Garcia, prom. australissimum Indiæ citer. contra Taprobanam ins. quod potiùs est Comaria apud Ptol. ab ostio Iodi, sive a Dio orbe 270. leuc. io merid. distans. Mercator *Capo di Colle* interpretatur Colaicum. (* ioanusc. Seld. *Plin.* *Ptol.*

¶ Colaicum promontorium quid sit, oon constat. Promontorium enim Comorinum dicitur, Comaria, & Comaria extrema Ptolomæo. Sunt qui credunt Colaicum seu Boli esse Malaccam orbem Aureæ Chersonesi, versùs Sindas insulas.

Colancorum, *Fridvvalde*, teste Villanov. ex ejus conjectura, urbs Germ. io Marchia oova Brandeburgensi, ab Angermonda 4. leuc. in austrum Francofortum versùs ad Oderam fluv. quæ & *Freienvvalde*.

¶ Colancorum, Santone teste, oppidum fuit Langobardorum Suevorum, sub Viodilis, ubi nunc forsan Berlinum, *Ptol.*

¶ Berlin, ad Havelam fluvium, in media Marchia Brandeburgica, & totius regionis præcipua, cujus suburbium *Coln.* etiamnom dicitur. Vide Berlinum.

Colania, & Coldana posterioris. *Caldingham*, teste Camd. opp. Albionis, io finibus Damoniorum seu io * Cornubia reg. citatur Ptol. apud quem non reperio hujusmodi opp. (* Mercia reg. Scotiæ. *Plin.*

¶ Colania, oppidum Damniorum, nunc in meridionali parte regoi Scotiæ, inter Tiooæ & Tuvæ fluviorum ostia, io Marchia provincia.

Colapiani, pop. Pannoniæ super in Liburniæ conf. per quos Saus & Colapis amoes fluoot. *Korbaten* reg. teste Nig. dicitur. Latinè verò Corbavia, Croatiæ finitima, vel eadem aliis.

Colapis, qui & Calapis alicubi legitur, *Culp*, & *Krup.* teste Laz. ac etiam *Culpa*, fluv. Liburniæ, io Saum fluv. ad Segesticam ins. ubi Siscia urbs antiq. & Zagabria, quæ illi successit in episcopatu, influens. *Strab.* *Plin.*

Colarni, pop. Hisp. Lusit. juxta Tagum fluv. incolentes, in Extremadura reg. quorum opp. Colarnum apud Ptol. interiit. *Plin.*

¶ Colario locus fuit in Norico, ad Sanam fluvium, prope Celæjam, inter vicos *Altemburg* & *Presberg*, teste Cluverio, & supra, in superiori Caroiola. Ejus vix supersoot rudera.

¶ Colberga, *Colberg*, urbs Germaniæ, io Ducatu Pomeraniæ ulterioris, & in ora maris Baltici, cum arce muoita, sub dominio Electoris Brandeburgici, & antea Episcopi Camioensis, in Cassubia regione ad ostia fluvij Persanti. Distat 6. leucis a Coslino in occasom, & 3. a Treptavia in ortum. Capta fuit anno 1641. a Suecis post longam obsidionem, sed postea reddita pace ad Monasterium, & propter salis coctùram paulò infra urbem valde celebratur.

¶ Colcestria, *Colchester*, urbs Angliæ, io Essexia provincia, ad amnem *Colne*, 6. milliaribus Anglicis ab ora

maris Germanici. Urbs est ampla, nota clade ipsi illata hisce ultimis temporibus, & natalitiis divæ Helenæ. Antea Colonia dicta fuit. *Ptol.*

Colchi, *Canancina* Castal. al. *Cochin*, urbs & empor. Indiæ citer. in ora urbs regis sub Lusitanis, inter Calecutum ad Bor. 19. & Coryprum. ad austr. 36 leuc.

Colchi urbs Indiæ intra Gangem videtur esse, *Cochin* urbs munita & caput regni cognominis, in ora Malabaris 25 leucis Hispanicis a Calecuto in austrum, & 44. à promontorio Comorino in Boream, antea sub dominio Lusitanorum, nunc autem a paucis annis capta à Batavis, ipsis etiamnum paret. Duplex est, superior & inferior, quæ ad mare. Dicitur etiam Cochinum.

Colchi item, pop. Asiæ, *Mengreliæ*, oram maris Euxini orientalem incolentes, quorum reg. Colchis. Ovid. lib. 3. trist.

Iazygas, & Colchi, Metereaque turba, Getaque.

Colchus item in sing. apud Hor. in Poet.

Colchus, an Assyrius, Thebis nutritus, an Argis.

Cic. Strab. & al. Unde & Colcha littora apud Flacc. & domus Colcha apud Ovid. 4. fast.

Colchis, reg. Asiæ, ad oram maris Euxini orientalem, inter Cappadociam ad austrum, & Sarmatiam ad Bor. Iberiæ & Albaniæ finitima ad ortum; *Mengrelia* nunc à Manralis pop. & Turcis *Caracomalis*, teste Leuncl. cujus urbes olim primariæ, Phasis, & Dioscurias. Est & Colchis urbs Arm. majoris proxima Thospiæ, vulgò *Calpurt*, teste Mol.

Colchis, regio Asiæ, inter Pontum Euxinum ad occasum, & Iberiam ad ortum, a qua separatur Caucaso monte. Nunc dicitur *Mengreliæ*; estque pars Georgiæ *Strab. Ptol.* regionis. Ibi incolæ pro majori parte sunt Christiani, & subsunt dominio proprii Principis, quanquam aliis sub clientela Turcarum. Habet Armeniam ad austrum, Sed longè distat ab Albania.

Coldinga, *koldinguen*, urbs Daniæ, in Iutia meridionali cum arce *Arnsbourg* dicta, & portu in recessu maris. Vix duabus leucis Germanicis distat à Fionia insula, & 4 ab Hadersiebia. Est ibi vectigal regium propter equos & boves, qui maxime numero per pontem in Holsatiam & ad Albim aguntur.

Strab. Colduli, pop. Germ. quorum opp. *Holstal* dicitur, teste Laz. in Bohemia.

Coletiani, pop. Pannoniæ, quorum urbs Colocia est, *Ptol.* teste Ranzano, vulgo *Colox*, archiep. ad ulteriorem Danubij ripam, a Buda 14. leuc. in Eurum. Vide ad Statuas Colossas. Sed Coletiani a Ptol. in Pannon. super describuntur: Colocia verò in inferiore sita est.

Coletiani populi fuere Pannoniæ superioris, qui & aliis Coletani dicti, medij inter Vindobonam ad Boream & Poetovionem ad austrum, ad pedes montium, & versùs fontes Arrabonis fluvij, ubi nunc confinia Austriæ & Stiriæ.

Colias prom. est Atticæ, apud Phalerum vicum, & na- *Herod.* vale.

Polyb. Pausf. & al. Colicaria, *Calacari*, teste Mutiano, vicus Galliæ Togatæ in via inter Bononiam & Veronam occurrens, inter Mutinam urb. & Hostiliam opp. ad Padum 25. mil. pass. dissitus, apud Gabellum fluv. à Mirandula ad 8 mill. plus minus.

Colippo urbs Lusitaniæ, apud oram inter Vlyssiponem ad austrum, & Conimbricam ad Bor. excisa, locus nunc *S. Sebastian*, teste Gasp. Varrerio nominatur apud Leiram urb. quæ illi in episcopatu successit, (unde nova Colippo dici potest) ab Vlyssipone 21 leuc.

Collatia urbs fuit Latij, in Sabinorum conf. ab urbe *Plin.* Romana 40 stadiis distans, ubi Lucretia matrona à Tarquinio Superbo per vim stuprata legitur. Nom. gent. Collatius, a, um. ut Collatius venter apud Plaut. in Curcul. pro magno & turgido in quem omnia edulia congeruntur. Sic enim ipsa urbs Sollatia dicta putatur, quod ad eam instaurandam pecuniæ vicinarum urbium conferrentur. Hinc porta Collatina, quæ nunc *Pinciana* dicitur. Cujus mem. Ovid. l. 2. fast.

Accipit aerata juvenem Collatia porta.

Fuit & Collatina urbs Siciliæ à Decelia post reditum ab exilio exstructa: cujus nullum cernitur vestigium hodie.

Strab. Plin. Liv. & al. Collatia oppidum fuit Latij, ad Anienem fluvium, in via Tiburtina, prope confin. Sabinæ, cujus vix apparent rudera. Erat forsan ubi nunc Casale, dictum *Cervaro*, aut in vicinia.

Collentum, ins. Illyrici, quæ & Scardona nominatur a Ptol. & op. ejusdem ins. cujus pop. Collentini Plin. scribitur & Colentum unico *l*. ut in Thes. Ling. Lat. *Plin.*

Collentum, urbs Dalmatiæ, versùs oram maris Adriatici. Nunc *Varceva* dicitur, eaque fere media inter Iaderam ad occasum, & Scardonam ad ortum, sub dominio Venetorum.

Collina porta, quæ & Quirinalis & Salaria dicta est, una est Romæ portis: vulgo etiam *Salara*. Mem. Ovid. lib. 4 fast. *P. Vict.*

Tempora frequentari Collina proxima porta.

Collis, *Colle*, urbs Hetruriæ episc. recens in colle, à Sena metropoli 12. mill. pass. Volaterras versùs.

Collis, *Colle*, urbs Thusciæ. 15 milliaribus distat à Sena, & 4 a Poggio Bonitij, in colle, prope fontes Elsæ fluvij, in agro Florentino sub dominio magni Ducis; estque parvi circuitus. *Prov. Rom.*

Collnosa, & Gulvansa quibusdam, *Colonsa*, insula maris Scotici, inter Æbulas, & prope Ylam insulam.

Collops geminus magnus & parvus, urbs Africæ littor. in Maurit. conf. Magnus idem cum Cullu. Vide ibi. Parvus opp. est orientalius, nunc *Larobo*, teste Mol.

Colma, *la Colme*, fluvius Belgij, in Comitatu Flandriæ. Pars est Agnionis fluvij, & per Vinocilorgam oppidum labitur, deinde in Oceanum Germanicum se exonerat.

Colmaria, *Colmar*, urbs Germaniæ, in Alsatia provincia, ad Hellelum fluvium, sub dominio Regis Galliæ, vide Columbaria. *Ptol.*

Colmartium, *Colmars*, oppidum Galliæ, in Provincia, satis munitum, ad Verdonem fluvium, versùs Alpes, & confinia Comitatus Niciensis. Distat 6. leucis à Dinia in ort. & totidem à Sanilio in Bor.

Colocia, *Colocz*, Colossæ statuæ Anton. urbs archiep. Pannoniæ infer. ad ulteriorem Danubii ripam, à Buda 24 mill. Hungaricis in Eurum Taurunum versùs.

Colocia; seu Coloza, *Coloca*, antea ad Statuas Colossas dicta, urbs est archiepiscopalis Hungariæ, cui subsunt octo Episcopi. Sedet Danubium, infra Vriam insulam dictam sub dominio Turcarum. Deficit in dies 6 leucis distat a Quinque Ecclesiis. Vide ad Statuas Colossas.

Coloe, *Barcena* Mercatori, *Barva* Rhamusio, palus Æthiopiæ, ex qua Astapus fluv. qui cum Astabora & Nilo Meroen insulam efficit, effluit.

Coloma, *Colomey*, urbs Poloniæ, in Russia nigra, & regiuncula Pocusia, ad amnem *Prut*, versus confinia Moldaviæ, & 6 leucis ab Halicia in austrum, ad pedes montium. Male habita fuit a Cosaccis paucis abhinc annis. *Prov. Rom.*

Colomeriæ, *Colomiers*, oppidum Galliæ, in Bria regione, ad Morinum amnem, cum palatio Ducis Longovillani 6. leucis distat à Meldis in austrum, Provinum versùs. *Ptol.*

Colone, *Grisò* Soph. & Nig. opp. Peloponnensi, in Messenia reg.

Colone, scopulus Thraciæ, ad Bosporum Thracium *Cromnion*, teste P. Gyllio.

Colonia, *Tasara*: urbs Cappadociæ, in Arm. minoris conf. episc. sub Archiep. Sebastiensi.

Colonia Archelais, urbs Cappadociæ episc. sub Archiep. Mocissio inter Parnasum ad occ. 62 & Sasima ad ort. 49 mill. pass. ex Anton. itin.

Colonia, *Colona*, opp. Hetruriæ parvum, apud lacum Prilem, Roseto urbi finitimum. Est & Colonia, vulgò *Cologna*, opp. amplum Venetiæ, in agro Veronensi, à Vicentia urbe 10 vel 12 mill. pass. in merid. *Ptol. Apoll.*

Colonia item, *Colne* Talboto *Colchester* Camd. opp. Albionis, in Essexia Angliæ reg. Al. *Sudbury*. Sed Camd. & Talboto fides esto. *Lib. Conc. Ant.*

Colonia urbs fuit Trinobantum in Anglia, quæ nunc *Colchester* dicitur, Camdeno teste; ubi natam fuisse sanctam Helenam Constantini matrem affirmant cives. Gaudet castro antiquo; estque ad amnem *Colne* dictum, in Essexia provincia, 5 milliaribus tantùm à Suffolcia provincia, & 35 à Londino in Cœciam. Vide Colcestria. *Fron.*

Colonia, *Coulonge*, urbs alias Allobrogum, nunc vicus Galliæ, ad Rhodanum fluvium, in Bressia provincia & Gessia regiuncula, ad radices Iurassi montis, prope Clausulas e regione Sabaudiæ, & 5 leucis infra Genevam, quam credunt aliqui fuisse alias Coloniam Allobrogum. *Ant.*

Col Agrippina, *Coeln* & *Caln* Germanicia, *Cologne* Gallis, *Cologna* Italis, urbs libera Germ. infer. ad Rhenum, amplissima, archiep. (cujus Archiepiscopus unus est ex Imperij Electoribus) ab Agrippina Neronis matre nominata, media ferè inter Moguntiam ad austrum *Plin. Tac. Ptol.*

austrum, & Trajectum inferius ad Bor. 23. leuc. circiter.

¶ Colonia Agrippina nrbs est Imperialis & Aozeatica, sui juris. 8. leucis Germaoicis distat ab Aquisgrano in ortum, 18. à Magontia, & 16. à Treveri in Boream, 5. autem a Juliaco io ortum; estque omnium urbium Germanicarum maxima. Habuit alias pontem ad Rheoom. Regio adjacens cis Rhenom dicitur *Stift van. Coln.* incolis, *Diocese de Cologne* Gallis, cujus caput Bonna; subestqoe tota domioio Archiepiscopi. Vide Agrippina Colnnia.

¶ Colonia Allobrogum, *Geneve*, nrbs est Galliæ Narbonensis, quæ Geneva, & alias etiam Geoavæ dicta fuit. Sedet juxta fluvium Rhodanum è lacu Lemano erumpeotem. Vide Geneva.

Colonia Flavia, Vide Cæsarea Palæstinæ.

Colonia Trajana, *Keyserseaverd*, opp. amplum Germ. infer. ad Rhenumi inter Nuesium, & Teutoburgium 2. lepc. à Col. Agripp. supra 6. io Bor.

¶ Colonia Trajana, & Colonia Ulpia Trajana, nunc teste Cloverio, vicus est Clivensis Ducatus, *kellen* dictus, mill. pass. distans ab oppidoClivio, Emmericum versùs, & uno milliari a Rheno fluvio 10. leucis Germanicis infra *keiserswert* oppidum in Boream.

Colonia Romana in Italia quo tempore deducta sunt. Excisæ præponitur.

¶ Anteonæ in Sabinis.
¶ Cænina in Latio.
¶ Crustumerium io Sabiois.

Deducta sub Romulo anno urbis condita 4.

¶ Medollia io Latio.
Colnnia.
¶ Cameria prope Albam in Latin.

Deducta an. 5.

¶ Fidenæ in Latio *an.* 13.
¶ Ostia in Latio.
¶ Circæi io Latin.
Signia in Latio.

Deducta sub Anco Martio an. 259.

Velitræ in Latio *an.* 260.
¶ Corba in Latin *an.* 262.
¶ Antium lo Latio *an.* 268.
¶ Vitrellia in Latio *an.* 295.
¶ Ardea in Latin *an.* 312.
Lavicum vel Labici in Latio *an.* 336.
¶ Satricum io Latio *an.* 370.
Sutrium io Toscia *an.* 381.
Nepeta io Tuscia *an.* 420.
Cales io Campania *an.* 420.
Tarraciоa vel Anxur in Latio *an.* 425.
Fregellæ in Latio *an.* 426.
Luceria in Apulia *an.* 440.
Suessa io Campania.
¶ Saticula io Samoio.
Pootia in iosula cognom. Latij.

Deducta an. 441.

Interamna in Latin, vel Samnin.
¶ Casioom in Samoio.

Deducta an. 442.

Sora in Latin.
Alba io Latio.

Deducta an. 451.

Carseoli in Latio *an.* 452.
Naroia in Umbria *an.* 455.
¶ Sinuessa in Campania.
¶ Minturnæ in Latio novo.

Deducta an. 458.

Venusia in Apulia *an.* 463.
Sena in Semnonibus in Umbria.
Hadria in Piceno.
Firmum in Piceno.

Deducta an. 465.

¶ Cossa in Tuscia.
¶ Pæstum seu Posidonium in Lucania.
Arimioom in Æmilia.
Beneventum in Hirpinis, vel Samnin.

Deducta an. 481.

¶ Castrum novum in Tuscia *an.* 489.
Esernia io Samnio *an.* 491.
Alsium in Tuscia.
¶ Æsulum io Latio.

Deducta an. 507.

¶ Fregenæ in Tuscia *an.* 508.

Brondisium io Salentinis *an.* 510.
Spoletiom in Umbria *an.* 513.
¶ Valentia in Brutiis *an.* 515.
Placentia io Gallia togata.
Cremona io Cenomanis.

Deducta an. 536.

Poteoli in Campania.
Salernum in Picentibus.
¶ Buxentum in Locania.
Vulturnum in Campania.
¶ Linternom io Campania.
¶ Sipontum in Apulia.
¶ Tempsa in Brutiis.
Croton in magna Græcia.
¶ Pyrgi in Tuscia.

Deducta an. 560.

Bononia in Æmilia *an.* 565.
Pisaurum in Semnonibus vel Umbria.
¶ Potentia in Piceno.

Deducta an. 570.

Mutina in Gallia Togata.
Parma in Æmilia.

Deducta an. 571.

¶ Saturnia in Hetroria.
¶ Aquileia in Carnis.

Deducta an. 573.

¶ Graviscæ in Tuscia.
Pisæ in Hetruria.

Deducta an. 574.

Luca in Tuscia.
Auximum in Piceno.

Deducta an. 577.

¶ Fabrateria in Latin.
Tarentum in magna Græcia.
Scyllacium io magna Græcia.
¶ Neptuola in magna Græcia.
Certona in Liguria.

Deducta an. 630.

Nola in Campania *an.* 631.
Aricia in Latin.
Lavinium io Latin.
Abellinum io Hirpiols.
Ferentinom in Hernicia.
¶ Tarquinij in Tuscia excis. in bello Marsico.
Eporedia io Salassis.

Deducta an. 636.

Alba Pompeja io Liguria *an.* 664.
Verona in Cenomaois.
A teste in Venetia.
Brixia io Cenomaois.
Comum in Insubria.
Laus Pompeja in Insubria.

Deducta sub Pompejo Strabone.

Aretium in Hetruria.
¶ Fesulæ in Hetruria.
Bovillæ io Latio.
¶ Suessula io Campania.
¶ Pompeij io Campania.

Deducta sub Sylla.

Capua in Campania *an.* 695.
Bovianum in Samnio.
¶ Veij in Tuscia.
Aufidena lo Aprutin.
Casilinum io Campania.
¶ Calatia in Campania.
¶ Laouviom in Latin.
Forum Iulii in Carnis.
Hispellum in Umbria.

Deducta sub Cæsare Dictatore.

Pola io Istria.
¶ Aquinum in Latio.
Falisca io Hetruria.
Florentia io Hetruria.
¶ Formiæ in Latin.
¶ Telesia io Samoio.
Tuder in Umbria.
Venafrum in Samnio.
¶ Aqnaviv. in Samnio, vel Campania.
Volaterræ lo Tursia.
¶ Vlobræ in Latio.

Deducta sub Triumviris.

Rhegium io Brutiis.
Acerræ in Campania.

¶ Alatritam in Latio.
¶ Atella io Campania.
Augusta Taurinorum in Gallia sub Alpina,
¶ Thurii io magna Græcia.
Fanum Fortunæ in Umbria.
Nuceria in Piceno.
Privernum in Latio.
Raveona in Æmilia.
¶ Tergeste in Carnis.
Teaoum Sidicinum in Campania.

Deducta ab Augusto.

Atina in Latio, à *Merone Claudio*.
Anagnia in Latio, *a Druso*.
Abella in Campania.
Æsis in Piceno.
Aocona in Piceno.
Asculum in Piceno.

Deducta a Vespasiano.

¶ Capitulum in Latio.
Asta Pompeja in Ligoria.

Deducta u Tito.

Brixellum in Gallia Togata.
¶ Concordia in Carnis.
¶ Gabij in Latio.
Histonium io Frentanis.
¶ Locis Feroniæ in Hetruria.
¶ Lupiæ in Saleotinis.
Neapolis in Campania.
Preneste in Latio.

Deducta sub Hudriuuo.

Reglum Lepidi io Æmilia, u *Lepido*.
¶ Rusellæ in Tuscia.
¶ Casseutinum in Hetruria.
Sæpioum jn Samnio.

Deducta sub Claudio Nerone

¶ Salpis in Hetruria.
Sena in Thuscia.
Tolentinum in Piceno.
Verulæ in Latio.

Deducta sub Nerva.

Colonia Romaua extra Italiam ordine regionum

In Britunniu.
Camaloduoum.
Devana.
Eboracum.
Londioum.

In Lusitanica.
Augusta Emerita.
Metallinum.
Pax gemina, Julia, & Augusta.
Norba Cæsarea.
Scalabis.
Ulyssipo.

In Betica.
Acci.
¶ Asta Regia.
Astigi.
¶ Atubi.
Corduba.
Hispalis.
¶ Italica.
¶ Ituci.
Marcia.
Tucci.
Urso.

In Turgeonensi.
Asturica.
Cabellio.
Forum Julii.
Maritima.
Narbo.
Nemaosum.
¶ Ruscino.
Barcino.
Cæsaraugusta.
Carthago nova.
Celsa.
¶ Clunia.
Emporiæ.
Gracchuris.
¶ Joliobrica.
Salaria.
Taraco.
Valentia.

In Aquitania.
Lugdunum.
¶ Lutarburgium.

In Belgicu.
¶ Augusta Rauricorum.
Augusta Trevirorum.
Equestris.
Juhonum.
Trajana colonia.

In Narbonensi.
Acusio.
Aquæ Sextiæ.
Arusio.
Arelate.
Avenio.
Biteræ.
Patræ.
Apros.

In Thracia.
Delvetua.
Flaviopolis.

In Asia minore.
Tolosa.
Valentia.
Vienna.

In Coltica.
Cabilonum.
Lugduoum.

In Corsica.
¶ Aleria.
¶ Mariana

In Sardinia
¶ Turris Libyssonis.

In Sicilia.
Catina.
Syracusæ.
Tauromenium.
Thermæ.
¶ Tyndaria

In Rhætia & Vindel.
¶ Augusta Quintaner.
Augusta Rhætorum, quæ & Augusta Vindelicorum.
Augusta Tiberij.
Augusta Vindelicorum.
¶ Constantia.
¶ Coria.

In Norico.
Æmonia, *Lapidum*.
¶ Aurelianum.
Celeia.
¶ Laureacensis.
Ovilabis.
¶ Solva.

In Pannonia.
¶ Aquavia.
¶ Carnutum.
Mursia.
Pœtovio.
Sabatia.
¶ Sirmium.
¶ Sileia.

In Dacia.
Apulum.
(Perendanesii.
Ulpia Trajana.
¶ Zamisegetbusa.

In Illyrico & Dalmatia.
Æquum.
Epidaurns.
Iadera.
Narona.
¶ Salonæ.

In Macedonia.
¶ Bullis prope Aulonem,
Cassandrea.
Dyrracæjum.
¶ Orestias.
Pella.
¶ Philippi.

In Epiro.
Buthrorum.
Nicopolis.

In Gracia.
Corinthus.
¶ Dyme.
Megara.
Rnincoræ.
Saldæ.
Sige.
¶ Sitifi.
¶ Succubar.
Tipasa.

In Africa proprie dicta.
Admederam, vel Ammapara.
Adramyttium.
Alexandria Troas.
Ancyra.
Antigonia Troas.
Anriochi Pisidiæ.
Apamea.
Archelais.
Cremna.
Germa.
Melitene.
Parium.
¶ Selious, quæ Trajanop.
¶ Sinis.
Sinope.
Troas, quæ Alexandria & Antigonia.

In Syria & Palæstina.
Ælia Capitolina.
Antiochia.
Berytus.
¶ Cæsarea, quæ Turris Stratonis.
Damascus.
Emisa.
¶ Germanicia.
Heliopolia.
Laodicea.
Palmyra.
¶ Ptolemæis.
¶ Sebaste.
¶ Sidon.
¶ Turris Stratonis, quæ Cæsarea.
¶ Tyroa.

In Mesopotamia.
Nisibis.

In Arabia.
Bostra.

In Ægypto.
Heliopolis.
Pharos.

In Mauritaniu Tingitanæ
Abyle.
Babba.
Banasa.
Lisos.
Rosardir,
¶ Silda.
Tingi.
Zilis.

In Mauritania Cæsariensi.
¶ Aquæ calidæ.
Arsenatia.
¶ Bida.
Cartennæ.
Gilva.
Gunugi.
Icosiom.
Igilgili.
Iol, quæ Julia Cesarea.
Oppidum novum.
Quiaa.
Rusazus.
Rusconia.
Maxula.
Neapolis.
¶ Ocea sive Oia,
Pooteaita.
Rusicada.
Sabrata.
¶ Sicca.
¶ Simitu.
Tabrace.
Adrumetum.
Aphrodisium.
¶ Carthago.
Cirtha.
Cnina.
Culcua.
Cullu.
Giti.
Hippon regius.
¶ Lares.
¶ Leptis magna.
Tacape.
Tebesta.
* Thæne.
* Thysdrus.
* Tiba.
* Tuburbis.
Tuburnica.
Tynudrumum.
* Uthina.
Zama.

Colonia Romana in Italia ordine Alphabetico, sigue ¶ non exstantibus præfixo) ex Livio, Paterculo, Frontino, & aliis. De quibus vide Lexicon nostrum Geographicum & Epitomen Geographicam, si situm & uberiorem explicationem desideras, uti & in aliis additionibus,

Abella in Campania.
Abellinum in Hirpinis.

Acer-

Acerræ in Campania.
Æsernia in Samnio.
Æsis in Piceno.
¶ Æsulum in Latio.
¶ Alatrium in Latio, dicitur & Aletrium.
Alba in Latio, quando Sora.
Alba Marsorum.
Alba Pompeja in Liguria.
Albingaunum Liguriæ.
Albintemelium Liguriæ.
Alsium in Hetruria.
Anagnia in Latio à Druso.
Ancona in Piceno.
¶ Antennæ in Sabinis.
¶ Antium in Latio.
Anxur in Latio.
¶ Apulesium.
¶ Aquaviva in Samnio.
¶ Aquileja in Carnis.
¶ Aquinum in Latio.
Ardea in Latio.
Aretium in Hetruria.
Aricia in Latio.
Ariminum in Æmilia.
Arunca. Vide Suessa.
Asculum in Piceno.
Asta in Liguria.
¶ Atella in Campania.
Ateste in Venetia, quando Verona.
Atina in Latio.
Atria. Vide Hadria.
Anfidena in Samnio, vel Caracenis.
Augusta Prætoria in Gall. Subalpina.
Augusta Taurinorum in Gall. Subalpina.
Auximum in Piceno.
Beneventum in Samnio.
Bononia in Æmilia.
Bovianum in Samnio.
Bovillæ in Latio.
Brixellum in Gall. Togata.
Brixia in Cenomanis, quando Ateste.
Brundisium in Salentinis, cum Fregenis.
¶ Buxentum in Lucania, cum Puteolis.
¶ Cæditia in Latio, cum Sinuessa.
¶ Cænina in Latio.
¶ Calatia in Camp.
Cales in Camp.
¶ Cameria in Latio.
¶ Capis in Latio.
¶ Capitulum in Latio.
Capua in Camp.
¶ Carseoli in Latio.
Casilinum in Camp.
¶ Casinum in Samnio, quando Interamos.
¶ Cassentinum in Hetruria.
¶ Castrum novum in Hetruria.
¶ Celena in Sabinis.
¶ Circæi in Latio.
Colonia.
Compsa in Lucania.
Comum in Insubria.
¶ Concordia in Carnis.
Cortona in Hetrutia.
Cosa in Lucania.
¶ Cossa in Hetrutia.
Cremona in Cenomanis, cum Placentia.
Croton in magna Græcia, cum Siponto & Tempsa,
I Crustumerium in Sabinis.
¶ Cumæ in Camp.
Dertona in Liguria.
¶ Ecetræ in Latio.
Eporedia in Gall. Subalpina.
Esernia. Vide Æsernia.
¶ Fabrateria in Latio.
¶ Fæsulæ in Hetruria.
Falisca in Hetruria.
Fanum Fortunæ in Umbria, quæ Colon. Fanestris.
Ferentinum in Latio.
¶ Ferentinum in Hetruria.
¶ Fidenæ in Latio.
Ficentia in Æmilia à Tiberio, quæ Col. Iul. Fidentia scribitur.
Firmum in Piceno, quæ Col. Aug. Firmanorum scribitur,

Florentia in Hetruria.
¶ Fœdatura, quando Florentia.
¶ Formiæ in Latio.
Forum Julium in Carnis.
Fregellæ in Latio.
¶ Fregenæ in Hetruria, quando Ostia.
¶ Gabij in Latio.
¶ Graviscæ in Hetruria.
Hadria in Piceno, quando Sena.
¶ Helvia Ricina in Piceno.
Hispella in Umbria.
Interamna in Samnio, seu in Latio.
Istonium in Frentanis.
Julia Fidentia. Vide Fidentia.
¶ Lanuvium in Latio.
Lavicum vel Labici in Latio,
Lavinium in Latio.
¶ Laurovinium in Latio.
Laus Pompeja in insubria.
¶ Linternum in Camp. quando Volturnum.
Luca in Hetruria.
Luceria in Apulia.
¶ Lucus Feroniæ in Hetruria.
¶ Lupia in Salentinis.
¶ Medullia in Latio.
¶ Minervium, quando Scyllacium in mag. Græcia.
¶ Minturnæ in Latio novo, quando Sinuessa,
Mutina in Gall. Togat. quando Parma.
Narnia in Umbria.
Neapolis in Camp.
Nepeta in Hetruria.
¶ Neptunia in magna Græcia.
Nola in Camp.
¶ Norba in Latio, cum Setia & Priverno.
Novocomum in insubria.
Nuceria Picentinorum.
Nuceria in Umbria.
¶ Orientium.
¶ Ostia in Latio, à Martio Rege, cum Fregenis, Castro novo, Pyrgis, Antio, Tarracina, Minturnis, & Sinuessa.
¶ Pæstum, seu Posidonia, in Lucania, quando Cossa.
¶ Pampia in Latio.
Parma in Æmilia, quando Mutina.
Pisæ in Hetruria.
Pisaurum in Umbria.
Placentia in Gallia Togata.
Pola in Istria, & quæ Pietas Julia.
¶ Pompeij in Campania.
Pontia in Latio, cum Suessa.
¶ Potentia in Piceno, cum Pisauro.
Præneste in Latio.
Privernum in Latio.
Puteoli in Camp.
¶ Pyrgi in Hetruria, quando Antium & Castrum novum.
Ravenna in Æmilia.
Regium Lepidi in Æmilia.
Rhegium Julium in Brutiis.
¶ Rusellana in Tuscia.
Sæpinum in Samnio.
Salernum in Picentibus.
¶ Salpia in Hetrutia.
¶ Saticula in Samnio, cum Suessa.
¶ Satricum in Latio.
¶ Saturnia in Hetruria.
Scyllacium in mag. Græcia.
Sena in Hetruria.
Sena in Umbria, apud Senones.
¶ Senvissa in Latio.
Setia in Latio.
Sidicinum, Vide Teanum.
Signia in Latio, a Tarquinio, cum Circæis.
¶ Sinuessa in Campania.
¶ Sipontum in Apulia, cum Buxento.
Sora in Latio.
Spoletium in Umbria, post Brundusium.
Suessa in Campania, cum Pontia.
¶ Suessula in Camp.
Sutrium in Hetrutia.
Tarentum in magna Græcia, quando Capua.

¶ Tar-

¶ Tarquinii in Tuſcia.
Tarracina. Vide Anxur.
Teanum Sidicinum in Camp.
¶ Teleſia in Samnio.
¶ Temeſa in Brutiis, quando Sipontum.
¶ Tergeſte in Carnis.
Thurii in magna Græcia.
Toder in Umbriâ.
¶ Veij in Tuſcia.
Velitre in Latio.
Venafrum in Samnio,
Venuſia in Apulia.
Verona in Cenomanis.
Verulæ in Latio.
¶ Vibo Valentia in Brutiis,
¶ Vitellia, in Æquis Latu.
¶ Ulubræ in Latio.
Volateriæ, in Tuſcia.
Vulturnum in Camp.

Coloniæ Rom. extra Italiam ordine Alphabetico.

Abyle & Abyla, poſtea Septa, Maurit. Tingitanæ,
Acci, Hiſp. Bæticæ.
Acuſio, Gall. Narbonenſis.
Aſtmedera & Ammædara, Africæ.
Adramyttium, Phrygiæ,
Adrumentum & Hadrumentum, Africæ.
Ælia Capitolina Palæſtinæ, quæ Hieroſolyma:
Ælia Capitolina Palæſtinæ, quæ Hieroſolyma.
Æmona. Iapodum.
Æquum, Dalmatiæ.
Agrippina Ubiorum, in Germ. inf.
Ala Flaviana, Norici, in conf. Pannoniæ,
¶ Aleria, Corſicæ.
Alexandria, quæ & Troas & Antigoniæ, Phrygi.
Ammædara. Vide Admedera.
Ancyra, Galatiæ.
Antigonia. Vide Alexandria.
Antiochia, Piſidiæ.
Antiochia, Syriæ ad Orontem.
Antipolia, Gall. Narbonenſis.
Apamea, Bithyniæ.
Aphrodiſium, in Africa apud Hipponem.
Apollonia Macedoniæ.
Apros, Thraciæ.
Apulum, Daciæ.
¶ Aquaviva, in Pannonia.
¶ Aquæ, Calidæ, in Maurit. Cæſarienſi.
¶ Aquæ Regiæ, Africæ.
Aquæ Sextiæ, in Gall. Narbon.
Arauſio, Galliæ Narbonenſis.
Archelais Cappad.
Arelatæ, Gall. Narbonenſis.
Arſenaria, Maurit. Cæſar.
¶ Aſta Regia, Hiſp. Bæticæ.
Aſtigi & Aſtigis, Hiſp. Bæticæ.
Aſturica, Hiſp. Tarraconenſis.
¶ Atobi, quæ & Claritas Julia. Hiſp. Bæticæ.
Avenio, Gall. Narbonenſis.
Aventicum, Gall. Belg.
Auguſta Aſturica. Vide Aſturica.
Auguſta Bracarum. Vide Bracara.
Auguſta Emerita, Hiſpaniæ Luſitanicæ.
Auguſta Firma. Vide Aſtigi.
Auguſta Gemella. Vide Tucci.
¶ Auguſta Quintanorum, Vindeliciæ.
¶ Auguſta Rauracorum, Germ. ſuper.
Auguſta Rhætorum. Vide Vindelicorum.
Auguſta Tiberij. Vindeliciæ.
Auguſta Trevirorum. Germ. ſuper.
Auguſta Vindelicorum, Rhætiæ.
¶ Aurelianum Norici, apud Lentiam.
Babba, quæ & Julia Campeſtris, Mauritaniæ Cæſarienſis.
Banaſa, quæ & Valentia, Maurit. Tingitanæ.
Barcino, Hiſp. Tarraconenſis.
Berytus Phœnicis.
¶ Bida, Maurit. Cæſar.
Biteræ, Gall. Narbonenſis.
Boſtra, Arabiæ petrææ.
Bracara, Luſitaniæ.
¶ Bullis, Maced.
Buthrotum, Epiri.
Cabellio, Gall. Narbonenſis.
Cabilonum, Gall. Celtiæ.
Cæſarauguſta, Hiſpan. Tarraconenſis.
¶ Cæſarea, quæ Turris Siratonis, Palæſtinæ.
Cæſarea Philippi, quæ & Paneas.
Camalodunum, Britanniæ.
¶ Capitulum, in Syria.
¶ Carnuntum, Pann. ſuper.
Carteonæ, Maurit. Cæſ.
¶ Carthago magna, Africæ.
Carthago nova, Hiſpaniæ Tarraconenſis.
Caſſandrea, Maced.
Carina, Siciliæ.
Celeja, Norici.
Celſa Hiſp. Taraconenſis.
Cirta, Africæ.
¶ Clunia, Hiſp. Tarraconenſis.
Conſtantia, Meſopotamiæ.
Conſtantia, Rhætiæ.
Conſtantia, Zili. Vide Zilis
Corduba, Hiſpaniæ Bæticæ.
Corinthus, Peloponneſi.
Cremna, Pamphiliæ.
Cuina, Africæ.
Culcua, Africæ.
Cullu, Africæ.
¶ Curia, Rhætiæ.
Cyrene, Cyrenaicæ.
Damaſcus Cœleſyriæ.
Devana Britanniæ.
Develtus Thraciæ.
¶ Dyma ſeu Dyme Achajæ in Peloponneſo.
Dyrrachium Macedoniæ.
Eboracum Britanniæ.
Emerita. Vide Aug. Emerita.
Emeſa & Emiſa, Syriæ.
Emporiæ, Hiſp. Tarraconenſis.
Epidamus. Vide Dyrrachium.
Epidaurus, Dalmatiæ.
Equeſtria, Gall. Belg. in Sequanis.
Felicitas Julia. Vide Olyſipo.
Flavia. Vide Cæſarea Philippi.
Flaviopolia, Thraciæ.
Forum Julii, Galliæ Narbon.
Genua Urbanorum. Vide Urſo.
Germa, Galatiæ.
¶ Germanicia Syriæ ex nummo, quæ & Auguſta.
Gilva, Maurit. Cæſ.
Giti, Africæ.
Gracchuris, Hiſp. Tarracon.
Gunugi, Mauritaniæ Cæſarienſis.
Hadrumetum, Africæ.
Heliopolis, Ægypti.
Heliopolis altera, Syriæ ex num. argenteo.
Hippon Regius, Africæ.
Hiſpalis, quæ & Romulenſis, Hiſp. Bæt.
Iadera, Liburniæ.
Icoſium, Maurit. Cæſ.
Igilgili, Maurit. Cæſ.
Illici. Hiſp. Tarracon.
¶ Indicia, Cyrenes.
Jol, & Julia Cæſarea, Maurit. Cæſ.
¶ Italica, Hiſp. Bæt.
¶ Ituci, quæ & Virtus Julia, Hiſp. Bæt.
Juhonum, Gall. Belgicæ.
¶ Juliobrica Flavia, Hiſp. Tarracon.
Julium præſidium Hiſp. Luſit.
Laudicea, Syriæ.
¶ Lares, Africæ.
¶ Laureacum, in Norico.
¶ Leptis magna, Africæ.
Lixoa, Maurit. Lingitanæ.
Lugdinium, Britanniæ.
Lugdunum, Aquitaniæ.
Lugdunum, Gall. Celt.
Lutarbugium, Tarbellorum.
Morcia, Hiſp. Bæt.
¶ Mariana, Corſicæ.
Maritima, Gall. Narbonenſis.
Maxula, Africæ.
Megara, Atticæ.
Melitene, Arm. min.
Metallinenſis, Hiſp. Luſit.

¶ Miſe-

¶ Misenum, in Syria.
Mursia, Pannoniæ.
¶ Narconensia, in Syria.
Narbo Martius, Gall. Narbon.
Narona, Illyrici.
Neapolis in Africa.
Nemausus. Galliæ Narbon.
Nicopolis, Epiri.
Nisibis, Melopot.
Norba Cæsarea, Hisp. Lusit.
¶ Ocea, Africæ.
Olyssipo, Hisp. Lusit.
Oppidum novum. Maorit. Cæs.
¶ Orestias, Macedoniæ.
Ovilabis, quæ & Aurelia Antoniniana, Norici,
Paceosis, seu Paa Augusta, Hisp. Lusit.
Palmyra, Syriæ.
Parium, Hellesponti.
Patræ, Achaiæ Peloppennesi.
Pella, Maced.
¶ Perendanesij, in Dacia.
Petovin, seu Pætovio, Pann.
Phatos, Ægypti.
¶ Philippi, Macedoniæ.
Pontezita, Africæ.
¶ Ptolemais, Phœniciæ.
Quiza, Maurit. Cæs.
Rusardir, & Ryssadirum, Maurit. Tingit.
Rusazus, Maurit. Cæs.
¶ Ruscino, Gall. Narbonensis.
Rusconis, Maurit. Cæs.
Rusicada, Africæ.
Rosuccoræ, Maurit. Cæs.
Ryssadrium. Vide Rusardir.
Sarabia, Pann.
Sabrata, Africæ.
Salaria, Hisp. Tarracon.
Saldæ, Maurit. Cæsariensis.
¶ Salonæ, Illyrici.
Scalabris. Hisp. Lusit.
¶ Sebaste, quæ & Samaria, Palæstinæ.
¶ Selinus, quæ & Traianopolis, Ciliciæ,
¶ Sicca, in Numidia.
¶ Sidon, Phœniciæ.
Siga, Maurit. Cæs.
¶ Silda, Maurit. cæs.
¶ Simitcu; Maurit. cæs.
Sinope, Paphlag.
¶ Sinis Armeniæ min.
¶ Sirmium, Pann.
¶ Siscia, Pannon.
¶ Sitifi, Maurit. cæsar.
¶ Sittici seu Sittianorum col. Maurit. cæs.
¶ Solva & Solvensia col. Norici.
¶ Succubar, Maurit. cæs.
Syracusæ, Siciliæ.
Tabraca, Africæ.
Tacape, Africæ.
Tarraco, Hisp. Tarracon,
Tauromenium, Siciliæ.
Tebessa, Africæ.
¶ Thenæ, Africæ.
¶ Thermæ, Siciliæ.
¶ Thysdrus, Africæ.
¶ Tiba, Africæ.
Tingi, Maurit. Tingitanæ.
Tipa, Maurit. cæs.
Toletum. Hisp. Tarracon.
Tolosa, Gall. Narbonensis.
Trajana colonia, Belgij.
Troas. Vide Alexandria.
¶ Tuburbis Africæ.
Tuburnica, Africæ.
Tucci, Aug. Gemella, Hisp. Bæt.
¶ Turris Libyssonis, Sardiniæ.
¶ Tyndaris, Siciliæ.
Tynudrumum, Africæ.
¶ Tyrus, Phœniciæ.
Valentia, Gall. Narbonensis.
Valentia, Hisp. Tarracon.
Vienna, Gall. Narbonensis.
Ulpia Trajana, in Dacia.
Ulyssipo. Vide Olyssipo.

Volubilis, Maurit. Tingitanæ.
Urso, Hisp. Bæt.
Usellis, Sardiniæ.
¶ Uthina, Africæ.
Utica, Africæ.
Zama. Africæ.
¶ Zarmisegethusa, Daciæ.
Zilis, quæ & Aug. Constantia, Maurit. Tingitanæ.

¶ Si quæ in his Catalogis minùs vel inter se, vel ipsi Lexico, Coloniarum præsertim deductionis aut excisionis nomine, videantur convenire, nulli auctoris hujus incogitantiæ imputandum hoc erit, verùm scriptorum dissonantiæ, quos in hoc opere variè, dum præ oculis posuit, secutus est.

¶ Colonia Brandeburgica, *Coln*, oppidum Germaniæ, in Media Marchia Brandeburgica, ad Spreham fluvium ex adverso Berlini, cujus verius pars est, seu suburbium amplum ad austrum.

Colophon, *Altobosco* Alex. Zardo, sed Nig. *Belvedere*, urbs Ioniæ marit. episc. sub Archiepis. Ephesino, inter Smyrnam et Ephesum ad 20 mill. pass. vel 15. terra. Hinc Colophonius nom. gent. Ovid. lib. 6 Metam. ad initium. *Ptol. Mel.*

Clara, sed arte fuit; pater huic Colophonius Idmon.

Colophonium aurum pro auro probatissimo in proverbio fuit apud Aristoph. ut Zenod. refert; quod aurum apud Colophonios optimum proveniret. *Calceamentum* verò *Colophonium* (quod erat sola infimam pedis partem tantùm tegens) in stolidum, & incompositum, ac rusticum proferri solet, qui per lutum rali utitur calceamento, quali colophonij utebantur. *Colophonium suffragium* adagium est ex epist. Plat. ad Dionys. de suffragio alicuius in re aliqua plurimum valentis, a colophoniis ortum, quod penes illos esset victoria quibus colophonii opem tulissent. Item *Colophonem addere*, pro summam rei manum imponere: quasi olim sine colophoniis negotia non conficerentur.

Colopa, opp. Zeugitanæ prov. quondam urbs regia. Nunc *Gigor* dicitur.

Colossæ, *Chone*, teste Porhyrog. urbs Phrygiæ mag. olim episc. sub Sardibus, nunc metrop. ad Lycum fluv. ubi in Meandrum influit, inter Leodiceam & Hierapolim 20 mill. Pass. ultra Sardes 160 stad. in ort. teste Xenoph. cis Celænas 960. Hinc colossenses, ad quos D. Paul. Apost. Epistolam scripsit. *Strab.*

Colossæ urbs Phrygiæ erat, in confinio Gariæ, media inter Sardes et cabiram, 60. milliaribus ab Apamea in occasum. *Plin.*

Colous lacus. (Vide Gygæus) à Sardibus 40 stad. distans.

¶ Colranum, *Colraine*, castrum Hiberniæ, Ultonia, comitatus cognominis caput, ad fluvium Baonum, 24. milliaribus Anglicis ab Antrimo in Boream, et 40 a mari. Paucis constat incolis.

Colubraria, *Moncolober*, teste Ambr. Mor. sed Clusio *Dragonera*, ins. maris Balearici, apud majorem Balearem, cui velut scopulus adjacet. Ante ostia Sucronis fluvii conspicitur. Nomen habet a copia colobrorum. Aliis est eadem Ophiusæ, Ebuso, et Carthagini novę propinquæ, volgo *Formentera* Plin. lib. 3 cap. 5. *Puith. chin.*

¶ Colubraria vulgò *Mons Colibre* dicitur, estque insula parva Hispaniæ in mari Mediterraneo, quæ velut scopulis jacet inter Maioricam seu majorem Balearem insulam et oram Cataloniæ, 7 leucis Hispanicis ab ostio Iberi fluvij in austrum, et 17 ab ostio Sucronis in ortum.

Columbaria, *Colmar*, urbs libera Germ. super. in Alsatis, inter Basileam 5 et Argentoratum in Bor. distantem 9 leucis.

¶ Columbaris, *Colmar*, urbs est Imperialis et libera Alsatiæ, ad Hellelum fluvium: alias Argentuaria dicta, media ferme inter Argentoratum, et Basileam, 3. leucis a Brisaco in occasum. Subest dominio Regis Franciæ ab anno 1548 pace ad Monasterium confecta. Vide Argentuaria.

¶ Columbum, *Colombo*, urbes Indiæ citerioris cum arce probè munita, in insula Ceylani, antea a Lusitanis exstructa; nunc autem sub dominio Hollandorum a paucis annis. Sedet in parte occidentali insulæ, 28 leucis a Candena orbe, in Africum, et 43 a Commaria promontorium in ortum.

Columella, quæ et columna regia, seu Rhegina,
opp.

opp. olim, nunc vicus Brutiorum, in ora littorali Calabriæ, ad fretum Siculum, inter Cænidem prom. & opp. ac Rhegium urbem 4. mill. pass. vulgo *la Cathona*: unde solvitur in Siciliam.

Liv. Columen, postea Columna, *Colonna*, opp. olim Latii, apud Algidum, & Tusculum, ab urbe Roma paulò supra 12 mill. pass. Prænestè versùs, excisum. Hinc nobilissima Colomnensium familia profecta traditur.

Columna, *kolom*, urbs Moscoviæ episcopalis sub Archiepiscopo Moscoviensi. Distat ab urbe Mascua 38 mill. pass. in ortum, ad confluentes Moscoæ fluvij in Occam.

Strab. Plin. Mel. Columnæ Herculis sunt duo montes, onus Hisp. Bæticæ, maximè in austrum procurrens, Calpe dictus, alter Mauritaniæ Tingit. qui Abyle & Alybe nominatur: inter quos fretum est supra 7. mil. pass. mare Mediterr. Oceano adnectens. Hos Herculem, tanquam metas itinerum, & orbis terminos, instar columnarum posuisse fabulantur. Hinc adagium; *Ad Herculis columnas*, apud Pind. & Aristoph. de eo qui ad summam sapientiam pervenit; uti apud Nazianz. in Monodia de D. Basilio.

Columnæ Herculis sunt duo montes inter Hispaniam Beticam; & Mauritaniam, inter quos est Fretum Gaditanum, dictum ab ipsis etiam Herculeum: cujus latitudo est quatuor leucarum Hispanicarum inter Calpem & Abylam, longitudo autem ab oriente in occidentem est 12 leucarum, similium ab Abyla ad Cotem promontorium. Hispani tamen ereudent Columnas Herculis fuisse in Gaditana insula, ubi etiamnum ostendunt turres duas dictas *Torres de Hercole*, prope Gades.

Colonium seu Harlecum oppidum est Angliæ, in Vallia regione, & Mervinia provincia, ad æstuarium maius *Thavith Maur*, in ora maris Hibernici, ubi alias Ordovices pop. Brietio teste. Vide Harlecum.

P.Dia Comacina, ins. lacus Comacensi. Vide Larius. *Isola Comacina* etiam vulgo, intra lacum Larium, non valdè à Como distans, apud Sourium, & Stabium pagos.

Regin. Comaçula, al. Comaclum, *Comachio*, urbs Gall. Tagatæ, in Romandiola, intra paludes, apud Caprasiam ostium Padi, inter Ravennam 25 & Volanem alterum Padi ostium 19. mill. pass. & Ferraria supra 30. in ort. ubi anguillarum, & aliorum piscium maxima copia, episc. sub Archiep. Ravennate.

Comacula, seu Comaclum, *Comacchio*, urbs est Italiæ, in Ducatu Ferrariensi, & in ditione Pontificia intra paludes, quæ ab ipsa dicuntur *Valli di Comacchio*. Distat 3. milliaribus ab ora littorali maris Adriatici 10 à Ravenna in Boream, 12 à Volana in austrum. Est parvi circuitus, & deficit in dies ob cœli gravitatem, à paucis, iisque pro maiori parte piscatoribus, inhabitata.

Comagena, locus Norici, nunc vicus *Langenlaber* ad Confluentes amniculi *Anzafpach* in Danubium in Austria, testa Cluverio.

Strab. Plin. Comagene, Euphratesia Procop. Syriæ reg. juxta Euphratem fluv. inter Ciliciam ad occ. & Mesopotamiam ad ort. Armeniæ minori ad arctos finitima, ubi Augusta Euphratesia urbs illius caput, *Azar* teste Nigro. Hinc Comaganus nom. gent. Juvenal. sat. 6.

Tractato, Armenius, vel Comagenus aruspex,
Hic enim aruspices florebant.

Comagenum, *Hyburg*, teste Lazio, *Haimburg*, aliis, opp. Pannoniæ super, in Austriæ & Hungariæ confinia ad Danubium, ubi Comagenus mons, *kaunberg*, teste eodem Laaio, Oppidum Hamburga Lat. rec. nominatur, à Posonio urbe Hungarica 2. leuc. in occ. Viennam versùs 8.

Ant. Lib. Comagenum, *Haynbourg*, oppidulum alias Pannoniæ superioris, nunc Austriæ inferioris, ad Danubium fluvium, in confinio Hungariæ, 3. leucis distat à Posonio, & 6. à Vienna in ortum, & è regione Morava fluvius in Danubium labitor.

Comana, Pontica cognomine, nom. plur. *Com*, & incolis *Tabachzan*, teste Nig. urbs Cappadociæ episcop. sub Archiep. Neocæsariensi, ad Irim fluv. Neocæsareæ finitima, ab ea in ortum recedens, sive in Eurum.

Comana Pontica urbs fuit Cappadociæ, a qua regio adiacens Commanena dicta, ad Sarom fluvium, ubi Irim se exonerat, 45 milliaribus a Neocæsarea in Africum, & 70 à Sebastia in Circium, teste Philippo à Via.

Comana altera, Cappadociæ (ad alterius differentiam) dicta, *Armiaacha*, urbs Armeniæ min. in Cappadociæ, Ciciliæque conf. ad Sarum fluv. episc. sub Archiepisc. Melitensi, inter Cæsaream ad Bor. 175 & Larandam ad austrum ad montes Taurum 65 mill. pass. ex itin. Anton. à Cocuso supra 60 Hic Bellona Dea colebatur. Strab. Plin. Ptol. & al.

Comanæ, Cappadociæ urbs, sedet juxta fontes Sarl fluvii; diciturque aliter Comana Crusa, versùs montem Taurum Cilicium, à quo distat circiter 46 milliaribus in Boream, & paulò amplius à confinio Cappadociæ à Cæsarea 8. circiter in Eurum.

Comania, *Comanie*, Asiæ regio, inter Georgiam, & Tanam fluvium, ubi etiam Carcassi populi sui pene juris, quidam tamen clientela Turcarum, & alii sub dominio Muschorum. Hor.

Comara, *komare*, & *komore*, orbs est munitissima Hungariæ in extrema parte insulæ Danubianæ, *Schut* cum arce triangulari, quæ alias Brigecio dicta fuit, in Pannonia superiori. Caput est Comitatus cognominis, 4 leucis Germanicis distat à Javarino in ortum, & à tantum à Neuhæselio seu Novoselio in austrum, 5. supra Strigonium. Plut.

Comaria, *Capo Comorin*, teste Barrio, prom. Indiæ citer, australe, à Cambaia urbe apud ostia Indi fluv. 290 leuc. in merid. Goa Lusitanorum regia media. Mel. Pil.

Comaria, *Capo de Comerin*, promontorium est Indiæ, in Malabria regione, Maldivas insulas respiciens, & Taprobanam, à qua tantùm 40 leucis abest in occasum, 45 à Cochino in austrum, & 260 circiter etiam in austrum à Cambaia urbe, quæ longè distat ab ostiis Indi fluvii. Ptol.

Comata Gallia, *la Francia*. Vide Gallia, Sic ea in Celtica dicitur, Cujus Luc. lib. 1. mem.

Crinibus effusis toti prelate Comata. Juven.

Comba, urbs Lybiæ mediter. episc. sub Archiepisc. Myrensi, *Comba* adhuc.

Comba, urbs Lyciæ, 20 milliaribus distat ab ora littorali Glauci sinus versùs confinia Cariæ, 70 à Myra in occasum. Ant.

Combos, Ombos Anton. Ombri Ptol. *Chona*, teste Leone Afric. urbs Ægypti super, ad Nilum fluv. inter Syenen ad merid. & Thmoum ad arctos 24. mill. pass. *Chona*, sive *Cana* al. est Coptos, Pop. Combith, qui, ut Steph. scribit, crocodilum venerabantur, sicuti Lycopolitæ lupum. Vide Ombri. Plin.

Combos, urbs Ægypti. Vide Ombos.

Combretonum, *Bretenham* Camd. opp. Albionis, in Soffolcia Angliæ reg. inter Camulodunum & Sitomagum 22. mil. pass. à Londino supra 74.

Combretonium oppidum fuit Icenorum, nunc pagus Bretenham, Distat 15 milliaribus Anglicis à Sitomago in austrum, & 50 circiter à Londino in Cæciam. Liv.

Comedia & Tragedia villæ duæ erant Plinii ad lacum Larium, sic à comœdiis, & tragœdiis quæ ibi recitabantur, dictæ, apud Bellasium pag. & prom. quarum prior apud radices prom. adhuc *Lenno* vulgò dicitur; altera non longè in monte non exstat.

Comensi lacus, *Lago di Como*, in Italia, vide Larius.

Comidava, *Dees*, teste Laz, opp. Daciæ, in Transylvania. (maoufcr. Seld.)

Comioum, *Comino*, opp. Caracenorum, in Samnio, Aquiloniæ finitimum, excisum. Locus seu vicus adhuc *Comino*, teste Scip. Maaz. nominatur, inter Soranr, Atinam, & lacum Fucinum. Bet. inf.

Commercium, *Labathlan*, teste Laz. pag. Pannoniæ super, apud Strigonium urbem, inde 2. leuca distans.

Commercium, *Commercy*, urbecula Galliæ, in Barensi Ducatu, ad Mosam fluvium, vix 3. leucis supra Fanum D. Michaelis, & 5. à Tullio in ortum. Scrip. Gall.

Commioni, populi Galliæ Narbonensis, in Provincia, iuxta littus maris Mediterranei, olimqua pars Salzorum, ubi urbes Massilia, Telo Martius, Olbia, & Forum Iulii.

Compendium, *Compiegne*, opp. Gall. Belg. clarum in Valesia reg. primarium, ad Æsiam fluv. inter Sylvanectum ejusdem reg. urbem 6. & Noviomum urbem Picardiæ 5. lenc.

Compendium urbs est satis ampla & culta, in provincia Insulæ Franciæ, ad Oesiam fluvium, ubi recipit Axonam, & in Valesia regione, Distat 8. leucis à Silvanecto, 18 à Lutetia in Boream, & 5 à Noviduno in austrum

ctrum, gaudetque aliquando Regis secessu.

Itin. Antiq. Compita, *S. Archangelo*, vel *Savignano*, castrum Æmiæ, in Romandiola, medio itinere inter Cesena, & Ariminum urbes occurrens.

Ant. Compitum, pag. excisus Latii, in Hetnicis, inter Pictas, & Ferentinum, obi viæ Latina, & Lavicana coeunt. Caupona nunc sub Anagnio, teste Celso Cittad. *Osteria d'Anagni*.

Ptol. Complutica, *Complude*, teste Mor. olim opp. nunc vic. Hisp. Tarraconensis, in finibus Callaicorum. (man. Seld.)

Ant. Ptol. Complutum. *Alcana de Henares*, opp. præclarum & acad. ex ver. inscript. Hisp. Tarracon. in regno Castellæ novæ, ad Cataccam fluv. Madrito finitimum, inde 6 leuc. olim urbs episc. sub Archiep. Toletano, à Toleto 15 leuc. Secontiam, & Cæsaraugustam versùs. De quo Prudent. in peristeph. de sanctis Iusto, & Pastore loci tutelaribus, in hymno 4.

Ferre Compatum gremio juvabit
Membra duorum.

Complutum urbs est in planitie sita, cum academia à Francisco Ximenio Cardinali erecta.

Compostella, *Compostella* incolis, *Compostelle* Gallis, urbs primaria Gallæciæ, in Hispania Tarraconensi. Archiepiscopalis facta fuit à Calixto II. Papa loco Emeritæ Augustæ. Ibi requiescit corpus D. Jacobi Apostoli. Crevit ex ruinis Iriæ Flaviæ 9 leucis distat à Dorunia in austrum, & 13 à promontorio Finis-terræ in ortum, prope amnem Sarelam dictum.

Compostella, *Compostella*, urbs nova Americæ septentrionalis, in nova Hispania & provincia Xalisci, non longè à mari Austrino, & 100 circiter milliaribus ab urbe Guadalaxara in occasum.

Compsa, Cossa Cæs. Consa Liv. *Conza*, vel *Consa*, urbs Hirpinorum (Lucanorum Ptol.) archiep. inter Aquamvivam 12 & Melphim 8 mill. pass. dissita, à Neapoli ad 80 in via quæ Tarentum ducit, à Benevento supra 40 in ort. Populi Compsani Plin. Non procul ab Aufido fluv. in tumulo.

Ptol. Patere. Compsa, *Conza*, urbs alias Hirpinorum, nunc regni Neapolitani, in provincia Principatus ulterioris, prope fontes Aufidi fluvii, & ad radices montis Apennini, in confinio Principatus citerioris 18 milliaribus distat à Melphi in occasum, 55. à Neapoli in ortum, & 26 a Salerno, totidemque a Benevento. Est parva, & sensim deficit.

Herod. Compsatus, fluv. parvus Thraciæ, apud Abderam urbem in lacum Bistonidem influens.

Strab. Plin. Ptol. & al. Comum, quod instauratum Novocomum dictum est, *Como*, colon. & urbs insubriæ, ad lacum Karium a Mediolano 25 mill. pass. in Bor. Curiam versùs urbem Rhætorum, episc. sub Patr. Aquileinsi. Pop. Comenses Liv. A Gallia cum Mediolano, Bergamo, Brixia, Tridento, Verona, & Vicentia conditum, teste Pomp. Trogo. Mem. novi Comi Catull. carm. 36.

Veronam veniat, novi relinquens
Comi mœnia, Lariumque littus.

(in man. Sel.)

Comum, *Com*, oppidum amplum Persiæ, in provincia *Hierach*, medium ferme inter Haspahamum, & Casbinum.

Conacum, *Cognac*, urbs Galliæ, in Aquitania, & provincia Inculismensi, ad Carentonum fluvium, Francisci primi natalibus clara, quibusdam Campinacum dicta.

Conadium, *Conad*, urbs regni Hungariæ episcopalis. Vide Conadium.

Comcangium, *kendal*, teste Camd. opp. Britanniæ, in Anglia, quod al. est *the Barony of Kendale* (Camdeni verba sunt, Concangios olim de Candalia in Westmaria loquens stationem fuisse opinatus sum, sed jam rectiùs docuit dies. Alibi autem de *Haalton* verba habens, oppid. in confinio Cestrens. & Lancastrens. Comitat. ait, Nec ego alibi quærere ausim quàm in hoc tractu stationem illam Concangios, ubi Numerus vigilum, &c.

Concani, pop. Hisp. Tarracon. quorum opp. fuit Concana, a Ptol. memoratum, in finitibus Asturum. Horum mem. Sil. lib. 3.

Nec qui Massagetem monstrans feritate parentem
Garnipedis fusa satiaris Concane vena.

Hor. Sil. Concaoi populi fuere pars Cantabrorum, & eorum oppidum Boncana nunc videtur *Santillana*, urbs Asturiæ versùs oram littoralem, & ea primis regionis. 15 milliaribus distat a confiniis Briscaiæ, testibus Brietio & Sansone.

Concarneum, *Concorneau*, oppidum Galliæ cum arce, in Britannis minori, & in Cornubiæ tractu, 4 leucis distat a Corisopito in ortum.

Conceptio, seu Civitas Conceptionis, *la Conception* urbs est Americæ meridionalis, in ora maris Pacifici, cum portu capaci, ipsa totius Ciles ex primis; est probè munita, quanquam varias experta fuerit vices ab Araucanis, & aliis Cilcusibus; paretque Hispania.

Conceptio, *la Conception*, oppidum Americæ meridionalis, in Paraguaia regione, ubi amnis Vruaigus in Argenteum fluvium se exonerat, in ditione Hispanorum.

Concha, *Cuenca*, urbs Hisp. Tarracun. in Castella nova, episc. sub Archiepiscop. Toletano, inde 29. leuc. in ort. Valentiam versùs, quasi in medio, à Valeria olim urbe cui successit 7. leuc. à Gothis condita, & sede episcop. exornata, ab Hispanis an. sal. 1177. unà cum Alarconia opp. victis Mauris recuperata.

Concha sita est in Montana regione, vulgò *la Sierra*, cuius caput existit ad Sucronem fluvium, via 20 leucis à confinio Aragoniæ in occasum, 9 a Tago fluvio, & totidem ab alarconia in Boream. Sedet in colle inter duo flumina & montes. *Lib. Conc.*

Concha, *Conca*, urbs fuit Italiæ, in Romandiola, & inora maris adriatici, ab aliquot seculis aquis obruta atque sepulta, ita ut neque ejus appareant vestigia.

Conchus, *Conches*, oppidum Galliæ, in Normannia provincia. Quatuor leucis distat ab Ebroicis in occasum in eo tractu qui vulgò *Oache* dicitur. Ejus suburbium vulgo Castellionum etiamnum dicitur, ubi abbatia celebris.

Conein, *Miranda*, teste Iacob. Vasconc. urbs Hisp. Tarracon. in finibus Vectorum, ad Durium fluv. in regno Portugallico, in Castellæ vet. conf. inter Zamoram ab ort. & Brigantiam ad occ. 8 leuc. *Strab.*

Concordia, *Concordia*, urbs Carnorum, ad Romatinum fluv. apud oram Venetiæ reg. excisa: cujus Episcopus in proximo opp. cui Romatibus portus, *Porto Craaro*, nomen est, residet. episcop. sub Patr. Aquilejensi, media fere inter Aquileiam, & altinum ad 30 mill. pass. ab Hunnis cum prædictis urbibus eversa. Eius mem. Venan. Fortun. in vita S. Martini lib. 4 *Plin. Mel. Ptol. & al.*

Si petis illud iter, qua se Concordia cingit.

Concordia altera, *kocherberg*, testibus Siml. & Rhenann. opp. Germ. super in alsatia, inter Argentoratum & Tabernam alsaticam, inde 3 hinc 2 leuc. distans. *Ant. Amm.*

Concordia, Cluverio teste, est *Drusenheim*, oppidum ad confluentes Moterniamnis in Rhenum, in Alsatia inferiori. 2 leucis ab Hagenoa in ortum, et 3 infra argentinam.

Concurdia item, pag. Gall. Togatæ, in Æmilia apud Mirandulam opp. inde 3 mill. pass.

Concordia, oppidulum Italiæ, et alias Galliæ Cispadanæ, nunc Longobardiæ, vulgò *Concordia*. Comitatus sub Duce Mirandulano, prope Secium amnem 6 milliaribus, distat in occasum a Mirandula. *Sil.*

Concordiæ regio. *t' land van Eendracht* Batavia, *pais de Concorde* Gallis, pars terræ australis, in ultima parte Oceani Indici, recens detecta a Batavis fortuito dum in Moluccas tenderent anno 1618 et ab ipsis sic dicta: oramque litturalem lustrarant, sed in regionem ipsam non penetrarunt.

Concordiæ templum, in urbe Roma a Livia extructum in suo porticu tradit Sueton. Cuius mem. Ovid. lib. 6 fast.

Te quoque magnifica Concordia dedicat ade.

Condæum, *Condè sur Noireau*, sic dictum, quia ad Norallum amnem sedet, oppidum est Galliæ, in Normannia provincia et Baiocensi tractu, inter Falesam et Viram.

Condspolis, *Condapoli*, urbs est Asiæ, in India et in regno Golcondæ, cum arce permunita, in summo monte, 20 leucis circiter distat ab urbe Golconda in ortum et 26 a sinu Bengale in occasum.

Condate, *Renes*, vel *Rennes*, urbs Gall. in Britannia minore primaria. Vide Rhedones. Sunt qui *Rhedon* opp. finitimum interpretentur. *P. Vill.*

Condate, *Condè*, opp. Belgij, in Haunonia, ad Scaldim fluv. apud Valencenas urbem, 2 leucis inde, Tornacum urbem Flandricam versus 5 quot a Montibus.

Condaneitem, *Congleton*, testibus Camd. et Talboto. opp.

tu, opp. Britanniæ in Anglia, reg. Lancastrensi, inter Mancunium et Mediolanum 18 mill. pass. Al. est in Com. Eboracensi.

Turp. Condate, oppidum Cornaviorum, nunc *Congleton* oppidum Cestriæ Comitatus, ad amnem Danum, in limite Comitatus Staffordiensi, in Anglia. Distat 20 milliaribus a Bestria urbe in ortum, et 16 a Stafordia in Boream.

Prov. Rom. Condate, *S. Martin*, pag. Gall. Celticæ, in agro et Diœcesi Turonensi, apud Blesas opp. inter Aurelianos et Turones, ubi D. Martinus decessit.

Condate quid sit, non constat, forsan pro Condacensi vico, juxta Ligerim fluvium, ubi D. Martinus decessit, Gregorio Turonensi et aliis testibus, in confinio Turonum et Andegavensium; sed longè a Blesis in occasum, vide Candacensis.

Condates portus Aquitaniæ, ad Duranium fluv, apud Libucniam opp. Portus adhuc nomen durat.

Scrip. Hisp. Condatum, *Condè*, oppidum Belgii, in Hannonia, ad Scaldim fluvium; unde dicti Principes Borbonij, vide Condare.

Condetcum, *Chester upon the Street*, teste Camd. opp. Albionis, in Angliæ, et Scotiæ conf. apud Valium; sive potius apud Vedram fluv. in episcopatu Dunelmensi.

Condercum, oppidum aliàs Brigantum, nunc Diœcesis Dunelmensis, in Anglia Boreali, *Chester upon the Street*, id est, urbecula ad viam publicam. Ad Vedram fluvium sedet, media inter Dunelmum, et novum Castrum, 6 milliaribus Anglicis ab ora littorali et a Valo, 33 autem a confinio Scotiæ.

Condinianus pons, candidius Cassiod. locus erat inter Ravennam, et Classem, teste Rubeo. Ortel. putat nomen esse fluvij, qui *Candiano* nominatur, sed hinc in Umbria est longè à Ravenna distans.

Condivincum, urbs et emporium Galliæ Lugdunensis, ad Ligerim fluvium versùs ostia, a quibus distat 25 leucis in ortum, et 18 ab Andegave in occasum, Nannetarum primaria, vulgò *Nantes*, episcopalis sub Archiepiscopo Turonensi. Est ampla et munita, cum castro, in Britannia minori. Vide Nannetæ.

Ptol. Condommum, seu Condomus, *Condom*, urbs Aquitaniæ non admodum antiqua, episc. sub Archiep. Burdigalensi, inter Vasatas, et Auscios, Agenno finitima, ad 4. leuc. distans. *Plin.*

Condomum sedet juxta Balsam fluvium, 2 leucis a Neraco, et 4. a Garumna fluvio, 3. a Lacturin, et 6 ab Ausciis in boream; estque caput agri Condomensis inter Vasatensem tractum et Comitatum Arminiacum.

Condora, *Condore*, provincia Moscoviæ, in Orientem extensa versùs Petxoram, et Tartariam desertam ibi nullæ, urbes alicujus momenti, et regio tota sylvis obsita.

Condriacum, seu Condrievium, *Condrieu*, oppidum est lepidum Galliæ, ad radices collis, in provincia Lugdunensi, ad Rhodanum fluvium, duabus leucis infra Viennam, et septem a Lugduno in meridiem, estque vino suo celebre.

Condrusi, pop. Belgij circa Mosam incolentes: quorum reg. *Condrotz* dicitur, nomen antiquum redolens, et urbs Huum, vel Hoium, *Huye*, *Huy*, et *Hoey*, inter Leodium et Namurcum 6 leuc. distans, teste P. Dillæo. *Ptol.*

Cone, ins. Sarmatiæ, seu Mysiæ, ad ostia Istri, cujus mem. Luc. lib. 3

& barbara Cone.

Sarmatias ubi perdis aquas.

Coneria, *Coner*, urbs Hiberniæ episcopalis sub Archiepiscopo Armachano, in Ultonia provincia et comitatu Dunensi, ad lacum *Cone*, nunc in vicum redacta.

Confluentes, *Coblentz*, sive *Cobolentz*, urbs Germ. super. inscr. confinio inde incipientis; ad Mosellæ cum Rheno confluentiam, unde nomen accepit, media inter Bodobrigam et Antenarum 3 leuc. distans colon. Agrippinam versùs, sub Trevirensibus, a quibus 23 leuc. abest in ortum. *Strab. Ptol.*

Confluentes, alterum opp. Helvetiorum, ubi Rhenus Arolam fluv. excipit, medium ferè inter Basileam et constantiam supra 7 leuc. Helveticas proximum Aquis duris et Badæ, et ipsum *Cobolentz* vulgò dictum.

Confluentes, *le Confluent*, tractus comitatus Ruscinonensi, versùs montes Pyrenæos, et Coretaniam, alias Hispaniæ, nunc Galliæ accensitus, ubi oppidum præcipuum Villafranca, ad amnem Tethim, 10 leucis à Perpiniano in occasum. *Lib. Not.*

Congavata, *Rose-Castle*, teste Camd. opp. vel castrum Albionis, in finibus Brigantium, apud *Candebet*, juxta Casleolum in Cumbria regione.

Ant. Congedus, fluv. Hisp. Vide cogedus. Variè enim legitur.

Congum, *Congo*, pars Africæ, in Æthiopia inferiori versùs occasum & oceanum Æthiopicum. Fuit antea regnum valde protensum; nunc autem angustioribus restringitur limitibus, inter fluvium *Zaire* ad Boream, et regnum Angolæ ad austrum. Qui sint termini ad ortum, non satis constat. Ibi Rex Christianus habitat in urbe Baoza, quæ a Lusitanis dicitur urbs S. Salvatoris, *S. Salvador*. Regnum dividitur in sex provincias. Sunt autem hæ, *Sondo*, *Sundu*, *Pango* versùs Boream et fluvium *Zaire* dictum, & *Bambu*, *Pemba*, *Batta* versùs austrum, ubi aliquot urbes subsunt dominio Lusitanorum, uti Loanda seu Civitas S. Pauli, Benguela, et Embaca juxta Coanzam fluvium.

Conimbrica, Conimbrica Plin. *Coimbra*, ut plerisque videtur, urbs Lusitaniæ episc. sub Archiep. Bracarensi, acad. insignis, ad Mundam fluv. inter Ulyssiponem ad merid. et Bracaram ad Bor. 27. leuc. Est autem gemina, vetus, et nova. Vetus *Condexa la veja* nominatur, pag. nunc, a nova 2. leuc. distans. De ea Poeta Lusitanus sic,

Transit ubi virides excelsa Conimbrica campos

Respicit.

¶ Conimbrica, *Condexa la vieja*, oppidum olim Lusitanorum, in Hispania, nunc vicus Portugalliæ, in provincia inter Durium et Tagum, et ex ejus ruinis, et 3. ab ea leucis crevit Conimbrica nova, *Coimbra*, urbs ampla ad Mundam fluvium, 32 leucis distans ab Ulyssipone in Boream, et 6 ab ora Oceani occidentalis.

Conitia, *konit*, urbs Poloniæ, in Prussia Regia, ad amnem *Bro*. Dicitur etiam, *Chognicze*; estque prope desertum *Waldevv*, in confinio Pomeraniæ, 8. leucis a Culmia in occasum.

¶ Conium, *Cosne*, oppidum lepidum Galliæ, in Nivernensi provincia; prope Ligerim fluvium, 12 leucis infra Nivernum, et 6 infra Charitatem in Boream.

¶ Connacia, *Connaught*; provincia regni Hiberniæ in occidentali parte insulæ, in sex regiunculas seu Comitatus divisa, habens ab oriente Lageniam, à septentrione Ultoniam, et a meridie Mumoniam. Ibi urbs præcipua Galliva.

¶ Connacum, *Cognac*, oppidum Galliæ, in Aquitania, et Inculismensi agro, ad Carentonium fluvium, hisce temporibus celebre propter obsidionem et natalitia Francisci primi Francorum Regis. Dicitur aliter Conacum et Campinacum, vide ibi.

Conopeium, portus Paphlagoniæ, juxta Halys fluv. ostium. Fuit & opp. ad Mæotidem, ubi lupos pisces ajunt prædæ parte conductos piscatorum retia asservasse; mercede vero fraudatos, retia et prædam populasi, teste Steph.

Conopon, quod et Diabasis, ins. parva Mysiæ Infer. ad ostium Istri Pseudostomum, apud Peucen insulam.

Conovium, *Convvey*, et *A'ber Convvey*, et *Caer hean* Britannicè, opp. Albionis, in Cambria; sive in wallia, cum fluv. cognomine, ad ejus ostium, medium inter Asaphopolim, et Bangorium 10 mill. distans, apud Dictum opp.

¶ Conovium oppidum fuit Ordovicum, in Anglia, quod nunc prostratum jacet; et inter ejus rudera est senus viculus *Caerhean* dictus, id est, urbs antiqua ad Conovium, 4 milliaribus Anglicis ab ora maris Hibernici, in Arvoniæ Comitatu. Ex ejus ruinis crevit oppidum in viciniis, 4 milliaribus infra dictum *Aber Convvey*, id est. Conovij ostium: quia ad ostium Conovij fluvij sedet, in ora ejusdem Arcoviæ provinciæ, seu Comitatus Valliæ, 8 milliaribus a Bangorio in ortum, et 16 ab Asapholi in occasum. *Plin. Ant.*

¶ Conquestus, *le Conquet*, portus Galliæ; in Britannia minore et in intimo ejus recessu, cum urbecula sat culta, prope Fanum S. Matthæi in Finibus terræ dictum 5 leucis a Brestlo in occasum.

Consa, vide Compsa. Pop. Consanici Cic.

Consaburum, et Consabrum, *Consuegra*, opp. Hisp.

Tar-

Tarracon. in Castella nova, inter Toletum & Almagrum, ad 10. leuc. utriumque. Pop. consaburenses Plin.

¶ Consaburum, & Consaburus oppidulum est Castellæ novæ, 7. leucis ab Ana fluvio distans, & 4. à Xiguela amne; estque caput Prioratus Castellæ Ordinis S. Joannis Hierosolymitani seu Equitum Melitensium, sub quo tredecim sunt municipia.

Ant. Consedie, sive, ut alij legunt, Cosedia, *Cussy*, teste Sim. opp. Duc. Lucemburgensis, vel *Bovillon*, teste Ortel. quod Lat. rec. Bullonium dicitur, in confinio dicti Ducat. à Lucemburgo 14. leuc. in occ. Est & Consedie in Gall. Lugdunensi, in tab. Peutingerianis.

¶ Consediæ, seu Cosedia, Sansone & Brietio testibus, est Constantia, urbs Galliæ Lugdunensis, nunc *Coutances*, in Normannia provincia. Vide Constantia castra.

Plin. Ptol. Consentia, *Cosenza*, urbs Brutiorum archiep. Calabriæ citer. metropolis, ad Busentum fluv. ab Ausoniis ante Oenotrorum adventum condita, inter Neapolim 160. & Rhegium supra 80. mil. pass.

¶ Consentia, quæ & Cosentia, *Cosenza*, urbs, Brutiorum alias caput, nunc Calabriæ, in regno Neapolitano, & ea præcipuis regni. Castrum habet munitum juxta Cratidem fluvium, ubi recipit Busentum. Ibi obiit Alaricus Vvisigothorum Rex, 12. milliaribus distat ab ora maris Tyrrheni, & 30. circiter à Rossana versùs austrum.

Lib. Not. Consilinum, *Stylo*, teste G. Barrio, opp. mag. Græciæ marit. inter Locros & Scyllacium, à Caulonia 10. mill. pass. in Bor. à Hieracio 28.

Plin. Consoranni, Consuarani Plin. *Conserans* vel *Coserans*, pop. & urbs Aquitaniæ, apud ortum Garumnæ, & Pyrenæi montis radices, à Tolosa 15. leuc. in austrum quot ferè à Parpiniano in occ.] episcop. sub Archiep. Auscensi, inde supra 16. leuc. distans.

¶ Consorani, populi Galliæ, quorum regio *Conserans* dicitur in Vasconia, juxta Sallam fluvium, & in confinio Occitaniæ; extenditurque ad montes Pirenæos, prope Aragoniam & fontes Garumnæ. Ibi urbs præcipua; Fanum S. Licerii, dicta *S. Licer*, 12. leucis à Tholosa, totidem ab Ausciis, 25. autem à Perpiniano. Vide Fanum S. Licerii.

Constantia, *Constantz*, & Italis *Costanza*, urbs Germ. libera, in Suevia, ad lacum Venetum, in Helvetiorum (quibus est fœderata) confinio, inter Curiam Rhætorum ad Merid. 13. & Basileam ad Bor. 15. leuc. ab Ulma 12 Episc. sub Archiep. Moguntino. Dicta priùs Ganodurum, (vide ibi) non Canodurum, ut in Thesaur. Ling. Lat. De ea lib. 6. itiner. sic;

Et Constantina incolumes adlabimur urbi:
Quæ sita in Helvetico littore tota iacet,

¶ Constantia, *Cosiance* Galis, urbs Germaniæ libera, sub clientela tamen domus Austriacæ. Est probe munita, ad lacum Constantiensem seu Venetum, ubi Rhenus ab eo effluit versùs Acronium lacum. Obsessa fuit à Suecis anno 1634. irrito conatu, 15. leucis distat ab Ulma in austrum, 18. à Basilea in ortum, uti etiam 7. a Scaphusia; aliasque fuit sub dominio Episcopi. In ea celebratum fuit Constantiense Concilium Oecumenium 16. anno 1414. & quatuor sequentibus pro pace Ecclesiæ reddenda.

Constantia urbs fuit Cœlesyriæ episc. sub Archiep. Bostrensi.

Constantia Castra, *Constance*, vel *Constances*, urbs Gal. Celt. in Normania, apud oram littoralem, Abrincis finitima, priùs Augusta, teste Polyd. Virg. dicta, episc. sub Archiep. Rothomagensi, inde 42. leuc. in occasum.

¶ Constantia castra, quæ & Cosediæ, nunc *Coutances*, urbs est Normanniæ, cujus ager *le Coutantin* dicitur, ubi alias Unelli populi. Sedet juxta amnem Bardum, 2. leucis ab ora maris Britannici, 8. ab Abrincis in Boream, & 20. à Cadomo in occasum.

¶ Constantiensis lacus, *Lac de Constance* Gallis, *Bodenzee* Germanis, *Lago di Costanza* Italis, lacus maximus inter Sueviam & Helvetios, a Constantia urbe, quam rigat, nomen trahens. Per eum labitur Rhenus fluvius. Longitudinis est 40. mill. pass. Dictus fuit antea Brigantinus, Venetus, & Podamicus; & rigat urbes Lindavium, Ubetlingam, Buchorniam, Brigantium, & Mersoburgum.

Constantina, priùs Cirta, urbs Africæ mediter. apud Ampsagam fluv. in Maurit. confin. à Cullu 48. mill. pass. vulgò *Constantina*. Est & Constantina opp. Hisp. Bæt. ab Hispali 12. leuc. Emeritam versùs in Bor. in Extremaduræ confinio.

¶ Constantina, *Constantine*, Gallis, urbs est Barbariæ, in mediterraneis & regni cognominis caput, unde etiam montes Constantine in illo tractu. Ab Arabibus Cosantina dicitur; distatque 70. milliaribus a Cullu in austrum, & centum circiter a Bugia in ortum.

¶ Constantina, *Constantina*, oppidulum est Hispaniæ in Vandalitia regione, prope montes Marianos, 12. leucis ab Hispali versùs Calatravam in Cæciam, & totidem a Corduba in occasum.

Constantinopolis, priùs Byzantium, à Constantino Mag. instaurata, & Imperij sedes constituta, nova Roma dicta fuit, & provincia in qua est, id est, Thracia, Romania à Græcis usque in præsentem diem dicta, sedes etiam Patriarchalis. Hæc an. sal. 1453. Pio II. Pont. Max. à Turcis capta, regia ipsorum effecta est, maxima urbium omnium Europæarum, media ferè inter Venetias ad occ. & Tabresium Persarum regiam ad ortum, ad mill. pass. 1390. utrinque distans. Ejus mem. Auson. catalog. urbium.

Prima urbes inter, Divum domus, aurea Roma.
Constantinopoli assurgit Carthago priori.

¶ Constantinopolis, Turcis *Stamboul*, Gallis *Constantinople*, Italis *Constantinopoli*, Germanis *Constantinopel*, Thraciæ caput fuit, & cum prius a Severo Imperatore direpta fuisset, a Constantino restaurata, ampliata, & absoluta fuit mirabili murorum artificio & sumptuosissimorum ædificiorum structura. Ita Romanorum Imperatorum fuit sedes, mox Græcorum post Imperii divisionem, postremò post captam ipsam urbem a Mahumete secundo, Turcarum Imperatorem eam sibi regiam constituerunt: unde nunc opulentissima, frequentissima, & populo numerosissima est; ita ut sit omnium Europæarum urbium maxima post Lutetiam Parisiorum. Amplitudo urbis 14. milliaria complectitur, & utriusque sexus 700. hominum millia ferè numerantur. Portum habet commodissimum. Urbs est triangularis, viæ angustæ & inæquales. Septem colles includit. Palatium Principis vulgò *le Serrail* dicitur: sedetque ipsa urbs prope Propontidem & Bosphorum Thracium, ex adverso Asiæ minoris. Galata autem seu Pera quasi ultra æstuarium potiùs est suburbium Constantinopoleos, ubi Latini ferè omnes commorantur. Eam accuratè descripsit Bellonius, uti & Petrus Gilius. Ei adjacet ex parte Asiæ *Scutaret*, alias Chrysopolis. Constantinopoli habita sunt quatuor Concilia generalia, primum nempe sub Damaso Papa primo anno 381. secundum sub Vigilio Papa anno 553. tertium sub Agathone Papa anno 680. quartum sub Hadriano secundo Papa anno 689.

¶ Constantinovia, *Constantinovv*, oppidum Poloniæ, in Volhinia superiori, ad fluvium Sculsum, versùs Podoliam, 5. leucis à Zaslavia in austrum. Malè habitum fuit a Cosaccis hisce ultimis temporibus.

Consuanetes, Consuaote Ptol. pop. Vindeliciæ: quorum locus in Bavaria, ad Isaram fluv. *Schvvindavv*, teste Siml. nominatur. Aliis tractus illorum inter Landshutum urb. ipsorum, & Wasserburgum & Pataviam urbes Bavariæ esse videtur. *Plin.*

Consuarani. Vide Consoranni.

Plin. Ptol. Contestani, pop. Hisp. Tarracon. in ora orientali: quorum reg. Contestania Plin. dicitur, & opp. Contestania quoque, vulgò *Cocentayna*, testibus Clusio & Beuthero, in ora littorea regni Valentiæ, ab ea 14. leuc. in aust. Alonas versùs, quasi in medio, à Sætabi urbe 5.

¶ Contestani populi fuere Hispaniæ, ubi nunc maxima pars regni Valentiæ, inter Turiam fluvium & Illicitanum sinum: ubi urbes Carthago nova, Illicis, Alona, Setabis, Valentia, & Dianium, versùs oram littoralem maris Mediterranei. Eorum vestigium manere in oppido *Concentayna*, in regno Valentino subdubitat Bentherus.

¶ Contiacum, *Conty*, municipium Galliæ, in Picardia & Ambianensi agro, Principatus titulo clarum; hinc Condæorum Principum stirpis dicta. 4. leucis distat ab Ambiano in austrum.

Ptol. Continusa. Vide Cotyonsa. Sic enim scribitur. Unde malè in Thes. Ling. Lat. Continusa scriptum est.

Con-

Strab. Contributa npp. erat Hiſpan. ad Anam fluv. Eboræ vicinum, Contrebia forſan Livio.

Strab. Plin. Convenæ, *Comingeois*, pop. & urbs Gall. Aquitan. upud Pyrenæorum montium radices: quorum reg. *Cominges* nominatur, urbs verò *S. Berrand*, de S. Bertrandi Epiſcopi urbis tutelaris oomine, epiſc. ſub Archiep. Auſcenſi, à Toloſa 20. leoc. in merid. & Libonotum.

¶ Convenæ, popnli ad ſootes Garumnæ fiuvil, quorum præcipua urbs Lugdunom Convenarum, nunc Fanum *S. Bertrandi de Comminges*, urbs epiſcopalis tractns 16. ieucis a Tholoſa, 22. ab Auſciis, iu colle. Vide Fanum ſancti Bertrandi.

Convennos, *Sheppey*, vel *Shepey*, inſ. Albionis, Cantio adjacens, apud Thamiſis flum. oſtia, Vide Connos.

Script. Cooventria, *Goventry*, urbs Albione epiſc. ſub Archiep. Cantuarienſi circa Angliæ umbilicum, à Lichfeldia urbe ad occ. cui ſedes epiſc. ipſius juncta fuit, 30. mill. In ort. Londinum versùs 74. diſtans.

¶ Conventria, *Goventre*, ſita eſt iu Comitato Warvicenſi, 20. milliaribus a Lichfeldia, & 6. a Warvico io Boream.

Converſanum, *Converſano*, urbs Italiæ, io regno Neapolitano & provincia Bariana, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Bareoſi. Gaudet titulo Comitatus Gentis Aquavivæ, 5. milliaribus diſtans ab ora maris Adriatici, & 14. a Bario in ortum Monopolim versùs, a qua diſtat tantum 8. milliaribua; eſtque parvi circuitus.

Coos, Cos Strab. Ptol. inſ. magis Ægæi, Cariæ adjacens, *Lango* vulgò. Unde Cous nom. gent. Prop. lib. 2. eleg. 2.

Quid juvat ornate procedere, vita, capillo;
Et tenues Coa veste movere ſinus?

¶ Coos, *Lango*, ioſula eſt Aſiæ mioris in mari Ægæo, versùs oram littoralem Cariæ, ab ea vix 20. milliaribns diſtans in occaſum. Parva eſt & oblonga. Alias ſuberat dominio Equitom Rhodiorum, ſeu S. Joannis Hieroſolymitani. Sed a Turcis eapugnata, ipſis etiamnum ſubeſt. Urbeculam habet cognominem versùs ortum.

Strab. Copæ, *Stivo* Caſt. opp. Bœotiæ ad laeum, Aliarto, Orchomeno. & Lebadeæ proximum, (licèt Ortel. Copa pro Copæ ſcripſerit) apud Cephiſum fluv.

Strab. Copais, *Lago Stivo*, lacus Bœotiæ, à Copis opp. oomen habens, ac ab alia opp. circumſtantibus aliter nominatus; nam ab Aliarto Aliartus, à Leuconia Leuconis dicitur: anguillis optimis abundans.

Plin. Cophantis, mons Bactrianæ ſemper urdens: de quo Plin. lib. 2. cap. 106.

Strab. Cophes, fluv. Indiæ citer. iu Indum fluv. influens, Coas Ptol. qni potiùs in Arachoſia, quàm in India locatur, cùm fontes illius occidentaliores Indi fontibus ſint. *Sim.* cum opp. dicitnr. Dionyſ. Afer.

Tertius hos ſequitur ſplendenti gurgite Cophes.

Steph. Copiæ, *Cupo*, teſte Liporio, opp. fuit magnæ Græciæ, io ora ſinus Tarentini, apud Thurios, nunc vicus.

¶ Copiapum, *Copiapo*, oppidum Americæ meridionalis, ud oſtia fluvii cognominis, in Chilenſi agro & juxta confinia Peruviæ, cum portu otcomque capaci, ſub dominio Hiſpanorum.

¶ Copranitza, *Capronicza*, urbs Sclavoniæ, eum arce munita, ſub dominio Auſtriacorum, vix duabus leucis à Savo fluvio, & 5. à Caniſia in auſtrum.

Steph. Palm. Isid. Coptos, *Cana*, teſte Rhamuſio, urbs & empor. Ægypti ſive Thebaidis ad Nilum, qoò merces ex India per ſinum Arabicum advectæ terra jumeotis deferebaotur, à Thebis 44. mill. paſſ in Bor. Babylonem versùs, à Berenicè nrbe ad ſinum Arabicum 258. ab Aleaandria vero ſupra 300. ubi ſmaragdi inveniuntur. Mem. illius Stat. lib. 5. Theb.

Coptos; & ariſoni lugentia flumina Nili.

¶ Coqueda. *Coket-Iſland*, inſula parva, in ota Angliæ, & in littore provinciæ Northumbriæ, oppoſita fluvio Coquedo, *Coker*; qui aliquot auctus rivulis, ibi ea adverſo in mare Germanicum ſe exonerat juxta Warvvorth oppidum.

Strab. Cora, opp. Latij, in finibus Volſcorum, antiquiſſimum, ante urbem Romam à Dardanis conditum, & de Coræ, Catilli, & Tyburti fratris nomine dictum: *Cori* etiam hodie dictum, inter Velitras & Setiam, a Velitris 5. mill. paſſ. Pop. Corani Plin. quorum mem. Luc. lib. 7. ad ſolitudinem redacti.

Fabula nomen erit: Gabios, Veioſque, Coramque,
Pulvere vix tecta poterunt monſtrare ruinæ.

¶ Cora, *Cori*, oppidulum Volſcorum, in Latio, nooc io Campania Romana, ad pedes collis, ſub dominio ntili populi Romaoi. 6. milliaribus diſtat à Velitris in ortum, versùs Anagniam.

Coraceſium, Coracenſium Ptol. *Scandilore*, teſte Nig. urbi Pamphyliæ littoralis, quæ à Ptol. & Liv. Ciliciæ aſperæ tribuitur, inter Olbiam ad occ. 70. & Anemurium ad ort. ſupra 100. mill. paſſ. diſtaos, * manuſc. Selden. *Strab.*

Coraceſius, mons ibi, pars Touri dicitur.

Coracium, mons Joniæ, Colophoni imminens, oonc ab ipſa urbe nominatus.

Coraconaſus, locus Arcadiæ, ubi Ladoo fluv. in Alphenm excipitur.

Coralius, fluv. Phrygiæ magoæ. Vide Sangarins.

Coralli, pop. Myſiæ inſer, in oru maris Euxini, circa Iſtri oſtia incolentes, ut quibuſdam videtur; ſed ex Ovidio longiùs aberant ab Iſtro in arctos: ob frigus pellibus tecti, inſignes immanitate. De quibus lib. 4. de Ponto eleg. 8. *Strab.*

Littora pellitis nimium ſubjecta Corallis,

Coras, mons apud Tybur urb. de Coræ fratris Tyburti nomine dictus.

¶ Coras, *Lac de Coras*, lacus Aſiæ, in Tartaria vera, versùs partem Borealiorem, in regione *Mongul* dicta. Recipit Tartarum flovium; eſtque valde exteuſus, ut tradunt nonnulli.

Coraſiæ, Coraſſiæ Strab. *Cruſſie*, teſte Nig. ioſulæ parvæ maris Ægei ioter Icariam & Pathmon proximas, ab Icaria in occ. parum diſtantes. *Plin.*

Coraſius, mons Antiochiæ, in Syria, urbi magnæ imminens.

Corax, *Coraxas* in tab. recent. mons Ætoliæ inter Naupactum & Callipolim ad occ. conſiſtens. *Strab.*

Corax alter, mons Sarmatiæ, iu Aſia, cum fluv. ejuſd. nom. in finib. Colchorum: ubi pop. Coraxi, & montes Coraxici, qui Caucaſi para ſunt, & Heniochij etiam apud Plin. appellantur, Cyrum fluv. fundentes.

¶ Corax, *Algiery*, nrbs Sardiniæ inſulæ, cujus portus olim Carcacodes dictus, ſeu Caracodes, eſtque peramplus In ora occidentali inſulæ ſeu in parte Boreali. Parva urbs eſt, ſed ſatis culta, & in loco peramœno ſita. Gaudet ſede epiſcopali ſub Archiepiſcopo Turritano, 16. milliaribus diſtat à Saſſari io auſtrum, & totidem a Boſa in Boream. Dicitur Algara a recentioribus.

Coraxi, pop. Colchidis, circa Coraxem mont. incolentes, ſeu Coraxicos montes babitantes: quorum urbs Dioſcurias. *Plin.*

¶ Corbacum, *Corbach*, oppidnm Germaniæ, In Haſſia, caput Comitatns Valdeccii, medium ferè inter Paderbornam & Marpurgum, 6. leucis Germanicis a Caſſula in occaſum, & ferè 3. Valdecco.

Corbaria vallis, *Corbiere*, locos Gall. Narbon. inter montes Pyrenæos & Birſam fluv. ubi Carolus Mag. Saracenos magna clade affecit. Vide Cervaria. *Arm.*

¶ Corbaria vallis, aliter Cervaria, *Cervera*, oppidulum alias Galliæ Narbonenſis, nunc Cataloniæ, ad radices Pirenæorum & in ipſo confinio Comitatus Ruſcinooenſis, in ora littorali maris Mediterranei, 2. leucis ab Illibota in auſtrum Rhodam verſus. Vide Cervaria.

¶ Corbeja, *Corbie*, nrbecula Galliæ, lo Picardia regione, parvu, ſed mnoita, ud Somonam flnvium cuoi Abbatia celebri. 4. lencis diſtat ab Ambiano in ortum, & 8. a Perona. Capta fuit ab Hiſpanis anno 1637. Sed paolò poſt fortiter recepta Gallis.

¶ Corbeja, *Corvey* incolis, *Corbie* Gallis, urbecula Germaniæ, In Weſtphaliu regione, ad Viſurgim fluvium, cum Abbatia celebri fundata per Ludovicum pium Imperatorem. Diſtat 9. leucis a Paderbona in ortum, & 7. à Caſſula io Boream, juriſdictionem habens ſatis amplam.

Corbilum, urbs & empor. Gall. Celticæ, ad Ligerim, quæ Ortel. *Nantes*, orbs epiſc. Britanniæ minoris eſſe videtor. Forte *Croiſil* opp. apud oſtia Ligeris. In Theſ. Ling. Lat. Corbilo legitur. *Ptol. Strab.*

¶ Corbilum, ſeu, & melius, Corbilo, orbs fuit Gal-

Galliæ Lugdunensis, ad Ligerim fluvium, Strabone teste, quæ a multis creditur Condivincum, nunc *Nantes* in Britannia minori; sed non bene constat.

Liv. Corbio, oppidum Hisp. Tarracon. in Suessetanis: quod Ambrosio Mor. *Viquo* esse videtur, in Catalaunia: sed puto extinctum esse, ut alia pleraque.

Corbio, opp. alterum Italiæ, in finibus Æquorum, in Latio, quod Ortel. *Carboniano* castrum apud Sorianum opp. dici putat. Sed Sorianum opp. non in Latio, sed in Hetruria est, in Faliscorum conf.

Dionys. ¶ Corbio, Brietio teste, oppidum fuit Æquorum populorum, in Latio, supra Algidum, 15. milliaribus a Roma in ortum: & dirutum fuit a M. Horatio Pulvillo. Sed longè distabat a Carboniano, quod est in Hetruria.

¶ Corbolium. *Corbeil*, oppidum Galliæ, in Insula Franciæ, cum ponte ad Sequanam fluvium, 7. leucis supra Lutetiam. Vide Josedum.

Corbulo, opp. Hisp. Bæticæ: quod aliquibus *Carpio* est, in Vandalia: inter Cordubam 5. & Illiturgim 7. leuc. dissitum.

¶ Corbulonis Fossa, in Batavia, quæ a Lugduno Batavorum Delphos defertur, atque inde ad vicum *Sluys* Mosæ jungitur. Vulgò *de Fliet*, Cluverio & aliis testibus

Corcagia, *Corck*, urbs Hiberniæ, in Momonia, non obscura, episc. sub Archiep. Cassiliensi, cujus Episc. Clonensi propinquo junctus traditur; a Cassilia ad 30. mil. in merid. Clonæ, & Rossæ finitima, ad 12. mil. distans.

Script. Brit. ¶ Corcagia, caput Comitatus seu provinciæ cognominis, sedet ad fluvium Savereuum, cum portu capaci, & commodo, quanquam aliquot milliaribus distet à mari; estque parva, sed munita, 18. milliaribus a Rossia, & 10. a Kinsalia tantum. Malè habita fuit ab Anglis paucis abhinc annis. Ab Anglis *korKe* dicitur, & *Koreach* indigenis.

Corcoras, *Corck* fluv. Japodum, in Carniolæ, & Croatiæ conf. non longè ab Æmonia, apud Nauportum oriens, & in Saum ad Collem opp quod *Rain* nominatur, influens.

¶ Corcoras, *Gurck*, fluvius Japodum, ubi Latobici populi. Oritur supra Lugeam paludem in Carniola, aliquot leucis a Nauporto. Prætorium & Rudolphiverdam rigat, deinde in Savum fluvium labitur ad Noviodunum oppidum, ubi nunc Carniolam a Croatia separat.

Strab. Corcyra, quæ & Phæacia Poetis, *Corfu*, ins. notissima maris Jonij, Epiro adjacens, inde via 12. mill. pass. distans, inter Ceraunios sive Acroceraunios montes ad arctos, & Leucadem ad merid. 50. mill. pass. distans, à Japygio Salentinorum & Italiæ prom. propiore 70. cum urbe archiep. anno ab urbe condita 50. a Corinthiis colon. effecta, cum arce firmissima, sub Venetis, Longa est inter Bor. & austrum 83. mill. pass. Pop. Corcycæi. Mem. illius Luc. lib. 2.

seu velis ferantur
In portus Corcyra tuos, seu læva petatur
Illyris Jonius vergens Epidamnus in undas.

Plin. Strab. & al. Corcyra libera in proverbium abiit. Tanta enim Corcyræis libertas fuit, ut dicere solerent, *Caca ubi libet*. Hanc urb. al. scribunt an. Christum natum 702. conditam, quo Capitolium Romæ.

¶ Corcyra insula, *Corfu*, Gallis *Corfou*, vix 6. milliaribus distat ab ora Epiri, a parte Boreali, & 90. circiter a Lapigio promontorio Italiæ in Eurom. Ejus longitudo est 45. mill. Porcaccio teste, & dividitur in quatuor partes Urbem habet cognominem promunitam, cum duplici arce in colle, armamentario, & portu capacissimo, Chersonesin; subestque dominio Venetorum ab anno 1382.

Corcyra Melana, id. e. nigra, *Curzola* Soph. & al. ins. maris Hadriatici, Illyrico sive Dalmatiæ adjacens, non longè ab Oæneo opp. & prom. Dalmatiæ, a Pharia ins. 22. mill. pass. in ortum distans Melitam versùs longa 30. cum urbe ejusd. nom. episc. sub Archiep. Epidaurio.

¶ Corcyra Melana Slavè dicitur *Karkar*, teste Joanne Lucio.

Plin. Ptol. Corduba, colon cognomento Patricia *Cordova*, urbs Hisp. Bæt. clarissima ad Bætim fluv. episc. sub Archiep. Hispalensi, in Vandalia, media ferè inter Hispalim & Granatum 22. leuc. Astigi finitima, 8. distans, an sal. 1092. ab Hispanis cum Hispali, victis & ejectis Mauris, recuperata. Patria fuit Senecæ & Lucani. Ejus mem. Auson. in catal. orbium.

Cordubuam, non arto potens tibi Tarraco certat.

Et Sil. lib. 3.

Nec decus auriferæ cessavit Corduba terræ.

Corduba item, mons Lusitaniæ, in regno Portugallico, & agro Portuensi, qui *Corvan* vulgò dicitur, teste Andr. Resendio. Cujus fit mentio in vita S. Rodesindi.

Cordueni, Carduchi Xenoph. *Curdi* pop. Asiæ, inter Armeniam, Mesopotamiam, & Mediam, Taurum mont. ubi is Niphates inter Armeniam majorem & Mesopotamiam dicitur, incolentes, armigeri. (Gordene, vel Cordune Ptol. regio ita sita, & posita. *Gesn.*

Cordulæ, Cordula Ptol. & Arrian, *S. Foca*, teste Nig. & al. opp. & portus Cappadociæ paulò ultra Trapezuntem urbem. *Script.*

¶ Cordulæ, portus Colchidis ad mare Euxinum, circa Ceresum oppidum, teste Ortelio. Aliis autem est oppidulum Heniochorum, ad Pritanis fluvii ostia, 10. milliaribus ab Athenarum promontorio in ortum, & 25. ab Apsorri ostiis in occasum, Sansone teste, 100. autem milliaribus ultra Trapezuntem.

¶ Corea, seu *Corey*, regio est ampla & oblonga, cum regno cognomine, in Oceano Sinensi, in Asia, inter oram orientalem Sinarum, & Japoniam. Eam multi regno Sinarum tribuunt, & peninsulam faciunt. Sed vix ullam de ea habemus notitiam. De ea lege Martinum Martinium.

Coressus, *Coridores*, teste Jo. Leuncl. mons Joniæ excelsus, cum opp. cognomine, apud Ephesum urb. ab ea 5. mill. pass. in ort. distans. *Xenop.*

¶ Coretus sinus pars Mæotidis paludis, prope Zenonis Chersonesum, in Taurica regione, & Bugem lacum, in Sarmatia Europæa. *Cel. Strab.*

¶ Corfinianum, *Pienza*, urbs Tusciæ, in Senensi territorio, dicta Pientia a Pio secundo Pontifice Maximo, quòd illic natus esset patre exulante, & ab ipso etiam sede episcopali donata fuit sub Archiepiscopo Senensi. 9. milliaribus distat ab Ilcinio in ortum, & 3. a monte Politiano, estque parva, in colle.

Corfinium *S. Polino*, urbs olim Pelignorum episc. in Aprutio, Sulmoni urbi proxima, 7. mill. pass. distans, nunc pag. seu vicus parvus. Pop. Corfinienses Plin. Mem. illius Luc. lib. 2. *Ptol.*

At te Confini validis circumdata muris,
Tecta tenent.

¶ Confinium aliud est *Pentima*, vicus Aprutii citerioris, inter Sulmonem & Populinm, quod crevit ex ejus ruinis, prope Appeninum montem. *Ptol.*

Corindium, *Caribidre*, ut Castal. videtur, urbs Indiæ citer. in ora littorea.

Corinium, *Caer Cory* Britannicè, & Anglicè *Cicesters*, teste Lhuydo, urbs Albionis, in Anglia. Sed Camd. scribitur *Cirencester & Cicester*, opp. apud Glocestriam urb.

¶ Corinium, oppidum Dobunorum alias, nunc *Cirencester*, Glocestriensis Comitatus, in Anglia. Dictum fuit Durocornovium Antonino, id est, Cornovium aqua, exactè ad 15. a Glocestria lapidem in ortum. Mœnium ruinæ peramplum fuisse declarant; quæ duo utique milliaria in ambitu collegerunt. Nunc ægrè inhabitatur. Alluitur fluvio Corino, nunc *Churne* & 22. milliaribus distat ab Oxonio in occasum. Dicitur aliter Circestria. Vide ibi.

Corinium alterum, *Carino* nunc ex tab. recent. vel *Glluba* Nigro, opp. Illyrici, in Liburnia, proximum Enonæ & Vegiæ urbibus. In Thes. Ling. Lat. pro Liburnia Dalmatia posita est.

¶ Corinium, *Cori*, Slavi *karin*, teste Joanne Lucio viro doctissimo, oppidulum est Dalmatiæ, in ditione Turcica, in monte, milliaribus a Novigrado in ortum uti & 20. mill. a Jadera, & 6. a Nadino, longius ab Enona, inter Nadium & Obrovacium.

Corinthus, *Corintho*, vel *Corinto*, & *Coranto*, a Turcis *Gereme*, teste Leuncl. urbs Peloponnesi notissima, ad isthmum, archiep. & metrop. præclara quondam Reipubl. ab Alethe luctatore anno ab orbe condito 3066. quo & alba Longa in Latio, ædificata, ab Argis 25. mil. pass. a Patris 78. in ort. a Lacedæmone 90. in Bor. ab Athenis 45. in Africum. Ephyre priùs dicta, a fronte. Pop. Corinthii Cic. Liv. Xenoph. & al. Hinc Corin- *Ptol.*

thius, & Corinthiacus nomen gentile ; ut Corinthiacus sinus, vulgò *Golfo di Patras*, & *Golfo di Lepanto*, & *Ripa de Ostria*, Crissæus etiam & Halcyonius a veteribus dictus. Mem. Corinthi Ovid. appellans eam bimarem, quòd sit inter duo maria, Jonium ad occ. & Ægæum ad ort. lib. 4. fast.

Adriacumque patens latè, bimaremque Corinthon.

Et lib. 15. Metam

Jamque Corinthiaci carpebam littora ponti.

Corinthii, adeo scortationibus & lenociniis dediti fuere, ut meretricibus maximum haberent honorem ; cùm in publicis precibus Venerem orarent, ut meretrices augeas servaret, auctore Athen. Unde proverbium ortum, *Corinthiari*, in eos qui vitam impudicam ducunt : & de muliere prostituta dici solitum erat, *Corinthia videris*. Corinthi Lais nobile scortum fuit, quo uti absque ingenti pretio non licebat. Unde adagium apud Hor. & alios, *Non omnibus licet adire Corinthum*. Hæc cùm a Demostene 10000. drachmas polceret, respondit ille, *Non emo tanti pænitere*.

¶ Corinthus, *Coranto*, urbs Peloponnesi, in ea parte quæ ab ea Corinthia dicta fuit, & nunc *Duchè de Clarence*. Sita est in medio Isthmi Corinthiaci ab ipsa dicti, habebatque Acracorinthum arcem in scopulo, & navalia duo, nempe Lecheum in sinu Corinthiaco, & Cenchreas in Sarano sinu, 40. stadiis a Lecheo, nunc etiam satis ampla, sed sine muris. Paruit antea Venetis ex concessione Despotarum. Sed eis erepta fuit a Mahumete secundo Turcarum domino anno 1458. ipsisque Turcis etiamnum subest cum tota regione.

Itali. Cariola, seu Coriolla, Corioli Liv. opp. erat Latii, in finibus Vulscorum, apud Tarracinam, cujus nunc nullum extat vestigium. Pop. Coriolani Plin. Corioli pro Coriola in Thes. Ling. Lat. scriptum est.

Coriolanum, *Corigliano*, opp. præclarum magnæ Græciæ, in Calabria citer. apud oram sin. Tarentini, inter Roscianum, & Thurium, inde 6. hinc 8. mill. pass.

Ant. Coriovallum. *Valckenburg*, teste Siml. opp. Germ. infer in Belgio, inter Juliacum, & Trajectum, a quo 2. leuc. abest, ab Aquisgrano 3.

¶ Coriovallum, oppidum Eburonum, in Germania inferiori, & in Ducatu Limburgensi. Dicit *Falckenburg*, Gallis *Fauquemont* ; subestque dominio Batavorum ab aliquot annis.

Prov. Rom. Corisopitum, Curisolitæ Cæs. *Cornovaille*, urbs Gall. Celticæ, in ora Britanniæ minoris, inter Venetos ad merid. & Brivatem ad Bor. inde 23. leuc. a Rhedonibus totidem in Notolibycum, episc. sub Archiep. Turonensi, cujus Episcopus Quimpercorrotini opp. vicin. residet.

¶ Corisopitum, *Quimper*, urbs est Galliæ, in parte occidentali Britanniæ minoris, quæ Cornubia dicitur, unde sæpe urbs ipsa *Cornovaille* vocatur, aliquando etiam *Quimpercorentin* a S. Corentino illius Episcopo. Sedet ad Oderam amnem, 3. leucis ab Oceano, inter Brivatem seu Brustum ad Boream 11. leucis, & Venetos ad ortum 23. a Rhedonibus autem abest 40. leucis circiter occasum versùs.

Ptol. Coritavi, Coritani, pop. Albionis, in Anglia ; quos Lhuydus Lincolnienses esse autumat. (Camdeno Coritani plures Comitatus. Vide catalogum populorum Britanniæ.

¶ Coritani populi fuere Angliæ, inter Brigantes ad Boream, Cornavios ad occasum, Catieuchlanos & Icenos ad austrum, & Oceanum Germanicum ad ortum, qui longissimè per mediterraneam insulæ partem diffusi, habitabant in illis regionibus, quæ nunc Northantonia Licestria, Rutlandia, Linculnia, Nottinghamia, & Darbia vocantur. Horum præcipua Lindum.

Coritus, *Monte Corvo*, teste Leandro, mons Umbriæ, in Sabinorum conf. apud Cassiam opp. Est & *Italic.* Coritus apud Caton. lib. de orig. mons Hetruriæ, pars Cimini montis.

Virg. Coritus, urbs. Vide Cortona, & Corytus.

¶ Coriundi populi Hiberniæ, ubi nunc pars Comitatus *Caterlog*. & agri Kilkenniensis pars non minima, atque etiam ubi tractus Ossiriæ superioris & Ormondia, in Lagenia provincia, Camdeno teste.

¶ Corlinum, *Corlin*, urbs Germaniæ, in Pomerania ulteriori, cum arce, alias sub dominio Episcopi Caminensis, nunc autem subest Electori Brandeburgico, pace ad Monasterium. Sita est ad amnem Persantam, & 3. milliaribus distat à Coslino in occasum, & paulo minus à Colberga in austrum.

Cornabui, pop. Albionis, in Scotia : quorum reg. *Ptol.* *Cathnes* & *Sutherland*, teste Lhuydo. Illorum vestigium *Cornico* vel *Cornito* arx est, teste Buchanano Scoto scriptore. (Camdeno sunt *Strath Navern*.

¶ Cornabui, seu & Cornabii, populi fuere Scotiæ, in parte septentrionaliori regionis, versùs Tarvedium promontorium & Orcades insulas ; ubi nunc pars Borealis Comitatuum *Strathnavern* & *Cathnes* teste Camdeno.

* Cornacum, *karasca* Laz. *Barba* Siml. opp. Pannoniæ infer. ad Danubium, inter Budam & Bononiam Lazio magis fido. (* Manosc. Seld.

¶ Cornacum, *Zatha* Sansone teste, oppidum Pannoniæ inferioris, ad Danubium fluvium, ubi recipit Valponem amnem paulò infra confluentes Dravi in Danubium, inter Teutoburgium & Bononiam, 5. leucis Germanici ab EseKio in ortum, sub dominio Turcarum. *Ant. Ptol.*

Cornavii, pop. Albionis ad occ. in regno Angliæ, à Cornabuis, qui sunt in Scotia : quorum reg. *Cornuvall* *Ptol.* & Britannicè *Cornuo*, vel *kernavv*, uti Camden. & Latino rec. Cornubia dicitur, teste Lhuydo, ultra Damnonios. Illorum metrop. Exonia urbs.

¶ Cornavii populi fuere Albionis in meditullio ferme Angliæ, inter Brigantes ad Bor. Caritanos ad ort. Dobunos ad austrum, & Ordovices ad occasum, teste Ptolemæo, Habitabant ubi nunc Comitatus Warvicensis, Vigorniensis. Staffordiensis, Salopiensis, & Cestriensis, teste Camdeno. Longè autem distabant à Cornubia in Boream.

Cornelia, *Unimpsen*, urbs Germ. in Suevia, Inter *Vet. Inf.* liberas, teste Munstero cum Bruschio ; media inter Hallam & Heidelbergam 5. leuc. à Spira 6. in ort. proxima Helprunæ, Vvimpina Latino rec. dicta, ad Nicrum fluvium.

Cornelia, *Imola*, urbs Aemiliæ. Vide Forum Cornelii. *Phleg. Trallian.*

¶ Cornetum, *Corneto*. Vide Cornuetum.

Corniculum opp. fuit Latii, ad Corniculos montes, apud Tybur urbem. *Italic.*

Cornu Byzantii, seu Byzantiorum, quod & Chrysoceras Plin. & Sol. *Pera* nostratibus. *Galata* Turcis, suburbium Constantinopoleos, ab eo portu sive sinu maris angusto divisum : ubi Christiani, quibus in urbe habitare concessum non est, morantur. Vide Chrysoceras. *Dionis. Strab. Plin.*

¶ Cornu Bizantiorum, teste Petro Gillio, est sinus parvus maris, seu potius pars Bosphori Thracii, inter Constantinopolim & Galatam se se extendens ubi regium navale Turcarum a parte Galatæ. Dicitur aliter Chrysoceras, & in eum se exonerant Barbyses & Cydaris fluvij.

Cornubia, *Cornvvall*, reg. Britanniæ sive Albionis *Scrip. Brit.* in Angliæ regno, occidentalissima, in qua Exonia, sive Isca, urbs metrop. & caput est. Vide Cornavij.

¶ Cornubia, *Corn oval* Anglis, *Cornuvaille* Gallis, provincia, Angliæ meridionalis, in occasum maxime extensa, inter Oceanum Britannicum & Oceanum Virginium versùs Antivestem in promontorium, ubi alias major pars Damnoniorum ; popu or. habetq; ad ortum Devoniam provinciam. Ibi tantum aliquot oppida parvi momenti. Pastuvia Bodmania, Fanum S. Stephani. Uaella, & portus Volemuthum dictus.

¶ Cornubia, *Cornovaille*, regio Galliæ, in Britannia minore versùs occasum, cujus caput Corisopitum. Vide ibi.

Cornuetum, *Corneto*, urbs Hetruriæ episc. in col- *Prov. Rom.* le, apud oram littoralem, à qua 3. mill. pass. in arctos recedit, Graviscis finitima, ab eis 10. mill. in ort. Romam versùs 50. à Viterbio & Monte Physcone (cujus episcopatui Cornuetanus copulatus est) 20. in merid. Sunt qui Corytum a Virgilio dictam volunt, sed Corytus est Corton : & qui Castrum Inoi esse putent ; sed Castrum Invi sive Castrum nov. interiit, prout ex Anton. Aug. itiner. apertè colligitur. Est itaque urbs inter recentes, quæ Tarquiniis urbi excisæ successit ; sed egrè habitata, ob austros spirantes & insalubres.

¶ Cornuetum, *Corneto*, urbs est Italiæ, sub dominio Summi Pontificis, in ea parte Hetruriæ quæ dicitur provincia Patrimonii D. Petri, ad Martam fluvium, inter

ter

ter rudera Tarquinii & Graviscæ urbium vicinarum, & prope limites Ducatus Castrensis.

Strab. Ptol. Corocondame, (non Corocondames, ut in Thes. Ling. Lat.) *Calotmacorca* Mol. opp. Sstm. Asianæ, ad Bosporum Cimmerium, inter Phanagoriam, & Hermonassam, ac inter Cimmerium prom. 460. & Sindiacum portum ad art. 130. stad. à Phaside urbe Colchorum 4000. in occ. tanta ferè est ora Sarmatiæ inter ort. & occ.

¶ Corocondame, quæ & Corocondama, oppidum est ad fauces Bosphori Cimmerij, & prope Hermonassam, in ora Ponti Euxini. Ab ea lacus adjacens dicitur Corocondamus lacus seu palus; effluitque ibi in Euxinum, 50. stadiia a Phanagoria in austrum, & 150. a Sindiaco portu in occasum, Sansone teste.

Ptol. Corodamum, *Capo Rizalgate*, prom. Arabiæ fel. in ora artiva, inter Syagrum ad Libonot. 70. & Asadonem in Cæc. 82. leuc. Hisp. ab Armuza ins. & urbe ad 90. recedens.

¶ Corodamum, promontorium Arabiæ, vulgò *Cap de Razalgate* dicitur, distatque 150. leucis Hispanicis a Syagro promontorio.

¶ Cormandela, *Coromandel*, regio Indiæ citerioris, in regon Bisnagaris, juxta sinum Gangeticum, versùs Narsingam & Negapatanum, & è regione Taprobanæ insulæ, ubi quædam coloniæ & fortalitia Anglorum & Batavorum in ora littorali.

Ptol. Coromanis, Coromane Steph. *Carmon*, sive *Corman*, teste Molet. & in tab. recent. urbs Arab, fel. ad sinum Persicum, in intimo illius recessu ad occ.

Corona, *Cronstat*, seu *Kronstadt*, & incolis *Brassovo*, urbs Daciæ, ad Aluthan fluv. in Transylvania, iuxta limites Moldaviæ, ad Alba Julia 18. leuc. in Cæciam; quæ & Stephanopolis appellatur, vide ibi.

Script. Hung. ¶ Cornua, urbs Daciæ mediterraneæ, quæ Patruissa antiquorum existimatur a Brietin. Nunc urbs est Transylvaniæ ad Burciam amnem. Dicitur etiam Stephanopolis, & Brassovia, Germanicè *kronstadt*. Urbs est munita in regiuncula, quam Burczam vocant, vulgo *Bruezland*, ubi tria suburbia, quorum unum Bulgari, aliud Hungari, tertium Saxones incolunt, 32. leucis germanicis distat a Cibiniu in ortum.

¶ Corona, *la Corunna*, capacissimus portus Hispaniæ in Gallæcia provincia, vide Caronium.

¶ Coronæburgum, *Cronenborg*, arx permunita Daniæ regni, in Zelandia insula, juxta Helsingoram urbem, cum palatio superbissimo, in angustiis Sundiei freti, ex adversn Helsinburgi Scaniæ. Illic penditur Regi Daniæ vectigal in singulos malos. Capta fuit a Rege Sveciæ anno 1659. sed postea Danis reddita. Eastructa fuit n Friderico II. anno 1577.

Strab. Plin. & al. Corone, (non Coronnæ, ut in Thes. Ling. Latin.) *Coron*, urbs Peloponnesi, in ora Messeniæ, inter Metonem ad Bor. & Messenen ad austrum, a Methone, 12. mill. pass. olim episc. sub Archiep. Patrensi, nunc metropolis, quondam Pedosum, & Æpea vocata. Hic error in Thes. Ling. Lat. tollendus; nam Coronen, à qua sin. Coronæus, in Achaia locat, cum sit in Messenia.

¶ Corone, urbs Peloponnesi, sita sub Thematin monte, olim colonia Thebanorum, in ora sinus Messanici, nunc episcopalis sub Archiepiscopo Patracensi, in provincia *Belvedere* dicta, egregiè munita, cum portu capaci. Alias paruit Venetis. Sed capta fuit a Balazete secundo, a quo tempore Turcarum dominio subest.

Coronea, Coronia Ptol. nunc quoque *Corenea* vulgò, urbs Bœotiæ, apud Heliconem mont. inter Thespias, & Lebadeam, Orchomeno propior, episc. sub Archiepisc. Atheniensi. Hic talpæ haud vivunt; cum in tota Bœotia reperiantur, Maximè in agro Orchomenio, ut Plin. scribit lib. 8. cap. 58.

Plin. Strab. ¶ Coronea, urbs Græciæ, in Bœotia, loco ædita sita prope lacum Copaidem, ubi Cephissum fluvium recipit, inter Cherruneas ad occasum, & Copas ad ortum, 20. milliaribus a Thespiis in Boream, & 10. ab Orchomeno in austrum. Nunc est pauci momenti, sub Turcis, sed non inter Thespias, & Lebadeam.

¶ Coronia, *Landscron*, urbs alias Daniæ, nunc Sveciæ, in Scania provincia, & in ora littorali freti Sundici cum porto è regione Huenæ insulæ.

Ptol. Coronus, *Rasaraft*, teste Castal. mons Asiæ, pars Tauri, inter Mediam ad occ. & Partiam ad ort. situs.

¶ Coropa, *Coropa*, provincia Americæ meridionalis, in Guaiana regione, inter lacum Parymeum & fluvium. Amazonum, prope fluvium Coropatubam.

Coropassus urbs fuit Lycaoniæ, inter Philomelium Phrygiæ ad occ. 840. & Mayacam ad ort. 800. stadiis. *Strab.*

Corozain, opp. Palestinæ, in ora lacus Genesaræ ad ortum, inter Capharnaum & Cedat 12. mill. pass. a Scythopoli verò 8. in Cæc. ægrè habitatum. *Bibl.*

¶ Corregium, *Corregio*, oppidum Italiæ sat amplum & cultum, in Longobardia, cum arce munita. Alias habuit Principes proprios; sed nunc subest dominio Ducis Mutinæ cum eius ditione, inserta agro Regiensi, 10. milliaribus distat a Regio Carpium versùs, 13. a Mutina in occasum.

Strab. Steph. Corseæ, sive Corsiæ, insulæ parvæ Joniæ adiacentes, contra Samum ins. quas etiam Plin. Corseas vocat, a Co. rasiis diversas.

Strab. Plin. & al. Corsica, Cyrnus etiam Ptol. & Strab. a Cyrno Herculis filio nominata, teste D. Isid. lib. 14. etymol. Corsis Steph. *Corsica* vulgò, ins. maris Ligustici, & Tyrrheni, proxima Sardiniæ, freto 9. mill. pass. dumtaxat divisa, ab eaque in Bor. recedens, a Populonio 60. mill. pass. in merid. a Vadis Volaterranis 62, a Liburno portu 70. longa 230. lata 50. circuitu 322. sub Genuensibus. Urbes in ea quondam claræ, & col. Rom. nunc excisæ, Mariana, & Aleria. Hic catochites lapis, corporibus quibus admovetur firmiter adhærens, teste Sol. Melle abundat, Mart. lib. 9, epig. 26.

Hybleis apibus Corsica mella dabit

¶ Corsica, Cyrnus antea dicta, *Corsica* Italis, *la Corse* Gallis, insula est Italiæ, in mari Tyrrheno, sub dominio Reipublicæ Genuensis. Separatur a Sardinia freto Taphros dicto, 6. mille passuum. Distat a Genua 100, circiter milliaribus in austrum, & 50. a Liburno. Longa est 105. mill. pass. lata 50. & eius ambitus est 300. milliarium. Dividitur insula in quatuor partes, suntque pars Cismontana, seu Borealis, pars Orientalis, seu latus interius, pars Ultramontana seu Meridionalis, et pars Occidentalis, seu latus exterius.

Corsicæ urbes præcipuæ.

Adjacium, *Aiazzo*.	Calvium, *Calvi*.
Bastia, *Bastia*, caput insulæ.	Curia, *Corte*.
Bonifacium, *Bonifacio*.	Fanum S. Florentii, *S. Fiorenzo*.

Corsiacum, *Pienza*, urbs Thusciæ recens episc. sub Archiepisc. Senensi, inter Mont. Politianum et Mont. Ilcinum proximas urbes 6. mill. pass a Sena 22. circiter distans, a Pio II. Pont. Max. episc. sede ornata, de qua suo nomine dicta.

¶ Corsianum aliis omnibus Corsinianum, in agro Senensi in colle sub dominio magni Ducis Hetruriæ 26. milliaribus distat a Senis, & 10 a monte Ilcino in ortum. *Volat.*

¶ Corsoa, *Korsoë*, urbecula Daniæ, in ora occidentali Zeglandiæ insulæ; quo primum appulit cum classe Rex Succiæ Carolus Gustavus anno 1658. Sedet iuxta fretum Balteum, vulgò *die Blæ* dictum, ex adverso Finniæ insulæ & Noobergi urbis; gaudetque arce satis munita.

Corstopitum, * *Morpit*, teste Camd. opp seu pag. nunc Albinnis, in Anglia, ad Tinam fluv. in Northumbria. Talboto est *Corbridge*: sed Camdeno magis fidimus. (* Camdeno videtur *Corbridge* super Tinam, cui *Morpeth*, vel *Morpet* est ad fluv. *Wensbeck*.

¶ Corstopitum, *Morpit*, & *Morpeth*, oppidum Ottadinorum, in Anglia, quod forsan Morstopitum dictum fuit, ut opinatur Camdenus, nunc castrum est in Northumbria, ad amnem *Wanspeck*, qui 5. milliaribus Anglicis infra in Oceanum Germanicum se exonerat; & 10. milliaribus distat a Novo Castro in Boream Bervicum versus. *Ant.*

* Cortacha, *Tarthae*, teste Mercat. urbs Indiæ ulterioris sive extra Gangem ad sinum magnum, * Gr. cod. & Seid. manusc. *Ptol.*

Cortenæum, *Courtenal*, urbecula Galliæ, in provincia Insulæ Franciæ, & in Vastiniensi tractu; inter Senones & Montargium. Hinc dicti Principes noti in historiis Galliæ, ex quibus etiam Imperatores Constantinopolitani, extitere.

¶ Corterealis ora, *la coste de Corteraal*, pars Americæ septentrionalis, quæ aliter *Terre de Labrador* dicitur. Vocatur etiam Nova Brittannia; extenditurque ad arctos inter novam Franciam & Fretum Hudsonium, in ora littorali maris Borealis, vide Estotilandia & nova Brittannia. *Lib. Not.*

Corteriacum, *Cortryck*, Gallicè *Contray*, urbs Belgii,

gii, in Flandria, ad Legiam fluv. inter Adamusdem, & Hypras ad merid. 5. leuc. a Sornaco 4. in Bor. à Gandavo 8. in occ. sive Africum. Corteriacenses populi.

Ptol. ¶ Corteriacum urbs est permunita, eum arce 5. leuc. ab Insulis. Capta fuit a Gallis anno 1646. & iterum anno 1667. Ipsis etiamnum subest. Territorium habet satis amplum, & versùs Gandavum extensum.

Corticata, opp. Hisp. Bæt. in Vandaliæ & Extremaduræ conf. quod *Guadacanal* esse putatur aliquibus, inter Elerenam, & Cazallam 3. leuc. apud montes Marianos. Sed, teste Morali, cui fides babetur, *Guadacanal*, non curticata; at Sisapone veteribus dictum fuit.

Ptol. Liv. ¶ Corticata, oppidulum Hispaniæ, in Andalusia; versùs montes, Nunc *Cortegana* dicitur, ut nonnulli opinantur, in confinio Extremaduræ, & versùs fontes fluvij *Odier*. Distat tantum sex leucis a confinio Portugalliæ, 14. autem a *Guadacanal* in occasum.

Cortina in Thes. Ling. Lat. pro Gortyna malè scribitur.

(Cortiza orbs est Russiæ magnæ seu Moscoviæ.)

Ptol. Corton, urbs Thessaliæ, a Cratone 200. stad. teste Steph.

Cortona, Virg. coritus, quas corytona, urbs Hetruriæ antiquiq. ex primis Tuscorum, col. inter Aretium 15. & Perusiam 25. mill. pass. episcop. sub Archiep. Florentino, inde 30. mill. in monte excelso constructa. Pop. cortonenses Plin. ejus mem. Sil. lib. 8.

Strab. *Lectos Ceræ viros, lectos Cortona superbi.*

Tarchontis domus, & veteres misere Gravisca.

Cortona, *Cortona*, urbs est in dominio Magni Ducis, in confinio ditionis Pontificiæ, & agri Perusini. Distat 22. milliaribus a perusia in occasum, 8. a clani palude, & 4. a lacu Trasimeno, estque satis munita, ab antiquioribus Græcis croto dicta, cyatoninm Polybio, a Pelasgis erepta Umaris. Utrum autem dicta fuit coritus, aut corithum, non constat. Vide de his pluribus clurium. Ei Episcopum dedit Joannes XXII. sub Archiepiscopo Florentino.

Prov. (Cortracum, urbs Flandriæ. Vide Corteriacum.)

Corula, *Corolan*, vel *Colaran*, teste Castal. urbs Indiæ citerioris.

¶ Corum, *Coro*, urbs Americæ meridionalis, episcopalis sub Archiepiscopo S. Dominici. Est primaria provinciæ Venezuelæ, a qua etiam dicitur persæpe Venezuela. Sed prope littoralem Oceani Borealis, fuitque alias misere devastata, nunc autem utrumque reparata. Subest dominio Hispanorum.

Steph. Cory, inf. maris Indici; in sinu Argarico, quæ *Nicovar* esse, teste Merc. videtur.

Cory quoque, prom. Indiæ citer. Australissimum quod colaicum etiam Plin. dicitur, & Calligicum Ptol, vide Colaicum.

Corybantes, qui & Curetes, pop. cretæ, Idam mont. incolentes, nec non apud Achelonum fluv. in Acarnania, Iovem educasse traduntur. Hinc corybantius nom. gent. Virg. lib. 5. Æn.

Strab. *Hinc mater cultrix Cybele, Corybantiaque ara.*

Corycium antrum, Corycius specus Melæ horrendum prom. Ciliciæ: juxta quod Corycus urbs *Curuch* Nig. *Carachisar* Turcicè, teste Leuncl. Ibi crocum optimum Provenit. Hinc curycius, ut quidam.

Corycium vidisse senem, qui pauca relicti

Jugera ruris erant.

Antri meminit Lucan. lib. 3.

Coryciumque patens exesis rupibus antrum.

In Thes. Ling. Lat. Coryceon prom. Ioniæ ea Plin. lib. 5. cap. 29. scribitur, sed corycium prom. ciliciæ scribendum videtur.

Corycus, *Corcar*, *Curch*, & *Curcho* Nig. Chamusio, & aliis, urbs ciliciæ, non Pamphyliæ, ut in Thes. Ling. Lat. in ora, inter Zephyrium prom. ad occasum & Sebasten urb. ad ort. episc. sub Archiepiscopo Seleuciensi, inde 18. mill. pass in austrum, à Tarso 30. in occ. *Carachisar* à Turcis dicta. Ibi mons eiusdem nominis, optimum & plurium crocum gignens, teste Strabone.

¶ Corycus, seu Corycum, urbs ciliciæ nunc *Churco* dicta, Rhamusio & castaldo testibus in caramania regione, prope promontorium cognomine, 50. milliaribus distat a Tarso, 25. a Pompeiopoli, in occasum ex adverso Cypri. Subest dominio Turcarum, gaudetque portu capaci.

Corycus item, mons & prom. cretæ, inter Cisamum, & Phalasarnam ad occid. *Coraico* en tab. recent. eum cognomine: sed in ora *Cambrusa* dicitur Nigro, *Cambrusa* pineto. Mons etiam est Joniæ, apud Teon urbem. Corycæi Coryci urbis, & montis incolæ malè audiebant, quod merces mercatorum in eorum portus advenientium explorarent, & piratis nunciarent: quod mercatores reiicientes, dicebant sibi mutuò loquentes *Coryceus auscultavit*; propterea cavendum illi. Idque in adagium transiit, teste Suida. Plin. Ptol.

¶ Corycus mons est & promontorium cretæ insulæ, in parte occidentali, & in territorio caneæ. A quibusdam dicitur *Cornico*, uti & oppidum in viciniis cum portum ei adiacente sunt tamen qui credant esse portum dictum *dello Garabuso*, prope Cisamopolim, in ora Boreali: ubi & corycæ insulæ. Brietio teste, aliquot milliaribus ab ora, cum arce munita, sub dominio Turcarum a paucis annis.

* Coryne, *Antilodum*, teste Nig. opp. Peloponnesi in Elide. (Ciman. Seldeni.) Polib.

Coryphasium, *Capo Zanchi*, teste Nigr. prom. Messeniæ, apud Pylum. Ibi etiam opp. fuit ejusdem nominis; cujus mem. Plin. in Thes. Ling. Lat. est regio Laconiæ, ea Stephano.

¶ Coryphasium promontorium peloponnesius est, in ora sinus cyparissij, prope pylum Messenicam, & è regione Sphaleriæ insulæ, medium inter Electam fluvium & Methonem. Plinio est etiam urba Argiæ regionis, quam alias Inachiam appellatam ait. Pauf. Palat.

Coryphe, mons Ioniæ, circa Smyrnam urbem, & alter in Syria, inter Antiochiam & cerrhœam occurrens, qui à polyb. coryphæus appellatur.

Corytus, urbs, vide Cortuna, & cornuetum. De ea Sil. lib. 5.

Areti Muros, Coryti nunc diruas arcem.

En quo loco liquet coryrum esse cortonam urbem, Aretio proximam, non cornuetum.

Cos Coos Cic. & al. *Lanco* Soph. teste, inf. maris carpathii, cariæ adiacens, ab Gelicarnasso urbe 15. mill. pass. in occ. recedens propior Myndo urbi, inter illam 5. & Nilyran. inf. ad 7. mill. inter Rhodum, & chium in Bor. distantem ad 80. mill. circuitu 100. *Stanco* a Turcis dicta, cum episc. sua Archiepiscopo Rhodiensi, patria Apellis pictoris. Hinc cous nom. gent. Ovid. lib. 3. de arte amandi:

Si Venerem Cous nunquam pinxisset Apelles,

Illa sub æquoreis mersa lateret aquis. Plin.

Cos adeo ferax & pecoribus abundans est, ut proverbio diceretur, teste Eustach. lib. 14. Iliad. *Quem Cos non nutrit, hunc neque Ægyptus*, in eos qui nec plusquam mediocri fortuna sunt contenti. Coi diserti fuere: chii verò loquaces: unde adagium *Chius Coum loqui non sinit*, in eos qui multiloquio alios impediunt obstrepentes.

¶ Cos, *Lango*, insula, Asiæ, versùs oram littoralem cariæ. 70. milliaribus distat ab Halicarnasso, paulò minus a Myndo, cnido autem propior ad 30. milliaria, & 100. milliaribus a Rhodo. Oppidum habet cognomine quod etiam *Lango* dicitur: paruitque olim insula Equitibus Rhodiis; sed a Cursiis occupata, ipsis etiamnum subest.

Cosa, vide cosanum, *Cosano*, seu *Cassano*, colon. & urbs Mag. Græciæ, in calab. citer. episcop. sub Archiep. Rosciano, inde supra 20. mill. pass. in Bor. inter castrovillarium & oram sin. Tarentini 6. mill. à Thurio novem 8.

¶ Cosa, teste Gabriele Barrio, est *Cassano*, urbs regni Neapolitani in calabria, in regione aspera, sub ditione Principis Alsimani, eius Episcopus suffragatur Archiepisc. consentino 6. milliaribus distat ab ora sinus Tarentini in occasum, & totidem a confinio Basilicatæ. Dicitur etiam castanum. Martyrol. Liv. & al.

Cosa altera, urbs Hetroriæ, quæ cossa Strab. Plin. & cossæ Ptol. cosæ verò Virg. lib. 10. Æn.

Quique urbem liquere Cosas, queis tela, sagitta. Ant.

Hæc a murium è terra erumpentium multitudine deleta traditur.

¶ Cosaci, *CosacKs*, Gallis *Cosaques*, populi Poloniæ regni; qui, primum exiisse dicitur ex insula Boristenis fluvij, in cuius etiam ostiis hodie vivunt, Turcis terribiles sub nomine Russorum. Ducem habent proprium, seu capitaneum generalem, sub dominio Regis Poloniæ. Habitant in Volhinia inferiori, quæ aliter Verania dicitur eorumque pars nunc est sub clientela magni Ducis

Mos-

Moscoviæ. Ritus Græcos servant, & nomen habent a voce Ruthenica *Cosac*, quæ significat militem sagum. *Ptol.* Noti foere hisce ultimis temporibus ob frequentes ipsorum rebelliones contra Polonos.

Cosamba, *Saigan*; teste Castal. urbs Indiæ citer. sed diviaat. ad ostium Gaogis occid. ab orientali 80. leuc. Hisp. distans.

Cosanum *Cassano*. urbs episc. mag. Græc. in confin. *Strab.* Lucaniæ, & calabriæ, vide Cosa.

Cosas, *Pissa*, teste Leand. fluv. Hernicorum, in Latio apud Frusinonem decurrens, & in Lirim prolabens. Sed *Cosa* adhuc nominatur, uti ab incolis audivi, ac etiam teste Celso cittad. In Thes. Ling. Lat. apud Fusinum, pro Frusinonem legitur.

Am. Cosedis, vide consedie.

¶ Cosfeldis, *Coesfelde*, urbs germaniæ parva, sed munita, in westphalia, & agro Monasteriensi, ad fontes Borchelii, fluvij; ubi persæpe commoratur Episcopus Monasteriensis, distat a Monasterio 7. leucis, & totidem a confinio Belgij, & Comitatus Zotahaois in ortum.

Cosilinom. Vide consilium.

¶ Costiacum, *Cossiaco*, oppidum Italiæ, in Istria provincia, & sub dominio Austriacorum, quod a germanis *kartschon* dicitur, ad lacom cognominem, qui Arsiam fluviom effundit 2. leucis distat in Boream a Pætina, 3. autem a Vitopoli in occasum.

¶ Coslinum, *Coslin*, urbs est germaniæ, in Ducatu Pomeraniæ ulterioris, & in cassubia tractu, io ditione Electoris Brandeburgici, & antea sub dominio Episcopi caminensi, qui inibi sedem babebat 2. leucis distat a mari Baltico, & 4. a Belgardia in ortum.

¶ Cosmopolis, vide Argous portus. Ibi enim Por-*Leoni.* caccius & Maginus suam cosmopolim finxere, in Ilva insula Italiæ.

Cosobus, qui & cassinvius, & campus Merulæ, *Amselfelde* germanis, & *Cossovvopolie* Sclavis, campus latissimus Pannoniæ, in Hungarie, apud Saum flovium.

Cossa, cossæ Ptol. cosa Ant. cosæ Virg. col. & urbs Hetruriæ, (non Umbriæ, ut in Thes. Ling. Lat.) excisa, apud Urbatellum opp. a portu Herculis 2. mil. pass. circiter distans. Locus adhuc nom. antiq. reti-*Strab.* net, teste Cittadino, licet Leander *Alsidonia* dici velit *Plin.* a Tarquiniis urbe etiam excisa 15. mill. pass. in occ. ab orbe Roma 60.

¶ Cossa, & Cosæ, urbs fuit Hetruriæ, ex cuius ruinis crevit Ansedonia, *Ansodonia* vulgò, quæ a Carolo Magno Imperatore everta, nunc diruta jacet, & in vicum redacta est in agro Senensi, sub dominio magni Ducis Hetruriæ, in maritimo tractu, in colle, prope oram littoralem & ostis pesciæ fluvij. 6. milliaribus distat ab Urbatello in ortum, & paulo minus a porto Herculis 28. a Tarquiniis io occasum, uti 70. a Roma, io confinio ditionis Summi Pontificis.

Plin. Cossetania, reg. Hisp. Tarracon. pop. cosetani Ptol. in catalaunia, quorum metrop. est Tarraco. Reg. *Campo di Tarragona* nominatur.

Ælia. Cossinitus, fluv. Thraciæ, per agrum Abderitaoum in stagnum Bistonium influens.

Cossium, *Bazas*, urbs Aquitaniæ episc. sub Archiep. Auscensi, a Burdigala urbe 10. leucis Auscos versus Vasates Auson. & Vassei Plin. Vide ibi.

Ptol. ¶ Cossium, seu & Cossio, urbs est Galliæ Aquitani-*Auson.* cæ, Vasatum primaria: onde recenti vocabulo dicitur Vasatum, seu Vasatium, *Bazas*. Sedet iuxta amnem *Lavasane* 3. leuc. a Garumna fluvio in austrum, & 12. a Nerano. Ab ea regio adjacens dicitur *le Bazadois*, vasatensis tractus, in vasconia provincia.

Cossyra, Cossura Melæ, & Flacco, cosyra Plin. cosura Strab. cui alibi cossura, & corsura, *Pantalerea*, teste Thoma Faz. ins. maris Africi, una ex pelagiis, inter Siciliam, & Africam, a Lilybęo prom. 180. stad. a clupea opp. Africæ 190. Strabo scribit illam a Melita ins. distare 500. stad. ab ostio Selinuntis fluv. Siciliæ 600. Media est inter Lilybœum Siciliæ, & Hermæam Africæ prom. 80. mill. pass. utrinque distans. Mem. illius Ovid. lib. 3. fast.

Fertilis est Melite sterili vicina Cosyræ.

¶ Cossyra, *Pantalarée*, ins. est Africæ, in mari Mediterraneo, versùs Hermææ promontoriam, a quo distat 45. milliaribus in ortum, à Sicilia autem 90. in austrum circuitus est 25. mill. passuom circiter. Urbeculam habet & castrum, cum porto satis tuto. Pendet in pręsenti a Sicilia, cum alias fuerit sub dominio Regis Tunetani.

Cosyrus, ins. Siciliæ, iuxta ostium Selinuntis fluv. ubi nonc tres parvæ insulæ conspiciuntur, *Tre Fontane* dictæ.

Cotæna, *Cotena* adhuc ex tab. rec. opp. Armeniæ minoris, in conf. Cappadociæ. *Cic. Front.*

¶ Cothusium, *Cothus*, oppidom germaniæ, in Lusatia inferiori provincia, ad Suevum seu Spreham fluvium, sub dominio Electoris Brandeburgici, dicitur aliter *Corvvitz*, estque ferè medium inter Dresdaio & Francofurtum ad Oderam,

Cotes, *Esparto* Marmol. & *Spartel's* Castal. opp. & prom. Maurit. Tingit. apud fretum Herculeum, paulò extra columnas, Ampelusiæ prom. vicinum, Cottes Ptol. qood *Cabo Esparto* Hispanis, & al. *Capo Spartello* nominatur. In Thes. Ling. Lat. nunc Tingi esse dicitur; cum diversa sint loca apud omnes.

¶ Cotes promontorium est Africæ, in Mauritania Tingitana, nunc *Cap Spartel* dictum, Hispaniæ obversum & iuxta Fretum Herculeum, 5. leucis Hispanicis a Tingi in occasum, prope Oceanum Atlanticum, ubi major est Freti latitudo. *Strab. Mel. Ptol.*

Cothon, sive cathon, uti alii legunt, ins. parva sin. Lacunici, apud Cytheram insulam.

Cotia, sylva Gall. apud Compendium opp. iuxta Isaram, sive fluvium. *Strab. Ptol.*

Cotia sylva *la Forest de Villers Coverez* nonc dicitur a Villerio castro superbo illic excitato, estque inter crespiacum Valesium & Suesiones, seu in valesio tractu, & versùs Firmitatem Milonis. Sed aliquot leucis distat a compendio & ab Oesia fluvio, Bitrrio teste. Lubinus tamen & quidam alii ex scriptis Gregorii Toronensis credunt Cotiam sylvam esse io eo tractu ubi nunc vicus *Soise*, ad Aaonam fluvium, ubi influit in Oesiam, prope compendium. *Plin. Pal. & al.*

Cotiæ Alpes, vide Cottiæ.

Cotilæ lacus apud Festum. Vide Cutiliæ.

Cotoneum, *Codogne*, opp. Insubriæ amplum, licet sine mœnibus in agro Laudensi, inter Laudem Pompeiam 13. & Placentiam 7. mill. pass. soli ubertate præditum.

¶ Cotoneum, *Codogno*, situm est in Ducatu Mediolanensi & in limite agri Placentini; gaudetque titulo Comitatus Trivultinorum. *Liv. Ant. & al.*

Cottiæ Alpes, *Moncenis* Leandro, & *Mont Genebre* Iovio, montes excelsi, inter Galliam & Italiam divortia facientes, ac Taurinos ab Allobrogibus, seu a Delphinatu potius separantes. Has P. Diac. Dertnoam, & Bobium usque extendit, partemqoe illas Apennini facit. Has Thes. Ling. Lat. cum Graiis & Pœninis confundit; cùm manifestò sint diversæ.

¶ Cottiæ Alpes, seo Alpes Cottiæ, montes sunt excelsi, Delphinatum a Pedemontio separantes. Extenduntur a monte Vesulo ad montem Cenisium. Harum præcipui montes sunt Genebra, *le mont Genevre*, Ceoisius *le mont Cenis*, Vesulus, *le mont Viso*, habentque, ad austrum Alpes maritimas, & ad Boream Alpes Graias. *Strab.* Sed longe distat a Deatona & Bobio in occasum.

Cottiæ, *Cozzo* pag. Insub. in agro Ticinensi, Candiæ opp. vicinos, a Ticino 28. mill. pass. distans, Casalensem orb. versùs, inde vix 10. mill.

¶ Cotitæ, *Cozzo*, pagus est Ducatus Mediolanensis, in agro vigevanensi 2. mill. distans a Sessia fluvio, & a confinio Montisferrati. Dicitur etiam Cutiæ quibusdam.

Cottiara, *Cochin*, teste Cast. urbs Indiæ citer. regia, in ora littorali, Lusit. subiecta, a Cory prom. Australi 26. leuc. Hisp. in Bor. Goam versùs. Aliis est *Calecut*; urbs ejusd. oræ regia Lusitanisque vectigalis, prædicta Borealior, media ferè inter Goam regiam Lusitanorum, & Cory prom. quasi 60. leuc. utrinque recedens.

¶ Cottiaria, urbs Indiæ citerioris, in ora, nunc forsan *Travancor*, ut videre est ex positione Ptolemæi. Distat 27. leucis Hispanicis io austrum a Cocino urbe, quæ alias Colchi dicta, et via 10. leuc. similibus a promontorio *Cory* seu Comorino in Boream, longius aotem a Calesiuto in meridiem.

Cotuantij, pop. Rhætiæ, quorum tractus *kotting*, teste Laz. nominatur; licet alibi eos *kotobavv* dici etiam putet. *Plin.*

* Cotyæum. *Cotaye*, teste Leuncl. *Cote* Turcis, *Ptol.* urbs Phygiæ, in Galatiæ conf. archiep. et regionis primaria apud montis Olympi radices, quasi ex adverso Pruse urbi Bithyniæ, a Nicea 40. mill. pass. in Eu-

rum Iulinpolim versùs distans, sedes Præfecti (* manuscr. Scl.)

¶ Coryæum, nunc *Cataige* seu *Chintaie*, urbs Asiæ minoris, in Phrygia magna, et Bithyniæ confinio, longè autem a galaria, nunc ea primis torius regionis, et sedea Præfecti Turcarum. Distat 65 milliaribus a Prusa in orrum, et 70. Ab Adramytu.

Strab. Cotylum, seu Cotylus, muns Phrygiæ minoris parvus, instar collis, ab Idæ montis iugo 120. stad. distans ex quo Granicus, Æsapus, et Scamander effluunt, a Scepsi 15 mill. past. distans.

Cotynusa, vel Conniousa ins. vide gades.

Dionys. Xenop. Cotyora, Cotyorum Plin. quæ et cytorum, *Castelle*, reile Nig. urbs Paphlagoniæ marit. in ors maris Euxini, in Bithyniæ conf. inter Amastrim orb. ad occasum et caraben prom. ad ort. ab eo 55. mill. pass. in occ. Tium versùs 48. Ibi mons cytorus, vide eytorum.

¶ Covalia, *kile*, provincia Scotiæ meridiunalis, inter carrictam, cuninphamiam, et cludesdaliam provincias, ubi Aerea urbs primaria, merçibus affluens, et cum portu sar commodo.

¶ Coubela, *Coobles*, ara Asiæ, in India orientali, et in insula Amboina, una ex Moluccia, in dirione Hollandorum.

¶ Coucum, *Couce*, regnum parvum Africæ, in Barbaria regione, eum urbe cognomine, intra montes, et In mediterraneis, 60. circiter milliaribus ab ors maris Africi, et inter regna Algerii et Bugiæ.

¶ Coveliacæ, locus Vindeliciæ, vulgo *kochel*, in Bavaria superiori, non longè ab Isaro fluvio, Cluverio teste, 8. leucis germanicis distar a Monaceio in meridiem, et 6. a Schonga in orrum.

Lib. Door. Covenrria, *Coventry*, urbs Britanniæ sive Albionis (vide Conventria) media inter Herefordiam et Lincolniam ad 50. mill. a Tigornia 20. Londinum versùs.

¶ Covenrria, *Coventry* et *Coventre*, urbs Angliæ, et in comitatu Warcicensi. 6. milliaribus Anglicis a varvicu in Boream. Dicitur melius convenrria, vide ibi.

¶ Coulanum, *Coulan*, urbs Indiæ citerioris, in ora Malabaris, ubi alias forsan Elancorum. Regem habet proprium, cui subest etiam regnum Travancoris in illo tractu. Ibi arx et emporium celebre, cum portu, 18. leucis Hispanicis infra cocinum in meridiem, et 24. a comorinu promontorio in Boream.

Ptol. Counos, *Canvey*, teste Camd. licet al. *Shepey* ins. Albionis Toliapi ins. proxima, contra Thamisis fluv. ostia, a Londino regia Angliæ supra 50. mill. in ortum.

¶ Counos, seu et convenos ut vult cadeuua, insula est *Canvey* dicta, in provincia Essexia, ad Tamesis æstuarium in Boream, ubi pars Trinobantum alias. Vix 20. milliaribus Anglicis distar a Londino in ortum, et 7. a Roffa seu Rocestria in Boream.

¶ Covordia, *Coeforden*, oppidum Belgij permunitum in Transisalania provincia, caput Drantiæ tractus, in dominio Batavorum. Alias varias caperrum est vicea, Situm est prope paludes, in confinio westphaliæ, et ditionis Monasteriensis, 23. leucis a Groninga in austrum 11. ab Oldesalia in Boream, et totidem a Zuvolia in ortum.

¶ Covnna, *kowno*, urbs Poloniæ in Lithuaniæ Ducatu, ad fluvium chronum, ubi recipit Viliam, in confinio Samogitiæ, et in palatinatu Trocensi, 8. leucis distat a Troca, er 13 a Vilna in occasum.

Crasira, *la Marana*, et *Maranella*, teste Luca Peto, fluviolus territorii Romani, non longè ab urbe decurrens.

Cic. Front. ¶ Crabra, seu Aqua crabra, vulgò *la Marrana* dicitur. Oritur in Latio ex agro Tusculano paulò supra criptam Ferraram, er postea in duo brachia partitur. Pars major in Anienem se exonerat, via 2. milliaribus a Roma: pars minor per urbem Romam labitur, er ibi in Tiberim se exonerat.

Script. Polon. Cracovia, quasi Gracchopolia a Graccho conditure, *Cracovv*, urbs germ. Poloniæ regia, amplissima, ad Vistulam fluv. tribus urbibus constans, episc. sub Archiepisc. Gnesnensi, a Praga Bohemiæ 48. leuc. in ort. a vienna 44. in Boream.

¶ Cracovia, regni Poloniæ caput, novem leucis distar a confinio Silesiæ in ortum, 11. a confinio Hungariæ In Boream, 44 a vienna in cæciam, 36. ab Urarislavia, 23. a Sandomiria in occasum, er 40. a varsaviam, in austrum, gaudet arce permunita; estque in ea parte Poloniæ quæ proprie Major Pulonia dicitur.

Cragus mons Lycie, in ora, ubi et chimera mons ignivomus, & unde Taurus maximua Asiæ mons usque Seras eatremos pop. ad ortum perductua initium sumit, cui mons oppositus Antieragus onminatur, apud Limyrum fluv. & Andriacam urbem, *Monte di Gorante*, inter alia nomina, dictus. Ei Pinara, olim maxima, urbs subiacer. De quo Ovid. lib. 9. Metam. *Strab. Mel. Ptol.*

Jam Cragon, & Lymiron, Xantique reliquerat undas

Vide Chimæra, & Taurus.

Crambuta *Grambusa* adhuc dicta ex rab. recent. ins. Ciliciæ, apud Corycum prom. & Calycadni fluvij ostia. *Strab. Ptol.*

¶ Cranganora, *Cranganor*, urbs Asiæ, in India citeriori, regionis cognominia capur, cum portu in ora Malabarica, 25. milliaribus à Cochino Calecutum versùs, in dominio Hollandorum. Ibi persæpe commoratur Archiepiscopus Angamalæ.

Cranon, Crannon Liv. *Ceros*, teste Bellonio, urbs Thessaliæ, in Macedoniæ conf. à Cratone 100. stad. distans. *Plin. Val. & al.*

¶ Cranostavia, *Kranostavv*, orbs Poloniæ parva, sed munita, in Russia nigra, ad amnem *Wiepra*, ubi stagnum efficit. Eò translata est sedes episcopalis Chelmensis, Distar a Chelma 5. leucis, & toridem a Lublino.

Crastus opp. fuit Siciliæ, apud Sybarim, parria Epicharmi; ea quo intelligitur Stephanum hic nomine Siciliæ magnam Græciam intelligere, cum Sybaria ibi sit, non in Sicilia.

Crateis, *Fiumara de Moro*, fluv. Brutiorum, in Calabria ulteriore, in Scyllam apud Scyllæum opp. eaiens. Sic à Cænide opp. (*Fiumara de Moro* etiam dictu) quod alluit, nominarus. Ejus mem. Virg. in Ciri; scribitur enim & cum diphtongo. *Plin.*

Ipsi seu Lamia mater sit, sive Crataís.

Crater, *Golfo di Napoli*, sinua Campaniæ, inter Misenum & prom. Minerve conclusus, qui & sin. Puteolanua nominatua, in cujus intimo recessu Neapolis est De quo lib. 3. itin. *Strab.*

Tandem ad Craterem fessi devenimus, unde &c.

Crathis, *Cratti* fluv. Calabriæ, in Brutiis ortus; & per eos & magnam Græciam fluens in sinum Tarentinum, apud Thurios desinens; per agrum enim consentinum & Thurinum decurrit. Cujus aquæ multis morborum generibua prosunt, & hominum capillos molles candidosque efficiunt, sicuti aquæ Sybaris fluv. proximi crispos & duriores, Ortel. Crathim cum Crataei confundit, non absque manifesto errore. De Crathi & Sybari Ovid. lib. 15. Metam. *Strab. Plin. Theor.*

Crathis, & hinc Sybaris vestris conterminus oris,
Electro similes faciunt auroque capillos.

¶ Crathis, seu Cratis fluvius, vulgò *Crate*, Magino teste, fluvius est Calabriæ citerioris, in regnu Neapolitano. Consentiam rigat, & prope Bisinianum labitur. Hinc auctus fluvius Busento, Turbido, Corili, & aliquot aliis minoribus, in sinum Tarentinum se exonerat.

Crathis etiam, fluv. Peloponnesi, per Achajam fluens & mons Arcadiæ, ex quo amnis hic profluit, ac in sinum Corinthiacum juxta Ægas opp. influit. *Strab. Pausf.*

Craria, urbs Bithyniæ. Vide Flaviopolis.

Craton, mona Siciliæ, qui & Nebrodes, Vide ibi. *Ptol.*

¶ Cratumnum, *Craon*, urbecula Galliæ, in provincia Andegavensi, prælio suo memorabilis. Sita est ad amnem Oudonem, in limire Britanniæ minoris & Cenomanensis provinciæ, 10. leucis ab Andegavo in Boream. *Ptol.*

Craugiæ, insulæ duæ parvæ, seu veriùs scopuli, Peloponnesi, in ora orientali apud Spiræum prom. & apud Epidaurum urbem Argiæ reg. *Plin.*

Cresennæ, Scritifini Procop. Scritufinni P. Diac. *Scricfinner*, pop. Scandinaviæ Boreales; quorum reg. *Scricfinia* Lat. etiam nominarur. *Jorn.*

Crema, urbs Cænumanorum, in Gallia Transpadana se in Insubrum conf. episc. recens sub Archiep. Bononiensi, Laudi Pompejæ finitima, inde 10. mill. pass. Brixiam versùs distans, urbs Venetorum munitissima. *Script. Ital.*

¶ Crema, vulgò etiam *Crema* dicta, alluitur Serio fluvio; estque caput Cremensis agri, *Cremasco*, sub dominio Reipublicæ Venetæ, cum ulim fuerit Ducum Mediolanensium. Urbs ipsa distat à Cremona 24. milliaribus in occasum, & totidem circiter à Brescia distat.

Creme urbs fuit Ponti. Unde apud Steph. nom. gent. Cremesius.

¶ Cremenecum, *Kremieniec*, urbs Poloniæ, il Volhinia superiori, in colle, ad amnem *Ikuam*, 8. leucis a Lu-

ceo-

cebria in austrum, versùs Russiam nigram. Malè habita fuit a Tartaris hisce temporibus.

Liv. Halic. Cremera, fluv Tusciæ, cum pago castrove parvo cognomine, in Tiberim (ex lacu apud Baccanas ortus) influens, ab urbe Roma 5. mill. pass. ut aliquibus videtur; sed cùm cremeram castrum adluat in finibus Veientum, nomenque retineat antiquum, longiùs ab urbe in Tiberim labitur. Fabiorum cæde, et nulla alia re memorabilis. De quo Ovid. lib. 2. fast.

Ut celeri passu Cremeram tetigere rapacem.

Cremera nunc *la Varca* seu *la Valca* dicitur; estque rivus parvus, qui in Tiberim fluvium se exonerat 5. milliaribus supra Romam, prope vicum *la Valca* dictum, ex adverso castri Jubilei. Dicitur etiam *Baccano* a quibusdam.

Polib. Plin. & al. Cremona, col. et urbs antiqua Cenomanorum episc. sub Archiep. Mediolanensi, ac in Duc. Mediolanensi, apud Padum fluv. urbs ampla et bellicosa, media inter Ticicum ad occ. & Mantuam ad ort. 40. mill. pass. a Mediolano 30. Placentiæ propior, inde 18. Brixiam versùs 30. anno ab orbe condito 3905. urbis verò Romæ 545. ædificata, & col. Rom. effecta sub T. Sempron. et Cornelio, Conss. eversa an. 283. a sua conditione, cujus mem. Virg. in Bucol.

Mantua, væ misera nimium vicina Cremona.

Est & Cremona opp. carnorum, vulgò *Cermons*, Noreiæ ubi proximum.

Proco. Cremone, *Grone*, teste Laz. opp. Illyrici, apud Salonas urb. excisam.

¶ Crepa, *Crempen*, urbecula munita Daniæ regni, in Hollatiæ Ducatu et Stormaria regione, prope Storam fluvium, et vix uno milliari Germanico ab Albi fluvio, & paulò amplius a Glustadio, sub dominio Regis Daniæ.

Scrip. Germ. Cremsa, et Cremisium, *Krems*, urbs Austriæ, ad Danubium, ubi ponte trajicitur, apud Medelicum urb. inde 2. leuc. Viennam versùs 11. De ea lib. 5. itin.

Provehimur Steinum, quo Cremsa jungitur urbi,
Istrum per medium pons ubi prabet iter.

Ovid. Cremyon, opp. Peloponnensi, in agro corinthiaco, ubi Theseus suem ingentem occidit, vide cromyon.

¶ Creolium, *Creil*, urbecula Galliæ, in *Valesia* regione ad Oesiam fluvium, cum ponte, vix 2. leucis a Silvanecto, & 5. a Claromontio in austrum, prope tractum Bellovacensem.

Polb. Creonium opp. fuit Maced. apud Lychnidum lacum & urbem.

¶ Crepacorium, *Crevacore*, oppidulum Italiæ sat munitum, in Vercellensi agro, & sub dominio Principis Masserani, cum arce.

¶ Crepiacum, *Crespy*, oppidum Galliæ, Valesiæ regionis primarium in provincia Insulæ Franciæ. 13. leucis distat a Lutetia in Cæciam, 7 a Meldis in Boream, & 5 a compendio in meridiem.

Ptol. Creipa, Crexa Plin. *Cherso* ins. maris Hadriatici, una Absyrtidum, Absoro juncta ponte, Liburniæ adjacens.

Ptol. Creia, Cressa Plin. *Ponte Malfatan* Soph. opp. Cariæ (non Paphlagoniæ, ut in Thes. Ling. Latin.) marit. contra Rhodum ins. inde 20. mill. pass. in merid. recentem, inter Lorymam ad occ. et Phuscam ad ortum.

¶ Cresentium, *Crescentino*, oppidulum Italiæ, in Pedemontio, aliasque munitum, prope Padum fluvium, & è regione Verrocæ, 20 milliaribus infra Taurinum.

Scrip. Gall. Cresciacum, *Cressy*, oppidum Gall. Belg. in Picardia, inter Suessiones, et Laudunum ad 5. mill. Gall, ubi Galli ab Anglis ad 13. mill. cæsi.

¶ Cressiacum, *Cressy sur Serre*, oppidum est Picardiæ, in Tirascia regione, ad Serram amnem, 2. leucis à Lauduno in Boream, et 3. à Fara in ortum; non autem inter Suessiones & Laudunum, neque ibi Franci alias ab Anglis victi, sed in alio vico, Cressiaco dicto, *Cressy*, in Pontivio tractu Picardiæ, mediæ inter Abbavillam, & Hedinum, sub Philippo Valesio anno 1346.

¶ Cressiacum, *Cressy*, oppidum Galliæ, in Bria regione, ad Morinum amnem, Via 3. leucis distat a Meldis in austrum, et 4. a Latiniaco.

Cressæa, teste Herodoto regio parva Macedoniæ est, sinui Thermaico et Pallenæ proxima.

¶ Crestidium, et Grestum, *le Crest*, urbs Galliæ, ad amnem cognominem in Delphinatu et agro Valentino, 5. leucis distat a Valentia, et totidem a Montilio Audomari, 6. autem a Dia in occasum. Dicitur aliter Crista Arnaldi.

Strab. Plin. & al. Creta, à Crete Rege dicta, *Candia*, ins. maris cretici maxima; multis, teste Sol, nominibus appellata, Aeria, Curetis, Hecatompolis, Marcaros, & Macaronesos. Longa 270. mil. pass. lata 50. a Sicilia 562. in ort. à Malea prom. Peloponnesi 80. à Phycunte prom. Cyrenes 225. in Bor. Venetis, quamvis ab eis remotissima, paret. Nullum animal noxium præter phalangium auctore Plin. gignit. Caret & cervis, apris, & erinaceis, fruti Africa cervis & ursis, & Arabia suibus. Urbes olim claræ Gnossus, & Gortyna: inde Cydon, Lyctos, Lycastos, Phæstos, Dictynna. Nunc Matium primaria, Cydon, & Rhitymna. Urbes 12. habuit episcopales, ex quibus manent, præter tres memoratas, Milopotamos, Cytæum, Chersonesus. A centum urbibus olim Hecatompolis dicta. De ea Virg. lib. 3. Æn.

Creta Jovis magni medio jacet insula ponto.

Ejus etiam mem. Luc. lib. 3.

Jam dilecta Jovi centenis venit in arma.
Creta vetus populis, Gnossasque agitare pharetras.

Hinc Cretæus, & Cretensis nom. gent. & Creticus. Pop. Cretes apud Poetas, qui & Cres habent in numero singulari.

Phœbo gratissima dona
Cres tulit.

Cretani apud Plaut. in Curcul. & Cretenses. Cressius & Cressus nom. gent. apud Poetas, idem quod Cretæus & Creteotis: Virg. lib. 8. Æn.

-Tu Cressia mactas
Prodigia.

Cretenses tanquam perfidi habiti sunt, locumque adagio dedere, ut quoties improbum cum improbo agere videmus, dici soleat, *Cretensis cùm Cretensi*, vel *Cretensis cum Ægineta*. Unde illud, *Cum Cretensi Cretiza* simile illi, *Cum Care Cariza*, apud Plutarch. in Lysandro, & apud Diogen. non absimile ei, quod dicimus *Cum vulpe vulpizandum*, hoc est; mendaciis cum mendacibus utendum, &c.

¶ Creta, insula maris Mediterranei, nunc Candia, Gallis *Candie*, Olim Constantinopolitanis Imperatoribus paruit, ex quibus Balduinus Flandriæ Comes eam dedit Marchioni Montisferrati. Ab isto vendita est Venetis anno 1194. magno auri pretio; quorumque hodiè imperium agnoscit ea parte. Sed ab anno 1645. à Turcis bello tanta, ipsis paret pro majori parte; Venetis ægrè Candiam metropolim & aliquot fortalia littoralia servantibus.

Urbes Cretæ hujus temporis:

Agium, cujus sedes Cydoniensi juncta est,	Lappa.
Arcadia,	Ledrensis urbs. Vide Matium.
Camera, (*Camera*.)	* Matium, quæ Ledrensis orbs, (*Candia*.)
(Castrum vetus, *Paleocastro*,	Milopotamos, olim Pantomatrium, (*Milopotamo*.)
Chersonesus, (*Spignalonga*.	* Rhitymna, (*Retimo*.)
Cisamus, (*Cisamopoli*.)	Subrita.
* Cydon, (*la Canea*.)	(Suda arx, *la Suda*.)
Cytæum, (*Sitia*.	
Hierapetra, (*Gierapetra*.)	

Pagi potius sunt, exceptis tribus asterismo signatis. Interiere Gnosos, Gortyna, & aliæ complures.

¶ Crevantium, *Crevant*, oppidum Galliæ tepidum, in Burgundiæ Ducatu & Antissiodorensi tractu, ad Icaunam fluvium, 4. leucis supra Antissiodorum. Ibi acriter pugnatum fuit inter Gallos & Anglos anno 1423.

Creusa, Creusia Strab. Creusis Steph. *Livadia*, teste Nig. opp. & navale Thespiensium, in Bœotia; sic dicta a Creusa filia Creontis Corinthiorum Regis Cujus mem. Ovid. in epist. Medeæ Jasoni. *Liv. Ptol.*

Quam tibi tum longè regnum dotale Creusa;

Est autem in conf. Locrensium.

¶ Creusa oppidum est Bœotiæ, in ora littorali sinus Corinthiaci, in confinio Megaridis, 20. milliaribus circiter distat à Thespiis in austrum, & 30. a Megara in occasum, inter Bulim & Ægirusam.

Crexa. Vide Crepsa.

¶ Crimæa, quæ Tartaria minor dicitur, *la petite Tartarie*, sic nominatur ab urbe *krim*. in Taurica Chersoneso. Aliter dicitur *Tartarie du Crim*, seu & *Crimski* ab accolis; continetque totam Tauricam. Chersonesum Ibi urbes præcipuæ Theodosia, Chersonesus, Crimæa, Precopla, & Baciasaraum. Dicitur ab aliis regio Tartaniæ Præcopensis: estque partim sub dominio Turcarum versùs meridiem, partimque ipsis tributaria. *Plin.*

¶ Crimæa, *Xrim*, urbs est Tauricæ Chersonesi seu Tartariæ minoris, quæ totius Tartariæ minoris præcipua creditur.

Strab. Steph. Crimisa, Crimissa Lycoph *lo Ciro*, teste Barrio, opp. Oenotriorum, in magna Græcia, in ora Calabriæ inter Crotonem & Thuros, à Crotone 16. mill. pass. in Bor. Ibi etiam Crimissa fluv. juxta opp. decurrens; qui vulgò, teste eodem Barrio, *Fiumica* nominatur. Inde Crimissæus apud Strab.

¶ Crimisa, oppidum alias magnæ Græciæ, nunc vicus *lo Ziro* dictus, in ora Calabriæ citerioris. 45. milliaribus distat à Thuriis, 10. a Cariathi in austrum, & 6. a Strongylo in Boream. Ei adjacet ad duo milliaria promontorium Crimissa dictum, *Capo dell' Alice*, in sinum Tarentinum excurrens, 4. milliaribus a Japigio promontorio in occasum; estque etiam in illo tractu Crimisus amnis *Fiumica*, qui in sinum supradictum se exonerat aliquot milliaribus à Crimisa.

Diod. Pinta Crinisus, Crinissus Thucyd. & Æm. Probo, *Fiume di S. Bartolomeo*, ac etiam *Freddo*, teste Far. fluv. Siciliæ, per oram occid. & Boream apud Segestam urb. excisam, & Segestanum emptor. fluens. Hic Græci Timoleonte Duce insignem de Carthaginensibus victoriam reportarunt. Crinisi mem. Virg. lib. 5. Æn.

Troja Criniso conceptum flumine mater
Quem genuit.

¶ Crinisus, seu & melius, Crimisus, fluvius Siciliæ, in parte occidentali insulæ, & in valle Mazare, nunc *Belici destro*, teste Cluverio. Oritur circiter 25. milliaribus à Panormo in meridiem; & aliquot auctus fluviis, in mare Africum se exonerat in ora littorali insulæ, inter Mazaram & Saccam. Fluvius autem S. Bartholomæi nunc dictus alias fuit Scamander.

Lycop. Crissa *Rocha d' Angitola*, sic à fluv. Angitula, teste Bar. opp. Brutiorum, in Calabria ulteriore, inter Hipponium 5. & Laconiam 3. mill. pass.

Strab. Ptol. Crissa, vel Crisa, *Claveos* ex tab. recent. opp. Phocidis, ad sinum Corinthiacum, qui ex eo ibi Crissæus nominatur, inter Cirrham & Anticirrham oppida propinqua, à Thermopylis ad sin. Occ. 62. mill. pass. in austrum recedens. Nomen habet a conditore, id est à Crisso filio Phoci.

Ptol. Cirthea, *Critia* etiam volgò, teste Nigro, opp. Chersonesi Thraciæ, in mediterr. apud Madytum urbem, à Cardia 80. stadiis distans.

Mel. Ptol. Plin. Criumetopon, id est, frons arietis prom. geminum Unum Cretæ, in ora australi, ubi occid. desinit, *Capo S. Iani* Nigro, *Capo Leone* Pineto, a Phycunte prom. Cyrenes 125. mill. pass. in Bor. Nigro subscribo. Alterum Tauricæ Chersonesi, in ora meridionali, Carambi prom. Paphlagoniæ oppositum, ab eo 150. mill. pass. distans, inter Cherronesum urbem ad occ. 43. & Theodosiam in ort. 122. teste Plinio.

¶ Criumetopon, Cretæ promontorium, nunc *Capo Crio* dicitur, ut didici ex ultimis relationibus. Ei adjacet vicus, *S. Gio: de Capo Crio* dictus; sicque forsan convenit Nigro. 40. milliaribus distat à Cydonia in austrum.

¶ Criometopon, alterum Tauricæ Chersonesi promontorium, in Pontum Euxinum excurrens. Nunc *Inkermen* dicitur, Sanfone teste. Distat centum ferme milliaribus à Theodosia, & 120. à Carcina urbe in austrum.

Pauf. Crius, fluv. Achajæ Peloponnesiacæ, ex montibus supra Pellenem oriens, & sese in sinum Corinthiacum apud Ægyras exonerans.

Ant. Crixia, *Croferra*, & *Crofera*, pag. Liguriæ, inter Aquas Statiellas urb. Mont. Ferrati, & Albingaunum urb. oræ Liguslicæ occurrens, teste Siml. ab Aquis 20. mill. pass.

¶ Crixia, oppidulum Italiæ, in Liguria, nunc pagus Montisferrati, *Cesseria* dictus, prope fontes Bormiæ minoris fluvii, & ad radices Apennini, in confinio ditionis Genuensis. 2. milliaribus à Millesiino, & 10. à Savona in Boream distat.

¶ Croatia, veteribus Liburnia, nunc *la Croace* & *Croasie*, cujus populi a Germanis *Krabatten* dicuntur, provincia est antiqui regni Hungariæ, seu verius Sclavoniæ. Dividitur in Austriacam & Turcicam. Turcicæ præcipua est Vihitza, Austriacæ Fanum S. Viti. Alias Croatiæ, seu regnum Croatorum, extendebatur a flumine Dravo usque ad mare Dalmaticum, dividebaturque in tres partes. Prima Croatia Savia sive Interamnensis dicta, inter flumina Dravum, Savum, & Danubium, aliquando etiam Græco dicta, ut Nicætas scribit, id est, Francorum regio, nunc Sclavonia. Secunda inter fluvios Savum & Bosnam, & inter montes Bebium & Albium, quæ Croatiæ nomen retinet. Tertia maritima, intra montes prædictos & mare Hadriaticum, quæ nunc in Dalmatia includitur, teste Joanne Lucio.

Croca pro Cracovia à Poetis Polonis usurpatur, ut lib. 7. itin. *Steph. Polon.*

Pandit, & celsis ubi Croca tellis
Regia surgit.

Crociatonon, vel Crociatonum, Caracotinum Anton. teste Welsero, opp. Gall. Celt. in Normannia, seu in Perticensi Com. *Chydover* vulgò, teste Cœnali. Crociatunon verò Ptol. opp. est Venelorum, in ora littorali, Caracotinum Ant. in ora à Juliobona 20. mill. pass. in occ. ex itin. *Ptol.*

¶ Crociatonon, seu Crociatonum, oppidum fuit Unellorum, nunc forsan *Carentan*, oppidum Normanniæ, in Constantiensi territorio, ut Sansoni & Brietio placet. Vide Carentonium. Distat à Bajocis 11. leucis in occasum.

¶ Crociliacum, *le Croisil*, oppidulum in Galliæ, in Britannia superiori, cum portu capaci & tuto, prope Guerandam urbem & ostia Ligeris fluvii, 6. leucis a Venetiis in meridiem.

Crocolana, quæ & alibi Crorolana legitur, *Ancaster* teste Camp. opp. Albionis; in territorio Lincolniensi. *Ant.*

Crocodilopolis, seu Crocodilorum urbs Ægypti super. sive Thebaidis, ad Nilum, inter Lycopolim & Ptolemaidem Hermii. Fuit & opp. Phœnicis, in Palæstinæ conf. apud Carmelum mont. & prom. plin. lib. 5. cap. 15. *Strab. Ptol.*

Crocodilus, mons & prom. Ciliciæ *Caibe* incolis, teste Nig. dictus. De eo Plin. lib. 5. cap. 27. *Plin.*

Croja, olim Eribœa, urbs Macedoniæ, Albaniæ quondam regia, episc. sub Archiep. Dyrrhachino, inde 50. mill. pass. distans. Vide Eribœa. *Prom. Rom.*

Croja, olim Antigonia, seu ut alii malunt, Eriboea Albaniæ caput. Sedet juxta Litanam fluvium. Cruam vocat Calcondylos, *Croie* Gallis *Croia* Italis. Erat antea permunita, in qua Georgius Castriotus dictus Scanderbegus Turcarum potentiam retudit. Sed post ejus obitum à Turcis capta; ipsis etiamnum subest cum toto tractu. Via 35. milliaribus distat à Dirrachio, & 25. ab ora proximiori maris Adriatici in ortum.

¶ Cromartium, *Cromarty*, oppidum Scotiæ Borealis, in Rossia provincia cum portu commodo & sinu cognomine, Distat. 6. milliaribus a Chanorico, & 8. à Duorodono.

* Crommyum, *Cornacchiotto* Mercat. seu *Capo Cornacchetto* al. prom. Cypri, in ora Boreali, inter Lapithum & Solos, ab Anemurio prom. & urbe Ciliciæ 4. mill. pass. in austrum distans. Ibi opp. sive pag. ejusdem nominis. (* man. Seld habet mediam syllab. cum *i*. *Strab. Cic. Ptol.*

¶ Commyum, promontorium Cypri, distat 64. milliaribus in austrum ab Anemurio promontorio Ciliciæ, 50. autem a proximiori littore ejusdem regionis.

Cromna, Crummum Xenoph. opp. fuit Peloponnesi, apud Megalopolim urbem Arcadiæ. Est & opp. Paphlag. littorale Cytoro finitimum: de quo Val. Flac. lib. 5. *Steph.*

¶ Mox etiam Cromnam, atque jugo pallente Cytoron. Comana *nunc*, *teste Olivario*.

¶ Cromna urbecula fuit Asiæ minoris, in Bithyni & in confinio Paphlagoniæ, via 10. milliaribus a Cytoro in occasum Sesamum versus, teste Petro a Via.

Cromnyon, & Crommyon, Cromyon Ovid. locus erat Atticæ, sive ager illius: de quo Ovid. lib. 7. Metam. *Strab. Pauf.*

Quodque suum securus arat Cremyona colonus.

Ubi alii Cremyona legunt, & opp. Peloponnesi fuisse ajunt, apud Corinthum, ubi Theseus ingentem suem agros vastantem interfecit, ut Ovid. supra narrat.

Cronium, *Grevenos*, teste Nig. mons Peloponnesi, prius Cruros Plutarchæ, cum urbe cognomine in Elide. *Ptol.*

Cronium quod & Saturnium, Sarmaticum Ovid. & Ptol. Scythicum Melæ, mare Asiam ad septentriones alluens, *Orph. Diony*

alluens, *Crabasaf*, teste Cast. dictum. Sed apud Plinium Croonium est mare glaciale ultra Thulen ins.

¶ Cronium, seu Chronium mare, pars Oceani septentrionalis, inter Rubeam promontorium & Scythiam veram, & fluvium Paropamisum, ex Plinii mente; estque etiam pars maris Concreti seu Glacialis, supra Asiam. Nunc autem Petzoricum mare, *de Pezzoroke*, seu Tranquillum, *Nouren more* vulgò dicitur.

¶ Cronus, *Niemen*, fluvius Poloniæ, in Lithuaniæ Ducatu. Vide Chronios fluvius.

¶ Crosna, *Crosno*, urbs Poloniæ, in Rossia nigra, in Castellania Premistiensi, juxta fluvios Iasioldam & Vislocam, versùs Carpathos montes, in confinio Poloniæ majoris. Ab aliis *Crosno* dicitur.

¶ Crossa, *Crossen*, urbs Germaniæ, in Silesia provincia, Ducatus cognominis caput, in ditione Electoris Brandeburgici a multis annis, juxta Oderam fluvium sedet, ubi recipit Boberam, 5. leucis supra Francofurtum in austrum, & totidem infra Sagsnum in Boream, 3. autem à Guba Arcem habet elegantem & forum amplissimum.

Plin. Crotalus, fluv. mag. Græciæ, in Calabria ulter, ex Apennino monte in sinum Scyllaceum apud Scylletium urb. influens, *Coraci* incolis, teste Barrio, dictus, navigabilis.

¶ Crotalus fluvius, seu Corax, *Corace*, in sinum Scyllaceum, se exonerat 4. milliaribus à Scyllatio in Boream oriturque ex Apennino monte, in confinio Calabriæ citerioris. Sed Scylletium non rigat.

Strab. Plin. Croton, Croto Cic. Liv. *Crotone*, urbs magnæ Græciæ, in ora Calabriæ ulterioris, apud Lacinium prom. ab eo 12. mill. pass. in Bor. recedens, olim potentissima, quæ cum Rheginis, Locrensibus, Thurinis & Tarentinis maximè effulsit. episc. sub Archiep. Siberenensi, unde 12. mill. pass. abest in ort. à Scylletio, & Cathacio 40. Pop. Crotoniatæ. Hic Ortel. Crotonem cum Cortona urbe Hetruriæ confundit. Memin Crotonis Ovid. lib. 15. Metam.

Invenit Æsarei fatalia fluminis ora,
Nec procul hinc tumulum, sub quo sacrata Crotonis
Ossa tegebat humus.

A Miscello anno urbis conditæ 80. ædificata. Crotone tanta olim aeris salubritas fuit, ut in proverbium cesserit, *Crotone salubrius*, cum quid saluberrimum dicere volumus, apud Zenod. Tametsi id alii de crotone muscæ genere, alii de gummi quodam, quod crotonem vocant, teste Plin. dici volunt. Apud Crotonem luporum copiam reperiri, & ab illis Milonem Crotoniatem devoratum, testatur Cælius Rhodig. in var. lect.

Croton, seu Crotona, urbs alias Brutiorum, in magna Græcia: & in ora maris Jonii, 6. milliaribus à Latino promontorio. Olim fuit perampla, Livio teste; circuitus nempe 12. milliar. Flumine media eluebatur, & arce munita erat. Hinc nobiles Athletæ & pugiles, inter quos excelluit Miln, inde dictus. Nunc civitas est ampla, cum arce valida, ad ostia Æsari fluvii, 7. milliaribus à Neeto fluvio & à confinio Calabriæ citerioris, 12. autem à Strongilo in meridiem.

Annal Franc Cruciniacum, quod & Stauronesus, *Kreutznach*, al *Crutznach*, opp. Germ. super. in Palatinatu, apud Bingium, inde 2. leuc. a Moguntia verò 5. in Africum.

¶ Cruciniacum, *Creutznack* oppidum est Germaniæ in Palatinatu Rheni, ad Nabum seu Navam fluvium, cum castro satis munito, ferè 8. leucis a Vormatia in occasum.

¶ Crumaviæ, *Crumavv*, vel etiam *Crumlavv*, urbs est Germaniæ, in Moravia provincia, cum arce splendida Ducatus titulo insignita. 3. leucis distat a Brina in austrum, & totidem à Znoimo in Boream.

Ant. Cromerum Asaum, quod & Legio prima Adjutrix, *Comorr*, seu *komar* Germ. opp. cum arce firmissima Pannoniæ super. in Hungaris, in extremo insulæ Cituorum ad ortum, adversùs Turcas, inter Posonium ad occ. 8. & Strigonium ad ort. 6. leuc. dissitum. Gemorra Latinè nunc, ut lib. 5. Itin.

Ille Gemorrae præfecturam arcis habebat.
Cernere quam nobis luce sequente licet.

Strab. ¶ Crucimerium quid sit, non constat. Comaria enim urbs superioris Hungariæ alias Brigæcio dicta fuit.

Cruci, Cruno Paus. opp. Peloponnesi, cum fluvio cognomine, inter Pylum & Chaldim. Est & Crunos urbs Thraciæ marit. cum portu, in Mysiæ infer. conf. Vide Dionysiopolis. Sic dicta ab aquis salientibus. De ea Mel. lib. 2.

Crusa, *Crusa*, ins. parva Cariæ, in sinu Ceramico, adjacens Pharmacosæ, & Lypso vicina, à Minya & Co 25. mill. pass. in Bor. distans. *Plin.*

Crustumeria, Crustumerium Plin. quod & Crustuminum, col. & opp. Sabinorum, apud Tiberim, contra Vejos col. Albanorum ante urbem Romam conditam., *Palumbara* nunc, ut multis videtur, à Tibure 6. mill. pas. in occ. recedens. Aliis est *M. Ritondo*: quod plerisque Eretum est opp. Sabinorum, apud Tiberim, ab urbe Roma 15. mill. pass. Pop. Crustumeri Virg. Crustumeri Halicarn. Crustimini Liv. Sed Crustuminum apud Plin. opp. est Thusciæ, non Sabinorum ex quo videtur Crustiminum a Crustumerio diversum. Virg. lib. 7. Æn. *Liv.*

Aurrea, Crustumerique, & turrigera Antemna.

¶ Crustumeria, & Crustumerium, oppidum Sabinorum, prope Tiberim fluvium, ubi recipit Alliam. Nunc vicus *Marcigliano vecchio* dicitur 9. milliaribus distat à Roma in Boream Eretum versùs, a quo via 4. milliaribus distat. Crustuminum autem oppidum Thusciæ, quid sit, non mihi constat.

Crustumium, opp. & fluv. Umbriæ Opp. excisum est, mora maris Hadriatici, in via Flaminia, inter Ariminum 15. & Pisaurum ad ort. 10. mill. pass. occurrens, nunc vic. *la Catholica* dictus, fluv. verò *Conca* nominatur, ex Appennino monte profluens, & ad vicum prædictum mari exceptus. Hinc Crustumius nom. gent. ut Crustumia pyra præstantia apud Plin. & Colum. Virg. lib. 2. Georg. *Plin.*

Crustumiis. Syriisque pyris.

Crustumii verò fluv. mem. Luc. lib. 2.

Crustuminumque rapax, & junctus Isapis Isauro.

¶ Crustumium seu Crustunus, & Crustumenius, Conca fluvius est Italiæ. Fontes habet in Ducatu Urbini, prope Fanum S. Leonis, & aliquot auctus rivis, per Romandiolam labitur, ubi in mare Adriaticum se exonerat, 6. milliaribus ab Arimino in ortum, & 4. à vico *Catholica* dicto. Credunt quidam Crustumenium fuisse oppidum ad ejus ostis, quod forsan *Conca*, urbs aquis absorpta.

Cryon, fluv. Asiæ propriæ per Lydiam in Hermum influens. *Plin.*

Crypta aurea, Grottaria, opp. mag. Græciæ. Vide Castrum Minervæ.

Crypta Neapolitana, *la Grotta di Napoli*, specus sub monte Pausilypo, apud Neapolim, per quod Puteolos, via compendiosa itur, mill. pass. longa, lata, altaque ss. pass. ad cujus initium Virgilii sepulchrum marmoreum cernitur. Est & Crypta Ferrata, *Grotta Ferrata*, cœnobium, sive abbatia insignis, apud Tusculum. *Strab.*

¶ Crypta Ferrata. *Grotta Ferrata*, cœnobium percelebre Italiæ, in ditione Pontificia, & in Latio, 15. milliaribus a Roma, prope Tusculum. Antea villa Luculli dicta fuit; estque juxta aquam Crabram.

Ctemenæ. *Grisano* Soph. opp. Maced. in Estiotide reg. cujus incolæ Dolopes ab Hom. teste Steph. nominantur. *Ptol. Steph.*

Ctenos, *Saline* Nigro, portus Tauricæ Chersonesi, ubi olim salinæ fuerunt, teste Strab. inter Chersonesum urbem ad occ. & Criumetopon prom. ad ort. Aliis *Zebibauu* dicitur. *Strab. Ptol.*

¶ Ctenos, seu Ctenus, aliis fuit Eupatorium, portus Tauricæ Chersonesi, prope Chersonesum, in ora sinus Carcinitis, 40. mill. pass. à Criumetupon. promontorio, & 25. a Daodaca, Sansone teste.

Ctesiphon pagus fuit Assyriæ amplissimus, in Tigridis altera ripa, è regione Seleuciæ urbis, à Parthis in odium Seleuciæ exstructus, ab ea 3. mill. pass. tantùm distans olim urbs ep. à Partis Regibus habitatus, teste Pl. *Plin. Ptol.*

¶ Cuba, *Cuba*, insula Americæ septentrionalis in longum valde extensa, in sinu Mexicano, & ex præcipuis totius Americæ, ad austrum Floridæ, & sub dominio Hispanorum a 170. annis circiter. Est in mari Boreali; habetque ad ortum Hispaniolam insulam, a qua 14. leucis distat & ad austrum Jamaicam, a qua 19. leucis distat. Illius urbes primariæ sunt Havana, cum portu capacissimo, in parte septentrionali insu-

insulæ, è regione Floridæ, & Fanum S. Jacobi, in parte australi, cum quatuor aliis coloniis Hispanorum. Ejus longitudo est 100. leucarum Hispanicarum ab ortu in occasum; latitudo autem vix 20. leucarum ubi magis lata. Alias Ferdinanda dicta fuit a Christophoro Columbo, qui primus eam detexit; estque montibus ut plurimum aspera.

Cubi, pop. Gall. Aquitan. Vide Bituriges.

Plin. Cubus Canopi, *Agia parasceve* Græcis, teste P. Gyllin, suburbium olim Byzantii, & locus delitiarum de quo Dionys. Byzant.

¶ Cubus Canopi vicus fuit prope Constantinopolim & è regione trans Chrysoceram sinum, juxta amnem Cison, qui postea dictus fuit S. Laurentii Fanum nunc autem Agios Parasceve, ut colligitur ex indagationibus Petri Gillii.

Ant. Cucci, Cuccæ lib. Not. opp. Pannoniæ infer. apud Danubium, in Hungaria, *Curusca*, teste Siml. inter Bononiam & Coroacum 3. leu. Sad Laz. Cornacum est *Curuska*.

¶ Cucci, seu Cuccium, oppidum fuit Pannoniæ inferioris, & Scurdiscorum popolorum, in Savia regione, prope Danubium fluvium; quod nunc vulgo *kerofka* dicitur, sub dominio Turcarum.

¶ Cuculli, & Cucullæ, *kuchel*, oppidum Norici, ad fluvium Jovauum, & 14. mill. pass. supra oppidum Jovauum in austrum; nunc vicus in ditione Salisburgensi, inter Golliogam & Hellelum oppida, teste Cluverio.

Strab. Cuculum, *Scutula*, teste Leand. opp. Marsorum in Latio, nunc in Aprutio, apud Albam Marsorum, Taliequitium versùs.

Cucussus, Cocusum Anton. Cocussa D. Athanasio, Cusum Amm. urbs olim episc. in Armenia minore, in Ciliciæ Cappadociæ conf. à Laranda 18. mill. pass. in Bor. Cæsaream versùs sup. ann. a Comanis 39. in via inter Cæsaream & Anaxarbum, D. Joannis Chrisostomi exilio clara.

Cuda, *Coa*, fluv. Lusit. in regno Portugallico, per agrum Ægitanum, sive Guardiensem, in Durium fluv. apud Almendram pag. influens, Populi Cudani.

Cusa, *Cufa*, urbs est Asiæ, in Chaldæa provincia, seu *Yerach*, ad Euphratem fluvium sita, antea sub dominio Persarum, nunc autem paret Turcis. Est in confinio Arabiæ desertæ, 60. milliaribus a Baldato in occasum, fuitque alias ampla, & aliquando etiam Califarum sedes.

Scrip. Cujavia, urbs episc. Poloniæ, in Prussiæ seu Massoviæ conf. ad Vistulam fluv. sub Archiep. Gnesnensi. Vide Vladislavia; eadem enim est.

¶ Cujavia, *Cujavie*, provincia est regni Poloniæ inter Prussiam ad Bo. & Poloniam inferiorem ad merid. in qua urbes Vladislavia & Brestia. Vide ibi.

Steph. *Plin.* Cularo, Cularona lib. Not. al. etiam Calarona legentibus, opp. fuit Gall. Celt. cum fluv. cognomine in agro Lugdunensi.

¶ Curalo aliis est *Grenoble*, quæ & Gratianopolis postea dicta fuit, ad Isaram fluvium; estque Delphinatus primaria, in Gallia Narbonensi. Vide Gratianopolis.

Culcua, *Cucutina*, teste Mar. op. Africæ med. in Numinia.

¶ Culembachium, *Culembach*, oppidum Germaniæ, in Franconia, ad Mænum fluvium, qui paulò supra oritur. Arcem habet *Blassenburg* dictam, & territorium satis amplum Marchionis è familia Brandeburgica. Distat 6. leucis a Bamberga in ortum, & paulò minùs a Coburgo.

¶ Culemburgum, *Calembourg*, oppidum amplum Belgii, cum arce, in Ducatu Gheldriæ, ad sinistram Leccæ ripam, sub dominio utili sui Comitis; & in tres partes divisum est, in ditione tamen Hollandorum. Una leuca tantùm à Burat distat.

¶ Culiacunum, *Culiacan*, oppidum Americæ septentrionalis, cum provincia cognomine, in nova Hispania, versùs mare Austrinum & novum regnum Mexicanum, sub dominio Hispanorum.

Ptol. Cullu, quæ & Collops magnus Ptol. *Col* Marm. *Alcol* Cast. & *Collo* Nig. urbs Africæ olim episc. sub Archiep. Carthaginensi, marit. apud ostia Ampsagæ & Mauritaniæ Cæsariensis confinia, ex præcipuis olim Numidiæ purpura celebris, teste Sol. a Cirtha 48, mill. pass. in Bor. inter Rusicadam ad occ. 43. & Hipponem Regium in ort. 75. mill.

¶ Cullu, seu Cullus, *Collo*, urbs Africæ, in Numidia, ad amnem cognominem, in confinio Mauritaniæ Silifensis, & in ora litturali maris Mediterranei, Caudet portu capaci, & ab ea sinus parvus ei adjacens dicitur *Colfo de Collo*. Sita est nunc in regno Bugiæ, 40. milliaribus distat ab ostio Ampsagæ fluvii in ortum, & 60. & ab Igilgili.

Culmia, *Culm*, urbs Massoviæ, in regno Polonico ad Vitulam fluv. satrapia, & episc. sub Archiep. Gnesnensi, à Torunia urbe 3. leuc. in Bor. Danticum versùs: olim sub Archiep. Rigensi.

¶ Culmia, *Culm*, urbs est Poloniæ, in Prussia regia provincia, 5. leucis Polonicis à Torunia urbe in Boream, & paulo minùs a Graudentio. Malè habita fuit hisce posterioribus temporibus, & deficit in dies. Inde sedes episcopalis translata fuit Colmensium oppidum, 4. inde leucis dissitum. A Colmia nomen habet Culmigena tractus adjacens, vulgo *Colmischland* ab incolis dictus. *Script.* *Polib.*

Cumaeatum, urbs Arabiæ fel. apud Syagrum prom. Vide Metacum. *Ptol.*

Cumæ, *Cuma*, col. & urbs episc. Campaniæ in ora littorali, inter Linternum ad occ. 5. & Misenum ad ort. 3. mill. pass. urbes excisas, prorsùs eversa. Non longè Cumanum, villa a Cic. commemorata, & antrum Cumanæ Sibyllæ, quæ & Cumæa à Virg. dicitur. Ab Euboeensibus condita, & à Saracenis excisa Episcopatus ejus Aversano copulatus est. Hinc Cumanus nom. gent. & Cumæus, Mem. Virg. lib. 6. Æneidos. *Strab.* *Plin.* *Liv.* *& al.*

Et tandem Euboicis Cumarum allabitur oris.

Idem in eclog.

Ultima Cumæi venit iam carminis ætas.

Cumæ alteræ, Cyma Liv. Cume Ptol. Cyme Melæ, *Castri*, teste Soph. sed Nig. *Foja nova*, urbs Æolidis marit. inter Myrinam & Phocæam urbes finitimas, à Pelope unà cum Magnesia anno mundi 3150. condita, teste Isid. episc. sub Archiep. Ephesino. Cumæi Asiæ inter insulsos & stupidos habiti sunt, auctore Strab. Cùm enim pecunia mutuò accepta porticum construxissent, nec illam ad præscriptam diem reddidissent, à deambulatione sub porticu prohibiti sunt. Cùm autem plueret, præcone à creditoribus misso, ut porticum subirent admoniti sunt. Unde in illos ortum adagium, *Cumani serò sapiunt*, cùm non nisi post pluviam portum subiissent. Simile illi, *Serò sapiu ut Phryges*. *Plin.*

¶ Cumæ, seu Cuma, urbs Asiæ minoris, in Æolide, & in ora sinus Smyrnæi. Nunc *Foja nuova* dicitur, gaudetque portu capaci, cum arce. 26. milliaribus distat a Pergamo, & 34. a Smyrna in Boream, ibique malè habiti fuere Turcæ a Veneris, Duce Jacobo Riva, anno 1650.

Cumbria, *Cumberland*, regio Albionis, in regno Anglico, in ora occidua, inter Walliam ad merid. & Scotiam ad Boream. *Script.*

¶ Cumbria est Comitatus seu provincia Angliæ, in confinio Scotiæ, quæ ei insidet a septentrione, ab oriente habet Westmariam provinciam, ab occidente verò & meridie alluitur mari Hibernico. Ibi primaria urbs Carleolum.

Cumerum, *Monte Saut*, & *Monte Guasco*, prom. Anconæ urbis, in Piceno. Sic à Cæsare Guasco Præfecto nominatum, & arte munitum à Pio urb. Pont. Max. *Plin.*

¶ Cumerum, seu & Cymetium quibusdam, promontorium est & mons supra Anconam in mare Adriaticum excurrens, nunc *monte S. Ciriaco* dictum, ut ego didici ab incolis, dum illam urbem lustrarem, non autem *monte Guasco*, ut quidem malè crediderunt. Arcem habet satis munitam a Pio V. Pontifice Maximo exstructam.

Cumillomagum, sive, ut al. legunt, Camillomagum *Cigognola*, castrum sive pag. agri Ticinensis, apud Blandinonam & Sellam opp. a Papia 12. ferè mill. pass. quæ olim iter erat. *Ant.*

¶ Cuminum, *Comino*, insula est parva maris Siculi inter Melitam & Gaulum ins. sub dominio Equitum Melitensium, ubi arx excitata a Vignacurtio Gallo magno Magistro.

Cunaxa, locus Assyriæ, ubi inter Artaxerxem Regem & Cyrum ejus fratrem dimicatum est a Babylone 500. stad.

Cune-

Cunetio, *Marlborovv*, testibus Camd. & Lhuydo, vel *kennet*, opp. Albionis, in Aoglia cum fluv, cognomine, qui io Tamisium labitur.

¶ Cunetio, *Marleborovv*, seu *Marlingesborovv*, urbecula Belgatum, in Anglia & in Viltonia provincia, in colle declivi, cum fluvio cognomioe, *kenaet* vulgò 20. milliatibus a Verluccione, 24. ab Oxonia distans in austrum, teste Speedo.

¶ Cuneum, *Coni*, urbs Italiæ probè munita, in colle, in Pedemontio, ad confluentias Gesæ in Sturam fluvium. Fortiter capta fuit a Gallis anno 1641. Duce Harcurtio. Subest domioio Ducis Sabaudiæ. 11. milliaribus distat a Fossano in austrum, & totidem a Salutiis.

Strab. Liv. Mali. Cuneos reg. Strab. prom. Plin. Mel. ager in ora Lusit. meridionali, inter ostia Anæ flov. & Sacrum prom. ubi Pharus urbs episc. *Faro*, teste Clus. inter Balsam 4. & Ossonabam ad occ. 8. leuc. Prom. *Capo di S. Maria* appellatur. Io agros tres urbes fuht, teste Mela, Myrtilis, Balsa & Ossonaba adeo patens erat.

¶ Cuneus ager erat io ea parte Lusitaniæ meridionalis, ubi nunc Algarbia, *Algarve*: tractus satis parvus, regni titulo insigoitus; sub dominio tameo Regis Portugalliæ, ioter Portugalliam & proviociam inter Tagum & Anam dictam ad Boream, Anam fluvium & Oceanum Atlanticum, ubi nunc urbes Silvis. *Silvet*. Pharus; *Faro* Lagiom, *Lagos*, & Tavira, *Tavla*. Cuneum autem promontorium est *Cape de S. Maria*, in eadem Algarbia, prope Farum orbem.

App. Cunei, vel Cunci, pop. Hisp. Bæt. quorum urbs Cunistorgis fuit Conistorsis Strab. qui a Plin. Geltici Mirobrigeules dicuntur, Celtici Bætici Ptol. circa Nieblam opp. teste Mor.

Plin. Cuoiculariæ. *Sanguenares* Pineto (sed Dalechampio videtur altera *Bizza*, altera *Speragia*) ius. duæ Sardiniæ, inter iliam & Corsicam.

¶ Cuniculariæ insulæ Cluverio & Brietio suot *Isole del Pullo*, in ora orientali Sardiniæ, versùs mare Tyrrhenum, in parte australi sious Calaritani, ibi etiam est Cuuicularium promontorium corruptè, Cuoiom vulgò, *Capo del Pulla*, in parte orientali insulæ Sardaniæ, 16. milliaribus a Calari in austrum.

¶ Cunioghamia, *Cuningham*, provinciæ Scotiæ meridionalis ioter Covaliam & Levioiam, in ora Glottæ æstuarii, ubi *Reinfreum* & Irvvinum oppida præcipua.

Ptol. * Cunion charion, *Capo Ferrato*, teste Nigro, prom. Sardiniæ, io ora meridionali, versùs ort. apud Caralim orbem, ab ea in Eurum distans. (* Vide man. Seld.

¶ Cuoion Charion, promontorium Sardiniæ, vulgò *Capo del Pullo*, & *Capo Pullo*. Vide Cuuicularia supra.

Cuoistorgis. Vide Cuoi.

Prov. Rom. Cupetium *Cupri* vel *Tzupri*, teste Leuocl. locus Thraciç, apud Byzantium.

Cupersanum, *Converfano*, urbs Apuliæ Peucetiæ, episc. sub Archiep. Bareosi, inde 15. mil. pass. & totidem versùs Monopolim in ort.

¶ Copersanum, *Converfano*, urbs est nunc agri Bariaoi, iu regno Neapolitano, dorso montis affixa, 9. milliaribus a Monopoli in occasum, 5. ab ora maris Hadriatici, sub dominio utili gentis Aquæ vivæ. Dicitur etiam sæpiùs Conversanum Vide ibi.

Cupra gemina io Piceno: una maritima, nunc *la Grotte* vel *Gritto*, pag. io ora littorali, eis ostia Truenti fluv. teste Leandro, vel *S. Benedetto*, pag. vicinus, inter Firmum urbem ad occ. & Truentum ad ort. Altera montana, *Ripa Transona*, urbs recens episc. sub Archiep. Firmano, inter Firmum & Asculum ad 12. mill. pass. à priore Cupra 3. io meridiem.

¶ Cuprimontium, *kopersberg*, oppidum Sueciæ, jure municipii donatum. Cupri fodioas habet præstantissimas & magnæ utilitatis. Situm est non longè à lacu, in Gestricia provincia, 50. milliaribus à Gevalia urbe In occasum, & paulò ampliùs à mari Baltico.

Ptol. * Cuqueoi, pop. Gall. Aquitanicæ, ad montium Pyrenæorum radices; quos Io. Villano vanus *Bearnenses* interpretatur. (* man. Seld.)

¶ Cuqueni populi ab aliis dicuntur Couvenæ, *Comminges*, in Aquitania, versùs montes Pyrenæos & fontes Garumnæ. Vide Couvenæ.

Ptol. Curalonenses, vel, ut legit Belforestius, Cularonenses, pop. ioter Allobroges, qui Gratiannpolitani putautur, ob vetnrem inscriptionem marmoream Gratianopoli repertam.

Cutassoa, *Curacao* Hispanis, *Curassavv* Hollandis, insula Americæ meridionalis, io ora littorali Venezuelæ, alias in ditione Hispanorum. Sed capta fuit anno 1632. ab Hollandis, qui ea etiamnum potiuntur.

Curcum, *Cruch*, teste Nig. cum aliis, opp. Liburoiæ mediterr. Vegiæ tamen iu ora, & Argyrunto finitimum.

¶ Curdi, populi Asiæ pro majori parte, sub dominio Turcarum, & in confinio Persiæ. Eorum regio vulgò *Churdistan* dicitur; estque amplam admodum & fertilis.

Strab. Liv. Mali. Cures, urbs olim Sabinorum, Numæ Pompilii patria, à Medio Fidio Sabinorum Deo condita, nunc pag. *Terre* vel *Turre*, teste Leaodro dictus, ad Himellam fluv. à Reate 10. mill. pass. in occ. à Tybure supra 20. io arctos, Iuteramnam versùs suprà 16. Al. est *Curese* pag. ejusd. reg. apud cœnobium Farfense. Pop. Curenses Plio. Horum mem. Virg. lib. 6. Æneidos.

Fundabit, Curibus parvis, & paupere terra,

Et Ovid. lib. 6. fast.

Nomina terna fero, sic voluere Cures.

¶ Cures alias est *Vescovio*, orbs primaria, Sabinæ antea, ounc oppidum, ubi etiam fuit episcopatus Sabinensis Mauleaoum translatus. Sita est prope Himellam amnem, 3. milliaribus à Rheate in occasum, & 11. ab Interamoia io austrum in ditione Pontificia.

Curetes, pop. Gretæ & Ætoliæ, Jovis educatores. Vide Corybautes. Cureti à Dionysio Halicarn. Unde Curetia terra Ovid. lib. 8. Metam.

*Solvit, & egressus ratibus * Curetida terram*
Contigit.

Mem. & Virg. lib. 3. Æneidos.

Et tandem antiquis Curetum allabimur oris.

(* Alii libri *Cretida*.

Ant. Curia, & Italis *Coria* vel *Coira*, urbs Rhætiæ primaria, ad Rhenom fluv. præterfluentem, inter Clavennam 11. & Brigantium ad Bor. 6. leuc. à Tiguro urbe Helvetiorum 9. in ort. à Coostantia urbe Suovica 12. in Eurum, epis. sub Atchie. Moguotino, De ea lib. 6. itio. sic.

Interea famulus, Rhateram missas ad arbem,
Pontificemque, redit, Curia prisca, suam.

¶ Curia, *Chur*, Gallis *Coire*, Italis *Coira*, sita est prope Rhenum fluvium, inter Clavennam 4. leucis Helveticis ad merid. Brigantium 6. ab Bor. & Constantiam 8. distatque 8. leucis à Tiguro in Eurum.

Ptol. Coria altera, *Corbridge* Camd. opp. Albioois, in Anglia, ac in Northumbria reg.

¶ Curia, oppidum Ottadinorum, iu Auglia nunc est, *Corbridge* dicitur io Northumbria provincia, ad Tinam fluviam, in confiuio Diœcesis Dunelmensis, aliquot milliaribus supra Novum Castrum in occasum.

Curia item, urbs Livoniæ, Curlandiæ reg. caput, episc. sub Archiep. Rigensi, antequam Livonia in Polonorum potestatem veniret, qui episcopatus omnes, excepro Venedensi, extinxere.

¶ Curia, Curlandiæ urbs primaria, quænam sit, non mihi constat. Curlandiæ enim caput est Goldinga; neque ulla est urbs Curia dicta in toto illo tractu. Vide Cotlandia,

¶ Curia, *Corte*, urbs Italiæ, in meditollio Corsicæ Insulæ, satis culta, & saxo imposita, prope Golum fluvium: obi persæpe commoratur Episcopus Aleriensis. 18. milliatibus ab Aleriæ ruinis in occasum, & 25. à Calvio in ortum distat.

Plin. Curia picta, *Corbetta*, pag. agri Mediolanensis, in Insubria, teste Alajato, à Mediolano 12. mill. pass. Novariam versùs, Abiato proximus.

Curianum, prom. Gall. Aquitao. apud ostia Garumnæ, io merid. recedens, variè indigitatum; ab Helia Veneto *Cap. de Cordan* vel *Cordan*, à Scalig. *Cap. de Buts*, à Bellefor. *Cap. S. Marie*, à Mercatore *Sollac* Veneti magis arridet.

Ptol. ¶ Curianum, promontorium Aquitaniæ, Brietio & Sanioni est *Cap. de Buch*; in illa parte Aquitaniæ, quæ nonc

nunc Gujenne propriè dicitur, in ora Oceani Aquitanica, 12. leucis ab ostio Garumnæ in austrum, & 12. à Burdegala in occasum: quanquam multi sint qui credant esse *la poute d'Arcachon*, ad ostium sinus Arcassonii, 4. leucis à Buzin in occasum, in ora Oceani.

Ptol. Curicta, Curictæ Plin. ins. maris Hadriatici, in Liburnico sinu littori proxima, quæ teste Hermol. *Vegia* dicitur, 100. mill. pass. ferè ambitu patens, inter Absyrtides ad austrum, & oram Liburniæ ad Bor. ferè uno extremo Velceram opp. ad occ. altero Seniam urb. ad ort. attingens vix 6. mill. pass. distans, cum urbe episc. Aliis verò *Pago* est, inter Arbam ad occ. & Jaderam ad ort. quod tamen Plin. & Strab. descriptioni adversari videtur. De hac lib. 2. itin.

Hinc Curicta brevis, sterilis Cardona minaxq; &c.

¶ Curricta, *Vegia*, insula est in intimo recessu sinus Flanatici, paucis tantùm milliaribus distans ab ora littorali Liburniæ. Circuitus est 55. milliar. circiter, 5. milliar. à Senia urbe in occasum distat; habetque Absytides insulas in occasum, & Arbam in austrum. Ejus primaria urbs est Curictum, *Veglia*, in parte occidentali insulæ. Alia loca sunt *Volka*, *Bescha* & *Verbenico*. Subest dominio Venetorum a multis annis. Dicitur etiam *Veglia* aliquando, & meliùs.

Ptol. Curicum, urbs Curictæ ins. episc. in ora ejusd. australi, quæ vulgò *Veggia*, sicuti & insula vocatur, *Vegia* Germ. sub Archiep. Iaderensi, quæ etiam Vegia Latinè nominatur.

¶ Curicum, seu Curictum, Curictæ insulæ urbs primaria *Vegia* vulgò, in ora occidentali insulæ, contra Absorum, ab ea 4. leucis Germanicis in ortum Seniam versùs, à qua totidem leucis distat. Gaudet arce & portu, sub Venetis.

Plin. Curiga, (Vide Uculeiniacum) opp. Hisp. Bæticæ.

Curiosolitæ, *Cornouaille*, teste Marliano, pop. & urbs Gall. Celticæ, inter civitates Aremoricas, in Britanniæ minoris ora, inter Venetos ad austrum, & Gobæum prom. ad Bor. episc sub Archiep. Turonensi, à Rhedonibus 23. leuc. in Africum. Vide Corisopitum.

¶ Curiosolitæ, populi Britanniæ, minoris, quorum tractus *Cornouaille*, & urbs Corisopitum, *Quimper*, caput inferioris Britanniæ, versùs oram. Sedet inter Gobæum promontorium ad Boream, & Venetos ad ortum, a Rhedonibus autem 40. leucis distat in occasum.

Plin. Curium, *Episcopia*, teste Steph. Lusignano, *Carmia* Nig. urbs Cypri, in ora australi, inter Paphum & Amathuntem; quæ & Curias Plin. licèt Curias apud Ptol. & Strab. prom. sit Curio, ubi propinquum, *Capo dol'e Gatto* dictum. Urbs episc. est apud Græcos, à Thrunis 70. stad. in occ. recedens.

¶ Curium, urbs Cypri, in ora occidentali insulæ ubi in austrum tendit, nunc *Audimo*. 9. milliaribus à promont. Albo in austr. distat, 16. autem a Curia promontorio, quod nunc *Capo delle Gatto*, Gallis *Cap des Chattes*, in austrum maximè tendens, versùs Ægyptum. Distat autem Curium ferè 50. milliaribus à Piscopia in occasum.

¶ Corlandia, *Kurland*, & *Curlande*, Ducatus, olim Livoniæ pars, nunc sui juris. Proprio Duci parets estque inter Livoniam ad Boream, & Samogitiam ad meridiem. Ejus præcipua urbs est Goldinga. Habet ab occidente mare Balticum, à septentrione sinum Rigensem, ab oriente Semigalliam, quæ eodem Duci Corlandiæ paret, & à meridie Samogitiam provinciam Poloniæ, in feudum tamen regni Poloniæ.

Ptol. Curnonium, * Carnanium lib. Nor. *Carnobio*, opp. Hisp. Tarraconensis, in regni Navarræ ac Aragoniæ confinio. Tametsi non desunt, qui *Zuera* opp. à Cæsaraugusta 5. leuc. Oscam versùs indigitent. (* Carnuntum forsan.

¶ Curnonium, seu Curnovium, oppidum Vasconum in Hispania Brietio & aliis est nunc *Estella*, urbs regni Navarræ, ad Egam fluvium, 5. leucis ab Ibero fluvio & a confinio Castellæ, 12. a confinio Aragoniæ, & 7. a Pompelone in occasum.

Ptol. Curobis, Curubis Plin. Ant. & D. August. *Calibia*, teste Marm. urbs olim episc. sub Carthag. Archiepis. in ora Africæ inter Clupeam & Hermæam prom. Pop. Curubitani, & Episcopatus Curubitanus.

¶ Curonensis lacus, *Curisch Haff*, lacus Poloniæ, in Prussia Ducali, in longum protensus, juxta mare Balticum, ubi se exonerat, prope Memeliam arcem, recipitque Rusnam & alios minores fluvios.

¶ Curretia, vel Currezia, *Courreze*, fluvius Lemovicum, in Gallis. Oritur decimo milliari ab urbe Tutelensi, & irrigato statim oppidulo Curretia; dein Tutelam prælabens, Brivam quoque præterfluit, quæ ob hoc Briva Curretia dicitur a Gregorio Turonensi. Demum in Veseram fluvium se exonerat.

¶ Cursolium, *Cursol*, oppidulum Galliæ, in Variensi provincia, cum castro nunc disjecto, juxta Rhodanum fluvium, vix una leuca infra Valentiam. Dicitur ab aliis Crussolium, quod forsan rectiùs.

Cursula opp. Sabinorum, ad montem Coretum, à Reate urbe 80. stad. distans, quod *Cassia* seu *Cassi* nunc Hali. dici videtur, teste Leandro, opp. amplum, Nursiæ finitimum, inde 7. mill. pass. distans, licèt multò plus à Reate recedat. Ortel. hic Cursulam cum Carsula urbe Umbriæ, inter Narniam & Mevania excisa, confundit.

Curta, *Curta* adhuc, pag. Pannoniæ infer. in Hungaria, ad Danubium fluv. medius inter Crumerum ad occ. & Stringonium ad ort. 3. leuc. Al. Budam urb. regiam non sine manifesto errore interpretantur; nisi Curiam pro Curta accipiant; Curia enim *Hoffen* sive *Off* Germanis est, quo nomine Buda appellatur vulgò. Ant.

Curubis. Vide Curobis.

Cusa, *Vmarabea* Marm. & al. *Omirabi*, fluv. Maurit. Tingit, inter Atlantem minorem & Rutubim portum in oceanum Atlanticum sese exonerans. Plin. Ptol.

¶ Cuscum, *Cusco*, urbs ampla Americæ meridionalis, & episcopalis sub Archiepiscopo Limensi, aliasque totius Peruviæ primaria & regia sedes, in planitie, prope colles, cum palatio superbissimo. Nunc autem sensim deficit; & malè habita fuit a terræ motu hisce posterioribus annis. Paret autem Regi Hispaniæ; estque inter fluvios Incaynum & Apurimam.

Cusi, *Cudelass*, teste Siml. pag. Pannoniæ infer. in Hungaria, ad Danubium, inter Bononiam 16. & Acumincum in Eurum 30. mill. pass. Ant.

¶ Custrinum, *Custrin*, oppidum Germaniæ permunitum, in nova Marchia Brandeburgica, cum arce intra paludes ad Oderam fluv. ubi recipit Uvartam. Vix 4. leucis distat a Francofurto in Boream, & paulò plus a Lansperga in occasum.

Cusus, Chrysius Jornandi, teste Rhenano, *Keres*, teste Laz. & al. *keuresz*. fluv. Daciæ, per Transylvaniam in Tibiscum fluens. Vide Chrysius. Tac.

¶ Cusus, Cluverio teste, est fluvius *Wag*. in Danubium se exonerans supra Comaram arcem. Sansoni autem est *Sebes Keres*, fluvius Transylvaniæ, qui fontes habet versùs Claudiopolim, rigatque Varadinum: deinde auctus aliquot fluminibus, in Tibiscum labitur ad Czongradam oppidum, 4. leucis supra Segedinum.

Cutiliæ, & Cutilia, *Lago di Contigliano*, lacus Sabinorum in agro Reatino, Cotilia Festo, cum opp. cognomine, quod *Contigliano* nominatur, à Reate 8. mill. pass. distans. In hoc lacu Macrob. lib. 1. Saturnal. cap. 7. insulam esse scribit, quæ sylvosa innatat, nunquam in eodem loco permanens, teste Plin. lib. 2. cap. 95. Plin.

Cutilium, opp. Sabinorum, apud Cutilias aquas (sic enim lacus à Livio appellatur) *Contigliano* castrum, à Reate 70. stad. quod Cotilia Festo dicitur. Liv.

¶ Cutracum, *Coutras*, oppidulum Galliæ, in Aquitania & Petrocoriensi agro, ad confluentes Ellæ & Dramæ fluviorum prælio suo memorabile inter Gallos an. 1587. Distat 4. leucis a Liburnia in arctos, & 9. a Burdegala in Cæciam.

¶ Cuya, *Cuya*, provincia est Americæ meridionalis inter Chilem & Paraguayam regiones in longum extensa, prope montes Andium, in ditione Hispanorum. Ibi oppidum præcipuum Mendosa. A quibusdam hæc provincia dicitur alio nomine *Chuquito*.

* Cyamon, *Capo Spada* Soph. *Chosim* Mercat. prom. Cretæ, in ora Boreali apud occid. inter Cydonem urbem ad ort. & Dictymnam ad occ. Vide Ciamum, sic enim etiam legitur. (* manus. Seldeni.

¶ Cyamon, promontorium Cretæ, nunc *Capo Spada*, maximè in arctos porrectum, versùs Peloponnesum. Vide Ciamum promontorium.

Cyane, Cyanes Sil. fons agri Syracusani, in Sicilia, apud

Plin. apud urbem Syracusas, *Pisma Sirini* vulgò, teste Fax. in quam nympham conversam fabulatur Ovid. lib. 5. Metam.

Inter Sicelides Cyane pulcherrima nymphas.

De quo Sil. lib. 14.

Et Cyanes, & Anapus, & Ortygia Arethusa.

Strab. Est & opp. Lyciæ apud Plin. lib. 5. cap. 27.

Plin. *Ptol.* Cyaneæ, quæ & Symplegades, *le Pavonare* nautis, inf. duæ parvæ Thraciæ, apud os Bosphori Thracij, quæ Planetæ ab Herodoto, Syndromades à Theocrito, quod loco moveri putantur, appellatæ, ab incolis *Jarcaxas* dictæ. Harum mem. Ovid. lib. 1. trist. eleg. 9.

Transeat instabiles strenua Cyanies.

¶ Cyaneæ insulæ duæ, seu verius scopulis, ad os Bosphori Thracii, prope Pontum Euxinum, una Europæ, in Thracia, juxta Punium promontorium; altera Asiæ, in littore Bithyniæ, prope Ancyræum prom.

Ptol. Cyanæus, Cyanos Plin. qui & Glaucus, *Cicabe*, teste Nig. cum al. fluv. Colchorum, ex magnis amnibus ejus reg. ex montibus Coraxicis in Phasidem influens.

Cybele, & Cybala Apollod. urbs Phrygiæ magnæ apud Celænas, ubi Cybele Dea colebatur.

Cybria, urbs Phrygiæ magnæ. Vide Cibyra. Est & opp. Lycaoniæ, non procul à Mæandro fluv. ut in Thes. Ling. Lat. Sed hic fluv. non est in ea reg.

Strab. Cybistra, *Arminacha*, urbs Armeniæ minoris, episc. sub Archiep. Tyanæo, à Tyanis haud valde distans, ad Tauri montis radices, in Ciliciæ conf. apud Cic. num. plur.

¶ Cybistra, seu Cibistra aliis, urbs fuit Cappadociæ versùs confinia Armeniæ minoris, aliquot milliaribus a Cæsarea Mezaca in austrum.

Plin. Cyclades, insulæ maris Ægæi numero 50. sic quasi circulum facientes inter se dictæ, teste Isid. al. 54. quæ unà cum Sporadibus *l' Isole dell' Arcipelago* à nostratibus dicuntur. Ovid. lib. 1. de trist. eleg. 9.

Cycladas Ægeas obstupuisse puto.

(*Insulæ præcipuæ Cyclades.*

Andros, Andro,	*Paros*, Parin.
Cia, Zea.	*Rhenia*, *Delo conjuncta*,
Delos, Sdille.	*Seriphus*, Serphone.
Mitone, Micoli.	*Ciphnus*, Siphano.
Naxus, Naxia;	*Siros*, Siro.
Oliaros, Quiniminlo.	*Tinos*, Tine.

Cyclaminus sinus, *Colfo di Soltania*, sinus ad Bosphorum Thracium, teste P. Gyllin.

Cycloborus, apud Steph. amnis sive torrens Atticæ, adeo ob anfractus crebros strepitans, ut *Cyclobori vox* in adagio contra clamosos & obstreperos esset.

Plin. Cyclopum scopuli, *Faraglioni*, teste Fax. tres scopuli Siciliæ. Cyclopes autem pop. primi Siciliæ, teste Diod. habitatores fuere. De quibus Ovid. lib. 14. Metam.

Arvaque Cyclopum, quid rastra, quis usus aratri.

Hos Vulcani ministros fuisse unoculos, & Jovi fulmina fabricasse fabulantur. *Cyclopum vita* ca Hom. lib. 9. Odyss. uti proverbium usurpatur, ubi de vita prorsùs barbara, ac sine ullis legibus disciplinaque sermo est, apud Strab. lib. 1. Sic *Cyclopis donum* apud Lucian. de munere tyranni, aut latronis; quod solent hi aut minùs aut sero lædere.

¶ Cyclopum scopuli, *li Faraglioni*, scopuli sunt parvi admodum, in ora orientali Siciliæ & Vallis Demonæ, 12. milliaribus a Catana in ortum.

Plin. Cycones, Odrysiis finitimi: quorum urbs Maronia.

Solin. *Ptol.* Cydaras, Plin. lib. 6. c. 22. est fluv. Taprobanæ insulæ.

Cydarus, *Machlesia*, fluv. Thraciæ, apud Byzantium, in Ceratinum sinum influens.

¶ Cydarus, seu Cydaris fluvius, hodie *Machlena*, simul cum Barbysso fluvio in sinum Chrysoceram se exonerat paulò supra Constantinopolim, teste Petro Gyllin.

Cydnus, *Carasa*, teste Leuncl. quod habeat aquas nigras, fluv. Ciliciæ Tarsum urbem præterfluens, in quo lavit Alexander, teste Curtio. De quo Ovid. lib. 3. de arte amandi.

Vel Prope te nato Judice Cydne, croco.

Et Tibull. lib. 1. eleg. 8.

At te Cydne canam, tacitis qui leniter undis

Cæruleus placidis per vada serpis aquis.

Cydon, Cydonia Strab. Cydonis Ptol. *la Canea* Soph. & al. urbs Cretæ episc. ex primis illius, in ora Boreali, à Gortyna & Gnosso 7. mill. pass. in Corum distans, inter Rhitymnam ad ort. & Cisamum ad occ. *Strab.* *Plin.* Hinc Cydonius nom. gentis, Ovid. lib 8. Metam.

Armaque, equosq; habitusq, Cydoneasque pharetras Noverat.

¶ Cydon, seu & sæpius Cydonia, *Canea*, Gallis *la Canee*, antiquissimis temporibus dicta Apollonia, urbs est quadrata, & ex quatuor præcipuis Cretæ insulæ, quæ in occasum tendit, licèt ipsa sit in ora Boreali insulæ, cum portu capaci. Est probè munita, anteaque sub dominio Venetorum ab aliquot seculis, sed a Turcis obsessa & capta anno 1645. ipsis etiamnum paret cum majori parte Cretæ insulæ. Ab ipsa pars occidentalis Cretæ dicta est territorium Caneæ. 80. milliaribus distat a Gortina, & 100. circiter à Gnosso,

Cydonea, inf. ante Lesbum, cum fonte calido, qui verè tantùm fluit, teste Plin. lib. 2. cap. 103. *Ptol.*

Cygnea, *Zvvvickavv*, urbs Misniæ libera, & præclara, à Cygno Herculis filio, ut dictitant, appellata inter Curiam urbem Voitlandiæ primam, & Lipsiam Misniæ, inde 7. hinc 8. leucis distans a Plavis 4.

¶ Cygnea, *Zvvickavv*, urbs Germaniæ, in ea parte Misniæ provinciæ; quæ Vuirlandia dicitur, ad Muldam amnem. Quatuor leucis distat ab Altenburgo in austrum, & 10. a Lipsia.

Cygnum: opp. Colchidis interius intra montes, circa art. Phasidis fluv. ea monte Moschico. *Cic.* *Strab.* *Plin.* *& al.*

Cylarabis gymnasium erat Lacedæmoniorum, à Lacedæmone vix. 300. pass. distans.

Cylistarnus, *Racanello*, teste Barrio, fluv. magnæ Græciæ, per agrum Cosanum in sinum Tarentinum influens, in Calabria citeriori.

¶ Cylistarnus, *Racanello*, fluvius est Calabriæ citerioris, in regno Neapolitano. Prope Cassanum labitur, & in sinum Tarentinum versùs Thurios se exonerat.

Cyllene, *Chiarenza* Soph. urbs Elidis, in ora occidua Peloponnesi, apud Araxum prom. inter illud & Chelonatam, apud ostia Penei fluv. in monte ejusdem nominis, ab Elide urbe 700. stad. ortu Mercurij clara.

¶ Cyllene, urbs Elidis, in Peloponneso, *Antravida* Nigro. Sophianus credit esse nunc *Chiarenza*. Sed Clarentia magis est versùs arctos, ubi alias Dyme. Gaudet Cyllene portu satis capaci & commodo unde sinus nomen habet apud Plinium. Celebris *est* apud Melam, ob genitum ibi Mercurium, quem tamen alii tribuunt Cyllenio monti Arcadiæ; estque prope Selleim fluvium, longiùs a Peneo, 9. milliaribus ab Araxo promontorio in austrum 120. stadiis ab Elide urbe, & 200. stad à Chelonate promontorio in Boream.

Cyllene item, mons excelsus Arcadiæ, in quo cypressi abundè proveniunt, & ubi Mercurium natum tradunt. Ovid. lib. 5. fast. *Strab.*

Hæc enixa jugo cupressifero Cyllenes.

Et Virg. lib. 8. Æn.

Quem candida Maja

Cyllenes gelido conceptum in vertice fudit.

Hinc Cyllenius nom. gent.

Cyme. Vide Cumæ.

Cyminus, mons Thusciæ, *Montagna di Viterbo*. Virg. lib. 7. Æn.

Et Cymini cum monte lacum, lucosque Capenos.

Vide Ciminus, varie enim scribitur.

Cynara, *Zenara* Nig. insula maris Ægæi, inter Sporadea. Unde Cynareus nom. gent. Stat. lib. 6. sylvarum. carm. 1. *Plin.*

Coricyaque coma, Cynareiaque germina, & abie.

Cyniphes, fluv. Scythiæ Europææ, qui in Euxinum mare labitur. *Ovid.*

Cynips, fluv. Africæ. Vide Cinyphus. De quo Claud. lib. 1. de laude Stiliconis.

Quos vagus humectat Cynips, & proximus hortis Hesperidum Triton.

Juxta hunc fluv. capræ insuetæ sunt magnitudinis, auctore Plin. sicut & hirci, teste Virg. in Georg. *Strab.*

Cynocephali, pop. Indiæ, in montibus degentes, quos capita canina habere fabulantur, teste Aul. Gell. lib. 9. cap. 4.

Cy-

Polib. Ptol. Cynopolis, & Cynospolis, id est, urbs canum, urbs Ægypti, ad Nilum fluv. inter Osyrinchoo & Hermopolim, non permanens.

Trog. Pomp. Cynosarges apud Steph. locus erat Atticæ, sed apud Sudam erat gymnasium, in quo apud Athenas, extra portam nothi & spurij exercebantur: de quo Plutarcha in vita Themistoclis, qui spurius fuit. Inde adagium *Ad Cynosarges*, quo dicto quis notabatur esse nothus. Reliqua duo gymnasia erant Lycæum, & Academia intra urbem.

Ptol. Cynossema, prom. Chersonesi Thraciæ, apud Sestum, oppositum Abydo urbi Asiaticæ, ubi Hecubæ sepulchrum monstrabatur: quasi canis (in quam veriam Hecubam fabulantur) sepultura. Vide non rectè in Thes. Ling. Lat. in Troade hic locus locatur.

Cynosura, Doriscum Plin. prom. Achajæ, in ora Atticæ, apud Asopi fluvij ostium, *Capo Sidro* ex tab. recent. cujus inter alios mem. Stat. lib. 4. Theb.

Dives & Orchomenos pecorum, & Cynosura ferarum.

Sed hæc Cynosura, de qua Stat. cum Orchomeno in Peloponnesu apud Tegeam, & Erymantum esse videtur.

Cynthos, mons Deli Insulæ, in illius umbilico, valde excelsos: in quo Dianam venari Poetæ fabulantur, in quo etiam illa & Apollo nati feruntur. Virg. lib. 1. Æneidos.

Qualis in Eurotæ ripis, aut per juga Cinthi.
Exercet Diana choros.

Inde Cynthius nom. gent. Idem 3. Georg.

Nomina, Trosque parens, & Trojæ Cynthius auctor.

Ptol. Cyntilia, (vide Ciotylia) *Chinchilla*, urbs Hisp. Tarraconensis.

Cynos urbs erat & emporium Locridis reg. in Achaja, navale Opuntiorum, apud Boagrij fluvij ostium. Scribitur & Cynos: quo nomine & fluv. apud Plin. lib. 6. cap. 28.

¶ Cynus urbs erat Greciæ & Locrorum Opuntiorum, cum promontorio e.gnomine, juxta Euripum, inter Cnemides & Atalantam insulam. Illic habitavit Deucalion.

Cyparissi, Cyparissia Strab. Cyparissos Hom. *Arcadia* teste Soph. urbs Peloponnesi, in ora Messeniæ littorea (non in Achaja, in Thes. Ling. Lat.) ad ostia Cyparisseidis amnis, probè munita, à Messene 50. mill. pass. in Bor. Patras versùs. Al. est *Bicorca*, opp. proximum. Hinc Cyparissius sinus Melæ, *Golfo di Arcadia*.

¶ Cyparissi, seu Cyparissæ, *Arcadia*, 35. milliaribus distat à Messene in occasum; estque inter ostia Electræ & Nedæ fluviorum.

Ptol. Cyparissium, prom. non longè ab urbe Cyparissia, *Capo Conello* Soph. seu *Capo S. Elia* Nigro. Mem. Cyparissi Stat. lib. Theb. 7.

-veteremque revolvas
Phocida? quis Panopen? quis Aulida? quis Cyparisson?

Plin. Pausʃ. Cyphanta, opp. & portus Laconicæ, (non Achajæ ut in Thes. Ling. Lat.) in Peloponneso, in ora adortum, proxim. Zaraci inde 6. tantùm stad. distans, *Erichos*, & portus *Porto delle botte* Nig. sed Soph. *Stilo* nominatur.

¶ Cyphanta, portus Peloponnesi in ora Argolici sinus, nunc *Stilo* dicitur, Sophiano teste: estque in Laconiacis Eurotam fluvium. Urbs autem Cyphanis in illo tractu, sed in mediterraneis, *Briches* dicitur, ut multi estimant. Distat à Sparte 28. milliaribus in ortum.

Cic. Strab. Plin. & al. Cyprus, insula notissima maris Syrij, multis olim nominibus appellata, teste Plin. Acamantis, Cerastis, Amathusia, Aspelia, Macaria, Cryptos, & Colinia; longa 170. mill. pass. inter Acamantem prom. occid. & Clides prom. orientale, circuitu 430. Ciliciæ propior, ab Anemurio prom. vix. 50. mill. recedens, à Joppe urbe Palæstinæ excisa ferè 200. diù sub Venetis, nunc Turcis parens, *Cipro* Italis, *Cupros* Turcis. Hinc Cypria nom. gent. Ejus mem. Virg. lib. 1. Æneidos:

-tum Belus opimam
Vastabat Cyprum, & victor ditione tenebat.

Urbes in ea Episcopales, post Leucosiam metropolim, Salamis, Paphos, Curium, Amathos, & Ceraunia, ritus Latini: Græci verò, Soli, Araus, Leuca, & Carpasium. In quibus olim claræ Amathus, Salamis, & Paphos.

Urbes Cypri episcopales.

Amathus
Araus.
Capasium.
* Ceraunia.
Curium.
* Fama Augusta, olim Hamacostos & Ammochostus.
Leuca.
* Leucosia.
Paphos vetus & nova.
Soli, nunc pagus, ut ceteræ asterismo carentes.

Duas habet metrop. sive archiepisc. secundùm alios, unam Græcorum, quæ olim Salamis, seu Salamina, postea Constantia dicta est: cui Episcopi subsunt 14. Leucosia, Citium, Tremitus sive Trimithus, Tamassus, Paphos, Amathus, Carpasium, Ciryma seu Cyrenea, Solea sive Soloe, Arsinoe, Neapolis Nemesi, Curias sive Cureum, Cytheta, Lapithus: Alteram Latinorum, quæ Leucosia nominatur, cui parent Hamacostos, Paphos, & Neapolis, episcopatus Latini. Quanquam, exceptis Leucosia, Hamacosto, Cirynia, & Carpasio, potiùs pagi quam urbis speciem præ se ferant.

¶ Cyprus, *Cypre* Gallis, Insula est Asiæ, in mari Mediterraneo, & inter mare Syriacum & mare Cilicium ab ortu in occasum extensa, vix 60. milliaribus distans ab ora Syriæ, & circuitus 550. mill. pass. circiter. Divisa fuit alias in quatuor partes, nempe in Salaminam ad ortum, Paphiam ad occasum, Lapithiam in Boream, & Amathusiam ad austrum. Insula post divisum Imperium Romanum Græcis paruit. Sed anno 1181. Richardus Angliæ Rex, cùm copias contra Sarracenos ducens, tempestate ad insulam dejiceretur, insulani verò non admitterent, vi & armis eam occupavit, & eidam Gallo Guidoni de Losignano dicto dedit in regnum. Huic Reges successerunt continua serie, usque dum in Genoensium clientelam pervenit. Deinde Veneti ex donatione Catharinæ Corneliæ eam tenuerunt ab anno 1472. ad annum 1570. quo Turca Selimus, Venetos bello agressos, Cyprum ipsis eripuit anno sequenti. Ab illo tempore subest dominio Turcarum: & ab ipsis in undecim partes dividitur. Caput regni est Nicosia, *Nicosie*, in medio insulæ, ferè rotunda; secunda ab hac Famagusta, *Famagouste*, urbs permunita in ora orientali, cum portu capaci, tertia Ceraunia, *Corines*: quarta Paphos, *Baffo*, in ora occidentali. Reliquæ sunt parvi momenti. Plin. Mol. & al.

Cypsella, Cypsala Anton. Cypselos Strab. *Chipsala* Soph. *Ipsala* verò Io. Leunci. & *Chapsilar* Bellon. urbs Thraciæ mediterr. olim episc. sub Archiep. Trajanopolitano, nunc metropolis, inter Trajanopolim ad occ. 29. & Apros ad ort. mill. pass. apud Doriscum, & Serrhium mont. teste Liv. A Cypselo Iasonis filio. Unde Cypselidæ pop. unico *l.* Virg. in Ceiri.

Cypselida magni florentia regna Corinthi.

¶ Cypsella, urbs Thraciæ, in illa regione, quæ antea Sapacia, & postea Europa dicta fuit, juxta Melam fluvium, nunc *Ipsala*, 14. milliaribus supra Apros in Boream versùs montes.

Cyprasia, *Caresa* Mol. & Thev. opp. Galatiæ, in Paphlagonia, Sinopæ urbi propinquum, seu finitimum. Ptol.

¶ Cyptosia oppidum est Asiæ minoris, in Paphlagonia regione, in ora littorali Ponti Euxini, prope ostia Zaliici fluvii, & 20. milliaribus à Sinope in Eurum, nunc *Caresa*, Castaldo teste.

Cyra, mons Cyrenæ urbi imminens, teste Trogo, unde urbi nomen videtur derivatum, M. *di Corona*. Trog. Pom.

¶ Cyra, mons Africæ, Cyrenæ urbi imminens, nunc *Monte di Cairna* dicitur, Castaldo & aliis testibus. Ptol.

Cyrenaica, reg. Africæ, mari Mediterr. Africo exposita inter Africam propriè dictam ad occ. & Marmaricam ad ort. quæ incipit à Syrti magna, & in Barbaria comprehenditur. In ea Pentapolis reg. quinque urbibus constans: quarum præcipua Cyrene. Hic basiliscus serpens generatur, de quo plura habet Sol.

¶ Cyrenaica, regio Africæ, in Libya exteriori, inter regionem Tripolitam ad occasum, & Marmaricam ad ortum, nunc in ea parte Barbariæ quæ dicitur regnum Barcæ. In ea est Pentapolis provincia, quæ nunc *Mesrata*: ubi Cyrene totius tractus primaria.

¶ *Urbes Cyrenaicæ & Marmaricæ:*

Apollonia, Bonandrea, *portus*.
Aptuchum, Langisaria, *portus*.
Arsinoe. *Vide Teuchira*.
Berenice, Bernicho.
Cyrene, Cairoan.
Darnis, Doera.
Hammon, *seu Ammon*, *ubi Jovis Ammonis Oraculum*, *Marmaricæ*, Caozaron di Maboma.
Oasis magna, Gademez.
Oasis parva, Azagar.
Parætonium, *Marmaricæ*, Alberton, *portus*.
Ptolemais, *quæ & Barce*, Barca.
Teuchira, *quæ & Arsinoe*, Trochara.

Strab. Plin. Ptol. & al. Cyrene, *Corene* Villanov. & al. urbs Cyreniacæ reg. archiep. & primaria, apud oram littoream, & Phycontem prom. à littore 12. mill. pass. à Ptolemaide urbe ad occ. 84. mill. pass. ab Hammonis Oraculo 400. in Bor. sic à Regina, quæ illam condidit, nominata: vel, ex aliorum sententia, a Batto Rege anno mundi 3560. urbis verò Romæ 143. Olympiade 45, condita, & à Cyrene, Penei amnis filia, quam Apollos, amore ejus captus, in eam Libyæ partem transtulit, nominata. De fluvio Virg. 4. Geor.

Mater Cyrene, mater, quæ gurgitis hujus Jam tenes.

De orbe verò Luc. lib. 9.

Africa Cyrenes etiam nunc bruma vigebat.

Hic Laserpitium herba provenit; unde Cyrenæ laserpitiferæ vocantur à Cat. Cyrenæi ad cœnam vocati solebant non solùm ipsi venire, sed & alium secum ducebant: unde proverbium apud Athen. lib. 12. *Cyrenæus videris*; solùm de voluptuosis in conviviis, sed etiam de studiosis in edendis libris nunquam saturis. Hos curribus usos potissimum scribit Stephanus.

¶ Cyrene nunc *Cairoan* vulgò dicitur; estque in regno Barcæ, versùs Syrtim magnam: Sedet ad Doerum fluv. 10. leucis ab ora maris Mediter. in austr. 25. leucis Gallicis a Barce in ortum, 375. mill. pass. ab Ammonis templo in occasum, licèt Plinio sint 400. milliar. & 90. milliaribus a Phycunte promontorio in austrum. Sedet in colle, & deficit in dies Regio adjacens *Mesrata* dicitur a quibusdam.

Lycoph. Cyris, *Caldana*, teste Barrio, fluv. Magnæ Græciæ, in Calabria citer. apud Arponium opp. oriens, & in sinum Tarentinum influens. Vide Ciris.

Plin. Cyrno, *Sirna* ex tab. Geograph. recent. insula maris Ægæi, inter Sporades, à Gyaro 80. mill. pass. in austrum teste Plin. Apud Virg. in eclog. 9.

Sic tua Cyrnæas fugiant examina taxos.

Steph. Cyrnos etiam, ins. est Japygiæ. Cyrnius nom. gent. Unde *Terra Cyrnia* apud Zenod. in proverbium abiit in eos, qui vitam infamem latrociniis transigunt, quales olim Cyrnienses fuisse feruntur: vel de reg. latrociniis infami; sic *Cyrnia jactura* de magnis dispendiis. Cyrnus melle maximè abundans, olim propter latrones erat in accessa. De qua insula Stephanus.

Polib. Strab. Ptol. Cyrnus, ins. maris Ligustici, sic a Cyrno Herculis filio dicta; unde Cyrnæus nom. gent. Vide Corsica. Claud. de laudibus Stilic. lib. 3.

Cyrnæis, Siculisque jugis venata virago.

Ptol. Cyropolis, *Sammachi*, vel *Sammachi*, & Persis *Circombate*, Arabibus *Chysoleth*, urbs ampla ac præclara Mediæ Atropatiæ, inter Artaxata 200. & Portas Ferreas 120. mill. pass. Vide Portas Caucasias.

Claud. Cyriæi, pop. Æthiopiæ, juxta Nilum incolentes, quorum mem. Claud. loquens de Nilo in epigram.

Hunc bibit effrænis Garamas, domitorque ferarum Cyrræus.

Ptol. * Cyrrha, urbs Phocidis. Vide Cirrha. Unde Cyrrhæi campi, & Cyrrhæi scopuli, ac antra Cyrrhæa, necnon & fontes Cyrrhæi. Mar. epigr. 76. lib. 1.

Quid sibi cum Cyrrha? quid cum Permesside nuda?

(* Manusc. Seld.

Pol. * Cyrrhus, Cyrus Plinio, Strab. fluv. Albaniæ, provinciæ Asiaticæ, ingens, per illam & Mediam Atropatiam in mare Caspium fluens, variè indigitatus, *Cirech* Pineto, *Cur* Nigro, *Kieur* Rhamusio, *Ser & Chiur* Theveto & Thom. Minadoi, ex montibus Coraxicis, teste Mela ac Plin. oriens, ac cum Cambyse fluens. (* man. Seld. Apud Ptolem, verò Cyrrhus & Cyrus diversi sunt fluvij; unus Albaniæ, alter Mediæ.

¶ Cyrrhus, seu, & melius, Cyros, postea Cyrnus, *kerr* vulgò, fluvius est Asiæ, in Iberia. Oritur in confinio Armeniæ majoris ex Moschicis montibus, & per Iberiam labitur, ubi recipit Iberum & Aragum fluvios, deinde & per Albaniam; ubi auctus Alazonio fluvio, in mare Caspium se exonerat, 50. milliaribus ab Albana urbe in austrum, longiùs autem à Medis Atropatia.

Cyrrhus & Cyrrhum, *Quars* hodie, & al *Corlo*, urbs Syriæ in Cyrrhestica reg. episc. sub Patriarcha Antiocheno. *Ant. Steph.*

Cyrus, urbs Syriæ archiep. à Cyro Rege conditore nomen habens, ab Antiochia magna 60. mill. pass. in Eurum & ort. eadem cum Cyrrho apud Ptol. ut videtur. *Proc.*

¶ Cyrus, urbs Syriæ, quæ aliter Cyrrhus & Cyrros est juxta fluvium Marsiam. 40. milliaribus distat a Zeugma & totidem ab Euphrate fluvio ad occasum, 25. milliaribus infra Berroeam seu Alepum in austrum.

Cyrus, fluv. Persidis, in sin. Persicum persicum per Pasagardas urbem decurrens. Est & Cyrus Plin. fluv. Albaniæ. Vide Cyrrhus. *Strab.*

¶ Cyrus, fluvius Persidis, dictus etiam Bagradas seu Agradatus, nunc *Tisindon*, Sansone teste alluit urbes Lirgiam, Larium, & Darabegertum, seu Pasagardam antiquorum; & post longum cursum in mare Persicum & in sinum Armuzianum se exonerat, 20. circiter leucis Hispanicis ab Armuzio in ortum.

Cyssum, *Sisso*, opp. olim Hisp. Tarracon. in finibus Ilergetum, apud Ilerdam urbem. *Liv.*

¶ Cissum, seu Cissa, oppidum Lacetanorum, in Hispania Tarraconensi, nunc, ut multi existimant; est *Camarasa*. oppidum Cataloniæ, ad Secorim fluvium, 2. leucis Hispanicis supra Berguslam, & 6. supra Ilerdam in ortum.

Cyta urbs fuit Colchorum, patria Medeæ, teste Steph. quæ propterea Cytæis cognominata est: unde pop. Cytei vel Cytæi, Val. Flac. lib. 6. Argon. *Steph.*

Talia certatim Minyæ sparsique Cytæi
Funera miscebant.

Cytæum, *Candia* Jovio, Nig. & plerisque al, urbs Cretæ archiep. & metrop. præclara, in ora Boreali, optimè contra Turcas munita, sub Venetis. Sed Belonio est *Sittia* vel *Citia*, opp. & Nicol. Soph. *Phrastia*, oppidulum in eadem ora. *Plin. Ptol. & al.*

¶ Cytæum, Brietio & aliis testibus est *Sitia*, urbs episcopalis Cretæ, in ora Boreali, 60. circiter milliaribus à Mario in ortum, & ex præcipuis insulæ: unde tractus adjacens dicitur territorium Sitiæ, *territorio di Sitia* Urbs est probè munita, antea sub dominio Venetorum; sed à Turcis capta ante aliquot annos, ipsis etiamnum subest cum tota regione; adjacente.

Cyteorum. Vide Cytorum, vel Cytorus.

Cyterium, *Cerisano*, teste Barrio, opp. Oenotriorum in Brutiis, & Calabria citer. in agro Consentino, apud Pandosiam urbem excisam, ab ipsa Consentia 6. mill. pass. distans, apud montis radices. *Steph.*

Cythera, *Cerigo*, ins. maris Ægæi ultra sinum Laconicum, contra Maleam prom. cum urbe episc. sub Venetis, inter Maleam Peloponnesi prom. & Cretam ad 30. mill. pass. licèt ex Plin. à Malea tantùm 5. recedat, circuitu 160. à Phalasarna opp. Cretæ 40. De qua Virg. lib. 10. Æneidos: *Strab. Plin. & al.*

Est Amathus, est celsa mihi Paphos, atque Cythera.

Ovid. lib. 4. fast.

Deserit, & Veneri sacra Cythera petit.

ubi num. plur. Cythera usurpatur. Hinc Cytheriacus nom. gent. ut apud Mart. lib. 14. epig. 205.

Sume Cytheriacam medicatam nectare cestem.

¶ Cythera, *Cerigo*, Gallis *Cerignes*, insula est Græciæ, in ora Peloponnesi, cum urbecula cognomine, in colle sita. Est prima Archipelagi insula versùs occasum: subestque dominio Venetorum ab aliquot seculis. Circuitus est 60. milliarium circiter, teste Tomaso Porcaccio. Portum habet Delphinum dictum, in parte australi. Distat 5. milliaribus à Malea promontorio Peloponnesi, 55. ab Ægialia, & 45. ab ora proximiori Cretæ insulæ.

Cythera quoque olim opp. nunc pagus Cypri, *Conucha*, teste Steph. Lusignano. *Hesud.*

Cythera etiam num. plur. ex lib. Conc. est urbs episc. Cypri sub Archiep. Constantiæ, inter Illam & Cyrenеam, inde 10. hinc 6. leucis, in ora Boreali, *Cithira* vulgò, nunc pagus. *Lib. Conc.*

Cythnus, *Cithne*, teste Soph. etiam vulgò dicta ins. maris Ægæi seu Myrtoi, apud Atticam & Eubœam *Plin. Tac. & al.*

prius

prius Ophiusa & Dryopis dicta, teste Steph. De qua Ovid. lib. 5. Metam.

Deserit, à dextra Cythno Gyaroque relictis.

Hæc insula ab Amphitryone adeo afflicta fertur, auctore Steph. ut in proverbium abierit apud Zenodot. *Cythnica* enim *calamitates* non nisi de magnis cladibus dicuntur.

¶ Cythnus, *Ctino*, insula maris Mirtoi, & una Cycladum, in mari Ægæo, versus oram Atticæ, & inter Ciam & Seriphum insulas. Tota montuosa est, & raros habet accolas, sub dominio Turcarum.

Plin. Solin. Cytorum, Cotyora Xenophonti, Cyteorum Ptol. urbs & mons Galatiæ, in ora Paphlagoniæ, ad mare Euxinum. Urbs sic a Cytoro Phryxi filio conditore dicta. Mons 63. mill. pass. teste Solino, extenditur. *Castelle*, urbs hodie, teste Nig. nominatur, inter Amastrim ad occ. & Garambim prom. ad ort. à Tio urbe 63. mill. pass. Vide Cotyora. Buxo abundat. Inde Cytoriacus nom. gent. Mem. Virg. lib. 2. Georg.

Et juvat undantem buxo spectare Cytorum.

Ovid. lib. 6. Metam.

Utque Cytoriaco radium de monte tenebat.

Cic. Plin. & al. Cyzicus, *Cizico* Soph. urbs Mysiæ, in Asia, archiep. ad Propontidem & Æsapi fluv. ostium. *Spiga* etiam nominatur, in ins. penè continenti juncta, urbs antiqua, an. orbis conditi 2953. post Romam verò 70. ædificata cum Mileto. Thevetus ait appellari *Zelia* antiquo nomine: eum Zelia fuerit diversa a Cyzico teste Strab. inde 12. mill. pass. distans. De Cyzico, Ovid. lib. 1. tristium.

Hinc que Propontiacis hæretem Cyziconoris,

Cyzicon Amonia, nobiles gentis opus.

Cyziceni apud vet. timiditatis & molliciei notantur; unde *Tinllara Cyzicena* proverbio dicitur apud Zenod. & alios, in eos qui aliquid indecorum metu faciunt, *Cyziceni stateres* quoque apud Suid. in proverbio sunt, pro re sculpta diligenter, sicuti fuerunt nummi Cyziceni.

¶ Czaslavia, *Czaslavv*, urbs *Bohemiæ* satis ampla ad amnem Crudimcam, in qua sepultus fuit Joannes Zisca Hussitarum Dux. 3. leucis Germanicis distat à Caurzima, & 4. à Chrudima.

¶ Czenstochova, *Czenstochovo*, oppidum Poloniæ superioris, ad Wartam fluvium, in colle, satis munitum, cum monasterio, & fortiter propugnatum contra Suecos hisce ultimis temporibus. Est in ipso confinio Silesiæ, & medium ferè inter Cracoviam & Siradiam.

¶ Czerinum, *Czehrin*: oppidum permunitum Poloniæ, in Ucrania seu Volhinia inferiori, ad amnem Tasminum, via 2. leucis à Boristhene flavio, & 7. à Czyrcassia in austrom. Malè habitum fuit à Tartaria paucis ab hinc annis.

¶ Czernihovia, *Czernikovv*, urbs Poloniæ munita, in Lithuania & Severiensi Ducatu, nunc sub dominio Moscorum, ad Desnam fluv. via 2. leucis à limite Volhiniæ, & 5. a Boristhene fluvio; & in ea tractus adjacens dicitur etiam sæpe Ducatus Czernihoviensis.

¶ Czernobela, *Czernobel*, oppidum Poloniæ, in Ucrania, seu Volhinia inferiori, ad amnem Ulzam, qui paulo infra eadit in Pripetium, 18. leucis à Czernihovia in occasum, 12. à Rzeczica in meridiem, & 2. a Boristhene flavio.

¶ Czerschia, *Czersko*, urbs parva Poloniæ, ad Vistulam fluv. Palatinatus caput, in Mazovia prov. 10. leucis supra warsaviam in austrum. Hinc aliquando Masovia dicitur etiam Palatinatus Czerschiensis.

¶ Czyrcassia, *Czyrkassi*, urbs munita Poloniæ, ad Boristhenem fluvium, in Ucrania seu Volhioia inferiori. Variis experta est vices hisce ultimis temporibus, tam à Moscovitis quam à Cosaccis & Tartaris. Distat 7. leucis à Czerino in Boream, & 18. à Bialaceria in ortum.

D.

Ptol. DAÆ, Dahæ Plinio & aliis, Dai Herod. pop. Asiæ, in Scythia, apud Caspium mare incolentes, Massagetis finitimi: de quib. Luc. lib. 8.

O superi, motura Daas ut clade Getasque.

Virg. lib. 8. Æneidos:

Indomitique Dæa, & pontem indignatus Araxes.

Dabrona, *Avon mor*, teste Mul. fluv. Hiberniæ, in Momonia reg. per Lismorensem agrum non procul ab urbe influens. (Camdeno Dabrona per Corcagiensem agrum fluit, per Lismorensem, verò *Broodvvater* nonc, ulim *Aven-more*; id est, flumeo magnum, dictus. Ptol.

¶ Babrona fluvius, seu & Daurona, fluvius Momoniæ, alias *Avonmore* dictus, nunc *Broodvvater*. Oritur in confinio Desmoniæ Comitatus, & per Corcagiensem Comitatum fluens, Lismoriam rigat, & deinde in mare Vergivium se exonerat juxta Jogalliam, teste Sansone. Credit tamen Camdenus Dabronam nunc esse *Severen* fluvium, & Corcagiam urbem alloere, quæ a quibusdam Dabrona etiam dicitur.

¶ Dabulum, *Dabul*, urbs munita Asiæ, in India citeriori, in regno Decani, ad ostia fluv. *Alevache*, & in confinio regni Gutzaratæ. Gaudet portu capaci, in ora Oceani Indici, sub dominio Lusitanorum; estque media inter Damanum ad Boream, & Goam ad austrum.

Dacæ, pop. Europæ, quorum reg. Dacia. Vide Daci qui & Davi. Hinc enim Davi genus servorum erant. Virg.

Dachinabades, *Indostan*, teste Ortel. seu potius, ut aliis videtur, *Malabar*, reg. Indiæ citer ab ostio Indi fluvii in austrum extensa. Arria.

Daci, pop. qui & Dacæ, ipsi *Transylvani*, *Moldavi*, & *Valacchi* sunt. Hinc Dacicus, & Dacus nom. gent. Horum meminit Virgilius libro 8. Æneidos: Virg. Stat.

Indomitique * *Dacæ*, & *pontem indignatus Araxes.*

Et Stat. lib. 4. sylvat. carm. 2.

Cum modò Germanas acies, modò Daca sonantem Prælia.

Juvenal. sat. 6.

Dacicus, & scripto radiat Germanicus auro.

(* Ita in nonnullis exemplaribus, in aliis Daæ.

Dacia, reg. Europæ ingens, quæ Danubio ad austrum & ortum, Carpate monte ad Bor. & Tibiscu fluv. ad occ. continetor, in tres regiones divisa, in *Transylvaniam Moldaviam*, & *Valacchiam*, Aluta fluvio Transylvaniam à reliquis separante. Urbes olim claræ, Salinæ, & Zarmisgethusa. Ptol.

Dacia mediterranea est ipsa *Transilvania*, quæ *Sidenburgen* Germanicè, à septem urbibus, appellatur, inter Hungariam Transdanubianam ad occ. & meridiem ac Moldaviam & Valacchiam ad ortum, sita. Baud. & al.

Dacia Ripensis, quæ & Pannodacia, *Erdel*, reg. inter Alpes, à Transylvania separante, ad arctos, & Danubium fluv. ad austrum contenta. Lib. Not.

Dacia Alpestris est ipsa *Valacchia*, cujus metrop. est Tergovisca sive Tergovista, vulgò *Torvvisch*. Al. verò est tractus Daciæ, qui *Vascopu* dicitur, & inter Hungariam ad meridiem & occ. ac Transylvaniam intercedit.

(*Urbes clariores Daciæ.*

Acmonia.	*Phrateria.*
Alba Julia.	*Ramidava.*
Angustia.	*Tirifcum, seu Taros.*
Marcodava.	*Zamisogetusa.*
Napuca.	*Zeugma.*
Netindava.	*Zurobara.*
Patruissa.	*Zusidava.*

¶ Dacia antiqua ultra Istrum fuit, quam Trajanus Imperator in provinciam redegit, Aurelianus autem habitatores ejus Istrum transtulit, & inter Mœsias collocavit. Hæcque Dacia cis-Istriana dividebatur in Daciam Ripensem & Mediterraneam, ut in notitia utriusque Imperii videre est; nisi hæc distinctio adhibeatur, summa sæpe ambiguitas sequitur.

Dactonium, *Ribades*, teste Hen. Coquo, opp. cum Hisp. Tarrac. in ora Boreali, in Gallæcia, in Calaicorum & Asturum confinio, à Mindonensi urbe 5. leuc. in ortum æstivum. Ptol.

¶ Dactonium, oppidum Callaicorum Lucensium in Hispania Tarraconensi, nunc est *Monsterio de Lemos*, oppidum Gallæciæ, ad fluvium *Cabe*, Brictio & Sansone testibus. 10. leucis distat à confinio Asturiarum in occasum, totidem à limite Portugalliæ in Boream & 16. à Ripavia in austrum.

Dada, Adada etiam Latini Ptol. Adadsta Strab. urbs olim Pisidiæ episc. sub Archiep. Antiocheno Antiochiæ finitima. Ptol. Lib. Conc.

Dadastana opp. erat Asiæ in Bithyniæ Galatiæque con-

Ant. Ptol. confinio, ab Ancyra 90. mill. pass. in occ. distans, Joviniani Imperat. morte memorabilis, totidem fere à Nicæa recedens in ortum.

Daddala. Vide Dædala, num. plur.

Pto. Liv. Plin. Dædala, *Urlie*, mons & opp. Lyciæ, inter Telmesum & Cryam. Sed opp. excisum est, nomen à Dædalo ibi sepulto habens, quod *Macri* dicitur Molet, sed malè: cum Macris ins. proxima sit. Hinc Dædalus nom. gent. Lucret. l. 1. statim ab initio:

Adventumque tuum tibi suaveis Dedala tellus.

Orts. Dædali, montes Indiæ citer. supra Nysam urbem, apud Indum fluv. *Amy*, teste Boccatio.

¶ Daghestania, *Daghestan*, provincia Asiæ, prope mare Caspium, cujus incolæ sunt Tartari. Proprios habent Principes, inter ditiones Regis Persiæ & magni Ducis Moscoviæ. Regio extenditur ad 40. leucas Germanicas; estque pars Albaniæ antiquæ; Et ejus primaria urbs dicitur *Turku*, Oleario teste.

¶ Daghoa, *Dagho*, insula Livoniæ, in mari Baltico, prope Osilam, cui adjacet ad Boream, ad ostium sinus Rigensis, ubi oppida *Paden* & *Dagerort*, in parte australi, sub dominio Regis Sveciæ.

¶ Daleburgum, *Daleborg*, oppidum Sveciæ, in Westrogothia regione, & in Dalia provincia, juxta wenerum lacum, in ora occidentali lacus. 11. leucis Germanicis distat à Bahusio in Cæciam.

¶ Dalecarlia, *Dalecarle*, provincia est regni Sveciæ, ampla. Habet ab occasu & septentrione Norvegiam, ab ortu Helsingiam, & à meridie Vermelandiam; estque versùs montes extensa. Sed in ea nulla sunt oppida alicujus momenti.

¶ Dalemum, *Dalem*, oppidum munitum Belgii, cum castro, in Ducatu Limburgensi, ad Bervinam amnem, sub dominio Hollandorum. 2. leucis distat à Leodio in Cæciam, 3. à Falcomonte in meridiem, & totidem ab Aquisgrano.

¶ Dalia, *Dalia*, provincia Sveciæ, in Westrogothia regione, inter Bahusiani præfecturam & wenerum lacum; ubi oppidum præcipuum Daleburgum. Alias contermina fuit Norvegiæ; nunc ejus limites sunt aliquanto remotiores.

Ptol. Dalisandus urbs fuit Ciliciæ episc. sub Archiep. Seleuciensi, Claudinpoli finitima.

Cassio. Dalmana *Damna* Volaterrano, opp. Illyrici mediter. in Dalmatia. (Vide Delminium.)

Strab. Plin. Ptol. & al. Dalmatia, regio Europæ, Illyrici pars major ad ortum, inter Liburniam alteram Illyrici partem ad occ. Titio fluv. disseparante, & Macedoniam, Mysiamque superiorem ad ortum. Drilone fluv. dividente, ad austrum mari Hadriatico sive Illyrico terminante, ad Boream verò montibus à Pannonia discriminantibus: quæ vulgò magna ex parte *Schiavonia* dicitur: & apud litteratos *Dalmatia*, auro olim sub Neronis principatu abundans. Urbes ejus olim claræ, Salona, Scardona, & Narona; nunc Epidaurus, Ascrivium, & Scodra. Pop. Dalmatæ Plin. Liv. & al. Mare Dalmaticum Tac. & Illyricum. Hinc Dalmaticus & Dalmatius nom. gent. uti apud Stat. lib. 1. sylv. carm. 2.

Robore Dalmatico fulgens satiata metallo.

Claud. de 3. cons. Hon.

*Sanguine, * Dalmatias pariter prostravimus alas.*

(* *Alii libri* Sarmaticas.)

¶ Dalmatia à Dalmio, vel Delmatia à Delminio civitate Illyrica, dicta fuit. Cum enim regnante Gentio Illyriorum Rege, Dalmitani se in libertatem vindicassent, vigintique oppida in ditione sua haberent, ei regioni Dalmatiæ nomen imposuerunt: Deinde aliis sexaginta sibi ascitis, cum ad mare pervenissent Dalmatæ, Tragurinisque & Epetinis infesti evasissent, id occasionem præbuit primi belli Dalmatici. Et tunc Dalmatia in provinciam redacta fuit à Romanis. Sed postea Dalmatæ Liburnis ab Occidente agrum ademerunt, Romanis verò Illyricum proprium; ita ut à Titio fluvio usque ad Drilonem fines suos protulerint; & Liburnia etiam in Dalmatia inclusa fuit. Postea dilatata fuit post Imperii declinationem ab Ichia Dyrrachium usque; posterioribus autem temporibus à parte orientali restricta ad flumen Bolianam: talesque fines nunc servat, teste Joanne Lucio viro doctissimo, cui ut indigenæ fides adhibenda est.

Ptol. Dalminium in Thes. Ling. Lat. Vide Delminium, uti scribitur.

¶ Damanum, *Daman*, urbs munita Asiæ; in India citeriori, in regno Guzaratæ, in ora littorali sinus Cambaiæ. 20. leucis Gallicis circiter distat à Surata in occasum, & 25. à Basaimo in Boream, in ditione Lusitanorum, cum portu commodo.

Strab. Plin. Ptol. & al. Damascus, *Damasco* Europæis, *Sciam*, teste Minad. (qui ait Turcas eo nomine aliquando totam Syriam designare) *Scham*, teste Leunel. apud Turcas, urbs Syriæ archiep. in Cœlesyria clarissima, ubi Turcarum Satrapa sedem habet, ad Chrysorrhoam fluv. intermeantem, inter Hierosolymam 180. & Chalybonem sive Hierapolim, vel, ut nunc vocant, alteram Syriæ urbem maximam, Haleppum ad Bor. 300. mill. pass. dissita, à Beryto 60. in ortum, à servo Abraham condita. De qua Luc. lib. 3.

Et felix, sic fama, Ninos, ventosa Damascus.

Hinc Damascenus nom. gent. & Damascenæ reg.

¶ Damascus, *Damas* Gallis, urbs fuit clarissima & ex antiquioribus Asiæ. Nunc inhabitatur à paucis incolis, qui eam *Scham* vocant; subestque dominio Turcarum à 150. annis, cum antea pareret Sultano Ægyptiaco. Est media inter Hierusalem ad austrum, & Antiochiam ad Boream. 240. milliaribus distat ab Aleppo in austrum; estque urbs archiepiscopalis sub Patriarcha Antiocheno.

Damascenus ager Cypri ab Ovid. lib. 10. Metam. memoratus:

Est ager, indigenæ Damascum nomine dicunt.

Strab. Damasia, *Diessen*, teste Lazio, oppidum Rhætiæ in Vindelicorum ac Licatiorum finibus, in Bavaria, apud Lansbergam opp. inde paulò supra leuc. 1. in ortum distans ab Augusta 7. in meridiem, Schongam versùs fere 6. recedentem, à Monachio 6.

¶ Damasia arx fuit Lycatiorum, quæ Cluverio, Brietio, Sansone testibus, fuit in Vindelicia, ad Lycum fluvium, ubi postea Augusta Vindelicorum, *Ausbourg* vulgò, urbs ampla & Imperialis Germaniæ. *Diessen* autem oppidum antea pontes tessenii dicebatur. Vide Augusta Vindelicorum.

¶ Dambea regnum est Africæ, in Abyssinia, juxta lacum cognominem teste Isaaco Vossio, versùs fonte Nili fluvii & Agaos populos.

¶ Dambea, *Dambea*, lacus Africæ, in Abyssinia, valde extensus & celebris, sic dictus, quod in regno Dambeæ situs sit: undequaque montibus cinctus, ex quibus innumeri rivi & amnes labuntur. Ex his lacus iste Dambeæ formatur; estque longitudinis 22. leuc. Germ. & latitudinis 15. & insulas 21. continet, quarum præcipua appellatur *Dek*, quæ justæ est magnitudinis. Septem quoque sunt aliæ, magnificis Religiosorum cœnobiis olim exornatæ: & per eum labitur Nilus fluvius, qui fontes habet in viciniis, teste Isaaco Vossio.

¶ Damiata, *Damiete*, urbs archiepiscopalis Ægypti, in ora maris Mediterranei, & ad ostium rami orientalioris Nili fluvij; alias Pelusium, ut multi autumant seu, et meliùs, Thamiatis ex adverso Pelusii, ex cujus ruinis crevit. Vide Thamiatis.

Damnia, regio Arabiæ.

Plin. Ptol. Damnii, *Voesmerland*, teste Lhuydo, pop. Albionis, in Angliæ regno, in septentrione, apud Scotiæ fines, & ad occ. incolentes, à Damnoniis, quos alii confundunt, diversi.

¶ Damnii populi fuere Scotiæ australis, ubi nunc provinciæ *Sterling*, *Menteith*, & *Cluydesdale*, Camdeno teste; longè autem à Vestmaria in Boream.

Ptol. Damnonii, vel Dumnonii, pop. Albionis in occ. vergentes: quorum reg. gemina; Devonia, quasi Damnonia, vulgò *Devonshire* Com. & Cornubia occidentalior, *Cornwall*, teste G. Camdeno, est, qui Damnonis habet. Tametsi Cornubia Cornaviorum regio, & Devonia Damnoniorum dumtaxat esse aliis videtur. Horum urbs Exonia. Sed ex Ptolomæo liquet Cornubiam quoque regionem Damnoniorum esse, cùm Damnonium promontorium in illa describat.

¶ Damnonii populi fuere Albionis, ubi nunc provinciæ Devonia, *Devonshire*, seu & *Denshire*, & Cornubia, quæ nunc *CornWal*, Gallis *Cornouaille*. Sed longè distabant a Cornaviis populis. Eorum urbes fuere Isca, Voliba, & Vxella

Damnonium prom. *Cap. de S. Michel*, & *Cap. de S. Justin*, prom. Cornubiæ ad occ. quod & Ocrinum nominatur, ubi opp. divi Michaelis, a Cantio prom. orientali 320. mill. Anglicis recedens; tanta est Anglici regni longitudo inter ortum & occasum. (Camdeno est *the Lizard point*, in parte australi Cornubiæ.)

¶ Damnonium promontorium, quod & Ocrinum, *nunc*

Lezard point dicitur ab Auglis, *Cap. de Lezard* a Gallis, estque pars promontorii in occasum vergena; quæ enim in orientem tendit, *The Manacles-Point* dicitur; estque promontorinm Cornubiæ io austrum extensum, 12. miliaribus Anglicis à Moote & arce divi Michaelis in austrum, & 17. à Bolerio promontorio in Eurum.)

Dampetia, *Torans*, teste Barr. oppidum Brutiorum, Liv. in Calabria citeriori, Balbiæ proximum, & Rogiano inde 4. mill. pass. inter Templam seu Malvitum 7. & Besidianum 10. quod & Dapetia legitur, Clampetia, ut videtur Plinio, & Lampetia Stephano.

¶ Dampetia, oppidum Brutiorum, in Calabria, Vide Clampetia.)

¶ Damvillerium; *Damvilliers*, oppidum munitum Belgii & Ducatos Lucemburgici, insertum Lotharingiæ, 5. leucis a Virduno io arctos Malmedium versùs, à quo 4. leucis distat. Captum fuit à Francis anno 1637. & postua ipsis remansit, pace ad Pyrenæos confecta.)

¶ Damum, *Dam*, oppidum permunitum Belgii, in Comitatu Flandriæ, recens exstructum ad totelam Brugarum. Vna leuca à Brugis distat Clausulas versùs, & in confinio ditionis Hollandicæ, sub potestate Hispanorum.)

¶ Damum, *Dam*, oppidum monitum Germaniæ, in Pomeraoiæ Ducatu, ad Oderam fluvium, è regione Stetini, à quo una leuca distat in ortum; subestque dominio Regis Sveciæ.)

¶ Damutum, regnum Africæ, io Æthiopia superiori, alias sub dominio Regis Abyssinorum, nnoc autem ab eius imperio avulsum; ut tradit Vossius; estque inter Gafates & regnum Nrream.)

Lib. Reg. Dan, *Belenas*, teste Breitenbachio, opp. Palæstinæ, in Cœlesyria, ad fontem Jordanis flov. minorem, à Ptolemaide 24. mill. pass. à Paneade quarta milliarii parte distans.

¶ Dan, quæ & Laisa, & Paoias, & Cæsarea Philippi, erat io Tribu Nephthalim; & 35. millistibus ab ora maris Mediterranæi & à Tyro in ortum, vix autem 8. a monte Libano.)

¶ Dao, Tribus Judææ iu ora littorali maris Mediterranei. Habet ad ortum Trib. Judam, & ad austrum Tribum Simeonis, Ejus præcipua urbs est Joppe in ora littorali.)

Danai apud Poetas pro Græcis, à Danao Rege nomen habentes, postea Argivi. Virgilius lib. 2. Æneidos:

Sæpe fugam Danai Troja cupiere relicta.

¶ Dancalum, *Dancali*, regnum Africæ, in Æthiopia superiori, io ora maris Rubri, è regione Ariæ, & versùs fretum *Babel mandel* dictum.)

¶ Dandarii, populi Asiæ, Mæotarum pars, & juxta paludem Mæotidem, Goillelmo Sansone teste.)

¶ Daoeberga, *Daneberg*, oppidum Germaoiæ, in Ducatu Luneburgensi, Comitatus cognominis caput, ad Tetzem amnem, uoa leuca ab Albi fluvio, uti à Domitio io occasum. Arcem habet munitam. Distat 5. leucis ab Vlixa in ortum, & 7. à Luneborgo in Eurum.)

Plin. Daneon, portus sious Arabici, apud Arsinoen & Heroum urbem, ex quo Sesostris Rex Ægypti alveum ad Nilom usque navigabilem perducere tentavit.

Ven. Fort. Jorn. Dani *Danamarcker*, populi Germaniæ, ad septentriones, in Cimbrica Chersoneso & propinquis insulis incolentes, qui & Nortmaoni ab Egioartho vocantur: quorum regio Daoia, *Denamarck*, regoum in prædicta Chersoneso & circumjaceotibus insulis contentom, nominatur. Danos cum Dacis Thesaurus Linguæ Latinæ non sine errore manifesto confuodit. Cujus urbes, Haphoia regia & Roschildia episcop. in Silrodia, Londis metrop. in Scaodia, Othonia io Fionia, Slesoicum, Ripæ, Viborgia, & Athusia in Cimbrica, primariæ continentur. For. lib. 7.

Saxonis & Dani gente citò victa probat,

Ex lib. 6. Itinet.

Indigena quotquot Dania fortis habet.

¶ Dani populi foere alias valde eateusi, utpotè qui Aogliam & Scotiam pluries devastarunt, & etiam ipsis potiti sunt per aliquot annos. Eotum regnum nunc Daoia dicitur; eratque divisum antea iu tres partes, nempe in Cimbricam Chersonesum, ubi Jutia septentrioaalis, Iutia meridionalis, & Holsatia, provinciæ satis amplæ, in Insnlas, ubi Zelandia, Fionia, Lalandia, Falstria, Langelaodia, Boringia, & aliquot aliæ minoris ootæ; & io Scaoiam, obi provinciæ Scania propria, Blekingia, & Hallandia. Nunc autem angustioribus restringitur limitibos, cum Scania, Blekingia, & Hallandia io Svecorum potestatem devenerint ante paucos annos. Habet ad austrum Germaoiam versùs Holsatiam; sed io aliis partibus circumcingitur mari Germanico & mari Baltico. Ejus primaria orbs & regia est Haphnia, ad Sundicum fretum sita. Subsunt etiam Regi Daniæ regnum Norvegiæ, Islandia insula, Schetlandicæ insulæ, & ora littoralis Groenlaodiæ.)

Urbes Daniæ clariores:

Aelborgum Cimbricæ, *Aelbourg*.
Athusia Cimbricæ, *Arusen*.
Calmaria Scaniæ, *Calmar*, (*nunc Svecia.*)
Coldinga Cimbricæ, *Koldingen*.
* Corona Scaniæ, *Landscroon*, (*nunc Svecia.*)
* Elscooria Silandiæ, *Elsenour*.
* Elsingoburgum Scaniæ, *Elsinburg*, (*nunc Svecia.*)
Hadersleuia Cimbricæ, *Hadersleben*.
* Haphoia acad. & regia Silandiæ, *Copenhagen*.
* Lundi Scaniæ, *Londen*, *Lund*, (*nunc Svecia.*)
Malmogia Scaniæ, *Elbogen*, (*nunc Svecia.*)
Nicopia Cimbricæ, *Nicoping*.
* Ottoonium Fioniæ, *Odensee*.
Ripæ Cimbricæ, *Ripen*.
Ricopinga Cimbricæ, *Rincoping*.
* Roschildia Silandiæ, *Roschilt*.
* Slesvicum, olim Heideba, Cimbricæ, *Schleswick*.
Varemburgum Silandiæ, *Uvarburg*.
Ureasi sa Cimbricæ, *Vvensyssel*.
* Viborgia Cimbricæ, *Vviburg*.

¶ Dania, regnum Europæ, Danemarck, Vide Dani.)

¶ Daoia nova, *nievv. Danemarck*, regio Americæ recens detecta, versùs terras Arcticas, a Munchio Dano. Vide Nova Dania.)

Daulea sylva. *Andresn valde* Anglicè, *Coed Andres* Britannicè, teste Lhuydo, sylva Albionis, in Anglia, inter Glocestriam & Bristoliom orbes. Quæ aliis *Dean Forest* nominatur, nomen antiquum redolens. Scrip. Brit.

¶ Danica sylva nunc vulgò *Dean Forest* dicitur ab Anglia, *la Forest de Deane* à Gallis: & ante aliquot annos malè habita & vastata, deficit in dies.)

Dantiscum, *Danizh & Dantzich*, urba & emporium Prussiæ ad ostia Vistulæ, celeberrimum. Vide Gedaoum. Malè in Thesauro Linguæ Latinæ in Polonia locatur. Scrip. Germ.

Daoobius, *Donavv*, & *Tonavv* Germanis, *Danubio* Italicis, fluv. Germaniæ notissimua & maximus, per Svevos, Vindelicos, Noricos, Pannooios, Mysosque io Euxinum mare delatua ac Ister ab Axiopoli urbe Mysiæ appellatus, in ortum ferè semper fluens 60. amnibua navigabilibus, teste Plinio, auctos. Cujus mem. Flacc. lib. 8. Polib. Strab. Plin. & al.

ostia donet
Danubii, viridemque videns ante ostia Peucen.

Ausnn. quoque io epigram. 3.

Illyricis regnator aquis, tibi, Nile, secundus,
Danubius latum profero fonte caput.

¶ Danubius fluvia, *le Danube* Gallis, *Danubio* Italia & Hispanis, *Donavv* Germanis, oritur ex monte Abnoba, in Sylva nigra, & in comitatu *Bar* dicto, prope Villingam oppidum Sueviæ. Deinde rigat Dutlingam, Fridingam, Ebingam, Vlmam urbem, ubi recipit Ileram fluvium ab austro, uti & Mindelam paulò supra Dilingam & Bernicum ad Donavertam; postea relicta Svevia, per Bavariam labitur, ubi primum Licus fluvius io eum se exonerat juxta locum *Lechmund* dictum. Inde juxta Neoburgum & Ingolstadium fluit; & auctos fluviis Almono juxta vicum *Kelheim*, Nabo, & Regno, ad Ratisbonam, rigat Strrubiugam, & recipit Isaram fluvium rapidum ad *Deckendorf*, uti etiam Oenum fluvium magnum ad Pataviom. Ibi relicta Bavaria & rigato Lintio Austriæ urbe, auctus fluviis Ilxa, Tarauna, Enezo, & aliquot aliis minoribus, juxta Vieanam orbem muuitissimam labitur. Deinde recepto Morava fluvio, in Hungariam tendit; ubi actus Leitha, VVago, Arrabone, & Grana, rigat urbes Posonium, Arrabonem, Komariam, Strigonium; & mutato cursu, à septentrione io meridiem fluit. Hinc juxta Vacciam, Budam Huogariæ regiam, & Coloczam labens, Dravum fluvium recipit, uti etiam Tibiscum, & Savum, qui juxta Taurunum seu Albam Græcam Danubio miscetur. Deinde relicta Hungaria, jam Ister dictos, & in ortum tendeos, recipit fluvios Moschum Alutam, Ciabrum, & Hierassum, quibuscum auctus & aliis plurimis, inter Valachiam, Moldaviam & Bulgariam

Ja-

labitur; & demum versùs Bessarabiam se in Pontum Euxinum exonerat per sex ostia: quorum nomina sunt Thiagola, Boreum, Falsum, Pulchrum, Narecium, & Sacrum, uti ab antiquis dicta fuere. Sed ex his ostiis duo tantùm sunt navigabilia, aliis sensim oblimatis aut arena oppletis.)

Danvibus in num. Trajani legitur pro Danubius.

Ant. Danum, *Doncaster* Camd. & al. opp. Albionis, in Anglia, inter Lindum 35. & Eboracum 37. mil. pass. ex itiner. Antonini.

¶ Danum, oppidum Brigantum, ad Danum fluvium, nunc est *Doncaster* oppidum, quod Scoti *Doncastel* vocant, in Eboracensi provincia. Distat 19. milliaribus Anglicis ab Eboraco in austrum, & 22. à Lindo in Circium. Nunc paucis constat incolis.)

¶ Danus, *Dun*, fluvius Eboracensis provinciæ. Danum oppidum rigat, & postea in Humbrum se exonerat.)

Daona, *Dene*; teste Mercat. urbs Indiæ extra Gangem, sed Dasana habet textus Græcus. Pop. Daonæ vel Doanæ Ptol. & Daones Steph. quorum urbs Daona est.

Ptol. ¶ Daona forsan est *Keccio*, urbs regni Tunchini, & Daonæ populi, ubi nunc Tunchinum regnum, juxta sinum magnum, inter Sinas & Cocinsinam, ut ex positione conjicere licet. Sed nullum est oppidum *Dene* in illo tractu.)

¶ Daorizi, populi illyrici, in Dalmatia, inter Cetaunios & Vardiæos.)

Strab. & al. Daphne (non Daphnes, ut in Thes. Ling. Lat.) sub urbium erat amœnum valde, cupressis consitum Antiochiæ magnæ, in Syria, super Orontem fluv. ab urbe 20. stad. distans; Licèt Liv. scribat 40. apud quàm Daphnes scribitur.

Herod. Steph. Daphne quoque, oppidum Ægypti apud Pelusium, inde 16. mill. pass. distans ex Antonini Itiner. apud quem Daphnus legitur. Daphne etiam regiuncula Thessaliæ, per quam Peneus fluvius labitur, ubi Daphne nympha à Phœbo adamata. Ovidius lib. 1. Metamorphoseon:

Primus amor Phœbi Daphne Peneja, quem non
Sors ignara tulit.

Plin. Daphnusa ins. parva maris Ægæi, inter Samum & Lesbum sita, quæ & Thalusa.

Plin. Ptol. Dara, & Daras *Drus* ex tab. recent. fluv. Carmaniæ qui in Bagradam fluvium Persidis labitur. Est & fluvius insulæ Cascandri, apud Armuzios populos Plinio.

Strab. Val. Darabes, populi Bactrianæ provinciæ, Gangaridis finitimi: quorum urbs Darapsa. Eorum meminit Valerius Flaccus lib. 6.

Misit in arma Darabe, acies quem maria circum
Gangaridum.

Ptol. Daradi, populi Libyæ interioris, circa Darat fluvium incolentes, qui Daratitæ à Plinio nominantur.

Daradus apud Ptolemæum est fluvius idem qui à Plinio darat nominatur.

Ptol. Daranissa, urbs Armeniæ majoris Zogocaræ finitima, & Artaxaris, quam Ortelius Analibam dici ab Antonio Aug. scribit: cùm Analiba sit urbs armeniæ minoris, inter Satala & Melitenen occurrens.

Darantasia. Vide Tarantasia.

Darapsa. Vide Drepsa.

Ant. Plin. Darat, Daradus, ac Daratus Ptolemæo, *Canaga* Joan. Barrosio, *Zanaga* Maphæo, fluvius Libyæ interioris pars Nigritis fluvii maximi, apud Hesperium promont. (quod Caput Viride dicitur) in Oceanum Atlanticum exiens, inter illud 30. & Caput Album 380. mill. ultra Canarias, insulas 250. In eo Crocodili generantur.

¶ Dara seu Daradus fluvius, nunc *Senega* dicitur; estque pars fluvii Nigri magis in Boream extensa. In Oceanum Atlanticum se exonerat, 60. milliaribus ab Hesperio promontorio in septentrionem. Hinc regio adjacens inter fluvium Gambeam & ipsum dicitur regnum Senegæ, Royaume de Senega, ubi populi *Jalofes* dicti, Nigritia regione.

¶ Darbia, *Darbishire*, Comitatus seu provincia Angliæ in eo tractu ibi aliàs Coritani populi pro parte stabant inter provincias Nortingamiam ad ortum, Staffordiam ad occasum, Licestriam ad meridiem, & Eboracensem ad septentrionem.)

Darbia, *Darby*, urbs Angliæ, Comitatus Darbiæ caput ad fluvium Derventionem, 10. milliaribus Anglicis à Nottingamia in occasum, 17. à Licestria in Boream, 22. autem à Staffordia in ortum, estque satis parva.)

Steph. Plin. Dardæ, Derdæ Strab. pop. Indiæ exter circa loca Indi fluv. superiora intra montes, Dardanes à Dionysio Afro dicti; ubi aurifodinæ, teste Plin. & argentifodinæ.

¶ Dardanellæ, *les Dardanelles*, arces sunt firmissimæ Turcarum, juxta Hellespontum, olim Sestos & Abydos dictæ, nunc *Seste & Avide*, mille passibus à se invicem discretæ, in quibus tormenta inositatæ amplitudinis & magnitudinis, mare abstergentia. Quæcunque navis invitis custodibus illac transit, dubio procul evertitur. Ex his Sestos est in Europa & Abydos in Asia, habentque validum Turcarum præsidium.)

¶ Dardanellæ aliæ, *les Dardanelles de Lepante* sunt arces duæ probè munitæ, ad fauces sinus Corinthiaci, prope Patras, sic dictæ à situ, quia sunt ex utraque parte freti, uti Dardanellæ Hellesponti; subsuntque dominio Turcarum. Dicuntur aliter *les Chasteaux de Lepante* ab urbe in viciniis, & sunt ubi alias Rhium promontorium & Anti-Rhium.)

Cas. Strab. Plin. & al. Dardani; Dardanii Strab. pop. Mysiæ super. quorum regio Dardania *Bossen*, teste Lax. *Rascia* & *Servia* ex parte, teste Soph. cum Cuspiniano, & Volaterr. quod probabilius est. Dardani etiam, & Dardanidæ apud Virg. Troiani appellantur. Hinc Dardanus & Dardanius nom. gent. Virg. lib. 2. Æneidos:

Danais animos, viresque secundas
Sufficit; ipse Deus in Dardana suscitat arma.

Ovid. lib. 1. de tristib. eleg. 9.

Dardaniamque petit auctoris nomen habentem.

¶ Dardania pars fuit Mœsiæ superioris, ubi postea Dacea mediterranea, & nunc Servia versùs austrum, & Herzegovinæ. Ejus urbes præcipuæ fuerunt. Nessus & Scupia. Sed distat à Rascia provincia in austrum. Hinc Dardani populi dicti fuere in illo tractu.

Plut. Mel. Dardanium, & Dardania, Dardanum Ptol. urbs Episc. olim Troadis littor à Rhœteo 70. stad. distans, apud Abydum, nunc arx contra Sestum, quæ *Dardanella* nominatur, firmissima, ad arcendas cum adversa arce classes à Propontide inter ostia Simoentis & Scamandri fluminum, inter Abydum ad Bor. & Sigæum ad merid. 80. stad. teste Strab. *Dardaniæ artes*, adagium apud Colum. lib. 10. pro magicis artibus. De qua re Plin. lib. 30. col. 1. & Apul. ac Euseb. Sed hoc proverbium à Dardano quodam mago, non à Dardanis pop. ortum est. Est & Dardania ins. quæ postea Samothracia dicta fuit teste Plin. ex Callim.

¶ Dardania, regiuncula Asiæ, in Trojano regno ad Boream Troadis, inter Hellespontum & fontes Granici fluvii, ubi alias Dardania vetus, oppidum ad fontes Simois 12. milliaribus à Troja in Boream, & Dardanium promontorium, medium inter Trojam & Abydum. Sed aliquantulum distat ab Abydo, nec ab ea Dardanellæ dictæ sunt.

Ptol. * Daretis, *Adilbegian*, teste Castel. reg. Mediæ, in Assyriæ conf. ubi Daritæ pop. Herod. (* manusc. Seld. Δαρῖται.)

Ptol. Dargomanes, fluv. Bactrianæ. Vide Dorgamanes.

¶ Darha, *Darha* provincia Asiæ in regione Biledulgerid dicta, cum urbe primaria cognomine & fluvio etiam Darha dicto, inter Segelmessam regionem & regnum Maroci, sub dominio Regis Tafiletæ.

Procop. Daria, postea Anastasia, & Anastasiopolis, sic ab Anastasio Imperator. nomata, urbs episc. Mesopotamiæ proxima Nisibi, ab ea 15. mill. pass. distans, ab Amida 60. in ort. quæ Daras ab Amm. Marcell. nominatur.

G. Tu. Daria, & Daras, vicus Syriæ seu Cœlesyriæ, apud Damascum, inde 5. mill. pass. *Taures* nunc, teste Jo. Lydo, dictus.

¶ Darieoe, *Darien* urbs Americæ meridionalis, in provincia Terræ firmæ juxta sinum Urabæ & mare Boreale, alias munita ab Hispanis. Nunc paucis constat incolis.

¶ Darini, seu Darnii, populi fuere Hiberniæ, versùs Scotiam extensi, inter Robogdios ad Boream, & Voluntios ad austrum & occasum, in ora littorali maris Ivernici, ubi nunc Comitatus Dunensis, in Vultonia. Vide & Darinum.)

Darium, *Estanford*, opp. Hiberniæ, in ora Boreali Ultoniæ, apud Rhobogdium prom. (Darnii Ptol. & in cod. Palat. Darini, sunt pop. Hiberniæ Boreales, juxta Rhobogdios, quorum forsan opp. *Strangford* hodie, port. in Comit. Dunensi.)

Ptol. Dariorigum, *Vannes*, teste Cœnali, urbs Galliæ Celticæ in ora littor. Britanniæ minoris, Veneti Plin. Ve-

netia Cæf. à Nannetibua in Bor. & Rhedonibus in occ. 16. leuc. Vide Veneti.

¶ Dariorigum, feu Veneti, *Vannes*, urbs Galliæ Celticæ, in Britannia minori, & in ora Oceani Aquitaniei epifcopalis, fub Archiepifcopo Turonenfi. Diftat 24. leucis à Nanneribus in occafum & à Rhedonibus in Africum, 10. aotem ab oftio Ligeris.)

¶ Darmftadiom, *Darmftad*, oppidum Germaniæ, in Palarinato inferiori, & in Stradn montana, 2. leúcia à Rheno fluvio, & 3 à Francofurto ad Mœnom in auftium fub dominiu proprii Principis, qui inde dicitur Lantgravius Haffo-Darmftadienfis. Caftrom habet fatis munitum, & caput eft regionculæ adjacentia.)

Darnis. Vide Xephyrium.

¶ Daroca, *Daroca*, oppidum Hifpaniæ, in Aragoniæ regno, ad fluvium Xilocam, obi facra Corporalin. 5. leucis diftar à Bilbili in auftrum, & 12. à Cæfaraugufta ia uccafum.)

Ptol. Darvernum, feu Durovernum, ut alibi legitur, fed in cod. Græco Darvenum, *Dover*, opp. & port. Albionis in Cantio, conrra Icium porrum (*Calais* vulgò vocant) urbem Galliæ Belgicæ, inde mari 30. mill. paff. diftaos licèt multi inter quos Camdeo. Cantuariam urb. inde 12. mill. diftantem effe putent.

¶ Darvernum, feu, & meliùs, Durovernom Camdeno, Sanfoni. Brietio, & aliis, eft Cantuaria, *Canterbery*. Anglis *Canterbury*, urbs Archiepifcupalis Angliæ, in Cantio, ad Stouram amnem, 6. milliaribus Angificieia ab ora littorali, & 12. milliar. à Dubri portu, qui vulgò *Douvre* dicitur. Vide Durovernom.)

Ptol. Darus, fluv. Ponnoniæ fup. (non infer ot quidam fcribunt) per Stiriam fluens, qui vulgò *Muer* dici putatur, non *Mora*, ot in Thef. Ling. Lat. Sed Darus potiùs Draua eft. Vide ibi.

Plin. Dafcula, & Dafcuta, urbs Armeniæ majoris in Cappadociæ conf. ad Euphratem fluv. à Simyra (ab ortu Euphratis 12. mill. paff. diftante) 75. tefte Plinio.

Ant. Ptol. Dafcula altera urbs Armeniæ minoris (non inf. ut in Thef. Ling. Lat.) ad Euphratem fluv. inter Zimaram ad Bor. 60. & Melitenen ad merid. 50. mil. paff. *Arfingan*, tefte P. Gyll. cum aliis Aziris urbs eiufd. reg. ad Euphratem fit, Arfingan.

¶ Dafcufa, feu & Dafoufa, urbs Armeniæ minotis in confinio majoria, ad Euphratem fluvium, media inter Zimaram & Melitenem, quæ uune *Arfingan* dicitur, Petro Gyllio & aliis teftibus. Aziria autem; quæ longiùs diftat ad Borream, nunc *Erzerum* nomen habet, & 170. milliaribus diftat à fontibus Euphratis fluvii. Sed quæ fit Dafcufa altera, urbs Armeniæ majoris, difficile eft dictu.

Strab. Plin. Dafcyliom, dafcylos Plin. *Dafquil'o*, *Diafquillo*, vel *Dinfchillo* Vilan. & al. urbs Bithyniæ marit. ad Propontidem, inter Nicomediam ad arctos, & Apameam ad auftrum fibi proximam, epifc. fub Archiep. Apamenæ. Ibi lacus dafcylicos, feu dafcyliticus, Strabonius.

Bib. Dafem, ubi alii legunt Refem feu Refen, *Gebingan* tefte Beniamin. Tudclenfi, urbs Babyloniæ inter Niniven & Chale.

Plin. Mel. Daffaretæ, Daffaritæ Daffareni, & Daffatitil, Steph. * Daffaretii Ptol. Daffarenfes Liv. pop. Illyrici, five Macedoniæ, in Illyric. conf. ex Plin. & Ptol. (non Thraciæ, ut in Thef. Ling. Lat.) ad Lycum fluv. Hofum orbs Lycbnidus. (* man Scldeni Δασαρηττοι.)

¶ Daffaretæ populi habirarunt circa lacum Lychnidem & Drilonum fluenta, intra Scardi montis juga, ut Livius fcribit.)

Calin. & Sozom. Daffarites lacus, *Lago de l'Ochrida*, in Maced. vel in Illyrico; pars enim Macedoniæ in Illyrico apod Liv. & alios computatur. Vide Lychoidus; eft enim nomen lacus & urbis.

Regin. Datalaria, & Patalaria, *Pantaluren*, inf. maris Africi, inter Siciliam & Africam. Quæ aliis eft Coffyra, & aliis Paconia. Vide ibi.

Suid. Dathus, five Datus, ut apud Suid. legitur, urbs fuit Maced. feu Traciæ, juxtà Strymonem flov. Thafliorum colonia ditiffima ob venas auri, ot proverbio diceretur *Dathus bonorum*, pro magna rerum opulentia.

Ptol. Datii, populi Aquitaniæ, quorum urbs *Dax*, epifc. fub Archiep. Aufcenfi, inde 15. leoc. Bajonam verfùs propiorem, via dimidio dicti intervalli diftantem, quæ Aquæ Tarbellicæ nominatur.

¶ Datii populi fuere Galliæ, in Aquitania, quorum urbs Tafta, *Dax*, dicitur, ad Aturum flovium, 25. leucis Vafconicis diftat ab Aufciia in occafum, & 10. a Bajona ortum verfùs. Dicitur etiam à quibufdam Aquæ Tarbellicæ.)

Daventria, & Davontria, *Deventer*, urbs Germ. infer ad Ifalam fluv. Tranfifalanæ reg. caput, epifc. fub Arciep. Trajectenfi, inter Zutphenum urbem Geldricam ad occ. 2. & Suolim ad ort. 4. leuc. De ea lib. 4. Itinerarii.

En illis etiam vicina Daventria ripis
Oftentare domos, & turres incipit altas.

¶ Daventria urbs eft Germaniæ inferioris feu Belgii, intra Zutphaniam ad auftrum, & Zuvoliam ad Bor. & 10. leucis ab Ultrajectn in ortum. Subeft dominio Batavorum eom tota provincia ab anno 1591. eftque probè munita, & in confinio Gueldriæ inferioris.)

Daulia, *Eladafagui*, tefte Mol. urbs Maced. mediterr. Scampi finitima, ab ea in noftrum parum diftans. Ptol.

Daulis, Daula etiam Strab. & Liv. *Daulia*, urbs Phocidis, in Achaja, inter Delphos & Buliam, à Delphis 40. mill. paff diftans, introrfum; epifc. fub Archiep. Athenienfi. Hinc Daulius nom. gent. Ovid. lib. 5. metam. Ptol.

Daulia Threicio Phoceaque milite rura
Ceperat.

Daulia cornix apud Zenodot. proverbialiter dicta de valde garrulo. Putatur autem idem Daulia cornia, quod philomela: apud Daulidem enim Phocidis ferunt Philomelam in avem mutatam, ac inde ortum adagiom. Hinc Dauliias Ovid. in epift. ad Liviam:

Deflet Threicium Daulias ales Itim.

Hic hirundines non nidificent, nec lufcioiæ pariunt.

Daunia, quæ & Apulia Daunia, *Puglia piana*, & *Capitanata*, provincia regni Neapolitani, inter Aprutium ad occ. & Apuliam Peucetiam ad ortum, Aufido fluv. divifam, ad Bor. pelago Jonio, vel Hadriatico ad auftrom Apennio monte definita: de qoa Virg. lib. 8. Æneidos: Po'ib. Strab. & al.

Gens eadem, qua te, crudeli Daunia bello
Infequitur.

Hinc Daunius nom. gentis.

¶ Daunia, feu Apuli Daunii, & Apulia Daunia, dicta fuit *Pugila pinna* Incolia, *la plaine della Pouille* Gallis, nunc autem *la Capitannta*. Ejus limites fuere ab occidente Frento fluvius, quo dividebatur à Frentanis, & mons Apenninus ab Hirpinis, a meridie Aufidus, fluvius, quo dividebatur à Peucetiia; à feptentrione verò & oriente mari Supero feu Adriatico alluebatur.)

Urbes & loca bujua temporis Apuliæ Dauniæ:
Apeneftæ, poftea Vefta *Vifto*.
Afculum, *Afcoli*.
Bovinum, *Bovino*.
Larinum, *Larina*, vel *Larino*.
Lefina, *Lefinn*.
Manfredonia, *Manfredonia*. Vide Sipontum.
Mons Corvinus, *Monte Corvino*.
Mons Garganus, *Monte Gargano*, vel *Monte di S. Angelo*.
Salapia, *Salpe*, (*nunc vicus*.)
Severopolis, *San Severo*.
Sipontum, *Siponto*, (*dirutu jacet*.)
Thermulæ, *Termole*.
Troja, olim Ecæ *Troja*.
Vultura, & Vultuaria, *Volturara*.
Interiere Sipontum, Salpia, Argyripa, & Teanum, com Herdonin.

Dautona, *Tifer*, five *Rhain*, uppidum Pannoniæ fuper. ad Saum flov. obi Corcoam excipit, in Croatiæ Carniolæque confinio. Andautoniom a Ptolemæo dici autumat Lazius. Ant.

¶ Dautuna, feu Andautonium, oppidnm Saviæ, in Pannonia inferiori, onde Andiantes populi. Diftat 10. milliaribus à Savo fluvio in Boream, in eo tractu ubi nunc *Chafinn* oppidum, verfùs Colapis in Savum confluentias, in Sclavonia. Sed 9. leucis Germanicis diftat ab oppido *Rain*, qund antiquitus Noviodunum dictum eredit Sanfon.)

Dea, Die lib. Conc. *Dis*, urbs Galliæ Narbonenfis, epifcopalis fub Arciepifcopo Aquenfi, in Delphinatu, & finibus Vocontiorum, inter Vapingom 12. & Valentiam ad occafnm 10. leucis, cujus epifcopatus Valentino nunc conjunctua eft. Ant.

¶ Dea, *Die*, urbs eft epifcopalis. fub Archiepifcopo Viennenfi, ubi aliàs Vocontii populi. Hinc Dea Vocontiorum dicta fuit ab Antonino, & Dea Augufta. Verfùs montes fedet ad amnem drumam, 12. leucis a Gratianopoli in auftrum.)

Dea

Dea quoque fluvius Albionis. Vide Deuve.

Debæ, populi Arabiæ, proximi Sabæis, ex genere Nomadom, per quos labitur flumen auri ftrigilem deferens, auctore Strabone lib. 16. Qui a Propettio Debatæ nominantur, ut lib. 4. eleg.

Plin. *Si te Eoa juvat, Debatarumque aurea ripa, &c.*

Debba, *Dunftaburg*, fic a S. Dunftano Epifcopo dictum, oppidum Albionis, in Northumbria, in ora, inter Bervicium ad Boream, & Tinnemothum ad meridiam, Camden, *dunftaburg*, Bebbam ita enim melius fcribitur eliqui falsò fulpicati funt, quæ fuperiùs fedet, & pro *Bebbanburg* nunc *Bamborrouw* vocant.

* Deboma, *Dardaffi*, tefte Mol. opp. Macedoniæ, *Plin.* Scampis & Deuliæ finitimum, vide maoufe. Seldeni.

Deborus, *Albrii* Soph. urbs Macedoniæ mediter. in Pæonie regione, ab Antigoote five Croja 70. mill. paff. diftans, in Albania. Populi Doberienfes Plinio.

Debris, Bediron ptol. oppidum Garamentum, in Libya, ubi fons interdiu frigens noctu fervens teftibus Plinio & Solino.

¶ Dæcanum, *Decan*, regnum Afiæ fatis amplum, in India citeriori. Habet ed occafum Oceanum Indicum, ac Boream regnum Guzaratæ ad ortum Golcondæ, & ad meridiem regnum Bifnagatis, & eius Rex dicitur *Malcan* Regni Primeria antea foit Goa, emporium celeberri-*Ptol.* mum, in ora littorali, & urbs Archiepifcopalis, quæ à 160. ennis fubeft dominio Lufitanorum.

Decapolis, regio Pelæftinæ, in qua cum parte Galileæ urbes hæ funt Damafcus, Scythopolis, Gadara, Philadelphie Rapharnaum. Ex quo liquore poteft non effe eandem cum Cœlelyria, fed partum Cœlefyriæ fub hac contineri. Sic dicta e decem urbibus quibus coeftebat, fic ab Hebræis enumeratis, Sephet, Tiberias, Nephta-*Strab.* li Afor, Cæfarea Philippi, Capharnaum, Bethfaida, *Liv.* Corozain, Bethian, & Iotapata, hac tempeftate iacen-*Plut.* tes.

Decaftidium, *S. Anna*, pagus Brutiorum, tefte Barrio, in Calabria ulteriore, inter Hipporum ea. & Regium 20. mill. paff. ee Itiner. Antonini.

Deceates & Deceites, deciates Plinio & Melæ non Deciæ, ot in Thefauro Linguæ Latinæ populi Galliæ Narbonenfis, quorum oppidum *Draguinian* vel *Dragaignan*, in Provincia, tefte Cæuali, non obfcurum apud *Strab.* Griniacum, hoc eft, Graffam urbem, inde Regium versùs 7. leucis; a Nicæa 12. in Corum. Quod a Sthephano Decretum, quafi Deciatum eppellatur. Alii Itorum opp. feu pag. *le Bone de Duyfans* effo malunt.

¶ Deceates, qui Datiatu quibufdam, populi fuere Galliæ, in Provincia, verfus oram maris Mediterranei, *Ptol.* ubi ounc Diœcefis Graffenfis, in parte orientali Provinciæ, eorum primaria erat Antipolis; Aliquaatulum autem diftabant e Draguignano in ortum, longius entem e vico *le bourg d'Oyfans* dicto in Delphinatu.

Decempagi, *duofe*, five *dieuze* Silm. opp. Germaniæ fuper. aut Galliæ Belgicæ; in Alfatiæ & Lotharingiæ confinio, inter Tabernas & Divodurum eo. mill. paff. ex Itiner. Antonini, cùm multo plura interfiot: nam abeft a Nerceio 7. leucis, a Metis 9. Sarreponte 5. Naroeium versùs, ad lacum e quod etiam Duodeciacum nunc *Strab.* dicitur.

Ptol. *& al.* ¶ Decempagi, *Dieufe*, oppidum Galliæ Belgicæ in Lotharingia, ad fluvium Seiuam, ubi enit e lacu Duodeciaco, vulgò *le lac ou l'eftang de Lindre*. Urbs eft parve & male habite hifce temporibus 10. leucis diftat e limite Alfatiæ in occefum, & totidem a Metis in Eurum 7. autem a Nanceio in ortum.

Decenfium, fivitas Viennenfis, provinciæ, in Galliam; *die* Cæneli, decia etiam dicitur.

Decetie, *decife*, oppidum Galliæ Celticæ, apud Ligerim fluvium, ioter Molinum & Nivernas, a quibus 16. mill. paff. abeft in meridiem, ee Itiner. Antonini.

¶ Decetia, *Decize*, oppidum Vadicaffium, in Gallia, nune provinciæ Nivernenfis, ubi amnis *aron* in Ligerim *Ant.* fe exoneras 7. leucis diftat e Molino orbe in Boream. & 8. a Niverno in Eurum. A Ligeri fluvio pro maiori parte eingitur, cum ponto lapideo.

Decimum, locus Latij fic dictus, qood 10. mill. paff. ab urbe Roma diftet via Lavicana, qua Roma Beneventum itor: qui locus adhuc *decimo* dicitur.

Deconus, fluvius Colchorum, qui ex Caucafo monte emanans, in phafidem fluviom maiorem excipitur.

Decumani populi, Galliæ Narbonenfis, quorum urbs eft Narbona: unde *le Pais de Narbonne* diei vulgò poffunt.

Decumates agri, regio germaniæ. ubi nunc ducatus Wirtembergenfis eft tefte willichio, in Suevia.

¶ Deinfa, *deinfe*, oppidulum Belgij, in Flandriæ *Scrip.* Comitatu, & Correriacenfi tractu, ad Legiem fluvium *Brit.* 2. leucis a Gandano in occafum; fubeftque dominio *Plin.* Francorum ab anno 1667. *& al.*

Delas, fluvius Babyloniæ, qui Apameam urbem noà cum Tigride circumfluit.

Delcos, delta Xenophonti, orbs Thraciæ epifcopalis olim fub Archiepifcopo Heraclienfi, *dercon* nune dicitur, tefte Petro Gyllio, a Byzantico 30. milliar. paff. diftans.

¶ Delcos; feu dolta: urbs Thraciæ, in Urbana regione, versùs oram littoralem Ponti Euxini 30. milliaribus e Byzantio in Circium: hinc lacus delcos adjacens & fluvius cognominis.

¶ Delfzllium, ere ad Amifiæ fluvij oftium, in dominio Groningenfi, quæ Provinciarum fœderetarum una, in Belgio. Dicitur & delfzilia, vide Arx delfzilia.

Delgovitia, *Godmundingham*, vel *Godmanham* tefte Camdeno pagus hodie Angliæ, in agro Eboracenfi, inter Dervuntionem 13. & prætotium ad occ. e5. mill. paff. ab Eboraco 20.

Delioli., *Poggio Reale* tefte Fabricio horti amœni, prope Neapolim urbem Campaniæ ubi palæpolis erat.

Delium oppidulum fuit Bœotiæ, in ore contra Chalcidem, apud Tanagram urbem ab ea 5. mill. paff. ubi Athenienfes e Thebanis victi.

¶ Delium oppidulum foit græciæ in Bœotie, iuxta Euripum medium inter Chelcidem ad Boream & Tanagram ad auftrum, versùs oftia fluvij Afopi. Nunc in ruinis iacet.

Dellium *dolly* urbs ample Indiæ orientalis in Imperio magni Mogolis, regni cognominis caput, ad amnem geminum 100. milliaribus circiter eb Agra in Boream Laborium versùs.

Delmata, & delmatia epud Ovidium in epiftola ad Liv.

Armeniufque fugax, & tandem delmata fupplex. *Strab.*

pro dalmata nifi fit error codicis.

¶ Delmenhorftium *delmenorft* oppidum & Comitatus germaniæ io ditione Comitis Oldenburgenfis antea: nunc eurom fubeft Regi Daniæ ab obitu ultimi Comitis Oldenburgenfis. Sedet ad delmam amnem, qui paulò infre cadit in Vifurgim 3. leucis e Brema in occafum & 4. ab Oldenburgo in ortum.

Delminium & dalminium *donna* tefte Sophieno *donna* Volaterrano *damnio* Nigro oppidum dalmatiæ mediterraneum Æquo proximum; quod dimala polybio & dalmana Caffiodoro dici videtur. Sunt quibus delminium Almilla urbs epifcopalis, apud oram littoream Vide Peguntium.

¶ Delminium tefte Joanne Lucio viro doctiffimo eft nunc *dumno*. Sunt qui credent effe Almiffam, quod Scla-*Plin.* vè Omi dicitur. Et eft maritimum. fed errant, quia *Ant.* Delminium eft mediterreneum.

Delos *Sdiles* tefte Sophiano, infula maris Ægei notiffima & clariffima, ac prima inter cyclades oraculo Apollinis quondam frequens multis olim nominibus appellata, Afteria, Ortygia midia & Cynthon tefte Plinio. Sic a manifeftatione dicta quod in diluvio Ogygis tempore quod Deucalionis 600. annis præceffit prima ioter alias ab aquis emerferit. Io ea erat *Ptol.* ædes Pruvidentiæ facra tefte Macrobio lib. 2. Saturnal. In Delo, nec parere nec defunctos fepelire neque canem alere fas erat tefte Thucydide lib. 4. Hinc Delius, & Deliacus, nomen gentis. Abeft ab Eubæa 30. mill. paff. in ortum. Ejus meminit Ovidius lib. 2. de erte amandi:

Jam Samos a'eva fuerant Naxefque relicta
Et Paros, & Clario delos amata Deo.

Virg. lib. 6. Æneidos.

Delius infpirat vates, aperitque futura.

¶ Delos, hodie *Sdille*, totius Græciæ emporium erat, & ærarium græcorum. Ibi oppidum præcipuum Delos, poftea novæ Athenæ Hadrianæ nunc *Sdilles*. Infule nihil habet celebre præter antiquum nomen. Videtur hodie gemina, ob Rheniam ei conjunctam & pars quæ olim Rhenia erat. *Fermene* vocetur ab iodigenis. Inf. eft parvi circuitus fub dominio Turcarum & 60. milliaribus diftat eb Eubæa

tiei. Aliis verò videtur *la punta di Lopez Gonzalez*.

¶ Deorum currus, Saolone teste, est oooc promontorium Palmarum, *Capo das Palmas* Lusitanis, in ora occidentali Guineæ regionis, in Africa.

Ptol. Deorum insulæ, Cicæ Plinio, ut videtur Ortel. *Islas de Baina*, teste Mot. insf. Hispaniæ, in Gallæcia, haud procul ab ostiis Minii fluvii. Sed Cicæ diversæ ab his nomen suum retinent, *Cies* dictæ, teste Morali. Vide ibi.

Scrip. Brit. ¶ Deorum ins. Hispaniæ, nunc *Isles de Bayonne* Gallis, sunt in Oceano occidentali, in ora Gallæciæ, ante Baionam urbem munitam, 5. leucis ab ostio Minii fluvii in Boream.

Deorum portus, *Mazagran*, & Arabicè *Boreyia*, teste Marm. Portus divini Ant. teste Simlero, opp. Mauritaniæ Cæsariensis (non Tingitanæ, ut habet Ortelius) inter Quizam sive Auranum, & Arsinariam.

¶ Deppa, *Dieppe*, urbs Galliæ probè munita, in Normannia provincia, cum portu capaci, in ora littorali maris Britannici, ad Acri fluvii ostia, in Baletensi tractu 10.

Scrip. Brit. leucis distat a Rothomago in Boream, & 18. a Portu Gratiæ in ortum; estque emporium celebre.

Deraogæ, in Thesauro Linguæ Latinæ, populi ex Plinio lib. 6. cap. 20 pro Erangæ, vide ibi.

Derbe derbia etiam Stephano, *Derwbe*, teste Leunclavio, urbs olim episc. Lycaoniæ, in Pisidiæ confinio, inter Antiochiam metrop. ad occasum, & Iconium ad ortum, proxima Lystis: quam iacere Andreas Thevetus testatur. In Thesauro Linguæ Latinæ ponitur castellum, & portus Isauriæ; cum Isaria mare non attingat.

Strab. Plin. ¶ Derbe, urbs Asiæ minoris in Lycaonia, in Pisidiæ & Cappadociæ confinio, versùs montes, 40. mill. ab Iconio in austrum, & 30. ab Isauria in ortum, ut 80. ab Antiochia Pisidiæ. Sed quid sit nunc non constat.

Derbices; populi Asiæ, ad fauces maris Caspii, ut Strabo scribit; ad Oxum fluvium, teste Plinio, incolentes. Sunt & populi Libyæ interiuris, à Ptolomæo memorati. Derbicum Causasi incolarum mores miros Strabo libro 11. refert. Nam Stoicos sequentes, delicta quamquis levia pæna capitis puniunt, terram venerantur, animal femineum non edunt, neque sacrificant; maiores annis 70. iugulant, cognatos vorant obeuntes ultra id tempus, anus strangulant.

Lib. Com. Derce fons, vide pircenga. Derce prodirce in Thesauro Linguæ Latinæ, vide Dirce.

Ptol. Durcos, *Delcon*, urbs Thraciæ episcopalis olim nunc metrop. sub Patriarcha Constantinopolitano. Vide delta.

Dere, dire Straboni, *Zeila* Mel. & aliis, urbs & emporium Æthiopiæ in prom. haud procul ab Angustiis sinus Arabici; promontorium verò *Capo Cosiffin.*, dicitur, teste Ortelio.

Coremistæ populi Illyrici mediterranei, quorum urbs *Drivasto* putatur, a scodra 7. mil. pass. distans in austrum.

Plin. ¶ Deria, seu Derria, *Derry*, urbs parva Hiberniæ et Ultroniæ regionis, in insula *Inis Owen.*, in Comitatu Terconeliæ, episc. sub Archiepiscopo Armachano.)

¶ Derpatum, seu Torpatum, *derpt*, urbs Livoniæ episcopalis sub Archiepiscopo Rigensi, ad fluvium Beccum, *Embeck*, cum arce munita, in regiuncula Oldenpoa dicta inter lacus Werzerum, & Peibum, versùs Moscoviam. Parat Succis multis ab hinc annis: estque munita.

Ptol. Derra, Derris Ptolemæo, *deterra* hodie ex tabolia recent. urbs Macedoniæ, ad sinum Toronaicum, Toronæ vici oa inde in Bor. positæ.

Derrhis, *dereas*, teste Marmolio, promon. Marmaricæ. inter Paretonium & Alexandriam, derris etiam Melæ urbs Macedoniæ, inter Axium & Peneum fluminia, in ora.

Dertona, Derton Stephano, derthon, & darthon Straboni, *Tortona*, colonia & urbs Liguriæ, (non Taurinorum, ut in Thesauro Linguæ Latinæ, cum a Taurinis supra 50. mill. pass. distet) ad Iriam fluvium non longè decurrentem, episcopalis sub Archiepiscopo, & Duce Mediolanensi, inter Ticinum 25. et Henuam ad meridiem 40. mill. pass. media inter Placentiam & Genuam, proxima Alexandriæ, ab ea 10. mill. in ortum. A Friderico Ænobardo Imperatore eversa, a Mediolanensibus instaurata, nunquam ad pristinam rediit magnitudinem, dicitur et Terdona.

¶ Dertona, *Tortone* Gallis, urbs est probè munita, sub dominio Hispanorum, 8 milliaribus distat a confinio ditionis Genoensis in Boream, & 45. a Placentia in occasum. Sed non est media inter Genuam et Placentiam. Capta fuit a Gallis anno 1642. sed postea recepta ab Hispanis anno sequenti. Arcem habet validam.

Ptol. Strab. Dertosa, Dertossa Straboni, Dertusa Plinio, *Tortosa*, Catalaunia, apud Valentiæ regni conf. episcopalis sub Archiepiscopo Tarraconensi, unde 11. leucis in occasum Valentiam versùs 27. recedit. Populi dertusani Plinio.

¶ Dertosa, *Tortose* Gallis, urbs alias Illercaonum, nunc Cataloniæ, satis munita, iuxta Iberum fluvium, qui 4. leucis Hispanicis infra in mare Mediterraneum se exonerat. Distat 4. leucis a confinio regni Valentiæ, ut 14. ab Ilerda in austrum. Capta fuit a Gallia anno 1649 sed postea recepta ab Hispanis. Castrum habet satis firmum cum ponte ad Iberum fluvium. Sed deficit in dies.

Ant. Derventio, oppidum & fluvius Albionis, in Anglia: fluvius *derwent* adhuc nominatur Anglicè, Britannicè *Dorgwyn*, et in Treotam funditur; oppidum vero *derby*, præclarum, Comitatus Derbiensis metropolis, inter Linconiam ad ortum 35. & Salopiam ad occasum 47. mill. Lichfeldiæ orbi finitimum, inde 14. mill. recedens in ortum. Fluv. alluit Margidum & Agelocum oppida, et in Abum excipitur. (Camdeno derventio est, oppidum in orientali parte Eboracensis Comitatus, nunc *Auldby*, ad fluvium etiam Derventionem.

Strab. Plin. ¶ Derventio, *darvent*, fluvius Angliæ, in Eboracensi provincia. In Ossam fluvium effluit et cum ipso postea in Abum æstuarium cadit. Dervettio autem oppidum Parisiorum in illo tractu nunc *Auldby* dicitur, id est, antiqua habitatio, teste Camdeno. Est vicus dumtaxat et duobus milliaribus infra, nempe ad locum *Stamfordbridge*, Haraldus Angliæ Rex Haraldum Norvegum qui 200. navibus Anglicam infestabat, magna danorum strage interfecit: et hoc prælium vix novem dies ante Guillelmi Normanni adventum confectum est. Derventio autem locus distat 30. milliaribus Anglicis a darbia in Boream.

¶ Descensanum, *desensano*, oppidum Italiæ in dominio Veneto et in agro Brixiano in ora lacus Benaci. 10. milliaribus distat a Piscaria in occasum et 18. a Brixia in ortum; estque lepidum et cultum, in Planitie.

Mel. Deserta Boiorum. *Wienerwalde*, teste Laylo, tractus Norici, olim a Vindelicis per Noricos Pannoniam usque protensus, teste Strabone.

¶ Desiderata, *la desirade* Francis, *la deseada* Hispanis, insula Americæ Septentrionalis et una ex Antillis. Sic dicta fuit a Christophoro Columbo qui primus eam detexit cum iterum in Americam tenderet. Subest Franciæ; distatque 10. leucis ab insula Guadalupia in orientem. Est parva, sed fertilis et probè culta cum aliquot coloniis Francorum.

Ptol. ¶ Desitiates populi fuere Illyrici in dalmatia teste Sansone.

¶ Desmonia; *desmound Countie* provincia Hiberniæ in Momonia regione in austrum maximè excurrens Alluitur Oceano ab Occidente et meridiem ad ortum habet Corcagiensem Comitatum et ad septentrionem Kerriensem Comitatum. Ibi alias Iverni populi.

¶ Dessavia; *dessaw* oppidum munitum Germaniæ in Saxonia superiori; Principatus Anhaltini caput ad Albim fluvium; ubi recipit Muluem medium inter Vitebergam ad ortum et Nagdeburgum ad Boream 4. leucis a Bernaburgo in ortum. Arcem habet nobilem.

Ant. Deva: *deva* etiamnum fluvius Hispaniæ Tarraconensis per Valdulos in Oceanum Cantabricum ad oppidum cognomen fluens regione Guipuscoa irrigata.

Deva fluvius Albionis per walliam in Berram fluens. *dyfy* teste Lhuydo. Britannicè; *dea* vel *dee* vero Anglicè ad Cestriam urbem quæ ex eo devana nominatur mari excipitur. Incolis dicitur etiam *dyfrdovy*.

Deva, quæ & Legio xxiii. (In aliis codicibus xx, Victrix) et devana, & urbs Legionum et tandem Lat. recenti Cestria *Chester & Cester* Anglice ut *Legacester*; teste Lhuydo urbs Albionis ad ostia Devæ fl. uvij, in Angliæ Cambriæque confinio ex præcipuis Anglici regni; episc. sub Archiepiscopo Cantuariensi a Coventria in medio Angliæ 60. mill. in occasum Alaphopolim versùs 21. Salopiæ proprior, (Camdeno vocatur Britannicè *Caer Legion*, *Caer-Leon Vaur*, *Caer-Leonar Dufyr*, vel *Dvoy*, maioribus nostris lege-

cester, hodie Chester, & westchester.

¶ Deva, *Chester*, urbs amplа Cornaviorum, in Anglia. Est emporium celebre, ad æstuarium Devæ fluvii, in limite walliæ Borealis. Portu gaudet commodo. Urbs ipsa quadrata, castrum habet munitum, & 14. mill. Anglicis distat ab ora maris Hibernici in austrum.

Ptol. Devana, *Aberdone*, teste Camdeno, & *Aberdeen*, urbs Britanniæ secundæ, in ora Scotiæ orientali, episcop. sub Archiepisc. Andreapolitano, in Boream ad 60. mill. recedens, ad Deæ fluvii ostia, emporium regni & academia.

Ptol. ¶ Devana *Aberdeen* incolis, *Aberden* Gallis, urbs alias Vernicorum populorum, in Albione ulteriori, nunc Scotiæ, in Marria provincia ad ostia fluvii Divæ. Dicta fuit etiam Divana, teste Camdeno, Vide Aberdonia.

Devana altera, seu Deunana, vel ex antiqua inscriptione, Divana legio xx. Victrix, colonia & urbs Albionis, in Bornaviis, quam Guill. Camdenus eum Deva (quæ Cestria est) confundit: *Doncaster* oppidum Villanovano, cui non satis fido, vide Deva.

Ptol. ¶ Devana, seu Divano, urbs Cornaviorum, eadem est quæ Deva, *Chester*. Vide Deva.

Plin. * Deucaledonius Oceanus, seu, ut in codice Græco legitur, Duecaledonius, *Mar-kalender*, mare Caledonium; quod Scotiam alluit. Vide manuscr. Seldeni.

Develton stagnum, *Stagnara*, teste Nigro stagnum seu palus, apud Develtum urbem.

Ptol. Develtus, Develton Plinio, Debelium, sive Defeltum Antonio, Dibaltum Amm. *Develto* Græcis, teste Sophiano, & *Zagaria* Bulgaris, teste Curopalata, urbs Chaciæ archiepisc. mediterraneæ, ab Anchialo in ora 24. mill. pass. Hadrianopolim in meridiem versus supra 60. a Bergulis fere 100. in Boriam, olim episcopalis sub Archiep. Hadrianopolitano.

Script. Brit. Devia, seu Dewia, *Bladnoch*; fluvius Albionis in Scotia, apud Leucopibiam oppidum (quod nunc *whithorn*, Lat. Candida Casa urbs dicitur) in mare labens ad occasum.

Devonia, *Neumarkt*, urbs Germaniæ, teste P. Appiano, in Nortgoia regione, inter Ratisponam 7. & Noribergam 5. leucis, totidem ab Amberga in urbe in occa. distans.

Ptol. Devonia, *Devonshire*, regio & Comitatus Albionis in regno Anglico, inter Angliam & Cornubiam ad occ. Vide damnonii.

¶ Devonia provincia est in parte meridionali, Angliæ inter Cornubiam ad occasum, & dorsetiam ad ortum; ubi alias pars occidentalis damnoniorum. Ejus præcipua urbs est Exonia, versus oram Oceani Britannici.

Script. Brit. Deuriopum, deuriopus Straboni, duriopos Stephano, regia & oppidum fuit Macedoniæ, in Pæonia, ad Erigonem fluvium.

Devva, sive etiam Deva, *Dee*, fluvius Scotiæ, in ora occidua, apud Carbantorigum oppidum (quod *Fresh-Castle* vocant) sese exonerans, mari exceptus.

Liv. ¶ Deva, *Dee*, fluvius Scotiæ meridionalis, in provincia Gallovidia. In mare Hiberoicum labitur, 16. milliaribus Anglicis a Modæa insula in Boream, totidem a Carbantorigo in occ. & 12. a Leucopibia in ortum.

Devus, *Dyss*, vel *Devy*, fluvius Albionis, in wallia, cujus ostia ad Aberdyfum vel Aberdovum oppidum.

Strab. Ptol. Dia, *Standia* Sophiano, insula maris Cretici, ante Matium, ab ea in Boream ad 20. mill. pass. recedens. Dia quoque apud Stephanum opp. fuit Thessaliæ mediterraneum, cujus populi dienses a Plinio dicuntur. Dia item in libro Conc. *Die*, urbs Galliæ Narbonensis episc. in Delph. Vide Dea. Hic Ortelius citat Plinium, apud quem Dia non legitur, nec Dea in Gallia.

Diabare; Diabete Stephano, *Afinara*, teste Leandro al. *la Zanara*, insula parva Sardiniæ, in ora occidua, apud Gorditanum promontorium, & Titium oppidum.

Ptol. ¶ Diabate, insula Sardiniæ, prope Hermæum promontorium, parva admodum. *Faluga* dicitur, Brietio & aliis testibus 10. milliaribus distat a Tilie in austrum, 15. a Gordiano promontorio etiam in austrum, uti & 28. ab Herculis insula, quæ nunc *Zanara* dicitur.

Cæs. Diablintres, diablindi Plinio, Diaulitæ Ptolemæo, populi Galliæ Celticæ, in Armoricis, seu in Britannia minore, quorum tractus hodie *Diablintes*, apud oram Borealem, teste Bertrando, nominatur: licet Marlianus illorum oppidum esse *Leondoul* scribat: cum *Leondoul* potius divisim legendum sit. *Leon Doul*, quasi Leona, & Dola sint urbes horum populorum. Sunt qui Diablintres apud Cæsarem in Belgio reponant; quorum adhuc vestigium manet *Linter* pag. in Brabantia, teste Becano, ad Getam fluvium. Locus Cæs. libro 3. de bello Gallico ambiguus est; nam post Nannetes, Osismos, Ambiliares, Lexobios, Morinos etiam Diablintres & Menapios recenset: ex quo alicui videri potest hos populos posse inter Celtas & inter Belgas censeri.

¶ Diablintres populi fuere Galliæ Lugdunensis, qui & Aulerci Diablintres dicti, quorum tractus seu provincia nunc *le Perche* vocatur, inter Belsiam ad ortum & Ceno manensem provinciam. Eorum caput est Noviodunum; vulgo *Nogent le Rotrou*. Sunt tamen qui credunt Diablintes, seu Diablintres fuisse in Britannia minori, prope Dolam urbem *Dol*, ubi aliquot agri *les Diablintes* dicti, & familiæ *les Giables*; quidquid scribat Marlianus eos fuisse juxta Fanum S. Pauli, urbem Britanniæ minoris, vulgò S. *Paul de Leon*, quæ etiam *Leondoul* dicitur ab incolis.

·Diacherfis, *Carcera*, teste Marmolio, oppidum Cyrenaicæ regionis, in ora littorea ad boream, apud boream prom. & Berenicem urbem. Ptol.

Diacopeos, & Domolsena, vel Pimolisena, regiunculæ Cappadociæ, inter Halym & Irim flumina.

Diagon, fluvius Peloponnesi, qui Pisæam regionem ab Arcadia dividens, & in meridiem decurrens, Alpheo excipitur. Strab.

Diosæ fanum, *Scutari*, oppidum, & prom. Bithyniæ, ad Bosphorum Thracium, Chalcedoni urbi proximum, ab ea in Boream paululum recedens, teste Sophiano.

¶ Dianæ Fanum, oppidum Bithyniæ, in Asia mi. nori, quod postea Chrysopolis, nunc *Scutari*, e regione Constantinopoleos, ex altera parte Bosphori Thracii. Pauf.

Dianæ fons, *Thomiso*, teste Faz. pagus Siciliæ, apud Camarinam urbem excisam, seu *Paradiso* fons ipse hodie, teste Aretio, dicitur, apud pagum prædictum. Huius fontis aqua vino non miscetur, teste Solino.

Dianæ oraculum, *Curiale*, teste Mol. urbs Arabiæ felicis, in ora orientali, inter Didymos montes ad meridiem, & Corodamum prom. ad Boream.

Dianæ portus, *Stagno de Diana*, teste Moleto locus Corficæ, in ora orientali, inter Marianam, & Aleriam urbes excisas, ad 15. mill. pass. distans. Ptol.

¶ Dianæ portus, *Stagno di Diana* incolæ, *l'Estang de Diane* Gallis, stagnum est, seu potius lacus, prope Aleriæ urbis rudera; sed longe à Mariana in austrum, juxta oram orientalem, ubi in mare Tuscum se exonerat; Caret autem portum præsentia; estque aeris gravioris. Sol. Ptol.

* Dianium, Artemisium Strab. oppid. Hispaniæ Tarraconensis, in ora littorali, apud prom. cognomine, (quod Ferraria a Mela appellatur) *Denia*, in regno Valentiæ, ab ea 13. leucis in merid. Alonem versus distans, olim urbs episc. sub Archiep. Toletano. Promontorium verò *Artemus*, cum pag. quod Artemisium veteribus dictum est, teste Beuth. Gandiæ oppido proximum. Dianium vero urbs antiquissima traditur, a Phocensibus anno 1800. post diluvium condita. Vide manusc. Seldeni. Ptol.

¶ Dianium, oppidum Contestanorum, in ora maris Mediterranei & sinus Sucronensis, cum portu cognomine. Est medium inter ostia Sucronis fluvii & Artemisium promontorium, quod ab ipso Dianium promontorium dicitur; distatque 4. leucis in austrum ab oppido Dianio, oppidum verò 8. leucis distat a Sætabi in ortum, 9. ab Alone, & 5. a Gandia, sub dominio utili Ducis Gandiæ, è gente Borgia. Dianium vero promontorium, quod & Ferraria & Artemisium dicitur, nunc *Cabo Martin*, seu etiam *Punta del Emperador*, in mare Mediterraneum excurrit, inter sinus Sucronensem & Illicitanum, 9. leucis ab Alone in ortum, contra Ebusum insulam, a qua distat 10. leucis in occasum; estque in regno Valentiæ. Cir. Plin. Ptol.

Dianum, *Gianuti*, teste Nigro, insula maris Tyrrheni, inter Cursicam & Cosanum littus, seu Argentarium montem, parva, & ob piratas deserta, a monte Argentario & ab Ægilio insula 10. mill. pass. recedens, quasi trigonum æquilaterum faciens. Est & Dianium, seu Dians, *Diano*, castrum oræ Ligusticæ, inter Albingaunum 11. & Albintemelium 31. mill. pass. olei ferax. Dianium, vel Dianum, item oppidum Lucaniæ præcipuum, in Principatu citeriori, *Diano* vulgò, à Sa- Plin.

Salerno 36. mill. pass. in ortum, inter Palam & Padulam oppida 8. sive 7. mill. Et Dianium aut Dianum *Diano*, oppidulum Liguriæ, in monte, apud Albam Pompejam, ab ea 2. mill. pass. vino abundans.

¶ Dianium insula est in ora Tusciæ, satis montuosa, ditionis Senensis, & sub dominio magni Ducis. 9. circiter milliaribus distat ab Ægilio in ortum, & 6. tantum à monte Argentario in austrum.

¶ Diarbechia, *Diarbeck*, provincia Asiæ, inter Euphratem & Tigrim fluvios comprehensa, ubi alias Mesopotamia; subestque dominio Turcarum à plurimis annis. Vide Mesopotamia.

Ptol. Disrrhœa, *Zanara* Marmolio, portus Cyrenaicæ, apud Syrtes & Africæ confinia, inter Drepanum & Boreum promontoria.

Lib. Conc. Diaulia, Daulis Ptol. urbs Phocidis mediterranea, Delphis finitima, ab eis in ortum recedens, episcopalis sub Archiep. Atheniensi. Vide Daulis.

Ptol. Diaulitæ, populi Galliæ Celticæ, in Britannia minore. Vide Diablintres.

Steph. Dicæa, Dicæarchia Plinio, Dicarchia vel Dicarchea Sil. Vide Puteoli. De ea Sil. lib. 13.

Forte Dicarchan juvenis consedit in urbe Scipio.

Hinc Dicarchejus, nomen gentis. Sil. lib. 8.

Prole Dicarcheja, multo cum milite Grajo.

Lucilius.

Inde Dicaarchum populos, Delumque minorem.

Ubi Delus minor sumitur pro Puteolana urbe. Est & Dicæa Plinio oppid. Thraciæ, apud Bistonidem lacum & aliud apud Thermæum sinum in Macedonia.

Ptol. Dictamnum, Dictynna Strab. *Dictuna*, teste Pineto oppidum Cretæ, in ora Boreali, inter Cydonem ad ortum & Cisamum ad occasum, apud prom. quod *Capo Spada* dicunt, à Phalasarma 60. stadiis. Ibi mons Dictynnæus, & Dictynnæum prom. Straboni.

¶ Dictamnum oppidum Cretæ, nunc *Dittamo* dicitur, Brietio & aliis testibus; estque in territorio Cydoniæ & sub dominio Turcarum ab aliquot annis.

Strab. Ptol. Dicte, qui & Dictæus mons Plinio, *Labirinte*, teste Sophiano, sed Bellon. *Lasthi*, & *Sethie*, mons Cretæ, in longum extensus, inter Idam ad occasum, & Samonium ad ortum, ad Ida 125. à Samonio 12. mill. pass. teste Strabone, qui alibi scribit illum ab Ida 52. mill. pass. distare, quod verius est. Hinc Dictæus, nom. gentis. Ovid. lib. 3. Metamorph.

Se confessus erat, Dictaaque rura tenebat.

Illic Jovem, nutritum ferunt, qui propterea Dictæus cognominatur: Sic Dictæa nimpha.

¶ Dicte, seu Dictæus mons, *Lasthi* seu *Lassiti* nunc dicitur; estque in parte orientali Cretæ insulæ, inter Gnossum ad occasum, & Samonium promontorium ad ortum, nunc sub dominio Turcarum cum toto illo tractu à paucis annis. Dividitur in duo brachia, quorum alterum procurrit ad promontorium Samonium, aliud ad promontorium Siderum in Boream.

Lib. Not. Dictum, *Diganvvy*, teste Camdeno, opp. Albionis, in ora Walliæ littorali, apud Conovium oppidum & ostia fluvii Conovii, inter Asaphopolim & Bangorium ad occ. 10. mill. distans plus minùs.

¶ Dictum, *Diganvvey*, oppidum fuit Comitatus Denbighensis, in ora littorali Uvalliæ, quod ante aliquot secula fulminis ictu deflagravit, & vix ejus cernuntur ruvera, teste Speedo.

Strab. Dictynna, oppidum Cretæ, unde Dictynnæus, a, um, uti mons Dictynnæus. Vide Dictamnum.

¶ Didaci Roi insula, *isla de Diego Roix* Lusitanis, *isle de Diguróis* Gallis, insula est Africæ, in mari Æthiopico, versùs Mauritiam insulam, & ad ortum Madagascariæ, à Didaco *Coix* Lusitano, qui primus eam detexit, nomen sortita.

Ptol. Didattium, Dittatium, *Tachsfelden*, teste Rhenano *Talenberg* Lazio, *Hasenburg* Villanovan & aliis, *Dole* nunc Dola Latino recenti, urbs Sequanorum, in Burgundiæ Comitatu, regionis conventus, inter Vesuntionem ad ortum 7. & Divionem ad occ. 9. leucis distans. Hic mihi videntur divinare.

¶ Didatium, urbs Sequanorum, quid sit nunc, non constat. Dola enim quibusdam est Crusini antiquorum & nullus est locus dictus *Tachsfelden* seu *Talenberg*, seu *Hasenburg* in toto Comitatu Burgundiæ.

Bool. * Didaucana, *Candeia*, teste Leunclavio, oppidum bithyniæ mediterraneum. (* Seldeni man.)

Didyma, Didymæ Ovid. insula maris Ægæi, inter Cycladas, Scyro, Andro, Oliaroque finitima. Ovid. lib. 7. Metamorph. *Steph.*

At non Oliaros, Didymaque, & Tenos, & Andros. *Anto.*

Didyme, *Saline*, teste Fazello, (cui magis fido quam Leandro, qui *Panare* indigitat) insula Siciliæ, una Æoliarum, circuitu 32. mill. pass. à Lipara 4. distans in Boream, vini & aluminis ferax; de qua Ovidius lib. 4. fast. *Ptol.*

Himeraq; & Didymen Agrigentuq; Tauromenonq;

Didyme quoque oppidum erat insulæ Gaditanæ, ab urbe 20. stadiis distans, teste Strabone. *Strab.*

Didymotychos, prom. Thraciæ, quod Hebrus fluvius ambit, *Dimotuc* hodie, teste Leunclavio. Ibi urbs olim episc. sub Archiep. Trajanopolitano, nunc & ipsa inter metropoles, ejusdem nominis. *Leunc.*

Didymus, mons Phrygiæ. Vide Dindymus.

¶ Diemeni regio, *Terre de Diemens* Gallis, *t' landt van Diemens* Batavis, pars terræ Australis recens detecta hisce ultimis temporibus, & ab Antonio Diemene Batavo qui primus eam lustravit, nomen sortita. Sed utrum sit insula aut continens, nondum constat. Dicitur etiam Antoni Diemeni regio. *Ptol.*

¶ Diepholtia, *Diepholt*, oppidum Germaniæ, in Uvestphalia regione, ditionis adjacentis, seu Diepholtiensis Comitatus caput, sub dominio Ducis Brunsvicensis, ad Huntium amnem, cum exit ex Dummera lacu, estque medium inter Bramam & Osnabrucum. Sed malè habitum fuit ultimo bello Germanico.

Dierna, *Terrenburg* Germanis, *Terda* Hungaris, teste Lazio, opp. præclarum Daciæ, in Transylvania, inter Albam Juliam 4. & Claudiopolim 3. leucis occurens: quod malè Nig. *Chele* interpretatur. *Ptol.*

¶ Dierna, *Terda* incolis, *Thur* Germanis, oppidulum est nunc Transylvaniæ, ad amnem *Aranyos*. 3. leucis Germanicis à Claudiopoli in ortum, & 6. ab Alba Julia in Boream distat.

¶ Diesta, *Diest*, oppidum Belgii, in Brabantia, ad fluvium Demeram, in confinio ditionis Leodiensis. 4. leucis à Lovanio in ortum distat, 2. ob Arscotio, sub dominio utili Principis Auriaci, in ditione tamen Hispanorum; fuitque alias munitum.

Digentia, *Rio del Sole*, teste Blondo, fluvius parvus Sabinorum, in agro Reatino oriens, ac in Tiberim per Fabarim & Fanum Dacunæ fluens. De quo Horatius lib. 1. epist. 18. *Hor.*

Me quoties reficit frigidus Digentia rivus. *Ant.*

Dila, portus Galliæ Narbonensis, in Provincia, inter Massiliam 20. & Fossas Marianas 32. mill. pass. ex Itinerario Antonini, cum multò major distantia inter Massiliam & Fossas prædictas sit.

¶ Dila, seu & Dilis, portus est Galliæ, in Provincia, in ora littorali maris Mediterranei, qui nunc *Port de Verdon* dicitur, teste Honor. Bov. in eo tractu, ubi alias Desuviates populi.

¶ Dilinga, *Dilinghen*, urbs est Germaniæ, in Suevia provincia, ad Danubium fluvium, cum academia in ditione Episcopi augustani, vix 4. leucis supra Donavertiam in occasum Ulmam versùs, & 3. à Burgovia in Boream. Parva est & malè culta.

¶ Dillemburgum, *Dillenburg*, oppidum Germaniæ, in Franconia, & in Vecteravia regione, ad Dillam fluvium cum castro munito. Hinc Comites Dillemburgici dicti è gente Nassovia, 5. leucis distat à Marpurgo in occasum, & 4. à Vetzlaria in septentrionem.

Dimassus, mons Myconi insulæ maris Ægæi. *Plin.*

¶ Dinantium, *Dinant*, oppidum Galliæ, in Britannia minori, ad Rinctum fluvium, alias munitum. 5. leucis à Macloviopoli in austrum distat.

¶ Dinantium, *Dinant*, oppidum Belgii, in ditione Leodiensi, ad Mosam fluvium, cum ponte, pluries captum & dirutum, nunc autem reparatum, in confinio Namurcensis Comitatus. 12. leucis à Leodio, 2. à Carolomontium in Boream, & 4. ferè à Namurco in austrum distat.

Dinaretum, *Capo di S. Andrea*, prom. Cypri maxime orientale, Clides Ptolemæo dictum, quod Clides parvæ insulæ circumstant. Inter hoc, & Acamantem ad occasum Cypri longitudo continetur.

¶ Dinchespila, seu Dinkespula. *Dinkespihel*, urbs Germaniæ, in Suevia provincia, juxta Vernitium amnem.

nem. Imperialis est & libera, sed parva. Vix 4. leucis Germanicis distat à Nerolinga in Boream; & pluries capta fuit ultimo bello à Suecis, & etiam à Gallis, sed postea reddita.

Strab. Lib. & al. Dindyma, Dindymus Plinio & aliis, mons Troadis seu Mysiæ, Cyzico urbi imminens, *Monte di Chisico* vulgò.

Strab. Dindyma, vel Didyma, mons Thessaliæ, in quo Magnetes populi habitarunt, apud Magnesiam promontorium.

Herod. Arria. & al. Dindymus, Dindyma num. plurali, montes Phrygiæ magnæ, ex quibus Sangarius, & Hermus, & Gallus; diversis tamen in locis profluunt, Cybelus Diodoro, Adoreus Livio, in quibus Cybele mater deorum, Dindymene dicta, colebatur. Ovidus libro 4. Fast.

Dindymon, & Cybelen & amœnam frondibus Idam.

¶ Dingla, *dingle*, urbs Hiberniæ, in Momonia & Comitatu Kerryensia, cum portu; unde & sinus *Bay of Dingle*, in quem cadit Maugus fluvius. 7. milliaribus distat à Corcagia in occasum, & 25. ab Ardato in austrum.

Plin. Ptol. Dinia, *Digne*, urbs Galliæ Narbonensis in Provincia apud fines delphinatus & Ebroduntiorum, episcopalis sub Archiep. Ebrodunensi inde 10. leucis in meridiem, inter Regium & Sanitium urbes propriores.

¶ Dinia, *Digne*, urbs Sontionum, in Gallia Narbonensi, nunc in Provincia, ad amnem *Bisanc*. 7. leucis distat à Segusterone in ortum, & a consinio Delphinatus, 9. à Regio in Boream uti 3. a Sanitio, versùs montes.

Ptol. Dinogetia. Dinogutia, diniguttia Antonino, *Danigo* ex tab. recent. urbs olim, nunc oppidum Mysiæ inferioris, in Bessarabia, Nigro *Drimago*: quæ interpretatio aliis non probatur.

¶ Dinogetia, oppidum Mœsiæ inferioris, seu Scythiæ inferioris, nunc in Bulgaria, *drimago* dictum, ad Istrum fluvium, 25. milliaribus a Succidava in ortum, & 90. ab ostiis Istri in occasum.

Plin. Ptol. Diocætarea, *Tisaria* hodie ex tabulis recentibus, urbs Cappadociæ mediterranea, episcopalis sub Archiepiscopo Cæsariensi, inde 45. mill. pass. distans. Dio cæsarea altera Ptol. urbs Ciliciæ episcopalis sub Archiepiscopo Seleuciensi, cui urbi est finitima.

¶ Diocæsarea urbs fuit Asiæ minoris, in Cappadocia, versùs Lycaoniam, 50. milliaribus ab Iconia in Cæciam, & 65. à Cæsarea in occasum. Nunc paucis constat incolis, sub dominio Turcarum, in Caramania regione.

¶ Diocæsarea altera urbs fuit Ciliciæ Asperæ, inter Philadelphiam & Aphrodisiam, 20. milliaribus ab ora maris Mediterranei in Boream, & 20. à Seleucia in occasum.

¶ Diocæsarea item, urbs Asiæ minoris, in Phrygia combusta, 20. milliaribus ab Apamea in Boream.

Dioclea, (vide doclea) urbs Illyrici, in Dalmatia.

Ptol. Dioclia quoque vel docela, urbs Phrygiæ magnæ episcopalis sub Archiepiscopo Laodiceno, urbi Laodiceæ proxima, Midajo, & Amorio. (* sicut & in man. Seldeni.

Ant. Diocletianopolis urbs fuit Macedoniæ mediterranea, inter Edessam & Thessalonicam, ferè in medio, ad 30. mill. pass. distans utrinque. Fuit etiam Diocletianopolis urbs Palæstinæ episc. sub Patriarcha Hierosolymitano, cujus fit mentio in libro Conciliorum.

¶ Diocletianopolis, quæ & Baschat, urbs fuit Palæstinæ, inter Hierosolymam ad Boream, & Hebron ad austrum. Nunc in ruinis jacet.

Arria. Diodori insula, *Balmendel*, teste Rhamusio, in ora Arabici, quæ *Primera* Bellesorestio dicitur. Diodori item ins. apud Plin. & Ptol. intra sinum Arabicum Æthiopiæ adjacens, nisi sit eadem cum priore, quæ ab Adena Arabiæ emporio 30. leucis abest, media inter Arabiam & Æthiopiam. 5. leucis distans.

Diomedæa Stephano, major Diomedearum, (vide Tremerus & Trimerus. (*S. Maria de Tremiti*, à Gargano monte 15. mill. pass. al. 30.

Arist. Strab. Diomedeæ, insulæ quinque maris Hadriatici, Apuliæ dicantes, ante Garganum montem, quarum nomina sunt 1. *S. Maria de Tremiti*. 2. *S. Comino*. 3. *Gasizzo*. 4. *Caprara*. 5. *Credazzi*, in quarum prima, quæ Tremetus Tacito dicitur, cœnobium Canonicorum, seu Clericorum regularium, qui insulis his potiuntur; insigne. In Thesauro Linguæ Latinæ duæ tantum ex Plinio recensentur. *Ptol. & al.*

¶ Diomedæ insulæ, *Isole di Tremiti*, tres sunt præcipuæ, nempe *Santo Nicola di Tremiti*, ubi cœnobium Canonicorum regularium Lateranensium, cum arce probè munita; 2. est *San Domino*, ublonga, cum aliquot villis 3. *la Caprata*, incolis caret. 4. Additur, quæ dicitur *il Credascio*, sed potius est scopulus parvus, inter Tremitum, & San Domino, uti & scopulus *Vecchia* dictus. Illæ insulæ pendent à regno Neapolitano. Vide de his Ortelium.

Diomedis templum, *S. Giovanni*, non *Belforte*, ut Ortelius scribit, pagus Carnorum, apud Ostium Timavi fluvij, ab Aquileja 7. mill. pass. Tergestæ in ortum versùs. *Theop. Strab.*

¶ Diomedis promontorium; vel Sirtis nunc *Planca*, Italis *Pianca*, Slavè *Plocca*, teste Joanne Lucio, est prope promontorium peninsulæ Hyllidis, in Illyrico; pro quo falsò ponit Niger Cavocestam. Vide Hierastamnæ.

Dion, *Capo della Frascbea*, promontorium Cretæ, in ora Boreali, inter Cyteum ad ortum & Pandomatrium ad occasum, urbes propinquas, cum urbe olim ejusdem nominis, nunc pagu. *Plin. Ptol.*

¶ Dion, promontorium Cretæ, nunc *Capo Sassoso* dicitur, & maximè in Boream excurrit, inter Matium ad ortum, & Rythimnam ad occasum. 5. milliaribus distat in Circium a promontorio *della Frascbia* dicto.

Dionysia, insula maris Lycii Tide Caretha. Dionysia verò Ætoliæ adjacens. *Plin.*

Dionysiades, *Dionyssades*, teste Ortelio, insulæ parvæ Cretæ, oræ orientali adjacentes.

¶ Dionisiades tres insulæ sunt inter partem orientalem Cretæ & Carpathum insulam, satis parvi circuitus. Dicuntur autem *Dionissades*, *Caxucai*, & *Panum ad ochea*. A paucis inhabitantur, sub dominio Turcarum, propter piratarum frequentes excursiones.

Dionysias insula maris Ægæi. Vide Donyssa. *Plin.*

Dionysii columnæ, locus Asiæ, ad Emodum montem, ubi terminus fuit peregrinationis Bacchi. *Eustat.*

Dionysiopolis, quæ & Negara, & Nysia Justino, urbs Indiæ citerioris, apud Indum fluvium, inter illum & Cophen, *Nerg* hodie dicta ex tabulis recentioribus.

¶ Dionysiopolis, *S. Denys*, urbs est parva Galliæ, prope Lutetiam, in provincia Insulæ Franciæ. Vide Fanum S. Dionysii.

Dionysiopolis altera, *Varna*, urbs Mysiæ inferioris, maritima, episcop. apud Thraciæ fines, inter Odessum & Timogittiam 24. mill. pass. ex Antonini Itin. paulò ultra Mesembriam urbem extremam Thraciæ, à Byzantio 250. mill. in Boream, antea Crunos, teste Plinio, appellata. *Plin. Ptol.*

¶ Dionysiopolis. *Varne* nunc, urbs est Bulgariæ, ad amnem Zyram, vulgò *Varne* dictum versùs oram littoralem Ponti Euxini, celebris Hungarorum versùs infelici pugna, ubi & cæsus Hungariæ Rex à Turcis anno 1444. Paucis leucis distat à confinio Thraciæ, in Boream, sed 180 milliaribus distat à Byzantio in Circium.

Dioscoridis insula, *Zocotera*, insula maris Azanii, teste Joanne Barrio, *Curia Muria* Rhamusio, aliis *Abba Curia*, à Syagro promon. Arabiæ felicis 280. mill. pass. à propiore continenti Æthiopiæ & Arabiæ 500. circuitu verò 600. ubi aloes ingens copia. *Ptol.*

¶ Dioscoridis Insula, *Zocotora*, insula Africæ, in mari Azanio, ubi desinit Erithræum. 500. circiter milliaribus distat à promontorio: Aromatum in ortum habetque in longitud. 80. milliaria 26. autem in latitud. Subest dominio proprii Principis, eique adjacet altera insula minor, dictu *Abbadal Curia* ab inculis, sed parvi momenti.

Dioscoros, *Dioscori*, insula parva magnæ Græciæ, cum Calypso ante Lacinium promont. non Locrorum, ut ait Ortelius, sed Crotoniatarum, inde 10. mill. pass. distans. Unde Lacinium promontorium Dioscoriudis à Diodoro Siculo nominatur. *Plin.*

Dioscurias, quæ & Sebastopolis Ptol. *Savatopoli*, urbs Colchorum, maritima, ab aurigis Castoris & Pol- *Plin. Ptol.*

lucis

lucis condita, deque illorum nomine dicta, teste D. Isidoro lib. 15. orig. à Phaside primaria Colchidis urbe 80. mill. pass. in Bor. recedens, olim admodum clara, cum 300. colonias diversæ linguæ emiserit; clara etiam sub Romanis.

¶ Dioscurias, urbs Colchidis, ad ostia Corasi, ubi Ponti Euxini intimus recessus, inter Phasianum mare & Caucasicum, prope Abaseios populos, 9. milliaribus ab ostiis Phasi fluvii in Boream. Sed ante paucos annos ab aquis absorpta periit, eratque episcopalis.

Ant. Ptol. St ph. Diosopolis, urbs gemina, una Ægypti superioris, ad Nilum fluvium, in Thebaide magna, inter Abydum & Tentyram ad austrum 28. mill. pass. non longè, parva. Altera Palæstinæ, quæ & Lydda, vulgò *Rhama*, episc. sub Patriarcha Hierosolymitano, inde 30. mill. pass. in occasum, Ioppe 10. inter Cæsaream ad Bor. 40. & Ascalonem ad merid. 32.

Ptol. Diospolis item, oppid. Bithyniæ, ad Pontum Euxinum & ostia Sangarii fluvii, & Heracleam ad ort. *Porto Hallie*, teste Theveto, sed Nigro *Chio*, seu *Clo* quod mihi potius Hium quam Diospolis esse videtur.

¶ Diospolis, oppidum Bithyniæ, prope Heracleam Ponti, juxta sinum Mariandinum, 30. milliaribus distat ab ostiis Sangarii fluvii in Boream.

Plin. Diostecnosia, fons mirus Andri insulæ, In templo Liberi partis, qui nonis Januarii semper saporem vini redolebat, teste Plinio lib. 20. cap. 103.

Cedr. Dipotamum, *Mesanacta*, & Tuscicè *Cipnanos*, teste Leunclavio, castrum Asiæ, in Phrygia.

Dipson fluvius est Ciliciæ, ex Tauro monte in mare Cilicium fluens: de quo Luchanus lib. 8.

Luc.

*Tauroque videt * Dipsunta Cadentem.*

(Alii libri *Dipsanta*.

Eurip. Strab. Pauf. & al. Dircefons Bœotiæ, & fluvius, Thebas alluens, ac in Ismenium fluvium influens. Hinc dircæus nom. gentis De dirce Ovid. lib. 2. Metamorph.

Deflemere comis: quaris Baotia Dircen.

Direenna, fons Hispaniæ gelidissimus, apud Bilbilem urbem, in Salonem fluvium labens. De quo Martialis lib. 1. epig. 49.

Avidam rigens Dircenna placabit sitim.

¶ Dirchavia, *Dirschovv*, oppidum Poloniæ, in Prussia Regia, ad fluvium Vistulam, 3. leucis Polonicis à Mariæburgo in occasum, & 6. à Gedano in meridiem. Dicitur etiam Polonicè *Tscozovv*; fuitque aliàs munitum, sed nunc disjectæ sunt ejus munitiones. Quibusdam est Dirsavia.

¶ Dirgus, *Lengh Dirgh*, lacus Hiberniæ, in Ultonia, & in Comitatu Dungelensi, In ejus insula est locus dictus *S. Patriks Purgatory*, id est, Purgatorium S. Patricii: de quo mira narrant indigenæ.

Turn. Dispargum, *Duysburg*, urbs Germaniæ inferioris, ad Rhenum, inter Dusseldorpium & Wesaliam, à Colonia Agrip. 7. leucis in Boream, in Ducatu Bergensi.

¶ Dispargum, sive & Disporum, urbs Tencterorum ad Rhenum fluvium. Quibusdam est *Duysbourg*, aliis est *Dusseldorp*, urbs Ducatus Bergensis primaria, in Germania.

..Diva, *Dee*, fluv. Britanniæ, in Scotia, per uram ad

Ptol. ortum fluens, & in mare ad Aberdoniam urbem desinens, ubi alter fluvius Donus nomine (ex quo nomen est Aberdoniæ urbi) confluit.

Divana leg. xx. victrix. Vide Devana.

Vet. Turon Divionum, Divie, *Dilon*, urbs Galliæ Celticæ, Burgundiæ Ducatus hac tempestate primaria, & conventus juridicus, inter Lugdunum 38. & Senonas in Bor. seu Circ. 30. leucis, à Dola conventu Burgundiæ Comitatus 9. in occasum, Augustoduno 12. circa annum sal. 220. condita traditur. Hic in basilica augustissima hostia sacra à Judæo cultro percussa, sanguine conspersa monstratur.

¶ Divionum, *Dijon*, urbs aliàs Lingonum, nunc Burgundiæ caput & Parlamenti sedes, ad fluvium *Osche*, qui postea in Ararim se exonerat. Urbs est ampla, cum castro munito, 14. leucis ab Augustoduno in Circiam, & totidem à Lingonibus in austrum.

Amm. Divitenses, & Divitense monimentum ex veteri Inscriptione, Tuitium Ruperto abbati loci, *Deutsch*, pagus Germ. infer. cum cœnobio ad Rhenum, & adverso Coloniæ Agrippinæ.

Dium, *Stadia*, teste Nardo, urbs Macedoniæ marit. *Liv.*
in Pieria reg. inter ostia Haliacmonis & Pharybi. Est & promont. Cretæ, apud Cyteum urbem, *Capo Frascheo* vulgò, in ora Boreali. Vide Dion.

¶ Dium, urbs Macedoniæ, ad ostia Milis amnis, in ora littorali sinus Thermaici. 15. milliaribus à Pydna urbe distat in austrum, Fuit aliàs probè munita; ejus incolæ Dienses dicti.

¶ Dium, *Diu*, urbs est Asiæ permunita & maritima, cum emporio, in insula parva regni Cambaiæ. 60. leucis distat à Surata in occasum; estque ad fauces sinus Cambaiæ, in ditione Lusitanorum à centum quinquaginta annis circiter.

Divodurum, *Metz*, urbs Galliæ Belgicæ, in Au- *Ptol.*
strasia seu Lotharingia, ad Mosellam, munitissima, Cæs. Mediomatrices, episc. sub Archiep. Trevirensi, inde 13. leuc. Nancejum versùs in merid. 55. Aliis est *Thionville*. Vide Theodonis villa, & Metæ.

¶ Divodurum Mediomatricum, *Metz*, urbs est ampla, intra fines Lotharingiæ comprehensa, Metæ dicta a recentioribus. 10. leucis distat à Viroduno in ortum, 12. a Tullo in Boream, et 5. a Theodonis villa in austrum. Urbs ipsa ampla et dives, sita est ad Mosellam fluvium, ubi recipit Selnam; frustra obsessa a Carolo V. Imperatore anno 1552. subestque dominio Regiæ Franciæ ab eodem anno, cùm antea esset civitas libera. Arcem habet validam; habuitque olim Reges proprios sub prima stirpe Regum Franciæ. Nunc Parlamenti sedes est in hoc tractu. Regio adjacens dicitur *le pais Messin*, Metensis tractus.

Divona, *Divice*, teste Vineto, fons urbis Burdiga- *Ptol.*
læ, in Aquitannia. Sed alii legunt Dujona. Auson. de claribus urb.

Dujona Cellarum lingua fons addite Divis.

Diur, Vior Plinio, fluv. Mauritaniæ Tingitanæ, in mare Atlanticum apud Mont. Solis urbem ruens, incolis *Tecules*, ut videtur Marmolio.

¶ Dixmuda, *Dixmude*, oppidum munitum Belgii, in Comitatu Flandriæ et in regiuncula Franconatu dicta, ad Imperiam fluvium, medium ferme inter Ipras et Ostendam, sub dominio Hispanorum, quanquam pluries captum à Francis hisce ultimis temporibus. 3. leucis distat a Novo portu in austrum Ipras versùs, in ipso limite ditionis Franciæ.

Doberus, urbs Macedoniæ, intra montes, in Pannoniæ seu Mysiæ confinio, quæ Deborus Ptol. dici vi- *Thuc.*
detur.

¶ Dobrinum, Dobricinum, & Dobrizinum *Dobrzin*, oppidum est Poloniæ majoris, Dobriniensis terræ caput, in Palatinatu Plocensi, scopulo impositum, ad Vistulam fluvium, et medium inter Plociam et Uladislaviam.

Dobuni, Bodunni Dioni, ut videtur, populi Albio- *Ant.*
nis, quorum urbs Claudia, vulgo *Glencestre*, teste Lelando, et aliis, ab Herefordia 20. mill. in ort. quot à Vigornia in austrum Bristolium versùs, regio *Glocestershire*. Sed apud Ptolemæum horum urbs est Corinium. (Regio Camdeno est *Glocestershire & Oxfordshire*.

¶ Dobuni, populi Angliæ, versùs Sabrinam fluvium et fontes Tamesis, ubi nunc Comitatus Glocestriensis, et pars Comitatus Oxoniensis. Habebant ad ortum Catieuchlanos, ad Boream Cornavios, ad occasum Siluros, et ad austrum Belgas et Atrebates. Eorum urbes fuere Glevum et Corinium.

Docimæum, quod et Docimis, et Docinium in li- *Plin.*
bro Conciliorum, *Docimi*, urbs Phrygiæ magnæ, inter Synnadam et Eucarpiam proximas urbes, episcopalis sub Amoriensi Archiep. Abest à Synnada 60. stadiis claret marmore, quod et Docimæum et Synnadicum nominatur.

¶ Docimæum, urbs Phrygiæ magnæ, ad fontes Hermi et Sangarii fluviorum, 40. milliaribus a Synnada in Circium, et 30. ab Eucarpia distans.

Docirava, et, ut alij codices habent, Doc irana, *Rana*, teste Lazio, opp. Daciæ. *Ant.*

¶ Docirava Lazio est *Rana*, oppidum Hungariæ superioris, prope fontes Tibisci, et versus montes Carpathos; aliis autem est *Zatmarbania*, oppidum Transylvaniæ, ad fluvium *Zensch*, versùs montes, et in ipso limite Hungariæ, vix 5. leucis Germanicis a *Rena* in austrum, et 53. a Claudiopoli in Boream.

Doclea, Dioclea Aurelio Victori, Diocletianos Cedre-

dreno, *Antivari*, urbs archiep. Illyrici, in ora Dalmatiæ, (non Liburniæ, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) à Drivasto 10. mill. duplo ferè a Scodro in austrum, ut aliquibus videtur. Sed, Nigro teste, est *Medon*, oppidum ejusdem tractus. Dioclea verò, patria Diocletiani Imperatoris, diversa à Doclea videtur, cùm opp. fuerit Dalmatiæ apud Salonas urbem hinc longè distantem. Populi Docleates Plinio. Doclea verò urbs archiep. fuit; sed eversa, dignitas Ragusæ recepta est anno salutis 990.

¶ Doclea, seu Dioclea, urbs episcopalis Illyrici, quæ quibusdam est *Antivari*, Sansoni autem est *Cataro*, ad Rhyzonicum sinum.

Tac. Dodona urbs fuit Epiri episc. in Molossia regione, seu teste Strabone, in Thesprotia, in Thessaliæ confinio, ex quo Thessalica cognominabatur, sic à Dodone fluvio & fonte dicta, ubi ingens sylva, & templum Jovis, & fons Joves faces extinctas accedens, & accensas extinguens, qui propterea Dodonæus cognominatus est. Populi Dodonæi Plinio, & nomen gentis Dodonæus, & Dodonæjus, Poetis, & Dodonius apud Claud. Hoc tempore prorsùs eversa, ut ne locus quidem indicari queat. Ovid. lib. 8. Metamorph.

Contremuit, gemitumque dedit Dodonia quercus. *Dodoneum æs* proverbio dicitur apud Zenodotum de homine importunæ loquacitatis, à pelvi ærea Dodonæ in columna sublimi, quam flagellum in manu pueri in altera columna proxima vento agitatum sæpius percutiebat, fiebatque tinnitus importunus. Dodonis patron. apud Valer. Flaccum lib. 2.

Dodonida quercum.

¶ Dodona, seu, & melius, Dodone, urbs Græciæ in Epiro, & in regiuncula Molossia, juxta fluvium Dodone, qui postea cadit in Acheloum. 20. milliaribus distat ab Ambracio sinu in ortum. Sed quid sit nunc, non constat.

¶ Doesborgus, seu Dusburgus, *Doesbork*, oppidum est munitum Belgii uniti, in Comitatu Zutphaniensi, ad Isalam fluvium, via 3. leucis ab Arenano in ortum, & totidem à Zutphania in austrum, sub dominio Batavorum.

Greg. Dolensis urbs, & Dola, *Col*, urbs Galliæ Celticæ, in Britannia minore, episc. sub Archiepisc. Turonensi, exempta, tamen Pallij usu donata. Neodunum, teste Roberto Cœnali, veteribus dicta, à Rhedonibus 10. leucis in Boream distans. Est & Dola, *Dole*, urbs Sequanorum, conventus juridicus, & academia, de qua in libro 7. Itinerarij:

Ut sileam sibi, quos tribuit vel Dola magistros;

¶ Dola, *Dol*, urbs alias Rhedonum, in Armorica, nunc in Britannia minori, episcopalis sub Archiepiscopo Turonensi; sed non exempta. Duabus leucis distat in littore Oceani Britannici; estque in locis paludosis, parvi circuitus, eum castru 4. leucis distat a Maclovi opoli in ortum, & 20. a Rhedonibus in Boream.

¶ Dola Sequanorum, *Dole*, urbs est Comitatus Burgundiæ, antea primaria, & Senatus provinciæ sedes alias, valdeque munita, ad fluvium Dubim. Sed cùm expugnata fuit a Rege Franciæ anno 1668. paulò post ejus munitiones omnino dirutæ fuerunt a Gallis. Distat 9. leucis a Divione in ortum, & 10. a Vesuntione in occasum.

Ptol. * Doliche, *Techala*, teste Mercatore, *Alchria* verò Villanov. opp. Macedoniæ, in Thessaliæ confinio, apud Pytheum & Azorum; quæ tria oppida, cùm sint proxima, Tripolim faciunt, teste Livio. (* manusc. Seldeni. Vide.

¶ Duliche, urbs Pelagoniæ præcipua, in Macedonia, versùs montes Cambuvios, hodie *Techala* dicitur teste Brietio; lensimque deficit. 10. milliaribus distat ab Azoru in Boream.

Plin. Doliche, etiam Macris, & Ichthyoessa, insula est maris Ægæi, à Naxo 17. mill. pass. distans, *Nicaro*.

Ant. Ptol. Steph. Dolicha altera, urbs Syriæ, in Comagene regione, apud Euphratem fluv. inter Germaniciam 30. & Zeugma 22. mill. pass. ex itin. Antonini, episc. olim sub Archiep. Hieropolitano, nunc sub Archiepisc. Edesseno, nomen antiquum servans. Dolicha quoque Straboni insula est, quæ & Dulichium. Vide ibi.

¶ Dolicha aliis urbs est ad Marsyam fluvium, qui postea cadit in Euphratem, 20. milliaribus a Zeugma in occasum Antiochiam versùs; & totidem a Germanicia in ortum.

Dolichiste, insula Lyciæ, contra Chimæram montem. Plin.

Doliolum, *Monte testaccio*, teste Nigro, tumulus in extremo montis Aventini, apud mœnia, urbis Romæ.

¶ Dollarius sinus, *Dollaert*, pars Oceani Germanicis, inter dominium Groningæ & Frisiam orientalem extensus, ad ostia Amasis fluvii, & prope Embdam urbem, ubi anno 1277. maris inundationis triginta tres pagi periere.

Doloncæ, Dolonci Stephano, populi Thraciæ, circa Hebrum fluvium incolentes.

Dolopes, populi Thessaliæ, in Epiri confinio, seu in Epiro, teste Ptol. quorum regio Dolopia Strab. & Thucyd. *Oneblacha*, teste Ortelio, inter Peneum ad ortum, & Acheloum ad meridiem. Virg. lib. 2. Æneidos: Strab. Plin. Liv. & al.

Myrmidonum, Dolopumve, aut duri miles Ulyssis.

Hinc Dolopejus, a, um, adject. ut apud Valerium Flaccum lib. 2.

Vidisse putant Dolopeja busta.

¶ Dombensis tractus, *le pais de Dombes*, regiuncula Galliæ, inter Bressiam provinciam & Ararim fluvium seu inter Matisconem & Lugdunum, Principatus titulo gaudens, & proprio Dominio parens è familia Borbonia. Parva est, sed fertilis; & ejus caput est Trevoltium, 5. leucis supra Lugdunum in Boream.

Dometiopolis, *domezapoli*, urbs Isauriæ episc. sub Archiep. Seleuciensi, quæ & Domitinpolis appellatur, & Titopolis, in Ciliciæ asperæ confinio. Steph.

Dominæ, *Duenas*, opp. amplum Hispaniæ Tarraconensis, in Vaccæis, ad Pisoracam fluv. inter Palentiam 2. & Valisoletum in meridiem 6. leucis, in Castella veteri. Script. Hisp.

¶ Dominica, *la Dominique*, insula Americæ septentrionalis, & una ex Antillis, sub potestate Caribarum, sic dicta, quia primùm detecta fuit aliasdie Dominica ab Hispanis. Circuitus est 20. circiter leucarum; sedetque inter Guadalupiam ad Boream, & Martinicam ad Austrum, a qua vix distat 8. leucis; estque fertilis & rigua.

¶ Dominicopolis, sive S. Dominici civitas, *S. Domingo*, urbs Americæ septentrionalis, in Hispaniola insula. Archiepiscopalis facta a Paulo III. anno 1547. Sedet in parte australi insulæ; gaudetque portu commodo & arce munita. Extructa fuit a Cristophoro Colombo anno 1494. ad ostium fluvii *Ozama*; captaque fuit ab Anglis, Duce Francisco Draco, anno 1586. sed paulò post ab ipsis derelicta. Ab ipsa Hispaniola Insula dicitur persæpe a Francis & Anglis, *l'isle S. Domingue*, subestque dominio Hispanorum.

Domitiana via, in Campania, à via Appia apud Casilinum incipiens, inter Vulturnum & Puteolos per Linternum 20. mill. pass. extensa, teste Celso Citadino. Stat.

¶ Domitium, *Domitz*, oppidum permunitum Germaniæ, in Ducatu Megalopolitano, ad Albim fluvium ubi recipit Eldam amnem. Via una leuca distat a Danneberga 8. leucis supra Lavemburgum.

Domocus, & Demonicus, *Domochi*, urbs Thessaliæ priùs episc. sub Archiep. Larissæo, postea cum Demetriade & Thebis metropolia effecta, Lormiæ urbi finitissima, & Pharsalo. Lib. Conc.

¶ Donavertia, seu Vertia, *Donavvert*, urbs Germaniæ, in Suevia provincia, cum ponte ad Danubium fluvium, ubi recipit Vernitium. Imperialis est, & alias libera; sed a plurimis annis subest Duci Bavariæ.

¶ Doncanonium, *Devvncanon*, seu *Donkunan*, castrum Hiberniæ, in Lagenia provincia & Comitatus Vexfordiensi infra Suiri & Byrgi confluentes, via 6. milliaribus à Waterfordia in ortum.

¶ Doncheriacum *Donchery*, oppidum munitum Galliæ, in Campania provincia & Retelensi tractu, ad Mosam fluvium, in confinio Ducatus Luxemburgici.

¶ Dongum, *Dongo*, oppidum Asiæ, in Japonia, in ora littorali illius partis, quæ dicitur *Xicoco*, in occasum, Brietio teste.

¶ Donlusa, *Dunluce*, castrum probè munitum Hiberniæ, in parte Boreali Ultoniæ regionis in Antrimensi Comitatu, in rupe, ad oram littoralem, & fossa a continente separatum, ad ostia amnis *Boyess*.

¶ Donum Dei, *Dundee*, urbs Scotiæ Borealis, in An-

Angusia proviocia, ad Tavi æstuarium. 6. milliaribus distat ab Andreapoli in Boream, & 12. a Perthia in ortum; estque satis munita.)

Virg. Donysa, Donysta Melæ, Doonsa Tacito, insula parva maris Ægæi, inter Icariam & Gyarium, marmore viridi abundans, neque ulla alia re memorabilis, *Donussa* vulgò. Ejus meminit Virg. lib. 3. Æneidos:

Bacchantemque jugis Naxon, viridemque Donysan.

Ptol. Joseph. Dora, Doros Steph. Doron Plinio, Dor, Hebræis, *Doriaite*, teste Ravvolfio, opp. Palæstinæ, in Phœniciæ conf. littorale, ad montis Carmeli radices, inter Ptolemaidem ad Boream, & Cæsaream ad meridiem.

¶ Dora, seu Dor, urbs fuit Terræ sanctæ, in Tribu Manasse, in ora littorali, 5. milliaribus a Cæsarea in Boream, nunc diruta jacet.)

Mel. Dorcades, ins. maris Atlantici. Vide Gorgones.

Beda. Dorcestria *Dorchester*, oppidum geminum Albioois in Anglia: unum apud oram australem, inter Vvintoniam ad ortum, & Exoniam ad occ. supra 30. mill. distantem, Comitatus, qui *Dorsetshire* vocatur, caput, ubi olim Durotriges populi, a Shireburna urbe 8. mill. in meridiem. Alterum *Dorchester* apud Oxonium, inde 7. mill. in ortum Londinum versùs, ad Isis & Tamæ amnium confluentiam, olim Episcopi sedes, quæ Lincolniam translata fertur.

¶ Dorcestria, quæ & Duoovaria, & Durnovaria, & Duroum, urbs Dorotrigum, in parte Australi Angliæ, nunc *Dorchester*, urbs Dorcetiæ Comitatus primaria, ad fluvium Varum Frome, 4. milliaribus Anglicis distat ab ora maris Britannici, & 40. a Vintonia in occasum, 30. autem à Vecti insula etiam in occasum.)

¶ Dorcestria, *Dorcester*, urbs alias, nunc vicus Angliæ, in Oxoniæ Comitatu, 9. milliaribus ab Oxonio in austrum, & totidem a Readingo in Boream, 2. milliaribus tantum supra Callevam Atrebatum.

Greg. Tur. Dorderacum, & Dordracum, *Dort*, & *Dordrecht*, urbs Batavorum, in Hollandia, ad ostia Mosæ & Rheni, ex primis emporium celebre, à Lugduno 5. leucis in occ.

¶ Dorderacum, *Dordrecht*, urbs est Hollandiæ præcipua, & insula aquarum inundatione anno 1421. a reliqua insula separata fuit. 7. leucis distat a Lugduno Batavorum in austrum, 3. a Roterodamo in Eurum, & 5. a Breda in Boream.)

Ptol. Dordomana, *Deizes*, teste Andrea Theveto, & *Rezer* aliis, apud Persas, urbs Parthiæ.

Dordonia, fluvius Galliæ Aquitanicæ, *Dordonne*. Vide Duranus.

Dorea, populi (à Doro Neptuni filio, teste Isidoro lib. orig.) gemini. Alii Cariæ, in Asia, in ora littorea ad occasum, quorum regio Doris, & urbes Halicarnassus, Ceramus, & Gnidus. Alii in Achaja, quorum regio Phocidi & Bœotiæ confinis est. In qua urbes Lilæa, Bion, Cytinium, & Erineus. Vulgò *Val Livadia*, teste Nardo. Sunt & Dores populi, & Doris reg. apud Herod. Liv. & Melam in Thessalia, per quam Sperchius fluvius decurrit, quæ eadem videtur Doridi prædictæ in Achaja. Hinc Doriensis, & Doricus, nomen gentis: Lucianus lib. 9.

Dorida tunc Maleam, & apertam Tanaron umbris,

Virg. lib. 2. Æneidos:

Panduntur portæ, juvat ire, & Dorica castra.

Ptol. Dores solebant, præsertim virgines, discinctæ & sine tunica quandoque interdiu incedere, unde proverbium, *Doricè incedere*, in eos qui depositis vestibus magna ex parte nudi incedunt. Sic apud Pausaniam & Ælium Dionys. Iidem erant natura loquaces. Unde apud Theocritum. *Doribus Doricè loqui* adagium est in eos quorum oratio moribus & ingenio respondet, vel in loquaces natura.

¶ Dores populi fuere Achaiæ in Græcia; unde regio Doris dicta fuit inter Phocidem ad ortum, & Epirum ad occasum, versùs montes & fontes Cephisi fluvii. Dicta fuit etiam Tetrapolis, teste Brietio, a quatuor urbibus, nempe Pindo, Erineo, Cytinio, & Bojo, quibus adjectæ fuerunt Lilæa & Sperchium.)

Aur. Ptol. Steph. * Dorgomanes, Orgomanes Marcell. *Obengio* ex tabulis recent. & Castaldo, fluv. ingens Bactrianorum, ex Paropamiso monte profluens, Ochoque) non Oxo ut scribit Ortelius (congrediens, qui Dargomanes in codice Græco legitur. (* in man Seldeni, Δαργομανεῖ Δαρμανεῖς, & alibi

Dorion oppidum fuit Magnesiæ, in Thessalia, apud quod Thamyras citharœdus musas ad certamen provocasse fertur. Luc. lib. 6.

Ptaleos & Dorion ira
Flebile Pieridum.

Licèt in Thesauro Linguæ Latinæ, in Peloponneso, citato Plinio, ponatur, lib. 4. cap. 5. ubi nihil de eo, & Dotion alibi dicatur in eodem Thesauro.

Doris regio. Vide Dores. Hinc Durii, & Dorienses, & Dorius, nom. gentile apud Horatium lib. epod. ode 9. *Ptol.*

Hac Dorium, illis barbarum.

Doricus nomen gentis. Unde *Doricamusa* proverb. apud Aristoph. in Cleonem, qui non aliud genus harmoniæ didicerat præter Doricæ, alludens ad Δῶρον quod munus significat, eum munerum avidum denotans. Aliud adagium est, *Doricè Consinere*, apud Plat. in Lachete, in eos qui aliud verbis, aliud factis faciunt. In Thesauro Linguæ Latinæ scribitur juxta Maliacum sin. Sed Doris Achajæ regio mediterranea est.

Doriscum, Drosica Ptol. locus vel præfectura Thraciæ, in ora, apud Hebrum fluv. inter Cypsellam urbem & ostia. Serrio monti proximus, ubi Xerxes Rex Persarum exercitum, qui 170. myriadibus constabat, hoc est, decies septies centenis millibus militum, recensuit. Est & promontorium Atticæ, à Piræo 42. mill. pass. recedens.

Dorius, fluv. Hispaniæ (vide Durius) apud Plinium (non Torius, ut in Thes. Linguæ Latinæ.) *Virgil.*

Dorostorus. Vide Durostolon.

Dorovernum. Vide Darvernum.

¶ Dorsetia, *Dorsetshire*, provincia seu Comitatus Angliæ australis, versùs oram maris Britannici, inter Devoniam ad occasum, & Hantuniam ad ortum, a Borea autem habet Somersetiam. Ibi alias Dururriges populi Provincia nunc primaria est Dorcestria.)

Dorsta, *Dorsten*, urbs Germaniæ, in Westphalia provincia, ad Luppiam fluvium, in ditione Archiepiscopi Coloniensis, & satis munita, in confinio Diœcesi Monasteriensis & Ducatus Clivii. 5. leucis Germanicis distat à Vesalia in ortum; pluriesque capta fuit hoc ultimo bello ab Hassis & Suecis.)

Dorventani, populi Albionis, qui, teste Lhoydo Derbienses, *the peop'e of Derbyshire*, sunt, quasi Derventani; tametsi diversi videntur; hi a Derventione, illi à Dorvento deducti. *Stat.*

Dorylæum, Dorylæom Straboni, Dorylaum Plinio. *Liv. & al.*

¶ Dorylæjum, seu Dorylaum, urbs Asiæ minoris, in Phrygia magna, in confinio Bithyniæ, & inter Agrilium & Midajum, prope fontes Ascannii fluvii.)

* Dorylenm Ptol. *Tzadusile*, teste Leunclavio, urbs Phrygiæ Pacatianæ episc. sub Archiep. Synnadensi, inter Synaum & Midaium propinquas urbes, ad fluvium cognomen (man. Seldeni Δο υε.)

Dothaim opp. fuit Palæstinæ, nunc pagus seu vicus Galileæ, à Naason 9. mill. pass. distans, in Samariæ confinio, Bethuliæque finitimum, a Samaria urbe 12, mill. in Boream recedens.

¶ Dothaim oppidum fuit Tribus Zabulon, 5. milliaribus a Bethulia in Boream, & 12. a mari Tiberiadis in occasum, 30. autem a Samaria in Boream. *Scrint. Hisp.*

¶ Dovæum, seu, Duæam, *Douè*, oppidum Galliæ, in Andegavensi provincia, trans Ligerim, ubi amphitheatrum penè integrum. 3. leucis distat a Salmurio in austrum, & 7. ab Andegavo in Eurum, prope amnem *Layon* dictum.)

¶ Dovarnena, *Dovarnenes*, oppidum Galliæ munitum in inferiori Britannia, in Cornubia tractu versùs occasum, a quo sinus adjacens dicitur *Baya de Douarnenes*, gaudetque portu capaci. 4. leucis à Corisopito in Circium, versùs Gobæum promontorium, a quo 9. leucis distat in Eurum.)

* Dovcona seu Ducona, non Doveana, ut legit M. Wellerus, *Dove* vel *Douve*, (non *Cahors*, urbs Cadurcorum, ut Pinetus interpretatur) pagus Aquitaniæ, inter Pictavos, & Andegavos, teste Lipsio, à Ligeri fluvio 15. mill. pass. distans: quod tamen non probo. Nam Doveona a Ptol. in Aquitania & Cardurcis describitur, longè a Ligeri & Andegavis distantibus, quare vel est ipsa Cadurcorum urbs, ut Pinetus scribit vel locus aliquis vicinus. (* Seldeni manuscript. Κ...) *Joseph.*

¶ Doveona, seu Deveona, & Diolindum urbs Galliæ Aquitanicæ, in Cadurcia, quæ nunc *Cahors* dicitur Brietio & aliis testibus. Vinetus tamen negat Deveonam seu Doveonam esse Cadurcum, *Cahors*, sed potius

tius pagum vicinum *Douvelle* dictum una leuca iusra ad occasum. Longissimè antem distat ab Andegavis & à Ligeri fluvio in austrum.)

Bold. Drabus, fluvius Norici. Vide Draus. Hic anctor Thesauri Linguæ Latinæ errorem Strabonis secutus scribit Draum in Saum influere, cùm in Danubium exoneretur.

Mea. Drachonus sive Drahonus, ut alii codices habent, *Draam*, fluvius Galliæ Belgicæ per Austrasiam sive Lotharingiam in Mosellam fluens: cujus meminit Ausonius edyl. 10.

Prætereo exilem Lesuram tenuemque Drachonum.

¶ Draconus, seu Dracon, nunc *Traon* dicitur Cluverio & aliis; estque amnis parvus agri Trevirensis, qui elapsis, aliquot milliaribus, in Mosellam se exonerat, juxta Noviomagum, *Mumagen*, vicum, 3. leucis Germanicis infra Treviros.

Dracbonus item, fluvius Austriæ, cum oppido cognomine, *Drana*. Vide Deras.

Procop. Dracon, fluviolus Campaniæ, in Picentium confinio, ex mnnte Vesuvio oriens, ac iuxta Noceriam urbem fluens in Sarnum, *Dragone*.

Strab. Theot. Draconon, oppidum & mons Icariæ insulæ. Sed Plinio est insula matis Ægæi, deserta.

Ptol. Dracuina, *Tanburg*, teste Lazio, oppidum Rhætiæ, in Svevia Cisdanubiania. Sed aliis est *Ebingen*, oppidum Sneviæ, apud Danubinm, medium ferè inter Ulmam ad ortum, & Redlingam ad occasum 3. leucis. Sed boc non in Rhætia, sed in Germania est, cum ad ulteriorem Danubii ripam situm sit. Lazio itaque subscribo, cum & nomen vulgare arrideat.

¶ Dracunia, oppidum Rhetiæ in Vindelicia, nunc *Ebingen* dicitur, sen locus io suburbiis ca altera parte Danubii; estque oppidulum nullius momenti in Suev. provincia Germaniæ, 3. leucis supra Ulmam io occasum.

Steph. Dracunteus, sive Dracuntus, Dracontius Ptolemæo, *Chelbi*, teste Nigro, insula maris Africi, Africæ propriè dictæ adjacens.

¶ Dracunteus seu Dracontins, insula parva Africæ, in mari Mediterraneo, nunc *Galata* dicta. 30. milliaribus distat ab ora regni Tunetani in Boream, & paulò ampliùs à Tabraca insula. *Chelbi* autem seu *Chirbi* sunt quatuor scopuli parvi admodum, longius in Boream versùs Bonum caput, à quo distant 45. milliaribus in Circium.)

Dragamutina, *Travemund*, teste Ortelio, oppidum Germaniæ, in Saaoniæ Holsatiæque confinio, ad Trevæ fluvii ostium, Lubecæ urbi proximum, Treva Ptolemæo.

Simo. ¶ Dragamntina, Slavorum urbs in Germania; quæ nunc *Travemund*, seu Travæ fluv. ostinm, ubi in mare Balticum se exonerat. Arx est Holsatiæ in Vagria reginncula, in cofinio Ducatus Megalopolitani, 2. leucis a Lubeca In ortum. Dicitur etiam Treva.

¶ Draguinianum, *Draguinam*, urbs Galliæ, in Provincia, versùs montes, 5. leucis ab ora littorali maris Mediterranei in Boream, & totidem à Forojulio in occasum, 7. autem à Fano S. Eutropii in Boream.

Lib. Conc. Drama, urbs Thraciæ, in Macedoniæ confinio, sic vnlgò, priùs episcop. sub Arohiep. Philippensi, posteà & ipsa metropolis effecta, apud Philippos & Christopolium, teste Curopalate.

Strab. Curt. & al. Drangæ, populi Asiæ, quorum regio Drangiana Ptol. *Sigistin* Mercat. & Castaldo: in qua urbes olim claræ, Prophthasia & Ariaspe. Vide Prophthasia à qua bodie nomen est regioni.

¶ Dravoburgum *Draburg*, oppidum Germaniæ in Carinthia inferiori, ad Dravnm fluvinm, in confinio Stiriæ, 10. leucis à Labaco in Boream)

¶ Drauseuus, *Drausen*, lacus Poloniæ in Prussia regia propè Elbingam nrbem, & 3. leucis a Mariæburgo in ortum, parvus, sed oblongns. Sorgam amnem recipit, & posteà in sinum *Frische Haff* se exonerat.

Plin. Draus, Dravus Melæ, Drabus Straboni, Darus Ptolemæo, *Dra*, & Italis *la Drava*, fluvins Norici ingens, qui ex montibus in tractu Salisburgensi oriens, longo tractu per Noricum, Càrinthiam, & Stiriam intermeans, & per Paononiam fluens, Danubium ad Teutoburgium ingreditur. De quo Venantius Fortunatus in vita S. Martini lib. 4.

Per Dravum itur iter, qua se castella supinant.

¶ Dravus fluvius, *Drau* incolis, *la Drave* Gallis, fluvius Germaniæ. Oritur ex Alpibus, in confinio Tirolis & Diœcesis Salisburgensis, juata vicum *Innichen* dictum; deindè in Carinthia auctus fluvlis Geyla, Lavanto & Mura, inter Stiriam & Hungariam fluit; ubi Sala & allis minoris notæ receptis, in Danublum labitur paulò infra Esecbium, ad oppidum *Erdody*, alias Teutoburgium; diciturque *Trab* ab Hungaris.)

Herod. Drausi, seu Tbrausi, populi Thraciæ: quos Herodotus libro 5. filios primum editos vehementer flere, tanquam varias calamitates perpessuros; morientes verò, tanquam bis malis liberatos, cum gaudio sepelire, refert.

Drentia, *Drent*, regiuncula Belgii, in parte septentrionali Transisalaniæ provinciæ, subest dominio Hollandorum, inter Frisiam occidentalem & inferiorem partem Diœcesis Monasteriensis, ubi concordia, urbs in limite Germaniæ.

Steph. Drepanæ, Insulæ duæ parvæ Maris Ægæi, apud Lebinthum insulam.

Ptol. Drepanum, *Trapani*, urbs Siciliæ maritima, cum porta in ora ad Boream & occasum, à Lilybæo 18. mill. pass. In Bor Panormum versùs 77. Eryci * monti & urbi proxima ad 2. mill. pass. Ortelius loco urbis prom. nominat. Coralium ibi optimum piscantur. Populi Drepanitani. Ejus meminit Virgilius lib. 3. Æneidos:

Hic Drepani me portus, & illætabilis ora
Accipit.

Sic à curvitate in modum falcis dicta, ut Ovidius lib. 4. fast.

Quique locus curvæ nomina falcis habet.

¶ Drepanum urbs est Siciliæ, in valle Mazatana, ad radices montis S. Juliani, permunita, cum arce valida, la *Columbara* dicta, & portu capacissimo, cum alias fuerit in monte Eryce, ubi nunc viduntur rudera dicta *Trapano del monte o vecchio*. 12. milliaribus distat à Lilybæo promontorio, & 60. a Panormo in austrum, uti & 22. a Mazara in Boream.

Amm. Nicep. Drepanum, urbs altera in Bithynia, ad sinum Astacenum, postea Helenopolis in honorem Helenæ Constantini magni matris appellata, episc. sub Archiepiscopo Nicomediensi, media ferè inter Nicomediam ad Bor, & Nicæam ad meridem.

Ptol. Drepanum, promontorium tergeminum. Vnum in Cyrenaica regione, in illius & Africæ confinio, ad Syrtim magnam, apud Automalam oppidum, *Punta Sabia* teste Marmolio. Alterum Cretæ in ora Boreali, inter Sydonem & sinum Amphimalum. *Capo Melechia* Molet. & aliis, apud Apteram urbem. Reliquum in ora Cypri occidua, apud Paphum urbem, *Capo* di Basso.

Ptol. Drespa, Darapla Straboni, Panda Plinio, urbs Sogdianæ regia quæ nunc *Morgian* dici traditur, teste Castaldo.

Scrip. Germ. Dresda, *Drosen*, vel Dresden, urbs Germaniæ, Misniæ primaria, & sedes Principis, apud Albim fluvium, inter Pragam ad meridiem 16. & Vitembergam ad Boream 13. leucis. De Dresda sic in libro 5. Itinerarii:

Progredimur tandem Dresdam, post otia longa,
Pons ubi cum pulchra saxeus arce jacet.

¶ Dresda, *Dresden* incolis, *Dresde* Gallis, & *Dresda* Italis, urbs est Germaniæ, Misniæ provinciæ caput, ad Albim fluvinm, à quo in duas partes secatur, & sedes Ducis Electoris Saaoniæ. Arcem habet munitissimam, & armamentarium amplum, 3. leucis supra Misnam in ortum, & 5. a confinio Bohemiæ.

Xenop. Drillæ, populi Cappadociæ, in ora maris Euaini, intet Trapezuntios & Colchos, Macronibus finitimi, teste Arriano in Periplo. Sed apud Xenophontem, inter Cerasuntem & Trapezontem urbes.

Strab. Plin. Ptol. * Drilo, *Lodrino*, teste Sophiano, *Drinax* Nigro, aliis *Drino*, aliis *la Bojana*, fluvius Macedoniam ab Illyrico dividens, ea cardo monte fluens, Dardanos attingens, ac in mare Hadriaticum apud Lissum urbem immittens, nec longè à Scodra urbe decurrens. In Thesauro Linguæ Latinæ Dalmatiæ attribuitur. (Seldeni manuscr. Δρύλος.)

¶ Drilo, fluvius Illyrici, nunc *Drino*. Duo sunt Drilones, alter qui ea Scardo monte ortus, Albus dicitur; *Drino Bianco*; alter verò qui ea Lichnide palude Niger dicitur, *Drino Nero*: qui simul coeuntes, antequàm ad mare perveniant, iterùm se dividentes insulam efficiunt, & duobus ostiis propè Lissum urbem,

A'es-

Alessio, in mare Adriaticum eaeunt, Joanne Lucio & aliis testibus. Hinc sinus Illyricus dictus fuit sinus Drilonit à modernis, le *Golphe du Drin* à Gallis *Golfo dello Drino* ab Italis, quanquam aliqui imperiti diaerint illum *Golfo di Lodrino*, & ineptius finaerint ibi Lodrioum urbem, *Lodrino*, in eodem loco ubi Lissus urbs.)

Procop. Drinopolis, *Drinovvar*, urbs Mysiæ superioris, in Servia, episc. olim, nunc metropolis, ad Drinum fluvium.

Strab. Theov. Drinopolis, seu ad Drinum, quæ fortè & Sidrona *Drinavvar*, urbs alias Illyrici, nunc Serviæ regionis; ad Drinum fluvium, & in confinio Bosniæ. 20. milliaribus distat a Savu fluvio in austram, & 26. a Sarajo in ortum, subestque dominio Turcarum.)

Steph. Drinus, Dicinius Plinio & Vib. Sequest. fluvius geminus, ut videtur: unus Macedoniæ, (idem Driloni, ut aliquibus placet) ex Lychoido lacu emanans, & oblique fluens, in mare ad Lissum urbem labens, *Boliana* Dalmatis dictos, teste Nigro. Alter ex monte Scardo inter Illyricum & Mysiam superiorem in Saum fluvium delatus, *Drino, la Drina*, & *Caradrina* appellatus.

¶ Drinus, fluvius Illyrici, *Drino*, ex Scardo monte ortus, & auctus aliquot fluminibus, Drinopolim rigat, & Bosnam a Servia disterminat, & deinde in Savum fluvium se exonerat 25. leucis Germanicis supra Taurunum.)

¶ Drinus, seu Drinaius, *kiri* ab accolis dictus, potiùs rivulus, quàm fluvius fluit, ex orientali parte civitatis Scodræ; estque Clausula Livii, teste Joanne Lucio; quamvis Coriolanus Cippicus & Marianus Barletius ibi Drilonem olim fluxisse & Alveum mutasse scribant.)

Lib. Conc. Drista, urbs Mysiæ inferioris, in Bulgaria. Vide Tiristia.

¶ Drivastum, seu Trivastom, *Drivasto*, urbs Albaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Antibarensi. Subjacet Turcis, & paucis constat incolis, iuxta Labeatis paludem, 15. milliaribus a Scodra.)

Drocum, *Dreux*, quasi Druides, oppidum amplum Galliæ Celticæ, in finibus Carnutum, a Carnutensi urbe 7. leucis in Boream, ad Auram fluvium a Parisiis 26. Comitatus. Vide Druides.

¶ Drocum, *Dreux*, urbs est Galliæ in Belsia provincia & in Carnotensi tractu, ad amnem *Blaise*, qui paulò infrà cadit in Eburam. Castrum habet in colle antea munitum, nunc semidirutom. Ibi aliàs Druide, & Druides, & quibusdam etiam Durocasses.)

¶ Drogheda, *Droghdagh*, seu & *Tredagh* quibusdam, urbs Hiberniæ, in Ultonia provincia & Lugensi Comitatu, ad Buvindam fluvium, versùs eius ostia, via uno aut altero milliari à mari Hibernico, cum portu satis capaci.)

Strab. Curt. & al. Dromoria, *Dromore*, urbs Hiberniæ in Vultonia regione, episcopalis sub Archiepiscopo Armachano.

¶ Dromoria urbs est Vltoniæ in Comitatu Dunensi, ad fluviom Laganum, 25. milliaribus ab Armaco in ortum, & 18. ab Antrimo in austrum.

Dromos Achillis, insula maris Euxini, sive potiùs peninsula Sarmatiæ, apud ostia Boristhenis fluvii, inter illa & sinum Carcinitem, ad 80. mill. pass. in longum extensum, ab Achillea ins. 25. mill. pass. *Fidonisi* Nigro, Castaldo & aliis.

Drosica. Vide Doriscum.

Liv. Druentios, Druentia Livio, Plinio, & aliis, *Durance*, & *Durenza* Italis, fluv. rapidus Galliæ Narbonensis, ex Alpibus ex adverso Padi oriens, ac per Delphinatum & Provinciam in Rhodanum labens. De quo Sil. lib. 3.

Turbidus hic truncis, saxisque Druentia latum,
Ductoris vastavit iter.

¶ Druentius fluvius, seu, et meliùs, Druentia la *Durance*, fluvius rapidissimus Galliæ. Oritur in Delphinatu, ubi Ebroduoum rigat, & versùs Vapincum labitur; deinde per Provinciam fluens, & rigatis Sisterone, Manosca, Cabellione, et auctos aliquot aliis fluminibus, in Rhodanum se exonerat una leuca infra Avenionem in austrum. Sed propter rapiditatem non est navigabilis, & pontibus caret.

Herod. Druides, qui & Druidæ Strab. populi Galliæ Celticæ in finibus Carnutum, quorum oppid. *Dreux*, ad Anduram flov. à Carnutibus 6. mill. Gallicis in Bor. à Parisiis 16. anno post diluvium 420. conditum. De quibus Luc. lib. 1.

Barrorum Druida positis repetistis ab armis.

Foere etiam Druides in Mona insula Britaniæ. Hi apud Gallos & Britannos, magi & sacerdotes. De quibus Cicero lib. 1. de natura Deorum, & Cæs. in Commentar. 6. de bello Gallico.

¶ Druides, seu Druidæ, populi Galliæ & pars Carnutum, ubi nunc Comitatus Drocensis, in Belsia, *le Comtè de Dreux*: quorum oppidum primarium Drocum, ad amnem *Blaise*, 7. leucis a Carnuto. Fuere etiam Magi seu Sacerdotes, & sæpissime sacrificia habebant in roboribus sacris, ubi nunc vicus *Rovures* dictus seu de Roboribus, ad Vegram amnem, dimidia leuca ab Ebura fluvio, & 3. leucis a Droco in Boream, 14. autem à Lutetia in occasum.)

Drona, *Drone*, vel *Drosne*, teste Julio Scaligero, fluv. Galliæ Narbonensis, ex Alpibus per Delphinatum fluens & in Rhodanum apud Valentiam urbem exceptus, ab ea 3. leucis. Ausno in Mosella. *Steph.*

Te Drona, te sparsis incerta Druentia ripis.

Vbi Drumma aliqui legunt.

¶ Druna, seu, & melius, Druma, *la Drome*, fluv. est Galliæ, in provincia Delphinatus. Oritur longè ab Alpibus, & 7. leucis à Vapinco in occasum; rigatisque Dia & Crestidio urbibus, in Rhodanum fluvium cadit 3. leucis infra Valentiam in austrum.

Drusi Monumentum, *Eychelstein*, moles testacea, in suburbio Mogontiæ urbis, ad Rhenum, in Germania superiori. *Ptol.*

Drusiana fossa, pars Rheni post ejus scissionem in Germaniæ inferiori dextra, *Yssel* nunc dicta, incipiens apud arcem Drusianam, vulgò *Doesburg*. *Ptol.*

Drusipara, Drisipara Antonino urbs Thraciæ episcopalis sub Archiepis. Hadrianopolitano, inter Bergulas, & Perinthum ad ortum, inde 16. hinc 34. mill. pass. *Misini* hodie, teste Sophiano.

Drosomagus, *Memmingen* ex antiqua inscript. (licèt Irenicus *kempten* esse velit) urbs Germ. in Svetia, libera, inter Augustam & Lindavium 8. leuc. Lazius etiam *Augsburg* interpretatur. Sed vetus inscriptio argumentum magis certum. Hic optima conficitur charta. In Thes. Linguæ Latinæ *kempten* (quod Campidona est) ?odigitatur: quod minus probatur. *Ptol.*

Dryas, fluvius Thessaliæ, apud Anticyram insulam in mare influens & apud Sperchium fluvium 20. stad. tantum distans. *Germ.*

Drymæ, oppidum Phocidis Daulidi finitimum, cujus regio etiam Drymea à Plinio nominatur. *Xenop.*

¶ Drymæa, oppidulum Achajæ, in Phocide mediterranea, in tumulo versùs montes, 20. milliaribus à Daulide in Boream, & 6. a Cephisso fluvio. Sed quid sit nunc, ignorant ipsi indigenæ.

* Drymussa, insula parva Joniæ Clazomenis urbi objecta, & vicina. *Plin. Ptol.*

Drynopolis, *Drinovvar*, urbs episcopalis Mysiæ. Vide Drinopolis.

Dryope, oppidum Peloponnesi, in Agria, apud Hermionem, quod hac tempestate minimè extat.

Dryopes, populi Epiri, teste Plinio, quorum regio *Aldradina*, teste Pineto, dicitur; seu Phocidis juxta Parnassum montem, teste Apollonio; & in Thessalia juxta Oeteu montem, teste Strabone Virg. lib. 4. Æneidos:

Cretesque, Dryopesque fremunt, pictique Agathyrsi.

Dryopis, regio Tetrapolis dicta.

Drys, locus in suburbio Chalcedonis urbis, *Rufinianæ*. Teste Cedreno, dictus.

Dryosa, insula. Vide Samos.

Duacum, *Douay*, urbs permunita Belgii, in Flandriæ Comitatu, ad fluvium Scarpam. Habet academiam anno 1562. institotam. Capta fuit à Ludovico XIV. Francorum Rege anno 1667. & ipsi etiamnum paret pace ad Aquisgranum confecta. 5. leucis distat a Cameraco & totidem a Lendio.

Duæ Columnæ, *Gambulo* vel *Gambalo*, teste Gaud Merola, opp. haud obscurum Insubriæ in agro Ticinensi, apud Viglebanam urbem, ab ea 3. mill. pass. Laumellum versùs distans: quod & Gambolatum Latino recenti dicitur. *Amm.*

Dubis, Alduasdubis Cæsari, & Alduabis, (variè enim legitur) *le Doux*, fluvius Galliæ Belgicæ, ex Jura monte per Sequanos, hoc est per Comit. Burgundiæ in occasum in Ararim fluv. fluens. Ortelius malè fluvium Galliæ Narbonensis illum scribit. *Ptol.*

¶ Du-

¶ Dubis *le Doux*, fluv. aliàs Galliæ Lugdunensis, nunc in Comitatu Burgundiæ. Oritur in limite Helvetiorum ex Jura monte; Deinde rigatis Vesuntione & Dola, in Ararim se exonerat prope Virdunum oppidum.

¶ Dubliniensis comitatus, *Countye Dublin*, provincia Hiberniæ in Lagenia ragione, juxta oram litturalem maris Hibernici. Ejus primaria urbs Dublinum, *Dublin*, in ora, totius insulæ caput.

Dublinum *Dublin*, urbs Hiberniæ archiep. Laginiæ primaria, & caput academia, ab Eugenio III. Pontifice Maximo metrop. effecta. Vide Eblana.

Auson. ¶ Dublinum, *Doblin*, urbs Curlandiæ seu Semigalliæ Ducatus; in Polonia & in confinio Samogitiæ. Dicieitur etiam *Dobelen*; distatque 6. leucis Germanicis à Mittavia in Africum.

Drubris, *Dover*, oppidum & portus Albionis in ora Cantii, è regione Icii portus, urbis Gallicæ, à Cantuaria Angliæ metropoli 52. mill. distans. Vide Darvernum.

Ducæ, populi Mauritaniæ Cæsarlensis, circa ortum Amplsgæ fluminis incolentes.

Ptol. ¶ Ducaledonii populi fuere Britanniæ magnæ, ubi nunc pars Scotiæ, versùs Tavum. Vide Caledony.

¶ Ducaledonius Oceanus. Vide Duecalidonius & Deucaledonus.

Duccala, *Duccala*, provincia regni Marroci, in ora littorali Oceani Atlantici, inter ostia Ommirabihi & Tensisti fluvii, versùs Caput Cantinum. Ejus urbes præcipuæ sunt Azafia & Azamurium.

Ducona in Thes. Linguæ Latinæ ex Ptolemæo legitur: Sed apud Ptol. Dovecona scribitur. Vide ibi.

¶ Duderstadium, *Duderstadt*, oppidum Germaniæ, ad amnem VVipper, caput regiunculæ Eischsfeldiæ, inter Thuringiam et Ducatum Brunsvicensiem, sub dominio Electoris Moguntini.

Plin. Dudini, populi Illyrici, quorum oppid. *Nadin* Pineto videtur, in Liburnia: Sed hoc Nedinum est Ptolemæi, apud Ouporum.

Ptol. * Duecaledonius Oceanus, et Duecaledonium mare, (vide Deucaledonium) mare quod Scotiam alluit. (* man Seldeni Δουκαληδόνιος.)

¶ Duellium, *Hohentwiel*, arx Germaniæ probè munita, in monte arduo posita, in Svevia provincia, in ditione Ducis VVirtembergensis, pluries obsessa ab Austriacis hisce ultimis temporibus, irrito tamen conatu.

Duecona. Vide Dovena.

Duglasium, *Duglas*, Gallis *Douglas*; castrum Scotiæ, in Lothiana provincia, in confinio Marchiæ, & versùs oram littoralem maris Germanici.

¶ Duglassium, *Douglas*, castrum Monædæ insulæ Angliæ, in mari Hibernico, in parte orientali insulæ, versùs Cumbriam.

¶ Duina, *Duna*, fluvius Poloniæ; dictus aliter *Davina*. Oritur in Moscuvia regione, prope Volgam lacum; deinde per Lithuaniam labitur: ubi auctus aliis fluviis, Witebsciam & Polotzam urbes rigat, postea Dunebuergum alluit in Livonia, & Rigam urbem regionis primariam, infra quam in mare Balticum & sinum Rigensem se exonerat ad arcem Dunemundam. A quibusdam creditur Rubo fluvius Antiquorum.

¶ Duina, DWina, provincia Moscoviæ, septentrionalis; versùs ostia fluvii Duinæ, ubi urbs præcipua Arcangelopolis, emporium celebre, prope mare Album.

¶ Duina fluvius, D*Wina*, ex præcipuis Moscoviæ regionis. Oritur in Wologda provincia & supra urbem Wologdam, quam rigat: & post longum cursum auctus plurimis fluminibus, duplici ostio in mare Album se exonerat paulò infra Arcangelopolim.

Auso. Dujona, fons urbis Burdigalensis, in Aquitania. Cujus meminit Ausonius de claris urbibus:

Dujona Celtarum lingua fons addite Divis.

Vide Divona; variè enim legitur. Miror quosdam Duionam *Cahors* urbem, id est, Cadurcum, interpretari.

¶ Duisburgum, *Duisbourg*, urbs Germaniæ, in Ducatu Clivensi, ad Roeram fluvium, qui paulò infra cadit in Rhenum, antea libera & Imperialis, nunc sub dominio Electoris Brandeburgici. 4. leucis distat a Vesalia in austrum, & totidem a Duseldorpio in Boream.

¶ Dulcinium, *Dulcigno*, urbs Illyrici, in ora maris Adriatici, sub dominio Turcarum. Vide Olcinium.

¶ Dulendium, *Doulens* urbs Galliæ, in Picardia provincia, & in limite Artesiæ, ad Altiliam fluvium, probè munita, 6. leucis ab Ambiano in Boream, & 7. ab Atrebato in occasum distat.

Dulgibini, Dulgumnii Ptol. populi Germaniæ, quorum urbs *Gottingen* esse videtur Althamero in Hassiæ & Saxoniæ confinio, à Casella 5. leucis Brunopolim versùs. Ptol. Tacit.

¶ Dulgibini, populi Germaniæ, inter Viadrum & Amasiam fluvi erant, ubi nunc Comit. Oldenburgensis, Huyensis, Lingensis, & pars Diœces. Monasteriensis & Mindensis, in Westphalia, teste Cluverio.

Dulichium, insula maris Jonii, una Echinadum, contra ostia Acheloi fluvii, ab eis 15. stadiis, ab Araxo verò Peloponnesi prom. 100. Ithacæ propior. Hinc Dulichius nomen gentis. Virg. eclog. 6. Strab. Plin.

Dulichias vexasse rates, & gurgite in alto.

Et Ovidius lib. 1. trist. eleg. 4.

Nec mihi Dulichium domus est, Ithacève Samosve.

Hic Ulysses habitasse, vel imperasse fertur: unde Dulichius cognominatus. Plin.

Dulopolis hoc est; urbs Servorum, quæ & Acanthus, teste Plinio, opp. Cariæ, in ora, contra Rhodum insulam; quodam extet hoc tempore incertum. Vrbs item ad Indum fluvium, nomine Acanthus. Piur non Lydiæ, ut in Thes. Linguæ Latinæ, sed Cariæ, urbs est.

Dumbarum (quasi castrum Baræ; seu Varæ, quæ æstuarium est) oppid. Albionis, seu Britanniæ 2. idest, Scotiæ, in ora orientali, ad ostia Loxæ fluvii, inter Bervicium ad meridiem, & Andreapolim ad Boream supra 12. mil. ab Edimburgo 20. in ortum. Vide Bara, & Vara. Script.

¶ Dumbarum, *Dunbar*, castrum est Scotiæ, in Lothiana provincis, in ora maris Germanici, ubi Scoti grandi clade affecti ab Anglis anno 1650. die 23. Septembris.

Dumblanum, *Dunblain*, urbs Scotiæ episc. sub Archiepiscopo Andreapolitano, inde 25. mill. in occasum, Glasquum versùs 15. Ptol.

¶ Dumblanum, *Dumblain*, urbs Scotiæ meridionalis, in Taighia provincia, *Menteith*, ad Taichum fluvium, qui paulò infrà in Forthum cadit. 20. milliaribus distat ab Edimburgo in occasum.

Dumium pagus erat cum cœnobio, apud Bracaram urbem archiep. Hispaniæ (cujus Abbas etiam Episcopus erat in Tegis curia, teste Morali,) à D. Martino Episc. an. sal. 565. condito: qui episcop. Bracarensi unitus est. Ptol.

¶ Dummera, *Dummer Zee*, lacus Germaniæ, in Westphalia provincia. 4. ditiones attingit, nempe Monasteriensem, Osnabrucensem, Mindensem, & Diepholtensem, quæ subsunt dominio Ducum Brunsvicensium. Hic lacus oppidum Diepholtiam rigat, & per ipsum labitur Hunta fluvius.

Dumna, *Hoy*, insula Scotiæ adjacens, contra Orcada promont. Norvegiam versùs. (Camdeno potiùs *Fair Isle*, videtur, ubi oppidum *Dumo*.)

¶ Dumna insula Scotiæ Boreali ferè adjacens, nunc *Hoy*, una Orcadum, juxta Picticum Fretum, & ad austrum Pomoniæ insulæ, quidquid garriant alii in contrarium.

Dumnissus, *Dumnissan*, locus Austrasiæ, sive in Lotharingia, apud Mosellam, ab Ausonio in sua Mosellana memoratus.

Praterea arentem sitientibus undique terras
Dumnissum.

¶ Dumnissus est *Densen*, vicus infra oppidum *Kirchberg*. 7. mill. pass. supra arcem Dumnum, in ditione Palatini Rheni, in Boream, & paulò ampliùs a Mosella in ortum, in confinio ditionis Trevirensis, teste Cluverio.

Dumnitonus, locus Aquitaniæ, apud Garumnam fluvium & Blaviam oppidum, teste Vineto, qui *Domaissan* nominari scribit; sed Scaligero est circa Caput Bojatum in Medulis.

Dumnonii, populi Albionis, in regno Angliæ ad occ. Vide Damnonii, qui tamen diversi sunt: Dumnonii enim occidentalissimi sunt, quorum regio est Cornubia, & urbes Isca, Voliba, Vxela, Tamara.

¶ Dumnonii, populi Albionis. Vide Damnonii.

¶ Dumnotirum, *Dunnotyr*, castrum permunitum Scotiæ Borealis, in Marnia provincia, & in ora Oceani Germanici, 10. milliaribus Scoticis infra Aberdoniam in austrum, & 15. à Brechinia in ortum.

¶ Dumnus, *Thaun*, ara Germaniæ, ad Navæ Simeræque confluentes, in Palatinatu Rheni. Distat 16. mill. pass. a Bingio in occasum, teste Cluverio.

Du-

Ptol. Dunaa, mons Thraciæ, pars Rhodopes excelsior: quæ Livio Donuca appellatur.

¶ Dunbritonium, *Dunbriton*, castrum permunitum Scotiæ, quod & *Dunbarts* dicitur, in Levinia provincia, ad confluentes Levinii & Glottæ. 7. milliaribus distat à Glasco in occasum, & paulò amplius à Glottæ æstuario.

Strab. Duncheldinum, *DunKeldon*, quasi castrum Caledonium, urbs Scotiæ episc. sub Archiepisc. Andreapolitano, inde 22. mill. plùs minùs distans, ad Taum fluvium, Pertho finitima, ad 6. mill. distans. Vide Caledonia.

¶ Duneburgum, *Dunenbourg*, arx permunita Livoniæ, ad Duinam fluvium, antea sub Polonis. Sed capta hisce posterioribus annis a Svecis, ipsis etiamnum subest. Sedet in limite Semigalliæ, via 6. leucis Polonicis à confinio Lithuaniæ in Boream.

Script. Stat. Dunelmum, *Durham*, & *Duresme*, urbs Albionis episcopalis sub Archiepisc. Eboracensi, inde ad 50. mill. in Boream Bervicium versùs, opp. in ora Scotiæ, & Neocastrum urbem Northumbriæ regionis caput, apud oram, à Cestria opp. ubi priùs erat sedes Episcopi Lindisfarnensis ea Bebba, sive Dunstaburgo, (olim Northumbriæ regia, & primaria Lindisfarnæ insulæ) eò, & tandem Dunelmum translata, 6. mill. distans.

¶ Dunelmum, *Durham*, urbs Angliæ septentrionalis, ad Vedriam fluvium. 6. milliaribus Anglicis distat ab Oceano Germanico in occasum, & 10. à Neocastro in austrum; & ab ea regio adjacens dicitur Episcopatus Dunelmensis, *The BishoprieK of Durham* ab incolis. Propè Dunelmum acerrimè pugnatum fuit inter Anglos & Scotos, ubi David Scotiæ Rex captus fuit à Philippa conjuge Eduardi III. die 20. Octobris anno 1346.

¶ Dunemunda, *Dunemund*, arx permunita, in Livonia ad ostia fluvii Duinæ, 2. lapide à Riga, juxta sinum Rigensem, sub dominio Svecorum.

¶ Dunensis Comitatus, *Dovvne contie*, provincia Ultoniæ, in Hibernia, versùs oram orientalem, & ex adverso Scotiæ, ubi urbs primaria Dunum.

¶ Dunfreja, *Dunfreis*, urbs Scotiæ meridionalis in Nithia provincia, ad fluvium Niddam, via 3. milliaribus Anglicis ab ora Oceani Hibernici & æstuarii Ituræ.

Ivoni. Dunga *Dabul*, ut Castaldo videtur, urbs Indiæ citerioris, in ora littorea, a *Chaul* 25. leucis Goam versùs, sub Lusitanis.

¶ Dunga, urbs Indiæ citerioris, juxta Barigazenum sinum, est *Gogu*, urbecula regni Guzaratæ, in ditione Magni Mogolis, ut colligitur ex situ; & 60. leucis Hispanicis distat à Dabulo in Boream.

¶ Dungalia, *Dunghall*, urbs Hiberniæ, in Ultonia, in ora littorali provinciæ versùs occasum, cum portu percapaci. Ab ea regio adiacens dicitur *Countie Dunghall or Tyrconele*, Comitatus Dungalensis, seu Tyrconensis.

¶ Dungarvanum, *Dungarvan*, oppidum Hiberniæ permunitum, cum portu, in Vaterfordiensi Comitatu Lageniæ in ora litturali, 18. mill. pass. à Vaterfodia in occasum.

Ptol. Dunium, *Dorchester*, urbs Albionis, in Anglia, in finibus Durotrigum, apud oram australem, inter Wintoniam ad ortum, & Iscam sive Excniam ad occasum ad 36. mill. dissita. Guil. Camdenus Durnium legendum monet, cùm codex Ptolemæi Græcus Dunium habeat. Videtur Durnovaria dici apud Antoninum aliquibus, sed est altera Dorcestria apud Oxonium.

¶ Dunium, seu Durnium, urbs Durotrigum, nunc *Dorchester*, urbs Angliæ, in Dorsetiæ Comitatu. Dicitur etiam Durnovaria, Sansone teste.

¶ Dunkeranum, *Dundalk* urbs Hiberniæ, in Ultonia regione & in Lugensi Comitatu, cum portu capaci in ora maris Hibernici, ubi recipit Ressanum amnem.

¶ Dunovertium *Duneverti*, castrum probè munitum Scotiæ meridionalis, in Cantieræ peninsulæ australi recessu quod ab indigenis *Dounovarty* dicitur, ex adverso Hiberniæ, à qua tantùm 14. milliaribus distat in Cæciam.

¶ Dunquerca *DuinkerKe* incolis, *Dunquerque* Gallis, *Dentherca* italis, urbs permunita Belgii, in Comitatu Flandriæ, cùm portu capaci in ora littorali Oceani Germanici, 6. leucis à Caleto, & 3. à Gravelina in ortum, 5. à Novoportu, & 22. à Brugis in occasum, Bis capta à Gallis, ipsis etiamnum subest à paucis annis. Ibi Hispani, Duce Joanne Austriaco, ingenti prælio victi & fusi à Gallis anno 1658. Duce Turenio. Arcem habet capacem.

¶ Dunrodunum, *Dornok*, urbs Scotiæ septentrionalis in Suterlandia provincia, in ora orientali Oceani Scotici, ubi æstuarium *Fyrth of Dornok* dictum. 8. milliaribus distat à Cromartia in Boream; gaudetque portu capaci, & est episcopalis sub Archiepiscopo Sanctandreano.

¶ Dunstaburgum, seu Bebba, *Dunstaburg*, castrum Angliæ septentrionalis, in ora Oceani Germanici, in Northumbria provincia, 28. milliaribus Anglicis à Bervico in austrum, & 22. à Novocastro in arctos.

Dunum, *Dovvn*, teste Camdeno, urbs Hiberniæ episcopalis, sub Armachano Archiep. inde non valdè ad oram orientalem recedens, à Cnoffertho 15. mill. in Ultonia regione, Joannis Scoti viri doctissimi Ordinis Minorum patria. Hic corpora SS. Patritii Episcopi, Columbæ Abbatis, & Brigitæ Virginis condita sunt: qua de re distichon erat hujuscemodi. *Ptol.*

Hi tres in Duno tumulo tumulantur in uno,
Brigita, Patricius, atque Columba pius.

Dunum, *Chasteaudun*, oppidum Galliæ Celticæ, in finibus Carnutum, non obscurum, inter Carnutes ad ortum 15. & Vindocinum ad occasum 12. leucis. *G. Turon.*

Dunum, *the creek at Dunesbay*, teste Camdeno, sinus Albionis, in ora Angliæ, Comitatus Northumbriæ ad ortum, apud ostium Vedræ fluvii, a Dunelmo 20. mill. distans, (* Camdeno est in Comitatu Eboracensi. juxta *Whitby* & viculum *Dunesley*.) *Ptol.*

¶ Dunum sinus parvus est admodum in Eboracensi provincia, ad ostia fluvii *Tees*, prope castrum *Whitbye* & viculum *Dunsley* dictum, versùs confinia Diœcesis Dunelmensis.

Duodeciacum, *Deuze*, oppid. Austrasiæ in Alsatiæ confinio, (vide Decempagi) *Dieuze* etiam incolis, ad Selnam fluv. & Lindrum lacum. *Fraur.*

¶ Duodeciacum, *Dieuze*, oppidum Lotharingiæ, aliàs munitum. Distat 7. leucis a confinio Alsatiæ in occasum. Quibusdam Duodeciacum seu ad Duodecimum est oppidulum Lotharingiæ, *Delme* dictum, medium inter Decempagos & Mediomatrices. Aliis est Duziacum; *Deuz*, vicus Galliæ, prope Sedanum, in Campania.

Duplavonenses, seu Duplavenenses, Duplaulia Rhegio. Duplabilis Paulo Diacono, locus nativus ipsius Venantii Fortunati, in Venetia, apud Cenetam urbem. *Ptol.*

Dur, *Ledung*, fluv. Hiberniæ, in ora occidua, apud Traylium oppidum fluens, (Anonymum esse ait Camdenus.) *Ptol.*

Duraba, *Der*, teste Moletio, urbs Babyloniæ regionis, ad Euphratem fluvium, eis Babylonem. *Strab.*

Duracum, & Duracium, *Duraz*, arx Aquitaniæ, apud Burdigalam urbem, inde 2. leucis. *Herod.*

¶ Duracii, seu Duracium aliis, est *Duras*, castrum Galliæ, in Aquitania & Agennensi provincia, eis Garumnam, ad Drotium amnem, Ducali dignitate nuper insignitum.

¶ Duracium, *Thoars*, urbs Galliæ, in Pictavensi provincia, ad amnem *Tove*, Ducatus titulo insignitum, cum recenti castro superbissimo Tremolliæ Ducis. 6. leucis distat à Salmurio in austrum Rupellam versùs, in confinio Andegavensis provinciæ.

¶ Durangum, *Durango*, oppidum Hispaniæ, in Biscaja satis cultum, 4. leucis à Bilbao in ortum Placentiam versùs à quà 6. leucis distat, uti & 3. ab ora Oceani Aquitanici.

¶ Durangum, *Durango*, urbs Americæ septentrionalis in nova Biscaja provincia novæ Hispaniæ versùs Zacatecas, ad radices montium; & nuper episcopali dignitate donata fuit, sub Archiepiscopo Mexicano.

Duranus, & Duranius, ut alii codices habent, Dordonia Aimonio, *la Dordogne*, fluv. Galliæ Aquitanicæ, ex montibus Arvernorum, ac ex Dor & Donia fontibus scatens, ac in Garumnam fluvium apud Liburnam oppidum influens. De quo Ausonius in edyllio 10. *Prov. Rom.*

Concedes gelido Durani de monte volutus
Amnis.

¶ Duranius, *la Dordogne*, fluvius, fontes habet in Alvernia provincia. Uni nomen est *Dor*, alteri *Dogne*, uterque in monte Dorin, *Mont d'or*: Excipit verò Durantus post leucas aliquot ex eadem Alvernia amnem *Serre*,

qui rigat Orilliacum ; indè Lemovices ingreditur & Petrocorios, ubi recipit Vezeram & Coserim, rigatque Martellum, Limolium, & Bergeracum, deinde Liburniam oppidum & Franciacum, inter quæ recipit Illam fluvium, & prope Burgum ad mare in Guienna propria in Garumnam fluvium labitur è regione rostri Amborum, *bec, d'Ambez*, & cùm ipsa Girundam æstuarium efficit usque ad ejus ostia in Oceanum Aquitanicum, ubi Corduenna turris, aliàs Andros insula. *Steph.*

Duras, *Draun*, fluvius Noriel, ex laeu in tractu Salisburgensi effluens, ac per Austriam in Boream fluens, in Danubium inter Lentiam & Anisum urbes labeos. *Mri.*

Durbeta, *Dedu*, ut aliquibus videtur, oppidum Mesopotamiæ, apud Tigrim fluvium, ab Amida urbe ad 30. mill. pass. in ortum distans. Aliis *Mosul* urbs. Sed hæc plerisque Seleucia magna putatur.

¶ Durdanum, *Dourdan*, oppidum Galliæ, in Insula Franciæ, & in Hurepoesio tractu, ad amnem *Orge*. 13. leucis distat à Luteria Aurelias versùs, & vix 3. à Stampis in occasum.

¶ Duremum, *Duren*, oppidum Germaniæ, in Ducatu Juliacensi, ad Roeram amnem, celebre obsidione Caroli V. Vix 2. leucis distat à Juliaco in meridiem; olimque Marcodurum dictum fuit, ut Brietius opinatur.

¶ Durestallum, *Duretail*, oppidum Galliæ, in provincia Andegavensi, ad Lædum fluvium, 4. leucis à Flexia in ortum, & 7. ab Andegavo in Cæciam.

Thuc. Duria, Doria Ptol fluv. Gall. Subalpinæ, in Pedemontana regione, geminus: unus per Salassos in Padum fluv. apud Crescentium opp. influeos: alter per Segusium & Taurinos decurrens, in eundem Padum exiens. Uterque vulgò *Doria*, & *Doira* nominatur; prior ex Graiis, alter ex Cottiis Alpibus profluens.

¶ Duria, seu Duria, *Doria* Gallis *la Doire*, fluvius geminus Pedemontii, major, qui & *Doria Baltea* dicitur, oritur ex Alpibus Penninis, deinde Augustam Prætoriam rigat & Eporediam, & paulò infra vicum *Rivarotta* in Padum se exonerat inter Clavasium ad occasum, & Crescentinum ad ortum. 3. leucis Gallicis ab utraque. Duria verò minor oritur ex Alpibus Cottiis, deinde Segusium rigat & Avilianam, & vix dimidio milliari infra Taurinum in Padum fluvium cadit.

Strab. Duria, *Dorsetshire*, regio Albionis, in Angliæ regno, in * Coroubia, sic à Durio fluvio dicta. (* latè sumpta.)

¶ Duria, Angliæ provincia, quid sit, non constat, & *Dorsetshire* dicitur Dorsetia à modernis scriptoribus, ab antiquis autem Durotriges, & recedit à Cornubia in ortum.

Plin. Durias, Turis Salustio & Vibio Sequest. Turium Plinio, teste Ortelio, qui tamen fallitur, *Guadalaviar*, teste Clusio, fluv. Hispaniæ Tarraconensis, per regnum Valentiæ (quam urbem alluit) in sinum Sucronensem fluens, Turulis Ptolem. Hic Ortelius fluv. hunc cum urbe quæ *Guadalajara* nominatur confundit, Tametsi quidam hanc urbem Turiam ex veteri inscriptione vocent. Vide Caracoa.

Ptol. Durii, *Dorno*, pagus Insubrum, in Agro Ticinensi, inter Ticinum 12. & Laumellum oppidum 8. mill. pass. obvium.

Plin Durion, sive Durrum, (non Durio, ut legit Ortelius) *Doyre*, teste Jo. Poldo, pagus Galliæ Narbonensis, apud Rhodanum flu. & Valentiam urbem, in Delphinatu, ubi Isara Rhodano miscetur. Aliis *Donzere*, castrum Episcopi Vivariensis.

¶ Durion, seu Dutio, Sansoni & Brietio est *Sisteron*, Segustero, urbs Galliæ, in Provincia ad Druentiam fluvium. Vide Segustero.

Ptol. Durius, Durias alibi Straboni, Doria Ptolemæo, Dorius Appiano Alexan. Duria Claudiano *Duero*, fluvius maximus Hispaniæ, in Pelendonibus, apud Numantiam urbem excisam oriens, per Vaccæos in occasum, Astures à Vettonibus, & Calaicos à Lusitanis disjungens, in Oceanum occident. ad Portum urbem delatus. Cujus decursus 120. leucarum est, De quo Claud. de laud. Serenæ:

Floribus, & rosëis formosus Duria ripis.

Quod alii de Duria seu Turia fluvio Valentiæ accipiunt.

¶ Durius fluvius, *Duero* ab Hispanis, *Douro* à Lusitanis dictus, oritur in Castella veteri, versùs confinia Aragoniæ, ex monte Idubeda. Urbes alluit Oxomam, Arandam in Castella, Septimancas, Taurum, & Senticam in regno Legionis, uti & Mirandam, Lamecam, & Portum, in Lusitania; & auctus fluviis Pisoraca, Esla, Aguada, & Tormi, cùm aliquot aliis minoris notæ in Oceanum Atlanticum labitur paulò infra Portum urbem.

Durlacum, *Durlach*, urbs Germaniæ, in Marchia Badensi, inter Badam ad meridiem 5. & Heidelbergam ad Boream 3. leuc. distans. Ibi sedes Marchionum. *Arist.* *Ælia.*

¶ Durlacum, urbs Germaniæ culta, ad radices montis, ubi nobile palatium. Caput est Marchionatus Badensis, familiæ Durlacensis. 2. leucis distat à Rheno fluvio in ortum, 4. à Bada in Boream, totidem à Philippoborgo in austrum, uti 5. à Spira, & 8. ab Heidelberga.

Durnomagum, sive Durnomagus, *Durnmagen*, pagus Germaniæ inferioris, ad Rhenum, apud Sunicos, medius inter Coloniam Agrippinam & Dusseldorpium, vel Nuesium, supra 2. leucis utrinque distans.

Durnovaria, & Dornovaria, *Dorchester*, urbs Albionis, in Anglia, Oxonio finitima, ab altera Dorcestria urbe, quæ Dunium Ptolemæo putatur, in Devonia regione longè diversa, olim episc. Vide Dorcestria.

Durnovaria, *Dorchester*. urbs est Angliæ, quæ etiam Dunium dicitur, alias Durotrigum primaria, nunc Dorsetiæ Comitatus caput, versùs oram littoralem maris Britannici, quæ recenti nomine Dorcestria dicitur, ad Variam fluvium. Longè autem distat à Dorcestria Oxoniensis Comitatus, quæ nunquam dicta fuit Durnovaria.

Durobris, vel Durobros. Vide infra Durobrivæ. *Ant.*

Durobrivæ, & Durocobrivæ, ut alibi legitur, vel etiam Durobrovæ, *Hertford*, teste Camdeno, opp. Albionis, in Anglia, inter Duroliponrem 35. & Lindum 56. mill. pass. vel, teste eodem Cand. *Dornford*, quod magis probo. Talboto verò est *Stanford*, oppidum ejusdem tractus. Hic apud scriptores hæc loca confunduntur, Durocobrivæ, Durobrivæ, Durobrus & Dorobrovæ. Sed Durobrivæ & Durocobrivæ idem sunt *Dornford*, Durobrovæ *Dornester* vel *Caster*, teste Lhuydo, apud *Wandlesford*, Durobrus verò, teste Camdeno, *Rochester*, hoc est, Roffa Latino recenti, urbs episcopalis inter Londinum & Cantuariam, ad 25. mill. distans. Licèt Talbotus *Maidston* esse contendat. (* Camdeno Durobrivæ *Dornford* & *Caster* duo viculi, non procul à *Wandlesford* vel *wans ford*, in confinio Comitatus Northamptoniæ & Huntingtoniæ, Durocobrivæ justa *Flamst ad & Redburn* in Comitatu Hertfordiensi.) Durobrus vero & Durobrovæ, *Rochester*, urbs Cantii. *Ant.*

¶ Durobrivæ, seu Durocobrivæ Trinobantum, nunc est urbs *Hartford* dicta, ad Leam fluvium, & in Comitatu Harfordiensi, 15. milliaribus à Londino in Boream.

¶ Dorobrivæ Catyeuchlanorum, oppidum, ad Avonam fluvium. Nunc omnino dirutum jacet. Locus ejus nunc ostenditur inter vicos *Caster*, Nortantoniæ Comitatus, & *Chesterton* Huntingdoniensis Comitatus, 3. milliaribus à Petriburgo in occasum, & 12. milliaribus Anglicis à Duroliponte in Boream Lindum versùs.

¶ Durobrus, seu Durobrovæ, & Durobrivia, urbs Angliæ meridionalis, nunc *Rochester*, Latino recenti Roffa, urbs ampla & episcopalis sub Archiepiscopo Cantuariensi, in Cantio provincia, ad Medvveagum fluvium. 5. milliaribus Anglicis distat ab æstuario Tamesis in austrum; estque media fermè inter Cantuariam ad ortum, & Londinum ad occasum, Vide Roffa. *Ant.*

Durocastes, oppidum Galliæ Celticæ, apud *Dreux* esse videtur. Vide Drocum, & Druides. *Ant.*

Durocatalaunum. Vide Catalaunum. *Anton.*

Durocornovium, Corinium Ptol. *Circester*, teste Camd. oppidum Albionis, in Anglia, medium inter Callevam & Arriconium 30. mill. pass. ex Antonini Itinerariu, à Clevo sive Glocestria 14.

¶ Durocornovium seu Cotinium, *Cirencester* corruptè,

cè, *Circester*, urbs aliàs Dobunorum, in Anglia, nunc Comitatus Glocestriæ, prope fontes Tamesis fluvii. Vide Corinium.

Ptol. Durocotrorum, Durocortum Cæsari. Vide Rhemi.

Ant. Durolevum, *Lenaham* teste Camdeno, *Charing* Talboto, opp. Albionis, in Cantio, inter Durobrim seu Roffam, & Davernum 12. mill. pass.

Ant. Duroliponte, *Huntington*, teste Talboto, oppidum Angliæ, inter Camboricum 25. & Durobrivas in Boream 35. mill. pass. Sed Camdeno est *Gormonester*, pagus vicinus, qui & *Godmanchester* scribitur.

¶ Durolipons, seu potiùs Durosipons, urbs fuit Catyeuchlanorum, in Anglia, quæ nunc est pagus *Godmanchester* dictus, ad Usam fluvium, ex adverso Huntingdoniæ urbis, & in Comitatu cognomine; estque ferme media inter Camboricum & Durobrivam.

Ant. Durolitum, *Leiton* Camdeno, pagus Angliæ, inter Londinum & Cæsaromagnum 15. mill. pass. Sed aliis est *Oldford*, opp. Essexiæ regionis.

Tab. Peut. Durostadium, *Duerstede*, oppidum Germaniæ inferioris, in Geldriæ Ducatu. Vide Batavodurum.

Ptol. Durostolon, Dorostorus Amm. Dorostorum libro Concil. Dorostena Jornandi, *Dora*, teste Lazio, urbs Mysiæ inferioris, episc. olim, nunc pagus Bulgariæ, ab Axiopoli 30. mill. pass. distans ex Antonini Itinerario.

¶ Durostolon, seu Durastorus, urbs Mœsiæ inferioris ad Istrum fluvium. Nunc *Dorosto* dicitur à multis, ut colligitur ex relationibus.

Ptol. Durotriges, *Durngueir*, vel *DWr-GWyr*, ut Camdenus, & Anglicè *Dorsetshiremen*, teste Lhuydo, populi Albionis, in ora Angliæ australi, inter Wintoniam & Exoniam, quorum urbs Dunium, seu Dorcestria. Vide ibi.

¶ Durotriges populi fuere Angliæ, in ora meridionali, versùs Oceanum Britannicum; quorum tractus nunc Dorsetia provincia. *Dur-gweir* à Britannis, *Dorsetshire* ab Anglis dicitur. Habebant ad ortum & Boream Belgas & ad occasum Damnonios. Eorum primaria Dunum seu Durnovaria. Nunc Dorcestria dicitur.

Ant. Durovernum, Darvenum Ptol. Duroruvernum, & Darvernum aliis, variè enim legitur, urbs Albionis, in Cantio, quam plerique Cantuariam metropolim à Londino 45. mill. Anglicis distantem in Cantio esse volunt, vulgò *Caer-grant*, vel, ut Camdenus, *Caer Kent*, & *Cantevuarberi*, & *Cantebury*. Vide Darvernum.

¶ Durovernum, urbs Angliæ in Cantio, nunc Cantuaria, urbs ampla & Archiepiscopalis, ad Sturam fluvium, *Cantebury* incolis, *Cantorbery* Gallis, & *Cantuaria* Italis, *CantWarabyrig* Saxonibus anteà dicta. 12. milliaribus Anglicis distar à Dubri in Circium, & 5. à mari Germanico in austrum. Vide Cantuaria.

Ptol. Durracium, *Durazzo*, urbs Macedoniæ. Vide Dyrrachium.

¶ Dusseldorpium, *Dusseldorp*, urbs Germaniæ, ad Rhenum fluvium, Ducatus Montensis primaria, & Ducis Neoburgensis, qui Ducatum hunc cum Juliacensi tenet, sedes, 5. leucis Germanicis infra Coloniam Agrippinam in Boream, & totidem à Juliaco in Cæciam; estque munita & culta.

Dya, insula. Vide Naxos.

Plin. Polyb. Strab. Plin. & al. Dyme, *Dima* adhuc dicta, urbs Peloponnesi, in Achaja excisa, inter Patras ad Boream 15. & Araxum prom. olim Stratos, & Cauconia, à Caucone; teste Strabone proxima Oleno, ab ea 5. mill. in austrum. Populi Dymenses Polybio. Est & Dymæ Ptol. Dime Antonino oppid. Thraciæ, à Traianopoli urbe 16. mill. pass. quod nunc jacet. De Dyma Stat. lib. 4. Theb.

Cellis: at Ætnæa Cereri negat avia Dyme.

¶ Dymæ, urbs Peloponnesi, nunc *Clarenza* dicitur; Brietio & aliis testibus, prope ostia Acheloi fluvii, & versùs mare Jonium; fuitque antea magni nominis & regionis caput, quæ ab ipsa Ducatus Clarentiæ dicta fuit *le Duché de Clarence* Gallis, cum Peloponnesus Principes haberet proprios; gaudetque portu commodo, nunc autem sub Turcis sensim deficit, & à paucis inhabitatur. Castrum habet satis munitum.

Ptol. Dymethus, *Terra*, teste Aret. & Pineto, seu *Terra dell' Oliveto*, oppid. olim, nunc pagus Siciliæ in mediterraneis.

Ptol. Dyos, *Guir*, teste Marmolio, fluv. Mauritaniæ Tingitanæ, per regnum Marochium in Oceanum Atlanti-

ticum apud Atlantem montem minorem, inter Salam & Cusam amnes, sese exonerans.

Herod. Strab. Dyra, fluvius Trachiniæ regionis, inter Achalam & Thessaliam, à Sperchio fluvio 20. stadiis distans, ubi Herculem seipsum vivum accenso rogo concremasse ferunt.

Ovid. Dyraspes, fluvius Scythiæ Europeæ, in Pontum Euxinum labens cum Borysthene. De quo Ovidius lib. 4. de Ponto, eleg. 10.

Cùmque Borysthenio liquidissimus amne Dyraspes.

Cæsar. Cic. Ptol. & al. * Dyrrachium, quod & Epidamnus, *Durazzo*, & *Drazzi* Turcis, urbs clarissima Macedoniæ, archiepisc. in ora occidua maris Jonii, inter Brundisium urbem Italiæ ad occ. 220. & Thessalonicam urbem Macedoniæ ad ortum, in ora maris Ægæi 280. mill. pass. tanta est Macedoniæ longitudo, ab Hydrunto 270. à Scodra 50. in austrum, anno mundi 3526. à capta Troja 126. una cum Lipara, Epidauro, & Sinope condita. Hinc Dyrrachinus adiect. apud Ciceronem in epist. ad Attic. Ejus mem. Luc. lib. 6.

Dyrrachii praceps rapiendas tendit ad arces.

Dyrrachium exilii locum sibi Cicero elegit, ut ad Terentium lib. 14. epist. scribit. (* manusc. Seldeni Δυρράχιον.)

¶ Dyrrachium, Gallis *Duras*, urbs est ampla, & olim pulcherrima Albaniæ maritimæ, ad ostia fluvii *Argentaro* in mare Adriaticum. Hinc Principes Dyrrachini dicti Carlovitii, ex sanguine Regum Franciæ. Portu gaudet capaci. 45. milliaribus distat à Lisso in austrum, 70. ab Aulone in Boream, uti & 150. & Brundusio in ortum, & 240. à Thessalonica in occasum.

Ant. Dysis, *Duasso*, teste Leonardo Aretino, pagus Piceni, apud Anconam urbem.

Dysporum, *Duysburg*, urbs Germaniæ inferioris, apud Rhenum, inter Vesaliam & Dusseldorpium urbes. Vide Dispargum.

E

Ptol. EBA, *Pitigliano*, ut nonnulis, cum Blundo videtur, oppidum præclarum Hetruriæ Comitatus, apud Suanam urbem, inter illam & Castrum ad meridiem 6. mill. pass. plus minùs distans.

¶ Eba aliis est *Monte Merano*, castrum Thusciæ, in agro Senensi, versùs Albaniam fluvium, ut ex situ colligitur.

Cesar. Ebdomum, suburbium Byzantii, à septenario numero dictum.

Ant. Ebellanum, *Ayerbe*, teste Hieronymo Zurita, oppidum clarum Hispaniæ, ad Gallicum fluv. in Aragonia, à Cæsaraugusta 23. leuc. in Boream, proprius Oscæ, inde io occasum ad 5. recedens. Al. *Biel* est oppid. ejusdem tractus, à Cæsaraugusta tantundem fermè distans; quod magis probatur. Abest ab Osca ferè 8. leucis in occ. Ibi ars ferraria exercetur.

¶ Ebellanum, oppidum Vasconum, nunc est *Biel*, oppidulum Aragoniæ, ad amnem cognomen, versùs montes, & in Diœcesi Pampilonensi. 6. leucis distat à Jacca in occasum, 9. ab Osca, & 12. à Cæsaraugusta in austrum. Dicitur etiam Ebellinum à quibusdam.

Ptol. Eblana, *Dublin*, teste Stanihurstio, urbs Hiberniæ archiepiscopalis, in ora orientali, Laginiæ, regionis caput, & totius insulæ academia, inter Manapiam seu Waterfordiam ad meridiem, & Armacanam ad Boream ad 60. mill.

¶ Eblana, *Dublin*, urbs est primaria Hiberniæ in Comitatu cognomine, ad ostia fluvii Lifsii, cum portu commodo & castro permunito; estque emporium celebre. 25. milliaribus distat à Drogheda in austrum. Ab ea populi vicini dicti fuere Eblanii. Vide Dublinium.

Hæ ic. Ebodia, *Alderney*, & aliis *Ornay*, Camdeno *Alderney* & *Aurney*, insula Oceani Britannici, ante Sequanæ fluminis ostia, à quibus 30. leucis recedit in Boream, Albionem versùs. Auriniaca etiam dicitur. Ibi Charybdis quædam, & aquarum vertigo navigia absorbens.

¶ Ebodia, *Ornay* insula parva maris Britannici, versùs oram Normanniæ & tractum Constantiensem. Vix distat 2. leucis à promontorio Hagæ in occasum; estque longitudinis duarum leucarum circiter. Dicitur etiam *Alderney* à quibusdam, & fretum inter ipsam & proximam Galliæ continentem vocatur à nautis *le raz de Blan-*

Blanquart, Distat 5. leucis à Sarnia insula in Boream, & 30. ab ostio Sequanæ in occasum; diciturque ab aliis Riduna insula.

Strab. Plin. & al. Ebolum, *Eboli* vel *Evoli*, opp. amplum Lucaniæ, in Principatu citeriore, ultra Silarum fluv. à Salerno 18. mill. pass. in ortum distans, Campaniam urbem versùs, 4. mill. inde distantem. Ortelius citat Ptolemæum, apud quem non reperitur.

¶ Ebolum aliis est Eburi, *Evoli*, oppidum aliàs Picentinorum, nunc regni Neapolitani, in provincia Principatus citerioris, Ducatus titulo clarum. 6. milliaribus distat ab ora littorali sinus Salernitani in ortum, & 15. à Salerno etiam in ortum.

Eboniæ. Vide Ebudæ.

Cas. Ebora, Ebura Ptol. quæ & Liberalitas Julia à Plinio nominatur, *Ebora* vel *Evora*, urbs Lusitaniæ archiepisc. & academiæ, in Portugalliæ regno, post Ulyssiponem præcipua, inde 20. leucis à Pace Augusta & Julia 10. olim episcopalis, sub Archiep. Emeritensi, postea sub Archiepiscopo Compostellano, demùm à Paulo III. Pontifice Maximo metropolis effecta. Hic error occurrit non dissimulandus Thes. Linguæ Latinæ locantis Eboram urbem Lusitaniæ in Latio ex Plinio, cùm Plinius loquatur de Latio quoad privilegia, non quoad situm.

¶ Ebora, *Evora* vulgò, urbs est ampla Portugalliæ, provinciæ inter Tagum & Anam caput, intra colles. Academiam habet ab Henrico Cardinali, postea Rege, institutam, 16. leucis distat à Pace-Augusta in occasum, 20. ab Ulyssippone in ortum, & 8. ab Ana fluvio. Anno 1663. ipsa urbs expugnata à Joanne Austrio, fortiter recepta fuit à Lusitanis intra paucos dies.

¶ Ebora alta, *Evora monte*, castrum Lusitaniæ, in provincia inter Tagum & Anam fluvios dicta, in colle situm, 5. leucis ab urbe Ebora in ortum, & 2. ab Extremis. Ibi Hispani grandi clade affecti fuere à Lusitanis anno 1663.

Strab. Ebora, Ebura Straboni, *Rotta* Mol. & aliis, opp. Hispaniæ Bæticæ, in Tordulis, apud oram, inter ostia Bætis & Menesthei portum, Xeræ urbi finitima. De Ebora urbe Poeta quidam Lusitanus.

Quid tibi felices Ebora, Rex maxime, cives,
Et validas memorem gentes?

¶ Ebora, seu Ebura, oppidum Hispaniæ Bæticæ, ad ostia Bætis fluvii. Nunc est *S. Lucar de Barameda*, Luciferi Fanum, oppidum celebre Hispaniæ, in Vandalitia, cum portu capaci. 3. leucis distat à Xera in occasum, 6. à Gadibus in Boream, & 15. ab Hispali in Africum.

Autor. Eboracum, Eburacum Ptol. & Eboraeum, *YorK*, & *Caer frocK*, vel *Caer-Effroc*, ut Camdenus, Britannicè, urbs archiepiscopalis Albionis, caput Brigantium, media fermè inter Londinum regiam Angliæ ad meridiem, & Edimburgum regiam Scotiæ ad Boream, 150. mill. Anglicis distans. Ab Honorio Pontifice Maximo metropolis creata, illi Dunelmo, Carleolo, Cestriaque subjectis.

¶ Eboracum urbs est ampla Angliæ septentrionalis, provinciæ Eboracensis caput, & totius regni secunda, ad Urum amnem, *Ouse*; ubi fuit aliàs Legio sexta Victrix. Ducatus titulo gaudet. Hinc Eboracensis Duces è domo Regia, in historiis celebres. Distat 120. milliaribus Anglicis à Londino, & paulò minùs ad Edimburgo 27. ab ora littorali Oceani Germanici, 35. a Lincolnia in Boream, & 40. à Dunelmo in austrum, teste Joanne Speedo.

¶ Eboracensis Comitatus, *YorKshire* provincia Angliæ septentrionalis, inter mare Germanicum ad ortum, Lancastriam provinciam ad occasum, Durbium & Lincolnensem Provincias ad meridiem; & Diœcesim Dunelmensem ad Boream. Dividitur in tres partes, nempè in Occidentalem seu *Westriding*, in Orientalem, seu *Eastriding*, & in Septentrionalem, seu *Northriding*; ibique fuerunt alias Brigantes populi pro majori parte, & Parisii, teste Camdeno.

Ptol. Ebores, populi Galliæ Celticæ. Vide Eburovices.

Eborodunum, Ebredunum Ant. & Eburodunum, Ebrodunum lib. Concilior. *Embrun* vel *Ambrun*, urbs Galliæ Narbonensis archiep. in Delphinatu, in finibus Caturigum, ferè media inter Brigantium & Vapingum, 7. leucis circiter distans à Gratianopoli 23. à Vienna & Lugduno 37. Populi Ebrodunii Plinio.

¶ Eborodunum, seu, & meliùs, Ebrodurum, *Ambrun*, urbs & Delphinatus juxta Druentiam fluvium, versùs montes & confinia Provinciæ. 34. leucis distat à Vienna in Eurum, & 8. à limite Pedemontii in occasum, estque probè munita, in colle.

Ebrodunum alterum, *Yverdon*, oppidum clarum Helvetiorum, in finibus Bernensium ad lacum Neoburgensem, in Equestrium & Sequanorum confinio, sub Friburgo urbe, à qua 3. leucis in occasum, à Lausonio ferè 4. in Boream versùs Montem Bellicardum.

¶ Ebrodunum, *Yverdon*, urbs fuit Verbigeni pagus, aliàs ampla, nunc oppidum satis tenue Bernensis pagi, ad lacum Novicastri, ubi recipit Orbam fluvium, 3. leucis distat a confinio Comitatus Burgundiæ, in ortum.

¶ Ebrodunum, & Eburodunum, seu Robodunum, urbs est celebris & munita Germaniæ, in Moravia provincia, *Brin* dicta, ad fluvium *Suartzahe*, Cluverio teste. Vide Robodunum.

Liv. Prov. Ebroicæ, & Ebroici, Eboraici, & Eburovices Cæsari & Plin. populi Galliæ Celticæ, quorum urbs *Evreux*, episc. sub Archiep. Rothomagensi, inde supra 8. leucis in austrum Parisios versùs, ad Anduram fluvium, in Normannia.

¶ Ebroicæ, seu Eburaici, & Ebroiti, & Aulerci, Eburovices, populi Galliæ Lugdunensis; nunc Normanniæ: quorum urbs Mediolanum Eburovicum, nunc *Evreux*, urbs episcopalis, ad Itonium fluvium, qui paulo infra cadit in Eburam. Vide Eburovices.

Paulin. Ebromagum, Hebromagum, & Hebromanum Auson. *Brau*, pagus Aquitaniæ. Aliis *Bourg* oppidum. Crediderim Ebromagum esse *Bourg*, opp. inter Burdigalam & Blaviam, Hebromanum verò Ausonio esse *Brau* sive Brau, pagus apud Liburnam opp. inde 3. leucis, à Burdigala 6. distans. Vide Hebromagum.

¶ Ebromagum quid sit, non constat. *Bourg* enim est Noviomagus antiquorum, & *Brane* est pagus Aquitaniæ ad Garumnam fluvium, una leuca supra Liburniam, & 6. a Burdegala in ortum, in Vazatensi tractu.

Ebron. Vide Hebron, & Eleutheropolis urbs episcopalis Palæstinæ, in Judæa, sub Patriarcha Hierosolymitano, inde 20. mill. pass. excisa. In Thesauro Linguæ Latinæ pro urbe mons ponitur.

¶ Ebron, seu, & meliùs, Hebron, urbs est Palæstinæ 20. milliaribus ab Hierosolymis in austrum; sed non eadem est cum Eleutheropoli, teste Philippo de Via & aliis. Vide Hebron.

Ptol. Ebrus fluvius Thessaliæ, apud Larissam urbem decurrens.

Ptol. Steph. Ebudæ, Æbudæ Steph. Hebudes Plin. Hebrides, & Eboniæ aliis, insulæ quinque Scotiæ ad occasum adjacentes: quarum duæ Ebudæ propriè nominantur, una *East*, & altera *Levis*, teste Mercatore, 3. Ricina, & Richnea Plinio, *Argitri*, teste Nigro, cui 4. *Lendrosia* Latino recenti, & 5. *Leeder* (Sed, ut mihi videtur Lendrosis est quæ vulgò *Leeder* appellatur) 4. apud Ptolemæum Maleos, nunc *Mula*, 5. Epidium, vulgò *Yla*, sive *Ila*. Sunt qui Ebudam insul. Hiberniæ dicant & *Selnugiam* vocent. (Camdeno Ricina *Raeline*, Epidium *I'a*, Maleos *Mula*, Ebuda orientalis *SKye*, occidentalis *Levves*.)

¶ Ebudè seu Ebudes insulæ, quæ quibusdam Hebrides versùs occasum Scotiæ, nunc *Inch Galles*, seu *Westernes* dictæ, id est, occiduæ. Quadraginta quatuor vulgus numerat, ex quibus decem tantum præcipuæ, reliquæ aut parvi momenti, aut veriùs scopuli, ut liquet ex descriptione Thimothei Pont. suntque Ricina, *Raglius*, versùs Hiberniam, Epidum, *Yle*, Jona, Jura, Maleos, *Mul*, Ebuda orientalior, *Skye*, Ebuda occidentalior, *Levvis*, deinde *Eust*, *Tarif*, *Col*, *Colonsa*, & aliæ aliquot minoris momenti, quas alias à Norvegis coemerunt Scoti. quibus etiamnum subsunt.

Liv. Ebura, Libora Ptol. Elbora libro Concilior. *Talavera*, urbs olim episc. Hispaniæ Tarraconensis, sub Gothis, ad Tagum fluv. in Castella nova, a Toleto 12. leucis in occasum Ulyssiponem versùs, teste Mariana. Malè in Thesauro Linguæ Latinæ scriptum est, quod hodiè *Ebora* dicitur.

¶ Ebura, quæ & Libora, oppidum Carpetanorum aliàs, nunc *Tala vera la Reyna* dicitur, ad Tagum, ubi recipit fluvium *Alberche*. Distat 6. leucis ab Elcalona; in austrum, & 12. a Placentia. Vide Libora.

¶ Ebura, *Eure*, fluvius Galliæ. Oritur in Perticensi provincia, è sylva Logniaca; deinde per Belsiam labens Autricum Carnutum rigat, Novigentum regium, Jureum, uti & Paciscum & Luperias; & po-

& postea in Sequanam se exonerat supra pontem Arcuensem.

Ptol. Eburiaci, sive Aulerci Eburaici, populi & urbs Galliæ Celticæ, *Evreux*, Normannia à Rotbomago & Lexoviis 8. leucis. Vide Ebroicæ.

¶ Eburaici, seu Aulerci Eburovices, populi Galliæ Lugdunensia, quorum urbs mediolanum Eburovicum, nunc *Evreux*, in Normannia provincia. Vide Eburovices & Ebroicæ.

Eburobritium, *Evora do Alcobaca*, teste Varrerin, & Vasconcello, opp. Hispaniæ, Lusitanicæ, in regno Portugallico, apud Collipouem, seu Leyriam urbem, Ulyssiponem versùs.

Plin. ¶ Eburobritum aliis est *Alcobaca*, vicus nunc cum percelebri cœnobio Ordinis S. Benedicti, à Regibus Portugalliæ excitato in memoriam insignis victoriæ, quam Joannes primus de Castellanis retulit ad Adjubarutam vicum, in viciniis. Vix 4. leucis distat à Leyria.

¶ Eburoduuum, *Yverdun*, oppidum Helvetiorum, ad lacum Novioburgiensem, 7. mil. pass. ab Urba distans. Vide Ebrodunum.

Eburones, populi Belgii, Trevirorum clientes olim, qui nunc Leodienses sunt, quorum urbs hodie Leodium, seu Ligia, *Liege*, & Germ. *LuycK* sive *Lattich* ad Mosam, inter Colon. Agrippinam, & Bruxellas ad occasum 16. leucis sita.

Cæs. *Strab.* ¶ Eburonnes populi fuere Germaniæ inferioris iuxta Mosam fluvium, inter Ubios & Menapios; dictique postea Tungri. Vide ibi.

Eburonia, *Bury* sive *Boury*, urbs olim ex veteri inscriptione, Augusta etiam Eburonum dicta, cui Leodium (quæ nova Augusta Eburonum dici potest) successit, nunc pagus ad Vrtrim fluviolum, à Leodio vix milliario in austrum distans.

Dion. ¶ Eburonia urbs fuit Germaniæ inferioris, teste Abrahamo Ortelio, Cluverius tamen libro 2. capitu 15. putat Eburoniam non fuisse locum particularem; sed universam Eburonum regionem.

Eburovices, populi & urbs Galliæ Celticæ, quorum urbs *Evreux*, (vide Ebroicæ) & oppida, *Vernon*, *l'Aigle*, *Passy*, *Ingler*, *Tilliers*, *Couches*, *Bretevil*, *Rugles*, *Beaumont* le *Roger*, & *Vernevil*, In Thesauro Linguæ Latinæ Eburonices pro Eburovices, fortè errore Typographi, legitur.

Cæs. ¶ Eburovices, seu Aulerci Eburovices, populi fuere Galliæ, ubi nunc *le Diocese d' Evreux*, in Normannia; habebantque ad Boream Velocasses, ad occasum Lexovios, ad austrum Aulercos Diablintes & ad ortum Carnutes. Eorum caput Mediolanum Eburovicum, nunc *Evreux* dicitur.

Eburum, *Olmutz*, teste Pyramio cum Appiano, & *Olmantz*, urbs Germaniæ episc. olim sub Archiep. Maguntinu, nunc sub Pragensi, unde 28. leucis abest in ortum, urbs Moraviæ primaria, à Vienna 16. in Circium. Aliis est *Brin*, urbs eiusdem regionis, post Olmucium præcipua, inter illam & Snoimam ad meridiem 5. leucis, ex aliqua nominis allusione. Sed potiùs est *Barovva*, oppid. Bohemiæ, teste Lazin, *Olmutz* autem Olomucium & Olomuncium Latino rec. nominatur. Unde Thesaurus Linguæ Latinæ hic cum aliis corrigendus est.

¶ Eburum, urbs Quadrorum, in Germania, nunc *Olmutz* dicitur; estque Moraviæ primaria, ad Moravum fluvium, permunita, & ante à Svecis expugnata. 6. leucis distat a Bruna versùs austrum, 20. a Vienna in Boream, & totidem à confinio Poloniæ.

Strab. *Plin.* *Liv.* *& al.* Ebusus, Ebussus, sive Ebystus Ptolemæo, Ebosia Statio, olim Pityusa, *Yviza* vel *Yvica*, insula maris Balearici, oræ Hispaniæ Tarraconensis ad ortum adjacens, cum oppido eiusdem nominis, inter Carthaginem novam & Baleares ad 50. mill. pass. à Dianio promontorio 57. licet Strabo eam à Ballearibus & à Dianio 700. stadiis distare scribat, circuitu 42. Hic multus salis proventus, & ficus optima, nec ullum animal noxium reperitur opp. antiquum valde, à Maharbale Carthaginensi, teste Beuthero, conditum. Meminit Ebusi Silius lib. 3.

Jamque Ebusum Phœnissa movet, movet Artabras arma.

In Thes. Linguæ Latinæ pro *Yviza*, *Biza* malè legitur.

¶ Ebusus insula est Hispaniæ, & una ex duabus Pityusis, in mari Mediterraneo, versùs oram regni Valentiæ & Dianium promontontorium, à quo 10. leucis Hispanicis distat in ortum, Maioricum, versùs, à qua etiam pari spatio distat in occasum. Dicitur ab Hispanis *Yvica*, à Gallia *Evisse*, & ab Italia *Evissa*. Castrum habet etiam *Yvica* dictum, in parte australi insulæ cum aliquot villis, sub dominio Regis Hispaniæ.

Ecæ, Ecana Alphano, *Troia*, urbs Apuliæ Dauniæ, episcopalis sub Archiep. Beneventano, inde 36. mil. pass. in Boream, Sipontum versùs 30. inter Luceriam ad occ. & Asculum in ortum 18. Hic Ortelius Ecanam cum Æquana, quæ in Picentibus est, longè hinc distans, confundit. *Ant.*

¶ Ecæ, seu Ecana, quibusdam est, *Troja*, urbs provinciæ Capitanatæ, ad Chilonium fluvium, ad radices Apennini. 25. milliaribus distat à Benevento in ortum, 8. à Luceria in austrum, & 18. ab Asculo in Circium.

* Ecbatana, *Tauris* And. Masio, Nigro, Castaldo, & aliis, *Achatana Esbahan* incolis, urbs archiepisc. Mediæ, regia hac tempestate Persarum, quam illi à Turcis, occupatam superioribus Annis recuperarunt, inter Byzantium ad occasum, ferè 1400. & Alexandriam Ariæ in ortum 720. mill. pass. à Susis 450. in Boream à Seleucia magna 750. teste Plinio, licet non plura intersint quàm à Susis imò pauciora intercedere videntur. (* Ἀγβάτανα in manuscr. Seldeni.) *Plin.* *Strab.* *Ptol.* *& al.*

¶ Ecbatana quibusdam est *Casbin*, urbs ampla in provincia *Ayrach* dicta, & antea Persiæ regia post captum à Turcis Taurisium, à quo distat 250. milliaribus ortum versùs, uti & à mari Caspio in austrum, 320. a Susis, & 450. à Seleucia magna in Cæciam. Sed multùm deficit à paucis annis.

Ecdippa, *Scandalio*, vel *Sandalio* Masio & Nigro, *Castel Lamberto* Postello, (quod Masio est Castrum Peregrinorum) oppidum Palæstinæ, seu Phœnicis, in ora, inter Tyrum & Ptolemaidem. *Ptol.*

¶ Ecdippa, seu Ecdippos, Achasib, & Acziba, oppidum Tribus Azer, vix 10. milliaribus a Ptolemaide in Boream, nuncque *Castel Lamberto* dicitur.

Ecelesta vel Etelesta, ut habet codex Græcus, *Medina Celi*, teste Clusio ex veteri inscriptione, opp. Hispaniæ Tarraconensis, in Castella nuova, apud veteris & Aragoniæ confinia, ducali honore insigne, inter Bilbilim 12 & Secontiam 4. leucis, in via quæ à Cæsar augusta Toletum & Madritum ducit, occurrens, Eclaste (ut videtur) Plinio. *Ptol.*

¶ Ecelesta, oppidum Celtiberorum, nunc *Medina celi*, oppidum Castellæ veteris, versùs fontes Salonis fluvii, & 4. leucis à confinio regni Aragoniæ, uti & Castellæ novæ ad radices Montium. Ab aliis Etelesta dicitur, sed forsan malè. Etelesta enim fuit oppidum Carpetanorum, ut quibusdam placet.

Echedorus, Chidorus Herodoto, *Calico* Sophiano, *Grama* Nigro, & *Veratasser* Castaldo, nec mirum, cum idem locus plura habeat nomina, fluvius Macedoniæ, in sinum Thermaicum apud Thessalonicam urbem influens, qui, teste Herodoto, ab exercitu Xerxis cum aliis amnibus exsiccatus est, ut ad bibendum non suffecerint.

Echetra, Ecetra Livio, urbs Latii, olim caput Volscorum: cujus hodie ne locus quidem indicari valet. *Halic.*

Echinades, *le Curzolari*, vel *Cozzolari* Sophiano & aliis, insulæ quinque maris Ionii parvæ, ante os sinus Corinthiaci, inter ostia Acheloi fluvii Acarnaniæ, & Araxum promont. Peloponnesi, à Cephalenia 12. mill. pass. in ortum distantes, apud quas Turcæ à Christianis victi ingenti clade classe amissa affecti sunt, Pio V. Pontifice Max. Harum una Dulichium, alia Same nominatur. Echidnæ à Seneca, Echinæ à Stephano appellantur. Quanquam Echidnæ apud Ovidium diversæ ab Echinadibus videntur. De quibus lib. 8. Metamorph. *Strab.* *Plin.* *& al.*

In totidem mediis, quot cernis Echinadas undis.

In Thes. Linguæ Latinæ contra sinum Ambracium statuuntur: cum potiùs contra sinum Corinthiacum sint, ab Ambracio procul.

Echinus, urbs Phthiotidis maritima, in Thessaliæ & Achajæ confinio, olim episc. sub Archiepiscopo Atheniensi, ad sinum Pagasæum, inter Larissam ad Boream, & Sperchium ad meridiem, quæ Sophiano *Scarfia* nominatur, sed Scarphia, teste Ptol. in Achaja ad ostium Boagrii fluvii nomen suum adbuc retinet. Hinc Echionius quidam nomen gentis derivant, sed malè. Est & Echinus oppidum Epiri, in finibus Acarnanum, quod *Τοῖχος* à Pineto dici putatur; de quo Polyb. Livius, & alii. *Polyb.* *Plin.* *& al.*

Echionii dicuntur Thebani, ab Echione Cadmi socio. Ovid. lib. 5. de trist. elegia 3.

Victor Echionias si vir penetrasset in arces.

Ant. Eclanum, Æculanum Appiano Alexandrino, *Lacopiane*, teste Leandro, opp. Hirpinorum, in Principatu ulteriori, regni Neapolitani, ab Equotutico 25. mill. pass. ex Itinerario Antonini distans. Vide Æculanum,

¶ Eclanum, seu & meliùs, Æculanum, nunc est *Frigento*, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Beneventano, non procul a Tripalto fluvio, 15. milliaribus à Benevento in ortum, & 12. à Compsa in Boream,

Plut. Diod. Ecnomus, *Poggio Muciaces* Thomæ Fazello, propugnaculum in ora Siciliæ, ad austrum, apud Gelam urbem, ubi & Phalarium alterum propugnaculum,

¶ Ecnomus, mons Siciliæ, ora maris Africi, ad ostia fluvii Himeræ, ad quem Dædalium Phalaridis castellum, ubi bos æneus servabatur. Hodie *Monte d'Alicata* dicitur, in valle Neætina & limite vallis Mazaræ, teste Fazello; estque medius inter Gelam ad ortum, & Agrigentum ad occasum, 15. milliaribus ab utraque.

Ectodurum, *Ešbal*, teste Lazio, opp. Rhætiæ, inter Campodunum, & Curiam ad meridiem, in Svevia, à Campoduno 3. leucis, à Curia 7.

Pto. ¶ Ectodurum, Sanlone teste, est *LeutKirch*, urbs Imperialis & libera Germaniæ, in Svevia, ad amnem *Eschach* qui paulò infra cadit in Ilarum fluvium. 3. leucis distat à Memmioga in austrum, & 6. à lacu Brigantino in ortum.

Edelberga apud literatos, & Poetas, Germanis *Heydelberg*, urbs Palatinatus caput. Vide Budoris.

¶ Edelberga, Heidelberga scribitur ab aliis, & meliùs, Vide ibi,

Mos. Mard. Eden, insula Tigridis fluvii, infra Seleuciam magnam Mesopotamiæ urbem, 12. mill. pass. distans, circuitu 30. *Gezerta*, teste Masio, dicta,

¶ Edenburgum, *Edembourg*, regni Scotiæ urbs regia itemque Senatus sedes. Vide Alata castra.

Plin. Ptol. & al. * Edessa Edesa Strab. olim Antiochia Osrhoenorum, Callirrhoe à fonte dicta, teste Procopio, & postea Justinopolis, urbs archiepisc. Syriæ, ad lævam Euphratis ripam, (ex qua etiam Mesopotamiæ tribuitur) *Rhoas & Rhoasse*, ac etiam *Rhoa* Nigro, *Orfa* Petro Gyllio & plerique aliis dicta, (variè enim nominatur) proxima Samosatis, à quibus 12. mill. pass. recedit, à Zeugmate 45. in meridiem, à Hierapoli 42, in ortum, antiquissima, à Nombroth, teste D. Isidoro lib. 15. etymol. condita. De qua Venantius Fortunatus lib. 8,

Lata suis votis Hierapolis alma Philippum,
Prodacene Thomam munus Edessa pium,

(* man, Seldeni habet Αἴδεσσα.)

¶ Edessa, urbs ampla Mesopotamiæ, ad fluvium Chaboram, nunc *Orfa*, seu *& Rohai, & Orrhoai* Arab. media est inter Aleppum ad occasum, & Amidam ad ortum, longè ab Euphrate fluvio in ortum. 40. milliaribus distat à Samosatha in ortum, uti & 45. ab Hierapoli. Urbs est etiamnum ampla & elegans, & ea præcipuis Diarbechiæ, sub dominio Turcarum.

Bibl. ¶ Edetani, populi Hispaniæ Tarraconensis, circa sinum Sucronensem, ubi nunc pars septentrionalis regni Valentiæ.

Plin. Edom, Idumæa Plinio, Ptol. & aliis, regio Palestinæ ad meridiem, inter Judæam & Ægyptum, finis terræ Chanaan, quæ incolis *Daron*, teste Guil. Tyrio, dicitur,

Edonus, mons Thraciæ Edon Virg. 12. Æn.

At velut Edoni Borea cùm spiritus alto
Insonat Ægeo.

Ptol. Edron, *Porto Sabiono*, teste Nigro, portus Venetiæ, apud Fossam Claudiam urbem, non apud Padum fluvium, ut malè in Thes. Linguæ Latinæ legitur.

Ptol. Edros, insula Hiberniæ, (vide Hedros) *Berdsey* Camdeno, inter Angliam & Hiberniam.

¶ Edros, seu Edri, nunc *Bardesey* dicitur, id est, avium insula, Angliæ adjacet, in ora littorali Valliæ Borealis & Arvoniæ Comitatus, vix 3. milliaribus Anglicis à Gangano promontorio, & 40. ab ora Hiberniæ in ortum. Est parvi circuitus,

Ptol. Edulius mons, *Moncayo*, teste Hieronymo Girava, mons Hispaniæ Tarraconensis, in Celtiberis, ac in Aragoniæ & Castellæ veteris confinio, apud Montem Acutum oppidum,

¶ Edulius mons ab aliis Medulius dicitur. Durio fluvio imminet, & *Manduria* ab accolis dicitur, teste Garibajo. Longè autem distat a *Moncaio*, qui Latinè Caunus mons dicitur. Sunt tamen qui credant Edulium montem esse *Montserrat*, in Catalonia, prope Rubricatum fluvium.

Edus: *Sanodela*, teste Augustino Justiniano, fluviolus Liguriæ, in finibus Genuensium, in Portiferam fluv. influens apud Pontemdecimum. *Vet. In*

Effluj, *Lijflanders*, populi Sarmatiæ Europææ, ad sinum Venedicum: quos Latino recenti Livones appellamus, & quorum regio Livonia dicitur, teste Willichio. *Tac.*

¶ Ega, *Ega*, fluvium Hispaniæ. Oritur in Alava provincia, deinde per Navarram labitur ubi Estellam rigat, & in Iberum fluvium se exonerat è regione Calagurris.

¶ Egabro, vel Ægabro, *Cabra*, oppidum est Hispaniæ alias urbs episcopalis sub Hispalensi Archiepiscopo. *Lib.*

Egara, *Terressa*, urbs olim epis. Hispaniæ Tarraconensis sub Archiep. Tarraconensi, nunc opp. Cataluniæ, inter Barcinonem & Minorissam, & Barcinone 4. leucis, cujus urbis exstant aliquot vestigia, & *S. Petro de Tarrassa* locus nominatur: ejusque episcopatus Barcinonensi copulatus est. *Dene.*

¶ Egrara urbs fuit aliàs Laletanorum, nunc oppidulum Cataloniæ, *Terrassa* dictum, versùs montes. Distat 6. leucis a Barcinone in Boream, & totidem a Minorissa in Eurum, 3. autem à Rubricato fluvio in ortum. De ea fusè tractavit Stephanus Baluzius in Dissertatione ad Labbæum.

Egates, insula maris Libyci ante portum Carginens. quæ & Egatis, & Ægates, sive Ægathes, variè enim scribitur, *Gotham* vulgò. Vide Ægathas, De qua Sil, lib. 2. *Sil. Plin.*

Egatis, Libyaque procul fluitantia membra,

Hic sal cæditur globis translucentibus, teste Plinio libro 31. cap. 7.

Egelaste, *Yniesta* Clusio & Gomesio, oppid. Hispaniæ Tarraconensis, in nova Castella, inter Concham urbem & Moyam opp. 8. leucis. Quod aliis videtur idem cum Etelesta Ptolomæo. *Strab. Ptin.*

Egelidus, *Freddano*, teste Leandro cum Annio, fluvius Thusciæ: de quo Virg. lib. 8. Æn.

Ut procul egelido secretum flumine vidit. *Virg.*

Sed errant, nam Egelido haud nomen proprium est amnis sed è præpositio est, et gelido adjectivum nomen.

Egeria, Egeriæ Livio, lucus erat et fons prope Romam, extra portam Capenam, in via versùs Ariciam ubi Camœnæ qui hodie non extat. Scribitur etiam cum diphthongo Ægeria. Virg. lib. 7. Æn. *Virg. Ovid.*

Eductum Egeria lucis Hymettia circum,

Sic ab Egeria nympha, de qua Ovid. lib. 15. Metam. *Thucy.*

Egesta, Ægesta Straboni ab Egesto Trojano condita, Acesta Virgilio, Segesta Ciceroni, Plinio, Ptolemæo, et aliis, urbs Siciliæ excisa, ad locum seu pagum, qui nunc *Barbara* nominatur, teste Faz. in ora occidentali inter Drapanum 35. et Panormum 42. mill. pass. ab Elyma urbe etiam excisa 12. mill. in meridiem. Non longè in littore Egestanum, seu Segestanum emporium nunc *Castel a mar*, teste Aret. cum Fazello. *Fest.*

Eggyna urbs fuit Siciliæ: cujus meminit Cicero in oratione in Verrem. Fortè Eogyna ab Engyon dicta; de quo vide suo loco. *Cic. Regio.*

Egidona, *Eyder* ex tabulis Geographicis, fluv. Cimbricæ Chersonesi, Holsatiam à Jutia et Slesvicensi Ducatu separans. (*Vide Eidera.*)

Egilium, *il Giglio*, insula maris Thyrreni, apud Cosanum littus, ab Argentario monte 12. mill. pass. recedens, quot à Dianio insula, quæ et Ægiliom, & Igiliom, et Iginium nominatur, penè ob piratas deserta. Vide Igilium, *Plin.*

¶ Egilium, seu Ægilium, insula est parva maris Tyrrheni, alias sub dominio Senensium, nunc autem subest magno Duci Herruriæ, vulgo *il Giglio*, seu *Isola del Giglio*. Castrum habet cognomine satis munitum contra piratas, cum oppidulo. Vix 10. milliaribus distat à monte Argentario et ab ora Hetruriæ. Tota est montuosa, et circiter complectitur 18. milliaria; pendetque in spiritualibus ab Abbate Trium Fontium, prope et extra mures Romæ. A Gallis autem *l' isle du Lys* dicitur.

Egircius, sive Egirtius, ut alibi legitur, Egirsius et Ægirsius Sidonio Apollinari. *Gers, & l'Egere*, fluvius Aquitaniæ, in Garumnam fluv. paulò supra Agennum urbem Influens, inter illam et Burgundigalensem agrum. De quo Fortun. lib. 1. *Ven. Fore*

Lubricat hic quoniam tenuans, Egircius haasta.

¶ Egitsius, seu et Gersius, *le Gers* fluvius Galliæ in Aqui-

Aquitania. Fontes habet in superiori Arminiaco tractu, deinde Auscios rigat & Lactorium, & paulò infra in Garumnam labitur è regione Agenni.

Lib. Cent. Egita, *Gaimaranes*, teste Joanne Mariana, orbs olim Lositaniæ, nunc opp. regni Portugallici, inter Bracaram & Lamacum, à Bracara 3. leucis, Damasi Papæ patria, quem alii Tarracone natum tradunt. Scribitur & Ægita, quam alii eandem cum Igædita faciunt.

Plin. Mel. & al. Egnaria, Ignatia Strab. *Gnazzi* hodie, & *Nazzi*, urbs olim episcopalis Apuliæ Peucetiæ, in ora, east incta, apud Monopolim urbem quæ illi successit, media ferè inter Barium ad occasum, & Brundusium ad ortum, ad 35. mill. pass. Falluntur, qui Egnatiam hodie *Iuvenatium* dici scribunt, veluti auctor Thesauri Linguæ Latinæ, cum Olivario, cùm hæ urbes maximè inter se distent lib. Prov.

¶ Egnatia, seu Gnatia, urbs Apuliæ Peucetiæ, in ora Maris Hadriatici, nunc vicus tantum regni Neapolitani in provincia Bariana, *Torre 'Anasso* vulgò. 5. milliaribus à Monopoli in ortum, & 30. à Brundusio in Circium distat.

Liv. Prov. Egulisma, Engulisma Gregorio Turronensi, Iculisma, seu Inculisma, ut alii legunt, apud Ausonium, *Angoulesme*, urbs Galliæ Aquit. episc. sub Archiepisc. Burdigalensi, inter Burdigalam & Pictavos ad Boream 22. leucis, ac inter Santonas & Lemovicos ad ortum 12.

Liv. Prov. ¶ Egolisma, seu, & melius, Engolisma, caput est regions adjacentis, quæ vulgò dicitur Engolismensis tractus, *l' Angoumois*. Sedet juxta Carentonium fluvium, estque Ducatos titulo insignita. 14. leucis distat à Mediolano Santorum in ortum, & 22. à Lemovico in occasum. Vide Engolilma & Inculisma.

Pelib. Egonum, Vicus, *Vicovenza* pagus agri Ferrariensis, inde 16. mil. pass.

Ant. Egorigium Legio XXI. vicus Germaniæ inferioris erat inter Col. Agrippinam & Treviros.

Ptol. ¶ Egorigium nunc est vicus *Rar*, ad Gelbim fluvium, in ditione Trevirensi, versùs confinia Ducatus Juliacensis, teste Cluverio, 8. leucis à Treviris in Boream, & totidem à Colonia Agrippina in austrum.

Egosa, opp. olim Hispaniæ citerioris, in Catalannia, nunc pagus *Gaudena*, teste Mol.

¶ Egosa, oppidum Castellanorum aliàs, nunc est *Castel fellit*, oppidulum munitum Cataloniæ, in colle, juxta Fluviaonm amnem. 6. leucis Hispanicis distat à Vico in Boream, & paulò ampliùs à Gerunda in Circium.

¶ Egra, seu Oegra, *Heb.* Bohemis, *Egra* Germanis, urbs permunita Germaniæ, in Bohemiæ regno juxta confinia Franconiæ, ad Egram amnem, pluries expugnata bello Germanico, & in ejus arce occisus fuit Valsteinus Fridlandiæ Dux. 20. leucis distat à Praga in occasum, & 12. a Pilsena.

Ptol. Egurri, Egovarri Plin. populi Hispaniæ Tarraconensis, Asturibus finitimi, quorum oppidum Forum Egurrorum, *Medina de Rio secco*, teste Vasæo. Vide Forum.

¶ Egurri, seu Forum Egurrorum, aliis est *Montesurado*, oppidum Gallaciæ, ad Burniam, fluvium longe a methimna sicca in occasum.

Polyb. Egusa, (vide Ægusa) insula maris Africi inter Siciliam & Africam.

¶ Eidera, *Eyder*, fluvius Daniæ, qui à Reginone Epidora dicitur. Oritur supra Rensburgum, et Holsatiam Dithmarsiamque dividit à Slesvicensi Ducatu; deinde infra Tonningam in mare Germanicum se exonerat. Hinc regiuncula adjacens inter Tonningam et Husemum *Eiderstede* dicitur, sub dominio Ducis Slesvicensis.

Thuc. Herod. & Demosth. Eion, urbs et emptor. Thraciæ sive Macedoniæ, in confinio, ad ostia Strymonis fluvii, postea *Rendina* à Græcis recent. dicta, episc. aliàs, nunc metropolis ab Amphipoli urbe 25. stadiis in austrum distans. Ex qua urbe Strymon fluvius Eionæus apud Plutarchum denominatur.

Ejone, *Eion* Stephano, *Punta di Matriga*, et Pineto *Capo di Croce*, promontorium Sarmatiæ Asianæ apud Corocondamen oppidum, ad Bosporum Cimmerium.

¶ Eischfeldia, *Eischvelt*, tractus Germaniæ in Thuringia, sub dominio Electoris Moguntini, juxta Ducatum Brunsvicensem. Ibi oppidum præcipuum Duderstadium.

¶ Eisenacum, seu Isenacum, *Eisenach*, oppidum Germaniæ, in Thuringia provincia ad Nessam amnem Ducatus titulo insignitum, sub dominio Ducum Saxoniæ Veimariensium, cum arce, 4. leucis a Mulhusia in austrum et 7. ab Erphordia in occasum. Regiunculam adjacentem habet subiectam.

¶ Eisleba, *Eisleben*, urbs est parva Germaniæ, in Saxonia superiori & in Comitatu Mansfeldiensi, ubi natus Martinus Lutherus unus ex Protestantium Doctoribus, qui ibidem etiam obiit. Una leuca cum dimidia distat a Mansfeldia oppido in Eurum, et 4. ab Halla in occasum.

Prov. Rom. Eistatum, sive Eichstadium, *Eychstat*, quasi Quercopolis, urbs Germaniæ episc. sub Archiep. Moguntino, in Bavaria trans Danubium, Ingolstadio ad 3. leucas finitima. Vide Aureatum.

¶ Eistatum, *Eychstat*, seu *Aichstet*, urbs est in Bavaria superiori, ad Allemannum fluvium, sub dominio proprii Episcopi. 4. leucis distat à Donaverta in ortum, a Neoburgo in Boream, & 8. Norimberga in austrum.

¶ Ekelenfordia, *Ekelenborg*, urbs Daniæ, in Ducatu Slesvicensi. Nomen sibi adscivit à diruta arce veteri *Ekelenforde*, ex cujus ruderibus surrexit, ad brachium maris Baltici, hic in terram immissum sedens, cum portu capaci. Sed mari cingitur pro maiori parte; estque ferè media inter Slesvicum et Chilonium.

¶ EKesium, *Ekesio*, urbs est Sveciæ, in Smalandia provincia, versùs Ostrogotiam. 5. leucis Svecicis a Vetero lacu in ortum distat.

Ptol. Mel. Steph. Elea, *l' Alea* Mol. & tabulis Chorographicis, urbs Æolidis, in ora maritima, Pergamenorum portus, inter Pitanen & Myrinam ad merid. apud ostia Caici fluvii, inde 12. stadiis, à Pergamo verò 120., à Pitane 42. a Teutbrania 70. ea Strabone patria Zenonis et Parmenidis.

¶ Elæa & Elea, urbs Asiæ minoris, in Mysia maiori, 25. milliaribus à Pergamo in occasum. Hinc mare inter ipsam & Lesbum insulam dicitur sinus Elaiticus, Philippo à Via teste; 20. milliaribus distat à Mytilene in ortum, in confinio Æolidis; cum ab aliis in ipsa Æolide ponatur.

Ptol. Elæa quoque, promontorium Cypri, in ora ad ortum, inter Salamina & Carpasium, nunc *Riso-Carpasso* teste Lusignano.

Ptol. Elææ, portus Epiri, inter ostia Acherontis fluvii & Nicopolim urbem, *Parga*, teste Mol.

¶ Elææ portus quid sit nunc, non constat; eratque prope ostia Acherontis fluvii in austrum. Sed non est Perga, à qua distat circiter 20. milliaribus in meridem.

Joseph. Elæon, mons Judææ, Hierosolymis imminens, inde stadio distans, qui et mons Olivarum, & mons Olivetus in Evangelio apud Joannem & Matthæum dicitur.

Strab. Ptol. Suid. * Elæus, *Critea*, teste Nigro, opp. Thraciæ, in Chersoneso, in ora australi, apud Mastusiam prom. contra Sigæum Asiæ. Sed fallitur Niger; nam *Critea* Crithea est apud eundem Ptol. ab Elæo oppido diversum, licèt proximum. (Ἐλαιοῦς man. Seldeni.)

Ptol. Elæus item, *Docna* Molet. opp. Epiri mediterraneum, in Chaonia regione, Hecatompedo finitimum.

Plin. Elæussa, insula gemina Asiæ, parva; una Ioniæ, ante Smyrnam urbem, altera Ciliciæ, ante Corycum promontorium et urbem. Vide Eleusa; nam & sic legitur.

Plin. Elamitæ, pop Arabiæ felicis, cum oppido cognomine apud oram maritimam.

Ptol. Elana, Ælana, ac Læna Plinio, Ilana Iosepho, *Aila* teste Nigro, urbs Arabiæ petrææ, ad sinum Arabicum unde sinus ibi Elaniticus a Plinio nominatur, et Ælaniticus, *Golfo di Elter*, apud montis Sinay radices, ab Arsinoe, urbe in intimo sinus Arabici recessu supra 90. mill. pass. in Thes. Ling. Elaniticus sinus apud Gazam ponitur, cum Gaza sit in ora maris Syrii, opposita sinui Arabico.

¶ Elana, seu, & melius, Ælana, nunc *Aila*, seu et *Eylan* quibusdam, urbs cum portu, ad sinum Arabicum sub dominio Turcarum. Distat 120. milliaribus ab Arsinoe in ortum, & vix 30. ab urbe *Elter* dicta in Boream. Villanovanus tamen credit esse *Elter* urbem in austrum.

Plin. Elaphites *Isole di Mezzo* ex tabulis Geographicis, insulæ tres parvæ maris Hadriatici, sive Illyrici, apud Melitam, ab ea 12. mill. pass. distantes, à quibus non longè Chia insula parva, Melitæ propior, ab ea 3. mill. distans. De quibus vide Plinium. Harum prima *Calamota*, altera *Isola di mezzo*, reliqua *Guippana*.

Plin. Elaphonesus, *Marmera* teste Curopalate, ob marmoris copiam, insula Propontidis, quæ & Neuris &

Proconnesus, teste Plinio, dicitur, apud Cyzicnm urbem. Vide Proconnesus.

Arist. Ælia. Elaphus, Elatos Plinio, mons Asiæ propriæ, apud Arginuiam, apud quem Alcibiades obiit, & cervæ abscissa, aure reperinotur; & fluvius Arcadiæ est Pausaniæ.

Plin. Elaphusa, insula parva maris Jonii, apud Corcyram ita parva, ut hodie nomine carere videatur.

Ptol. Elatas, *Lime* Mol. & Theveto, flovios Bithyniæ inter Hippium fluvium & Heracleam Ponticam ad ortum, in mare Euxinum sese exonerans. Hinc Elatæus nomen gentis. Ovidius lib. 12. Metamorphoseon:

Clara decore fuit proles Elateja Canis.

Plin. Elatium, Elath Josepho, oppidum Arabiæ, seu Syriæ in confinio, inter Damascum, & Petram urbem Arabiæ Petrææ metropolim.

¶ Elatium, orbs Decapolis, iotet Iordanem fluvium ad occasum, & Philadelphiam ad ortum, a qua vix 15. milliaribus distat, estque versùs confinia Arabiæ desertæ, 90. milliaribus a Damasco in austrum, & totidem à Petra io Boream.

Strab. Elatria, oppidum Epiri, in Thesprotia regione, ad fauces montium, qoibus ad Tempe Thessaliæ traositur, teste Livio.

Plin. Elatus, mons Asiæ. Vide Elaphus. Est, & mons Zacynthi Plinio.

Elaver, *Allier*, flovius Galliæ Celticæ, ex montibus Arvernorom erumpens,ac ooo longè à Claromonte urbe decurrens, & ad Nivernas io Ligerim influens.

¶ Elaver fluvius, *l' Allier*, oritur io Diœcesi Mimatensi, seu in Occitaoia, è vico Ceodresio, in radicibus Losetæ altissimi montis Gabalorum, deinde inter Gabalos & Velaonos labens; Alverniam provinciam rigat & bifariam secat, uti & postea Borbouiensem proviociam, ubi juxta Molinum labitur, & tandem paulò infra Nivernas & iu Hivernensi provincia ad locum *Bec d' Allier* dictum io Ligerim fluvium cadit.

Ptol. Elbii vicus, *Vico*, vicus parvus, apud lacum Cimiuium inter Viterbium 8. & Roncilonem oppidum, io via quæ Romam ducit 2. mill. pass. occurrens.

¶ Elbinga, *Elbing*, urbs est munita Poloniæ, in Prussia regia. HocKerlandiæ tractus caput, emporium celebre, noo longè à mari Baltico, & in Hanzeatico fœdere prope lacum Drausonum, ubi io sinum *Frisch haff* dictum se exonerat ad Elbingam fluvium, in amœno situ. Pulcbra est & elegans, duplexque, nempe nova & vetus. Anno 1239. bæc urbs condita fuit, & anno 1454. cum Gedano ab ordine Teutonico defecit, ac dejecta arce, Polonorum tutelæ se commisit, ibi Academia erecta fuit anno 1542. ab Alberto Brandeburgensi Prussiæ Duce. Capta fuit a Svecis anno 1629. uti etiam 1655. sed postea reddita fuit Regi Poloniæ.

Ant. Elbora, *Talavara*, urbs Hispaniæ Tarraconensis, ad Tagum fluvium. Vide Ebura.

¶ Elbovium, *Elbeuf*, oppidulum Galliæ, io Normanniæ proviocia, Ducatus titulo insignitum, ad Sequanam fluvium. 3. leucis supra Rothomagum io austrum distat.

Ant. Elcebus, *Schlestat* Villanovano & aliis, urbs Germaniæ superioris, in Alsatia, libera apud Rheoum, ioter Colmariam 3. & Argentoratom 6. leucis, à Basilea 8. Selestadum Latino recenti.

¶ Elcebus, seu Helellus, oppidum Triboccorum, est ounc vicus *Eile*, in Alsatia inferiori; ab Ellum seu Helellum fluvium, vix uno millari à Benefeldæ, 2. leucis Germanicis a Selestadio in Boream, 3. ab Argentina in austrum, & 4. ab Argentovaria & a Brisiaco in Boream.

Ptol. Eldana, *Duennas*, teste Goropio, oppidum amplum Hispaniæ Tarraconeosis, in Castella veteri, ioter Palentiam 2. & Vallisoletum io austrum 6. leucis à Burgis 25. io occasum. Sunt quibus & Donea Latinè dicatur.

Elea, quæ & Cauconis, cuius populi Caucones Straboni, Elis Ptolemæo, regio Peloponnesi, inter Arcadiam & mare Ionium ad occasom, io qua Elis orbs, *Belvedere* Mol. & aliis Populi Elienses Polybio. Hinc Elæus nomen gentis Propertius libro 3. elegia 7. (*Vide Elis.*)

Sunt quibus Elaa concurrit palma quadriga.

Tab. Peuti. Ptol. Electra, fortè, ut videtur. Leuctrum Ptolemeo. *Ischia*, oppidum Pelopponnesi, io ora Messeniæ, cum fluvio cognomioe, apud Laconiæ confinia.

¶ Electra oppidum fuit Peloppoonesi, io Messenia provincia, ad amnem cognominem. 15. milliaribus distat ab ora sinus Cyparissii, & totidem à confinio Elidis & Arcadiæ & 30. ferme a Laconia regione io occasum. Sed differt à Leustro seu Leustra oppido Laconiæ.

Ant. Electrides, quæ & Glessariæ, insulæ maris Germanici ex adverso Scotiæ, tres, quarum una *Hetlant*, alterà *Scetlunt* vel *Schetlund*, reliqua *Fare*, teste Ortelio, nominantur. Vide Glessariæ Glessaria. Io Thesaur. Linguæ Latinæ insulæ maris Adriatici dicuntor, cum apud Plinium maris Germanici sint.

Ant. Electris, iosula parva apud Tarentum orbem Magnæ Græciæ, quæ & Febra, teste Servio. Hic Ortelius Virgilium citat: apud quem noo reperitur Electris: sed Electra filia Atlantis.

¶ Electris insula est sinus Tarentini, iu regno Neapolitano, quæ nunc vulgò *Monte Sardo* dicitur; estque parva & montuosa, cum turri tantum & aliquot ædibus. 30. milliaribus distat a Taranto in austrum.

Elees, fluvius Lucaoiæ in mare Tyrrhenom apud Veliam orbem excisam labens, *Evoli*, teste Nigro, sic ad oppidum, quod præterfluit dictus: longè tamen abest Ebolum oppidum de Velia.

Ant. ¶ Elees, seu Elea, fluvius Lucaniæ, cis Apennioum montem. Nunc *Pisciota* dicitur, ad Veliam urbem, cui & nomen postea dedit, teste Brietio. In mare Tyrrhenum se exonerat prope promontoriom Palinurum, id principatu interiori: hioc Eleates finos & portus, qui & Velious.

Ant. Elephantina, & Elephantis, insola Ægypti; intra Nilum fluvium, cum urbe cognomine, quæ & Tabenna nominatur.

Elephas, *Fellas*, teste Castaldo, mons Æthiopiæ, sub Ægypto, apod sinum Avalitem. Io Thes. Ling. Latin. pro Æthiopiæ Arabiæ legitur.

Elephos, mons Asiæ, contra Lesbum insulam, qoi & Elatus ubi Alcibiades obiit, & cervæ aurem scissam habent.

Elepla, *Niebla*, teste Joaone Mariaoa, oppidom Hispaniæ Bæticæ apud oram Vaodalitiæ, ab Hispali 9. leucis in occ. & Africum, olim sub Gothis, urbs episcopalis. Vide Ilipa.

Eleus, insula parva Ioniæ, apud Miletom urbem. *Ptol.*

Eleus, euntis apud Plinium, & Elæus Stephano, urbs Thraciæ ad Propontidem io Cherronneso, Callipoli proxima, cujos incolæ Eleuntii dicuntur.

¶ Eleus, urbs Thraciæ, io intimo recessu Thracicæ Chersonesi in austrum, prope Eolium promontorium: nunc *Critea*, versùs ostium Hellespooti. Sed 30. milliar. à Propontide & à Gallipoli in austrum distat, uti 15. à Sexto io austrom pariter, & totidem a Sigejo promontorio in occasum. Dicitur etiam Elæus. Vide ibi.

Ant. Eleusa, *Elesa* Sophiano, *Corcu* Nigro, insula parva Ciliciæ, ante Corycom promontorium a quo nomen accipit. Elæussa Stephano, & Eleusin Hegesippo.

Eleusa altera, insula sinus Saronici inter Peloponnesom & Atticam, ante Spiræum promontorium Salamini proxima, ad 2. stadia distans. Vide Eleusis.

Ptol. Eleusa item, iosola Lyciæ, inter Rhodum insulam & Phænicem montem Lyciæ a Rhodo. 120. centum stadiis distans, *Simie*, ut scribit Benedictus Bordonius, quam circiter 30. mill. passib. à Rhodo distare scribit. Ex quo errare Bordonius deprehenditur; nam Syme est, quæ *Simie*, vulgò dicitur.

¶ Eleusa quibusdam eadem est quæ Syme, insula Asiæ minoris & maris Lycii, in ora, ioter Rhodum ad austrom & Lyciam ad Boream.

Plin. Polyb. Strab. Plin. & al. Eleusina, pagus Ægypti, in ora, apud Alexandriam à qoa 4. mill. pass. aberat, teste Livio, Canopicam fossam versùs, cui Leusina scribitor.

Eleusis, Eleosio Ciceroni & Straboni, *Lepsina* Sopiano, oppidum Atticæ maritimum, inter Megaram, seu Nysæam, urbem, & Piræum portum Atheoieosium: unde sinus Eleusioius, qui & Saronicus. De quo Ovidius lib. 4. fast.

Pars sua cuique loco est: qui nunc Cerealis Eleusis,

Ptol. Elusina Atticæ sacrarium appellatur ab Apulejo, ob religiosissimom Cereris fanum, ubi plurima sacrorum ornamenta, quæ divisim & diversis temporibus ostendebantur. Unde proverbium apud Senecam, *Eleusina servat quod ostendat*, contra eos, qui in ona epistola aut oratione omne quod sciunt efficiunt. Eleusina sacra apud Pausaniam, Stephanum, & alios Atheois magno concursu & celebritate Cereri fiebant, in quibos matronæ in curribus per jocum sibi mutuo & liberè conviciari solebant; ut propterea inde illud emanarit adagium,

De

De plaustro loqui, pro liberè quemlibet taxare. Quod alii ad poetas comicos referunt; qui de plaustro personati non solum in alios comicos, sed etiam in potentiores, atque in deos ipsos dicebant quæ vellent, pro libitu. Hinc Eleusinus, & Eleusinius a, um. ut Eleusina Ceres, Eleusina sacra, Eleusinum templum.

Eleutheræ Eleuthernæ Plinio, urbs fuit Cretæ mediterranea, proxima Gortynæ. *Ovid.*

Eleutheropolis, quæ & Hebron Judæis, urbs Palæstinæ episcopalis, penè excisa, inter Hierosolymam 20. & Ascalonem 24. mill. pass. a Lydda 18. in austrum.

¶ Eleutheropolis, urbs Palæstinæ, differt ab Hebron, à qua distat 8. milliaribus in occasum, uti & 20. ab Hierusolyma Gazam versùs.

Eleutherus, *Valania*, teste Pineto & Pustelo, fluvius Phœnicis, apud Balaneas, à quibus nomen accipit, inter ipsas & Orthosiam in mare decurrens.

¶ Eleutherus, fluvius Syriæ, oritur ex Libano monte, teste Philippo de Via, & post longum cursum in mare Phœnicium se exonerat ad Balaneas, 30. milliaribus ab Orthosia in Boream, & 25. à Laodicea in austrum.

Eleutherus alter, Siciliæ fluvius, *Admirati* Fazello, qui Orethus Vibio Sequestri dici videtur, Panormi urbis mœnia lambens.

¶ Eleutherus, fluvius Siciliæ, nunc *Bajaria* dicitur, Cluverio, Sansone, & aliis testibus, & in mare Tyrrhenum se exonerat, milliaribus in ortum à Panormo & ab Oreto fluvio, qui nunc etiam *Oreto* dicitur.

Plin. Eleuthræ, pagus Bœotiæ, apud Plateas urbem; ubi Mardonius Dux Persarum à Græcis prælio superatus est, 30000. militum cæsis. Scribitur & Eleutheræ.

Plin. Elgis, *Elgin*, urbs Scotiæ episcopalis, Moraviæ regionis caput; ad ostium Speæ fluvii, in ora orientali, inter Vervedum & Tarvedum promontoria, ab Aberdonia 27. mill. in Boream.

¶ Elgis, seu Elgia, *Elgia*, urbs parva Scotiæ septentrionalis, versùs oram maris Germanici, & 3. milliaribus à littore, ad fluvium Loaiam, *Lossye*. 6. milliaribus Scoticis distat ab ostio Speæ fluvii in occasum, uti 35. à Taxalo promontorio, & 42. à Beruvio promontorio in austrum.

Ptol. Elguvæ, populi Albionis, quorum regio, teste Blacuodæo, Elguvia, & Lennoxia Latino recenti, vulgò *Lennox*, dicitur, in Scotia; in qua Lomundus lacus est ad Grampii montis radices. Hos alibi Ptolemæus Selgovas appellare videtur, quorum urbes Carbantorigum, Uxelum, Corda, Trimontium, Novantis finitimos. (*Camdeno sunt magis ad austrum, ubi hodie* Lidesdale, Lusdale, EsKdale, Annandale & Nidisdale.)

¶ Elgovæ aliis sunt Selgovæ, populi Scotiæ meridionalis ubi nunc provinciæ Nidisdalia, EsKia, & Anandia, versùs confinia regni Angliæ. Vide Selgovæ.

¶ Elia, *Ely*, urbs est episcopalis Angliæ sub Archiepiscopo Cantuariensi, in Cantabrigiæ Comitatu & in insula cognomine, ad Usam fluvium. Vide Elys.

Elibersi, Illiberia Plinio, Illiberis Livio, *Colibre* seu *Collivre*, oppidum Hispaniæ citerioris, in ora littorali Catalauniæ, seu Comitatus Ruscinonensis, in Galliæ Narbonensis (in quà à Plinio locatur) confinio, ad ostia fluvii cognominis, qui à Ptolemæo Illeris, à Strabone Illybirris appellatus. Olim urbs episcopalis apud Helenam urbem, quæ illi successit. 2. leucis in meridiem distans. Hic Ortelius Ptolemæum citat, apud quem hæc urbs * non legitur: quæ enim Illiberis ab eo nominatur, in Bætica est. Eliberi autem urbs apud Plinium ea est, quæ Illiberis Ptolemæo dicitur, urbs olim archiepiscopalis apud Granatum (quod illi successit) excisa, *Elvire*, vulgò. (* Reperitur in Ptolemæo etiam Illiberis in Gallia Narbonensi.) *Mel.*

¶ Eliberis, urbs Turdulorum in Hispania Bætica, ad Singilim fluvium; quæ ab aliis Illiberis dicitur, nunc vicus *Elvire* dictus, in regno Granatensi, prope urbem Granatum, *Granada*, quæ crevit ex ejus ruinis. Ibi Concilium Eliberitanum celebratum anno 305. Eliberis item, seu, & melius Illiberis, quæ & Caucoliberis, urbs est etiam Galliæ Narbonensis, in ora littorali maris Mediterranei & sinus Leonini, vulgò *Colliure*, Gallis *Collioure*, parva, sed munita, cum portu capaci, in Comitatu Ruscinonensi & in confinio Cataloniæ, antea Hispaniæ annexa; sed ab anno 1641. quo à Gallis capta fuit, subest dominio Regis Galliæ.

Eliocrata, vel Eliocroca, *Lorca*, teste Clusio & Mariana, urbs Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Bastetanorum, sive in regno Murciensi, à Carthagine nova 25. mill. pass. ex Antonini Itinerario, sed 12. revera leucis, a Murcia 14. versùs Basti, olim episcopalis sub Archiepiscopo Toletano; sed sedes Carthaginensi unita est.

¶ Eliocrata, quæ & Ilorcis, nunc *Lorca*, ad fluvium Guadalentinum, in confinio regni Granatensis. 10. leucis Hispanicis distat ab ora maris Mediterranei & sinus Vergitani in Boream, & 10. à Basti in ortum; estque satis parva.

Elipa, quæ Ilipa Plinio dici videtur, & Elepla in veteri inscriptione, urbs olim Bæticæ episcopalis sub Archiepiscopo Hispalensi. Vide Elepha. *Lib. Conc.*

Elis regio Peloponnesi inter Arcadiam & Achajam, mareque Ionium ad occasum, quæ & Elea Polybio & Straboni, & Gasconia dicta est; cum urbe ejusdem nominis, hoc est, quæ Elia appellatur, *Belvedere* Nardo & Pineto, ubi byssus multa provenit, teste Pausania, tenuitate Judaica præstantior: regio verò *Isloa*. De qua Ovidius lib. 15. Metamorphoseon: *Strab. Ptol. Pauf.*

Pisa mihi patria est; & ab Elide ducimus ortus.

Patria fuit Phodonis Philosophi Platonis amicissimi, teste Gellio lib. 2. cap. 18. Elis item equis abundans fuit, teste Propertio lib. 1. eleg. 8. *Bibl.*

Et quas Elis opes ante pararat equis.

Eleus nomen gentis, ab Elide vel Elea regione deductum, uti apud Ovidium lib. 5. Metamorphoseon: *Pauf. Ptol.*

Tunc caput Eleis Alphejus extulit undis.

Et Elæus, a, um adiect. Ovidius in epistola Leand. Heroni. *Strap.*

Ut celer Elæo carcere missus equus. *Step.*

¶ Elis regio est Peloponnesi, quæ nunc *Belvedere dicitur* ab urbe primaria cognomine, sed latius patet; continet enim Elidem & Messeniam, Brietio & aliis testibus: subestque tota dominio Turcarum à ducentis fere annis. Elis autem urbs, Elidis primaria, ad Peneum fluvium, nunc etiam *Belvedere* dicitur; estque ampla, probè culta, & in loco peramœno sita, Calloscopium Græcis 15. milliaribus distat ab ora maris Ionii in ortum, & 14. à Dyme seu Clarentia in austrum.

Elis item, sive Hells, locus Palæstinæ, ubi Moses 12. fontes invenit, *Bebbu* nunc, teste Postello, & *Belbes*. Sed *Belbes* aut *Pelbes* Pelusium est, urbs Ægypti. *Horeal.*

Elissus, Ilissus Plin. & aliis, fluvius Achajæ, per Atticam fluens, ac in mare ad Piræum portum exiens. Fluvius etiam Sicyoniæ regionis est, ex Arcadia oriens ubi Megalepolim urbem adluit, & in Alpheum decursens. Vide Ilissus. *Scrip. Ca'l.*

¶ Elistus, fluvius Atticæ. Dicitur ab aliis Ilissus. Vide ibi.

Elixus, fluvius Ceæ insulæ, apud Caressum fluens.

Ellopia, locus Eubœæ insulæ, ad Telethrium montem, ubi Hellopiæ aquæ calidæ Plinio & Solino, nunc pagus *Ellopia* etiamnum in tabulis Chorographicis dictus, in ora ad ortum, apud Cerinthum. *Scrip. Belg.*

Ellus, fluvius Phrygiæ magnæ, maximus omnium qui in Hermum influunt, Hyllus ab Homero & Strabone dictus, per Lydiam fluens. Est & Ellus fluvius Alsatiæ, à quo illa *Elsas* nominatur, sed nomen est recens. *Strab.*

¶ Ellna, fluvius Asiæ minoris, in Lydia. Dicitur ab aliis Hyllus; & paulò infra Tyatum seu Tyathiram in fluvium Hermum labitur. Vide Hyllus.

¶ Ellus, fluvius Germaniæ, dicitur, & melius, Hellus Ill. Oritur in Suntgovia prope Ferretam oppidum, deinde per Alsatiam provinciam labitur, ubi Mulhusiam rigat, Ensisheimum, Colmariam, Selestadium, & Benofeldam postea etiam Argentinam, & paulò infrà in Rhenum fluvium, se exonerat.

Elna, fluvius Galliæ Belgicæ, per Picardiam apud Bononiam urbem fluens: cujus in vita S. Audomari Episcopi fit mentio. *Plin. Sol.*

¶ Elna, fluvius parvus Galliæ Belgicæ, aliter Liana dictus, *Liane*. Oritur in confinio Artesiæ, & juxta Bononiam in mare Britanicum se exonerat.

Elno S. *Amand*, pagus Belgii, in Haononia, ad Scarpum fluvium, inter Valencenas 3. & Tornacum 4. leucis, ubi Elnonense monasterium, abbatia præcipua. De eo in vita S. Amandi. *Lib. Pron.*

¶ Elno, *S. Amand*, oppidum est Comitatus Flandriæ, ad fluvium Scarpam, qui paulò infra cadit in Scaldim; estque in confinio Hannoniæ, sub dominio Regis Franciæ

ciæ ab anno 1667. Fuit aliàs munitum, sed postea ejus munitiones disjectæ fuere.

Eleone, oppidum, Macedoniæ in Perrhæbia regione, in Thessaliæ confinio, ad montis Olympi radices, & Eurotam fluvium.

Elongosine, locus Armeniæ majoris, in monte, ad ortum Tigridis fluvii.

Elorona, & Eloronensium urbs, Illuro Antonino, Oleronensis urbs Sidonio Apollinari, *Oleron*, teste Cœnali cum aliis, urbs Aquitaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Auscensi, inde ad 12. leucas in austrum recedens, intra Pyrenæi montis radices, à Tarba urbe 4. in Bearnensi Principatu, Lapurdo & Epauno finitima.

¶ Elorona, seu Illuro, urbs Tarbellorum, in Aquitania ad Gabarum fluvium, in Bearnia provincia, ad radices Pyrenæorum. 4. leucis distat a Palo in occasum, 6. à confinio regni Navarræ, 20. ab Ausciis in Africum, & 11. a Tarba in occasum.

Plin. Elorum, Elorus Vibio Sequestri, Helorus Silio, fluvius Siciliæ, per oram ad ortum inter Syracusas & Pachynum promontorium fluens, qui intus *Atellari* & circa ostium *Abysso*, teste Fazello, nominatur. Elorum verò vel Elorus, oppidum ad ostium amnis, excisum jacet; manet turris, quæ *Sta in pace* dicitur, teste Fazello, inter Syracusas 24. & Pachynum 16. mill. pass. Fluvius apud ostia stagnat ad mille passus, & orta in mare (forsan tempestate) ita intumescit, ut agros in morem Nili exundet. Populi Elorini Ciceroni. Silius libro 14.

Sidonia & Drepano, atque unda clamosas Helorus.

Hinc Elorius nomen gentis, & Elorinus Ovidius 4. fast.

Hinc Camarinam adiit, Thapsònque, & Eloria. Tempe.

Elorina autem stagna, ubi, teste Solino, pisces mansuescunt, ut etiam cibos de manibus hominum capiant, sunt inter Elorum & Pachynum, apud Macharam urbem eversam: duo sunt, quorum unum *Lago di Lupo*; alterum *Ravetti* apud Fazellum dicitur.

¶ Elorum, seu Elorus, *Acellaro* nunc dicitur; estque fluvius Siciliæ, in valle Neætina. Modicam rigat, & prope Neætum labitur, & paulò post in mare Jonium se exonerat, juxta rudera Elori urbis, 10. milliaribus a promontorio Pachion in Boream, & 30. a Syracusis in austrum.

Plin. Elpenoris Tumulus, in Latio apud Circæios, in monte, ubi nunc pagus, seu vicus, & sacra Ædes S. Felici dicata.

¶ Elsenora, *Elsenor*, urbs regni Daniæ, in Zeelandia Insula, prope Sundicum fretum & arcem Coronæburgum, cum portu capaci, è regione Scaniæ & urbis Helsingoburgi.

¶ Elteri, & Elterium, *Altordochaa*, teste Jacobo Delgado, cum Jacobo Vasconcello, pagus Lusitaniæ, in regno Portugallico, apud Amæam urbem ad 2. leucas distans, a Monte Albano 8. Eboram versùs 20.

¶ Elteri, seu Abelteris, & Turres Albæ, oppidum alias Lusitaniæ, in Scalabitano conventu, nunc *Alter* dicitur, seu *a Aerra*, ut quibusdam placet; estque vicus tantùm Extremaduræ Lusitanicæ, ad amnem *Zatas* dictum, medius inter Vlyssiponem & Portum alacrem.

¶ Elvanga, *El Wang*, urbs Germaniæ, in Svevia regione, ad fluvium Jaxtum, ubi Præpositura nobilis, *la Prevostè d Elvvang*, cujus dominus Imperii Princeps. 5. milliaribus Germanicis distat à Nerolinga in Boream & 2. à Dinchelspila in occasum.

Ptol. Elusa, *Elousa* apud Mol. urbs Palæstinæ mediterranea, In Idumæa, olim episcopali sede ornata.

Scrip. Elvva, postea urbs S. Asaphi sive Asaphopolis, S. *Asaph*, urbs Albionis, in ora Walliæ littorali ad Boream, inter Cestriam ad ortum, & Bangorium ad occasum, inde 30. hinc 28. mill. distans, episcopalis sub Archiepiscopo Cantuariensi.

¶ Elvva, seu Asaphopolis, *S. Asaph*, urbs est Valliæ Borealis, in Comitatu Flinteosi, sic dicta, quia ibi Elvus fluviolus in Cluidam se exonerat. 16. milliaribus Anglicis distat a Cestria in occasum, & 20. a Bangorio in ortum. Vide Asaphopolis & Fanum S. Asaphi.

Amm. Eluza, Elusa Sulpitio, Elusates Cæsari, Elusaberris Melæ, urbs Elusatium libro Provin. Eluso Paulino, Helusa Sidonio, *Eusa*, *Eause*, & *Euse*, *Elsa* Scaligero urbs Aquitaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Auscensi, licèt episcopatus nunc Auscensi sit copulatus inter Auscos 7. & Vasatas ad occasum 9. leuc. Cœnalis non rectè Lascurram urbem interpretatur. In Thesauro Linguæ Latinæ ex Olivario *Aux* malè indigitatur pro *Elsa*.

¶ Elusa, *Eause*, urbs Galliæ, in Aquitania, nunc in Arminiaco Comitatu & in confinio Condomensis tractus, ad Gelisam amnem, alias ampla & episcopalis, nunc parva & obscura, & antiquitate tantùm celebris, inter Vazates ad Boream & Ausclos ad Eurum, 5. leucis a Condominio in occasum. Hinc populi adjacentes Elusates dicti.

Elyma, *Canina* Sophiano, urbs Macedoniæ episcopalis, in Epiri confinio & Elymiotarum finibus, in Chaoniæ regionis, quoque confinio, ab Auloue & Chimæra ad 25. mill. passus in ortum distans. Ptol.

¶ Ellyma, seu Elymæa, urbs Macedoniæ, Elymiotarum caput, ad Celydnum fluvium, in Albania meridionali.

Elyma quoque, urbs Siciliæ, in ora Boreali & occidua, excisa, à Segesta 12. mill. pass. in septentrionem distans, Panormum versùs 30. *Palymita* nunc locus, teste Fazello, nominatur. Sic ab Elymo Trojano conditore dicta, eodem tempore quo Segesta ædificata.

Elymmais, regio; & Elymæi populi Livio, pars Persidis ad occasum, in Susianæ regionis confinio, inter sinum Persicum ad meridiem, & Mediam ad Boream extensa. Pli.

Elymiotæ, populi Macedoniæ: quorum regio *Placani*, teste Castaldo, nominatur.

¶ Elymiotæ populi fuere Macedoniæ, versùs occasum & mare Adriaticum, prope Taulantios. Ibi nunc pars australis Albaniæ propriæ. Eorum primaria erat Elyma seu Elymæa, urbs mediterranea ad Celydnum fluvium, quæ nunc *Canina* dicitur.

Elys, *Ely*, insula Albionis, in Anglia, inter duo flumina, circuitu 80. mill. pass. cum urbe episcopali sub Archiepiscopo Cantuariensi, Cantabrigiæ urbi & academiæ proxima, olim Anglorum orientalium sedes regia. Scrip. Call.

¶ Elys, seu, Elis, *Ely*, urbs est parva Angliæ, ad Vsam fluvium, in loco parum salubri, in Comitatu Cantabrigiæ, 14. milliaribus Anglicis ab Huntingdonia in ortum & 10. à Cantabrigia in Boream. Ab ea regio adjacens inter fluvios Avonam & Usam, ac inter paludes *Whittlesey Mere* & *Ramsey Mere*, & partem Oceani Germanici, alias Metaris æstuarium, dicitur Eliensis insula, *The yle of Ely*, ubi aliàs Girvii populi. De ea plura habet Camdenus.

Elysii, populi Germaniæ, quorum regio *Lausaitz*, & Latino recenti Lusatia, teste Petro Nivemontio. Sed Andreæ Vellejo *Alsen* insula Daniæ esse videtur. At plerique priori adhærent sententiæ. Sunt etiam quibus Slesii esse videntur, & regio Slesia. Tatis

¶ Elysii, qui & Lugii Elysii, populi Germaniæ versùs Sarmaticos montes, ubi nunc pars australis parvæ Poloniæ, versùs Vistulæ fontes. Eorum caput erat Carrodunum, nunc Cracovia, Poloniæ primaria longè antem a Lusatia in ortum protensi erant, testibus Sansone, Brietio, & aliis. Plin.

Elysii quoque campi apud inferos à Poetis ficti. Virgilius lib. 1. Georgic.

Quamvis Elysios miretur Græcia campos.

Emathia, regio Macedoniæ ad ortum, mare Ægæum attingens, inter Mygdoniam ad Boream & Pieriam ad meridiem, in qua Pella, Berrhœa, Ædessa, aliæque urbes complures. Sed aliquando pro tota accipitur Macedonis, præsertim apud Poetas. In priori acceptione *Pitiotidis* à Lazio indigitatur. Sed hæc potius Phthiotis videtur regio Thessaliæ. Hinc Emathius nomen gentis. Lucanus lib. 1. Liv.

Bella per Emathios plusquam civilia campos.

Virgilius lib. 1. Georgic.

Nec fuit indignum superis, bis sanguine nostro
Emathiam & latos Æmi pinguescere campos.

¶ Emathia, seu Æmathia, provincia est Macedoniæ, quæ etiam propria Macedonia dicitur. Habet ab austro Thessaliam ab ortu Pieriam & sinum Thermaicum, & à septentrione Pelagoniam & Mygdoniam. Ejus primaria est Ædessa.

¶ Embda, *Embden*, urbs Germaniæ munita, & emporium celebre ad fluvii Amisiæ ostia, Frisiæ occidentalis caput, aliàs sub dominio proprii Comitis, nunc in ditione Batavorum. 6. milliaribus Germanicis distat a Groninga in ortum, & 55. à Brema in occasum.

Emelia, *Emeley*, urbs Hiberniæ episcopalis sub Archie-

chiepiscopo Casiliensi, in Momonia regione, Lismorensi urbi finitima.

¶ Emelia urbs est Hiberniæ, vulgò *Emmeley*, in Comitatu Tiperariensi, ad amnem *Breedvater*, 15. milliaribus à Cassilia in occasum. Pauca constat incolis, & sensim deficit.

Plin. Ptol. & al. Emerita, quæ & Augusta Emerita, *Merida*, urbs Lusitaniæ, olim ampla, archiepiscopalis, & conventus Juridicus multarum urbium, ad Anam fluvium, in Extremadura; nunc penè deserta, sede archiepiscopali Compostellam urbem Gallæciæ transducta; inter Metallinum 6. & Pacem Augustam 9. leucis dissita, ab Augusto condita, & Emerita dicta, veteranis militibus & emeritis ad incolendum tradita, teste D. Isidoro libro 15. etymolog. Hæc anno salutis 1230. unà cum Pace Augusta, Castris Cæciliis, & aliis oppidis ab Hispanis, Mauris victis & ejectis, recuperata fuit. De ea Ausonius in catalogo urbium:

Jure mihi post has memorabere nomen Iberum
Emerita.

Hic granum rubrum provenit, quo vellera tinguntur, Tyrio splendori neutiquàm cedente, teste Plin. lib. 9. cap. 41.

¶ Emeritæ nihil superest hodie præter ruinas & magna antiquitatis vestigia. Subest Equitibus S. Jacobi *de Spatha* dictis; estque tantùm urbecula tenuis, tantisper munita hisce ultimis annis propter metum Lusitanorum.

¶ Emerita, *Merida*, urbs nova Americæ septentrionalis, in nova Hispania & in provincia Jucatania, versùs Boream & sinum Mexicanum, sub Hispanis, episcopalis sub Archiepiscopo Mexicano.

Lusch. Steph. Emisa, * Emissa Ptolemæo, Hemesa Plinio, *Hamsa* & Turcis *Haman*, teste Bellonio, *Chempe* Postello & Ioannis kydo, *Camala* Nigro, urbs Syriæ archiepiscopalis sub Patriarcha Antiocheno, inter Arethusam & Laodiceam 16. mill. pass. inter Antiochiam verò 34. & Damas. cum 59. ab Apamia 40. (habet * manuscript. Seldeni *Emesa*.)

¶ Emisa, seu Emessa, vulgò *Hems*, urbs Syriæ, ad Orontem fluvium, inter Laodiceam ad austrum & Arethusam ad Boream. Distat 43. milliaribus à Damasco in Boream, totidem ab Apamea in austrum, sicuti 80. ab Antiochia, & 60. à Palmyra in occasum.

Luc. Evang. Emmaus, quæ & Nicopolis, *Nicopol* adhuc dicta, teste Postello, *Gox* à Turcis & Arabibus appellata, teste Ravvolfio, urbs Palæstinæ episcopalis, in Judæa, sub Patriarcha Hierosolymitano, ab Hierosolymis supra 7. mill. pass. Ioppen versùs 33. in occasum. In Thesauro Linguæ Latinæ Emaus pro Emmaus legitur.

¶ Emmericum, *Emmerik*, urbs munita Germaniæ, in Clivensi Ducatu, ampla & dives, ad Rhenum fluvium, una leuca à SchencKia arce in ortum, & paulò ampliùs à Clivia. Juris est Brandeburgici, sed præsidium habet Batavorum.

Strab. Emodus, Hemodus Ptolemæo, Emodi numero plurali Plinio, *Meghali*, teste Castaldo, *Iethra* Judæis, & *Ceroseth* Mengreliis, teste Theveto, mons maximus Asiæ, Tauri pars, Indiam à Scythia distermimans.

¶ Emodus mons, seu Emodi montes, nunc *Dalanguer* aliis. Vide Taurus.

Plin. Emona. Vide Æmonia.

Script. Brit. Emoria, *Maid*, teste Ortelio cum aliis, insula Scotiæ ad ortum adjacens. (forsan *the May*, in freto Edinburgensi.)

Lib. Conc. Emporiæ *Castel Aragonese*, urbs Sardiniæ marit. In ora occidua apud Borealem, episcopalis sub Archiepiscopo Turritano, sive, ut nunc vocant, Sassarensi, à Sassari & Algario 18. mill. pass.

¶ Emporiæ, aliàs Tibula, *Castel Aragonese*, urbs est munita Sardiniæ insulæ & prima ab Aragoniis occupata, prope ostia Termi fluvii, ab ea *Aragonese* etiam dicti 30. milliaribus distat in austrum ab ora proximiori Corsicæ insulæ, 58. à Sassari in Boream, & 34. ab Algario pariter in Boream, cum arce, & portu capaci.

Aolib. Ptol. Emporiæ, Emporium Straboni & Stephano, *Ampurias*, urbs olim maxima & episcopalis sub Archiepiscopo Tarraconensi, nunc oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in ora littorea Catalanniæ, inter Barcinonem ad meridiem 8. & Gerundam ad arctos 6. ferè leucis: cujus meminit Silius lib. 3.

Phocaico dant Emporia, dat Tarraco pubem.

¶ Emporiæ, urbs aliàs Indigetanorum, nunc oppidum Cataloniæ, in ora litterali maris Mediterranei, Paucis constat incolis. 3. leucis distat à Rhoda in austrum, 6. à Gerunda in ortum, & 20. à Barcinone in Cæciam, non autem inter Barcinonem & Gerundam. Ab ea regiuncula adjacens *l' Ampurdan* vulgo dicitur.

Emporicus sinus, *Golfe di Sella*, in Mauritania Tingitana, inter ostia Subur fluvii & Atlantem minorem ubi Sala fluvius & urbs. *Ptol.*

¶ Emporicus sinus aliis est *Golfe de Sala* Hispanis: *Golfe de Salé* Gallis, ubi Sala urbs & emporium *Salé*, *in regno Fezzano.*

Emporium, *Empoli*, oppidum præclarum Thusciæ medium inter Florentiam & Pisas, 20. mill. pass. utrinque distans, haud procul ab Arno fluvio. *Script. Etrus.*

¶ Emporium seu Empoliæ aliis, *Empoli*, oppidum est agri Florentini, ad Arnum fluvium. 20. milliaribus distat à Florentia in occasum, & 30. à Pisis in ortum, sub dominio magni Ducis Hetruriæ.

Emporium, *Ponte Nura*, ut videtur ex Livii verbis colligi, pagus Æmiliæ, apud Placentiam, ad 5. mil. pass. Parmam versùs in ortum distans, (*ad Nuram fluvium*.) *Liv.*

Emporia hujus temporis clara:

(*Agra Indiæ citerioris*, Agra.
Alba Græca Hungaria, Belgrade.
Aleppum Syriæ, Alep.)
Alexandria Ægypti, (*Alexandrie.*)
Amsterodamum Hollandiæ, (*Amsterdam.*)
Antuerpia Brabantiæ, (*Anvers.*)
Arabia Arabiæ felicis, (*Laghi.*)
(*Arcangelopolis Moscovia*, l' Arcangel.
Argentina Germania, Strasbourg.
Armusia Carmaniæ, (*Ormus.*)
(*Aspahamum Persia*, Hispaham.
Astracanum Moscovia Astracan.
Augusta Vindelicorum Germania, Augsbourg.
Bantanum India, Bantam.
Barcino Hispania, Barcelone.)
Bardum Pomeraniæ, (*Bards.*)
(*Basilea Germania*, Basle.
Batavia India, Batavia.)
Bergæ Norvegiæ, (*Berguen.*)
Bocenum Comit. Tirolensis, (*Bolzan*,)
(*Brema*, *Germania* Bremen.
Bristolium Anglia, Bristol.
Bruga Belgii Bruges.
Burdegala Gallia, Bordeaux.
Calecutum India citerioris, Calecut.
Caletum Gallia, Calais.
Calmaria Suecia, Calmar.
Cambaia India citerioris, Cambaia.)
Cantanum, olim Cattigara, Sinarum (*Canton.*)
Carmana Carmaniæ, (*Gherman.*)
(*Cartagena nova Hispania nova*, Cartagena nuova,
Cartago nova Hispania, Cartagena.)
Catiganum Indiæ cit. (*Chatigan.*)
(*Cestria Anglia*, Chester.
Colonia Germania, Cologne.
Constantinopolis Thracia, Constantinople.
Damascus Cœlesyriæ, (*Damas.*)
Dantiscum Prussiæ. (*Dantzick.*)
(*Deppa Gallia*, Dieppe.
Dominicopolis America, S. Domingo.
Dublinium Hibernia, Dublin.
Dunquerca Gallia, Dunquerque.
Edimburgum Scotia, Edimbourg.)
Elbinga Prussiæ, (*Elbing.*)
(*Embda Germania*, Embden.)
Epidaurus Dalmatiæ, (*Raguse.*)
Essedon Scythiæ, (*Chialis.*)
Francphordia Franconiæ, (*Francfort sur le Main.*)
(*Gades Hispania*, Cadis.
Gedanum Polonia. Vide Dantiscum.)
Genua Liguriæ, (*Genes.*)
(*Glucstadium Holsatia*, Gluckstaldt.
Goa India citerioris, Goa.)
Gripsvvaldum Pomeraniæ, (*Gripswaldt.*)
(*Hafnia Dania*, Coppenhagen.
Havana Dania septentrionalis, la Havana.
Hamburgum Saxoniæ, *Hambourg.*)
Hadrianopolis Thraciæ, (*Adrinople.*)
(*Holmia Suecia*, Stockholm.)
Hierapolis Syriæ. (*Vide Aleppum.*)
Hispalis Hisp. Bæticæ, (*Sevilla.*)

Ico-

Iconiom Lycaoniæ, (*Cogni.*)
(*Insula Belgii*, l'Isle.)
Issedon. Vide Essedon.
(*Julia Cæsarea*, *seu Rusucurum*, *Africa*, Alger.
(*Leodium Germania*, Liege.)
Liburnus Italiæ, Livourne.
Lima seu Civitas Regum Peruvia, Lima ò los. Reyes.)
Lipsia Misnin, (*Leipsik.*)
Lenpolis Rutbenorum, (*Lembourg.*)
(*Loanda Africa*, S. Paol. de Loanda.)
Londinum Angliæ, (*Londres.*)
Lubecum Saxoniæ, (*Lubek.*)
Lugdnnum Galliæ, (*Lyon.*)
(Lutetia Galliæ, Paris.)
Macassaria in insulis Moluccis, Macassar.
Macaum Sinarum; Macao.
Maeloviopolis Gallia, S. Malo.)
Malacca Indiæ nlter. (*Malacca.*)
(*Manilla in insulis Philippinis*, Manilla.
Marochium Africa, Maroc.
Massilia Gallia, Maseille.
Meacum Japonia, Meacn.)
Messana Siciliæ, (*Messine.*)
Medinlanum Insubriæ, (*Milan.*)
Metelburgom Zelaodiæ, (*Midelbourg.*)
Methymna Campestris Hisp. (*Medina del Campo.*)
(*Mexicum America septentrionalis*, Mexicn.
Moscum Moscovia, Mnscov.
Mozambicum Africæ, Mnzambiqne.
Nangazachium Japonia Nangazachi.
Nannetæ Galliæ, Nanres.
Namquinum Sinarum, Nanquin.
Neapolis Campaniæ; (*Naples.*)
(*Nidrosia Norvegia*; Dnotbeim.)
Noriberga Germ. (*Nuremberg.*
Olysippo Lusit. (*Lisbone.*)
(*Panama America*, Panama.
Panormus Sicilia, Palerme.
Portus Portugallia, Pnrto.)
Prusa Mysiæ Asiaticæ, (*Bursia.*)
(*Quebecum nova Francia*, Quebec.
Regiomons Prussia, Konigsberg.
Revalia Livoniæ, Revel.
Rhodus Asia minoris, Rhodes.)
Riga Livoniæ, (*Riga.*)
Rostochium Duzat. Magnopolitani. (*Rostock.*)
(*Roterodamum Hollandia*, Rnterdam.
Rothomagum Gallia, Rnven.
Rupella Gallia la Rochelle.
Sala Mauritana Tingitana, Salè.
Sancti Salvatoris Fanum, *seu sinus omnium Sanctorum Brasilia*, la Babya de todns os Sanctos.)
Sariganum Indiæ citer. (*Chatigan.*)
(*Siamum*, *India ulterioris*, Siam.
Smirna Asia minoris, Smirne.)
Sundis Pomeraniæ, (*Stralsund.*)
(*Sarata India citerisris*, Surate.)
Tanais Sarmatiæ, (*Asac.*)
Teredon Babyloniæ, (*Bassora.*)
Theodosia Tauricæ, (*Caffa.*)
Thessalnniea Maced. (*Salenichi*,)
Tolosa Gallia, Touloule.
Trapezus, *Asia minoris*, Trebiznnde.)
Tripolis Syriæ, (*Tripoli de Sorie.*)
(*Valentia Hispania*, Valence.
Venetia Italiæ, (*Venise.*
Ulma Sveviæ. (*Ulme.*)
(*Ulissinga Belgii*. (Flessingue.)
Wismaria Duc. Magnopolit. (*Vismar.*)

Liv. Empulum, *S Lupedio*, vel *S. Elpidio*, oppidum amplum Piceni, apud oram, à Firmo urbe 6. mill. pass. in occalum Lauretum versùs. Sed Francisco Pamphilin est castrum eiusdem oræ, *Clavello* dictom.

Enargioum, *Orgon*, nppidum Galliæ Narbonensis, in Prnvincia, ad Dnuentiam flovium, apud Cabellionem 2. leucis Tarascnnem versùs 4. ab Aquis Sextiis 7.

¶ Enarginum, seu Urgnnium, *Orgon.*, oppidum est Galliæ, in Prnvincia, cum castro alias munito, nunc disjecto, in colle. 2. leucis distat à Cabellione versùs Aquas Sextias in nrrum, & 6. à Tarascone etiam in Orph. nrtum, ati 7. ab Arelate.

Enaulus, fluvius Thraciæ, in Euxinum mare apud

Anchialum urbem fluens; qoem Ortefius in Thessalia decribit prn Ananro. De eo sic Orpheos: Plin.
Plena quoque Anchiales, & aquis præsalsus Enaulus.

Encheleæ, Enchelii Straboni, populi Illyriei, qoorum nppidnm & reginnem *Enesciam* vocat Pinetus. Ibi Cadmnm cum uxore in serpentem versum fabulantur: Encheliæ Lucanus lib. 3.

nomine prisco
Enchelia versi testantes funera Cadmi.

¶ Enchusa, *Enchuysen*, urbs munita Belgii uniti, in Hnllaodia, io nra littorali finus Austrini, eum portu cnmmodo: hinc optimi Naucleri. Vix distar 3. leucis ab Horna in nrtum, uti 5. ab Alcmaria, 4. ab nra prnximinri Frisiæ, 6. antem ab Amsterodamo in Boream.

Enderum, *Ender* adhue Castaldn, oppidum Illyrici, Ptol. io Dalmatia, qnod Nigro *Drivesto* dicitur: sed situs non congruit. Unde Enedeudioi populi Dalmatiæ, non Liburniæ, ut in Thesauro Linguæ Latinæ.

¶ Enderum est *Endero*, oppidum Dalmatiæ, io mediterraneis, versùs Scardum montem, 50. milliaribus à Lissn in Boream. Brietin & Sansnne testibus.

Endideium, *Nenmarckt*, teste Simlern, oppidnm Ant. Rhæriæ, io Svevia.

¶ Endidejum, seu Endida, quibnsdam est Neumark, ad Athesim fluviom, in Comitatu Tirnlensi. Aliis autem est Bolzaoum, *Bolzano*, urbs Comitatus Tirolensis, ad fluvium Eisocum, qni mox eadit in Athesim, & media inter Tridentum & Brixinonem.

Endigetes, Indigeti Sexto Avieno, Pnpuli Hispaniæ Ptol. citerioris, in nra Catalauniæ orientali, ubi Emriæ & Rboda nppida.

¶ Endigetes, populi Hispaniæ Tarraconensis. Ab aliis Iodigetes dicuntur. Vide ibi.

¶ Enecnpia, *Enkoping*. nppidum Sveciæ, in Uplandia provincia, prope lacum Nelerum. 4. leucis Svecicis distat ab Upsalia in austrum, & 7. ab Hnlmia in occasum, versùs Arnsiam. Ptol.

* Engada, Engadida Plinio, nppidum fuit Jndææ, Steph. in Palæstina, proximum Sodomis, apud lacum Asphalritem, ab Hierosolymis 300. stadiis, reste Josepho, distans (* manuscripta Seldeni, Ἐγγαδδι.)

Engeriacum, quod & Angeriacnm Tnrnneosi, *S. Jean d'Angely*, nppidum Aquitaniæ præclarum, in finibus Santonium, a Saotonis 5. leucis in Boream & Cæciam, à Rupella 11. io ortum. Scrip. Gall.

¶ Engeriacum, *S. Jean d'Angely*, oppidnm Santoniæ, ad Voltumnum fluvium, *la Boutonne*, alias à Reformaris muoitum, sed à Lodovico XIII. Rege ejus propugnacula disjecta fuere 2. leucis distat à confinio Pictavenis provinciæ.

Eogolisma, urbs Aqoitaniæ episcopalis fub Archle- Turan. piscopo Burdigalensi, inde 22. leucis in Boream, (vide Egnlisma) apud Charantuoum fluvium Ibi, noa lnngè, fons copiam aquarum in morem fluvil emittens, maximamqne truttarum copiam gignens.

¶ Engnlisma, seu Inculisma, *Angoulesme*, urbs est Aquitaniæ, aliter Ratiastum dicta à quibusdam. Ab ea regio adjacens dicitur Engolismensis provincia, *l'Angoumois*, ubi aliàs Agesioates. 12. leucis distat à Mediolano Santonum in ortum, & 16. a Lemnvicn in occalum. Habet castrum munitum, & gaudet titulo Ducatus.

(Engnlismensis ager, *l'Angoumois*, provincia Galliæ, in Aquitania, prnpe Carentonium flnvium inter Marcbiam Lemnvicensem ad nrtum & Santnoiam ad occasum. Urbem habet primariam Enculismam.

Engyum, Enginn Silin, *Gange* Aretio, *Legnina* Fa- Diod. zello, oppidum Siciliæ, ia finibus Catanensium, intet Ptol. Acim & Partum Ulyssis. Sed cum ex Diodoro Engyum, ubi erat templum Dearum, ab Argyra 12. mill. pass. distaret; noo est io nra littorali, sed potiùs est *Gange*, pagus in mediterraneis, à Creteosibus conditus post Mionis discessum è Sicilia. Pnpuli Enguini Ciceroni. Aliis videtur *Enginni*, emporium frumenti, in ora Leontinnrum; qnod Fazellus non reprobat. De eo Silius lib. 14.

Romana petivit.
Fœdera Callipolis, lapidosique Engion artus.

¶ Enheimnm, *Ehenheim*, urbs Germaniæ, lo Alsatia inferiori, parva, sed libera & Imperialis, ad amnem *Ergel* dictum, 3. leucis ab Argentina In Africum, sub clieotela Regis Francorum, pace Monasteriensi.

Eniepses, populi Phthiotidis in Thessaliæ Græciæ- Herod.

que

que confinia, per quos Sperchius fluvius labitur.

Eningia, *Finlandt*, teste Joanne Gotho, & Zieglero insula maris Septentrionalis, teste Plinio, (qua in re Plinius deceptus est, cùm Scandinaviam & Eningiam insulas facit) seu veriùs para Scandinaviæ, in ortum & Boream vergens; Latino recenti Finlandia.

¶ Eningia, seu meliùs Feniogia, & Finnigia, pars Scandinaviæ, nunc provincia est regni Sveciæ, Finnia dicta *Finland*, inter Bothnicum Finnicumque sinus posita. Vide Feningia & Finnia, seu Finlandia.

Strab. Lib. App. & al. Enipeus, fluvius Thessaliæ parvus, ex Olympo monte profluens, Pharsalumque urbem adluens, ac in Peneum Apidano mixtus delabens, quem *Titareso* indigitant sed malè: nam Titaresus fluvius est ab Enipeo diversus. Hic Pompejus à Cæsare victus. Lucanus lib. 6.

Apidanus, nunquamque celer, nisi mixtus, Enipeus.

Ovidius lib. 3. amor. elegia 6.

Sicene at amplecti Salmonida posset Enipeus.

Est & Enipeus fluvius Peloponnesi, in Alpheum labens: Eniphens Straboni, qui ejus tempore Barnichius appellatur. Uterque apud Poetas trisyllabus.

Ptol. Enispia *Isola de Colombi*, teste Mercatore, insula maris Africi, Ægypto seu Marmaricæ adjacens. Sed apud Ptolemæum non Enispia, ut scribit Ortelius, sed * Ænesippa, & apud Strabonem Ænesipasta legitur. (* Seldeni manuscriptum Αἰνησιππεια.)

Thuc. Enisis, *Nisi* Fazello, fluvius Siciliæ in ora ad ortum, inter Messanam & Argenam promontorium mari exceptus, utrinque 12. mill. pass. distans; qui etiam à Græcis Chrysorrhoas appellatur, quod aurum deferat. Ibi oppidum cognomeo, *Nisa* vulgò, olim sic naturâ munitum, ut ab Atheniensibus expugnari non potuerit, teste Thucidide.

¶ Enisis amnis est parvus Siciliæ, in Valle Demonæ. In fretum Siculum cadit ex adverso promontoris Leucopetræ Aretio & Fazello testibus. Vetusti vocabuli nescio quis auctor est, quamvis Thucydidi hoc tribuat Fazellus.

Strab. Enispe oppidum fuit Peloponnesi, Lyeæo monti & Rhipæ finitimum; de quo Statius lib. 4. Thebaid.

Rhipaque & Stratia, ventosaque donat Enispe,

Cic. Liv. Strab. & al. Enna, *Castro Joanni*, teste Fazello cum aliis, urbs Siciliæ, in monte, in insulæ umbilico, inter Leondinos ad ortum 48. & Panormum ad occasum 70. mill. pass. xemplo olim Cereris clara, ab Enno Syracusano condita. Populi Ennenses Ciceroni. Ejus meminit Ovidius lib. 4. fast.

Grata domus Cereri, multas ea possidet urbes,
In quibus est culto fertilis Enna solo.

Hinc Enneus nomen gentis, ut Ennea virgo pro Proserpina. Silius lib. 14.

Tam rapta praeceps Ennaea virgine flexit.

¶ Enna oppidum est Siciliæ, in valle Neætina. Illic Proserpinam raptam fabulantur. Ejus arx etiamnum extat, & in ea diù hæsit Fedricus secundus. Ei adjacet lacus cognominis.

Ptol. Enona, *Nona*, urbs Liburniæ episcopalis sub Jaderensi Archiepiscopo, 12. mill. pass. in occasum. Seniam versùs 45. ab ea in occasum distantem, in ora littorali, cui Gissa insula objacet. In Thesauro Linguæ Latinæ in Dalmatia, à quà longissimè abest, collocatur. De Enona in 2. lib. Itinerarii sic:

Iam procul ex oculis longèque recessit Enona.
Tum Flanaona potens.

¶ Enona, seu, & meliùs Ænona, urbs aliàs Liburnorum, nunc in Dalmatia, in ora littorali, probè munita, & undique mari cincta, sub dominio Venetorum. 9. milliaribus distat à Jadera in Boream, & 4. à Gissa insula. Vide Ænona.

Strab. Plin. Enope. Vide Gerenia.

Enosis, insula Sardiniæ contra Sulci portum & urbem excisam, *Isola di S. Pietro*, teste Plinio.

¶ Enosis, insula parva & oblonga, in ora australi Sardiniæ, quæ etiam Sulcitana dicta; nunc est *Isola di S. Antioco* incolis, S. Antiochi insula Cluverio, & aliis: habetque in ambitu 25. millia passuum, sed cum una aut altera villula tantùm, propter piratas. 4. milliaribus distat ab ora proximiori Sardiniæ, & 12. in ortum ab insula S. Petri, quæ aliàs Hieracum seu Accipitrum insula dicta fuit.

¶ Ensishemum, *Ensisheim*, urbs Germaniæ, in Alsatia provincia, ad Hellelum fluvium. Vix 2. leucis distat à Neoburgo in occasum, totidem à Mulhusis in Boream, & 3. à Brisiaco in austrum, subestque dominio Francorum pace Monasteriensi. Erat olim caput Lantgraviatus Alsatiæ superioris, ubi camera & sedes juridica Brisigaviæ & Sundgaviæ.

Entella urbs Siciliæ extincta à Federico Augusto II. ab Entello Trojano Æneæ comite condita in monte, apud Castrum Veteranum, à lato oppido 12. mill. pass. à Panormo 27. à Thermis urbe in ora australi 20. in Boream Jatum versùs, mediaque inter Salemium ad occasum & Julianam ad ortum 12. mill. nomen adhuc retinens. Silius lib. 14. *Diod. Steph. Sil.*

Entella Hectoreo dilectum nomen Acestæ. *Ptol.*

Entella quoque, fluvius Liguriæ, *Lavagna*, cum oppido cognomine, in ora Ligustica, in Genuam & Segestam Tigulliorum, apud Clavarum oppidum amplum 2. mill. pass. distans, à portu Delphini 9. Populi Entellini.

¶ Entella, fluvius Italiæ, in Liguria, oritur ex monte Apennino, vix 10. milliaribus a Genua; recipitque amnem *Granveglia* dictum, & postea in mare Mediterraneum cadit inter Clavarum & Lavaniam, in ora orientali Genuensi. Dicitur etiamnum persæpe *Entella*, ut mihi pluribus significavit Philippus Maria Boninus vir indigena.

Eoa, Oea Plinio & Melæ, oppidum Africæ, in ora littorali, apud Tripolim (ut vocant) Barbariæ, *Lepide*, teste Marmolio, sed fallitur: nam *Lepide* est Leptis, proxima Tripoli. *Ptol.*

Eordææ, Eordi (Leordi etiam scribitur) Straboni, Heordæ Livio, Heordenses Plinio, Eordetes Ptolemæo populi Macedoniæ, in Mygdonia: quorum urbes Scampis & Daulia. (Seldeni Manuscripit. Ἐορδαῖοι.) *Steph.*

¶ Eordæa urbs fuit Macedoniæ, in Mygdonia provincia, unde regiunculæ nomen, quæ, teste Brietio, nequaquam est cum Thracica confundenda; eratque prope Axium fluvium.

¶ Eordæi populi fuere Macedoniæ occidentalis, qui & Eordoatæ dicti. Eorum urbes Scampis, Lycus, & Daulia, versùs Aoum fluvium. Habitabant ubi nunc pars Albaniæ mediterraneæ, quæ *Tamoriza* dicitur, teste Joanne Lautenbergio.

Eous nomen gentis, apud Poetas præsertim, pro orientali, sicuti Hesperius pro occidentali. Propertius lib. 2. elegia 3.

Sive illam Hesperiis, sive illam ostendet Eois.

Ovidius lib. 2. amor. elegia 6.

Psittacus, Eois ales mihi missus ab Indis:

Eous Oceanus, Indicus Dionisio, orientalis Orosio, qui Asiam ab oriente adluit, *Mar del Zur & Mare Pacifico*. *Plin. Mel.*

¶ Eous Oceanus seu Orientalis, vulgò *Ocean Oriental* seu *Indien*, aliter *mer de la Chine & du Iappon*, pars est Oceani versùs ortum Asiæ, prope Sinas, Iaponiam, & insulas Philippinas. Sed longè distat in occasum à mari Pacifico & à mari Austrino, *del Zur* dicto.

Epaunum, unde Epaunense Concilium, *Pau*, urbs Aquitaniæ, ad montis Pyrenæi radices, Bearniæ Principatus conventus juridicus, inter Eloronam & Lascuram propinquas urbes ad 4. leucas, Ortelius Apamiam (quæ *Pamiers* vulgò dicitur) urbem indigitat. Palum quoque Latinè *Pau* appellatur. *Lib. Conc.*

¶ Epaunum, urbs Galliæ, quid sit non constat. Sed non est *Pau*, urbs Beucarniæ primaria, quæ Palum dicitur. Sunt qui credunt esse Apamiam, *Pamiers*, in Occitania; Labbæus autem existimat esse *Jenne*, vicum Sabaudiæ, ad Rhodanum fluvium, 2. leucis à Bellico in austrum: & id probare nititur multis argumentis.

Epea oppidum fuit Peloponnesi, cujus populi Epei Straboni dicti sunt: contra quos Nestor bellum gessit.

¶ Eperiæ, *Eperies*, urbs munita Hungariæ ad Tarczam fluvium, versùs montem Carpathum & confinia Poloniæ, sub dominio Imperatoris, uti Regis Hungariæ, in Sariensi Comitatu. 6. leucis Germanicis distat à Cassovia in Boream.

Epetium, *Spezza* Sophiano, oppidum Illyrici, in ora Dalmatiæ littorali, inter Salonas & Peguntium Epidaurum versùs, nunc pagus apud Spalatum urbem (quod quidam ipsum Epetium esse putant ob vicinitatem, cum à Salonis 13. mill. pass. absit.) Populi Epetini Plinio. In Thes. Ling. Lat. in Liburnia malè locatur. *Ptol.*

¶ Epetium nunc *Zarnounniza* dicitur, teste Joanne Lucio; estque ad ostia fluminis cognominis. Fuit civitas prope Spalatum, ut ex tabulis Peutingerianis colligitur; cujus rudera adhuc cernuntur.

Ephe-

Diony Ephesiorum Portus, *Aphosiasin*, teste Gyllio, ad Bosporum Thracinm, prope Byzantium.

Strab. Plin. Ptol. & al. Ephesus, *Efeso* Sophiano, & *Figaa* Toreia, nrbs Joniæ maritima, archiepiscopalis & metropolia amplissima, sub qua 26. usbes episcopales sunt, ab Amazonibus anno 40. à capta Troja condita, cujus Templum Dianæ sacrum anno ab urbe condita 385. incensum est, quo die Aleaander Magous natus est, ab Herostrato, nt hoc facinore famam sibi compararet, Strabone lib. 14. auctore, olim clarissima, & conventus juridicus Joniæ ac Lydiæ, nunc vilis effecta, ioter Smyrnam ad Boream & Miletum ad meridiem 30. mill. pass. circiter distans. Hinc Ephesius, & Ephesious nomen gentis. De hac Lucanus libro 8.

Ipse per Icaria scopulos, Ephesùmqua relinquens
Et placidi Colophona maris.

Ephesios notis quibusdam magicis, seu litteris asos, eisdem quibus Crœsus usos est, quòd vellent solitos consequi, tradit Eustathius. Unde adagium natum apud Diogeniaoum, *Ephesia littera*, de iis qoi mira fælicitate gaudeot, quæcuoque optant consequeotes. Hic templum Dianæ fuit toto orbe celeberrimom.

¶ Ephesus, *Efeso*, Gallia *Ephesa*, adhuc urbs Asiæ minoris, in Jonia, in ora littorali maria Ægæi & sinua Jonii versùs ostia Caystri fluvii. Portu gaudet commodo & arce muoita. 25. milliaribus distat à Samo insula in ortom, 20. à Colophonte in meridiem, & 40. à Smirna io austrum; subestque nunc dominio Turcarum. Ibi celebratum fuit Concilium generale tertium anno 432. sub S. Celestioo primo Pontifice Maximo contra Nestorium.

Bibl. Ephraim, *Gibel Ephra*, teste Gistello, mons (cum urbe, quæ ounc *Hapharcan*, teste Masio, dicitur) in Palæstina, Samariam separans à Galilæa.

¶ Ephraim, Tribus Judææ seu Terræ promissæ, & ona ea duodecim, inter Tribum Beniamio ad aostrum & Tribum Manasses ad Boream, ad occasum terminatur mari Syriaco, & ad ortum fluvio Joardane.

Bibl. Ephrata, urbs Judææ, eadem cum Betbleem.

Plin. Steph. Ephyra, insula finus Argolici, cum oppido cognomine: quam Stephaooa proximam Melo facit: sed hæc ab illa diversa est.

Strab. & Pau Ephyre, Corinthus urbs, sic à nympha dicta est. Et Ephyre pagus Sicyoniæ, ad Sellejuntem fluvium. Et alia ad Cyilenen montem, vicina Oenoæ ab Elide 120. stadiis, teste Strabone. Meminit Ephyres Ovidiua lib. 2. Metamorph.

Argos Amymonen, Ephyre Pyrenidas andas.

Hinc Ephyrens, & Ephyrejus nomen gentis. Virgiliua libro 2. Georgicorum:

Illusas aura vestes Ephyrejaque æra.

Ephyris, opp. Laconiæ, teste Herodoto.

Ptol. Epiacum, *Papcastla*, teste Camdeno, oppidum Albionis, io Cumbria regione regni Anglici, io finibua Brigantum.

¶ Epiacum, oppidulum aliàs Brigantum, nunc Combriæ provinciæ. Sedet ad fluvium Derventionem. 3. milliaribus ab ora littorali maris Hibernici distat, 16. à Carleolo io occasum, & totidem ferè à proaimiori littore Scotiæ, in austrum.

Ptol. Epicaria, *Papadaras* apud Galesinm in suo Dictionario, oppidum Dalmatiæ mediterraneom, apud fines Scodreusium.

¶ Epicaria aliis est oppidum Albaniæ, mediam inter Lissum ad Boream & Dyrrachium ad austrum.

Thucy Plin. & al. Epidamnus, quæ & Dyrrachium, *Durazzo*, urbs archiepiscopalis Macedoniæ maritima, post Trojæ excidium anno 130. condita. Miror in Thesauro Linguæ Latinæ Siciliæ appellari. Vide Dyracchium. Lucanus libro 10.

Ad campos, Epidamne, tuos, ubi falus apertis
Obsedit muris.

Populi Epidamoii Plauto, Epidamnensis nomen gentis, apud Plaut. io Menæch. & Epidamneus. A damno hanc nrbem dictam scribit Plaotus ibidem.

Plin. Epidaphne cognominata est Antiochia magna, nrba Syriæ ad Orontem flavium, à Daphne illius suburbio.

Plin. Epidarum, oppidum Cypri mediterraneum, quod nunc *Pitarevil* pagum dici testatur Stephanus Lusignanur.

Ptol. Mel. & al. Epidaurus. Epidauram Plinio, *Ragusa*, vel *Ragusi*, & Turcis *Dobronicha*, urbs Dalmatiæ maritimæ, archiepiscopalis & libera, emporium, cujus cives mercaturam in longinquas terras mari eaercent, media inter Naronem ad occasum & Lissum ad ortum, 100, mil. pass. otrinque distans, à Jadera 250. io artum, ioter Venetias 570. & Byzaotium in ortum 822. eodem aono quo Dyrrachium condita. Lucaous lib. 2.

-Seu lava putatur
Illyris Jonias vergens Epidaurus in andas.

Hæc circa auoum salutis 990. ob excidium Docleæ metropolis effecta est.

¶ Epidaurus, *Ragusa* Gallis, orbs est sui juris & Reipublicæ caput, ritua Latini, in ora Dalmatiæ, ad mare Adriaticum, cum portu capaci. Probè munita est, cum arce valida S. Laurentii dicta; estque Turcia tributaria. Mirè conquassata fuit & desolata horrendo terræ motu aono 1667. dia 6. Aprilis, quo maaima pars civitatis periit 200. milliaribus distat à Jadera in ortum 50. à Narone io Austrum, via 450. à Venetiis in ortum, & 700. à Byzaotio circiter io occasum. Reipublicæ Ragusinæ subsunt orbes Stagnum, Stabium, Tribinium, & Merca in vicioiis, cum insulis Melita, Augusta, & aliquot aliis parvi momenti, in mari Adriatico.

Thucy Ptol. & al. Epidaurus altera, posteà Monembasia, *Malvasia*, urba archiepiscopalis Peloponnesi, in Laconia, ad ioitium sioos Argolici, cum Insula cognomine, teste Plinio, propinqua, à Malea promontorio 30. mill. pass. io Boream, à Sparta ad 60. io ortum.

¶ Epidaurna Limera, ounc *Malvasia*, ubi nobile vinum crescit. Portum habet capacem & muoitum. Subest dominio Turcarum, & distat vix 50. milliaribus à Sparta & 65. à Scyllæo promontorio in austrum.

Strab. Plin. Mel. & al. Epidaurus item, urbs Peloponnesi, in ora Argiæ ad ortum, in littore, apud Spiræum promoarorium & sinum Saronicum, *Esculapio* nunc Sophiano, sic ab Æsculapii Fano dicta, *Pigiada* Nigro, & *Cherronisi* Sophiaon. Alia Limera. Mirus error io Thesauro Linguæ Latioæ, hoc oppidum *Ragusi* iodigitante. Sed *Cherronisi* Cherronesus est oppidolum vicioum, de quo Ptolemæua. Hinc Epidauriua nomen geotis. Ovidius lib. 7. Metamorphoseon.

-tellus Epidauria per te
Clavigeram vidit Vulcani occumbere prolem,

Hinc Æsculapius, Epidaurius cognomioatus est. Ovidius lib. 2. de Ponto, elegia 4.

Afferat ipse licet sacras Epidaurius herbas,

¶ Epidii populi fuere Albionis, in Scotia meridionali, versùs Hiberniam, ubi nunc *Cantyr* provincia, propè Glotæ æstuarium.

¶ Epidium, iosula Albionis, in ora occidentali Scotiæ, & una Ebudarum, vulgò *Yla* dicitur. Habet duo castra & decem vicos: estque circuitus 24. milliarium Scoticorum. 20. milliaribus distat à littore Hiberniæ in Boream & 13. à proaimiori ora Scotiæ in occasum.

Ptol. Epidium, promontorium Albionis, in ora Scotiæ occidua, quod & Caledonium, *Cantire* Mercatori, ante quod Epidium insula est, una Ebudarum, quæ *Yla*, teste Camdeno, nominatur. Promontorium verò etiam *The mul of Cantira* ab incolia, teste eodem Camdeno, dicitur.

¶ Epidium promontorium *The mul of Cantyr* dicitur estque australissimum Scotiæ, in Caotira provincia. 80. milliaribus Scoticis distat ab ora proximiori, Hiberniæ in Cæciam.

Ant. Ptol. & al. Epiphania, *Mapia*, teste Cuspiniano, sed Nigro *Aman* esse videtur, urbs Syriæ episcopalis sub Patriarcha Antiocheno, ad Orontem fluvium, inter Antiochiam & Damascum, à quo 154. mill. pass. recedit, Arethosæ finitima, 26. mill. distans, inter Emesam 32. & Chalcidem 59. ex Antonini Itinerario, proaima Larissæ, & Seleuciæ ad Belum.

¶ Epiphania, urbs Syriæ, media est inter Antiochiam ad Boream & Damascum ad austrum, 80. milliaribus utrinque, uti 18. à Larissa in austrum, & 70. Seleucia ad Belum.

Cic. Liv. & al. Epirus, Europæ, proviocia, ioter mare Jonium ad occasum & Thessaliam ad ortum, ac inter Macedoniam ad Boream & Achaiam ad ortum & meridiem. In Chaoniam, Thesprotiam, Acarnaniam, & Ætoliam (quæ potiùs Achaiæ regio est) regiones divisa; quæ non unum habet nomen, alicubi enim *Larta*, & alicubi *Janna* nominatur. Fallaotur qui Albaoiam dici scribunt: cum Albania sit Macedoniæ regio ad occasum. In qua Apollonia, Dyrrachium, Lissus, & Scodra, ac Eriboea. Unde error tollendus in Thesauro Linguæ Latinæ. Illam à Pyrrho Achillis filio nominatam scribit Isidorus libro 14. Etymol. Urbes olim claræ, Nicopolis,

Am-

Ambracia, Corcyra. Nunc præstat Joanna, quæ Caſſiope veteribus dicta putatur, ſedes Satrapæ Turcarum. Populi Epirotæ. Hinc Epiroticus nomen gentis. Meminit Epiri Virg. lib. 3. Georgicorum:

Et patrium Epirum referat, fortesque Mycenas.

Ovid. lib. 13. Metamorphoſeon:

Rura petunt. Epiros ab his, regnataque vati
Buthrotos Phrygio.

¶ Epirus regio Græciæ, quæ antea Reges habuerat proprios, poſtea Macedoniæ annexa fuit. Ejus partes fuere Chaonia, Theſprotia, Caſſiopæa, Acarnania, Amphilochia, Athamania, Dolopia, & Moloſſia, teſte Brietio. Nunc ſunt *Chimera* & *Larta*, non autem *Janna*, quæ eſt Theſſalia. Tota autem regio perſæpe dicitur Albania inferior à multis, ad differentiam ſuperioris, quæ propria eſt; ſubeſtque tota dominio Turcarum, exceptis Corcyra inſula & Parga oppido in continenti Torone alias dicto, quæ ſubſunt Venetis à quamplurimis annis.

Urbes Epiri hac tempeſtate.

Acheloum,	Chimæra, (*Chimera.*)
Actium, olim colon. (*Capo Figalo.*)	* Corcyra inſula & urbs, (*Corfù.*)
* Ambracia, (*Larta.*)	Dodona.
Anactoria, (*Vodina.*)	Evotia, (*S. Donato.*)
Antigonia, (*Argyro caſtro.*)	* Joanna, & Joannina, metropolis & caput regionis, (*Joannina.*)
Argos, (*periit.*)	
Buthrotum, (*Butrinto.*)	* Leucas inſula & urbs metropolis, (*S. Maura.*)
Caſſiope. Vide Joannina, ſeu Joanna.	* Nicopolis, (*Preveza.*)

Xenop. Strab. & al. Epitalium, Thryon Homero, & Thryoeſſa, teſte Strabone, *Zunchio*, teſte Nigro, opp. Peloponneſi, in ora Meſſeniæ, apud Arpheum fluvium: quod Xenophon lib. 3. non Meſſeniæ, ſed Elidi tribuit. In Theſauro Linguæ Latinæ pro Meſſeniæ, Maſtitiæ legitur.

Exod. Plin. Xenop. Epium, oppidum Peloponneſi, in Arcadiæ regione, quæ Triphylia nominatur, inter Maciſtum & Heræam, teſte Plinio, quæ oppida exſtare non credo.

Ptol. Epla, *Lovo*, teſte Nigro, inſula parva ſinus Laconici.

Ant. Epoiſſius, Epoſium Gregorio Turonenſi, Epuſum lib. Notit. *Ivois*, teſte Ortelio, vel *Yvoix*, oppidum Belgii, in Ducatu Lucemburgenſi, ad Cherium fluvium non longè in Moſam influentem, à Maceriis urbe Gallica ad Moſam leucis 4. diſtans, à Bullonio oppido 4. in meridiem, à Lucemburgo urbe 12. in occaſum. Ivodium Latino recenti.

¶ Epoiſſus, ſeu Ivodium, *Yvoix*, oppidum Ducatus Luxemburgenſis, in ipſo confinio Campaniæ. Fuit aliàs permunitum, ſed ejus mœnia disjecta fuere ab Henrico ſecundo Rege Galliæ; deinde cum tantiſper reſtituta eſſent ab Hiſpanis, captum fuit à Gallis anno 1640. & ipſis etiamnum ſubeſt, pace ad Pyrenæos ſancita. Una leuca diſtat à Moſomio in ortum, ferè tribus à Stenæo in Boream, 3. à Malmedio in occaſum, & 8. à Maceriis in ortum, & Ducatus Carinianæ Gallici titulo nuper inſignitum fuit.

Strab. Epomeus, Epopos Plinio, *Monte di S. Nicola*, teſte Julio Jazolino, mons Pithecuſæ inſulæ ſinus Puteolani in Campania.

Vet. In. Epona, nunc Epinaburgum, *Pinburg*, teſte Aventino. *Epenburg* aliis, ſeu *Biburg*, oppidum fuit, nunc vicus Vindeliciæ, in Bavaria. Apud Novam Civitatem, leuca 1. diſtans in ortum, Abuſinam propiùs accedens. Sed Marcus Welſerus ait id eſſe nomen Deæ, quæ ibi colebatur: cum utrunque poſſit eſſe verum, ut locus de Deæ nomine vocatus ſit. Non longè Artobrigæ rudera, inter Abuſinam & Kelhemium, in altera Danubii ripa, oppida, conſpiciuntur.

Vet. Inſ. Epora, Ripepora Plinio, *Montoro*, teſte Morali, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ, à Corduba 10. leucis diſtans, apud Lucenam.

¶ Epora aliis eſt *Aldea del Rio*, oppidulum Vandalitiæ, ad fluvium Bætim, 8. leucis à Corduba in ortum diſtans.

Ptol. & al. * Eporedia, Eporredia Plinio, Eporadia Straboni, Eporædia Antonino, *Iuvea* ſeu *Hiurea* (non *Hiaurea*, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) ubi non ut vocalis, ſed ut conſonans profertur, urbs Galliæ Subalpinæ, in finibus Salaſſorum, ad Duriam fluvium, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Taurinenſi, inde 25. mill. paſſ. Auguſtam Prætoriam versùs 30, inde in Circium diſtantem, à Vercellis quoque 25. mill. recedens. (* Ἐπορέδια habet manuſcrip. Seldeni.)

Epy. Vide Æpy. Statius lib. 4. Theb.

-Et ſummis ingeſtum montibus Epy.

Equabona, *Coina*, teſte Gaſparo Varrerio, cum Montano, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ, in Vandalitia, à Corduba 12. mill. paſſ. ex Antonini Itinerario. Sed errant; niſi geminum ſit hujus nominis oppidum. Nam Equabona, quæ *Coina* nunc dicitur, pagus eſt Luſitaniæ, inter Ulyſſiponem & Cetobricam, ad 3. leucis diſſitum. Ant.

¶ Equabona, aliis Æquabona, oppidum fuit Luſitaniæ, nunc vicus *Coina* dictus. Vix 3. leucis Hiſpanicis diſtat ab Ulyſippone in auſtrum Cætobrigam versùs, à qua pari ſpatio diſtat. Sed quid ſit Equabona Bæticæ, non conſtat.

Equeſtria Colonia, *Cologna*, & Gallis *Coloigne* oppidum Galliæ Belgicæ, in finibus Sequanorum, inter Allobroges ſive Sabaudiam, & Sequanos ſeu Burgundiam Comitatum, à Geneva 4. leucis diſtans, ab Orgelio urbe Burgundica 5. Aliis eſt *Dunoy*, in Sabaudia, in regione quæ *Chabeul* ſeu *Chablais* dicitur. Sed errant. Nam in Sequania eſt, non in Allobrogibus. Plin. Ptol. Ant.

¶ Equeſtria Colonia, oppidum Sequanorum, variè ponitur. Cluverio enim & Brietio eſt *Nyon*, oppidum Lemann lacui adp. ſitum, in Romana ditione Bernenſis pagi, à Geneva 4. leucis in ortum Lauſanam versùs, quod Nevidunum dicitur; eſtque in Gallia Lugdunenſi. Aliis autem eſt *Coulonges*, burgus Breſſiæ provinciæ, in Geſſia regiuncula, ad Rhodanum fluvium prope Clauſulas, *le Fort de l' Eſcluſe*, ex adverſo Sabaudiæ, 4. leucis à Geneva in occaſum Lugdunum versùs, & 5. ab Orgeleto ſeu Orgetio in auſtrum: quod magis probatur.

Equilium, *Jeſol*, teſte Julio Faroldo, cum aliis, urbs Venetiæ epiſcopalis jam ſub Patriarcha Aquilejenſi, in ora littorali, ad oſtium Anaſſi fluvii, ab Altinatibus, ſeu ab Heraclienſibus condita, exciſa verò ab Hunnis ſub Berengario. Cui Urbs Nova ſuffecta eſt, inde 4. mill. paſſ. in ortum, à Venetiis verò 18. Lib. Conc.

¶ Equilium, ſeu Æquilium, oppidum Venetorum, nunc viculus Marchiæ Tarviſinæ, *Jeſol diſtrutto*, ubi tantum rudera viſuntur, ad oſtia Plavis fluvii, inter paludes, 4. milliaribus à vico Civitate nova dicto in auſtrum, & 30. ab oſtiis Anaſſi fluvii in occaſum.

Equotuticum, *Foggia* Celſo Cittadino, oppidum non obſcurum Apuliæ Dauniæ, inter Luceriam ad meridiem & Sipontum ad Boream 18. mill. paſſ. Arpis urbi exciſæ proximum. Cujus meminit Horatius lib. 1. ſerm. ſat. 5.

Manſuri oppidulo, quod verſu dicere non eſt.

¶ Equotuticum, ſeu Equus Tuticus, oppidum fuit Hirpinorum, nunc Arianum, *Ariano*, urbs regni Neapolitani, in Principatu ulteriori, in colle, ad radices Apennini montis, & 12. milliaribus à Benevento in ortum, Sanſone & Brietio teſtibus, quidquid dicat in contrarium Celſus Cittadinus. Strab.

Eraconium Fluvium oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis fuit, in Callaicis, ab Aſturica 30. mill. paſſ. Pauſ. Senec.

¶ Eractum, ſeu Heractum, oppidum Baſtarnarum, in Germano-Sarmatia, teſte Ptolomæo, nunc *Rovv*, oppidum Poloniæ, in Podolia provincia, ad amnem *Merauven* in Tyrum delabentem, teſte Cluverio. & al.

Eraſinus *Raſino*, fluvius Peloponneſi, à Poetis memoratus, in Argia regione; (non in Achaja, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) per quam ex Stymphalide palude in ſinum Argolicum decurrens, alicubi ſub terram conditus, rurſus, Plinio teſte, emergit. Eſt & alter hujus nominis fluvius, teſte Strabone, in Arcadia oriens, ac in ſinum Corinthiacum apud Buram oppidum influens. De priore Ovidius lib. 15. Metamorphoſeon:

Redditur Argolicis ingens Eraſinus in agris,

Alias item Straboni in Eubœa, apud Eretriam fluens.

¶ Eraſinus, fluvius Argiæ versùs fontes Stymphalus dictus, poſtquam cuniculo hauſtus eſt, rediens dicitur Eraſinus, *Eraſino* hodie; deinde in Inachum fluvium cadit, & cum ipſo in Argolicum ſinum.

Erbeſſus. Vide Herbeſſus, oppidum Siciliæ, olim Romanorum granarium. Ptol. Polyb.

Erbita, *Nicoſia* Aretio & aliis, urbs non obſcura Siciliæ, ab Enna paulò ſuprà 22. mill. paſſ. diſtans in occaſum & Circium, quot ferè à Trajanopoli in auſtrum. Sed Fazello eſt *Cittadella*, oppidum, ab Enna, Cic. Plin. Ptol. & al.

ad

ad 12. mill. pass. in austrum Plutiam versùs. Nigro verò est *Chiazza* oppidum, à Cittadella 6. mill. aliis *Piazza*. Cùm tamen *Piazza* Pautia veteribus dicta sit. Scribitur & Herbita cum aspirat. Populi Herbitenses Ciceroni.

¶ Erbita, seu, & meliùs, Herbita, nunc *Nicosia*, Cinverio ex Diodori Siculi situ, oppidulum Siciliæ, in colle, in provincia seu Valle Dæmone dicta, prope Simethum fluvium & Hæreos montes.

Ercyna, fluvius Bœotiæ, juxta Lebadeam urbem fluens.

Ercynia, sylva ingens Germaniæ. Vide Hercynia. Ercyna à Claudiano causa metri dicta in 4. cons. Honorii:

Basterna venere Duces; venit accola sylva
Bructerus Ercyna.

¶ Erdini populi fuere Hiberniæ, in parte Boreali, ubi nunc Comitatus Cavonensis & Fermanagensis, in Ultonia; ubi etiam Erdinus lacus, *Long Erna*, ex regione feraci factus.

Erdonia, Herdonia Strabone, & in aliis libris Cerdonia, *Herdogna*, oppidum Apuliæ Dauniæ excisum, diversorium nunc nomen antiquum conservans, inter Asculum urbem & Ceriniolam oppidum 10. mill. pass. occurrens. Miror in re tam manifesta errare Marium nigrum & Celsum Cittadinum, quorum prior Erdoniam *Cerignola*, alter *la Codogna* indigitat. Locus, inter Æcas ad occasum 18. & Canusium ad ortum 26. mill. distat. Vide Herdonia.

¶ Erdonia, seu Ardonea, oppidum aliàs Apuliæ Dauniæ, nunc vicus est provinciæ Capitanatæ, ad Cerbalum fluvium 10. milliaribus à Bovino in ortum, 8. ab Asculo in Boream, & 15. à Cidiniola in occasum.

Erebus, fluvius inferorum, de quo Virgilius libro 6. Æneidos:

Erebi tranabimus amnem.

Eremus Helvetiorum, *Kleckgow*, teste Ægidio Scudo tractus Germaniæ superioris, in territorio Basileensi, in Alsatiæ confinio.

Eressus, *Cidonia*, teste Nigro, urbs Lesbi insulæ, episcopalia sub Archiepiscopo Mitylenensi, quæ adhuc à Græcis *Erissi* nominatur, patria Theophrasti.

Eretænus, *Rerone*, teste Leandro, fluvius Venetiæ, per agrum Vicentinum fluens, ac ad Vincentiam urbem Medoaco minori, seu Bacchilioni congrediens, optimasque anguillas gignens.

Eretria, * Eretriæ Ptol. *Varia* ex tabulis recentibus oppidum Thessaliæ, in Phthiotide, Heracleæ, seu Trachini proximum. Est & Eretria urbs, olim clara & episcopalis Eubœæ, in ora, contra Oropum oppidum Atticæ, nunc *Rocho* Moletio, à Chalcide 20. mill. pass. in meridiem. Ab Eretrio Phaetoris filio, unoque ex Titanibus nomen habet. (*, *Ερετρίας*, in manuscripto Seldeni.)

Eretum (non Eratum, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) *Monte Ritondo* Volaterrano & Hermolao, oppidum Sabinorum, apud Tiberim, in via Salaria, ubi ea Nomentanæ conjungitur, ab urbe Roma 18. mill. pass. Cujus meminit Virgilius lib. 7. Æneidos:

Ereti manus omnis, oliviferæque Mutuscæ.

¶ Eretum, *monte Ritondo*, castrum Sabinorum, in Italia, in ditione Pontificia, in colle, 2. milliaribus à Tiberi fluvio, & 12. à Roma in Boream: Palatium habet splendidum, estque Ducatus titulo insignitum Maphæi Barberini Principis Prænestes.

Erfordia. Vide Erphordia, quæ & Erfurtum dicitur. De ea libro 2. Itinerarii Germaniæ:

Orta dies, adeò validos Erfordia muros
Ostentat, spatii quantùm amplectitur una,
Quantum viciais non in regionibus ulla.

Ergasteria, vicus Troadis, in finibus Pergamenorum inter Pergamum & Cyzicum, inde 55. mil. pas. teste Galen.

Ergravia *Ygualada*, teste Marineo Siculo, oppidum amplum Hispaniæ citerioris, in Catalaunia, à Barcinone 9. leucis, inter Minorissam & Ilerdam, à Monte Serato 3. à Servaria 7. Licèt Ptolemæus illud cum Terraga in finibus Vasconum describat.

¶ Ergavia, oppidum Lacetanorum, quibusdam est *Ygualada*, oppidum Cataloniæ, quod ab aliis Anabis dicitur, 12. leucis à Barcinone Ilerdam versùs. Quidam autem Ergaviam cum Ergavica confundunt.

Ergavica, *Alconiz* Moletio & aliis, oppidum amplum Hispaniæ Tarraconensis, in Celtiberis & regno Aragonico, à Cæsaraugusta 16. leucis, olim urbs episcopalis sub Archiepiscopo Tarraconensi. Sed Morali est pagus *Penna escritta*, vel *Santaver*, in Regno Toletano.

Erginus, fluvius Thraciæ, in Propontidem inter Athyram & Bathinium amnes influens.

* Eribœa, *Crajo* Moletio & aliis, urbs Macedoniæ Archiepiscopalis & Albaniæ regia sive caput, in Parshiæis, cum monte cognomine, inter Dyrrachium, & Deborum (nunc Dibrim) in ortum vergentem ad 50. mill. pass. Aliis *Prespa* dici putatur. (*, *Erybia* in Seldeni manuscripto.)

Ericis portus *l' Erick*, & *Lerice*, oppidum Liguriæ, in ora, ad ortum postremum, ad portum Lunæ; ab ipsa Luna urbe apud ostia Macræ excisa 3. mill. pass. quot à Sarzana urbe, quæ Lunæ successit, à Spetia 5. è regione Portus Veneris, à quo 3. mill. versùs Lunam in ortum abest, à Genua verò 60. in Thesauro Linguæ Latinæ cum Delphini Portu confunditur, ab hoc longè diversus & distans.

¶ Ericis portus, *Lerice*, castrum est cum portu in ora orientali sinus Spetiæ, in ora orientali Genuensi, 2. milliaribus ab arce S. Mariæ in ortum, uti 45. à Portu Delphino distans.

Ericusa, Ericodes Ptolemæo. Ericussa Stephano, *Alicar* Leandro & aliis, insula Siciliæ, una Æoliarum, à Lipara 15. mill. pass. in occasum, circuitu minor, à Phœnicusa 5.

¶ Ericusa, insula maris Tyrrheni versùs Siciliam, 20. milliaribus distat à Lipara, & 7. à Phœnicusa in occasum, 30. autem ab Ustica in ortum. Habet tantùm aliquot tuguria.

Ericusa altera, insula parva maris Jonii, apud Paxas, Corcyræ proxima. Cujus meminit Poeta quidam lib. 2. Itinerarii:

Assidue collisa vadis Ericusa marinis.

¶ Ericusa est insula maris Jonii, quæ nunc *Pachsu* dicitur, seu Paxa major, ad austrum Corcyræ insulæ, & vix 12. milliaribus ab ora littorali Epiri in occasum, sub dominio Venetorum, à quibus concessa fuit Pargensibus Epirotis, ut in iis armenta sua nutrirent.

Eridanus Græcis, Latinis Padus, fluvius Italiæ maximus, ex Vesulo monte in Alpibus Cottiis oriens, ac per Galliam Cisalpinam, eam in Cispadanam & Transpadanam dividens, longo tractu fluens, in mare Adriaticum 7. ostiis exonerat. De quo Ovidius libr. 2. Metamorphoseon:

Excipit Eridanus, fumantiaque abluit ora,

Virgilius in Georgicis lib. 1.

Fluviorum Rex Eridanus, camposque per omnes.

¶ Eridanus, *Rodaun*, amnis Poloniæ, in Prussia Regia, ex lacu exoriens 25. mille pass. supra Dantiscum; ibi in Vistulam fluvium cadit, & deindè paulò post cum ipso in mare Balticum labitur, Cluverio & aliis testibus.

Erigonus, Erigon Straboni, *Vistrizza* Sophiano, fluvius Macedoniæ ex Illyricis montibus profluens, ac per Pæoniam fluens, in Axium fluvium excipitur.

¶ Erigonus, seu Erigon fluvius, oritur in Pæonia supra Deborum, deinde per Destaretios, Deuriopes, & Emathiam fluens, auctus Rhœdia & aliis multis fluviolis, infra Ædessam in Axium cadit.

Erimum, sive, ut alii codices habent, Erinum, *Regina* teste Barrio, oppidum Brutiorum, in Calabria citeriori, medium inter Consentiam & Besidianum, ad 20. mill. pass. dissidens. Vide Herinum.

Erineus Erinæus Diodoro, una ex 4. urbibus Doridis, in Achaja, sub monte Parnasso. Ceteræ Bœon. Cytinion metropolis & Lilæa.

Erineus, Orinus Ptolemæo *Miranda* Fazello & Aretio, & intus *Fiame di Noti*, fluvius Siciliæ, per Neetum & illius agrum fluens, ac in mare inter Syracusas & Pachynum apud Longum promontorium exiens.

¶ Erineus, *Miranda*, amnis est parvus Siciliæ, in valle Neætina. In mare Jonium se exonerat, 12. milliaribus à Neæto in Boream.

Eria fluvius Brutiorum, qui apud Terinam oppidum in Terinæum sinum influit. Vide Ocinarus.

Erithini, sive Erythini, scopuli Ponti Euxini, apud oram Bithyniæ, in Paphlagoniæ confinio, qui *Faraaja* nunc, teste Bordonio, dicuntur.

Ermæa, sive Hermæa, insula parva Sardiniæ, in ora orien-

orientali, quæ *Molara* Pineto, & aliis *Tolara* nominatur.

Ermæa, seu, & meliùs, Hermæa insula, quæ & Mercurii insula, nunc *la Tavolara* dicitur; estque in ora orientali, ubi incipit Borealis, prope Columbarium promontorium. Satis est fertilis, sed incolis caret propter frequentes piratarum excursiones.

Plin. Ermione, Hermione Straboni & Thucydidi, *Castri* Sophiano, aliis *Maria*, oppidum Peloponnesi, in ora Argiæ, ad sinum Argolicum, inter Naupliam urbem & Scyllæum promontorium. Virgilius in Ceiri.

Hinc sinus, hinc spatia contra patet Ermionea.

Vide Hermione.

¶ Erno, *Lough Earne*, lacus Hiberniæ, in Vltonia & in Comitatu Fermanagensi, qui ab antiquis Erdinus dictus fuit; estque duplex, & in confinio Connaciæ regionis.

Ant. Ernodorum oppidum fuit Galliæ Celticæ, in finibus Biturigum, (non Carnutum, ut scribit Ortelius) inter Avaricum 13. & Argentomagum 27. mill. pass. ex Antonini Itinerario.

¶ Ernodorum quibusdam est *Issoudun*, urbs Galliæ, in provincia Bituricensi, quæ Latine recenti Exelodunum dicitur.

¶ Ernolatia, oppidum Norici, ubi nunc vicus *Hall*, in Austria superiori, ad fluvium *krems* dictum teste Cluverio. 6. leucis Germanicis distat a Lentia in austrum.

Joseph. Eroge, locus Judææ circa Hierosolymam, ubi mons scissus est, & ad 4. stadia loco dimotus, teste Iosepho.

¶ Erpachium, *Erpach*, castrum Germaniæ, in Franconia & in tractu dicto Othonis sylva; unde regiuncula adiacens dicitur Comitatus Erpachiensis, propriè parens Comiti, & ferè medium inter Rhænum, Mœnum & Necarum fluvios.

Erphordia, & Hercinophordia, *Erfordt*, urbs maxima Germaniæ, Thuringiæ caput. Vide Birurgium.

¶ Erphordia, seu Erfordia, *Erfurdt* incolis, *Erford* Gallis, urbs ampla & munita Germaniæ, ad fluvium *Ieram*, & regiunculæ ad instar, antea Mergisburgum dictum a Meroveo Francorum Rege, Academia sua illustris & arce S. Ciriaci dicta, *Cirinxburg*, antea sui pene juris; sed ab Electore Moguntino vindicata, ipsi subest ab anno 1664. ope Gallorum. Via 3. leucis distat a Vimaria in occasum, uti 5. ab Iena, 3. à Gotha in ortum, & 14. à Lipsia in occasum.

Erpis, *Macarmeda*, teste Marmolin, oppidum Mauritaniæ Tingitanæ mediterraneum.

Ptol. Erpis seu Herpis, oppidulum nunc est regni Fezzæ, in Errifis provincia, juxta fluvium Nocor. dictum, ad pedes montium; & *Maruisa* a quibusdam vocatur. *Macarmeda* autem est aliis oppidum Fezzanæ provinciæ. 6. leucis à Fezza in Cæriam.

¶ Erquirum, *Erquico* seu *Ercoco*, urbs Africæ munita, in Abassinia, in ora littorali maris Erithræi, cum portu capacissimo & admodum frequenti, 100. circiter leucis Gallicis à Suacheno in austrum; estque totius illius oræ emporium. Dicitur etiam ab aliis Arquicum, & aliàs Adulis dicta fuit.

¶ Errifis, *Errif*, provincia regni Fezzæ; in Africa, versùs oram maris Mediterranei, inter Hasbatam provinciam ad occasum & Garetam ad ortum. Ibi urbes alicujus notæ Gomera, Velitiaa, & Mezemma, in ora maris Mediterranei.

Ant. Errotis Insula, *Alboran*, sive *Albusama*, teste Ortelio, insula maris Africi, inter Carthaginem novam & oram Mauritaniæ Cæsariensis.

¶ Erroris insula, *Alboran* Europæis, insula parva & oblonga Africæ, in ora regni Fezzæ & provincia Garetæ, ex adverso promontorii Trium Furcarum, à quo via distat 4. leucis in Boream, habetque tantùm aliquot vicos cum castro contra piratas.

Auso. Erubris, sive, ut alii codices habent, Erubrus, *Rober*, teste Ortelio, fluvius Germaniæ superioris, seu Galliæ Belgicæ, per Lotharingiam in Mosellam influens. Ausonius edyl. 10.

Te rapidus Gelbis, te clarus marmore Erubris.

Plin. Eryanons, qui & Esyanos legitur, fluvius Troadis, unus ex iis qui ex monte Ida profluunt.

Plin. Pauf. & al. Erymanthus, *Dimizana*, teste Nigro, fluvius, mons, & oppidum Arcadiæ, in Peloponneso. Oppidum Tegeæ finitimum, mons cupressis abundat, fluvius ex monte scatens, in Alpheum defertur. De eo Virgilius libro 5 Æneidos:

Concidit, ut quondam cava concidit aut Erymantho,
Aut Ida in magna radicibus eruta pinus,

Mons apris abundat: ubi Hercules aprum illum immanem & furiosum interfecit.

Erythea sive Erythria. Vide Gades.

Strab. Plin. Dionys. Mel. Erythiæ, *Barlinguas* Henrico Coquo, insulæ Lusitaniæ, in ora occidua, inter ostia Tagi & Mundæ fluminum. 12. leucis utrinque, quas Mela Geryonem habitasse refert.

¶ Erythiæ quid sit, non constat *Barlinga* enim alias Londobris dicta fuit. Vide ibi.

Strab. Plin. Ptol. Erythræ, *Celire* Nigro, *Stelar* aliis, urbs Ioniæ episcopalis sub Archiepiscopo Ephesino, apud Argenum promontorium, inter Clazomenas & Teon proximas urbes Erythræa Stephano, Sibylla Erythræa celebris. Statius lib. 6. Theb.

Talis erat: dites pecorum comitantur Erythræ.

Hinc Erythræus nomen gentis Claudianus in 6. conf. Honorii:

Inter Erythræos surgentia colla smaragdos.

Fuerunt & Erythreæ oppidum Achaiæ, in Bæotia, ad Cithæronem montem & oppidum Thessaliæ, ad Peneum fluvium: de quibus Strabo, Plinius, Thucydides.

Erythræum mare, quod Arabiam felicem ad ortum, inter duos sinus, Arabicum & Persicum, alluit, Rubrum à Latinis dictum: ab Erythro Rege Persei filio nomen habens. In eo gemmæ leguntur pretiosæ. Tibullus libro 3. elegia 3.

Quidve in Erythræo legitur, quæ littore concha.

Strab. Arria. ¶ Erythræum mare seu Rubrum, aliter Arabicus sinus, Asiam ab Africa separat, & extenditur inter Arabiam ad ortum, & Trogloditicam & Ægyptum ad occasum, nunc vulgò *mer Rouge & mer de la Mecque* Gallis, *mare Rosso* Italis: Arabes vocant *Bahar Corzum*. Aliis autem Erythræum mare est pars Oceani, inter oram Carmaniæ & Aromata promontorium, inter sinum Persicum & sinum Arabicum; diciturque nunc Oceanus Arabicus, *mer d'Arabie*.

Ptol. Erythron *Furcelli*, teste Marmolin, pagus Cyrenaicæ, in ora, inter Apolloniam ad occasum & Dardanidem ad ortum.

Strab. Erythros, locus apud Tybur urbem Latii, qui & Rubra saxa nominatur, teste Strabone.

Polyb. Strab. Thuc. & a. Eryx, *monte di S. Giuliano*, mons & urbs Siciliæ à conditore paulò ante Dædali adventum in Siciliam nomen habens, in ora Boreali & occidentali, apud Drepanum urbem, ab ea 2. mill. pass. distans introrsum. Ibi templum erat Veneris Erycinæ celeberrimum. Populi Erycini Ciceroni. Virgilius libro 5. Æneidos:

Tunc vicina astris Erycino in vertice sedes
Fundatur Veneri Idaliæ.

¶ Eryx oppidum fuit Siciliæ, nunc vicus vallis Mazaræ, *Trapano del monte* dictus, ab incolis Drepanum translatum, a quo via 3. milliaribus distat in ortum. Mons autem cui insidet *monte di S. Juliano* dicitur.

Esapus, fluvius Asiæ. Vide Æsapus. Unde Esapius nomen gentis, uti apud Valerium Flaccum libro 3. Argon.

Ampycidos petit adversis Esapia sylvis.

Plin. Ptol. Esar, sive Eser Ptolemæo, fluvius Meroes insulæ Æthiopiæ sub Ægypto.

Ptol. * Esbus, *Sabasans*, ut nonnullis videtur, oppidum Iudææ, inter Sabasten urbem Samariæ, & Emmaum urbem Iudææ propiorem. Vide Esebon; nam videtur idem. *Esbus* adhuc Masio. (* In manuscripto Seldeni Σεβοι..)

Plin. Escamus, *Iscbar*, fluvius Mysiæ superioris, in inferioris confinio, in Istrum per Bulgariam influens.

¶ Esco, *Scongа*, oppidum Vindeliciæ, in Germania, ad Licum fluvium, 24. mill. pass. à Campoduno nunc in Bavariæ Ducatu, 9. leucis Germanicis ab Augusta in austrum, & totidem a Monachio in Africum distat.

Escua, * Esbua fortè Ptolemæo, vel Osca (quod magis probatur) *Huesca*, *Huescar*, & *Guescar*, urbs Hispaniæ Bæticæ, & in regno Granatensi, apud fines Murciensis regni, inter Basti ad meridiem & Ventam Moralem ad Boream 7. leucis, ab Accis 12. in Thesauro Linguæ Latinæ non bene in Hispania Tarraconensi reponitur. (* In Latino codice Escua, in Palatino * Ezxeta, quod in Seldeni manuscripto. * Ezxeta.)

¶ Escua, seu, & meliùs, Osca, oppidum aliàs, Hispaniæ Tarraconensis, in Bastitanis, in confinio Bæticæ nunc *Huesca* dictum, in regno Granatensi, in confinio Castellæ novæ & Murciæ, inter Bastios in Africum & Carcam seu Caravacum in Cæciam. Paucis constat incolis, ad pedes montis Orospedæ.

¶ Esçuriale, seu Escuriacum, *l'Escurial*, vicus Hispaniæ, in Castella nova. 7. leucis à Madrito, ubi Philippus secundus Hispaniæ Rex magnificentissimum monasterium excitavit cum insigni Ecclesia, S. Laurentio sacra, quod die S. Laurentii anno 1557. Gallos ad Fanum S. Quintini vicisset aperto marte. Usus est opera Ludovici de Fuxio Parisiensis Architecti eruditissimi, & in eo nibil ad divitias, ad splendorem, & ad ornamentum deest. Ibi etiam inest Regum Hispaniæ recentiorum Mausolæum in sumptuosa Capella Pantheon dicta; ita ut ædificium illud ab Hispanis dicatur octavum orbis miraculum. Quod si Reges Galliæ toties splendidissima ædificia excitassent, quoties Hispanos & alios prælio superarunt & insigni clade affecerunt, quot miracula orbis essent in Gallia.

Bibl. Esdrelon, *Campo di Faba*, teste Brochardo cum Petro Lajestaiuio, campus Palæstinæ, cujus Planicies longa est 30. mill. pass. lata 18. Circumstant illum Samaria ad austrum cum monte Ephraim, ad ortum lacus Genesara, ad occasum mons Carmelus, ad arctos mons Libanus.

Hi̇̄ze. Bibl. Esebon, fluvius Moabitarum, in Palæstinæ & Arabiæ Petrææ confinio, & urbs Amorrhæorum, Esbuta Ptolemæo, et aliquibus videtur, *Esbus* nunc, teste Andrea Masio. Sed hæc Esbus est Ptolemæi.

Cic. Liv. Plin. Esernia, Æsernia Ptolemæo, *Sernia*, Colonia Samnii, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Capuano, inde sup. 40. mill. pass. in Comitatu Molisino, inter Venafrum ad occasum 10. & Bojanum ad ortum 20. à Telesia fere totidem in Boream. Vide Æsernia. De ea Silius libro 8.

Et quos aut Rufra, aut quos Esernia, quosve
Obscura incultis Herdonia misit ab agris.

¶ Esguillonium, *Eguilon* seu *Aiguillon*, quod forsan melius, oppidum est Galliæ, in Aquitania & in Agenensi provincia, Ducatus titulo insignitum, ad confluentes Oldi in Garumnam, 4. leucis infra Aginnum. Vide Aguillionum.

Esia, (vide Æsia) *Oyse*, fluvius Galliæ Belgicæ.

Ant. Esigus, *Lelise* Mercatori, oppidum Africæ, in Mauritania Cæsariensi, inter Tipasam & Cirtam ad 30. mill. pass. Sed Sigus habent alii codices.

Plin. Mel. Esis (vide Æsis, sic enim scribitur aliis.) Hic fluvius apud Ravennam (è qua plurimum distat) malè in Thesauro Linguæ Latinæ locatur

Eskia, *EsKedale*, regiuncula Scotiæ, in confinio Angliæ, a fluvio Eska sic dicta, prope Cumbriam provinciam, & inter Anandiam ad occasum & Lidesdaliam ad ortum.

¶ Eslinga, *Esling*, urbs est Germaniæ Imperialis & libera, ad Neccarum fluvium, in Ducatu Wirtembergensi una leuca a Stugardia in ortum. Est parvi circuitus & malè habita fuit ultimo bello Germanico. Dicitur etiam Ezelinga. Vide ibi. *Strab.*

Esopis, supercilium montis, in quo Locri urbs magnæ Græciæ constructa erat.

P. Vict. Esquiliæ, & Esquilinus mons, *monte di S. Maria maggiore*, teste Marliano cum aliis, unus ex 7. urbis Romæ collibus. Vide Exquiliæ: nam utroque modo apud Ovidium & alios auctores veteres scribitur & legitur. Ovidius lib. 6. fast.

Ipse sub Esquiliis, ubi erat sua regia, cæsus.

Proco. Esquilina Porta, *Porta di S. Lorenzo*, teste Marliano cum Andrea Fluvio & aliis, una ex portis urbis Romæ, quæ & Prænestina nominatur, quod ab urbe Roma Præneste urbem usque deducit. Appellatur etiam *Porta Maggiore*.

¶ Esquilina, porta Romæ, nunc clausa est, teste Famiano Nardino; eratque inter Portam S. Laurentii & Portam Maiorem in Exquiliis.

Plin. Mel. Ptol. Essedones, qui & Issedones, populi Scythiæ extra Imaum montem. Vide Issedon, quæ est metropolis ipsorum. Hi cadavera Parentum discerpunt & aliis carnibus permista comedunt, ossibus verò capitum auro ornatis pro poculis utuntur, teste Solino. Illos Mela inter Mæotim paludem & Arimaspos longo tractu incolentes locat. (* *Isedones* in manuscripto Seldeni.)

¶ Essequebia, *EsseKebe*, fluvius Americæ meridionalis, & ex præcipuis Guianæ regionis. Oritur versùs lacum Parimæum; & auctus plurimis fluminibus, in mare Boreale, se exonerat in Caribana regione, & ad ortum Orenoci fluvii. Dicitur *Esquib* ab Hollandis, qui aliquot Colonias habent in eo tractu.

Essui, populi Galliæ Celticæ, quos varié indigitant: Alii *Bessin*, in Normannia, alii *Seez*, urbem ejusdem regionis, alii *Eu*, oppidum Comitatus Picardiæ, alii *Aeth*, oppidum Hannoniæ. *Sed Aeth & Eu* cum sint in Gallia Belgica, Essui verò in Celtica proximi Armoricis à Cæsare describantur, nulla ratione Essui dici possunt: sicuti nec *Retelois*, Comitatus in Campania. *Cæs.*

¶ Essui populi Galliæ, qui & meliùs Sessui, populi fuere ubi Vagoritum, nunc Sagium, *Seez*, in Ducatu Normanniæ. Vide Sessui.

Estella, Estella, urbs parva Hispaniæ, in regno Navarræ, cum castro, ad Egam fluvium, ubi recipit Urederum amnem. Ab ea regiuncula adjacens dicitur *Merindada de Estella*. 7. leucis distat a Calaguri in Boream & 6. à Pompejopoli in occasum. Dicitur etiam Stella. Vide ibi.

¶ Esthonia, *Esten*, Livoniæ pars Septent. in Sveciæ Regno à plurimis annis. Ejus partes sunt Esthonia propria, Vicheslaodia, Alentakia, Viria, Haria, Jervia, & Oldenpoa. Ejus urbes Præcipuæ sunt Fellinum, Revalia Pirnavia, Torpatum, Hapfelia, & Lehalium. *Strab.*

Estiones, vel Hestiones, *Esnig*, & *Eschenloch*, vel *Esrenlag*, teste Laaio, populi Helvetiorum, quos Ægidius Scudus *Essenoberger* interpretatur: cui tanquam indigenæ magis fidendum videtur.

Estiones fuere populi Vindeliciæ, in valle Ilati fluvii, inter Brigantios & Licatios, quod verisimilius, teste Cluverio, nunc ubi pars Sveviæ, versùs lacum Brigantinum.

Estola, *Esla*, fluvius Hispaniæ Tarraconensis, ex montibus Asturum in meridiem per Legionem urbem fluens, ac in Durium apud Mirandam urbem Portugallicam immittens. *Scrip. Hisp.*

¶ Estola fluvius oritur in confinio Austriæ, deindu Legionem rigat & Beneventum; & postea aliquot auctus rivulis, in Durium se exonerat inter Senticam & Mirandam.

¶ Estotilandia, *Estotilande*, regio perampla Americæ septentrionalis, versùs terras Arcticas & Fretum Hudsonium ad Boream Novæ Franciæ. Dicitur aliter Terra Laboratoris, *Terra de Labrador*, seu nova Britannia ab Anglis; estque tantùm detecta versùs oram littoralem.

Esulæ, Æsulum Paterculo, locus apud Tybur urbem in Latio, teste Acrone, inter illud & Tusculum. Est & Esula, quæ etiam Asyla apud Græcos, vulgò *Isola*, urbs magnæ Græciæ littoralis, in ora Calabriæ ulterioris, episcopalis sub Archiepiscopo Siberenensi, inde 12. mill. pass. inter Crotonem & Lacinium promontorium, à Crotone 8. mill. in austrum. De Esulis Horatius libro 3. carm. 29. *Hor.*

Ne semper udum Tybur, & Esulæ
Declive contempleris arvum, &

Esuris, *Xerez*, teste Andrea Resendio, olim oppidum, nunc pagus Hispaniæ Lusitanicæ, in Bæticæ confinio; apud ostia Anæ fluvii, à Balsa urbe 4. leucis in ortum, apud Ayamontem oppidum. *Ant.*

¶ Esuris quibusdam est *Faro*, urbs munita Hispaniæ, in Algarvia, cum porto, prope Cuneum promontorium, 9. leucis Hispanicis ab ostio Anæ in occasum distans.

Etelesta, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Carpetanis. Vide Ecelesta, & Egelaste. *Ptol.*

Eteonos, oppidum Bœotiæ, apud ostia Asopi fluvii quod & Scarphia, uti et hodie nominatur, Statius libro 7. Theb. *Strab.*

Qui Scolon, densamque jugis Eteonon iniquis.

Freta, fortè Egeta Ammiano, *Recana* nunc, teste Nigro, oppidum Mysiæ superioris, in inferioris confinio. *Ptol.*

Ethelæum, Æthaloïs Straboni, fluvius Asiæ, terminus Mysiæ et Troadis. *Plin.*

Etocetum, *Vitoksester*, vel *Vicester*, teste * Camdeno, oppidum Albionis in Anglia, à Benaventa 45. mill. pass. apud Staffordiam oppidum. (Camdenus de *Vicester* errasse se fatetur, et tandem invenisse Etocetum esse locum juxta Lichfeldiam, quem *the Wall* vulgariter vocant, à mœnium reliquiis ibi repertis.) *Ant.*

Etriculum, *Lataraco*, teste Barrio, oppidum Brutiorum, in Calabria citeriori, inter Lampetiam et Dampetiam, et 6. mill. pass. quot à Marcupoli. Vide Hetriculum. *Liv.*

Etruria, Hetruria Plinio, Melæ, et aliis, quæ & Thuscia sive Tuscia, (utroque enim modo scribitur

apud

apud veteres) provincia Italiæ notissima ,& clarissima; longa inter Macram à Liguria disterminantem ad occasum, & Tiberim fluvium ad ortum, à Latio, Sabinis & Umbria dividentem, 284. mill. pass. teste Plinio, lata inter Apenninum montem, à Gallia Togata, sive Æmilia, ad Boream distinguentem, & Tyrrhenum pelagus ad meridiem terminantem, vix 200. mill. ubi maximè Apenninus à littore recedit. De ea Virgilius libro 8. Æneidos:

Ergo omnis furiis surrexit Etruria justis.

¶ Etruria, quæ Hetruria, & Tuscia, *Toscana*, Gallis *la Toscane*, pars est Italiæ. Subest pro majori parte dominio magni Ducis Etruriæ., ubi agri Florentinus, Senensis, & Pisanus. Ejus caput est Florentia ad Arnum fluvium; & anno 1569. ex Duce Florentiæ & Senarum creatus fuit magnus Dux Etruriæ, primus Cosmus Medices à Pio Papa quinto. Pars autem minor subest dominio Summi Pontificis, ubi provincia Patrimonii S. Petri, Ducatus Castrensis, ager Orvietanus, & ager Perusinus. Dicitur meliùs Hetruria. Vide ibi.

Tac. Etruriæ promontorium, Etruriæ caput Catoni, Argentarius mons Rutilio, *Monte Argentario*, mons Tusciæ, in mare inter Portum Herculis & Telamonis contra Igilium & Dianium insulas maximè porrectus, apud Cosam urbem excisam.

Liv. Etrusci, Hetrusci Plinio, populi Etruriæ, iidem Tuscis, & Etruscus nomen gentis. Virgilius libr. 8. Æneidos:

Externos optate Duces. Tum Etrusca resedit,
Hoc acies campo.

Liv. Etrusci campi, *Prato Magno*, ut Ortelius refert, tractus Tusciæ fertilis, inter Fæsulas & Aretium, juxta Arnum fluvium.

Joseph. Ettan, locus Palæstinæ, Hierosolymis proximus, inde 2. schœnis recedens, teste Josepho.

Paus. Eva pagus erat Peloponnesi, in Argia regione, maximus, in Arcadiæ confinio, in qua à Stephano locatur. Est & montis nomen ad Pamisum fluvium.

Ptol. Evandria, Evandriana Antonino, *Olivenza*, oppidum Hispaniæ Lusitanicæ, in regno Portugallico, ad Anam fluvium, Paci Augustæ finitimum. Sed Jacobo Vasconcello est *Talaveruela*, oppidum Lusitaniæ, in Extremadura, ab Emerita supra 8. leuc. Eboram versùs.

¶ Evandriana est *Talaverveiha*, oppidum aliàs Lusitaniæ, nunc Extremaduræ, Castellanæ, ad Anam fluvium, 8. leucis ab Emerita in occasum, versùs Eboram & Pacem Augustam.

Evandrius mons urbis Romæ, idem cum Palatino.

Clav. Steph. Evarchus, fluvius Asiæ, in Pontum Euxinum fluens, ac Cappadociam à Paphlagonia dirimens, apud Irim fluvium: cujus meminit Valerius Flaccus libro 6. Argon:

Quosque Tarax, niveumque ferax, Evarchus olorum.

Sed apud Flaccum fluvius Scythiæ esse videtur, seu Sarmatiæ. In Thesauro Linguæ Latinæ Scythiæ Asianæ tribuitur.

Strab. Plin. & al. Eubœa, quæ & Chalcis, & apud Poetas Abantis, *Negroponte*, insula Græciæ ingens, Achaiæ ad ortum adjacens, ab ea angusto freto divisa, inter austrum & Boream in longum 150. mill. pass. extensa, lata inter ortum & occasum 40. circuitu 365. Urbes quondam primariæ, Chalcis illius caput, Carystus, & Eretria. Hinc Euboicus nomen gentis. Virgilius libro 6. Æneidos:

Et tandem Euboicis Cumarum allabitur oris.

¶ Eubœa, *Negroponte* Italis, *Negropont* Gallis, insula est Græciæ Achaiæ ad Boream adjacens, ab ea angusto freto Euripo dicto divisa. Longitudinis est 130. milliarium circiter ab ortu in occasum, latitudinis autem 30. & circuitus 300. Ejus urbs primaria Chalcis, *Negropont*, Ponte jungitur continenti Achaiæ. Hæc insula diu Venetis paruit, quibus assignata fuerat à Rabanio Carcerio ejus Duce, ne à Turcis occuparetur, à quibus tamen anno 1470. subacta est per Mahumetem secundum, qui in eam atrocissimè desævit, & ab eo tempore subest dominio Turcarum. Habet arcem permunitam & armamentarium instructissimum.

Urbes Eubœæ adhuc exstantes:

Carystus, (*Caristo.*)	Eretrea, quondam clara, (*Eretria.*)
Chalcis, metropolis & caput, (*Negroponte.*)	Oreum, (*l' Oreo.*)
	Porthmos, (*Portimo.*)

Eubœa quoque oppidum fuit Siciliæ, in ora australi, apud Pachynum promontorium, locus *Castellazio*, teste Fazell. (quod aliis *Castellazo* & *Castelluzo*) dicitur. Aliis *Terra nova*; quæ potius Callipolis est; inter Camarinam & Gelam. *Strab.*

Pars Prima.

Euboicum mare, Euboicus sinus Livio, Oetæus sinus Ptolemæo, Opuntius sinus Melæ, *Golfo di Negroponte*, teste Ortelio.

Eubonia, Monarœda à Ptolemæo, Monapia Plinio, Menavia Bedæ, *Man* vel *the isle of Man* Anglicè, *Menavu* Britannicè, incolis *Maning*, ins. Albionis, inter Walliam & Scotiam, ac inter Cumbriam & Hiberniam. *Gilda.*

¶ Eubonia insula, Gildæ, ab aliis Monœda seu Mona dicitur, l' *Isle de Man*; estque insula oblonga Angliæ, aliàs regio titulo clara. Vide Monœda.

Eucarpia, urbs Phrygiæ magnæ, episcopalis sub Archiepiscopo Synnadensi, apud Synnadam, inter Docimæum & Lysiadem, ubi racemi uvarum & magnitudine & feracitate spectabiles, unde orbi nomen esse videtur. *Strab. Ptol. Steph.*

¶ Eucarpia urbs est Asiæ minoris, in Phrygia magna, ad Hermum fluvium, versùs confinia Lydiæ, 50. circiter milliaribus à Synnada in occasum, 30. à Docimæo in austrum, & 40. à Lysiade. Sed non inter ipsas urbes. Quid sit nunc, non constat.

Euchaita, numero plurali, urbs archiepiscopalis Ponti Helenopolitani, seu Paphlagoniæ, in mediterraneis, olim episcopalis sub Archiepiscopo Gangrensi. *Niceph. Callist.*

Eudæmon Arabia, quæ Latinis Felix, *Ayman*, *Ayaman*, provincia amplissima Asiæ. Vide Arabia felix. *Niceph. Callist.*

Eudoses, populi Germaniæ, qui Altamen Misnenses putantur. *Mel.*

¶ Eudoses populi fuere ubi nunc pars Pomeraniæ citerioris & urbes Sundis & Bardum, Cluverio teste. *Thuc.*

Eudoxiopolis, urbs archiepiscopalis Thraciæ, eadem Selymbriæ, sic in Eudoxiæ Augustæ honorem dicta. *Socr.*

Evenus, qui & Lycormas, teste Strabone, *Fidari* vel *Phidari* Nigro, fluvius Ætoliæ, ex Callidromo monte scaturiens, ac inter Ætolos & Locros mare Jonium petens, haud procul ab ore sinus Corinthiaci, Calydonem urbem interluens. Ostia inter Actium 670. & Molycriam urbem Ætoliæ 520. stad. Ovid. libr. 9. Metamorphoseon: *Strab. Plin. Ptol. & al.*

Venerat Eveni rapidas Jove natus ad undas.

Euganei, populi Venetiæ, quorum regio *la Marcha Trevisana* & *Trevigiana* nominatur, tametsi hæc magis pateat. Euganei verò colles in agro Patavino *li Monti di Padoa* dicuntur, apud Ateste. Euganeus quoque nomen gentis. Silius libr. 8. *Plin.*

Tum Trojana manus, tellure antiquitus orti.
Euganea profugique sacris Antenoris oris.

¶ Euganei populi fuere Galliæ Transpadanæ, in Italia: qui, teste Brietio, habitabant ubi nunc agri Bergomensis & Brixiensis inter lacus Larium & Benacum; & habebant ad austrum Cenomanos. Alii tamen credunt eos fuisse versùs Athesim fluvium & Vicentiam.

Eugeon, *Oggion*, oppidum Insubriæ, à fertilitate, seu generositate dictum. Vide Oglonium.

Eugubium, *Gubbio*, *Gubio*, *Eugubio*, urbs Umbriæ episcopalis sub Archiepiscopo Urbinate, inde 25. mil. pass. ad montis Appennini radices, in Ducatu Urbinate, à Perusia ad 20. mill. pass. in Cæciam, quot à Tiferno in ortum. Iguvium veteribus. *Lib. Conc.*

¶ Eugubium, *Gubio*, urbs est Ducatus Urbini, in ditione Pontificia, ad radices Apennini montis, prope fontes Chiascii fluvii. 15. milliaribus distat à Perusia, & paulò minus ab Assisio in Boream; estque in confinio Marchiæ Anconitanæ: & malè dicitur *Eugubio* à quibusdam.

Evila, *Aila*, oppidum Arabiæ petrææ, ad sinum Arabicum & montem Sinai, & regio, quam Physon fluvius è Paradiso egrediens irrigare traditur, & in qua aurum purissimum, & gemmæ pretiosissimæ nasci feruntur. *Bibl.*

¶ Evila quid sit, non constat inter auctores. *Aila*, enim oppidum Arabiæ, seu *Ailan*, est Ælana antiquorum, aliis Evila seu Hevila est pars Arabiæ felicis. *Plin. Ptol.*

Eulæus *Tiritiri*, teste Ortelio, & in tabulis Geographicis, fluvius Susianæ, Susa urbem regiam præterluens ac ex Mediæ montibus oriens, per Susianam regionem, quam ab Elymaide dividit, in sinum Persicum defertur. Ulai apud Danielem. *Strab.*

Eumenia, *Einalhisar*, Leunclavio, urbs Phrygiæ magnæ episcopalis sub Archiepiscopo Laodiceno, Syn- *Ptol. & al.*

P 2　　na-

nsdæ finitima, ab Eumene Rege condita anno urbis conditæ 556. & nominata. Eumenia quoque pagus est frequens & magnus agri Novariensis, supra Ripariam & Hortam, vulgò *Omegna*, in calce lacus Hortæ ab Horta 7. mill. Osceiam versùs.

Script. Belg. Euneno, *Aa*, teste Ortelio, fluvius Belgii, per Flandriam fluens, ac in mare apud Gravelingam oppidum sese exonerans, cujus in vita S. Bertulphi fit mentio.

¶ Euneno, seu Agmo, *Aa*, fluvius Belgii. Oritur in agro Bononiensi, deinde per Artesiam provinciam labitur: ubi Audomaropolim rigat, & postea ad Gravelingam arcem Flandriæ in Oceanum Germanicum se exonerat.

Scrip. Scot. Evonium, *Dunstaphag*, oppidum Scotiæ non obscurum, in Loquhabria (vel potius Loroia) regione, in ora occidua, à Dumblana urbe ad 30. mill. in Corum, à Lorna oppido 12. De quo Hect. Boetius.

¶ Evonium, postea Stephanodinum, *Dunstafag*, urbs est Scotiæ munita, in Loroia provincia, Regum antiqua sedes, cum portu capaci in ora occidentali, versùs Ebudas. Vix 5. milliaribus Scoticis distat à Mula insula in ortum, 55. à Dumblana in occasum, & 14. a Chilmoria in Boream.

Ptol. Evonymus, insula Siciliæ, una Æoliarum, *Stromboli Nigro*. Sed fallitur, quia *Stromboli* est quæ Strongile Ptolemæo nominatur. Potius est *Vulcanetto*, insula proxima, ignivoma. Strongyle verò à Lipara 10. mill. pass. abest in ortum, circuitu totidem. In Thesauro Linguæ Latinæ malè l' *Ustega* indigitatur.

¶ Evonymus insula quænam sit, non constat. Sunt qui credant esse *Lisca Bianca*; aliis autem, & forsan meliùs, est *Pare rotto*, insula satis parva, inter Liparam ad austrum & Strongylem ad Boream, in mari Thyrrheno, cum paucis incolis.

Com. Evosium, *Yvoix* oppidum Belgii, Ducatus Lucemburgensis, ad Charum fluvium, idem quod Ivodium. Vide Epoissius.

Plin. App. Strab. & al. Eupatoria, urbs Paphlagoniæ episcopalis, & Mithridatis regia, ab eo condita, postea eo victo à Pompeio magno, Pompeiopolis, teste Plinio, dicta, Amisoque adjuncta: quam eversam jacere Andreas Thevetus refert.

Cic. Polib. Strab. Plin. Euphrates, *Frat* Nicolajo & aliis, fluvius Asiæ notissimus, ex montibus Armeniæ majoris oriens, ac Mesopotamiam provinciam ad occasum & meridiem perstringens, eandem Tigri ad ortum cingente; cui commistus, sinum Persicum infra Teredonem urbem petit. Sic ab ubertate, teste Isidoro, nominatus: Eadem incrementa, quæ Nilus, habens, ac regiones inundans, teste Solino, nisi ubi angustiis Tauri montis prohibetur. Ovidius libro 2. de arte amandi:

Hic est Euphrates præcinctus arundine frontem:
Cui coma dependet cærula, Tigris erit.

¶ Euphrates, fluvius Asiæ, ortus in Armenia majori, paulò post recipit Harpagum & Arsametem, deinde à septentrione in meridiem tendens, Armeniam majorem à minori separans, alluit urbes Azirim, Zimaram, Melitenem, & recipit Arsaniam & Melam fluvios; postea Syriam & Arabiam regiones, à Mesopotamia dividens, & rigatis Samosatha, Zeugmate, & aliis innumeris, auctus fluviis Marsia, Chabora, & aliquot aliis, infra Seleuciam & prope Ctesiphontem in Tigrim cadit, & cum ipso paulò post in sinum Persicum se exonerat.

Proco. Euphratesia, Euphratensis Marcellino, regio Syriæ, ad citeriorem Euphratis ripam, quæ & Comagene. Vide ibi.

Plin. Eupilis, *Lago di Pusiano*, lacus Insubriæ, per quem Lambrus fluvius transit, non emissus ab eo, ut scribit Plinius, cum pago ejusdem nominis, à Mediolano 28. mill. pass. Leucum versùs in Boream.

Stat. Euplæa, *Gajola*, insula parva Campaniæ, in sinu Puteolano, inter Neapolim & Puteolos, haud procul à Margellene, juxta Pausilypum promontorium seu montem. Statius libr. 2. syl. carm. 2.

Inde vagis omen felix Euplæa carinis.

Script. Gall. Ptol. Eura, *Auron*, fluvius Galliæ Celticæ, per Bituriges, ac Bituricas urbem fluens, & in Ligerim labens.

Eucia sive Evoria, quæ apud Ptolemæum citatum ab Ortelio non reperitur, in libro tamen Conciliorum memorata, urbs Epiri olim episcopalis, mediterranea, nunc pagus, vulgò S. *Donato* dictus. Unde Donatiana apud Nicephorum Callistum nominatur.

Eusta. Euripus Chalcidicus, & Euboicus, *Stretto di Negroponte*, angustia maris inter Achaiam & Eubœam, quæ tanta est, ut illa huic ad Chalcidem urbem ponte jungatur. Accipitur autem in libro Conciliorum Euripus pro ipsa urbe Chalcide. Abest à Thermopylis 530. stadiis, teste Strabone, in austrum: cujus meminit Lucanus libro 5.

Euripusque trahit, cursum mutantibus undis,
Chalcidicas puppes ad iniquam classibus Aulim.

Euripus Taurominitanus sæpius reciprocans est, sed Euripus Eubœæ septies in die ac nocte quovis tempore reciprocare traditur, auctore Plinio, ita ut ventos ac navigia velis plenis frustretur, teste Mela. Ex quo in proverbium abiit, *Euripus homo*, in inconstantes, & in varias fortunæ vices. Unde Græci Euripiston hominem incertæ fidei vocant. In Thesauro Linguæ Latinæ in dictione Salganeus, Euripus pro fluvio accipitur, quod hic monere visum fuit.

Europa, tertia pars orbis, ab Asia in occasum & ab Africa in septentrionem recedens: ab illa Tanai fluvio, Euxino mare, & Ægeo pelago divisa; ab hac mari Mediterraneo, Africo, Sardoo, & Iberico. Populi Europæi, qui *Giaver* à Turcis, *Alfrangues* ab Æthiopibus nominantur. De qua Ovidius libro 2. amor. elegia 12.

-nisi rapta fuisset
Tyndaris, Europæ pax, Asiæque foret.

¶ Europa, una ex tribus terræ partibus veteribus cognitis. Minor est omnium, sed præcipua, vel ob solis nobilitatem, vel ob frequentiam incolarum, vel ob præclara facinora eorum qui eam hactenus tenuere. Ejus incolæ Europæi ab omnibus Asiaticis *Franki* dicuntur, seu & *Alfrangues*; & Europa, seu Christianorum regio, ab eis *Frankia* vocatur, propter præclara gesta à Francis in illis partibus. Quidam autem addunt Europæos à Turcis *Giaour* dici, sed errant. Est enim injuriosum nomen apud illos, quod infidelem significat. Europa habet à septentrione & ab occidente Oceanum, à meridie mare Mediterraneum, & ab oriente Asiam. Quibus limitibus Europa ab Asia separatur, inter veteres scriptores non satis convenit. Sed hæc pauca à Cluverio accipe. Ut habeas, inquit, verum Europæ & Asiæ terminum, statue post mare Ægæum, Hellespontum, Propontidem, Bosphorum Thracium, Pontum Euxinum, Bosphorum Cimmerium, paludemque Mæotin, primùm Tanais fluenta donec adverso amne ad flexum ejus oppidumque *Tuia* pervenias, quà Volgæ fluminis dextræ ripæ appropinquat, inde transversum jugum, quod inter utrumque flumen ex septentrione in meridiem protensum, vulgari vocabulo dicitur *Porovvlok* à Volgæ læva ripa, Rhymnicos montes, ad oppida *Veliki Tumen* & *Leptin*, proximamque Obii fluminis ripam, hinc ipsum flumen Obium ad Oceanum usque Scythicum & promontorium Lytarmin. Hæc ille. Europa à Gallis *l' Europe* dicitur, *Europa* ab Italis & Hispanis. Divisa fuit olim in varias gentes regionesque. Hodie dividitur in complura regna & Principatus.

Europæ regiones ordine Alphabetico.

Achaja.	Helvetia.
Albion. Vide Britannia.	Hibernia.
Britannia I.	Hispania citerior.
Britannia II.	Hispania ulterior, seu
Cimbrica Chersonesus.	Hispania Tarraconensis.
(Corsica.)	Hispania Bætica.
(Creta.)	Hispania Lusitanica.
Dacia.	Illyricum.
Dalmatia.	Iazyges.
Dania.	Italia.
Epirus.	Liburnia.
Eubœa.	Macedonia.
Frisia.	Mysia seu Mæsia superior.
(Gallia Aquitanica.)	Mysia inferior.
(Gallia Belgica.)	Noricum.
(Gallia Celtica, seu Lugdunensis.)	Pannonia superior & inferior.
(Gallia Cispada.)	Peloponnesus.
(Gallia Narbonensis.)	Rhætia I.
(Gallia Transpadana.)	Rhetia II.
Germania magna.	Sarmatia Europæa.
Germania superior.	Scandinavia.
Germania inferior.	Scythia Europæa.
Græcia. Vide Achaja.	Tracia.
Hellas. Vide Achaja.	Thule.

Regiones Europæ alio ordine.

Extrema marique attingentes.	Mysia ioferior.
Hispania.	Thracis.
Gallia.	Macedonia ad Ægæum mare.
Belgium.	Thessalia.
Germania.	Achaja.
Scandinavia.	Peloponnesus.
Sarmatia.	Epirus.
Macedonia ad Mare Joоium.	Vindelicia.
Dalmatia.	Noricum.
Liburnia.	Pannonia superior.
Italia.	Pannonia interior.
	Iazyges.
Interiores.	Dacia.
Rhætia.	Mysia superior.

¶ Europæ regna præcipua fuor, Francia, *la France*, Hispania, l' *Espagne*, Anglia *l' Angleterre*, Scotia, *l' Escosse*, Hibernia, l' *Irlande*, Norvegia, *la Norvege*, Dania, *le Dannemark*, Svecia, *la Svede*, Germania, *l' Allemagne*, Portugallia, *le Portugal*, Polonia *la Pologne*, Huogaria *la Hongrie*, Bohemia, *la Boheme*, Bosoia, *la Bosnie*, Bulgaria *la Bulgarie*, regnom Neapolitanum, *le royaume de Naples*, Sicilia, *la Sicilie*, Sardinia *la Sardigne*, Russia, seu magnus Ducatus, Moscoviæ, *la Russie*, *ou le grand Duchè de Moscovia*, Turcarum imperium cis Hellespontum, *l' Empire des Turcs en Europe ou de*, *à les Dardanelles*, & Tartaria *Minor*, *la petite Tartarie*.

¶ Europæ Respublicæ præcipuæ sunt, Venetiæ, *la Republique de Venise*, Genua, *la Republique de Gennes*, uti Status Belgii uniti, *les Provinces unies du Pais-Bas*, & Helvetii, *les Suisses*. Insulæ suot Corsica, *la Corse*, Creta *l' isle de Candia*, Islaodia, *l' islande*, & Eubœa, *le Negropont*. Supersuot ditio Pootificia, *l' Estat de l' Eglise*, Ducatus Sabaudiæ, *les Estats du Duc de Savoye*, Ducatus Mediolanensis, *le Duchè de Milan*, ditio magni Ducis Hetruriæ, *l' Estat du grand Duch. de Toscane*, aliique Principatus, & Ducatus innumeri in aliis Europæ partibus, quos propriis in locis describemus. De his pluribus vide Reges & regna Europæ.

Europæ urbes præcipuæ:

Adrianopolis, Adrinople & Endrem, *in Turcica ditione*.
Amstrodamum, Amsterdam, *Hollandiæ*.
Antuerpia, Anvera, *Brabantia*.
Argentoratum, Strasbourg, *Germania*.
Augusta Vindelicorum, Angsbourg, *Germania*.
Barcina, Bareelone, *Hispania*.
Belgradum, Belgrade, *Hungaria*.
Bergæ, Berghen. *Norvegia*.
Berna, Berne, *Helvetia*.
Bononia, Bologna, *Italia*.
Bristolium, Bristol, *Anglia*.
Bruxella, Bruselles, *Brabantia*.
Buda Bude & Offen. *Hungaria*.
Burdegala, Bordeaua, *Gallia*.
Calaris, Cagliari, *Sardinia*.
Cæsaraugusta, Caragoza, *Hispania*.
Colonia Agrippina, Cologne & Coln, *Germania*.
Constantinopolis, Stamboul & Constantinople, *in Turcica ditione*.
Cracovia. Cracovv. *Polonia*.
Dublinum, Dublin, *Hibernia*.
Edimburgum, Edimburg, *Scotia*.
Florentia, Fioreoaa, *Italia*.
Gedanum, , *Dantzick*, Poloniæ.
Geneva, Geneve, *Allobrogum*.
Genua, Genoa & Geoes, *Italia*.
Hafnia, Koppenhageo, *Dania*.
Hamburgum, Hambourg. *Germania*.
Hispalis, Sevilla, *Hispania*.
Holmia, Stockholm. *Svecia*.
Londinum, London & Londres, *Anglia*.
Lubeca, Lubeck, *Germania*.
Lugdunum, Lyon *Gallia*.
Lutetia, Paris, *Gallia*.
Madritum, Madrid, *Hispania*.
Massilia, Marseille, *Gallia*.
Mediolanum, Milano, *Italia*.
Messana, Messina, *Sicilia*.
Moscovia, Moscovv, *Moscovia*,
Neapolis, Napoli *Italia*.

Norimberga, Nuremberg. *Germania*.
Novogardia magna, Novogrod Veliki, *Moscovia*.
Olyssipo, Lisboa, & *Lisbone Portugallia*.
Panormus, Palermo, *Sicilia*.
Praga, Prague & Prag, *Bohemia*.
Riga, Riig. & Rige, *Livoniæ*.
Roma, Roma, *Italia*.
Rothomagus, Roveo. *Gallia*.
Sophia, Sofie *Bulgariæ*.
Taurinum, Torino *Italia*.
Thessalonica, Salonichi, *Turcicæ ditionis*.
Tigurum, Zurich, *Helvetiæ*.
Toletum, Toledo *Hispania*.
Tolosa, Toulouse, *Galliæ*.
Varsovia, Warsavv, *Polonia*.
Vienna, Wien & Vienne, *Germaniæ*.
Venetiæ, Venetia *Italiæ*.
Vilna, Vilna, *Poloniæ*.
Uratislavia, Breslavv. *Germaniæ*.

¶ Europa, proviocia Illyrici Orientis, versùs Constantinopolim & Propontidem, ubi aliàs pars orientalia Thraciæ regionis, inter Pontum Eusinum ad Boream & Melanem sinum maris Ægæi ad meridiem extensa. Ejus urbes erant Constantioopolis, Selymbria, Rhodostus, Callipolis, Apri, & Perynthus.

Europum, Europus, Ptolemæo, urbs Syriæ, ad Euphratem fluvium, quæ & Amphipolis, & Thapsacum, teste Plinio, dicta fuit. Fuit & oppidum Macedoniæ, ad Aaium fluvium, apud Apsalum, in finibus Almoporum cujus etiam Plioius meminit. Item Europua apud Ptolemæum urbs Mediæ præclara, Rhages in libro Tobiæ apellata, vulgò *Cassan*, teste Castaldo, ultra Tabresium in ortum, ab Armuza 200. leucis Hispsnieis per Persepolim. *Plin.* *Ptol.* *Cic.*

Eurotas, *Basilipotamo*, hoc est, flluvins regius, fluvius Pelopponesis, per Laconicam io meridiem fluens, Lacedæmonemque urbem allueos, lauris abundans, ejus ortus est in Areadia ex Stymphslo monte. Do quo Ovidius libr. 2. amor. elegia 17. *Strab.* *Plin.* *& al.*

Frigidus Eurotas, populiferque Padus.

¶ Eurotas, fluvius Laconiæ. Oritur in Arcadia regione non procul ab Alpheo, in vico Asca, prope Megalopolim, longè a Stymphalo monte in austium. Dictus est etiam Hymerus, & Marathon, & Neris, & in sioum Laconicum se exonerat.

Euryalus, *Belvedere*, locus Siciliæ amœnus, apud Syracusaa, sic hodie, teste Aretio, oominatus. *Liv.* *Diod.*

Eurymedon, *Jorcon & Zacuth*, teste Theveto, fluvius Pamphyliæ, Aspendum urbem interluens, ad quem usque Cimon Atheniensium Dux Xeraem Regem Persarum fugientem classe persecutus est, teste Mela. De quo Dionysius Afer: *Strab.* *Plin.* *& al.*

Illic adspicies Aspendum, mœnia cujus
Eurymedon lavat amnis.

A Tauri montis jugo defluit, ae in mare magna vi aquarum labitur.

Eutaoe, vel Euthane Melæ, oppidum fuit Cariæ, ad sinum Ceramicum. *Plin.* *Mel.*

Eutropius, locua Bithyniæ, apud Chalcedonem, ubi Mauricius Imperator à Phoca occisus est. *Proc.*

Euxinum mare, & Euxinus Pontus, *Mar Maggiore*, & *Mar Negro*, in longitudinem 5. millibua stad. in latitudinem 3. ambitu 25. pateos. Ovidius libro 5. elegia 10. de tristitia:

Ut sumus in Ponto ter frigore constitit Ister,
Facta est Euxini dura ter unda maris.

Eaampæus fons Scythiæ Europææ, io quem Hypanis fluvius influit apud mare Eusinum, amarus, qui Sacræ Viæ à Græcis appellatur. De eo Herodotus plura lib. 4. *Herod.* *Mel.* *Sol.*

¶ Exampeus, seu Amaxampeus locus, fons & fluvius, qui amaras suas aquas in Hypaoum evomit, fluviumque dulcissimum sui dissimillimum reddit; estque in Germano Sarmatia, in Bastarnia.

¶ Eaelodunum, seu Exoldunum, *Issoudun*, urbs est Galliæ, in provincia Bituricensi, ad amnem *Thiels*, 7. leucis à Biturico in occasum; diciturque à quibusdam Ernodurus. *Ptol.*

* Eailissa, postea Septa, *Zeuta*, vel *Ceuta*, urba Mauritaniæ Tingitanæ, in ora, contra Calpen. sic à 7. montibus, qui ob æqualitatem Septem Fratres appellatur, dicta, episcopalis sub Archiepiscopo Eborensi. Abest à Calpe freto iotercideote 9. mill. pass. in meridiem, (* manuscript, Seldeni L'Ἐπιλλιβοῦν.)

¶ Exilissa, seu Lissa, *Ceuta* Hispanis, *Ceute* Gallis, urbs est Africæ, in Mauritania Tingitana, probè munita, & cum portu, sub dominio Regum Hispaniæ; cum aliàs pareret Regibus Portugalliæ, à quibus expugnata fuerat. Sedet ad fretum Herculeum. Vide Septa.

Strab. Exitani, Heal Melæ, *Velez Malaga*, urba Hispaniæ Bæticæ, in regno Granatensi, proxima Malacæ orbi, à qua 5. leucis in ortum recedit. Aliis est *Almannecar*, urbs ejusdem oræ littoralis, à Valetin 8 leucis in ortum. Carolos Clusius *Salobrenna* indigitat; sed hæc Selambina est Ptolemæi. Vide Scaitani.

¶ Exitani, oppidum Bæticæ, quibusdam est Sexitanum, quod forsan meliùs: ubi nunc *Adra*, urbecula regni Granatæ, in ora maris Mediterranei. Vide Sexitani.

Eaolidunom, *Issoldun*, oppidom præclarum Galliæ Celticæ, in finibus Biturigum, ab Avarien oppidu 4. leucis in occasum distans: quod quidam Uxellodunum à Cæsare appellari non bene autumant.

Val. Blas. ¶ Exoliduonm, *Issoudun*, urbs Galliæ. Vide Eaeloduuum.

Exnmatæ, Jaaamatæ, Melæ, Iaomatæ Polyæno, populi Sarmatiæ Asiaticæ. Ortelius putat eosdem populos esse Jaxamatas, & Exomatas; sed apud Valer. Flaccum sunt diversi, qui Exomararum meminit lib. 6. Argon.

Exomata, Tyrinique, & flavi crine Satharcha.

¶ Exonaba, forrè Ossnnaba, urbs olim episcopalis Lusitaniæ, Ossonoba quibusdam nnnc *Stombar*, vicus in Algarbia. Aliis est *Silves*, cui subest Ossonobensis Ecclesia.

Script. Brit. Exonia, olim Isca, *Excester*, orbs episcopalis Albionis, in Cornubia regione, (latè sumpta) caput illius, ad Isacam fluvium, ab Antivestæo promontoriu occidentali 79. mill. pass. in ortum Wintnniam versùs.

Exonia, olim Isca Damnoninrum, urbs est Angliæ, in Devonia provincia, ad Iscam fluvium, & aliquot tantùm milliaribus ab ora maris Britannici distat. Vide Isca.

Ptol. Eaupolis, *Bogazar*, sivu *Bozagar*, teste Muletin, nrbs Sarmariæ, ad Tanaim fluvium, ab ostiis in septentriones paulùm recedens.

Vict. Eaquiliæ, mons Romæ, unus ex 7. collibus: qui & Exquilius mons. Vide Esquiliæ; utroque enim modo apud Ovidium legitur. De quo lib. 6. Ist.

Jamque per Exquilias Romanam intraverat urbem.

Idem libro 3.

Qui nunc Exquilias nomina collis habet.

Sic ab excubiis, quæ ibi fiebant, dictus, teste Ovidio.

Ptol. Scrip. Brit. Eatensin, Exoche in Græcn codice, *Easton nesse* Camdeno, promnntorium Albinois sive Angliæ, in ora Suffolciæ regionis.

¶ Extrema, *Extremos*, oppidum munitum Hispaniæ, in Portugallia provincia, inter Tagum & Anam, ad amnem Terram. 8. leucis ab Ebora in ortum, & totidem ab Helvis in occasum distat.

¶ Extremadura, *Extremadura* Hispanis, *Extremadoure* Gallis, provincia est Hispaniæ, & regni Legionis pars, coi adjacet versùs Boream. A meridie habet Andaluziam, ab occasu Portugalliam, & ab ortu Castellam novam. Urbes habet præcipuas Pacem Augustam, Placentiam, Cauriam & Emeritam.

¶ Extremadura, seu Eatremadura Portugalliæ, *Extremadura*, provincia est etiam Hispaniæ, in regno Portugalliæ, versùs ostia Tagi fluvii, cujus urbs primaria Ulyssipo, totius etiam regni caput. Dicitor à Gallis *Extremadoure Portugalse*.

¶ Extuca, *Extuca*, provincia est regni Marroci, in ora Oceani Atlantici, versùs Atlantem montem & confinia Biledulgeridiæ; estque pars regionis Sus dictæ.

Zeiler. Exelinga, *Eslingen*, urbs Germaniæ, in Svevia, libera, apud Necarum fluvium, Stutgardiæ urbi primariæ Ducatus Wirtemburgensis & Canstadio proxima, inde 2., hinc 1. leuc. distans, inter Ulmam 10. & Heydelbergam 13. mill. Germanicis.

Exerus, quæ Bœbe à Strabone dicta putatur, *Exero* vulgò, urbs Græciæ, in Thessaliæ & Achajæ confinio, episcopalis sub Archiepiscopo Larissæ. Vide Bœbe.

F

Plin. FABARIA, quæ & Burchana, *Borkum*, teste Guillelmo Camdeno, insula Frisiæ, in mari Germanico, contra ostium Amasii fluvii. In Thesauro Linguæ Latinæ apud Cimbricam Chersonesum statuitur; sed inde longè abest. Sic dicta à copia fabarum.

Vib. Sidon. Fabaris, qui & Farfarus Ovidio *Farfaro*, fluvius Sabinorum, teste Servio, qui ex Severo monte ortum ducens, in meridium fluit juxta Farsense cœnobium, ac in Tiberim ad Felicianum oppidulum & montem Faliscorum labitur.

¶ Fabaris, seu Farfarus amnis, nunc *Farfa* dicitur. Oritur prope Mompeum, in eo loco qui dicitur *Capo Farfa*, & in Tiberim labitur, inter Castra Felicianum & Fianum.

Plin. Fabianus, pagus agri Sulmonensis, ubi cum arva rigantur, herbæ aqua necantur, & fruges aluntur, teste Plinio libr. 17. cap. 26.

¶ Fabiraum, *Bremen*, urbs archiepiscopalis Germaniæ, Anseatica atque libera, ad Visurgim fluvium, Ducatus titulo decorata ab anno 1648. & tota adjacens ditio juris Svecici effecta est pace Monasteriensi. Vide Phabiranum.

Strab. Ant. Pater. Fabrateria, *Favateria*, Colonia & oppidum olim, nunc pagus Latii, inter Aquinum & Fregellas, ab Aquino 8. mill. pass. distans. In Thesauro Linguæ Latinæ malè io Campania locatur. Populi Fabraterni Plinio, Silius libro 8.

His Fabrateria vulgus: nec monte niveso
Descendens Atina aberat.

¶ Fabrateria, nunc *Falvaterra*, pagus Volscorum, in Latio, prope Lirim fluvium, in ditione Pontificia, & in ipso confinio regni Neapolitani. 8. milliaribus distat ab Aquino in occasum.

Fabrianum, *Fabriano*, oppidum amplissimum Piceni, ex maximis Italiæ, Sentino urbi excisæ & Matellicatibus propinquum ad 6. mill. pass. à Camerino 14. Æsium versùs 30. Hic optima charta.

Mart. Rom. ¶ Fabrianum oppidum est, & unum ex 4. castellis Italiæ, in ditione Pontificia & in Marchia Anconitana, ad radices Apennini montis, in limite Ducatus Urbini, inter Sentini rudera ad occasum, & Matelicam ad ortum, 14. milliaribus à Camerino in Boream.

Hor. Vict. Fabricus pons, *Ponte di quatoro Capi*, teste Andrea Fulvio, unus ex pontibus urbis Romæ, à Fabricio Consule extructus. De quo Horatius libr. 2. satira 3.

Atque à Fabricio non tristem ponte reverti.

Scrip. Germ. Fagophagi, populi Germaniæ, Thoringis, & Hassis, seu Cattis finitimi, necnon Franconiæ: quorum regio *Buchavv*, cujus caput est Fulda, urbs inter Herbipolim 13. & Casellam 10. leuc.

¶ Fajalis, *Faial*, insula maris Atlantici, & una ex Azoribus seu Tertiariis, satis parva, sed fertilis & bene culta, sub dominio Regis Portugalliæ cum aliquot pagis & castris, 30. leucis Gallicis à Tertiaria distat in occasum.

Ant. Falacrinum, vicus Sabinorum, locus nativus Vespasiani Imperatoris. Vide Phalacrina.

Ptol. Falacrium, *Rafocolmo*, teste Fazello, promontorium Siciliæ, inter Pelorum promont. 12. & Mylas oppidum in austrum & Africum 24. mill. pass. in Thesauro Linguæ Latinæ *Melazzo* pro *Cappo di Melazzo* indigitatur; sed malè, cùm adeo à Mylis distet.

¶ Falæza, *Falaise*, oppidum Galliæ, in Normannia provincia, ad Antam amnum. 7. leucis à Cadomo in austrum distat, & 9. à Sagin in Circium. Juxta est Gibræum, *la Guibray*, suburbium nundinis suis celebre.

Plin. Falarienses, populi Piceni, quorum oppidum Falaria excisum, quod adhuc *Falerione* nominatur, teste Pamphilo, apud Tignium oppidum, inter Firmum & Fanum S. Genesii.

Lib. Nor. Falciana, *wels*, teste Lazio oppidum Norici, io Austria, ad Dravum fluviom, non ad Danubium, ut scribit Ortelius, à Lintio urbe 4. leucis Salisburgum versùs. Vide Locus felix.

¶ Falcisna, seo Locus felix, oppidum Norici. Nunc *Walse* dicitur; estque vicus Austriæ ad Danubium fluvium, 5. leucis infra Lentium in ortum; & differt ab oppido *Wels*, qui ad amnem *Traun* sedet; estque Ovilabis antiquorum. 3. leucis à Lentio io austrum.

Sigeb. Falconis mons, Vallatum Anton. *Valckenburg*, oppidum Belgii, inter Aquisgranum & Trajectum ad Mosam, à quo 2. leucis in ortum abest.

¶ Falconis mons, *Fauquemont* Gallis, oppidum est Ducatus Limburgensis satis munitum, in ditione Hollandorum,

rum. 4. leucis distat ab Aquisgrano in occasum, juxtà amnem *Geul* dictum.

¶ Falcopioga, *Falkoping*, oppidum Sueciæ, in Westrogothia provincia, 5. milliaribus Germanicis à Scara urbe in austrum, & 8. à Wenero lacu.

Etv. Rur. Ant.

Faleria, Falerii Livio, urbs olim episcopalis excisa Hetruriæ, in Faliscorum finibus, apud Fescennium, seu urbem Castellanam, à qua ad 7. mill. passus Viterbium versùs abest. Locus cum aliquot ædibus *Falere*: & Leandro *Falare*, adhuc dicitur. Scribitur & Phaleria, à Strabone & Ptolemæo Phalerium, & Phalaris Catoni, à Phalerio Argivo condita.

¶ Faleris, seu meliùs Falsris, urbs Hetruriæ olim fuit in eo situ ubi nunc civitas Castellana, *civita Castellana*. Postea uno milliari cum dimidio ab eo loco in planitie nova civitas condita fuit, ubi etiam hoc tempore ruinæ & vestigia maxima visuntur, quæ Falaris adhuc nomen retinent; *Falere*; & fortè destructa veteri civitate, remansit ibidem templum Junonis Faliscæ, cum luco; quò destructis postea Falatis illis novia incolas iterum se recepisse crediderim tanquam ad validum castellum; atque inde civitatia Castellanæ nomen loco indidisse, teste etiam Luca Holsteoio.

Falernus, mons, & ager Campaniæ, inter Calenum & Sinuessam, maximæ fertilitatis; ager enim frumenti, mons vini generosissimi ferax est, Massico junctus. Tametsi sunt qui Falernum montem Puteolis proximum faciant, & nomen antiquam retinere scribant. Hinc Falernus nomen gentia. Virgilius libr. 2. Georgicorum:

— & quo te carmine dicam
Rhætica? nec cellis ideo contende Falernis.

Vini Falerni meminit Martialis libr. 13. ep. 105.

Attica nectareum turbatis mella Falernum.

Polyb. & al.

Falisca, Faliscum Diodoro & Stephano, *Galese* nunc, Colonia & urbs episcopalis Hetruriæ, Faliscorum metropolis, apud Tiberim fluvium, inter Fescenniam, seu urbem Castellanam, & Hortam ad 4. mill. pass. Ortelius non sine manifesto errore *Monte Fiascone* indigitat; quæ urbs Mons Physcon appellatur, à finibus Faliscorum longè distans.

Plin. Liv. Strab. & al.

Falisci, Phalisci Ovidio, populi Hetruriæ, inter Ciminum montem & Tiberim fluvium incolentes: quorum urbes Falisca, Faleria, Fescennia, & Horta. Quos memorat Virgilius libro 7. Æneidos:

Hi Fescenninas acies, æquosque Faliscos.

In Faliscia fluvius est, qui boves candidos facit, teste Plinio libr. 2. cap. 103.

Caten.

Faliscorum mons, & Soractes, mons Hetruriæ, in Faliscorum finibus, ad Tiberim fluvium, *Monte Sant' Oreste*, & *Monte di S. Silvestro*, non *Monte Fiascone*, ut Thesaurus Linguæ Latinæ, & quidam, vocis similitudine decepti, scribunt.

¶ Faliscorum mons quibusdam est Soractes, nunc *monte S. Oreste* dictus. Ibi oppidum *S. Oreste* dictum, ad Tiberim fluvium in provincia Patrimonii S. Petri, & è regione Sabinæ provinciæ, 8. milliaribus à civitate Castellana in austrum Romam versùs. Aliis autem, forsan, est urbs Mons Phisco dicta, *Montefiascone*, ad lacum Vulsinium.

¶ Falmutom, *Falmouth*, portus Angliæ capacissimus in ora australi Cornubiæ provinciæ, & in intimo ejus recessu, prope arcem *Pendenis* dictam. A quibusdam Volemuthum dicitur; & 30. milliaribus Anglicis distat à Plimutu in occasum.

¶ Falstria, *Falster* insula Daniæ, in mari Baltico, inter Lalandiam & Monam insulas, ad austrum Zeelandiæ, à qua separatur tantùm angusto freto Viridi dicto, vulgò *Grone Sund*. Ibi oppidum *Nikoping*, cum arce munita. Subest dominio Regis Daniæ.

¶ Famaugusta, *Famagosta*, urbs permunita Cypri insulæ, episcopalis sub Archiepiscopo Nicosiensi, à Turcis expugnata anno 1570. olim Arsinoe dicta. Vide ibi.

¶ Fanestria, *Fanestria*, vicus ditionis Pontificiæ, in Romandiola provincia, aliàs urbs episcopalis, nunc ferè in ruinis jacet.

¶ Fanshera, *Fanshere*, fluvius Africæ, in insula Madagascaria, in Carcanossia tractu. In Oceanum se exonerat in parte australi prope arcem Delphinam, teste Flacurtio. Ei adjacet vicus *Fanshere* dictus, in mediterraneis.

¶ Fantinum, *Fantin*, regnum parvum Africæ, in Guinea regione & in ora aurea, ubi Cormentinum & aliquot arces Anglorum & Batavorum.

Fanum, vel Cella Canici, *Kilkenny*, urbs Hiberniæ episc. sub Archiepiscopo Dublinensi, inde supra 30. mill. distans, Leighlino & Ossleriæ propinqua, academia.

¶ Fanum Canici, seu Kilkennium, urbs ampla Hiberniæ in Lagenia provincia, ad Neorum fluvium, Comitatus cognominis caput, versùs Momoniam. 50. ferè mill. pass. distat à Dublino in Africum, estquo ferè media inter Cassiliam & Caterlogum: Vide Kilkeanium.

Fanum Fortunæ, Fanum simpliciter Cæsari, Colonia Fanestris Melæ, *Fano*, urbs Umbriæ, in ora Semnonum littorea, episcopalis, inter Pisaurum ad occasum 5. & Senogalliam in ortum 15. mill. pass. dissita, in Ducatu Urbinate, licèt ditionis Ecclesiasticæ sit. *Plin.*

Fanum Luciferi. Vide Luciferi Fanum.

¶ Fanum Luciferi, *S. Lucar de Barameda*, oppidum munitum Hispaniæ, cum portu, in Vandalitia provincia, ad ostia Bœtis fluvii. 6. leucis distat à Gadibus in Boream, & 15. ab Hispali in Africum.

Fanum Martis, *Mars*, vel *Marche en Famine*, oppidum olim, nunc pagus Belgii, in Lucemburgensi Ducatu & Leodiensis episcopatus confinio, inter Consediam 32. & ad Fines 27. mill. pass. ex Antonini Itinerario. Aliis pagus *S. Salvii*, in Hannoniæ & episcopatus Leodiensis confinio. *Ant.*

¶ Fanum Martis oppidum fuit Nerviorum, in Belgio, ubi nunc vicus *Fan*, in Hannonia, 11. mill. pass. à Valentinianis, Cluverio teste. Aliis autem est vicus *Famars*, una leuca à Valentinianis in austrum.

¶ Fanum S. Ægydii, *S. Gilles*, oppidum Galliæ, in Occitania provincia, ubi S. Ægidius Eremiticam vitam duxit. Vix una leuca à Rodano fluvio in occasum distat, & tribus ab Arelate; estque in dominio utili Equitum Melitensium.

¶ *Fanum* S. Agathæ Gothorum, *S. Agata de Goti*, urbs est parva Italiæ, in regno Neapolitano, & in Principatu citeriori; episcopalis sub Archiepiscopo Beneventano, in confinio Terræ Laboris, & media ferè inter Beneventum ad ortum & Capuam ad occasum.

¶ Fanum S. Albani, *S. Albans*, oppidum Angliæ, in Comitatu Harfordiensi. Distat 6. milliaribus Anglicis ab Harfordia in occasum, & 15. à Londino in Boream; estque Verolamium antiquorum. Vide ibi.

¶ Fanum S. Albini, *S. Aubin du Cormier*, oppidulum est Galliæ, in Britannia minori, prælio suo memorabile, prope fluvium *Couesnon* dictum. 5. leucis distat à Rhedonibus in Boream, & totidem à confinio Normanniæ in austrum.

¶ Fanum S. Amandi, *S. Amand*, oppidum Belgii aliàs munitum, in Comitatu Flandriæ, & in Tornacensi agro, cum Abbatia celebri, ad Scarpam fluvium 2. leucis distat à Valentinianis in Boream, & 3. à Tornaco in austrum; subestque dominio Francorum ab anno 1667. Dicitur etiam Elno à quibusdam. Vide ibi.

¶ Fanum S. Andreæ, *S. Andrevv*, urbs Scotiæ archiepiscopalis, in Fifa provincia & in ora Oceani Germanici, cum arce aliàs permunita. Vide Andreapolis.

¶ Fanum S. Andreæ, *S. Andero*, urbs ampla & munita Hispaniæ, in Biscaja provincia, cum arce & portu percapaci in ora littorali Oceani Aquitanici. 25. leucis Hispanicis distat à Bilbao in occasum, & 7. à Santillana in ortum. Aliàs Flavionavia dicta fuit. Vide ibi.

¶ Fanum S. Angeli Longobardorum, *S. Angelo de Longobardi*, urbs est Italiæ, in regno Neapolitano & in provincia Principatus ulterioris, ad radices Apennini montis, episcopalis sub Archiepiscopo Compsano. 7. milliaribus distat à Compsa in Boream, & 20. à Benevento in Circium. Urbs est parva, & sensim deficit.

¶ Fanum S. Angeli in Vado, *S. Angelo in Vado*, urbs Italiæ, & ditionis Pontificiæ, in Ducatu Urbinate, juxta Metaurum fluvium, ad radices Apennini montis, episcopalis sub Archiepiscopo Urbini, sed unita est cum Urbanea. Est in confinio ditionis Florentinæ, & 15. milliaribus distat ab Urbino in occasum.

¶ Fanum S. Asaphi, *S. Asoph*, urbs Angliæ, in Vallia Boreali & in Comitatu Flintensi, ad amnem *Clnyd*. Episcopalis est sub Archiepiscopo Cantuariensi. Distat 3. milliaribus Anglicis à Denbighia in Boream, 5. ab ora maris Hibernici in austrum, & 8. à Flinto in occasum.

¶ Fanum S. Audomari, *S. Omer*, urbs Belgii, in Comitatu Artesiæ, probè munita, ad Agnionem fluvium,

Episcopalis est sub Archiepiscopo Cameracensi. Vide Audomaropolis.

¶ Faoum S. Bertrandi, *S. Bertrand*, urbs Galliæ, in Aquitania, ad Garumnam fluvium, Convenarum capot, & ad radices Pirenæorum montium, episcopalis sub Archiepiscopo Auaitano; & aliàs Lugdunum Convenarum dicta fuit. Vide ibi.

¶ Fanum S. Brioci, *S. Brieu*, urbs Galliæ, In minori Britaooia, episcopalis sub Archiepiscopo Turonensi, in ora Boreali, cum portu io sinu maris Britannici. 16. leucis distat à Maclovinpoli in occasum, 10. à Trecorio in ortum, 20. autem à Rhedonibus; estque satis munita.

¶ Fanum S. Christinæ, *S. Christina*, oppidulum Hispaniæ in regno Aragoniæ & ad fontes Aragonii fluvii, ad pedes Pyrenæorom & io confinio Galliæ. 4. leucis distat à Jacca io Boream.

¶ Fanum S. Christophori, *S. Christophle en Touraine* oppidum Galliæ, in Turonensi provincia, ad pedes collis, in confinio Aodegavensis & Cenomaneosis provinciarum, 6. leucis distat a Turonibus io Boream.

Fanum S. Claudii, *S. Claude*, oppidum Sequanorum in Comitatu Burgundiæ, io limite Bressiæ provinciæ & Gessiæ tractus. 5. leucis distat à Geneva in occasum, & 3. à Rhodano fluvio. Hinc mons Jura adjscens dicitus etiam mons S. Claudii.

¶ Fanum S. Clodoaldi *S. Clou*, burgus cultissimos Galliæ, cum ponte lapideo ad Sequanam fluvium, & peramœno secessu Ducis Aureliaoensis, doabus laucis infra Lutetiam in occatum. Ibi obiit Henricus tertius Francorum Rex.

¶ Fanum S. Columbæ, *Saints Colombe*, oppidulum Galliæ, in Lugdunensi provincia, ad Rhodanum fluvium ex adverso Viennæ Delphinatus, cui ponte conjungitur. 5. leucis distat à Lugduno in austrum Condrievium versùs; estque veriùs Viennæ suburbium.

¶ Fanum S. Grucis, *Santa Cruz*, urbs munita Africæ in regno Marochii & in regione *Sus* dicta, In ora Oceaoi Atlantici, cum portu capaci. Dicitur aliter *Cap d' Aguer* & à Mauris *Darrumia*; & excitata fuerat à Lusitanis. Sed anno 1536. capta fuit à Rege Marochii, cui etiamnum subest.

¶ Fanum S. Grueis de monte, *Santa Cruz de la Sierra* urbs recens Americæ meridionalis, in Peruvia regione in provincia dicta *la Sierra*. Episcopalis est sub Archiepiscopo civitatis *de la Plata* dictæ. Maaimè in ortum tendit; estque ad radices collis, io confioio Paraguaiæ regionis. 80. leucis Hispanicis distat ab urbs Argentea seu *de la Plata* in ortum, & 60. ab Argenteo fluvio in occasum, sub Hispanis.

¶ Fanum S. Desiderii, *S. Dizier*, urbs Galliæ munita in Campaoia provincia, ad Matronam fluvium, obsidione sua celebris. Sedet io limite Barrensis Ducatus. 6. leucis à Barro in occasum, & totidem à Victoriaco in ortum distat, 52. autem à Catalauno.

¶ Fanum S. Dionysii *S. Denys* cognomento *en France*, urbs est parva Galliæ in provincia Iosulæ Franciæ, cum insigni Abbatia, in qua visuntur Regom Franciæ Mausolæa. Sedet ad amnem *la Crou*, qui paulò infra cadit in Sequanam fluvium; distatque duabus leucis a Lutetia in Boream.

¶ Fanum S. Dominici, *S. Domingo*, urbs est ampla & archiepiscopalis Americæ septentrionalis, in parte australi Hispaniolæ insulæ, cum portu capaci. Vide Dominicopolis.

¶ Fanom S. Eutropii, *S. Tropez*, urbs munita Galliæ, in Provincia, cum portu capaci in ora littorali maris Mediterranei & sinua Grimaldini. 5. leucis distat a Foro-Julio versùs austrum, & 12. a Telone in ortum.

¶ Fanum S. Fidei de Bogota, *Santa Fè de Bogota* orbs est archiepiscopalis Americæ meridionalis, in novo regno Granareosi, prope fluvium Pari & lacom *Guatavisa*, longè à mari remota, sub dominio Hispanorum, & ad radices mootis Bogotæ.

Faoum S. Fidei, *Santa Fè*, oppidum Americæ septentrionalis, in oovo regno Mexicano ante paucos annos ab Hispanis exstructum, juxta fluvium Borealem *de Nort*. Paucis constar incolis.

¶ Fanum S. Fidei, *Santa Fè*, urbs parva Americæ septentrionalis & novæ Hispaoiæ, in provincia Verragua, media inter utrumque mare Boreale & Austrinum, 22. leucis ab urbe Conceptionis, sub Hispanis.

¶ Fanum S. Florentii, *S. Fiorenza*, urbs Italiæ, in ora Boreali Corsicæ insulæ, satis munita, cum portu & sinu parvo sub dominio Genueosium, Canelata antiquis dicta, ut quidam autumant. 20. milliaribus distat à Sacio promontorio io austrom.

¶ Fanum S. Flori, *S. Flour*, urbs est episcopalis Galliæ in Alvernia provincia. Vide Floriopolis.

¶ Fanum S. Galli, *S. Gal*, oppidum Helvetiorum, cum Abbatia insigni, cujus Abbas Imperii Princeps est, in Turgea tractu, & ex præcipuis Sociis Helvetiorum. Una leuca tantùm distat à lacu Constantiensi, & 4. à Lindavia in occasum.

¶ Fanum S. Germani, *San Germans*, oppidum Italiæ, io Pedemontio & in Vercellensi agro, alias munitum, 22. milliaribos distat à Vercellis in occasum, Taurinum versùs.

¶ Fanum S. Germani io Laya sylva, *S. Germain en Laye*, burgus amplus Galliæ, cum palatio superbissimo in colle, ad Sequanam fluvium ubi regius secessus. 4. leucis à Lutetia in occasum distat.

¶ Fanom S. Ghisleni, *S. Ghislain*, oppidum munitum Belgii, in Hannonia provincia, cum Abbatia, ad Haynam fluvium. Una leuca cum dimidia distat à Montibus in occasum, & 3. a Condaro in ortum.

¶ Faoum S. Huberti, *S. Hubert*, oppidum Belgii, in Ducatu Luxemburgico, sub dominio tamen proprii Abbatis ad amnem *Hemme* dictum. 4. leucis Belgicis distat à Bastonia in occasum.

¶ Fanum S. Jacobi, *S. Iago de Chile*, urbs Americæ meridionalis, regni Chiles primaria, in mediterraneis, & ad radices Andium, ab Hispanis exstructa, juxta fluvium Maipum. Episcopalis est sub Archiepiscopo *de la Plata* dicto. 25. leucis à mari Pacifico in ortum distat.

¶ Fanom S. Jacobi, *Sans Iago*, urbs Africæ insulæ cognominis caput, in Oceano Atlantico, in insulis Capitis viridis; estque munita & episcopalis sub dominio Regis Lusitaniæ. Capta fuerat & vastata a Francisco Draco Anglo anno 1585.

¶ Fanum S. Jacobi, *Sans Jago*, urbs Americæ septentrionalis, in ora australi Cubæ insulæ; cum portu capacissimo, episcopalis sub Archiepiscopo S. Dominici sub Hispanis; deficitque in dies.

¶ Fanum S. Iacobi de Estero, *Sans Iago del Estero*, urbs Americæ meridionalis, & Tocumaniæ regionis caput, atque episcopalia, sub Hispanis, juxta fluvium *Estero* dictum, 170. leucis Hispanicis à Potusio distana.

¶ Fanum S. Iacobi de Guatimala, *San Iago de Guatimala*, urbs Americæ septeotrionalis, in nova Hispania, & in provincia Guatimala, episcopalis sub Archiepiscopo Mexicano. Vide Guatimala.

¶ Fanum S. Ioannis ad Tavom, *S. Iohnstoune*, urbs Scotiæ, aliàs Peribia dicta à provincia cognomine, in qua seder, ad Tavum fluvium. 20. milliaribus Scoticis distar ab Edimburgo in Boream.

¶ Fanum S. Ioannis Angeriaci, *S. Iean d' Angely*, oppidum Galliæ, io Santonia provincia, alias munitum; sed ejus munitiones disjectæ fuerunt à Rege Ludovico XIII. Vide Angeriacum.

¶ Fanum S. Ioannis de Auro, *San Ivan del Oro* oppidum Americæ meridionalis, io Peruvia, intra montes, & io provincia Camata. 35. leucis Hispanicis distat à lacu Titicaca io ortum.

Fanum S. Ioannis de Portu divite, *San Ivan de Puerto ricco*, urbs Americæ septentrionalis, insulæ Portus divitis in mari Boreali caput, Jacet ad septentrionalem partem insulæ, cum portu capaci & arcæ Hispanorum; estque episcopalis sub Archiepiscopo Dominicopolitano. Capta fuerat ab Anglis anno 1597. sed posteà ab ipsis derelicta & vastata.

¶ Fanum S. Ioannis de Ulva, *S. Ivan de Vlva*, arx triangularis Americæ septentrionalis, in ora littorali novæ Hispaniæ, io insula parva ei adjacente in mari Boreali, contra portum veræ Crucis, & ad ipsius tutelam, ab Hispanis exstructa. Distat 80. leucis Hispanicis ab orbe Meaico in ortum.

¶ Fanum S. Ioanni Laodonensis, *S. Iean de Launo*, oppidum Galliæ, in Ducatu Burgundiæ, ad Ararim fluvium, parvum, sed munitum, & frustra obsessum ab Hispanis anno 1637. Distat 3. leucis ab Anxona in austrum. Dicitur & Laudona.

¶ Fanum S. Ioannia Luisii, *S. Iean du Luz*, oppidum Galliæ, in Vasconia, in regiuncula *Terre de Labour* dicta, juxta ostium amnis *Vrdacury*, ubi in Oceanum. Aqui-

Aquitanicum se exonerst, 2. leucis à confinio Hispaniæ & ab arce Fonte rapido in ortum. Ibi celabrata fuere anno 1660. sponsalia Ludovici XIV. Francorum Regis Christianissimi cum Maria Theresia Austriaca. Dicitur aliter Lusium. Vide ibi.

¶ Fanum S. Ioannis Maurianensis, *S. Jean de Maurienne*, seu, & melius, *S. Jean*, ut ipsi incolæ dicunt, urbs est satis culta Sabaudiæ, sinè muris, in Mauriana valle, ad Arcum fluvium, episcopalis sub Archiepiscopo Viennensi, 3. leucis distat à confinio Delphinatus in Boresm, 5. à Monasterio urbe Tarantasiæ in austrum, & decem a Gratianopoli in ortum.

¶ Fanum S. Ioannis Pedeportuensis, *S. Jean pied de port*, oppidum Galliæ permunitum, in Navarra inferiori, intra montes, ad amnem Nivum, vix una leuca à confinio Navarræ superioris & à montibus Pyrenæis, & 8. à Bajona in austrum.

¶ Fanum S. Iustæ, *S. Justa*, monasterium Hispaniæ, in Estremadura provincia, 7. leucis à Placentia, in valle fertilissima, ubi Carolus V. relicto Imperio, solitariam vitam duxit, ibique obiit anno 1558. die 21. Septembris.

¶ Fanum S. Leonis, *S. Leo*, urbs est Italiæ, in ditione Pontificia & Ducatu Urbini, episcopalis sub Archiepiscopo Urbinate. Ejus Episcopus dicitur etiam Monsferetranus à regiuncula adjacente. Urbs ipsa parva, sedet in colle, in limite Romandiolæ & Tusciæ, prope amnem Ariminum, 15. milliaribus à Sarsina in ortum, & 5. tantùm à Fano S. Marini in occasum.

¶ Fanum S. Licerii, *S. Liser*, urbs Galliæ, in Aquitania. Vide Conserrani.

¶ Fanum S. Maclovii, S. *Malo*, urbs Galliæ, in Britannia minori, parva, sed munita & dives, cum portu capaci, episcopalis sub Archiepiscopo Turonensi. Vide Macloviopolis.

¶ Fanum S. Marci, *S. Marco*, urbecula Italiæ, in regno Neapolitano & in Calabria citeriori, episcopalis sub Archiepiscopo Cosentino. Vix 10. milliaribus distat à mari Tyrreheno in ortum, & 7. à Bisiniano, 16. autem à Cosentia in Boream.

Fanum S. Marini, *S. Marino*, oppidulum Italiæ; in monte excelso situm, sui juris, caput Reipublicæ cognominis, cui subsunt tantùm duodecim pagi seu villæ. Est inter Ducatum Urbini & Romandiolam versùs Ariminum amnem, 5. milliaribus distat à Fano S. Leonis in ortum, & 10. ab Arimino in austrum. Dicitur à quibusdam Acermons.

¶ Fanum S. Marthæ, *Santa Marta*, urbs Americæ meridionalis, regionis seu gubernii cognominis caput, in ora littorali maris Borealis, cum portu & arce valida Hispanorum. Episcopalis est sub Archiepiscopo S. Fidei; fuitque alias ab Anglis & Batavis expugnata & vastata.

¶ Fanum S. Mathæi, *S. Mahè*, in finibus terræ dictum oppidulum Galliæ, in Britannia minori, in intimo recessu ad occasum, cum promontorio cognomine. Vide Gobæum.

¶ Fanum S. Maximini, *S. Maximin*, oppidum Galliæ in Provincia, versùs montes & ad fontes amnis Argentei, 6. leucis ab Aquis Sextiis in ortum, & 8. à Telone in Boream.

¶ Fanum S. Menehildis, *Sainte Menhoeuld*, oppidum munitum Galliæ, in Campania provincia ad Axonam fluvium, 9. leucis à Catalauno in ortum, & totidem à Virduno in occasum. Bis espugnatum fuit hisce ultimis temporibus.

¶ Fanum S. Michaelis Archangeli, *l'Arsangel*, urbs & emporium celeberrimum Moscoviæ, ad ostia fluvii Duinæ in mare Album. Vide Arcangelopolis.

Fanum S. Michaelis, *S. Mihel*, urbs Lotharingiæ, ad Mosam fluvium, in Ducatu Barrensi, media inter Tullum ad austrum, & Virdunum ad Boream.

¶ Fanum S. Michaelis, *S. Miguel*, oppidum Americæ septentrionalis, in nova Hispania & provincia Mechoacana, 40. leucis Hispanicis distat à Mexico in occasum.

¶ Fanum S. Michaelis, *S. Miguel*, oppidum novum Americæ septentrionalis, in nova Hispanis & in provincia Guatimala, in ora maris Austrini, & ad ostia fluvii Lempæ, sub Hispanis 60. leucis Hispanicis distat à Guatimala in ortum.

¶ Fanum S. Michaelis, S. *Miguel*, oppidum Americæ meridionalis, in novo regno Granatensi, versùs montes, in ditione Hispanorum, Paucis constat incolis.

¶ Fanum S. Michaelis, *S. Miguel de Tucuman*, urbs Americæ meridionalis, in Tucumania regione, ad radices montium. Subest Hispanis, & 28. leucis distat à Fano S. Iacobi de Estero.

¶ Fanum S. Miniati Teutonis, *S. Miniato al Tedesco*, urbs longa Italiæ, in Hetruria & in agro Florentino, in colle, prope Arnum fluvium, media inter Pisam ad occasum & Florentiam ad ortum, recens in episcupalem sedem erecta sub Archiepiscopo Pisano.

¶ Fanum S. Nicolai, *S. Nicolas*, burgus peramænus Lotharingiæ, ad Murtam fluvium, duabus leucis supra Nancejum in austrum, devotione erga sanctum Nicolaum Mirensem Episcopum celebri.

¶ Fanum S. Papuli, *S. Papoul*, urbs parva Galliæ, in Occitania provincia, episcopalis sub Archiepiscopo Tolosano. Dicitur & San Papulum, 5. leucis distat à Carcassone in Circium Tolosam versùs, à qua 9. leucis distat.

Fanum S. Pauli Leonini, *S. Paul de Leon*, seu *Leon*, & *Leondoul*, urbs Galliæ, in Britannia minori & in ora littorali maris Britannici, Episcopalis sub Archiepiscopo Turonensi. Vide Leonium & Staliocanus portus.

¶ Fanum S. Pauli Tricastinensis, *S. Paul Troischasteaux* urbs Galliæ, in provincia Delphinatus, Episcopalis sub Achiepiscopo Arelatensi. Vide Augusta Tricastinorum.

¶ Fanum S. Pontii Tomeriarum, *S. Pons de Tomires* urbs Galliæ, in Occitania parva, sed episcopalis. Vide Tomeriæ & Puntiopolis.

¶ Fanum S. Quintini, *S. Quentin*, urbs munita Galliæ in Picardia, in Veromanduis, ad Somonam fluvium. Vide Quintinopolis.

¶ Fanum S. Quirici, S. *Quirico*, oppidulum Italiæ in colle, in Hetruria & agro Senensi, prope Orcíam amnem 3. milliaribus distat à Pientia in austrum, inter Radicosanum & Senam.

¶ Fanum S. Remigii, *S. Remo*, oppidum Italiæ, in ora occidentali Genuensi; estque lepidum & cultum, in valle feraci. 9. milliaribus distat ab Albintemelio in ortum; subestque dominio Genuensium.

¶ Fanum S. Salvatoris, *S. Salvador*, urbs ampla Americæ meridionalis, & Brasiliæ regionis primaria justa sinum omnium Sanctorum, vulgò *Bahia de todos os santos*, à quo urbs ipsa dicitur etiam sæpe *la Bahia*. Portu gaudet percapaci & arce valida, in ora maris Brasilii; estque episcopalis sub Archiepiscopo Olisipponensi. Sedet in edito colle. Capta fuit a Batavis anno 1624. Sed postea recepta à Lusitanis anno sequenti, ipsis etiam subest.

¶ Fanum S. Sebastiani, *S. Sebastian*, Gallis *S. Sebastien*, urbs est Hispaniæ probè munita, in Guipuscoa provincia, cum arce & portu capaci, in ora littorali Oceani, ad ostia fluvii Meolalci. Vix tribus leucis distat à confinio Galliæ in occasum, & 22. à Pompejopoli in Boream.

¶ Fanum S. Sebastiani, *S. Sebastian*, urbs Americæ meridionalis, & Præfecturæ fluvii Januarii caput, in Brasilia, cum portu capaci & duplici arce, sub Lusitanis.

¶ Fanum S. Stephani, *Kirkbysteven*, oppidulum Angliæ, in Vvestmaria provincia, ad Itunam fluvium, versùs montes, & in limite Eboracensis provinciæ.

¶ Fanum S. Stephani, *S. Estienne*, seu & S. *Estiende de Furans* burgus amplissimus Galliæ, in Forensi provincia, ad radices collis, & justa amnem Furanium 2. leucis distat à Ligeri fluvio; & decem a Lugduno in Africum; estque carbonis terrestris fodinis celebris. Vide Furanium.

¶ Fanum S. Venantii, *S. Venant*, oppidum Belgii, in Artesia Comitatu, ad Lisiam fluvium, satis munitum, duabus leucis ab Aria in ortum Armenteriam versùs. Subest dominio Francorum ab aliquot annis, pace ad Pyrenæos confecta.

¶ Fanum S. Vincentii, S. *Vincente*, oppidum Americæ meridionalis, in Brasilia & in ora australi maris Brasilii, cum portu capaci. Regio adiacens dicitur *Capitania di S. Vincente*, Gubernium S. Vincentii; subestque Regi Portugalliæ.

Fanum S. Viti, *S. Veit*, oppidum Germaniæ, in Carinthia superiori, ad confluentias amnium *Wilitz* & *Glac*. 2. leucis distat à Clagensurto GurKium versùs.

¶ Fanum S. Viti ad flumen, *S. Veit am Flaum*, oppidum Germaniæ, in Carniola inferiori, in ora maris Adriatici & sinus Carnarii, ad ostia fluvii Carnarii, sub Austriacis.

¶ Fanum S. Yvonis, *S. Yves*, antea *Slepe*, oppidum Angliæ, in Comitatu Huntingdonia, ad Usam fluvium, 2. milliaribus infra Huntingdoniam.

Fa-

Fanum Saturni, Cronium, locus insulæ Gaditanæ, qui *Panta di S. Sebastiana*, teste Ortelio, nominatur.

Fanum Vacunæ, *Vocona*, pagus Sabinorum, inter Cures 4. & Mandellam 8. mill. pass. à Faberi (nunc Farsa) & Nerulo 10.

¶ Fanum Vacunæ, *Vocone*, vicus est Sabinæ provinciæ in ditione Pontificia, intra montes, & in confinio Umbriæ, 10. milliaribus ab Interamnia in austrum, Cures versùs, 15. autem à Nerulo.

Liv. Fanum Voltumnæ, oppidum Hetruriæ; quod variè interpretantur: quidam nunc *Massa* urbem esse putant, inter Rosetum, & Populonium, cui successit, à Senis 40. mill. distans: alii ex eo, Longula, Vetulonio, & Turrena, oppidis vicinis, Viterbium urbem constructam tradunt.

¶ Fara, *la Fera*, urbs Galliæ permunita, in Picardia provincia, & in Tirascia tractu, ad Oesiam fluvium, undique paludibus cincta, aliàs fortites expugnata ab Henrico IV. Rege. 5. leucis distat à Fano S. Quintini in austrum Suessiones versùs, & 4. à Lauduno in occasum.

¶ Fara, *The Faire Yla*, insula parva maris Caledonii, inter Orcades & Schetlandicas insulas medio cursu interjecta, ubi tantùm castrum *Dumo* dictum.

¶ Fara Campaniæ, *la Fere Champenoise*, urbecula Galliæ, in Campania provincia, media inter Sequanam fluvium ad austrum & Matronam ad arctos, 8. leucis à Catalauno in meridiem.

¶ Farenses, *Isles de Fero* seu *da Farre*, insulæ Oceani Caledonii, supra Scotiam & Orcades versùs Circium, quindecim numero, quarum præcipua sunt, *Strama*, *Sudra*, *Ostra*, *Berda* & *Sando*; ibique loca, *Lanen*, *Wago*, *Suvino*, & *Calsartgreve* dicta, sub dominio Regis Daniæ.

¶ Farsa, *Farfa*, castrum Italiæ, cum Abbatia percelebri, in ditione Pontificia, & in Sabina, ad Farfarum amnem, 20. milliaribus distat à Roma in septentrionem.

Ovid. Farfarus. Vide Fabaris, fluvius Sabinorum, de quo Ovidius libro 15. Metamorphoseon:

Narc tulit præcepe, & opaca Farfarus unda.

¶ Farima, *Fatima* urbs Asiæ, in ea parte Japoniæ quæ *Niphon* dicitur. 18. leucis Hispanicis à Meaco in occasum, cùm provincia cognomine; cùm antea habuerit Reges proprios.

¶ Farnia, *Farne*, insula parva Angliæ, in Oceano Germanico, in ora littorali Northumbriæ provinciæ, vix 3. milliaribus Anglicis à Bamburgo castro, 6. ab Insula Sacra in austrum. & 12. à Bervico.

Farsalus, Pharsalus Appiano, urbs Thessaliæ episc. olim sub Archiep. Larissæo, nunc metropolis, in mediterraneis. Vide Pharsalus.

¶ Fartachium, *Fartach*, urbs Asiæ, in Arabia felici, quæ ab aliis *Hadramut* dicitur; estque caput regni cognominis, 40. mill. pass. distat ab ora Oceani Indici, & 300. circiter à promontorio Aromatum in Boream.

Farvelum Caput, *Cap Farvvel*, promontorium Gronelandiæ australissimum, versùs novam Franciam maximè porrectum. 100. leucis Gallicis distat à Freto Forbisherii in meridiem. A Gallis dicitur *Cap d' Adieu*.

Suet. Farum, vel Pharum, Fanum Regis, ut codices aliqui habent, locus Belgii, in ora maris Britannici, in Picardia, apud Bononiam urbem, à Carolo magno instauratus, *Tour d' Ordre* Gallis, *Oudeman* Anglis, teste Ortelio.

Sil. Fascellina oppidum fuit Siciliæ, in ora occidentali, apud Panormum, de quo Silius libro 14.

Mille Thoantea sedes Fascellina divæ.

¶ Fatigara, *Fatigar*, regnum Africæ, in Æthiopia, antea sub dominio Regis Abassinorum, nunc autem in ditione Galarum, teste Vossio.

Plin. Fauces Lateriæ, *la Crau près de Maugueil*, teste Dalechampio, locus Galliæ Narbonensis, ad Stagna Volcarum.

Liv. Plin. Ptol. & al. Faventia, *Faenza*, urbs Galliæ Togatæ, in Æmilia, episc. sub Archiepiscopo Ravennate, unde 20. mill. pass. abest, inter Forum Cornelii & Forum Livii media, 10. mill. distans; ubi vasa fiunt coctilia. Cujus meminit Silius libro 8.

Arva coranantem nutrire Faventia pinum.

¶ Faventia, *Faience*, urbecula Galliæ, in Provincia; cujus figlina laudantur, dicta vasa Faventina, *la viasselle da Faiente*. Sedet prope amnem Beusonem, distatque 5. leucis à Grassa in occasum, & totidem à Foro-Julio in Boream.

Faustinopolis, urbs Ciliciæ episc. sub Archiepiscopo Seleucensi, inde 18. mill. pass. distans. Vide Anchiale. Capit.

Febiana Castra, Phæbiana, vel Phæniana Ptolemæo, *Bebenhausen*, teste Pyramio, oppidum Rhætiæ, in Sveria, inter Ulmam & Cau Bureniam 3. leucis. Aliis est *Lauging*, oppidum Sveviæ ad Danubium fluvium, inter Ulmam ad occasum 4. & Werdam ad ortum 3. Dillingæ proximum; sed hoc non est in Rhætia, quæ cis Danubium est. Lib. Not.

¶ Feldkirkia, *Feldkirk*, seu & *Vildkirch*, urbs parva Germaniæ, in Tirolensi tractu, Comitatus cognominis, caput, ad Illum fluvium, qui paulò infra cadit in Rhenum, sub dominio Austriacorum, & in confinio Helvetiorum, 2. leucis distat ab Abbatiscella in ortum, estque media inter Curiam ad austrum & lacum Brigantinum ad Boream.

Felicis Lacus in Norico, lacus Austriæ, *Gemunderede* seu *Drannede*, teste Lazio, inter Salisburgum & Lentium, ex quo Drabonus fluvius egreditur. Sed Simlèro est *Nideren Vaalsèe*. Ant.

¶ Felicis lacus, seu lacus Fœlix, aliis est pagus Austriæ superioris, nunc *Walsèe* dictus, prope Danubium fluvium, 5. milliaribus Germanicis infra Lintium in ortum Viennam versùs; & à quibusdam dicitur locus Fœlix, quod forsan meliùs. Ant.

Felicis Lacus, seu locus, ut alii codices habent, *Blindenburg*, oppidum Pannoniæ, in Hungaria, ad Danubium fluvium, inter Strigonium ad occasum & Budam ad ortum, inde 3. hinc 4. leucis, quod etiam Hungaricè *Visegrad* vel *Vizzegrad* appellatur, teste Sinlero.

¶ Felinum, *Felin*, urbs Livoniæ, ad Felam fluvium, in Estonia Provincia, cum castro, ubi proditus à suis anno, 1560. Guillelmus Furstenbergius Magister Ordinis Teutonici. Nunc subest dominio Regis Sveciæ. 24. leucis distat à Revalia in austrum, & 15. à Pernavia.

Felsina, (vide Bononia) urbs Æmiliæ archiepiscopalis, & academia, totius Romandiolæ maxima ac primaria, à Thuscis condita anno ab orbe condito 3287. ante urbem Romam. Plin.

Feltria, *Feltre*, urbs Venetiæ episcopalis sub Archiepiscopo Aquilejensi, intra Alpes Tridentinas, non Rhæticas, ut scribit Ortelius, à Ceneta & Beluno 15. mill. pass. Inter Venetias 43. & Tridentum 50. Populi Feltrini Cassiodoro, Fertini Plinio. Sed codex videtur depravatus. De qua exstat distichon Julii Cæsaris: Ant.

Feltria, perpetuò nivium damnata rigore,
Atque mihi posthac haud adeunda, vale.

¶ Feltria, *Feltre*, urbs alias Venetiæ, nunc Marchiæ Tarvisinæ, in Italia, ad Asonem amnem, qui paulò infrà cadit in Anaxum. Subest dominio Reipublicæ Venetæ, & 10. milliaribus distat a confinio ditionis Tridentinæ in ortum & 50. à Venetiis in Circium; estque episcopalis sub Patriarcha Aquilejensi.

¶ Femera, *Femeren*, insula est parva Daniæ, in mari Baltico, in ora littorali Holsatiæ & wagriæ provinciæ, à qua tantùm 4. milliaribus distat. Dicitur etiam Fimeria. Vide ibi. Tac.

Fenni Phinni Ptolemæo, Fioni Iornandi, *Fiinlandere*, populi Scandinaviæ, quorum regio Finlandia in ortum vergens, in Svecorum Moschorumque confinio.

¶ Fenni, seu Fioni, populi Scandinariæ, quorum tractus nunc Finnia, seu Finlandia dicitur, *la Finlanda*; populi autem *Finlandere*, Gallis *Finlandais*, sub dominio Svecorum, & in Moschorum confinio. Vide Finnonia.

¶ Ferdinandi Noronæ insula, *ilha de Fernando Noranha*, insula Americæ meridionalis, versùs oram orientalem Brasiliæ, à Lusitanis detecta & munita, ipsis etiamnum subest. Parva est & malè culta, & 70. leucis distat ab ora proximiori Basiliæ. Ei adjacet altera insulula Ignium insula dicta.

¶ Ferdinandi Pai insula, *isle de Fernand Pao*, insula Africæ, in ora Guineæ & in sinu S. Thomæ, detecta à Lusitanis, quibus etiam patet.

Ferentanum, quod & Frentanum, oppidum Ferentanorum, in Apulorum confinio, quod plerique Francam Villam oppidum Aprutii esse putant, cùm hoc Strab.

in Marrocinorum ora sit, inter Aternum & Ortonem ferè 6. mill. pass. longè à finibus Frentanorum, & à Frentano, quod Teano Apulorum proximum erat distans. Frentanum videtur hodie non extare. In Thesauro Linguæ Lat. Ferentum (quod in Thuscia erat; & quod est Apuliæ oppidum) malè in Sabinis locatur, nec inde Ferentani populi dicuntur.

Cic. Ptol. Liv. Ferentia, Ferentium Plinio & aliis, licèt alii codices Ferentinum habeant, Ferentonum Tacito & Straboni, *Ferento* etiamnum, urbs Hetruriæ olim episcopalis, excisa, cui Viterbium ad 5. mill. pass. distans successit in episcopali cathedra, à Viterbiensibus anno salutis 1074. ob hæresim eversa. Populi Ferentini Suetonio.

Ferentinum, *Fiorentino*, vel *Ferentino*, urbs Latii episcopalis, in finibus Herniorum, in colle, inter Anagniam 5. & Frusinonem ad ortum 6. mill. pass. occurrens. Populi Ferentinates Plinio, & Ferentini aliis. Quos Silius libro 8. memor.

Sylla Ferentinos, Privernatumque maniplos
Ducebat.

¶ Ferentinum, *Ferentino*, urbs est parva, in colle, 3. milliaribus ab Anagnia in ortum Verulum versùs, & 6. à Frusinone in Boream, 4. autem ab Alatro in occasum, sub dominio Summi Pontificis, & 8. milliaribus à confinio regni Neapolitani.

Ferentum, *Forenza*, oppidum Apuliæ, in Lucaniæ confinio, inter Venusiam & Acherontiam ad 9. mill. pass. dissitum, cujus meminit Horatius libro 3. carm. od. 4.

—& arvum
Pingue tenet humilis Ferenti.

Tac. ¶ Ferentum nunc *Forenza* dicitur; estque tantùm castrum provinciæ Basilicatæ, in regno Neapolitano, ad radices Apennini, 4. milliaribus ab Acherontia in Boream Venusiam versùs, à qua 9. milliaribus distat in Eurum.

Feritor, *Bisagno* vel *Besagno*, fluvius parvus Liguriæ, ex proximis Apennini montibus per hortos juxtaque Genuæ mœnia in mare labens.

¶ Fermanagensis Comitatus in Hibernia, *County Fermanagh*, in Ultonia regione, versùs Connaciam, ubi lacus Erno, ex præcipuis insulæ, ad Slanam fluvium. Distat 12. milliaribus Anglicis a Veafordia in Boream.

¶ Fernæ, *Fernes*, urbs Hiberniæ insulæ, episcopalis sub Archiepiscopo Cashliensi, aliis sub Dublinensi, in Lagenia provincia, & in Comitatu Veafordiensi.

Feronia, *Castel di S. Silvestro*, teste Andrea Massa, Ant. oppidum Hetruriæ, ad Soractem montem Faliscorum, ad urbe Roma ad 28. mill. pass.

Feronia altera, Colonia & oppidum Hetruriæ fuit Ptol. apud Capenates, in monte Cimino, ubi Lucus erat Feroniæ.

Hor. Feronia altera, oppidum Hetruriæ, in territorio Lucensi, inter Lucam & Lunam ad occasum inde 14. hinc 26. mill. pass. nunc *Pietra Santa*, ubi templum erat Feroniæ; ex qua, regiuncula apud Apennini montis radices Carferoniana dicta videtur.

Plin. Feronia item oppidum fuit Latii, in agro Pometino, Tarracinæ proximum & Circæis, à Tarracina ad 3. mill. pass. distans, ubi lacus ab Horatio memoratus, *Lago di Ferona* adhuc dictus. De qua Horatius satyra 5. libr. 1.

Ora manusque tua lavimus, Feronia lympha.

Feronia præterea, oppidum olim, nunc pagus Sardiniæ, *Ferona* in ora australi, à Calari in occasum recedens.

¶ Ferrandina, *Ferrandina* oppidum Italiæ, in regno Neapolitano, & in provincia Basilicata, ad Basientum fluvium, Ducatus titulo insignitum. Crevit ex Vegiani ruderibus 12. milliaribus distat à Mateola in austrum, & 18. ab ora sinus Tarentini in occasum.

Strab. Ferraria, *Ferrara*, olim, ut aliquibus videtur, Forum Alieni, urbs Æmiliæ ad Padum, quæ sub Atestinis Principibus adeo crevit, & exculta fuit, ut inter præcipuas Italiæ urbes censeatur, ampla, probeque munita, & episcopalis, exempta, cum priùs sub Theodosio juniore Imperatore Ferrariola ob parvitatem diceretur, episcopalis sede à Vitiliano Pontifice Maximo exornata. De ea in libro 4. Itinerarii.

Cursùque secundo,
Conspicimus quas fortis habet Ferraria turres.

¶ Ferraria, *Ferrara*, Gallis *Ferrare*, urbs est ampla, ad ramum Padi minimum, qui dicitur *Po morto*, à quo ductum est incile per sex milliaria Francolinum usque, commercii causa. Arcem habet permunitam; sed deficit in dies, ex quo non habet Duces proprios. Subest Romano Pontifici ab anno 1598. cum tota provincia Farrariensi. 28. milliaribus distat à Bononia in Boream Venetias versùs; estque media inter Mirandulam ad occasum & Comaclum ad ortum.

Tac. Ferraria quoque Hispaniæ promontorium, in ora littorali regni Valentini, apud Dianium, cum oppido, quod *Sigarra* vel *Segarra*, teste Floriano, nominatur.

¶ Ferraria promontorium, seu Dianium, nunc *Cabo Martin* dicitur, excurrens in mare Mediterraneum versùs Baleares insulas, inter sinum Sucronensem & Illicitanum. 3. leucis à Dianio in ortum, & totidem à *Sagra* vico distat.

Ferraria etiam, prom. Sardiniæ, quod *Capo Ferrari* Ptol. vel *Ferrato* nominatur, à Calari urbe 13. mill. pass. in ortum recedens, ubi pagus *Carbone* dictus. Hujus meminit Antoninus Augustus in Itinerario:

¶ Ferrariæ, *Ferrieres*, oppidum Galliæ, in Provincia, ad os sinus Astromelæ, prope Maritimam. 7. leucis distat ab Arelate Massiliam versùs.

Ferrariæ, *S. Pierre de Ferrieres*, teste Ortelio, pagus Galliæ, in finibus Senonum. Ptol.

¶ Ferrariæ, *Ferrieres* pagus est Galliæ, cum cœnobio, in Vastiniensi tractu, in confinio Senonensis provinciæ, 2. leucis à Montargio in Boream, & 25. à Lutetia in austrum.

¶ Ferrarius portus, *Porto Ferraio*, portus Italiæ, in Ilva insula, in ora Tusciæ, sub dominio magni Ducis Hetruriæ. Vide Argous portus.

Ferratæ aquæ, *Ferrati* etiam vulgò, aquæ in Hetruria, apud Centum cellas, ex vicinis montibus profluentes, salubres, teste Mercuriali.

Ferrea Porta, quæ & Caucasiæ, ab aliis Ferreæ Portæ numero plural, *Derbent*, urbs præclara & emporium Albaniæ, ad Caspium mare. Vide Caucasiæ Portæ.

¶ Ferreta, *Ferretto*, urbs Germaniæ, in Alsatia, ad Hellelli fluvii fontes, caput Comitatus cognominis seu Sundgaviæ. Via 3. leucis distat à Basilea in occasum; subestque dominio Regis Francorum pace Monasteriensi. A Germanis *Pfirt* dicitur.

¶ Ferri insula, *isle de Fer* Gallis, *isla de Hierro* Hispanis, insula Africæ, in Oceano Atlantico, una ex Canariis, maxime in occasum extensa. Pluvialia alias dicta fuit. In ipsius parte occidentali Franci assignant primum Meridianum longitudinis ab anno 1634. jubente Ludovico XIII. cum peritissimos in hac arte adhibuisset consultores.

Fertini populi, non in Istria, ut in Thesauro Linguæ Latinæ, sed in Venetia. Vide Feltria, quæ est allorum urbs. Euseb. Steph.

Fesceonia, Fescennium Solino, Phescennium Catoni, *Citta Castellana*, teste Erythræo, cum Ligorio, & aliis, urbs episcopalis Hetruriæ, Faleriæ Faliscæque urbibus finitima, inde 6. hinc 4. mill. pass. plus minus distans, ab urbe Roma 28. Ocriculum versùs. Hinc Fescenninus, a, um. Virgilius libro 7. Æneidos: Luc. Evang.

Hi Fescenninas acies, æquosque Faliscos.

Fescenninum oppidum Campaniæ legitur in Thesauro Linguæ Latinæ ex Servio, sed uterque decipitur.

¶ Fescennia est *Galese*, oppidulum provinciæ Patrimonii S. Petri, ad Tiberim fluvium, Ducatus titulo insignitum, medium inter Hortam ad Boream & civitatem Castellanam ad austrum, Brietio & aliis testibus. 25. milliaribus distat à Roma in Boream Tudertum versùs, 4. autem ab Ocriculo.

Fesulæ, Fesula Silio, Fæsula Ptolemæo, *Fiesoli*, Colonia & urbs episcopalis Hetruriæ, excisa, apud Florentiam, inde 2. mill. pass. in proximo colle, ubi manet Ecclesia cathedralis, cum aliquot ædibus & cœnobiis; una ex 12. primis Etruscorum Coloniis, à Gothis eversa. De qua Silius libr. 8. Scrit. Ptol.

Affuit & sacris interpres fulminis alis.
Fæsula.

¶ Fetom, *Fetu*, regnum parvum Africæ, in Guinea regione, & in ora Aurea dicta, cum oppido cognomine, versùs promontorium Corsum.

¶ Feaza, *Fez*, Hispanis *Fezza*, urbs Africæ clarissima & perampla, regni Fezzani caput, in Barbaria, sub dominio Regis Marrochi. Sed deficit in dies a multis annis. Est in provincia Fezza dicta. Quibusdam

est

est Volubilis antiquorum, & paucis abhinc annis subest Regi Tafiletæ cum regnis *Fezzæ* & Marochii.

¶ Fezzanum regnum, *reynume de Fez*, regnum amplum Africæ, in Mauritania Tingitana, nunc in Barbaria regione Marochii regno unitum à quamplurimis annis, inter ipsum ad austrum & fretum Herculeum ad Boream. Ad occasum habet Oceanum Atlanticum, & ad ortum regnum Algerii. Eius provinciæ sunt Hasbata, Errifis, Gareta, Asgara, *Fezza*, Temesna, & Chaus; & regni primaria est *Fezza*. Urbes tamen littorales regni ad Oceanum & ad mare Mediterraneum pro maiori parte aliorum, subsunt dominio. Sed totum regnum simul cum regno Marochii à paucis annis subest Regi Tafiletæ.

¶ *Fezzena* regio, & Desertum Africæ; in tractu Biledulgeridis, vulgo *Fezzen*, cum oppido cognomine, Sanuto & aliis testibus, tras montes, & prope Gademesiam regionem.

Sil. Fibrenus, *Fiume della Posta*, teste Sanfelicio, fluvius Latii, in Lirim infra Arpinum influens, post Interamnam castrum. De quo Silius libr. 8.

Atque Fibreno miscentem flumina Lirim.

Ficana, quæ & Ficulnea, oppidum erat Latii ab urbe Roma 11. mill. pass. via Ostiensi distans.

Ficaria, *Serpentaria*, teste Leandro, insula parva Sardiniæ, oræ adiacens orientali, apud Carbonariam promontorium, à Calari urbe ad 30. mill. pass. in ortum distans, ubi ora in Boream flectitur.

¶ Ficaria insula quibusdam est *Serpentera*, Cluverio autem *Coltelazo*, in eodem tractu, utraque parva admodum, & 20. tantùm milliaribus à Calari in ortum.

Vet. Ficelia, qua & Vosavia, postea Wesalia, *Ober-Wesel*, teste Rhenano, oppidum Germaniæ superioris, ad Rhenum, medium inter Bingium & Bodobrigam, 3. leucis dissitum; à Moguntia 7. Est & altera Wesalia in Germania inferiori ad Rhenum, in Ducatu Clivensi, urbs libera & ampla, inter Dusseldorpium ad meridiem 6. & Arenacum ad Boream 7. leuc. à Colonia Agrippina fere 12. A Clivia 4.

Fichiena, *Fichien*, provincia regni Sinarum, in parte australi, versùs Oceanum Indicum & Cantanum provinciam. Urbem habet primariam *Fuceu Fu* dictam, teste Martinio.

Script. Etrusc. Ficole quæ & Phycocle, & ut plerique legunt, ac in Martyrologio Romano, Phicode, *Cervia*, urbs Æmiliæ episc. sub Archiepiscopo Ravennate, inde in ora littorea 12. mill. pass. Ariminum versùs 23. in ortum recedens, ubi salis ingens proventus, ceterùm ob aeris insalubritatem à paucis habitata.

¶ Ficocle, *Cervia*, sedet in ora maris Hadriatici, inter ostia Savii fluvii & Rubiconis, 18. milliaribus à Foro Livii in ortum, & paulò minus à Sarsina in Boream; subestque dominio Summi Pontificis, in Romandiola provincia.

Liv. Fidenæ, Fidena Juvenali, Fidene Livio, *Castel Iubileo* teste Nicolao Erythræo, Colonia & urbs olim Latii, ab Ascanio Æneæ filio condita, teste Solino, una cum Alba longa, & Antio sed à Marco Emilio, quod à Romanis rebellasset, funditus eversa, nunc exiguum castrum, ab urbe 40. stadiis, teste Halicarnasso, distans. Populi Fidenates Plino. Ejus meminit inter alios Virgilius libro 6. Æneidos:

Hi tibi Nomentum, Gabios, urbemque Fidenam.

Lib. Conc. In agro Fidenate non reperiri ciconias auctor est Plinius, quæ nec lacum Larium transvolvant.

¶ Fidenæ, seu Fidena, nunc *Castel Giubileo* dicitur; estque vicus tantùm Sabinæ provinciæ, ad Tiberim fluvium, paucis constans incolis, 5. milliaribus ab urbe Roma Eretum versùs.

Erenl. Mel. Fidentia, quæ & Julia, in martyrologio Romano & veteri inscriptione Julia Fidentia, *Borgo di S. Donnino* urbs Galliæ Togatæ, in Lombardia Cispadana, inter Placentiam 20. & Parmam ad ortum 15. mill. pass. diù sine Sede episcopali, quæ illi nostra tempestate restituta fuit sub Archiepiscopo Bononiensi, Fidentiola Livio, nunc in Ducatu Parmensi contenta. Populi Fidentini Plinio. De Fidentia libro 3. Itinerarii:

Utraque si memorant, olim Fidentia dicta.

Fidentiola verò, vulgò *Fiorenzuola* oppidum est inter Placentiam 22. & Fidentiam 8. mill. pass.

¶ Figeacum, *Figeac* urbs est parva Galliæ, in Aquitania, & in Cadurcensi provincia, ad amnem *Selo*, 9. leucis à Cadurco in ortum, in confinio Alverniæ.

Figulnensis Porta, quæ & Viminalis, *Porta di S. Agnese*, teste Marliano, & Fulvio, una ex urbis Romæ portis, per quam in Sabinos Nomentum usque ibatur: quæ & Ficulnensis. *Ptol.*

¶ Figulnensis porta, quæ & Numentana, nunc *Porta Pia* dicitur, seu etiam *Porta di S. Agnese*; estque in monte Quirinaldi, inter portam Salariam & Viminalem, Famiano Nardino, & aliis testibus & ut ego ipse sæpissime vidi. Dicitur melius Ficulneosis. Vide Numentana porta.

¶ Fillecum, *Fillek*, oppidum munitum Hungariæ Austriacæ, in confinio ditionis Turcicæ, 5. leucis ab Agria in Boream, & totidem à Cassovia in occasum, iuxta amnem Gaium.

¶ Fimæ, *Fismes*, oppidum Galliæ, in Campania provincia, iuxta Vidulam fluvium, ubi recipit Noram, amnem, in Rhemensi tractu, & in confinio Insulæ Franciæ, 5. leucis à Rhemis in otum. Dicitur & ad Fines.

Fimeria, quæ & Cimbria parva apud Albertum Crantzium dicitur, *Femeren*, insula Holsatiæ, seu Cimbricæ peninsulæ ad ortum adiacens.

¶ Finalium, seu Finarium, *Finale*, oppidum Italiæ, in ora occidentali Genuensi, Marchionatus cognominis caput. Aliàs Marchiones habuit proprios è gente Carretorum; sed à 70. annis subest dominio Regis Hispaniæ. Arcem habet probe munitam cum duobus fortalitiis; estque medium iter Savonnam ad ortum & Albengam ad occasum.

¶ Finalium, *Finale* cognomento *de Modena*, oppidum Italiæ, in ditione Ducis Mutinæ, ad Panarum fluvium, in limite Ferrariensi, satis munitum. Distat tantùm 18. milliaribus à Ferraria in occasum.

Fines & ad fines, *Tuyn*, oppidum Belgii, ad Sabim fluvium, in ditione Leodiensi, in Namurcensi, & Hannoniæ Comitatuum confinio, inter Montes urbem Hannoniæ 4. & Carolomontium oppidum Namurcensis Comitatus 7. leucis. Est & oppidum Germaniæ superioris, in Helvetiis, quod *Pfin* nunc dicitur, pene jacens, apud Constantiam milliario Helvetico, Vitodurum versùs 2. ad Durium vel Taurum fluvium. Fines quoque oppidum Pannoniæ superioris in Hungaria, quod *Samagaar*, teste Lazio, nominatur, à Vesprino & Alba Julia 6. leucis in meridiem, Comitat. Coppano proximum 2. distans. *Ant.*

Finni, populi Scandinaviæ, quorum regio Scrifinnia, vel Scricfinnia, & Finlandia dicitur. Vide Fenni. *Jorna.*

¶ Finnicum mare, *Golfe de Finlande*, sive Finnicus sinus, à mari Baltico secedens, inter Finnoniam & Livoniam, per ducenta & quinquaginta millia passuum ad Orientem se se extendit.

¶ Finnonia, seu Finnia, *Finlande*, regnum olim fuit, nunc regni tantùm Sveeici pars, iuxta mare Balticum & sinus Finnicum & Bothnicum. In plures provincias dividitur & partes, nempe in Finniam seu Finlandiam propriam; Caiaoiam, Tavasthiam, Nylandiam, Careliam, & Savolaxiam. Finnia propria, quæ & nobilior & australior, dividitur in septentrionalem, cui caput Biorneburgum, ad sinum Bothnicum, & in meridionalem, cuius primaria urbs & totius regionis est Aboa, ad ostia fluvii *Aurejoki* in sinum Finnicum, & è regione Alandiæ insulæ.

¶ Fionia, *Fuinen*, insula Daniæ, in mari Baltico, inter Jutiam ad occasum, à qua separatur exiguo freto, *Middelfart* seu *Cleyne Belt* dicto, & Selandiam ad ortum, à quo etiam separatur freto *die Belt*. Ibi Ottonia, *Odensée*, urbs primaria, & Neoburgum oppidum munitum, cum portu & arce. 4. milliaribus Germanicis à Selandia distat. Eius longitudo ab ortu in occasum est 10. milliarium Germanicorum, latitudo tantùm octo; subestque Regi Daniæ. Sed antea male habita fuit à Svecis. A figura & situs amœnitate & elegantia nomen mutuatur. In ea cernuntur quatuor arces regiæ, *Neuburg*, *Hagenschow*, *Hinsgagel*, & *Eschebourg*, pagi. 264. & cænobia sex.

¶ Firæsi, populi, Scandinaviæ Ptolemæo. Eorum regio hodie dicitur *Fiering*, in regno Sveciæ teste Brietio.

¶ Firandum, oppidum Asiæ, in Iaponia insula, in ea parte quæ *Ximo* dicitur, cum insula cognomine, in ora littorali in occasum & versùs Nangasacum, Brieto teste.

Fir-

Firmanotum Castellum, *Firmiano*, teste Francisco Pamphilo, castrom Piceni, Firmo urbi vicinum. Est & Firmanum, *Ferminno* vel *Formignano*, oppidum Umbriæ apud Metaurum fluvium, à Foro Sempronii 8. mill. pass. in Ducatu Urbinate:

¶ Firmitas, ad Albulam, *la Ferè sur Aubè*, oppidum Galliæ, in Campania provincia, ad Albulam fluvium, via 4. leucis supra Batiom in austrum, in confinio Borgundiæ.

¶ Firmitas Auculphi, seu subter Jotrum, *la Fertè sous Jouare*, oppidum Galliæ, in Bria regione, Campaniæ annexa, ad Matronam fluvium, medium inter Meldas ad occasum & Castrum Theodorici ad ortum.

¶ Firmitas Bernardi, *la Fertè Bernard*, oppidum Galliæ amplum, in Cenomanensi provincia, ad Huinam fluvium, versùs Perticensem tractum. 12. leucis à Cenomano in ortum.

¶ Firmitas Milonis, *la Fertè Milon*, orbs Galliæ, in provincia Insulæ Franciæ, inter Svessiones ad Boream *&* Meldas ad austrom ferè media.

Ptol. Proco. Firmium, Firmum Ciceroni, Straboni, *Fermo*, Colonia & urbs archiepiscopalis Piceni, post Aoconam in Marchia Aocooitana urbs primaria, apud oram maris Hadriatici, media ferè inter Lauretum & Asculum ad 25. mill. pass. ab Ancona 40. in ortom & Eurum. Populi Firmaoi Plinio, Firmiani Livio. (Aliis idem est Firmum com Firmanorum Castello.)

¶ Firmiom, *Fermo*, urbs est Italiæ, in ditione Pontificia, & in Marchia Anconitana. 18. milliaribus distat à Laureto in austrum, & 25. ab Asculo in Boream, uti à Macerata in ortum.

Plin. Fiscellus mons, *Monte Fiscelle* etiam vulgò, & *Monte di Norcia*, montis Appennini ramentom, in Umbria, juata Piceni & Sabinorum confinia: ex quo Nar fluvius profluit, & obi aotrum Sibyllæ esse fertur, unde & *Monte di Sibilla* dicitur. Ejus memioit Silius lib. 8.

Qua Fiscelle tuas arces, Pinnamque virentem.

Ptol. * Fisera, *Figeri* seu *Figari* Pineto, oppidum olim oono pagus Corsicæ, iu ota occidua & australi, apud Marianum promontorium, inter Adiacium urbem & Boni-facium oppidum ad 30. mill. pass. inde in Boream. (* *errata* io manuscripto Seldeni.)

¶ Fisa, *Fife* provincia satis ampla Scotiæ meridionalis, inter æstuaria Tavi & Fortheam extensa versùs Oceanum Germanicum. Ibi urbs primaria Andreapolis seu Fanum S. Andreæ. Pars est veteris Otolioiæ, *&* olim dicta tuit Rossia, id est, peninsula. Ab occidente Ocellis montibus separatur à Laudonia provincia; ejusque citcnitus est octuoginta quatuor milliarium.

¶ Fisci campus, *Fescamp*, oppidum Galliæ, in Normannia provincia, & in Caletensi tractu, cum Abbatia & portu in ora littorali maris Britannici, ioter Portum Gratiæ & Deppam.

Strab. Flamania Via, ab urbe Roma Ariminum osque perducta, per Otriculum, Narniam, Spoletium, Forum Flaminii, Heluillum, Callem, Forum Sempronii, Fanum Fortunæ, & Pisaurum ea Itinerario Antonini Augusti, à Flaminio Coosule, qui ad lacum Trasimenum ab Hannibale cæsus est, strata. De qua Ovidius libro 1. de Ponto, elegia 9.

Spectat Flaminiæ Claudia juncta viæ.

Diac. Flaminia etiam, regno Galliæ Togatæ, sive Æmiliæ quæ nunc Romandiola, & vulgò *la Romagna* dicitur, à Paulo Diacono memorata, noo apod veteres. Cujus metropolis Ravenna, & Bononia recens metropolis primaria.

Plin. Flanaticus Sinus, Flanonicus Stephano, Polaticus Melæ, Liburnicus Orosio, sinus maris Hadriatici, inter Istriam & Liburoiam, *il Quarnero*, Populi Flanates Plinio.

¶ Flandria, *Vlaenderen* incolis, *Flandre* Gallis, *Flandes* Hispanis, & *Fiandra* Italis, provincia Belgii maaima & cultissima, Comitatus titolo insignita. Habet à septentr. Oceanum Germanicum & Zelandiam, ab orieote Brabantiam, ab occidente Picardiam & Artesiam, & à meridie Hannoniam; partiturque in tres partes, nempe in Flandriam Teutonicam seu propriam, quæ ad occasum, in Flandriam Gallicanam, quæ ad meridiem, & in Flandriam Imperialem, quæ ad orientem eatenditur. Antea tota suberat dominio Regis Hispaniæ; sed à multo tempore pars Zelandiæ propinqua paret Hollandis, & media ferme pars totius provinciæ Regis Francorum agnoscit imperiom à paucis annis, cum Flandria Gallicana. Totius regionis caput est Gandavum.

Flandriæ urbes præcipuæ.

Aldenarda, Oudenarde, *in ditione Francorum*.
Alostum, Aelst, *Gallis* Alost, *in ditione Hispanorum*.
Armentariæ, Armentiers, *Francorum*.
Axella, Axel, *Hollandorum*.
Bassea, la Basèe, *Francorum*.
Bruga, Bruges *Hispanorum*.
Burburgus, Bourbourg, *Francorum*.
Clausula, Sluys, *Gallis* l' Escluse, *Hollandorum*.
Cortracum, Cortricht, *Gallis* Courtray, *Francorum*.
Dammum, Dam *Hispanorum*.
Dixmuda, Dixmude, Hispanorom.
Duacum, Douay, *Francorum*.
Dunquerca, Duinkerke, *Gallis* Donquerque *Francorum*.
Furnæ, Veurnes, *Gallis* Furnes, *Francorum*.
Gandavum, Ghendt, *Gallis* Gand, *Hispanorum*.
Gerardimontium, Geertsberg. *Gallis* Grandmont, *Hispanorum*.
Gravelinga, Grevelinghen, *Gallis* Gravelines, *Francorum*.
Hulstum, Hulst, *Hollandorum*.
Insula, Ristel, *Gallis* Lille, *Francorum*.
Ipra, Iperen, *Gallis* Ipre *Hispanorum*.
Menina, Menin., *Francorum*.
Neoportus, Nieuport, *Hispanorum*.
Ostenda, Ostende *Hispanorum*.
Teneramunda, Dermoode, *Hispanorum*.
Tornacum, Dornick, *Gallis* Tournay, *Francorum*.
Vinobiberga, Vinoaberg. *Gallis* Bergues S. Vinoc, *Francorum*.

Flanona, & Flavona, ut alii habent codices, *Fianona* oppidum Istriæ, apud limites Liburniæ, ab Alvona oppido 4. mill. pass. in Boream, à Pola urbe 25. apud Arsiæ fluvii ostia.

¶ Flanona seu Flavona, oppidom aliàs Liburniæ, nunc Istriæ, in ora matis Adriatici & sinus Flanatici, sub dominio Venetorum, cum portu satis capaci, 12 milliaribus distat ab ostio Arsiæ fluvii in septentrionem.

Justin. Mart. Flavia, colonia & urbs Palæstinæ, eadem Neapoli orbi Samariæ, patria Justini Philosophi & martyris. Vide Neapolis. Aliis Cæsarea Palæstinæ esse putatur.

Script. Gall. Vet. Insc. Flavia Æduorum, *Flavigny*, ot nonnullis videtur; oppidum Galliæ Celticæ, cum cœnobio, in Burgundiæ Ducatu, non in Sequanis, ut scribit Ortelius apud Semurium 2. leucis distans. Sed Flavia ex paoegyrico Constantioi Magni est ipsa Æduorum urbs Augustodunum, teste Paradino; *Flavigny* verò Flaviniacum est, inter Divionem & Semurium.

Ptol. Flavia Gallica, *Fraga*, teste Varrerio, oppidum Hisp. Tarraconensis, in Aragonia, à Montione 4. leucis, ab Ilerda 2. à Cæsaraugusta 21.

¶ Flavia Gallica seu Gallica Flavia, oppidum Illergetum, nunc *Fraga*, Gallis *Fragues*, oppidom mooitum Aragoniæ, ad Cincam fluvium, in limite Cataloniæ. 3. leucis distat ab Ilerda in occasum, & 18. a Cæsaraugusta in ortum.

Ptol. Flavia Lambris, *S. Maria Finis terra*, teste Tarapha, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in ora Gallæciæ, apud Netium promontorium, à Compostella 16. leucis. Sed hoc oppidum littorale est; Flavia Lambris verò mediterraneum, quod aliis *Fuenfria*, oppidum inter Villam Francam ad ortum 9. & Sarriam ad occasum 6 leuc. à Compostella ad 27. distans in ortum.

¶ Flavia Lambris Bædiorum, oppidum Callaicorum, quibusdam est *Fuenfria*, castrum versùs limites Asturiæ. Aliis autem est Rivadavia, oppidum ad Minium fluvium versùs confinia Portugalliæ, 8. leucis supra Tyde in ortum.

Script. Germ. Flaviana ala, & Flaviana castra, ac Flavianum, sic à Flavio Tiberii Cæsaris præfecto *Wien* & Italis *Vienna*, teste Lazio, *Vienne* Gallis, urbs episcopalis Pannoniæ superioris, ad Danubium, Austriæ metropolis clarissima, inter Pragam 36. & Budam in ortum 30. leucis. Vide Iuliobona, & Vindobona.

Cat. Flavianum, quod & Flavinianum legitur, *Fojano*, oppidulum Hetruriæ, ad Tiberim, in finibus Faliscorum ab urbe ad 24. mill. pass. Flavinium Virgilio lib. 7. Æneidos: unde Flavinius, a, um.

Hi Sorastis habent arces, Flaviniaque arva.

Flavina apod Silium libr. 8.

Quique tuos Flavina Focos, Sabatia quique.

Fla-

Ptol. Flavias, quæ & Flaviopolis, *Fliopoli* ex tabulis recentibus, urbs Ciliciæ mediterranea, olim episc. sub Archiepiscopo Sclcuciensi, nunc vicus. (* in Seldeni manuscripto [illegible].)

Flaviniacum, *Flavigny* oppidum Burgundiæ. Vide Flavia Æduorum.

Ptol. Flaviobriga, *Bermeo*, teste Morali, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, apud otam Oceani Cantabrici, ad Nervium fluvium, à littore a. leuc. ubi Amanum portus Plinio. Sed aliis est *Bilbao*, quod à Bermeo 5. leucis in occasum distat, à Burgis 30. in Boream, à littoro 2. urbs Cantabrorum primaria. Sed Bilbaum anno salutis 1298. ædificatum est, teste Joaone Mariana libro 15. cap. 3.

¶ Flaviobriga; urbs Antrigonum, in Cantabris quæ antea Portus Amanus: Nunc est *Bilbao*, urbs Biscajæ primaria, ad Nervam fluvium, qui 2. leucis infra in Oceanum Cantabricum se exonerat, estquo ampla & elegans, emporiumque celebre, 14. leucis a fano S. Andreæ in ortum.

Ptol. Flaviónavia, quod & Flavion Avia separatim scribitur, S. *Ander* Villanovano & Coquo oppidum præclarum Hispaniæ, in ora Cantabriæ, a Flaviobriga seu Bilbao 14. leuc. in occasum.

Ptol. Flaviopolis, quæ & Craria, urbs Bithyniæ, io ea parte quæ Honorias dicta est, episc. sub Archiepiscopo Gangrensi, vel, ut alii scribunt, sub Archiepiscopo Claudiopolitano. Sic etiam Zela urbs Thraciæ dicta est; teste Plinio..

Plin. Flavium S. *Andres*, teste Lazio, urbs Norici episc. sub Archiepiscopo Salisburgensi, quæ & Lavantum, *Levande*, ad fluvium cognominem, qui in Draum labitur, inter Vacorium & Græcium ad ortum 10. leuc. à Claudia 6. Quæ urbs aliis Solva à Plinio dicta putatur; vel non procul certè abest; cum Solvs, teste Lazio, jaceat.

¶ Flavium, *S. Andres*, urbs est Carinthiæ Ducatus, subest tamen Archiepiscopo Salisburgensi, ad Lavantum fluvium, qui duabus leocis infra in Dravum se exonerat. Distat 9. milliaribus Germanicis à Labaco in Boream, estque media inter Claudiam ad occasum & Græcium ad ortum.

Vet. Inscr. Flavium Arvense, *Alcolen*, teste Morali, oppidum Hispaniæ Bæticæ, in Vandalia, ab Hispali 8. leucis distans.

Vet. In. Script. Flavium Axalitanum, quod & Axalita, *Lora*, teste Morali, ac Clusin, oppidum Hispaniæ Bæticæ, in Vandalia, apud Bætim fluvium, inter Hispalim 9. & Cordubam 13. leucis, olim municipium.

Ptol. * Flavium Brigantium, Brigantium Antonino & Dioni, Brigantia Orosio, *Betanzos*, orbs Hispaniæ Tarraconensis, in Callaicis, apud Caronium urbem, in ora, inde 3. leuc. distans, à Compostella 8. Sic Antoninus Beutherus, Henricus Coquus, & Joannes Mariana sentiunt. At Morali, Taraphæ, & Villanovano est ipsa Compostella urbs, vulgò *Sant Iago*, & *S. Iago di Compostella*, à Caronio 20. leucis ferè in austrum distans. Floriano verò est ipsum Caronium. Sed cum apud Ptolemæum urbes diversæ sint Caronium & Brigantium, non rectè sentit Florianus nisi sit ipsius Caronii portus: & quoniam ex Ptolemæi descriptione Flavium Brigsotium parum ab ora littorea recedit, ipsique Caronio propinquum, priori sententiæ subscribo. Sic autem à Vespasiano Imperatare, qui Flavius cognominatus est, dictum putatur, (* in manuscripto Seldeni [illegible].)

Ptol. Flavona. Vide Flanona.

¶ Flensburgum, *Flensbourg*, urbs Daniæ, io Jutia & Ducatu Slesvicensi, ad sinum parvum cognominem cum portu capaci & castro, 4. leucis Germanicis ab Alsena insula in occasum, totidem à Slesvico ad Boream, & 9. ab Ottonia ad austrum; subestque Regi Daniæ.

¶ Flessinga; *Ulissinghen* incolis, *Flessingues* Gallis, urbs Belgii, in Zelandia provincia, & in Valachria insula, permunita, & cum portu commodo, in ditione Batavorum, & sub dominio utili Principis Arausicani. Vix una leuca distat à Middelburgo in occasum, & 3. à Clausulis in ortum, 7. autem à Gandavo in Boream.

¶ Fletio, *Flueten*, vicus, 5. mill. pass. ab oppido *Woerden*, in dominio Ultrajectensi, sub Batavis, medius ferè inter *Woerden* & Ultrajectum, teste Cluverio,

¶ Flevo, seu Fletiu quibusdam, iosula Frisiorum, in Flevo lacu, ubi nunc, Ortelio teste, insulæ *Ens & Urk*, in sinu *ne Zuidersee*. Cluverius autem putat a mari absorptam fuisse, ubi sunt nunc Brevia *het Brede fant* dicta, ioter Frisiam occidentalem & Vieringam insulam, quod forsan meliùs.

Flevo, insula Rheni, *t' Vlie*, & *Flie*, teste Ortelio, dicitur, io ostio ipsius Rheni, apud Hollandiam. *Mela.*

Flevum, Flevi lacus Tacito, *Sudersee*, & *Zuydersee*, sinus maris Germanici, inter Batavos & Frisios, in quem Rheni alveus orientalis cum Insula apud Campenam urbem, inter illam & Volenhoviam oppidum, influit. Sed Flevum Plinio est ipsius Rheni ostium orientale. *Plin. Mel.*

Flevum Castellum, *Vollenhove*, teste Cyro Spangebergio, oppidum Frisiæ occidentalis, ad Flevum lacum, à Campena urbe Transisalanæ 2. leucis in Boream, à Stenvico oppido totidem in occasum. Sed Becano est *Fledorp*, oppidum ejusdem Frisiæ, in ora littorea ad Boream, apud Groningam urbem. *Tac.*

¶ Flevum Castellum aliis fuit, ubi nunc vicus *Oosteynde* dictus, in parte Boreali insulæ *Vlieland* dictæ, ad ostium flevi lacus, seu maris Austrini, propè Rheni ostium orientale, Flevum dictum, *het' Vlie*, vix 3. leucis in occasum ab ora Frisiæ occidentalis, Sansone & aliis testibus.

* Flexum, postea Posonium seu Pisonium, *Presburg* Lazio & aliis, urbs Pannoniæ superioris, in Hungaria, apud fines Austriæ, ad Danubium, conventus Hungarici regni post amissam Budam, inter Viennam ad occasum 10. & Budam, ad ortum 20. leuc. occurrens. (* [illegible] in manuscripto Seldeni.) *Ant. Ptol. Lib. Not.*

¶ Flexum quibusdam est *Presbourg*, urbs Hungariæ Austriacæ primaria, cum arce, ubi nunc Reges Hungariæ inaugurantur. 3. leucis distat à confinio Austriæ, 7 à Vienna in ortum, & 26. à Buda in Circium. Aliis autem Flexum est *Ovvar*, oppidum Hungariæ, quod à Germanis *Altenbourg* dicitur, ad ramum inferiorem Danubii, ubi Leitam amnem recipit propè Schutiam insulam, & 2. leucis à Posonio in austrum: quod meliùs.

Flintum, *Flint*, castrum Angliæ, in Walliæ Principatu, ad Deam æstuarium. Hinc regio adjacens dicitur Comitatus Flintensis, *Flintshire*. Distat autem 9. milliaribus Anglicis à Cestria in occasum. Ibi Rex Richardus secundus perfidia Henrici Percii Comitis Northumbriæ traditus, in manus Henrici Ducis Lancastriæ devenit; inde captivus Londinum deductus, è regali solio depulsus est.

Florentia, *Fiorenza*, seu *Firenze*, ut ipsi Florentini scribunt, Gallicè & Anglicè *Florence*, Colonia & urbs archiepiscopalis, Hetruriæ, quæ magno Duci paret, caput, ampla, & elegantissima totius Italiæ, Arno fluvio divisa; olim libera, ac maximæ partis Hetruriæ domina, nunc vero Reipublicæ formam adhuc, sub magno tamen Duce ex Medicæa familia, servans. Populi Fluentini Plinio, Florentini Tacito. Florentia a Syllæ militibus anno ab urbe condita 645. ædificata: Colonia postea à Cæsare Augusto, Marco Antonio, & Marco Lepido eò deducta. A Martino V. Pontifice Maximo archiepiscopalis effecta; Synodo generali, in qua Græci Latini circa fidem consenseruot, sub Eugenio IV. Pontifice Maximo clara. De qua illud. *Ptol. Ant.*

Nunc floret Florentia, qua ante Fluentia dicta est.

Et libro 13. Itinerarii:

Quo trajecto, altas monstrat Florentia turres.
Hetrusci caput.

¶ Florentia urbs est Tusciæ primaria, duplici arce munita, cum palatio superbissimo, ubi persæpe magnus Dux commoratur; fuitque aliàs Reipublicæ peramplæ caput, donec tandem Mediceis urbis dominatus cessit auctoritate Caroli V. Imperatoris, qui anno 1530. Alexandrum Medicem generum suum primum Florentiæ Ducem creavit. Ditio Florentina est satis ampla, & juxta Arnum fluvium. A septentrione separatur à Bononiensi tractu monte Apennino. Ad meridiem habet Senensem agrum, ad orientem Romandiolam, & ad occidentem agros Pisanum & Lucensem. Florentiæ habitum fuit Concilium Oecumenicum sive universale anno 1438. à Papa Eugenio IV. præsente Joanne Palæologo Imperatore Constantinopolitano.

Florentiola, *Firenzuola*, & *Fierenzuola*, oppidum geminum; unum in Thuscia, apud Vatrenum fluvium in- *Ant.*

intra montes, inter Bononiam 30. & Flurentiam 24. mill. pass. alterum in Gallia Togata, inter Placentiam 22. & Parmam 13. mill. à Fidentia Julia 8. Placentiam versùs.

Turon. Floriacum, *Fleury*, pagus Galliæ Celticæ, in Burgundiæ Ducatu & territorio Divionensi. Floriacum alterum ad Ligerim fluvium, in agro Aurelianensi, pagus cum cœnobio, quod Floriacense nominatur, Blesis proximum.

¶ Floriacum, *Fleury*, oppidulum est Ducatus Burgundiæ, ad Uschum amnem, 3. leucis à Divione in occasum. Floriacum alterum, *Fleury*, pagus est, 7. leucis ab Aureliis in ortum distans ubi celebris Abbatia Fluriacensis seu S. Benedicti, *S. Benoist sur Loire* dicta, 25. leucis à Blesis in ortum.

Ant. Floriana, oppidum Pannoniæ inferioris, nunc pagus, *S. Paul*, teste Lazio, apud Danubium fluvium & Budam urbem.

¶ Florida, *la Floride* Gallis, *Florida* Hispanis, regio perampla Americæ septentrionalis; ideo sic dicta, quia detecta fuit ab Hispanis die Dominica Palmarum; estque versùs sinum Mexicanum. Ibi Hispani possident arces S. Matthæi & S. Augustini, versùs oram littoralem, cum aliquot aliis parvi momenti. Angli verò à paucis annis occuparunt partem orientalem versùs montes Apalatæos & fluvium Mali; habentque multas colonias in illo tractu, teste Bristochio.

¶ Floripolis, seu Fanum S. Flori, *S. Flour*, urbs Galliæ, in Alvernia provincia, in monte edito, episcopalis sub Archiepiscopo Bituricensi ab anno 1317. Quibusdam est Indiciacus antiquorum. Sedet ad radices montis le *Cantal* dicti, ad amnem *Larder*, versùs Gabalos, 15. leucis à Claromonte in austrum, & 13. ab Anitio in occasum.

Plin. Plorius, *Ars*, teste Moletio, fluvius Hispaniæ, in Callaicis, apud Nerium promontorium, in Oceanum labens: qui Vir Ptolemæo dicitur.

¶ Flurum insula, *Flores*, insula ampla Asiæ, in mari Indico, ab ortu in occasum extensa, inter Javam & Timoris insulas, 40. leucis Hispanicis à Macassaria insula in austrum, sui juris, & ab Europæis nomine tantùm nota, & versùs oram Borealem.

¶ Florum insula, *isla de Flores* Lusitanis, insula maris Atlantici, & una ex Assoribus seu Tertiariis, sed parva. 80. leucis Gallicis à Tertiaria in occasum distat, sub dominio Regis Portugalliæ.

Plin. Fluentini, populi Hetruriæ, Arno appositi: qui Florentini putantur. Unde & ipsa Florentia Fluentia dicta est.

Cæsar. Flustates, populi Aquitaniæ: quorum oppidum *Foix*, Puxum Latino recenti, Comitatus insignis, inter Tolosam & Conluranos, inde 9. hinc 6. leucis dissitum. Sed sunt qui Elusates legendum velint: quorum urbs *Ease* nominatur.

¶ Flustates, populi Aquitaniæ, meliùs Elusates dicti, prope Elusam urbem, *Eause*. Vide Elusates.

Script. Ital. Focaria, *Monte di Pesaro*, teste Blondo, mons & promontorium Umbriæ, inter Pisaurum propinquum, & Panum. Sic in antiquis Pisauri annalibus.

Plin. Focunates, *Foucigny*, vel *Fossigny*, teste Pingonio, populi & oppidum Sabaudiæ. Sed Simlero est vallis *Sulis* quæ & S. Bartholomæi nominatur, inter Tridentinos & Venetos. Illud manifestum, eos esse populos Alpinos, in Italia apud Plinium, non in Sabaudia quæ est in Galliæ & in Allobrogibus.

¶ Focunates populi sunt, quorum tractus Fossiniacum nunc dicitur, *le Faussigny*, in Ducatu Sabaudiæ, ad radices Alpium, & in confinio Valesiæ regionis. Ejus primaria est Clusæ.

¶ Foggia, *Foggia*, oppidum lepidum Italiæ, in regno Neapolitano, & in provincia Capitanata, tributo quod ibi solvitur celebre, vulgò *la Dogana di Foggia*, prope Cerbalum fluvium. Vix 8. milliaribus ab ora maris Adriatici, & 20. à Manfredonia in ortum distat.

¶ Fons Æthiopis erat in via qua ab Jerusalem Gazam itur, nec longe ab Azoto, teste Sansone: & is est ad cujus aquas Eunuchum Candacis Reginæ Æthiopum baptizavit Philippus Diaconus, ut fidem faciunt sacræ paginæ Act. cap. 8.

¶ Fons Bellaquens, seu Fons aquæ pulchræ, *Fontainebleau*, burgus cultissimus Galliæ, in provincia Insulæ Franciæ, & in Hurepœsio tractu, cum palatio superbissimo, à Francisco I. & Henrico IV. Regibus extructo ubi peramœnus Regis secessus, in medio sylvæ cognominis. Vix una leuca distat à fluvio Sequana, à Meloduno, & 24. à Parisiis in austrum.

¶ Fons Ebraldi *Fontevrault*, oppidulum Galliæ, in Andegavensi provincia, cum Abbatia percelebri Virginum, quarum Abbatissa etiam viris hujus Ordinis præest. Est in confinio Turonensis provinciæ. Vix una leuca distat à Ligeri fluvio, 3. à Salmurio in Eurum, & 5. à Chinonio in occasum. *Lib. Cant.*

Fons Hortorum, fluvius Adonis, qui *Canis* nominatur, teste Postello, qui per Phœniciam ex monte Libano, seu Antilibano, in mare Syrium apud Berytum decurrit.

¶ Fons Hortorum puteus est aquarum viventium, quæ fluunt impetu da Monte Libano.

Fons Jovis apud Dodonem in Epiro mirus, faces extinctas accendens, & accensas exstinguens. *Plin.*

Fons Rapidus, *Fuente rabia*, *Fonterabia*, oppidum cum arce finitissima adversùs Gallos Hispaniæ Tarraconensis, in ora Vardulorum, apud Olarsonem oppidum excitum, à Gothis anno salutis 625. conditum, inter Bajonem urbem Aquitaniæ, & Sebastianopolim oppidum 5. leucis dissitum. *Script. Hisp.*

Fons Rapidus, *Fontarabie* Gallis, oppidum est munitum Guipuscoæ provinciæ, in ora maris Aquitanici, ad ostia Bidassoæ fluvii, in ipso limite Galliæ. 3. leucis à Sebastianopoli in ortum; eratque antiquitus in Aquitania, ut multi opinantur.

Nomina fontium aliquot apud veteres:

Acidalia, Bœotiæ, apud Orchomenon.
Aganippe, Bœotiæ, ad Heliconem montem.
Albuneus, in Latio, apud Tybur.
Arethusa, apud Syracusas, in Sicilia.
Callirhoe, apud Athenas, in Attica.
Castalius, Phocidis, ad Parnassi montis radices.
Clitorius, apud Clitorium urbem Arcadiæ.
Crunos, Atticæ.
Cyane, apud Syracusas, in Sicilia.
Dirce, apud Thebas, Bœotiæ.
Dircenna, apud Bilbilim, Hispaniæ.
Gargaphie, apud Plateas, in Bœotia.
Hippocrene, ad Heliconem montem.
Libethros, Magnesiæ in Thessalia.
Liriope, apud Thespias, in Bœotia; ubi Narcissus puer suffocatus.
Magæa, apud Syracusas, in Sicilia.
Salmacis, Cariæ, apud Halicarnassum, qui & Salmax.
Virbius. Laconiæ, in Peloponneso.

Fontanella, pagus Galliæ Celticæ, ad Sequanam fluvium, in territorio Rothomagensi, cum cœnobio celeberrimo, à Rothomago 22. mill. pass. distans Parisios versùs, *Fontanelle*. *Mert.*

Fontecli, *la Fondazza*, pagus olim Æmiliæ, nunc rus, cum castro parvo diruto, inter Placentiam & Parmam, à Placentia 23. mill. pass. post Florentiolam oppidum distans.

¶ Fonteneum, *Fontenay le Comte*, urbs Galliæ lepida, in Pictavensi provincia inferiori, ad radices collis ad amnem Vendeam, dives effecta ob nundinas, 5. leucis distat à Marano in Boream, & 3. à Malleaco, 7. autem ab ora Oceani Aquitanici.

Fontes, pagus Insubriæ, apud Aronam, qui & Fontanetum nunc dicitur, à multis fontibus ibi scatentibus dictus, ubi plures exstant inscriptiones antiquæ marmoreæ.

Fontes Aponi, *Bagni d' Abano*, balnea cum vico, in agro Patavino, quæ Plinio Aquæ Patavinæ dicuntur. Vide Aponus. *Suet.*

¶ Forbisherii, fretum, in Gronelandia. Vide fretum Forbisherii.

¶ Forchens, *Forchaim*, oppidum Germaniæ, in Franconia, ad confluentes Wisenti & Regnitii fluviorum, ubi castrum permunitum, sub dominio Episcopi Bambergensis. 4. milliaribus Germanicis distat à Bamberga in meridiem Norimbergam versùs, à qua 5. leucis distat. Quibusdam est Trutavia.

Fordunum, *Fordon*, oppidum Scotiæ amplum, & Merniæ regionis primarium, ubi corpus D. Palladii Scotorum Apostoli præcipuè colitur, ab Aberdonia 25 mil. distans in Africum. *Scrip. Scot.*

Forentani, populi Apuliæ, sive Lucaniæ in confinio, quorum oppidum Forentum, Ferentum, ut videtur *Plin.*

apud

apud Horatium *Ferenzo*, à Venusia 9. mill. in ortum Acherontiam versùs recedens. (*Vide Ferentum.*)

Cic. Liv. Strab. Plin. Formiæ, quæ & Phormiæ, & Hormiæ Græcis, colonia & urbs episcopalis, antiqua Læstrygonum sedes, à Saracenis excisa, in Latin novo, nunc verò in Campaniæ ora littorali, inter Cajetam ad occasum 4. & Minturnas ad ortum 9. mill. pass. occurrens, ubi nunc *Moja* pagus elegans & amœnus, qui non ipsæ Formiæ, sed potiùs Molæ Formianæ à Cicerone memoratæ, est. Sedes hujus urbis, prorsùs eversæ apud Molam, episcopalis Cajetam translata est. Cavendus est error hic Strabonis. Formias à Tarracina 400. stadiis distare scribentis, cùm neque 200. distent. Hinc sinus Formianus, *Golfo di Gajetta*. Hujus urbis meminit Martialis lib. 10. epist. 30.

O temperatę dulce Formia littus.

ubi Formiæ numero singulari.

Cic. Formianum villa Ciceronis erat, in agro Formiano: cujus locus adhoc vulgò *Ciceron*, teste Smetio, nominatur. Hinc Formianus, a, um. Horatius l. 1. carm. od. 20.

Temperant vites, neque Formiani
Pocula colles.

Ptol. Formio, *Risano*, teste Vergerio cum Leandro, fluvius Istriæ, in mare Hadriaticum inter Tergestum & Justinopolim influens: ostia à Tergesto 6. mill. pass. absunt.

¶ Formio amnis est parvus Istriæ, in mare Adriaticum & sinum Tergestinum cadens, 2. milliaribus à Justinopoli in Boream, & 6. à Tergeste in austrum.

¶ Formosa, *Formosa*, Gallis *Belle Isle*, insula Asiæ in Oceano orientali Sinico, & inter Sinas & Lusoniam insulam: cujus oppidum præcipuum est *Tajoan*, in ora. Ante aliquot annos tota paruit Hollandis, sed ab ipsa ejecti sunt à Sinis novissimè. Insula est probè culta & valde fertilis.

Foroaugustani, populi Hispaniæ Tarraconensis: quorum urbs Libisosa.

¶ Foro-Juliensis ager, seu Foro-Julium, *Friuli* Gallis *le Frioul*, provincia Italiæ, in dominio Veneto. Vide Forum Julium.

¶ Forteventura, *Fortaventure*, insula Africæ, in mari Atlantico, & una ex Canariis, versùs ortum & oram Africæ, Oppidum habet cognomine in ora australi; aliasque Casperia dicta fuit. Subest Regi Hispaniæ cum aliis Canariis seu Fortunatis. 26. leucis Hispanicis distat ab ora Africæ.

Script. Scot. Forthea, *Fyrth*, vel *Frith*, fluvius ingens Scotiæ, Edimburgum regiam Scotorum præterluens, qui Loxa Ptolemæo dicitur (ut nonnullis videtur) Vide Bodotria.

¶ Forthea, *Forth*, fluvius Scotiæ meridionalis. Oritur in confinio Lennoxiæ provinciæ, deinde Strivelinum urbem rigat, & paulò infra multis auctus fluviis, in æstuarium Bodotriam se exonerat, quod ab eo etiam Forthea dicitur, nunc *Fyrth of Forth*; extenditurque inter Fifam & Laudoniam provincias. Non rigat Edimburgum; sed ab ea urbe distat tantùm una leuca in Boream Forthea æstuarium.

Lib. Not. Fortia Castra, *Sterzing*, teste Lazio, vel *Sterzingen*, oppidum Norici, in Rhætiæ confinio, in Comitatu Tyrolensi, non obscurum, inter Brixinonem 4. & Oenipontem ad arctos vergentem 6. leucis, quod & Stiriacum etiam Latinè dicitur.

¶ Fortunæ Divinæ insula, *Iland of Good Fortuyn* Anglis, insula Americæ septentrionalis, versùs terras Arcticas, & ad ostium orientale Freti Hudsonis, detecta ab Anglis hisce ultimis temporibus.

Strab. Fortunæ templum erat in Campania, inter Cales & Teanum urbes propinquas, 4. tantùm inter se mill. pass. distantes.

Plin. Ptol. & al. Fortunatæ insulæ, maris Atlantici, quæ *Isole Canarie* hodie, & Hispanis *Islas de Canaria*, dicuntur. Quarum nomina apud Plinium sunt Ombrio, Junonia gemina, Capraria, Nivaria, & Canaria. Apud Ptolemæum vero Aprositos, Heras, Pluitalia, Casperia, Canaria, & Centuria. Absunt à Gadibus in Notolibycum 230. leucis Hispanicis, in navigatione ad orbem novum occurrentes, sub Hispanicis. Nunc 7. sunt, una earum in duas fortè maris æstu divisa.

¶ Fortunatæ insulæ, nunc Canariæ dictæ, *les Canaries*, Gallis, detectæ fuerunt à Joanne Betencurtio Gallo; & 20. aut 30. circiter leucis distant ab ora littorali Africæ, & regionis Biledulgerid. Earum orientalior est Forteventura; insula autem Ferri est occidentalior. Vide Canariæ insulæ.

Strab. Liv. & al. Foruli, vicus Sabinorum, in rupe prærupta apud Marsorum confinia, adhuc vulgò *Forolo* dictus, apud Himellæ fluvii ortum. Cujus meminit Virgilius libro 7. Æneidos:

Casperiamque colunt, Forulosque, & flumen Himellæ.

¶ Forum Adriani nunc est *Woorburg*, vicus in Hollandia, Cluverio teste.

Tac. Forum Alieni, oppidum Æmiliæ, apud Padum fluvium, ubi nunc Ferraria urbs, *Ferrara*, teste Joanne Bocatio, cum aliis, inter Bononiam 32. & Patavium in Bor. 48. ac inter Mantuam & Ravennam 50. à Verona vero 60. mill. pass.

Cic. Hor. Ant. Ptol. & al. Forum Appii, urbs Latii, olim episcopalis, in finibus Volscorum, apud Pontinam paludem, inter Ariciam & Feroniam, ac inter tres Tabernas & Tarracinam, à qua 12. mill. pass. recedit, Romam versùs 48. prorsus excisa. Locus *Case nuove*, seu *Case nove* Cello Cittadino, aliis *li Maruti* diversorium: aliis verò ubi *Fossa nuova*, monasterium & abbatia: quæ loca omnia sunt proxima. Populi Foroappii Plinio. Meminit Horatius libro 1. serm. sat. 5.

-inde Forum Appi
Differtum nautis, cauponibus atque malignis.

¶ Forum Appii, urbs Volscorum Cluverio, Brietio & aliis, est locus nunc *S. Donato* dictus, aliquot tantùm ædibus constans, intra paludes Pontinas, prope Asturam amnem, & 5. milliaribus ab ora maris Mediterranei: quanquam aliqui credant fuisse ubi nunc *le Case nuove*, diversorium inter Privernum & Setiam, juxta Pontinas Paludes.

Ovid. Forum Augustum, sive Forum Augusti, in urbe Roma, ab Ovidio lib. 5. fast. memor.

Templaque in Auguste conspicienda Foro.

Vide infra, ubi fora urbis Romæ describuntur.

Ant. Forum Aurelii oppidum erat Hetruriæ, medium inter Centum Cellas & Cosam, 25. mill. pass. utrinque distans, in ora apud Graviscas, prorsùs extinctum.

Ptol. Forum Bibalorum, *Femillam*, teste Moletio, oppidum fuit Hispaniæ Tarraconensis, apud Aquiflavienses, nunc vicus in agro Aquarum Flaviarum, in regno Portugallico.

Pet. Ins. Forum Calvisii, *Calvisano*, oppidum Cenomanorum in agro Brixiano, inter Brixiam 15. & Asulam 10. mill. pass. dissitum.

Ant. Forum Cassii, *S. Maria Forcassi*, urbs olim episcopalis Hetruriæ, apud Vetrallam oppidum, quod nonnulli ipsum Forum Cassii esse contendunt, inter Sutrium & Viterbium ad 7. mill. pass.

¶ Forum Cassii, *S. Maria Forcassi*, vicus est parvus prope Vetrallam oppidum, in provincia Patrimonii S. Petri, in Hetruria, Summo Pontifici subdita. 7. milliaribus distat à Viterbo in austrum.

Ant. Ptol. Forum Claudii, Clodii Plinio, *Tolfa nova*, oppidum Thusciæ mediterraneum, apud oram australem, inter Bracenum & Cornuetum, ab urbe Roma 38. mill. pass. in ortum, ubi aluminis minera.

¶ Forum Claudii, oppidum Thusciæ fuit, nuncque in ejus vestigiis conspicitur *Oriolo*. castrum provinciæ Patrimonii S. Petri, teste Luca Holstenio. 4. milliaribus distat à lacu Sabatino in occasum, & 5. à Braciano in Circium; estque in Ducatu Braciani.

Forum Claudii alterum, *Tarantaise*, teste Cœnali, urbs archiepiscopalis apud Alpes Grajas, in finibus Allobrogum, seu in Sabaudia. Aliis est *Novalesa*, oppidum cum cœnobio apud Alpes Cottias, à Segusio 4. mill. pass. interius distans: quod magis probatur: hoc enim in Italia est, non in Gallia; & à Ptolemæo in Italia describitur.

¶ Forum Claudii urbs fuit Centronum, in Gallia Narbonensi, quæ nunc *Moutiere en Tarantaise*, urbs archiepiscopalis & Tarentasiæ caput, in Ducatu Sabaudiæ, ad Isaram fluvium. 4. leucis distat à Fano S. Joannis Maurianensis in Boream, & 8. à Camberiaco in ortum, Sansone, Brietio, & aliis testibus. *Plin.*

Forum Clodii. Vide Claudii. *Plin. Ant.*

Forum Cornelii, Cornelium Ciceroni, quod & Syllæ *Ptol. & al.*

Plin. Ant. Ptol. & al. læ Forum appellatur, *Imola*, urba Æmiliæ seo Galliæ Togatæ, in Romandiola, apud Vatrenum fluvium, inter Bononiam 20. & Faventiam in ortom 10. mill. pass. episcopalis sub Archiepiscopo Raveoate, inde 24. mill. Bononiam versùs. Populi Forocornelienses Plinio, & Cornelienses aliis.

Forum Cornelii urbs fuit Lingonum, in Gallia Cispadana, *Imola*, ounc in Romandiola, in limire agri Bononiensis & Ducatus Ferrarieosis, sub domioio Summi Pontificis; estque culta & elegans, 16. milliaribus a confinio ditionis Florentinæ in Boream.

Ptol. Forum Decii fuit oppidum Sabinorum, cujus hodie nullum prorsùs exstat vestigium.

Plin. Fotum Diuguntorum, sive, ut habet textus Græcus, Jutuntorum, oppidum fuit Galliæ Transpadanæ: quod aliis est *Crema* urbs, aliis *Picighiton*, oppidum cum arce firmissima, in finibus Cenomanorum, ad Adduam fluvium, à Cremona 12. mill. pass. in occasum Ticinum versùs.

¶ Forum Dinguntorum Cluverio, Sansoni, & aliis est *Crema*, urbs permunita Galliæ Transpadaoæ, antea Ducatus Mediolanensis, nunc sub domioio Reipublicæ Venetæ, ad amnem Serium, episcopalis sub Archiepiscopo Bononiensi. Habet ab oriente Cremonensem agrum, nti ab occidente Laudensem. Vide Crema.

Ant. Forum Domitii, *Fabregae*, teste Varrerio, oppidum Galliæ Narbonensis, in Occitana regioone, inter Nemausum 45. & Biteras 30. mill. pass. ex Itinerario Antonioi, à Cæserone 12. in ortum.

¶ Forum Domitii qoibusdam est *Fabregues*, oppidum ad Caulazonem amnem, in Occitania inferiori, 2. leucis à Monto Pessulano in occasum, & una tantùm a stagoo Magalonensi in Boream, à Nemauso 30. mill. pass. in occasum. Aliis autem, & meliùs, est *Frontignan*, oppidum ejusdem tractus, ad stagnum Magalonense seu Lattaram, inter Biterras 30. mill. pass. & Nemausum 45 à Cæserone 20. in ortum, teste Sansone. Dicitur aliter Frontinianum; estque vino suo celebre.

Ptol. Forum Egutrorum, *Medina de Rio Seco* Villanovano & aliis, oppidum præclarum Hispaniæ Tarraconensia, in regoo Legionensi, à Legione 15. leucis in austrum, à Vallisoleto 8. in Africum, Asturicam versùs 14. vel certè non longè.

¶ Forum Egurronum, Saosone teste, erat oppidum Asturum, ubi nuoc castrom *Monte Furado*, io Gallæcia, ad fluvium Burviam, 12. leucis à Luco Augusti in austrum Brigætium versùs.

Plin. Ptol. * Forum Flamii, *Forflumme*, urbs Umbriæ episcopalis, à Longobardia eversa: locus adhuc nomen antiquum retinet, à Fulginio, quod illi in episcupali honore successit, 3. mill. pass. Nuceriam versùs. Sunt qui Forum Flaminii nunc Fulginium dici putent, cum ex Plinio & libro Conciliorum urbes diversas esse constet quæ eodem tempore episcopalem sedem habuerunt. (* in manuscripto Seldeni Φορος Φλαβιου.)

Plin. Forum Fulvii, quod & Valentinum, *Valenza*, oppidum amplum Liguriæ, impositum Pado fluvio, io Gallia Cispadaoa, ab Alexandria 7. mill. pass. in Boream Ticinum versùs, unde 27 abest.

¶ Forum Fulvii seu Valentinum, *Valenza*, Gallis *Valence*, oppidum est munitum Ducatua Mediolani, in colle ad Padum fluvium. Captum fuit a Gallis anno 1656. sed postea redditum pace ad Pyreoæos confectas estque medium inter Casalem ad occasum & Dertonam ad ortum

Cic. App. Front. Forum Gallorum, *Castel Franco*, oppidulum Æmiliæ seu Galliæ Togatæ, in via Æmilia, inter Bononiam (in cujus agro est) 14. & Mutinam 6. mill. pass. occurtens.

¶ Forum Gallorum, *Castelfranco*, oppidulum est agri Booonieusis in ditione Pootificia, via 2. milliaribus a confinio Muniteosi & à Scultenna fluvio, 8. autem à Mutina in ortum. Ei adjacet ara probè munita ab Urbano VIII. Barberioo Pontifice Maximo exstructa in tutelam illius tractus, & de ipsius nomine dicta arx Urbana, *Forte Urbano* vulgò, in ruderibus castri Leonis.

Ant. Forum Gallorum alterum, *Gurrea*, teste Hieronymo Zurita, oppidum Hispaniæ Tarraconensia, in Aragonia, inter Cæsaraugustam 5. & Jacam in Boream 14. mill. Hispanicis distans.

¶ Forum Gallorum quibusdam est *Zuera*, oppidulum ad Gallegum fluvium, 5. leucis à Cæsaraugusta in Boream. Aliis autem est Luna, castrum ad amnem Bielum, 8. leucia a Cæsaraugusta versùs Boream & coofinia Navarræ, 6. a Jacca in Africum.

Plin. Strab. Ptol. Forum Julium, & Julii, *Frejus*, colonia Octavianorum Plinio, & urbs Galliæ Narbonensis, episcopalis sub Archiepiscopo Aquensi, unde & à Massilia 600. stadiis, teste Strabone, abest in ortum, in ora Provinciæ littorali, inter Nicæam & Telonem 10. & 12. leucis. Forum item Julium Tacito & Ptolemæo *Cividal d' Austria* aliàs, nuoc *Cividal del Friuli*, teste Leandro, & Laaio, ac aliis, Colonia & urbs Carnorum, ab Utino 8. mill. pass. in Boream, ab Aquileja 22. io Circium, quod & Castrum Juliense Diacono dicitur. Forum præterea Julium Plinio, qui populos Forojulienses memorat, *Friuli*, & *Patria* à Venetis, quibus paret, *Friaul* Germanis, quæ & Carnia veteribua, regio est Italiæ, Venetiæ pars, inter Marchiam Tarvisinam, & Histriam, ac Noricum contenta. Cujus Utinum caput est, & conventus juridicus. Ejus memioit Fortunatus in vita S. Martini libro 4.

Inde Foro Juli de nomine Principis exi.

¶ Forom Julii, *Frejus*, urbs est Provinciæ in valle, intra paludes, dimidia leuca ab ora maris Mediterranei, 13. leucis à Telone in ortum, & 4. à Fano S. Eutropii in Boream, ad ostia fluvii Argeotei.

¶ Forum Julii item, urba Carnorum, nuoc *Cividal di Friuli* dicitur, ad Narisonem fluvium, sub dominio Reipublicæ Venetæ, & in agro Forojuliensi ab ea dicto, 15. milliaribua à Goritia in occasum, & ad radicees Alpium.

¶ Forum Jolium autem, seo Forojuliensia provincia, pars est Italiæ, ubi alias Carni populi, ounc *Friuli*, & aliquando *Patria del Friuli*, Gallis *le Frioul*; totaque subest dominio Venetorum, exceptis Aquileja & Goritia, quæ parent Austrisco.

Polyb. Plin. Ptol. Forum Lebuorum, seu Lebevorum, aut Libycorum & Lebetiorum, (variè enim, Leaodro, & Ortelio testibua, legitur, qui Plioium & Ptolemæum citant, apud quos neque Lebui, neque Lebetii leguntur,) *Borgo Lavizaro*, teste Merula, & Leandro, oppidum Insubriæ, in agro Novariensi, à Novaria 5. mill. pass. distans, Casalensem urbem versùs. Fortè Forum Libicorum, quorum meminit Ptolemæus, vel Lebuorum, quos memor. Polybius.

¶ Forum Lebuorum, *Borgo Lavizaro*, vicus est Ducatua Mediolanensia, in agro Novariensi, & 5. milliaribus à Novaria in austrum Mortariam versùs distat.

¶ Forum Lepidi, urbs Italiæ, in Gallia Cisalpina, *Regio* nunc, sub dominio Ducis Mutinæ. Vide Regium Lepidi.

Plin. Forum Licinii, seu Liciniforum apud Plinium, *la Pieve d' Incino*, teste Leandro, oppidum olim Insubriæ nunc pagus agri Mediolanensis, à Mediolano 30. mill. pass. in Boream distans.

Ptol. Forum Limicorum, *Puente de Lima*, teste Floriano & *Ponte di Lima*, oppidum Hispaniæ, in finibus Bracarum, in regno Portugallico, ad Limium fluvium, à Bracara urbe 4. leucis in Boream distans.

Plin. Ant. Forum Livii, *Forli*, urbs Galliæ Togatæ, episcopalis sub Archiepiscopo Ravennate, unde 16. mill. pass. abest, in via Æmilia, media inter Faventiam & Cesenam urbes Romandiolæ, utrinque 10. mill. pass. distans. Populi Forolivienses.

¶ Forum Livii, *Forli*, urbs est lepida, ditionis Pontificiæ, in Romandiola provincia, 12. milliaribus à Ravenna io austrum, 4. autem à Civitate Solia & à confinio Etruriæ in Boream. Aliàs Principes habuit proprios.

Ptol. Forum Narbasorum, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Asturum, excisum: locus *Arvas* hodie, teste Morali, nominatur, inter Legionem & Ovetum.

¶ Forum Narbasorom, oppidum Callaicorum, in confinio Lusitaoiæ, ad Durium fluvium, nunc forte *Torre de Moncorvo*, in Portugallia, ut dignoscitur ea situ, Sansone & Brietio testibus, 9. leucis supra Lamecam in ortum. Sed longè ab Asturiis distat.

Ptol. Forum Neronis, urbs Galliæ Narbonensis, in Occitaoia, cujus populi Foroneronienses, & Lotevani Plinio dicuntur. Vide Lu eva.

¶ Forum Neronis, aliis est oppidum Provinciæ, cis Druentiam fluvium: quod quibusdam est *Forcalquier*, Comitatus cognominis caput, in colle, medium

inter Segusteronem ad Cæciam & Aptam Iuliam ad Africum, 2. leucis à Druentia fluvio, iuxta rivum *Laye* dictum.

Plin. Forum novum urbs fuit Sabinorum, apud Oretum oppidum excisa. Est & Forum novum ex veteri inscriptione oppidum Galliæ Togatæ, seu in Gallia Cispadana, & in territorio Parmensi, ad Tarum fluvium, à Parma 20. mill. pass. *Fornovo* pagus.

¶ Forum novum urbs fuit Sabinorum, in eodem loco ubi nunc, urbe deleta, Ecclesia episcopalis superest, vulgò *Vescovojo* dicta, teste Luca Holstenio, & ut colligitur ex veteri inscriptione illius Ecclesiæ.

¶ Forum novum castrum est, 10. milliaribus à Parma in Africum. Dicitur vulgò à Gallis *Fornoue*; estque locus memorabilis prælio Caroli VIII. Francorum Regis in confœderatos Italos, quos viribus longè impar devicit. Vix uno milliari distat à Taro fluvio. Alias Foronovanum dictum fuit.

Ita. Forum Popilii, vel Pompilii, *Forlimpopoli*, urbs olim episcopalis sub Archiepiscopo Ravennate, nunc oppidum (sede episcopali Britinorium proximam urbem translata) Æmiliæ, in Romandiola, inter Forum Livii 4. & Cesenam in ortum 6. mill. pass. occurrens. Populi Foropopilienses Plinio. Urbs à Grimoaldo Longobardorum Rege anno salutis 700. primùm, deinde ab Ægidio Cardinale Legato in Italia anno 1270. eversa est, sedesque episcopalis Britinorium recepta.

Ptol. Forum * Segusianorum, *Feurs*, teste Dalecbampio, oppidum Galliæ Celticæ, Forestiæ regionis oppidum primarium, à Lugduno 8. leucis in occasum Arvernos versùs. Sunt qui etiam Forum Sebusianorum legunt, quod *Bourg en Bresse* esse dicunt, oppidum Galliæ Celticæ, inter Lugdunum, & Matisconam, cui propius est, regionis Brixiæ, inter Sabaudiam & Burgundiam, Comitatus caput. Sed apud Ptolemæum Forum Segusianorum duntaxat legitur. (* Tenoσιανῶν in manuscripto Seldeni.)

Forum Segusianorum est *Feurs*, oppidum, Forensis superioris caput, ad Ligerim fluvium, 6. leucis à Rodumna in austrum, & totidem à Fano S. Stephani in Boream. Errant autem qui illud *Bourg en Bresse* esse dicunt, cùm ab eo 15. leucis distet in Africum.

Strab. *Plin.* *& al.* Forum Sempronii, *Fossumbron*, *Fossombrone*, *Fossonbrune*, urbs Umbriæ episcopalis sub Archiepiscopo Urbinate, inde 10. mill. pass. distans, ad Metaurum fluvium, in Ducatu Urbinate, inter Fanum 15. & Callium in austrum 10. mill. occurrens.

¶ Forum Sempronii, nunc *Fossombrone*, prope Metaurum fluvium sedet, 10. milliaribus ab Urbino in ortum. Brietius tamen credit Forum Sempronii 5. inde distasse milliaribus, & ex ejus ruinis excitatum Fossumbrunum.

Diat. Forum Statiellorum, *Villa de Fo*, oppidum olim, nunc pagus agri Alexandrini, in Liguria, inter Alexandriam 4. & Ovilias, patriam nostram, 2. mill. pass. distans, haud procul à Tanaro fluvio.

Ptol. Forum Tiberii, *Keyserstul*, teste Rhenano, oppidum Germaniæ superioris, ad Rhenum fluvium, in Helvetia inter Scaphusam 2. & Thermas superiores 1. leuca dissitum, à Basilea 10. in austrum, constantiam versùs, haud obscurum.

¶ Forum Tiberii *Keiserstul*, oppidulum est Helvetiorum & Episcopi Constantiensis, medium inter Basileam ad occasum & Constantiam ad ortum, 5. leucis Helveticis utrinque distans ad Rhenum fluvium.

Plin. Forum Truentinorum, oppidum Æmiliæ excisum, apud Britinorium & Forum Popilii, ab eo 3. mill. pass. distans, à Britinorio 2. Cujus locus adhuc *Tro* incolis nominatur.

Pan. Forum Valentinum. Vide Forum Fulvii.

Plin. Forum Vibii, oppidum Galliæ Subalpinæ, seu, ut scribit Plinius, Galliæ Transpadanæ, in cujus agro Padus fluvius conditus, rursus emergit, teste Plinio. Quod oppidum Leander non sine errore apertissimo *Villach* interpretatur, quæ urbs est Norici, in Carinthia. Est autem *Bibiena* nunc, oppidum Pedemontanæ regionis, à Taurinis ad 22. mill. pass. in occasum. Populi Forovibienses Plinio.

¶ Forum Vibii oppidum erat Taurinorum ad radices Alpium, nunc in Pedemontio. Quibusdam nunc est *Bubiena*, vicus in valle Lusernæ, juxta Peleum amnem. Brierio est *Castel Fiori* aliis autem *Paisana*, vicus in eo tractu, ad Padum fluvium,

Forum Voconii, oppidum Galliæ Narbonensis, quod variè indigitant. Nam Pinetus illud *Chambery* urbem, caput Allobrogum, seu Sabaudiæ, interpretatur (quod potiùs est Civaro.) Alii *Frejus* urbem Provinciæ maritimam esse volunt. Sed ea Antonini Itinerario & ipso Plinio, neque *Chambery*, neque *Frejus*, esse potest, cum à Foro-Iulio 12. sive, ut alii codices habent, 22. mill. pass. ex Antonini Itinerario distet. Consulendi sunt in hac re regionis periti. *Plin.* *Ant.*

¶ Forum Voconii, oppidum Galliæ Narbonensis, in Provincia. Nunc est *Draguignan*, urbs culta, intra montes, 4. leucis à Foro-Julio in occasum, & 6. à Fano S. Eutropii in Boream, Sansone teste. Hon. Buv. tamen existimat fuisse ubi nunc oppidum *le Luc*, in Provincia, 6. leucis à Fano S. Eutropii & à Foro-Iulio in occasum, 4. autem à Draguignano in Africum.

Forum Vulcani, Campi Phlegræi Plinio & Solino, *la Solfatura*, locus est Campaniæ, apud Puteolos, inde 2. mill. pass. Neapolim versùs distans, in morem ingentis theatri ignes perpetuos emittens, & sulphur gignens. *Strab.*

Fora Urbis Romæ ex P. Victore.

Forum Archimonii, ubi ædes S. Nicolai Archimonii.

Forum Augusti, ubi nunc templum S. Adriani, Romano vicinum.

Forum Boarium, ubi templum S. Georgii, inter Romanum & Tiberim.

Forum Cæsaris, ubi porticus est Faustinæ Augusti uxoris, Romano proximum; cujus meminit Ovidius lib. 3. tristi. elegia 2.

-hæc sunt fora Cæsaris, inquit.

Forum Nervæ, apud Capitolium, inter ædes S. Hadriani & S. Basilii.

Forum Olitorium, nunc *Piazza Montanara*, ad theatrum Marcelli, inter Capitolium & Tiberim.

Forum Palladium, apud Romanum, ubi ædes S. Andreæ in Pallata; cujus meminit Martialis libro 1. epist. 2.

Limina quos pacis, Palladiùmque Forum.

¶ Forum Palladium, Panvino & Famiano Nardino testibus, idem est atque Forum Nervæ.

Forum Piscatium, apud Tiberim fluvium & theatrum Marcelli, inter Boarium & Olitorium.

Forum Romanum, apud porticum Faustinæ inter Capitolium & Palatinum, in quo Vestæ templum erat

Forum Sallustianum, apud hortos Sallustianos, inter ædem S. Susannæ & Sallatiam portam.

Forum Suarium, apud vetus Columnensium Palatium & montem Quirinalem.

Forum Traiani, proximum Foro Nervæ, inter Capitolium & montem Quirinalem.

Fosi, populi Germaniæ, Cheruscis finitimi, *Dietmerscher*, teste Althamero, & regio *Dietmersch*. Sed aliis *Fosseweerde*, tractus Frisiæ occidentalis, ubi non longè Fossete insula, vulgò *Amelandt*, teste Hieronymo Verrutio. *Tac.*

¶ Fosi populi fuere Germaniæ, à solo Tacito memorati, suntque Saxones, ubi nunc Holsatiæ pars Dietmarsia dicta. Sed longè à Frisia in Cæciam distat.

Fossa Clodia, *Chioza*, urbs Venetiæ episcopalis sub Patriarcha Veneto, in ora, inter Hadriam & Venetias 25. mill. pass. vide Clodia Fossa: quæ & Clugia postea dicta est. De qua lib. 3. Itinerarii: *Plin.*

Inde sumus Clugiam velo remisque profecti,
In qua Fossa vetus mutavit Clodia nomen.

Fossa Corbulonis, *Leck* teste Ortelio, fluvius Batavorum, in Hollandia, à Corbolone ex Rheno derivatus, spatio 23. mill. pass. Mosæ congrediens ad Crimpam pagum. *Tac.*

Fossa Drusiana, *Yssel Yssel*, fluvius Germaniæ inferioris, in Ducatu Geldriæ, à Druso ex Rheno derivatus, & in Flevum sinum perductus per Transisalanam regionem. Seu veriùs pars Rheni, in Isalam, fluvium fossa deducta ad Drusoburgum oppidum quod *Doesburg* hodie dicitur. *Tac.* *Suet.*

Fossa Mariana, oppidum Galliæ Narbonensis, ad fossam quam Caius Marius ex Rhodano fluvio deduxit, excisum. Locus adhuc *Fos* nominatur: licèt Ortelius cum aliis plerisque *Aigues mortes* oppidum & alii *Camargue* oppidum, non sine errore interpretentur; sicuti & auctor Thesauri Linguæ Latinæ. *Plin.* *Mel.* *Anta*

¶ Fossa Mariana, oppidum ad Fossam cognominem, nunc vicus est *Fos* dictus, in Prov. in ora maris Mediterranei,

nei, uoa leuca à Matitima, & finu Aftromela diftans in nccafum, verfus oftia Rhodani fluvii, à quibus 3. leucis diftat in ortum, prope campos lapideos.

Plin. Foffa Meftanica, *Canal di S. Alberto*, locus quo naves ex Pado in mare Ravennam ufque, per paludem Padufam, deducontur.

Tac. Suet. Foffa Noronis, *Licola*, tefte Saofelicio, Foffa quam Nero ea finu Baiano Hoftiam ufque perducere rentavit.

¶ Foffa nova, *Foffa Nova*, monafterium Ordinis Cifterciensis in Latio, 50. mill. paff. ab orbe Roma. In eo obiit S. Thomas Aquinas. Sedet in planitie, ad pedes mnotium. Via 2. milliaribus à Priverno, & totidem à paludibus Pontinis diftat, io via Roma Neapolim versùs; eftqne adhuc omoino iotegrum, ut ego ipfe pluries vidi, cùm illas partes luftrarem.

Ptol. Foffæ * Papirianæ, *Fos-de-novo*, vel *Foffel-novo*, tefte Leandro, oppidulum Hetruriæ elarom, apud Macram fluvium, inter Lunam & Apuam, à Sarzana urbe 7. mill. paff. ab Apua 18. à Maffa 8. (* manufcripito Seldeni *Papiniani*.)

¶ Foffæ Papirianæ quibofdam eft *Carrara*, oppidum Tufciæ, aliis *Viareggio*, in ora. Aliis autem, & meliùs eft *Fofdinovo*, oppidom Tofciæ fub proprio Marchione 3. milliaribos à Macra flovio, 4. à Sarzana io Cæciam & inter Apuam & Maffam.

Plin. Foffæ Philiftinæ, vel Foffiones Pbiliftinæ, *Foffone*, tefte Georgio Fabricio, unum ex Padi fluvii oftiis: quæ Foftæ, Tartarus fluvina à Taeito nominantur, vulgò etiam *Tartaro* interiùs dictua; qui unà cum Athefi inter Carbonariam & Foffam Clodiam, 10. mill. paff. inter utramque, exit in mare.

Prov. Rom. Foffanum, *Foffano*, urbs Liguriæ epifcopalis recens fub Arehiepifcopo Taurinenfi, in Pedemontana regione, inter Auguftam Taurinorum 24. & Montem Vici 10. mill. paff. media inter Albam Pompeiam & Mootem Viei.

¶ Foffano urbs eft Pedemontii, ad Sturam amnem, media inter Salutium ad oceafum & Montem Regalem ad Eurum, 9. milliaribus utrinque diftans, 15. ab Alba io auftrum, & 7. à Coneo.

Vet. Infer. Foffatum, *Foffato*, oppidum Umbriæ, inter Eugubinm & Sasoferratum, ad 14. mill. paff. diffidens, inter Validum & Sigillum oppida proaima, à Nuceria 12. Fuit & locus Æmiliæ apud Ravennam, ubi Theodoricus Rex Odoacrem fugavit, qui *Foffato* adhuc appellatur.

¶ Foffatum oppidulum eft ditioois Pontificiæ, io Marchia Anconitana, in monte Apennino, in eonfinio Ducatus Urbini. 12. milliaribns diftat ab Eugubio io Eurum & 14. à Saaoferrato in auftrum.

¶ Foffiniacenfis tractus, *le Foffigny*, aliter *le Faucigny*, prov. Ducatus Sabaudiæ, ad radices Alpium, inter Valefiam & Genevenfem tractum, ubi oppidum primarium Claufulæ. Ibi aliàs Focunates populi.

¶ Fraga, *Fraga*, Gallis *Frague*, oppidum Hifpaniæ, In regno Aragoniæ, ad Cincam flov. in limite Cataloniæ, & 4. leucis ab Ilerda in occ. cum caftro fatis munitn. Vide Gallica Flavia, feu Flavia Gallica.

Amm. Eutrop. & al. Franci, populi Germaniæ, quorum regio Franconia, ampla, quæ & Francia orientalis, ad Gallicæ Franciæ difcrimen, nominatur: qui in Galliam trajicentes, illi nomen Franciæ indiderunt, fueruntque propterea Galli deinceps *Francefi* dicti apud Italos & alios. Fuerunt & Franci in Germania inferiori, Sicambri, tefte Orofio: quorum oppidum adhuc *FrancKer* in Ducatu Bergenfi, leu durat in Comitatu Marchenfi, tefte Henrico Iunio. In Frifia quoque habitaffe Francos Procopius eft teftis, ubi *FrancKer* urbs, apud oram illius Borealem, à Levardo urbe primaria 3. leucis diftans. Horum meminit Claudianus de laudibus Stiliconis libro 2.

Qui mihi Germanos folus, Francófque fubegit.

¶ Franci populi fuere Germaniæ, fub quibus comprehendebantur Bructeri, Chauci, Chamavi, Cherufci, Chatti, Anfivarii, Dulgibini, Chafsuarii, Angrivarii, Salii, Tencteri, & Ufipii feu Ufipetes, populi Germaniæ, tefte Cluverio; occuparuntque totum tractum à mari ad Rhe-

Aufo. num, Imperio Romano jam præcipitante.

Francia occidentalis, (orientalis enim eft provincia Germaniæ, & Franconia dicitur) pars Galliæ ioter Ligerim & Sequanam, quæ propriè *la France* à Gallis nominatur, licèt apud Italos nomen Franciæ toti Galliæ, eacepta magna Belgicæ parte, tribuatur.

¶ Francia, olim Gallia, regnum eft Europæ potentiffimum, vulgò *la France*, Hifpanis & Italis *Francia*, Germanis *Frankreich* dicta: cujus incolæ *Francois* dicuntur, Hifpanis *Francefes*, Germanis *Frankman*, & Italis *Francefi*. Franciæ longitudo eft leucarum Francicarum 250. ab occidente in orientem. Latitudo autem eft 237. leucarum fimilium à feptentrione in meridiem, tefte Brietio. Terminatur ab occidente Oceano Aquitanico, à meridie mari Mediterraneo & montibus Pyrenæis, quibus ab Hifpania feparatur. A feptentrione habet mare Britannicum & partem Belgii Hifpano fubditam; & ab oriente feparatur à Germania Rheno flovio, & ab Italia Alpibus. Francia aliàs plura complexa eft regna, nempè Lutetiæ Parifiorum, Sueffionum, Aurelianenfe, & Metenfe, feu Auftrafiæ, item regna Burgundiæ, Arelatenfe, Aquitaniæ, & Britanniæ minoris. Sed à pluribus fæculis omnia in unum coaluerunt. Dividitur nunc in 40. provincias, quæ ad duodecim Præfecturas generales reducuntur. Caput regni eft Lutetia, *Paris*, totius Europæ, & forfan orbis populofiffima & ampliffima. Subfunt etiam Regi Franciæ Nova Francia, regio per ampla Americæ feptentrionalis, & plurimæ infulæ ex Antillis in mari Boreali, cum aliqnot locis in Africa & in Madagafcaria infula, atque à pancis annis magna pars Flandriæ & Hannoniæ provinciarum Belgii Francico regno acceffit, uti etiam pars meridioaalis Luxemburgenfis Ducatus.

Franciæ regni divifio per Præfecturas generales:

Prima Præfectura, *Francica feu Infula Francia*, l'Isle de France, *fub qua provincia Infula Francia & agri Bellovacenfis*, le Beauvoifis, *Laudunenfis*, le Laonois, *& Sueffionenfis*, le Soiffonois.

Secunda, *Burgundica*, *continet Ducatum Burgundia*, la Bourgogne, & *Breffiam*, la Breffe.

Tertia, *Normannica*, *continet* Normanniam, la Normandie.

Quarta, *Aquitanica*, *continet Guiennam*, la Guienne, *Vafconiam*, la Gafcogne, *provincias*, *Santoniam*, la Saintonge, *Petrocorienfem*, le Perigort, *Lemovicenfem*, le Limofin, *Cadurcenfem*, le Quercy & *Rutenenfem*, le Rovergue.

Quinta, *Britannica*, *Aremoricam totam feu Britanniam minorem complectitur*, la Bretagne.

Sexta, *Campanica*, *continet Campaniam* la Champagne, *& Briam*, la Brie.

Septima, *Occitana*, *continet Occitaniam*, le Languedoc, & *provincias Vivarienfem*, le Vivarais, *Gabalenfem*, le Givaudan, *Velaunos*, le Velay, *& Comitatum Ruftinonenfem*, le Rouffillon.

Octava, Picardica, *fub qua Picardia*, la Picardie, *& Artefia*, l' Artois.

Nona, *Delphinatus*, *fub qua* Delphinatus, le Dauphiné.

Decima, Provincia, *fub qua* Provincia, la Provence.

Undecima Lugdunenfis, *continet provincias Lugdunenfem*, le Lyonnois, *Baviovenfem*, le Beaujolois, *Forenfem*, le Forez, *Borbonienfem*, le Bourbonnois, *Alverniam*, l' Auvergne, *& Marchiam*, la Marche.

Duodecima, *Aurelianenfis*, *complectitur provincias Aurelianenfem*, l' Orleanois, *Blefenfem*, le Blaifois, *Perticenfem*, le Perchè, *Belfiam*, la Beauffe, *Cenomanenfem* le Maine, *Andegavenfem* l' Anjou, *Turonenfem*, la Touraine, *Pictavienfem*, le Poictou, *Inculifmenfem*, l' Angoumois, *Bitaricenfem*, le Berry, *& Nivernenfem*, le Nivernois.

Quibus addenda eft decima tertia, *qua continet Lotharingiam Francicam*, la Lorraine Francoife, *& Alfatiam*, l' Alface.

De urbibus Franciæ videbis in voce Gallia.

¶ Francia nova, *Nouvelle France*, regio perampla Americæ feptentrionalis, à Francis detecta, juxta fluvium & finum S. Laurentii. Vide Nova Francia.

¶ Francia propria, feu Infula Franciæ, *l' Isle de France*, provincia eft regni Franciæ. Habet a feptentrione Picardiam, ab oriente Campaniam, ab occidente Normanniam & à meridie Belfiam & Aurelianenfem provinciam; continetq; Franciam regiuncolam inter Lutetiam & Sylvanectum, agros Bellovacenfem, Sveffionenfem, & Laudunenfem, Valefiam, Veainum Francicum & Horepefium. Totius provinciæ facilè primaria eft Lotetia, *Paris*, quæ & regni caput exiftit.

¶ Francia, *la France*, regioncula est regni Franciæ sic dicta, in provincia Insulæ Franciæ, inter Lutetiam ad austrum & Sylvanectum ad Boream, versùs Fanum S. Dionysii, Monmoranciium, & Gonessam; & extenditur tantùm ad aliquot leucas in illo tractu. Sed ejus periere limites.

Urbes Franciæ propriæ seu Insulæ Franciæ clariores:

Bellovacum, Beauvais.
Compendium, Campiegne.
Crepiacum, Crepy en Valois.
Fanum S. Dionysii, S. Denys.
Latiniacum, Lagny.
Laudunum, Laon.
Lutetia Parisiorum, Paris.
Medunta, Mante.
Meledunum, Melun.
Nemosinum, Nemours.
Noviodunum, Noyon.
Pisciacum, Poissy.
Pontisara, Pontoise.
Sylvanectum, Senlis.
Suessiones, Soissons.

¶ Francia parva, *Franza curta*, regiuncula Italiæ, in ditione Veneta & in agro Brixiano, sic dicta à Francis, qui illic consederunt post victum à Carolo Magno, Desiderium Longobardorum Regem.

¶ Franchendalia, *Franckendal*, urbs recens Germaniæ, probè munita, in Palatinatu inferiori. Vix una leuca distat à Rheno, & 4. ab Heidelberga in occasum, uti & à Spira in Boream. Aliàs capta fuit ab Hispanis, sed postea reddita Electori Palatino pace Monasteriensi.

¶ Franciacum, *Fronsac*, castrum Galliæ, in Aquitania & in agro Burdegalensi, à Carolo Magno fundatum, & nunc Ducatus titulo insignitum, ad Duranium fluvium, paulò infra Liburnam, & vix 5. leucis à Burdegala in ortum.

¶ Francicus sinus seu Gallicus, *Baye de France*, sinus est parvus Africæ, in ora Guineæ, prope promontorium Leænæ, vulgò *Sierra Liena*; sic dictus à Gallis, qui primi illas oras lustrarunt & inhabitarunt, anno nempè 1384.

Script. Germ. Francofurtum, & Francphordia, Helenopolis olim ex veteri inscriptione, quasi Francorum traiectus, *FrancKford*, Francfort, vel *Franckfurt*, urbs Germaniæ magnæ clarissima, in Franconia, ad Mœnum fluvium, urbs libera & emporium celeberrimum, Moguntiæ finitimum, inde 4. leuc. in ortum. Est & Francfurtum ad Oderam *FrancKfurt*, urbs Germaniæ, in Marchia Brandeburgensi, gymnasio celebris, à Berlino, & Colonia, ubi sedes Principis, 10. leucis in ortum. De Francfordia priore quidam Poeta Germanus libr. 5. Itinerarii sic:

Mox turres offert Francfordia nobilis altas,
Urbs decus imperii, qua primos Cæsar honores
Accipit.

¶ Francofurtum ad Mœnum, Gallis *Francfort sur le Mein*, urbs est ampla & elegans, ubi Dietæ Imperiales celebrantur pro electione Imperatorum Romanorum. Eius suburbium ex adverso fluvii Saxonum domus dicitur, *Saxenhausen*. 2. leucis distat ab Hanovia in occasum, & 4. ab Asciburgo. Francofurtum autem ad Oderam *Francfurt am Oder*, urbs est mediæ Marchiæ Brandeburgicæ, in limite Silesiæ & Lusatiæ, 4. leucis à Crossa in Boream, & totidem a confinio Poloniæ, in occasum distans.

Cit. Francones, qui aliis, præsertim Claudiano, Franci dicuntur, populi Germaniæ magnæ: quorum regio Francia orientalis, & Franconia, & incolis *FrancKenlands* appellatur.

¶ Franconia, regio Germaniæ, quæ antea dicta fuit Francia orientalis, Gallis *la Franconie*; estque in provincia ampla, circa Mœnum fluvium extensa. Habet à septentrione Saxoniam & Thuringiam, ab oriente Palatinatum superiorem, à meridie partem Bavariæ & Sveviam, & ab occidente Palatinatum inferiorem seu Rheni. Eius primaria est Herbipolis, *Wurtzbourg* ad Mœnum fluvium. Franconia autem est primus Imperii circulus, sub quo sunt episcopatus Herbipolitanus, Bambergensis, & Eichstatensis, Principatus Hennebergensis; Comitatus Holachiensis, Erbachius, Onoldinus, & Verthæmus, urbsque Norimberga cum aliis.

Urbes clariores Franconiæ.

Bamberga, *Bamberg*, episcopalis sub Archiepiscopo Moguntino.
Cocabus, *Coburg*, sedes Ducis, (*aliàs, nunc Altemburgensi Ducis.*)
Culmbachium, *Culmbach*.
Frantphordia ad Mœnum, Helenopolis, *Franckford*, libera, & emporium.
Herbipolis, *VVirtzburg*, episcopalis & academia sub Archiepiscopo Moguntino, caput regionis.
Moguntia, veteribus Mocontiacum, *Mentz*, archiepiscopalis.
Noriberga, *Nurnberg*, in Nortgoiæ confinio, libera, & emporium.
Onolsbachium, *Onspach*.
Rotenburgum, à fluvio Tuberum etiam dictum, *Rotenburg*, libera.
Svemphordia, *Schvveinfurdt*, quasi Svevorum trajectus, libera.
Trutavia, *FereKheim*, libera.
VVinsbemium, *VVinsheim*, libera.

Sunt præter has, Karolostadium, Cronachium, Mergethum, Mons Regius, Ascheoburgum, & aliæ.

Francorum rivulus, *Refrancore*, vel *Rifrance*, pagus *Diac* Liguriæ, inter Alexandriam & Astam, à qua 6. mill. pass. abest, (*Casalem versùs, in agro Alexandrino.*)

¶ Franequera, *FraneKer*, urbs Belgii, in Frisia occidentali, ubi academia. Ab aliis dicitur Franicheria. 2. leucis distat à Leonardia in occasum, & totidem ab Harlingua in ortum, & ab ora maris Germanici sub dominio Hollandorum.

¶ Frascara, *Frascati*, urbs episcopalis Italiæ, in ditione Pontificia, in Latio. 12. milliaribus à Roma in ortum: ubi aliquot palatia Principum. Dicitur aliter Tusculum. Hinc ejus Episcopus, qui semper est unus ex sex antiquioribus Cardinalibus S. R. E. dicitur Episcopus Tusculanus. Vide Tusculum

Frateria, seu Phrateria, *Brossa*, & Hungaricè *Zarznara*, teste Lazio, oppidum Daciæ, in Transylvania, *Ptol.* ad Marysium fluvium.

Fratuertium, *Terza*, oppidum præclarum Apuliæ Peucetiæ, in Basilicatæ, seu Lucaniæ confinio, inter *Plin.* Materam ad occasum 12. & Gasaniam ad ortum 6. mill. pass. In Thesauro Linguæ Latinæ proximum Hydrunto scribitur, à quo tamen longè distat, ferè 100 mill. pass.

¶ Fratuertium, *Terza*, seu, & meliùs, *la Terza*, vicus est Italiæ, in regno Neapolitano & provincia Hydruntina, medius inter Mateolam & sinum Tarentinum.

Fratuolum, *Pale*, teste Ortelio, oppidum Hirpino- *Ptol.* rum.

¶ Fravenburgum, *Fravvemburg*, oppidum Poloniæ in Prussia regia & in littore Habi sinus, *Frisch Haff*, ubi recipit amnem *Schon*, cum portu capaci. Ibi Ecclesia Cathedralis Varmiensis monti insidet cum collegio Canonicorum: ibique obiit Nicolaus Copernicus Mathematicus celebris anno 1543. Vix quatuor milliaribus Germanicis distat ab Elbinga in Cæciam, Pilaviam versùs totidem.

Fraxinetum, *Frassineto*, oppidulum Liguriæ, ad Pa- *Luitp.* dum fluvium, inter Forum Fulvii & Casalensem urbes.

Fraxinum, *Fresno*, oppidum Hispaniæ geminum unum in Bætica, & Vandalia, à Corduba 8. leuc. in Boream; alterum in Tarraconensi, in Aragonia apud Bilbilim, inde 2. leucis, Cæsaraugustam versùs 12. Est & Fraxinum oppidum Hispaniæ, in Castella veteri, ab Uxama 4. leucis Madritum versùs; & alterum in eadem Castella, apud Carpium, inde leuca una recedens. Fraxinum præterea apud Antoninum opp. olim, nunc pagus Lusitaniæ, in regno Portugallico, *Alpahano*, seu *Gaviano*, teste Vasconcello, inter Tubucci, & Medobrigam supra 7. leuc. in via quæ Ulyssipone Emeritam ducit.

Fregellæ, *Ponte Corvo*, teste Carolo Sigonio cum aliis, *Liv.* colonia & urbs olim clara Latii, nunc oppidum in Cam- *Strab.* pania, apud Lirim fluvium, Aquino finitimum, ubi *& al.* Episcopus Aquinas residet, ab Aquino 8. mill. pass. inter Ceperanum 9. & Minturnas 20. licèt Aldus Manutius putet excisum esse, & ex ruinis Ceperanum conditum esse. Nam Fregellas à L. Opimio excisas an-

anno ab urbe condita 630. Livius refert. De qua urbe Silius libro 5

Strab. Pom. Pater. & al. *- hunc tristes luxere Fregellæ.*

Fregenæ, Fregena Livio, colonia et oppidum Hetruriæ, in ora, inter Alsium et ostia Tiberina, excisum: locus nunc *Falo*, teste Leandro, dicitur, ab urbe Roma 26. mill. pass. distans, inter Pyrgas ad occ. 120. et ostia Tiberis ad ortum 140. stadiis, teste Strabone Thesaurus Linguæ Latinæ in tractu Vmbriæ illas locat; cum longissimè ab Vmbria distent.

¶ Fregenæ, oppidum Latii excisum, in ora maris Tyrrheni, erat ubi nunc *la Macarese*, villa Ducis Matheii cum stagno cognomine, inter Alsium et ostia Tiberina, quanquam alii credant fuisse ubi nunc turris S. Georgii, in ora littorali.

¶ Fremincuria, *Fremincourt*, castrum aliàs amplum Carnutum cum palatio Regum Galliæ primæ stirpis, ad Eburam fluvium, nunc vicus tantùm Belsiæ, una leuca à Droco in ortum; palatium autem dirutum iacet. Ibi aliàs altare Virgini pariturae dicatum, ubi sacrificia habebant Druidæ, ut narrant incolæ illius tractus.

Strab. Plin. Liv. & al. Frentani & Ferantani, populi Italiæ, in ora, inter Marrucinos ad occasum & Apulos ad ortum, quarum urbs Ferentanum, & Frentanum, Teano Apulorum proxima fuit, teste Strabone. Ex quo liquet eam non esse oppidum, quod nunc Francam Villam dicant, inter Ortonam & Aternum, uti plerique videntur. Horum urbs est Anxanum. Meminit eorum Silius libro 8.

Marrucina simul Frentanis æmula pubes.

Hos proximos Dauniis & Picentibus facit Thesaurus Linguæ Latinæ. Sed à Piceno longè distant, multis populis interstitis.

Plin. Frento, *Fortore*, teste Nigro, & Mazella, fluvius Frentanorum, illos ab Apulis Dauniis disterminans, ac Larinum urbem alluens.

Scip. Frequentum, *Fricenti*, urbs Hipinorum episcopalis sub Archiepiscopo, Beneventano, inde 16. mill. pass. distans, paulò remotior ab Abellino, apud Iesualdum oppidum. Episcopatus ejus hodie Abellinati copulatus est. Populi Frequentinates Plinio. (*Vide Fricentum.*)

¶ Fretum Aniani, *Estrecho de Anian* Hispanis, *Destroit d'Anian* Gallis, fretum amplissimum Americæ septentrionalis, aliàs inter Tartariam & fictitiam illam novam Albionem creditum à multis: sed re diligenter excussa, compertum est Fretum Aniaoum esse inter terram Esonis & partem septentrionalem Californiæ insulæ; estque valdè latum.

¶ Fretum Babelmandelum, *Destroit de Babelmandel*, est ad fauces maris Rubri, inter Africam & Arabiam felicem. Nomen habet à fluvio cognomine à parte regni *Adel*. Dicitur etiam à quibusdam Fretum Meccæ; estque satis angustum.

¶ Fretum Balambuanum, *Destroit de Balambuan*, est in Occeano Indico, in Asia, inter insulam Baly & partem orientalem Iavæ insulæ, prope Balambuanum urbem.

Strab. Fretum Britannicum, Gallicum Solino, Marinorum Gratio, Oceani Tacito, Fretalis Oceanus Amm. mare inter Marinos & Britannos interfusum, 21. mill. pass. patens, *Pas de Calais*, Gallis, Belgis *De Hoofden* teste Ortelio, Anglis *the streight of Callis*.

Fretum maris Caspii, maris angustia ad ortum, in qua Oxus fluvius influit.

Fretum Cimmerium, *Stretto di Caffa*, teste Castaldo, angustia maris ad Bosporum Cimmerium.

¶ Fretum Constantinopolitanum, *les bouches de Constantinople*. Vide Bosphorus Thracius.

¶ Fretum Davisii, *Streat of Davis* Anglis, *Destroit de Davis* Gallis, fretum in terra Arctica, in ea parte Gronelandiæ quæ detecta fuit à Joanne Davisio Anglo anno 1585. à quo etiam nomen accepit.

¶ Fretum Esonis, *Destroit de Iesso*, fretum amplum inter Tartariam & terram Esonis interfusum, supra Sinarum regionem, & in litture Asiæ, recens detectum à Batavis.

Fretum Euripi. Vide Euripus Chalcidicus.

Liv. Fretum Forbischerii, *Straet of Forbischers* Anglis, *Destroit de Forbisher* Gallis, fretum terræ Arcticæ, versùs Gronelandiam, recens detectum, nempe anno 1577. à Martino Forbischero Anglo, & ab eo nomen sortitum.

¶ Fretum Gallicum, *Pas de Calais*, fretum inter Galliam & Angliam, 6. leucis patens, inter Dubrim & Iccium portum, nunc *Wissan*, & 7. inter Dubrim & Caletum. Dicitur etiam à quibusdam Fretum Britannicum.

¶ Fretum Gallipolitanum, *Destroit de Gallipoli*. Vide Hellespontus.

Plin. Fretum Herculeum & Gaditanum Porthmos Græcis, teste Plinio, & Limen maris interni, Fretum Columnarum Straboni, Fretum Oceani Livio, Ostium Oceani Floro, Fretum Iberum Ausonio, Fretum Hispanum Claudiano, Traiectum Au. Hirtio, *Estrecho de Gibraltar*, & *Stretto di Gibraltar*, maris angustia, inter Hispaniam & Mauritaniam Tingitanam 9. mill. pass. patens.

¶ Fretum Herculeum, *Destroit de Gibraltar* Gallia, *Stretto di Gibilterra* aliquando ab Italis dicitur; estq; inter Andaluziam provinciam Hispaniæ australiorem & Mauritaniam Tingitanam, seu regnum Fezzanum. Eius longitudo est 12. leucarum Hispanicarum, latitudo verò quinque circiter.

¶ Fretum Hudsonis, *Destroit de Hudsons*, fretum Americæ septentrionalis, inter terras arcticas ad Boream & Estotilandiam ad meridiem, ab Anglis detectum duce Henrico Hudsonio.

¶ Fretum Maereum, *Destroit de le Maire* Gallis, *Straet le Maire* Batavis, fretum Americæ meridionalis ad austrum terræ Ignium & freti Magellanici maximè extensum, à Iacobo *le Maire* Batavo detectum anno 1616. A quibusdam Hispanis dicitur Fretum S. Vincentii.

¶ Fretum Magellanicum, *Estrecho de Magellanes* Hispanis, *Destroit de Magellan* Gallis, fretum oblongum Americæ meridionalis, à Ferdinando Magellano Lusitano detectum anno 1520. inter terram ab ipso Magellanicam dictam & terram Ignium. Tres habet angustias, estque transitu difficilis. Illud Hispani claudere voluerunt Anglis & Batavis magnis impensis & arcibus in littore defixis, sed irrito conatu.

¶ Fretum Malacense, *Destroit de Malacca* Gallis, *Straet van Malacca* Batavis, fretum Oceani Indici interpositum inter urbem & regnum Malaccam, in parte australi peninsulæ Indiæ ultra Gangem & insulam Sumatram, oblongum & satis amplum, sic dictum ab urbe Malacca ei adiacente.

Fretum Mametinum, Hadriaticum, Orosio, Siculum, & Siciliæ Plinio, Ciceroni, Tacito, Rhegioum etiam Straboni, Syllæum Athenæo, Traiectum Ausonio, angostia maris inter Italiam, & Siciliam quæ *Faro di Messina* nominatur. Strab.

¶ Fretum, Manarium, *Destroit de Manar* seu & *de Chilao*, fretum maris Indici inter Taprobanam seu Ceylanum insulam & oram Piscariæ, in parte australi peninsulæ Indiæ cis Gangem, satis latum, & à Manaria insula ei adiacente sic dictum, vel etiam à Chilao urbe Ceylani.

¶ Fretum Manilhæ, *Estreco de Manilha* Hispanis, fretum Oceani orientalis seu Indici in Philippinis insulis inter partem australem Luloniæ insulæ & Tendajam insulam, ab urbe Maoilha Lusoniæ, primaria sic dictum.

¶ Fretum Mindoræ, *Estrecho de Mindora* Hispanis, fretum Oceani orientalis seu Indici, in insulis Philippinis, inter partem occidentalem Lusoniæ, insulæ & Mindoram insulam & urbem.

Fretum Mosandani, *Destroit de Mosandan*, fretum ad fauces sinus Persici, contra Armusiam urbem & insulam, sic dictum à promontorio cognomine ei adiacente in littore Arabiæ; estque satis angustum.

¶ Fretum Picticum, *Pichtland* seu *Pentland Firth*, fretum inter Scotiam septentrionalem & Orcades insulas. Navigantibus est formidabile & periculosum, neque nisi statis temporibus, positis quanquam ventis, trajectui opportunum.

¶ Fretum Piecum, *Canal de Pitcko*, fretum Asiæ, in Oceano Eoo, inter insulam terram Statuum dictam & partem terræ Esonis, ab Hollandis detectum hisce ultimis temporibus.

Fretum Puuricum: idem quod Bosporus Cimmerius.

¶ Fretum Sangarium, *Destroit de Sangaar*, fretum supra partem Borealem Japoniæ, versùs terram Esonis, recens detectum. Dicitur *Zangaar* à quibusdam ab oppido adjacente, in Japonia.

Fretum Siculum, *Il Faro di Messina*, Siciliam à Calabria ulteriori dirimens. Vide fretum Mamertinum.

Fretum Sundæ *Straet van Sunda* Batavis, *Destroit de la Sonde* Gallis, fretum est maris Indici, prope Bantamum, Iovam insulam à Sumatra separans.

¶ Fretum Sundicum *le Sund* Gallis, *de Sund* seu *Oresund* Danis, angustiæ maris Baltici, in Dania, inter Scaniam provinciam Sveciæ ad ortum & Zelandiam, insulam Daniæ ad occasum, ubi Regi Daniæ vectigal solvitur in singulos malos.

¶ Fretum Taphros, *le Bocche di Bonifacio* Italis, les *bouches de Bonifacio* Gallis, fretum inter Corsicam & Sardiniam prope Bonifacium oppidum Corsicæ. Dicitur etiam à Sardis & à Nautis tractus *le bocche di Boixonaire*. Vide Taphros.

¶ Fretum Vegatium, *Destroit de Weigats*, quod etiam *Destroit de Nassu* dicitur ab Hollandis, est inter Novam Zemlam ad Boream & partem septentrionalem Moscoviæ & provinciam Obdoram ad austrum, inter fluvios Petzoram & Obyum, & per illud diu quæsitus fuit transitus in Sinas & in Japoniam.

¶ Fretum Uriæ, *Destroit d' Vriae*, fretum est Asiæ, in Oceano orientali, inter terram Elonis ad ortum & terram Statuum ad occ. recens detectum a Batavis.

¶ Friberga, *Friberg*, urbs Germaniæ, in Franconia & in tractu Veteravia, olim Imperialis, nunc sub dominio Electoris Moguntini. Deficit in dies; distatque 4. leucis à Francofurto in Boream Giessam versùs.

Friburgum, *Freiburg*, urbs gemina: una in Helvetiis, Bernæ finitima, paulò supra 2. leucis in occasum distans a Salodoro in occasum, nunc ea 13. Helveticis conventibus: altera in Germania magna, in Brisgoja regione, academia, & sedes Episcopi Basiliensis, à Basilia 7. leuc. in ortum distans, à Rotovilla 5. in Bor. Alia item non obscura in Misnia, Annabergæ finitima ut in libro 7. Itinerarii:

Accipior lauta Friburgo; & luce sequenti
Occiduo mottem vonimus, Anna, tuum.

¶ Friburgum, *Friburg*, urbs est Helvetiorum, ad Sanam fluvium. 4. leucis distat à Saloduro in austrum, & totidem à Lausana in Boream; estque conventus Catholicus.

Script. Germ. Friburgum alterum, *Friburg* cognomento *en Brisgovv*, urbs est Brisgaviæ primaria, in colle, 3. leucis a Brisaco in ortum distans, 8. ab Argentina in austrum, 9. à Basilea in Boream, & totidem a Rotuila in occasum sub dominio Austriacum: ibique residet Capitulum Basileense, sed non Episcopus. In Misnia autem nullum est Friburgum, sed tantùm Fridberga.

¶ Friccutum, *Fricento*, urbs parva Italiæ, in regno Neapolitano, & Principatu ulteriori, prope Tripalium fluvium, episcopalis sub Archiepiscopo Beneventano, ad radices Apennini, & media ferè inter Beneventum & Compsam. Vide Frequentum.

¶ Fridberga, *Fridberg*, oppidum Germaniæ in Saxonia superiori & in Misnia provincia, ad Multam amnem, versùs montes Bohemiæ, 4. leucis à Misna urbe in austrum. Frustra obsessum fuit à Svecia ultimo bello Germanico. Ibi sunt Mausolæa Ducum Electorum Saxoniæ.

¶ Friderica, *FrideriKt*, & *Fridericka*, urbs munita Americæ meridionalis, in Brasilia regione, in ora Guberaii Paraibæ, vulgò *Capitana de Paraiba*, versùs ostia fluvii Paraibæ, antea ab Hollandis exstructa, & postea expugnata à Lusitanis, quibus etiamnum subest cum toto tractu.

¶ Fridericoburgum, *Friderichsbourg*, castrum & palatium Regum Daniæ, in Zeelandia insula. Vix. 3. leucis Danicis distat à Coronæburgo in occasum, & 5. ab Hafnia in Circinm, colloquio inter Reges Sveciæ & Daniæ celebre hisce ultimis temporibus. Ara olim *Ebelholt* nomén gessit, monasteriumque S. Spiritus fuit, cujus Joannes Parisiensis anno 1201. mortuus, & in Sanctorum numerum relatus, Abbas fuisse perhibetur. Fridericus II. Rex Daniæ arcem exstruxit, quam Christianus IV. ejus filius statuis, picturis, similibusque artis operibus exornavit.

¶ Fridericoburgum, *Friderichsbourg*, oppidulum tenue, cum arce munita Danorum recens exstructa, in Guinea regione, & in ora Aurea, prope arcem Capitis Corsi. In cole sedet.

¶ Fridericostadium, *Friderikstadt*, urbs nova regni Norvegiæ, in ora sinus Codani, in Præfectura Anslogana, & 30. leucis Germanicis ab Ansloga in austrum, sub dominio Regis Daniæ.

Frigidus, *Vipao*, fluvius Japodum, in Carniola regione, cum oppido cognomine, inter Aquileiam 36. & Æmoniam in Boream & Cæciam 40. mill. pass. ubi Theodosius Imperator Eugenium tyrannum vicit. Frigidus alter, fluvius Thusciæ in agro Aretino, *Freddo* vulgò, à Tibullo memoratus libro 4. eleg. 8. *Aur.*

Atque Aretino Frigidus amnis agro.

Friniana, *Frignana*, regiuncula Italiæ, in Ducatu Mutinensi, ad radices Apennini montis, ubi Sestola oppidum præcipuum.

¶ Frisia, *la Frise*, duplex est, una orientalis, Germaniæ Comitatus insignis, qui & Embdanus à primaria urbe Embda dictus; alia occidentalis, Belgii confœderati provincia, quæ & Frisia propriè dicitur.

Frisiabones, populi Germaniæ, inter Helium & Flevum ostia Rheni: quos *Waterlandt* partem Hollandiæ Borealem Frisiis conterminam incolere Ortelius non audet affirmare. *Plin.*

¶ Frisiabones populos fuisse in Hollandia Cluverius negat, creditque esse ipsos Frisios. Solus enim Plinius de his locutus est, & forsan errore Scriptoris. *Plin.*

Frisii, populi Germaniæ, ad Oceanum, inter ostia Rheni, & Visurgis fluviorum, incolentes; quorum alii maiores, alii minores appellantur. Illorum regio *Oostfriesen*, id est, Frisia orientalis, horum *Westfriesen* id est, Frisia occidentalis, dicitur. Frisiones Sigeberto & aliis posterioribus dicuntur. *Plin. Tac. Ptol.*

¶ Frisia occidentalis, seu, Frisia propria, vulgò *la Frise occidentale* Gallis, provincia est Belgii fœderati. A septentrione habet mare Germanicum, ab occidente separatur ab Hollandia mari Austrino, ab oriente habet dominium Groningense, quo separatur à Frisia orientali, & a meridie ei adiacet Drentia regiuncula, Transisalaniæ pars. Ejus primaria est Leovardia. Notandum est Groningam & Damum non esse in Frisia propria, sed in dominio, seu provincia Groningensi.

¶ Frisia orientalis, *l. Ost Frise*, seu *la Frise orientale* seu etiam *le Comtè d' Embden* provincia est Germaniæ in Westphalia, sub dominio proprii Principis. Habet à septentrione Oceanum Germanicum, ab oriente Comitatum Oldenburgensem, à meridie episcopatum Monasteriensem, & ab occidente separatur à dominio Groningensi Dullartio sinu. Sedes Principis est Auricum, *Aurik*, cum Embda regionis primaria sit in dominio Hollandorum. Sed notabis Javeriam, Oldemburgum, Rhydam, & Ovelgunam non esse ampliùs sub dominio Principis Frisiæ orientalis, & Essenas, Ochtam, & Viremundam esse tantùm oppidula.

Urbs Frisiæ orientalis:

Auricom, *Aurik*.
Embda, *Embden*, emporium & caput regionis.
Elenæ, *Essent*.
Ieveria, *Iever*.
Norda, *Norden*.
Octha, *Oecht*.
Oldenburgum, *Oldenburg*, Comitatus.
Ovelguna, *Ovvelgun*.
Rhyda, *Rhyde*.
Stichusa, *Stichusen*.
Vitemunda, *Witemundt*.

Urbes Frisiæ Occidentalis:

Bolsuardum, *Boisvvardt*.
Damum, *Dam*.
Docum, *Dorckum*.
Franichera, *Franeker*.
* Groninga, *Groeningen*, episcopalis sub Archiepiscopo Trajectino, primaria.
Harlinga, *Harlingen*.
* Leovardum seu Levardia, *Leeuvvarden*, episcopalis, sub Archiepiscopo Traiectino, conventus juridicus.
Stauria, *Staveren*.
Præter has, Hendilopia, Ilstom, Sneca, Slota, & Vorenum oppidula.

¶ Frisia occidentalis, *West Frise*, dicitur etiam persæpe Hollandia septentrionalis ab ipsis Batavis, ut liquet ex Guicciardino, Hondio, & aliis. Eius urbes sunt Hornia regionis caput, Alcmaria, Edamum, Enchusa, Medemblicum, Monachodamum, & Purmerenda; estque inter Ocea-

Oceanum Germanicum, ad occasum & mare Austrinom ad ortum.

Frisinga, *Freising*, urbs Vindeliciæ, in Bavaria, episcopalis sub Archiepiscopo Salisburgensi, inter Monachinm 8. & Laodshutam in Gæciam 6. leucis ab Augusta Vindelicorum paulò supra 8. in ortum, ad Mosacum fluvium non longè in Hisaram labentem. Vide Fruainom.

¶ Frisinga, *Freisingen*, urbs est Bavariæ superioris, 4. leucis à Monachio in Boream, & totidem à Landshoto. Africum, sub dominio proprii Episcopi.

¶ Frislandiam, *Frisland*, insulam esse peramplam Oreani septentrionalis, versùs Groenlandiam, quidam scripsere; sed quæ sit, à quibus detecta, & quo anno, cui subiaceat, & quas habeat urbes, neque cuostat inter ipsos qui de illa scripsere, ita nt cum de ea nulla sit mentio inter recentes, nec quidqoam dicant nautæ Angli, Batavi, Dani & Galli, meliùs est dicere nullam esse insulam Frislandiam dictam.

¶ Frislaria, *Frislar*, urbs Germaniæ, in Hassia regione, ad Ederam fluvium, in ditione tamen Electoris Moguntini, 4. milliaribus à Cassella in austrum Marpurgum versùs, à qua 8. leucis distat, & 4. à Zigenhemo in septentrionem.

Mel. Frons Africæ, *Capo de Buona Speranza*, incolis *Zangaobar*, teste Marmolio. Verùm cum à Plinio & Mela post Cornu Hesperium in ora occidentali maris Atlantici describitur ab aliis *Capo verde*, incolis *Tagazza*, esse putator. Priori tamen sententiæ sobscribo, quod caput bonæ spei revera Froos est Africæ, cum sit promontorium illius australissimom.

¶ Frons Africæ omnibus est Caput bonæ spei, *Cap de bonne esperance*, in Cafreria regionn, non autem in Zanguebaria, quæ magis ad ortum exteoditur.

Frons Asiæ, ora Asiæ orentalis, quæ Oceano Eoo alluitur.

Horos. Frons Galliæ, quæ Oceano ad occasum exposita est.

Mel. Frons Germaniæ, ea para quæ Daonbio adiacet.

Tac. Frons Hispaniæ, quæ Oceano occiduo obiecta est.

Plin. Frons Italiæ, ea pars Italiæ, quæ inter duo promontoria, Lencopetram, & Lacinium, io mare porrigitur.

Frontinianom, *Frontignan*, urbecula Galliæ, io Occitaoia provincia, ad lacum Lattaram, inter Agatam, & Montem Pessulanum, cuius vina laudantur, aliàs Forum Domitii dicta, ut quibusdam placet.

Liv. *Festo.* Frusino, Frusinum Straboni, Ptolemæo, & aliis, *Frusolone*, urbs Latii olim episcopalis, nunc oppidum in Hernicis, in colle, post Fereotinum 6. mill. pass. ab urbe Roma Casinum proficiscentibus occurrens, apud Cosam fluvium, Verulo propinqua, Frusinona colonia à Frontino dicta. Meminit illius Silius libr. 8.

Suessa, atque à duro Frusino haud imbellis aratro.

Patria fuit Ormisdæ & Silverii Summornm Pontificum. Phrusino, ntl apud Græcos, legitur apud Palaut. in Captiv.

Frosino *Frusilone* dicitur; estque oppidum parvum in Campania Romana, inter Privernum ad austrum & Alatrium ad Boream, 44. milliaribus à Roma distaos, versùs confinia regni Neapolitani.

Script. *Bav.* Fruainum *Freysingen*, teste Rhenano nrbs Vindeliciæ, ad Hisaram fluvium, in Bavaria, ioter Augustam ad occasum 8. & Landshutam ad ortum 6. ac inter Monachium ad austrum 8. & Ratisponam ad Boream 21. leucis, in colle, apud Mosaci fluvii cum Hisara conflnentiam.

Fruainum, seu Frisinga, *Freisingen*, nrbs est parva Bavariæ superioris, sed culta, ad Mosacum flnviolnm 9. leucis distat à Ratisbona in austrum, & 4. à Monachio in Boream. Vide Frisinga.

Fucechius, *Lago di Fucechio*, lacus parvus Italiæ in Hetruria & in agro Florentino. A castro Fucechio nomen habet. 5. milliaribus distat à Fano S. Miniati in Boream, & 10. à lacu Bientina in ortum.

Strab. *Plin.* *& al.* Fucinus, *Lago di Celano, & Lago di Marso*, ac etiam *di Tagliacozzo*, lacus Latii, in finibus Marsoforum, ab oppidis circumstantibus nominatus. Hioc Aqua Martia Romam perducta. Eius memioit Virgilios libro 7 Æneidos:

Te nemus Angitia, vitrea te Fucinus unda.

Diac. *Sigon.* Fulcheria insula, *Ghiara d' Adda*, regiuncula Cenomanorum, inter Abduam & Serium flovios, apud Cremam urbem recentem, in Laudensis, Bergomensis, & Cremonensis agri confinio,

¶ Fulcheria insula, *Ghiara d' Adda*, regiuncula Italiæ, in Ducatu Mediolanensi, inter Adduam flnvium ad occasum, & confinia territorii Bergomensis, & Seriom fluvium ad ortum, seu inter Cassanum & Caravaggium oppida. Ibi Veneti insigni clade affecti fuere à Ludovico XII. Fracorum Rege iuxta vicum *Aguiadello* dictum. Vide Addua Glarea.

Fulda, *Fuld*, urbs Germaniæ, cum fluvio cognomine, à quo urbs nomen habet, in Franconiæ Hassiæque confinio, inter Martisburgum ad occasum 8. & Coburgom ad ortum 7. leuc. Fagiæ regionis caput, ac Abbatia celebris. Templum insigne habet cum aurea rota, ot in libro 5. Itinerarii: *Steip.* *Germ.*

Nos Fuldam ingredimur, mirati templa rotamque
Auream, & Idea resonantem sistra Cybeles.

Fulda, *Fuld* incolis, *Fulde* Gallis, urbs est lepida Germaniæ, in Franconia, & in Buchovia tractu. Hinc etiam aliqnando Buchovia dicitur; estque sub dominio proprii Abbatis, qui Imperii est Princeps, & cui etiam subest tractus, adiacens satis extensus, Bochovia dictus, *Stifft fuld*, inter Francooiam, cuius pars est, Hassiam, & Thuringiam: ubi aliquot oppidula & plorimi pagi. Vrbs ipsa distat 12. milliaribus Germanicis à Coburgo in occasum & 10. à Cassela in austrum. In ea inest Abbatia totius Europæ, nedum Germaniæ præstantissima.

¶ Fulgeriæ, seu Fulgerium *Fougeres* urbs Galliæ, in Britannia minori, ad amnem *Coesnon*, aliàs monita, versùs confinia Normanniæ. 8. leucis distar ab Abrincis in meridiem, & totidem à Dola.

Fulsioium, seu Fulcinium, ut alii legunt, oppidum Curictæ, insulæ Liburniæ adiacentis. Populi Fulcinates seu Fulginates apud Plinium *WeleKa* dici videtur apud Vegiam, in ora australi. *Ptol.*

Fullinium, Fulcinium Appiano, Fulginia Silio, *Folligno* vel *Faligno*, urbs Vmbriæ episcopalis ad Tiniam fluvium intermeantem, inter Perusiam ad occasum 18. & Spoletium in Eurum 15. mill. pass. licèt Appianus Alexandrinus illam à Perosia 560. stadiis distare scribit. Populi Fulginates Plinio. Dè ea Silius libr. 8. *Cel.*

Inginam, patulosque iacens sine mœnibus arvos
Fulginia.

¶ Fullinium, seo Fulginium, *Foligno*, urbs est Parva Umbriæ, sed culta, io valle, ad radices montis Apennini. 20. milliaribus distar à Perusia in ortum, & 20. ab Assisio; subestque dominio Pontificis.

Funchala, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Ulyssiponensi, cum priùs esset metropolis Iunoniæ insulæ, quæ Madera nomioatur.

¶ Funchala, *Funchal*, nrbs est episcopalis & caput Maderæ insulæ Atricæ, in Oceano Atlantico, in parte orientali insulæ, sub dominio Regis Portugalliæ, 240. leucis Hispanicis distat à Sacro promontorio in Africum & 90. ab ora Africæ in occasum.

Fundanus Lacus, *Lago di Fondi*, in Latio, apud Fondos urbem Tarracioam versùs, ferè hoc tempore exsiccatus: ubi quoque mons Fundanus, *Montagna di Fondi*. *Plin.* *Tac.*

¶ Fundanus lacus satis imminutus ad quatuor milliaria exteoditur versùs Fundos, & in mare Mediterraneum se exonerat prope confinia regni Neapolitani, ut ego pluries vidi dum illas partes lustrarem anno 1667. & persæpe non minùs ac Pomptinæ Paludes aquis restagnantibus & palustribus omnino repletur, ut ex summo monte Aoauris, nunc S. *Angelo*, iospicenti liquidò apparet.

Fundi, *Fondi*, colonia & nrbs episcopalis Latii, in regni Neapolitani initio, primùm ex urbe Roma Neapolim proficiscentibus occurrens, post Tarracinam 10. mill. pass. media inter illam & Formias. Hinc Foodanus nomen gentis, & Fundana vina. Hanc memorat Silius libro 8. *Cic.* *Strab.* *Mel.*

Fundique, & regnata Lamo Caieta, domusque.

¶ Fungeni, populi Africæ, in Æthiopia inferiori, versùs lacum *Zaire*. Subsunt imperio magni Macoci, teste Isaaco Vossio.

¶ Fuogia, *Fungio*, regnum Africæ, in Nubia regione quod aliter Bugitiæ regnum dicitur, versùs Nilum fluvium, teste Vossio.

¶ Furanium, *S. Estienne de Furens*, burgus Galliæ amplissimus, in Lugdunensi Præfectura, & in Forcosi tra-

ctu, ad Furanium amnem, ad radices collis, 2. leucis à Ligeri, & 10. à Lugduno in Africum distat. Illic eruitur maxima carbonis terrestris copia. Dicitur etiam Fanum S. Stephani.

Vet. Inscri. Furconium, quasi Forum Conæ, & Avia Ptolemæo, *Forcone*, urbs Vestinorum olim episcopalis, excisa, ex cuius ruinis & Amiterni coaluit Aquila urbs, inde 8. mill. pass. distans.

Scrip. Bol. Furnæ, *werne*, oppidum Belgii, in Flandria, apud oram littoralem inter Neuportum 2. & Bergas 4. leuc. ab Hypris urbe episcopali 6. in Boream

¶ Furnæ, *Furnes* Gallis, *Werne* Belgis, urbs Flandriæ parva, sed culta & munita, vix una leuca ab ora littorali maris Germanici, amplam habens iurisdictionem. Ter capta à Gallis, tandem ipsis remansis pace ad Aquisgranum confecta. 3. leucis distat à Dunquerca in ortum, Neoportum versùs 2. & inter ipsam & Dunquercam victi fuere Hispani à Gallia anno 1658.

Plin. Fut, Phthut Ptolemæo, fluvius Mauritaniæ Tingitanæ, cum Phut oppido in ora littorali, inter Solis montem & Mysocaram portum in Oceanum Atlanticum sese exonerans,

¶ Fuxium, *Foix*, urbs Galliæ in Occitania, aliàs munita, ad amnem *Lauriegue* dictum ad radices Pyrenæorum montium. Ab ea regio adiacens dicta fuit Fuxiensis Comitatus, *le Comtè de Foix*; hinc etiam domus Fuxiensis percelebris. In eo Comitatu sunt etiam Apamæa, Tarascu, & Mirapincum. Vrbs ipsa Fuxium 6. leucis distat à confinio Galliæ & à montibus Pyrenæis in Boream vix 3. ab Apamæa, & 21. à Tolosa in austrum.

G

GAas mons videtur pars Tribus Ephraim, in tractu cognomine, in Palæstina, cum Torrente Saas dicto.

¶ Gaba, urbs Palæstinæ in Tribu Zabulon, penes Carmelum montem, & prope fines Ptolemaidis, qua à Ptolemaide Cæsaream iter est. Gabala videtur Ptolemæi, & Gamala & Gaba Josephi, teste Sansone.

¶ Gabaa, urbs Tribus Iudæ. In Palæstina describitur, inter Accaim & Thamna.

Plin. Ptol. Strab. Plin. Gabala, *Gibel*, teste Guillelmo Tyrio cum aliis, urbs Syriæ cavæ maritima, inter Laodiceam ad Boream 18. & Balanæas ad austrum 24. mill. pass. archiepiscopalis sub Antiocheno Patriarcha.

Gabales, Gabali Cæsari, populi & urbs Galliæ Aquitanicæ, Velaunis & Arvernis finitimi, quorum regio *Givaudan*, teste Poldo, vel *Givaudan*, & urbs Mimatum *Mande* dicitur, episc. sub Archiepiscopo Bituricensi, inter Velaunos ad ortum & Ruthenos ad occasum 5. leucis. * Gaballi Ptolemæo, Gabales vero Sidonio Apollinari carm. 24.

Tum terram Gabalum satis nivosam.

* (in manuscripto Seldeni Στεβαλων.)

¶ Gabali populi fuere Galliæ, in Aquitania, nunc in Occitania, ubi provincia *le Givaudan* dicta, intra montes Cemenios, inter Velaunos & Helvios ad ortum, Ruthenos ad occasum, & Alvernos ad Boream. Ibi primaria urbs Mimate seu Anderitum, vulgò *Mende*, ad Lotium amnem. 10. leucis distat à Fano S. Flori in austrum, 8. ab Anicio, & 13. à Rutena in ortum.

Plin. Gabalicus, pagus Galliæ Narbonensis, in territorio Nemausensi, *Bagnols* vel *Baignols* (non *Baula*, ut apud Ortelium scribitur) inter Pontem S. Spiritus 4. & Nemausum 10. leucis.

¶ Gabalicus pagus, in Occitania quid sit, non constat. Quibusdam est oppidulum *Bagnols*, ad amnem *Ceze*, una leuca à Rhodano fluvio, 2. à Ponte S. Spiritus in austrum, & 8. à Nemauso in Boream. Sunt tamen qui credant Gabalicum pagum esse tractum seu provinciam *Givaudan* dictam, in Occitania, ubi aliàs Gabali populi.

Sidon. Gabalus, quæ & Gavalis posterioribus, quibus etiam Gavalitana urbs & Mimatum, *Mande*, urbs episcopalis Galliæ Aquitanicæ, de qua supra (vide Gabales) inter S. Florum & Ruthenum urbes 5. leuc. cuius meminit Venantius libro 8.

Privatum Gabalus, Julianum Arvernus abundans.

Ubi Gabalus & Arvernus nomen gentis videntur.

Bibl. Gabaon, *Gabaa* etiam nunc, & *Garaandauld*, teste Beniamino Tupelensi, pagus Palæstinæ, in Tribu Beniamin, inter Hierosolymam & Machmas ad Boream, Saulis quoque à Saule Rege dictus. Meminit illius Sedul. libro 1.

Sol stetit ad Gabaon, mediique cacumina cœli.

¶ Gabaon urbs fuit Palæstinæ, in colle, in secunda parte Tribus Beniamin, aliàs ampla, & una ex civitatibus Regalibus.

Gabara oppidum fuit Palæstinæ, in Galilæa, amplum, teste Iosepho, apud Tiberiadem. Vereor ne pro Gadara Gabara scriptum sit. Ioseph.

¶ Gabarus, *le Gave*, fluvius Galliæ, in Aquitania & in Benearniæ Principatu. Duplex est Gabarus Palensis *le Gave de Pau*, oritur ex montibus Pyrenæis in Comitatu Bigerrensi; deinde per Benearnum labens, Palum & Ortesinum rigat, & in Aturum se exonerat 4. leucis supra Baionam. Gabarus autem Oloronensis, *le Grave di Oleron* ortus etiam ex Pyrenæis, Oloronem & Navarresium rigat, deinde in Gabarum Palensem cadit, & cum ipso in Aturum fluv.

Gabe, Gabala Ptolomæo, urbs Phœnicis, inter Byblum & Cæsaream Philippi, quæ *Margath* à Tyrio nominatur: sed hæc Marathus esse videtur. Vide Marathus. Plin.

¶ Gabe, seu Gabala, urbs Syriæ, in ora littorali maris Syriaci, prope montem Anticassium. 40. milliaribus ab Antiochia in Africum, & totidem ab Antarado in Boream distat; sed longè à Cæsarea Philippi, teste Petro à Via.

Gabellus, posterioribus Sicla, *Secchia*, teste Carolo Sigonio, fluvius Galliæ Togatæ, Æmiliam secans, inter Mutinam & Regium urbes, quasi in medio, apud Ruberiam arcem; ex Apennino monte in Padum influens, apud cœnobium S. Benedicti, agrum Mutinensem à Regiensi separat. Plin.

Gabellus, fluvius, *Secchia*, oritur ex monte Apennino, deinde Saxuolum rigat; & inter Mutinam ad ortum & Rubieram ad occasum labens, aliquot leucis infra in Padum se exonerat prope cœnobium S. Benedicti, in ditione Mantuana.

Gabieni, populi Liguriæ, quorum oppidum Gabienum, *Gabiano* apud Padum fluvium, Ducatu Montisferrati, inter Casalensem urbem & Vercellas apud Tridinum, inde 4. mill. pass. Taurinum versùs. Aliis *Gabiano* Castra Gabieni dicuntur. Plin.

¶ Gabieni populi fuere quorum oppidum Gabienum est *Gabiano*, in colle, 3. milliaribus infra Verrucam in ortum Tridinum versùs, à quo distat 7. milliaribus, estque in confinio Pedemontii, non autem inter Casalem & Vercellas.

Gabii colonia & urbs olim episcopalis Latii, antiqua, à Siculis condita, media inter urbem Romam & Præneste, ad 12. mill. pass. utrinque distans (non 70. ab urbe Roma, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) ubi Columna postea oppidum fuit: non *Gallicano*, ut multis videtur: Gallicanum enim Prænestæ proximum, non medium inter illam & Romam: neque *Zagarolo*, Gallicano proximum. Gabina urbs Ovidio, Gabini populi Plinio, Gabina via Livio. De Gabiis Horatius libro 2. epistola 1. Plin. Liv.

sanxerunt fœdera Regum

Vel Gabiis, vel cum rigidis æquata Sabinis.

Hinc Gabinus nomen gentis ut apud Virgilium libro 7. Æneidos:

quique arva Gabina

Junonis, gelidumque Anienem & roscida rivis

¶ Gabii urbs fuit Latii, 12. milliaribus à Roma in ortum; in via Prænestina, ubi nunc locus *Campo Gabio* dictus, cum aliquot ruinis inter Columnam & montem Portium, castra Campaniæ Romanæ. Credit tamen Holstenius Gabios fuisse haud longè à diversorio paludis circa Osam fluvium, in iis collibus ubi nunc Castelli S. Iuliani rudera conspiciuntur, ad sinistram viæ Prænestinæ Roma euntibus Prænestem.

¶ Gabinium, *Gabin*, urbs Poloniæ inferioris, inter Vladislaviam & Warsoviam, ad amnem Bsuram, in Palatinatu Ravæ, 3. leucis Polonicis à Plusco in austrum distat.

Gabiusa porta, quæ & Gabina, & Metrodii porta, una ex portis urbis Romæ, nunc clausa, inter Asinariam & Latinam. Gabiusa quoque aqua apud Romam & portam viamque Gabiusam quæ nunc *Marana*, teste Barrio, libro de thermis. Liv. Vict.

¶ Gabiusa porta urbis Romæ, quæ nunc clausa; erat inter Portam Viminalem & Portam inter aggeres. longè

gè à Latina & Asinaria, ot multis refert Famianus Nardinus, & ut ego pluries vidi.

Ptol. Gabrantonicorum portos, *Suerby*, teste Camdeno, portus, & oppidum Albionis, in ora Angliæ orientali, apud Ocellum promontorium, inter ostia Abi & Vedræ flominum. Sed in codice Græco Ptolemæi Gabrantuicorum legitur.

Strab. Gabreta, Gabrita Ptolemæo, pars sylvæ Bohemicæ ad occasum, inter ipsam Bohemiam & Nortgojam divortia faciens, pars etiam Hercyniæ, sicuti & Bohemica, *Friesletervvaldt*, teste Laaiu, inter Tetinam urbem Bohemiæ, & Sylvam Monachorum, oppidum Nortgojæ.

Lib. Not. Gabrosentum, *Gateshead*, teste Gamdeno, oppidum Albienis, in Angliæ regno, in agro Dunelmensi. (Camdeno est *Gateshead & Nevvcastle*.)

Ant. Gabrumagum, *Grebming*, teste Lazio, oppidum olim, nunc pagus Norici, in Austria, io Carinthiæ coofinio inter Candollicam ad austrum & Laureacum ad Boream 76. mill. pass.

Gabrumagum, seu Gabromagos, eppidum Norici, nunc, teste Cluverio, est vicus *Heylige Kreutz* dictus, circa Caput fluvii *Krems*, iu Austris inferiori, versùs montes.

Bibl. Gad, urbs Palæstinæ, In Tribu Gad, quæ *Niphas* hodie, teste Beniamino Tudeleasi dleitur, excisa, ac ounc vieus.

¶ Gad, una ex duodecim Tribubus Judææ, trans Jordanem flovium. Habet ad Boream dimidiam partem Tribus Manasse, & ad austrum Tribum Ruben.

Polib. Steph. Suid. Gadara, Gadora Ptolemæo, Gadaris Straboni, Gaddara Plinio, urbs Palæstinæ, in Cœlesyria, ad Genesaram lacom, qui ab ipsa Gadarenus nominatur, teste Strabone, proxima Tiberiadi, inde 60. stadiis, testo Josepho, à Scythopoli 16. mill. pass. distans: adhuc *Gadara* dicta, sed eacisa, in ora lacus ad ortum.

¶ Gadara nunc *Gaddi* dicitur, sedetque prope Gadaram amnem, ubi in laeum Genesareth se exonerat, teste Petro de Via.

Strab. Gaddir. Vide Gades.

Gadelonitis, regiuncula Cappadoeiæ occidua, juxta Halys fluvii ostia.

Strab. ¶ Gademessa, *Gademes*, regio Africæ, cum deserto cognomine, in tractu Biledulgeridis, inter Feazenum desertum ad ortum & Guargalam ad occasum. Habet etiam oppidnm *Gademes* dictum, ad fontes fluvil Capsi.

Cas. Plin. Mel. & al. Gades, Gadira Ptolemæo, quæ & Erytbia Straboni, & Gaddir, sive Gadir apud Pœnos, testo Plinio, Cotinusa olim, teste Dionysio, & Tartessos, teste Strabone, *Cadiz* (non *Caliza*, ut io Thesauro Linguæ Latinæ) insula Hispaniæ Bæticæ, proxima continenti, contra Cæsarianam & Portum Mnesthei, cum urbe episcopali ejusdem nomiois sub Archiepiscopo Hispalensi, inde 19. leucis, à Tyriis condita, Colonia Romana, inter ostis Bætis & Calpen, inde 12. leuc. à Cæsariana 2. longa 12. mill. pass. lata 3. licèt multò longior & latior apud Plinium & Stabonem legatur, & 75. mill. pass. à Calpe distare à Plinio scriptum sit. De Gadibus Claudianus libro de victoria Stiliconis:

Secum cunctu trahens à Gadibus usque Britannum.

¶ Gades insula est parva Hispaniæ, in mari Oceano & in ors Andalusiæ, ab oriente in occidentem extensa per tres aut quatuor leucas, volgò *Cadiz*, Anglis & Batavis *Calis Malis*, Italis autem *Cadice* dicta. Urbem habet cognominem parvam, sed munitam, io parte occidentali insulæ, cum arce, & portu capacissimo, ubi emporium celebre. 19. leucis Hispanicis distat ab Hispali in austrum, uti & 7 ab ostio Bætis fluvii, & 15. à Calpe in Circium. Insula autem jungitur cootinenti Ponte *La Puente de Suaco* dicto.

Plin. Gaditana Julis Colonia, ipsa Gadium urbs; hinc enim Gaditanos nomen gentis. Unde Gaditanus sinus, *Golfo de las Yeguas*, teste Ortelio, & Gaditanum fretum, idem eum freto Hereuleo: (vide ibi) & Gaditani mores, Martialis, libro 6. epist. 71.

Et Gaditanis ludere docta modis.

Script. Brit. Gadiva, *Aberfravv*, teste Camdeno, oppidum Monæ insulæ; olim regia, io ora, contra Northvvalliam.

Ptol. Polib. Strab. & al. Gæa, Pontia, & Misunos, insulæ parvæ Africæ, ad Syrtim majorem, quæ *Solocho*, testo Ortelio dicuatur.

Gæsatæ, populi Galliæ Narbonensis, circa Rhodanom fluvium incolentes, qui cum Senonibus in Italiam advenientes, Romam oppugnarunt, & circa Padum in Æmilia seu in Romandiola consedere, teste G. Merula. lo Pannoniam quoque profecti, nomen tractui cuidam *Gaysavv*, teste Lazio, reliquere.

Herod. Gæsum, flovins, vel potiùs stagnum Joniæ, inter Prienen & Miletum, justa Mæandrum fluvium, inter illum & Trogylium promootorium, Gessus Plinio & Melæ.

Plin. Mel. & al. Gæruli, populi Libyæ ieterioris, vagi, nullo certo loco considentes, teste Silio, & Mela; qui propterea variis in locis describuntur. A Plinio in Cæsariensi Mauritania, proximi Massæsylis, & alibi Autololes ab eo appellantur. Ptolemæus verò eos in Libya interiori apud Daras locat. Honorius inter Carthaginem, & Numidiam. Dionysius Afer inter Marmarides, & Nigretes. De quibus Lucanus libro 4.

Autololes, Numidaque vagi, semperque paratus
Incultus Getulus equo.

Scribuntur autem Gæturli & Getuli.

Plin. Gage, fluvius Lyciæ, ubi Gagates lapis, qui inde nomen accipit, invenitur, testo Plinio. In Thesauro Ling. Lat. etiam fluvius Gagates appellatur; quod tamen apud Plinium non babetur.

Cedre Gagecome, *Gaive*, teste Leunclavio, oppidum Phrygiæ magnæ.

¶ Gago, *Gago* regnum Africæ, in Nigritia regione inter Nigrum fluvium ad Boream, & Guineam ad austrum. Urbem primariam habet cognominem, sed malè cultam, ubi sedes Regis.

Liv. Gaja, fluviolus Hispaniæ Tarraconensis, cujus aqua a Scipionibus fossa spatio 16. mill. pass. perducta est, ut Livius testatur.

Fucon. Gaitia, *Iaitza*, orbs Illyrici, Bossinæ primaria, ferè media inter Ouporum Oppidum Liburniæ & Possegam urbem Bossinæ ultra Saum fluvium. 10. leucis à Bagnaluca, ubi sedes est Satrapæ Turcarum. 7. io Africum & Libonotum.

Gaitia meliùs dicitor Jaitia, *Jaiza*, & *Jayeza*, orbs Bossiniæ inferioris, ad fluvium Plenam, in monte, cum castro permunito, versùs confinia Croatiæ. Distat 7. leueis à Bagnaluca in occasum, & totidem à Vibitza in ortum. Vide Jaitia.

Hom. Colum. Galactophagi, qui & Galactopotæ, populi Sarmatiæ, circa Mæoticam paludem, ioter Nomades incoleotes: sic à lacte, quo degunt, dicti.

Ant. Galacum, oppidum Albionis. Vide Calatum.

¶ Galæ, populi Africæ, in Æthiopia, majorem partem Abassiniæ occuparunt à centum propè annis; suntque inter regnum Abassenum & regnum Monemugi exteosi. Eis subsunt provinciæ, *Bali*, *Fategar*, *Doare*, *Ogge*, *Bizamo*, *Oifate*, *Angote*, *Cambate*, & aliquot aliæ, quæ prius suberant imperio Abassinorum, teste Isaaco Vossio. Vocantur *Giagues* à regni Congi incolis & à Lusitanis. Sed se ipsos vocant *Galas* seu *Imbangalas*; Regemque habent proprium, magnum Galam dictum, teste Andrea Batelo Anglo. Sed de ejus urbibus & oppidis nulla mentio inter Scriptores.

Ptol. Galapha, *Galafa*, teste Marmolio, & *Gareis*, oppidum Mauritaniæ, Tingitanæ, quod Gala Antonino dici videtur, seu Cala, à Rusuccurro urbe maritima Cæsariensi ad 394. mill. pass. interiùs distans.

Plin. Mel. Galatha, Calathe Ptolemæo, Calatha Antonino, sive Galata, Insula maris Africi, à Tabraca urbe 32. mill. pass. cojus terra serpentes necat, teste Plinio, & scorpiones, nomen retinet antiquum. Vide Calathe.

Plin. Galata item, Calata Ciceroni, Galeata Antonica, *Galati*, urbs Siciliæ mediterranea, inter Pactensem urbem & Trajanopolim. Populi Galatani. Vide Calata.

¶ Galata, sive Pera, *Pera*, urbs Thraciæ, seu verius suburbium Coostantinopoleos, ubi Latini ferè omnes commorantur, in Bosphori ripa, primum à Genuensibus culta.

Turo. Galathea, urbs Thraciæ, ubi tunica Domini nostri Jesu Christi dio asservata est, à Byzantio 150. mill. pass. distans, testo Gregorie Turonensi.

Sil. Galatia, urbs Campaniæ. (Vide Calatia) sic à Silio dicta libro 11.

Jamque Atella tuas, jamque & Galatia abegit.

Strab. Plin. Ptol. & al. Galatia, *Chiangare* Castaldo, & Turcicè *Galas*, teste Leunclavio, provincia Asiæ, quæ & Gallogræcia sic à Gallis, (qui Galatæ à Græcis appellantur) eò profectis & commoratis, dicta, ioter Bithyniam ad occasum

ſum & Cappadociam ad ortum, eui Phrygia magna ad meridiem & Paphlagonia ad ſeptentrionem hærent. Populi Galatæ, Gallogræci, Teſtoſagæ, & Toliſtobogi, ac etiam Trocmi. Urbes olim claræ, Ancyra, quæ hodie etiam præ cęteria floret, Satrapæ regionis ſedes, Germa, & Peſſious. De Galatis Claudianus libr. 2. iu Eutropium:

In Galatas, modò Bithynis incumbere fertur.

Ant. Galava, *Kellenten* teſte * Camdeno, oppidum Albionis, in Anglia, inter Clanoventam 18. & Galacum 21. mill. paſſ. Mediolanum versùs. (* Camdenus dicit Gallanam Antonini eſſe *Walwick*, in Northumbria.)

Caſ. Galbæ Caſtra, *La Motte des Saraſins*, teſte Gabriele Simeone, vicus ſeu pagus Veragrorum, inter Agunum & Vicom ſancti Joannis, in Sabandiæ & Valeſiæ confinio.

Liv. Galeagra, *Grela*, *Scala Graca*, teſte Aretio, locus Siciliæ apud Syracuſas juxta Portum Trogilorum.

Diod. Sil. Galeria, ſive Galaria, Galarina Stephano, Galeriaa Phavorino, *Gagliano*, teſte Aretio, oppidum Siciliæ mediterraaeum.

Liv. & Vib. Seq. Galeſus, *Galaſo*, fluvius magnæ Græciæ, per agrum Tarentinum fluens, ac in ſinum Tareotinum à Tarento 5. mill. paſſ. deſinens. Cujus meminit Virgilius libro 4. Georgicorum:

Qua piger humectat flaventia culta Galeſus.

Galgala urbs fuit Palæſtinæ, apod Jordanem fluvium, & Macherunta caſtrum, Hierichonti etiam propinqua, inde 4. mill. paſſ. recedens in ortum.

Bibl. ¶ Galgala locus erat Palæſtiaæ, prope Jordaoem fluviam, & ubi poſt traaſitum Jordanis caſtramentati ſunt Iſraelitæ & Joſue, dum terram Chaoaan ſibi vindicant, poſtea in Tribu Beniamin.

¶ Galibi, *Galibis*, populi Americæ meridionalis, in Guajana regione, versùs oram littoralem maris Borealis, inter Cajanam inſulam & fluviom Surinamum.

Strab. Plin. Galilæa, ſie vulgò, regio Palæſtinæ, inter oram maris Syrii ad occaſom, & Geneſaram lacum ad ortum, ac inter Samariam ad meridiem, & Cœleſyriam ad ſeptentrionem conteota; ſie à populis præ cæteris candore præditis dicta, teſte divo Iſidoro. De ea Sedul. lib. 4.

Cœperat interea Dominus, Galilaa per arva
Progrediens.

Et Jacobus Sannazarus libro 2.

Jam pridem, Galilaa, tuos emenſas, & imas
Carmeli valles.

¶ Galilæa, regio celeberrima, & quæ ſeptentrionalem obtioet totius Judææ partem, quatuor ampleaa Tribus, Aſer nempe, Nephthalim, Zabulan, & Iſachar, quarum doæ primæ Phœnicibus & Syris intermiatæ, ſeptentrioni etiam & Jordanis fontibus viciniores, ſub Galilæa Gentium, ſeo, & meliùs, ſub Galilæa ſuperiori; reliquæ ſub inferiori ut plurimum intelliguntur. Totius fines ſuot à ſeptentrioOe Syria ſivn Phœnicia, interjacente Libano, à meridie Samaria & Carmelus mons, ab oriente Jordanis fluvius, & ab occidente mare Magnum ſeu Mediterraneum. Io ea Salvator noſter Jeſus Chriſtua conceptus, educatus, & ot plurimum converſatus, ionmera miracula patravit.

Ptol. Galindæ, *Salinde*; ut videtur, populi Sarmatiæ Europææ, in Pruſſia.

Plin. Gallæci, Callaici Straboni & Ptolemæo, Gallicil Eutropio, *Gallegos*, populi Hiſpaniæ Tarraconenſis extremi ad occaſum & Boream incolentes, quorum regio Gallæcia Plinio, *Gallicia* Italis & Hiſpanis: de qoa Silius libro 3.

Flammarum, miſit dives Gallatia pubem.

Hi io Theſauro Lioguæ Latinæ finitimi Gallis (à quibus maaimè diſtant) ſcribuotur.

¶ Gallæcia, *Galicia* Hiſpanis, *Galice* Gallis, pars eſt Hiſpaoiæ maximè in occaſum extenſa, aliaſque titulo regni decorata. Habet ab occidente & ſeptentrione Oceaoum Atlanticum, à meridie Portugalliam, & ab oriente Aſturias & regnum Legionis. Ejus primaria eſt Compoſtella, ſubeſtque tota dominio Regis Hiſpaoiæ.

Urbes Gallacia.

Aoria, *Orenſe*.
Bajona, *Bajone*.
Caroniom, *Ceranna*
Flavium Brigantiom, *Betanzos*.
Iria Flavia, *Padron*,
Compoſtella & Compoſtellum, *Sant Jago*, (ſeu, & meliùs, *Compoſtella*.
Lucus, *Lugo*
Mindon, *Mondonnedo*.
Tude, *Tuy*.

¶ Gallæcia nova, *nueva Galitia*, provincia novæ Hiſpaniæ, in America Septentrionali, versùs mare Auſtrinum. Sub ipſa ſunt provinciæ Xaliſenm & Guadalaaara; & ejus primaria urbs Guadalaaara dicitur.

Gallera, ſive Gallora, ut alii codices habent, locus ſeu vicus Thuſciæ, ioter urbem Romam & Bracenum occurrens, ad Galloram flovium, ab urbe Roma ad 14. mill. paſſ. diſtans. Utrumque *Galera* dicitur. Ant.

Galleſium, *Galeſe*, olim Faliſca, urbs epiſcopalis Hetruriæ, inter Feſcenniam & Hortam in Boream recedentem, ad 4. & 5. mill. paſſ. diſtans, apud Tiberim fluvium, cujua epiſcopatus epiſcopatui urbis Caſtellanæ hodie junctus eſt.

¶ Galleſium urbecula eſt provinciæ Patrimonii S. Petri, ſub dominio pontificio. Ducatus titulo nobilis eſt, eoque gaudet familia Altempſiorum.

Galleti, populi Galliæ Celticæ, io ora maris Britannici, inter Normandiam & Picardiam incolentes. Vide Calletæ, ſeu Caletæ & Caleti, *le pais de Caulx*. Plin.

Galleva Atrebatum, oppidum Albionis. Vide Caleva. Ant.

Galli, *François*, populi notiſſimi, *Franceſi* Italis. Habitabant in ea regione ubi nunc regnum Franciæ. Caſ. & al.

¶ Galli, populi Europæ notiſſimi, nunc Franci dicti, vulgò *François*, Hiſpanis *Franceſes*, Germanis *Franſman*, Italis *Franceſi*, & Turcis *Alfranquet*, quo nomine dicuntor etiam omoes Europæi in Aſia.

Gallia, regio Europæ ampliſſima & notiſſima, Italis *Francia*, Aoglis *France* appellata: quæ in duas primum dividitur, Ciſalpinam, (quæ Italiæ pars eſt, & Gallia Italica, ac Italia Gallica Appiano, Gallia citerior à Cæſare, Salluſtio, et Hirtio nominatur, inter Alpes, quibus à Traoſalpina diſcluditur, et mare Hadriaticum, quod inter Anconam et Timavum fluvium fluit, ac inter Apenninum montem et Alpes Rhæticas, et Julias ſeu Noricas contenta, ac in Ciſpadanam et Tranſpadanam apud Plinium diviſa) et Tranſalpinam, quæ in 4. (non in 3. ut in Theſauro Linguæ Latinæ) provincias diſtribuitur, Aquitaniam, Galliam Narbonenſem, Galliam Celticam ſive Lugdunenſem, et Galliam Belgicam. Aquitania apud Cæſarem Garumna fluvio a Narbonenſi et Celtica dividitur, ſed apud Plinium, Ptolemæum, et alios uſque ad Ligerim extenditur, Garumoa fluvio io duas diviſa. Caſ. Plin. & al. omnib.

(*Gallia regio eſt Europa ampliſſima & notiſſima.*
Duplex eſt, Ciſalpina uempe & Tranſalpina.)

¶ Gallia Ciſalpina, quæ et Togata dicta, diviſa fuit in Ciſpadanam et Tranſpadanam. Gallia Ciſpadana vulgo ounc dicitur *Lombardia di qua del Po*, Italis, *Lombardie de deca le Po* Gallis, et Gallia Traoſpadana *Lombardia di la del Po*, Italis, *Lombardie de delà le Po* Gallis dicta. Dividuntur inter ſe flumine Pado. Galliæ Ciſpadanæ populi fuere Ligures, Anamani, Boii, Lingones, & Senones; Tranſpadanæ autem fuere Cenomani, Euganei, Inſubres, Orobii, Lepontii, Salaſſi, Libicii, Lævi, Taurini, et Segusini. Hiſtri verò, Carni, et Veneti populi à quibuſdam Galliæ Traoſpadanæ accenſeotur, et ab aliis omuino ab ea excludunrur, teſte Brietio. Eſt et Gallia Subalpina, quæ nunc Pedemontium dicitur; eſtque para Galliæ Ciſalpinæ.

¶ Gallia vero Tranſalpina, quæ et proprié et verè Gallia eſt, nuoc Francia dicitur, vulgò *la France*, uti etiam ab Anglis dicitur, Hiſpauis, & Italis *Francia*, Germanis *Franckreich*, eſtque regnum Europæ potentiſſimum, de quo pluribus in voce Francia.

¶ Gallia Aquitanica continebat totum tractum, ubi nunc ſunt Aquitania vera ſeu Gujenna eis Garumnam, Vaſconia, Benearnia, Pictavia, Santonia, Petrocoriom, Rutheneoſis provincia, Bituricenſis, Lemovicenſis, et Cadurcenſis, cum Alvernia.

Urbes Gallia Aquitanica clariores:

Aginnum, Agen, *in Aginnenſi provincia*.
Albiga, Alby *in Occitania ſuperiori*.
Angeriacum, S. Jean d' Angely, *in Santonia*.
Anicium ſeu Podium, le Puy. *Vide Podium*.
Aqua Tarbellica, Dax, *in Vaſconia*.
Aturus, Ayre, *in Vaſconia*.
Aureliacum, Orilbac, *in Alvernia*.
Auſcii, Auch, *in Arminiaco tractu*.

Ba-

Bajona, Bajone, *in Vascitania*.
Bergevacum, Bergerac, *in Petrocovicensi provincia*.
Biturix, Bourges, *in Bituricensi provincia*.
Blabia, Blaye, *in Guienna*.
Briva Curretia, Brive, *in Lemovicis*.
Broagium, Brovage, *in Santonia*.
Burdegala, Bordeaua, *in Aquitania propria seu Cajenna*.
Caduvenm, Cahora, *in Cadurcensi provincia*.
Castrum, *Heraldi*, Chastellerault, *in Pictavia*.
Claromons, Clermont, *in Alvernia*.
Condomum, Condom, *in Condomensi tractu*.
Conforani, S. Licer de Conlerana, *in tractu cognomine*.
Elusa, Eause, *in Arminiace tractu*.
Engulesma, Angoulesme, *in Engolismensi provincia*.
Exeledunum, Illoudun, *in Bituricensi provincia*.
Fanum S. Joannis Pedeportuensis, S. Iean Piedeport, *in Navarra inferiori*.
Figeacum, Figeac, *in Cadurcensi provincia*.
Floriopolis, S. Flour, *in Alvernia*.
Fontenaum, Fontenay le Comte, *in Pictavia*.
Fuxium, Foix, *in Occitania*.
Gueretum, Gueret, *in Marchia*.
Issuria, Issoire, *in Alvernia*.
Lactorium, Lectoure, *in Arminiace*.
Lascura, Lescar, *in Benearnia*.
Lemovices, Limoges, *in Lemovicensi provincia*.
Liburnia, Libourne, *in Guyenna propria*.
Lodunum, Loudun, *in Pictavia*.
Lumbarium, Lombez, (*in Convenis*.)
Lucionum, Lucon, *in Pictavia*.
Lugdunum Convenarum, S. Bertrand de Comminges, *in Convenis*.
Malleacum, Maillezais, *in Pictavia*.
Mimate, Mende, *in Gabalis*.
Mons Albanus, Montauban, *in Caducensi provincia*.
Mons Martiani, Mont de Marsan, *in Vasconia propria*.
Neracum, Nerac, in *Vazatensi provincia*.
Navarrensium, Navarrins, *in Benearnia*.
Niortium, Niort, *in Pictavia*.
Olorona, Oleron, *in Benearnia*.
Palum, Pau, *in Benearnia*.
Pamia seu Apamia, Pamiers, *in Occitania*.
Petrocorium, Perigueux, *in Petrocoricensi tractu*.
Pictavium, Poictiera, *in* Pictavia.
Podium *seu Anicium*, le Puy, *in Velaunis*.
Portus *Santonum*. *Vide Rupella*.
Rigodunum, Riom, *in Alvernia*.
Rivi, Rieua, *in Occitania*.
Rupella, la Rochelle, *in Alnetensi tractu*.
Ruthena, Rhodez, *in Ruthenensi provincia*.
Santones, Saintea, *in Santonia*.
Sarlatum, Sarlat, *in Petrocoricensi provincia*.
Tarba, Tarbes, *in Bigerrensi regione*.
Tutela, Tulle, *in Lemovicensi provincia*.
Vabre, Vabrea, in *Ruthenensi provincia*.
Vasatum, Bazaa, *in Vazatensi provincia*.
Vaurum, Lavaur, *in Occitania*.
Verdunum ad Garumnam, Verdun, *in Gaurensi tractu*.
Villafranca Ruthenensis, Villefranche de Rovergne, *in Ruthenensi provincia*.
Usarchia, Userche, *in Lemovicensi provincia*.)

Celtica Ligeri, Sequana, Arari, fluviis, Oceanoque occiduo & Boreali terminatur, in 5. regiones partita; Burgundiam Ducatum, in qua Divio caput est; Franciam, in qua Lutetia; Normandiam, in qua Rothomagus; Britanniam minorem, in qua sunt Rhedones; & Belsiam geminam, cis Ligerim, in qua sunt Carnutes, Cenomani, & Andegavi, ac trans Ligerim, in qua Turones, Biturigea, & Aureliani.

¶ Gallia Celtica seu Lugdunensia Ligeri, Sequana, Matrona, & Rhodano fluviis, & Vogeso monte præter propter definiit Augustus. Tres enim primi fluvii transcenduntur pluribus in locis, & Caletæ, Meldæ, Parisii, Tricasses, Lingones, Sequani fuere in Celtica, uti & Helvetii, sed non Bituriges. Ibi nunc sunt provinciæ Francia, Campania ex parte, Normannia, Britannia minor, Burgundia, Helvetii, Bressia, Lugdunensis, Nivernensis, Belsia, Andes, Cœnomani, & Turones, testibus Sansone & Brietio; quanquam Cluverius crediderit Helvetios fuisse in Gallia Belgica.

Urbes Galliæ Celticæ clariores:
Abrincæ, *Auranches*, (in Normannia.)
Alenconium, *Alenson*, (in Normannia.)
Ambasia, *Amboise*, (in Turonia.)
* Andegavi & Andes, *Angers*, (in Andegavia.)
Antisiodorum, *Auxerre*, (in Burgundia.)
Augustodunum, quod & Hedua, *Autun*, (in Burgundia.)
* Aureliæ, & Aureliani, *Orleans*, (in Aurelianensi provincia.)
(*Auxona*, Aussone, *in Burgundia Ducatu*.)
Bajocæ, olim Bajocasses, *Bayeux*, (in Normannia.)
(*Bellica*, Belay, *in Bressia*.)
Belna, *Beaulne*, (in Burgundia.)
Blesæ, *Blois*, (in Blesensi tractu.)
Briocum, S. *Brieu*, (in Britannia minori.)
Brivates, *Brest*, (in Britannia minori.)
(*Burgus*, Bourgen Bresse, *in Bressia*.)
Cabillonum, *Chalon sur Saone*, (in Burgundia.)
Cadomus, quasi domus Caii, *Caen*, (in Normannia.)
(*Calidobeccum*, Caudebec, *in Normannia*.)
Calvomontium, Chaumont en Bassigny (*in Campania*.)
Carnutes, *Chartres*, (in Belsia.)
(*Caroburgus*, Cherbourg, *in Normannia*.)
Castilio, Chastillon sur Seyne, *in Burgundia*.
Castrodunum, Chasteau Dun, (*in Belsia*.)
Cenomani, *le Mans*. (in Cenomania.)
Constantia Castra, *Constances*, (in Normannia.)
(*Corisopitum*, Quimper, *seu* Quimpercorentium, *in Britannia minori*.)
Deppa, Dieppe, (*in Normannia*)
Dinanium, *Dinan*, (in Britannia minori.)
* Divio, *Dijon*, (in Burgundia.)
(*Dola*, Dole, *in Comitatu Burgundiæ*.)
Dolus seu Dolis, *Dol*, (in Britannia minori.)
(Drocum, Dreux, *in Belsia*.)
Ebroicæ, olim Eburovicea, *Evreux*, (in Normannia.)
Fallesia, & Promontoriola, *Falaise*, (in Normannia.)
(*Flexia* la Fleche, *in Andegavensi provincia*.)
Gisortium, Gisors, *in Normannia*.
Graum, Gray, *in Comitatu Burgundiæ*.
Juliobona, *l'Isle bonne*, (in Normannia.)
(*Latiniacum*, Lagny *in Bria*.)
Lausanna, Lausanne, *in Helvetiis*,
Leona, *S. Pol de Leon*, (in Britannia minori.)
Lexovii, *Lisieux*, (in Normannia.)
Lingonæ, veteribus Lingones, *Langres*, (in Campania.)
(*Lochia*, Loches, *in Turonensi provincia*.)
Lugdunum, *Lion*, (in Lugdunensi provincia.)
(*Lutetia*, Paris, *in provincia Insula Franciæ*.
Maclovium, prius Aletha, *S. Malo*, (in Britannia minori.)
Matiscona, *Mascon*, (in Burgundia.)
Mauritania, *Mortaigne*, (in Perticensi provincia.)
(*Meduana*, Mayenne, *in Cenomanis*.)
Meduntа, Mante, *in Insula Franciæ*.
Meldæ, Meaux, *in Bria*.
Melodunum, Melun, (*in Insula Franciæ*.)
Molinum, *Molins*, (in Borboniensi provincia.)
Mons Argus, *Montargis*, (in Vastinio tractu.)
Mons Brisonis, *Monbrisson*, (in Forensi provincia.)
* Nannetes, *Nantes*, (in Britannia minori.)
Nivernæ, & Nivernum, *Nevers*, (in Nivernensi provincia.)
(*Nogentum*, Nogent le Retrou, *in Perticensi provincia*.)
Osimi sive Osismii. Vide Trecorium.
Oximum *Hyesmes*, (in Normannia.)
(*Pons arcuensis*, Ponte de l'arche, *in Normannia*.)
Pontisara, Pontoise, *in provincia Insula Franciæ*.
Portus Gratia, Haure de Grace, (*in Normannia*.)
Quinpercorentinum, oppidum Britanniæ præcipuum Osismorum, Episcopi sedes, *Quimpercorentin*. (Vide Corisopitum.)
(*Remorentinum*, Remorentin, *in Solonia tractu Aurelianensis provincia*.)
* Rhedonæ, veteribus Rhedones, *Rennes*, (in Britannia minori.)
(*Rodumna*, Rouanne, *in Forensi provincia*.)
* Rohomagus, *Rouen*, (in Normannia.)
Sagium & Sajum, seu Sagii, olim Sesuvii, *Sees*, (in Normannia.)

(*Sa-*

(*Salina*, Salins, *in Comitatu Burgundia.*
Salmurium, Saomur, *in Andegavensi provincia.*
Salodurum, Soleutre, *in Helvetiis.*
Senones, Sens, *in Burgundia.*
Tigurum, Zurich; *in Helvetiis.*
Treca, Troyes, *in Campania provincia.*)
Trecorium, olim Osismi, *Tregnier*, (in Britannia minori.)
* Turonæ, veteribus Turones, *Tours*, (in Turonia.
Veneti, & Venetia, *Vanaes*, (in Britannia minori.)
(*Vernolium*, Vernevil, *in Normannia.*
Vernonium, Vernon, *in Normannia.*
Vesulum, Vesoul, *in Comitatu Burgundia.*
Vesuntio, Besaneon, *in Comitatu Burgundia.*)
Vindocinum, *Vendosme*, (in Belsia.)
(*Viru*, Vire, *in Normannia.*)
Narbonensis, quæ & Braccata, in 4. etiam dispescitur; Occitaoam , in qua Tolosa, Provinciam, in qua Aquæ Sextiæ , Delphinatum , in quo Granopolis, & Sabaudiam, in qua Cambericum.

Vrbes Galliæ Narbonensis clariores:

Agatha & Agathopolis, *Agde*, (in Occitania.)
Alba Helviorum, quæ & Vivario, *Viviers*, (in Variensi provincia.)
Anneliacom, *Annesi*, (in Sabandia.)
(*Annonaum*, Aunonay, *in Vivariensi tractu.*
Antipolis, Antibes, *in Provincia.*)
(*Aqua mortua*, Aigues mortes, *in Occitania.*)
Apta, *Apte*, (in Provincia.)
* Aquæ Sextiæ, *Aix*, in Provincia.)
Arausio, *Orange*, (in Prnvincia.)
Arelate & Arelatum, *Arles*, (in Provincia.)
* Avenio, *Avignon*, (in Provincia.)
(*Belloquadrum*, Beaucaire, *in Occitania.*)
Biteræ, *Besiers*, (in Occitania inferiori.)
(*Brigantium*, Briancon, *in Delphinatu.*)
Cabellio, *Cavaillon*, (in Provincia.)
Carcalo, *Carcassone*, (in Occitania.)
Carpentoracte, *Carpentras*, (in Provincia.)
Castra, *Castres*, (in Occitania superiori.)
(*Cancoliberis* , Collioure, *in Comitatu Ruscinonensi.*
Civaro, *Chambery*, (in Sabaudia.)
(*Civitas*, la Cioutat, *in Provincia.*
Crestidium, seu Crista Arnaldi, le Crest, *in Delphinatu.*)
Dea & Dia, *Die*, (io Delphinatu.)
Dinia, *Digne*, (in Provincia.)
(*Dragnignaanum*, Draguignao, *in Provincia.*)
Ebredunum, *Ambran*, (in Delphinatu.)
Electa, *Aleth*, (in Occitania.)
(*Fanum S. Eutropii*, S. Tropez, *in Provincia.*)
Forum Jalium, *Frejus*, (in Provincia.)
(*Forum Neronis* Furcalquier, *in Provincia.*)
* Geneva, *Geneve*, (in confinio Sabaudiæ.)
Glandeva, *Glandeve*, (in Provincia.)
Granopolia & Gratianopolis , *Grenoble* , (in Delphinatu.)
Grasla, olim Griniacom, *Grasse*, (in Pruvincia.)
(*Helenu* , Elne, *in Comitatu Ruscinonensi.*)
Helvii. Vide Alba Helviorum.
(*Limosinum*, Limoux, *in Occitania.*)
Luteva, *Lodesve*, (in Occitania.)
Magalone, *Maguelone*, (in Occitania.)
(*Maritima*, Martueges, *in Provincia.*)
Maslilia, *Marseille* (in Provincia)
Mauriaoa, S. *Jean de Maurienne*, (in Sabaudia.)
(*Monmelianum*, Monmelian, *in Sabaudia.*)
Mons Pellulanus, *Montpellier*, (in Occitania inferiori.)
(*Montilium Andemari*, Montelimart, *in Delphinatu.*)
* Narbo, *Narbonne*, (in Occitania.)
* Nemausus, *Nismes*, (in Occitania.)
Nicæa, *Nice en Provence*, (aliàs in Provincia.)
Papuli Fanum, S. *Papeul*, (in Occitania superiori.)
(Perpianianum , Perpignan , *in Comitatu Ruscinonensi.*
Piscena, Pezenas, *in Occitania inferiori.*)
Pons S. Spiritus , Pont S. Espirit , *in Occitania inferiori.*
Pontiopolis , olim Thermæ, S. *Pons de Tomiers* , (in Occitania inferiori.)
Regium, *Riez*, (in Pruvincia.)

(*Romanum*, Romans, *in Delphinatu.*)
Sanicium & Sanecia, *Senez*, (in Provincia.
Sistarica, *Cisteron*, (in Provincia.)
Tarantasia, *Moustier en Tarentaise*, (in Sabaudia.)
(*Tarasco*, Taraicon, *in Provincia.*)
Telo & Telona, *Toulon*, (in Provincia.)
* Tolosa, *Tholouse*, (in Occitania superiori.)
Tricastra, S. *Paul de trois Chasteaux*, (in Delphinatu.)
(*Tunenium*, Tonon, *in Sabaudia.*
Turnonium, Tournon, *in Vivariensi tractu.*
Valentia, Valence, *in Delphinatu.*)
Vapingum, *Gap*, (in Delphinatu.
Vasio, *Vaison*, (in Provincia.)
Vencia, *Vence*, (in Provincia.)
(*Vienna*, Vienoe, *in Delphinatu.*)
Vivarinm, seu Alba Helviorum, *Viviers* , (in Variensi tractu.)
Vtica, *Vsez*, (in Occitania.)
Belgica, cæteris major, Sequana, Arari, ad occasum ex parte, Rbodano ad meridiem, Rheno ad ortum, Oceano ad Boream terminata, in plures dividitor: Picardiam, Belgium, Austrasiam, Campaniam, Burgundiam Comitatum, Germaniam superiorem, in qua Helvetia, Alsatia, & Palatinatus, & Germaniam inferiorem, in qua Trevirenses, Colonienses, Juliacenses, & Clivenses. Ex quibus Aquitania & Celtica in regno Gallico totæ continentur: Narbanensis verò non tota, eum Comitatus Vennsinus sive Avenionensis Summo Pontifici, Principatus Auraiicensis sive Arausionensis proprio Principi, & Sabaudia proprie Duci pareant. Belgicæ minor portio Galliæ Regi subjecta est, Picardia, & Campania. Belgium (in quo 17. regiones, numerantor) Regi Hispano subest, ona cum Burgundiæ Comitatu. Austrasia proprium habet Ducem. Helvetia in 13. conventus liberos dividitur. Alsatia magna ex parte Austriacorum Principum est, ex parte libera, & ex parte Episcopi est Argentoratensis, Palatinatus Comitis Electoris est. Trevirenses suo subduntur Archiepiscopo. Colonienses sunt liberi. Juliacenses & Clivenses proprio parent Duci. Leodienses, qui ad Belgium pertinent, multis oppidis proprium Episcopum dominum agnoscunt. In tota Gallia, quæ Regi Gallin paret, archiepiscopatus 15. sunt, episcopatus 104.

¶ Gallia Belgica cæteris non est major. Terminatur ab oriente Rheno fluvio, à septentrione partim Rheno, partim Oceano Germanico, ab occasu mari Britannico & Gallia Celtica, à qua etiam terminatur io austrum. Nunc in plores provincias dividitur, nempe in Picardiam, Campaniam ex parte, Lotharingiam, Alsatiam, Germaniam cis Rhenum, & partem australem Belgii, quæ partim Regi Franciæ, partim Regi Hispaniæ, subest. Belgium eoim versùs Boream, fuit sub Germaoia comprehensum. Ex his partibus.

Gallia Aquitanica toti Regi Franciæ subest, uti & Gallia Narbonensis, excepta Sabaudia, & Gallia Celtica, seu Lugdunensis, exceptis Helvetiis & Sequanis; & ex Gallia Belgica, major pars ipsius imperio subest nempe Picardia, Campania, Alsatia, Artesia, pars Flandriæ, & Hannoniæ, eum parte Lotharingiæ. Colonienses autem, Trevirenses, Clivenses, Juliacenses, & Leodientes sunt in Germania, & propriis parent Principibus; Altera verò pars Belgii australis Hispanum agnoscit domioium, dempta tantùm aliqua parte, quæ subest dominio Hollandorum.

Vrbes Galliæ Belgicæ, clariores nunc sunt:

(*Abbavilla*, Abbeville, *in Picardia.*)
Ambiani & Ambianum, *Amiens*, (io Picardia.)
(*Atrebatum*, Arras, *in Artesia.*
Avenna, Avesne, *in Hannonia.*)
Augusta Veromanduorum, olim episc. ounc Abbatia, *Vermand*, (in Picardia.)
(*Barrum Ducium*, Barle Dun, *in Barensi Ducatu.*)
* Bellovaci, *Beauvais*, (in insula Franciæ.)
(*Bethunia*, Bethune, *in Hannonia.*)
* Bononia, *Bologne*, (in Picardia.)
(*Caletum*, Calais, *in Picardia.*
Carolopolis, Charleville, *in Campania.*)
Catalauni, *Chaalons sur Marne*, (in Campania.)
Compendium, *Compiegne*, (in Insula Franciæ.)
(*Corbia*, Corbie, *in Picardia.*

Cor-

(*Corbia*, Corbie, *in Picardia*.
Cortracum, Courtray, *in Flandria*.
Duacum, Dovay, *in Flandria*.
Dunquerca, Dunquerque, *in Flandria*.)
Durocottorum. Vide Rhemi.
(*Fara*, la Fere, *in Picardia*.
Furna, Furnes, *in Flandria*.
Gravelinga, Gravelines, *in Flandria*.)
Guisia seu Gisia, *Cuise*, (in Picardia.)
(*Hamum*, Ham, *in Picardia*.
Hedinum, Hedin, *in Artesia*.)
Ianvilla, *Joinville*, (in Campania.)
(*Insula*, Lisle, *in Flandria*.)
Laudunum, *Laon*, (in Insula Franciæ.)
(*Materia*, Maisieres, *in Campania*.
Marsalium, Marsal, *in Lotharingia*.)
* Metæ, olim Mediomatrices, *Metz*, (in Lotharingia.)
(*Mons S. Vinoci*, Vinoxbergue, *in Flandria*.
Monstrolium, Montrevil, *in Picardia*.
Mosomium, Mouson, *in Campania*.)
* Nancæjum, *Nancy*, (in Lotharingia.)
Noviodunum & Novinmom, *Noyon*, (in provincia Insulæ Franciæ.)
(*Perona*, Perone, *in Picardia*.)
Quinctinopolis, *S. Quentin*, (in Picardia.)
(*Retelium*, Retel, *in Campania*.)
* Rhemi, quæ & Durocottorum, *Reims*, (in Campania.)
Sedanum, *Sedan*, (in Campania.)
Silvanecti & Silvanectum, *Senlis*, (in Insula Franciæ.)
Suessionæ, veteribus Suessiones. *Soissons* (in Insula Franciæ.)
(*Theodonis villa*, Thiouville, *in Ducatu Luxemburgico*.
Tornacum, Tournay, *in Flandria*.)
* Tullum, *Toul*, (in Lotharingia.)
Virodunum, *Verdun*, (in Lotharingia.)

Plin. (*Gallia Braccata eadem fuit quæ Narbonensis*.)

Mel. Gallia Comata, eadem cum Transalpina.

(*Gallia Comata in tres partes divisa fuit, in Aquitanicam, Belgicam, & Celticam*.) *Sex. Ruf.*

Gallia Novempopulana vel Novempopolonia, pars Aquitaniæ, inter Garumnam fluvium, montes Pyreneos & Oceanum contenta, sic à novem populis in illa præcipuis dicta, vulgò *la Guascogna Gascoigne*. *Plin.*

Gallia Subalpina, pars Cisalpinæ Alpibus subjecta, quæ regio Pedemontana, & principatus Pedemontanus dicitur, vulgo *Piedmont*; in qua Augusta Taurinorum, conventus juridicus, & sedes Principis, qui Sabaudiæ Dux est, ibi residens, cùm principatus longè major, magisque Sabaudia excultus sit.

Urbes Galliæ Subalpinæ, id est, principatus Pedemontani:

* Asta, *Asti*.	Eporedia, *Jarea*.
* Augusta Taurinorum, *Torino*.	Fossanum, *Fossano*.
	* Mons Vici, *Mondovi*.
Augusta Prætoria. *Aosta*.	Salutiæ, *Saluzzo*.
	* Vercellæ, *Vercelli*.

Plin. Cas. Cic. Gallia Togata, pars Galliæ Cisalpinæ, à Placentia Anconam usque prætensa, (licèt alii alios terminos faciant) in qua Emilia & pars Umbriæ, in ora Senonum, Hadriatico mari exposita, inter Apenninum montem ad meridiem & padum fluvium ad Boream perstricta. De Gallia inter alios Juvenalis satira 15.

Gallia causidicos docuit facunda Britannos.

Hinc Gallicus nomen gentis, Ovidius libro 4. fast.

Cur igitur Gallos, qui se excidere, vocamus.
Cum tantùm à Phrygia Gallica distet humus?

Plin. Galliani saltus, qui & Aquinates, teste Plinio, *Galeata* pagus Æmiliæ, in agro Forolivienfi Meldulæ oppido & Civitellæ oppidulo ad 2. mill. pass. vicinus.

Gallica Flavia. Vide Flavia Gallica.

Ptol. Varro. Gallicæ paludes, quæ & Stagna Hadriatica, *Lagune di Venetia*, intimos maris Hadriatici recessus, apud Venetam urbem, quæ intra illas condita, ab omni hostili invasione tuta est.

Plato. Gallicanus mons, Gallicanos saltus Ciceroni, mons Campaniæ, idem cum Massico & Gauro, teste Blondo cum aliis, (cum pago, qui *Cascano* dicitur) Suessæ urbi finitimus, *Garro* hodie, inter Suessam, & Sinuessam urbes.

¶ Gallicum fretum, *pas de Calais* Gallis, *Thestreight of Calis* Anglis, *de Hoofden* Belgis, fretum est inter Galliam & Angliam, 6. leucis Gallicis latum, nempè inter Iccium portum, *Wissan*, & Dubrim. Dicitur etiam fretum Morinorum, & mare Germanicum separata à Britannico. Vide Fretum Gallicum.

Gallicum, oppidum & fluvius Hispaniæ Tarraconensis, in Aragonia, Oppidum idem est cum Gallica Flavia: fluvius *Gallega* nominatur, in Iberum influens inter Cæsaraugustam & Oscerdam. *Ant.*

¶ Gallicum oppidum quid sit, non constat: Si idem cum Gallica Flavia, est *Fraga*; si Forum Gallorum, est *Zuera* seu *Garrea*, seu *Luna*. Vide ibi. Gallicus autem fluvius quibusdam est *Gallego*; qui ortus ex Pyrenæis montibus, in Iberim fluvium se exonerat juxta Cæsaraugustam.

Gallicum mare, quod Galliam Narbonensem alluit, inter Ibericum seu Balearicum, & Ligusticum, teste Plinio. *Plin.*

¶ Gallicum mare dicitur omne sinus Leoninus seu Lugdunensis, *le Golfe de Lyon*, Italis *Golfo di Lione*; estque pars maris Mediterranei, inter Liguriam ad ortum & Cataloniam ad occasum, nautis formidabilis. Ejus autem pars orientalis dicitur *mer de Provence*, versùs oram littoralem provinciæ.

Gallicus Oceanus, mare quod Galliam Celticam & Aquitanicam alluit, inter Britanniam & Cantabricum, seu inter ostia Sequanæ, & Pyreneo promontorium. *Plin.*

Gallicus sinus, Salsus Melæ, mare inter Templum Veneris, sive Aphrodisium, Pyrenæi montis promontorium, in Hispaniæ Galliæque confinio & Narbonensis. *Strab.*

Gallinaria insula, *Isola d' Albenga*, insula parva Liguriæ, apud Albigaunum urbem maris Ligustici, non Tusci, ut malè scribit Ortelius. *Varr. Colu. & al.*

¶ Gallinaria insula, *l' Isolotto d' Albenga*, parva est admodum, & veriùs scopulus, in ora occidentali Liguriæ, prope & ante Albingaunum, cum turri tantùm, ut ego pluries vidi.

Gallinaria sylva, *la Peneta di Patria*, teste Sanfelicio, nemus Campaniæ apud Cumas, inter eas & Linternum: quam falsò quidam Triviæ lucum esse putant. *Cic. Strab.*

¶ Gallindæ, populi Germano-Sarmatiæ, & Venedorum pars, Sansone teste, inter Venedos proprios & Agathiseos. Aliis sunt Galindæ.

¶ Gallio, *Gaillon*, castrum Galliæ, in Normannia provincia, versus Sequanam fluvium, ubi Cartusia nobilis Borbonia dicta, & peramœnus Archiepiscopi Rothomagensis secessus, in castro splendido, à Georgio Cardinali Ambasiano excitato, ad radices collis, 5. leucis ab Ebroico in ortum & 7. supra Rothomagum in austrum.

Gallipidæ, populi Sarmatiæ, inter Hypanim & Borysthenem fluvios, in quibus Exampeus locus, fons & fluvius, qui amaras suas aquas in Hypanim evomit, fluviùmque dulcissimum reddit, teste Sansone.

Gallipolis, Callipolis Melæ, *Gallipoli*, urbs Salentinorum maritima, (non magnæ Græciæ, ut scribit Ortelius) episc. sub Archiepiscopo Hydruntino, inde 30. mill. pass. in Austro libycum, in ora, inter Tarentum 50. & Iapygium promontorium in ortum 30. in peninsula, munitissima, & ab aggressionibus tuta. *Plin. Mel.*

Gallitæ, *Ghilestre*, populi & oppidum Alpium maritimarum, ubi Cottiæ incipiunt, in Delphinatu, ad Druentiam fluvium, Ebreduno urbi finitimum 3. leue. in ortum distans, à Brigantio 8. *Plin.*

¶ Galliva, seu Duaca, *Galway* Anglis, *Galliva* incolis, urbs Hiberniæ, in Connacia provincia, Comitatus Gallivensis caput, ad Ausobæ fluvii æstuarium *Bay of Galway*, ubi lacus *Garble* in illud se exonerat, estque satis munita, & emporium celebre.

¶ Galliveosis Comitatus pars est Connaciæ regionis Hiberniæ, in ejus parte occidentali, vulgò *Countie of Galway*; habetque ad ortum Sineum fluvium, ad Septentrionem Majum Comitatum, ad austrum Comitatum Clarensem, ab occasu autem clauditur Oceano; estque mirè fertilis. Ejus caput est Galliva.

Gallogræci, populi Asiæ, qui Galatæ Græcis dicuntur: quorum regio Galatia, & Gallogræcia, eadem cum Galatia, teste Strabone. *Liv. Flore.*

Galloligures, populi Galliæ Narbonensis, quorum regio *la Provence* nominatur, qui inter Ligures vicinos sunt & Gallos. Tametsi Provincia magis pateat quam Galloligures. *Strab*

Itr. Trad. Gallorum Area, *Gallera*, & *Gallerato*, oppidum amplum Insubriæ, sine mænibus, in agro Mediolanensi, à Medinlano 24. mill. pass. Seatum versùs & egressum Ticini fluvii ex lacu Verbano, quod & Glareatum Latinè dicirur.

Script. Scot. Gallovidia, *Gallovvay*, regio Scotiæ, in ora occidua, ubi Victoria oppidum & Casa Candida urbs episcopalis.

¶ Gallovidia, sen Galdia *Gallovvay*, Provincia est Scotiæ, io ora occidua, ubi incipit meridionalis, è reginne Hiberoiæ & Mnnedæ insulæ, à quibus tantùm 15. milliaribus Scoticis distat. Ubi urbs præcipua Casa Candida, *Withera*, & Wigthonium oppidum, & in eo tractu fuere anrea Novantæ. Terminatnr autem à meridie mari Hibernico, ab occasu æstuario Glottæ, à septentrinne Caricta & Kila, & ab oriente Nithia; extenditurque ab ortu in occasum ad 60. mill. passus & ad occasum angnsto Isthmo continenti adnectitur peninsula, quæ hodiè *The mull of Gallovvay*, hoc est, rostrum Gallovidiæ appellatur, aliàs Novantum Chersonesus.

Strab. Gallus, *Garippo*, teste Plinio, fluvius Bithiniæ ingens ea Celænis montibus Phrigiæ magnæ oricns, Pessinuntemque urbem alluens, atque in Sangarium, teste Marriano Capella, labens. De quo Ovidius libro 4. fast.

Inter, ait, viridem Cybelen altasque Celanas,
Amnis it insana, nomine Gallus, aqua.

Illius aquæ largè potæ in furorem vertere feruntur; parcè vero sanitatem conferre.

Ptol. Galorum, *Garipo*, si fides est Molctio, oppidum Paphlagoniæ, in ora maris Euaini, ioter Sinopen & Amisum, apud Halys fluvii ostia.

Plin. Steph. & al. Gamala, Gamela Josepho, quæ & Cedar, (quæ etiam Camela legitur) urbs fuit Palæstinæ, in Gaulanitide regione, ad lacum Senechonitidem, contra Tharichæas, à terra absorpta, teste Plinio.

Plin. Gamala altera, in Cælesyria. Vide Gabala, eadem enim putatur.

Ptol. * Gamanodurum, *Gamartingen*, teste Lazio, oppidum Norici, in Bavaria & tractu Salisburgensi. (* Ptolemæo Γαμανόδουρον. In manuscripto Seldeni Γαμανόδουρον.)

¶ Gamanodurum quibosdam est *Lamerding*, oppidulum Salisburgensis ditionis, ad fontes fluvii Eni, in confinio austriæ. Aliis est *Judenburg*, oppidum Stiriæ superioris, ad Muram amnem.

Script. Brit. Gamapius vicus, *Genape*, teste Ortelio, pagus Belgii, in Ducatu Brabantiæ, apud Nivigellam oppidum, inde leuca 1. Gamlacum versus 6. distans. De quo in vita S. Eligii Episcopi fit mentio.

Gamapius vicus, *Genape*, castrum est satis munitum Brabantiæ, ad fontes Dilæ flovii, 2. leucis à Nivigella in ortum, & 3. à Gemblaco in occasum, 5. autem à Bruxellis in austrum: captumque fuit à Gallis anno 1668. sed postea redditum.

Aims. Gamaringa, *Gemar*, teste B. Rhenano, pagus Alsatiæ, in Germania superiori apud Selestadium urbem; cujus fit mentio in diplomate Caroli Magni.

¶ Gambia, *Gambia*, fluvius est ootissimus Africæ, in Nigritia regione, seu verius unus cx tribus ramis præcipuis Nigri fluvii, versùs promontorium Viride in occanum Atlanticum se caonerans. Ei adjacet regnum Gambea dictum, longe ab ora in ortum.

Tac. Gambrivii, Gamabriuni Straboni, populi Germaniæ, quorum urbs Hamburgum, teste Peucero cum Junio, est, urbs amplissima Saxoniæ, ad Albim fluvium, in Hollatiæ confinio, à Lubeca 10. leucis in occasum, altero Saxoniæ emporio. Sed id potiùs coniectura quam argumento certo asseritur.

Vet. Tend. Gamundium, quasi gandium mundi, *Castellaccio*, teste Merula, vel *Castellazzo*, oppidum amplum Liguriæ, in agro Alexandrino, apud Bormiam fluvium, ab Alexandria 4. mill. pass. distans, unus ex 4. locis ex quibus Aleaandria urbs coalnit.

¶ Ganacia, *la Ganache*, oppidum Galliæ, in provincia Pictaviensi inferiori, in confinio Britanniæ minoris, & 3. leucis ab ora littorali Oceani, Aquitanici, distans in ortum.

Ganda, postea Gandavium, & olim ex veteri inscriptione Clarinea, *Gent*, & Italis *Gant*, urbs maxima Belgii, Flandriæ primaria, Lysa fluvio intermeante, Caroli V, Imperatoris natale solum, episcopalis sub Archiepiscopo Machliniensi, unde, & ab Antuerpia, & Bruxellis, & Metelburgo, 10. leucis abest, à littore 4. Populi Gorduni, teste Jacobo Meyero, 12. mill. pass. ambitu patet, 20. pontibus constans.

¶ Gandavum, vulgo *Ghendt*, Gallis *Gand*, Hispanis & Italis *Gante*, urbs est Flandriæ caput, ad Scaldim fluvium, qui inibi Lisam recipit. Urbs est amplissima sed immensa in urbe sunt spatia ædificiis & cultoribus vacua. Arcem habet munitam, cum Hispanorum præsidio, deficitque in dies. Ejus episcopatum instituit Paulus IV. anno 1559.

¶ Gandavensis Agger, *s' sas van Ghendt* incolis *le sas de Gand* Gallis, arx probè munita Belgii, in Comitatu Flandriæ, ab Hispanis eacitata, & ab Hollandis capta anno 1644. quibus etiam subest cum portu capaci, 4. leucis distat a Gandava in ortum.

¶ Gandia, *Gandia*, urbecula Hispaniæ, in regno Valentino cum Ducatu antiquo generis Borgiæ, & academia in ora maris Mediterraoei & sinus Valentini. Distat 8. leucis à Valentia in austrum, & 6. à Sativa in ortum.

¶ Gangani, populi Hiberniæ, fuere in parte occidentali insulæ, ubi nunc Comitatus Clarensis, in Connacia, Sansone teste. Brictius tamen & Camdenus credunt eos fuisse ubi nunc Comitatus kerriensis, in parte Occidentali Momoniæ, in confinio Cannaciæ.

Ganganorum promontorium Albionis, in ora Walliæ occidua, inter Meneviam urbem, & *Abercouvey* oppidum, ubi Cardiganum & kilgarennm oppida. Vide Canganorum. Ptol.

¶ Ganganorum seu Canganorum promontorium quibusdam est *Lhein*, Specdo autem &, aliis est *Braichypult point*, promontorium, in parte australi Arvoniæ provinciæ, in ora Walliæ, 35. milliaribus Anglicis à Conovio in Africum.

¶ Gangara, regum Africæ, in parte orientali Nigritiæ, versùs Nigrum fluvium & Bornum lacum, inter regnum Casscnam ad occasum, & regnum Boroi ad ortum. Urbem babet primarism cognominem, teste Joanne Leone.

* Gangara, urbs Albaniæ, in ora maris Caspii inter ostia Cyrrhi & Albani fluviorum; quæ Nigro est *Abachu* vel *Bachu*, mari nomen tribuens. Sed *Abachu* aliis est Albana urbs, à qua nomen est regioni. A Gangara Gangarides populi, quorum Valerius Flaccus libro 6. Argon. meminit: Ptol.

-acies quem Martia circum
Gangaridum, potaque Gerus quos efferat unda.

Sunt & Gangaridæ populi Asiæ, inter indos, teste Quinto Curtio, apud Gangem. (* Γαγγαρα in Seldeni manuscripto.)

Gange, Ganges Straboni, *Bengala* Castaldo, urbs Indiæ ulterioris, ad ostia Gangis fluvii, supra 50. mill. pass. distans, maaima, emporium, & regia, Gangi fluvio imposita. Non longè Gangarides populi, bello quondam clari, teste Isidoro, qui malè in Thesauro Linguæ Latinæ inter Assyrios & Indos collocantur; cum inter Indiæ populos numerantur. Ptol.

Ganges, *Ganga* Castaldo & aliis, fluvius maximus Indiæ ulterioris, illam à citeriori distermioans, (quarum citerior India intra Gangem à Ptolemæo appellatur, ulterior India eatra Gangem) ex Emodis montibus profluens, ac in meridiem in Oceanum Indicum duobus ostiis extremis 80. leucis Hispanicis inter se distantibus exiens: ab Euphrate 5021. mill. pass. distans, teste Plinio. Physon in sacris litteris unus ex 4. fluviis qui ex Paradiso fluunt dicitur, teste D. Hieronymo & Isidoro. In eo anguillæ inusitatæ magnitudinis tricenorum pedum reperiri tradit Plinius libro 9. cap. 3. com Solino. Cujus meminit Ovidius in Ibin. Strab. Plin. Ptol. & al.

Dum tepidus Ganges, frigidus Ister erit.

Hinc Gangeticus nomen gentis, ut Gangetica tellus; quæ regio circa Gangem fluvium, nuoc *Regno di Bengala*, Pontanus in libro Uraniæ:

Dona ferunt auro gravida, & Gangetica bacca.

Hinc Gangerides populi. Virgilius libro 3. Georgicorum:

Gangaridum faciam, victorisque arma Quirini.

¶ Ganges, *le Gange*, fluvius, oritur ex monte Imao, seu, ut placet quibusdam, ea monte *Dalanguer*, dicto, in confinio Tartariæ, & in tractu *Kakaker* dicto, deinde per ditiones Magni Mogulis labens, Prayam & Gourum urbes celebres rigat; & auctus fluviis kanda,

Pet-

Perſelio, Semena, & Txiotxa, aliiſqoe plurimis ditionis magni Mogolis, ibi in ſinum ab eo Gangeticum dictum ſe exonerat quinque oſtiis. Sed quid fuerit alias Phyſon, non conſtat inter auctores.

Ptol. Gangeticus ſinus, *Golfo di Bengala*, ſinus Indiæ, pars ſious magni, qui inter Indiam citeriorem & ulteriorem interſitus eſt, in loogitudioem ſupra 600. leucas Hiſpanicas, in latitudiuem 400.

Oroſ. Gangioes, popoli Æthiopes, ad occaſom oram maris Atlaotici incolentes: quorum regio *Guinea*, teſte Ortelio, nominatur.

Strab. Plin. Steph. Gangra oumero plurali, & Gangre, *Cangria*, teſte Leuoclavio, nuoe urbs Paphlagoniæ archiepiſcopalis, omplaque metropolis, io mediterraneis, *Kiengara* à Turcis, licèt Bellonius eam etiam *Totia* appellari ſcribat, quaſi Theodoſia; in Concilio enim Epheſioo Theodoſia Grangrorum nominatur.

¶ Gangus ſinus, *Gang Golfo*, ſiuus eſt magnus Oceani Eoi, in Aſia, per Sinas latè eatenſus, inter provincias Nanchinam, Pecbinam, & Xantunam ad occaſum, & regnum Coream ad ortum. Dicitur aliter *Enſeada de Nanquin* à Luſitanis, ſinus Nanchioenſis, Vide ibi.

¶ Gannatum, ſeu Gannapum, *Gannat*, oppidum Galliæ, io provincia Borbonia, ad amnem Ancbalotum, in confioio Alveroiæ, & una leucn à Monpenſiero, medium ioter Claromontium ad auſtrum & Moliuum ad Boream.

Lib. Conc. Ganuum, *Gaino*, urbs Thraciæ littoralis, in ora Propontidis, inter Myriophytum ad auſtrum 50. & Redæſtum ad Boream 25. mill. paſſ.

¶ Gannum, ſeu Ganos, urbs Thraciæ, in Corpialica provincia. Nunc *Genga*, dicitur Sanſooi & aliis; eſtque inter Redæſtum ad Boream 55. milliaribus, & Biſanthe ad auſtrum totidem.

Ptol. Ganodurum, poſtea Conſtantia in Conſtantii Imperatoris honotem dicta, *Coſtentz*, & Italis *Conſtanza*, urbs Germaniæ ſuperioris, io Svevia, ad lacum Acronium, qui ex ipſa Conſtaotienſis onminatur, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Moguntino, in Helvetiorum, quibus eſt fœderata, confinio, cojus epiſcopatns maximè patet; ioter Augoſtam ad ortum 58. & Baſileam ad Cireiom 15. leuc. à Tigoro 6. Ulmam versùs 51, à Coria 13. Argentoratum ad Boteam versùs 15.

¶ Ganodurum quid fuerit, non conſtat inter auctores. Quidam eoim credunt eſſe Lauſeobergam, ad Rhenum, ſupra Aogoſtam Raoracorum. Alii autem exiſtimant fulſſo Conſtantiam, ad lacum Brigaotinum, in Svevia, quæ 15. leucis diſtat à Baſilea in ortum, 58. ab Auguſta in Africum, uti ab Argeotorato io Eutum.

¶ Gantum, *Gant*, oppidolum eſt Galliæ, iu Benearno, quarto milliari ab urbe Palenſi, io Diœceſi Laſcurreoſi, io quo natus eſt Petrus de Marca Archiepiſcopus Pariſienſis.

¶ Gaoga, *Gaoge*, quæ aliter *Kaugha*, teſte Sanuto, urbs Africæ, juxta lacum, regni & deſerti Gaogæ caput, iu Nigritia, inter Nubiam ad ortom & regnom Borno ad occaſum.

Herod. Plin. Strab. & al. Garamantes, populi Libyæ iuterioris, à Garamante Apollinis filio, qoi Garamam urbem condidit, dicti, teſte Iſidoro, circa ortum Cinyphi flovii incolentes, Syrtimque parvam attingentes: quorom regio longa 150. lata 25. mill. paſſ. teſte Strabone, oonc *Guanguara*, *Lempta*, & *Tharegan* appellaror, ab Hammonis oraculo itinere 15. dierum, teſte Plinio, diſtans. Apud hos, Dipſades ſerpentes maximi reperiuntur, oullaqoe ſunt matrimonia, mulieres habentes communes teſte Solino. Illorum metropolis eſt Garama urbs, apud ortum fluvii antedicti. Meminit ipſorum Virgilius libro 6. Æoeidos:

-ſuper & Garamantas & Indos
Proferet imperium.

Et Lucanus libro 9.

Syrtibus haud ultra Garamantidas attigit undas.

Vib. ſeq. Garamas, mons Aſiæ, pars Caucaſi, in finibus Iberum, ex quo Phaſis fluvius Colchorum effluit.

¶ Garazua, *Garazu*, oppidum Americæ meridionalis, in Braſilia regione & io Præfectora Paranambuci, 5. leucis Germanicis ab Olinda io Boream. Dicitur à quiboſdam *Iguruzu*, ſed malè.

¶ Garda, *Garde*, urbs fuit Gronelandiæ, aliàs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Nidtoſicoſi. Erat in ora littorali, & emporium celebre, io parte orieotali Gronelandiæ, ſub dominio Regum Norvegiæ. Sed ab uno aut altero ſæculo ejus etiam periere ruinæ.

¶ Gardeleba, *Gardeleben*, oppidum Germaniæ, io ſuperiori Marchia Brandeborgica, ad amnem Meldam. 7. leucis diſtat à Magdeburgo io Boream, in coofinio Ducatus Bruoſviceoſis.

Gareta, *Garet*, provincia regni Fezzæ, in Barbaria, iu ora maris Mediterranei, versùs Molviam fluvium, & in confioio regni Algerii, ubi etiam Gareti montes versùs auſtrum. Dividitur in tres partes, nempe in plaoitiem, ubi urbes & oppida, in montes, & in deſerra. Ejus urbes præcipuæ ſunt Tezzota, Meggea, Caſaza, & Melilla. Sed duæ ultimæ ſubſuot Hiſpanis.

Gargaous mons, *Monte Gargane*, & *Monte di S. Angelo*, (quo nomine etiam urbs receos in eo ſigoificatur, à Siponto 5. mill. paſſ. diſtans) mons Apuliæ Dauniæ, ambitu, teſte Plioio, 200. mill. ubi Garganum promontorium apud Strabonem, inter Sipontum & Hyriom. De qoo Lucanus libro 5. *Plin. Strab. Ptol. & al.*

Apulus Hadriacas exit Garganus in undas.

¶ Garganus mons, Gallis, *le Mont Gargan* vel *S. Ange* dictus, vix babet 80. milliaria io circuiro, cum latè ſumitur, id eſt, cum illa parte Apuliæ Daoniæ, quæ io Adriaticum mare excurrit. Sic dicitur ab apparitione S. Michaelis. Propriè autem mons S. Angeli eſt, in quo ſitum oppidum S. Angeli, *Monte S. Angelo*; diſtatque 5. milliaribos ab ora maris Adriatici, & totidem à Maoſtedonia urbe io Boream, 15. autem ab Hyrin in auſtrom.

Gargaphia vallis, & Gargaphius ſons, ab Herodoto in Bœotia memorator, circa Plateas urbem, obi Actæon à canibus ioter venandum laceratus fertur. Gargaphie ſons Plinio nominatur. De qua Ovidius libro 3. Metamorphoſeon:

Vallis erat piceis & acuta denſa cupreſſo,
Nomine Gargaphie.

Apud Vibium Sequeſtrum malè legitur Garga foos Eubœę: legendum enim eſt Gargaphia, in Bœotia.

Gargara, mons & oppidum Troadis, in ſummitate montis Idæ, apud Ilioin urbem, Pergamis proximom, ubi Plaoities maximæ ubertatis. De qua re Ovidius libro 1. de arte amandi: *Ovid. Stat. Strab. Plin.*

Gargara quot ſegetes, quot habet Methymna racemos
Æquore quot piſces, fronde teguntur aves.

De Gargaris vide Macrobium libro 5. Saturnal. cap. 20. Hinc Gargarius lacus, joxta Idam montem, unde Scamander & Simois effluunt. Gargara urbem agrum omnium frugum feraciſtimum habuiſſe ferunt, ut propterea, quoties immenſam rerum copiam ſignificari volumus, *Gargara* dicamus, uti apud Macrobium libro 5. Saturn. Significat & proverbialiter magnam homioum ſtrepentium multitudinem, apod Cratioum & Suidam.

Gargetus, ſeu Gargettus, pagus Atticæ, apud Athenas, Epicuri patria, qui inde Gargetios appellatur, apud Ciceroaem & alios. Ibi Gargetias fons. *Pluta.*

Gariaononum, *Yarmouth*, teſte * Camdeno, oppidum Albioois, in ora Angliæ ad ortom, ad Garieoi fluvii oſtium, emporium Norvico urbi propinquum, à Londioo 97. mill. in Cæciam diſtans. (* Camdenos putat potiùs fuiſſe ubi *Burgh Caſtle*, in altera ripa, 2. inde mill. paſſ. *Yarmouth* tamen ex Gariannoni ruinis emerſiſſe.) *Lib. Not.*

Gariſina, locus Palæſtinæ, apud Sepphorin oppidum, 20. ſtadiis iode recedeos, qui Garizim mous Samariæ excelſus eſſe videtur. *Joſep.*

¶ Garizim, & Hebal, ſive Gebal, montes ſunt Palæſtinæ, inter ſe vicini, prope Samariam, in Tribu Ephraim, teſte Sanſone.

Garites, populi Aquitaniæ, circa Garumnam incolentes, quorum orbs Agioum, & regio *Agennois*, teſte Orootio & Marliano. *Caſ.*

¶ Garites populi Galliæ iu Aquitania fuere, teſte Brietio, ubi nunc *le pais de Gaure*, ad Egirſinm amoem inter Auſcios & Lactorium, aliquot leucis tantùm ab Agiono iu auſtrum.

¶ Garneſia, *Garneſey*, inſola maris Britanuici, versùs oram littoralem Galliæ & Ducatus Normanniæ, Anglici tameo juris. Vide Sarnia.

Garoceli, populi Galliæ Narbonenſis, Alpini, quorum regio *la Val de Morienne* eſt Vigenereo, vel, teſte

Mar-

Marliano, & Scudo, *Paesi di Mont Cenis*, hoc est, incolæ montis Cicerum.

Cos. ¶ Garoceli fuere inter Alpes, & inter Brigantium & Segusium, sub Brigantiis, ubi nunc mons Genebra, *le mont Ginevre*, in ultimo limite Delphinatus, versùs Italiam, teste Sansone, quanquam alii credant fuisse in Mauriana valle, ad radices montis Cenisii.

* Garryenus, *Yare & Gerne* Camdeno, fluvius Albinnis, per oram Angliæ orientalem inter Abum & Jnmanium fluens, ac in mare apud Norvicum urbem exiens: ad cujus ostium Garienoum, seu Garryenum oppidum & emporium, vulgò *Yarmouth*. Cujus Pontanus meminit sic: *Ptol.*

Albus, & incertas volvens Gariennus arenas.

(* Seldeni manuscriptum habet Γαϱίεννος.)

¶ Garryenus, *Yare* fluv. Icenorum, nunc Norfolciæ Comitatus, in Anglia. Norvicum urbem illius tractus primariam rigat; deinde auctus fluvio *Wauney*, in Oceanum Germanicum se exonerat 14. milliaribus infra Norvicum ad Garianonum oppidum.

Gasaura oppidum fuit Cappadociæ, inter Coropassum & Mazacam urbes occursens, inde 120. hinc 680. stadiis distans. *Strab.*

¶ Gartis, *Cartz*, oppidulum Germaniæ, in Pomerania, ad Oderam fluvium, 3. leucis supra Stetinum in austrum, è regione Griffenhagæ, sub dominio Regis Sveciæ pace Monasteriensi. Aliàs munitum fuit, & pluries captum ultimo bello Germanico. Nunc ejus munitiones disjectæ sunt, & solo æquatæ ab anno 1638.

Garumna, *la Garonne*, fluvius Aquitaniæ maximus; ex Pyrenæis montibus oriens, ac regionem in duas dividens, primùm in Boream, inde in occasum cursum dirigens, Oceano infra Burdigalam urbem exceptus. Super quo Tolosa, Agennum, & Burdigala urbes præcipuæ sunt. Ejus meminit Claudianus libro 2. in Ruf. *Cæs. Plin. Mel. & al.*

Quosque rigat retro pernitior unda Garumna.

¶ Garumna, fluviorum qui è Pyræneo exeunt maximus, oritur in montibus Auræ, in confinio Aragoniæ, non procul ab oppidulo Salarda; deinde per Convenas fluens, Fanum S. Beati, Lugdunum Convenarum, Valentinam, & S. Gaudentium rigat, uti & postea Rivos, Muretum, & Tolosam urbem Occitaniæ primariam. Hinc auctus aliquot fluviis, Tarnum recipit infra Mossiacum, Ægirsium, è regione Agenni, prope quam urbem Aquitaniæ labitur. Ad Aguillionem recipit etiam Lotium & Baisam ex adverso; inde rigatis Tonino, Marmanda, Regula, & Cadilliaco, prope Burdegalam labitur, & paulo post recipit Duranium fluvium, cum quo 15. leucis infra in Oceanum Aquitanicum se exonerat. Ejus ostium æstuarium magnum efficit inter Solaciom Medulorum & Rojanum Santonum, ubi Andros insula alias, & nunc tantùm turris Corduenna seu Pharus, *la Tour de Cordevan*, inter quam & Santoniam est exitus, dictus Passus Asinarius.

Garumni, populi Aquitaniæ, circa Garumnam fluvium incolentes, in quibus præcipui sunt Tolosates, Aginates & Burdigalenses.

Cos. Gainrus, Gazorus Stephano, *Lesterocori*, teste Moletio, urbs Macedoniæ, Amphipoli proxima, episcopalis sub Archiepiscopo Philippeusi, quæ nunc Græcis Alectryopolis dicitur. *Ptol.*

¶ Gavanodurum, aliis Juvavum & Juvavia, *Saltzburg*, urbs archiepiscopalis Germaniæ quibusdam, aliis autem Gavanodurum & Gabanodurus idem est; estque *Lamerding*, oppidulum ditionis Salisburgensis, ad fontes fluvii *Ens*, in confinio Stiriæ & Austriæ superioris, seu, ut alii credunt, *Judenburg*, oppidum Stiriæ superioris, ad Muram fluvium.

Gaudianum, *Gozano*, pagus non incelebris agri Novariensis, apud Hortanum lacum, inter Novariam ad 20. mill. pass. & Hortam 4. circiter. Ibi corpus S. Juliani Diaconi, & sacra ædes ab eo exstructa. *Vita S. Julia.*

Gaudos, *Porto Gaboso*, teste Moletio, insula maris Cretici, apud oram Cretæ occiduam, parva, contra Hierapytnam. Est & Gaudos insula maris Africi, apud Melitam. Vide Gaulos. *Plin. Ptol.*

Gaugamela, urbs Persidis, teste Stephano, seu, teste Ptolemæo, & aliis, urbs Assyriæ, proxima Arbelis, teste Arriano, Gangamela Straboni. *Plin. Plutar. & al.*

¶ Gaviratium, *Ghevira*, oppidum Italiæ, in Ducatu Mediolanensi, vix 6. milliaribus a lacu Verbano in ortum. Ei adjacet lacus parvus Gaviratius dictus, *Lago di Ghivira*, qui per Botiam fossam cadit in Verbanum.

Gavis colonia & oppidum fuit Sabinorum, ab urbe Roma 13. mill. pass. teste Frontino, quod Fluvius Cardulus apud Eretum fuisse testatur.

¶ Gavium *Gavi*, oppidum munitum Italiæ, in ditione Genuensi, intra montem Apenninum, juxta amnem Lemum, in limite Montisferrati & Ducatus Mediolanensis; estque medium ferè inter Genuam ad austrum & Dertonam ad Boream. *Front.*

Gaudales seu Galaules, populi Æthiopiæ, antè Anlales, teste Orosio, dicti, à Silio memorati.

Gaulos, Gaudos Straboni, *il Gozo*, teste Fazello cum aliis, insula maris Africi, apud Melitam, angosto freto ab ea divisa. 5. mill. pass. Siciliam versùs distans, circuitu 30. mill. patens. Ibi oppidum, in quo vetus inscriptio, Gaulitica plebs. Serpentes non fert, & pulvis etiam alibi injectus illos necat & fugat, teste Solino, quod & contra scorpios præstat. *Sil. Oros. Plin. Mel. & al.*

¶ Gaulos, *le Goze* Gallis, *Gnadisch* indigenis, & *Gundosch* Arabibus, insula est Africæ, in mari Mediterraneo, ad occasum Melitæ, & prope ipsam, versùs promontorium Mercurii, satis parvi circuitus, ubi arx in monte edito, cui adjacet burgus amœnus; subestque dominio Equitum Melitensium, cum antiquitus penderet à regno Tunetano.

Gaumellum. Vide Laumellum. Tametsi quidam Gaumellum, *Biella*, oppidum amplum in Pedemontana regione, ab Eporedia 10. mill. pass. à Vercellis 25. distans, interpretantur. *Ptol.*

Gauni, ut quidam legunt, populi Alpini, in finibus Insubrum, *Val di Gunn*. Vide Naunes.

Gausennis. Vide Causenois.

Gaurium, Gaureleon Livio, portus Andri ins.

Gaurus, Gaurani montes Plinio, *Monte Barbaro*, teste Loffredo, mons Campaniæ, apud Puteolos urbem. Est & Gaurus mons Campaniæ, Massico, Gallicano, & Falerno junctus, *Gerro & Garro* incolis dictus in occasum vergens, Massico in ortum extensu, Falerno verò in Boream versùs Calenum. Hinc Gauranus nomen gentis. Lucanus libro 2. meminit Gauri montis apud Puteolos: *Xenop. Plin. Liv.*

-vel si convulso vertice Gaurus
Decidat in fundum penitus stagnantis Averni.

Et Statius libro 3. sylv. carm. 1.

Spectat ab Icario nemorosus palmite Gaurus.

Gaza, sic à Cambyse Rege Persarum dicta, quòd in Ægyptum proficiscens, thesaurum ibi reposuerit, urbs Palæstinæ olim episcopalis, una ex quinque urbibus Philistinorum, nunc *Azza*, & *Gazara*, Ascaloni proxima & oræ littorali, inde 16. mill. pass. Raphiam versùs 22. ab Ælana ad sinum Arabicum 150. a Bersabee 10. in occasum. De ea Lucanus l. 3. *Bibl. Ptol.*

Gazaque, & arbustis palmarum dives Idume.

Hinc Gazeticus, a, um: ut vina Gazetica apud Sidon.
Vina mihi non sunt Gazetica, Chia, Falerna.

¶ Gaza urbs fuit magna Palæstinæ, in Tribu Judæ & ex quinque Satrapiis Philistinorum Ægyptum versùs ultima. Hujus urbis ambas portæ fores abstulit, & in montem vicinum detulit Samson. Sed postea dolo victus, & oculis erutis, Gazam ductus, ibi concussis columnis domus, tria hominum millia secum oppressit. Nunc urbs *Gazere* dicitur à Gallis, & *Gaza* ab Italis; habetque Principem proprium sub clientela Turcarum. Sed parva est & malè culta.

Gaza item urbs Mediæ, quæ Agaza Ptolemæo; in Atropatia, olim regia, teste Strabone, ab Ecbatanis 450. stadiis, nunc *Ozinz*, teste Moletio. *Strab.*

Gazæorum portus, *Porto Betto*, teste Moletio, qui & Majuma, à Constantino urbs episcopalis effecta, Constantiaque dicta, à Gaza 30. tantùm stadiis distans, post Ascalonem, & Anthedonem, in ora Palæstinæ, versùs Ægypti limites. *Ptol.*

Gazara, *Gazer*, urbs Palæstinæ, in Judæa, excelsa, ab Hierosolymis 25. mill. pass. ab Emmau 20. in Boream Cæsaream versùs. *Bibl.*

Gaziura, *Gazaru*, urbs Cappadociæ, in Paphlagoniæ, *Strab. Plin.*

niæ confinio, ad Irim fluvium, excisa, nomen tamen antiquum retinens, teste Theveto. *Ptol.*

Gazorus, *Carat*, teste Moletio, vel *Garat*, oppidum Palestinæ, apud Jordanem fluvium, Callirrhoæ, & Libiadi urbi olim episcopali finitima.

(*Gebenna urbs*, Geneve. *Vide Geneva*.

Plin. Cæs. Gebenna mons (non urbs, ut in Thesauro Linguæ Latinæ, ubi cum Geneva urbe confunditur, licèt alibi se corrigat) qui & Gebennici montes Melæ, Gebennæ Lucano, quo nomine etiam oppidum significat. Mons, qui Cemmenus Straboni variè nominatur: *Montagnes d'Auvergne* apud Arvernos, *Monte di Civennes* apud Helvios & Velannos quos ab Arvernis separat, (licèt auctor Thesauri Linguæ Latinæ scribat pro Helviis Helvetios longissimè hinc distantes, idque in voce Geneva) aliàque habet nomina pro locorum diversitate in longum maximè extensus, inter Rhodanum & Garumnam flumina: oppidum verò etiam *Cevennes* dicitur, in Occitaniæ regionis confinio, ad montis Gebennæ radices, inter Lutevam & Ruthenos, inde 8. leuc. hinc supra 12. ab Vxetia supra 10. Montium meminit Ausonius in catalogo urbium:

Interiusque premunt Aquitanica rura Gebenna.

Oppidi Lucanus libro 1.

Gens habitat cana pendentes rupe Gebennas.

¶ Gebenna mons seu Cemmenius, & Gebennici montes, vulgò *les Sevennes*, seu *& les monts des Sevennes*, montes Galliæ in longum protensi, inter Galliam Aquitanicam & Narbonensem, per triginta leucas, nempe à Luteva circiter usque ad fontes Ligeris fluvii, in Vivariensi tractu, in confinio Occitaniæ, Ruthenensis provinciæ, Gabalorum, Velanniorum, & Vivariensis. Sed non extenduntur usque ad Rhodanum fluvium, neque ad Garumnam aut ad Alverniam provinciam. Sunt autem hi montes fertiles & bene culti, ubi quamplurimi pagi & villæ & aliquot etiam oppida. Hinc dicitur Cemmenius tractus, *le pais de Sevennes*. Sed ubi sit oppidum *Sevennes* in illo tractu, neque ipsi norunt indigenæ.

Script. Ptol. Gedanum, *Dantzich* & *Danzig*, urbs & emporium Prussiæ, ad ostia Vistulæ. Vide Gythones.

¶ Gedanensis sinus, *Golfe des Dantzich*, pars est maris Baltici, versùs oram littoralem Prussiæ regionis Poloniæ, & Gedanum, ubi aliàs Venedicus sinus. Ejus pars est Puscensis sinus, *Pantskervick* dictus. Vide Venedicus.

¶ Gedanum, seu Dantiscum quibusdam, *Dantzick* Germanis, *Gdansk* Polonis, urbs est Poloniæ, & Prussiæ regiæ caput, perampla & probè munita, ad Vistulam fluvium, qui una leuca infra in sinum Gedanensem, *Golfe de Dantzick*, & in mare Balticum se exonerat. Portu gaudet capaci & commodo; estque emporium celeberrimum. Urbs ipsa est Hanzeatica, & quamplurimis gaudet privilegiis. 5. leucis Germanicis distat à Mariæburgo in Circium, 7. ab Elbinga in occasum, & 15. à Thorunio in Boream. Caput est Pomerelliæ tractus. Antea pagus erat, anno 1295. in urbem mutatus à Primislao Polono. Hinc anno 1343. urbs mœnibus cincta fuit, teste Philippo Cluverio, & anno 1454. certis conditionibus se Casimiro Poloniæ Regi subjecit. Versùs meridiem & occasum cingitur aliquot montibus bellicis operibus munitis ab anno 1656. contra Svecos. Urbs ipsa irrigatur amnibus Rodauno & Motlava, estque duplex; nempe antiqua & nova.

Strab. Plin. Ptol. Gedrosia, *Circan* Castaldo, *Gest* Mercatori, *Gazarate* Moletio, provincia Asiæ, inter Carmaniam ad occasum & Indiam ad ortum, Arachosiæ, ad Septentriones finitima, ad meridiem Oceano terminata, cujus urbes olim claræ Cnoi, Mosarna, & Arbis. Populi Gedrosii Straboni, Gedrosi Plinio & Melæ: quos Nauracos dici Massæus tradit. Hos memor. Dionysius de situ orbis:

Gedrosi post hos tendunt orientis ad ignem.

¶ Gedrosia provincia fuit Persidis, ubi nunc *Circan* & *Macran*, provinciæ Persiæ, inter Carmaniam ad occasum, & confinia ditionis Magni Mogolis, & ostia Indi fluvii ad ortum, prope Oceanum Indicum. Ibi urbs præcipua *Macran* dicta, versùs oram littor.

¶ Gehon fluvius fuit, de quo mentio in sacris paginis. Credit Sansoo eum esse in Armenia majori, & in mare Caspium se exonerare. Sed quid sit nunc, non constat. Credunt quidam esse Araxem.

Strab. Gela, *Alicata*, teste Fazello, urbs Siciliæ olim episcopalis, in ora australi, ad Gelæ fluvii ostia, inter Agrigentum ad occasum 24. & Camerinam ad ortum 36. mill. pass. Populi Gelenses Ciceroni, Gelani Plinio, Geloi Virgilio. Apud Gelam stagnum tetro odore accedentes abigens; & fontes duo, unus fœcunditatem, alter sterilitatem, teste Solino, adducens. Post Syracusas à Rhodiis ædificata traditur, post Romam anno 61. Hinc Gelous nomen gentis. Virg. lib. 3. Æneid. *Thuc. Ptol. & al.*

Apparet Camerina procul, campique Geloi.

Ibidem de Gela:

Immanisque Gela fluvii de nomine dicta.

Gelæ, Geli Ptolemæo, *Gilan* Castaldo, populi Mediæ, in Parthiæ confinio: quorum urbs ex regni Persici præcipuis, quæ & *Gheilan*. *Plin.*

Gelas, Gela Virgilio & Ovidio, Himera, Ptolemæo, *Salso*, teste Fazello, fluvius Siciliæ maximus, ex Nebrodide monte apud Petram oppidum oriens, ac in meridiem ad Gelam urbem fluens in mare. Cujus meminit Claudianus de raptu Proserpinæ libro 2. *Plin. Diod.*

Pantagiam, nomenque Gelam qui prœbuit urbi.

Et Virgilius:

Immanisque Gela fluvii cognomine dicta.

Gela autem, de qua supra, urbs ad ostia Gelæ fluvii, eversa est, ubi nunc *Alicata*, quæ ex illius ruinis constructa traditur, novaque Gela dici potest. Locus *Cherza* etiam appellatur.

¶ Gela urbs Siciliæ, Cluverio & aliis testibus, est Terranova, nunc *Terrannova*, urbecula satis culta, in valle Neætina, in ora littorali maris Africi, Ducatus titulo insignita, gentis Cordubæ, cum arce & portu satis tuto. 30. milliaribus distat ab Agrigento in ortum, & 35. à Syracusis in occasum, ad ostia fluvii Gelæ, qui ab ea dicitur *Fiume di Terrannova*, & fontes habet prope Pergusam lacum, longè à Nebrodide monte in Eurum. Ejus autem ostia distant in occasum 18. milliaribus ab ostiis fluvii Salsi, qui ab antiquis Himera dictus fuit.

Gelbis, fluvius Galliæ Belgicæ, *Kil*, teste Marliano, apud Treviros, in Mosellam contra Rigodulum pagum à Treviris 1. leuca dissitum influens, apud Octam oriens, Croneburgum & Gerretlenium oppida ac Kylburgum alluens. De quo Ausonius in Mosellam: *Auson.*

Te rapidus Gelbis, te marmore clarus Erubris.

Gelboe, mons Palæstinæ, in Galilæa, in Samariæ confinio, inter Sebasten & Tiberiadem occurrens, situs inter Thabor montem ad occasum & Genesaram lacum ad ortum, adhuc nomen servans, & sterilitatem; à Scythopoli 6. mill. pass. distans, (*in Tribu Issachar.*) *Bibl.*

Gelduba, *Geldub*, teste Ortelio, oppidum olim Germaniæ inferioris, ad Rhenum, clarum. ubi Legio 9. nunc pagus obscurus apud Coloniam Trajanam & Novesium, à Colonia Agrippina 7. leucis in Boream. Sed Simlero est *Gelb*, pagus à Nuesio & Rheno fluvio 4. mill. pass. in occasum distans, ubi optimum siser, teste Plinio, provenit. Gelduba quoque apud Usuardum in martyrol. oppidum Mysiæ in confinio Thraciæ memoratur. *Plin. Ant.*

¶ Gelduba, oppidum Ubiorum, in Germania; nunc est vicus *Gelb*, in ditione Archiepiscopi Coloniensis, teste Cluverio; estque ad Rhenum 9. mill. pass. infra Novesium in Boream, & 2. mill. supra oppidum *Ordinghen* in austrum.

Gelisa, fluvius Aquitaniæ, Elusatium urbem alluens, teste Scaligero ex vita S. Patereuli. *Script. Aquit.*

Gellus, Vergellus Valerio Maximo, fluvius Apuliæ, super quo Hannibal pontem ea cadaveribus apud Cannas interfectorum fecit; ex quo illum non longè abesse liquet. *Floro.*

Gelon & Clæon, fontes duo vicini, apud montes Celænarum, in Phrygia magna. *Plin.*

Geloni, populi Mysiæ interioris, inter Thraces & Getas, seu potiùs in Scythia Europæa, apud Boristhenem fluvium incolentes, Neuris finitimi, à Gelono Herculis filio dicti, quos Mela proximos Tureis & Agathyrsis facit. De quibus multa apud Plinium & Solinum leguntur. Solebant se pingere, ut in prælio terribiliores apparerent; sanguinemque equinum potabant, Horum meminit Lucanus lib. 3. *Virgil. Sol. & al.*

Massagetes quo fugit equo, volucresque Gelones.

Gelones apud Horatium libro 2. carm. ode 9.

Intraque præscriptum Gelonos
Exiguis equitare campis.

Geloium, stagnum Siciliæ, apud Gelam urbem, odo- *Solin.*

odore suo tetro accedentes expellens, teste Solino. Apud Ambrosium Calepinum Geloum pro Gelonium legitur.

Steph. Gemblacum, seu Gemmelacum, ut alii legunt, *Gembloure*, oppidum Belgii, cum cœnobio præclato, in Brabantia, in Hasbaniæ confinio, inter Namurcum urbem 4. & Nivigellam oppidum 5. leuc. a Bruxellis 8. in ortum, quot a Lovanio in meridiem. Geminiacum Antonino.

Plin. Gemella Augusta, cujus populi Gemellenses Pliniu, oppidum Hispaniæ Bæticæ. Vide Tucci.

Script. Gall. Gementicum, & Gemeticensis saltus, ac Gemeticense cœnobium, vicus Galliæ cum monasterio in Normannia, à Pauliaco 20. mill. pass. distans, ex vita S. Philiberti Abbatis.

¶ Gementicum, seu Gemeticum, est *Jamieges*, Abbatia percelebris ad Sequanam fluvium, 5. leucis infra Rothomagum in occasum, & 2. a Calidobecco in austrum.

Ant. Geminiacum. Vide Gemblacum, est enim idem, licèt aliis sit *Soigny*, oppidum Hannoniæ, in Brabantiæ confinio, inter Montes & Hallam 3. leucis.

Gemminus Lacus, *Germinago*, pagus agri Mediolanensis, apud Verbanum lacum, à Mediolano 38. a Lucano & Varesio oppidis 3.

¶ Gemunda, *Gemund*, oppidum Germaniæ, in Franconia, ad Mœnum fluvium, ubi recipit, Salam, in ditione Episcopi Herbipolitani. Distat 4. leucis ab Herbipoli in Boream Fuldam versùs, & 5. à Schvvinfurto.

¶ Gemunda, *Gmund*, oppidum Germaniæ, in Austria Inferiori, ad lacum *Traun zée* dictum, in confinio ditionis Salisburgensis, versùs montes.

Cæs. Genabum, Genabus Lucano, *Gyen*, oppidum, præclarum Galliæ Celticæ, in finibus Aurelianensium, ad Ligerim fluvium, ab Agendico oppido Senonum 2. castris, à Meloduno 18. leucis, ab Aurelia totidem in ortum. Lucanus libro 1.

Inclyta Cæsareis Genabus dissolvitur aliis.

¶ Genabum quibusdam est *Gien*, urbs cum ponte ad Ligerim fluvium, 12. leucis ab Aureliis in ortum, & 20. ab Agendico. Aliis autem omnibus est *Orleans*, Aureliæ, urbs ampla & dives, ad Ligerim fluvium, 32. leucis à Lutetia in austrum, Aurelianensis Ducatus seu provinciæ caput, & episcopalis sub Archiepiscopo Parisiensi. Vide Aureliæ.

Hung. Genadium, quod & Cenadium, *Chonad*, & *Chzonad* Hungaris, *Gyngisch* Germanis, teste Lazio, urbs Hungariæ, in finibus Iaaygum, trans Danubium, Morystenæ regionis caput, non longè ab eo loco ubi Tibiscus Marysium fluvium excipit, inter Segedinum ad occasum 2. & Lippam ad ortum 8. leuc. quot à Temesvaria in Circium, à Taurino 14. in Boream, episcopalis sub Archiepiscopo Colocensi, inde 12. in ortum.

¶ Genadium, seu, & meliùs, Cenadium, *Chonad*, urbs est Hungariæ, Comitatus Chonadiensis caput, ad Marysium fluvium, qui paulò infra cadit in Tibiscum, 3. leucis distat à confinio Transylvaniæ; subestque dominio Turcarum à multis annis.

Hor. Geouani, populi Vindeliciæ, sic ab Horatio libro 4. carm. Naunes Plinio. Vide ibi: quorum fluvius *Glon* cum adjacente tractu, teste Aventino, dicitur. Vide Breuni.

¶ Genehoa, *Genehoa*, regnum Africæ, in Nigritia, in ora Oceani Atlantici, versùs ostia fluvii Senegæ & promontorium Arsinarium, Habet à septentriune regnum Gualatam, & ad ortum regnum Tombutum, Ejus primaria urbs Genehoa etiam dicitur; estque juxta fluvium Senegam, longè ab ora Oceani.

¶ Genepum, *Genep*, urbs parva Germaniæ, cum arce ferè adjacenti & permunita, in Ducatu Clivensi, ad Mosam fluvium, ubi recipit Niersam. Antea capta fuit ab Hispanis, sed postea recepta à Batavis anno 1641. Habet etiamnum præsidium Batavicum, quanquam juris sit Brandeburgici 2. leucis distat à Clivia in occasum, & 6. à Vesalia.

Plin. Genesara, *Genezareth*, prout ab Hebræis & in Evangelio dicitur, in quo & mare Tiberiadis, & mare Galilææ nominatur, lacus Palæstinæ in finibus Galilææ, in quem Jordanis fluvius ingreditur, apud Capharnaum, & apud * Bethsaidam egreditur, longus 16. mill. pass. latus 6. sic appellatus à Genesara oppido, quod postea Tiberias appellatum est, Illum circumstant in ripa ad occasum Capharnaum, Tiberias, Scythopolis, & Bethsaida; in altera ad ortum Gadara, Gerasa, Corozain, & Cedar. Genesar apud Sedulium libro 3.

Genesar inde soli Domino veniente coloni,
Infirmos traxere suos.

* Ferrario in Geographia Poetica apud Scythopolin (vel *Bethsan*) * Idem ibidem quod & Bethsaida.

¶ Genesara, seu Genesareth, lacus Palæstinæ, nunc *mer de Tabarie* dicitur, teste Philippo de Via. Genesareth autem oppidum nunc vicus est parvus, nomen antiquum servans.

Geneva, *Geneve*, & *Ginevra* Italis, *Genff*, urbs Allobrogum, juxta Sabaudiam, & Helvetiam ad egressum Rhodani fluvii ex lacu Lemanno; Urbs clara libera & Imperialis; olim episcopalis sub Archiepiscopo Viennensi, unde 29. leucis abest, inter Sedunum ad ortum 28. & Lugdunum ad occasum 23. De ea quidam Poeta sic: Cæs.

Geneva pulchra, potens, Geneva pulchra, situ.

¶ Geneva, vulgo *Geneve*, Germanis, *Genff*, urbs est Allobrogum, ad fines Sabaudiæ, satis ampla & probè munita; subiit olim dominio Episcoporum, sub Imperii Romani clientela, nunc libera & pagis Tigurinensi & Bernensi Helvetiorum primariis confœderata. Distat 15. leucis à Camberiaco, & 7. ab Anneciaco ad Boream; & ab ea lacus Lemanus dicitur *Lac de Genevè*, lacus Genevensis. Ei adjacet ex altera parte fluvii Rhodani suburbium amplum, vulgò *S. Gervais*, quod veriùs est pars urbis: ibique Rhodanus cum exit ex lacu Lemanno, traiicitur duobus pontibus ligneis. Urbs ipsa sedet in planitie perampla, & gratissima.

Gennus, *Bayonne*, seu *Bajona* Italis, urbs Aquitaniæ maritimæ, in Hispaniæ confinio. Vide Aquæ Augustæ. Vet. In.

¶ Gentilliacum, *Gentilly*, vicus Galliæ, uno milliari distans à Lutetia: ubi quondam Concilium celebratum, anno nempe 767. sub Paulo primo Pontifice maximo.

Genua, Janua recentioribus, *Genova*, incolis *Zena* Gallis *Gennes*, urbs Liguriæ clarissima, archiepiscopalis emporium, & Respublica, totius oræ Ligusticæ & Corsicæ insulæ domina, ex primis Italiæ urbibus; cujus cives ditissimi totius orbis sunt, urbes & oppida multa in alienis terris possidentes. Abest ab urbe Roma 245. mill. pass. in occasum, a Mediolano 85. a Venetiis 234. in meridiem, à Florentia 115. Excidium a Magone Carthaginensi anno urbis conditæ 549. passa, à Romanis instaurata est. Ab Innocentio II. Pontifice Maximo metropolis effecta. Aliquando sub Ducibus Mediolani, postea in libertatem restituta, illam tuetur, Populi Genuenses, & Geouates ex veteri inscriptiono ænea. Strab. Plin. Plin. & al.

¶ Genua, *Genova* vulgò, etiam incolis, quanquam persæpe *Zena* pronuntient, urbs est perampla, & in modum Theatri leniter in collem assurgens, cum portu capaci, sed parum tuto. Crescit in dies: cujus cives ditissimi multa possident in Regno Neapolitano & in Hispania 300. ferè milliaribus distat à Roma, 160. à Florentia in occasum, uti & 234. à Venetiis etiam in occasum, Anno Christi 935. incensa fuit à Sarracenis, omnibus civibus aut jugulatis aut abductis, Sed reducti sunt ope Ducis Veneti, urbe magnificentiùs reparata. Viæ sunt angustæ & tenebrosæ. Portum ejus claudit moles 600. passuum, è cujus regione excurrit promontorium cui imposita Pharus operis elegantis, vulgo *la Lanterna*; ubi alias castrum permunitum nunc disjectum. Urbs ipsa à paucis annis probè munita est sed circuitus amplioris.

¶ Genuensis ditio, seu Genuensis Respublica, *Stata della Republica di Genova* incolis, *l' Estat de la Republique de Gennes* Gallis, regio est Italiæ; ubi alias major pars Liguriæ, versus oram littoralem maris Mediterranei, à qua terminatur ad austrum, uti ab oriente Hetruria, à septentrione Ducatibus Parmensi, Mediolanensi, & Montisferrati, ab occasu autem Nicæensi Comitatu. Ejus longitodo ab ortu in occasum est 140. milliarium, latitudo parva admodum & valdè angusta quamplurimis in locis, Dividitur in duas partes nempe in oram orientalem, *Riviera di Levante*, & in oram occidentalem, *Riviera di Ponente*; estque utraque ora littoralis mirè fertilis & culta accedente incolarum industria; & cum tot villis magnificis, præsertim versùs Genuam, ut ferè una urbs dici queat. Ejus caput est Genua. Subest etiam dominio Reipublicæ Genuensis Corsica insula, la

Cor-

Corse, uti & Capraria, *la Capraja*, insula maris Tyrrheni, de quibus vide suo loco.

Genuensis Reipublica urbes:

Albingaunum, Albenga.
Albintemelium, Vintimiglia.
Brugnetum, Brugneto.
Genua, Genoa, & Genova.
Naulum, Noli.
Savona, Savone.
Serezana, Sarzana.

Plin. Genua altera Hispaniæ Bæticæ. Vide Urso.

Pauf. Genunii, populi Britanniæ ad occasum, nunc *Northwales*, teste Camdeno, ex adverso Hiberniæ.

Cæs. & al. Genusus, Genusuus Livio, fluvius Macedoniæ, in mare Jonium influens, inter Apolloniam & Dyrrachium, apud Apolloniam, qui *Vajussa* nonnulis esse videtur. De quo Lucanus libro 5.

Tellus quam volucer Genusus, quam mollior Apsus.

Plin. Mel. Georgi, populi Asiæ, in Iberia, (qui & Sarmatiæ attribuuntur) *Giorgiani*, à quibus Iberia & magna pars Armeniæ *Giorgiana* nominatur.

¶ Georgia, *la Georgie*, pars est Asiæ satis ampla, ab incolis *Gurgistan* dicta, inter Pontum Euxinum, & mare Caspium extensa, propriis parens Principibus, aliquando in clientela Persarum. Dividitur in tres partes, nempe in Georgiam propriam, Iberiam antiquis, nunc *Gurgistan*, ubi urbes *Cori*, *Bassathiar*, *Teflis*, & *Derbent*, in Mingreliam, *Mingrelie*, incolis *Odisci*, quæ antiquis, Colchis ubi Phasis urbs, *Fasso*, & in Zuiriam, *la Zuirie*, quæ ab antiquis Albania dicta fuit, ubi urbes *Strana* & *Zitrach*, suntque Christiani pro majori parte in Mingrelia & in Georgia propria.

Ptol. Gephyra, *Sirmiu*, teste Nigro, oppidum Syriæ, Antiochiæ magnæ finitimum, ab ea in ortum recedens.

Diac. Agat. Gepidæ, qui & Gepides, & Gepidi, populi Sarmatiæ Europææ, inter Getas & Dacos adnumerati: quorum regio Gepidia, in Dacia, à Jornande vocatur: sic à pugna pedestri, in qua exercebantur, teste Isidoro libro 9. etym. dicti.

Ptol. Geræa, oppidum Lusitaniæ, quod nonnulli *Caceres* oppidum amplum Extremaduræ, inter Emeritam & Placentiam urbes 12. leuc. dissitum, indigitant.

Strab. Ptol. * Geræstus, Gerestum Plinio, Gerastus Demostheni, oppidum Eubœæ, apud Gerestum promontorium & Carystum urbem: quod promontorium in ora meridionali & occidentali contra Atticam porrigitur, ab Andro 10. mill. pass. in occidentem recedens, inter Carystum ad occasum & Caphareum ad ortum: *Geresto* adhuc in tabulis recentibus (*Γεραιστὸς in manuscripto Seldeni.)

¶ Gerestus urbs est EubϾ insulæ, in Græcia, in parte merdionali insulæ, ubi incipit orientalis, 15. milliaribus distat a Carysto in austrum, & 25. à Caphareo; sed non est inter utrumque.

Plin. Thuc. Pauf. Geraneia, mons & promontorium Megaridis regionis Achajæ, inter Megara & Corinthum, locus olim Atheniensium, valde adversùs Corinthios, teste Thucydide, munitus.

¶ Gerardi mons, *Geerts berg* incolis, *Grandmont* Gallis, oppidum Belgii, in colle, in Flandria Imperiali, ad fluvium Teneram, 3. leucis ab Aldenarda, & 5. à Teneramunda. Pluries captum fuit a Gallis hisce ultimis temporibus.

Ptol. Josep. Gerasa, Galasa Plinio, urbs Cœlesyriæ apud ulteriorem lacus Genesaræ ripam, Gadaræ vicina, episcopalis olim sub Archiepiscopo Bostrensi, Philadelphiæ quoque finitima, nomen antiquum retinens, sed excisa. Populi Geraseni. De quibus Juvencus libro 2.

Jam meracenorum steterat sub littore puppis.

¶ Geravia, *Geravv*, tractus Germaniæ, in Palatinatu Rheni, inter Rhenum & Mœnum fluvios, ubi Darmstadium oppidum, a quo hic tractus dicitur *le Lantgraviat de Darmstadt*, sub dominio proprii Principis è domo Hassica.

¶ Gerboredum, *Gerberoy*, oppidum Galliæ, in provincia Insulæ Franciæ & in agro Bellovacensi, 5. leucis à Bellovaco in Circium, in confinio Picardiæ.

Strab. Ptol. Pauf. Gerenia, Gerania Plinio, *Pasava*, teste Nigro, oppidum Laconicæ, in Peloponneso, Cardamylæ proximum, quod & Enope Homero, Castaldo *Sidarise*, Moletio *Betania*.

Polyb. Steph. Gerenia, quæ & Geruinum Stephano, oppidum fuit Apuliæ Dauniæ, apud Phiternum fluvium, inter Teanum & Larinum jacens, ad 8. mill. pass. distans. Locus adhuc *Cerione* nominatur. Vide Gerynn. Nam Gerunium potiùs nunc *Cirignola* oppidum esse videtur.

Cæs. Gergobia, & Gergovia, Gergon Livio, *Gergoje*, teste Gabriele Simeone, oppidum Arvernorum excisum, in monte, ad Elaverem fluvium subtus fluentem, a Claromonte urbe 2. leucis in austrum distans.

Gergobia altera, quæ & Gergobina, *Molins*, teste Paradino, cum Belleforestio, oppidum Galliæ Celticæ præclarum, & Borbonii Ducatus Primarium & caput, ad Elaverem fluvium, inter Varennas 6. & Nivernas ad Boream 13. leucis. Sed Vigenereo est *Montlusen*, oppidum, vel *Nery*, pagus proximus, ubi thermæ.

¶ Gergolium, *Iargeau*, oppidum Galliæ alias munitum, ad Ligerim fluvium, cum ponte, in Aurelianensi provincia, 4. leucis supra Aurelias in ortum Floriacum versùs.

Val. Flac. Geri, populi Albaniæ, in Asia, sic à Gero, vel Gerrho (ut apud Ptolemæum) fluvio dicti.

Ant. Gerinæ, oppidum Æolidis mediterraneum, inter Pergamum 25. & Thyatiram 33. mill. pass. dissitum.

Ptol. Ant. Germa, *Girmasti*, teste Leunclavio, urbs Galatiæ archiepiscopalis, in Bithyniæ & Phrygiæ confinio, à Pessinunte 16. mill. pass. in ortum, Ancyram versùs 89. Sed hæc potiùs ad Caicum fluvium sita videtur, cui nomen tribuit, inter Pessinuntem ad ortum, & Pergamum ad occasum.

Cæs. Plin. Strab. Ptol. & al. omnib. Germania, provincia Europæ maxima, cognomento Magna, ad aliarum Germaniarum (de quibus infrà) differentiam, Rheno fluvio, qui in Boream decurrit, à Gallia, Danubio, qui fluit in ortum, a Rhætia, Vindelicia, & Norico (quæ regiones hodiè in Germania computantur) montibus, qui Carpatis sunt pars, a Jazygibus Matanastis (quorum regio nunc Hungaria Transdanubiana dicitur) & a Sarmatia Vistula discreta; Oceano Germanico & mari Baltico cæterum ad Arctos definita. Ea dividitur in Moraviam, Bohemiam, Nortgojam, Sveviam, Fraconiam, Hassiam, Westphaliam, Frisiam, Saxoniam, Holsatiam, (cui Jutia. sive Cimbrica Chersonesus ad Arctos adjungitur,) Megalopolitanum Ducatum, Pomeraniam, Poloniam majorem & minorem, (licèt hodiè non solùm ditione, sed & idiomate divisæ, extra Germaniam censeantur) provincias limitaneas: interiores autem, Slesiam, Marchiam Brandeburgensem, (quæ triplex est) Lusatiam, Misniam, Thuringiam, & Voitlandiam. Nostra verò, tempestate plures alias regiones, quibus Germanica, lingua communis est, complectitur: hoc est, Geldriam, Cliviam, Juliam, Palatinatum Alsatiam, Helvetiam, Rhætiam Bavariam seu Vindeliciam, Noricum, hoc est Austriam, Stiriam, Carniolam, Carinthiam, & Tirolensem Comitatum. Sunt in Germania archiepiscopatus 7. Coloniensis, Trevirensis, Maguntinus, Vesuntinus, Salisburgensis, Pragensis, & Magdeburgensis, episcopatus 40. regna 2. Bohemiæ, & Daniæ; Ducatus 13. Austriæ Stiriæ, Bavariæ, Wirtenbergensis, Franconiæ, Voitlandiæ, Saxoniæ, Brunsvicensis, Luneburgensis, Holsatiæ, Lawenburgensis, Magnopolitanus, Pomeraniæ, Landgraviatus 2. Hassiæ, & Alsatiæ; Marchionatus 2. Brandeburgensis & Badensis, Comitatus magni 4. Palatinatus, Tirolensis, Mansfeldensis & Oldenburgensis, *Germania & Alemagna* Italis, *Teutschlandt* Germanis, Anglis *Germany* dicta. Populi Germani, sic à mutua qua se prosequuntur benevolentia dicti, quasi fratres. Germaniæ meminit Virgilius eclog. 1.

Aut Ararim Parthus bibet, aut Germania Tigrim.

Germanorum Claudianus de laudibus Stiliconis libro 2.

Qui mihi Germanos solus, Francosque subegit.

¶ Germania, *l'Allemagne* Gallis, *Alemana* Hispanis, una ex præcipuis Europæ partibus. Antiquitus separata fuit a Gallia Rheno fluvio, a Norico & Vindelicia Danubio, a Sarmatis Vistula fluvio. Nunc autem valdè diversos habet limites. A septentrione habet mare Balticum & Jutiam meridionalem, ab oriente terminatur Hungaria, Prussia Regia, & Polonia superiori & inferiori, quæ pro majori parte sunt cis Vistulam fluvium: A meridie separatur ab Italia Alpibus, ab occidente Frisia occidentali, Gueldria, Transisalania, & Groningia, quæ antea erant in Germania, & nunc sunt in Belgio. Sed vicissim ditiones Clivensis, Juliacensis, Leodiensis, Colnoiensis, Trevirensis, Palatinatus Rheni pro parte, & Helvetia, quæ antiquitus erant in Gallia, nunc in Germania censentur. Alsatia nunc subest dominio Francorum. Bohe-

mia inserta est in Germania cum eius partibos Silesia & Moravia. Sed Polonia & Dania Reges habent proprios, neque ullo modo sub Germania continentur. Helvetii autem cum Rbætis sunt sui juris, nec Germanicum agnoscunt imperium. Eius longitodo à confinio Lotharingiæ usque ad limites Hungariæ est 120. milliarium Germanicorum, seu 180. leucarum Francicarum. Latitudo autem à mari Baltico usque ad Alpes in confioio Foro-Iulii est 126. milliarium Germanicorum, seu 190. leucarum Francicarum. Nunc tota Germania dividitur in regoum Bohemiæ & Circuloa, suntque eo ordine:

Germaniæ Circuli:

Circulus Franconiæ, *le Cercle de Franconie*, sub quo Episcopatus Herbipolitanus, Bambergensis, & Eichstatensis, & tota Franconia comprehenduntur.

Circulus Bavariæ, *le Cercle de Baviere*, sub quo Bavariæ Ducatus, Palatioatus superioe, & Archiepiscopatus Salisburgensis, cum Episcopatu Passaviensi & Ducatu Neoburgensi.

Circulus Austriacus, *l Cercle d' Austriche*, sub quo Austria, Stiria, Carinthia, Caroiola, Comitatus Tirolensis, & Episcopatus Tridentinua cum aonaais.

Circulus Svevicus, *le Cercle de Suabe*, ubi Svevia tota, Ducatus Virtembergensis, & Marchionatus Badensis & Burgoviæ.

Circulus Rhenanus, *le Cercle da haut Rhin*, in quo Alsatia, Ducatus Bipontinus, Hassia, & Episcopatus Spirensis, cum Abbatia Fuldeosi, Veteravia, & Comitatu Valdecensi.

Circulus Electorum Rheni, *le Cercle des quatre Electeurs du Rhein*, sub quo ditiones Electorum Moguntini, Trevitensis, Coloniensis, & Palatini Rheni.

Circulus VVestphaliæ, *le Cercle de VVestphalie*, sub quo Ducatus VVestphaliæ, Juliacensis, Clivensis & Montensis, Comitatus Marchiæ, Frisiæ orientalis, Oldenburgensis, & Hoyensis, & ditiooes seu Episcopatus Monasteriensis, Leodiensis, Osnabrugensis, Paderbornensis, & Mindensis Principatus.

Circulus Saxoniæ superioris, *le Cercle de la haute Saxe*, io quo Ducatus Saxoniæ, Misnia, Thuringia Principatus Anhalrinus, Marchionatus Brandeburgicus, & Pomerania, cum Rugia insula.

Circulus Saaoniæ inferioris, *le Cercle de la basse Saxe*, sub quo Ducatus Brunsvicensis, Luneburgensis, Megalopolitanus, Bremensis, Magdeburgeosis, Lavemburgicus, & Holsatiæ, Diœcesis, Hildesbemieosis, & Principatus Halberstadiensis & Verdensis; suntque hi omnes io Germania.

Circolus Burgundicus, *le Cercle de le Bourgne*, est extra Germaniam propriam, continetque Comitatum Burguodiæ & septemdecim provincias Belgii; habetque tantùm votum in dictis, cum agitur de rebus Imperii Germanici. Vnde colliges regnum Bohemiæ non compreheodi in Imperio, sed tantùm esse intra Germaniam, & vicissim Circulum Burgundicum comprehendi in Imperio Germanico, sed tamen esse extra Germaniam. Iostitutus autem fuit Circulus Burguodicus à Carolo V. Imperatore, ut sic ditiones suas Belgii & Comitatus Burgundiæ servaret auailio Germaoorum.

Germania Principes:

. Imperator, sub quo nuoc Regoum Bohemiæ cum anneais, Silesia, & Moravia. Eidem etiam subsunt Austria cum Stiria, Carinthia, Carniola, Comitatu Tirolis, Brisgovia, Burgovia, & anneais.

Archiepiscopus Elector Moguotinos, sub quo ditio Moguntina, Ersordia, & tractus Eisfeldia.

Archiepiscopus Elector Trevirenus, sub quo ditio Trevirensis.

Archiepiscopus Elector Coloniensis, sub qua ditio Coloniensis & Ducatus VVestphaliæ.

Dux Elector Bavariæ, sub quo Bavaria, cum Palatinatu superiori.

Dux Elector Saaoniæ, sub quo Ducatus seu Electoratus Saaoniæ, cum Lusatia superiori & Misnia, cum Episcopatu Misnensi, & Comitatu Mansfeldiensi.

Dux Elector Brandeburgicus sub quo Marchia tota Brandeburgica, Ducatus Pomeraniæ ulterioris, Prussiæ, Madeburgiensis, Halbe. stadiensis, Mindensis, Cliveosis, & Crossensis, Comitatusque Marchiæ & Ravensbergensis.

Princeps Elector Palatinus, sub quo Palatinatus inferior sive Rheni.

Archiepiscopus Salisburgensis, sub quo ditio Salisburgensis.

Episcopus Monasteriensis, sub quo ditio Monasteriensis.

Episcopus Leodiensis sub quo ditio Leodiensis.

Episcopus Herbipolitanus, qui & Franconiæ Dux, sub quo ditio Herbipolitana.

Episcopus Bambergensis, sub quo ditio Bambergensia

Episcopus Paderbornensis, sub quo ditio Paderbornensis.

Episcopus Osnabrucensis, sub quo ditio Osnabrucensis.

Sunt etiam Episcopi Aistetensis, Argeotoratensis, Augustaous, Basileosis, Constantiensis, Passaviensis, Spirensis, & Votmaciensis, cum eorum ditionibus adiacentibus.

Duces Luneburgenses & Brunsvicenses, sub quibus Ducatus Brunsviceosis & Luneburgensis, Comitatusque Diepholtensis, Danebergæ, & Hoyæ.

Dua VVitetbemgensis, sub quo Ducatus VVirtembergensis.

Dua Neoburgensis sub quo Ducatus Neoburgensis, Juliacensis, & Montensis.

Lantgravius Hasso Cassellanus, sub quo maior pars Hassiæ, ditiones Marpurgensis, Heropheldia, Smalcaldia, & pars Comitatus Schaumburgensis.

Duces Megalopolitani duo, sub quibus Ducatus Megalopolitanus, & tractus Suerinensis & Ratzeburgensis.

Duces Holsatiæ plurimi, sub quibus maior pars Hulsatiæ.

Principes Anhaltioi quinque, sub quibus Prioclpatus Anhaltinus.

Dua Bipontinus, sub quo Ducatus Bipontinus.

Prioceps Frisiæ orientalis, sub quo Frisia orientalis.

Dux Saaooiæ Lavemburgeosis, sub quo Ducatus Lavemburgensis.

Dua Saaoniæ Halleosis, sub quo Halla & pars ampla Thuringiæ.

Dua Saanoiæ Metsoburgensis, sub qon tractus Mersoburgeosis et Lusatia inferior.

Dua Saaooiæ Maumburgensis, sub quo ditio Naumburgensis, maaima pars Voigtlandiæ, et Principatus Hennebergensis.

Dux Saxoniæ Alterburgensis, sub quo Ducatus Altemburgensis et Coburgensis.

Duces Saanoiæ Veimatienses, sub quibos Ducatus Veimasiensis & Eysenacensis.

Sunt etiam plurimi alii principes minores in Germania, de quibus suo loco dicemus. Iusuper Rex Fraociæ possidet in Germaoia Alsatiam cum Sundgovia, uti etiam Brisacum & Philippoburgum. Rea Svetiæ habet Pomeraniam citeriorem, Ducatus Bremensem & Verdensem, Rugiam insulam & Vilmariam urbem. Rea autem Daniæ possidet magnam Holsatiæ partem & Comitatus Oldemburgensem & Delmenhorstensem à paucis annis.

Germania superior pars est Galliæ Belgicæ, à Magna Rheno discreta, in qua Helvetia, Halsatia, & Palatioatus continentur; ab inferiore (de qua mox) Mosella distincta, ad occasum Iura & Vogeto montibus à reliqua Gallia separata. *Ptol.*

¶ Germania superior pars fuit Galliæ Belgicæ versùs Rhenum fluvium, ubi ounc Alsatia, Brisgovia & Palatinatus ioferiot, non autem Heluetia, quæ erat in Gallia Lugdunensi.

Germania ioferiot & ipsa Belgicæ Galliæ portio est, iuxtà Rhenum fluvium, à Mosella (qua a superiore dividitur) usque ad Oceanum in Arctos porrecta: in qua ditio Trevirensis, Coloniensis, Iulia, Clivia, Gelriaque Ducatus, et Hollaodia Comitatus computantur. *Petol*

¶ Germania inferior antiquitus erat etiam Galliæ Belgicæ portio versùs Rhenum et Mosam fluvios, eo in tractu ubi nunc ditiooes Colooiensis, Iuliacensis, Clivensis, Gueldria, et pars Orieotalis et Borealis Brabantiæ et ditionis Leodiensis, non autem tractus Trevirensis.

¶ Germania ioferior propriè dicta à recentioribus quæ aliter Belgiom, Gallis, *le Pais Bas* incolis *nederlant* dicitur, & io ea sunt 17. provinciæ. Ejus pars Borealis seu trans Rheoum erat alias in Germania, pars autem Australis et cis Rhenum erat portio Galliæ Belgicæ, nuoc à Germania omnino separatur. Ex his pars quæ in septeotrionem tendit, subest Reipublicæ provinciarum, fæderatarum, nempè Groningia, Frisia occidentalis, Transisalana, Zutphaoia, Gueldria inferior, Ultraiectum, Hollandia, Zelandia, et maior pars Limburgi cum aliquot locis Flandriæ et Brabantiæ, pars autem Australis Belgii subest partim Regi Hisp. uti Brabantiæ maior pars, Flandriæ pars, Namurcensis Comitatus, Mechloia, Marchionatos S. Imp., Goeldriæ pars superior, Luxemburgeosis Ducatus pro maiori parte, pars item Hannoniæ, & aliqua portio

Ar-

Artesiæ & Limburgi, & partim Regi Franciæ, uti media Flandria, pars Hannoniæ & Luxemburgi & tota ferè Artesia. De his pluribus suo loco. Germania inferior, dicitur ab Hispanis *Paeses Baxos*, & ab Italis *Paesi Bassi*, uti & ipsius pars Septentrionalior dicitur communiter *la Holande* à provincia præcipua, & pars meridionalior *la Flandre*, à provincia sic dicta.

Germania regionis per circuitum quę mare attignnt.

Pomerania, (*Pomeranie*, incolis, Pomern.)
Magalopolitana, (*Meclebourg*, incolis *MeKlenburg.*)
Saxonia inferior, (*Basse Saxe*, incolis *Nider Sachsen.*)
Frisia orientalis, (*Frise orientale*, incolis *Ost Frieson.*)

Meditarranea.

Clivia, (*Cleves*, incolis *Clef.*)
Iulia, (*Iuliers*, incolis *Gulick.*)
Eyfalia, (*Eisfald.*)
(Palatinatus inferior seu Rheni, *Bas Palatinat*, incolia *die Pfaltz* seu *Nider Pfaltz of der Rhin.*)
Alsatia, (*Alsace*, incolis *Elsaß.*)
Helvetia, (*les Suisses*, incolis *Swvitzerlandt.*)
Rhætia, (*les Grisons*, incolis *Grauvvbuntenner.*)
Tirolensis Comitatus, (*le Tirol.*)
Carinthia, (*la Carinthie*, incolis *Carnten.*)
Stiria, (*la Stirie, incolis Steyer.*)
Austria, (*l' Austriche*, incolis *Oesterreich.*)
Moravia, (*la Moravie*, incolis *Mahren.*)
Silesia, (*la Silesie*, incolis *Schlesien.*)
Marchia nova, (*la nouvelle Marche*, Incolis *nievv Marck.*)

Interiores.

Marchia media & vetus, (*moyenne Marche & vieille Marche*, Germanois Mittel *MarcK & alt MarcK.*)
Lusatia, (*Lusace*, incolis *Lausnitz.*)
Bohemia, (*la Boheme*, incolis *Boheim.*)
Bavaria, (*la Baviere*, incolis *Bayern.*)
Nortgovia, (*Nortgevv.*)
Svevia, (*la Suaube*, incolis *Schnvaben.*)
Franconia, (*Fransonie*, incolis *FrancKenland.*)
Hassia, (*la Hesse*, incolis *Hessen.*)
Westphalia, *la westphalie*, incolis *Westphalen.*)
Saxonia superior, (*la haute Saxe*, incolia *ober Sachsen.*)
Misnia, (*la Misnie*, Incolis *Meissen.*)
(Thuringia, *la Thuringe*, incolis *Thuringen.*)
Saxonia inferior, (*la basse Saxe*, incolis *Nider Sachsen.*)

(*Germania inferioris Provinsia.*

Artesia, l' Artois.
Brabantia, le Brabant.
Flandria, la Flandre.
Frisia occidentalis seu propria, la Frise occidentale,
Gronsuga dominium, la Seigneurie de Groningue.
Gueldria, la Gueldre.
Hannonia, la Hainaut,
Hollandia, la Hollande.
Limburgicus Ducatus, le Duchè de Limbourg.
Luxemburgensis Ducatus, le Luxembourg
Marchionatus S. Imperii, le Marquisat du S. Empire.
Mechlinia dominium, la Seigneurie de Malines.
Namurcensis Comitatus, le Comtè de Namur.
Transisalana, l' Ouer Isler.
Vltraiecti dominium, la Seigoeurie d' Vtrecht.
Zelandia, la Zelande.
Zutphania, le Camtè de Zutphen.)

Urbes Germania libera & Principum clariores. asterismo majores indicante.

Amberga, *Amberg*, (in Palatinatu Rheoi.)
* Argentoratum, *Strasburg*, (in Alsatia inferiori,)
Augusta Tiberii. Vide Ratispona.
* Augusta Vindelicorum, *Augspurg*, (in Svevia.)
Bamberga, *Bamberg*, (in Franconia.)
* Basilea, *Basel*, *Basle*, (in Helvetiis.)
* Berlinum, *Berlin*, (in Marchia Brandeburgica.)
* Berna, *Bern*. (in Helveriis.)
Bipontum, *Zuneibrucken*, (in Palatinatu inferiori.)
Borbetomagus, Vide VVormacia.
Brandeburgum, *Brandeburg*, (in Marchia Brandeburgica.)
Brema, olim Phabiranum, *Bremen*, (in Saxonia inferiori.)
(Brisacum, *Brisach*, in Brisgevia,)
* Brunopolis, *BraunsvvyeK*, *vel Brunsuvick*, (in Duc. Brunsvicensi.)
* Cassella, olim Stereontium, Hassiæ primaria, *Cassel.*
Coburgum, *Coburg*, (in Franconia.)
* Colonia Agrippina, *Coeln & Coln*, (in Diœcesi Coloniensi.).
Constantia, *Costantz* & *Costnitz*, (in Svevia.)
Curia, *Chur* ó *Coira*, (in Rhætia.)
Curia altera, *Hoff*, (in Voitlandia.)
* Dresda, *Dresden*, (in Misnia.)
Durlacum, *Durlach*, (in Svevia.)
* Egra, *Eger*, (in Bohemia.)
Embda, *Embden*, (in Frisia orientali.)
* Erphordia, olim Bicurgium, *Erfurdt*, (in Thuringia.)
Fanum Galli, *S. Gal*, in Helvetiis.
Francphordia, *FrancKfort am oder*, (in Marchia Brandeburgica.)
Friburgum, *Freiburg*, (in Brisgovia.)
Glogavia magna, *Groß Glogavv*, (in Silesia.)
Gorlitium, *Gorlitz*, (in Lnsatia.)
* Grypsualdum, *Gripsvvald*, (in Pomerania.)
Gusterovia, *Gustrovv*, (in Ducatu Megalopolitano.)
Halberstadium, *Halberstat*, (in Saxonia inferiori.)
Halla, *Hall*, (in Saxonia superiori.)
* Hamburgum, *Hamburg*, (in Saxonia, inferiori.)
* Heidelberga, olim Budoris, *Heidelberg*, (in Palatinatu Rheni.)
Helenopolis, postea Francphordia, emporium liberum Franconiæ, *Franckfort am Main*, (in Franconia.)
* Herbipolis, *VVirtzburg*, (in Franconia.)
Iena, & Isenacum academiæ Thuringiæ, *Iena*, & *Isenach*.
Ingolstadium, aliquando Chrysopolis, *Ingolstadt*, (in Bavaria.)
Lipsia, olim Lupphurdum, *Leipsick*, (in Misnia,)
* Lubeca, *Lubeck* (in Hollatia.)
Luneburgum, *Lunenburg*, (in Saxonia inferiori.)
* Magdeburgum, olim Parthenopolis, *Magdenburg*, *Meldenburg*, (in Saxonia inferiori.)
Mansfeldia, *Mansfelt*, (in Saxonia inferiori.)
* Martisburgum, olim Amasia, Hassiæ academia & primaria regionis, *Marpurg* (in Hassia.)
Misna, *Meissen*, (in Misnia.)
* Mogontiacum, quæ & Maguntia, ac Moguntia, *Mentz*, (in ditione Moguntina.)
* Monachium, *Munchen*, (in Bavaria.)
* Monasterium, olim Minigroda, *Munster*,) Myningrode Muostero (*in VVestphalia.*
Neoburgum, *Nevvburg*, (in Brunsvicensi Ducatu.).
* Neroberga, & Noriberga, & Norica, *Nurnberg*, (in Franconia.)
Nerdlinga *Nerdlingen* (in Svevia.)
Noriberga, & Norica. Vide Neroberga.
Olomucium, Iulius mons aliquibus, *Olmutz*, (in Moravia.)
* Praga, olim Marobudum, ut creditur: *Prag*, (in Bohemia.)
* Ratispona, & Reginopolis, *Regenspurg*, (in Bavaria.)
Rhodopolis, postea Rostochium, *Rostock* (in Ducatu Megalopolitano.)
Rotovilla, *Rotvveil*, (in Svevia.)
Salodorum, *Solothurn*, (in Helveriis.)
* Spira olim Nemetes, & Neomagus, *Speyr*, (in Palatinatu Rheni.)
* Stetinum, *Stetin*, (in Pomerania.)
Stutgardia, *Stutgard*, (in Svevia.)
Sundis, *Stralsundt*, (in Pomerania.)
Susatum, *Soest*, (in VVestphalia.)
Svenitium, *Shivveinitz* (in Silesia.)
Tigurum, *Zurick* (in Helvetiis.)
Tremonia, quæ & Dortmania, *Dortmond*, (in Vesphalia.)
Treviri, *Trier*, (In Trevirensi ditione,)
Tubinga, aliquando Augusta *Tubingen*, (in Svevia.)
Vangiones. Vide VVormacia.
* Verona postea Berna.
* Vesuntio, aliquando Chrysopolis, *Besanzon*, (in Comitatu Burgundiæ.) Hujus nempe Archiepiscopus est Imperii Princeps. Miræus.
Vimaria, aliàs Vioaria, *VVeimar*, (In Thuringia,)
* Vismaria, *VVismar*, (in Ducatu Megalopolitano)
* Vitemberga, quasi Vitarum mons, *VVittemberg*, (in Saxonia inferiori.)

* Ulma, *Ulm*, (in Suevia.)
Volgastum, *Wolgast*, (in Pomerania.)
* Uratislavia, *Breslavv*, (in Silesia.)
Wormacia, *Worms*, (in Palatinatu inferiori.)
Zuica, olim Cygnea, *Zwickaun*, (in Lusatia.)

Urbes Norici, Austriam, Stiriam, Carinthiam, Carniolam, partem Bavariæ & Comitatus Tirolensis continentis.

Andreapolis, quæ & Lavantum, *S. Andres*, (in Carinthia.)
Anisium, *Ens*, (in Austria superiori.)
Aflaris, *Steyr* (in Austria superiori.)
Briaina, & Brixinum, *Brixien*, (antea in Rhætia.)
Candolica. Vide Vitopolis.
Celeja, *Cilley*, (in Stiria.)
Cetinm, *Zeissselmur*, (in Austria.)
Chiema, *Chirmsèe*, (in Bavaria.)
* Claudia, *Clagenfurt*, (in Carinthia.)
Cremesium, *Krems*, (in Austria.)
Draburgum, *Draburg*, (in Carinthia.)
Fanum S. Viti. Vide Vitopolis.
* Flaviana, quæ & Juliobona, Vienna postea, *Wien*, Austriæ caput, Academia, & episcopatus sub Archiepiscopo Salisburgensi.
* Gracium, sive Græcium, olim Savaria, *Gratz*, (antea in Pannonia.)
Gurcum, *Gurck*, (in Carinthia.)
Juliacum, olim Vacorium, *Villach*, (in Carinthia.)
Juvavia. Vide Salisburgum.
* Labacum, *Labach*, (in Carniola.)
Lavantum. Vide Andreapolis.
Leitæ pons, seu Lytipons, *Prurk*, (in Austria.)
* Lencia, *Lintz*, (in Austria.)
Medelicum, *Melck*, (in Austria.)
Muræpons, *PrucKlan der Muer*, (in Stiria.)
Neoburgum geminum, *Neuburg*, (in Bavaria.)
Nova urbs, *Neustat*, (in Austria.)
* Oeni pons, *Inspruck*, (in Comitatu Tirolis.)
* Patavia, *Passavv* (in Bavaria.)
Petovio & Petovium, *Petavv*, (antea in Pannonia, nunc in Stiria.)
* Salisburgum, olim Juvavia, *Saltzburg*, (in ditione Salisburgensi.)
Secovia, *Seckaun*, (in Stiria.)
* Tridentum, *Trento*, *Trient*, (antea in Rhætia, nunc in Tirolensi Comitatu.)
Vidonis Curia.
* Vienna *Wien*, (quæ antea erat in Pannonia.)
Vitopolis, *S. Veit*, (in Carinthia.)

¶ Ex his urbibus aliquot fuere aliàs in Rhætia, & quædam in Pannonia, sicque extra Noricum: nunc autem omnes in Germania censentur.

¶ Germania, urbs Mesiæ inferioris circa Thraciam, aliàs metropolis, & patria Belisarii.

Ptol. Ant. & al. * Germanicia, *Adata*, teste Manasse, urbs Syriæ, in Euphratesia regione, episcopalis sub Patriarcha Antiocheno, apud Amanum Montem, ab Edessa 84. mill. pass. in occasum per Zeugma, & Dolicham, à qua 27. abest. Quæ & *Mertox*, teste Leonardo Sidonia, appellatur. (* Γερ... in Seldeni manuscripto.)

Plin. Germanicopolis, urbs Phrygiæ magnæ, Juliopoli finitima, episcopalis sub Archiepiscopo Seleuciensi.

Plin. Germanicum mare, Oceanus Germanicus, Ptolemæo mare occiduum quod Germaniam, alluit, inter ostia Rheni & Albis flum. in quo Glessariæ insulæ & Thule.

¶ Germanicum mare, seu Oceanus Germanicus, *mer d' Alemagne*, seu *l' Ocean Germanique*, variis iterum nominibus distinguitur. Nam Flandri septentrionalem Oceanum vocant *Noortzèe*, Dani in Cimbrica Chersoneso occidentalem *westzee*, qua effunditur in vastum sinum per Hollandiam, *Zuyderzèe* seu meridionalem. Jam verè à variis variè promovetur in Orientem & Boream. A quibusdam terminatur ad promontorium Schanuvium. In septentrionem excurrit, ad promontorium Boreale, *Noort*, *caep*, atque hinc spargitur in oras Norvegicam & Anglicam.

¶ Germanicus, locus Germaniæ, nunc vicus *Foburg*, ad Danubium fluvium, ubi recipit Ilmium fluvium, in Bavaria, teste Cluverio.

Ptol. Germanopolis, *Ginopoli*, teste Moletio, urbs Paphlagoniæ episcopalis sub Archiepiscopo Gangrensi, quam quidam ac eandem Germanicopolim faciunt: sed illa in Phrygia ad meridiem, hæc ad septentriones vergit.

¶ Germano-Sarmatia, regio Europæ, inter Sarmatiam Europæam ad ortum, Germaniam ad occasum, & Daciam ad meridiem, ubi hodiè regnum Poloniæ pro maxima parte. Vide Sarmatia.

Germia, *Kermen*, teste Leunclavio, urbs Thraciæ, Hadrianopoli finitima, hac tempestate clara, & sedes Præfecti. *Lacon.*

Gerne, lacus Apuliæ Dauniæ ingens, circuitu 30. mill. pass. patens, *Lago di Varano*, teste Mazzella, anguillis abundans, juxta quem Gapina & Ischitella oppida sunt. *Plin.*

¶ Gerne quibusdam est lacus Varani, in regno Neapolitano & provincia Capitanata, versùs montem Garganum ad Boream, & oram littoralem maris Adriatici. Circuitus est 16. milliar. circiter.

Geron, fluvius Peloponnesi, apud Pylum oppidum fluens. *Strab.*

¶ Gerra, *El Catif*, urbs Asiæ, in Arabia, & in ora sinus Persici. Hinc sinus urbi adjacens aliquando etiam sinus Geraicus dictus fuit.

Gerrha, & Gerrum, *Masoli*, teste Moletio cum Ortelio, urbs Ægypti maritima, apud Palæstinæ contina, inter Casium & Pelusium, propinquas urbes. *Strab. Plin. Ptol.*

Gerrhus, Gerus Valerio Flacco, fluvius Albaniæ, in Caspium mare influens, ubi Geri populi ultra Albanam urbem in Boream & Cæsii fluvii ostia. Cujus meminit Flaccus libro 6. Argon. *Ptol.*

Gurgaridum, potàque Gerus quos efferat unda.

Est & Gerrus fluvius Sarmatiæ Europææ, in sinum Carcinitem influens, *Sem* Peucero. De quo Herodotus libro 4. Septimus est ab Istro.

Gertigos, *Vamba*, teste Morali, cum Beuthero, oppidum Hispaniæ, nunc pagus in regno Portugallico, & in Igeditania regione. *Script. Hisp.*

¶ Certrudeberga, seu S. Gertrudis mons, *Gertruydenberg* incolis, *mont Sainte Gertrude*, Gallis, urbs Belgii permunita, in Hollandia meridionali & in ora Mervæ, in confinio Brabantiæ, 2. leucis à Breda in Boream, & vix 3. à Dordraco in Eurum sub Batavis. *Ptol.*

Gerva, (licèt codices Latini Terva habeant) *Trebilium*, *teste* Leunclavio, urbs Armeniæ majoris, Zurzuæ ac Mausstanæ urbibus finitima.

¶ Gerulata, *Karlburg*, oppidulum ad Danubii ripam, in Hungaria, tribus leucis a Posonio, teste Cluverio. *Plin. Ant.*

Gerunda, *Girona*, urbs Hispaniæ citerioris, in Catalaunia, apud oram littoralem, media ferè inter Ruscinonem ad Boream & Barcinonem ad meridiem supra 13. leuc. distita, à Gerione anno post diluvium 513. una cum Colliberi condita, teste Beuthero, episcopalis sub Archiepiscopo Tarraconensi, inde 24. leuc. in Boream. De ea Prudentius in Peristeph. *Ptol. & al.*

Arcubus sacris locuples Gerunda.
Nostra gestabit Calagurris ambos,
Quos veneramur.

¶ Gerunda, *Girone* Gallis, urbs fuit Ausetanorum, in Hispania Tarraconensi, nunc Cataloniæ, ad amnem Sambrocam, *Ter*; estque dives & munita, & Ducatus titulo insignita, 7. leucis ab ora maris Mediterranei in occasum, & 8. a confinio Galliæ & Comitatus Ruscinonensis in austrum, 16. autem a Barcinone.

Gerunium, & Gerenia, *Cirignola*, ut plerisque videtur, oppidum Apuliæ Dauniæ, inter Asculum & Canusium, inde 21. hinc 14. mill. pass. distans, (ubi Galli ab Hispanis sub Ferdinando Rege anno salutis 1503. ingenti prælio superati sunt) apud Aufidum fluvium, à Luceria 200. stadiis, teste Polybio. Aliis jacere putatur inter Teanum & Latinum. Vide Gerenia. *Polyb. Steph. Ptol.*

Gerusa, urbs Sarmatiæ littoralis, in Asia, quæ *S. Giergio* nunc dici putatur.

Geryon, urbs Apuliæ, apud Fiternum fluvium, inter Theanum & Larinum, caeisa. *Liv.*

Geryonis oraculum, *S. Pietro*, locus apud Patavium, sic hodie, teste Scardionio. *Suet.*

Gesodunum, *Gastental*, teste Lazio, oppidum Norici, in Austria, quod alii Ipsium indigitant, oppidum ad Danubium, inter Medelicum 3. & Anisum ad occasum 6. leuc. quod potiùs Usbium est. *Ptol.*

¶ Gosodunum quibusdam est Lentia, *Lintz*, oppidum cultum Austriæ superioris, ad Danubium fluvium, 6. leucis à Patavia in ortum Viennam versùs, & 8. supra Ipsium in occasum.

Geslaces, *Schekel*, teste Lazio, mons Pannoniæ superioris, in Stiria, in Hungariæ confinio. *Trebe. Ptol.*

Ges-

Gessatæ, populi Galliæ Togatæ, in Æmilia, inter Rhenum fluvium & ora maris Hadriatici, qui & Boii, quorum regio nunc Romandiola est, non tamen tota: ubi Bononia, Forum Cornelii, Ravenna, & Comaclum. Vide Gæsatæ.

¶ Gessenæ, *Gesseins*, oppidulum aliàs Tricassium, in Gallia Lugdunensi, nunc vicus Campaniæ provinciæ, ad Albulam fluvium, 2. leucis infra Barinm ad Albulam dictum in Boream, & 9. à Trecis in ortum.

Suet. Ant. Ptol. Gessoriacum, Gesoriacum Antonino, * Gisoriacum Ptolemæo, olim navale Morinorum, nunc urbs Galliæ Belgicæ littoralis, in ora Picardiæ, episcopalis sub Archiepiscopo Remensi, ob excidium Tarvannæ, inde 6. leuc. in ortum distantis, effecta, à portu Icio (seu Calato, ut nunc vocant) 6. in austrum distans, *Bologne à la mer*, seu *Bologna al Marr*, ut vocant Itali. Tametsi, Marco Welsero teste, est Caletum, seu *Calais*; & aliis *Gravelinga*, oppidum à Caleto 3. leuc. in ortum. (* habet Seldeni manuscriptum *Tesop;ianov*.)

Gessoriacum nunc est Bononia, *Boulogne*, quæ ad alterius differentiam dicitur *Bulogne sur mer*; estq, urbs permunita, & in duas partes divisa, cum portu capaci, ad ostium amnis Lianæ. Hinc regio adiacens dicta fuit Gesseriacum pagus, nunc Bononiensis tractus, *le Bouloenis*. Vide Bononia.

Plin. Mel. Gessus, Gæsus Herodoto, fluvius Ioniæ, apud Trogylium promontorium mari exceptus.

¶ Gestricia, Sveciæ regni inter Nordlandias provincias una Ferri fodinis abundat, volgò *Gestricie*. Habet ad occasum Dalecarliam, & ad ortum sinum Bothnicum. Ibi oppida, Gevalia in ora littorali, & Coperberga in mediterraneis.

Strab. Plin. Getæ populi Daciæ, (non Thraciæ, ut in thesauro Linguæ Latinæ) in Scythiæ confinio, qui & Daci, & Gothi, nunc *walacher*, teste Bonfinio: aliis potiùs *Moldavi*, hi enim Scythis magis propinquant. Thucydides autem illos Æmi montis in Mysia inferiori incolas facit. Hinc Geticus nomen gentis. Horum meminit Ovidius libro 4. trist. eleg. 10.

Iuncta pharetratis Sarmatis ora Getis.

Et libro 5. eleg. 12.

Nam didici Geticè Sarmaticèque loqui.

¶ Getara, Ptolemæo Gagara, urbs olim Albaniæ, nunc *Zitracu*, in Zuiria regione Georgiæ.

Bibl. Geth, Getta Plinio, *Thetin* Postello & Brochardo, urbs excisa Palæstinæ, una ex 5. urbibus Philistinorum, inter Ascalonem & Gazam à Joppe 12. mill. Accaron versùs: nunc pagus, olim episcopalis, & Diocæsarea dicta.

¶ Geth, urbs Palæstinæ, una ex quinque Satrapiis Philistinorum, in Tribu Iuda, & ex qua fuit Goliath, quem David funda percussit. In colle sedet, in ora maris Syriaci, & in confinio Tribus Dan, teste Sansnae.

Bibl. Gethsemani, vicus Iudææ, apud Hierosolymam. Cujus Iuvencus meminit libro 4.

Nominis Hebræi sunt Gethsamaneida rura.

Laon. Getia, *Cotzarnck* Turcis, teste Leunclavio, oppidum Illyrici, in Albania, in Macedoniæ & Dalmatiæ confinio, circa Scodram urbem.

Vergil. Getuli, populi Africæ circa Syrtes, à Getis orti, teste Isidoro. Hinc Getulus a, um, adiect. uti apud Virgilium libro 4. Æneidos:

Hinc Getulæ urbes, genus insuperabile bello.

Vide Gætuli. Hinc & Getulicus, a, um, adiect. apud Iuvenalem satyra 8.

Agnosco procerem: salve, Getulice, seu tu.

¶ Gevalia, *Gevals*, urbs primaria Gestriciæ provinciæ, in Svecia, ad ostium fluvii cognominis, in ora littorali sinus Bothnici, vix 4. leucis Germanicis à confinio Uplandiæ in arctos.

Gevini, populi Germano-Sarmatiæ, Bastarnorum pars, versùs Peucinos.

¶ Geaaira, *Ghezaira*, tractus Africæ, in Barbaria, & una ex tribus partibus præcipuis regni Algerii, inter Bugiæ provinciam ad ortum & Tenezam ad occasum, A septentrione clauditur mari Mediterraneo, & a meridie montibus, teste Ioanne Leone. Eius primaria est Algericum, quæ ab Arabibus Geaaira etiam dicitur.

¶ Ghamma *Ghammas*, fluvius peramplus Tartariæ magnæ, qui post longum cursum in mare Kaimachitarom dictum se exonerat, teste Sansone.

¶ Gibræum, *la Guibray*, suburbium orbis Falæsæ, nundinis celebratissimum, in Normannia inferiori, Vide Falæsa,

¶ Gibraltaria, *Gibraltar*, antea *Gibal Tarif*, urbs parva Hispaniæ, sed munita, sic dicta a Duce Mauro. Sedet ad Fretum Herculeum, quod ab ea vocatur nunc *Destroit de Gibraltar*. Antea dicta fuit Calpe, & 4. mill. past. ab ea distant Heracleæ rudera, vulgo *Gibraltal Vieio*. Vide Calpe.

Gichthis, Gita Antonino, *Gasfanacar*, teste Moletio, oppidum Africæ littorale, apud Tacapam urbem, in ora, contra Girbam insulam. Ptol.

Giennium, seu Gienna, priùs Oningis *Iaen*, urbs Hispaniæ Bæticæ, in Vandalia, episc. sub Archiepiscopo Hispalensi, à Ferdinando Rege anno salutis 1243. deditione recepta, inter Cordubam ad occasum & Acci ortum 14. leuc. ab Vbeda 5. in meridiem, versùs Granatum 14. Script. Hisp.

¶ Gienniom, seu Gienna, *Iaen*, urbs est Hispaniæ, in Vandalitia, ad amnem *Frio*. Sed quid fuerit antea non constat inter auctores ipsos Hispanos. 9. leucis distat à Granata in Boream.

¶ Giessa, *Giessen*, urbs parva Germaniæ, in Franconia & in Hassia regione, cum academia recenti, ad Lanum fluvium, sub dominio Landgravii Hasso Darmstadiensis, & partim etiam Landgravii Hassiæ Castelani. 4. leucis à Marpurgo in meridiem, & 2. à Vetalaria in ortum distat.

Giganeum, *Garbenda* Moletio, oppidum Colchidis, in ora, apud Cyaneum fluvium, *Savatopoli* Nigro. Sed hoc Sebastopolis est, à Giganeo diversa, & in Boream distans. Ptol.

Gigartum, Gigarta Plinio, oppidum fuit Phœnicis, ad Libanum montem. Strab.

Gigas, mons seu promontorium Mysiæ, in Asia apud Abydum & Dardanum. Steph.

Gigia, *Gyon & Guyon*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in ora Asturum, apud Trileucum promontorium inter Abulas ad occasum 5. & Vecum ad ortum 9. leuc. ab Oveto 6. in Boream. Ptol.

¶ Gigia, *Gijon*, oppidulum est Hispaniæ, in Asturia, in ora Oceani Cantabrici, prope Scythicum promontorium, *Cabo de las Peñas*, cum portu utcumque capaci, & 18. leucis Hispanicis distat à Trilenca promontorio in ortum.

¶ Giblova, seu Iglava, *Iglavv*, urbs parva Germaniæ, in Moravia provincia, juxta confinia Bohemiæ, ad Giblovam seu Iglam amnem, 8. leucis à Znoimo in occasum, & 10. à Bruna.

¶ Gilania, *Gilan*, provincia regni Persiæ, in ora australi maris Caspii, quod ab ea persæpe dicitur *mer de Gilan*; ibique erat aliàs pars Hyrcaniæ. Ejus primaria urbs est Gilaoom, *Gilan*, ad amnem Abiürvium, in mediterraneis.

Gilfil, *Geila*, teste Lazio, fluvius Daciæ, in Transylvania.

¶ Gilola, *Gilolo*, insula ampla Asiæ in mari Indico, & in Archipelago Moluccarum, inter Macassariam insulam seu Celebes ad occasum, & Terram Papuorum ad ortum. Urbem habet primariam cognominem in ora occidentali, è cujus regione sunt quinque insulæ Moluccæ. Regem etiam habet proprium. Sed in illius ora occidentali sunt aliquot fortalitia Europæorum.

Gindes, fluvius Albaniæ, in Asia, qui in Cyrom influit. Alter in Mesopotamia, qui ex Armeniæ montibus oriens, in Tigrim excurrit, teste Orosio, qui illum secundæ magnitudinis facit post Euphratem. Vide Gyndes, sic enim scribitur. Prioris meminit Tibullus libro 4. carm. 1. Iorna. Herod.

Profluit, aut rapidus Cyri dementia Gindes.

¶ Gingis, *Gingi*, urbs est ampla Peninsulæ Indiæ intra Gangem, provinciæ cognominis caput, aliàs sub Rege Bisnagariæ, nunc proprio Principi subest. Est permunita, cum arce in scopulo, 60. milliaribus à sinu Gangetico in occasum, Ab ea ditio adjacens dicitur *l'Estat du Naique de Gingi*; estque inter regnum Bisnagariæ ad Boream, sinum Gangeticom ad ortum, montes Malabariæ ad occasum, & ditionem *Tanjaor* ad meridiem.

Giagunum, seu Giaguaus mons, *monte Cerugnone*, teste Leandro, oppidum Umbriæ, in Ducatu Urbinate, inter Urbinum ad ortum 12. & Montem Ferettanum ad occasum 8. mill. pass. occurrens. Ortelius hic Giagunum scribit: sed Gingunus apud Strabonem legitur. Strab.

¶ Gingunum, *Monte Gerugnone*, seu *Monte Cenagnone*, mons est parvus cum vico cognomine, 5. milliari-

bus à Fano S. Leonis, Urbinum versùs, in ditione Pontificia, & 6. à confinio ditionis magni Ducis Hetruriæ.

Ptol. Gir, fluvius Libyæ interioris, *Nigir* Mercatori, *Canaga & Gambea* Barrosio, *Gir* Marmolio, cui & *Zenega*, per terram Nigritarum fluens: qui potiùs Nigir est Ptolemæo, nomen antiquum retinens; Gir verò, etiamnum *Gir*, teste Marmolio, & Nigrite fluvio Borealior.

Ptol. Gira, urbs & metropolis Libyæ interioris, per quam Gir fluvius fluit, quem Claudianus ditissimum vocat, quod aurum gignat, libro de laudibus Stiliconis:

Hesperidum Triton, & Gir ditissimus amnis.

Ant. Girba, Lotophagitis Ptolemæo, Mirmea Polybio, Menyna Straboni & Plinio, *le Gerbi*, teste Fazello, insula Africæ, apud Leptim, seu Tripolim urbem, cum urbe olim episcopali sub Archiepiscopo Carthaginensi, 4. tantùm mill. pass. à continenti Africæ.

¶ Girba, *l' isle des Gerbes* Gallis, insula est parva Africæ, in mari Mediterraneo, ad os Syrtis minoris, seu sinus Capsi, longè à Tripoli seu Lepti in occasum; estque media ferè inter Adrumetum ad occasum & Zoaram ad ortum: fuit antea ab Hispanis occupata, & duplici arce munita; sed postea expugnata fuit à Turcis cum insigni clade Hispanorum. Dicta fuit aliàs Lothophagitis ab antiquis; estque in regno Tripolitano, & via uno milliari à continenti Africæ, cui ponte jungitur

Girgium, seu Gieorgia, *Girgie*, urbs Ægypti superioris, iuxta Nilum fluvium, caput provinciæ, vulgò *Cassifat de Girglo* dictæ.

¶ Giriogbomba, seu & Giribuma, regnum est Africæ in Æthiopia inferiori, cui subsunt quindecim regna; estq; iuxta flumen *Giagiro* seu *Giring*, & est conterminus regni Macoco, teste Isaaco Vossio.

Gisira, *One*, teste Castaldo, oppido Africæ mediterraneum, apud Ulizibram urbem. *Ptol.*

¶ Gisorium, *Gisors*, oppidum Galliæ, in Normannia, ad fluvium Eptam, 14. leucis à Lutetia in Circium distat. Dicitur & Cæsortium. Vide ibi.

Gissa, *Pago*, testibus Hermolao, Volaterrano, & aliis, insula maris Illyrici, Liburniæ adiacens, inter Arbam ad occasum & Enonam ad ortum, ab Arba 10. mill. pass. Enonæ propior, longa 25. mill. pass. cum oppido cognomine, & pago, qui adhuc *Gisse* dicitur. *Plin.*

¶ Gissa, *Pago*, insula est parva maris Adriatici, in sinu Flanatico, sub dominio Venetorum, in ora Liburniæ, à qua via 3. milliaribus Italicis distat. Circuitus est ferè 60. milliarium, & 4. milliaribus tantùm ab Enona distat.

* Gitlui, Gilva Antonino, *Zezil*, & *Isli*, teste Marmolio, oppidum Mauritaniæ Cæsariensis mediterraneum inter Victoriam & Vagas urbes, (* manuscriptum Seldeni haber ..... .) *Ptol.*

Gitta, Getta Plinio, Gittha Iosepho, pagus Palæstinæ, in Samaria, à Samaria urbe 6. schœnis distans, patria Simonis Magi. *Strab.*

¶ Glamorgania, *Glamorganshire*, provincia Angliæ, in Vallia meridionali, iuxta Sabrinæ æstuarium. Ab aliis dicitur Morgannia. Habet ab oriente Monumethensem Comitatum, & ab occidente Mariduoensem Comitatum, eiusque primaria est Cardiffa.

Lib. Cont. Glandata, & Glandatensis urbs, & Glandatena libro dignit. Glanarica libro provin. *Glandesve*, urbs Galliæ Narbonensis, in Provincia, excisa, cuius tamen manet episcopatus, in Alpibus maritimis, inter Sanicium ad ortum ac Diniam ad occasum 7. leuc.

¶ Glandata seu Glanteva Capillatorum, *Glandeves*, urbs fuit Galliæ Narbonensis, in Provincia, ad Varum fluvium, versùs Alpes & confinia ditionis Sabaudicæ. Nunc in ruinis jacet, manet tantùm castrum in colle. Episcopus autem, qui suffragatur Archiepiscopo Ebrodunensi, commoratur in oppido Intervallio, *Entrevaux*, vix 2. milliaribus ab ea distante, in ipso limite Comitatus Nicææ.

Glandomirum, *Mondonedo*, teste Henrico Coquo & Villanovano, urbs Hispaniæ Tarraconnensis, in Callaicis, episc. sub Archiepiscopo Compostellano, à Caronio xx. leuc. in ortum, à Luco 9. Vide Mindon. *Ptol.*

¶ Glandomirum, Sansone teste, est *Puente Brandomil* nunc, ad amnem Lezarum, in Gallæcia, via 6. leucis Hispanicis ab Artabro promontorio in ortum, & 20. in occasum à Mindonia, *Mondonnedo*, quæ Occlum antiquitus fuit dicta, Sansone, Brietio, & aliis testibus.

Glanicus, fluvius Campaniæ apud Acerras. Vide Clanius. *Plin.*

Glanis, *la Chiana*, fluvius & palus Hetruriæ. Vide Clanis. Eius meminit Silius libro 8. *Plin.*

Et Glanis, & Rubico, & Senonum de nomine Sena.
Sed plerique codices Clanis habent.

Glanoibanta, Clanoventa Antonino, ut videtur nonnullis, *Bainbrig*, teste Camdeno, oppidum Albionis olim, nunc pagus Comitatus Eboracensis. (Camdenus putat esse locum aliquem ad flumen *wentsbeck*, in Northumbria.) *Lib. Not.*

Glanum, oppidum Galliæ Narbonensis, in Provincia inter Olbiam & Citharisten promontorium, teste Mela; Glanum Livii cognominatum à Plinio, ex quo liquet errare Robertum Cænalem, illud *Lodesve* urbem (quæ extra Provinciam est in Occitania) indigitantem; multoque magis eos, qui *Gap* urbem Delphinatus esse affirmant, ut in Thesauro Linguæ Latinæ. *Plin. Ptol. Mel.*

¶ Glanum aliis est *les Baux*, oppidulum cum castro in Provincia, 4. leucis ab Arelate Cabellionem versùs, Sansone & Hon. Bauch. testibus.

Glareatum, *Gallera*, oppidum amplum agri Mediolanensis, in Insubria, absque mænibus, à Mediolano 24. mill. pass. Sextum & Angleriam versùs. Vide Gallorum area: nam variè hoc oppidum nominatur. *Meral.*

¶ Glarona, *Glaris*, oppidum Helvetiorum, & unus ex 13. pagis seu Cantonibus. Paucis constat incolis Catholicis & Reformatis, ad radices montium, & quatuor pagis se conjunxit anno 1351. Hinc regiuncula adjacens Glaronensis pagus, *le Canton de Glaris*, dicitur, & altissimis undique montibus cingitur, cui Limago fluvio ad ortum, Rhætia ad meridiem, & pagis Sylvaniensi & Suitio ad occasum.

Glascònia, *Gllasenbury*, orbs olim Albionis, in Anglia, nunc pagus cum cœnobio, teste Camdeno, in territorio Londinensi Cantuariam versùs & ostia Thamesis (Agri Somersettensis.) Vide Avalonia. *Script. Brit.*

¶ Glasconia, *Glassenbarye*, pagus est Comitatus Somersetensis, in Anglia meridionali. 20. milliaribus Anglicis distat ab æstuario Sabrinæ in ortum, 15. à Bathonia in Africum, & 20. à Dorcestria in Boream.

Glasquum, *Glascovv*, urbs Scotiæ archiepiscopalis, ad Glotam fluvium, ab Edimburga regio 25. mill. in occasum, ab ora occidentali & ostia Glotæ 12. *Script. Scot.*

¶ Glasquum, seu Glascovium, *Glasco*, urbs est Scotiæ meridionalis, in Glotiana provincia. 16. milliaribus distat ab ora occidentali Scotiæ, & in limite Cuninghamiæ regionis. Academiam habet anno 1454. institutam.

¶ Glatium *Glatz* Germanis, *Gladsco* Bohemis, urbs Germaniæ, in Bohemiæ regno, Comitatus Glatensis caput, inter Bohemiam propriam & Silesiam, cum arce munita, ad Nissam fluvium. 22. milliaribus Germanicis distat à Praga in ortum, & 21. ab Vratislavia in austrum.

Glauci insula Glauconensus Plinio, insula Bæotiæ, penè continenti illius iuncta, apud Anthedonem, patria Glauci histrionis celebris. *Pausf.*

* Glauconis, insula maris Africi, apud Melitam. Vide Gaulos (eadem enim est.) Hæc tamen deest in codice Græco Ptolemæi, licèt illum Ortelius citet. (* Γλαύκωνος in manuscripto Seldeni.) *Ptol.*

¶ Glaucus, sinus Asiæ minoris, in Caria, nunc *Golfo di Macre* dicitur Gastaldo & aliis.

Glaucus, fluvius Peloponnensi, penes Patras fluens, *Rio di Patrasso*. Glaucus item Straboni & Plinio fluvius Colchidis, *Ocabe*, teste Moletio. Vide Cyaneus, est enim idem. *Pausf.*

Glaudiomagum, Claudiomagum, pagus Galliæ, in finibus Biturigum. Vide Claudiomagus.

Glemona, *Gemona*, oppidum amplum Carnorum, apud Norici confinia, ab Vtino 15. mill. pass. in via quæ Villacum orbem Carinthiæ ducit. *Fortu*

¶ Glemona, *Gemona*, oppidulum est Italiæ, in Forojuliensi provincia, sub dominio Venetorum, prope Tiliavemptum fluvium, & 4. milliaribus Germanicis ab Alpibus & à confinio Germaniæ. *Diac.*

¶ Glendclacum, *Glendalagh* seu *Glandelovre*, urbs fuit Hiberniæ episcopalis sub Archiepiscopo Dublinensi, nunc vicus Lageniæ, in Comitatu Dublinensi.

Glessaria, quæ & Austravia, peninsula Prussiæ, ad sinum Balticum, ubi Sambia regio & Sambiensis Epi- *Plin.*

Episcopus, ac Mons Regius urbs præclarissima in Isthmo illius, à Dantisco ad 30. milliaria Germanica. Ea *Sudan*, teste Irenico cum Erasmo Stella. Ibi olim Sudeni populi à Ptolemæo memorati. Aliis (quos inter Camdenus) Glessaria est *Lesse*, insula apud Cimbriam Chersonesum, inter illam & Holandiam. Ortelio videtur *Ameren*, insula Oceani Germanici, ubi Electrides oræ Frisiæ orientalis adjacentes. Ego verba Plinii perpendens, nulla ratione priorem sententiam probo; alteram puto veram: nam Plinius Glessariam & Electrides in mari Germanico, non in Baltico, ac inter Cimbricam & Britanniam describit. Dicitur autem Glessaria, à glesso, quod succinum significat; plumbum etiam optimum & crystallum gignens, teste Solino.

¶ Glessaria insula, quæ & Austrania, est insula *Strandt* dicta seu, & meliùs, *Norstrandt*, ante littus Cimbrorum, in mari Germanico, teste Cluverio, prope *Husum* urbem Ducatus Slesvicensis seu Jutiæ meridionalis. Vix est circuitus 25. mill. pass. & in ea sunt tantùm aliquot pagi.

Script. Brit. Glessoburgum, *Glessenburg*, oppidum Albionis, in Anglia. (Forsan *Glassenbury*, de quo supra.)

Herod. Strab. Pauf. Glisas vel Glistas, (variè enim scribitur) oppidum Bœotiæ, ad Thermodontem fluvium interluentem, Coronæ proximum, vino celebre.

Script. Brit. Glocestria, *Glocester*, urbs Albionis episcopalis, in Anglia. Vide Clevum, & Claudia castra.

¶ *Glacestriensis* Comitatus, *Glocester Shire*, provincia Angliæ, a Glocestria urbe primaria sic dicta, ad Sabrinam fluvium. Habet ab oriente Oxoniensem Comitatum & ab occidente Monumetensem; ejusque circuitus est 140. milliarium.

¶ Glogavia major, *Glogau* seu & *Groo Glogau*, urbs Germaniæ, in Silesia provincia, ad Oderam fluvium, probè munita, cum arce; estque Ducatus Glogaviensis caput. Vix 2. leucis distat à confinio Poloniæ, 13. ab Uratislavia Boream versùs, & à Sagavo.

¶ Glogavia minor, *Klein Glogavv* Germanis, *le petit Glogau* Gallis, oppidum Germaniæ, in Silesia superiori, in Ducatu Oppoliensi, 4. leucis ab Oppolio in austrum, & totidem a Nissa in Eurum distat.

Tac. Glota, Clota Ptolemæo, Cluda posterioribus, *Cluyd*, fluvius Scotiæ ingens, per Glasquum urbem in occasum fluens. Vide Clota.

Ant. Glota, *Arran*, teste Camdeno, insula Britanniæ, oræ Scoticæ ad occasum adjacens, contra Rerigonium oppidum.

¶ Glota, insula Scotiæ meridionalis, nunc est *Arren*, insula Glotæ æstuarii, a paucis annis Ducatus titulo insignita. Oppidum habet *Arren* dictum; estque circuitus 28. milliarium Scoticorum, inter provincias Cantiram ad occasum, Cuninghamiam ad ortum, & Argateliam ad Boream, 28. milliaribus Scoticis à Rerigonio in Boream.

Glotiana, *Clydesdale*, provincia Scotiæ meridionalis, sic dicta a Glota fluvio, qui eam mediam secat. Est inter Lothianam & Teviotiam ad ortum, & inter Kiliam & Cuninghamiam ad occasum. Ibi Glasquum urbs primaria. Vide Cludesdalia.

Script. Brit. Glovernia, urbs Albionis. Vide Clevum.

¶ Glucstadium, *Gluckstadt*, oppidum Daniæ, in Holsatia, recens munitum à Christiano IV. Rege anno 1629. in Stormaria provincia, in dextra Albis fluvii ripa ab iis qui secundo flumine descendunt, ubi is recipit amnem *Rhyn* dictum, 6. leucis infra Hamburgum in Circium, & 2. ab Itzchoa in austrum, è regione Ducatus Bremensis.

Strab. Gnatia, urbs Apuliæ Peucetiæ excisa. Vide Egnatia Sic Horatius libro 1. serm. sat. 5.

Bari mœnia piscosi, dehinc Gnatia lymphis.

Script. Ptol. Gnesna, urbs Poloniæ majoris archiepiscopalis, inter Posnaniam ad occasum 7. & Toruniam ad ortum 12. leuc.

¶ Gnesna, *Guesna* Polonis & Italis, *Gnisen* Germanis, *Gnesne* Gallis, urbs est Poloniæ majoris seu inferioris, in Palatinatu Calisiensi, olim regia sedes & Poloniæ primaria. 7. leucis distat à Calisia in Boream. Dicta fuit aliàs Limiosaleum; eratque olim totius regionis caput, condita à Lecho Rege, inter paludes, 6. milliaribus Germanicis à warta fluvio in Boream. Sed anno 1613. ferè tota civitas ingenti conflagravit incendio, deficitque in dies, Vide Limiosaleum.

Gnidus, urbs & promontorium Cariæ. Vide Cnidus. Sic Lucanus libro 8.

-spirat de littore Coo
Aura fluens; Gniden inde fugit, clarumqu relinquit.

Hinc Gnidius nomen gentis. Martialis libro 13. epist. 63.

Tradita si Gnidia sunt tibi sacra Deæ.

Gnossus, & Gnosos, & Cnossos Straboni, *Cinosa*, urbs Cretæ quondam primaria, & regia, apud Idam montem, episcopalis, nunc excisa, & pagus inter Gortynam & Lyctum, à quo 120. stadiis abest, à littore 25. à Gortyna 100. Populi Gnossii. Hinc Gnossius nomen gentis, & Gnosius. Ovidius libro 3. Metamorphoseon: *Plin.*

Gnosius Ichnobates, Spartana gente Melampus.

Sic Gnosiacus, a, um. Ut Gnosiacum merum apud Lucanum.

¶ Goa, *Goa*, urbs Asiæ, in India citeriori, in insula parva cognomine, ad ostia fluvii *Mandeva*, in ora littorali. Archiepiscopalis facta à Paulo IV. Ibi degit Prorex Lusitanus; estque emporium celebre amplum & dives; & quanquam careat mœnibus, habet tamen aliquot arcus in insula & quasi in ejus suburbiis. Antea suberat dominio Regis Decani; sed ex quo expugnata fuit ab Alfonso Albuquerquio, à Lusitanis fortiter servatur. Alias Chersonesus dicta fuit, ut multi existimant.

Gulæum, *Cap. S. Mahè* promontorium Galliæ Celticæ, in ora Britanniæ occidentali, ubi ora Borealis incipit, contra Senam insulam, inde 4. leucis in occasum distantem. Non longè *la Fou* oppidum, à Leona urbe in occasum 10. leucis distans: quod & Gobæum appellatur. *Ptol.*

¶ Gobæum promontorium, *S. Mahè*, seu & *Cap. S. Mahè*, ab Abbatia S. Matthæi. Dicitur etiam in Finibus terræ. Distat 17. leucis à Leona urbe; estque prope Conquetum portum, *la Conquet*, 4. leucis à Bresto in ortum, & 5. ab Uxanto insula.

Gobannium, *Abergevenny*, teste Camdeno, oppidum Albionis, in Anglia & Walliæ confinio, inter Iscam Legionem & Magnas 22. mill. pass. ex Antonini Itinerario.

Gobanium, *Albergevenny* & *Albergevennevv*, oppidulum est Angliæ, in Comitatu Monumetensi & in limite Walliæ, ad Iscam fluvium; suitque alias oppidum Silurum. 15. milliaribus distat ab Isca Legionis in Boream. *Ant.*

¶ Gojamum, *Gojame*, regnum Africæ, in Æthiopia superiori, versùs Nilum fluvium, è lacu Dambeæ erumpentem, ubi aliquot oppida parvi momenti, estque inter regna Bizamum & Bagamedrum, teste Isaaco Vossio. Subest dominio Regis Abassinorum.

¶ Golconda, *Galconda*, regnum Asiæ, in India citeriori, prope sinum Gangeticum. Habet à septentrione Imperium Magni Mogolis, ab occasu regnum Decani, & à meridie regnum Bisnagariæ. Dicitur aliter regnum Orixa; estque amplum, & extenditur ad 200. leucas Gallicas juxta oram sinus Gangetici in ortum. Ejus primaria urbs & sedes regia est Golconda, *Golconde*, Persis *Hidraband*, urbs ampla & elegans, 60. leucis à portu Masulepatano in Boream, & 50. ab ora proximiori sinus Gangetici in Circium. Aliæ urbes regni præcipuæ sunt Condapolis, Condavera, Orixa, Masulepatanum & Narsingapatanum.

¶ Golnovia, *Golnovv*, urbs Anzeatica Germaniæ, in Pomeraniæ Ducatu, ad Ihnam amnem, alias ampla & probè culta, nunc autem incendiis miserè deformata & ultimo bello Germanico. A paucis inhabitatur, sub dominio Svecorum pace Monasteriensi.

¶ Gomera, *l' Isle Gomere*, insula Africæ, in mari Atlantico, & una ex Fortunatis insulis, inter Teneriffam & Ferri insulas. Oppidum habet cognomine, cum portu capaci; aliasque Theode dicta fuit, Petro duval teste.

Gomorrha urbs fuit Iudææ, in ora lacus Asphaltitis, Sodomis propinqua, una cum illis de cœlo tacta, ac in aquis submersa. Hinc Gomorrhæus. De ea Sedulius: *Plin.*

Et facta immundae fœda Gomorrha cinis.

Gomphi, *Gonsi* ex tabulis recentibus, oppidum Thessaliæ, apud Epiri confinia, primòque inde venientibus occurrens, Gonno finitimum, à Larissa supra 40. mill. pass. in occasum. Ejus meminit Statius libro 4. sylv. *Cæs. Strab. Ptol.*

Et crebris iter allrgare Gomphis.

Strab. Steph. Gonui, Gonnus Ptolemæo, *Gonign* Moletio & aliis, oppidum Macedoniæ, io Perrhæbia regione, inter Dolicham & Arracem, à Larissa supra 20. mill. pass. in occasum, Gooocondilos, ut videiur, Livio Gonos, & Gonussa Lycophroni: Sunt qui idem Gonoessam esse puteut: sed hæc io Ætoliæ finibus erat, a Seneca in Troade memor.

An cures nnnqnam Gonoessn vento?

Ptol. Gootiana, *Geman*, teste Marmolio, aliis *Ginmba*, oppidum Mauritaniæ Tingitanæ mediterraneum..

¶ Goplus, *Goplo*, lacus Poloniæ majoris, in Cujavia provincia. Vide Guplo.

¶ Gorcomium, *Gorcum*, urbs opulenta Hollandiæ & probè munita, in Belgio. Vide Gorichemum.

Ptol. Gordene, Gordoena Strabooi, Plutarcho, Corduena Dioni, *Curdi*, teste Castaldo, regio Armeoiæ majoris, in Mesopotamiæ confinio.

Godensa. Vide Gordynia.

Plin. Plin. Ptol. * Gordiæus mons, *Nimbnrnm* Petro Gyllio, *Gibel Noe* Theveto, *Weriphons* Georgianis, mons Armeniæ majoris excelsus, ex quo Tigris fluvius erumpit, & super quo arca Nohe quievit. (* in manuscripto Seldeni est Γορδυαιη.)

Plin. Ptol. Gorditanum, *Capo Argentnr* Nigro, *Capo Lugudori* Pineto, promontorium Sardiniæ, in ora Boreali, contra Corsicam.

¶ Gorditanum promontorium est, *Capo di Montefalcone*, in ora occidentali Sardiniæ versùs Boream, & Herculis insulam, vix 10. milliaribus à vico *Argentarn* in Septeotrionem, & 20. à Sassari in occasum.

Xenop. Gordium, urbs Phrygiæ magnæ, ad Sangarium fluvium, ubi Alexander Magnus Gordium nodum cum dissolvere non posset, discidit, oraculo eluso. *Gordius* autem *nodus* ut apud Plutarchum in Alexandro legitor, in proverbio habetur, quoties vinculum arctissimum & indissolubile significare volumus; simile illi, *Herculens nodns* apud Senecam in epist. ad Lucenum.

Cæs. Gorduni, nunc Gandavenses, populi Belgii, quorum urbs Gandavum, *Gent*, Flandriæ atque totius Belgii maxima, ad Lysam fluvium, ab Antuerpia 10. leucis in occasum.

¶ Gorduni, popoli Galliæ Belgicæ, fuere sub Morinis, ad Legiam seu Lisam fluvium, ubi nunc Cortracum urbs Flandriæ, Sansone teste. Gandavenses autem sunt ubi alias fuere Centrones.

Strab. Gordus, Juliogordus Ptolemæo, Gordiu come & Juliopolis Plinio, urbs Phrygiæ magnæ, Gordio finitima.

Steph. Gordynia, Gordenia Plinio & Ptolemæo. Cordyoia Melæ, *Gorza* Moletio, & *Gorza pnsuri*, oppidum Macedoniæ, in Æmathia, Ædessæ & Berrhœæ finitimum.

Rutil. Gorgon, Utgo Plinio & Melæ, *la Gorgona*, Insula maris Tyrrheni, media ferè inter ostia Macræ, & Corsicam, 60. mill. pass. distans, Caprariæ proxima, à Portu Liburno 30. mill. aecedens in meridiem, duplo à Portu Ericis, parva, circuitu 4. mill. penè ob piratas deserta, sub Genuensibus. Meminit illius Rutilius libro 1.

Assurgit ponti medio circumflua Gorgon.

¶ Gorgon, *la Gorgona*, insula est parva Italiæ, Inter oram Thusciæ & Corsicam, aliàs sub dominio Pisanorum, nuoc autem magno Duci Hetruriæ paret. In ea est tantùm vicus cum turri. 25. milliar. distat à Liburno in occasum, & 40. ab ostio Macræ iu austrum; estque tota montuosa.

Strab. Mel. Gorgones, Gorgades Plinio, *Isole di Capo Verde*, vel *Islas de Cabo Verde* Mercatori, insulæ maris Atlaotici, Libyæ ioteriotis oræ occiduæ adjacentes, contra cornu Hesperii, à continenti bidui navigatione in occasum distantes, ab insulis Fortunatis ad 300. leucas in meridiem, sic à Gorgooibus, quæ illas inhabitasse feruntur, dictæ.

¶ Gorgones, seu Gorgades, & Hesperides insulæ dicuntur nunc insulæ Capitis viridis, *les isles du Cap Verd*, in mari Atlantico, versùs Africam & promontorium Viride. Subsunt nunc dominio Regis Portugalliæ; suntque decem oumero. Vide Capitis viridis insulæ & Hesperides.

¶ Gorgonsola & Gorgongiola, *Gorgonzola*, oppidolum Italiæ, io Ducatu Mediolaoensi, ad Incile *Marezana*, in dominio utili Principis Trivultii, 12. milliaribus à Mediolano in ortum.

¶ Gorichemum, *Gorkum*, urbs Belgii, in Hollandia meridionali, ad Mosam fluvium, ubi recipit Lingam. Est probè munita, & aliàs fortiter expugnata fuit a Batavis, quibus etiamnum subest. Distat 3. leucis à Dordraco in ortum, & 2. à Viana in austrum.

¶ Goritia, *Goritz* Germanis, *Goritia* Italis, urbs munita Italiæ, in Foro-Julio, ad Sontium fluvium, Comitatus seu regiunculæ cognominis caput, sub dominio Austriacorum, & confinio Venetorum, inter Alpes & sinum Tergestioum, vix 4. leucis Germanicis ab Aquileja in Boream, & totidem à Palma in ortum.

Gorlitium *Gorlitz*, urbs Germaniæ, Lusatiæ superioris caput, & permunita, inter paludes, antea sub dominio Regis Bohemiæ, nunc autem paret Electori Saxoniæ. Sedet juxta Nissam fluvium, 4. leucis à Budissina in ortum, & 2. à confinio Bohemiæ.

Gosmanum, *Ganzer*, oppidulum Daciæ, in Transylvania, Claudiopoli urbi finitimum. Ptol.

¶ Gornacum, *Gournay*, oppidum Normaniæ, ad Eptam fluvium, 5. leucis supra Cæsortium, & una supra Novum Mercatum in Boream.

Gornacum, *Gournay*, oppidum Galliæ Belgicæ, in Picardia, Compendio propinquum, 4. leucis in Cæciam recedens, inter Bellovacos 10. & Noviomum ad ortum 6. Ivoni.

Gornacum, *Gournay* cognomento *sur Aronde* ab amne Aronda, ad alterius Normannici differentiam, oppidulum est provinciæ insulæ Franciæ, in confinio Picardiæ, 4. leucis à Compendio in Circium Ambianum versùs.

Gorsio, Gursio, ut alibi legitur, *Cork*, Lazio teste oppidum Pannoniæ inferioris, in Hungaria, ad Zaruvichium fluvium, inter Albam Regalem & Quinque Ecclesias ferè medium. Ant.

* Gortyna, *Gortyn* Sophiano & aliis, urbs Cretæ quondam clara & episcopalis, nunc exiguus pagus, Gnosso finitima, ab Ida monte 10. mill. pass. ab ora littorea 12. Hinc Gortyneus, & Gortyniacus nomina gentis. Meminit Lucanus libro 3. Strab. Ptol.

Doctus, nec Eois peior Gortyna sagittis.

Ovidius libro 7. Metamorphoseon:

Nec Gortyniaco calamus levis exit ab arcu.

(* in manuscripto Seldeni Γορτυα.)

Gortyna altera oppidum fuit Arcadiæ, io Peloponneso ad Gortyoium fluvium, teste Pausania. Paus.

Goslaria, *Goslar*, urbs Saxoniæ non ignobilis, libera, sive (ut aiunt) Imperialis, inter Halberstadium & Embeccam 6. leucis dissita, De qua libro 7. Itinerarii: Script. Germ.

Quaque scatet multis Goslaria clara metallis.

Embecca & Cereris pocula sana coquit.

¶ Goslaria urbs est Saxoniæ inferioris, in Ducatu Brunsvicensi, ad fontes Okræ amnis, sui tamen juris. Vix 5. milliaribus Germanicis ab Hildesio in Eurum distat.

¶ Gostinia, *Gostinin*, urbs & Castellania Poloniæ majoris, in Palatinatu Ravensi. Nobilitatur carcere & morte Demetrii Suiscii magni Ducis Moscoviæ. 2. leucis distat à Vistula fluvio & à Plosco in austrum. Arcem habet satis munitam.

¶ Gota, *Goto*, insula Japoniæ, in Asia, cum urbe cognomine, in ora regionis *Ximo*, inter Corcam ad austrum, & Amacusam ad ortum.

Gotha, urbs Germaniæ, in Thuringia, ex præcipuis, à Gothis anno salutis 923. condita, ab Erphordia 4. leuc. in occasum. Script. Germ.

Gothæ, arx olim firmissima, solo nunc æquata cernitur. De illa mentio est in libro 5. Itinerarii Germaniei:

Ni florens veteris proxima tecta Gotha.

¶ Gotha, *Gotha*, urbs est parva Germaniæ, in Thuringia, media ferè inter Erfordiam ad ortum & Eisenacum ad occasum, in ditione Ducis Weimariensis è Domo Saxonica. Ejus arx diruta fuit sub Ferdinando ptimo Imperatore.

¶ Gotheburgum, *Gotheborg* & *Gotembourg*, urbs Sveciæ permunita, cum portu, in Westrogothia provincia, & in ora maris Baltici, ubi obiit Carolus IX. Sveciæ Rex anno 1660. 3. milliaribus Germanicis a Bahusio in austrum distat.

¶ Gotheburgum, *Gotembourg*, oppidum Americæ septentrionalis, in nova Svecia, prope fluvium Austrinum, vix 10. milliaribus Germanicis ab ora maris Borea-

realis, antea à Svecis extructum, sed postea à Batavis captum & deinde ab Anglis expugnatum.

Steph. Diac. Gothi, & Gotthi (sic enim alicui legitur) *Poloni*, teste Matthæo Michoviensi, populi Sarmatiæ Europææ, Boreale latus maris Euxini incolentes, prius Getæ, teste D. Isidoro libro 9. orig. De quibus Ausonius. Horum metropolis & urbs archiepiscopalis Gothia, antequam à Turcis occuparetur. Ausonius ep. 3.

Hinc possem victos inde referre Gothos.

Regio Gothia nunc *Osia*, inter Tyram & Borysthenem.

Gothia regio, pars Scandinaviæ, Daniæ (non Daciæ, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) & Sveciæ finitima.

¶ Gothia, *la Gothia* seu *Gotland*, pars est australis regni Sveciæ, inter Sveciam propriam, Norvegiam, & Mare Balticum. Dividitur in tres partes, nempè in Occidentalem, *Westro gotland*, Orientalem, *Ostrogothland*, & Meridionalem; *Sudgotland*. Gothiæ Occidentalis provinciæ sunt Westrogothia, *Westrogothland*, Dalia, *Dalie*, & Vermelandia, *Vermeland*. Gothiæ Orientalis provinciæ sunt Ostrogothia, *Ostrogothland*, Smalandia, *Smaland*, Oelandia insula, *Oeland*, & Gotlandia insula, *Gothland*. Gothiæ autem meridionalis provinciæ sunt Scania, *Schonen*, Hallandia, *Halland*, & *Belkingia*, Bleking. Et hæ tres ultimæ provinciæ priùs erant Danici juris, nunc subsunt Dominio Regis Sveciæ.

Tac. Gothini, populi Germaniæ, terga Marcomannis vertentes, & ferrum effodientes. Horum urbs in Bohemia, *Kuttenberg*, Latino recenti Cutræ, inter Pragam ad occasum & Littomescum in ortum 8. leuc. distans, ubi aurifodinæ.

¶ Gothini populi fuere Germaniæ, versùs Viadrum fluvium & ad ortum Marcomannorum, ubi nunc pars Silesiæ provinciæ, propè Uratislaviam, testibus Sansone & Brietio.

Agat. Gothiscandia, *Gothlandt*, regio Scandinaviæ, in ora australi, in regno Svecorum olim, nunc ad Daniæ Regem spectans, inter Sveciam & Daniam.

¶ Gothiscandia, seu Gotlandia, pars regni Sveciæ ad austrum, quæ eadem est cum Gothia. Vide ibi.

¶ Gothlandia, *Gothland*, insula est regni Svecici, in mari Balthico. 16. leucis distat ab ora littorali Ostrogothiæ in ortum. Ejus longitudo à septentrione in meridiem est 12. leucarum Svecicarum circiter, latitudo autem 5. leucarum ab ortu in occasum; ibique oppidum Visbia, *Wisby*, alias urbs ampla, & emporium celebre.

Claud. Gothunni, populi Sarmatiæ Europææ, ex Gothis & Hunnis permixtis nominati. Quorum meminit Claudianus libro 2. *in* Eutrop.

Est opus: Ostrogothis colitur, mixtisque Gothunnis.

¶ Gottinga, *Gottinghen*, urbs Germaniæ, *in* Ducatû Brunsvicensi, ad Leinam fluvium, 3. leucis à Duderstadio in occasum versùs Hassiam, & 10. ab Hildesheimo in austrum.

¶ Gottorpium, *Gottorp*, arx Daniæ valida, in Jutia, exiguo ab urbe Slesvvicensi intervallo, sedes Ducum Slesvvici & Holsatiæ, qui hinc Duces Gottorpienses perlæpe dicuntur.

¶ Gouda, *Goude*, urbs Belgii uniti, in Hollandia, media fermè inter Ultrajectum ad ortum & Hagam ad occasum, 5. leucis utrinque, & 3. à Roterodamo.

¶ Goura, *Gourè*, arx est Africæ, in Nigritia regione, & *in* ora Oceani Atlantici, recens exstructa & munita à Batavis, 3. leucis distans à promontorio viridi; estque in insula parva littori ferè juncta.

¶ Gourum, *Goure*, urbs Asiæ, in India, in regno Bengalæ, ad Gangem fluvium, 200. circiter milliaribus à Bengala urbe in Boream, & totidem à sinu Gangetico, sub dominio Magni Mogolis.

Goaiura, urbs. Vide Gazintra.

Script. Ptol. Gracchopolis, posteà Cracovia, teste Antonio Bonfinio, *Crackovv*, urbs Poloniæ minoris, episcopalis & regia amplissima. Vide Carrodunum. Ejus mentio fit in libro . Itinerarii sic:

Hic ubi Sarmatice se jactat in orbe Vilistum,
Millia quod Gracchi distat ab urbe duo.

Ptol. Gracuris, Gracchuris Festo, *Agreda*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis Castellæ veteris, in Aragoniæ confinio, teste Morale & Clusio, inter Turiasonem 4. & Soriam ad occasum 8. leuc. à Graccho post victos Celtiberos anno urbis 572, orbis verò 3939, ædificata, seu, auctore Festo, (qui Illurcim priùs dictam scribit) instaurata.

¶ Gracuris quibusdam est *Agreda*, oppidum Aragoniæ, ad amnem *Queiles*, & in ipso confinio Castellæ veteris. Sunt tamen qui credant Agredam esse Augustobrigam antiquorum, & Gracurim esse *Cagurria*, in Navarræ regno, propè Iberum fluvium & Vianam oppidum.

Gradisca, *Gradisck* Germanis, *Gradisca* Italis, arx permunita Italiæ, ad Sontium fluvium, in Foro-Julio & in Comitatu Goritiensi, sub dominio Austriacorum, & in confinio ditionis Venetæ, media fermè inter Aquilejam in austrum & Goritiam in Boream, 2. leucis à Palma in ortum.

¶ Gradiscia, *Gradisck*, urbs Pannoniæ probè munita, in Sclavonia, ad Savum fluvium, in ditione Turcarum, & in limite Croatiæ, 8. milliaribus Germanicis à Zagrabia in ortum. Antiquis fuit Servitium, Brietio & aliis testib.

Gradus, *Grado*, insula Venetiæ, seu Carnorum, apud Aquileam urbem, inde supra 6. mill. pass. distans in austrum, continenti proxima, cum urbe cognomine, ubi Patriarcha post excidium Aquilejæ sedem diù tenuit; cum autem Aquilejam redisset, Gradenses sibi Patriarcham alterum, qui Gradensis dictus est, adscivere: cujus sedes postremo Venetias translata fuit. Sicque Patriarcham olim Gradensis nunc Venetus nominatur. *Regin. Egina. Diac.*

¶ Gradus, *Grade*, urbs Italiæ, in Foro-Julio, in insula parva sita, in ora littorali maris Adriatici. Ædificata fuit ab Aquilejensibus, unde Patriarchatus divisus fuit in Gradensem & Aquilejensem, & ille postea Venetias translatus fuit. 80. milliaribus distat à Venetiis in ortum, & 12. ab Aquileja in austrum. Urbs est parva admodum, subestque dominio Venetorum.

Grææ Alpes, Grajæ Plinio & aliis, Grajus mons Tacito & Senecæ, *Monte di S. Bernardo minore*, & *Monte di Giove*, teste Leandro, montes in finibus Salassiorum quibus ex Italia in Centrones, & Allobroges in Gallia Narbonensis transitur. *Ptol.*

¶ Grææ Alpes, seu, & meliùs, Alpes Graiæ, sunt inter Sabaudiam & Pedemontium, versùs Augustam Prætoriam & Tarentasiam tractum, excurruntque à monte Cenisio usque ad Summum Penninum, vulgò *Monte Jove*, Gallis *Mont Joux*, aliter *le grand S. Bernard*, ubi incipiunt Penninæ.

Græca via, quæ & Herculea, teste Cicerone, in Campania apud lacum Lucrinum erat. *Cic.*

Græcia, quæ Achaja, & Hellas teste Plinio, *Rome ebi* incolis Turcis, seu *Rumelia*, & *Horomeli*, teste Leunclavio, provincia ampla Europæ, Thessaliæ ad Boream, & Epiro ad occasum, Peloponneso ad austrum finitima, in plures regiones divisa, Atticam, Bœotiam, Phocidem, Doridem, Locros, & Megaridem. Populi Achæi, & Achivi, Argivi, Danai, Dolopes, Dores, Dryopes, Graii, Grajugenæ, Hellenes in universum, & Græci. Jones etiam, Myrmidones, & Pelasgi inter Græcos censentur. Meminit Græciæ Virgilius libro 11. Æneidos: *Plin. & al.*

Dardanus, & versis lugeret Græcia fatis.

¶ Græcia, *la Grece* Gallis, *Gracia* Hispanis & Italis, cum latè sumitur, continet Græciam veram & Regnum Macedonicum, ubi Macedonia, Thessalia, & Epirus; sed strictè sumpta, continet tantùm Græciam veram seu propriam ubi Achaja, seu Hellas, Peloponnesus, & insulæ. Provinciæ Achaiæ fuere Ætolia, Attica Bœotia, Phocis, Doris, Locri, & Megaris. Provinciæ Peloponnesi fuere, Achaja propria, Arcadia, Argia, Corinthia, Elis, Laconia, Messenia, & Sicyonia. Insulæ Græciæ sunt Cephalenia, Corcyrus, Creta, Cyclades, Cythera, Delos, Eubœa, Zacynthus, & aliæ minores: & hæc de Græcia antiqua. Græcia autem recens subest dominio Turcarum, & ab ipsis *Romeli* dicitur; estque valdè extensa. Continet enim Thraciam, vulgò *Romanie*, Macedoniam etiam sic dictam Livadiam, *la Livadie*, quæ est Achaja antiquorum, & Moream seu Peloponnesum, cum insulis supradictis.

Græcorum metropoles in Europa, antiquioribus & majoribus asterismo prænotatis.

* Achrida, (*Ochrida*, Macedoniæ.)
Aegina, Atticæ insula, (*Eagla*.)
Ænos, (*Eno*, Thraciæ.)
Anchialus, (*Anchialo*, Thraciæ.)

Apros,

Apros, (*Aprio*, Thraciæ.)
Archadiopolis, quæ & Bergulæ, Thraciæ, (*Bergas*.)
* Athenæ, (*Setines*, Atticæ.)
Athyra, (Thraciæ.)
Barna, Tiberiopoli juncta, Vide Varna,
Bergulæ, (*Bergas*, Thraciæ.)
Berrœa, (*Veria*, Macedoniæ.)
Bizya, (*Vize*, Thraciæ.)
Brysis, (Thraciæ.)
Bydeoa, (*Vidin*, Mœsiæ superioris.)
Byzantinm. Vide Constantinopolis.
Chersona, (quid sit, non constat.)
Christianopolis, olim Megalopolis, Peloponnesi (*Leontari*.)
Christopolis, olim Neapolis, Macedoniæ, (*Christopoli*.)
* Constantinopolis, (*Stamboul*, Thraciæ.)
Corcyra, (*Corfou*, in ora Epiri.)
* Corinthus, (*Coranto*, in Peloponneso.)
Cypsella, (*Capsilar*, Thraciæ.)
Demetrias, (*Dimitriada*, Thessaliæ.)
Dercos, Thraciæ, (*Delcon*.)
Didymothirhos, (*Dimotuc*, Thraciæ.)
Drusipara, (*Misini*, Thraciæ.)
Drystra, olim Tirista, (*Drista*.)
* Dyrrachium, (*Durazzo*, Macedoniæ.)
Euripus, & Chalcis, (*Negropont*, Eubœæ.)
Garella, & Gottbia, in Sarmatia, (quid sit non constat.)
Hadrianopolis, (*Andrinople*, Thraciæ.)
* Heraclea, seu Perinthus, (*Heraclea*, Thraciæ.)
Joannina, olim Gassiope, (*Joannina*, Epiri.)
Justiniana, (eadem quæ Achrida.)
Lacedæmon, (*Musithra*, Peloponnesi.)
* Larissa, (*Larizza*, Thessaliæ.)
Lemnos, (*Stalimini*, insulæ cognominis.)
Leucas, (*Santa Maura*, Epiri.)
Macræ, olim Panormus, Macedoniæ, (*Macri*.)
Madita, (*Maitoa*, Thraciæ.)
Maina, olim Tænarum, Laconicæ, (*Maino*.)
Maronea, (*Marogna*, Thraciæ.)
Megalopolis, seu postea Christianopolis, in Peloponneso, (*Leontari*.)
Mesembria, (*Mesember*, Thraciæ.)
Monembasia, olim Epidaurus, (*Malvasia*, Peloponnesi.)
* Naupactum, (*Lepante*, Ætoliæ.)
Nauplia, (*Napoli di Romanie*, Peloponnesi.)
Nice, priùs Nicæa, Macedoniæ, (*Nico*.)
Pagasæ, (*Volo*, Thessaliæ)
Paronasia, ex Paro & Naxo insulis, (*Naxia*, maris Ægæi.)
* Patræ, (*Patras*, Peloponnesi.)
Pharsala, (*Farsa*, Thessaliæ.)
* Philippi, (*Filippo*, Macedoniæ.)
* Philippopolis, (*Filippopoli*, Thraciæ.)
Phalla, & Bulla, cum Sugdæa, in Mysia.
Rhosia, postea Leopolis, Rutheniæ, (*Luvovu*.)
Rusium, olim Topiris, (*Rosio*, Thraciæ.)
Sardica, (*Sophie*, Thraciæ propriæ.)
Selymbria, (*Seliurta*, Thraciæ.)
Serræ, olim Apollonia, (*Serre*, Macedoniæ.)
* Sophia, (*Sophie*. Vide Sardica.)
(Scupia, *Scopia*, Mœsiæ superioris.)
Thebæ geminæ, una Bœotiæ, (*Stiver*,) altera Thessaliæ, (*Zitoa*.)
Theodosia, olim (Tazus, *S. Theodosio*, metropolis Tauricæ, (*Caffa*.)
* Thessalonica, (*Salonichi*, Macedoniæ.)
* Trajanopolis, (*Trajanopoli*, Thraciæ.)
Varna, olim Dionysiopolis, Mysiæ, (*Varne*.)
Xanthia, Thraciæ, antè sub Trajanopoli.
Zichnæ, Macedoniæ, antè sub Serris, (*Zichne*.)

Græci pessimè apud veteres audiunt, quasi perfidiæ notati, ut apud Euripidem in Iphigenia, *Græcia non novit fidem*. Apud Ausonium tamen *Græca fides* est in adagio pro certa & indubitata, cum ait epist. 10.

Non Pæna, sed Græca fide,

Sic apud Plautum in Asinar. act. 1. scen. 3.

Græca fide mercamur,

hoc est, præsente pecunia.

Strab. Pan. & al. Græcia Magna, regio Italiæ, apud oram sinus Scylacii, & Tarentini, inter Brutios ad meridiem & Salentinos ad Boream, in longum extensa: cujus pars nunc in Calabria ulteriore, pars verò major in citeriore continentur. Ejus meminit Ovidius libro 4. fast.

Itala nam tellus Græcia major erat.

¶ Græcia magna pars fuit Italiæ meridionalis, sub qua Lucania, Messapia, & Brutii comprehendebantur, ubi nunc sunt Calabria citerior & ulterior, Basilicata, pars australis Principatus citerioris, terra Bariana, & terra Hydruntina, provinciæ regni Neapolitani, à mari Tyrrheno, usque ad Adriaticum.

¶ Græcium, seu Gracium, *Gracz*, urbs Germaniæ probè munita; Stiriæ Ducatus caput, ad Murum fluvium cum castro planè regio, ubi aliàs Archiducum sedes. 53. milliaribus Germanicis distat à Vienna in austrum, & 5. a Dravo fluvio. Vide Graiacum infra. Tuch.

Græi, populi Macedoniæ, in Mysiæ confinio, apud Strymonis fontes incolentes.

¶ Græum, *Gray*, urbs Burgundiæ Comitatus, ad Ararim fluvium, in tumulo, alias munitissima & Castro firmata. Sed capta fuit anno 1668. à Ludovico XIV. Rege Franciæ, & paulò post ejus munitiones disjectæ fuerunt, & Castrum ejus dirutum. 6. leucis distat à Dola in Boream, & 9. à Divione in ortum, estque parva, sed culta.

Gragus mons. Vide Cragus. Horatius libro 1. carm. ode 21.

Sylvis, aut viridis Gragi.

Grajacum, *Gratz* seu *Gratz*, urbs Pannoniæ superioris, in Norici confinio, ad Savariam fluvium, quæ propterea Savaria veteribus dicta putatur, Stiriæ regionis caput, & sedes Principis, à Vienna in austrum, & Lentia in Eurum 27. leucis; trigonum enim æquilaterum hæ tres urbes faciunt. Appellatur etiam Græcium & Græcia, ut in libro 5. Itinerarii Germanici; Lib. Not.

Mittit equis usos Græcia clara viros.

Graiæ Alpes. Vide Grææ, de quibus Petronius Poeta.

Alpibus aeriis, ubi Grajo nomine pulsa.

Grajos mons, *Monte di S. Bernardo*, sic à cœnobio opulento, in quo peregrini excipiuntur, dictus. Vide Alpes Grajæ & Grææ. Abest ab Augusta Prætoria supra 20. mill. pass. Tac.

Grampius mons, *Grantebain* à Scotis dictus, mons Scotiæ ingens illam in citeriorem & ulteriorem dividens, inter ostia Deæ fluvii ad ortum, & Lomundum lacum ad occasum extensus. Tac.

Granata nova, seu novum regnum Granatense, *nuevo Reyno de Granada*, regio ampla Americæ meridionalis, in mediterraneis, inter Popajanum & Pariam, cujus caput Fanum S. Fidei de Bogota. Vide novum regnum Granatense.

¶ Granata nova, seu novum regnum Granatense vel Mexicanum, *nouveau royaume de Grenade*, regio Americæ septentrionalis sic dicta, & recens detecta. Vide nova Granata, & novum regnum Granatæ, seu novum regnum Mexicanum.

¶ Granata, *Grenade*, oppidum Galliæ, in Aquitania, ad Garumnam fluvium, in Gaurensi Comitatu, 3. leucis infra Tholosam in Boream Verdunum versùs.

¶ Granata, *Grenada*, urbs nova Americæ septentrionalis in Nicaragua provincia novæ Hispaniæ, versùs mare Austrinum, & juxta lacum Nicaraguem, sub Hispanis.

¶ Granata, *Granade*, insula Americæ septentrionalis, & una ex Antillis versùs austrum & Americam meridionalem tendens, ab Hispanis aliàs sic dicta, inter insulam S. Vincentii ad Boream, & Insulam Tabaci ad ortum, sub dominio Francorum à paucis annis. Ejus longitudo est 10. leucarum, & latitudo ferè totidem.

¶ Granatense regnum *Reyno de Granada* Hispanis, pars Hispaniæ meridionalis, sic dicta à Granata urbe primaria, ubi reges Maurorum ultimi diù viguerunt; sed tandem ab eo regno dejecti fuere à Ferdinando primo; & postea omnes Mauri illius expulsi à Philippo III. ideòque totus hic tractus ferè desertus. Habet ab occidente & septentrione Vandalitiam, ab ortu regnum Murciæ; & à meridie mare Mediterraneum. Ejus urbes sunt Granatum, *Granada*, Acci, *Gaudix*, Basti, *Baza*, Malaca, *Malaca*, Arunda, *Ronda*, & *Almeria*, Almeria.

Granatum, quod nova Illiberis dici potest, urbs Hispaniæ Bæticæ amplissima, apud Illiberim urbem excisam, archiepiscopalis, & regni Granatensis caput, ab Hispanis 36. leucis in ortum distans, anno salutis 1492. ab Hispanis, victis Mauris, recepta, ab Alexandro VI. Pontifice Maximo metropolis creata. Vide Illiberis. Acade- Script. Hisp.

mia eſt, & conventus juridicus, inter alios ſecundum ſibi locum vendicans.

¶ Granatum, ſeu Granata, *Granada* Hiſpanis, *Grenade* Galiis, urbs eſt perampla Hiſpaniæ, in regno cognomine, ad Darum fluvium; eſtque diviſa in quatuor partes, quarum prima Granata, ſecunda Alhambra, ubi palatium regium, tertia Alveſim, & quarta eſt Antiquerula. Alias eius circuitus erat 12. mill. paſſ. eratque cultiſſima & populoſiſſima. Sed deficit in dies, ex quo illine ejecti ſunt Mauri ſub Philippo III. Rege Hiſpaniæ.

¶ Grandimontium ſeu Grandis mons, *Grandmont*, cænobium amplum Galliæ, in provincia Lemovicenſi, caput Ordinis Grandimontenſis, fundati à S. Stephano Abbate, qui obiit anno 1056. Diſtat 6. leucis à Lemovicio in Cæciam. *Scrip. Gall.*

Grandis, uppidum ſeu pagus Galliæ Belgicæ, in Lotharingia, circa Tullum urbem.

Script. Germ. Granduicus ſinus, qui & Album mare, *wite Zèe*, teſte Ioanne Gotho, mare inter Careilios & Moſchos: de quo Saxo Grammaticus.

Luit. Grani Palotium, & Grani Thermæ, & Grani Aquæ Regioni & aliis. Vide Aquiſgranum.

Ptol. Graniacum promontorium, *Capo di Amante* Pineto & Moletio, promontorium Corſicæ, in ora Auſtrali, inter Adiacium & Boniſacium.

¶ Graniacum, ſeu Granianum, *Capo d' Erbicara* dicitur nunc, teſte Brietio; eſtque in ora orientali Corſicæ versùs auſtrum & prope Portum veterem, longè ab Adiacio in ortum, & 55. milliatibus à Boniſacio in Boream. *Strab. Mel. Q. Cu. & al.*

Granicus, *Lazzara*, teſte Nigro, fluvius Troadis, ſeu Phrygiæ minoris, ex Ida monte in Propontidem inter Parium & Lampſacum, influens, ab ortu Scamandri 20. ſtadiis, à Sceps 120. Hic Primùm inter Alexandrum Magnum & Perſas non procul à Cyzico à 32. mill. peditum, & equitum 200. Macedonum pugnatum eſt; & in ea pugna 600. millia Perſarum cæſa ſunt, teſtibus Plutarco & Iuſtino.

Granicus nunc *Granice* dicitur, Sanſone & aliis teſtibus. In Propontidem ſe exonerat, medius inter Cyzicum ad ortum, & Lampſacum ad occaſum. *Plin.*

Granius, Grunus Arriani, fluvius Suſianæ, in ſinum Perſicum decurrens. *Iorna.*

Granoi, populi Pannoniæ ſuperioris, juxta Granium fluvium incolentes, circa Strigonium urbem, quæ *Gran* dicitur, accepto nomine vel a populo vel à fluvio. *Sidon. Apol.*

Granopolis, Gratianopolis D. Auguſtino, Acuſio Ptolemæo, *Grenoble*, colonia & urbs Galliæ Narbonenſis, in Allobrogibus & Delphinatus, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Viennenſi, inde 15. leucis, quot à Lugduno, diſtans, Delphinatus caput, & conventus juridicus, ad Iſaram fluvium, à Gratiano Imperatore inſtauratore nominata. Fuit & Gratianopolis urbs Africæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Carthaginenſi, ex libro Conciliorum.

¶ Granopolis, ſeu, & meliùs, Gratianopolis, *Grenoble*, ſedet ad Iſaram fluvium, ubi recipit Dracum amnem; eſtque probè munita, in Griſivodana valle, 13. leucis à Vienna in ortum, & 7. à Monmeliano in Africum, ad radices montium. Eſt parva, ſed culta & elegans.

¶ Granſonium, *Granſon*, oppidulum Helvetiorum, iuxta lacum Novi Caſtri. Subeſt Bernatibus & Friburgis, cum Præfectura adiacente. Ibi iterum victus Carolus Burgundiæ Dux ultimus. Vna leuca diſtat à Novo Caſtro in auſtrum, & 3. à Friburgo in occaſum.

Beda Granata, *Cambridge* Anglicè, *Caer grant* Britannicè, teſte Leandro cum aliis, urbs Albionis, in Anglia, academia præclara, a Londino 45. mill. in Boream, Eliæ proxima, 10. mill. diſtans: nunc Latinè Cantabrigia, Comitatus ab Oxonio altera Angliæ academia 45. mill. in ortum.

Script. Hiſp. Granua, *Gran*, fluvius Hungariæ Tranſdanubianæ, ex Quadorum finibus oriens, & in Danubium ex adverſo Strigonii urb. cui nomen communicat, influens.

Prov. Rom. Graſſa, *Graſſe*, olim Grinnicum, urbs Galliæ Narbonenſis, in Provincia, apud Antipolim, (cui in epiſcopali ſede ſub Archiepiſcopo Ebredunenſi ſucceſſit) inde 3. leucis, à Nicæa 7. Deceates versùs.

¶ Graſſa, *Graſſe*, urbs eſt Provinciæ, 3. leucis ab Antipoli in occaſum, 2. ab ora maris Mediterranei, & 7. à Nicæa in occaſum, diſtans. Erant aliàs in illo tractu Deceates populi. *Ant.*

Gratia, Cratia Ptolemæo videtur, urbs Bithyniæ mediterranea, epiſc. ſub Archiepiſcopo Claudiopolitano, inter illam ad occaſum 24. & Ancyram ad ortum 116. mill. paſſ.

¶ Gratiæ Portus, *Havre de Grace*, urbs permunita cum valida arce, in Normannia. Vide Portus Gratiæ. *Preco.*

Gratiana, *Gradiſcha*, teſte Lazio, vel *Gradiſcia*, oppidum Pannoniæ Saviæ, in Boſſinæ confinio, medium inter Zagabrim ad occaſum & Poſſegum ad ortum 8. leucis Hungaticis. *D. Aut.*

Gratianopolis, *Grenoble*, urbs Galliæ Narbonenſis. Vide Grannopolis. Apud hanc urbem fons eſt aquam copioſè, quando ſterilitas imminet, emittens. Apud Granopolim urbem Africæ fons accenſas faces extinguit, & extinctas accendit, teſte D. Auguſtino libro de civitate Dei.

¶ Gratianopolis, *Grenoble*, urbs Galliæ, Delphinatus caput, & Parlamenti ſedes, ad Iſaram fluvium, in valle, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Viennenſi. Dicitur à quibuſdam Grannopolis. Vide ibi.

¶ Gratioſa, *Gracioſa* Luſitanis, *la Gracieuſe* Gallis insula eſt maris Atlantici, & una ex Aſſoribus inſulis, parva & culta. 15. leucis Callicis diſtat à Tertiaria in Boream; ſubeſtque dominio Regis Portugalliæ.

¶ Graudentium, *Graudentz*, Pruſſiæ Polonicæ oppidum amœnum & munitum, ad Oſſæ in Viſtulam influentis oſtium. Dicitur à Polonis *Grudzanez*. Diſtat 9. leucis à Torunio in Boream, & 11. à Mariæburgo in auſtrum. Arcem habet; dicitorque etiam Grudentum.

¶ Gravelina, *Gravelines* Gallis, *Grevelingen* Flandris, arx Flandriæ permunita, in ora littorali, & ad Agnionis fluvii oſtia, medio itinere inter Caletum ad occaſum & Dunquercam ad ortum, 3. leucis utrinque, & una à Burburgo. Capta fuit à Francis anno 1658. à quo tempore ipſis ſubeſt, pace ad Pyrenæos confecta.

¶ Graveſinda, *Graveſend*, oppidum Angliæ, in Cantio, cum caſtro & portu ad Tameſii æſtuarium, 5. milliatibus Anglicis à Roſſa, & 24. a Londino in ortum.

Gravia, *Grave*, urbs Belgii, in Ducatu Brabantiæ, ad Moſam fluvium, 2. leucis à Neomago in meridiem, & totidem à Gennepio in occaſum; eſtque permunita, & ſub dominio Hollandorum à plurimis annis, in confinio Gueldriæ; eſtque caput regiunculæ adiacentis, dictæ *le pais de Cuik* Gallis, *Kuickland* Belgis, Cuicana regiuncula. 4. leucis diſtat à Buſcoduco in ortum

Gravis, populi Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Callaicis: quorum urbs eſt Tyde, ad Minium fluvium. Vide Tyde Silius libro 3.

Et quos nunc Gravios violato nomine Graium.

Gravina, ſic vulgò, urbs Apuliæ Peucetiæ, in Lucaniæ confinio, epiſcopalis ſub Mateolano Archiepiſcopo, inde 12. mill. paſſ. Barium versùs 34. à Monte Peluſio 52. Ducatus. *Prov. Rom.*

Gravionarium, *Bamberg*, teſte Petro Appiano, urbs Germaniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Moguntino, in Franconia, ad Mœnum fluvium, ubi Rednitium excipit, à Noriberga 8. leucis in Boream, ab Herbipoli 9. in ortum, quaſi Babenberga, a Baba filia Othonis Imperatoris, qui eam condidit, nomen habens; ex quo liquet Appianum errare, cum ſit urbs recens. Scribitur & Pamberga.

Gravionarium, ſeu Bamberga, ſedet ad Rednitium fluvium, qui paulò infra cadit in Mœnum, teſte Brietio; ibique fuerunt aliàs Hermanduri populi. *Ptol.*

Graviſcæ, *Monto alto*, urbs olim & colonia Hetruriæ, teſte Paterculo, nunc oppidulum inter Centumcellas 15. & Portum Herculis ſupra 40. mill. paſſ. ex Intinerario Antonini, a Pyrgis 180. ſtadiis in occaſum, teſte Strabone. Hic corallium piſcari ſolebat. Populi Graviſcani. De Graviſcis Virgilius libro 10. Æneidos: *Ant. Ptol.*

Et Pyrgi veteres, intempeſtaque Graviſcæ.

¶ Graviſcæ, urbs Hetruriæ exciſa, ex cuius ruinis crevit Cornetum, *Corneto*, urbs in viciniis, in colle, in provincia Patrimonii S. Petri, ad Martam fluvium, qui paulò infrà in mare Mediterraneum ſe exonerat; eſtque epiſcopalis. Vide Cornuetum.

¶ Grima, *Grim*, oppidum Germaniæ, in Miſnia provincia, ad Muldam fluvium. 3. leucis a Lipſia Miſnam versùs diſtat, ſub dominio Ducis Electoris Saxoniæ.

¶ Grinario, *Knaringen*, oppidum Germaniæ, in Vindelicia, non longè à Danubio, in Marchionatu Burgaviæ, in Svevia, ad amnem *Cagnlach*, vix uno milliari à Burgavia in occaſum Ulmam versùs, teſte Cluverio

Gro-

Tac. Grinnes, populi Germaniæ inferioris, in Batavia, quorum oppidum *Grin*, teste Rhenano. Sed Divæo, Iunio, & aliis *Rhenen* oppidum, ad Rhenum fluvium, in Hollandiæ Geldriæque confinio, inter Noviomagum 5. & Traiectum 4. leucis, à Batavodurn x. in austrum.

Sidon. Grinnicensis urbs, & Grinnicenses populi, à Grinnico urbe Galliæ Narbonensis, nunc *Grasse*, teste Belleforestio, Antipoli vicina. Vide Grassa.

¶ Gripsuvaldia, *Grispvvalde*, urbs munita Germaniæ in Pomeraniæ Ducatu. Dimidia leuca à mari Baltico distat, cum portu satis commodo; estque media inter Sundam ad Boream, & Volgastiam ad ortum. Habet academiam anno 1456. a Wratislao IX. Pomeraniæ Duce fundatam, & post diuturnam obsidionem capta fuit anno 1631. à Sveeis, quibus etiamnum subest pace Monasteriensi.

Grisones, *les Grisons*, populi Germaniæ, intra Alpes, & ad fontes Rheni & Oeni, ubi aliàs Rhæti Alpini dicti, in Rhætia. Tota regio montibus horret. Sunt autem sui iuris, & post varia inter se fœdera Grisones tandem omnes sociati sunt anno 1475. & cum omnibus Helvetiis perpetuum fœdus percusserunt anno 1491. Grisones habent ad Boream partim Sveviam, & partim Helvetios, uti ad occasum, ad ortum Comitatum Tirolensem, & ad meridiem dominium Venetum & Ducatum Mediolanensem. Illius regionis sunt sex partes, nempè Fœdus superius, *la Ligue Grise*, Germanicè *Oberpunt*; Fœdus Cathedrale seu domus Dei, *la Ligue de la maison de Dieu* vel *la Cadée*, Germanicè *Gotthespunt*, Fœdus decem iuri dictionum, *la Ligue des dix droitures*, Germanicè *Zehen Gerichtespunt*, & Grisonum subditi, nempe Vallis Tellina, *la Val Teline*, Comitatusque Clavennensis & Bormiensis, *les Comptez de Chiavenna & de Bormio*.

Grisonum urbes;

Bormium, Bormio.
Clavenna, Chiavenna.
Curia, Coire & Chur.
Magia, Meyenfeld.
Morbenium, Morbegno.
Sondrium, Sondrio.
Tiranum, Tirano.

¶ Grodna, *Grodne*, urbs est Poloniæ, in Lithuania & in Palatinatu Trocensi, ad Memelium fluvium, partim in colle, & partim in planitie sita, cum arce in editiori loco: ubi sæpe celebrantur comitia Lithuaniæ. Capta fuit à Moschis anno 1655. & ab ipsis miserè vastata. 20. milliaribus Germanicis distat à Vilna in Africum, & 7. ab Augustovia; aliasque Ducatus titulo insignita.

Vet. Inscr. Groninga, sic lapis Romæ habet antiquus à Caroli Magni tempore, *Groningen* & *Groeningen*, urbs clara Germaniæ, ac Frisiæ occidentalis primaria, episcopalis sub Archiepiscopo Traiectensi, sub Philippo II. Hispaniæ Rege & Belgii dominio effecta, inter Levvardiam alteram Frisiæ urbem præcipuam ad occasum, & Embdam urbem Frisiæ orientalis in ortum 7. leucis, à Monasterio urbe Westfalica 22. De ea libro 4. Itinerarii:

Non Amasis, qua nomen habet, viridemque Groningam Dicemus, &c.

¶ Groeninga, *Groningue* Gallis, urbs est ampla Belgii, provinciæ dictæ dominii Groningensis caput, inter Frisiam orientalem ad ortum & Frisiam occidentalem ad occasum; sed non in Frisia provincia. Gaudet accademia paucis ab hinc annis instituta & subest dominio provinciarum confœderatarum Belgii, arcem habens permunitam.

¶ Grolla, *Grol* incolis, *Grolle* Gallis, urbs Belgii uniti, in Comitatu Zutphaniensi, parva sed permunita, ad Slincam fluvium, ab Hollandis expugnata anno 1627. ipsis etiamnum paret. Est in confinio Westphaliæ, & ditionis Monasteriensis, 4. leucis à Zutphania in ortum.

Groneburgum, *Groneborg*, nunc Tavastia, *Tavasthus*, locus præcipuus Tavastiæ provinciæ Finlandiæ, in Svecia, in mediterraneis. Vide Tavastia.

¶ Gronelandia, seu regio viridis, *Groenlandt*, pars est amplissima terræ Arcticæ supra Islandiam insulam, ab Enrico Rufo detecta anno 982. & postea à Norvegis & Danis persæpe lustrata versùs oram littoralem; unde & ipsis tributaria fuit, Episcopus etiam habuit aliquot per quatuor sæcula; sed postea à Norvegis intermissa fuit navigatio. Nunc eius pars australis detecta fuit versùs oram tantùm à quibusdam nautis Baffinio, Forbishero, Munchin, & aliis. Sed nihil certi de ea dici potest.

Grossetum, urbs episcopalis Hetruriæ, in ditione Senensi, ad Umbronem fluvium, ab ora littorali 7. mill. pass. Senas versus ad 40. Vide Rosetum. Prov. Rom.

¶ Grotkavia, *Grotkaw*, urbs Germaniæ, in Silesia superiori, Ducatus cognominis caput, media inter Nissam ad austrum, & Briegam ad Boream; estque satis parva.

Grotunni, populi septentrionales, quorum meminit Claudianus in 4. cons. Honorii: Claud.

Ausi Danubium quondam transnare Grotunni.

Sed puto Gothunni, seu Gutunni, legendum esse. Vide ibi.

¶ Grubenhaga, *Grubenhagen*, oppidum Germaniæ, in ditione Brunsvicensi, Ducatus titulo insignitum, versùs montes, & prope Leinam amnem, 3. leucis à Gottinga in Boream, & 4. à Corbia in ortum.

Grudii, populi Belgii, quorum urbs est Lovanium, teste Divæo, Leodio, cum aliis, *Loeven* incolis, urbs amplissima totius Brabantiæ, & accademia præclarissima, ad Dyliam fluvium, à Bruxellis 4. leucis in ortum, quot à Machlinia. Nam hæ tres urbes trigonum æquilaterum efficiunt, (aliis est *Brugge*, urbs Flandriæ.) De ea multa metricè apud Iacobum Sluperum. De populis libro 4. Itinerarii: Cæs.

Finibus excedens Grudiis, mox imbre cadente
Excepit Bruxella, sacras ubi Cæsaris arces
Vidimus.

¶ Grudii populi Galliæ Belgicæ sub Morinis fuere, ubi nunc Brugenses, *ceux de Bruges*, in Comitatu Flandriæ.

Grumentum, urbs Lucaniæ mediterranea, excisa, teste Barrio, Lagariæ urbi etiam excisæ propinqua, à Saponaria oppido haud valde distans: ex quo etiam, qui *Groppoli* Grumentum indigitant; cum *Groppoli* oppidulum sit in ora sinus Pæstani, Grumentum verò magis ad sinum Tarentinum, quam Pæstanum accedat. & al. Liv.

¶ Grumentum urbs fuit episcopalis Lucaniæ, nunc castrum, *Agremente*, ad Acirim fluvium, paulo supra *Tursi*, oppidum in Basilicata provincia regni Neapolitani, teste Luca Holstenio.

Grynia, Grynium Xenophonti & Straboni, oppidum Æolidis, à Cyro Gongylo dono datum, ubi Apollo colebatur, inde Grynæus dictus. Plin.

Grynium, oppidum Phrygiæ, Alcibiadi à Pharnabazo donatum. Idem videtur cum superiori. Hinc Grynæus nomen gentis. Virgilius libro 4. Æneidos: Diod.

Sed nunc Italiam magnam Grynæus Apollo.

Vide Clazomenæ.

¶ Guadalaxara, *Guadalaiara*, oppidum Hispaniæ, in Castella nova, Algarriæ tractus primarium, ad *Henares* amnem, leucis à Compluto in ortum, & 9. à Madrito.

¶ Guadalaxara, *Guadalaiara*, provincia Americæ septentrionalis, in nova Galitia parte novæ Hispaniæ, inter provincias Zacatecas ad Boream, Mechoacanum ad ortum, & Xaliscum ad occasum.

¶ Guadalaxara, *Guadaliara*, urbs ampla Americæ septentrionalis, in nova Hispania, in provincia Guadalaxara dicta. Est Iuridica sedes illius tractus, sub Hispanis. 40. leucis Hispanicis distat ab ora maris Austrini in Boream, prope lacum cognominem; estque episcopalis sub Archiepiscopo Mexicano.

¶ Guadalupia, *la Guadaloupe*, seu *la Gardeloupe*, insula Americæ septentrionalis, una ex Antillis, & ex præcipuis totius tractus, sub potestate Francorum ab anno 1635. Ibi multæ coloniæ & arces. Insula est valdè rigua & fertilis; habetque in circuitu 50. circiter leucas. Distat à Dominica 12. leucis in Boream, & 6. à Marigalanta, 15. autem ab Antiqua insula in meridiem. Ab antiquis illius tractus accolis vocabatur *Caracameira*. Urbem habet satis cultam & tres arces in ora littorali.

¶ Guadela, *Guadel*, urbs Asiæ, in Persia, in ora sinus Armuzisni, cum portu frequenti & capaci, in provincia Kherman dicta.

¶ Guadicia, *Guadix*, urbs Hispaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Hispalensi. Vide Acci.

¶ Guaisquilum, *Guayaquil*, oppidum Americæ meridionalis, in parte Boreali Peruviæ in ora littorali maris Pacifici, cum portu capaci è regione Punæ insulæ. 50 leucis Hispanicis distat à Quito in austrum.

¶ Guaira, *Guaira*, provincia Americæ meridionalis, quæ pars est paraguajæ regionis inter partem australem Brasiliæ ad ortum, et Paraguajam propriam ad occasum,

ſum. Ejus primaria urbs dicitur etiam Guaira ſeu Civitas regia, *Guaira* ſeu *Ciudad real à Oliveros*. Sedet juxta fluvium Paranam, ſub dominio Hiſpanorum.

¶ Gualata, *Gualata*, regnum Africæ, in Nigritia, versùs Oceanum Atlanticum. Habet à ſeptentrione Zanhagam deſertum, ab ortu Tombutum regnum, & à meridie Genehoam regnum.

¶ Guamanga, *Guamanga*, urbs Americæ meridionalis, in Peruvia, media inter Civitatem Regnum ad occaſum & Cuſcum ad ortum, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Limenſi.

¶ Guanucum, *Guanuco*, oppidum Americæ merid, in Peruvia, versùs lacum Chincacocham & fontes fluvii Xauxæ, ad pedes montium, ſub Hiſpanis.

Guardaſtallum, ſive Guardiſtallum apud ſcriptores mediæ ætatis poſtea Vaſtalla, & Guaſtalla, uti & vulgò dicitur, oppidum Galliæ Ciſpadanæ, ad citeriorem Padi fluvii ripam, medium inter Mantuam & Regium Lepidi, utrioque 18. mill. paſſ. diſtans, elegans, & minimè obſcurum, à Ferrando Gonzaga Principe, & primo illius Duce, nuper à Ferdinando II. Imperatore creato, auctum, noviſque mœnibus ſeptum, ac aliquot cœnobiis (in quibus unum pro monialibus nuper magnificentiſſimè extructum eſt, exornatum, ita ut ſola dignitas epiſcopalis propediem illi conferenda deſideretur,) Hic ſub Paſchali II. Pontifice Maximo Concilium habitum eſt anno virginalis partus 1116. ut in 2. P. Decretal. Gratiani capite 16. legitur.

Prou, Tac, Guardia, urbs gemina; una Luſitaniæ, in regno Portugallico, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Vlyſſiponenſi Igæditæ urbi excisæ, cui ſucceſſit, propinqua, inter Cauriam & Lamacum 14. leucis, Viſeo propior, 10. diſtans vulgò *Guarda*: altera in Frentanis & Aprutio, ſive in Comitatu Moliſio, urbs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo in Beneventano, Anxano urbi finitima, inde 8. mill. paſſ. in Eurum diſtans, Gardia Alſeria cognomine.

¶ Guardia, *lac de Guarde*, lacus Africæ in Nigritia per quem tranſit Niger fluvius, inter regna Gagum & Canum.

¶ Guargala, regnum & deſertum Africæ, in regione Biledulgeridis, cum oppido cognomine, inter Gademeſſam ad ortum & Tegortinam ad occaſum, versùs montes & Zabaram tractum.

¶ Guaſtum Amonium, *Guaſto di Amone*, oppidum amplum Italiæ, in regno Neapolitano & in Aprutio citeriori, in ora littorali maris Adriatici. Vnde Marchiones *del Vaſto* dicti, è gente Avalo, prope oſtia fluvii Trigni. Dicitur & Vaſtum Amonium.

¶ Guatimala, ſeu Fanum S. Jacobi de Guatimala, *Sant Iago de Guatimala*, urbs ampla Americæ ſeptentrionalis, in nova Hiſpania & in provincia Guatimala dicta, juxta fluvium Mitataiam, ubi conventus juridicus totius regionis, ſub Hiſpanis, via 15. leucis Hiſpanicis ab ora maris Auſtrini; eſtque epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Mexicano.

¶ Guatimala, *Guatimala*, provincia novæ Hiſpaniæ, in America ſeptentrionali, juxta mare Auſtrinum ad meridiem, habet ad Boream Honduram provinciam, ad ortum Nicaraguam, & ad occaſum Soconuſcum. Ejus primaria dicitur Guatimala, ſub dominio Hiſpanorum.

¶ Guaxaca, *Guaxaca*, provincia novæ Hiſpaniæ, in America ſeptentrionali, à mari Boreali ad mare Auſtrinum extenſa, inter provincias Tlaſcalam ad occaſum & Chiapam ad ortum. Ejus primaria urbs eſt Antiquaria, ſub Hiſpanis, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Mexicano.

¶ Guba, *Guben*, oppidum Germaniæ, in Luſatia inferiori, ad fluvium Niſſam, 5. leucis à Francofurto in auſtrum, & 4. à Cothuſio, ſub dominio Ducis Saxoniæ Merſoburgenſis.

¶ Guber, *Guber*, regnum Africæ, in Nigritia, cum urbe primaria cognomine, inter Guineam ad auſtrum, & Nigrum fluvium, & lacum Guardiæ ad Boream, teſte Marmolio.

¶ Gueldria, *la Gueldre*, una ex ſeptemdecim Germaniæ inferioris provinciis, Ducatus titulo clara, cujus pars ſeptentrionalis ſeu inferior ad Batavos ſpectat, meridionalis verò ſeu ſuperior, *le haut quartier de Gueldre*, ad Hiſpanos, cum Gueldria urbe primaria; eſtque valde extenſa à ſeptentrione uſque in meridiem, nempe à mari Auſtrino uſque ad Ducatum Iuliacenſem, ſed non æquè lata: & ejus pars fuit aliàs Comitatus Zutphanienſis,

Gueldriæ urbes clariores:
Arenacum, Arnheim, *ſub Batavis*.
Bommellia, Bommel, *ſub Batavis*.
Elburgum, Elburg, *ſub Batavis*.
Gueldria, Gueldre, *ſub Hiſpanis*.
Hadervicum, Hardervvick, *ſub Batavis*.
Neomagus, Nimegue, *ſub Batavis*.
Ruremunda, Ruremonde, *ſub Hiſpanis*.
Venlea, Venlo, *ſub Hiſpanis*.

¶ Gueldria, urbs Belgii, vulgò *Gueldre*, provinciæ cognominis primaria, ad Nierſam amnem, media inter Rhinobergam ad ortum & Venloam ad occaſum; eſtque egregiè munita, ſub dominio Hiſpanorum, vulgò *Gelre* incolis; eſtque in Gueldria ſuperiori.

¶ Gueldria, arx Aſiæ, in ora ſinus Bengalæ, in India citeriori & in ora Coromandelis & regni Narſingæ, nuper ab Hollandis extructa & munita.

¶ Guenga, *Guenga*, fluvius Indiæ citerioris, oritur in regno Decani, versùs montes Gatæ, deinde per regnum Golconde labitur, & in ſinum Gangeticum ſe exonerat.

¶ Gueranda, *Guerande*, urbs Galliæ, in Britannia minori, & in Comitatu Nannetenſi, versùs oram littoralem Oceani Aquitanici, inter oſtia Ligeris & Vidanæ fluviorum, ubi ſalinæ, prope Crociſiacum portum, & 14. leucis infra Nannetas in occaſum.

¶ Gueretum, *Gueret*, urbs Galliæ, in Marchia Lemovicenſi, ad fluvium Gartempam 12. leucis diſtat à Lemovico in ortum.

Gugerni, *Giuliers*, teſte Rhenano, & Divæo, populi Germaniæ inferioris, quorum regio Julia, Ducatus & Plin. Tac. urbs Iuliacum, inter Coloniam Agrippinam 6. & Trajectum ad Moſam 7. leucis. Vide ibi.

¶ Gugerni populi fuere juxta Rhenum fluvium, infra Coloniam, poſtea Sicambri dicti, teſte Cluverio; erantque ubi nunc Cliviæ Ducatus.

¶ Guiana, *Guiane*, provincia Americæ meridionalis, quæ à quibuſdam Guaiana dicitur. Eſt in mediterraneis, versùs lacum *Parime*, ad auſtrum provinciæ Caribanæ, Ibi nullæ Europæorum coloniæ. Sunt tamen qui illam extendunt ad oram Caribarum juxta mare Boreale, inter oſtia fluviorum Amazonum & Orinoci, ubi quædam coloniæ.

¶ Guillelmi Scouteni inſula, *Willem Schouten ey'andt* inſula Oceani orientalis ſeu Indici versùs auſtrum, in ora Boreali terræ Papuorum, ſic dicta à Guillelmo Scouteno Batavo, qui primus eam detexit anno 1617.

Guimaranum, *Guimaranes*, oppidum Hiſpaniæ, in regno Portugalliæ, & in provincia inter Durium & Minium, Ducatus titulo inſignitum. 4. leucis diſtat à Braccara in ortum, versùs montes.

Guina, *Guines*, oppidum Galliæ, in Picardia provincia, & in recuperata ditione, ut vulgò ajunt, prope Caletum urbem, via 2. leucis ab ea in auſtrum, & totidem ab ora Oceani; Comitatumque ſeparatum facit. Eſt intra paludes.

Guinea *la Guinee*, regio Africæ perampla, inter Nigritiam ad Boream & mare Atlanticum ad Auſtrum, & inter regnum Congi ad ortum & montem Leonis ad occaſum. Regio eſt abundans & fertilis, ab ortu in occaſum valde extenſa, & ab Europæis admodum frequentata. Dividitur in tres partes, nempe in Guineam propriam, in Maleguctam, quæ ad occaſum, & in regnum Benini ad ortum. In Guinea propria, quæ media eſt inter Malaguetam & Beninum, ſunt quampluriMæ coloniæ Anglorum, Danorum, Hollandorum, & Svecorum, cum arcibus aliquot. Loca autem præcipua in ora ſunt arx S. Georgii de Mina, arx Naſſovia, arx Capitis Corſi, Commendum, Anta, Fetum, & Cormertinum. Guinea autem propria dividitur in oram Auream, *la Coſte d'or*, oram Dentium, *la Coſte des Dents*, & in oram Maleguettæ, *la Coſte de Maleguette*. Vide ora Aurea. Detecta autem fuit Guinea primo anno 1365. à Gallis, qui in illius ora habuerunt aliquot colonias.

¶ Guinea nova, *nouvelle Guinée*, pars Aſiæ recens detecta, Vide nova Guinea.

¶ Guipoſcoa, *Guipuſcoa*, quibuſdam Ipuſcoa, provincia eſt Hiſpaniæ, alias regno Navarræ annexa, ſed à trecentis annis ab eo revulſa & Biſcaiæ attributa, quam habet ad occaſum, uti Alavam ad auſtrum, Oceanum Aquitanicum ad Boream, & Navarram ad ortum cum parte Galliæ, à qua ſeparatur Bidaſſoa amne. In ea urbes præcipuæ ſunt Toloſa, *Toloſa*, regionis caput,

Fa-

Fanum S. Sebastiani, *S. Sebastien*, & Fons rapidus, *Fonsarabia*.

¶ Guise, *Guise*, oppidum Galliæ, in Picardia provincia, & in Tirascia tractu, satis munitum, cum castro, ad Oesiam fluvium, versùs confinia Hannoniæ. Frustra obsessum fuit ab Hispanis anno 1650. Hinc Duces Guisii è domo Lotharingica.

Ptol. Gulus, fluvius Mauritaniæ Cæsariensis, inter Igilgili & Asarath oppida, in mare Africum exiens.

Ant. Lib. Not. Guntia, *Guntzberg*, teste Rhenano, oppidum Rhætiæ, in Svevia, apud Danubium, ubi Guntiam fluvium, vulgò *Guntz*, excipit. Sed hoc *Guntzburg* est, ab Augusta Vindelicorum 6. leucis, Gepingam versùs totidem: *Guntzberg* verò longè abest à Danubio, ad ortum Guntiæ fluvii, inter Augustam & Lindaviam 8. leucis.

Plin. Gunugi, Gunucis Antonino Canuccis Ptolemæo, *Capo di Tenes* Moletio, oppidum Mauritaniæ Cæsariensis, apud promontorium Apollinis & Castra Germanorum, inter Lat. Castellum, & Iuliam Cæsaream 24. mill. pass. ex Antonino à Iulia Cæsarea in occasum.

¶ Guplo, *Guplo*, lacus parvus Poloniæ, in Palatinatu Brestiensi, 6. leucis à Brestia in occasum, & 8. à Lancicia in Boream. Longitudinis est 6. leucarum circiter à septentrione in meridiem, latitudinis autem dimidiæ leucæ; diciturque aliter Gophus. Ei adiacet Krusvichia arx, ubi Popielus II. Poloniæ Princeps à muribus devoratus fuit.

Rom. Prov. Gurcum, *Gurck*, urbs Norici, in Carinthia, episcopalis sub Archiepiscopo Salisburgensi, ante annos 550. episcopali sede exornata, à Villaco urbe 6. leucis in Cæciam distans.

Ptol. Gurulis, *Gurula*, oppidum olim Sardiniæ geminum, vetus & novum, circa insulæ medium, utrumque excisum. Sic Moletio & aliis.

¶ Gustrovium, *Gustrovv*, urbs Germaniæ, in Ducatu Megapolitano, & Ducum sedes, cum arce splendida. 7. leucis distat à Vismaria in ortum, & 4. à Rostochio in austrum.

Ptol. Gutæ, populi Germaniæ septentrionales, quorum regio Gothia, *Gotlandt*, in regno Svecorum, ut Ortelio videtur: sed hæc non in Germania, at in Scandinavia est. Fortè populi eò ex Germania traiecto mari demigrarunt.

Gutkovia, *Gutkova*, oppidum Germaniæ, in Pomerania citeriori, ad Penam fluvium, Comitatus cognominis caput. Vix 3. leucis distat à Gripisualdia in austrum & 4. à Volgastio in occasum, sub dominio Svecnrnm.

Marty. Gutta iugiter manans, *le Tre Fontane*, teste Marliano & Fulvio, Abbatia via Ostiensi, ab urbe Roma 3. mill. pass. distans, apud cœnobium S. Pauli: qui locus etiam Aquæ Salviæ, teste Baronio, nominatur.

¶ Gutta iugiter manans, locus uno milliari à S. Pauli cœnobio. Dicitur etiam Abbatia SS. Vincentii & Anastasii, seu trium Fontium, ad Aquas Salvias, 2. mill. pass. ab urbe Roma, ubi S. Paulus Apostolus martyrio coronatus.

Plin. Guttalus, fluvius Germaniæ, Oceanum Germanicum exiens: quem variè indigitant. Aliis namero est *Oder*, per Silesiam, Marchiam, & Pomeraniam, in Balticum fluens. Henrico Iunio est *A'*, fluvius Prussiæ, ad Montem Regium urbem, in mare labens. Sed cum Guttalus in Oceanum, non in Mediterraneum mare, quale Balticum est, deferatur, in errore versantur manifesto. Potiùs est qui Iadua Ptolemæo dicitur, vulgò *die Iade*: is enim in Oceanum, seu mare Germanicum inter Amisium & Visurgim fluvium exit. *Oder* verò Ptolemæo Visdrus dicitur.

Plin. Guttones, populi Germaniæ, qui iidem cum Gutis, seu Guttis, Ptolemæo esse videntur.

¶ Guzarata, *Guzarate*, regnum Asiæ, in India intra Gangem. Aliàs Reges habuit proprios, nunc autem subest imperio Magni Mogolis. Dicitur etiam persæpe regnum Cambaiæ à Cambaia urbe ipsius primaria; estque inter sinum Indi fluvii ad Boream, & regnum Decani ad austrum, versùs oram Oceani Indici. Eius urbes præcipuæ sunt Cambaia, Surrata, Amedebatum, Dium, & Damanum.

Strab. Plin. & al. Gyaros, *Iero* ex tabulis Geographicis, non *Stapodia* Nigro, nec *Stenosa* Castaldo, (hæ enim longiùs distant) insula maris Ægæi, una Cycladum, inter Ceam & Scyrum teste Cicerone, occurrens. De qua Ovidius lib. 7. Metamorphoseon:

Et Gyaros, nitidaque ferax Peparethos oliva.

Gyaros insula erat deserta, ac prorsùs inculta, uti Cornelius Tacitus ex Tiberii persona testatur: idcirco locum adagio præbuit, ut cum facinus aliquod pœna non mediocri dignum dicere volumus, *Gyaro dignum* dicamus; ut apud Iuvenalem satyra 1.

Aude aliquid brevibus Gyaris & carcere dignum.

Quia in eam insulam facinorosi deportabantur. Incolas huius insulæ à muribus fugatos scribit Plinius, sicuti & apud Troadem.

¶ Gyaros nunc *Caloiro* dicitur, teste Andrea Theveto in opere manuscripto de insulis libro 4. cap. 41. ubi figuram eius exhibet; quam opinionem sequitur Lucas Holstenius ex tabulis Nauticis Batavorum.

Gyas, *la cava di Giorgia*, teste Aretio, pars agri Syraculani, in Sicilia. *Plutar.*

¶ Gythornia, *Gyshorn*, urbs Germaniæ, in Ducatu Luneburgensi, ad Alleram fluvium, 3. leucis à Brunsvico in Boream, & 5. à Cella in ortum.

Gygæus, lacus Lydiæ, qui & Colous, apud Exustam & Sardes urbes, inde 40. stadiis distans: iuxta quem Halyattis erat sepulchrum. Meminit illius Propertius libro 3. eleg. 20. *Herod. Strab. & al.*

Et qua Gigai visenda est ora Caystri.

¶ Gygarium, locus Ciliciæ, in Asia minori, circa Pondadum, ad Amani montis angustias, videtur ex Curopalate. Sed quid sit nunc, non constat.

Gygas, promontorium Phrygiæ, seu Troadis, apud Dardanum urbem. *Strab.*

Gymnesiæ, insulæ maris Iberici, sive Balearici quæ & Baleares. Vide ibi. *Plin.*

¶ Gymnetas vocat Crates Pergamenus Indos quosdam, qui centenos annos excedant. Non pauci eos Macrobios appellant, teste Plinio. Fuere etiam Gymnete in Hispania Taraconensi, unde Gymnesiis insulis nomen. *Dios. Plin.*

Gimnetes, populi Æthiopiæ, sub Ægypto sic dicti, quod nudi incedant, teste Plinio.

Gymnosophistæ, *Logues* vel *Iogues*, teste Maphæo, populi Indiæ exterioris, qui *Nayri* etiam appellantur, in diversis urbibus sparsi. In sylvis habitabant, nudi incedentes, (unde nomen habent) à venere abstinentes, & solem immotis oculis intuentes. De quibus Cicero libro 5. quæstionum Tusculan. & Plinius libro 7. cap. 2. *Plin. Sol.*

Gynæcoratumeni, populi Sarmatiæ, circa Tanais ostia incolentes, cum Amazonibus connubia certis pactis ineuntes, teste Plinio, ut mares viris, fœminæ matribus cederent. *Plin.*

Gynæcopolis, urbs & nemus suis Ægypti. Sic dicta, quod à mulieribus condita, vel inhabitata esset. *Strab. Plin.*

Gyndes, Gindes Tibullo, Senecæ, Orosio & Ammiano, fluvius Armeniæ, post Euphratem maximus, ex Matrienis montibus in Armenia profluens, & in Tigrim per Opin urbem influens. Vide Gindes. Illum Cyrus exercitum contra Babylonios retardantem multis fossis imminuit. *Hero.*

Giolara, *Tordanes* Moletio, portus Mauritaniæ Cæsariensis, inter Mega promotorium & Sigam urbem. *Ptol.*

Giras, mons Teni insulæ maris Ægæi.

¶ Girei populi fuere Arabiæ felicis, teste Plinio.

Gyrisoenni, populi Hispaniæ Tarraconensis in Bæticæ confinio, quorum urbs Giennium seu Gienne, vulgò *Iaen*, teste Morali cum Mariana, urbs clara Vandaliæ, in Bætica, à Corduba 14. leucis in ortum, quot à Granato in Boream. *Hesyc. Plutn.*

Gyrton, Gyrtone Ptolemæo, Phlægyiæ olim Straboni & Andreis Pausaniæ, *Tachi volicati*, teste Nardo, urbs Macedoniæ, in Stymphalia regione, Lychnido finitima, inde in Eurum recedens. *Plin. Liv. Steph.*

Gyrus, mons Ætoliæ apud Acheloum fluvium, Calydoni urbi promineos, unde & ipse Calydon, seu mons Calydonis nominatur. *Plut.*

Gytbites, *Genamaal*, teste Ortelio, insula oræ Æthiopiæ, sub Ægypto, ad ortum adiacens. *Xenop*

Gythium, *Gytheum* Ciceroni, *Paleapoli* Nigro & Theveto, oppidum Laconicæ, in ora, apud navale Lacedæmoniorum 40. stadiis distans, à Sparta verò urbe 240. in austrum, apud ostia Eurotæ fluvii, unde sinus Gyrtheates Plinio nominatur. Fuit & oppidum Macedoniæ, de quo Livius in bello Macedonico. Cuius incolæ Gytheatæ apud eundem Livium appellantur. *Polyb. Ptol.*

Gythones, populi Sarmatiæ Europeæ, apud ostia Vistulæ incolentes: quorum urbs Gedanum, *Danzick*, esse videtur, urbs clarissima, & emporium celeberrimum Prussiæ, in regno Polonico, à Posnania 34. leucis, à Cra- *Ptol.*

Cracovia 30. in Boream, à Munte regio ad 30. in Africum.

Ptol. Gyzis, *Golfo degli Arabi*, teste Castaldo, portus Marmaritæ, in ora, inter Paratonium ad occasum & Alexandriam Ægypti ad ortum.

H

HAB Palæstinæ urbs, Guillelmo Tyrio teste.

¶ Habassia, seu Abassia, & Abassinia, *l'Abissinie*, seu *le pais des Abyssins*, regio est Africæ, ubi alias maxima pars Æthiopiæ superioris. Vide Abassinia.

Belg. Habor, *Chabor* teste Beniamino Tudelensi, fluvius Palæstinæ.

Ptol. ¶ Habus *Frich Haff*, sinus est parvus maris Baltici, per Prussiam extensus, inter Regiomontem ad ortum, & ostia Vistulæ Elbingamque ad occasum.

Habus, Humbrus posterioribus, fluvius maximus Albionis, per agrum Eboracensem fluens. Vide Abus.

Hacotina, Antonino teste, Armeniæ urbs, circa Euphratem fluvium, qua Taurum montem perlabitur. Simlerus tamen legit Locotena.

Hademarium, *Hademar*, oppidum Germaniæ, in Franconia provincia, & in regiuncula Weteravia, Principatus titulo insignitum, gentis Nassoviæ, prope Lanum fluvium, 4. leucis à Confluentiis in ortum, & 7. à Moguntia in Boream.

¶ Haderslebia, *Haderfleben*, urbs Daniæ, in Jutia Boreali & in Ducatu Slesvicensi, versùs oram littoralem maris Baltici & Fionam insulam, cum portu satis capaci. Pluries capta fuit à Svecis ultimo bello Danico, sed postea reddita. Ei adiacet arx, Hansburgs dicta, à Joanne Holsatiæ Duce extructa.

Sil. Hadranum, Adranum aliis, *Aderno*, oppidum Siciliæ clarum, ad montis Ætnæ radices, à Catina 16. mill. pass. distans. Vide Adranum. Populi Hadranitani Plinio, Meminit Hadrani Silius libro 14.

Hadranum Hergentamque simul, telaque superba
Lanigera Melite.

Liv. & al. Hadria, Adria Plinio, Melæ, Atria aliis, *Atri*, colonia & urbs Picenorum, in Aprutio, colli aspero imposita, episcopalis sub Archiepiscopo Teatino, Aterno in episcopali dignitate subrogata, Hadriani Imperatoris patria, nunc oppidum. Vide Atria. Altera Hadria, quæ & Atria & Adria, Atria Ptolemæo & Plinio, *Adri*, urbs Venetiæ mari absorpta (cum olim distaret à littore) à piscatoribus culta, episcopalis sub Archiep. Ravennate, ferè media inter Ravennam ad austrum & Venetias ad Boream 50. mill. pass. distans, quot à Ferraria. Episcopus in Rhodigii oppido residet. Hinc mari Hadriatico nomen. Vide Adria (variè enim scribitur) & Atria. Sumitur & pro mari. Lucanus libro 2.

... non totus Adria vires.

Ubi animadverte Hadriam pro mari esse generis masculini, pro urbe feminini.

¶ Hadria, seu Adria, *Adria* vulgò, nunc oppidulum est tenue, ditionis Venetæ, in territorio Rhodigino, juxta fluvium Tartarum. 20. milliaribus distat a Rhodigio in ortum, 30. à Ferraria, et 50. à Ravenna in Boream. Ægre inhabitatur ob aeris gravitatem.

Vet. Insc. Hadrianę, *Eliopoli*, teste Ortelio, urbs Lyciæ mediterranea ex antiqua inscriptione; quam Aldus Manutius adfert.

Proc. Hadriani moles, & Hadriani sepulchrum, aut Mausolæum, *Castel S. Angelo*, locus Romæ, apud Tiberim fluvium, à Summis Pontificibus in arcem firmissimam conversus: in quem ex Vaticano via occulta per ædes interfitas itur.

¶ Hadriani moles, *le Chasteau S. Ange* Gallis, arx est permunita urbis Romæ, justa Tiberim fluv. et Pontem Ælium, nunc S. Angeli dictum. Aliàs dicta fuit arx Crescentii, quod is eam tenuerit. His ultimis temporibus novis operibus bellicis munita fuit ab Urbano VIII. Pontifice Maximo, ad tutelam urbis.

Spart. Hadriani murus, Vallum Antonino, *The Wall of the Picts*, & *The Echetis BanK*, hoc est, Vallum Scotorum & Pictorum, murus ingens inter Britanniam. 1. & 2. hoc est, inter Angliam & Scotiam, ab Hadriano Imperatore ad barbaros arcendos, ne in primam Britanniam incurrerent, constructus.

¶ Hadriani murus per 80. millia passuum perductus fuit, ubi postea Carausius tempore Diocletiani novum reædificavit, septem Castellis munitum, inter Glodi & Caruni fluviorum ostia. Ejus reliquiæ visuntur in agro Sterlingensi, teste Speedo.

Ptol. Hadrianopolis, Oresta Lampridio, Uscudava seu Uscudama Ammiano *Andernopoli*, & Turcis, *Endren*, teste Busbequio, urbs Thraciæ maxima, Hebro fluvio divisa, Turcarum regia ante captam Constantinopolim, à qua 130. mill. pass. abest in occasum, Philippopolim versùs 50. à Cariupoli 60. à Turcis capta anno salutis 1402. sedesque regni electa, archiepiscopolis & metropolis sub Patriarcha Constatinopolitano. De ea in libro 2. Itinerarii:

Mansimus his una tantummodo nocte, futuro
Est Hadrianopolis clara petita die.

Fuere aliæ hujus nominis urbes: una in Ætolia, episcopalis sub Archipiepiscopo Naupactensi, alia in Pisidia episcopali sub Archiepiscopo Antiocheno, & alia in Bithynia & Honoriade, episcopalis sub Archiepiscopo Claudiopolitano.

Cerv. Hadriatica stagna, & Atrianorum paludes, *Stagni di Venetia*, paludes maris Hadriatici, (intra quas Veneta urbs, inter orbis miracula adnumeranda, constructa mirabiliter fuit) quæ Septem maria etiam dici putantur.

¶ Hadriatica stagna prope Venetias, nunc *le Lagune di Venetia* dicuntur; suntque in intimo recessu maris Hadriatici, intra aliquot insulas & continentem; extenduntur que à septentrione in meridiem. Dicuntur etiam Gallicæ paludes ab antiquis.

Plin. Hadriaticum mare, quod & Atriaticum, & Superum Plinio, Hadrianum Lucano, Adriaticum Straboni, Tacito & Melæ, Hadriaticus sinus Plinio, Hadria quoque Poetis, & Adria, mare quod Picenum, Galliam Togatam sive Æmiliam, Venetiam, Carnos Istriam, & Illyricum alluit, Jonio Tyrrhenoque conterminum, *Golfo & Mare di Venetia*, quod à solis Venetis navigari solet, ipsi enim maris illius tenent imperium.

¶ Hadriaticum mare, seu sinus Venetus *le Golfe de Venise* Gallis, *Golfo di Venetia* Italis, pars est maris Mediterranei, inter Italiam & Illyricum. Ab omnibus navigari solet. Sed in illo Veneti non sinunt ulla navigia bellica præter sua. Dicitur etiam a Romanis *mare Adriatico*. Ejus partes sunt sinus Illyricus, *Golfo da Drin*, sinus Rhizonicus, *Golfo de Cattaro*, sinus Carnarius seu Flanaticus, *Golfe de Carnarlo*, sinus Tergestinus, *Golfe de Trieste*, sinus Naronentis, *Golfe de Narenza*, sinus S. Crucis *Golfe de Sainte Croix*, & sinus Sipontinus, *Golfe de Siponto*; estque plurimis insulis refertum versùs oram littoralem Illyrici. Illud circumstant Albania, Dalmatia, Morlachia seu Croatia australis, pars Carniolæ, uti Istria, provincia Foro-Julii, Marchia Tarvisina, Ducatus Venetus, peninsula Rhodigina, ditionis Venetæ, Ducatus Ferrariensis, Romandiola, Ducatus Urbinas, & Marchia Anconitana, ditionis Pontificiæ, Aprutium, Capitanata, ager Barianus & Ager Hydruntinus, provinciæ regni Neapolitani, atque inter Aulonem Albaniæ ad ortum & Hydruntum ad occasum mari Mediterraneo miscetur; ibique dicitur *Bocca del Golfo di Venetia*, seu os sinus Veneti, ubi ejus latitudo est tantùm 60. milliarium; sed extenditur à Circio in Eurum ferè ad 700. milliaria.

Hadrumetum, Hadrumentum Plinio & Tacito, urbs Africæ littoralis. Vide Adrumetum. *Mel.*

Habudæ, insula Albionis. Vide Ebudæ.

Pauf. Hægalos, mons Atticæ sylvosus, Athenis proximus, Parnique monti vicinus: quos montes Statius libro 12. Theb. memor.

Dives & Hegalos nemorum, Parnesque benignus.

Pluta. Hæmimontum, regio Thraciæ, juxta Hæmum montem, cujus Hadrianopolis & Anchialus urbes præcipuæ.

Amm. Hæmon, fluviolus Bœotiæ, Chæronæam sive Coroneam urbem alluens, qui & Thermodon Plutarcho & Herodoto dicitur, in Cephisum influens.

Strab. Plin. Mel. & al. Hæmus, mons Thraciæ maximus, illam à Mysia inferiori dividens, varia habens apud incolis nomina a Turcis *Balkan*, à Sclavis *Cumeniza*, ab Italis *Catena del Monde*, & *Monte Argentaro*, *krivicane* incolis, teste Lazio, & *Cossegaazzo* alibi, teste Cuspiniano, *Prasobo* Laonico. Hujus pars Scombrus ab Aristotele & Scomius à Thucydide (unde Strymon, Nessus, & Hebrus flumina effluunt) appellatur. Adeò excelsus, ut ex jugis utrumque mare, Euxinum & Hadriaticum, conspiciatur; in longum protensus, & ad Mesembriam ur-

urbem desinens. De eo Virgilius libro 2. Georgicorum:

Taygeta: O, qui me gelidis in vallibus Hæmi.

Horatius libro 1. car. ode 12.

Vib. *Aut super Pindo, gelidove in Hæmo.*

Hinc Hæmonia regio juxta montem. Vide Æmus.

Hæsusa, fluvius Macedoniæ, in Jonium mare apud *Sax.* Apolloniam influens. Fortè qui nunc *Vaiussa* dicitur.

Gram. Hafnia & Haphnia, *Koppenhagen*, & *Copenhagen* urbs Silandiæ insulæ maris Baltici, regia & academia Danici regni, à Rostochio urbe in ora Germaniæ 23. leucis in boream mari distans, à Lubeca urbe Saxoniæ 34. in Cæciam.

¶ Hafnia, *kiobenhaven* Danis *koppenhagen* Germanis, *Kopenhaven* Belgis, *Compenhage* Gallis, urbs est Daniæ regia, ampla, & permunita, cum arce recenti & portu capacissimo, juxta Oresundicum Fretum, *Oresund*, & è regione Scaniæ provinciæ. Frustra obsessa fuit à Rege Sveciæ hisce posterioribus annis. Habet academiam celebrem, & distat 4. leucis Danicis à Roschildia in ortum, 3. ab ora littorali Scaniæ & 4. à Coronæburgo. Caput est Selandiæ insulæ, teste Pontano, *Stagelburg* ab initio vocata fuit, postea *Axelhuys*; nomenque sensim mutatum fuit, in *kiobmanshaven*, quod portum mercatorum significat, anno circiter 1261. Ei adjacet ad ortum Amagria insula, cui ponte ligneo jungitur.

Hage, Batavorum pagus nobilissimus, de quo libro 4. Itinerarii Germanici:

Mox pagus multas superans splendoribus urbes.
Nobilis Haga subit: densum nemus imminet illi.

¶ Haga Comitis, *Sgraven haga* Batavis, *la Haye* Gallis, præcipuus totius Hollandiæ burgus, et urbis ad instar, ubi fieri solent comitia provinciæ, & etiam totius Belgii confœderati. Ibi palatium aliàs Comitis Hollandiæ, vix una leuca ab ora Oceani Germanici distat, inter Lugdunum Batavorum ad Boream et ostium Mosæ ad austrum.

¶ Haga Turonica, *la Haye en Touraine*, oppidum Galliæ, in Turonensi provincia, ad Crausiam amnem, in ipso confinio Pictaviensis provinciæ. Distat 10. leucis à Turon. in austrum, totidem à Pictavio in Cæciam, et 4. à Castro Heraldi.

Hagenoja, *Hagenavv*, urbs Germaniæ superioris, li*Scrip.* bera, in Alsatia, inter Argentoratum ad meridiem et *Germ.* Sebusium ad Boream 4. leuc.

¶ Hagenoa, *Haguenavv*, urbs Germaniæ libera et Imperialis, in Alsatia inferiori, ad amnem *Mator*, vix duabus leuc. à Rheno fluvio, alias sub clientela domus Austriacæ, nunc Regis Francorum pace Monasteriensi. 3. leucis distat ab Argentina in Boream, et 4. à Tabernis in ortum. Muro cincta fuit anno 1164. à Friderico Ænobardo Imperatore, qui ibi etiam palatium Cæsareum condidit; estque ex quatuor Imperii pagis seu vicis.

Hagia, *Aialuni*, teste Leunclavio, sive *Aialnai*, id *Porphyr.* est, urbs S. Joannis, urbs Cariæ, juxta limites Lydiæ.

Hagnaus, *Hayne*, fluvius Hannoniæ, cujus fit mentio in vita S. Landelini Presbyteri.

¶ Hagnaus, seu, et meliùs, Henius, *Haisne*, fluvius parvus Belgii, in Comitatu Hannoniæ. Oritur in confinio Namurcensis tractus, deinde prope Binchium et Montes labitur, ubi Trullam excipit, et posteà ad Condatum in Scaldim se exonerat.

Hajalon, *Val de Luna*, teste Tudelensi, pagus Palæs*Bibl.* tinæ, juxta Nicopolim urbem.

¶ Hailbrunna, *Hailbrun*, seu et *Hailbron*, urbs Germaniæ libera et Imperialis; in Ducatu Wirtembergensi, ad Necarum flu. Distat 2. leucis à Vimpsena in austrum, et 8. à Spira in ortum; estq; satis munita et culta.

¶ Hairum, *Hair* desertum Lybiæ, in regno Targa, et in ejus parte australi, versùs Nigritiam; extenditurque ad centum leucas circiter inter Ignidum desertum ad ortum et Zuenzigam regnum ad occasum.

Script. Hala, *Hall*, urbs Saxoniæ clara, ubi sal fit, inter Tor*Germ.* gam 7. et Lipsiam 5. leucis. De qua libro 5. Itinerarii:

Hala urbs est dolliis, divitibusque potens.

Ptol. Halænus, fluvius Albionis, in ora Angliæ orientali, seu in Northumbria, inter Vedram & Boderiam fluens, *Alne*, teste Camdeno, non *Avon*, ut scribit Ortelius, fluvius in ora australi, in Cornubia qui Alaunus dicitur Ptolemæo. (Videtur potiùs Halænus) in manuscripto Seldeni *ἀλαῦνος* etiam) juxta Ptolemæum esse in ora australi et occidentali, inter Isacam et Magnum portum, Ortelio & aliis *Avon*; Alaunus autem in ora Boreali et orientali inter Vedram & Boderiam *Alne* Camdeno. Vide Alaunius & Alaunus.

Halale, vicus Ciliciæ, in radicibus Tauri montis, po- *Capit.* stea Faustinopolis dictus, et colonia effectus à Marco Aurelio Antonino Imperatore, ac de Faustinæ uxoris nomine, quæ ibi obiit, appellatus. Vide Faustinopolis. *Marc.*

Halani, populi Sarmatiæ, Persiæ finitimi, Ortelio referente. Fortè Alani, populi Sarmatiæ Europææ. Vide ibi.

¶ Halara, *Halar*, urbs Islandiæ insulæ, episcopalis sub Archiepiscopo Nidrosiensi, in parte Boreali insulæ, sed sine mœnibus, et paucis constans incolis, sub dominio Regis Daniæ. Dicitur et aliis Hola. Vide ibi.

¶ Halberstadiensis Principatus, *Principauté de Halberstad* Gallis, *Furstenthumb Halberstad* Germanis tractus est parvus Germaniæ, in Saxonia inferiori, antea sub proprio Episcopo ex concessione Caroli Magni Imperatoris, qui episcopatum fundaverat, nunc sub electore Brandeburgico pace Monasteriensi. Terminatur à septentrione Ducatu Brunsvicensi, uti etiam Magdeburgensi, & à meridie Principatu Anhaltino; estque ab ortu in occasum extensus per 9. milliar. Germ. Ejus caput est Halberstadium.

Halberstatum, & Halberstadium olim Pheogarum Ptolemæo, teste Petro Appiano, *Halberstat*, urbs Germaniæ, in Saxonia, episcopalis sub Archiepiscopo Maguntino, media inter Brunopolim & Magdeburgum. 7. leucis utrinque distans, sede episcopali, quæ priùs erat Salingstadii, anno salutis 819. decorata. De ea libro 5. Itinerarii Germanici:

Post Halberstadium, nimis antiquissima sedes
Præsulis in magno frigore visa, pater.

¶ Halberstadium, quasi Alberti urbs *Halberstad*, urbs est in Saxonia inferiori, ad amnem *Hotheim*. 7. leucis distat à Magdeburgo in occasum, & 8. à Brunsvico in austrum. Olim suberat dominio proprii Episcopi; sed pace Monasteriensi episcopatus in Principatum mutatus est, sub dominio Electoris Brandeburgici, cui nunc paret cum tota ditione adjacente.

Halcyoniæ, insulæ duæ Macedoniæ, apud Pallenem peninsulam, quarum una Pallene, altera Phostonia à *Suid.* Suida & Stephano dicitur; vel circa Halcyonen, oppidum Thessaliæ, ad sinum Maliacum.

Halcyonium stagnum, & mare. Vide Alcyonium. *Pausan.*

Halea, fluvius Joniæ frigidissimus, apud Colophonem fluens; qui Halens Lycophroni, & Halesus Plinio dici videtur.

Halesia, urbs Siciliæ olim episcopalis sub Archiepiscopo *Cic.* Syracusano, in ora Boreali & occidentali, excisa, ubi *Plin.* nunc *Caronia* castrum, teste Fazello, inter Aluntium *Strab.* &c. & Cephaledium in austrum 30. mill. pass. Alæsia *& al.* Ptolomæo. Populi Halesini Ciceroni & Plinio. In agro Halesino fons erat ad sonum tibiarum exsultans, teste Solino. Ibi fluvius Halesus ex Haleso monte proximo Ætnæ. Vide Alæsa. Cujus nominis & alius in Lydia, ex Tmolo monte penes Colophonem fluens: de quo Plinius. De Siculo Colom. libro 12.

Et quas Sicanii flores legistis Halesi.

Halesius, mons Arcadiæ, in Peloponneso, cum flu- *Strab.* vio cognomine. *Pausan.*

Haletes, fluvius Lucaniæ, juxta Veliam urbem fluens ab ea 3. mill. pass. in mare delabens.

¶ Hali Germani sunt apud Plinium libro 4. capite 12. *Thuc.* in vetustioribus codicibus, teste Ortelio; in recentioribus autem pro eo. Alii legunt appellativè.

Halia oppidum erat Peloponnesi, in Argia regione, apud Trœzenen urbem.

Haliacmon, fluvius Macedoniæ. Vide Aliacmon. De quo Claudianus de Bello Getico:

Et frustra rapidum damnant Haliacmona Bessi.

Hujus aquæ pecora candida juxta pascentis faciebant.

Haliartus, oppidum geminum: unum Peloponnesi, *Hom.* in ora occidentali, *Arcadia* hodiè: alterum Bœotiæ, *Liv.* juxta Copaidem lacum (vide Aliartus.) De quo Statius *Plut.* lib. 7. Theb. *& al.*

Corgaphia, quorumque novis Haliartus aristis
Invidet.

Halicarnassus, Halycarnassus Plinio, Halicarnesos *Cic.* Herodoto, *Mesi*, vel *Messi*, Sophiano *Castel di S. Pietro* *Strab.* Nigro, urbs Cariæ maritima, ad sinum Ceramicum, *& al.* olim regia, & episcopalis, sub Archiepiscopo Stauropolitano, inter Jasum ad Boream, & Gnidum ad austrum, ferè 30. mill. pass. distans. Non longè Salmacis fons est, qui, auctore Ovidio libro 4. Metamorphoseon, bibentes molles & effeminatos reddebat.

Ha-

Halicia, *Halitz*, oppidum Poloniæ, in Russia Nigra & in tractu Pocucia dicto, ad Tyram fluvium, cum arce munita. Alias urbs fuit magni nominis, & primaria regni Haliciensis dicti. Postea etiam habuit Duces suos. Nunc deficit in dies.

Steph. Thuc. Halicyæ, urbs Siciliæ excisa, apud Rayalbutum castrum, olim inter præcipuas urbes habita, à Centuripis 6. mill. pass. Populi Halicyenses Ciceroni & Plinio.

Script. Germ. Halla, seu Hala, *Hall*, urbs Germaniæ multiplex, à sale nomen habens. Una in Tirolensi Comitatu, ad Oenum fluvium, apud Oenipontem, via 2. leucis distans. Alia Sueviæ, urbs libera, inter Nordlingam & Wimpinam, inde 8. hinc 4. leuc. Alia Saxoniæ superioris, ad Salam fluvium, inter Torgam & Lipsiam, inde 7. hinc 5. leucis dissita. De ea libro 4. Itinerarii:

Hunc ubi transieram, fumantibus Hala salinis
Cernitur urbs oculis facta propinqua meis.

¶ Halla Sueviæ, *Schwabische Hall* Germanis, *Hall ou Souabe* Gallis, urbs est parva Sueviæ, sed libera, ad Cockerum amnem, in confinio Ducatus Wirtembergensis. 8. leucis distat à Nerolinga in Circium, & 6. à Wimpina in ortum; pluriesque capta fuit hisce posterioribus temporibus. Sita est inter præruptos montes, & à salinis initium & nomen adopta est. Dividitur autem à Cockero fluvio in duas partes, nimirum in urbem & suburbium, quæ ambæ ponte conjunguntur.

¶ Halla Saxoniæ superioris, *Hall*, urbs est satis culta, in Misnia, sub domino proprii Ducis. 5. leucis distat à Lipsia in Boream, uti 3. ferè à Mersoburgo, & 10. à Magdeburgo in austrum; fuitque pluries capta & recepta ultimo bello Germanico. Ejus Dux, qui ideo Dux Saxoniæ Hallensis dicitur, possidet etiam territorium adjacens cum media parte Thuringiæ & aliquot locis in Ducatu Magdeburgensi: cujus pars etiam exstitit Halla Saxoniæ, quæ sic dicitur propter quatuor fontes salis qui in ea sunt; & pagus initio fuit *Dobredor* dictus, qui anno 981. ab Othone II. Imperatore in urbem conversus est.

¶ Hallandia, *Hallandt*, provincia antea regni Daniæ, nunc autem regni Sveciæ ab anno 1645. pace ad Bramsbroam. Habet ab oriente & septentrione Westrogothiam, ab occidente sinum Codanum, & à meridie Scaniam. Ibi urbes sunt Falcoburgum, *Falkenburg*, Helmostadium,, *Helmstad*, Laholmia, *Laholm*, & Varburgum, *Varburg*; estque pars Sub Gothiæ seu Gothiæ meridionalis. Extenditur autem à septentrione in meridiem per 600. millia passuum juxta sinum Codanum. Sed ejus latitudo ab ortu in occasum via est 15. mill. passuum.

Plin. Mela. Halmydessus, Almydissus Ptolemæo, Salmydissus Xenophonti, *Stagnara* Moletio, oppidum Thraciæ, in ora maris Euxini, inter Thiniæ & Philiæ promontoria, atque inter Byzantium & Apolloniam.

Plin. Call. Halmyris, *le Lac de nostre Dame du Danube*, teste Pineto, lacus Mysiæ inferioris, quem efficit Danubius fluvius, inter Istropolim & ostia, ambitu 63. mill. pass.

Nicet. Halonæ, *Solbazar*, teste Leunclavio, à Turcis dictum, oppidum Joniæ, in Cariæ confinio, apud Mæandrum fluvium.

Plin. Halone, insula Propontidis, ante Cyzicum urbem, apud Proconnesum.

Plin. Halonnesus, insula maris Ægæi, inter Samothraciam ad occasum & Chersonesum Thraciæ ad ortum, 15. mill. pass. distans, parva. In ea olim solæ fæminæ, interfectis omnibus maribus, habitasse refert Pomponius Mela.

Strab. Halonnesus altera, insula maris Ægæi, Magnesiæ seu Joniæ adjacens, apud Erythras, inter Corycum & Argenum promontoria.

Cic. Haluntium, *S. Filadelfo*, oppidum Siciliæ quondam clarum, in ora ad occasum & Boream, excisum, cui oppidum S. Philadelphi suffectum est. Populi Haluntini Ciceroni. Vide Alontium.

Mela. Halycidon, *Peccais*, teste Poldo, portus Massiliensium, in ora Galliæ Narbonensis, sive ipsemet portus Massiliensis.

¶ Halycidon est ipsemet portus Massiliensis, *le port de Marseille*, teste Hen. Bouche. *Peccais* autem est ara cum Salinis magni proventus; ad ostia Rhodani, in Occitania, & in limire Provinciæ. *Strab.*

Plin. Ptol. Halys, *Lali* Nigro, *Casilirmar* Petro Gyllio, & interiùs *Ormaginchi*, & Turcis *Aytoxu*, teste Leunclavio, fluvius Asiæ ingens, ex Tauro monte profluens, Paphlagoniam à Cappadocia dirimens, & in Euxinum mare non longè ab Amiso se exonerans: Archelaidem urbem interluit. De quo Valerius Flaccus libro 5. Argon.

Transit Halys, longisque fluens anfractibus Iris.

Est & Halys fluvius Lydiæ, cujus meminit Herodotus & Ovidius libro 4. de Ponto eleg. 10.

Influit, & crebro vertice tortus Halys.

Hic Crœso fatalis fuit.

¶ Halys, qui Calis quibusdam, fluvius est Asiæ minoris. Fontes habet in Galatia, ubi juxta Gangre labitur; & rigatis aliquot urbibus tum Galatiæ tum Paphlagoniæ, ibi in sinum Amisenum cadit, 20. milliaribus ab Amiso in occasum.

Halyxia, Halyzea Ciceroni, Plinio, Alyzia Straboni, Azylia Ptolomæo, *Natalico* Sophiano, oppidum Epiri, in ora, inter Leucadem & Acheloum fluvium, à Leucade 15. mill. pass. teste Cicerone. Hic Lacedæmonii ab Atheniensibus navali pugna victi, teste Xenophonte. *Xeno.*

¶ Halyxia nunc, teste Luca Holstenio, est *Alcipo*, oppidum ad dextram Acheloi fluvii ripam; cùm omnes auctores id in Acarnania ponant, Natalico autem est ad ripam sinistram in Ætolia. Franciscus Sangallus *Trigerdon* nunc vocari scribit, ubi magna supersunt antiquitatum vestigia.

Helyzones, populi Scythiæ Europææ (non Paphlagoniæ, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) qua & Halezones, sic dicti quòd undique mari circundentur, teste Herodoto libro 4. *Herod.*

Liv. Hamæ oppidum fuit Campaniæ, in monte, apud Cumas urbem excisam, ubi sylva adhuc nomen retinens, *Selva de Hami*, à lacu Tripergolino parum distans, à Cumis 3. mill. pass.

Strab. Hamæxici, populi Sarmatiæ Europææ, in ora Mæoticæ paludis, inter ostia Borysthenis & Tanais incolentes (Forsan Hamaxici, quos ita positos haber.)

Herod. Strab. Ptol. Hamaxobii, Hamaxobitæ Melæ, populi Scythiæ Europææ, circa Mæoticam paludem habitantes. Hamaxobitæ etiam dicuntur, quos Vadianus inter Moschos recenset. Hamaxobii sunt appellati, quòd vitam non in domibus, sed in plaustris degant, durè sordideque viventes, ut proverbio dici queant, qui vitam hujusmodi ducunt, *Hamaxobii*. Hamaxa enim apud Græcos plaustra significans: unde *Hamaxiaa* proverbialiter, quasi plaustralia Latinè dicuntur de rebus magnis & amplis, uti sunt plaustra.

¶ Hamaxobii populi fuere Sarmatiæ Europææ versùs confinia parvæ Scythiæ, ubi nunc pars meridionalis Moscoviæ. Sed à palude Mæotide remoti erant.

Script. Sax. Hamburgum, *Hamburg*, quasi Hammonia urbs, urbs amplissima, libera, & emporium celebre Germaniæ, in Saxonia, ad Albim fluvium, in Holsatiæ confinio, à Lubeca urbe 10. leucis in occasum, olim archiepiscopalis urbs; sed sedes Bremam, inde 20. leucis distantem, translata est, ab Hammone sive Hammone nomen habens, unde & Hammonopolis apud literatos dicitur. Unde in libro 4. Itinerarii Germanici sic:

Hammonisque domos, non propugnacula Brema.

Sed apud alios alia est etymologia: ut in libro 7. Itinerarii:

Navigio Hamburgum veloque subivimus urbem:
Jupiter Hammonis cultu hanc fecisse celebrem
Creditur; ast nomen dedit illi veriùs Hama,
Luctatur terris longè notissimus illis.

¶ Hamburgum, *Hambourg* Gallis, urbs est præclara & munita Holsatiæ, atque ex præcipuis Hanseaticarum, 16. milliaribus Germanicis distat à Brema in Boream, & 6. à Stada in ortum. Gaudet portu satis capaci, & huc usque navigia subvehuntur per Albis æstuarium. Ibi Alstera amnis in Albim cadit estque emporium celeberrimum, 18. milliaribus Germanicis distans ab Albis ostio in ortum. Crescit in dies amplitudine & numero civium; estque libera & sui ferè juris.

Script. Brit. Hamela, *Arun*, fluvius Albionis, per oram Angliæ Australem apud Cicestriam urbem & Arundeliam oppidum influens. Est & urbs Germaniæ, in Saxonia, ad Visurgim fluvium, in Westphaliæ confinio *Hamelen*, inter Hildesiam 6. & Pederbornam 8. leuc.

¶ Hamela, *Hamelen*, urbs est Saxoniæ inferioris, in Ducatu Brusvicensi, inter Hildesium ad ortum & Pa-

derbornam ad occasum. Ibi grandi clade affecti Austriaci à Svecis, sub dominio Ducis Hannoveræ.

Hammæum littus, Ammonium Prolomæo, promontorium Arabiæ felicis: apud Arabiæ emporium, in ora maris Indici seu Rubri, *Capo d'Aden* Moletio. Ibi auri metalla, teste Plinio.

Plin. Solin. Hammanienses populi Africæ, inter Nasamones & Troglodytas: ubi domus ex sale fiunt, (tanta ibi salis est copia, & magnitudo) teste Solino, qui etiam ibi carbunculum gemmam reperiri testatur.

Prov. Rom. Hammaria, *Hammeren*, urbs Scandinaviæ, in Norvegia, episcopalis sub Archiepiscopo Nidrosiensi, à Bergis 30. leucis in ortum, Aslogam versùs 25. quæ & Hammaria & Hameria.

¶ Hammaria, *Hammer* seu *Lille Hammer*, urbecula est Norvegiæ, in Præfectura Aggerbusia, in confinio Dalecarliæ provinciæ Svecicæ. 30. leucis distat à Bergis in ortum, & 25. ab Aaloga in Boream.

Plin. Hammonii, Ammonii Ptolemæo, populi Arabiæ fælicis, ad Ammonii sive Hammonium littus incolentes.

Plin. Hammonis fons, Vibio Sequestri lacus, noctu fervens, interdiu rigens, in Marmarica, apud Hammonis oraculum.

Hamptoni curia, *Hamptoncourt*, castrum Angliæ, in Midlesexia provincia, cum palatio superbissimo Regum Angliæ, a Thoma Cardinali Volsæo alias excitato, & ab Henrico VIII. perfecto, ad Tamesim fluvium, 8. milliaribus supra Londinum in occasum.

¶ Hamum, *Ham*, urbs Germaniæ, in Westphalia, ad Luppiam fluvium, in Comitatu Marchiæ, & in confinio Diœcesis Monasteriensis. 5. leucis Germanicis distat à Monasterio in austrum Arensbergam versùs, in dominio Electoris Brandeburgici. Dicitur etiam Hamma à quibusdam; estque urbs Hanzeatica.

¶ Hamum, seu Hametum, *Ham*, urbecula Galliæ permunita, in Picardia provincia, in Veromanduis, ad Somonam fluvium, media ferè inter Peronam ad Boream & Noviodunum ad austrum, 4. leucis à Quintinopoli.

¶ Hannebontum, *Hennebont*, oppidum Galliæ, in Britannia minori, aliàs permunitum, ad Blabiam fluvium, 4. leucis ab ora Oceani Aquitanici, & 3. à Blabia oppido in Boream.

Script. Bel. Hannonia, *Henault* vel *Hainault* Gallis, *Henegouw* Germanis, regio & Comitatus Belgii, quam Scaldis fluvius interluit; olim Saltus Carbonarius, inter Artesiam ad occasum & Brabantiam ad ortum, ac inter Campaniam partemque Picardiæ ad austrum, & Flandriam ad Boream, ab Hania fluvio nomen habens. De ea libro 4. Itinerarii.

Hannonia tetigi fines, ubi Gallica lingua
Principium capit.

¶ Hannonia, *le Hainault* Gallis *Hannonia* Hispanis & Italis, provincia est ampla Belgii, quam Scaldis fluvius alluit ex parte, & Henius amnis bifariam secat. Terminatur ab oriente partim Comitatu Namurcensi & partim Brabantia, à septentrione Flandria, ab occidente partim Flandria & partim Artesia, a meridie autem Picardia; subestque ex parte Regi Franciæ, & ex parte Regi Hispaniæ. Ejus primaria est Montes.

Urbes Hannoniæ:

Anguianum, Angnjen. *sub dominio Hispanorum*.
Athum, Ath, *sub dominio Francorum*.
Avenna, Aveines, *Francorum*.
Binchium, Binche, *Francorum*,
Bochanium, Bouchain, *Hispanorum*.
Condatum, Condè, *Hispanorum*.
Landrecium, Landrecies, *Francorum*.
Mariaburgum, Mariembourg, *Francorum*,
Malobodium, Maubeuge, *Hispanorum*.
Montes, Mons, *Hispanorum*.
Philippovilla Philippeville, *Francorum*.
Quercetum, le Quesnoy, *Francorum*.
Valentiana, Valenciennes, *Hispanorum*.

¶ Hannovera, *Hannover*, urbs Germaniæ, in Ducatu Brunsvicensi, egregie munita, ad Leinum fluvium, & Ducum sedes, 3. leucis infra Hildesium in Boream Novostadium versùs, & 6. à Brunsvico in occasum. Ejus Princeps, qui Catholicus est & ex Ducibus Brunsvicensibus, possidet mediam partem Ducatus Brunsvicensis cum territoriis Calemburgico & Grubenhagensi; ubi urbes Hannovera, Hamela, Embeca, Neostadium, Gottinga, Northeimum, & Osteroda.

¶ Hanovia, *Hanaw*, oppidum permunitum Germaniæ, in Franconia, medium inter Francofurtum ad occasum & Asciburgum ad ortum. Proprio Comiti paret. Sedet ad Kintium fluvium, qui paulo infrà cadit in Mœnum; & varias hoc bello expertum est vices.

¶ Hantonia, *Hantshire*, provincia est seu Comitatus Angliæ meridionalis. Terminatur à meridie mari Britannico & Vecti insula, ab occasu Dorcetia & Viltonia, à septentrione Bercheria, & ab oriente Sussexia; estque satis ampla & culta. Ejus caput est Vintonia, *Winchester*, suntque etiam in ea Suthamptonia, *Southampton*, oppidum lautum, Portus ostium, *Porthmouth*, & Rumsea, *Rumsey*, in mediterraneis.

Hanzeaticæ seu Anzeaticæ urbes, *les Villes Anzeatiques*, urbes sunt Germaniæ pro majori parte, quæ commercii causa convenerunt post piratica Danorum & Normannorum bella, fædus inter se inierunt; collatisque pecuniis, etiam classes instruxerunt, & multa bella gesserunt. Sed nunc urbium illarum fama multùm imminuta est. Sic dictæ fuere ante a veteri voce Germanica Hansa, hoc est, *Assemblée*, aut à nomine Teutonico Hansa, hoc est, immunitas; quia illæ urbes multis privilegiis gaudebant. Porrò in quatuor provincias distinguuntur, Lubecensem scilicet, Coloniensem, Brunsvicensem, & Gedanensem; habentque sibi sociatas urbes sexaginta quatuor, nimirum Vandalicas sex, Pomeranicas septem, Borussicas sex, Livonicas tres, Saxonicas tredecim, Westphalicas decem, Clivicas seu Marchicas sex, Transisalanas tres, Gueldricas septem, Frisicas tres. Lubeca, *Lubeck*, caput est totius Anzeatici fœderis. Habet autem junctas sibi civitates Vandalicas quinque, Hamburgum nempe, Rustochium, Wismariam, Stralsundam, & Luneburgum, ac præterea Pomeranicas, Stetinum, Anclamum, Golnoviam, Gripswaldiam, Colbergam, Stargardam, & Stolpam. Colonia Agrippina, *Cologne*, quæ anno 1481. Hanzeaticarum urbium numerum auxit, primaria est secundæ regionis civitas; haberque sibi sociatas urbes Clivenses & Marchicas, Vesaliam, Duisburgum, Emericum, Warburgum, Unnam, Nammam; tum Westphalicas, Monasterium, Osnaburgum, Tremoniam, Susatum, Herfordiam, Paderborniam, Lemgoviam, Bilefeldiam, Lippiam, & Cosfeldiam; cum Gueldricas, Noviomagum, Zutphaniam, Ruremundam, Arenacum, Venloam, Elburgum, Hardervicum; & Transisalanas, Daventriam, Campos, Zuvollam; ac denique Frisicas, Groningam, Bolsverdiam & Staveram, Brunsvicum, *Brunswick*, primaria tertiæ provinciæ Hanzeaticæ civitas, habet sub se urbes Saxonicas, Magdeburgum, Goslariam, Embecam, Gottingam, Hildeshemium, Hannoveram, Ulam, Buxtehudam, Stadam, Bremam, Hammelam, & Mindam, Gedanum, *Dantzick*, primaria Prussiæ civitas, habet sub se Regiomontem, Colmariam, Torunium, Elbingam, Brunsbergam; Livonicas quoque urbes, Rigam, Dorpatum, & Revaliam. Est & in Norvegia Berga, *Berguen*, juris Hanzeatici.

¶ Haoas, *Haoax*, fluvius Africæ, oritur è vastis montibus in Abassinia, in confinio provinciarum Xaoæ & Ogges auctusque undis alterius fluminis dicti Machi, orientem versùs excurrit in regnum *Adel*, quod vulgò a Lusitanis appellatur regnum *Zeila*, cujus metropolim, dictam *Anca Gurrele*, præterlabitur. Dicitur hic aquarum mole nihilo minor esse Nilo, & 600. millia passuum cursu suo conficit; & quod Ægyptus Nilus, id ipsum regno Adelis præstat fluvius Haoas, teste Isaaco Vossio,

Haphnia, *Copenhagen*, urbs Silandiæ primaria, Daniæ regia, & academia, à Varburgo, urbe ejusdem insulæ, 15. leuc. Elsenorum urbem emporium ejusdem in ora versùs 6.

¶ Haphnia urbs est Selandiæ insulæ & Daniæ regni primaria. Distat 9. leucis à Varingburgo in Boream Elsenorum versùs; fuitque obsessa per aliquot menses a Rege Sveciæ hisce posterioribus annis, irrito tamen conatu. Dicitur etiam Hafnia. Vide ibi.

¶ Hapselia, *Hapsel*, urbs Livoniæ, in Estonia provincia & Vickeslandia regiuncula, ad sinum parvum ejusdem nominis in ora maris Baltici. Fuit antea episcopalis sub Archiepiscopo Rigensi. 2. leucis Svecicis distat à Lehalio in Boream, & 13. à Revalia in occasum; subestque Regi Sveciæ.

¶ Har-

¶ Harburgum, *Harburg*, oppidum Germaniæ, in Ducatu Luneburgensi, ad Albim fluvium, 2. leucis ab Hamburgo in austrum,& 6. à Luneburgo in occasum.

¶ Harcurtium, *Harcourt*, oppidulum Galliæ, cum castro, in Normannia provincia & in Ebroicensi tractu, vix 5. leucis ab Ebroico in Circium, 2. à Bellomontio in Boream. Hinc dicti Principes Lotharingi & Comites bello Percelebris hisce ultimis temporibus.

Tab. Peut. Hardebones, *Hardervvyck*,oppidum Germaniæ inferioris, in Geldria, & ora sinus Flevi, inter Arenacum & Campenam 5. leuc.

¶ Hardervicum, *Hardervvyck*, urbs munita Belgii, in Gueldria Batavica, & in Veluvia tractu, cum portu satis commodo ad interiorem sinum maris Austrioi, & Anzeatica, cum academia, 7. leucis distat ab Vltraiecto in Cæciam, & 6. à Daveotria in occasum. A quibusdam dicitur Hardebones. Vide ibi.

¶ Harflevium, *Harfleur*, oppidum Galliæ, in Normannia provincia & in Caletensi tractu, ad Sequanæ æstuarium. 3. leucis distat ab Honflevio in Boream, & vix 2. à Portu Gratiæ in ortum.

¶ Harfordia, *Harford*, urbs Angliæ, ad Leam amnem, 15. milliaribus à Londino in Boream Cantabrigiam versùs. Ab ea regio adiacens dicitur Harfordiensis Comitatus, *Hartfordshire*, inter Cantabrigensem Comitatum ad Boream & Midelsexiam Comitatum ad austrum.

Ergi nat. Haristallium, *Herstel*, oppidum seu pagus Germaniæ, in Hassiæ & Thuringiæ confinio.

¶ Haristallium, seu Heristellium, locus celebris in Historia Caroli Magni, auctoribus Eginarto, Regioone, & Aimoino, qui eum ad Wiseram amnem describunt. Hodie adhuc locus *Herstel* superest ad Weseram seu Visurgim. Aliud Heristallium est apud scriptores ejusdem Caroli Magni io ripa Mosæ fluminis, noo procul à Leodio. Hic hodie pagus est qui nomen quoque retinet.

Scrip. Belg. Harlemum, *Haerlem*, urbs Batavorum, in Hollandia, Episcopalis sub Archiepiscopo Trajectensi, inde 9. leuc. io Bor. ab Amstelodamo 3. à Lugduno 8. in ortum, maxima urbs. De qua libro 4. Itinerarii: Nocte iterum pulsa, Harlemum contendimus: illic, &c.

¶ Harlemum, *Harlem*, urbs est munita Belgii, in Hollandia Boreali,ad amnem Sparam,ubi ars Typographica putatur excogitata. Capta fuit & miserè devastata ab Hispanis primo bello Belgico, nunc autem subest Reipublicæ provinciarum unitarum. Distat 5. leucis à Lugduno Batavorum in Boream, 3. ab Amstelodamo in occasum, 2. ab ora maris Germanici, & 9. ab Vitraiecto in Circium. Ab ea lacus adiacens dicitur *Haerlemermeer*, seu lacus Harlemi.

¶ Harlepolium, *Hartlepoole*, oppidum Angliæ Borealis, in ora littorali Dœcesis Dunelmensis, 10. milliari Anglicis à Dunelmo in Eurum, & 5. à confinio Eboracensis provinciæ in Boream.

Tab. Peut. Harlingi, *Harlingen*, oppidum Frisiæ occidentalis, in ora littorali, à Levvardia urbe 3. leuc. in ocra um.

¶ Harlingi, seu, & meliùs, Harlinga, urbs est Belgii & Frisiæ occidentalis, post Leovardism primaria, munita, & expugnatu difficilis, quia circumposita regio inundari potest. Gaudet portu satis capaci in ora maris Aostrini,&sub dominio provinciar. unitarum Belgii.

Bibl. Harma, sive Horma, *Ramas*, teste Tudelensi, oppidum Palæstinæ, in Tribu Iuda.

Steph. Harma, vicus erat Bœotiæ, in finibus Tanagræorum, id nominis sortitus à curru Amphiarai eo loci, excusso Amphiarao, inaoi delato. Alius ejusdem nominis fuit in Attica, ubi Adrastus curru confracto opere Arionis servatus est. Vnde, euntibus ex eo loco observantibus fulgur, et eo viso sacra Delphos mitterent, ortum est adagium, *Vbi per Harma fulgur*, de iis quæ serò & admodum raro eveniunt. Auctor est Strabo libro 9.

¶ Harmastis, urbs Asiæ, in Iberia, quæ & Armastica dicta, est nunc *Cori*, ex præcipuis totius Georgiæ, teste Sansone.

Thuc. Harmatus, oppidum Troadis, in Æolidis confinio, In ora, contra Methymnam urbem Lesbi. Populi Harmatopolitæ Plinio.

Harpadium, *Arpaia*, oppidum Hirpinorum, in Campaniæ confinio, ubi Furcæ Caudinæ, (vide Hirpinum) Ab Avella 4. mill. pass. fotra montes.

Thuc. Strab. Harpagia sive Harpagium, locus Mysiæ, in Asia, apud Cyzicum urbem, Pario propior, ubi Ganymedem à Iove raptum Poetæ fabulantur; sic à rapina dictus,

Pars Prima.

Plin. Liv. Ptol. Harpasa, urbs Cariæ, ad Harpasum fluvium, apud Prienen & Mæandrum, episcopalis sub Archiepiscopo Stanropolitano.Non procul cautes ingeos,digito mobilis,immobilis verò toto corpore, teste Plioio libro 2. cap. 96.

Pauf. Harpinnates, fluvius Peloponnesi, per Elidem fluens & Harpinnum oppidum alluens.

Plin. Harpis, *Liceftomo*, teste Nigro, oppidum Mysiæ inferioris, ad Lycostomom Istri ostium.

Diod. Harponium oppidum Lucaniæ, apud Viceaumum. Vide Arponium; scribitur enim cum & sine aspiratione.

¶ Harria, *Harria* seo *Harnland*, provincia Livoniæ, in Estonia, io ora littorali sinus Finnici, ubi Revalia, *Revel*, totius Estooiæ caput, sub dominio Svecorum.

¶ Hartzcroda, *Hartzerode*, castrum Germaniæ, in Saxonia superiori & in Principatu Anhaltino, ad Selkam amoem, 12. mill. pass. à Northusia in Cæciam Magdeburgum versùs, ubi sedes noius ex quinque Principibus Anhaltiois.

Caf. Harudes, populi Galliæ Transrhenani, Sequanis finitimi, quorum urbs *Costentz* à Cœnali putatur: cùm Constantia sit in Svevia, a Sequanis longè distans.

¶ Harvicum, *Harvvich*, oppidum est munitum Angliæ, cum portu percapaci, in Essexia provincia, in ora Oceani Germanici, ubi Stura fluvius in eum se exonerat, prope confinia Suffolciæ.

Sig. Hasbania, *Hasbengavv*, regio Brabantiæ, sub ditione Leodiensi: cujus caput est Faoum S. Trudonis, oppidum, *S. Truyen*.

¶ Hasbata, *Hasbat*, provincia regni Fezzæ, in Africa, magis in Boream tendens versùs fretum Herculeum, ubi orbes Tingis, Cepta, & Arzilla.

¶ Hascora, quæ & Escura, *Hascora*, provincia est regni Marochii, inter provincias Ducalam ad Boream, Marochiam ad meridiem, & Tedlesiam ad ortum. Ejus urbs præcipua Elmandioa dicitur.

¶ Haspabamum, seu Aspahamum. *Hispaham* seu *Haspaham*, urbs Asiæ, Persiæ nunc præcipua, amplissima & splendida, cum superbissimo Palatio regio & tribus amplis suburbiis, in provincia *Hyerach* dicta. Ibi commoratur Persarum Rex; crescitque in dies. Sunt qui credant dictam fuisse Hecatompilon antiquitus; est que ferè media inter Tabriium ad Boreaio & Armuzium ad austrum.

Plin. Hasli, seu Bassi, ut alii legunt, populi Belgii, quorum oppidum *la Bassée* dicitur, in Artesia, in Flandriæ confinio, ab Attrebatensi urbe 8. leucis io Boream, à Bethunia 3. in ortum.

¶ Hasli, seu Basli, quibusdam sunt populi Belgii, ubi nunc oppidum *la Bassée*, in Flandriæ Comitatu et in confinio Artesiæ, alias munitum; 5. leucis ab Atrebato in Boream, sub dominio Regis Franciæ pace ab Aquisgranum sancita.

¶ Hassia, *Hessen* Germanis, *la Hesse* Gallis, provincia est Germaniæ, in Circulo Rheni, inter Wetteraviam ad occasum et Westphaliam ad septentrionem, Franconiam ad meridiem, & Thuringiam ad ortum. Ejus Principes Lantgravii dicuntur, subeuntque antea tribus Principibus Lantgraviis, nempe Casselensi, Marpurgensi & Darmstadiensi. Sed deficiente Marpurgensi, sine prole, Castelensis majorem partem ditionis consecutus est, & Darmstadiensis minorem tantùm recepit.

¶ Hassiæ Casselensi Lantgravio subsunt Hassia propria ubi Cassela, Comitatus Zigenemensis, Abbatia Herofeldensis, pars orientalis Comitatus Valdecensis, pars Borealis principatus Marpurgensis, quatuor Præfecturæ Comitatus Scaumburgensis in Westphalia, prope Mindam, & Smalcada urbs Principatus Hennebergensis, cum aliquot locis Veteraviæ.

Hassia Casselensis urbes:

Cassella, Cassel.
Eschvvega, Eschvvege.
Herofelda, Hirschfeldt.
Marpurgum, Marpurg.
Rotenburgum, Rotenburg.
Smalcalda, Smalkalden.
Waldeca, Valdek.
Zigenemium, Ziegenhaim.

¶ Hassiæ Darmstadiensis Lantgravio subsunt pars minor seu australis Principatus Marpurgensis, ubi Giessa & Butzbachium, & Geravia, ubi Darmstadium.

Hassa, urbs Liguriæ, ad Tanarum fluvium, episcopalis

palis sub Archiepiscopo Mediolanensi, (vide Asta) sic à Claudiano, de 6. cons. Honorii.

nec plus Pollentia rebus
Contulit Ausonius, aut moenia vindicis Hastæ.

Claud. ¶ Havana, *la Havana*, portus celeberrimus & capacissimus Americæ septentrionalis, in Cuba insula versùs Boream, & è regione Capitis Floridæ, ubi appulsuot classes Hispaniæ. Oppidum ei adjacet permunitum, dictum *la Havana* seu *S. Cristoval de la Havana*, cum valido Hispanorum præsidio & arce.

Prav. Rem. Havelburgum, *Havelburg*, urbs Germaniæ, in Marchia Brandeburgensi, episcopalis sub Archiepiscopo Magdeburgensi, inde 20. leuc. in Cæciam, ad Havellam fluvium.

¶ Havelburgum, meliùs dicitur Havelberga, *Havelberg*, urbs episcopalis Germaniæ, in ditione Electoris Brandeburgici, ad Havelam fluvium, qui uno milliari infrà cadit in Albim; estque 10. leucis infra Magdeburgum in Boream, & 8. à Brandeburgo in Circium.

Beda. Haugustaldium, Haugustaldia aliis, urbs olim episcopalis Angliæ, sub Archiepiscopo Eboracensi, nunc pagus agri * Eboracensis. Vide Augustaldia. (* Lindisfarna.)

Procop. Hebdomum suburbium erat Bysantii, ab eo 7 mill. pass. distans.

Bibl. Hebræi populi notissimi Palæstinæ, ab Heber pronepote Sem, teste D. Isidoro. Vide Iudæi. Statius libro 5. sylv. carm. 2.

Thura, Palæstini simul Hebræique liquoret.

Script. Scot. Hebrides, insulæ Albionis, oræ Scotiæ occiduæ adjacentes; * *Ilis* vulgò. Vide Ebudæ. Harum sedes episcopalis in oppido S. Columbi esse solet sub Archiepiscopo Glasguensi. (* *Ila* quidem vulgò dicitur Epidium, una Hebridum)

Auson. Hebromagum, sive, ut aliis videtur Hebromanum, pagus Aquitaniæ, *Embran* seu *Bran* Vineto, apud Blaviam oppidum, vel *Bourg*, teste Scaligero, oppidum à Burdigala, 4. leucis, ad Durani fluvii cum Garumna confluentiam, è regione Panliaci Vide Ebromagum. Est autem Ebromagus sive Hebromagus pagus ab Hebromano diversus, in Gallis Narbonensi, inter Carcasonem 5. & Tolosam 10. leuc. occurrens. De Hebromano Ausonius epistola 24.

Hebromani jam tecta subit, jam prædia fratris.

Lib. Reg. Hebron, Eleutheropolis Antonino, *Callil*, teste Iustin Gyslellin, incolis & aliis *Ebron*, urbs Palæstinæ olim episcopalis, nunc pagus ab Hierosolymis 20. mill. pass. in meridiem & Africum Ascalonem versùs.

¶ Hebron, urbs Palæstinæ, antea Cariath Arbe, id est civitas quatuor, quod quidam Græca voce Tetrapolim interpretati sunt: civitas antiquissima, 7. annis ante Tanim Ægypti condita, sub Chananæis, urbs regia, postea in Tribu Iuda, & Levitis data, cuius Tribus maxima, & Davidis Regis per septem annos regia, tempore Christianorum episcopali sede insignita; qua tandem destructa, nova Hebron in vicino loco constructa est.

Strab. Plin. Mos. & al. Hebrus, *Mariza* Leunclavio & aliis, fluvius ingens Thraciæ, ex Hæmo monte oriens, ac in Ægæum mare, Philippopoli, Hadrianopoli, & Traianopoli urbibus abluitis, inter Maroniam & Ænon urbes, exiens. Virgilius libro 4. Georgicorum:

Gurgite cum medio portans Oeagrius Hebrus.

Hebudæ, insula Scotiæ. Vide Ebudæ.

Suid. Hecates insula parva maris Ægæi, apud Delum, quæ & Psammite; sic ab Hecate maga, ut videtur, dicta, de qua Ovidius libro 7. Metamorphoseon:

Ibat ad antiquas Hecates Perseidos aras.

Polyb. Hecatombæum, locus Achaiæ, in Peloponneso, circa Dymam urbem, ab hecatombe sacrificio.

Plutar. Ptol. Hecatompedum, *Sopoto* Sophiano, urbs Epiri, in Chaonia regione, Elymæ orbi finitima.

Eusta. Hecatompolis, Cretæ insula, sic dicta à centum urbibus, quibus sub Minoe Rege constabat. Sicuti & Laconica, teste Strabone.

Polyb. Strab. Plin. Q. C. & al. Hecatompylos, *Hispahan* Castaldo, *Ispa* Theveto, & *Ispadi*, urbs Parthiæ maxima & regia, a 100. portis dicta, inter Ecbatana ad occasum 150. & Alexandriam Ariæ in ortum 565. mill. pass. distans. Sic etiam Thebæ urbs Ægypti dicta, à numero portarum; sicuti Thebæ Bœotiæ Heptapylos à 7. portis.

Strab. Herod. Steph. Hecatonnesi, insulæ plures parvæ maris Ægæi, inter Lesbum & Troadis oram, numero 20. teste Strabone 40. apud Timosthenem, sed 100. nomen ipsum indicat; potiùs scopuli quàm insulæ.

¶ Hecla, *Hecla*, mons Islandiæ peramplus & ignivomus, ex quo non tantùm ignes, sed etiam fulgura emicant permista quasi fulminibus. Est in parte meridionali insulæ, quæ ab indigenis *Sudlendingafiordung* dicitur, versùs urbem *Scalholt* episcopalem.

Hectodurum, *Eschal*, teste Lazio, oppidum Rhætiæ, in Svevia, inter Campodunum 3. & Curiam in austrum 7. leucis. Vide Ectodurum: nam & sic scribitur. *Ptol.*

¶ Hectodurum, seu Ectodurus, aliis est *LeusKirch*, oppidulum Sveviæ, 3. leucis à Campoduno in occasum, in ditione Austriacorum.

Hedena, *Hesdin*, oppidum cum arce permunita Belgii, in Artesia, in finibus Picardiæ, ab Atrebatibus 11. leucis in occasum, à Fano Divi Pauli 4.

¶ Hedena, *Hedin*, arx est permunita Artesiæ, ad Quantiam fluvium, in limite Picardiæ. Capta fuit anno 1639. a Rege Franciæ, cui etiamnum subest. Distat 7. leucis ab Abbavilla in Boream, & 4. a Monstrolio in ortum, intra paludes. Excitata fuerat alias ab Hispanis contra Gallos, à quibus pluries capta, tandem ipsis cessit pace ad Pyrenæos sancita.

Hedeta, quæ & Leria, *Liria*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in regno Valentiæ, ab ea 4. leucis in occasum, à Sagunto 2. Populi Hedetani & Sedetani Plinio & Livio. *Ptol.*

¶ Hedeta, seu Edeta, *Liria*, oppidum Celtiberorum aliàs, nunc castrum est regni Valentiæ, ad Turiam fluvium.

Hedimeles, mons Atticæ, cuius meminit Iuvenalis satyra 6. *Iuven.*

*Quæ tener * Hemideles operam dedit, hoc tenet, hoc se Solatur.*

(* Nisi Hedimeles vel Hedymeles in hoc versu sit nomen citharœdi.)

Hedonacum, vicus Bœtiæ ubi, Narcissi fons. qui & Donacum legitur. *Pausan.*

Hedonis, regio Thraciæ, in Macedoniæ confinio, ubi Hedones populi Stephano. *Ptol.*

Hedros. Vide Edros. Andros Plinio, & Andiom Antonino, insula Hiberniæ deserta, *Lister* incolis. Aliis è insulis Oceani Britannici, *Enbly*, & Anglicè *Berdsey* teste Camdeno. *Ptol.*

¶ Hedros, seu Edros, & Adros, est *Berdsey*, insula parva Angliæ, in ora Walliæ Borealis & Arvoniæ provinciæ.

Hedua, quæ & Augusta Heduorum, & Augustodunum, *Autun*, urbs Galliæ Celticæ, episcopalis sub Archiepiscopo Lugdunensi, in Burgundia Ducatu. Populi Hedui Plinio, Ædui Cæsari. Hos Thesaurus Linguæ Latinæ Arvernis finitimos non bene facit. Vide Augustodunum. De Heduis Andreas Alciatus in emblem. *Sidon.*

Biturigis vervex, Heduis dat sucula nomen.

Hedylium, mons Bœotiæ, a Parnasso Cephiso fluvio divisus. Hedilius Plutarcho. *Suid.*

¶ Hedyphon Straboni, Babyloniæ regionis fluvius, fortè Hedypnus Plinii, quem scribit in Eulæum recipi. *Steph.*

Hegaleos, mons Atticæ nemorosus, cuius meminit Statius in libro 12. Thebaidos:

Dives & Hegaleos nemorum, Parnesque benignus.

Hegetmaria, *Lignitz* Villanovano, urbs Germaniæ, in Slesia, ex primis post Vratislaviam, à qua 6. leucis in occasum recedit, Gorlitium versùs 9. *Ptol.*

Hegonis, *Egospotamos* Nigro, aliis *Fainam*, promontorium Macedoniæ, inter Thessalonicam & Cassandream, apud ostia Chabrii fluvii, qui *Egospotamos* ibi dicitur. *Ptol.*

¶ Hegovia, *Hegow*, tractus est Germaniæ, in Svevia regione, inter lacum Cellensem ad ortum & Sylvam Nigram ad occasum, vix ad 6. milliaris Germanica extensus, ubi sunt Lantgraviatus Nellemburgicus, sub Austriacis, cum oppido *Stocack* dicto, Duellium, *Hohens Wiel*, sub Duce Wirtembergico, & aliquot alia loca.

Hegua, Ægua Straboni, Aegoa Cæsari & aliis, oppidum Hispaniæ Bæticæ. Vide Ategua. *Plin.*

Heideba, *Schlesvvick*, teste Crantzio, urbs Holsatiæ, seu Cimbricæ Chersonensi, in Holsatiæ & Iutiæ confinio, Ducatus, & urbs episcopalis anno salutis 948. sub Archiepiscopo Lundensi effecta, ad * Eydoram fluvium, ab Hamburgo & Lubeca, urbibus maximis Saxoniæ, 16. leucis in Boream distans (* potiùs ad Sliam fluvium.) *Sax.*

¶ Heideba, *Elesvvick*, Crantzio, urbs est Daniæ, in Iu- *Gram.*

tia

Gram. tis meridionali, Ducatus Slesvicensis caput, ad Sliam fluvium, qui io mare Balticum se eaonerat aliquot leucis infra. 4. leucis distat à Rensburgo & à confinio Holsatiæ io Boream, totidem a Flensburgo in austrum, 5. autem ab Husumo io ortum. Ei adjacet Gottorpia arx, ubi Ducum sedes è stirpe Regum Daniæ & Ducum Holsatiæ.

Script. Germ. Heidelbergs, *Heidelberg*, urbs Germaniæ, in Svevia, apud Franconiæ limites, Palatinatus præcipua, & academia aooo salutis 1346. erecta, intra muntes, proxima Spiræ, inde 3. leucis io ortum distans.

¶ Heidelberga, *Heidelberg*, urbs est Germaniæ, in Circulo Rheni & Palatinatus interioris, seu Rheoi caput, ad Neccarum fluvium, in confioio Sveviæ, à qua vix 4. leucis distat. Castrum babet probè munitum io colle, ubi sedes est Principis Electoris. 3. leucis distat à Spira io Cæciam. Pluries capta & miserè devastata fuit ab Hispaois & aliis durante ultimo bello Germanico. Nunc autem reparatur in dies, estq; satis magnifica & elegans eum ponte ligneo ad Neccarum; ibique instituta fuit Academia aono 1346. à Roberto Comite Palatino.

¶ Heilsberga, *Heilsberg*, oppidum Poloniæ in Prussia regia, cum arce, ad fluvium *Alle*, io qua sedes Episcopi Varmiensis. Anno 1240. condita est, & 8. milliaribus Germanicis distat à Regio monte io meridiem.

¶ Hela, *Heila*, oppidulum est Poloniæ, in Prussia regia, ad apicem sious *Puntzkervvick* dicti, & pro majori parte à mari Baltico circumdatur, auoo 1572. boc oppidulum incendio nborto conflagravit, postea utcumq; reparatum fuit. Distat 4. milliaribus Germanicis à Gedano in Boream.

Helectrides insulæ. Vide Electridea.

¶ Hellelus, *Ill*, fluvius Germaoiæ, oritur propè Ferretam, in Sundgovia; deinde per Alsatiam superiorem labens. Mulhusium, Eosisheimum, Colmariam, Schlestadium, & Benofeldam, rigat, nti & Argentinam, infra quam Rheno miscetur.

Oref. Zof. Aur. Vict. Helena, *Elna*, urbs Hispaniæ citerioris maritima, in Catalanniæ & Galliæ Narbonensis confinio, apud Rnscinouem, seu, ut nunc vocant, Parpiniaoum, 2. leucis distans, episcopalis sub Archiepiscopo Narbonensi, inde 11. leuc. in austrum Gerundam versùs totidem, apud Caucoliberim, cui in episcopali sede successit.

¶ Helena, *Elna*, Gallis *Elne*, urbs est parva Galliæ Narbonensis, & Comitatus Ruscinonensis, in colle, ad amnem *Tech*, antea sub domioio Regis Hispaniæ, nunc antem Franciæ adjecta ab anno 1640. Aliàs erat episcopalis, sed anoo 1604. ejus Episcopatus Perpinianum traoslatus fuit à Clemente VIII. Vix distat uns leuca ab ora maris Mediterranei, & 3. lencis Gallicis à Perpiniano in austrum Caucoliberim versùs, à quo pari spatio

Proc. distat.

Heleua altera, quæ & Helenopolis, urbs Bithyniæ episcopalis sub Archiepiscopo Nicomediensi, apud oram Propootidis, & ostia Draconis fluvii, sic à Constaotino Magno in Helenæ matris honorem dicta.

Strab. Plin. & al. Helene, quæ & Macris Steph. *Macronisi* Sophiano, iosula maris Myrtoi, Eubœæ proaima, inter Sunium Atticæ promontorium ad occasum, & Ceam iosulam ad ortum 5. mill. pass. sita, sic ab Helena ibi à Paride stuprata, teste Mela. Sed Macris ab Helena diversa 3. mill. pass. abest, à Suoio promontorio 7.

Eusta. Heleuium, Heleoios Stephano, iosula parva Ægypti apud Canopum urbem.

Script. Germ. Helenopolis, *Franckfurt*, teste Munstero, urbs Germaniæ clarissima, & emporium Germaniæ totius celeberrimum, urbs libera Franconiæ ab Mœnum fluvium, à Magontia urbe 4. leucis distans io ortum, à Spira 12. Helenopolis altera Bithyniæ. Vide Helena.

¶ Heienopolim olim dictam scribit Muusterus eam Germaniæ urbem, quam hodie *Franckfurt am Main* appellant; sed quando aut à quibus non addit. Urbs est ad Mœnum fluvium, elegaoter exstructa, cum ponte lapideo insigni, cui ab altera fluminis ripa aooexa est urbecula *Sexenhausen*, eidem obediens. Duabus hæc urbs in auuo;nuodinis & Imperatnrum electinnibus nobilem se reddit. Vide Francofurtum.

In Aun tentic. Helenopontus & Helleonpontus, regio Bitbyniæ quæ & Pontus dicitur Ptolemæo, inter Bitbyniam & Paphlagoniam, mari Euaino opposita. Sed Helenopontus in libro Conciliorum magis patet, Paphlagoniam cum parte Cappadociæ complectens, cum Amasca metropolis in ea reponatur.

Pars Prima,

Ovid. Heleroi lucus circa urbem Romam & Tiberim fluvium erat. Ovidius 6. fast.

Adjacet antiquus Tiberino lucus Helerni.

Cæs. Heleuteri, populi Aquitaniæ, Cadurcis proximi, quorum oppidum *Orillac*, urbi S. Flori propinquum. Horum regio Vigenerco, *Vivaretz* dicitur. Sed hæc regio apud Rbodanum fluvium longè distat à Cadurcis (quibus hi populi ex Cæsare eraot finitimi) Ruthenis & Velaunis interstitis.

¶ Heleutheri aliis populi erant ubi nunc Albigensis tractus, *l'Albigeois*, cujus urbs primaria Albiga, longè ab Oteliaco, in austrum distaos, Brietio & Sansone

Plin. testibus.

Helia, insula parva Siciliæ, apud Drepanum urbem, in ora occidua. Helia item Bedæ, & Elia, *Ely*, urbs episcopalis Angliæ, sic ab anguillis (quas Angli *Eeles* vocaot) dicta, quarum ibi iogens copia, ob multas aquas, quibus uti insula cootinetur. Cantabrigiæ proxima.

Polib. Pauf. & al. Helice, *Niora* Moletio, oppidum Peloponnesi, in ora Achajæ, Buræ proximum, ab Ægio 40. stad. distans, aquis absorptum, teste Ovidio libro 15. Metamorphoseoo;

Si queras Helicen & Burum Acheidas urbes,
Invenies sub aquis.

Strab. Plin. Pauf. Helicoo, & aliàs Helycon, *Helicona*, mons Bœotiæ, à Poetis decaotatissimus, Musis sacer, Parnasso vicious, inter illum & Thebas, qui incolis *Etalia* dicitur. Sed Helicon Thebas attingens locus est. Ejus meminit Ovidius libro 2. Metamorphoseon:

Virgineusque Helicon, & nondum Oeagrius Æmus.

Hinc Heliconius, a, um, adiect. & Heliconides, ac Heliconiades Musæ. Statius libro 7. Thebaid.

Horrens Tyrrhenos Heliconia plectra tumultus.

Pauf. Helicon item, fluvius Macedoniæ, Dium urbem præterfluens, qui Ptolemæo Pharybus, Libro Baphyrus, & Lycopbro Bephyrus diei videtur, *Furibo*. Helicon quoque Ptolemæo fluvius Siciliæ, *Olivieri*, teste Fazello, vel *Oliverio*, inter Mylen & Tyndarium flueus.

Arri. Isid. Heliopolis, quæ & Thebæ Diodoro Siculo, Solis oppidum Plinio, *Bethsemes*, & Arabicè *Bahalbeth*, urbs Ægypti episcopalis, teste Guillelmo Tyrio, apud Babylonem, ab Israelitis, cùm essent in Ægypto, condita, teste Divo Isidoro libro 5. etymolog. Hic Mithras Rex primus obeliscos erexit, Solique dicavit, auctore Plinio libro 36. capite 8. Fuit & * Heliopolis oppidum Ciliciæ, patria Chrysippi Philosophi, Solino. (* Sic vetera Solini exemplaria plerumque habent, at corruptè pro Soloe: in proclivi erat ut quis pro urbs Soloe legeret urbs Solis, hoc est, Heliopolis.)

Plin. Ptol. & al. Heliopolis altera, *Balbec* Postello, *Marbech* Leunclavio, urbs Phœnicis, ad Libanum montem, inter Laodiceam 60. & Damascum 70. mil. pass. ab Abyla 32. ex Itinerario Autooini, olim episcopalis, postea metropolis effecta sub Patriarcha Antiocheno.

¶ Heliopolis urbs fuit Asiæ minoris, in Pbrygia, apud Michaelem Glycam 4. statuam binc aveaisse Constantinum Imperatorem & Coostaotinopoli columnæ imposuisse idem addit.

Heliopolis item, urbs Germaniæ, id est, Solis oppidum, Soltvedelia, nunc *Soltwedel*, in Marchia, inter Gardilebiam 5. & Olzeniam 6. leuc. versùs Luneburgum.

Stat. Helisus, fluvius Peloponnesi, sive Atticæ, ut aliis videtur, à Statio libro 4. Theb. memor.

Lambit, & anfractu riparum incurvus Helisos.

Cæs. Plin. Tac. Helium, *die Wael*, teste Ortelio, ostium Rheni occidentale, in quo Mosa cum Rheno in Oceanum effunditur. Sed *die Wael* Vahalis fluvius est pars Rheni, quæ Mosæ commiscetur.

¶ Helium, ostium Rheni, quod & Occidentale seu & Mosæ ostium, erat juxta Helium castrum, in parte australi Bataviæ, ubi Brilla urbs sita est; vocaturque nunc *Die Maes* incolis, *la Meuse* Gallis, teste Ortelio.

Strab. Hellas, oppidom Thessaliæ, inter Pharsalum & Meliteam. Est & regio eadem Græciæ apud Strabonem & Plinium. Populi Helleoes, ab Hellene Deucalionis filio dicti.

¶ Hellas aliquando sumitur à quibusdam pro tota Græcia, veriùs autem fuit pars Græciæ, quæ aliter Achaja dicta fuit: sub qua fuere Attica, Megaris, Bœotia, Phocis, Locri, Ætolia, & Doris. Terminabatur à septentrione Macedonia & Thessalia, ab oriente mari Ægæo, ab occidente mari Jonio, & à meridie sinu Corinthiaco & si-

S 4 ou

nu Sarooico. Hæc regio nunc *Livadie* dicitur; subestque tota dominio Turcarum.

Vrbes Helladis, sive Achaja exstantes:

* Ægina, (*Engia.*)
Aquila, olim Calydon, (*Aston.*)
Athenæ, (*Setinee,*)
Aulia, (intercidit.)
Calydon. Vide Aquila.
Coronea, (*Corone.*)
Daulis, (*Daulia.*)
Delphi, postea Salona.
Elatia, olim episcopalis Phocidis.
Marathon, (*Marathonn.*)
Megara, (*Megara.*)
* Naupactom, (*Lepunto.*)
Opus, olim episcopalis cùm staret, (*In ruinis jacet.*)
Salona, olim Delphi, episcopalis Phocidis, sub Naupacto, (*Salona.*)
Tanagra Bœotiæ, olim episcopalis, (*Anatoria.*)
Thebæ, (*Stives.*)
Thermopyle, (*non est urbs, sed locus.*)
Thespiæ, (*Tespe.*)

Strab. Hellenes *Pontevedra*, teste Mariana, populi & oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in ora occidentali Callaicorum, à Tyde urbe 8. leucis recedens.

Hellenopolis. Vide Helenopolis.

Xeno. Strab. Plin. Hellespontus, *Stretto di Gallipoli* Castaldo, *Braccio di San Giorgio* Volaterrano, angustia maris inter Sestum urbem Thraciæ in Europa, & Abydum urbem Phrygiæ in Asia, apud Xenophontem 8. stadiis, apud Plinium 7. tantùm distantes. Hujus & Propontidis longitudo 188. mill. pass. est, teste Plinio. Quod fretum variè nominatur. Sestiacum pelagus Ausonio, cui etiam Freta Abydi, Fretum Abydenum Appiano, Alexandrino, Pontus Phryxæus, Lucano, Phryxæa æquora Valerio Flacco, Phryxi semita Statio, Athamanticis fluentum Apollonio, Ægæum fretum Pacuvio. Nomen habet ab Helle filia Athamantis Regis Thebarum, quæ ibi decidens submersa est.

¶ Hellespontus, fretum seu angustiæ maris, inter Thraciam & Asiam minorem. Extenditur à septentrione in meridiem per 45. ferè milliaria, nempe à Propontide usque ad mare Aegæum. Maximè autem restringitur ad austrum inter Sestum & Abydum arces permunitas Turcarum, quæ vulgo *les Dardanelles* dicuntur. Fretum autem vocatur *Destroit de Gallipoli* ab urbe Callipoli ei adjacente, seu etiam *le bras de S. George*, Belgis *S. Joris arm.* Dicitur adhuc aliquando *les bouches des Dardanelles* a quibusdam.

Ptol. Hellespontus quoque, regio Asiæ, pars Mysiæ, mari prædicto exposita; in qua urbes sunt Cyzicus, Parium, Lampsacus, Abydus, cum Dardano, Populi Hellesponti Plinio. Hinc Hellespontiacus, & Hellespunticus nomen gentis, ut Hellespontiaca Sibylla, quæ visit Solonis, & Cyri temporibus, teste Lactantio. Ovidius libro 4. fast.

Perque urbes Asia longum petit Hellespontum.

Virgilius libro 4. Georgicorum:

Hellespontiaci servat tutela Priapi.

Plin. Hellevions, Helvæones Ptolemæo, sive, ut alii legunt, Æluæones, Hellulii Tacito. Helli Ammiano, populi Germaniæ, quorum locus *Heil*, in ora ad sinum Venedicum apud Dantiscum urbem, teste Willichio.

¶ Hellevıones, seu Hilleviones, populi fuere Scandinaviæ, Cluverio, Briετio, & aliis testibus, ubi nunc Hallandia provincia Sveciæ, prope fauces sinus Codani, longè à Dantisco in occasum. Ortelius eos putat quos Dalecarlos hodie vocant. Hillevioons enim Cimbrica lingua, quæ Scandinavica est, Monticolam significat. Habitant enim hi ad Sevonem montem, Riphæis non minorem, ut inquit Plinius.

Plin. Hellopes, *Lopesia*, teste Pineto, populi Epiri, circa Dodonam, quorum regio Hellopia Straboni, vulgo *Lopesia*.

Vet. In. Hellum, sic in codice Theodosiano, *Ell*, vicus Germaniæ superioris, in Alsatia, ad Hellum fluvium sive Ellum, apud Colmariam urbem, Elegia scriptoribus mediæ ætatis.

¶ Hellum aliis est Helellus & Elcebus, *Ells*. Vicus est Alsatiæ inferioris, versùs Argentinam, uno milliari à Benofelda. Vide Elcebus.

Scrip. Germ. Helmestadium, *Helmstat*, urbs Germaniæ, & academia Saxoniæ, media inter Magdeburgum ad ortum & Brunopolim ad occasum, 6. ferè leucis dissidens, Halberstadio proprior: Hemopolis apud literatos.

¶ Helmestadium, *Helmstat* seu & *Halemstat*, urbecula est parva & vix alicujus nominis, alias sub proprio Abbate; nunc autem paret Duci Brunsvicensi ab anno 1490. estque in limite Ducatus Magdeburgensis, medio inter Magdeburgum & Brunsvicum itinere.

¶ Helmestadium, *Helmstede*, urbs munita, cum portu, in Hallandia provincia, & in ora littorali sinus Codani, versùs limites Scaniæ. Subest dominio Regis Sveciæ ab anno 1645. pace ad Bromsbroam confecta.

Helorus, Elorus Athenæo, Elesporus Polybio, Elleporus Æliano, fluvius parvus magnæ Greciæ, inter Cauloniam & Scyllacium fluens, ubi Græci à Dionysio victi.

Helorus, & Helorum, urbs Siciliæ eversa, cum fluvio cognomine. Vide Elorus. *Sil.*

Helos Pteleon, & Dorion, tria oppidula Laconicæ, ad sinum Laconicum proxima; quorum meminit Statius libro 4. Thebaid. *Strab. Pauſ. Tur.*

Quos Helos, & Pteleon, Getico quos flebile vati Dorion.

¶ Helsingfordia, *Helsingfors*, urbecula Sveciæ, in Nylandia parte Finlandiæ, in ora litorali sinus Finnici, ubi recipit amnem Wandam. Gaudet portu utcumque capaci.

¶ Helsingia, *Helsingie*, provincia Sveciæ, inter Dalecarliam ad occasum, Jemptiam & Medelpadiam ad Boream, & sinum Bothnicum ad ortum, ubi oppidum præcipuum *Kudvvikſuvaldin*.

¶ Helsingoburgum, *Elsinborch*, oppidum munitum Scaniæ provinciæ, cum portu juxta Sundicum fretum, & è regione Zeelandiæ insulæ & Elsenoræ urbis, antea sub dominio Regis Daniæ; sed ab anno 1660. factum est Svecici juris pace ad Roschildam.

Helvæ, *Elvas*, urbs Lusitaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Eborensi, inde 8. leuc. in Boream, à Pace Augusta 3. in regno Portugallico.

Helvæ, *Elvas*, urbs est Hispaniæ, in Portugallia, quæ à Castellanis *Yelves* dicitur. Probè munita fuit hisce ultimis temporibus, & sedet juxta amnem Caiolam, una leuca tantùm ab Ana fluvio, in provincia intra Tagum & Anam. Frustra obsessa fuit anno 1659. ab Hispanis, qui ibi etiam grandi clade affecti fuere à Lusitanis. Dicitur & Elva; distatque 12. leucis ab Ebora in ortum. *Tar.*

Helvecones. Vide Ælvæones.

Helvetii, *Schvvitzer*, vel *Schvveitzer*, & Italis *Svizzeri*, populi Germaniæ superioris quorum regio ampla Helvetia, *Schvvitzerlandt*, Rheno fluvio circumfluente ad austrum & ortum, ac Jura monte à Sequanis disseparante, continetur, in 13. conventus juridicos divisa; qui sunt Tigurum, *Zurich*, Berna, *Bern*, Basilea, *Basel*, Schaphusia, *Schafhausen*, Tugium, *Zug*, Luceria, *Lutern*, Salodorum, *Solotum*, Friburgum, *Friburg*, Svitia, *Svvitz*, Uria, *Uri*, Transylvania, *Undervvald*, Glarona, *Glaritz*, & Abbatiscella, *Appenzeel*: ex quibus 4. postremi potiùs pagi sunt quàm urbes. Helvetiæ meminit Ludovicus Masurius in supplemento hodœporico: *Cæſ. Pan. Tar. & al.*

Immunesque lacus, & quas Helvetia valles
Gens sub prærupta plurima rupe colit.

Et libro 4. Itinerarii:

Helvetios Italis dirimit mons asper ab oris,
Pars Adula, &c.

¶ Helvetii populi fuere Galliæ Lugdunensis, à qua postea decerpti fuere, & Germaniæ attributi. Divisi fuerant olim in Tigurinos, Tugenos, Ambrones, & Urbigenos. Ab his regio Helvetia dicta fuit. Habet ab oriente & septentrione lacum Brigantinum & Rhenum fluvium, quo separatur à reliqua Germania, ab occidente Comitatum Burgundiæ, & a meridie Lemanum lacum & Valesiam. Helvetii quanquam in Germania, sunt tamen sui juris, nec quicquam pendent ab Imperatore. Dicuntur *les Suisses* à Gallis, & eorum regio Helvetia, *la Suisse*; estque lacubus & montibus plena. Dividitur in tredecim conventus seu pagos, vulgò *les treize Cantons*, quorum septem habent urbes cognomines, nempe Tigurum, Berna, Basilea, Scaphusia, Lucerna, Salodorum, & Friburgum; Tugium autem, Glarona, Abbatiscella, & Svitia sunt vici, uti & Stantia, *Stantz*, in Undervaldiensi pago, & Altorfium, *Altorf*, in pago Uritano: Ex his verò pagis septem sunt Catholici, nempe Lu-

Lucerns, Friburgum, Salodurum, Tugium, Urium, Undervaldium, & Svitia; quatuor Reformati, Tigurum scilicet, Berna, Basilea, & Scaphusia; & duo mixti, nimirum Glarona & Abbaticella. Helvetiis confœderati sunt Rhæti, Valesii, Episcopi Constantiensis & Basileensis, Abbas S. Galli, cum aliquot aliis: Sed Rhæti & Valesii sunt extra Helvetiam.

Helvetii antea pro majori parte suberant Ducibus Austriæ; sed cum duriùs vexarentur ab Alberto Austrio Rodolphi Imperatoris filio, Svitii, Urii, & Undervaldii fœdus inter se inierunt anno 1308. uti postea in perpetuum anno 1315. dictique omnes Svitii à pago in quo primùm pro libertate pugnatum est. Iis junxerunt se Lucernates anno 1332. Tigurini anno 1351. Glaronenses anno 1352. Tugii eodem anno 1352. Bernates, qui anteà juria erant, aliis uniti fuere anno 1352. Friburgenses adscripti fuere fœderi anno 1481. unà cum Solodurnis. Basileenses se fœderi Helvetico conjunxere anno 1501. uti Scaphusiani demùmque Abbatiscellenses fœderi etiam juncti fuere anno 1513. Et hi omnes conficiunt tredecim pagos.

Helvetiorum autem socii sunt Rhæti seu Grisones *les Grisons* ab anno 1498. quo perpetuum fœdus cum omnibus Helvetiis percusserunt; Valesii, *ceux de Valais*, qui anno 1533. fœdus fecerunt cum septem pagis Catholicis, Abbas S. Galli fœderi accessit anno 1454. uti postea Constantiensis Episcopus, Mulhusium, *Mulhausen*, in Alsatia, anno 1515. omnibus pagis se conjunxit, uti Rotevilla, *Rotvveil*, in Svevia anno 1519. Bienna, *Bienne*, recepta est ut fœderata anno 1547. Geneva, *Geneve*, primò cum Friburgensibus, deinde cum Bernatibus, & tandem cum Tigurinis Helvetiorum primariis, fœdus iniit; & Neocomium, *Neufchastel*, cum Bernatibus, Lucernatibus, & Friburgensibus.

¶ Helvetiorum dominio subsunt aliquot oppida seu ditiones, nempe Rapersvila, *Roperchsvvil*, quatuor minoribus pagis, Bada, *Baden*, Bremogarta, *Bremgarten*, Mellinga, *Mellingen*, & Surlejum, *Zurzach*, octo veteribus pagis; Turgea, *le Turgeau*, Comitatus Rorensis, *le Comté de Renre*, & Sarunetes, *le Comté de Sargane*, septem antiquiores pagos agnoscit dominos, uti Rhegusci, *le Rhintal*, quibus etiam præsunt Abbatiscellenses. Bilitionum, *Belinzona*, ab Uriis, Svitiis, & Undervaldiis regitur. Quatuor autem Præfecturæ Italicæ, videlicet Luganensis, *de Lugano*, Locarnensis, *de Locarno*, Mendrisiana, *de Mendrisio*, & Madiana, *de Madia*, in potestatem Helvetiorum transierunt anno 1512. & his imperant omnes Helvetii, præter Abbatiscellenses, qui nondum uniti erant fœderi.

Urbs Helvetiis fœderata:

Constantia, *Costentz*, *Costnitz*.
Curia, *Chur*, *Coira*.
Geneva, *Geneve*, (*Graff.*)
Lausonium, *Losanne*.
Molhusia, *Molhausen*.
(Neocomum, *Neufchastel*.)
Rotovilla, *Rotvveil*.
Sedunum, *Sitten*, (*Sion*.)
Fanum S. Galli, *S. Gall*.

Ant. Helvetum, *Schlestads*, teste B. Rhenano, cum Villanovano, urbs Germaniæ superioris libera, in Alsatia, inter Colmariam 3 & Argentoratum in Boream 6. leucis, Elcebus Ptolomæo, postea Selestadium.

¶ Helvia Recina, *Recina Rovinata*, urbs fuit Italiæ, in Piceno, cujus tantùm supersunt rudera, ad Potentiam fluvium erat, versùs Maceratam; & ex ejus ruinis crevit Recinetum urbs in viciniis.

Cæs. Helvii, Helvi Plinio, Elvi Straboni, *Alby*, teste Orontio, populi & urbs Aquitaniæ, episcopalis sub Archiepiscopo Biturricensi, inter Tolosam 14. & Ruthenos 12. leuc. Elicoci Ptolemæo, posterioribus Albiga, aliquando Alba Helvorum, sive Helviorum.

¶ Helvii populi fuere Galliæ Narbonensis, ubi nunc Vivariensis provincia, *le Vivarais*: quorum caput Alba Augusta, seu Alba Helviorum, nunc Vivario dicitur, *Viviere*, urbs episcopalis, ad Rhodanum fluvium, inter Valentiam ad Boream & Avenionem ad austrum, in Occitania, longè autem ab Albiga in ortum.

Helvillum, seu Helvillus, pagus Umbriæ, inter Forum Flaminii 17. & Callem. 13. mill. pass. Nuceriæ urbi proximus, qui hodie non exstat.

Iuv. Helvina, *Elvine*, fons Latii, in agro Aquinate, qui sic appellatur, teste Joanne Scopa,

Helvinum, *Piomba* Nigro & Leandro, fluvius Piceni, non Samnitum, ut scribit Ortelius, qui Matrinus Straboni & Ptolemæo dici videtur, inter Aternum & Vomanum fluens. *Pla.*

¶ Helvinum, seu Helvinus, nunc *Salinelli* dicitur, teste Brietio; estque in Aprutio ulteriori provincia regni Neapolitani In mare Hadriaticum se exonerat longè à Matrino fluvio, qui *Piomba* vulgò dicitur.

(*Hemosini, Dalmatia gens apud Plinium.*)

Hemoroscopium, *Cabo de S. Martin*, teste Mariana, promontorium Hispaniæ Tarraconensis, in regno Valentiæ, apud Dianum: sed Beuthero est *Atalaja de Sertorio*. *Strab.*

¶ Hemeroscopium promontorium, *Cabo Martin*, idem est quod Dianium Artemisium & Ferraria promontorium. Vide ibi. Ejus pars media & magis in ortum excurrens vulgò, *Punta del Emperador* dicitur.

Hemeia, urbs Syriæ episcopalis sub Patriarcha Antiocheno, ab Arethusa 16. mill. pass. Vide Emilla. *Plin.*

Hemichara, oppidum Siciliæ mediterraneum, quod *Nicosia* Nigro esse videtur. Sed *Macari* potiùs est urbs excisa. Vide Macara. *Ptol.*

¶ Hemichara, aliis Imacara, nunc est *Troina*, oppidum vallis Nemorensis, in Sicilia, in colle, testibus Cluverio, & Brietio.

Hemodes, Scandiæ Ptolemæo, insulæ 7. sinus Codani, Cimbricæ Chersoneso ad ortum adjacentes, quarum nomina sunt, *Seelandt*, *Funen*, *Langlandt*, *Muen*, *Falster*, *Lalandt*, & *Femeren*: Quarum maxima Codanonia appellatur à Mela, & vulgo *Seelandt*, Scandia Ptolemæo, & Scandinavia Plinio, tametsi hæc non insula sed ingens peninsola, Norvegiam, Svediam, Finlandiam, & alias septentrionales regiones complectens, putatur. *Mel.*

¶ Hemodes insulæ, quæ Hemodæ, & Æmodæ etiam dicuntur, à quibusdam creduntur insulæ Daniæ intra fauces sinus Codani seu maris Baltici. Existimat autem Cluverius fuisse ubi nunc Schetlandia insula, *Schetlandt*, supra Scotiam & Orcades insulas ad Boream, quod etiam probat Sanso. Sunt septem, quarum præcipua Mainlandia dicitur, sub regno Daniæ, teste Golnitio. Vide Schetlandia.

Hemodus, mons Indiæ. Vide Emodus.

Hemopluestia, Mopsos Plinio, urbs Ciliciæ. Vide Mopsuestia. *Proco.*

Heneti, Eneti Stephano, populi Paphlagoniæ, in ora Boreali maris Euxini incolentes: à quibus Veneti populi Italiæ orti, & populi Germaniæ Herulis proximi, de quibus Poeta quidam Germanus libro 4. Itinerarii: *Strab.*

Nos ducibus, qui nunc Herulos Hevetosque gubernant.

Heniochi, *Caitachi* ex tabulis recentibus, populi Sarmatiæ Asiaticæ, circa Coracem montem, Caucasi partem, & oram maris Euxini, post Colchos in occasum incolentes, à Lacedæmoniis oriundi; apud quos montes Heniochii, qui & Coraxici, teste Plinio, dicuntur, ex quibus Cyrus ingens fluvius per Albanos fluit. Hos memor. Valerius Flaccus libro 6. *Plin. Ptol. & al.*

Miseras ardentes (mox ipse secutus) Alanos,
Heniochosque truces.

¶ Heniochi populi fuere Asiæ, in ora Ponti Euxini, ubi hodie Avogasia, regio Circassiæ.

¶ Hanius, *Haysne*, fluvius parvus Belgii, in Hannonia provincia. Oritur supra Binchium; deinde in occasum prope Montes labens, Fanum S. Ghisleni rigat, & ad Condatum in Scaldim influit; sicque Hannoniam bifariam secat.

¶ Henneberga, *Henneberg*, castrum Germaniæ, in Franconia, in colle situm, juxta amnem *Strevv*, à quo regio adjacens dicitur Principatus Hennebergensis. Distat 8. milliaribus Germanicis à Fulda in ortum, & 7. à Suvinfurto in Boream; subestque domioio Ducis Saxoniæ Naumburgensis.

¶ Hennebergensis Principatus, *Furstenthumb Henneberg*, tractus est Germaniæ, in Franconia regione, inter Hassiam ad occasum, Thuringiam ad Boream, & ad ortum, ditionemque Herbipolitanam ad meridiem, ad novem milliaria Germanica extensus ab ortu in occasum. Ejus oppida præcipua sunt Mainunga, *Meinungen*, Smalcada, *Smalkalden*, & Themaria, *Themar*; aliatque Principes habuit proprios: sed deficiente mascula stirpe per obitum Georgii Ernesti ultimi Principis anno 1583. Principatus devolutus est ad Ducem Saxoniæ; nuncque su-

subest Duci Saxoniæ Naumburgensi: sed Smalcalda & dominium Francheustensisubiunt Lantgravio Hassio Cassellano.

Strab. Heorta, sive Eorta, *Hardberg*, teste Lazin, oppidum Paononiæ inferioris, in Scordiscis.

Plin. Sti. Hephæsti mons, & Hephæstium, oppidum Lyciæ, apud Chimæram montem, cujus terra tæda accensa tacta subitò flagrat, testu Plinio.

¶ Hephæsti, urbis ediscopalis iu Ægypto, meminit Concilium Ephesinum tertium.

Plin. Ptol. * Hephestias, *Cochino*, teste Hugone Favolio, oppidum Lemni insulæ maris Ægæi. (* Υφαιτιας in Seldeni manuscripto.)

Strab. Steph. Heptacometæ, Mosynœci Straboni, Melæ, & Dionysio, Musyni Orpheo & Plinio, Byzeres etiam Stephano, populi Sarmatiæ Asianæ, inter Euxinum mare, Scythicum montem, seu Caucasum, ac Colchos habitantes.

Dioni. Heptapolis, & Heptanumos, regio Ægypti, quæ 7. urbibus seu nomis constabat.

Strab. Plin. Heptaporos, fluvius Troadis, ex Ida monte profluens, qui Dracun à Procopio dici videtur, teste Ortelio.

Halic. Hepraydaton, Septem aquæ Cicereni, locus Latii, apud Fucinum lacum, & Maruvium oppidum, ab eu 40. stadiis distans.

Pausa. Hera, oppidum Æolidia, medium inter Erythras & Chium, quod Argennum, à Ptolemæo dici autumat Ortelius. Sed hæc in Jonia est, non in Æolide.

Ptol. Heraclea, *Heraclia*, teste Bellonio, urbs Syriæ, ad Tauri montis radices & Ciliciæ confinia, ab Adana 40. mill. pass. ab Iconio 75. in ortum distans.

Strab. Plin. & al. Heraclea, *Policoro*, teste Pyrtho Ligorio, urbs excisa magnæ Græciæ, apud sinum Tarentinum, inter Thurios ad meridiem 45. & Tarentum in Boream 42. mill. pass. à Rosciano 56. à Cæliano 28. Hujus navale etiam Heraclea à Strabone vocatur, ab ipsa urbe 24. stadiis distans, hodie *Amendolara* oppidum, teste Barrio, dicitur.

¶ Heraclea, quæ & Siris antea, urbs fuit magnæ Græciæ, in Lucani, ad Aciris fluvii ostia. Ejus nunc via supersunt rudera.

Xeno. Strab. Ptol. & al. Heraclea Ponti, *Ponderachi*, urbs Bithyniæ regionis, Mariandynorum metropolis, ab Hercule, teste Mela, condita, iu ora maris Euxini, ab ore illius, sive à Bosporo Thracio 200. mill. pass. in ortum distans, testu Plinio, Sinopen versùs, ab ostio Sangarii fluvii 62.

¶ Heraclea Ponti, urbs Asiæ minoris, in Bithynia. Nunc subest dominio Turcarum; distatque tantùm 120. milliaribus à Bosphoro Thracio, & 40. ab ostio Sangarii fluvii in ortum.

Ptol. Amm. & al. Heraclea Thraciæ, quæ & Perinthus Ptolemæo, *Heraclia*, teste Leunclavio, & *Pantiro*, urbs archiepiscopalis & metropolis amplissima, in ora Propontidis, inter Byzantium 64. & Callipolim in austrum ad 60. mill. pass. à Resillo 25. Herculea urbs à Claudiano libro 2. in Ruf.

Donec ad Herculei perventum nominis urbem,

De ea quidam Poeta:

– qua magna Perinthus

Ante fuit, priscum mutavit Heraclea nomen.

Plin. Liv. Ptol. & al. Heraclea Macedoniæ, *Xevesna* Moletio & Narde, urbs episcopalis, inter Lychnidum ad occasum 45. & Ædessam ad ortum 69. mill. pass. Est in Macedonia Heraclea altera, Sintica cognomine, à Ptolemæo memorata, orientalior & Borealior, quæ *Chesesia* seu *Chesia* Nigro nominatur.

Strab. Plin. Ptol. Heraclea Phthiotidis, quæ & Trachinia Plinio, *Comaro*, teste Pineto, urbs Trachiniæ regionis, in Phthiotidis & Thessaliæ confinio, apud oram littoream, inde 20. stadiis, & Thermopylas, ab eis 40. stadiis, ubi transitus in Thessaliam ex Græcia difficilis.

¶ Heraclea Phthiotidis urbs fuit regni Macedoniæ, in Thessalia & provincia Phthiotide, prope fluvium Asopum. Ad hanc se combussit Hercules, ut pluribus narrant historici.

Ptol. Strab. Plin. Heraclea ad Lathmon, quæ & Carica nominatur à Plinio, & Lathmus a Strabone, à vicino monte, *Palatia* Castaldo & Moletio, urbs Cariæ, *Ergel* a Turcis dicta, teste Leunclavio, episcopalis sub Archiepiscopo Stauropolitano, inter Pyrrham & Miletum 12. mill. pass. apud ostia Mæandri fluvii. Apud Heracleam urbem Lydiæ, vel Joniæ, lapis ille, quo aurum & argentum probamus, gignitur, qui *Heraclius lapis* nominatur, estque in proverbio, cum aliquem acri ingenio præditum dicere volumus.

Heraclea ad Lathmon urbs fuit Cariæ, in ora littorali maris Ægæi & sinus Lathmiaci, inter Miletum & ostia Mæandri fluvii, 30. autem milliaribus ab Epheso in austrum. Ab aliis dicitur Heraclea ad Latinum, in Sintica regione, & hodie *Bagna Bobusco*, seu *Bilibasca* vocatur; subestque Archiepiscopo Sardicensi, testu Luca Holstenio.

Heraclea Cretæ, Heraclium Straboni & Ptolemæo, *Mirabello*, teste Pineto, oppidum & navale Gnossiorum, in ora Boreali. Aliis est *Setia*, una ex 4. urbibus episcopalibus Cretæ: quæ potiùs Cytæum esse videtur quam Heraclea. *Plin.*

Heraclea Siciliæ, quæ & Minoa Livio, oppidum nunc extinctum, in ora Australi, medium inter Agrigentum, & Thermas ad occasum 20. mill. pass. Locus nunc *Capo bianco*, teste Fazello, dicitur. A Minoe Rege conditum, & à Carthaginensibus eversum. Aretius verò putat esse *Terram novam*, oppidum ejusdem oræ inter Gelam & Camarinam. Sed ex Livio & Ptolemæo situs repugnat: nam à Ptolemæo, inter ostia Hypsæ & Isburi fluviorum ab Agrigento in occasum distans describitur. Populi Heraclienses Ciceroni. *Cic. Liv. Ptol.*

Heraclea Galliæ, *S. Gilles*, teste Joanne Poldo, oppidum Galliæ Narbonensis, in Occitania regione, inter Arelate & Nemausum, 4. leucis ferè distans. Sed hæc adversatur Plinio, qui scribit illam extinctam esse apud ostium Rhodani, & Fossas Marianas. *Plin. & Ant.*

¶ Heraclea, urbs Lybicorum, in Gallia Narbonensi, quibusdam est *S. Gilles*, in Occitania, inter Tarasconem & Aquas mortuas. Aliis autem est vicus *les Saintes Maries* dictus, ad ostia Rhodani fluvii.

Heraclea Tauricæ Chersonesi, Heracleum Straboni & Ptolemæo, urbs in ora Boreali, ad Mæoticam paludem, quæ adhuc *Heraclia*, teste Bonacciolo, nominatur. *Plin.*

Heraclea Syriæ, *Italica*, teste Bonacciolo, urbs in Cyrrhestica regione, Heraclium Straboni. *Ptol.*

Heraclea etiam urbs triplex in Ægypto. Una magna cognomine ad Nilum, quæ Herculis urbs magna appellatur à Ptolemæo, altera Herculis parva, apud Bubasticum fluv. & Bubastum urbem: tertia in ora apud Heracleoticum ostium Nili, ab ea sic appellatum, Canopo finitima. *Ptol.*

¶ Heraclea urbs fuit Hispaniæ Bæticæ, juxta Fretum Herculeum, & ad radices montis Calpe: cujus rudera nunc *Gibraltar viejo* dicuntur, cum portu satis capaci, 4. mill. pass. à Gibraltaria urbe.

Heraclea Italiæ, urbs olim episcopalis, in ora Venetiæ, à D. Magno Episcopo Opitergino extructa, & ipsa excisa, cui urbs nova etiam eversa successit. *Diac.*

Heracleopolis, Heracleæ navale, oppidum magnæ Græciæ, in ora sinus Tarentini, ad Siris fluvii ostia, juxta Amigdalariam oppidum, *Amendolara*, ab Arce Imperiali oppido 22. à Tursio 20. mill. pass. Fuere aliæ hujus nominis urbes in Ægypto, ad Nilum fluvium, quarum una apud Pelusium, altera apud ostium Canobicum, tertia ad Nilum extra Delta. *Strab.*

Heracleum, *Capo di Limen* Moletio, & aliis, promontorium Cappadociæ, apud Themiscyram urbem, inter illam & ostia Thermodontis. *Ptol.*

Heracleum, promontorium cum fluvio & oppido cognomine, *Casari* Mercatori, in ora Colchorum, à Dioscuriade seu Sebastopoli 80. mill. pass. distans. *Plin.*

Heraclius, fluvius Phocidis, juxta Bulidem oppidum fluens, qui ea ea hodie nominatur, *Fiume di Balia* dictus, ex tabulis recentibus. *Pausa.*

Heræa, *Ravoli*, teste Moletio, oppidum Arcadiæ, in Peloponneso, Megalopoli propinquum, ad Alphæum fluvium. *Polyb. Pausa. Ptol.*

¶ Heræom oppidum fuit Sardiniæ, teste Ptolemæo. Heræum item urbs Thraciæ, testibus Pausania, & Stephano. Eam juxta Perinthum fuisse videtur ex Herodoto.

Heræus portus, *Calamolo* & *Molo di S. Giovanni Calamolo*, teste Petro Gyllio, portus Bithyniæ, ad Bosporum Thracium. *Proco.*

Heras & Helii, id est, Junonis & Solis, insulæ duæ, quæ & Autolales Ptolemæo, in Oceano Atlantico, quarum una ex Fortunatis, *Madera* dicitur, ut videtur Ortelio, Plinio Junonia. (Ptolemæus habet Heras Helii quæ & Autolala.) *Ptol.*

Heratia, *Herachia* ex tabulis recentibus, insula maris *Plin.*

ris

ris Ægæi, una Sporadum, Schinossæ proxima, ab ea parum in ortum recedens.

Herbanum, *Orvieto*, urbs Hetruriæ episcopalis, in monte apud Peliæ & Glanis cum Tiberi confluentiam *Plin.* à Perusia 30. mill. pass. in meridiem, inter Tudertum, & Viterbium 20. ab urbe Roma 30. Vide Oropitum & Vrbs vetus.

¶ Herbanum *Orvieto*, urbs est episcopalis Hetruriæ, sub dominio Summi Pontificis, situ munitissima, quia undequaque rupibus & præcipitiis vallata est. Hinc regiuncula adiacens dicitur Ager Orvietanus, *Territorio d'Orvieto*. Sedet prope Peliam fluvium, ubi Clanim excipit, vix 4. milliaribus à Tiberi fluvio, 12. ab Aquula & 18. circiter à Tuderto.

Herbessus, Erbessus Ptolemæo, Erbessum Polybio, *Plin.* *Grotta*, teste Fazello, Nigro *Bicari*, oppidum olim Siciliæ, nunc pagus, apud Suteram oppidum 8. mill. pass. distans, ab Agrigento 24. in Boream à Naro 18.

¶ Herbessus, nunc *le Grotte* vulgò, locus est parvus vallis Mazaræ, in Sicilia, prope Halicum amnem intra montes 25. mill. pass. à Biccaro in Eurum.

Polib. *Liv.* *Ptol.* Herbessus altera, urbs Siciliæ, & ipsa eversa, inter Syracusas & Leontinos: locus *Pantalica*, teste Fazello, à Syracusis 14. mill. pass. apud Sortinum oppidum, inter Neetum ad meridiem & Leontinos ad Boream. Populi Herbessenses Plinio. Scribitur & Herbelus. Sil. lib. 14.

Non Herbesos iners, non Nunlochu pigra pericli.

¶ Herbessus altera, in Sicilia, nunc *Palazzolo* dicitur, testibus Cluverio & Brietio; distatque 20. milliaribus à Syracusis in occasum, versùs montes, & 18. à Leontinis in austrum.

Script. *Germ.* Herbipolis, quasi Herebipolis, *wirtzburg*, quasi Musopolis, olim Marcopolis, & Pæapolis, teste Irenico, & Artaunum Ptolemæo, teste Petro Appiano, urbs Germaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Moguntino, inde 19. leucis in ortum distans, accademia, & primaria orbs Franconiæ, ad Mœnum fluvium, à Bamberga 10. in occasum, inter Noribergam 13. & Francphordiam 15.

Hi sunt, Herbipolis, qui te docuere magistri.

Ex veteri inscriptione:

Deque Εὐφλο, Graia nomine dictu polis.

¶ Herbipolis, *Wurtzburg* incolis, *Herbipoli* Italis, urbs est Germaniæ, Franconiæ præcipua, cum castro permunito ex adversa parte fluminis Mœni, *Marienberg* dicto. Eius Episcopus ditissimus est etiam Dux Franconiæ, & amplam habet iurisdictionem in regione adiacenti, iuxta Mœnum fluvium. Vrbs autem ipsa amœna & populosa est, accademiæ quoque nomine celebris.

¶ Herbipolitanus Episcopatus, *Bisthumb Wurtzburg* Incolis, *Evesché de Wurtzbourg* Gallis, provincia est Germaniæ, in Franconia regione, concessa Episcopo Herbipolitano una cum Ducatu Franconiæ a Carolo Magno. Mæno fluvio in duas partes scinditur; extenditurque per milliaria Germanica à septentrione in meridiem; sed non æquè lata est ab ortu in occasum, vixque aliquando ad 10. milliaria similis extenditur. Terminatur ab oriente episcopatu Bambergensi, ab occasu ditione Moguntina & Fuldensi Abbatia, à septentrione Principatu Hennebergensi, & à meridie ditione Anspachiensi. Eius urbes sunt Herbipolis, *Wrtzbourg*, tractus primaria, Ochsenfurtum, *Ochsenfurt*, Gamundia, *Gemund* Regis coria, *Konigshoven*, & Hasfurtum, *Hasfurt*, ad Mœnum fluvium.

Cic. Herbita, *Citadella*, teste Fazello, urbs Siciliæ excisa, inter Ennam 12. & Plutiam in Eurum 6. mill. pass. Populi Herbitenses Ciceroni. Sunt quibus *Nicosia* esse videtur, sed situs repugnat. In Thesauro Linguæ Latinæ pro *Nicosia* legitur *S. Nicolaus*.

¶ Herbita nunc est *Nicosia*, Cluverio teste; estque oppidolum intra montes, in valle Dæmone, 12. mill. pass. ab Enna in Boream, & 9. à Traina in occasum.

Plin. *Mel.* Herculaneum, Herculanum Ciceroni libro 7. epistol. ad Atticum, *Torre del Greco*, teste Sanfelicio, oppidum Campaniæ, in ora littorali, inter Neapolim 8. & Stabias 10. mill. pass. sed Pandulpho Collenutio est *la Torre dell' Annuntiata*, oppidum eiusdem oræ, à Neapoli remotius, hoc est, 12. mill. pass. Vrbs Herculea ab Ovidio libro 15. Metamorphoseon dicta:

Herculeamque urbem, Stabiasque, & in otia natam Parthenopen.

¶ Herculaneum, seu Herculanium, oppidum Campaniæ est *Torre del Greco*, vicus cum castro, in ora sinus Neapolitani, 5. milliaribus à Turri Annunciatæ, quæ magis tendit ad austrum. Sed non est ipsa Turris Annunciatæ, testibus Brietio, Sansone, & aliis.

Herculaneus vicus apud Sublacum, ab urbe Roma *Front.* 62. mill. pass. (*Aliis est Herculaneus rivus.*)

Herculea via, in Campania, inter Avernum lacum *Prop.* & mare apud Puteolos.

Herculeum fretum, *destroit de Gibraltar* Gallis, *Estrecho de Gibraltar* Hispanis, *Stretto di Gibilterra* Italis, fretum est quo mare Mediterraneum Oceano jungitur inter Hispaniam ad Boream & Mauritaniam ad austrum, ubi ejus latitudo est quinque leucarum circiter, inter montes Calpen & Abylam, ubi magis restringitur; eius autem longitudo ab ortu in occasum est 12. leucarum Hispanicarum. Illud circumstant à parte Hispaniæ Gibraltaria & Tariffa, à parte autem Mauritaniæ seu Africæ Septa, Alcasaria, & Tingis.

Herculeum promontorium, *Capo di Spartivento*, teste *Strab.* Barrio, promontorium Brutiorum, in Calabria ulteriore, inter Leucopetram 36. & Zephyrium in Boream versùs Locros 13. mill.

Herculeum promontorium Albionis, in ora Cor- *Ptol.* nubiæ Boreali, medium inter Bristolium urbem ad ortum & Bolerium promontorium ad occasum, ad 70. mill. *Hertland.* Vide Herculis promontorium.

¶ Herculeum promontorium, seu Herculis promontorium, in Anglia meridionali, nunc *Hartland point* dicitur; estque in Comitatu Devoniæ & in ora maris Verginii, in limite Cornubiæ. 34. milliaribus Anglicis ab Exonia in Circium distat, teste Ioanne Speedo.

¶ Herculeum Tybur, *Tivoli*, urbs Italiæ, ad Anienem fluvium; ut ibi legitur ex inscriptione antiqua. Vide Tybur.

Herculeus lacus, *Lago di Leontini*, teste Fazello, la- *Diod.* cus Siciliæ, apud Leontinos.

Herculia, *Altofen*, teste Lazio, vel *Alt Offen*, oppi- *Ant.* dum Pannoniæ interioris, à Buda 5. leucis in occasum Strigonium versùs, ad Danubium fluvium.

Herculis castra, *Erkelens*, oppidum Germaniæ in- *marc.* ferioris, in Ducatu Geldriæ, in Iuliæ Ducatus confinio, inter Iuliacum 3. & Ruremondam urbem Geldriæ 4. leucis à Colonia Agrippina 8. Ruremundam versùs.

¶ Herculis castra, seu Herculeum, *Erkelens*, oppidum fuit Vbiorum, nunc autem Gheldriæ superioris, insertum tamen Ducatui Iuliscensi, aliàs munitum ab Hispanis. Sedet ad Ruram fluvium, vix tribus milliaribus Germanicis à Iuliaco in Boream, Gueldriam versùs sex.

¶ Herculis civitas, magna & parva cognominata, Ptolemæo, in Ægypto.

Herculis columnæ, locus Frisiæ citerioris, inter *Tac.* Groeningam & Covordiam ad occasum, *Duvelspitz*, teste Ortelio.

¶ Herculis columnas credunt Hispani fuisse in Gaditana insula Hispaniæ Bæticæ, & in eius parte occidentali, prope Gaditanam urbem, ubi etiamnum ostendunt duas turres *Columnas de Hercoles* dictas.

Herculis fanum, pagus Hetruriæ, in ora, Inter o- *Ptol.* stia Arni fluvii, & Feroniæ Lucum ad occasum, *Librafatta*, teste Moletio.

¶ Herculis Fanum fuit in Hetruria, inter ostia Anseris fluvii, & Feroniæ lucum, ubi nunc pagus *Massacicuccoli*, in ora lacus cognominis; ibique visuntur ruinæ templi dicti *Tampio d'Ercole* etiamnum ab indigenis. Est in ditione Reipublicæ Lucensis, sed in limite territorii Pisani, 9. milliaribus à Luca in occasum, & 5. à pago *Librafatto* in Circium.

Herculis fanum, locus Gadium insulæ Hispaniæ Bæ- *Strab.* ticæ, vulgò *Castillo*, teste Ortelio, in ora ad ortum.

Herculis fanum, portus Melitæ insulæ, *Marzasirocco*, teste Q. Heduo. *Ptol.*

Herculis insula, *Asinara*, teste Ortelio, insula Sardiniæ, in ora occidua, ubi duas Herculis insulas Pli- *Plin.* nius habet. Ea *Linaria*, teste Francisco Fara, cui ma- *Ptol.* gis habenda fides tanquam indigenæ.

Herculis portus, Geminus: unus in Hetruria, oppi- dum cum arce & porto, *Porto Ercole vel Hercole*, apud *Plin.* montem Argentarium, & Cosam urbem exstinctam, *Ant.* ab Antonino Augusto in Itinerario memoratus a porto Telamonis 25. mill. pass. alter pagus Brutiorum in ora Calabriæ ulterioris, a Plinio memoratus, *le Formicole*, teste Barrio, inter Vibonem, & Tropeam urbem.

¶ Hercolis portus, *Porto Ercole*, oppidulum est agri Senen-

Senensis, in Hetroris, cum arce, in ditione Hispanorum, in parte orientali montis Argentarii, 5. milliaribus ab Orbettello in austrum. Portu gaudet utcunque capaci. Herculis autem portus in Brutiis quibusdam est ipsa urbs Tropæa, in Calabria ulteriori, in ora maris Tyrrheni, Brietio & aliis testibus, seu, & meliùs, sub ipsa urbe Tropæa, testibus Cluverio & Luca Holstenio.

Herculis Monœci portus, oppidum cum arce firmissima, in ora Liguriæ, Nicææ finitimum, inde 7. mill. pass. in ortum distans, *Monaco* vulgò, proprio parens Principi, cum Hispano præsidio. Virgilio Arx Monœci libro 6. Æneidos:

—atque arce Monœci
Descendens.

¶ Herculis Monœci portus, *Monaco* incolis, *Mourgues* Gallis, oppidum est parvum, sed permunitum, in rupe, proprio parens Principi, è gente Grimalda, qui inde eiectis Hispanis anno 1641. recepit præsidium Gallicum. Gaudet palatio superbissimo & portu capaci. Ditionem habet valde angustam in littore, ubi tantùm Mentonium, *Menton*, oppidulum, & vicus *Roccabruna* dictus.

Herculis promontorium, geminum: unum in Mauritania Tingitana, *Capo Cantin*, teste Mercatore, in Oceanum Atlanticum excurrens, inter Mysocaram portum & Tamusigam urbem: alterum Albionis, in Cornubiæ ora Boreali, *Hertland* vulgò & *Hartland point*. Vide Herculeum.

Herculis Pyrgos seu turris, *Camera Torre*, teste Marmolio, oppidum Cyrenaicæ maritimum, in ora, inter Drepanum & Boreum promontoris, apud Diarrhœam portum.

Herculius, fluvius Phocidis, juxta Bulim fluens. Vide Heraclius.

¶ Hercuniates, populi Pannoniæ inferioris, inter Dravum & Danubium fluvios.

Hercynia, Hercina Claudiano, sylva Germaniæ maxima, longa itinere 60. dierum, teste Mela, lata 9. teste Cæsare: cujus partes sunt Bacenis, Bohemica, Gabreta, Martiana, & Semana, multis in locis excisa, ubi urbes, & oppida, & pagi nunc sunt. Varia habet nomina pro locorum varietate. Nam in Brisgoja apud Friburgum, *Schvvartzvvaldt*, idest, sylva nigra appellatur; apud Heidelbergam, *Vlenvvald* vel *Odevvaldt*, id est, Othonia sylva, inter Herbipolim & Bambergam, *Steygervvald*, *Stuligervvaldt*, id est, sylva regia; ad Confluentiam Lonæ cum Mœno, *Wvestervvaldt*; circa Magontiam, Francphordiam, & Aseiburgium, *Spesbart*; in Thuringia juxta fines Franconiæ & Voitlandiæ, *Thuringervvaldt*; in Comitatu Mansfeldensi in Saxoniæ finibus, *Auff den Hartz*; in Bohemia, *Behemervvaldt*. Saltus Germanicus in universum à Livio nominatur. De ea Claudianus de victoriis Stiliconis sic: Tac. Pomp.

Proximos Hercyna confinis Rhætia sylva.

Et de laudibus Stiliconis libr. 2

Ut procul Hercynæ per vasta silentia sylvæ.

¶ Hercynia, sylva Germaniæ, alias amplissima fuit, nunc autem multò angustioribus restringitur limitibus, & Bohemiam propriam circumdat. Hinc hodie à Thuringis *Thuringervvaldt*, & à Bohemis *Behemervvaldt* appellatur, à Gallis autem *Forest de Boheme*. Dicta fuit etiam Orcynium & Hercynium nemus, & ab ea montes adiacentes dicti fuere Hercynii montes qui & Sudeti.

Herdonia, oppidum Apuliæ excisum. Vide Erdonia. Populi Herdonienses Plinio. Eius meminit Silius, lib. 8. Liv.

Obscura incultis Herdonia misit ab agris

¶ Herdonia, urbs olim episcopalis Apuliæ, nunc oppidulum *Ardona*, inter Cerbarum & Carapellam fluvios, teste Luca Holstenio. Cluverius malè Cedognam existimat.

Heretordia, *Hereford*, urbs Albionis, in Angliæ Walliæque confinio, trans Sabrinam, episcopalis sub Archiepiscopo Cantuariensi, inter Londinum ad ortum 100. & Meveniam ad occasum supra 90. mill. ad Lugum fluvium (ad Vagam potiùs, vulgò *Wye*.) Olim Ariconium. Prov. Rom.

¶ Herefordiensis Comitatus, *Hereford Shire*, provincia Angliæ, sic dicta ab Hereforda urbe primaria, in confinio Walliæ meridionalis, quam habet ad occasum, uti Monumetiam ad austrum, Vigorniam ad ortum, & Salopiam Comitatum ad Boream; ibique aliis fuere Catieuchlani populi ex parte.

Herenatium, oppidum Germaniæ inferioris, in Ducatu Geldrensi, vel in Clivensi, quod Ortelio *Goch* oppidum videtur, à Clivensi urbe ferè 2. leucis in austrum, à Calcaria paulò minùs in occasum recedens Genepiam versùs. Aliis videtur idem cum Arenaco urbe Geldrica. (*Vide Arenacum.*) Ant.

Herenopolis, urbs Ciliciæ, quæ & Neronias. Vide Irenopolis. Vet. in

Hereus mons, *Artisinio*, teste Fazello, mons Siciliæ, qui & Tavis, ex quo Chrysas fluvius oritur, ab Enna in occasum & à Nicosia in austrum 50. mill. pass. distans. Vib. Sef.

¶ Herigem urbs fuit episcopalis sub metropoli Emissena, teste Guillelmo Tyrio.

Herinum, *Regina*, teste Barrio, oppidum Brutiorum, in Oenotriis & Calabria citeriori, inter Consentiam & Besidianum medio occurens itinere. Aliis est *Reina*, oppidum eiusdem Calabriæ, inter Consentiam 26. & Lampetiam 10. mill. pass. Quod magis probo. Steph.

Herius, *Vilain*, teste Ortelio, fluvius Galliæ Celticæ, in Britannia minore, inter Rhedones, Nannetes, & Venetos fluens; qui Vigelania à Latinis recentibus vocatur. Ptol.

¶ Herius, fluvius Galliæ Lugdunensis, quid sit non constat; & non temerè dubitat Ortelius utrum sit *la Vilaine*, fluvius parvus, qui ab aliis dicitur Vidana seu Vicenonia; alluitque Rhedones urbem Britanniæ minoris primariam.

Hermæa, Mercurii promontorium Plinio & Livio, *Capo Bon* Mercatori, Fazello, Castaldo, & aliis, & *Capo di Nabia* Olivario, promontorium Africæ, in ora, inter Carthaginem & Hadrumetum, in mare valde contra Appollinis promontorium Sardiniæ porrectum, à Maritima insula Siliæ 700. stadiis distans, teste Antonino. Ptol.

¶ Hermæa, seu Mercurii promontorium, nunc *Capo Bon* ab omnibus dicitur. In mare Mediterraneum versùs Pantalaream insulam maximè excurrit; distatque 70. circiter milliarium à Tuneto in Boream.

Hermæum promontorium, *Neocastro* Petro Gyllio, *Genichisar* Turcis, teste Leunclavio, promontorium Thraciæ, ad Bosporum, ultra Byzantium. Est & promontorium Sardiniæ Ptolemæo, in ora occidentali, quod *Marasso* vulgò dicitur. Hermæum apud Philostratum in Sophist. accipitur pro thesauro in ædificiis reperto, & pro lucro ingenti & fortuitò invento. Sozo.

¶ Hermæum, promontorium Sardiniæ insulæ, nunc *Capo della Caccia* dicitur à Magino & aliis; estque prope Algaram urbem in occasum.

Hermæum locus Mysiæ, in Asia, ad Hellespontum, inter Parium ad Boream & Lampsacum ad meridiem, inde 70. hinc 200. stadiis distans. Poyol

Hermanduri, Hermunduri Plinio, populi Germaniæ, qui à plerisque *Meisner* indigitantur, & quorum regio Misnia est, ad Saxoniæ Ducem spectans, inter Bohemiam ad austrum & Saxoniam ad Boream contenta. Plin. Tac.

¶ Hermanduri, populi Germaniæ, qui, & meliùs Hermunduri dicti habitabant ubi nunc Voigtlandia pars australis Thuringiæ, & pars superior Franconiæ, testibus Sansone, Brietio, & aliis.

¶ Hermanni saxum, *Hermanstein*, seu etiam *Erenbreitstein*, arx Germaniæ firmissima, ad Rhenum fluvium, in colle, opposita Confluentiis, ubi Mosella in Rhenum labitur. 8. leucis distat à Moguntia in Circium, & 10. à Colonia in austrum, sub dominio Electoris Trevirensis, nota longa obsidione sua anno 1638. Dicitur etiam Hermanesteinum.

¶ Hermannopolis, *Hermanstadt*, urbs ampla Transylvaniæ. Vide Cibinium.

Herminius, Ermioius Dioni, *Monte Armino*, mons Lusitaniæ, teste Andrea Resendio. in quo Medobriga urbs excisa, Amæa, sive Portus Alacris, ut nunc vocant, urbes; Marvanum & Alacretum oppida. Aliis est *Monte della Strella*, in ora Lusitaniæ. Et Ioannes Mariana Herminios populos & montes inter Durium & Minium fluvios locat. Sed Resendio indigenæ magis fidimus. A. Hir

Hermione, *Maria*, teste Moletio, oppidum Peloponnesi, in ora Argiæ, inter Naupliam & Scyllæum promontorium, unde sinus Hermionicus apud Strabonem, qui & Saronicus, vulgò, *Golfo d' Engia*. Ejus meminit Virgilius in Ciris. Strab. Pauf. Polib.

Hinc fines, hinc statio contra patet Hermiona.

¶ Hermione oppidum fuit in ora sinus Argolici qui ab

co

ea aliquando finus Herminiocus dictos fuit, vulgò *Golfe de Napli de Romanie*, fed diffitum à finu Saronico. Nunc dirutum jacet. *Plin.*

Hermione etiam vocabatur templum ibidem Cereri & Proferpinæ facrum, ad quod confugientes tuti erant. Unde *Hermionis vice* apud Zenodotum proverbialiter pro afylo accipitur, ea Ariftophane in Babyloniis.

Hermiones, populi Germaniæ (quos Mela ultra Cimbros & Teutonas defcribit, cùm ultra Cimbros nulli fint) qui, tefte Tacito, multos fub fe Germaniæ populos continebant, Svevos, Hermunduros, Cherufcos, Cattos, & Narifcos, cum aliis. Horum regio Pomerania effe putatur à Vadiano: fed id Taciti verbis repugnat.

Hermiones populi fuere Germaniæ valde potentes, & ex quinque præcipuis populis illius regionis; habebantque fub fe Cherufcos, Chattos, Hermunduros, Alemannos, Armalaufios, Marcomannos, Quados, Gothinos, Ofios, & Lugios. Sed longè diftabant ab eo tractu ubi nunc Pomeraniæ Durstus.

Bibl. Hermon, Hippos Ptolemæo, mons Palæftinæ geminus: major, qui para eft Libani orientalis, apud ortum Jordanis fluvii, alter minor, apud montem Gelboe, & Chifonium torrentem, tefte Mafio, qui etiam Saoir, & Seon appellatur, tefte Poftello, in Galilæa, ad cujus radices Naim urbs excifa, feu deferta, hodie fita vifitur.

Plin. *Mel.* Hermonafta, Hermonactus Ptolemæo, *Moncaftre*, tefte Nigro, *Bialogred* Moldavis, & *Beligrad* Turcis, urbs Myfiæ inferioris, ad oftium Iftri Boreale, quæ etiam *Nefter Alba* Turcis dicitur, tefte Leunclavio, qui decipitur: nam *Nefter Alba*, altera *Bialogred*, (hoc eft, caftrum album) urbs eft ad oftia Tyræ, quæ Turcis *Akerman* dicitur, fedes Præfecti regionis, Hermonafta altera Ptolemæi urbs eft Sarmatiæ Afianæ, apud Cimmerium promont. & Bofphorum, *Medaque*, tefte Moletio, *Matriga* Nigro dicta. Tertia apud Strabonem & Ptolemæum in ora Cappadociæ, in Ponto Ptolemoniaco, inter Polemonium ad occafum & Cerafuntem ad ortum, *Lavona* nunc, tefte Nigro.

Strab. *Plin.* Hermopolis, *Benefuaif*, tefte Joanne Leone, urbs Aegypti, ad Nilum fluvium, inter Cynopolim & Antinoum, urbs probè habitata, ubi lini optimi copia, à Babylone, five Cayro (ut nunc vocant) 120. mill. paff. in meridiem diftans; Hermetis urbs & Hermupolis Ptolemæo dicta. Hic Pan & Hircus colebantur. Meminit & Sozomenus in hiftoria ecclefiaftica.

Plin. Hermunduri. Vide Hermanduri.

Hero. *Strab.* Hermus, *Sarabat* Caftaldo & aliis, fluvius Afiæ, per Lydiam & Æolidem ex Phrygia magna fluens, apud Docimæum, ac in Aegæum pelagus inter Phocæam & Smyrnam unà cum Pactolo labens, auro clarus. De quo Virgilius lib. 2. Georgicorum:

Nec pulcher Ganges, atque auro turbidus Hermus.

¶ Herndalia, *Herndall*, tractus Norvegiæ regionis Sevum montem, juxta Jemptiam provinciam, Svecis conceffus à Daniæ Rege anno 1645. pace ad Bromfebroam confecta: & ex ea pendent adjacentes ditiones, fcilicet Nomedalia, Hellegelandia, Froftena, Indera, Heroa, & aliæ, antea fub Præfectura Nidrofiana, nunc Svecici juris.

Strab. *Liv.* *& al.* Hernici populi, & Hernicus ager Plinio, Hernica terra Ovidio, Hernica faxa Virgilio, regio Latii (non Campaniæ, ut in Thefauro Linguæ Latinæ) *Campagna di Roma*, tefte Platina, fed nomen Campaniæ latiùs patet, plura alia loca complectens, ac ferè totum Latium. In Hernicis autem ea eft pars Latii, in qua Anagnia, Ferentinum, Frufino, Verulum, Alatrium, cum aliquot aliis oppidis funt. Hos à Pelafgis, quorum colonia fuerunt, ortos fcribit Macrobius lib. 5. Saturnalium, ab Herno eorum Duce nomen habentes. Meminit præter Virgilium, Ovidium, & Silium, etiam Juvenalis fatyra 14.

O pueri Marfus dicebat, & Hernicus olim,
Veftinusque fenex.

Hernici à faxis dicuntur, tefte Fefto, Herna enim à Marfis faxa appellantur.

¶ Hernici populi fuere Italiæ, in Latio, versùs montes, & ad fontes Liris & Anienis, ubi urbes Anagnia, Alatrium, Verulæ, & Ferrentinum; erantque fatis reftricti inter Volfcos, Æquos, & Marfos, ubi nunc pars Campaniæ Romanæ, fub dominio Summi Pontificis & in confinio regni Neapolitani.

Joseph. Herodium, caftellum Judææ, inter Hierofolymam Hiericuntem, apud Thecuam oppidum, *Thecueh*, tefte Poftello, ab Hierofolymis 60. ftadiis, tefte Jofepho.

¶ Herofelda, *Hirfchfeld*, oppidum Germaniæ, in Haffia provincia, ad Fuldam fluvium, antea Abbatia celebris, & fub dominio proprii Abbatis cum tractu adjacente, nunc ditione Lantgravii Haffo-Caffellani pace Monafterienfi. 5. milliaribus Germanicis diftat à Fulda urbe in feptentrionem, & 7. a Caffela in meridiem.

Heropolis, Heroum urbs Plinio, *Heron*, adhuc, urbs Ægypti ad intimum finus Arabici receffum, apud Arfinoen urbem, à Pelufio urbe in ora Ægypti 125. mill. paff. in ortum. *Ptol.*

¶ Heropolis quibufdam eft *Suez*, aliis autem, & meliùs, *Heron* feu *Herova*, oppidum prope oram finus Arabici, 90. milliaribus à Pelufio in auftrum. *Jorna.*

Herta turris, *Erdevvdy*, tefte Lazio, locus cum cœnobio, in Pannonia inferiori, in infula intra Danubium, apud rudera Teutoburgi urbis excifæ, inter Bathiam & Bononiam 5. leuc. à Murfa 3. in ortum, à Quinque Ecclefiis 10.

Heroli, populi quos Jornandes ea Scandinavia egreffos ad Mœoticam habitaffe fcribit, pofteaque Longobardos appellatos, tefte Aimoinio, in Pannonia ac Norico, & demùm in Italia confediffe. Horum quoque regio Mechelburgia Ducatus putatur; ut in lib. 4. Itinerarii: *Amm.* *Trib.*

Nos Ducibus, qui nunc Herulos Henetosque gubernant.

¶ Hervordia, *Hervorden*, urbs eft Imperialis & Hanzeatica Germaniæ, in Weftphalia regione, & in Comitatu Ravensbergenfis, fub dominio Electoris Brandeburgici, 10. milliaribus Germanicis à Monafterio in ortum Mindam versùs.

¶ Herzegovina, *Herzegovina*, provincia Dalmatiæ, antea Chulmia dicta, cujus caput eft Naro, *Narenza*, pars eft regni Serviæ. Subeft tota dominio Turcarum, eftque versùs finum Naronenfem.

Hefa, vel Hæfa, urbs fuit Siciliæ, de qua Silius lib. 14.

Venit ab amne trahens nomen Gela, venit & Hefe. *Virgil.*

Hefperia, Hifpania & Italia à Poetis appellatur, ab Hefpero Rege Atlantis fratre, vel ab Hefpero ftella Veneris: Græci enim fic Italiam vocant, quod illis fit ad occafum, Itali verò eadem de caufa Hifpaniam Hefperiam appellant. Virgilius Italiam magnam Hefperiam vocat. Horatius Hefperiam ultimam dicit Hifpaniam. Hinc Hefperius nomen gentis. Ovid. l. 4. faft. *Hor.*

Nunc adit Hefperios, Rhenum, Rhodanumque, Padumque.

Virgilius lib. 3 Æneidos de Hefperia:

Epeiro Hefperia, quibus idem Dardanus auctor.

Hefperia etiam Melæ urbs Cyrenaicæ, quæ & Berenice.

Hefperides, quæ & Gorgones, *Ifole di Capo verde*, infulæ maris Atlantici contra Hefperium cornu promontorium à Lufitania detectæ, & coli cœptæ: colonia deducta in urbe divi Jacobi, epifcopalis fub Archiepifcopo Ulyffiponenfi. Sed apud Divum Ifidorum lib. 14. origin. diverfæ funt à Gorgonibus. Vide Gorgones. Virgilius lib. 8. Æneidos: *Plut.* *Mel.*

Corniger Hefperidum fluvius regnator aquarum.

Hefperides, quæ & Gorgades, vulgo *islas de Cabo Verde* Lufitanis, *les isles du Cap Verd* Gallis, infulæ funt Africæ, in Oceano Atlantico, 130. leucis diftantes in occafum ab Arfinario promontorio feu Capite Viridi; funtque decem numero, omnes à Lufitanis detectæ, et fub dominio Regis Portugalliæ. Ibi maxima falis copia. Earum præcipua eft S. Jacobi infula in ejus parte auftrali, et cum aliquot aliis oppidulis. Aliæ funt infulæ Sanctæ Luciæ, *Santa Luzia*, probè culta et ampla, ad Boream S. Jacobi, S. Nicolai infula, *San Nicolas*, ampla etiam et culta, prope fanctam Luciam, infula S. Vincentii. *S. Vincente*, circuitus 90. mill. paff. oti infula S. Antonii, *Isla de Sant Antonio*, utraque fatis culta. Minores verò funt infulæ Salis, *do Sal*, Boni vifus, *da Bon vifta*, Maii, *de Maye*, Ignium, *do Fuego*, et Brava, *Brava*. Sunt autem qui credant Gorgades fuiffe infulas Capitis Viridis, Hefperides autem fuiffe quæ nunc Cuba Hifpaniola, et aliæ infulæ in America feptentrionali et in mari Boreali; versùs finum Mexicanum, cùm dicerint antiqui Hefperides diftare itinere 40. dierum ab ora Africæ. Sed de his nihil certi dici poteft.

Plin. *Mel.* Hefperidum horti in Africa, quos Solinus (cum Virgilio et Plinio) apud Lisum urbem Mauritaniæ Tingitanæ, ubi fuerat Antæi regia, defcribit. Plinius verò alibi ad Syrtim magnam, et Tritonem fluvium, ficuti et Claudianus, Ptolemæus autem; etiam cum Plinio

ali-

Mela. Ptol. alibi, in Cyrenaica regione, apud Berenicem urbem. De quibus mira Poetæ fabulantur. Virgilius libro 4. Aeneidos.

Hesperidum templi custos, epulasque draconi.

* Hesperii, populi Æthiopiæ; in ora occidua, ubi Manicongum regnum, qui *Pangelonges* à Lusitanis, teste Barroſio, dicuntur, (* in manuscripto Seldeni Exapa.)

Strab. Plin. ¶ Hesperii Æthiopes, populi Africæ, in Æthiopia inferiori fuere, ubi nunc regnum Congi, *Congo*, cum annexis regnis Loangi, & Anzicanorum in illo tractu, teste Sansone.

Plin. Mela Hesperii alii, populi Libyæ, in ora, ad Oceanum Atlanticum, ad Lethæum fluvium, apud Hesperium promontorium, *Bisueghe* & *Mandangan* a Lusitanis dictum.

Hesperium cornu, *Capo biance* Mercatori, sed Hispanis, quibus magis credendum, quod locum pluries inviserint, *Cabo verde*, in ora maris Atlantici, contra Hesperides insulas, ultra ostia Nigritis fluvii ad 30. leucas Hispanicas distans in austrum.

Bibl. ¶ Hesperium cornu, Brietio & Sansone testibus, est *le Cap de Sierra Liona*, 70. circiter leucis distans in austrum ab ostio meridionali Nigri fluvii, in parte orientali Guineæ regionis, ubi quædam coloniæ Europæorum.

Joseph Hesron, quod & Hasor, *Antiopa*, teste Brochardo, oppidum Palæstinæ, in Judæa.

Hesseni, populi Palæstinæ: apud quos mira est columbarum copia, teste Tibullo.

Liv. ¶ Hetlandicæ insulæ, seu Schetlandicæ, *Schetland*, in Oceano Ducaledonio. Vide Schetlandicæ.

Polyb. Plin. Liv. & al. Hetriculum, *Latarace*, teste Barrio, oppidum Brutiorum, in Calabria citeriori, apud Dampetiam, sive Toranum, ut nunc vocant, in S. Marci Diœcesi, à Marcopoli 6. mill. pass. quot à Torano, Lampetiam versùs totidem.

Hetruria, regio Italiæ præcipua. Vide Etruria, variè enim scribitur. De qua Cornelius Gallus elegia 1.

Ergo his ornata est meritis Hetruria nostris.

¶ Hetruria, seu Etruria, pars est Italiæ satis ampla, inter mare Tyrrhenum ad occasum & meridiem, montem Apenninum ad septentrionem, & Tiberim fluvium ad ortum comprehensa. Ejus pars major, quæ ad occasum extenditur, nunc *la Toscana* dicitur, Gallis *la Toscane*: cujus partes sunt quatuor, nempe ditio Florentina *il Fiorentino*, ditio Pisana; *il Pisano*, ditio Senensis, *il Sanese*, quæ parent magno Duci Hetruriæ, & ditio Lucensis, *il Luchese*, quæ Rempublicam separatam facit. Minor Hetruriæ portio, & quæ magis extenditur ad ortum, subest Summo Pontifici; & in ea sunt provincia Patrimonii S. Petri, *la provincia del Patrimonio*, Ducatus Castrensis, *lo Stato di Castro*, territorium Urbevetanum, *l'Orvietano*, & territorium Perusinum, *il Perugino*.

Hetruriæ urbes nunc exstantes:

Acula, Aquapendente, *in ditione Summi Pontificis*.
Aretium, Arezzo, *in ditione magni Ducis*.
Balneoregium, Bagnarea, *Summi Pontificis*.
Centumcella, Civitavecchia, *Summi Pontificis*.
Clusium, Chiusi, *magni Ducis*.
Collis, Colle, *magni Ducis*.
Cornuetum, Corneto, *Summe Pontificis*.
Cortona, Cortona, *magni Ducis*.
Fæsula, Fiesoli, *magni Ducis, ferè in ruinis jacet*.
Falisca, *postea Galesium*.
Fescennia, Citta Castellana *Summi Pontificis*.
Florentia, Fiorenza, *&* Firenze, *magni Duci sedes*.
Galesium, Galese, *oppidulum Summi Pontificis*.
Grossetum, Grosseto, *magni Ducis*.
Hortanum, Horta, *Summi Pontificis*.
Liburnus portus, Livorno, *magni Ducis*.
Luca, Lucca, *sui juris Respublica*.
Massa, Massa, *magni Ducis, episcopalis sub Archiepiscopo Senensi*.
Massa, Massa, *Ducis cognominis*.
Miniatopolis S. Miniato, *magni Ducis*.
Mons Ilcinus, Montalcino, *magni Ducis*.
Mons Physcon, Monte Fiascone, *Summi Pontificis*.
Mons Politianus, Monte Pulciano, *magni Ducis*.
Nepeta, Nepi, *Summi Pontificis*.
Orobitum, *&* *urbs vetus*, Orvieto, *Summi Pontificis*.
Perusia, Perugia, *academia ditionis Pontificia*.
Pientia, *ante Corsinianum*, Pienza, *magni Ducis*.
Pisa, Pisa, *magni Ducis*.
Pistoria, Pistoia, *magni Ducis*.
Plebs, Civita della Pieve, *Summi Pontificis urbecula*.
Plumbinum, Piombino, *Principis proprii*.
Radicofanum, Radicofani *magni Ducis*.
Sarsana, Sarzana, *ditionis Genuensis*.
Sena, Siena, *magni Ducis*.
Suana, Soana, *magni Ducis*.
Sutrium, Sutri, *Summi Pontificis*.
Tuscania, Toscanella, *Summi Pontificis*.
Viterbium, Viterbo, *Summi Pontificis*. Plin.
Volaterra, Volterra, *magni Ducis*. Strab.
Urbetellum, Orbitello, *sub Hispanis*.

Hetrusci, populi Hetruriæ, qui & Tusci, sive Thusci. Virgilius libro 9. Æneidos:

-addant se protinus omnes Mela.
Hetrusci socios.

Qui Etrusci quoque scribuntur.

Hesi, Sexi Plinio, Sexi Ptolemæo, Sexitania Athenæo, *Velez Malaga*, teste Henrico Coquo cum aliis, urbs Hispaniæ Bæticæ, apud oram littoralem, inter Manobam & Selambinam oppida, à Malaca urbe 5. leuc. Illiberim sive Granatum versùs. Floriano autem est *Motril*, oppidum apud Selambinam, inde leuc. 8. Malacam versùs recedens. Populi Exitani Straboni. Ptol. Lib. Cenc.

* Hexamilium, *Hexamili*, urbs Thraciæ episcopalis sub Archiepiscopo Heracliensi, ad Isthmum Cherronesi, contra Cardiam, quæ & Lysimachia, à Gallipoli urbe 6. mill. pass. in Boream distans. (* in Seldeni manuscripto [illegible].)

Liv. Plut. Hexapylum, locus Siciliæ eminens apud Syracusas, qui hodie *Mongibellisio* teste Fazello, nominatur.

¶ Heylon, urbs episcopalis sub sede Bostrensi teste Guillelmo Tyrio.

¶ Hexiongaber, in sacris literis, portus maris Rubri, in sinu Elanitico, quo Reges Hebræi utebantur ad navigationes, teste Divo Hieronymo, Essia dictus.

Cæs. Hibernia, Juverna Melæ, Iverna Ptolemæo, Jerna Straboni, & Stephano, ac Claudiano, Scotia Isidoro, Iris Diodoro, Insula ingens Oceani Britannici, ab Albione in occasum ad 20. mill. pass. recedens, *Irlande* Germanis, *Irlanda* Italis, *Ireland* Anglis, *Erin* Britannis, *Tuverdhon* incolis. (Camdenus verò, incolis *Erin*, & Britannis *Tweedon*.) Et *Gwydhill*, non minor Anglia, cujus Regi paret, licèt diversis Comitibus, tanquam Regulis, sit subjecta. Urbes quondam claræ Ivernis & Rhæba. Nunc clarent Dublinum, Waterfordia, & Armacha. Ejus meminit Claudianus de laudibus Stiliconis libro 2.

Munivit Stilico, totam cum Scotus Iernam.

Ea in 4. regiones distribuitur, Laginiam ad ortum, in qua Dublinum metropolis, Momoniam ad meridiem, in qua Cassilia, Ultonium ad Boream, in qua Armacha, & Connaciam ad occasum, cujus metropolis est Tuama. 50. olim episcopatus habuit, nunc ad 35. Hæc Hibernia ab hyberno tempore, quod ibi longum est, dicta putatur.

¶ Hibernia Insula, *Irlande* à Gallis dicta, cujus incolæ *Irish* ab Anglis dicuntur, & *Irois* seu etiam *Irlandois* à Gallis: insula est ampla Europæ, in Oceano occidentali, prope Angliam & ad ejus occasum, sed multò minor ipsa. Protenditur à septentrione in meridiem; vixque 30. milliaribus Anglicis separatur ab Anglia seu à Vallia meridionali mari Verginio, 15. autem à Scotia australi. Subest ab aliquot sæculis Regibus Angliæ, qui dicti fuerunt Hiberniæ domini jam inde ab Henrico secundo usque ad Henricum octavum, qui primus Hiberniæ Rex dictus est. Dividitur in quatuor partes, sub qua sunt triginta tres Comitatus seu regiunculæ. In Momonia regione, *Mounster*, sunt Comitatus Limericensis, *de Limerick*, Kerriensis, *de Keery*, Corcagiensis, *de Cork*, Waterfordiensis, *de Waterford*, Desmoniensis, *de Desmond*, & Typeriensis, seu S. Crucis, *de Typerari* seu *Holy Cross*. In Lagenia regione, *Leinster* sunt Comitatus Midis orientalis, *d'East Meath*, Midia occidentalis, *de west Meath*, Kilkenniensis, *de Kilkenny*, Catherloghensis, *de Catelogh*, Comitatus Regis, *Kings Countie*, Comitatus Reginæ, *Queenes Countie*, Kildariensis, *de Kildare*, Vexfordiensis, *de Vexford*, & Dubliniensis, *de Dublin*. In Connaccia regione, *Connaughe* sunt Comitatus Claræ, *de Clare*, Galvvajensis, *de Galvvay*, Maii, *de Maio*, Slegi, *de Slego*, Letrimensis, *de Letrim*, Roscomensis, *de Roscomen*, & Longfordiensis, *de Longford*. In Ultonia regione, *Ulster*, sunt Comitatus Dun-

gs-

galiæ sive Tyrconellensis, *De Dongbal* aut *de Tyreonell*, Tyronensis superior, *Upper Tyrone*, Tyronensis inferior, *Nether Tyrone*, Fermanaghensis, *de Fermanagh*, Cavanensis, *de Cavan*, Colranensis, *de Colrane*, Monaghanus, *de Monaghan*, Antrimensis, *d'Antrim*, Dunensis, *de Dovvne*, Luthensis, *de Louth*, & Armachanus, *d'Armagh*. Hibernia multò minor est Anglia; extenditurque à septentrione in meridiem per 250. mill. pass. sed ab ortu in occasum non excedit 120. mill. pass. ubi magis lata. Totius regni præcipua urbs est Dublinum, *Dublin*, in ora orientali insulæ. Alluitur Hibernia ab occasu mari Occiduo, à septentrione mari Deucaledonio, & à meridie mari Verginio. Dicta fuit etiam à Ptolemæo Britannia minor, & Isidorus atque Beda Scotiam eam appellarunt à Scotis illius incolis, unde & Scotiæ nomen cum Scotis ipsis in Britanniam penetrasse volunt. Hiberni autem pessimè habiti sunt hisce ultimis temporibus ab Anglis, qui totam insulam ferro flammaque devastarunt, & maiorem incolarum partem in Virginiam Americę septentrionalis regionem transportarunt.

Urbes Hiberniæ insulæ (olim 30.) episcopales.

Achara, episcopalis, Connaciæ, sub Archiepiscopo Tuamensi, (*Achonry*, waræo.) Semidiruta.
Alachda, Episcopalis, Connaciæ, sub Archiepiscopo Tuamensi, (*Kill alla* eidem.)
Ardacha, episcopalis, Ultoniæ, sub Archiepiscopo Armachano, *Ardagh*.
* Armacha, archiepiscopalis, Ultoniæ *Armagh*.
(Atlona, *Atlone*, in Connacia.)
* Cassilia, archiepiscopalis, Momoniæ, *Cashel*.
Clocherium, *Clogher*, (Vltoniæ.)
* Clona, Episcopalis, Momoniæ, sub Archiepiscopo Cassiliensi, *Cloney*.
Clonfertum, episcopalis, Connaciæ, sub Archiepiscopo Tuamensi, *Clonfert*.
Cluanum, *Kiloom*, (Lageniæ.)
Connertum, Episcopalis, Ultoniæ, sub Archiepiscopo Armachano, *Conner*.
* Corcagia, *Cork*, (Momoniæ.)
* Deræ, episcopalis, Ultoniæ, sub Archiepiscopo Armachano, *Derry*.
(Drogheda, *Droghdagh*, in Ultonia.)
Dromora, episcopalis, Ultoniæ, sub Archiepiscopo Armachano, *Dromore*.
* Duacum, *Kilmacogh* Waræo, aliis *Galvvay*, Connaciæ.
* Dublinum, olim Eblana, *Dublin*, (Langeniæ.)
* Dumbrosa, Connaciæ.
* Duncheranum, olim Ivernis, emporium Momoniæ, *Dunkeran*.
* Dundalcum, episcopalia Ultoniæ, sub Archiepiscopo Armachano *Dundalk*.
* Dungallum, Comitatus Ultoniæ, *Donegall*.
* Dunum, *Dovvne*, (Vltoniæ.)
Emelia, *Emeley*, vel *Avvn*, (Momoniæ.)
Fernum, episcopalis, Lageniæ, sub Archiepiscopo Dublinensi, *Fernes*,
Glandelacum, *Glandilaugh*, (Lageniæ.)
Kilmora, episcopalis, Ultoniæ, sub Archiepiscopo Armachano, *Kilmore*.
Kilchennium, episcopalis & academia, Laginiæ, sub Archiepiscopo Dublinensi, *Kilkenny*.
* Kildaria, *Kildare*, (Lageniæ.)
* Kilmalocum, episcopalis, Momoniæ, sub Archiepiscopo Cassiliensi. *Kilmalock*.
* Langlinum, *Leighlin*,. (Lageniæ.)
* Limericum, & Lubricum, *Limerick*, (Momoniæ.)
Lismora, episcopalis, Momoniæ, sub Archiepiscopo Cassiliæ, *Lismore*.
Media, Comitatus, *Methe*, sedes Episcopi *Navan*.
* Olfinum, episcopalis, Connaciæ, sub Archiepiscopo Tuamensi, aliis Helfenia, *Elphen*.
Osseria, *Ossery*, (Lageniæ.)
Rapotum, *Rabogh*, (Ultoniæ.)
Roscomia, *Roscomen*, (Connaciæ.)
* Rossa, episcopalis, Momoniæ, sub Archiepiscopo Cassiliensi, *Rosse*.
(Rupes Fergusii, Knock *forgus*, in Ultonia.)
Tuama, *Toam*, (Connaciæ.)
* Waterfordis, olim Manapia, episcopalis, Momoniæ, sub Archiepiscopo Cassiliensi, *Waterford*.
(Vexfordia, *Vexford*, in Lagenia.)

¶ Sed notandum ex his urbibus Achadam, Alachdam, Clocherium, Clonfertum, Cluanum, Connertum, Dumbrosam, Emeliam, Glandelacum, Osseriam, Rapotum, & Tuamam esse tantùm minuta oppidula & castra à plurimis annis.

¶ Hielmerus, *Hielmer*, lacus Sveciæ, inter Sudermanniam & Noriciam provincias, seu inter Orebrum & Torsiliam urbes.

¶ Hienipa, Hispaniæ Bæticæ oppidum, nunc vulgò *Alcala de Guadaria* dicitur, teste Roderico Caro in antiquitate Hispalis.

Hiera, Latinè Sacra, insula Siciliæ, una ex 7. Æoliis, *Vulcano*, teste Fazello, ignes emittens, Liparæ vicina, ab ea 4. mill. pass. recedens, priùs Therasia, teste Plinio, dicta. Plin. Mela.

Hiera altera, quæ ab Antonino Maritima dicitur, vulgò *Maretamo*, Insula Siciliæ contra Drepanum urbem ab ea in occasum ad 30. mill. pass. distans. Thymo abundant. Ptol.

Hiera item, *Giera* vulgò, insula maris Cretici, seu Myrtoi, quam Plinius inter Theram & Therasiam emersisse scribit. Nonnullis *Suda* dici putatur; sed hæc Cretæ proprior est. Plin.

Hiera, *Capo dello Chelidonia*, promontorium Lyciæ, inter Antiphellum & Andriacam urbes, contra Chelidonias insulas tres parvas, à quibus denominationem haber. Strab.

Hiera, fluvius Bithyniæ, illam à Galatia secernens: qui & Hierus. Cujus meminit Virgilius libro 9. Æneidos: Plin.

Quos Jovis eduxit luco sylvestris Hiera.

Hiera petra, Hierapytna Straboni & Plinio, Hierapydna Dionysio, *Gierapetra* Sophiano, urbs Cretæ in ora Australi, inter Hieronoros, id est, Sacrum montem & Erythræum promontorium. Sed Hierapytna apud collem Idæ, nomine Pytnam, teste Strabone. Plinius verò illam statuit in ora occidentali, contra Gaulon insulam. Ptol.

¶ Hiera pietra, seu Sacra petra, *Giera petra*, urbs est parva Cretæ insulæ, cum portu in ora australi insulæ, & in territorio Sitiæ, cum promontorio cognomine, 20. milliaribus distat à Sitia in Africum, & 60. ab urbe Candia in Eurum; estque episcopalis. Sed à paucis annis subest dominio Turcarum cum tota ferè Creta insula.

Hieracium, *Gieraci*, urbs magnæ Græciæ. Vide Locri.

Hieracum insula, *S. Pietro*, teste Leandro, insula Sardiniæ, Plumbeæ proxima, contra Sulci urbem excisam, ac Sulcitanæ insulæ finitima. Ptol.

Hierapolis, quæ & Bambyca, urbs Syriæ archiepiscopalis sub Patriarcha Antiocheno, in Cyrrestica regione, quæ *Haleppo*, teste Bellonio cum aliis, dicitur urbs maxima, ex primis Turcici Imperii, à Damasco itinere 11. dierum distans in Boream, ab Edessa 50. mill. pass. De Haleppo diversa est sententia. Alii enim Hierapolim esse scribunt: alii Berrhœam, inter Antiochiam & Hierapolim 30. mill. pass. dissitam; quæ sententia Cedreni & Zonaræ testimonio nititur: alii Chalybonem, vocis allusione ducti, in quibus Postellus & Ravvolfius, esse putant: quam urbem Ptolemæus Borealiorem facit Hierapoli & Berrhœa, ac aliquantò orientaliorem. Quòd si Haleppum triduo ab Antiochia in ortum recedit ut Bellonius testatur, potiùs Chalybon erit quàm Hierapolis, aut Berrhœa, quæ Antiochiæ proprior est. Sed Cedreni & Zonaræ, qui sub Imperatoribus Græcis scripsere, auctoritas me movet. Si distantiarum numeri apud Antoninum Augustum in Itinerario certi essent, facilè lis hæc habita distantiæ ratione tolleretur. Strab. Plin. Ptol.

¶ Hierapolis, quæ & Bambyce, nunc *Alep* dicitur, Italis *Aleppo*, Sansone & Brietio testibus; estque urbs Syriæ maxima & emporium celeberrimum; in quod quotidiè confluunt mercatores ex tota Europa; quamquam multi credant Aleppum esse ubi aliàs Berrhœa ad Marsyam fluvium, & Hierapolim fuisse ubi nunc *Todith*, oppidum illius tractus. Sed de his non est facilè statuere. Strab. Plin. Ptol.

Hierapolis altera, Phrygiæ magnæ urbs archiepiscopalis sub Patriarcha Constantinopolitano, proxima Laodiceæ, ab ea 6. mill. pass. Tripolim versùs 12. distans, à Philadelphia urbe Lydiæ 45. in meridiem, quæ *Seidefchoher* à Turcis, teste Crussio cum Leunclavio, nominatur. Ibi puteus amplus nebulas noxias exhalans,

lati,

lans, teste Strabone, Popoli Hierapolitæ Plinio. Hujus meminit Venantius Foctunatus lib. 8.

Lata suis votis Hierapolis alma Philippum,
Producens.

¶ Hierassoo, urbs episcopalis Arabiæ, sub Becerra teste Guillelmo Tyrio.

Ptol. Hierasus, Geracus Ammiano, *Pruth* Martino Cromero, & Mercatoci, *Seret* Lazio, (cui subscribendum puto; nam qui *Pruth* nunc dicitur, Pocata Herodoto est) fluvius Daciæ, per Moldaviam io Istrum fluens, sicuti & Porata 20. mill. pass. circiter distans.

Strab. Plin. Ptol. Hiericus, Hierico io sacris literis, orbs Palæstinæ, io Judæa, à Jebusæis condita, & à Jesu Nevo eversa, adbuc nomeo antiquum servans, Palmis abuodans, ab Hierosolymis 20. mill. pass. in ortom recedens versùs Jordanem fluvium, à quo 6. mill. abest.

¶ Hiericus, *Hierico & Erico*, civitas est Palæstinæ notissima in veteri Testamento, qoòd Josue eam septies circumiens cum arca Domini, muri ejus firmissimi corruerint, et urbs diruta fuerit. Erat io Tribus Beniamin, 150. stadiia ab Hierosolymis in ortum Jordanem fluvium versùs sesaginta, teste Sansone.

Ptol. Hierocæsarea urbs fuit Lydiæ episcopalis sub Archiepiscopo Sardiano.

Strab. Plin. Hierocepia, *Bourg de Hierochipo*, teste Stephaoo Lusignano, oppidum Cypri excisum, in ora occidentali, inter Paphum & Acamantem, quam Plinius insulam facit contra Paphum novam.

Hierogerma, *Girmasti* ex tabulis Geographicis, orbs Phrygiæ minoris inter Scepsim & Ilium, episcopalis sub Archiepiscopo Cyziceno, quæ & Germa in libris Conciliorum nominatur. Ἱερὰ Γέρμη Ptolemæo.

Plin. Hieromiace, fluvios Cœlesyriæ, Gadaram urbem præterfluens & in Genesaram lacum excurrens.

Ptol. Hieron Oros, *Monte Sacro*, teste Pineto, promontorium Cretæ, in ora australi, apud Hierapytnam.

Plin. Hieron Stoma, hoc est, Sacrom ostium, uoum ex ostiis Istri, in Mysia inferiori australi, apud Peuceo insolam.

Polib. Plin. Hieronesus, insula Siciliæ, eadem Hieræ, ut videtur.

¶ Hieros, sious Asiæ, juxta Aradi urbem, teste Stephano.

Strab. Plin. Liv. & al. Hierosolyma, urbs Palæstinæ, in Judæa, notissima, olimque clarissima, teste Plinio inter urbes orientales, à Joppe & littore maris Syrii in ortum 40. mill. pass. recedeos, ioter Damascum & Babylonem Ægypti, inde 160. mill. pass. hioc 300. ab Alexandria 400. *Gierusalem* Italis, *Cots* Tureis, teste Leunclavio, seu *Gazumebarech*, *Godu* Minadoi, *Jerusalem* Anglis, olim orbs archiepiscopalis, postea patriarchalis effecta quioque Archiepiscopis sibi contributis Tyrio, Cæsarensi, Nazareno, Bostrensi, & Petrensi. Vetus urbs porsùs jacet; nova nulla alia re, quàm Domioi nostri Jesu Christi sepulchro (quod olim eatra urbem erat) memorabilis, à Torcis mœnibus ad arcendos Arabes eiocta. Apud Poetas Solyma nominatur. Vide ibi.

¶ Hierosolyma et Jerusalem, Jebus urbi nomeo feit, eum Israelitæ terram promissam ingrederentur, eamque in Tribuom descriptione ponit Josue in Tribu Beniamin. Obolesa Jebus nomine postea Jerusalem ab Israelitis dicitur, & à Græcis Jerosolyma, quæ totius Judææ metropolis munitissima est Straboni, longè clarissima urbium Orieotis, non Judææ modò. A Tito Imperatore Romano eversa fuit; deinde ab Ælio Adriano Imperatore restaurata. Ælia etiam dicta fuit à quibusdam, nunc *Jerusalem* Gallis, *Chutz* Turcis; estque Terræ sanctæ præcipua. Subest dominio Turcarum à 260. annis, cum antea pareret Soldano Ægypti. Sed parvi est circuitus, vix decem mille incolas continens; deficitque in dies propter incursiones Arabum.

Ptol. Hierus, *Orbo*, teste Ortelio, fluvius Corsicæ, in ora ad orientem, eum pago cognomine, & stagno io ora apud Aleriam urbem excisam. Sed Moletio *Salesanto* fluvius vicioos nominatur.

¶ Hierus seu Sacer, fluvius parvus Corsicæ, qui nunc *Orbo* dicitur, in mare Tuscum labitur, 12. milliaribus ab Aleria in sostrum.

Strab. Hignatia via, quæ & Egnatia, Via militaris Ciceroni, a mari Jonio ad Hellespontum usque per Macedoniam perdocens longa 530 mill. pass. teste Strabooe, tantùm est intervallum inter Dyrrachium ad occasum & Callipolim urbem Thraciæ in ora Hellesponti ad ortum.

Hii, insula Scotiæ adjacens ad occasum, quæ *Iona* hodie, teste Camdeno, nominatur. Populi Hienses. *Bede.*

Hilara, *Iler*, fluvius Rhætiæ, in Svevia juxta Memingam urbem flueos, ac io Danubium apud Ulmam urbem labens. *Scrip. Germ.*

¶ Hilarense oppidum fuit io Africa propria, versùs Carthaginem, teste Divo Augostino epist. 262.

¶ Hildeshemiensis Episcopatus, *Bistamb Hildesheim* incolis, *Evesché d'Hildesheim* Gallis, tractus est Saxoniæ inferioris, sub domioio proprii Episcopi, qoi solus Catholicus io tota Saxonia. Fundatus fuit Episcopatus à Ludovico Pio Imperatore; habebatque antea jurisdictionem majorem, ouue multùm immioutam pro majori parte Ducatu Brunsvicensi einctam; sed ad ortum terminatur Principatu Halberstadieosi, & à septentrione Ducatu Luneburgeosi. Extenditur ab ortu io occasum ad 10. milliaria Germanica; & ejus urbes sunt Hildesheimum, tractus caput, Peina, Puppenberga, & Vinthusa.

Hildesia, *Hildesheim*, urbs Germaoiæ, io Saxonia, episcopalis sub Archiepiscopo Moguntino, à Brunopoli 6. leucis in occasum distaos, episcopali sede donata sub Ludovico Pio Imperatore, Alcalingium Ptolemæo dicta, teste Petro Appiano, levi tamen conjectura. *Scrip. Germ.*

¶ Hildesia, *Hildesheim*, urbs est Saxoniæ inferioris, ad amnem *Innerste*, sub dominio proprii Episcopi. 7. leocis distat a Zella in austrum, & 6. ab Hamelis in ortum. Ejus Episcopus solus est Catbolicus in tota Saxonia. Dicitur etiam Hildeshemium & vix 6. mill. pass. distat a confinio ditionis Brunsvicensis.

Himba apud scriptores Scotiæ insula est maris Hibernici, ona Acmodum, (de qeibus, ubi sint, & qui bac tempestate vocentur, non una est scriptorum sententia) Ilonæ finitima, ab ea 10. mill. pass. recedens.

Himella, *Aggia*, teste Ligorio, ac etiam *Himella*, fluvios Sabinorum, ea Severo monte per Cures fluens, ac io Tiberim apud Ocriculum, ab eo 3. mill. pass. ferè Manlianam versùs prolabens. De quo Virgilius lib. 7. Æneidos: *Vib. seq.*

Casperiamque colunt Forulosque, & flumen Himella.
Et Tyberim, Fabarimque bibunt.

¶ Himella, fluvius parvos Sabinæ. In Tiberim labitur 6. milliaribus infra Maglianum.

Himera, Gelas Plinio & Diodoro, *Salso*, fluvius Siciliæ, ex præcipuis, qui ex Nebrodide monte apud Petram oppidum oriens, in austrum fluit, mareque apud Gelam urbem subit. Sic vulgò dicitur, quod salsas aquas habet, sicut alter sequens dulces. *Strab. Liv. Mel.*

Himera alter, non longè a priore ex eodem monte manans, in occasum & Boream decurrens, & ad Thermas Himeræ io mare sese exonerans, & ipse ingens, qui propterea *Fiume grande* vulgò, teste Fazello, nominatur, & in ora apud ostia, *Termine*, nomioe a Thermis urbe accepto. Solinus bunc dulcem, alterum amarum hausto esse testatur. Ejus meminit Silius libro 14.

Armavere suos, qua mergitur Himera ponto.

¶ Himera, fluvius Siciliæ, ounc *Termini* dicitur. Vallem Dæmooe separat à Valle Mazaræ, & in mare Tyrrheoum se exonerat ferè 25. milliaribus à Panormo in ortum. *Cicer. Steph.*

Himera, urbs Siciliæ, apud ostia Himeræ fluvii & Thermas, extiocta, à Zanclæis condita, & ab Hannibale Carthaginensi eversa, patria Stesicbori Poetæ; ex qua Thermæ urbs vicina cognominatur. Himeræus Crison cursor adeò celebris est apud Platonem in Sociate, ut in proverbio fuerit, *Crisonem Himeraum pracurrere*, quoties de maximo cursore sermo erat.

¶ Himeria urbs fuit episcopalis Mesopotamiæ, in Osihoena regione, & sub Archiepiscopo Edisseno, teste Goillelmo Tyrio.

¶ Hippadis pelagus, pars Oceani Æthiopici, versùs Africam, inter Dioscoridis iosulam & Aromata promontorium ad Boream, & Menuthiam insulam ad aostum: et volgò *mer d'Ethiopie* dicitur, seu etiam *mer de Zanguebar* à regione adjacente.

Hiolces. Vide Jolces.

Hiona, *Chilta*, iosula Scotiæ, oræ occidoæ adjacens, una Hebridum, sive Ebudarum, clarissima, io qua Sodora orbs episcopalis cæterarom, io qoa cœnobiom Benedictinorum, Regum sepultura insigne, à littore in occasum 12. mill. distans. (Vide Hii, nam idem videntur esse.) *Scrip. Sax.*

¶ Hip-

¶ Hippanis, *Bog*, fluvius Poloniæ. Vide Hypanis.

Pind. Hipparis, Iporus Ptolemæo, *Camarina*, teste Fazello, nomine ab urbe quam alluit accepto, fluvius Siciliæ, per oram australem fluens.

Ptol. Hippi, *Capo di Sorta*, teste Marmolio, promontorium Africæ, ad Syrtim magnam, apud Villam Philæni, in Cyrenaicæ confinio.

Hippi, insulæ 4. parvæ, velut scopuli, Ioniæ apud Erythras urbem adjacentes.

Hippici, montes Sarmatiæ Asianæ, Tauri montis portio, *Mazarisci* incolis Mercatori.

Hippius, mons Phrygiæ minoris, apud Ilium.

Servio. Plin. Ptol. Mel. Hippo, quæ et Vibo, Hipponium Straboni, cui et Vibo Valentia, Vion Valentia Ptolomæo, Vibon, et Valentia Stephano, *Monte Leone*, teste Barrio, cum aliis, colonia et urbs Brutiorum, in Calabria ulteriore, apud sinum Hipponiatem, inter Consentiam 38. et Rhegium 50. mill. pass. Nigro est *Bivona*, oppidulum in ora sinus propinquum, quod Hippo vetus dici potest, & *Monte Leone*, Hippo nova, vel Hipponium novum, in colle vicino exstructum; olim urbs episcopalis sub Archiepiscopo Rhugino, sede episcopali Militum urbem proximam ad 5. mill. pass. translata.

¶ Hippo, nunc *Monte Leone*, urbs est in colle, 4. milliaribus ab ora maris Tyrrhæni & sinus Hipponiatis; paucisque nunc constat incolis. Ejus navale Bevona dicebatur, uti et hodie. Sed non potest dici Hippo vetus. 50. milliaribus distat à mari Jonio in occasum.

Plin. Pers. Hippocrene, fons Bœotiæ, apud Heliconem montem, qui et Caballinus apud Persium dicitur, haud procul à Thebis. De quo plura apud Plinium, & Solinum. Ovidius libro 5. fast.

Dicite, quæ fontes Aganippidos Hippocrenes.

Sic dictus, quòd ab ungula Pegasi equi productus traditur.

Ptol. Hippocura, urbs Indiæ citerioris maritima, quæ *Onor*, urbs regia, sub Lusitanis, in ora, inter Sintacorum et Cory promont.

¶ Hippocura aliis ex conjectura est *Lisper*, oppidum munitum Indiæ cis Gangem, in regno Decani et in tractu *Balagate*, in mediterraneis, 70. leucis Hispanicis ab ora littorali maris Indici in ortum, versùs sinum Gangeticum 60. tantùm.

Strab. Hippola, teste Pausania, urbs fuit Laconica, mari proxima, olim, ob portus commoditatem, mercimonio pollens, unde ortum adagium, *Non navigamus ad Hippolaitas*, in eos qui parvos mercando quæstus faciunt, seu in pauperes mercatores.

¶ Hippola urbs fuit Peloponnesi, in Laconia, in ora littorali sinus Messeniaci, et ad radices Taygeti montis 12. milliaribus à Tænario promontorio in occasum. Jam diruta erat tempore Pausaniæ.

Hom. Hippomolgi, populi Thraciæ, teste Theodoreto: sed, teste Eustathio, Sarmatiæ Europææ, qui et Galactophagi dicuntur.

Strab. Plin. Mel. & al. Hippon Regius cognomine, *Bona*, urbs Africæ maritima, olim episcopalis, cui Divus Augustinus Episcopus præfuit, inter Aphrodisium coloniam et Tabracam, à Carthagine 228. mill. pass. in occidentem, à Cirtha 94. in Boream et Cæciam, à Tabraca supra 100. in occasum, Cullu versùs 76. hodie quoque non obscura. Ejus meminit Silius libro 3.

Tum Vaga, & antiquis dilectus regibus Hippon.

¶ Hippon seu Hipporegius, Gallis *Bone*, etiamnum urbs est munita, cum sinu parvo cognomine et portu capaci, in ora regni Constantinæ; sicque sub dominio Regum Algerii. Parva est et malè culta, arcem habens in colle; et ab Africanis *Bened el Vgneb* dicitur, teste Marmolio.

Ptol. Ant. Hippon quoque Diarrhytos cognomine, altera ejusdem oræ urbs, inter Tabracam ad occasum et Uticam ad ortum, inde 60. hinc 36. mill. pass. ab Hippone Regio ad 160. in ortum, quæ à nonnullis *Biserta* nunc dici putatur, ab Utica in occasum 36. mill. pass. distans. Hæc Vaga à Silio dici videtur in priùs citato versu.

¶ Hippon Diarrhytos urbs fuit Africæ, nunc castrum regni Tunetani, in Africa et in ora maris Mediterranei, cum portu percommodo: quod à quibusdam *Biserta vecchia* dicitur, ab aliis autem *Razamilara*, in ora inter Uticam seu Bisertam ad ortum, et Tabracam ad occasum; paucisque constat incolis.

Plin. Strab. Ptol. Hipponiates sinus, qui et Napiticus, et Terinæus Plinio et Thucydidi dicitur, sinus Brutiorum, in Calabria inter citeriorem et ulteriorem intercedens, sic ab Hipponio urbe dictus, vulgò *Golfo di S. Eufemia.* Appellatur etiam Vibonensis à Plinio.

Lycop. Hipponium, promontorium Brutiorum, ad Hipponiatem sinum, & apud Hipponium urbem, de qua vide Hippo. *Salebron*, teste Barrio. De urbe Ovidius lib. 15. Metamorphoseon:

* *Hipponidaque domos regis, Temesesque metalla.*

(* alii codices habent *Hippotadaque*, Æolum intelligentes.)

¶ Hipponon, Ægypti urbs Antonino, quæ forte Hippon in libro Notitiarum.

Mel. Sol. Hippopodes, populi septentrionales, sic dicti, quòd pedes habeant equinos, ut Solinus fabulatur, insulas quasdam incolentes. De quibus & Plinius lib. 4. cap. 13.

Ant. ¶ Hipporeæ, populi Æthiopiæ, sub Ægypto, apud Plinium.

Hipporum, *Felo*, teste Barrio, oppidum Brutiorum, in Calabria ulteriore, ab Altano 10. mill. pass. distans apud Scunnum, seu Rosarnum oppidum.

Ptol. Hippos, Hippon Plinio, urbs fuit Cœlesyriæ, apud Dion, episcopalis sub Patriarcha Hierosolymitano, haud procul à lacu Genesara.

Plin. Mel. Hippuris, insula una Cycladum. Vide Anaphe, cui eadem est.

Hom. ¶ Hippuriscum, Cariæ insula, teste Stephano.

Hira oppidum fuit Peloponnesi, Pylo proximum. Est & mons Messeniæ Stephano et Suidæ.

Plin. Hirminius, et Hirmioium, fluvius Siciliæ, in oram fluens australem, qui *Mauli*, ac etiam *Ragusa*, (ab oppido quod alluit) teste Fazello, dicitur.

¶ Hirminius, fluvius Siciliæ. Ab anonymo non imperito vocatur *Magani*, teste Ortelio.

Strab. Plin. & al. Hirpini, *Principato ultra*, teste Leandro, populi et regio Italiæ, in regno Neapolitano, inter Samnites; quorum caput est et metropolis Beneventum; ceteræ urbes, Compsa, Abellinum, Frequentum, aliæque plures recentes. Horum meminit Silius libro 8.

Lucania excita pagis, Hirpinaque pubes.

Cic. Hirpinum, sive Irpinum, (utroque enim modo scribitur) oppidum Hirpinorum, quod postea Harpadium appellatum fuit, nunc *Arpaja* vel *Harpaja* excitum, teste Volaterrano cum Biondo, in monte, apud Abellam oppidum, apudque Caudinam vallem.

¶ Hirri populi Germaniæ, qui Cluverio teste, habitabant ubi nunc Ducatus Livoniæ. Aliis autem videtur habitasse ubi Hilandia hodiè, in Finlandia provincia Sveciæ. Horum tantùm Plinius meminit.

Script. Scot. Hirtha, quasi Hirchia, insula Scotiæ, una Hebridum extrema, in Boream vergens, sic ab hircorum copia magnitudine dicta, a Scotia versùs Thulen recedens.

Hisara, fluvius Vindeliciæ et Galliæ Narbonensis. Vide Isara.

Plin. Hisarci, sive Hisarsi, ut habent alii codices, populi Insubriæ Alpini, quorum pagus adhuc *Isarso* & *Arcisate* pagus alius vicinus, nominatur, teste Castilionæo, & Merula.

Plin. Hispalis, Ispalis Ptolemæo, Hispal Silio, quæ et colonia Romulensis Plinio, *Sevilla*, et Italis *Siviglia*, Anglis *Sevil*; urbs Hispaniæ Bæticæ archiepiscopalis, et caput Vandaliæ, ad Bætim fluvium, urbs amplissima, et emporium celebre, inter Cordubam ad Boream 22. et Gades ad meridiem 19. leuc. à Granato 36. in occasum, Ulyssiponem versùs 63. à Toleto Hispaniæ totius umbilico 72. in austrum, anno salutis 1248. à Ferdinando Rege, Mauris ejectis, una cum Cæsariana & Assidonis recuperata. Ab Hercule Libyco, Gerionibus victis, condita fertur. Ejus meminit Silius lib. 3.

Et celebre oceano, atque alternis æstibus Hispal.

Hic accademia ampla, et totius Vandalitiæ conventus juridicus.

¶ Hispalis, *Seville* Gallis. 20. leucis Hispanicis distat à Corduba in occasum, & 55. tantùm ab Ulyssipone in Eurum, uti totidem à Toleto versùs austrum, 16. autem ab ora Oceani. Castrum habet antiquum, sedetque in regione feraci: & in adversa ripa fluvii Bœtis habet suburbium amplum, *Triana* dictum.

¶ Hispalis Aura, *Sevilla dell'Oro*, urbs nova Americæ septentrionalis, in parte Boreali insulæ Jamaicæ, in sinu Mexicano, cum portu, sub dominio Anglorum à paucis annis, cùm antea subesset Hispanis; estque satis parva et malè culta.

Cic. Hispania, & Hispaniæ numero plurali, apud Poetas

Cel. & al. omni.

tas Hesperia ultima, provincia Europæ amplissima & notissima, Galliæ contigua, ab ea Pyrenæis montibus separata, & in austrum recedens, à tribus lateribus Oceano & mari Mediterraneo instar peninsulæ circumflua; nam Oceanus ad Boream, ad occasum et ad meridiem, Mediterraneum etiam ad meridiem et ad ortum illam adluunt. Cujus peninsulæ isthmus est Pyrene mons, 80. leucis Hispanicis inter duo maria inter occasum & ortum excurrens; *Spagna* Italis, *Spain* Anglis, *Espagne* Gallis. Ea apud veteres primùm in duas Hispanias, citeriorem & ulteriorem, Ibero fluvio divisas; posteà in tres, Tarraconensem, Bæticam, et Lusitaniam, partita: quarum quælibet plures continet regiones; sed maxima Tarraconensis, quæ reliquas simul acceptas magnitudine superat. Olim sub uno Rege Gothis imperantibus fuit, posteà à Mauris occupata, multis paruit Regibus, & à Christianis recuperata, 4. habuit Reges, Legionis, seu Castellæ, Navarræum, Aragonium, et Portugalliæ. Nostra ætate rursus ad monarchiam sub uno Rege Philippo II. rediit. Corio bovino figura similis, ac quadrilatera parem fermè latitudinem longitudini habet, 800. mill. pass. Sed apud Strabonem longa 6000. stadiis, lata 5. legitur. Populi Hispani. Hinc Hispanus, et Hispanius nomen gentis. Claudianus libro 2. in Rufinum:

Cuncta sibi: regit Italiam, Libyamque coercet,
Hispanis Gallisque jubet.

Ovidius libro 18. Fast.

Fecit, & Hispanam sanguine tinxit humum.

§ Hispania pars est Europæ percelebris, vulgò *España* dicta ab incolis. Antea sub Philippo secundo Rege ad unam Monarchiam redierat post obitum Henrici Regis Portugalliæ. Sed sub Philippo quarto iterum Portugallia ab ea avulsa est ab anno 1640. et regnum separatum facit sub proprio Principe. Tota Hispania nunc dividitur in quatuordecim partes quæ postea reducuntur ad tres coronas seu tria regna. Castellæ et Aragoniæ regna cum suis appendicibus, & pertinentiis subsunt Regi Catholico, Portugallia autem cum Algarbia parent proprio Regi ègente Brigantina. Partes Hispaniæ sub corona Castellæ sunt Castella vetus, *Castilla la vieja*, Castella nova seu regnum Toletanum, *Castilla la nueva*, Vandalitia, *Andaluzia*, Granata, *Granada*, Murcia, *Murcia*, regnum Legionense, *regno de Leons* quibus adjunguntur Asturiæ, *las Asturias*, et Extremadura, *l' Estremadura*, Galæcia, *Galizia*, et Navarra, *Navarra*, quibus adjungitur Biscaja, *Biscala*. Sub corona Portugalliæ sunt Portugallia, *Portugal*, et Algarbia, *Algarve*. Sub corona autem Aragoniæ sunt Aragonia, *Aragon*, Catalonia, *Cataluna*, Valentia, *Valencia*, et Majorica, Minorica, et Ebusus, *Mallorca*. Antea etiam ex hac pendebat Comitatus Ruscinonensis, sed à paucis annis ab ea revulsus, Galliæ accessit, à qua alias disjunctus fuerat, cùm sit pars Galliæ Narbonensis.

Hispaniæ Regis dominio subsunt etiam extra Hispaniam regnum Neapolitanum, in Italia *la Royaume de Naples*, uti regnum Siciliæ, *la Sicile*, et insula Sardinia, *la Sardaigne*: Hæc autem pendent à corona Aragoniæ.

Hispaniæ Regi subsunt etiam extra Hispaniam, uti Regi Castellæ, pars australis Belgii, ubi partes provinciarum Flandriæ, *la Flandre*, Brabantiæ, *Brabant*, Hannoniæ, *Haynaut*, Luxemburgensis *Luxembourg*, Limburgi, *Limbourg*, Namurcensis *Namur*, & munita pars Gueldriæ, *Gueldres*, et Artesiæ, *Artois*. Subsunt etiam Comitatus Burgundiæ, *le Franche Comtè*, Ducatus Mediolanensis, *le Duchè de Milan*, Marchionatus Finalii, *le Marquisat de Final*, in ora Ligustica, Status præsidii, ubi Orbatellum, *Orbetelo & ses annexes*, in Hetruria, uti etiam custodia Plumbini, *Piombino*, et Portus longus, *Porto longone*, in Ilva insula; ut in Africa, urbes seu oppida Septa, *Ceuta*, Oranum, *Oran* Portus magnus, *Marsalquivir* et Rupes Velia, *Penon de Velez*, et insulæ Canariæ, *les Canaries*: In Asia autem Philippinæ insulæ, *les Philippines*, ea parte tantùm.

Hispaniæ Regi subest etiam major pars Americæ, nempè hæ regiones, nuva Hispania cum annexis provinciis, *la nouvelle Espagne*, Florida ex parte, *partie de la Floride*, et insulæ Cuba, *Cuba*, Hispaniola, *Hispaniola* seu S. *Domingue*, et S. Joannis Portus divitis, *S. Juan de Puerto ricco*, cum adjacentibus, Terra firma latè sumpta, *la Terre ferme*; in America meridionali, cum annexis, regnum Popagyani, *le Popayan*, novum regnum Granatense, *nouveau Royaume de Grenade*, Peruvia, *le Perou*, regnum Chiles, *le Chili*, ex parte, & Paraguaja, *le Paraguay*, cum provinciis adjacentibus.

Hispaniæ pars est etiam regnum Portugalliæ, proprio parens Regi, cui subsunt Portugallia & Algarbia, in Hispania; extra Hispaniam autem ejus dominio subsunt Brasilia, regio Americæ meridionalis, *le Bresil*, insulæ Azores seu Tertiariæ, *les Azores*, Madera, *l'isle de Madere*, & insulæ Capitis Viridis, *les isles du Cap Vert*, in Oceano Atlantico, uti aliquot arces in regno Congi, & in ora Zanguebaris, in Africa, cum aliquo tractu Malabariæ, in India intra Gangem, ubi etiam plurimæ arces. Sed de his fusiùs in voce Portugalliæ.

Vrbes Hispaniæ Tarraconensis hujus temporis:

* Abula, *Avila*, Castiliæ veteris,
Albaracinum. Vide Lobetum.
Alcaratium, *Alcaraz*, (Castellæ novæ.)
Alone, *Alicante*, Valentiæ.
Asturica, *Astorga*, Asturiæ. (*Aliis est regni Legionis.*)
Augusta Bracarum. Vide Bracara.
Auria, sive Auriensis, *Orensen*, Gallicìæ.
Ausa, & Ausona. Vide Vicus.
Balagurium, *Balaguer*, Catalauniæ.
Barbastrum, olim Burtina. *Balbastro*, Aragoniæ.
Barcbino, seu Barcino, *Barcelona*, Catalauniæ.
Belsinum, *Boria*, Aragoniæ.
Bigerra, *Villena*, Castiliæ novæ.
Bilbilis, *Calatayud*, Aragoniæ.
Bracara, seu Bræcara, *Braga*, Portogalliæ.
Brigantia, *Braganza*, Portugalliæ.
* Burgi, olim Masburgi. *Burgos*, Castiliæ veteris.
* Cæsaraugusta, *Saragoza*, Aragoniæ.
Calagorris, seu Calagurrium, *Calaborra*, Castiliæ veteris.
Caronium, *Corunna*, Gallicìæ.
Cartago nova, *Cartagena*, Murciæ.
Celsona, *Solsona*, Catalauniæ.
Civitas Regalis, *Ciudad Real*, Castiliæ novæ.
Complutum, *Alcala de Henares*, Castiliæ novæ.
Compostelium, olim Janasum, *S. Iago*, Gallicìæ. (*Aliis omnibus est* Compostella.)
Concha, *Cuenca*, Castiliæ novæ.
Concia. Vide Miranda.
Cyntilia, *Chinchilla*, Castiliæ novæ.
Daroca, *Daroca*, Aragoniæ.
Dertola, *Tortosa*, Cataluniæ.
Dominicopolis, *S. Domingo de la Calzada*, Castiliæ veteris.
Eliocrata, *Lorca*, Murciæ.
(Fanum S. Sebastiani, *S. Sebastien*, Guipuscoæ.)
* Flaviobriga, *Bermeo* vel *Bilbao*, Biscajæ.
* Flavionavia, *S. Ander*, Asturiæ. (*Aliis est Biscaja.*)
Flavium Brigantium, *Betanzos*, Gallicìæ.
(Fons Rapidus, *Fuenterabia*, Guipuscoæ,)
Gerunda, *Girona*, Catalauniæ.
Iaca, *Iacca*, Aragoniæ.
Ilerda, *Lerida*, Catalauniæ. (*Aliis* Lleyda.)
Iturissa, *Tolosa*, Guipuscoæ, vel *Sanguesa*, Navarræ.
Iuliobriga, *Logronno*, Castiliæ veteris.
* Legio, *Leon*, Legionensis regni.
Lobetum, posteà Albaracinum, *Albaracin*, Aragoniæ.
Lucus, *Lugo*, Gallicìæ.
Lucus Asturum, nunc Ovetum propè ædificatum. Vide ibi.
* Madritum, *Madrid*, Castiliæ novæ. (*Vrbs regia.*)
Majorica. Vide Palma.
Methymna campestris, *Medina del campo*, Castiliæ veteris.
Mindon, *Mondonnedo*, Gallicìæ.
Minorissa, *Manresa*, Catalauniæ.
Miranda, olim Concia, *Miranda*, Portugalliæ.
Murgis & Murcia, *Murcia*, regni cognominis.
(Nagaca, *Naxara*, Castiliæ veteris.)
Opta, *Huertes*, Castiliæ novæ, (*castrum tantùm.*)
Orcelis, Oriola postea, *Oribuela*, Murciæ.

Or-

Orgella. Vide Urgelle.
Osca, *Huesca*, Aragoniæ.
Ovetum, *Oviedo*, Asturiæ.
Osoma. Vide Uxama.
Palentie, olim Palantia, *Palentia*, Legionensis regni.
* Palme, posteà Majorica, *Mallorca*, insulæ cognominis.
Placentia, *Placencia*, Castiliæ veteris. (*Est in Extremadura; eratque aliàs in Lusitania.*)
* Pompelon, *Pamplona*, Navarræ.
(Rhoda, *Roses*, Catalanoiæ.)
Rodericopolis, *Ciudad Rodrigo*, Castiliæ veteris. Est regni Legionis; eretque aliàs in Lusitania.)
* Salmantica, *Salamanca*, Castiliæ veteris. (*Est regni Legionensis; eratque aliàs in Lusitania.*)
Sarabis. Vide Taurum.
Secontia. Vide Segonria.
Segobia, *Segovia*, Castiliæ veteris.
Segurbia, *Segorve*, Valentiæ.
Seguntia, quæ & Saguntia, & Secontia, ec Segontia, *Siguenza*, Castiliæ novæ.
Sentica. Vide Zamora.
Setabis, *Xativa*, Valentiæ.
Stella, *Estella*, Navarræ.
Tarraco, *Tarragona*, Catalanoiæ.
Taurum, olim Sarabis, *Toro*, Castiliæ veteris. (*Est regni Legionensis.*)
Tiarinlia, quæ & Terulium, ac Turulium, *Teruel*, Aragoniæ.
* Toletum, *Toledo*, Castillæ novæ.
Tude, *Tuy*, Gallieiæ.
Turiaso, *Tarazona*, Aragnoiæ.
Tutela, *Tudela*, Navarræ.
* Valentia, *Valencia*, regni cognominis.
Vellisoletum, *Valladolid*, Castiliæ veteris.
Vergi, *Vera*, Granatensis regni.
Vicus, olim Ausa, vel prope, *Vich*, Cataleuniæ.
Urgella, *Vrgel*, Catalauniæ.
Uxama, *Osma*, Castiliæ veteris.
Zamora, ulim Sentica, *Zamora*, regni Legionensis.

Vrbes Hispania Batica hujus temporis sub Archiepiscopo Hispalensi.

Acci, *Guadix*, Granatensis regni.
Alcala Regalia, *Alcala Real*, ejusdem.
Almeria, olim Purtus magnus, *Almeria*, ejusdem.
Anticaria. Vide Singylia.
Arcensis colonia, *Arcos*, Andaluziæ.
Artigi, *Alhama*, Granatensia regni.
Arunda, *Ronda*, ejusdem.
Asindon & Assidunia, *Medina Sidonia*, Andaluziæ.
* Astigi, *Ecija*, ejusdem.
Barbelula, *Marbella*, regni Granatensis.
Basti, *Baza*, ejusdem.
Biatia, *Baeza*, Andaluziæ.
* Cæsariana, *Xeres de la Frontiera*, Andaluziæ.
Calpe, *Gibraltar*, ejusdem.
* Corduba, *Cordova*, ejusdem.
Eliberis nuve (vetus enim interiit.) Vide Granatum.
Fanum Fidei, *Santa Fe*, regni Granatensis.
Fanum Luciferi, *S. Lucar de Barameda*, Andaluciæ.
Gades & Gadira, *Cadiz*, ejusdem.
Giennium, *Iaen*, ejusdem.
* Granatum, *Granada*, regni cognominis.
* Hispalis, *Sevilla*, Andeluziæ.
Illiturgis nova, *Anduiar*, ejosdem.
Loxa, *Loxa*, Graoateosis regni.
Magnus Portus. Vide Almeria.
* Malaca, *Malaga*, regni Granatensis.
Menoba, *Bezmiliana*, ejusdem. (*Est tamùm castrum.*)
Orlona. Vide Urso.
Osca, *Huescar*, ejusdem, vel Castillæ novæ. (*Est regni Granatensis.*)
Sexi, *Velez Malaga*, ejusdem. (*Est regni Granatensis.*)
Singylie, quæ & Anticaria, *Antequera*, Andaluziæ. (*Est regni Granatensis.*)

Pars Prima.

Ubeda, *Vbeda*, Aodaluziæ.
Urso, quæ & Genua Urbanorum, *Ossuna*, ejusdem.

Vrbes Hispania Lusitanica, quarum aliqua sunt extra Portugaliam.

Ægita oovs, sive Igedira. Vide Guardia.
Amæa, postea Porrus Alacris. Vide ibi.
Balsa, *Tavila*, Algarbiæ.
Cauria & Caurium, *Coria*, Eetremaduræ (Castellenæ.)
(Cœtobrie, seu Setubalia, *Setuval*, Portugalliæ.)
* Cornibrica, & Conimbrica, *Coimbra*, Portugalliæ.
* Ebore, *Evora*, ejusdem.
Emerita, *Merida*, Eetremaduræ (Castellaoæ.)
Guardia, seu Guarda, *Guarda*, Portugalliæ.
Helvæ, sive Helviæ, *Elvas*, ejusdem.
Irenopolis, olim Scalabie, & episcopalis, *Santaren*, ejusdem.
Julia Myrtilis. Vide Myrtilis.
Lacobrica, *Lagos*, Algarbiæ.
Lamacum, *Lamego*, Portugalliæ.
Lancia, postea Viseum. Vide ibi.
Leria, seu Leiria, pro Colippone, *Leira*, Purtugalliæ.
Myrtilis, *Mertola*, ejusdem. (*Castrum est.*)
(Norba Cæsarea, *Alcantara*, Eetræmaduræ Castellanæ.)
(Oliventie, *Olivenza*, Portugalliæ.)
* Olyssipo, *Lisbona & Lisboa*, ejusdem: (*Portugallia regia.*)
Ossonaba nove. Vide Sylva.
* Pax Augusti, *Badaioz*, Eetremaduræ (Castelleuæ.)
Pax Julie, *Beia*, Portogalliæ.
Pharus, *Faro*, Algarbiæ.
Portus Alacris, olim Amæe, *Portalegre*, Purtugelliæ.
* Portos Calensis, *Porto*, (unde nomen regno Portugalliæ) ejusdem.
Rodericopolis, extra Purtugalliam, io Castella veteri, sub Archiepiscopo Campostellano, *Ciudad Rodrigo*, (Est io regno Legionensi.)
Sylva, seu Sylvæ, *Silves*, Algarbiæ.
Turris Julia, olim Castra Julia, & Julium præsidium, *Trugillo*, Extremaduræ (Castellanæ.)
Viseum, ulim Lancia, *Viseo*, episcopalis sub Archiepiscopo Bracarensi, Portugalliæ.
Xera, *Xeres de Badajox*, Extremaduræ Castellanæ.

Regiones Hispania extrema.

Catalonia, (*Catalanna.*)
Aragonia, (*Aragon.*)
Navarra, (*Navarra.*)
Guipuscoa, (*Guipuscoa.*)
Biscaja, (*Viscaja.*)
Asturia, (*las Asturias.*)
Gallæcia, (*Galizia.*)
Portugallia, (*Portugal.*)
Algarbia, (*Algarve.*)
Vandaiitis, (*Andaluzia.*)
Granata, (*Granada.*)
Murcia, (*Murcia.*)
Valentia, (*Valencia.*)

Interiores.

Extremadura, (*Extremadura.*)
Castella nova, (*Castilla nueva.*
Castelle vetus, (*Castilla vieja.*)
Legionense regnum, (*Reyno de Leon.*)
De Hispania Claudianus de libru Syrenæ sic:

Quid dignum memorare tuis, Hispania, terris
Vox humana valet?

¶ Hispania nova, *nueva Espaana*, Gallis *nouvelle Espagne*, regio præcipua Americæ septentrionalis, & alias regnum foit emplissimum. Vide nova Hispania.

¶ Hispaniole, *Hispaniola* Iosula perampla Americæ septentrionalis, *Ayti* dicta ab incolis. A Christophoro Columbo detecta fuit aono 1492. & posteà ab Hispanis dicta & exculta. Dicitur etiamoum, & sæpius à Gallis, Anglis & Batavis, *S. Domingue*, à Dominicopoli ejus primaria. Sita est in mari Boreali; habetque ad occasum Cobam & Iamaicam insulas, ed Boream Lucajas insulas,

& ad ortum Antillas & insulam S.Joannis de Porto divite. Ejus longitudo est 140. leucarum Hispanicarum ab ortu in occasum; latitudo autem est 48. Subest partim dominio Hispanorum, qui in ea plures habent colonias, uti etiam Galli in parte occidentali insulæ versùs Cubam insulam. Dominicopolis, urbs ipsius primaria, sedet in parte australi insulæ. Alias tota insula divisa fuit in quatuordecim provincias. Ejus urbes ultra Dominicopolim sunt Conceptio de Vega, *la Conception*, Zeibum, *Zeibo*, Fanum S. Jacobi, *Sant Jago*, Portus Argenteus, *Puerto de la Plata*, Anua seu Compostella, *Compostella*, & mons Christi, *monte Christo*.

Plin. Hispanum mare, quod & Ibericum Ptolemæo & aliis, ac Balearicum dicitur, Mare Mediterraneum, quod Hispaniæ latus orientale partemque Australis adluit.

Plin. Hispellum, Ispellum Straboni, Ispelum Ptolemæo, Hispella colonia in veteri inscriptione marmorea, *Spello & Spel'o*, urbs Umbriæ olim episcopalis nunc oppidum amplum in colle, apud Fulginium, inde 3. mill. pass. in occasum Perusiam versùs, ubi theatrum, & alia antiquæ illius magnitudinis exstant vestigia. De eo Silius libro 8.

Hispellum & duro monti per saxa recumbens
Narnia.

(* Ιςπελλον est in manuscripto Seldeni.)

¶ Hispellum, nunc *Spello*, castrum est Umbriæ, in ditione Pontificia. 3. milliaribus distat à Fulginio in Circium Asisium versùs. Dictum fuit aliàs Colonia Julia Hispella, ut in inscriptione antiqua in Goltzii Thesauro.

Plin. Histonium, Istonium Ptolemæo, Hisconium in veteri inscriptione, *il Vasto*, & *il Guasto d' Aimone*, colonia & urbs olim, nunc oppidum præclarum apud oram Frentanorum, ad Trinium fluvium, inter Anxanum urbem ad occasum & Thermulas, inde 18. binc 20. mill. pass. quot ab Ortona. Marchionem habent aliquem.

Ptol. Histria, Istria Plinio, Straboni, Melæ, & aliis, regio Italiæ extrema, Illyrico ad ortum confinis, Arsia fluvio divisa, in mare velut peninsula inter Carnos ad occasum & Liburniam ad ortum excurrens, à Notico montibus divisa ad Arctos, longa 122. lata 40. mill. pass. ex Plinio Populi Istri Plinio, *Istria* etiam vulgo Italis, & *Hysterreych* Germanis. Venetis paret. De Histris Lucanus libro 4.

Detegit orta dies stantes in rupibus Histros.

¶ Histria, quæ & Istria, Gallis *l' Istrie*, pars fuit Galliæ Transpadanæ, in Italia. Nunc subest dominio Reipublicæ Venetæ, exceptis aliquot locis, quæ parent Imperatori, uti Archiduci Austriæ. Ejus longitudo est 60. milliarium circiter, latitudo autem 40. ab ortu in occasum. Vide Istria.

Hitus, Comagenæ oppidum, inter Catamanam & Nisum, teste Simlero.

Sex. Aur. Fl.Vopisc. Hiulca, palus Pannoniæ inferioris, in Hungaria, apud Cibalim urbem, quam Probus Imperator circa Sirmium siccari jussit, teste Flavio Vopisco. *Polina* hodie dicitur.

¶ Hodanum, *Houdan*, urbecula Galliæ, in provincia Insulæ Franciæ & in Belsia, ad Vegram amnem, 12. leucis à Lutecia in occasum Drocum versùs, à quo 4. leucis distat, in tractu feraci.

Prov. Rom. Hola, orbs Thulæ insulæ, in Oceano Caledonio, episcopalis sub Archiepiscopo Lundensi, cum tota insula nostra tempestate Regi Daniæ parens, cùm priùs Norvegiæ subesset.

¶ Hola, *Halar* incolis, orbs est episcopalis Islandiæ Insulæ, in parte Boreali insulæ & in ora littorali, prope sinum *Skagafiord* dictum. Subest dominio Regis Daniæ tanquam Regi Norvegiæ, estque parvi circuitus.

¶ Holachius, *Hohenlo*, seu etiam *Holach*, tractus Germaniæ, in Suecia regione. Dicitur Comitatus Holachiensis, estque in Ottonia sylva, inter Franconiam propriam & Ducatum Wirtembergensem, sub proprio Comite. Ibi *Oringen*, oppidum primarium.

¶ Hollandia, *la Hollande*, Hispanis & Italis *Olanda*, una ex septemdecim provinciis Germaniæ inferioris, cum titulo Comitatus, sub dominio Statuum Provinciarum unitarum Belgii, qui ab ea persæpe dicuntur Status Hollandiæ, *les Estats d' Hollande*. Provincia est ampla, mitè rigua, & fertilis. Clauditur ab occidente mari Germanico, uti à septentrione mari Austrino, quod habet ad orientem, & dominium Ultrajectinum, & ad meridiem Zelandiam & Brabantiam ea parte.

Hollandia in plures partes dividitur, quæ peculiaria nomina sortiuntur, ut Kenoemariam, Waterlandiam, Amstelandiam, Goelandiam, Vornanas insulas, Schielandiam, Delflandiam, quæ & Masalandia, Rhenolandiam ac similes. Sed maximè communis & alicujus usus divisio est in Australem Hollandiam, *Sud Hollande*, ubi aliàs Batavi populi, & in Septentrionalem, *Nort Hollande*, quæ & WestFrisia dicitur. Eam pluribus descripsit Ludovicus Guicciardinus. Ab Hollandia provincia Belgium unitum vulgò dicitur *la Hollande* apud exteros: Et sub Hollandia, seu, & meliùs, sub Belgio unito, sunt etiam Comitatus Zelandiæ, *la Zelande*, Comitatus Zutphaniæ, *le Compté de Zutphen*, dominium Ultrajecti, *la Seigneurie d' Utrecht*, Transisalania, *l' Over Yssel*, Frisia occidentalis, *la Frise*, dominium Groningæ, *la Seigneurie de Groningue*, & Gueldria inferior, *la basse Gueldre*, uti etiam pars Borealis Brabantiæ Ducatus, minuta pars Flandriæ, Trajectum ad Mosam, *Mastricht*, aliquot loca Ducatus Limburgi & Cliviæ, Rhenoberga, *Rhinberg*, in ditione Coloniensi, & Embda, *Embden*, in Frisia orientali.

Hollandorum etiam seu Statuum Belgii uniti dominio subsunt in Africa Mina & aliquot fortalitia in ora Guineæ regionis & Nigritarum; in America septentrionali novum Belgium, *le nouveau Pais-Bas*; & aliquot insulæ Antillæ, uti & Curaçao ora Venezuelæ; in Asia autem eis subsunt Malaca, *Malaca*, in India extra Gangem, Batavia, *Batavia*, in Iava insula, insulæ Moluccæ propriæ in mari Indico pro majori parte, uti insulæ Amboina & Banda in eodem tractu aliquot arces in ora sinus Bengalæ, Columbum, *Colombo* arx Taprobanæ insulæ, & Cocinum, *Cochin*, Cananora, *Cananor*, & aliquot portus in ora Indiæ intra Gangem.

Urbes Hollandiæ præcipuæ:

Alcmaria, Alcmaer.
Amstelodamum, Amsterdam.
Briela, Briel.
Delphi, Delpht.
Dordracum, Dordtecht *seu* Dort.
Enchusa, Enchoyſen.
Gertrudenberga, Gertruydenberg.
Gouda, Goude.
Haga Comitis s' Graveohage *seu* la Haye.
Harlemum, Harlem.
Horna, Hoorne.
Lugdunum Batavorum, Leyden.
Roterodamum, Rotterdam.

¶ Hollandia nova, *nouvelle Hollande*, regio America septentrionalis, ab Hollandis olim inhabitata & culta. Vide Nova Hollandia.

¶ Hollandia nova *nieuw Hollandt* Belgis, *nouvelle Hollande* Gallis, regio perampla terræ australis, recens detecta ab Hollandis, nempe anno 1644. & ab ipsis nomen sortita. Sedet ad austrum novæ Guineæ & insularum Moluccarum, in Oceano Indico. Sed via detecta est versùs oram litturalem. Ejus partes sunt terra Concordiæ & terra Petri Nuitii in parte occidentali illius regionis.

Holmi, Olmi Plinio, urbs Ciliciæ asperæ, quæ & Seleucia; quò Holmicoles translati sunt, teste Strabone, qui ab Antiochia Pisidiæ 125. mill. pass. in ortum distabant. Xenop. Strab.

¶ Holmi, seu Seleucia Hormia, urbs fuit patva Ciliciæ asperæ, in ora maris Cilicii, & ad ostia Calycadri fluvii; distabatque 20. milliaribus à Corycio in occasum.

Holmia, *Stockolm*, seu *Stockholm*, urbs Scandinaviæ, regia Sueciæ, intra stagna (ut Venetiæ in Italia) exstructa, cum arce firmissima. Sax. Gram.

¶ Holmia, *Stockholm*, urbs est ampla & caput regni Sueciæ, Uplandia provincia, ad fauces lacus Meleri, in confinio Sudermaniæ, cum arce & palatio planè regio. Sed non est intra stagna, ut Venetiæ. 8. leucis Suecicis distat ab Upsalia in austrum, & 5. ab ora maris Baltici in occasum. Sed 80. milliaribus Germanicis distat à Gedano in Boream; & à Rhutenis Stecolna dicitur.

¶ Hol-

¶ Holsatiæ Ducatos, *Holstein* incolis, *Holsare* Gallis, *Holsatin* Hispanis & Italis, proviacia est Germaniæ, in Saxonia inferiori, nuncque in Daniæ regno comprehensa, cùm partim Regi Daniæ subjaceat, & partim Duci Holsatiæ Slesvicensi. Terminatur à septentrione Ducatu Slesvicensi seu Jutia meridionali, ab occasu mari Germanico, ab ortu mari Baltico & Ducatu Lavemburgensi, à meridie autem Ducatu Bremensi & Ducatu Luneburgensi, à quibus separatur Albi fluvio. Dividitur autem in quatuor partes, nempè in Ditmarsiam, *Dithmarson*, Holsatiam propriam, *Holstein*, Stormariam, *Stormaren*, & Wagriam, *Wageren*. Ejus urbes præcipuæ sunt Lubeca, *Lubeck*, & Hamburgum, *Hambourg*, quæ Imperiales sunt, seu liberæ, & Hanzeaticæ. Regi Daniæ subsunt Gluestadium, Krempa, Brunsbutela, Meldorpium, Rensburgum, Pinneberga, cum toto Comitatu, Segeberga, & alia loca minoris notæ. Duci autem Holsatiæ Slesvicensi parent Chilonium, Lunda, Heyda, Oldenburgum, Bordesholmia, & alia oppidula.

Holsatiæ urbes:

Brunsbutela, Brunsbuttel, *in Dithmarsia*.
Chilonium, Kell, *in Holsatia propria*.
Crempa, Krempen, *in Stormaria*.
Gluestadium, Gluckstadt, *in Stormaria*.
Hamburgum, Hambourg, *in Stormaria*.
Itzehoa, Itzehoe, *in Holsatia propria*.
Lubeca, Lubeck, *in Vagria*.
Lunda, Lunden, *in Dithmarsia*.
Meldorpium, Meldorp, *in Dithmarsia*.
Oldenburgum, Oldenborg, *in Vagria*.
Oldesloa, Oldesloe, *in Vagria*.
Pinneberga, Pinnenberg, *in Stormaria*.
Plona, Ploen, *in Vagria*.
Rensburgum, Rensborg, *in Holsatia*.

Homelea, *Humble*, teste Ortelio, fluvius Albionis, in ora Angliæ australi contra Vectim insulam in mare influens.

Plin. *Ptol.* Homeritæ, *Regno di Aden* Castaldo ex tab. Geographicis, populi & regio Arabiæ felicis in ora ad ortum, extra fauces sinus Arabici. Quorum regia Arabiæ emporium.

Ptol. Homile, Homolium Plinio, Straboni, Livio, oppidum Magnesiæ, in Thessalia, in Macedoniæ confinio, *Lamina*, teste Moletio, dictum, quod aliis Lamia esse videtur, non Homile.

Strab. *Virgil.* Homole, mons Thessaliæ excelsus, Othry monti vicinus, centaurorum sedes, ubi Homolium erat, teste Plinio, Omole Straboni, Homolus Stephano, Omolium Livio, mons & Pelii pars, cujus incolæ Homoles Euripidi dicuntur. De quo Virgilius lib. 7. Æneidos:

Descendunt centauri, Homolen Othrynque nivalem
Linquentes.

Thebis Phthioticis propinquus imminet. Hinc Homolais, Statius lib. 7. Thebaid.

Sphynga: per ingentes Homolaidas exeat Armos.

Plin. Homolium apud Plinium oppidum est Magnesiæ. Vide Homole.

Homona, Homonada Tacito, oppidum fuit Isauriæ, in Pamphylia, Selgæ finitimum. Populi Homonadenses.

¶ Honamia, *Honam*, provincia est Borealis regni Sinarum, inter provincias Chuquamum ad meridiem & Sciansium ad septentrionem. Urbem primariam habet cognominem, *Honam Fu* dictam. Dividitur autem in duas partes fluvio *Caramoran* dicto. Aliæ ejus urbes præcipuæ sunt Nanianum, *Nanian Fu*, Gianianum, *Gnaian Fu*, Ginium, *Ginin Fu*, Chaisunum, *Chaisun Fu*, Huquanum, *Huquan Fu*, Ciantea. *Ciante Fu*, & Quaicbinum, *Quaichin Fu*, teste Martino Martinio.

¶ Hondura, *Honduras*, provincia ampla novæ Hispaniæ, in America septentrionali, juxta mare Boreale & sinum Honduræ dictum, inter ipsam & Jucataniam. Habet ad occasum Guatimalam, & ad austrum Nicaraguam provincias. Subest dominio Hispanorum. Ejus longitudo est 200. leucarum circiter ab ortu in occasum, latitudo verò 100. ferè leucarum; estque sub Præfectura Guatimalæ. Ejus primaria urbs est Vallisoletum, *Valladolid*, incolis *Commajagua*, episcopalis ab anno 1558. Aliæ urbes sunt Gratia Dei, *Gracias à Dios*, Fanum S. Petri, *San Pedro*, Fanum S. Joannis portus Equorum, *S. Ivan de Puerto de Cavalios*, Trugillum, *Trugilho*, & Fanum S. Georgii, *S. Jorge de Olancho*.

¶ Honduræ sinus, *Golfo de Honduras*, pars maris Borealis, in America, inter Honduram provinciam ad meridiem, & Jucataniam ad Boream; estque plurimis insulis refertus: & ejus intimus recessus ad occasum dicitur *Golfo de Guanajos*.

¶ Honflorium, seu Honflevius, *Honfleur*, urbs Galliæ, in Normannia provincia, in ora littorali maris Britannici, & ad æstuarium Sequanæ, ex adverso Harflevii, à quo distat 3. leucis in austrum, & quatuor a Portu Gratiæ.

Lib. *Not.* Honorias, regio Asiæ, pars Ponti; in qua Heraclea, Tium, Claudiopolis, Cratia, & Hadrianopolis urbes, *Volli* sive *Bolli* hodie ex tabulis recentibus.

¶ Honosca, urbs maritima Hispaniæ Tarraconensis, inter Iberum fluvium & Carthaginem novam, teste Livio: nunc fortè *Villa Joyosa*, ut credit Ortelius.

Plut. Hoplias, qui & Hoplites, & Isomantos, fluvius Bœotiæ, juxta Coroneam urbem in Philarum fluvium influens.

Bibl. Hor, mons Arabiæ petreæ, in finibus Edom. Vide Or.

Vill. Horatii Flacci villa, *S. Giovanni in Campo Oratio*, teste Blondo, locus erat propè urbem Romam.

Scrip. *Crom.* Horbatii, populi Illyrici, in Norici confinio: quorum regio *Crabaten* seu *Krabaten*, Latino recenti Corbavia, teste Lazio, dicitur.

Tab. *Vet.* Horchianus vicus, *Vitorchiano*, & *Vicorchiano*, oppidum seu castrum Hetruriæ, inter Viterbium & Polymartium, inde 8. hinc 4. mill. pass. distans, sic ab Horchia Dea ibi culta.

¶ Horchanus vicus, *Vitorchiano*, nunc castrum est provinciæ Patrimonii Divi Petri, vix 6. milliaribus à Viterbio in Cæciam, & totidem à Tiberi fluvio in austrum; subestque dominio Summi Pontificis.

Fort. Hordacha, fluvius Thuringiæ, in Germania, *Horduch*. cujus meminit Venantius Fortunatus.

Plin. Hordonienses, populi Apuliæ Dauniæ, quorum urbs Hordonia, aliis Herdonia & Erdonia, excisa. Vide Erdonia.

Horeb, mons Arabiæ petreæ. Vide Oreb.

Bibl. *Tac.* Horesti, populi Britanniæ 2. seu Scotiæ, quorum regio *Mernia*, & *Angusia*, vel *Angnis*, teste Hectore Boetho, juxta oram orrivam, ubi Dunkeldunum urbs, Deidonum oppidum & Brechina urbs, Camdeno verò est *Eskodale*. Sed Boetho indigenæ credimus. (De iisdem iterum.) Horesti ultra Taum fluvium siti sunt: quorum nunc regio *Angusia* dicitur; in qua Brechinum, *Brechin*, urbs episcopalis, & Orrea, olim regia, nunc oppidum, *Forfair*. Ibi etiam oppidum Alectum, postea Deidonum dictum vulgò *Dondèe*.

Plin. Horisius, fluvius Phrygiæ minoris, juxta Troadem urbem fluens.

Ptol. Horma, *Coria* Moletio, (quo argumento nescio) oppidum Macedoniæ, Albanopoli finitimum.

Hormiæ. Vide Formiæ.

Strab. *Ito.* Horminius, mons Bithyniæ. Vide Hyppius, & Ormenius.

¶ Horna, *Horne*, oppidum Belgii, in Gueldria superiori, vix una leuca à Mosa fluvio, cum castro lapido Comitis proprii, à quo regio adjacens dicitur Comitatus Hornensis, *le Comtè d'Horne*. Una leuca distat a Ruremunda in occasum, 6. à Trajecto ad Mosam in septentrionem, sub dominio Hispanorum.

Horna, *Hoorne*, urbs munita Belgii uniti, in Comitatu Hollandiæ, cum portu rapaci in ora maris Austrini; estque emporium celebre, 4. leucis ab Alcmaria in ortum, & 6. ab Amstelodamo in septentrionem, 3. autem ab Enchusa in occasum.

¶ Hornanum caput, *Cap de Horne*, Gallis, *Horne Caep* Belgis, promontorium Americæ meridionalis, in terra Ignium. Vide Caput Hornanum.

Horta, oppidum agri Novariensis, apud lacum Hortanum, (aliis Verbani pars est) a Novaria 24. mill. pass. cujus meminit Paulus Diaconus.

¶ Horta, *Orta*, oppidulum est agri Novariensis, in Ducatu Mediolanensi, cum lacu parvo cognomine. 5. milliaribus distat ab Arona, & totidem à lacu Verbano in occasum, 7. autem a confinio Pedemontii.

Plin. Horratum, Orta Paulo Diacono, *Horti & Orta*, urbs Hetruriæ, in Faliscis, apud Tiberim fluvium, ex adverso Ocriculi, ab eo 4. mill. pass. distans in occasum, à Falisca 4. in Boream, à Viterbio 14. in ortum,

epiſcopatus Feſcenniæ epiſcopatui, unde 9. mill. abeſt, junctus eſt.

¶ Hortanum, *Orta*, urbs aliàs Hetruriæ, nunc oppidum provinciæ Patrimonii S. Patri, in colle, propè Tiberim fluvium, ubi recipit Neram amnem. Subeſt dominio Summi Pontificis, & deficit in dies.

Hoſtia (Vide Oſtia) urbs Latii, ad oſtia Tiberina, prorsùs exciſa.

Hoſtilia, *Hoſtia*, producta 2. ſyllaba, oppidum amplum Venetiæ, ad Padum, in agro Mantuano, inter Mantuam 30. & Farrariam 20. mill. paſſ. contra Reverum oppidum, in altera Padi ripa.

Hoſtilia etiamnum *Oſtiglia* dicitur; eſtque oppidulum medium inter Mantuam ad occaſum & Ferrariam ad ortum, hinc 33. hinc 25. milliaribus diſtans.

Hoſtunium, *Hoſtuni*, urbs Salentinorum, in terra Hydruntina, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Brundiſino, inde 55. mill. paſſ. diſtans, à Monopoli 20. à Celio 8.

¶ Hoſtunium, *Oſtuni*, urbs eſt parva Regni Neapolitani, in provincia Hydruntina, 2. milliaribus ab ora maris Adriatici, inter Brunduſium ad ortum & Monopolim ad occaſum.

¶ Hoya, *Hoye*, urbs Germaniæ, in Weſtphalia, ad Viſurgim fluvium, regiunculæ adjacentis dictæ Comitatus Hoyenſis caput, ſub dominio Ducis Brunſvicenſis. 2. leucis diſtat à Ferda in auſtrum, & 3. à Neoburgo in Boream.

¶ Hoya, *Hoy*, inſula Oceani Caledonii & Orcadum meridionalior versùs Piticum fretum. Via 3. milliaribus diſtat à Mainlandis inſula Orcadum præcipua in auſtrum. Per 8. milliaria in longum porrigitur, & in latum per quinque, ſuntque in ea montes excelſi.

¶ Hradium Reginæ, *Koningſgretz Germanis*, *Kralevvihradec* Bohemis, urbs Bohemiæ, ad Albim ſita, & recens Epiſcopatu decorata ab Alexandro VII. Pontifice Maximo. Dicitur etiam Reginogradecium. Vide ibi.

¶ Hudſonii ſinus, *Hudſon Bay* Anglis, *Golfe de Hudſon* Gallis, ſinus peramplus Americæ ſeptentrionalis versùs Terras Arcticas, ab Henrico Hudſonio detectus anno 1612. Maximè in auſtrum tendit versùs Novam Franciam.

¶ Hudſonium Fretum, *deſtroit de Hudſon* Gallis, *ſtrait of Hudſon* Anglis Fretum, Americæ Septentrionalis oblongum & ſatis latum, ab Henrico Hudſonio Anglo detectum anno 1612. & ab ipſo ſic dictum, inter terras Arcticas ad Boream, & Eſtotilandiam ad auſtrum.

¶ Huduvicſuvaldum, *Hudwicſwalde*, Helſingiæ urbs, in Svecia, ad Bothnicum ſinum, in littore, versùs Medelpadiam provinciam.

¶ Huena, *Ween*, inſula parva maris Baltici in Sundico freto, *Oreſund*, media inter Scaniam & Zelandiam inſulam. Pendet à Selandia, & ideo ſubeſt Regi Daniæ. Ibi arx Uraniburgus excitata fuit à Tychone Brahe Mathematico percelebri ſub Chriſtiano IV. Rege.

Tac. Hujonum, vel Juhonum, ut alii codices habent, *Hoye*, oppidum præclarum Belgii, ad Moſam fluvium, in finibus Eburonum, medium inter Leodium & Namurcum, 5. leucis utrinque diſtans.

¶ Hujonum, *Hoy* incolis, *Huy* Gallis, oppidum eſt Leondienſis ditionis. Dicitur aliter Huum & Huyum. Vide ibi.

¶ Hullum, *Hull*, antea Petuaria, urbs probè munita Angliæ, in Eboracenſi provincia, ad Abi fluvii oſtia, ubi recipit Hullum amnem. Armamentarium habet inſtructiſſimum: & prima contra Carolum primum Regem rebellavit hiſce ultimis montibus Angliæ.

Hulſtum, *Hulſt*, urbs eſt parva, ſed probè munita Belgii, in comitatu Flandriæ, & Vaſiæ tractus caput. Capta fuit ab Hollandia anno 1645. ipſiſque etiamnum ſubeſt. Diſtat 4. leucis ab Antuerpia in occaſum, una cum dimidia ab Axela in ortum, & 4. à Gandavo in Cæciam.

¶ Huma ſive Ums, *Uma*, oppidum Sveciæ, ad oſtium fluvii cognominis; in Bothnia occidentali, & propè ſinum Bothnicum. Hinc tractus adjacens dicitur *Uma Lapmark*; eſtque pars Lapponiæ Svecicæ.

¶ Humana, *Humana rovinata*, urbs fuit Italiæ, in Piceno, cujus nunc tantùm ſuperſunt rudera, in ora maris Adriatici, via 6. milliaribus à Laureto in Boream Anconam versùs.

Hungaria, *Ongaria*, provincia Europæ, Pannoniam cis Danubium, & Jazyges trans Danubium complectens, regnum amplum, inter Auſtriam, Stiriam, & Moraviam ad occaſum, Serviam ad ortum, Illyricum ad meridiem, Poloniamque ad Septentriones contentum: cujus maxima pars à Turcis occupatur; Rege, qui ex familia Auſtriaca eſt, Jaurinum, Poſlonium, Veſprinium, Tirnaviam, Nytriam, Caſſoviam, Varadinum, ex urbibus poſſidente. In ea Buda regia, metropoles 2. Strigonium & Colocia, epiſcopatus 8.

¶ Hungaria regnum eſt Europæ ſatis amplum, quod vulgò indigenis *Magiar* dicitur, *Wegierska* Slavis, *Hungerland* Germanis, *Hongrie* Gallis, *Ongaria* Hiſpanis & Italis. Habet à Septentrione Poloniam ſuperiorem & Ruſſiam nigram, ab Oriente Tranſylvaniam, ab occidente Moraviam, Auſtriam, & Stiriam, & à Meridie Croatiam, Boſniam, & Serviam, à quibus ſeparatur Savo fluvio, uti à Polonia Carpatho monte. Olim numerabantur in Hungaria 37. Comitatus ſeu provinciæ, qui poſteà ad 54. contracti ſunt. Illius Reges eliguntur in Dietis regni. Sed à centum quinquaginta annis maxima ejus pars ſubeſt dominio Turcarum, nempe pars quæ magis ad auſtrum tendit, cum Buda regni primaria; minor verò portio ad Boream ſubeſt dominio Regis, qui in præſentia eſt Imperator: ſed urbes Hungariæ ſuperioris versùs fontes Tibiſci & Poloniam gubernantur à Magiſtratibus eodem modo ferè quo civitates liberæ Germaniæ. De urbibus Hungariæ Præcipuis vide in voce Pannonia.

Comitatus ſeu provinciæ Hungariæ:

Abanuivarienſis, d'Abanvivar, *ſub Auſtriacis*.
Albenſis, d'Ekekes Feyervar, *ſub Turcis*.
Arvenſis, d'Arva, *ſub Auſtriacis*.
Barſienſis, de Bars, *ſub Turcis*.
Barzodienſis, de Barzod, *ſub Auſtriacis*.
Bathienſis, de Bath, *ſub Turcis*.
Biborienſis, de Debreczin, *ſub Turcis*.
Biſtricienſis, de Biſtrecz, *ſub Auſtriacis*.
Bodrogenſis, de Bodrogh, *ſub Turcis*.
Caſtriferrenſis, de Sarvvar, *ſub Auſtriacis*.
Cepuſienſis, de Czepuſs, *ſub Auſtriacis*.
Chonadienſis, de Chonad, *ſub Turcis*.
Comarienſis, de Komara, *ſub Auſtriacis*.
Gevinarienſis, de Gevvinar, *ſub Auſtriacis*.
Hevveſenſis, de Hevvecz, *ſub Turcis*.
Hontenſis, de Sag, *ſub Turcis*.
Javarinenſis, de Gevver, *ſub Auſtriacis*.
Liptovienſis, de Lypcze, *ſub Auſtriacis*.
Maramaruſienſis, de Maramaruſs, *ſub Auſtriacis*.
Muſonienſis, de Mozon, *ſub Auſtriacis*.
Nitrienſis, de Neytracht, *ſub Auſtriacis*.
Novigradienſis, de Novigrad, *ſub Turcis*.
Orodienſis, Czongrad, *ſub Turcis*.
Polyſienſis, Pelicz, *ſub Turcis*.
Peregienſis, de Peretzaz, *ſub Auſtriacis*.
Peſtenſis, de Peſt, *ſub Turcis*.
Poſegienſis, de Polega, *ſub Turcis*.
Poſonienſis, de Poſon, *ſub Auſtriacis*.
Riſienſis, de Kreiſs, *ſub Auſtriacis*.
Sagorienſis, de Sellia, *ſub Turcis*.
Saladienſis, de Salavvar, *ſub Turcis*.
Sarienſis, de Saraz, *ſub Auſtriacis*.
Semlynienſis, de Semlyn, *ſub Auſtriacis*.
Sigetenſis, de Szygeth, *ſub Turcis*.
Simigenſis, de Zegzard, *ſub Turcis*.
Sirmienſis, de Szerem, *ſub Turcis*.
Soprenienſis, de Sopron, *ſub Auſtriacis*.
Strigonienſis, da Gran, *ſub Turcis*.
Temeſvenſis, de Temeſvar, *ſub Turcis*.
Tolnenſis, de Tolna, *ſub Turcis*.
Torontalienſis, de Thurrur, *ſub Turcis*.
Tornenſis, de Torna, *ſub Auſtriacis*.
Tranſchinienſis, de Tranſchyn, *ſub Auſtriacis*.
Turocenſis, de Ovvar, *ſub Auſtriacis*.
Valkonienſis, de Valpon, *ſub Turcis*.
Varadienſis, de Varadin, *ſub Auſtriacis*.
Varunienſis, de Baranyuar, *ſub Turcis*.
Veſprimienſis, de Veſprim, *ſub Auſtriacis*.

Vgoghensis, de Ugoza, *sub Austriacis.*
Vnghensis, de Unghvvar, *sub Austriacis.*
Zuboltensis, de Chege, *sub Turcis.*
Zagrabiensis, de Zagrabia, *sub Austriacis.*
Zatmariensis, de Zatmar, *sub Austriacis.*
Zolnocensis, de Zolnock, *sub Turcis.*

Ex his Comitatibus seu partibus Hungariæ viginti sex tantùm subsunt Turcis, reliqui omnes Austriacum agnoscunt dominium. Sed Comitatus ditionis Turcicæ multò majores sunt & ampliores aliis. Notandum est etiam majorem partem Comitatus Cepusiensis cum 12. oppidis esse sub dominio Regis Poloniæ à 300. annis. Aliàs unà cum Hungaria parebant etiam Regi Hungariæ Transsylvania, quæ ab ea separata fuit à Joanne Rege anno 1541. habetque Principem proprium; Valachia, nunc proprio Principi parens sub clientela Turcarum, uti etiam Moldavia; Sclavonia propriè dicta, cujus maxima pars subest nunc domino Turcarum, minor verò ad occasum Imperatori paret; Croatia, cujus pars est Turcici juris ad ortum, & Austriaci ad occasum; Dalmatia, quæ pro majori parte subest Turcis, exceptis aliquot orbibus in ora littorali, quæ Venetis subsunt, & quas eis vendiderant Reges Hungariæ. Servia quoque, & Bossena Hungariæ Reges agnovere dominos antequam jugum Ottomanicum reciperent. Nunc Hungariæ regnum complectitur tantùm Hungariam propriam cum Sclavonia & Croatia; dividiturque in superiorem & inferiorem Danubio fluvio. Hungaria Inferior seu Cis. Danubiana est inter Danubium & Savum versùs meridiem & occasum, Hungaria autem superior seu Trans-Danubiana est inter Danubium fluvium & Transsylvaniam Poloniamque versùs ortum & Boream. In ea autem quatuor Comitatus versùs Carpathem montem & Tibiscum fluvium subsunt Principi Transsylvaniæ, in clientela tamen Austriacorum. Hungariæ verò Austriacæ caput est Posonium, *Presburg*, in superiori; & Hungaria propria extenditur ab ortu in occasum ad 65. milliaria Germanica, & à septentrione in meridiem ad 60. milliaria similia.

Agat. *P. Dia.* Huoni, qui & Huni, & Abares sive Avares, teste Paulo Diacono, dicuntur, populi Sarmatiæ, juxta Mæoticam paludem olim incolentes, unde egressi, in Pannonias primùm, (quibus Hungariæ nomen ab his inditum traditur) deinde in Gallias migrarunt. De quibus Claudianus libro 1. in Rufinum:

Hunnorum laturus olim, &c.
Est genus extremos Scythiæ vergentis in ortus
Trans gelidum Tanaim.

Prudentius libro 2. contra Sym.

Denique Romanus, Daca, Sarmata, Vadalus, Hunnus.

¶ Hunni, populi aliàs circa Mæotidem paludem inhabitantes, posteà in Pannonias migrarunt. Eorum pars, Attila Duce, in Gallias venit; sed cum ibi grandi clade affecti fuissent in Catalaunicis campis à Meroveo Francorum Rege & Ætio Romanorum Duce, in Pannonias redire coacti sunt.

Lib. Not. Hunnum, *Seaven-shale*, teste Camdeno, oppidum Albionis, in Northumbria, ab Hunnis, ut videtur, nomen habens.

¶ Huntingtonia, seu Hootingtonia, *Huntington*, urbs Angliæ ad Usam fluvium, media inter Bedfordiam ad occasum & Eliam ad ortum, 20. milliaribus à Cantabrigia in Caurum. Ab ea regio adjacens dicitur *Huntingtonshire*, Comitatus Huntingtoniensis.

¶ Huquania, *Huquan*, provincia ampla regni Sinarum, quæ etiam Chuquania dicitur à quibusdam, *Chuquam*. Habet à septentrione Honaniam provinciam, uti a meridie Chiamsiam, Quiansiam ad ortum, & Suchienam ad occasum: Ejus autem præcipua urbs est Uchanum, *Vchang Fu.*

¶ Huquanum, *Huquan*, urbs ampla regni Sinarum in Honamia provincia, versùs confinia Pechinæ provinciæ, teste martino Martinio.

Eulog. Hurdaspalense cœnobium, *Vrdax*, teste Murali, monasterium cum pago apud Bajonam urbem, in Hispaniæ Aquitaniæque confinio, intra Pyrenæos montes.

¶ Hurdalpalense cœnobium, *Vrdax & Vrdache*, est in regno Navarræ, intra Pyrenæos montes, via una leuca à confinio Galliæ, & 5. *à* Bajona in meridiem.

Bibl. Hus, urbs parva in Ausitide regione, in Syriæ Arabiæque confinio, *Omps*, teste Thoma Minadojo, patria Job.

¶ Huseoum, seu Husumum, *Husum*, urbs Daniæ, in parte occidentali Holsatiæ, in ora maris Cimbrici, ad sinum Heverum, cum arce præclara Ducum. 5. leucis distat à Slesvico in occasum, & 2. à Fridericopoli in Boream. Probè munita fuit à paucis annis.

¶ Huum, *Huy*, oppidum Germaniæ inferioris, ad Mosam fluvium, in Leodiensi ditione, medium inter Leodium ad ortum & Namurcum ad occasum; fuitque sæpe eversum, cum castro in monte, 5. leucis à Leodio. Dicituraliter Huyum, seu Hujonum.

Huya insula est parva Oceani, cum cœnobio olim præclaro, à littore Scotio orientali parum distans, à Bervico orbe paulò supra 6. mill. pass. recedens, ab Edimburgo ad 45.

¶ Huya insula quid sit non constat, nisi forsan sit *Holy Iland*, seu insula Sacra, littori Angliæ & Northumbriæ provinciæ ferè adjacens. 6. milliaribus à Bervico & à confinio Scotiæ in austrum Bamburgum versùs.

Hyadetæ, *Heyssant*, insulæ maris Britannici, ante Gobæum promontorium Galliæ Celticæ, in Britannia minore, à Foro & Congusto oppidis maritimis 4. leucis in occasum distantes. *Strab.*

¶ Hyadetæ insulæ in ora Britanniæ minoris quæ sint, non constat. *Heyssant* enim seu *Ovessant* est Usantos, prope Gobæum promontorium, leucis à Conquesto & Fano S. Matthæi. Forsan meliùs essent Siadæ insulæ, quæ, Camdeno teste, sont *les sept Isles*, septem Insulæ dictæ, in ora Boreali Britanniæ minoris, versùs Trecorium.

Hyæa urbs fuit Locrorum Ozolorum in Græcia, apud Stephanum. Hujus etiam meminit Thucydides.

¶ Hyala urbs Indiæ intra Gangem, ad Indi fluminis ostium, teste Diodoro.

Hyampolis, *Jampoli* in tabulis recentibus, quæ & Anemoria Straboni, oppidum Phocidis, in Bœotiæ confinio, Chæroneæ & Coroniæ finitimum: ubi Hyampolus vertex montis apud Parnassum, à Plutarcho memoratus. Meminit Hyampolis Statius lib. 7. Thebai. *Strab. Ptol. & al.*

Et valles Lebadea tuas, & Hyampolim acri
Subnixam scopulo.

Altera Hyampolis in Bœotia apud Orchomenum à Ptolemæo describitur, nisi eadem sit priori in Phocidis & Bœotiæ confinio.

Hybla minor, oppidum Siciliæ excisum, inter Catinam & Centuripas, ubi nunc *Judica*, locus, teste Fazello, & ipse dirutus, in monte, Centuripis propior. Aliis est *Mellili* vel *Melilli*, à Megara orbe excisa apud Augustam 4. mill. pass. distans. Imò aliis est Megara ipsa, quæ, teste Thucydide, Hybra priùs, & Megara posteà dicta est. Mellis copia memorabilis. *Thuc. Diod. Ptol.*

¶ Hybla minor, quæ & Heræa aliis, est *Ragusa*, oppidum Siciliæ, in valle Neætina, 15. milliaribus dissitum ab ora maris Africi, teste Brictio.

Hybla major, *Avola*, teste Erythæo, oppidum Siciliæ apud Neetum, inter illud & Ragusiam oppidum. *Paus. Thuc.*

Hybla major, teste Brietio, nunc est *Paterno*, oppidum Siciliæ, ad radices montis Æthnæ, prope Simethum fluvium, 10. milliaribus à Centuripe ad ortum, & 17. à Catania in occasum.

Hybla parva, oppidum Siciliæ extinctum, in finibus Gelensium, inter Claromontem & Buterium oppida, non longè à Buterio. Populi Hyblæi Thucydidi, Hyblinses Plinio. Martialis lib. 13. epistola 102. *Steph.*

Cum dederis Siculos mediis è collibus Hybla
Cecropios dicas tu licet esse favos.

Ovidius lib. 5. de tristitiis:

Et careat dulci Trinacris Hybla thymo.

¶ Hybla parva, quæ & Megara, urbs fuit Siciliæ in ora orientali. Ejus rudera visuntur ad ostia Allabi fluvii, inter Augustam ad Boream & Syracusas ad austrum, teste Brietio: quanquam alii credant eam fuisse ubi nunc vicus *Mirilli* in illo tractu, sed à mari tantisper remotus.

Hyccara, *Curbolongi & Garbolangi*, seu *Carini*, teste Fazello, urbs Siciliæ, olim episcopalis, à Sicanis condita, sed eversa, ubi nunc Carinum oppidum, quod sub Divo Gregorio Magno sedem episcopalem habuit, inter Panormum & Elymam, à Panormo 12. mill. pass. distans. Vetus autem Hyccara nunc *Muro Carini* nominatur apud Carinum. *Plut. Diod.*

Hyccarum, oppidum Siciliæ, quod *Bicari* seu *Vicari* *Steph.*

cari esse videtur, inter Panormum & Agrigentum, à Thermis Himerensibus 24. mill. pass. (Habet Stephanos & Hyccaram & Hycearum, oppidum Siciliæ, verùm priùs ait esse patriam Laidis.)

¶ Hydæ, Lydiæ urbs, in Asia minori, circa Tmolom montem Straboni & Stephano: forsan eadem cum Sardibus.

Strab. Plin. Q. Cu.

Hydaspes, fluvius Asiæ geminus: unus per Susianam apud Susam urbem fluens delicatissimos; de quo Virgilius libro 4. Georgicorum:

Lydia, nec populi Parthorum, aut Medus Hydaspes.

Alter Indiæ, terminus itineris Alexandri Magni cum Asiam subjugaret, in Indum influens apud Nysam orbem: cujus incolæ Hydaspii à Trogo appellantur. De illo Lucanus libro 3.

Qua rapidus Ganges & qua Nysæus Hydaspes.

¶ Hydaspes, fluvius Indiæ citerioris, nunc *Rovey* dicitur, ut quidam credunt. Lahorium urbem illius tractus primariam rigat, & deinde in Indum fluvium labitur.

Ptol.

Hydia, *Cadra* Fazello, oppidum Siciliæ excisum, in finibus Leontinorum, ubi adhuc turris sic dicta. Aliis est *Franco fonte*, castrum à Paliconia 11. mill. pass. Licodiam versùs distans. Nigro *Fontana murata* dicitur.

Hydra, insula Africæ, in mari Mediterraneo, circa Carthaginem.

Strab. Ptol.

Hydra, promontorium Æolidis, inter Myrinam & Phocæam urbes. Fuit etiam oppidum hujus nominis Ætoliæ, teste Strabone, & apud Poetas monstrum, hoc est, serpens 7. constans capitibus, vel 50. ut ipsi fabulantur; quorum uno resciso, duo pullulabant, ab Hercule ad Lernæam paludem in Argia regione interfectum; unde & Lerna de paludis nomine dictum est. De quo Virgilius libro 6. Æneidos:

Quinquaginta atris immanis hiatibus Hydra.

Nicet.

Hydralis, *Belgrado*, teste Gyllio, fluviolus apud Byzantium in Barbysem influens.

¶ Hydruntina terre, *Terra di Otranto*, provincia est regni Neapolitani, ferè in modum peninsulæ extensa ad ortum, inter sinum Tarentinum & mare Adriaticum, olim aliàs Salentina & Japigia. Ejus primaria fuit Hydruntum, nunc autem Aletium: & in ea etiamnum plurimi Græci commorantur in parte australi.

Terra Hydruntina urbes:

Aletium, Lecce, *provinciæ caput*.
Alexanum, Alessano.
Brundusium, Brindisi.
Castellanetum, Castellaneta.
Castrum, Castro.
Gallipolis, Gallipoli.
Hostunium, Ostuni.
Hydruntum, Otranto.
Mateola, Matera.
Neritum, Nardo.
Tarentum, Taranto.
Vria, Oria.

Hydruntum, Hydrus Straboni & Ptolemæo, *Otranto*, urbs Salentinorum, archiepiscopalis, olim major & primaria, ex qua ipsa Salentinorum regio *Terra d'Otranto* nominatur, in ora extrema, à Brundisio 50. mill. pass. in ortum Dyrrachium versùs, à quo mari 170. mill. abest, à Japygio prom. 19. in Boream: ubi mons & fluvius ejusdem nominis. Mons verò, qui Hydrus dicitur, urbi imminens, *Capo d'Otranto* nominatur, sicuti & fluvius Hydrus appellatur. De urbe Lucanus libro 5.

Et cunctas revocare rates, quas avius Hydrus,
Antiquusque Taras.

¶ Hydruntum, *Otranto* incolis, *Otrante* Gallis, urbs est permunita regni Neapolitani, à qua provincia adjacens terra Hydruntina dicta fuit, in ora maris Adriatici, cum castro & portu capaci, sub dominio Hispanorum cum toto tractu. Aliàs expugnata fuit à Turcis & miserè devastata anno 1480. Sed postea fortiter recepta fuit à Christianis. Distat 45. milliaribus à Brundusio in austrum, 20. ab Aletio etiam in austrum, & 24. à Gallipoli in ortum.

Strab. Plin. Plin.

Hydrussa, insula maris Ægæi. Vide Andros, & Cea.

Hyela, *Bonifacio*, seu *Bonfatti*, teste Barrio, oppidum Brutiorum, in Calabriæ exterioris ore, inter Blandam 2. & Lampetiam ad ortum 10. mill. pass. Hyela quoque Straboni urbs Lucaniæ maritima, excisa. Vide Velia.

Hygris, *Sabardi*, teste Villanovano, *Tabardi* Moletio, oppidum Sarmatiæ Europææ; in ora maris Euxini, seu Mæotidis, inter ostia Tanais & Gerri fluminum. *Ptol.*

Hyla, Hylas Solino, Capellæ, & aliis, fluvius Mysiæ Asianæ, Prusiadem, sive Prusam urbem alluens, ubi fons & lacus, ab Hyla puero ibi submerso dictus. De quo Virgilius libro 3. Georgicorum: *Plin.*

Cui non dictus Hylas puer, aut Latonia Delos?

Hyla quoque, & Ila, insula Scotiæ ad occasum adjacens, una Ebudarum, Novanto promontorio una cum Mula, Cumbra, & Ibona proxima, ab Hibernia 30. mill. in Boream distans. *Script. Scot.*

¶ Hyla, seu Ila, *Yla*, Insula est Scotiæ ferè rotunda, ad austrum Juræ insulæ, circuitu 45. milliarium Scoticorum circiter; ujaque 14. milliaribus distat à Scotia & à Cantira provincia in occasum, 20. autem à parte Boreali Hiberniæ. In ea sunt tantùm aliquot castra cum oppido *Kilcholmkil* dicto. Scribitur etiam Ila insula, & 25. milliaribus distat à Mula insula in austrum, & 48. à Novanto promontorio in Circium.

Hylea, sive Hylæa, regio parva Sarmatiæ, in Asia, ad oram maris Euxini, cujus meminit Valerius Flaccus libro 6. Argonaut. *Herod. Plin.*

Movit & Hylea supplex cum gente Syenen.

¶ Hylæa regio est Scythiæ Europææ, seu parvæ Scythiæ in qua Georgi seu Agricolæ Scythæ, versùs Boristhenem fluvium & Nomades, seu Pecuarii Scythæ versùs Pontum Euxinum & sinum Carcinitem, teste Sansone.

Hylias, *Triento*, teste Barrio, fluvius magnæ Græciæ inter fines Thuriorum & Crotoniatarum fluens, à Rosciano 12. mill. pass. ostio Chrimissam versùs distans. *Thucy.*

¶ Hylias, fluvius magnæ Græciæ, quid sit nunc non constat. *Triento* enim fluvius Calabriæ citerioris est Tracis antiquorum, teste Brietio.

¶ Hyllaicus portus fuit Græciæ, in Peloponneso, juxta Messenem, teste Herodoto.

Hyllis, *Capo Olm*, *Capo Cista*, teste Nigro, promontorium Liburniæ, in ora maris Hadriatici, in illud instar peninsulæ porrectum; quod & promontosium Diomedis Plinio dicitur; (aliis *Sablon* cum Sabinncello oppido) circuitu 100. mill. pass. inter Phariam ad occasum & Melitam ad ortum proximas insulas, Corcyræ nigræ finitimum: sed non Liburniæ ut scribit Ortelius, at Dalmatiæ promontorium est. Hylli populi Stephano. *Plin.*

¶ Hyllis, peninsola Illyrici, adjacens regioni Bulinorum, circuitus 30. mill. pass. nunc *Sabioncello* dicitur, nulla in ea civitatum vestigia, sed tantum rudera Prætorii maritimi ab Antonino & Peutingero memorati, in portu Hyllico Apollonii, nunc *Mirara*, vel *S. Arcangelo*, teste Joanne Lucio. Extenditur autem hæc peninsula ab ortu in occasum, estque in Dalmatia, inter Phariam ad Boream, Melitam ad austrum, & Corcyram nigram ad occasum; sub dominio Reipublicæ Ragusinæ.

Hyllus, fluvius Lydiæ, in Hermum influens: qui & Phrygius à Strabone & Livio appellatur, ex Phrygia ortum ducens. *Strab. Pauf.*

¶ Hylophagi populi fuere Æthiopiæ, teste Diodoro.

Hylycus, fluvius Argiæ, qui & Taurius, sive Taurus Athenæo dicitur, inter Hermionem & Trœzenen in mare fluens. *Pauf.*

¶ Hymani, Libornorum populi apud Plinium. *Strab. Plin. Ptol. & al.*

Hymettus, *Monte di Sechines*, mons Atticæ, Athenis proximus, melle abundas, quo cum Hyblæo certat, juxta quem Helice oppidum erat. De eo Martialis libro 13. epist. 101.

Hoc tibi Thesei populatrix misit Hymetti.

Hymettius, a, um, ab Hymetto deducitur: unde Hymettis mella, & mella Attica adeò præcipua, ut abierint in adagium apud Martialem & Lucianum, etiam pro suavi eloquentia.

¶ Himettus, mons Atticæ, olim dictus etiam fuit Cecropiua, nunc *Himetto* vulgò.

¶ Hymmas, vicus Antiochiæ Syriæ, apud quem victam Zenobiam scribit Jornandes. Uno *m* quoque scriptum reperitur.

¶ Hynidos, Asiæ minoris oppidum, in Caria, teste Plinio: fortè Idymos Ptolemæi.

¶ Hyoilon, urbs Asiæ episcopalis sub sede Amidensi, teste Guillelmo Tyrio.

Herod. Hypacyris, Pacyris Plinio, *Desnu*, teste Peucero, fluvius Scythiæ Europææ, qui cum Gerro fluvio in Carcinitem sinum Mæotidis influit apud *Czernigovv* urbem.

¶ Hypacyris, seu Pacyris, & Carcinites, fluvius, unà cum Gherro fluvio in sinum Carcinitem cadit propè Carcinem urbem. Sed quid sit in præsentia non *Plin.* constat.

Hypea, insula una ex tribus quæ Stœchades dicuntur, & oræ Galliæ Narbonensis adjacent, inter Telonem & Massiliam, *Pomigo*, teste Dalechampio, *Pomegue*.

¶ Hypha, seu Hypata, Sansone, Brietio, & aliis testibus, est *l' Isle du Levant*, seu *l' isle du Titan*; estque una Olbiensium insularum seu Stoechadum, in Provincia, *les isles de Hieres*, 12. leucis distat à Telone in ortum, uti 24. à Massilia etiam in ortum, & 5. à Fano S. Eutropii in austrum, uti etiam 3. leucis ab ora Provinciæ, sed vix dimidia leuca ab altera insula *Portecros* dicta ad occasum.

Strab. *Ptol.* Hypæpa, *Ipepa*, urbs Lydiæ episcopalis sub Archiepiscopo Ephesino sive Sardiano, inter Tmolum montem & Caystrum fluvium sita, Thyatiræ proxima. Hypæpæ Ovidio & Pausaniæ numero plurali libro 11. Metamorphoseon:

Tmolus in adscensu: cliveque extensus utroque,
Sardibus hinc, illinc parvis finitur Hypæpis.

Ptol. Hypania, *Accumba*, teste Nigro, oppidum Peloponnesi, in Elide regione, Epina Straboni, vel Hypana eidem, & Epion Stephano, oppidum Triphyliæ.

Arist. *Herod.* *Plin.* *& al.* Hypanis, *Bog* Mercatori & Ludovico Decio, fluvius Sarmatiæ Europææ, per Volhiniam & Podoliam regiones regni Polonici in Euxinum mare decurrens, inter ostia Borysthenis, & Dromum Achillis insulam, ad Dassoviam urbem. Cujus aquas amaras Ovidius libro 15. Metamorphoseon refert:

Quid? non & Hyspanis Scythicis de montibus ortus?

Errant, qui Hypanim *Bug* seu *Buch* indigitant, fluvium Rhutenorum apud Oleschàm urbem orientem, perque Briestiam, Melnicom, Nurum, Prostymam, Camenetiam, & Vischegrodam, urbes regni Polonici, in Vistulam influentem; cum in Euxinum mare ex Ptolemæo, Plinio, & aliis Hypanis deferatur. A capite ad ostia 48. mill. pass. numerantur. Est & Hypanis alter, qui Herodoto & Plinio Panticapes dicitur, teste Ortelio. De quo fortè Virgilius libro 4. Georgicorum:

Saxosumq; sonans Hypanis, Mysusque Caicus.

¶ Hypanis, *Bog*, fluvius Poloniæ. Oritur in Podolia superiori, quam separat à Volhinia superiori; deinde rigatis Chmielnico, Braclovia, uti aliquot aliis urbibus & Podolia inferiori in duas partes secta, in Boristhenem, & paulò post eum ipso in Pontum Euxinum se exonerat. Est autem diversus à fluvio *Bug*, qui in Vistulam cadit infra Varsoviam. Cursus Hypanis fluvii est circiter 200. milliarium ab occidente in orientem.

Plin. *Sol.* Hypanis item fluvius ab Aristotele lib. 5. de historia animalium apud Cimmerium Bosporum memoratur: juxta quem animal quoddam volatile gignitur, Ephemeron appellatum, quòd non ultra diem vivat, in meridie languens, & ad occasum solis moriens.

Hypasis, Hypanis Straboni & Propertio, Plinio *Arist.* & Quinto Curtio Hydaspes, fluvius Indiæ citerioris, *Apu.* in Indum influens. Vide Hydaspes.

Heliod. *Sil.* Hypata urbs fuit Thessaliæ quondam regionis primaria, ad sinum Maliacum, ad radices montis Oetæ.

Hypatis, *Caminci*, fluvius Siciliæ, qui idem Iporo Ptolemæo videtur, & Hypari Pindero: de quo Silius libro 14.

Hypatin, ac facilem superari gurgite parvo.

Strab. *Paus.* Hypatus, mons Bœotiæ, Thebis imminens, qui *Monte di Stives* incolis dicitur.

Arist. *Orp.* *Plin.* *& al.* Hyperborei, populi & montes, qui & Riphæi, ultra Scythiam, teste Aristotele, *Comenopojas*, id est, zona mundi, teste Mercatore, cum Herbestenio, vel *Doffrind & Doffrafiel*, teste Olao Magno, in Boreali Scandinaviæ regione. * Veteres hos circa Tanais fluvii fontes describunt; cum ibi maxima sit planities. De his ubi sint, & cur sic dicantur, consule Macrobium libro 2. de somnio Scipionis capite 7. Meminit Hyperboreorum inter alios Virgilius libro 3. Georgicorum:

Qualis Hyperboreis Aquilo cum densus ab oris
Incubuit,

¶ Hyperborei montes nunc *Cameni pojas* dicuntur, & eorum vertex *Stolp*; suntque in parte septentrionali Russiæ Albæ seu Moscoviæ, versùs Obyum fluvium & Duinam. Hyperborei autem populi Sarmatiæ fuere, ubi nunc *Petzora* provincia, in parte septentrionali Moscoviæ, versùs Weigarium fretum & Obyum fluvium, testibus Herbestenio, Mercatore, & Ortelio. Sed longè distant a Tanais fontibus, ubi hodie nullos esse montes docent testes oculati & fide digni. Longè etiam distant in ortum à Monte *Doffrine* dicto, antiquis Sevo, inter Sveciæ & Norvegiæ regna. Hyperborei autem ab omnibus statuuntur versùs Boream, sed situ valde inconstanti, Ptolemæo sunt in Sarmatia Asiatica, Pomponio ultra Amazones, Plinio ultra Aquilonem, & Pausaniæ supra Arimaspios.

Hyperea, & Hyperia, fons geminus: unus in Thessalia, apud Pharsalum, Helladem, & Phthiam oppida, seu, teste Plinio, apud Pheras & Atracem; alter in Messenia regione Peloponnesi. Valerius Flaccus libro 4. Argon. *Strab.* *Plin.*

Flevit & effusis revocant Hyperia lacertis.

Hyperia, fons Thessaliæ, apud Pheras oppidum, teste Sophocle. Alias Hyperea. Vide supra. *Strab.* *Plin.*

Hyppius, Hypius Stephano, fluvius & mons Bithyniæ. Fluvius *Lippo* in tabulis recentibus nominatur, Hypiam oppidum alluens apud Heracleam Ponti, in mare Euxinum inter Sangarium & Lycum flumina ejusdem oræ exiens. Mons verò, qui & Horminius, sive Ormenus dicitur, *Armendag*, teste Leunclavio, appellatur apud Turcas.

Hypræ, *Ypri*, *Ypres & Yperen*, urbs Belgii episcopalis Flandriæ sub Archiepiscopo Machliniensi, episcopalis effecta ob excidium Tarvanæ orbis Artesiæ, unà cum Bononia, & Audomaro, ab Insula 6. leucis in Boream, à Gandavo 13. in occasum.

Hypræ, seu Ipræ, Yperen incolis, *Ipres* Gallis, *Ipri* *Script.* Italis, urbs est Belgii, in Comitatu Flandriæ, satis *Belg.* munita, bisque capta à Gallis hisce posterioribus temporibus, sed postea reddita Hispanis, quibus etiamnum subest. Sedet in planitie, 8. leucis à Novoportu in austrum, & 6. à Cortraco in occasum, propè amnem Ipram. Ab ea regiuncula adjacens dicitur tractus Iprensis, *le quartier d' Ipres*, sub quo sunt Castellaniæ Iprensis, Casselensis, & Baleolensis, in Flandria Teutonica.

Hypsa, *Belici* vel *Bilici*, teste Faxello, fluvius Siciliæ, in oram fluens australem, inter Thermas & Selinuntem urbes. Aretio est *Lapriffa*. Sed Fazelli interpretationem magis probo. Fortè Hyspa Silio. *Polyb.* *Ptol.* *Plin.*

¶ Hypsaltæ, populi Thraciæ, teste Plinio, Hypselitæ dicti Stephano.

Hypsela, *Alascehar*, teste Leunclavio, oppidum Pamphyliæ, in Ciliciæ confinio, sive è contra, Pergæ finitimum, teste Strabone, unde potiùs in Pamphylia quam in Cilicia reponendum est. Hypsile verò apud Ptolemæum oppidum fuit Ægypti. *Strab.*

Hypsipylæa terra, Lemnos, insula maris Ægæi, appellata ab Hypsipyle Regina, teste Ovidio libro 3. Fastorum. *Ovid.*

Hypsus, quæ & Hypsopolis, *Ypsu*, teste Leunclavio, nunc urbs Phrygiæ magnæ episcopalis sub Archiepiscopo Synnadensi: quæ Turcis *Alasthehyr*, teste eodem Leunclavio, dicitur. *Lib.* *Conc.*

Hyrcania, regio Asiæ, Hyrcano mari inter Mediam ad occasum & Margianam ad ortum adjacens, varia habens nomina; *Diargumene* Mercatori, *Strava* Mariæ Angiolello, *Casson* Giravæ, (quo nomine & Hyrcania urbs et metropolis appellatur) *Hyrach* Erythræo, *Masandran* Minadojo, *Corcan* Nigro. Quæ nomina non totius, sed partialium regionum sunt. Urbs olim claræ Hyrcania, unde nomen regioni, & Amarusa. Ibi pantheras gigni testatur Solinus. Populi Hyrcani, Virgilius libro 7. Æneidos: *Strab.* *Ptol.* *& al.*

Hyrcanisve, Arabisve parant, seu tendere ad Indos.

Regio summæ fertilitatis, maximè vini & frumenti, ob ejus planitiem. Hic pantheri et tigres.

In Thesauro Linguæ Latinæ malè locatur: non enim habet mare ad ortum, sed ad septentrionem, neque conterminatur Armeniæ, neque Albaniæ.

¶ Hyrcania provincia fuit Persidis, ubi nunc *Tabarestan*, *Gilan*, & *Gorgian*, partes Persiæ, quarum prima extenditur versùs mare Caspium. *Gorgian* autem distat à mari, cum urbe primaria cognomine, quæ creditur Hyrcania urbs antiqua. Subest utraque provinciæ do-

domi nio Persarum. Hyrcania autem antiquitùs terminat atur à septentrione mari Caspio seu Hyrcano sic ab eo dicto, ab ortu Margiana, ab occasu Media, et à meridie Parthia; eratque propriè para Parthiæ latè sumptæ.

Strab. Plin. & al. Hyrcanum mare, quod et Caspium, variè hodiè nominatur, pro regionum adjacentium diversitate: *Abachn* juxta Albaniam, *Gurgiam* vel *Giorgian* juxta Iberiam, *Guilan* vel *Guilao* juxta Mediam, *Massandran* juxta Hyrcaniam, *Corasun* juxta Margianam, *Terbestan* juxta Sogdianam, *Ganna* ad Boream juxta Scythiam. Cujus ambitus 575. mill. pass. esse traditur. Ejus meminit Propertius libro 2. elegia 23.

Num jam, dura, paras Phrygias nunc ire per undas;
Et petere Hyrcani littora nota maris?

¶ Hyrcanum mare seu Caspium nunc vulgò dicitur *mer de Bacu*, ab urbe cognomine in Media, et *mer de Sala* et Salaelnit, ab urbe sic dicta in Tartaria. A Russis dicitur *Gualentza more*, ab Armenis *mer de Gorgian*, à Persis *Dario Gueylani* seu *mer de Gueylan* et *de Tabarestan*, uti etiam *mer de Chovvarezem*, à provincia Persidis contermina Siruvaniæ ab oriente, & ab Arabibus *Curzum* aut *Bohar Cursum*, quod nomen habet commune cum sinu Arabico, et mare clausum significat. Varia ejus nomina leges apud Texciram libro 1. Extenditur à septentrione in meridiem ad sexeenta millia passuum, nempè ab ora Olgariæ ad oram Chilsniæ, sed ab ortu in occasum ad 300. tantùm ut tradunt recentiores, qui illud navigarunt, quod meliùs convenit cum sententia Agrippæ in Plinio: cum alii antiqui ac multi recentiores et Joannes Persa etiam illud extenderint ad 800. millia passuum in longitudinem. Terminatur a septentrione regno Astrachani, sub Moschis, et Olgaria seu Calmuchiis Tartariæ populis, ab ortu Mauralnabaria regione, ab occasu Circassis et Tartaris Daghestaniæ dictis, uti Sirvania provincia Persiæ, à meridie autem Chilania Tabarestania et Chorasania etiam Persiæ provinciis; et in illud se exonerant plurimi fluvii, uti Rha, Rhymnicus, Jaxartes, Oxus Araxes, et alii. De his pluribus Olearius.

¶ Hyrcanus sinus pars est maris Caspii seu Hyrcani,
Herod. in meridiem extensus inter Hyrcaniam et Margianam.

Hyrgis, fluvius Scythiæ Europææ, in Tanaim influens: qui incolis *Scosna* appellatur, teste Mercatore.

Steph. ¶ Hyria oppidum erat Isauriæ, ad Chalycadnum fluvium, Seleuciæ urbi vicinum. Populi Hyrienses Plinio & Livio.

Ovid. ¶ Hyria oppidum erat Ciliciæ, 15. milliaribus supra Seleuciam in Boream.

Hyriæ, sive Hyries, lacus Hyriæ Bœotiæ regionis, circa Aulidem, cum oppido cognomine olim apud Ho-
Steph. merum, Strabonem, Plinium, et alios. De quo Ovidius libro 7. Metamorphoseon:

Inde lacus Hyries videt, & Cycneja Tempe.

Ptol. Hyris, promontorium Bythyniæ, ad Bosporum Traciæ, circa Chalcedonem urbem, quod & Euron appellatur.

Hyrium, Hyria Herodoto, *Rhode*, teste Nigro, cum aliis, oppidum Apuliæ Dauniæ maritimum, ad Gargani montis radices, in ora occidentali, ubi Urias sinus apud Melam, vulgò *Golfo di Rhode*, inter Lesinam urbeculam ad accssum 15. et Apenesse in Cæciam 8. mill. pass. Populi Hyrini Plinio. De eo Dionysius Afer de situ orbis:

Usque Hyrii summum se tendit Iapygis ora.

¶ Hyrium, seu Hurium, oppidum Apuliæ Dauniæ, nunc *Rodia* dicitur; estque oppidulum parvi momenti in Capitanara provincia regni Neapolitani, in ora maris Adriatici, ad Boream montis Gargani. 25. milliaribus distat a Lesina in ortum, et 15. ab Apenesse.

Hyrmine, Hyrmina Stephano, oppidum erat Peloponnesi, in Elide.

Hysiæ, oppidum fuit Bæotiæ, ad montis Citharonis
Strab. radices.

Plin. Pauf. Hom. Strab. Sil. Hyspa, fluvius Siciliæ. (Vide Hypsa) cum oppidulo apud Motucam, inde 6. mill. pass. in ortum, vulgò *Spacafurno*. De fluvio Silius libro 14.

Nec non qui putant Hyspamque Alabumque sonantem.

Hyssus, portus & fluvius Cappadociæ, circa Cerasuntem urbem fluens.

Arian. Ptol. ¶ Hyssua, seu Hyssi, portus erat in Cappadocia, in ora ponti Euxini, 15. milliaribus à Trapezunte in occasum, & 40. circiter à Cerasunte in ortum; estque ad ostia Hyssi fluvii, quanquam aliqui eum ponant 15. millisribus à Trapezunte in ortum.

¶ Hyta, *Hyth*, portus Angliæ, cum castro munito, in Cantia provincia, & ad fretum Gallicum, medius inter Ripam & Dubrim.

Plin. Sol. Capel. Hytania, *Tab* ex tabulis Geographicis neotericorum, fluvius Carmaniæ, in ora, inter ostia Bagradæ fluvii Persidis, & Armuzam urbem ad ortum: qui Andanius Ptolemæo dici videtur.

I

Ptol. JABADII, *la Giava* vel *Java*, teste Nigro, insula gemina maris Eoi, sive indici, Indiæ ulteriori adjacens, major & minor, aureæ Chersonneso finitima, à Malaca urbe regia Lusitanorum navigatione 15. dierum in austrum distans, ab Aurea freto divisa. Major 3. mill. pass. circuiti fertur, minor 2. Mercator novam Guineam interpretatur.

¶ Jabadii Insulæ quæ sint, non bene constat, Sanson Japoniæ insulas interpretatur, in mari Eoo, ad ortum Sinarum. Vide Japonia.

Ptol. Jabruda urbs erat Syriæ, Laodiceæ Scabiosæ proxima.

¶ Iacatra, *Jacatra*, urbs Indiæ, in Java insula, quæ ab Hollandis expugnata, Batavia dicta est ab ipsis; estque urbs ampla & permunita. Vide Batavia.

Ptol. Jacca, *Jacca* etiamnum dicta, urbs Hispaniæ Tarraconensis, episcopalis Aragoniæ, sub Archiepiscopo Cæsaraugustano, inde 19. leucis in Boream, ad montium Pyrenæorum radices, ab Osca 7. in occasum, à Pompejo magno condita putatur; ab aliis longè antè à Baccho ædificata traditur. Populi Jaccetani, seu Jacetani.

¶ Jacca, *Iaca*, urbs est Aragoniæ, ad Aragonium fluvium. 16. leucis distat à Cæsaraugusta, & 6. à confinio Galliæ, uti à Pyrenæis montibus. Arcem habet situ munitam 8. leucis Hispanicis distat ab Osca in septentrionem.

¶ Jacobipolis, *Jamestovvne*, urbs Americæ septentrionalis, in Virginia, ab Anglis excitata, & sic dicta à Jacobo Rege magnæ Britanniæ, juxta fluvium Pouvatanium, aliquot milliaribus à mari remota.

¶ Jacobi sinus, *James bay*, sinus Americæ septentrionalis, seu potiùs pars sinus Hudsonii, maximè in austrum extensa versùs novam Franciam: & in ora novæ Valliæ meridionalis; sic dictus à Thoma Jacobo Anglo, qui primus illas oras lustravit anno 1631.

Plin. Jactum, fluvius Liguriæ, ex Apennino monte in Padum ante Tanarum influens, qui *Grana* aliquibus esse videtur, per montem Ferratum fluens. Sed hic potiùs rivi quàm fluvii nomen meretur.

Luc. Vib. seq. Jader, *Salona*, teste Nigro, fluvius Illyrici, juxta Salonas urbem excisam, à qua nomen accipit, decurrens. Sed potiùs fluvius est apud Jaderam veterem fluens: Jader enim nomen est non tam fluvii quam urbis. De eo Lucanus lib. 4.

Et tepidum in molles Zephyros excurrit Jader.

¶ Jader, *Salona*, Slavis *Solin*, fluvius Illyrici, teste Joanne Lucio. Labitur propè Salonæ ruinas, quatuor millaribus à Spalato distans, uti etiam ex Tabulis Peutingerianis.

Plin. Ant. Ptol. Jadera, *Zara*, urbs Liburniæ archiepiscopalis & caput, in ora littorali, probè adversùs Turcas finitimos munita, sub Venetis, inter Polam Histriæ urbem ad occasum 160. & Epidaurum urbem Dalmatiæ ad ortum 200. mill. pass. Populi Jadertini Plinio, & Hiadertini Hirtio. Sub Jaderensi metropoli urbes continentur Senia, Enona, Absorus, Arba, Vegia, & Scardona: quarum prior Austriacis Principibus paret. A Venetiis 225. mill. pass. mari abest. In Thesauro Linguæ Latinæ non rectè Apolloniæ vicina dicitur.

¶ Jadera, *Zara* Italis, *Zadar* Slavis, urbs est Illyrici, Liburniæ caput, & permunita, undique mari circumdata. Centum circiter milliaribus distat à Pola, & 40. à Sibenico in occasum. Aliàs suberat Regi Hungariæ; & regiuncula adjacens dicitur *Contado di Zara* Comitatus Jaderæ.

Ptol. Jadua, Guttalus Plinio, Iada Reginoni, *die Jade*, fluvius Germaniæ, in ora Frisiæ orientalis, inter Amasium & Visurgim in Oceanum Germanicum sese exonerans, ingenti stagno sinùve in ore procreato.

¶ Jadua, *Iade*, fluvius parvus Germaniæ, in Westphalia

phalia & Comitatu Oldenburgicu, propè oſtia Viſurgis in Oceanum ſe exonerat, ſeu potiùs in ſinum inundatione maris factum, & ab eo *die Jade* dictum. Ei adjacet caſtrum Jada.

¶ Jafanapatanum, *Iafanapatan*, urbs Indiæ, in parte ſeptentrionali Ceylani inſulæ, cum arce, ſub dominio Hollandorum. Caput eſt regni cognominis; & 60. milliaribus diſtat ab ora proximiori Coromandelis in ortum.

Ptol. Jagath, *Targa*, teſte Marmolio, oppidum Mauritaniæ Tingitanæ, intra fretum Herculeum, Abylæ uni ex columnis Herculis propinquum.

¶ Jages, *les Iacques*, populi Africæ barbari & inculti, in Æthiopia inferiori. Latè in hoc tractu vagantur inter lacum amplum, in imperio Monemugi & confinia Congi. Sed nullas habent urbes.

Jakotynum, *Iakotyn*, oppidum Poloniæ, in Ucrania regione, & in Palatinatu kyovienſi, trans Boryſthenem, cum arce munita, juxta fluvium *Supoi*, 8. milliaribus Germanicis ſupra Elmiazoviam in Boream, & 11. à Kiovia in ortum.

¶ Jala, *Ialu*, urbs Indiæ in parte orientali Ceylani inſulæ, aliquot milliaribus diſtans ab ora littorali, & regni cognominis caput. Sed pauris conſtat incolis ob aſperitatem regionis.

Strab. Jalyſus, * Jalyſſus Ptolemæo, Jalyſum Plinio, *Lxilica*, teſte Nigro, oppidum olim, nunc pagus Rhodi inſulæ, à Rhodo urbe 60. ſtadiis diſtans, teſte Strabone. Hic imago, Protogenis opus, erat adeo pulchra, ut Demetrius Rex illius potiundæ cauſa bellum Jalyſiis intulerit, teſte Aulo Gellio libro 15. capite 31. Vide Lindus, & Telchines, (* Ιλυσος in Seldeni manuſcripto.)

¶ Jama, *Iamagorod*, arx Sveciæ permunita, in Ingria, & in margine fluenti, *Iamiſche Beck* nuncupati, qui Imperii Moſcovitici clavis, cum tota Diœceſi ſibi ſubjecta anno 1617. beneficio pacis in Svecorum poſſeſſionem venit: è regione arcis transfluentum quoddam municipium Ruſſi, ſed Svecorum juris, inhabitant. 3. milliaribus Germanicis diſtat à Narva Livonica.

¶ Jamaica, *la Iamaica*, inſula ampla Americæ ſeptentrionalis, in mari Boreali. 20. leucis diſtat à Cuba inſula in auſtrum, & 25. ab Hiſpaniola in occaſum. Ejus circuitus eſt centum leucarum Hiſpanicarum, longitudo 40. & latitudo 18. leucarum ſimilium circiter. Antea ſuberat dominio Hiſpanorum; ſed ab anno 1654. capta ab Anglis, ipſis etiamnum paret pro majori parte. Ejus urbs ſunt Hiſpalis, *Sevilla*, in parte ſeptentrionali inſulæ, Mellila, *Mellila*, in eodem tractu ad ortum Hiſpalis, & Oriſtanium, *Oriſtagni*, ad meridiem, cum aliquot colonia Anglorum.

¶ Jamaiſoria, *Iamayſoir*, regio Japoniæ, in parte occidentali inſulæ Niphoniæ, ſub qua ſunt duodecim provinciæ, ſeu regna, ut ipſi vocant, nempe Aquia, Bingum, Bitcum, Fochium, Idzuum, Inaba, Javamum, Mimaſaca, Nangatum, Suvum, & Tajemum, teſte Brietio.

¶ Jamama, *Iamama*, urbs eſt Arabiæ felicis regionis cognominis caput, ad fluvium *Aſtan*, propè confinia Arabiæ deſertæ. 150. milliaribus diſtat à ſinu Perſico in occaſum verſus Meccam.

¶ Jamba, *Iambu*, urbs Indiæ cis Gangem, provinciæ cognominis caput, in ditione Magni Mogolis. Vix 80. milliaribus diſtat à Gange fluvio in ortum Lahorium verſus.

¶ Jambum, *Jambis*, urbs Indiæ, in parte auſtrali Sumatræ inſulæ, inter fretum Malaccæ in ſeptentrionem & Palimbanum in meridiem. Aliquot milliaribus diſtat ab ora littorali, & valdè frequentatur ab Hollandis.

¶ Jameſium, *Iametz*, oppidulum Lotharingiæ probè munitum, in confinio Luxemburgenſis ditionis, ſub dominio Regis Francorum ab aliquot annis. Sedet inter Monmedium ad Boream & Danvillerium ad auſtrum, vix 2. leucis utrinque, & paulò amplius à Stenæo in ortum.

Ptol. Jamiſſa vel Jameſa, Thameſis Cæſari, fluvius Albioniæ, ex primis Angliæ, per Oxonium & Londinium regiam fluens in ortum. Vide Thameſis.

Plin. *Mel.* Jamna, *Citadella*, teſte Gerundenſi, oppidum minoris Balearis, Jamno Plinio & Melæ.

Ptol. ¶ Jamna, *Citadella*, oppidum eſt Hiſpaniæ, minoris Balearis inſulæ ſeu Minoricæ caput, in ora occidentali

è regione Balearis majoris, cum portu utcumque capaci & recens munitum fuit.

Strab. Jamna altera, Jamnis Plinio, Jamnia Antonino, Jamnetorum portus Ptolemæo, *Zanin* Maſio & aliis, urbs Palæſtinæ maritima, inter Joppen ad Boream & Azotum ad meridiem, proxima Gazæ, ab Azoto & Aſcalone 100. ſtadiis, à Joppe 10. mil. paſſ. Aſcalonem verſùs ſupra 20.

Mel. Janaſum, *Sant Jago* Villanovano & aliis, urbs Hiſpaniæ Tarraconenſis, hodiè Gallæciæ primaria, archiepiſcopalis, & academia, ac conventus provinciæ juridicus, Latino recenti Compoſtellum ſive Compoſtella appellata: quæ ex Chronicis Hiſpaniæ urbs recens eſt, ab Alfonſo Rege circa Caroli Magni tempora extructa; Iriæ Flaviæ urbi proximæ littorali ſubrogata, & archiepiſcopali poſteà ſede, quæ Emeritæ erat, decorata.

¶ Janſum, eſt *Compoſtella*, urbs Callaicorum Lucenſium, in Hiſpania, teſte Brietio. A quibuſdam confunditur cum Flavio Brigantio.

¶ Jancoma, *Iancoma*, regnum Indiæ extra Gangem, ſub dominio Regis Peguani.

Janiculenſis pons, unus ex Romæ pontibus, nunc *Ponte Siſto*, teſte Fulvio cum aliis, ſic dictus à Janiculo.

Vigil. Janiculum urbs Roma primùm, ſive arx illius dicta. Quod ubi fuerit, docet Macrobius libro 1. capite 7. Saturnal. De eo Ovidius libro 1. faſtorum:

Arx mea collis erat, quam vulgus nomine noſtro
Nuncupat, hæc ætas Janiculumque vocat.

A Jano, teſte Virgilio, nomen habens. Malè in Theſauro Linguæ Latinæ Janiculum oppidum Romæ vicinum ſcribitur.

P. Vſ. Janiculus mons, *Montorio*, teſte Marliano & Fulvio, unus ex 7. urbis Romæ collibus, uſque ad pontem Milvium extra porrectus, teſte Cæſare Baronio in annalibus, ubi Eccleſiæ S. Petri in Montorio, & S. Honophrii. De quo Ovidius ſupra in Janiculum, & Virgilius lib. 8. Æneidos:

Janiculum huic, illi fuerat Saturnia nomen.

¶ Janovitium, *Ianovvitz*, oppidulum Germaniæ, in Bohemia, propè Caurzimam urbem, ubi Auſtriaci fuſi et grandi clade affecti fuere à Svecis, Duce Torſtenſonio, anno 1645. Diſtat 6. milliaribus Germanicis à Praga in Africum verſùs Moraviam.

Janua, *Genova*, urbs clariſſima Liguriæ, à veteribus Genua. Vide ibi.

Luit. prado. ¶ Januarius *Rio de Ianeiro*, fluvius ingens Americæ meridionalis, in Braſilia regione, dictus à Gallis *Ganabra*; & in Oceanum Braſilicum ſe exonerat maximè ad auſtrum regionis, ubi portu gaudet capaciſſimo. Hinc provincia adjacens dicitur *Capitania de Rio de Ianeiro*, Præfectura fluvii Januarii ſubeſtque tota dominio Regis Luſitaniæ: et propè ejus oſtiu ſedet fanum S. Sebaſtiani, urbs munita.

¶ Janvilla, *Ioinville*, urbs Galliæ, quibuſdam Joanvilla. Vide ibi.

¶ Japara, *Japara*, urbs Indiæ, in ora Boreali Javæ inſulæ, cum portu capaci. Eſt regni cognominis caput Centum milliaribus diſtat à Materano in Eurum, & 250. à Batavia in ortum.

¶ Japidia, regio Illyrici, triplex fuit, prima à fontibus Timavi amnis uſque ad Iſtriam, ſecunda ab Arſia fluvio uſque ad Tedanium flumen, tertia Inalpina, in montibus Albin & reliquis Alpibus ſupra Iſtriam ſe extendentibus teſte Joanne Lucio.

Strab. Japodes, Japydes Ptolemæo, populi Illyrici, in Liburniæ, Hiſtriæ, Carnorumque, ſeu Noricorum confinio, *kruiner*, vel *Craner*, reſtu Lazin, & interiùs *Iappenavs*. Ibi Japodum oppidum, teſte Servio, Japyx, Plinio, Regio Japydia. Japis, Virgilius libro 3. Georgicorum:

Caſtella in tumulis, & Iapidis arva Timavi.

¶ Japonia, ſeu Japonicæ inſulæ, *le Iapon* Gallis, *Iapan* Hiſpanis & Batavis, regio ampla Aſiæ, in mari Orientali ſeu Sinico, tres inſulas complectens, nempe Niphoniam, Ximum & Xicocum; in quibus ſunt ſexaginta octo regna, ſeu potiùs provinciæ, teſte Brietio, nempe quatuor in Xicoco inſula, decem in Ximo inſula, quæ ad occaſum tendit, & quinquaginta quatuor in Niphonia inſula, quæ ampliſſima eſt & cæteris major, maximè ad ortum & ſeptentrionem tendit. Tota regio admodum fertilis, abundans, et culta eſt, cum plurimis

nis urbibus magni momenti. Totius regionis caput & primaria urbs est Meacum, *Meaco*. Sed ab aliquot annis sedes regia Iendum, *Iendo*, translata est. Ad Boream separatur à terra Æsonis freto Sangario; & vix distat centum milliaribus à Corea regione in ortum. Ejus major longitudo à Caecia in Africum vix est 750. mill. pass. latitudo autem, ubi major est, à septentrione in meridiem non excedit 300. mill. pass. Nunc autem cum insulis adjacentibus dividitur in septem partes seu regiones, quarum nomina sunt Ximoa seu Saycoca, *Ximo*, Tocoesia seu Xicoca, *Tocoesi*, Iamaisotia, *Iamaisoit*, Ietsenga, *Ietsenge*, Ietsegena, *Ietsegen*, Quantoa, *Quanto*, & Ochia, *Ochie*: Et 68. regna in his regionibus contenta subsunt dominio Regum viginti & unius, qui tamen illa omnia possident uti feuda, et sub clientela Imperatoris Japoniæ, teste Carone.

Iaponiæ regna seu partes minores:

Amacusa, Amacusa, *in Ximoa regione*.
Aquia, Aqui, *Iamaisotia regione*.
Aquita, Aquita, *in Ochia regione*.
Ava, Ava, *in Ochia*.
Ava, Ava, *in Tocoesia regione*.
Ayaua, Ayau, *in Ochia*.
Bigena, Bigen, *in Ietsenga regione*.
Bingum, Bingo, *in Iamaisotia*.
Bitcum, Bitchu, *in Iamaisotia*.
Bugenum, Bugen, *in Ximoa*.
Bungum, Buogo, *in Ximoa*,
Caium, Cai, *in Quantoa regione*.
Canga, Canga, *in Ietsegena regione*.
Canzula, Canzula, *in Ochia*.
Cavacham, Cavachi, *in Ietsenga*.
Chicuanam, Chicujen, *in Ximoa*,
Chicungum Chicungo, *in Ximoa*.
Conacum, Conauque, *in Quantoa*.
Deva, Deva, *in Ochia*.
Farima, Farima, *in Ietsenga*.
Figenum, Figen, *in Ximoa*.
Fiada Finda, *in Ietsegena*.
Fingam Fingu, *in Ximoa*.
Firandum, Fiando, *in Ximoa*.
Fitacam, Fitaqui, *in Ochia*.
Fianga Fionga, *in Ximoa*.
Fochiam, Foqui, *in Iamaisotia*.
Idzuam, Idzu, *in Iamaisotia*.
Izuum, Idzu, *in Quantoa*.
Idzumam, Idzumi, *in Ietsenga*.
Iechianum, Iechien, *in Ietsegena*.
Ietchuum, Ietchu, *in Ietsegena*,
Inaba, Inaba, *in Iamaisotia*.
Iogam, Iogo, *in Ietsegena*.
Ivamam, Ivami, *in Iamaisotia*.
Ixum, Ixe, *in Ietsegena*.
Iyum, Iyo, *in Tocoesia*.
Micava, Micava, *in Quantoa*.
Mimalaca, Mimalaca, *in Iamaisotia*.
Minam, Mino, *in Ietsegena*.
Mulaxium, Mulaxi, *in Ochia*.
Nanbum, Nambu, *in Ochia*.
Nangatum, Nangato, *in Iamaisotia*.
Nivata, Nivata, *in Quantoa*.
Notam, Noto, *in Ietsegena*.
Quinocanum Quinocuni, *in Ietsegena*,
Sangamam, Sangami, *in Quantoa*.
Sanuquiam, Sanuqui, *in Tocoesia*.
Satcama, Satcuma, *in Ximoa*.
Suranga, Surunga, *in Quantoa*.
Suvum, Suvo, *in Iamaisotia*.
Taiimum, Taiima, *in Iamaisotia*.
Tamb, Tamba, *in Ietsenga*.
Tatomam, Tatomi, *in Quantoa*.
Tosa, Tosa, *in Tocoesia*.
Tzuconum, Tzuconi, *in Ietsenga*.
Vacasa, Vacasa, *in Ietsenga*.
Vomam, Vomi, *in Ietsegena*.
Vosumam, Vosumi, *in Ximoa*.
Vovaram, Vovari, *in Ietsegena*.
Voxum, Voxu, *in Ochia*.
Vtum, Vto, *in Ximoa*.
Xima, Xima, *Ietsenga*.
Ximola, Ximola, *in Ochia*,
Ximotucum Ximotcuque, *in Ochia*.
Xinanum, Xinano, *in Quantoa*.
Yamatum, Yamato, *in Ietsenga*.
Yamaxirum, Yamaxiro, *in Ietsenga*.

Iaponiæ urbes præcipuæ:

Amacusa, Amacusa, *in regno cognomine*.
Amanguchium, Amanguchi, *in Suvo regno*.
Arima, Arima, *in regno Figeni*.
Ava, Ava, *in regno cognomine*.
Bungum, Bungo, *in regno cognomine*.
Dongam, Dongo, *in regno Iyo*.
Farima, Farima, *in regno Farima*.
Firando, Firando, *in regno cognomine*.
Meacum, Meaco, *in regno Yamaxiro*.
Nangasacum, Nangasachi, *in regno Figeni*,
Oyama, Oyama, *in regno Ietchuo*.
Ozaca, Ozaca, *in regno Cavache*.
Sacaium, Sacay, *in regno Idzumo*.
Surunga, Surunga, *in regno cognomine*,
Vomura, Vomura, *in regno Figeni*.
Yendum, Yendo *in regno Mulaxio*.

Iapygia, regio Italiæ, quæ et Salentina, et Peucetia, et Messapia, Apulia, Calabriaque dicta est: confunduntur enim apud aliquos hæc nomina, ut putat Ortelius, cùm tamen synonyma non sint, nec in Salentinorum peninsula contineantur: Apulia enim et Peucetia extra Salentinos sunt. Ea nunc, Apulia exclusa, *Terra d' Otrante* nominatur, in qua Calabria in ora Boreali collocatur, Messapia in austrum vergit et occasum, Salentini et Iapygia in ortum. Populi Iapyges Plinio, Messapii, et Salentini. Est et Japygia pars Apuliæ Dauniæ, in qua Garganus mons. Ovidius libro 15. Metamorphoseon:

Tharinosque sinus, Temesanque, & Iapygis arva.
Linquit Iapygiam levisque Amphisia remis.

Numen ab Japyge vento apud aliquos habere videtur, vel ab ea ventus Caurus per eam fluens Iapyx dictus fuit. *Ptol.*

Iapygium promontorium, *Capo di S. Maria* Salentinorum promontorium etiam, vel * Salentine Ptolemæo, Acra Iapygia Plinio, promontorium in mare valdè excurrens ab Hydrunto 20. mill. pass. in austrum, à Tarento 80. in ortum, ab Acroceraunijs montibus Epiri 50. tanta est maris Ionii ibi latitudo. (* Σ [illegible] habet manuscriptum Seldeni.) *Ptol.*

* Iarganum, *Capo di S. Maria*, teste Leunclavio, cum Sophiano, promontorium Phrygiæ minoris, non magnæ, ut scribit Ortelius, inter Assum et Scepsim urbes. (* Ιαρ[illegible] in Seldeni manuscripto.) *Scrib. Gall.*

Iargolium, *Iergeau* vel *Gergeau*, oppidum Galliæ Celticæ in Belsia regione, inter Aurelianos et Castrum oovum 4. leucis distans.

¶ Iargolium, *Iergeau*, ab aliis dicitur Gergolium; estque oppidum Aurelianensis provinciæ, in Solonia tractu, cum ponte ad Ligerim, 4. leucis distat ab Aurelijs in ortum. Fuit alias munitum, sed nunc ejus munitiones disjectæ sunt.

¶ Iarnacum, *Iarnac*, oppidulum Galliæ, in Inculismensi provincia, ad Carentonum fluvium, prælio ibi dato memorabile, medium ferè inter Inculismam ad ortum et Santones ad occasum.

¶ Iaromitia, *Iaromitz*, quibusdam Iaromiersa, oppidum Germaniæ, in Bohemia, ad Albim fluvium, 2. milliaribus Germanicis supra Regiongradecium in Boream, et 12. à Praga in ortum.

¶ Iaroslavia, *Iaroslavv*, oppidum celebre et amœnum Poloniæ, in Russia Nigra, cujus arcem Sanus fluvius alluit, ubi famosæ nundinæ celebrari solent quotannis die 15. Augusti pro festo Assumptionis beatæ Virginis Mariæ. Anno 1625. pro majori parte incendio deflagravit.

¶ Iaroslavia, *Iaroslavv*, urbs est ampla Russiæ seu Moscoviæ, provinciæ cognominis caput, cum arce lignea; distatque 45. milliaribus Polonicis à Moscua in Boream, ad Volgæ ripam. Dicitur etiam Ieroslavia. Vide ibi.

¶ Iaroslaviæ Ducatus *Duché de Jaroslavv*, provincia est Moscoviæ satis ampla, inter Vologdam ad Boream et Rostoviam ad meridiem, versùs Volgam fluvium. Alias Principes habuit proprios, quos Ioannes Basilides Russorum Monarcha Principatu spoliavit.

Ia-

Ptol. Iarsath, *Tedelet* vel *Tedelez* Castaldo, *Gien* aliis, oppidum Mauritaniæ Cæsariensis maritimum, inter Saldas orbem & Audum promontorium.

Dion. Iasonium, locus propè Byzantium in Thracia, *Diplociana* Græcis, & *Bisitas* Turcis, teste Petro Gillio.

Strab. Ptol. Jasonium, seu Iasonius, mons ingens Mediæ, ad lævam portarum Caspiarum, pars Tauri montis.

Ptol. Iasonium item, promontorium, cum fluvio cognomine apud Plinium, in Cappadocia, inter Polemonium & Cyteorum, *Capo di S. Thomaso* Moletio.

Ptol. Iaspis, Aspis Antonino, *Aspe*, teste Hieronymo Zorita, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Contestanis & regno Valentiæ, ab Alonis urbe 3. leucis in Boream distans Valentiam versùs.

¶ Iaspis, seu, & meliùs, Aspis, *Aspe viejo* dicitur; estque oppidulum regni Valentini, 3. leucis ab Alone in occasum Murciam versùs, & una leuca tantùm ab Illicei in Boream.

¶ Iassa, locus in deserto, ubi Israelitæ castrametati sunt, ut legimus in libro Numer. capite 21.

.* Iassii, Iasii Plinio, populi Pannoniæ, circa Dravum fluvium incolentes. (* *Iasum* in Seldeni manuscripto.)

¶ Iassium, *Iassy*, urbs Daciæ, in Moldavia, aliquando Principis seu Vaivodæ sedes, ad amnem *Pruth*, cum arce munita, aliàs à Cosaccis capta 50. mill. pall. distat à Suckova in ortum, & 30. tantùm à confinio Poloniæ in austrum: ubi forsan alias Augustia, ad Hierassum fluvium.

Ptol. Iassus, Iasus Athenæo & aliis, *S. Pietro*, urbs Cariæ maritima in ora occidentali, episcopalis sub Archiepiscopo Stauropolitano, apud Halycarnassum urbem, ad sinum, qui ex ea Iassius, & Iasius nominatur, *Golfo di S. Pietro*. Populi Iassæi, Straboni. Ovidius lib. 3. amor. elegia 10.

Videras * *Iasium Cretan diva sub Ida.*

In Thesauri Linguæ Latinæ male Iasum scribitur, & quòd sit insula dicitur. (* vel potiùs sit *Iasius* hoc loco proprium viri nomen.)

¶ Iassus aliis urbs Ioniæ, in limite Cariæ, & in ora maris Ægæi, ad sinum Iassicum, media inter Ephesum ad septentrionem & Miodum ad meridiem, 40. milliaribus utrinque, 35. à Mileto, & 55. ab Halycarnasso in Boream.

¶ Iastus, fluv. Scythiæ intra Imaum, teste Ptolem.

Ubi. seq. Iatamana, lacus lunæ, in Athamania reg. Thessaliæ, ubi fanum nympharum, & fons sarmenta inflammans, teste Antigono.

Ptol. Iatinum, *Meaulx*, urbs Galliæ Belgicæ, episcopalis sub Archiepiscopo Rhemensi, ad Matronam fluvium, a Lutetia Parisiorum 10. leucis in ortum, Rhemos versùs 20. Vide Meldæ, sic enim apud Cæsarem & alios dicitur.

¶ Iatinum, *Meaux*, urbs aliàs Galliæ Lugdunensis, nunc Briæ provinciæ Campaniæ anneaæ. Episcopalis est sub Archiepiscopo Parisiensi. Sæpius Meldæ dicitur. Vide ibi.

Iornandes. Iatrus, Ieterus Plinio, *Isthar*, & *Abiz* ex tabulis Geographicis, fluvius Mysiæ, apud Nicopolim urbem, in Danubium influens, teste Iornande. Iatrus aliis, nunc *Jeter*, nominatur, apud Ternobum urb.

¶ Iatur, urbs Indiæ intra Gangem, teste Ptolemæo.

¶ Iava, *Iava*, insula perampla Asiæ, in mari Indico, & una ex insulis Sindæ, Ptolemæo teste. Ab oriente in occidentem extenditur spatio 200. leucarum. Ad occasum habet Sumatram insulam, à qua separatur freto Sundæ. Ad ortum ei adjacent aliquot minores insulæ. Ad austrum habet Oceanum australem, & ad Boream insulam Bornei, a qua tamen distat 45. milliaribus Germanicis. In ea sunt novem regna, nempè Bantami, Iacatræ, Iaparæ, Tubani, Iortani, Passarvani, Panarucani, Palimbuani, quæ sunt in ora Boreali insulæ, & Materani, in ora australi, cujus Rex totius insulæ est potentissimus; habentque urbes cognomines. Tota insula dives est aromatum proventu & abundantia; ideoque valde ab Europæis frequentatur, præsertim ab Anglis & ab Hollandis, qui ibi habent Bataviam arcem permunitam. Sed pars australis insulæ nondum lustrata fuit ab Europæis; eratque aliàs una ex tribus insulis Sindæ, ut Sanson probare nititur.

(*Iavæ insulæ urbes præcipuæ:*

Balambuanum, Balambuan.

Bantamum, Bantam.

Batavia, aliàs Iacatra, Batavia.

Duama, Duama.

Japara, Iapara.

Iortanum, Iortan.

Materanum, Materan.

Panarucanum, Panaruean.

Passarvanum, Passarvan.

Saraboa, Saraboy.

Sura, Sura.

Tubanum, Tuban.)

Ianna, fluvius. Vide Icauna.

Iaurinum, *Giavarin* Italis, & *Rab* Hungaris, urbs Pannoniæ superioris, in Hungaria, munitissima adversùs Turcas, ad Arabonem fluvium, ubi is Danubio congreditur, episcopalis sub Archiepiscopo Strigonensi, à Posonio 10. leucis in austrum, à Vienna 13. in Eurum Vesprinium versùs. Vide Arabo, sive Atrabo. *Drev. Rom.*

¶ Iavarinum urbs est parva, sed munita, in confinio Austriæ. Capta fuit à Turcis anno 1592. sed posteà recepta mirabili audacia à Domino de Vaubecourt nobili Gallo, subest etiamnum Austriacia. A Germanis *Gewer* dicitur, & à Gallis *Javarin*. Distat 5. milliaribus Germanicis à Comora in occasum; estque in limite ditionis Turcicæ, & è regione Schutiæ insulæ.

¶ Iauria, quibusdam Iauravia, *Iawer*, urbs parva Germaniæ, in Silesia, Ducali titulo insignita, à qua pendet tractus adjacens. Vix duabus leucis distat à Lignitio in austrum, & 6. ab Uratislavia in occasum.

Iaxamatæ, populi Sarmatiæ, ad Mœoticam paludem, apud Tanaim fluvium, Exomatis & Satharchis finitimi, quorum meminit Valerius Flaccus libro 6. Argonaut. *Mel.*

* *Iaxamatas venatus alit*, *nec slacior ullis.*

(* alii libri habent Exomatas: & forsan iidem sunt. Vide Exomatæ.)

Iaxartæ, *Turquestan* vel *Turchestan*, teste Nigro, populi Sogdianæ; seu Scythiæ, intra Imaum, in Sogdianæ confinio: unde Turcæ profecti feruntur. *Ptol.*

Iaxartes, *Chesel* Nigro, & aliis, qui & *Organz* à Barbaris, & à Scythis *Sebystim*, teste Bonfinio, fluvius ingens Sogdianorum; qui in occasum fluens, mari Caspio excipitur. Iaxtes Claudiano, vel idem, vel ejusdem tractus: de Probi & Olybr. Consulatu: *Plin. Ptol.*

-sic nobis Scythicus famulatur Iaxtes.

¶ Iaycza, *Iaycza*, urbs Illyrici, in Bosnia regione, ad fluvium Plenam, & alias regni caput. In monte sedet, cum castro munitissimo, in ditione Turcarum à centum quinquaginta annis. Est in limite Croatiæ, ubi forsan Æmate. Vix 8. milliaribus Germanicis distat à Dravo fluvio in austrum, & 15. à Iadera in Eurum. Ibi aliàs sedes Principum Bosniæ.

¶ Iazitha, Lybiæ interioris oppidum, teste Ptolemæo.

Iazyges, populi Sarmatiæ Europææ, *Iaz*, teste Wernhero; quos Martinus Cromerus *Iasuingos* vocat, populi Prussiæ, in regno Polonico. Iazices apud Valerium Flaccum libro 6. Argonaut. *Strab. Ptol.*

Neurus, *& expectes canentis Iazices avi.*

Ovidius libro 1. de Ponto eleg. 3.

Aut quid Sauromatæ faciant, aut Iazyges acres.

Iazyges, qui & Iaziges Mœotæ dicti, populi fuere Sarmatiæ Europææ, versùs paludem Mœotidem, inter Naobaros ad occasum & Roxolanos ad ortum. Eorum oppida fuere Lianum, Aera, & Cnema, teste Guillelmo Sansone, ubi nunc pars Tartariæ minoris.

Iazyges Metanastæ, *Ongaria di la Dal Danubio*, populi & regio Europæ, inter Moraviam Germaniæ regionem ad occasum, & Transylvaniam regionem Daciæ ad ortum, ac inter Pannoniam ad meridiem, Danubio disseparante, & regnum Polonicum ad Boream, Carpate monte intercedente: ubi olim Bormanum urbs primaria, nunc Varadinum, Agria, Cassovia. Hic Thesaurus Linguæ Latinæ corrigendus est, qui Iaziges septem castra, hoc est, Transylvaniam nunc dici testatur. *Ptol.*

¶ Iazyges Metanastæ populi fuere Daciæ latè sumptæ, valde extensi inter Danubium fluvium ad occasum & meridiem, Carpathum montem ad septentrionem, & Daciam propriam ad ortum: ubi nunc Hungaria superior seu trans Danubium, *la haute Hongrie*, quæ pro majo-

ri

xi parte subest dominio Austriacorum, præsertim versùs Boream.

Cedre. Cres. & al. Iban, *Wan* nunc, teste Lenclavio, urbs Mediæ, In Armeniæ majoris confinio, sive è contra, archiepiscopalis & metropolis Baaspracaniæ regionis, ad lacum ingentem, qui ea ea denominatur, inter Bitblim ad occasum 150. & Arxata (*Coy* nunc dicitur) ad ortum 50. mill. pass. à Tabresio 125. in occasum distans.

¶ Iban, *Van*, urbs Armeniæ, in confinio Mediæ, parva est, sed munita; cum castro, sub dominio Turcarum à centum propè annis, & in limite Persiæ. Aliquot milliaribus distat à lacu in meridiem.

Liv. Avie. Ibera, *Flix*, teste Antonio Augustino, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, ad Iberum fluvium, apud Carthaginem veterem, medium ferè inter Cæsaraugustam & Dertusam.

¶ Ibera, oppidum Illerçaonum, quibusdam est *Flix*, castrum munitum in Catalonia. Aliis autem est ipsa Dertosa, *Tortosa*, urbs episcopalis Cataloniæ, paulò supra ostia Iberi fluvii. Vide Dertosa.

Strab. Plin. Ptol. Iberia, *Giorgiana*, Nigro & aliis, regio Asiæ, inter Colchidem ad occasum & Albaniam ad ortum, Armeniæ majori ad meridiem contermina, ad Boream montibus Caucaseis definita. Populi Iberes Straboni, Iberi Virgilio, *Giorgiani* vulgò: quamvis *Giorgiana* regio magnam Armeniæ partem complectitur. Urbes quondam claræ Artanissa, & Armactica. Virgilius libro 3. Georgicorum:

Aut impacatos à tergo horrebis Iberos.

¶ Iberia, regio Asiæ, nunc *Gargistan* dicitur ab incolis, & *Georgie* à Gallis. Ibi urbes aliàs celebres Armotica seu Harmastis, nunc *Cori*, & Artanissa, nunc *Bassachine*. Dividitur ab Albania Caspio monte ad ortum, & à Colchide Moschicis montibus. Subest dominio proprii Principis, sub clientela tamen Regis Persarum.

Iberia item Hispania apud Strabonem & Plinium dicitur, sive ab Ibero Rege, sive à fluvio: populi Iberi. Sic Claudianus de laudibus Serenæ:

Sola novum Latiis vectigal Iberia rebus
Contulit.

Cæs. Strab. Plin. Juv. & al. Iberus, *Ebro*, fluvius Hispaniæ Tarraconensis maximus, illam in citeriorem & ulteriorem dividens, ex montibus Asturum & Cantabrorum gemino fonte oriens, ac per Castellam veterem, Aragoniamque, Navarram quoque attingens, inter Catalauniam & Valentiæ regnum delatus, apud Dertusam urbem pelago excipitur. Cujus ostia à fontibus 450. mill. pass. teste Plinio, distant, à Varia, ubi nunc Logronium urbs, navigabilis. De quo Silius libro 7.

Nomina Nostra tremens & ripas servat Iberi.

¶ Iberus, *Ebro* incolis, *Ebre* Gallis, fluvius est ex præcipuis Hispaniæ. Oritur in Castella veteri, in confinio Asturiæ, & ex montibus Asturiæ, juxta vicum *Fuentibre* dictum. Deinde partem Borealem Castellæ veteris rigat & Navarræ regnum, uti & urbes Calagurim & Tudelam: posteà Aragoniæ regnum bifariam secans, juxta Cæsaraugustam labitur, recipitque fluvios Salonem, Cogedum, Gallœcum, Martinum, Secorim, cum quibusdam aliis; tandem per partem occidentalem Cataloniæ fluens, ibi paulò infra Dertosam in mare Mediterraneum se exonerat. Supra Variam recipit Argam fluvium; ideoque aliquot leucis infra Lintrium capax est, sed non ad Logrunum. Antiquissimè dividebat Hispaniam in citeriorem & ulteriorem; sed postea Hispania ulterior ad solam Bæticam restricta fuit.

Sex. Ant. Iberus alter, *Rio Tinto*, fluvius Hispaniæ Bæticæ, per Vandaliam fluens inter Bætim & Anam, teste Floriano, qui etiam *Azech* appellari eum scribit, in ostio leucæ latitudinem habens, Inter ostia Bætis 12. & Anæ 8. distans.

Plin. Iberus item, fluvius Iberiæ regionis Asiæ, ex Caucaso monte in Cyrum fluvium majorem defluens. Est & Iberus nomen gentis, & ab Iberia Asiæ, & ab Iberia Europæ deductum. Vigilius libro 9. Æneidos:

Pictus acu chlamydem, & ferrugine clarus Ibera.

¶ Ibirtha, urbs Arabiæ felicis, teste Ptolemæo.

Ant. Iblindnum, oppidum Galliæ Belgicæ, inter Virodunum 15. & Divodurum 8. mill. pass. in Austrasia, nunc pagus *Benyl* esse videtur, vel *S. Benoist*, aut *Benoys*.

¶ Ibliodunum, seu Ibliodurus, oppidulum fuit Mediomatricum, quod nunc à quibusdam *la Benville* dicitur. Aliis autem est *Constans* cognomento *en Iarnisy*, oppidulum Ducatus Lotharingiæ, ad Ornam amnem, 8. leucis à Virduno Divodurum versùs: quod meliùs convenit positioni Antonini.

Ibriones, Briones Paulo Diacono, populi Germaniæ, quos Marcus Welserus inter Lycum & Oenum flumina in Bavariæ finibus statuit. Aliis videntur esse *Prynner*, incolæ montis Pyrenæi, in Ducatu Tirolensi. *Iorna.*

Icaria, Icaros Plinio, Melæ, Solino, *Nicaria*, insula maris Ægæi, (quod ibi es ea Icarium nominatur) *Strab. Plin.* Inter Delum ad occasum 50. & Samum ad ortum 35. mill. pass. à Naxo 17. à Micono 37. cum urbe cognomine episcopali sub Archiepiscopo Rhodin, inter Rhodum & Samum. Sic ab Icaro, quem volantem ibi decidisse amissis alis fabulantur, dictus, 300. stad. ambitu parens. De qua Ovidius libro 4. fast.

Transit & Icarium, lapsas ubi perdidit alas
Icarus.

Et libro 1. tristium.

Icarus, Icariis nomina fecit aquis.

Icarium mare Ptolemæo, *Mare di Nicaria*, teste Castaldo.

¶ Icaria insula est maris Ægæi, Inter Samum ad ortum & Naxum ad occasum 60. milliaribus, seu inter Chium ad Boream 40. milliaribus, & Pathmum ad austrum 25. longiùs autem à Delo in ortum; sed non inter Rhodum & Samum. Subest dominio Turcarum à duobus seculis circiter; estque satis parva. Antea autem suberat Justinianis Genuensibus, Chii insulæ dominis.

Icarium, Ichara Plinio & Ptolemæo, insula sinus Persici, ostio Euphratis objecta, *Carai* ex tabulis Geographicis recentibus, & *Carge*. Vide Ichara. *Strab. Arian.*

¶ Icarta, urbs Indiæ intra Gangem, teste Ptolemæo.

Icarus, fluvius Scythiæ, in Oxum fluvium Sogdianorum influens: quo nomine etiam Icaria insula a Stephano appellatur, & * mons Atticæ, teste Plinio. (*aliter Icarius.) *Plin. Sol.*

¶ Icarusa, fluvius Sarmatiæ Asiaticæ, apud Cercetas, teste Plinio.

Icauna, & Jauna, ut alii legunt, *Yonne*, fluvius Galliæ Celticæ, apud Antisiodorum urbem fluens, & fines Senonum, ac in Sequanam ad Montem Regium oppidum influens. De eo in vita S. Germani Episcopi Antisiodorensis fit mentio.

¶ Icauna, *l'Yonne*, fluvius. Oritur in Burgundiæ Ducatu apud Augustodunenses è montibus Morundiæ, *de Morvant*, propè castrum Chinonium. Urbem lustrat Clamecium in provincia Nivernensi, deinde Crevantium oppidum, ubi recipit Curam amnem, & posteà Antissiodurum urbem Burgundiæ, ubi primùm Lintrium capax est. Hinc receptis Semno & Armancione fluminibus juxta Jogniacum & Senones urbes labitur; & demum ad Monasteriolum seu Montem Regium, ut volunt quidam, *Monstrean fant Yonne*, in Campania provincia Sequanæ fluvio miscetur. *Scrip. Gall.*

Iccius & Icius portus, Itius Straboni, Itium promontorium Ptolemæo, Portus *Cales* Italis, *Calais* Gallis, urbs Galliæ Belgicæ, Picardiæ extrema, ex adverso Britanniæ, inde 30. mill. pass. tantùm distans, à Bononia urbe 7. leucis in Boream, à Gravelinga oppido Flandriæ 3. in occasum. Promontorium vero *Petresse*, inter Bononiam & Icium. Sed Camdenus putat esse *Visan* vel *Whitsan* pagum, à Caleto 3. leucis Bononiam versùs.

¶ Iccius portus Morinorum, unde brevissimus in Britanniam trajectus magnam litem concitavit. Quidam cum Gessoriaco confundunt. Ortelius probare nititur esse Audomaropolim, quæ anteà dicebatur *Sitia*. Quamplurimi credunt esse Caletum. Sed ego cum Camdeno & indigenis illius tractus existimo esse locum Caleto vicinum, & in Comitatu Bononiensi in Picardia, quem indigenæ *Vissens* vocant, Angli *Witsan*, Flandri, *Issen*, & nautæ *Essen*, nomine parum mutato. Nunc est castrum tenue, cum portu in ora maris Britannici & ad Fretum Gallicum, 3. leucis à Caleto in occasum, 4. à Bononia in Boream, & 6. ab ora proximiori Angliæ In Africum. Icium verò promontorium est *Blanest*, cum vico cognomine, in ora propè Icium portum, 3. leucis à Bononia. *Cæs.*

Iceni,

Tac. Iceni, Icini Aotonino, populi Albionis, quorum regio *Essex*, io Anglia, teste Lhuydo. Sed Camdeno & Lelando est *Norfolk*, regio proxima. Pulydorus autem Virgilius scribit Icenos populos accolas esse Sabrinæ fluvii, eosque hodie esse Salopieoses, Vigoroieoles, Glocestrienses, & Herefordienses. Sed ex Itinerariu Autonioi iongè ab bis distaot Iceni. Iceourum regio Trinobantibus finitima est, ab eis in Boream recedens. In ea sunt Suffolcia, Norfolcia, (io qua Norvicum urbs episcopalis in ora littorali ad ortum) tractus Cantabrigiensis & Huntingdonensis, teste Camdeno.

¶ Iceni, populi Albionis, io ora Orieotali & ad mare Germanicum, à Ptolemæo Simeni dicti, & à Cæsare Cenimagni. Habitarunt ubi posteà East-Angliæ regnum, & ounc proviociæ Soffolcia, Norfolcia, Cantabrigia, & Huntingdonia, testibos Camdeno, Sansone, & Brietio. Eorum caput erat Venta Icenorum; habebantque ad occasum Cathieucblanos.

Ptol. Icesia, *Panaria*, teste Faaello, insula Sieiliæ, Didymæ proaima & Liparæ, ab ea 8. milll. pass. in ortum recedens, circuito 6. Thermissa Straboni, ob aquas calidas. Nigro est *Saline*, sed Fazello Siculo credimus.

Plin. ¶ Ichana, Siciliæ oppidulum Stephano & Plinio, cujus incolæ Ichanensea.

Ichara, iosula sinus Persici, ante Euphratis ostia, *Carai*, non *Baharem*, ut Maphæus putat, iosula ejusdem sinua, ooionum piscatiune elara; bæc enim fesè media est inter Armoaiam & ostia Euphratis, ferè auo. leocis Hispanicis distans. Vidu Tylos.

Strab. Icbnæ oppidum erat Macedooiæ, ad Aaii fluvii ostium.

Plin. Ichnusa. Vide Sardioia, eadem enim est. Siiius lib. 12.

Herod. *Inde Ichnusa priùs Graiis memorata colonis.*

Ptol. Ichthyophagi, populi Sinarom: & apud Agatharchidem populi oræ inter Carmaniam ad occasum & Gadrosiam ad ortum; apud Pliniom verò iosula Arabiæ felicis, in ora orieotali. Sic ab esu piscium dicti.

¶ Ichthyophagi populi fuere Sinarom, in eo tractu ubi nuoc proviociæ Sciaotonensia & Nanquinensis, iu parte orieotali regni Sinarum, teste Sansone.

Ichthys, *Iardan*, teste Andrea Thevero, promootoriom Pelopoonesi, in ora occidua, inter Chelonatem sinum & ostia Alphei fluvii. De quo libro 2. Itinerarii sic:

Condantur Sphagio, & pisci cognominis Ichthys.

Ieiani, *Ikborough*, reste Camdeno, oppidam Albionis, Iu Norfolcia regione Angliæ, io Simenis Ptolemæo, seo in Icenis Tacito. Sed, teste Talboto, est *Thetford*, oppidum ejusdem tractus.

* Icium, vel Iccium promontoriom, *Blanchnest*, teste Becano, promontorium Galliæ Belgicæ, io ora Picardiæ, inter Bononiam & Caletum sive Icium portum, contra Cantium promooturium Britanniæ. (* *Icium* ex maouscripto Seldeni.)

Ptol. Icius portus. Vide Iceius, utroque eoim modo legitur, & Itius, ut libro 1. Itinerarii:

Hic igitur, quo nunc consistimus, Itius olim
Nomen ab itando portus habebat, ait.

Cic. Xenop. Plin. & al. Iconium, *Cogni & Cogni*, urbs Lycaoniæ archiepiscopalis & caput, inter Cappadociam & Ciliciam, quo nomine & ipsa regio hodie nominatur, ab Heraclea ad Taurum montem 45. mill. pass. iu occasom. Sub hac metropoli sunt Derbe, Lystra, Laranda, Canna, Baratha, Perta, Amblada, & Homonada.

¶ Iconium, *Cogni*, urbs Asiæ minoris, in Lycaonia, etiamnum ampla est & probè muoita, Caramaoiæ latè sumptæ caput, & ubi degit totius regionis Præfectus, sub dominio Turcarum. Distat centum eirciter milliaribus ab ora maris Pamphylii in Boream.

Plin. Mel. Icosium, *Ator*, testu Castaldo & Moletiu, colonia & urbs Mauritaniæ Cæsariensis maritima, ioter Tipasam & Rusconiam, sic dicta, quòd à 20. Herculis eo mitibus condita sit, teste Isidoro libro 15. originum. Episcopalis erat sub Archiepiscopo Cæsariensi. Nigro est *Oran*, sed hæc lungè hinc distat in occasum.

Plin. Ictumolum, Ictomulum Strabooi, *Vittimolo* hodie, locus agri Vercellensis, ubi quondam aurifodinæ, intra montes.

Auson. Iculisma, *Angoulesme*, urbs Aquitaniæ episcopalis. Vide Egollsma, & Engulisma; tot enim modis appellatur.

Icus, iosula maris Ægæi, apud Eobœam, teste Stepahano, & teste Strabone, apud Magnesiam.

¶ Icus Insula est parva maris Ægæi, propè Pelasgicum sinom, inter Eubœam ad austrum & Peparethum ad Bream, vingioti circiter milliaribus utrinque distans. *Strab. Liv.*

Ida & Ide, mons geminus: uous Phrygiæ, seu Troadis, in Asia, apud Trojam, altissimus, cujus cacumeo Gargarus apud Strabonem nominatur, à Troja 3. mill. pass. ea quo 25. amnes effluuot. De quo Ovidius libro 13. Metamorphoseon: *Hor. Strab.*

Ante retro Simois fluet, & sine frondibus Ide
Stabit.

Alter Cretæ, qui & Idæus Plioio, *Psiloriti* incolis, teste Bellonio, ceteris insulis celsior, & utplurimum nive conspectus. Prior inter Abydom & Æsapum fluvium apud Cyzicum proteoditur.

¶ Ida mons est Troadis, in Asia minori, Paridis judicio celebris, altissimus totius Hellosponti, ut tradit Diodorus, apud quem ejus descriptio. Pluribus footibus irriguum facit Atheoæus, 1. à quo nempè origiginem sumuot quindecim ad mioimum flumina, at fama quam natura majora, & quorum plurima Plinius suo tempore exaruisse tradit; adeò ut noo immeritò Horatius Idam aquosam vocet.

Idæus, sious Troadis, à monte Ida dictus, qui & Adramyttenus, *Golfo di Landramiti*, inter Mysiam & Lesbon insulam, Idæus & mons Cretæ qui & Ida, & Phrygiæ, de quo Virgilius libro 3. Æneidos: *Strab.*

Mons Idæus ubi, & gentis cunabula nostra. *Plin.*

Idalium, *Bourg Dalin*, teste Stephano Lusignano, oppidom olim, nunc pagus Cypri, ad Idalum montem. Cujus meminit libro 10. Æneidos Virgilius: *Steph.*

Est Paphos, Idaliumque tibi, sunt alta Cythera.

Est & biuc Idalius, a, um: ut Idaliæ domus apud Virgilium ibidem.

Idea, Idæa Straboni, oppidum erat Lydiæ, apud montem Sipylum: quod ablortum, in pauldem versum est, quæ Sale dicitur, teste Plinio. *Paus.*

Ideisa orbs fuit Colchidis, io Iberiæ confioio, quæ Phryaiom & Phryxi urbs dicta est, teste Strabone. *Strab.*

¶ Idessa urbs, quæ & Phryai, orbs fuit Iberiæ, ad radices Moschici moutis, & in coofinio Colchidis, Sansone teste.

¶ Idicra urbs fuit Mauritaniæ Cæsariensis, ut colligitur ex Itinerario Aotonini Augusti.

Idiensis oppidum seo pagus foit Hispaniæ Bæticæ, in conventu Cordubensi. Locus adbuc *Idia*, teste Morale, nominatur. *Vet. Ins.*

Idomenæ, Idomene Ptolemæo, oppidum erat Macedoniæ, in Æmathia, ioter Doberum & Atalaotam, Europo proximum. Populi Idomeneoica Plinio, Gortyniis finitimi seu Gordiniis. *Thucy. Steph.*

¶ Idrinum, *Idro*, oppidum Italiæ, in ditinoe Veneta & io agro Briaiano, juatà lacum Edrinum, versùs confinia ditionis Tridentinæ.

* Idubeda, mons Hispaniæ Tarraconensis, à Pyrenæis ortus, & in regnum Lusitanum usque perductus, varia pro locorom diversitate sortitus nomina. Nam primùm *Sierra d'Atienza* dicitur, inde *Sommo Sierra* vel *Samo Sierra*, postea *Puerto de la Tablada*, ulteriùs *Palomera d'Avila*, postquam *Puerto de Guadarama*, *Puerto del Colmenar*, & *del Pico*, demùm *Puerto de Tornavacas*; in Lusitania verò *Monte della Strella*, teste Olivario. (* *Idubeda* est in manuscripto Seldeni.) *Strab. Mel. Ptol. & al.*

¶ Idubeda, mont Hispaniæ, extenditur ab Ibero fluvio usque ad Lusitaniam, et primùm io castella veteri dicitur *montes d'Oca* ab orbe Auca aotiquissima, cujus rudera etiamnum visuntur; deinde *Sierra la Hez* & *Sierra d'Vrbion*, versùs Rivogiam provinciam; hinc in confinio Castellæ novæ, et Castellæ veteris, *Sierra d'Atienza*, & *Sommo Sierra*; posteà *Sierra d'Avila* in Castella veteri, ioxta urbem cognominem, *Montes de Toledo*, in Castella nova, & tandem in Extremadura *Sierra de Pico* & *Sierra de Tornas vavas*, in ipso limite Portugalliæ. Sed per Portugalliam non eatenditur, quidquid dicat Olivarius.

Idubeda quoque, fluvius Hispaniæ Tarraconensis, per regnum Valentiæ fluens, et io mare Balearicum inter Iberum et Turiam prolabens, *Rio de Millas*, teste Beuthero. At Naugerio *Zema* dicitur. Nomen habet à monte, a cujus radicibus in Celtiberis oritur. *Plin.*

Idu-

Strab. Plin. Idumæa, Edom in facris literis, ab Edom filio Efao tefte Divo Ifidoro, nomen habens, Idume Lucano, regio Palæftinæ, inter Arabiam petræam & Ægyptum, incipiens ab occafu Jordanis fluvii, *Ridumi* adhuc incolis nominatur. Populi Idumæi Plinio. Lucanus libro 3.

Gazaque, & arbuftis palmarum dives Iduma.

Et Martialis libro 2. epift. 2.

Frater Idumæos meruit cum patre triumphos.

¶ Idumæa, aliàs Edom, regio vicina Judææ ad meridiem, Judæam inter, & Arabiam, & Ægyptum; & ipfa aliquando Judææ pars, aut faltem Judææ fubdita; extenditurque versùs oram littoralem maris Mediterranei. Nunc regio eft valdè fterilis & arenofa, fub dominio Turcarum.

Ptol. * Idumsnia, *Stone* (nonnullis, forfan pro *Stour*) at *Blackvvater*, tefte Camdeno, fluvius Albionis, per Effexiam Angliæ regionem orientalem fluens, inter Thamefin & Garyenum. Qui & Inmanius dicitur.

Ptol. (* Ερδυλανιος in libro manufcripto Seldeni.)

Idunum, *Iudenburg*, (non *Vdine*, ut fcribit Ortelius, urbs Carnorum, longè diftans à Norico) oppidum Norici, in Carinthia, apud fines Stiriæ, medium inter Neomarchum & Leubiam oppida 6. leucis, à Vacorio 21. Viennam versùs. *Idenavv* putatur Aventino, in Bavaria, apud Ditmaniogum oppidum, à Burchaufia oppido 2. leuc. fed fitus apud Ptolemæum haud congruit.

¶ Idunum, oppidum Ambifontiorum, in Norica nunc, tefte Sanfone, eft *Windifch Matray*, oppidulum ditionis Salifborgenfis, ad amnem Infulam, qui paulò infiè cadit in Dravum. Vix 10. mill. paff. diftat ab Alpibus, & paulò minùs à confinio Carinthiæ Ducatus, fed longè à Stiria provincia, & circiter 25. milliaribus Germanicis in occafum à Judenborgo urbe Stiriæ, ad Muram fluvium.

Bibl. Jebufæi, populi Palæftinæ, in Judæa, fic à Iebus filio Chanahan dicti, a quo Hierufolyma condita eft, tefte Divo Ifidoro libro orig. unde illa Jebus priùs appellata, tefte Divo Hieronymo.

Strab. Ieila vel Ielleia, *Stradella*, oppidum Galliæ Cifpadanæ, in agro Ticinenfi, medium ferè inter Placentiam & Dertonam ad 20. mill. paff. à Ticino in.

¶ Iemptia, *Iempterland*, provincia aliàs Norvegiæ, nunc Sveciæ, antea fub dominio Regis Daniæ, fed anno 1645. effecta eft Svecici juris pace ad Bromlbroam confecta. Habet ad ortum Angermanniam, ad meridiem Medeipadiam, ad occafum Helfingiam, & ad feptentrionem Norvegiam. Ibi nullæ, urbes, fed tantùm tria caftra, *Roffundt*, *Docre*, & *Lidh* dicta.

Ptol. Iena, *Kray* apud Ortelium, videtur æftuarium Albionis, in Angliæ Scotiæque confinio, in ora Cambriæ occidentali. Eft & Iena urbs & accademia Thuringiæ, ad Salam fluvium, unde & Salana ab aliquibus appellatur inter Coburgum ad meridiem 11. & Naumburgum ad Boream 4. leuc. De qua in libro 5. Itinerarii:

Iamque urbs eft oculis Iena relicta meis.

¶ Iena æftuarium eft Scotiæ meridionalis, vulgò *Crèe Fyrth*, ad oftia fluvii *Crèe*, in Gallovidia provincia, ad ortum Locopibiæ urbis, & è regione Monedæ infulæ, in mari Hibernico, non autem in confinio Angliæ.

¶ Jena, *Iena*, urbs eft parva Germaniæ, fed culta, in ditione Ducis Saxoniæ Weimarienfis. 3. leucis diftat à Weimaria in ortum, & 6. ab Erfurto, 9. autem à Lipfia in occafum. Accademiam habet anno 1555. erectam; & in ea commoratur unus ex Ducibus Weimarienfibus.

¶ Iendum, *Jendo* feu *Yendo*, urbs ampla, & ex Iaponiæ primariis, in Niphonia infula, ubi fedes regia Imperatoris Japponiæ ab aliquot annis. Eft in Quancoa regione, 120. mill. paff. a Meaco in ortum, tefte Sanfone. Dicitur etiam *Iedo*, habetque palatium fuperbiffimum recens exftructum, & undique deauratum.

¶ Ienditis, *Iende* feu *Paiende*, lacus Sveciæ, in Finnia regione & Tavaftia provincia, à feptentrione in meridiem extenfus, propè Savolaxiam provinciam.

¶ Ienekopia, *Ienkoping*, urbs Sveciæ, in Smalandia, Oftro-Gothiæ regionis provincia. Tota lignea eft, nec muris claufa, ad meridiem lacus *wether* pofita. A quibusdam *Ienekoping* dicitur; & 16. leucis Svecicis diftat ab ora maris Baltici in occafum, & in confinio Weftrogothiæ.

¶ Ienifcea, *Ienifsey*, fluvius Mofcoviæ Borealis, propè Tingoefios populos, peramplus & longè major Obio. Ab ortu habet excelfos montes, inter quos & ignivomos quofdam fulphur identidem ejicientes, ab occafu planum infigniter fertile; inundatque campos ad 70. circiter leucas verno tempore hic fluvius, non fecus quam Nilus Ægyptum, tefte Ifaaco Mafla.

¶ Ienupara, *Iennpar*, urbs Indiæ cis Gangem, cum regno feu provincia cognomine, in ditione Magni Mogolis, ad amnem *Caul*, ferè media inter Dellium ad auftrum & Laborium ad Boream, 130. milliaribus utrinque; eftque versùs montes.

Ierabrica, *Alanquera*, tefte Andrea Refendio, oppidum Lufitaniæ, inter Vlyffiponem fupra 7. & Scalabim fupra 5. leuc. ad Tagum fluvium. Aliis eft *Povos*, pagus non longè diftans. Videtur Arabrica Ptolemæo. Sed hæc *Abrigada* vel *Povos* eft. *Ant.*

Ierna, *Ierno* adhuc vulgò, fluvius Hifpaniæ Tarraconenfis, in Gallæcia, apud Celticum promontorium fluens. Straboni mons eft, à quo fortè fluvius fcaturit. *Mel.*

Iernus, *Dryfes*, ut videtur aliquibus, fluvius Hiberniæ, in ora Connaciæ, apud Dyngam oppidum in mare labens. (Camdeno *Maire* videtur, in Defmonia Comitatu Momoniæ.) *Ptol.*

¶ Jeroslavia, *Iaroslavv*, urbs Mofcoviæ, Ducatus cognominis caput, cum arce, ad Volgam fluvium. 40. mill. paff. diftat à Roftovia in Boream, & 140. à Mofcua, 150. autem à Novogrado parva in occafum.

¶ Ierofalem, *Jerufalem*, urbs, aliàs Judææ caput, nunc Terræ fanctæ præcipua, fub dominio Turcarum. Vide Hierofolyma.

¶ Ielonis, regio, *terre d'Ieso*, pars terræ Arcticæ recens detecta, ad Boream Japoniæ. Vide Eionis terra.

Iefrab, urbs Arabiæ, quæ nunc *Medina Talnabi*, tefte Poftello, patria Maumethis pfeudoprophetæ. *Annal. Turc.*

Iefrael, *Taracin* hodie, tefte Poftello, vel *Zaracin* aut *Zorecin*, urbs olim, nunc pagus Gallilææ, in Tribu Juda, patria Naboth, Iearael Jofepho, apud montem Gelboe, & campum magnum Efdrelno, à Bethfan 6. mill. paff. in occafum, non Judææ, ut fcribit Ortelius. *Bibl.*

¶ Jefrael, feu, & meliùs, Iezràel, urbs fuit Tribus Iffachar, in limite Tribus Manaffe & in Galilæa. Iezrael etiam urbs fuit fexta in octava parte Tribus Iudæ, inter Jota & Jucadam.

¶ Ieffelmera, *Ieffelmere*, feu & *Giselmere*, urbs ampla Indiæ, provinciæ cognominis caput, in ditione Magni Mogolis, intra montes. Vrbs ipfa diftat 120. milliaribus à fluvio Indo in ortum, & totidem à confinio regni Guzaratæ in Boream.

¶ Iefuslum, *Iefnal*, regnum Indiæ extra Gangem, fub dominio Magni Mogulis, inter Vdefsæ regnum ad ortum & Patnam ad occafum. Ibi urbs præcipua, Rajapora.

¶ Jefupolia, *Jefupol*, oppidum munitum Poloniæ, cum arce, in Podolia & in limite Pocuciæ, in finiftra Bifteis fluentis ripa.

Ietas, Ietæ Stephano, *Iato* nunc, oppidum Siciliæ, in monte, penè jacens, inter Salemium 16. & Corleonem 18. mill. pafs. Alcamo oppido propinquum, à Chriftianis, inde Saracenis ejectis fub Friderico II. Imperatore, excifum. Populi Ietini Ciceroni, Jetenfes Plinio. Oppidum à Panormo 15. mill. pafs. abeft, Mazaram versùs 30. ab Entella 12. in Boream, apud Julianum oppidum, in monte prærupto, ubi magna aquarum copia. De eo Silius libro 14. *Sil.*

Sidonios Arabeja ferox, & celfus Jetas.

¶ Ietas feu Jetæ, *Jato*, caftrum eft Siciliæ, in valle Mazarana, juxta Crimifsum fluvium, 16. milliaribus ab Alcamo in auftrum, & paulò minùs a Juliano, Sed 30. ferè milliaribus a Panormo in auftrum diftat. *Plin.*

Ieterus, fluvius Myfiæ, ex Hæmo monte fluens. Vide Jatrus.

¶ Ietiegena, *Jetfegen*, una ex quinque regionibus feu partibus Niphoniæ infulæ, in Japonia: fub qua funt decem provinciæ feu regna, teftibus Sanfone & Brietio, fcilicet Ganga, Finda, Jechuenom, Jetchoum, Ingum, Ixium, Minum, Norum, Voarium, & Vomium. Habet ad ortum Quantoam regionem, & ad occafum Ietfeogam.

¶ Ietfenga *Jetfen*, regio Niphoniæ infulæ, in Japonia, fub

ſub qua duodecim continentur provinciæ ſeu regna, teſte Brietio; ſempè Bigenum, Cavachom, Farima, Idzomium, Jamaxigum, Jamatum, Quinocunum, Tamba, Tzunocunum, Vacaſa, & Xima. Ejus primaria eſt Meacum, urbs perampla & totius Japoniæ caput. Dicitur etiam illa regio *Jeſengo* à quibuſdam; habetque ad ortum Jetſegenam & ad occaſum Jamaiſotiam regiones.

Lib. Conc. Igædita, Idigita legit Joannes Mariana, *Idanhia la veja* Morali, *Idanhas* Varrerio, *Edania* Vaſæo, (quæ nomina idem referunt) urbs olim epiſcopalis Luſitaniæ ſub Archiepiſcopo Emeritenſi, nunc vicus urbi Guardeoſi (quæ illi in epiſcopali dignitate ſubrogata eſt) finitimus, ad 6. leucas diſtans in auſtrum. Populi Igæditani.

¶ Igædita, *Idanha à Velha* incolis, urbs eſt parva Luſitaniæ, à confinio Extremaduræ, vix 2. leucis diſtans in occaſum, uti 6. à Cauria, & totidem ab Alcantara in Boream. Ei adjacet caſtrum *Idanha à nueva*, quod Igædita nova dici poteſt.

Tac. Igeni, populi Albionis, quos Northombros eſſe ferunt.

Scrip. Brit. Igenia, *Tegengil* ex tabulis Angliæ, oppidum Albionis, in Cambria, ſeu Wallia, apud urbem Aſapheoſem, & Varim oppidum. (Camdenus dicit partem regionis (ſcilicet Flintenſis Comitatus) vocari Britannis *Teg-engle*, id eſt, formoſam Angliam.)

Plin. Ptol. Igilgili, *Gigel*, teſte Marmolio, vel *Giger*, urbs olim epiſcopalis, nunc pagus Mauritaniæ Cæſarienſis, in ſinu Numidico, inter oſtia Audi & Goli fluviorum, in Africæ confinio. Populi Igillitani, & Epiſcopus Igillitanus apud Victorem Uticenſem. Abeſt à Saldis urbe Africæ 70. mill. paſſ. in occaſum.

¶ Igilgili ſeu Igilgilium, *Gigeri*, urbecula parva Africæ, in ora maris Mediterranei, cum portu ſatis capaci. Olim erat in Mauritania Sitifenſi, nunc in regno Algerii. Diſtat à Ruſucuro circiter 140. milliaribus in ortum, & 60. à Bogia urbe ſeu Salde in ortum, 20. autem circiter ab oſtio Ampſagæ in occaſum. Capta fuit à Gallis anno 1664. ſed paulò poſt ab ipſis derelicta.

Rutil. Igilium, Iginium Melæ, Egilium Plinio, *Il Giglio*, inſula maris Tyrrheni, apud montem Argentarium, ab eo 12. mill. paſſ. à Coſa urbe exſtincta 90. ſtadiis. De ea Rutilius libro 1.

Eminus Igilii ſylvoſa cacumina miror.

¶ Igilium, *Il Giglio* incolis, *l'isle du Lys* Gallis, inſula eſt parva & montuoſa maris Tyrrheni, cum caſtro & oppidulo, ſub dominio magni Ducis Hetruriæ; ſed in ſpiritualibus pendet ab Abbate Trium Fontium, propè & extra Romam.

Ptol. Igmanus, fluvius Aquitaniæ. Vide Sigmanus, ſic enim apud Ptolemæum legitur.

Strab. Ignaria, urbs Apuliæ exciſa. Vide Egnatia.

¶ Ignium regio, *tierra del Fuego* Hiſpanis, *terre des Feux* Gallis, pars Americæ meridionalis, & inſula ampliſſima inter Freta Magellanicum & Mæreum, ſic dicta à Ferdinando Magellano, qui primus eam detexit. In ea nulla eſt urbs, & ab Europæis luſtrata fuit tantùm versùs oram littoralem; ejus autem promontorium auſtrale dicitur Caput Hornanum, *Cap. de Horn.*

Cic. Iguvium, poſteà Eugobium, *Gubio*, urbs Umbriæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Urbinate, unde 20. mill. paſſ. abeſt in auſtrum ſeu Euronotum, ad Apennini montis radices, Peruſiam versùs totidem, in Ducatu Urbinate, lanificio clara. Populi Iguvini, & Iguini Plinio, Inginium Silio dici videtur. (* Inginini in nonnullis codicibus.)

¶ Iguvium, urbs aliàs Umbriæ, nunc Ducatus Urbini, in ditione Pontificia. Sedet in amœna planitie, 28. milliaribus ab Urbino, 15. à Peruſia in ortum, & 12. ab Aſſiſio in Boream.

Script. Scot. Ihona, & Jona, *Chilon*, inſula Scotiæ. Vide Hiona, variè enim ſcribitur.

¶ Ihora, *Ihor*, urbs Indiæ ulterioris, in Cherſoneſo aurea & in tractu Mallaccæ, regni cognominis caput, cum portu propè promontorium Sincapuræ. Ejus Rex potens eſt in illis partibus, plurieſque Malaccam tentavit irrito tamen conatu.

Ptol. Ila, *Wiſle*, teſte Camdeno, fluvius Albionis, in ora Scotiæ ad ortum, apud Viruvium promontorium & * Andreapolim urbem mari exceptus. Eſt & Ila inſula ejuſdem Scotiæ, in ora occidua, una Ebudarum, Novanto promontorio objecta, (* in Cathaneſia Comitatu ponit Camdenus, longè hinc in Boream diſtanti.)

¶ Ila, *Wiſle*, fluvius eſt parvus Scotiæ Borealis, in Comitatu Cathaneſia, ubi in Oceanum Germanicum ſe exonerat inter Beruvium promontorium ad ſeptentrionem & Varar æſtuarium ad meridiem.

¶ Ila, *Ile*, inſula eſt Scotiæ & Æbudarum meridionalior, quæ ab aliis Epidium inſula dicitur, propè promontorium Epidium, teſtibus Camdeno, Sanſone, & aliis. Vide Epidium inſula.

Ilacuris, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in finibus Carpetanorum & novæ Caſtellæ; quod Moletius *Caros de los infantes* dici teſtatur: quod apud alios non legi. *Ptol.*

¶ Ilargus, *Iler*, fluvius Germaniæ. Sueviam ſecat, & poſteà in Danubium cadit ad Ulmam. Fontes habet in confinio Comitatus Tirolenſis, ſupra *Oberdorf* caſtrum, & Campidunum rigat.

¶ Ileuſium, *Ilkuſch* & *Ilouſſia*, oppidum Poloniæ minoris, in Palatinatu Cracovienſi. 5. milliaribus Poloniceis diſtat à Cracovia in occaſum Slaucoviam versùs; eſtque in tractu Severienſi Ducatu dicto, & celebre fodinis argentum plumbo mistum ſuppeditantibus.

Idum, *Salſadella*, oppidum ſeu pagus Hiſpaniæ Tarraconenſis, in ora regni Valentiæ, ab Indibili 24. mill. paſſ. *Ant.*

¶ Ildum ſeu Ildus, oppidum Ilercaunum, nunc pagus eſt *Salſadella* dictus, in parte Boreali regni Valentini, vix 8. milliaribus, ab ora maris Mediterranei, & 32. à Segobriga in Eurum.

Ilercaones, Ilercaonenſes Livio, Illorgavonenſes Cæſari, populi Hiſpaniæ Tarraconenſis, circa Dertuſam urbem & Iberum fluvium. *Ptol.*

¶ Ilercaones populi fuere ubi nunc pars Cataloniæ provinciæ trans Iberum, & pars ſeptentrionalis regni Valentiæ; habebantque Sedetanos & Edetanos ad occaſum.

Ilerda, *Lerida*, urbs Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Catalaunia, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Tarraconenſi, inde 12. leuc. in occaſum, quot ferè à Dertoſa, inter Barcinonem ad ortum & Cæſarauguſtam ferè media, ad 20. leucas diſſita, academia, inter duo flumina Sicorim & Cingam paulò infrà confluentes, ab Ibero 160. ſtadiis. Ea anno ſalutis 1143. ejectis Mauris poſt Dertuſam recuperata eſt. Populi Ilerdenſes. Lucanus libro 4. *Cæſ. Plin. Ptol. & al.*

-ſuper hunc fundata vetuſta

Surgit Ilerda manu: placidis prælabitur undis.

¶ Ilerda, *Lleida* Hiſpanis, *Lerida* aliis, urbs eſt permunita Cataloniæ, ad Sicorim fluvium, plurieſ capta, & tentata hiſce ultimis temporibus. Diſtat 17. leucis Hiſpanicis à Tarracone versùs Boream, uti & 15. à Dertuſa, 25. autem à Barcinone.

Ilergetes populi Hiſpaniæ citerioris, circa Ilerdam urbem incolentes: quorum oppida Ilerda, Oſca; urbes, Burtina, Bergidum, Berguſia, Cella. Nonnulli Urgellam urbem caput Ilergetum faciunt ex alluſione nominis. *Plin. Ptol.*

Ilienſes, populi Sardiniæ, circa medium illius incolentes, quorum tractus *Ilena*, teſte Pineto. In Theſauro Linguæ Latinæ Populi Corſicæ nominantur; cum Sardiniæ ſcribendum eſſet. *Plin. Liv.*

Ilingæ, populi Germaniæ, qui Elyſii Tacito eſſe videntur. Horum urbs *Leignitz*, teſte Ortelio, eſt in Sleſia, inter Gurlitium urbem Luſatiæ ad occaſum 5. & Uratiſlaviam metropolim Sleſiæ ad ortum 6. leuc. diſſita. *Ptol.*

Ilipa, *Calamea en la Serena*, teſte Morale, oppidum Luſitaniæ, in Extremadura, à Metallino & Zephyra 12. leuc. ab Emerita 18. in auſtrum. Ilipa quoque oppidum Hiſpaniæ Bæticæ, quæ Elepla in libro Conciliorum appellatur, olim urbs epiſcopalis, nunc oppidum *Niebla*. *Liv.*

Iliſſus & Illiſſos, fluvius Atticæ, (cum oppido cognomine) per fines Athenienſium fluens, ipſas Athenas ex adverſo Cephiſi alluens, mari ad Piræum exceptus. Eſt & fluvius Imbri inſulæ, teſte Plinio. De Iliſſo Atticæ. Statius libro 12. Thebai. *Plat. Plin.*

Celavit Geticos ripis Iliſſus amores.

Iliturgis, in nonnullis codicibus Ilurgis, Illiturgis Plinio, Iliturgi Livio, *Lietor*, teſte Mariana, urbs Hiſpaniæ Bæticæ, exciſa, apud Bætim fluvium, à Scipione unà cum Caſtulone, quòd ad Pœnos defeciſſent, everſa, apud *Anduiar* urbem, ad Bætim, in Vandalia, inter Cordubam ad occaſum & Ubedam ad ortum 12. leucis diſtan- *Ptol.*

distantem, ab ea 3. leuc. Alii *Jaen* & alii *Aldea el Rio* esse putant. Sed prior sententia vera.

¶ Iliturgis seu Illiturgis, Beticæ urbs Plinio, cui Forum Julium cognominatur. *Anduiar el vieio* vocat Ambrosius Moralis, 3. mill. pass. ad *Anduiar*, & addit à Ptolemæo corruptè Ilurgis vocari.

Hom. Virgil, & al. Ilium, quod & Troja, urbs Phrygiæ minoris, inter Idam montem & oram littoralem, à qua 1500. pass. distat, à Græcis eversum, postea reædificatum, & episcopali sede ornatum sub Archiepiscopo Cyziceno, modò jacens, & *Troja* adhuc dictum, teste Sophiano, à Dardano urbe 13. mill. pass. distans. Virgilius libro 2. Æneidos:

Ilium, & ex imo verti Neptunia Troja.

Hinc Ilius & Iliacus, nomen gentis. Virgilius libro 7. Æneidos: .

Dardanus Iliacæ primus pater urbis, & auctor.

Apud Horatium libro 4. ode 9. & apud Ovidium libro 14. Metamorphoseon Ilios & Ilion fæminini generis leguntur:

Non semel Ilios vexata, &c.

¶ Illa, *Lille*, fluvius Galliæ, in Aquitania. Oritur in Lemovicensi provincia; deinde per Petrocorios labens, ibi Vesunam regionis primariam rigat & Mussidanum oppidum: postea ad Cotracum Dormiam fluvium recipit: & denique justa & infra Liburniam in Duranium fluvium se exonerat.

Plin. Illarco, *Alarco*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis Castellæ novæ, medium ferè inter Toletum & Valentiam. Tametsi situs apud Plinium haud congruere videtur.

Ptol. Illiberis, Plinio Eliberi & libro Conciliorum urbs Hispaniæ Bæticæ, (non Tarraconensis, ut scribit Ortelius) archiepiscopalis, excisa, *Elvire* nunc locus dicitur, à Granato, quæ illi successit, & nova Illiberis dici potest, 2. leucis distans. Populi Iliberini Plinio, Eliberitani in libro Conciliorum. Est & Illyberis Straboni, Eliberri Melæ, Illiberis Plinio, oppidum Galliæ Narbonensis, in ora littorali, nunc ad Hispaniam spectans, apud Helenam urbem. Vide Eliberri. In Thesauro Linguæ Latinæ geminus error est: quod Illiberis aliis Liberia dicatur; & quòd sit *Granata*, si de urbe Galliæ Narbonensis loquimur: eundem errorem habet in voce Illyberis.

¶ Illiberis, *Collioure*, urbs Galliæ Narbonensis, antea Hispaniæ annexa, sed posteà Galliæ reddita. Meliùs dicitur Caucoliberis. Vide ibi. Illiberis autem seu Elliberis nunc *Elvire* dicitur, pagus propè Granatum. De Illiberis nomine, situ, & antiquitatibus vide Mendosam ad Concilium Illiberitanum, qui duplicem in Hispania fuisse docet. Apparet autem ex lapidibus antiquis habuisse cognomen Florentiæ.

Plin. Illici, Illice Melæ, Ilicias Ptolemæo, ut videtur aliquibus, *Elche*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, ad Sorabim fluvium, in regno Valentiæ, inter Oriolam 5. & Alonem 4. leucis, olim urbs episcopalis sub Archiepiscopo Toletano, nunc oppidum non obscurum, Marchionem habens. Nonnullis est *Alicante*. Thesaurus Linguæ Latinæ, Olivarium secutus, haud bene *Alicante* interpretatur.

¶ Illici *Elche*, seu etiam *Leiche* quibusdam, oppidum fuit Contestanorum, nunc autem regni Valentini, versùs oram maris Mediterranei, à qua tantùm 4. leucis distat. Dictum fuit etiam Illicias seu Ilicias.

Ptol. Illicias vel Ilicias, aliis *Lucena*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in ora regni Valentiæ. Aliis est idem quod Illici: *Lucena* enim oppidum est inter Segorbiam urbem & oppidum sancti Matthæi, longè à situ Illiciæ distans.

Ptol. Illicitatus portus, apud Alonem urbem Hispaniæ Tarraconensis, & Illicitanus sinus apud Melam *Golfo d'Alicante* nominatur.

Ptol. Illipula, (oppidum Hispaniæ Bæticæ geminum) major & minor, Major, quæ Ilipa Plinio, *Pennaflor*, teste Morali, oppidum ad Bætim, ubi Singulim fluvium excipit, medium inter Cordubam & Hispalim, utrinque 12. leuc. vel *Palma* inter Cordubam 8. & Andugaram 4. leuc. Minor in Turdetanis est apud Lusitaniæ confinia, Ilipa Livio. Vide Ilipa. In Thesauro Linguæ Latinæ pro oppido mons scribitur.

¶ Illipula, quod & Illipa major, oppidum fuit Turdetanorum, nunc Vandalitiæ, vulgò *Penaflor*, in colle, paulò infrà confluentes Singulis in Bætim fluvium.

Illiturgis. Vide Iliturgis. Plin.

Illurcis, urbs Hispaniæ Tarraconensis, posteà Gracchuris à Graccho dicta. Festo.

Illuro, *Aloru*, teste Morali, oppidum olim, nunc pagus Hispaniæ Tarraconensis, in Catalannia, qui Diluron Ptolemæo dici videtur, inter Blandam, & Betullonem Barcinonen versùs in occasum. Plin. Mel.

¶ Illuro, quod & Diluron, oppidum fuit Laletanorum, nunc oppidulum Cataloniæ, quod multis est *Arenys*, in ora maris Mediterranei, medium inter Barcinonem ad occasum & Blandam ad ortum, quanquam non desint qui credant esse *Mataro* in illo tractu.

Illyricum, Illiris Ptolemæo, Illyria Stephano, regio ampla Europæ, mari Hadriatico ad meridiem exposita, à Septentrionibus Pannoniæ contermina, Savo fluvio separante, inter Histriam ad occasum & Macedoniam ad ortum, ad 800. mill. pass. longa, lata, ubi maximè, 225. Sed apud recentiores longitudo minor deprehenditur. In duas regiones dividitur, Liburniam ad occasum, & Dalmatiam ad ortum. Vulgò *Schiavonia* in universum appellatur. Populi Illyrii Polybio, Illyrici aliis. Pix Illyrica commendatur. Ovidius, libro secundo de arte amandi:

Nigrior Illyrica cui pice sanguis erat.

¶ Illyricum antiquum proprios habuit Reges; terminabaturque Titio flumine & montibus Scardo & Ceraunus. Illyricum autem à Romanis occupato, ejus pars quæ intra Drilonem fluvium & montes Ceraunios continebatur, tractu temporis in Macedonicum nomen transiit, & Epirus nova dicta fuit. Sed Illyricum regnum restrictum fuerat inter flumina Naronem & Drilonem: posteà tamen extendebatur usque ad Carnos; ita ut comprehenderet Illyricum proprium, Dalmatiam, Liburniam, tres Iapidias, Carnos, & Istriam. Illyricum autem proprium erat ea regio quæ intra amnes Naronem & Drilonem sita, victo Gentio ejusdem Rege, à Romanis in provinciam redacta fuerat. Sub Augusto Iapidia prima cum Istria & Carnis Italiæ additæ fuerunt. Sed postea Imperio Romano diviso in Orientale & Occidentale, Illyricum etiam simili modo divisum fuit. Illyricum occidentale habebat has provincias, Noricum Mediterraneum, Noricum Ripense, Pannoniam superiorem, Pannoniam inferiorem, Saviam, Valeriam, Dalmatias, quæ cum Præfecto Italiæ parerent, & exinde Dalmatiæ uti Italiæ proximæ, inter Italicas provincias aliquando censitæ fuerunt. Illyricum orientale habebat Diœceses Macedoniam & Daciam. Sub Macedonia erant Achaja, Macedonia, Thessalia, Creta, Epirus vetus, & Epirus nova. Sub Dacia erant Dacia Mediterranea, Dacia Ripensis, Mœsia prima, Mœsia secunda, Dardania, & Prævalitana, quæ Præfecto Prætorii Illyrici parebant. Quamobrem auctores quando Illyricum nominant, utplurimum de Illyrico orientali intelligendi sunt. Illyricum hodiernum apud auctores Latinos continet Dalmatiam, Croatiam, Bosniam, & Sclavoniam. Ab Italis verò uno nomine *Schiavonia* dictum fuit, & *Esclavonie* a Gallis. De his fusiùs Joannes Lucius Traguriunus vir doctissimus in suo opere de regno Dalmatiæ.

Urbes Illyrici:

Absorus seu Apsorus, *Osero*, (sub Venetis.)
Æquum, *Clucci*, (sub Turcis.)
Almissa, olim Piguntiæ, *Amissa*, (sub Turcis.)
Andecrium, *Mostar*, (sub Turcis.)
(Andecrium, seu, & meliùs, Andetrium, est *Clissa*, Slavè *Kliss*, sub Venetis.)
* Antibarum, *Antivari*, (sub Turcis.)
Arauzona, *Ostroviza*, (sub Turcis.)
Arba, *Arbe* (Slavis *Rab*, sub Venetis.)
* Ascrivium, *Cataro*, (sub Venetis.)
Bianona, *Urana*, (sub Venetis.)
Bulva, postea Butua, *Budoa*, (sub Venetis.)
* Castrum novum, *Castel novo*, (sub Turcis.)
* Cneanis, (*Knin* forsan, sub Turcis.)
Corcyra melana, *Curzola*, (sub Venetis.)
Curcum, *Cruch*, (sub Turcis.)
Delminium, *Denno*, (sub Turcis.)
Doclea. Vide Antibarum.
Drivastum, *Drivasto*, (sub Turcis.)
Enderum, *Ender*, (sub Turcis.)
Enona, *Nona*, (sub Venetis.)
Epetium, postea Spalatum.

(Epe-

(Epetium, nunc *Zarecouviza*, fuit propè Spalatum, sub Venetis.)
* Epidaurus posteà Ragusium.
Flavona, *Fianona*, (sub Venetis.)
* Iadera, *Zara*, (sub Venetis.)
Listus, *Alessio* sub (Turcis.)
Marcana, *Marcana*, (sub Ragusæis.)
Modrussia, olim Tediastum, *Modrusch*, (sub Austriacis.)
Narona, *Narenza*, (sub Turcis.)
Nodinum, *Nadin*, (sub Turcis.)
Olchinium. Vide Ulcinium.
Olliricum ob mare, (ad mare forsan, vel oppidum maritimum,) quod sit non constat.
Onæum. Vide Stagnum. (*Aliis* est Sabioncello, *sub Ragusæis*.)
Ouporum, *Obrovazo*, (sub Turcis.)
Peguntium & Piguntiæ, *Almissa*, (sub Turcis.)
Pharia, *Lesina*, (sub Venetis.)
Polatum, *Polati*, (seu *Pulati*, sub Turcis.)
* Ragusium, *Ragusi*, (sui juris Respublica.)
Rhisinium, *Rudino*, (sub Turcis.)
Rizana, *Risano*, (sub Turcis.)
* Salo, et Salona, sic vulgò, olim episcopalis Liburniæ, apud Spalatum. (*Nunc destructa jacet, sub Turcis*.)
Soloniana, *Czernicz*, (sub Austriacis.)
(Saloniana aliis est *Mostar*, sub Turcis.)
Sanadria (ubi sit non constat.)
Scardona, *Scardo*, vel *Scardona*, (sub Turcis.)
* Scodra, *Scutari*, (sub Turcis.)
Senia, *Segna*, *Zeng*, (sub Austriacis.)
Sibenicum, olim Sicum, *Sebenico*, (sub Venetis.)
Sidrona, *Belas*, (sub Turcis.)
Sirbia, (provincia est.)
* Palatum, olim Epetium, *Spalatro*, (sub Venetis.)
Stagnum, olim Onæum, *Stagno*, (sub Ragusæis.)
Suacium, *Suatim*, (sub Turcis.)
Tarsatica, posteà Fomium, *Tersact*, vel *Fiume*, (sub Austriacis.)
Thermidava, *Dagno*, (sub Turcis.)
Tinia, *Tina*, (sub Turcis.)
Tragurium, *Trau*, (sub Venetis.)
Tribunia, *Tribigna*, (sub Turcis.)
Vegium, *Veggia & Vegla*, (sub Venetis.)
Velcera, *Barbarin*, (seu *Bucariza*, sub Austriacis.)
Ulcinium, *Dolcigno*, (sub Turcis.)
Zacolmia (provincia est, non urbs.)

¶ De aliis urbibus non constat ubi sint, nec quæ sint. De istis autem notabis quod multæ sint parvi momenti & vix alicujus nominis in præsenti. Polatum non est urbs, sed nomen regiunculæ. Curcum, Risinium, Nesinum, Æquum, Mercana, et Tribunia sunt tantùm castra. Sunt in Illyrico archiepiscopatus 4. Jaderensis, Spalatensis, Ragusinus, et Antibarensis: sub quibus Episcopi 22. numerantur. Illyricum Epiro conterminum non sine manifesto errore scribitur. In Thesauro Linguæ Latinæ.

¶ Illyricus sinus dictus fuit antiquitùs mare Universum, quod est inter Italiam & Illyricum usque ad intima sinus ejusdem, quod deinde Liburnicus sinus, postea ab Atriensibus Tuscis intima sinus colentibus Adriaticum mare, quod non extendebatur ultra Epidamnum ex parte Illyrici et montem Ariona sive Garganum ex parte Italiæ; reliquum verò usque ad fauces sinus Jonium mare dicebatur: ipsumque Adriaticum mare dictum fuit Dalmaticum mare post declinationem Imperii. Tandem sinus integer dictus fuit sinus Venetus, *Golfo de Venise*. De his fusiùs Joannes Lucius.

¶ Illyricus sinus, sinus maris Adriatici, in Illyrico, qui vulgò *Golfo dello Drino* dicitur, *Golfe de Drin* Gallis, à Drilone fluvio ibi se exonerante. Illic notandum quosdam ignaros scribere *Golfo de Lodrino*, et fingere Lodrinum urbem; sed toto cœlo errant, cum nulla sit urbs Lodrinum dicta in illis partibus; & in eo loco ubi finxere Lodrinum sita est urbs Lissus, *Alessio*, ut videre est apud omnes qui de illis partibus scripsere.

¶ Ilmenus lacus, *lac d' Ilmen*, lacus Moscoviæ, in Principatu Novogardiæ magnæ. Urbem cognominem rigat, et per fluvium Voldgam in Ladogam lacum se exonerat.

Ilorci, *Lorca*, teste Morali, urbs Hispaniæ Tarraconensis, ad Taderum fluvium, olim episcopalis sub Archiepiscopo Toletano, in regno Murciensi, a Murcia regni primaria 14. leucis Bastis versùs distans. Aliis est *Lorqui*, oppidum ejusdem regni, ad Straberum fluvium. Luri, à Livio nominatur, ubi Cneus Scipio cum Romanis à Pœnis cæsus est, & sepultus: qua de re vide Livium & Plinium. Ego posteriori sententiæ subscribo; nam *Lorqui* non *Lorca*, ad Taderum sive Staberum fluvium, ubi victi Romani fuerunt, est, inter Murciam 3. & Cæcam oppidum 4. leucis dissitum.

¶ Ilorci seu Eliocroca quibusdam, oppidum fuit Bastitanorum, nunc regni Murciæ, in parte meridionali Hispaniæ, ad amnem *Guadalentin*. 12. leucis à Murcia in occasum, viaque 3. à confinio regni Granatensi distat.

Ilua, Æthalia Straboni, *Elba*, insula maris Tyrrheni, contra Populonium urbem Hetruriæ, à qua 10. mill. pass. abest, circuitu 125. ferro abundans. Populi Iluates Livio. De qua Virgilius libro 10. Æneidos: (Plin. Mel. Ptol.)

-ast Ilva trecentos
Insula, inexhaustis chalybum generosa metallis.

¶ Ilva insula paret Principi Plumbini, sub clientela tamen Hispanorum, qui ibi habent Portum longum, *Porto longone*, arcem probè munitam in colle: & magnus Dux Hetruriæ ibi tantùm gaudet portu Argoo, *Porto Ferraro*, oppido permunito. A Gallis dicitur, *l' isle d' Elbe*. Ejus circuitus est 40. milliarium Italicorum circiter, ut ego pluries vidi; suntque tantùm in ea quinque parrochiæ, ultra Argoum portum & portum longum arces.

Ilumberitani, populi Hispaniæ Tarraconensis, & citerioris, qui Lumbritani adbuc, teste Marinæo Siculo, nominantur, & oppidum *Lombier*, in Navarra, inter Pompelonem 6. & Suessasium 4. leuc. occurrens. (Plin.)

Ilurgavonensca, populi Hispaniæ, citerioris, Ausetanis & Lacetanis finitimi: quorum urbs *Urgel* esse videtur.

¶ Ilurgavonenses populi qui fuerint, non constat inter auctores. Urgela enim urbs erat Lacetanorum. Forsan erant Ilercaones. (Cæs. Liv.)

Ilurgis, Ilurgia Polybio & Appiano, *Illora* Morali & aliis, oppidum Hispaniæ Bæticæ, in regni Granatensis & Vandalitiæ confinio, à Malaca urbe 7. leucis Hispalim versùs, Carthamæ propinquum. (Ptol.)

Iluro, Elorona Sidonio, *Oleron*, urbs Aquitaniæ, intra montia Pyrenæi radices, episcopalis sub Archiepiscopo Auscensi, inde 12. leuc. in austrum, à Tarba 4. Palo vicinior, in Bearniæ Principatu. (Aa)

¶ Iluro, *Oleron*, urbs Galliæ, in Aquitania, ad Gabarum Oloronensem fluvium. Distat 20. leucis ab Ausciis in occasum, 10. à Tarba pariter in occasum, uti & 4. à Palo, 5. autem à confinio Hispaniæ.

Ilybirris, Illeris Ptolemæo, Illebernis Athenæo, fluvius Galliæ Narbonensis, *Tec*, teste Varrerio, idem Tbici apud Melam, qui ad Caucoliberim oppidum mari excipitur, in Catalauniæ confinio. (Strab.)

¶ Ilza, *Ilz* & *Ifilz*, urbecula Poloniæ minoris, in Palatinatu Sandomirensi, cum arce Episcopi Cracoviensis, ad radices montis Calvi.

Imacharenses, sive ut alii legendum putant, Hycarenses, populi Siciliæ, quorum urbs Hycara, vel Hyccara, nunc *Carini* oppidum. Vide Hyccara. Aliis est *Bichari*, Calatavulturo finitimum, 6. mill. pass. distans à Castro novo 15. à Thermis Himerensibus 24. (Cic. Plin.)

¶ Imacharenses populi fuere Siciliæ, quorum oppidum Imachara, nunc *Traina*, in valle Dæmone & propè Simethum fluvium, teste Cluverio, longè ab Hycara in ortum.

Imaus, Emaon Arriano, mons Scythiæ (non Indiæ, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) maximus, Tauri pars, qui Scythiam apud Ptolemæum dividit in citeriorem & ulteriorem, sive ut is loquitur, in Scythiam intra Imaum & Scythiam extra Imaum. Imaus autem Ptolemæo ab Imao Strabonis & Plinii diversus esse videtur: nam ex Ptolemæo is à Tauro monte decisus, in Boream ad mare Glaciale usque porrigitur; apud Plinium verò & Strabonem in ortum usque ad mare Eoum extenditur. Hic varia hodie apud incolas nomina habet, *Altai*, teste Castaldo, *Imifa* Mercatori. Ille, hoc est, apud Ptolemæum, *Dalanguer & Navagret*, eodem Castaldo teste. De quo Pontanus libro 5. Uran. (Strab. Plin. Ptol.)

Caucasia, & superioris jam jam calcandus Imaus.

¶ Imaus, mons Asiæ maximus, per Scythiam longè latèque extensus, uti etiam versùs Indiam septentriona-

lem, quam separat à Scythia. Varia nunc pro locorum diversitate sortitur nomina. In Tattaria deserta vocatur *Mereghur*, in Tartaria vera *Belgian* atque etiam *Althai*, ubi dicunt esse sepulchra Regum Tartariæ, & in India vera seu in Imperio Magni Mogolis *Dalunguer* dicitur, & *Naugracut* à quibusdam, versùs fontes Gangis fluvii, in parte Boreali Indiæ veræ.

Imbarus, portio montis Tauri, in Armenia majore apud Strabonem, sed apud Plinium in Cilicia. *Strab.*

Imbrasus, Imbrasus Plinio, teste Ortelio, cum Imbrasus apud Plinium legatur, fluvius Sami insulæ, ex quo illa Imbrasia dicta est. De quo Virgilius libro 12. Æneidos: *Gull. mac Strab.*

Imbrasidas Glaucum, atque Laden, quos Imbrasus ipse Nutrierat Lycia.

Imbriniam, locus Samnii, quem aliqui eundem cum Simbrivio Taciti esse putant; sed errant: hoc enim in Samnio, illud in Latio est. *Liv.*

Imbros Imbrus Livio, *l' Embee*, *Lembre* Sophiano, insula maris Ægæi, oræ Thraciæ adjacens, inter Lemnum ad occasum et Cherronesum Thraciæ ad ortum, inde 22. hinc 72. mill. pass. quot circuitu patere traditur, cum urbe cognomine, terra Imbria Ovidio libro 1. tristium elegia 9. *Strab. Plin. Ptol.*

Venimus in portus, Imbria terra, tuos.

Imbrii populi Imbrum insulam incolentes, et Lemnii apud Dionysium Halicarnassum et Hesychium proverbio sunt in eos qui judicium vel aliam rem subterfugientes, absentiam causantur: uti qui se in Imbrum vel in Lemnum navigasse dicebant. *Ant.*

Immanicellum, & Immacellum, & Manicelum, (tot modis legitur) pagus Liguriæ agri Genuensis, qui *Immaticen* Augustino Justiniano dicitur, à Genua 6. mill. pass. apud ædem S. Vrescenì, vel Urcicinii.

¶ Imola, *Imola*, alias Forum Cornelii, orbs est ditionis Pontificiæ in Italia et in Romandiola provincia, ad Vatrenum fluvium, episcopalis sub Archiepiscopo Ravennate. Vide Forum Cornelii.

¶ Imperialis, *Imperiale*, urbs Americæ meridionalis, in regno Chiles, juxta fluvium cognominem, 4. leucis Hispanicis distans ab ora maris Pacifici. ante paucos annos excitata fuit ab Hispanis, quibus etiam subest. *Ant.*

Imum Pyrenæi, S. *Jean pie du port*, oppidum Aquitaniæ, in monte Pyrenæo, in confinio Hispaniæ, olim urbs episcopalis Hispaniæ, inter Pompelonem 14. & Bajonam 6. leuc.

¶ Imum Pyrenæi, seu Imus Pyrenæus, oppidum est Galliæ, quod nunc dicitur Fanum S. Joannis Pedeportuensis, S. *Jean pied de Port*, oppidum Navarræ inferioris, ad Nivam amnem, cum castro munito, sub dominio Regis Franciæ. Vix 2. leucis distat a confinio Hispaniæ, 9. à Pompelone in Eurum, et 8. a Bajona in austrum.

Inachium, oppidum Peloponnesi, ad Inachum fluvium, in Argia regione. Vide Coryphasium, unde Inachia regio, quam pro tota Peloponneso accipi scribitur in Thesauro Linguæ Latinæ, cum pro Argia tantùm accipiatur. *Plin.*

¶ Inachium, oppidum Peloponnesi. Quid sit nunc non constat.

Inachorium, oppidum olim Cretæ, nunc pagus in ora occidentali, inter Chersonesum parvam et Criumetopon promontorium, *Inachori* vulgò ex tabolis recentibus. *Ptol.*

Inachus, *Planizza* Sophiano, fluvius Peloponnesi, per Argiam regionem, quæ ex eo Inachia apud veteres nominatur, fluens, et in sinum Argolicum inter Naupliam et Praham exiens, ab Inacho Argivorum Rege nomen habens. Virgilius libro 7. Æneidos: *Strab. Plin. Pauf. & al.*

Cœlataque amnem fundens pater Inachus urna.

Inachus alter, fluvius Acarnaniæ, in Acheloum influens. De quo Ovidius libro 1. Metamorphoseon: *Strab*

Inachus unus abest, imoque reconditus antro.

Hinc Inachius nomen gentis. Ovidius libro 5. Fastor.

Litus ad Inachium pulvis inanis eam. *Virgil. Ovid.*

Inarime, Arime Homero, Ænaria Plinio & aliis, Pithecusæ Straboni, Pithecussæ Stephano et Appiano, *Ischia*, insula Campaniæ in sinu Puteolano, cum urbe cognomine episcopalis sub Archiepiscopo Neapolitano, inde 18. mill. pass. distans, circuitu 18. Prochytæ vicina, ab ea avulsa, fretoque angusto divisa, ante Misenum promontorium. Ibi ingens coturnicum copia. De ea Ovidius libro 14. Metamorphoseon:

Inarimen, Prochytenque legit, sterilique locatas
Colle Pithecusas, habitantum nomine dictas.

Inatamana, lacus Lunæ, et fons in Athamania regione, in Epiri et Thessaliæ confinio, ligna injecta accendens, et bibentes in insaniam vertens, teste Antigono libro de mirabilibus. *Vib. se.*

Incarus, *Cari*, teste Ortelio, locus & portus Galliæ Narbonensis, inter Massiliam & Fossam Marianam, ubi Carus legendum puto, à Massilia 12. mill. pass. ex Itinerario Antonini. *Ant.*

¶ Incarus, *Cary*, pagus est Provinciæ, cum portu tantisper capaci, in ora maris Mediterranei. Tribus ferè leucis distat à Massilia, in occasum Maritimam versùs.

Incibilis, Indibilis Antonino, *Chelva*, teste Floriano, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in ora regni Valentiæ, à Dertusa 24. mill. pass. in occasum Valentiam versùs, seu 27. apud Livium, à Valentia 10. leucis, apud Terulium urbem et Sinarcam oppidum. *Liv.*

¶ Incibilis, seu Indibilis, quæ etiam Tiara Julia, oppidum alias Ilercaonum, nunc *Truxguera*, in regno Valentiæ, ad amnem *Servol*, versùs confinia Cataloniæ, & vix 10. milliaribus ab ora maris Mediterranei. 20. leucis Hispanicis distat à *Chelva* in Eurum.

Incitaria portus erat Hetruriæ, inter Portum Herculis 9. et Almianam fluvium 3. mill. pass. *Ant.*

Inculisma, urbs Aquitaniæ. Vide Iculisma, et Egolisma, ac Engolisma: tot enim modis appellator. *Anson*

¶ Inculisma, *Angoulesme*, urbs Galliæ episcopalis sub Archiepiscopo Burdegalensi. Sedet ad Carentonium fluvium, cum castro munito. Ducatus titulo fulget, estque Inculismensis provinciæ caput, 12. leucis a Mediolano Santonum in ortum distans. Dicitur et Engolisma. Vide ibi.

¶ Inculismensis provincia, *l' Angoumois*, provincia Galliæ, in Aquitania, versùs Carentonium fluvium, inter Lemovicos ad ortum et Santones ad occasum. Habet ad ad Boream Pictones & ad austrum Petrocorios. Ejus primaria est Inculisma. Dicitur etiam Engolismensis provincia. Vide ibi.

India, regio Asiæ amplissima, inter Indum fluvium ad occasum, à quo nomen habet, et Serum ad ortum, à Sinis separantem, in longum extensa, Oceano Indico ad meridiem et Emodis aliisque montibus ad Boream à Scythia secernentibus, terminata; a Gange fluvio in duas divisa, citeriorem et ulteriorem; citerior intra Gangem à Ptolemæo nominatur, *Indostan* incolis, cuius pars australis *Malabar* dicitur; ulterior, extra Gangem, non unico hodie nomine dicta. Sola India mittit ebenum et ebur, solaque Psittacum avem gignit, teste Plinio et Solino. Populi Indi, Italis *Indiani*. Hinc Indicus nomen gentis. Ovidius libro 4. Metamorphoseon: *Strab. Plin. & al. omnes.*

Decolor extremo qua cingitur India Gange.

Hujus ora 60. diebus & noctibus, teste Mela, navigatur.

¶ India, *l' Inde* Gallis, *India* Hispanis et Italis regio est Asiæ amplissima, quæ etiam persæpe dicitur Indiæ orientales, *les Indes orientales* Gallis, *Oost Inde* Belgis, et *las Indias orientales* Hispanis, ad differentiam Americæ, quæ a multis, licèt impropriè, dicitur India occidentalis. India hæc orientalis quæ vera est et propria, dicitur ab incolis *Indostan*: habetque ad ortum regnum Sinarum; ad septentrionem Tartariam, ad occasum Persiam, et ad meridiem Oceanum Indicum. Dividitur nunc in tres partes præcipuas, nempè in Indiam versùs septentrionem seu Imperium Magni Mogolis inter Gangem et Indum, in Peninsulam Indiæ intra Gangem seu ad occasum, & in Indiam extra Gangem seu ad orientem. In parte septentrionali seu Imperio Magni Mogolis sunt 37. regna aut provinciæ amplæ. In Peninsula Indiæ intra Gangem sunt quatuor partes præcipuæ, nempè regna Decani, Golcondæ, & Narsingæ seu Bisnagariæ, cum Malabaria: sub quibus plurima alia regna minoris famæ. In India extra Gangem sunt tres partes præcipuæ, nempè regna Peguanum ad Boream, Siamum ad meridiem, & Cocinsinæ ad ortum: sub quibus etiam quamplurima regna comprehenduntur.

¶ Indiæ pars septentrionalis, quæ propriè India, *l' Indostan*, seu Imperium Magni Mogolis, *l' Estat du grand Mogol*, tota subest Mogolis Imperio à centum quinquaginta annis tantùm. Terminatur a septentrione Tartaria ma-

magna & regno Thibeto, ab occasu regno Persiæ, ab ortu fluvio Cosmino, qua à reliqua India extra Gangem dividitur, à meridie sinu Gangetico & Peninsula Indiæ intra Gangem. Sed aliquot regna trans Gangem fluvium & versus Chiamæum lacum & confinia Sinarum Reges habent proprios. Mogolis regia est Agra, *Agra*; & ei subsunt 37. regna.

Indiæ propriæ seu Imperii Magni Mogolis Regna:

Agra, Agra.
Attochium, AttocK.
Bacarium, Bakar.
Bachiscum, BaKisch.
Bandum, Bando.
Bengala, Bengala.
Berarum, Berar.
Bucara, Buchar.
Cabulum, Cabul.
Cacharum, KaKares.
Candaharia, Candahar.
Candisium, Candis.
Canduana, Kanduana.
Cassimera, Cassimere.
Chitorium, Chitor.
Dellum, Delli.
Gorum, Gor.
Guzarata, Guzarate.
Haiacanum, Hajacan.
Jamba Jamba.
Ienupara, Jenupar.
Iesselmera, Jesselmere.
Iesvalum, Jesval.
Malvaum, Nalvay.
Mevatum, Mevat.
Multanum, Multan.
Narvam, Narva.
Naugracutium, Naugracut.
Patna, Patna.
Pengabum, Pengab.
Pitanum, Pitan.
Sambalium, Sambal.
Siba, Siba.
Soretum, Soret.
Tatta, Tatta.
Udessa, Udessa.

Urbes præcipuæ Indiæ propriæ seu Imperii Magni Mogolis:

Agra, Agra.
Amedabatum, Amedabat.
Asmera, Asmeere.
Attochium, AttoK.
Bandum, Bando.
Barocam, Baroche.
Bengala, Bengala.
Breampora, Breampore.
Cabulum, Cabul.
Cambaja, Cambaja.
Candaharia, Candahar.
Chatiganum, Chatigan.
Damanum, Daman.
Dellum, Delli.
Gualeorum, Gnaleor.
Gurum, Gouro.
Holobassia, Holobasse.
Ienupara, Ienupar.
Laborium, Lahor.
Multanum, Multan.
Surata, Surate.
Tatta, Tatta.

¶ Peninsula Indiæ intra Gangem, *la presqu' isle de l' Inde deçà le Gange*, terminatur à septentrione Indiæ propria seu Imperio Magni Mogolis, ab ortu sinu Gangetico, ab occasu autem & à meridie mari Indico. In ea sunt quamplurima regna.

Regna Peninsulæ Indiæ intra Gangem:

Auriola, Auriole, *in Malabaria*.
Badara, Badara, *in Malabaria*.
Balagatta, Balagate, *in Decana*,
Bassinum ...
Baticala, Baticala, *in Malabaria*.
Batimena, Batimena.
Bipurium, Bipur, *in Malabaria*.
Bisnagaria, Bisnagar.
Calecoulanum, Calecoulan, *in Malabaria*.
Calecutum, Calicut, *in Malabaria*.
Cananorium, Cananor, *in Malabaria*.
Changanara, Changanar, *in Malabaria*.
Chombaum, Chombais, *in Malabaria*.
Choromandelum, Choromandel *in Bisnagaria*.
Cochinum, Cochin, *in Malabaria*.
Cota, Cota *in Malabaria*.
Coulanum, Coulan, *in Malabaria*.
Cranganora, Cranganor, *in Malabaria*.
Cunchanum, Cunchan, *in Decano*.
Cucuranum, Cucuran, *in Malabaria*.
Curiga, Curiga, *in Malabaria*.
Decanum, Decan.
Golconda, Golconde.
Gorzopa, Gorzopa, *in Canara*.
Mangatum, Mangate, *in Malabaria*.
Marta, Marte, *in Malabaria*.
Monticum Moutlque, *in Malabaria*.
Mutertum, Muterte, *in Malabaria*.
Narsinga, Narsinga, *in Bisnagaria*.
Onorium, Onor, *in Canara*.
Orixa, Orixa, *in Golconda*.
Panhapelum, Panhapel, *in Malabaria*.
Panurum, Panur, *in Malabaria*.
Porcanum, Porca, *in Malabaria*.
Punhalum, Punhali, *in Malabaria*.
Tamulum, Tamul, *in Bisnagaria*.
Tanorum, Tanor, *in Malabaria*.
Tienlicum, Tienlique, *in Bisnagaria*.
Travancorium, Travancor, *in Malabaria*.
Tutucorinum, Tutucorin, *in ora Piscaria*.
Trivilaria, Trivilar, *in Malabaria*.

Sunt etiam regna seu principatus ampli Gingis, *de Gingi*, Maduræ, *de Maduro*, & Taniorii, *de Tanior*, alias sub regno Bisnagariæ.

Ex his notandum est regna Malabariæ pro majori parte esse parvi admodum circuitus, ita ut vix Principatus Europæ exæquent: & regna Badaræ, Bipurii, Chombæi, Cucurani, Curigæ, Mangati, Moutici, Panuri, & Tanori sunt sub clientela Regis Calecuti.

Urbes Peninsulæ Indiæ intra Gangem:

Andanagara, Andanagar, *in regno Decani*.
Angamala, Angamale, *in Malabaria*.
Barcelora, Barcelor, *in Canara*.
Calecutum, Calecut, *in Malabaria*.
Cananorium, Cananor, *in Malabaria*.
Candegrium, Chandegry, *in Bisnagaria*.
Caulum, Chaul, *in regno Decani*.
Cochinum, Cochin, *in Malabaria*.
Condapolis, Condapoli, *in Golconde regno*.
Coulanum, Coulan, *in Malabaria*.
Cranganora, Cranganor, *in Malabaria*.
Dabulum, Dabul, *in regno Decani*.
Doltabadum, Doltabad, *in regno Decani*.
Gingis, Gingi, *in Bisnagaria*.
Goa, Goa, *in regno Decani*.
Golconda, Golconda, *in regno eogaomine*.
Madura, Madure, *in Bisnagaria*.
Maliapura, Maliapur, *in Bisnagaria*.
Mangalora, Mangalor, *in Canara*.
Masulepatanam, Masulepatan, *in regno Golconda*.
Narsinga, Narsinga, *in Bisnagaria*.
Negapatanum, Negapatan, *in Coromandelia*.
Visapora, Visapor, *in regno Decani*.

¶ Peninsula Indiæ extra Gangem, subest plurimis Regibus, uti major pars Indiæ extra Gangem. Sed regna in ejus parte Boreali contenta, inter Sinas nempè ad ortum & ditionem Magni Mogolis ad occasum, vix nomine nota sunt Europæis. Peninsula autem ipsa terminatur ab oriente sinu Siami, ab occasu sinu Gangetico, à septentrione India extra Gangem, & à meridie freto Sundæ, quo dirimitur à Sumatra insula; aliasque Aurea Chersonesus dicta fuit. Regna autem tàm peninsulæ quàm illius partis Indiæ extra Gangem, quæ non

pendet à Magno Mogole, communiter reducuntur ad tres partes, quòd aliàs pro majori parte ab ipsis penderent.

(*Regna Indiæ extra Gangem:*

Abdiara, Abdiara, *sub Peguano regno.*
Arracanum, Arracan, *sub Peguano regno.*
Ava, Ava, *sub regno Peguano.*
Basaium, Bacay, *sub regno Peguano.*
Brama, Brama, *sub regno Peguano.*
Cablan, Cablan, *sub regno Peguano.*
Camboia, Camboja, *sub regno Siami.*
Canaranum, Canarane, *sub regno Peguano.*
Caorium, Caor, *sub regno Peguano.*
Cassubum, Cassubi, *sub regno Peguano.*
Cacomanum, Chacomas, *sub regno Peguano.*
Ciampna, Chiampaa, *sub Cocinsina.*
Cocinsina, *seu Annamiticum regnum*, la Cochinchine.
Comotaum, Comotay, *sub regno Peguano.*
Iangoma, Iangoma, *sub regno Peguano.*
Ihorium, Ihor, *sub regno Siami.*
Iuncalanum, Iuncalaon, *sub regno Siami.*
Lanianum, Laniang, *sub regno Siami.*
Largaranum, Largaray, *sub regno Peguano.*
Ligorium, Ligor, *sub regno Siami.*
Malacca, Malacca, *sub regno Siami.*
Mandranella, Mandranele, *sub regno Peguano.*
Manarium, Manar, *sub regno Peguano.*
Marsinum, Marsin, *sub regno Peguano.*
Martavanum, Martavan, *sub Regno Siami.*
Moantaum, Moantay, *sub regno Peguano.*
Pahanum, Pahang, *sub regno Siami.*
Panum, Pan, *sub regno Siami.*
Patanum, Patane, *sub regno Siami.*
Peguanum, Pegu, *in regione cognomine.*
Pera, Pera, *sub regno Siami.*
Pronum, Pron, *sub regno Peguano.*
Queda, Queda, *sub regno Siami.*
Siamum, Siam, *in regione cognomine.*
Singora, Singora, *sub regno Siami.*
Tanasserium, Tanasserim, *sub regno Siami.*
Tangnum, Tangu, *sub regno Peguano.*
Tazataum, Tazatay, *sub regno Peguano.*
Tavaum, Tavay, *sub regno Peguano.*
Tincum, Tinco, *sub regno Peguano.*
Tipoura, Tipoura, *sub regno Peguano.*
Totaum, Totay, *sub regno Peguano.*
Transiana, Transiane, *sub Regno Peguano.*
Tunchinum, Tunchin, *sub Cocinsina.*
Vilepum, Vilep, *sub regno Peguano.*)

(*Indiæ extra Gangem urbes præcipuæ:*

Arracanum, Arracam, *in regno cognomine.*
Canarana, Canarane, *in regno cognomine.*
Carpa, Carpa, *in regno Brama.*
Iuncalanum, Iuncalaon, *in regno cognomine.*
Ihorium, Ihor, *in regno cognomine.*
Judia, Judia, *seu Odia*, *in regno Siami.*
keccium, keccio, *in regno Tunchini.*
Leaveranum, Leuveck, *in regno Camboiæ.*
Ligorium, *Ligor*, *in regno cognomine.*
Malacca, Malacca, *in regno cognomine.*
Martavanum, Martavan, *in regno cognomine.*
Patena, Patane, *in regno cognomine*
Peguum, Pegu, *in regno cognomine.*
Queda, Queda, *in regno cognomine.*
Tanasserium, Tanasserim, *in regno cognomine.*)

¶ Sunt etiam in Asia quamplurimæ insulæ, nempè Borneum, Celebes seu Macassaria, Ceylanum seu Taprobana, Gilolum, Iava, Maldivæ, Moluccæ, Sumatra, et aliæ: quæ omnes sunt in Oceano Indico. Sed de his fusiùs suis in locis.

Insularum Indiæ regna præcipua:

Acemum, Achem, *in Sumatra insula.*
Balambuanum, Balambuan, *in Java insula.*
Baticala, Baticala, *in Taprobana insula.*
Bendarmassia, Bendarmassen, *in insula Bornei.*
Borneum, Borneo, *in insula cognomine.*
Campera, Camper, *in Sumatra insula.*
Candea, Candy, *in Taprobana insula.*
Cauripana, Cauripana, *in Celebis insula.*
Ceitavaca, Ceitavaca, *in Taprobana insula.*
Chilaum, Chilao, *in Taprobana insula.*
Cionium, Cion, *in Celebis insula.*
Columbum, Columbo, *in Taprobana insula.*
Cetiganum, Getigan, *in Celebis insula.*
Gilolum, Gilolo, *in Gilolo insula.*
Iafanapatanum, Iafanapatan, *in Taprobana insula.*
Iala, Iala, *in Taprobana insula.*
Iambium, Iamby, *in Sumatra insula.*
Iapara, Japara, *in Iava insula.*
Iortanum, Iortan, *in Iava insula.*
Loloda, Loloda, *in Gilolo insula.*
Macassaria, Macassar, *in Celebis insula.*
Maldivarum, des Maldives, *in insulis Maldivis.*
Materanum, Materan, *in Iava insula.*
Palimbanum, Palimban, *in Sumatra insula.*
Panarucanum, Panarucan, *in Java insula.*
Passarvanum, Passarvan, *in Iava insula.*
Pedirium, Pedir, *in Sumatra insula.*
Sanguinum, Sanguin, *in Celebis insula.*
Solorium, Solor, *in Moluccis insulis.*
Supara, Supara, *in Celebis insula.*
Ternatum, Ternate, *in Moluccis insulis.*
Tidorium, Tidor, *in Moluccis insulis.*
Trinquilemala, Trinquilemale, *in Taprobana insula.*
Tubanum, Tuban, *in Iava insula*

¶ Indiæ occidentales, *les Indes occidentales* Gallis, *west Inde* Belgis, pars orbis recens detecta, quæ aliter, & meliùs dicitur America. Vide ibi.

Indibilis, oppidum Hispaniæ Tarraconensis. Vide Incibilia.

Indiciacum, olim pagus Arvernorum, nunc urbs S. Flori episcopalis sub Archiepiscopo Bituricensi, in Gallia Aquitanica, inter Arvernos seu Claromontem 14. et Ruthenos 10. leuc. De quo in vita S. Flori Episcopi.

¶ Indicum mare, *mer des Indes*, pars est Oceani orientalis, Indiæ utriusque oram intra et extra Gangem alluens, uti etiam Ceylanum insulam, Maldivas Sumatram, Iavam, aliasque insulas quamplurimas. Vide Oceanus Indicus.

Indigeti, seu potiùs Endigeti in codice Græco, Indigetes Plinio, Endiceti Stephano, populi Hispaniæ citerioris, in ora Catalauniæ, inter ostia Sambrocæ fluvii et templum Veneris incolentes: quorum oppida Emporiæ et Rhoda. Sunt et Indigetes Dii ex hominibus facti, vel Dii tutelares apud Ethnicos. Virgilius libro 1. Georgicorum:

Dii patrii Indigetes, & Romule, Vestaque mater.

¶ Indigeti, seu Indigetca, populi fuere Hispaniæ, in confinio Galliæ Narbonensis, ubi nunc tractus *l'Ampurdan* dictus, in Cataloniæ Principatu et in limite Galliæ et Comitatus Ruscinonensis.

Indoscythia, regio Asiæ, Indiæ citerioris pars, circa Indi fluvii ortum. *Arist.*

Indus, Indiæ fluvius maximus et notissimus ex Paropamisso monte Tauri parte excelsissima oriens, *Strab.* *& ai* longoque decursu in meridiem fluens, seque in Oceanum duobus ostiis exonerans, Baracenque insulam efficiens. Variè hodiè nominatur: *Indu* Castaldo, *Hind* Nigro, *Diul* circa ostia, teste Garcia, & *Inder* ab incolis Cambaiensibus. Ovidius libro 3. Fastor.

Et domitas gentes, thurifer Inde, tuas.

Abest ab Ecbatanis in ortum 2019. mill. pass. à Gange fluvio in occasum 978. teste Plinio, qui etiam scribit Alexandrum Magnum Indum per 11250. mill. pass. navigasse: quod sanè mirum videri potest, si in numeris non sit error.

¶ Indus, fluvius Asiæ, *Sinde* incolis, *Inde* Gallis, *Inde* Hispanis et Italis. Oritur in provincia Cassimera, in dominio Magni Mogolis, versùs confinia Tartariæ; deinde per provincias Attochium, Multanum, Bucoriam, et Tattam labens, urbibus cognominibus rigatis auctus fluviis *Send*, *Behat*, *Nilad*, *Ravès*, *Cend*, et aliis in Oceanum Indicum se exonerat quinque ostiis propè Tattam, inter regnum Guzaratæ et confinia Persiæ, juxta sinum Indicum ab eo dictum.

Industria oppidum erat Italiæ Cispadanæ, ad Padum fluvium, apud Bodincomagum. Vide ibi. *Plin.*

Inessa, Inuessa Straboni, Einessa Diodoro Siculo, oppidum erat Siciliæ, inter Centuripas et Megaram, sed Centuripis vicinum; quod *Massali* aliquibus videtur. *Tuey.*

¶ Inessa, seu Inessum, posteà Æthna, oppidum Siciliæ, quod nunc, teste Brietio, est cœnobium S. Joannis de Arenis, in valle Dæmone, ad radices montis Æthnæ in austrum, inter Adranum ad occasum et Cataniam ad ortum.

In-

Plin. Infernates & Supernates, populi Italiæ, qui mare inferum & superum accolunt.

Plin. Inferum mare, *il mar Tosco, & il mar Tirreno*, idem cum Tyrrheno: quod ab ostio Macræ fluvii usque ad fretum Siculum protenditur. Tuscum quoque nominatur.

Plin. Ingævones, populi Germaniæ (quos Hermolaus Ingriones a Ptolemæo dici putat) sub Hermionibus, unà cum Isthævonibus, Hermunduris, Cheruscis, & Cattis comprehensi: qui nunc in Saxonia continentur.

Strab. Ingauni, populi Liguriæ, quorum urbs Albinganum, in ora Ligustica, à qua & ipsi Albingauni apud Vopiscum nominantur.

¶ Ingelheimum, *Ingelheim*, oppidum Germaniæ, ad Rhenum fluvium, in Palatinatu inferiori, inter Moguntiacum ad ortum & Bingium ad occasum. Ibi natus S. Carolus magnus Francorum Rex & Imperator celeberrimus.

¶ Ingeris, *Indre*, fluvius Galliæ, oritur in Bituricensi provincia: ibi Chatream alluit & Castrum Rodulphi; indeque Turones ingressus, Castilionem ad Ingerem & Lochiam lambit, infraque Monbasonium demum Ligeri miscetur paulò post Carum fluvium.

Sil. Inginium, & Ingiuum, urbs Umbriæ, quæ *Gubio* esse videtur. Vide Iguvium, & Eugubium. De ea Silius libro 8.

Inginum patuloque jacens sine mœnibus arvo.

Ingolstadium, *Ingolstadt*, quasi Anglorum urbs, accademia Bavariæ clarissima, ad ulteriorem Danubii ripam, proxima Aichstadio, 3. leucis distans in meridiem, Auriapolis etiam dicta. Ingolstadium Poeta Germani Lycæum Bojum appellant: ut libro 4. Itinerarii:

Ocyus egrediens, Boii loca culta Lycai.
In patriam capio, mox rediturus, iter.

¶ Ingolstadium urbs est permunita Germaniæ, in Bavariæ Ducatu, à Gustavo Adolfo Suecorum Rege frustrà tentata. Aliàs pagus erat, sed à Ludovico Bavaro in urbem conversa, cum ponte ad Danubium. Via tribus leucis infra Neoburgum in ortum, & septem circiter à Ratisbona in occasum distat.

¶ Ingria, provincia regni Sueciæ, Livoniæ adjacens, *Ingermanland* vulgò, seu & *Ingria*, Ruthenis *Ifora*, inter Moscoviam ad ortum & Livoniam ad occasum, propè Ladogam lacum & Finnicum sinum. Paruit Rossis priusquam Suecici fieret juris. Ibi oppidum præcipuum, Notteburgum, in ora lacus Ladogæ.

Ptol. * Ingriones, populi Germaniæ, quorum situs, teste Pyramio, est *Spesbart*, sylva inter Thuringiam & Voitlandiam. (* in Seldeni manuscripto *Ιγγριωνες*)

Plin. Inguini, populi Umbriæ, quorum urbs Iguvium. Vide ibi.

¶ Inhambanum regnum, *royaume d' Inhambane*, regnum est Africæ, in Æthiopia inferiori, inter regnum Monomotapæ ad Boream & Cafreriam regionem ad meridiem. Ejus primaria urbs *Tonge* dicitur.

¶ Inhamiorum, *royaume d' Inhamior*, regnum est parvum Africæ, in Cafreria regione Æthiopiæ inferioris, & versùs Coamam fluvium & confinia regni Monomotapæ, cujus clientelaris est.

Steph. Inia seu Inias, *Caroloi*, teste Barrio, oppidum Brutiorum, in agro Consentino, à Consentia urbe 4. mill. pass. Menecinæ proximum. Alii legunt Iaias.

Ant. Inicerum, & Incerum ex aliis codicibus, *Cernich*, teste Lazio, oppidum Pannoniæ, ad Savum fluvium, apud Velicam Regalem, inter Zagabriam urbem ad occasum & Gradiscam oppidum ad ortum 6. leucis Hungaricis.

¶ Inicerum, *Czernik*, oppidulum est Hungariæ meridionalis, ad amnem cognominem, via 3. leucis à Savo fluvio in Boream, sub dominio Turcarum, medium inter Posegam ad ortum & Gradiscbiam ad occasum, sed longè à Velica & à Zagrabia.

¶ Innernium, *Innernesse*, oppidum munitum Scotiæ Borealis, in Moravia provincia, cum portu ad Moraviæ æstuarium, è regione Canonici, & versùs Oceanum Germanicum. Distat 50. milliaribus Scoticis ab Aberdonia in occasum.

Hom. *Strab.* Inopus, fluvius Deli insulæ, quem ex Nilo occulto meatu subtus mare fluere fabulantur.

Plin. *Polyb.* *Strab.* *Plin.* *& al.* Insubres populi Galliæ Transpadanæ, inter Sessitem & Adduam flumina contenti: quorum regio *Ducatu* seu *Statu di Milano* solet appellari; sed Ducatus Mediolanensis magis patet, partem Liguriæ complectens, quæ ab illis Pado secernitur: Alexandria enim, Dertona, & Bobium, urbes Ligusticæ, in Ducatu prædicto censentur. Regio Insubria apud Livium & alios appellatur; à Liguria Pado, à Venetia Addua, à Gallia Subalpina seu Pedemontano Principatu Sessite fluvio divisa. Est etiam Insubria pagus agri Mediolanensis, ad Oronam fluviolum, *Seprio* vulgò, testibus Castilionæo & Merula, inter Mediolanum 18. & Varesium 12. mill. pass. occurrens.

Urbes Insubriæ:

Comum, quod & novum Comum, *Como*.
Cremona, in Cenomanis, sic volgò, episcopalis sub Archiepiscopo Mediolanensi.
Laus Pompeja, *Lodi*.
* Mediolanum, *Milano*.
Novaria, *Novara*.
* Papia, quæ & Ticinum vetus, *Pavia*, episcopalis, & Accademia.
Viglebanum, *Vigevano*.

Insula sive Insulæ, *l' Isle* Gallis, *l' Illa* Italis, *Ryssel* Belgis, urbs Belgii præclara mercimonio, in Flandriæ primis habita, inter Turnacum 5. & Duacum 8. leuc. ab Hypris 6. in meridiem, in Artesiæ & Hannoniæ confiniis. *Script. Belg.*

¶ Insula, seu, & meliùs, Insulæ, *Lille* Gallis, urbs est ampla Belgii & Flandriæ Gallicanæ caput, ad amnem *Deule*. Fortiter expugnata fuit anno 1667. à Ludovico XIV. Francorum Rege, cui postea cessit pace ad Aquisgranum confecta, à quo tempore Gallici juris effecta est cum toto tractu adjacente seu Castellania satis ampla. Arcem habet nuper excitatam. 5. leucis distat ab Hypris, & 6. à Duaco, 4. autem ab Artesiæ limite.

¶ Insula, *Isola*, urbs parva regni Neapolitani, in Calabria ulteriori, episcopalis sub Archiepiscopo Sibernensi, in ora maris Ionii, propè Lacinium promontorium. 15. milliaribus distat à Sanseverina in austrum.

Insula Arpinas, vulgò adhuc *Isola*, oppidulum Latii, apud Arpinum oppidum, intra Fibreni fluvii alveos; cujus meminit Cicero epistola 1. ad Atticum libro 12. *Cic.*

¶ Insula Arpinas, oppidum aliàs Volscorum, nunc castrum est tenue regni Neapolitani, *l' Isola*, in provincia Terræ Laboris, in insula parva Liris fluvii, via 3. milliaribus ab Arpino in occasum, & totidem à confinio ditionis Pontificiæ, 5. autem à Sora in austrum. In hac insula celebre fuit aliàs monasterium S. Dominici: unde locus sive insula nunc vulgò *S. Domenico di Sora* dicitur; ubi Ecclesia superest cum exiguo hospitio, teste Luca Holstenio.

¶ Insula Atlantis Platoni, quid sit non certò constat. Sed Sanson pluribus probare nititur eandem esse regionem quæ nunc recens detecta ab Europæis, ab ipsis vocata fuit America, seu aliter Indiæ occidentales, quod etiam plurimis conjecturis non caret. Regio est perampla, & valdè à septentrione in meridiem extensa sub duarum amplissimarum peninsularum forma. Sed an sit continens aut insula versùs partem Borealem, nondum constat. Vide America.

¶ Insula Bocardi, *l' isle Bouchart*, oppidum Galliæ, in insula Vigennæ fluvii, in Turonensi provincia & in limite Pictavensi. Septem leucis distat à Cæsaroduno Turonum in Circium, Mirabellum versùs.

¶ Insula Franciæ, *l' Isle de France*, provincia Franciæ satis ampla, & una ex præcipuis regni Præfecturis, inter Picardiam ad Boream, Campaniam ad ortum, Normanniam ad occasum, & Belsiam ad austrum. In ea comprehenduntur agri Bellovacensis, Noviomensis, Suessionensis, Laudunensis, Valesium, Vexinus Francicus, Francia propriè dicta, Hurepesium, & Vastiniensis tractus, cum minori parte Briæ. Ejus præcipua urbs est Lutetia, *Paris*, totius regni caput & sedes regia.

¶ Insula Jordani, *l' Isle en Jourdain*, urbs parva Galliæ, in Aquitania, ad Savam fluvium, in Arminiaco tractu. 5. leucis distat à Tolosa in occasum, Auscios versùs.

Insula sacra, *Meza Paludosa*, teste Leandro, insula Latii, quam apud Ostiam urbem excisam, inter illam & Portum, Tiberis fluvius divisus efficit. Insula item Tiberina, quæ & Lycaonia, Romæ, vulgò *di S. Bartholomeo*, sub monte Aventino. Cujus meminit Ovidius libro 1. Fast.

¶ Insula S. Columbani, in Scotia occidentali, propè Mulam, parva est admodum, sed satis culta, *Cholmkill* dicta, in qua castrum Sodora dictum, ubi degit Episcopus insularum occidentalium Scotiæ; ibi etiam Regum tu-

muli, in quorum primo sunt corpora Scotiæ Regum 48. in secundo Regum Hiberniæ quatuor, & in tertio Regum Daniæ, ubi Reges octo. Insula verò, quæ Rona etiam dicitur, ferè adjacet promontoriu australi Mulæ insulæ, via ab eo uno milliari Scotico distans.

P. Dia. Insula S. Julii, *Isola di S. Giulio*, intra lacum Hortanum, ubi Hurta oppidum Novariensis Episcopi, à Novaria 24. mill. pass.

Insularum maris Ægei ordo, situs, distantia, & magnitudo, uti apud neotericos:

Cythera, *Cerigo*, 60. mill. pass. circuitu, cum urbe Archiepiscopali, à Malea promontorio Peloponnesi 5. mill. pass. à Creta 60.

¶ Insula Cythera circuitus est 50. mill. pass. & 18. distat à Malea promontoriu. Portum habet capacem Delphinum dictum; subestque dominio Venetorum.

Creta, *Candia*, longa inter occasum & ortum 225. mill. à Peloponneso 65. in ortum & Eurum recedens, circuitu 600. urbs archiepiscopalis Matium, episcopales Cydon, Rhibymna, Cytæum, Milupotamus, Chersonesus, Hierapetra, & aliæ aliquot apud Græcos.

¶ Insula Creta, *la Candie* Gallis, *Candia* Italis, totius Ægæi latissima est, & ab ortu in occasum extensa, sed multò minor à septentrione in meridiem, maximè versùs Sitiam, ubi multùm restringitur, & via ad aliquot milliaria dilatatur. Tota montuosa est & valdè aspera. In quatuor partes dividitur; eratque antea sub dominio Venetorum, nunc autem Turcis paret à paucis annis. Venetis ægrè Sudam & Spinamlongam arces littoreas servantibus. Vide Creta.

Carpathus, *Scarpanto*, circuitu 60. mill. pass. à Creta 40. recedens. Ibi Episcopus Græcus.

Rhodus, *Rhodi*, à Carpatho in ortum 70. mill. pass. circuitu 100. Urbes duæ, Rhodus & Lindus. Metropolitam habet. A Caria 20. mill. pass. abest.

Cos & Coos, *Lango*, à Rhodo in Boream 70. mill. pass. circuitu suo. In ea Metropolita ritus Græci.

¶ Insula Cos, *Lango*, nunc castrum habet munitum; eratque aliàs sub dominio Equitum Rhodiorum seu S. Joannis Hierosolymitani. Patria fuit Hippocratis Medici celeberrimi.

Astypalæa, *Stampalia*, à Co 50. mill. pass. circuitu 60. Non Episcopum, sed Legatum habet. Circumstant hæ tres:

Syme, *Simie*, circuitu 25. mill. pass. à Rhodo 20.

Leros, *Lero*, circuitu totidem ferè mill. pass. Cariæ proxima.

¶ Insula Leros, *Lero*, urbem habet & Duas arces. Tota montuosa est; & suberat olim Equitibus Rhodiis.

Nisyros seu Nysiros, *Nisaro*, circuitu pariter 25. mill. pass. proxima Guido urbi.

Pathmos, *Palmosa*, circuitu 30. mill. pass. ab Astypalæa 70. Ibi cœnobium S. Joannis Evangelistæ, & specus, ubi is Apocalypsim scripsit.

Samos, *Samo*, circuitu 80. mill. pass. à Pathmo 20. proxima Joniæ.

Icaria, *Nicaria*, circuitu 70. mill. pass. à Samo 18. Longè aliter distans apud veteres. Legatum habet loco Episcopi. (Dicitur etiam *Niconri* à quibusdam.)

Amorgus, *Amorgo vel Morgo*, circuitu 36. mill. pass. ab Icaria 40. Circumstant insulæ parvæ, Crusa, *Crusia* & Furni. Præest Legatus.

Anaphe, *Naasio* & *Napi*, circuitu 25. mill. pass. ab Amorgo 30. Ibi Legatus pro Episcopo residet.

Therasia, *Santorini*, circuitu 40. mill. pass. ab Anaphe 18. Habet Episcopum Latini, & Græci ritus. Tametsi Therasis modica insula est proxima, adhuc nomen retinens. Fortè gemina est; magna, quæ *Santorini*, duabus urbibus constans, & parva, quæ nomen antiquum retinet. Hæ nuper emersisse feruntur, hoc est, una abhinc 200. annis, altera 50. Ibi mare profundissimum, & ingentes strepitus exaudiuntur.

¶ Insula Therasia, *Santo Erini*, dicitur Gallis *saint Erini*; estque parva, sed probè culta. 18. mill. pass. ab Io insula distat.

Ios, *Nio*, circuitu 60. mill. pass. à Therasia 18. Ibi Legatus residet.

Sicinus, *Sicino*, circuitu 25. mill. pass. ab Io 5. Legatos habet.

Philocandros, *Policandro*, circuitu 38. mill. pass. à Sicino 6. Ibi Legatus moratur.

Melos, *Milo* circuitu 60. mill. pass. à Phicandro 25. Ibi Archiepiscopus Latinus & Græcus.

¶ Insula Milos, *Milo* 12. mill. pass. distat à Philocandro; eique adjacet altera insula Antimilus dicta, ad 10. milliaria.

Cimolos, *Cimolo*, (aliis *Polino*) circuitu 20. mill. pass. proxima Melo, vix 2. mill. pass. distans.

Siphnos, *Sifano*, circuitu 40. mill. pass. à Cimolo 8. Ibi Episcopus Latinus, & Legatus Græcus.

¶ Insula Siphnos, *Sifano*, 8. mill. pass. distat à Seripho in meridiem; & probè culta est, cum urbe satis ampla in colle.

Seriphus, *Serfo*, vel *Serphono*, circuitu 30. mill. pass. à Siphno 12. Legatum habet.

¶ Insula Seriphus, *Sirfino*, seu *Serfonto*, insula est probè culta, 6. mill. pass. distans à Theramnia insula.

Theramnia, *Thermnia*, circuitu 60. mill. pass. à Seripho 12. Ibi geminus Episcopus, Latinus, & Græcus.

¶ Insula Theramnia, *Teramia* seu *Fermenta*, circuitus est 25. mill. pass.

Hydra, *Idra* circuitu 30. mill. pass. à Theramnia 30.

¶ Insula Hydra circuitus est viginti mill. pass.

Puros, *Poro*, circuitu 25. mill. pass. ab Hydra 40.

Salamis, *Coluri*, circuitu 18. mill. pass. à Poro 15.

Ægina, *l' Engina*, circuitu 40. mill. pass. à Salamine 6. Habet Archiepiscopum.

Helena, & Macris, *Macronisо*, circuitu 30. mill. pass. totidem ab Ægina distans in ortum.

Cea & Cia, *Zea*, circuitu 80. mill. pass. ab Helena 25. Ibi geminus Episcopus, Latinus & Græcus.

¶ Insula Cea, *Zea*, circuitus est 35. mill. pass. & probè culta, 25. mill. à Tura insula distans.

Eubœa, *Negroponte*, circuitu 300. mill. pass. à Cea 30. Duas urbes episcopales habet, Chalcidem & Carystum. Atticæ ponte jungitur; sub quo mirus est maris fluxus & refluxus.

Scyros, *Sciro* circuitu 60. mill. pass. ab Eubœa in Boream 40. cujus Episcopus Archiepiscopo Atheniensi subest. Magnesiæ adjacet.

¶ Insula Scyros, *Sciro* seu *S. Georgo de Sciro*, circuitus est 70. mill. pass. & 28. distat ab Eubœa insula.

Scopelos, *Scopulo*, circuitu 30. mill. pass. quot à Scyro distat.

¶ Insula Scopelos, *Scopoli*, 3. milliaribus distat à Sciatho; estque satis culta.

Sciathos, *Schiato*, circuitu 20. mill. pass. Episcopum habet.

¶ Insula Schiathos, *Schiatti*, deserta est, & incolis caret.

Lemnus, *Lemno*, & *Stalimene*, circuitu 65. ab insulis parvis inter ipsam & Sciathon ad 30. mill. pass. recedens. Ibi Episcopus Græcus.

¶ Insula Lemnos, *Stalimini*, circuitus est 120. mill. pass. 50. distat à monte Atho, & urbem habet cognominem in parte occidentali insulæ.

Thasos, *Tasso*, circuitu 30. mill. pass. totidem distans à Lemno in Boream.

Samothrace, *Samandrachi*, circuitu 30. mill. pass. quot abest à Thaso in ortum, sub Metropolita Imbri.

Imbrus, *l' Embro*, circuitu 60. mill. pass. à Samothrace 12. Metropolitam habet.

Tenedos, *Tenedo*, circuitu 20. mill. pass. ab Imbro 25. in ortum. Ibi Legatus residet.

Lesbos, *Metelin*, circuitu 200. mill. pass. à Tenedo 60. in meridiem. Ibi duæ urbes cum duobus Episcopis & uno Metropolita.

¶ Insula Lesbos, *Metelin*, habet in circuitu 140. mill. pass.

Chios, *Scio*, circuitu 100. mill. pass. à Lesbo 40. in austrum. Habet Episcopum Latinum & Archiepiscopum Græcum.

Psyro, *Psara*, circuitu 18. mill. pass. à Chio 12. in occasum.

¶ Insula Psyræ, duæ sunt: una major ad ortum, *Pissera* dicta, circuitus 20. mill. pass. cum castro munito: alia ad occasum, à prima 4. mill. tantùm distans in occasum, dicitur *Antipissera*, & circuitus est 10. mill. pass.

Andros, *Andro*, circuitu 100. mill. pass. à Psyra in occasum 80. Duos habet Episcopus, unum Latinum, alterum Græcum.

¶ Insula Andros, *Andria*, circuitus 40. mill. pass. & probè culta, 4. mill. pass. à Teno in occasum.

Tyra, *Tura*, circuitu 18. mill. pass., ab Andro 12. Ibi Episcopus Latinus.

Syros, *Sire*, proxima Tyræ, 6. mill. pass. distans, cujus pop. & Episcopus Latini ritus est.

Te-

Tenos, *Tina*, à Syro 18. mill. pass. proxima Andro, circuitu 70. mill. pass. sub Venetis, cum Episcopo Latini ritus.

¶ Insula Tenos, *Tone*, circuitus est 35. mill. cum arce permunita in monte, sub Venetis.

Myconos, *Micolo*, circuitu 30. mill. pass. à Teno 12. in austrum distans, sub Metropolita Naxio.

¶ Insula Myconos, *Micoli*, circuitus est 20. mill. pass. sub Venetis.

Naxos, *Naxia* & *Nixia* vel *Nicsia*, circuitus 100. mill. pass. à Mycono 30. Ibi Metropolita Græci ritus, & Episcopus Latinus.

¶ Insula Naxos, vulgò Naxia dicta, ampla, est & perculta, 20. mill. pass. ab Amorgo in Boream; habetque urbem primariam ad occasum, & Archiepiscopum ritus Latini.

Paros, *Paris*, circuitu 40. mill. pass. sub Naxo, inde 4. mill. pass. distans in austrum. Non longè, mill. pass. distat Antiparos insula, circuitu 18.

Schenusa, *Scinusa*, & Heraclea, *Raclia*, insula circuitu 15. mill. pass. à Paro supra 21. mill. pass.

Tota itaque harum insularum prænavigatio 2245. mill. pass. continet.

Insulæ aliquot hisce ultimis temporibus detectæ:

¶ Insula Admiralis, *isla de Amirante* Lusitanis, *Admiraleitz Eylandt* Batavis, insula parva Africæ, in mari Æthiopico, & versùs sinum Melindæ, & ad Boream Madagascariæ, inter Syrtes & Brevia.

¶ Insula Anniboni, *l'isle d'Annobon*, insula Africæ, in mari Guinea & in sinu S. Thomæ. Distat circiter 35. leucis Hispanicis ab insula S. Thomæ ad austrum; fuitque detecta à Lusitanis, quibus etiam subest. In ea sunt tantùm aliquot vici cum turri.

¶ Insula Anticosta seu Assumptionis, *isle Anticosti ou l'Assomption*, sita est in America septentrionali, in nova Francia & in sinu S. Laurentii, inter Terram novam Insulam ad ortum & Canadam ad occasum. Ejus longitudo continet 35. leucas, latitudo verò 7. circiter; subestque dominio Francorum, qui in ea aliquot habent colonias. Dicitur *Natiscotec* ab incolis illius tractus. Detecta fuit primùm à Jacobo *Quartier*, & 15. leucis distat à continenti.

¶ Insula Arenæ *isle de Sable*, insulula est Americæ septentrionalis versùs oram novæ Franciæ, circuitus 15. leucarum, & 30. leucis Gallicis distans ab insula promontorii Britonum in austrum. Aliàs culta fuit à Francis, sed postea ab ipsis derelicta ob penuriam aquarum.

¶ Insula Arimoa, *Arimoa Eylandt* Belgis, insula est parva maris Indici, in terra Australi & in ora septentrionali regionis Papuorum seu Nigrorum, à qua vix distat 6. leucis in Boream. Detecta fuit à Guillelmo Scouteno Batavo anno 1616.

¶ Insula Ascensionis, *ilha d'Ascensaon* Lusitanis, insula est Americæ meridionalis versùs Brasiliam, à qua centum circiter leucis Hispanicis distat in ortum, nempe à Præfectura Spiritus sancti; totaque montuosa est & inculta, & ei adjacet altera insula minor.

¶ Insula Avium, *isla de Aves*, insula est parva Americæ, in mari Boreali & versùs oram Venezuelæ regionis, inter insulam Rupium ad ortum & insulam Boni aeris ad occasum. Ei adjacent septem aliæ insulæ minutæ admodum.

¶ Insula Avium, *ilha de Aves* Lusitanis, *isle des Oyseaux* Gallis, insula est parva Archipelagi maris, seu maris Pacifici, inter insulas Latronum ad Boream, & novam Guineam ad austrum.

¶ Insula Barnevelti, *Barnevelds Eylandt*, insula parva Americæ meridionalis, à Batavis detecta anno 1616. In mari Magellanico sita est, ad austrum terræ Ignium & ad ortum promontorii Hornani. Ei adjacet alia insula minor: montuosæ sunt admodum & desertæ.

¶ Insula Batonia, *Baton isle*, seu & *Buton*, insula est oblonga Asiæ, in mari Indico, & ad ortum Macassaria. Extenditur à Borea in austrum per 20. leucas Hispanicas.

¶ Insula Boni aeris, *Bonaire*, insula est parva Americæ meridionalis, inter insulam Avium ad ortum & insulam Curasaum ad occasum, in mari Boreali, & versùs oram Venezuelæ regionis, à qua vix 20. leucis Hispanicis distat in septentrionem; subestque dominio Hispanorum. Ejus circuitus est 16. leucarum.

¶ Insula Borbonia, *l'isle Bourbon*, aliàs Mascarenhæ, insula est maris Æthiopici fertilis admodum & abundans versùs ortum Madagascariæ, à Francis inhabitata, & hisce ultimis temporibus culta. Ibi terra perpetuò ardens. Centum ferè leucis Gallicis distat à Madagascaria insula. Ejus circuitus est 60. leucarum; & in ejus meditullio inest lacus ad radices montium, ex quo oriuntur septem fluvii.

¶ Insula Ciampella, *Pulo Ciampello* Indis, insula est Indiæ ulterioris, in ora regni Cocinsinæ, cum altera ei adjacente, *Pulo Catan* dicta, seu Catana insula; suntque parvi circuitus, teste Brietio.

¶ Insula Delphina, *l'isle Dauphine*. Vide Madagascaria.

¶ Insula Didaci Roizil, *isla de Diego Roiz* Lusitanis, *l'isle de Digarrois* Francis, insula est parva Africæ, in mari Æthiopico, inter Syrtes, longè à Mauritia insula in ortum, & longiùs à Madagascaria. Detecta fuit à Lusitanis.

¶ Insulæ Divanduræ, *Divandurou*, insulæ parvæ Asiæ in Archipelago Maldivarum. Subsunt dominio Regis Cananoræ, in Malabaria; & distant 30. leucis à Malecutia, una ex Maldivis insulis in Boream. Sunt quinque.

¶ Insula Ferdinandi Noronhæ, *ilha dè Fernando de Noronha*, insula est Americæ meridionalis, in mari Brasilico satis parva, & vix circuitus 4. leucarum. 70. leucis Hispanicis distat in ortum à proxima continente Brasiliæ, nempè à præfectura Fluvii magni, estq; satis culta à paucis annis. Ei adjacet alia insula minor, dicta Insula Ignis.

¶ Insula Ferdinandi Pai, *ilha de Fernando Pao* Insula Africæ, in mari Guineæ & in sinu S. Thomæ, circuitus 26. leucarum circiter, sub dominio Lusitanorum, cum aliquot pagis & arce. 40. milliaribus distat ab ora regni Benini in austrum, & paulò minùs ab ora regni Biafræ in occasum.

¶ Insula Fortunæ divinæ, & *Hand of Good Fortuyn*, Insula ampla Americæ septentrionalis, propè fretum Hudsonium in ortum, ab Anglis detecta dum illas partes lustrarent; estque pars terræ Arcticæ.

¶ Insula Fortunæ divinæ, *Goede Fortuyn Eylandt*, insula est parva & oblonga Oceani Indici, prope oram occidentalem Sumatræ insulæ, à qua 30. leucis Germanicis distat in occasum, uti & 20. à Nassavia insula.

¶ Insula Guillelmi Scouteni, *Willems Schouten Eylandt*, insula est Oceani Indici maximè ad ortum & austrum, propè oram littoralem Terræ Papuorum, in nova Guinea, versùs mare Pacificum. Detecta fuit à Batavis anno 1616.

¶ Insula Hornia, *Hoornse Eylandt* Batavis, insula parva maris Pacifici, sed fertilis, à Jacobo Maereo detecta anno 1616. Distat circiter 1600. leucis Germanicis ab ora Peruvii in occasum Asiam versùs.

¶ Insulæ Joannis Ferdinandi, *Islas de Juan Fernandez* Hispanis, insulæ duæ satis parvæ, sed fertiles Americæ meridionalis, in mari Pacifico & versùs oram regni Chiles: ex quibus orientalior & minor dicitur *isla de Fuera* major autem, quæ & orientalior, dicitur *Isla de Tierra*; suntque probè cultæ.

¶ Insula Joannis Majeni, *Jansz. Mayen Eylandt*, insula Oceani Borealis, versùs Spitzbergam & terras Arcticas, à Batavis detecta anno 1616.

¶ Insulæ Latronum, *Ilhas de los Ladrones* Lusitanis, *isles des Larrons* Gallis, insulæ quamplurimæ inter Oceanum orientalem & mare Pacificum, quæ aliter dicuntur *Ilhas de las Velas*, ubi Archipelagus S. Lazari; suntque viginti majores numero à septentrione in meridiem positæ, & dictæ *la Deserte*, *l'Angloise*, *Manao*, *Chemochoa*, *Groguan*, *Pagan*, *Arromagan*, *Guagan*, *Cheregnan*, *Nasaa*, *Sepaa*, *Matan*, *Volia*, *Besaba*, *Bacim de Bidima*, *des Matelots*, *des Roches* seu *Arrecifes*, & *Pulo Vilan*; suntque sui juris, & vix ab Europæis lustratæ, ac nomine tantùm notæ.

¶ Insula Madagascaria seu S. Laurentii, *l'isle de Madagascar*. Vide Madagascaria.

¶ Insula Maouis, *Pulo Maon* Indis, *isle Maon* Gallis, Insula est parva & oblonga Indiæ, in sinu Gangetico, inter Syrtes & brevia, & propè insulam Andemaonis. Distat circiter 45. leucis Germanicis ab ora regni Peguviæ in occasum.

¶ Insulæ Martyrum, *Ilhas dos Martyres*, insulæ tres parvæ Oceani orientalis seu Archipelagi S. Lazari, pro-

pè

pè insulam Avium, inter insulas Latronum ad Boream & novam Guineam ad austrum.

¶ Insula Melicutia, *Malicut*, insula parva Asiæ in mari Indico, & una ex Maldivia insulis. Distat 40. leucis ab aliis Maldivia in Boream, & 30. à Divandura in austrum. Circuitus est 5. leucarum circiter, & subest dominio Regis Cananoræ, in Malabaria.

¶ Insula Mauritia, *Mauritz Eylandt* Belgis, *l'isle Maurice* Gallis, insula est Africæ, in mari Æthiopico, ad ortum Madagascariæ, & inter Borboniam ad occasum & Didaci Ruisii insulam ad ortum. Paucis abhinc annis à Batavis culta & munita fuit. Centum ferè leucis distat à Madagascaria in ortum. A Lusitanis *do Cirne* nominatur; & ejus circuitus est leucarum ferè quadraginta, teste Heberto. Fertilis est admodum, abundatque omnibus ad vitam necessariis, 37. leucis Germanicis distans à Borbonia insula.

¶ Insula Muscarum, *l'isle des Mouches* Gallis, *het Vlieghen Eylandt* Batavis, insula parva maris Pacifici, à Jacobo Maereo detecta anno 1616. & sic dicta à muscarum copia ibi reperta.

¶ Insula Nassavia, *Isle de Nassau* Gallis, insula est Asiæ in mari Indico, versùs oram occidentalem Sumatræ insulæ, & ad austrum insulæ Fortunæ divinæ.

¶ Insula Nera, *Pulo Nera* incolis, insula est Asiæ in mari Indico, & una ex insulis Bandæ, in Moluccis. Subest dominio Hollandorum ab aliquot annis; estque magni proventus propter aromata.

¶ Insula Piscatorum, *Ilha dos Pescadores*, insula parva Oceani Sinici, versùs oram insulæ Formosæ, aliàs à Lusitanis detecta & denominata. Nunc autem subest dominio Hollandorum.

¶ Insula Principis, *Princen Eylandt* Batavis, insula est parva Asiæ, in Oceano Indico, in ora occidentali Javæ insulæ, & ad fretum Sundæ, versùs Sumatram insulam.

¶ Insula principis, *Ilha de Principe*, insula Africæ, in mari Guineæ & in sinu S. Thomæ, inter insulam Ferdinandi Pai ad Boream & insulam S. Thomæ ad austrum, 35. leucis Hispanicis ab ora regni Biafræ in occasum, oblonga & satis culta. Oppidum habet cum aliquot pagis; subestque dominio Lusitanorum.

¶ Insula Promontorii Britonis *l'isle du Cap Breton*, insula est Americæ septentrionalis, in nova Francia, satis ampla & culta, ab ortu in occasum extensa, inter Terram novam insulam ad ortum & Accadiam ad occasum, in sinu S. Laurentii, cum aliquot coloniis Francorum. Dicitur etiam à quibusdam *l'isle des Bretons*, insula Britonum.

¶ Insula Rona, *Pulo Ron*, insula parva Asiæ, in Oceano Indico, & una ex insulis Bandæ, in Moluccis, sub dominio Anglorum ab aliquot annis. Fertilis est propter Aromatum proventum.

¶ Insula S. Andreæ, *Isla de S. Andero*, insula parva Americæ septentrionalis, in mari Boreali, versùs oram Nicaraguæ provinciæ novæ Hispaniæ, à qua 25. leucis distat in ortum, & 8. leucis Hispanicis ab insula Sanctæ Catharinæ in austrum. Ejus longitudo est tantùm 4. leucarum.

¶ Insula S. Bartholomæi, *l'isle S. Barthelemy*, insula est oblonga Americæ septentrionalis, & una ex Antillis insulis, sub dominio Francorum, inter insulas S. Martini ad Boream & S. Christophori ad austrum.

¶ Insula S. Catharinæ, *l'isle de Sainte Catherine*, Insula est parva Americæ septentrionalis, in mari Boreali versùs oram novæ Hispaniæ & provinciam Honduram, à qua distat 20. leucis Hispanicis in ortum. Portum habet commodum & arcem; subestque dominio Anglorum à paucis annis.

¶ Insula S. Christophori, *l'isle de S. Christophle*, Insula est Americæ septentrionalis, in mari Boreali, & una ex Antillis, aliàs à Caribis habitata nunc autem sub dominio Francorum & Anglorum ab anno 1628. ubi plurimæ arces cum pagis. Fertilis est & abundans, sed montuosa nimis; & ejus circuitus est 36. leucarum circiter.

¶ Insula Sanctæ Crucis, *l'isle de Sainte Croix* Gallis, *Ay Ay* incolis, insula est Americæ septentrionalis, in mari Boreali, & una ex Antillis, inter insulam S. Christophori ad ortum & insulam Portus Divitis ad occasum, sub dominio Francorum ab aliquot annis.

¶ Insula S. Eustachii, *l'isle de S. Eustache*, insula est parva Americæ septentrionalis, versùs oram Borealem insulæ S. Christophori, & una ex Antillis, sub dominio Hollandorum cum aliquot villis. Montuosa est, & vix 9. leucarum circuitus, in mari Boreali.

¶ Insula Sanctæ Helenæ, *l'isle Sainte Helene* Gallis, insula est parva Africæ, in mari Æthiopico, à Joanne de Nova Lusitano detecta anno 1502. die sanctæ Helenæ sacra. Circuitus est 13. leucarum circiter, longissimè à quacunque alia insula remota, inter Africæ continentem ad ortum & Brasiliam ad occasum, sed Africæ vicinior, 500. tantùm leucis distans ab ora regni Congi. Tota ferè montuosa est, & portu gaudet commodo; estque fertilis & abundans omnibus ad victum necessariis; ita ut dicta fuerit Taberna maris, quod omnes naves illuc ex Indiis redeuntes in ipsa se reficerent per aliquot dies. Sed à paucis annis occupata fuit ab Anglis, qui in ea habent arcem.

¶ Insula nova Sanctæ Helenæ, *nouvelle Isle de Sainte Helene*, insula est parva Africæ, inter Æthiopiam inferiorem & regnum Benguelæ ad ortum, & insulam Sanctæ Helenæ, ad occasum.

¶ Insula S. Joannis, *Isla de S. Juan*, insula est Asiæ, in Oceano Indico, & una ex Philippinis insulis, propè Mindanoam insulam in ortum, & ab ea tantùm tenui freto separata versùs Tendajam. Aliàs suberat Hispanis, nunc sui juris est.

¶ Insula S. Joannis, *Isle de S. Jean*, insula Americæ septentrionalis, in nova Francia, in intimo recessu sinus S. Laurentii, versùs Acadiam. Satis ampla est, & à Francis culta à plurimis annis.

¶ Insula S. Joannis Portus Divitis, *Isla de S. Juan de puerto ricco*, insula est ampla Americæ septentrionalis, sub dominio Hispanorum, in mari Boreali & ad ortum Hispaniolæ insulæ. Vide Portus divitis insula.

¶ Insula Sanctæ Luciæ, *Isla de S. Lucia* Hispanis, *Isle de sainte Alouzie* Gallis, insula est Americæ, in mari Boreali, & una ex Antillis insulis, sub dominio Francorum à paucis annis. Oblonga est, & à septentrione in meridiem extensa, inter Martinicam insulam ad Boream & insulam S. Vincentii ad austrum; à qua vix 20. leucis distat, & 14. à Martinica.

¶ Insula Sanctæ Mariæ, *Isle de Sainte Maria* Gallis, *Nossi Hibrahim* incolis, teste Flacurtio, insula est parva Africæ, sed oblonga, in ora orientali Madagascariæ, ubi in arctos tendit; & ab ea vix 10. milliaribus distat. Extenditur autem ad 60. milliaria.

¶ Insula S. Martini, *l'isle di S. Martin*, insula est Americæ septentrionalis, in mari Boreali, & una ex Antillis insulis, inter Anguis insulam ad Boream & S. Bartholomæi insulam ad austrum, sub dominio Francorum. Novem leucis distat ab insula S. Cristophori in Boream.

¶ Insula S. Michaelis, *Isla de S. Miguel*, insula parva Asiæ, in mari Indico & propè oram Borealem insulæ Bornei, versùs Paragojam insulam, à qua vix 20. leucis Hispanicis distat.

¶ Insula S. Thomæ, *Ilha de S. Thome* Lusitanis, insula est satis ampla Africæ, in mari Guineæ, & circuitus 50. leucarum Gallicarum circiter, ferè rotunda, sed culta & abundans, sub dominio Lusitanorum, cum urbe Paveasano, insulæ primaria & episcopalis. 45. leucis distat in ortum à proximiori continente Africæ & à promontorio Lupi Gundisalvi, & 35. ab insula Principis in austrum. Detecta fuit à Lusitanis anno 1405. die 23. Decembris S. Thomæ sacra, à qua nomen sortita est. Capta fuerat ab Hollandis anno 1641. sed posteà fortiter recuperata à Lusitanis, ipsis etiam subest, arcem habens quadrangularem permunitam.

¶ Insula S. Vincentii, *Isle de S. Vicent*, insula Americæ, in mari Boreali, & una ex Antillis insulis, sub Caribis populis, inter insulas sanctæ Luciæ ad Boream & Bequiam ad austrum.

¶ Insulæ septem fratrum, *As sete Irmanos* Lusitanis, insulæ Africæ septem numero, parum inter se distantes, in mari Æthiopico, inter Syrtes & brevia, longissimæ à continenti Africæ in ortum, & mediæ ferè inter Madagascariæ insulam & Maldivas insulas. A Lusitania detectæ fuerunt, sed incolis carent.

¶ Insula Serrana, *Isla Serrana*, insula Americæ septentrionalis, in mari Boreali. Parva est, inter Syrtes, & media ferè jacet inter Jamaicam insulam ad Boream & provinciam Nicaraguam, in nova Hispania ad austrum; sed inculta est & Naufragiis infamis.

¶ In-

¶ Insula Statuum, *het Staten Eylandt* Batavis, *l'isle ou pais des Estats* Gallis, insula est Americæ meridionalis & Terræ Magellanicæ, inter fretum Maereum ad occasum & fretum Bronvetii ad ortum, detecta à Batavis anno 1616. & ab ortu in occasum estensa, estque è regione Mauritii tractus & regionis Igniom.

¶ Insula Talaya, *Isle de Talaya*, insula parva Asiæ, in mari Indico, & ferè medis inter partem australem Mindanoæ insulæ in Philippinis & partem Borealem Giloli insulæ.

¶ Insula Terræ novæ, *Isle de Terre neuve* Gallis, *Isla de Terra nueva* Hispanis, insula est amplissima Americæ septentrionalis, in nova Francia, ferè in modum figuræ triangularis, & circuitus 300. leucarum Gallicarum, propè sinum S. Laurentii. Portubus amplissimis abundat; estque satis culta, quamquam plurimis sylvis referta. In ea nullæ urbes, sed tantùm aliquot parvæ coloniæ Francorum, uti Placentia & sinus Mortuorum; estque piscatione valdè celebris.

¶ Insula testudinis *l'Isle de la Tortue seu la Tortue* Gallis, *la Tortuga* Hispanis, insula est parva Americæ septentrionalis, in mari Boreali, montuosa; sed portu gaudet commodo. Vix aliquot milliaribus distat ab ora Boreali Hispaniolæ insulæ seu S. Dominci in occasum, & 35. tantùm leucis Hispanicis à parte orientali Cubæ insulæ. Arcem habet munitam, & subest dominio Francorum ab aliquot annis.

¶ Insula Testudinis, *Isla Tortuga* Hispanis, insula Americæ meridionalis, in mari Boreali & in ora Venezuelæ regionis, sub Hispanis. Vix 26. leucis Hispanicis distat ab ora continentis Americæ in Boream, & 14. tantùm à Margarita insula in occasum.

¶ Insula Vaja, *Pulo Way*, insula parva Asiæ, in Oceano Indico, & una ex insulis Bandæ, in Moluccis, sub dominio Hollandorum.

¶ Insulæ Unionum, *Islas de Perlas*, insulæ Americæ meridionalis, in mari Austrino & in sinu Panamæ. Distant 12. leucis à Panama urbe in austrum; suntque duæ majores, dictæ *del Rio* & *Tarasequi*, cum circa viginti minoribus, quæ veriùs sunt scopuli.

¶ Insula Vulcani, *Brandendeborg* Batavis, *Isle de Vulcain* Gallis, insula est Asiæ, in mari Indico & propè oram littoralem novæ Guineæ, sic dicta, quia sæpe ignes evomit.

¶ Aliæ insulæ propriis in locis descriptæ sunt.

¶ Insulæ, *Ilheos* Lusitanis, *les Isles* Gallis, urbs parva Americæ meridionalis, in Brasilia, cum portu in ora littorali. 30. leucis distat à sinu omnium Sanctorum in austrum, sub Lusitania; & ab ea adjacens provincia dicitur *Capitania dos Ilheos*, Præfectura Insularum.

¶ Insulana Castellania, *Chastellenie de Lille*, seu etiam *province de Lille*, tractus est Belgii, in Flandria Gallicana dicta. Dividitur in quinque partes; estque satis extensus. Tota illa Castellania subest dominio Regis Galliæ ab anno 1667. & in ea sunt urbes, Insulæ, *Lille*, quæ ejus primaria est, Bassea, *la Bassee*, Armentariæ, *Armentieres*, uti oppida Lannjum, *Lanoy*, Cominum, *Comines*, Varnetonium, *Varneton*, Viroviacum, *Veruvick*, & Seclinum, *Seclin*, in regione feraci.

Cic. Intemelium & Intimelium, ut alii legunt, urbs Liguriæ maritima, inter Albingaunum 40. & Nicæam ad occasum 17. mill. pass. (Vide Albintemelium) episcopalis sub Archiepiscopo Mediolanensi. Populi Intemelii Livio.

Strab. Plin. Interamna, *Terni* & *Terani*, urbs Umbriæ episcopalis, ad Narem fluvium, in planitie, inter Spoletium 12. & Narniam 6. mill. pass. in via quæ Romam ducit occurrens. Populi Interamnates Ciceroni, & Nartes Plinio. Hujus urbis (quæ & colonia Latinorum, & municipium fuit splendidissimum) antiquitatem & nobilitatem, rudera, reliquiæque ædificiorum, ac innumeræ penè antiquæ & marmoreæ inscriptiones testantur. Ubi adhuc nobilissima & antiquissima Castellurum familia (ex qua Pontifices aliquot, & Antistites sancti, ac Principes Narniæ regionis prodiere,) adhuc viget.

Liv. Interamna altera, Latii colonia, in confinio Samnii, ad Lirim fluvium, *Isola*, teste Blondo cum aliis, apud Arpinum, ab eo 3. mill. pass. distans, à Sora 5. in meridiem, totidem à Bovillis in ortum, ubi Liris Melphem fluvium excipit, una ex 12. coloniis quæ Romanis auxilium adversus Hannibalem denegabant, teste Livio. Populi Interamnates Ciceroni.

¶ Interamna oppidum fuit Volscorum, in Latio, aliquot milliaribus infra Insulam ad meridiem, cujus nunc vestigia visuntur, propè vicum *Ponte Corvo*, in regno Neapolitano & in provincia Terræ Laboris, ad Lirim fluvium, teste Brietio; quanquam alii credant fuisse paulò suprà ubi nunc castrum *l'Isoletta* dictum, aliquot milliaribus ab Aquino in occasum: & Lucæ Holstenio est *Terra di termine* in illo tractu, ubi multa antiquitatis vestigia.

Interamnia *Teramo*, (non *Teranio*, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) urbs Prægutiorum, in Aprutio, episcopalis, inter Batinum & Vomanum flumina, ac inter Asculum ad occasum supra 20. & Teate ad ortum 24. mill. pass. cujus Episcopus Aprutinus nominatur. *Ptol.*

¶ Interamnia, *Teramo*, urbs aliàs Samnitum, in Prætutiano agro, nunc urbs regni Neapolitani, in Aprutio ulteriori. Distat tantùm 13. milliaribus ab Asculo, & 14. ab ora maris Adriatici in occasum.

Interamnium, *Ponferrada*, teste Henrico Coquo, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Gallæcia, apud fines regni Legionensis, inter Asturicam ad ortum 14. & Villam Francam oppidum Gallæciæ ad occasum 5. leuc. Sed Morali est *Fuente Encelada*, oppidum ejusdem regionis, Interamnium Flavium Antonino, ab Asturica 30. mill. pass. in occasum Lucum Augusti versùs. *Ant. Ptol.*

¶ Interamnium, oppidum antea Asturum, nunc oppidum est regni Legionis, *Ponferrada* dictum, teste Sansone & aliis, in confinio Gallæciæ.

Intercatia, *S. Maria di Rebilla*, teste Morali, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Asturum & Vaccæorum, excisum; locus inter Vallisoletum & Asturicam ad occasum in medio, ad 10. leucas distans, visitur. Populi Intercatienses Plinio. *Strab. Plin. Ptol. App.*

Intercisa, *Rackzkevvi*, teste Simlero, olim oppidum, nunc pagus Pannoniæ superioris, in Hungariæ Stiriæque confinio, libro Notitiæ in Valeria Ripensi, in ipsa Stiria. Est & locus Umbriæ, uti specus, in montis rupe excavatus, ad Candianum fluvium: *il Furlo* dicitur, inter Callium & Forum Sempronii mill. pass. 9. intercedens. *Ant.*

Internum mare, idem quod Mediterraneum.

Interocrea, *Interdoco*, teste Pandulfo Collenutio, oppidum Sabinorum, in agro Reatino, nunc in Aprutio, ab Aquila 15. mill. pass. in occasum, quot fermè à Reate. Interocrium Antonino. *Strab. Plin.*

¶ Interpromium vicus seu locus fuit regionis Marrucinorum, ad Aternum fluvium, in Italia, in via Valeria, quæ Corfinio Teate Marrucinum ducebat, ut videre est in vetustis Itinerariis Antonini & in Tabulis Peutingerianis; uratque ad Aternum fluvium, sub oppidulo S. Valentini ultra angustias Populi oppidi, teste Lucio Camarra.

¶ Intervallium, *Entrevaux*, oppidulum Galliæ, in Provincia, ad Varum fluvium, & ad radices montium, in ipso limite ditionis Sabaudicæ & Comitatus Nicæensis, uno tantùm milliari à ruderibus Glandatensis urbis; ideòque ejus Episcopi sedes est. 3. leucis distat à Boleo in occasum, 5. à Viorio in Circium, uti 8. à Nicæa & ab ora maris Mediterranei.

Intestinum mare, idem quod Mediterraneum. *Flor.*

Intuergi, populi Germaniæ, quorum urbs Heydelberga, teste Peucero, proxima Spiræ, inde vix 4. leucis distans in ortum. *Ptol.*

Invectus, fluvius Latii, per lacum Fucinum transiens, qui aliis Juvencus legitur. Videtur autem invectus participium esse, non fluvii alicujus nomen. *Plin.*

Inui Castrum, oppidum Hetturiæ, quod hodie non exstat. Vide Castrum Inui. Erat in ora, inter Centumcellas ad occasum & Pyrgos ad ortum, inde 5. hinc 8. mill. pass. distans. Virgilius libro 6. Æneidos: *Virgil.*

Pometios, Castrumque Inui, Bolamque, Coramque.

Inutrium, *Mittenvvalde* (non *Inspruck*, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) teste Aventino, oppidum olim Vindeliciæ, nunc pagus Bavariæ, apud Isaræ amnis ortum, Parthano proximus ad 2. leucas, à Monachio 10. in austrum Oenipontem versùs. De quo in libro 4. Itinerarii sic: *Ptol.*

Excipimur lauto clementer ab hospite Inutri.

Inycus, *Longobardo*, teste Fazello, oppidum olim, nunc pagus Siciliæ in ora australi, apud Camarinam urbem oscilam, ab ea 10. mill. pass. in ortum versùs Pachynum promontorium. Camicus etiam Stephano. Aliis est *il Molinaccio*, locus à Camarina 10. à Motuca urbe 15. *Pauf. Steph.*

¶ Iny-

¶ Inycus, aliis forsan Ioicum, oppidum erat Siciliæ, ad ostia Crimissi fluvii, è regione Selinuntis, & 20. circiter milliaribus a Mazara in ortum, longè autem à Camarina in occasum, teste Brietio.

Lib. Conc. Joanna, Joannina Cedreno, *Janna* Leunclavio, urbs archiepiscopalis & Epiri primaria, ubi sedes Præfecti Turcarum, ad lacum, olim * Cassiope; inter Ambraciam ad occasum & Triccam urbem Thessaliæ in ortum, à qua 40. mill. pass. (* Duplex designatur Cassiope: altera maritima, altera mediterranea, quarum hæc *Janna*, illa forsan *Joannina*, uti Brietius, indigitatur.)

Joannipolis verò, urbs Mysiæ inferioris, *Jambol* nominatur.

¶ Joanvilla, *Joinville*, oppidum Galliæ, in Campania provincia, ad Matronam fluvium, Principatus titulo clarum Guisiorum. 8. leucis distat à Calvomonte in Boream, & 6. à Fano S. Desiderii in austrum.

¶ Ioja, *Gioja*, oppidum regni Neapolitani, in agro Bariano, versùs montem Apenninum, in ditione Ducis Atrini. 16. milliaribus distat à Bario in austrum, & totidem à sinu Tarentino in Boream.

Strab. Plin. & al. Iol, quæ posteà Julia Cæsarea, teste Plinio, dicta est, *Alger*, & incolis *Gezeir*, teste Ludovico Marmolio cum aliis, olim Mesgana à conditore, urbs Mauritaniæ Cæsariensis metropolis & regia, in ora littorea egregiè munita, à Quiza urbe ejusdem oræ sub Hispanis 128. mill. pass. in ortum, Carthaginem versùs 733. à Carthagine nova Hispaniæ 187.

¶ Jol, quæ posteà Julia Cæsarea, nunc est *Tenez*, urbs regni Algerii, in ora maris Mediterranei & in provincia Teneza dicta. Sedet ad radices montis, gaudetque castro munito & portu commodo, teste Nicolao Sansone. Distat 125. milliaribus ab Algerio in occasum, & 90. ferè à Quiza urbe in ortum.

Strab. Plin. Ptol. Jolcos, oppidum Thessaliæ, ad sinum Pagasicum, in finibus Pelasgiotarum, proximum Demetriadi urbi, ab ea vix milliari distans, à Pagasis 30. stadiis, ab Ormenio 20. à Pheris 120. *Jaco* nunc. Inde Jolciacus nomen gentis. Ovidius libro 7. Metamorphoseon:

Victor Iolciacos tetigit cum conjuge portas.

Lucanus libro 3.

Thessalus Æmoniam vomer proscindit Iolcon.

¶ Jolcos oppidum fuit Thessaliæ in Magnesia, & ad sinum Pelasgicum seu Pagasicum, ad radices Pelii montis, Sansone & aliis testibus.

Ptol. * Jomnium, Lomnium Antonino, *Caffen*, teste Moletio, oppidum olim Mauritaniæ Cæsariensis, in ora, nunc pagus inter Rusuccurrum ad occasum vicinum, & Rusazum ad ortum, inde 17. hinc 38. mill. pass. Saldas versùs. (* *Iomnon* est in manuscripto Seldeni.)

¶ Jomalum seu Ionium municipium, oppidum Africæ, nunc est *Tenen*, 7. leucis distans ab Algerio in ortum, & in regno Algerii, teste Sansone.

Jona, seu Ibuna, ut apud Scriptores Scoticos, insula est, una Hæbudum, à littore occiduo Scotiæ ad 12. mill. pass. distans. ibi insigne Benedictinorum cœnobium, & Regum Scotiæ sepultura.

¶ Jona, insula Scotiæ, melius dicitur Rona, *Rona*, seu insula S. Columbani, *Cholmkill*. Vide supra Insula S. Columbini.

Strab. Plin. Ptol. Jonia, regio Asiæ maritima, in ora maris Ægæi, inter Æolidem ad Boream & Cariam ad meridiem, Mæandro fluvio eas separante, *Sarchiam*, teste Leunclavio, (in qua olim Ephesus urbs clarissima, cum Miletio, nunc Smyrna omnibus præstat, sedes Præfecti) Lydiæ ad ortum contermina. *Quiscum* vel *Quiscon* à Turcis hodiè Jonia appellatur. Hinc Jonius & Jonicus nomen gentis. Populi Jones. De Jonia Ovidius libro 6. Fastorum:

Nec Latium norat, quam præbet Jonia dives.

Claudianus libro 2. in Eutrop.

Proxima Bithynos: solem qua tendit, Jones.

Martialis libro 13. epigramm. 58. attagenas Jonicas commendat:

Inter sapores fertur alitum primus.
Jonicarum gustus attagenarum.

¶ Jonia, regio Asiæ minoris, separatur ab Æolide Hermo fluvio, rigaturque fluviis Caistro & Meandro, qui per eam labitur; sed non ipsam dividit à Caria, cum Miletus sit ultra Meandrum, & juxta oram littoralem extenditur. Ejus urbes præcipuæ fuere Ephesus, Miletus, Smyrna Colophon, Erythræ, Leuca, Lebedus, Clazomene, Hippi, & Heraclea. Nunc vulgò *Sarchan* dicitur, Ortelio, Sansone & aliis testibus; subestque dominio Turcarum.

Sol. Xenop. Jonica, regio seu tractus magnæ Græciæ, in Italia, circa Crotonem urbem.

Strab. Plin. Ptol. & al. Jonium mare appellatur, non quod Joniam alluit, sed quod inter Siciliam & Græciam interfusum, Macedoniam, Epirum, Achajam, & Peloponnesum ad occasum attingit: *il mar Gionio* Italis. De quo Virgilius libro 5. Æneidos:

Joniòque mari, Maleaque sequacibus undis.

In Authenti Jonopolis, *Ginopoli* ex tabulis recentibus, urbs Paphlagoniæ mediterranea, episcopalis sub Archiepiscopo Gangrensi, inde in Boream distans apud oram.

Script. Hisp. Ionosia, *Villa Toiosa*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in regno Valentiæ, ad sinum Illicitanum, ab Joniibus, ut est traditio antiqua loci, conditum, inter Gandiam oppidum ad occasum 11. & Alonem ad ortum 7. leuc.

¶ Jonosia quibusdam fuit oppidum Contestanorum, nunc autem pagus *Villa Loysa* dictus, in ora australi regni Valentiæ, 4. leucis distans ab Alone in Eurum, & 6. à Gandia in austrum.

Script. Belg. Jopilia villa, *Jupile*, teste Ortelio, pagus Belgii, in agro Leodiensi, ad Mosam fluvium, non procul à Leodio: cujus fit in vita S. Lamberti Episcopi mentio.

Plin. Mel. Ptol. Joppe, Jope Straboni, *Zaffa & Iaffa*, urbs Palæstinæ maritima, excisa omnium antiquissima, olim episcopalis sub Archiepiscopo Cæsariensi, inde 20. mill. pass. in austrum recedens, ab Hierosolymis 40. in occasum, Lyddæ proxima, 10. mill. distans, ante diluvium universale condita: cujus hodie nil exstat, nisi turris & diversorium excipiendis peregrinis, qui ex Europa Hierosolymam traduot. De qua Arator libro 1.

Te quoque laude potens, cœlestibus inclyta signis
Carminibus Joppe canimus.

¶ Joppe, nunc *Iaffa*, urbs erat Palæstinæ & Tribus Dan Septentrionalior, cum porto in ora maris Mediterr. 35. milliar. à Cæsarea in austrum, & paulo minùs ab Hierosolymis, 6. autem à Lydda in occasum, & 47. ab Ascalone in Boream, sita in edito saxo, & sub urbe portus in quem ligna & lapides è Libano, mari indeq; Jerosolymam terrestri itinere deferebantur ad Templi structuram.

Ptol. Jopsica, *Clissa* seu *Solissa* Moletio, oppidum Liburniæ littorale, inter Seniam & Vegiam. Sed errat Moletius: Lopsica enim scribitur a Ptolemæo & à Plinio Iospica. Clissa verò urbs est cum arce munitissima Dalmatiæ, apud Salonas, inde 5. mill. pass. distans, in monte.

¶ Jopsica urbs fuit Liburniæ. Vide Lopsica. Sed longè distat Clissa in Cæciam.

Strab. Plin. & al. Jordanis, *Giordane* Italis, fluvius Palæstinæ maximus, in Cœlesyria, apud Cæsaream Philippi gemino fonte oriens, in austrumque per Genesaram lacum fluens, ac tandem in Asphaltitem lacum desinens. De quo Sedulius libro 1.

Sex quasi lustra gerens placidam Jordanis ad undam Venit.

¶ Jordanis, *le Jourdain* Gallis, fluvius, oritur ex duobus fontibus, Ior & Dan dictis, ad radices montis Libani, & 4. mill. pass. supra Cæsaream Philippi: deinde in austrum per Samachonitem lacum seu aquas Merom fluens ad Capharnaum per lacum Genesaram seu mare Galilææ & Tiberiadis labitur; rigatisque aliquot urbibus, in mare Mortuum seu Asphaltitem lacum desinit, Tribus Ruben & Gad cum dimidia Tribu Manasse ab aliis separans Maximus est & penè unicus Terræ sanctæ seu Judææ fluvius, cum reliqui omnes potiùs torrentes quàm fluvii dicendi sunt; fuitque primùm limes Terræ promissæ.

¶ Jortanum, *Jortan*, urbs Indiæ; cum portu in ora Boreali Javæ insulæ. Caput est regni cognominis. 50. milliaribus distat a Passarvano in occasum, & 70. ferè à freto Balambuani.

Ptol. Jorum, *Novigrad*, teste Moletio, oppidum Macedoniæ, Deboro finitimum & Aloro, in Pæonia regione, à Castoria urbe 20. mill. pass.

Strab. Plin. & al. Jos, *Nio*, teste Stephano cum aliis, insula maris Ægæi, apud Theram, teste Strabone, Homeri sepulchro, teste Plinio, memorabilis, olim Phœnice, ut ait Plinius, una Sporadum, à Naxo 24. mill. pass. in Eurum, ipsa circuitu 25. quot à Thera recedit.

¶ I.s

¶ Ios insula est, & una Sporadum, inter Naxum ad Boream & Theram ad austrum. 50. milliaribus distat à Naxo, & 64. circiter ab ora Boreali Cretæ Insulæ in septentrionem; habetquo oppidum etiam *Nio* dictum in parte Boreali.

Cel. Iosedum, posteà Corbolium recentioribus, *Corbueil* vel *Corbeil*, teste Mathano cum aliis, oppidum Galliæ Celticæ, ad Sequanam fluvium, apud Parisios, à Lutetia 6. leucis in austrum, Melodunum versùs 14.

¶ Iosedum, *Corbeil*, oppidum fuit Parisiorum, nunc tractus Hurepesii, in provincia Insulæ Franciæ, 6. leucis à Lutetia, Melodunum versùs 4. cum ponte lapideo ad Sequanam. Vide Corbolium.

¶ Iosselinum seu Jocelinum, *Jocelin*, oppidum Galliæ, in minori Britannia, ad Oustam amnem, in meditullio provinciæ; & 16. leucis à Rhedonibus in occasum distat, totidemque à Fano sancti Brioci in austrum.

Steph. *Ioseph.* Iotapata, *Syria*, teste Breitenbachio, oppidum Palæstinæ, sic à conditore nominatum. In Thesauro Linguæ Latinæ in Syria locatur.

Ptol. Iotape, *Lombardo*, teste Nigro cum aliis, urbs Ciliciæ maritima, inter Coracesium Pamphyliæ urbem ad occasum, & Seleuciam Ciliciæ ad ortum, episcopalis sub Archiepiscopo Seleuciensi, Selinunti proxima orientaliori.

Ant. Ioviacum, *Kegel*, teste Lazio, arx Norici, in Austriæ Bavariæque confinio. Simlero autem *Assach*, oppidum inter Pataviam & Lintium. Variè legitur, nam & Loviacum, & Laviacum, & alicubi etiam Laciacum. Potrò Laviacum, *Lauffen*, oppidum Norici in territorio Salisburgensi putatur, à Salisburgo 3. leucis in Circium: Joviacum verò, *Assach*, inter Ovilabim oppidum Austriæ 27. & Bojodurum urbem excisam apud Pataviam 38. mill. pass. ex Itinerario Antonini: Laciacum autem inter Ovilabim & Juvaviam; hoc est, Salisburgum, inde 32. hinc 28. mill. pass. occurrit.

Ioviacum quid sit non constat. Quidam credunt esse *Aschaw*, vicum Austriæ superioris juxta Danubium fluvium: Alii putant esse *Francken mark* aut *Starnberg*, oppida Austriæ versùs Bavariam. Cluverius tamen credit Laciacum esse *Gmunde*, oppidum superioris Austriæ ad lacum cognominem.

Vos. De Iovis fanum, locus Lusitaniæ, in regno Portugallico, apud Terranum oppidum Eborensis Diœcesis, ubi Ecclesia sanctorum Justi & Pastoris, teste Resendio.

Plin. Iovis fons, in Epiro, apud Dodonam urbem excisam, in meridie semper deficiens, teste Plinio libro 2. capite 103.

Plin. Iovis Hammonis fons, in Marmarica, apud Hammonis oraculum, idem patiens quod Jovis fons in Epiro.

Iovis mons, *Monivi*, teste Varterio, *Monte Judaico* Gerundensi, mons Hispaniæ Tarraconensis in ora apud Barcinonem urbem.

Mel. ¶ Iovis mons *Monivie* nunc dicitur, estque mons Cataloniæ propè & extra Barcinonem ad occasum, ubi arcem excitare voluerant Hispani hisce ultimis temporibus.

Liv. Iovis templum, in Macedonia, ad ostium Bephyri fluvii.

Arin. Iovis Urii fanum, locus Asiæ, in ora Bithyniæ, ad Bosporum Thraciæ, ubi nunc arx *Joron*, teste Petro Gyllio, apud Chrysopolim.

Vetin. Iporcense municipium, *Constantina*, teste Morali & Mariana, oppidum Hispaniæ Bæticæ, in Vandaliæ & Ertremaduræ confinio, in Turdulis & Bæturia, inter Hispalim 14. & Elerenam oppidum Extremaduræ 5. leuc.

Ptol. Iporus, fluvius Siciliæ in ora australi. Vide Hipparis.

Herod. Ippoleum, promontorium Scythiæ Europææ, inter ostia Hypanis & Borysthenis; in quo templum Cereris erat.

Ipra, urbs Belgii. Vide Hypræ.

¶ Ipuscoa, *Guipuscoa*, provincia Hispaniæ, & para Biscajæ, cum anteà fuerit pars regni Navarræ. Ibi erant aliàs Varduli & Caristi populi. Habet ad Boream Oceanum Cantabricum, ad occasum Biscajam veram, ad austrum Alavam provinciam, & ad ortum Navarram cum modica parte Galliæ. Ejus urbes præcipuæ sunt Tolosa, *Tolosa*, Placentia, *Placentia*, Fanum S. Sebastiani, *S. Sebastian*, & *Fons rapidus*, Foenteravia.

Metap. Irenæum, monasterium in Bithyniæ ora, ad fauces maris Euxini, Byzantio & Chalcedoni proximum: quod & Acœmetum ab Evagrio nominatur.

Step. Irene, *Sidra* Sophiano, insula Peloponnesi in sinu Argolico. Vide Calauria: cui eadem est.

Ptol. Irenopolis, urbs gemina: una in Cilicia mediterranea, episcopalis sub Archiepiscopo Anazarbeno, olim sub Seleuciensi: altera in Babylonia, archiepiscopalis sub Patriarcha Antiocheno. Cujus in Conciliis fit mentio.

Ant. ¶ Irenopolis urbs fuit Asiæ minoris, in Cilicia, quæ & Neronias posteà dicta fuit, teste Philippo de Via, ad Sarum fluvium & ad radices montis Tauri Cilicii, media inter Tarsum ad austrum & Coculum ad Boream, 60. autem milliaribus ab Anazarbo in occasum.

Plin. Iria, *Voghera*, teste Merula, oppidum præclarum Liguriæ, in Gallia Cispadana, Antonino Vicus Iriæ, inter Dertonam 10. & Placentiam 30. mill. pass. à Ticino 15. Dertonam versùs.

Jorn. *adi &* *Diac.* Iria quoque, fluvius Liguriæ, ex Apennino monte apud Antiliam, & Dertonam, & Castrum novum, cujus mœnia disjecit, fluens, ac in Padum post 5. mill. pass. labens. Hic & Scripia Latino recenti dicitur, vulgò *la Scrivia*, amnis valdè Neocastrensibus perniciosus.

Iria Flavia, *el Padron*, teste Morali, urbs olim episcopalis sub Archiepiscopo Bracarensi, nunc oppidum Hispaniæ Tarraconensis maritimum, in ora Gallæciæ, à Compostella, quæ illi successit, 4. mil. Hispanicis in occasum distans. Malè *S. Maria finis terra* esse scribitur in Thesauro Linguæ Latinæ.

Ptol. ¶ Iria Flavia, *el Padron*, seu *Padron*, urbs fuit Callaicorum Lucensium, ad Ullam amnem, & anteà episcopatus, ad Compostellam postea translatus. Nunc oppidum est parvum Gallæciæ, 6. leucis Hispanicis ab ora Oceani in ortum, & 4. à Compostella in austrum; quanquam sint qui credant fuisse ipsam Compostellam.

Strab. *Plin.* Iris, *l'Irio*, teste Nigro, & interiùs *Casalmach*, fluvius Cappadociæ ingens, per Amasiam urbem in Pontum Cappadocium influens, ex Argæo monte ortum ducens. De quo Valerius Flaccus libro 3.

Transit Halys, longisque fluens, anfractibus Iris.

¶ Iris, fluvius Asiæ minoris, oritur in Cappadocia, & in confinio Armeniæ minoris supra Sebastiam, deinde propè Comanam Ponticam Varum fluvium recepit, uti & Ceraunum. Hinc juxta Amasiam labitur; & auctus Lyco fluvio & aliquot aliis, in Pontum Euxinum se exonerat inter Themiscyram ad ortum & Amisum ad occasum, 25. milliaribus utrinque. Dicitur autem nunc *Casalmach* incolis, *Caselmach* verò, Castaldo teste.

Ptol. Irpini, & Irpinum. Vide Hirpini & Hirpinum.

Vrbes Irpinorum in regno Neapolitano:

Abellinum, *Avellino*.
Agatha, *Sant'Agata de Goti*.
Angelopolis, *Sant'Angelo di Lombardi*.
Arianum, *Ariano*.
Bitacia, sic vulgò, & *Bisaccia*, episcopatus unitus Angelopolitano sub Archiepiscopo Compsano.
Compsa, *Conza*, vel *Consa*.
Frequentum, *Fricenti*.
Laquedonia, *Lacedogna*, *Cedogna*.
Mons Maranus, *Monte Marano*.
Mons Viridis, *Monte Verde*.
Nuscum, *Nusco*.
Vicus, *Vico della Baronia*.
Vulturaria, *Vulturaria*.

Arria Irus & Iros, mons Indiæ, in Gedrosiæ confinio, apud ostia Indi fluvii: cujus meminit Arrianus in Periplo. Irus apud Homerum mendicus fuit; unde adagium, *Iro pauperior*. De quo Ovidius:

Herod. *Irus & est subitò, qui modò Crœsus erat.*

Steph. Is, fluvius Susianæ, in Euphratem influens. Est & urbis nomen Stephano.

Ptol. Isaca, qui et Ista, fluvius Albionis, in Damnoniis, seu * Cornubia regione Anglici regni, in austrum fluens per urbem cognominem. Fluvius *Ex*, urbs verò *Excester*, teste Camdeno, Latino recenti Exonia, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Cantuariensi, Cornubiæ metropolis, media inter Wintoniam urbem ab ortum et Antivestæum promontorium ad occasum 79. mill. distans. Vide Exonia. (Latè sumpta: aliter enim Devoniæ Comitatus est.)

¶ Isaca, seu, et meliùs, Isca, *Ex*, fluvius Angliæ. Oritur in confinio Somersetensis Comitatus, propè Sabrinæ fluvii æstuarium; deinde per Devoniæ Comitatum fluens, et auctus aliquot fluviis minoribus, ibi Iscam Damnoniorum,

niorum, *Excester*, provincia primariam rigat, & 8. milliaribus Anglicis infrà in mare Britannicum cadit juxta castrum *Exmouth* dictum. Vide Isca.

¶ Isachar, una ex duodecim Tribubus Israel, inter Tribum Zabulon ad Boream & dimidiam Tribum Manasse cis Jordanem ad austrum, ubi Carmelus mons, ad Jordanem usque, ubi lacus Genesareth, extenditur, & australem obtinet Galilææ inferioris partem.

¶ Isadeni, Hunnica natio, teste Procopio.

¶ Isaflenses videntur Mauritaniæ populi apud Ammianum.

¶ Isagurus, Indiæ intra Gangem oppidum Ptolemæo, Ithagurus interpretibus.

¶ Isala, qui & Sala, *Issel*, fluvius Belgii seu potiùs ramus Rheni fluvii, qui paulò infra Arenacum in duo brachia scindens se hunc efficit fluvium, qui ad arctos tendens Duisburgum, Zutphaniam, Daventriamque urbes rigat, & infra Campensem urbem in sinum Austrinum se exonerat. Sunt tamen qui credant Isalam seu Saldam, *Alt Issel*, fluvium esse Germaniæ, qui per Westphaliam fluens & Comitatum Zutphaniensem, ad Duisburgum recipit alveum Rheni per fossam olim à Druso deductam ab Arenaco Duisburgum usque, & cum eo in sinum Austrinum cadit: quod satis probabile. Vide Sala.

Ptol. Isamnium, *Saint Johns Foreland*, teste Camdeno. Hoc *Portmuck* Mercatori, & aliis * *Capflat*, promontorium Hiberniæ in ora orientali, inter Eblanam urbem & Logiæ fluvii ostium (* corruptè forsan pro *Cap Saint Jean*.)

¶ Isamnium, promontorium Hiberniæ, in parte orientali Ultoniæ, vulgò à nautis *Saint Johns Forland* dictum, & *le Cap S. Jean* Gallis, *S. Johns print* Anglis, est in peninsula *Lecale* dicta, in Comitatu Dunensi, & vix 5. mill. pass. à Duno distat.

Ant. Isannavaria, *Stonystratford*, teste * Camdeno, oppidum Albionis, in Anglia, inter Lactodurum & Tripontium 52. mill. pass. a Londino, 73. in Boream Lindum versùs. (* Camden. in Britannia sua hoc modo: Hanc verò (de *Weden*, in agro Northamptoniensi, olim regia Merciorum Regis, verba faciens) esse quod in Antonini Itinerario Banavenna, Bennavenna, & Bennaventa dicitur, & semel corruptè Isannaventa: (alii legunt Isanavantia, Isanavatia, & tandem Isannavaria) etsi nulla supersint expressa nominis vestigia, nisi existimarem, veritati sanè vereor ne illuderem; etiamsi antea contra senserim.)

Strab. Plin. Isapis, *il Savio*; fluvius Æmiliæ, in Romandiola, ex Apennino monte supra Sarsinam urbem oriens, ac juxta Cesenam urbem ejus mœnia radens, delatus, in mare Hadriaticum apud Cerviam exiens, qui & Sapis Plinio. De eo Lucanus libro 2.

Crustumiumque rapax, & junctus Isapis Isauro.

Sed hic fluvius est Umbriæ, apud Urbinum in Isaurum influens, qui *Albe* vulgò, teste Leandro, dicitur. Ortelius manifesto labitur errore, Isapim fluvium circa Ariminum describens. Vide Sapis.

Cic. Plin. Isara, Isar Ptolemæo, *l'Isere*, fluvius Galliæ Narbonensis, per Allobroges in Rhodanum apud Valentiam urbem delatus, Mauriana, Camberico, Gratianopolique urbibus irrigatis. De eo Lucanus libro 1.

Hi vada liquerunt Isara, qui gurgite ductus, &c.

¶ Isara fluvius, *l'Isere*, oritur in Sabaudiæ Ducatu & in provincia Tarantasia ex monte Iserano inter Alpes; deinde Monasterium Tarantasiæ caput rigat: Hinc auctus Arco fluvio, juxta Montmelianum labitur; & per Delphinatum fluens, ibi Dracum ad Gratianopolim haurit; & posteà rigatis Fano S. Marcellini & Romano oppidis, paulò supra Valentiam urbem in Rhodanum fluvium se exonerat. Sed Camberium non rigat neque Fanum S. Joannis in Mauriana valle, ut ego pluries vidi dum illas partes lustrarem.

Isara, alter fluvius Vindeliciæ, per Bavariam fluens, ex Alpibus inter Oenipontem & Inutrium oriens, ac per Monachium, Frisingam, Landshutum, Dingelfingum, Landaviamque urbes in Danubium contra Deckendorfum oppidum fluens, & ipse *Iser* vulgò di-
Strab. ctus.

¶ Isara, *Iser*, fluvius Vindeliciæ. Dicitur etiam Isarus. Oritur 3. milliaribus Germanicis ab Oeniponte in occasum, in confinio Comitatus Tyrolensis, & paulò supra Landshutum Ambram fluvium recipit.

Isara quoque, fluvius Galliæ Belgicæ, *Oyse*. Vide Esia.

Isarci, populi Alpini, in Insubria. Vide Hisarci. Plin.

¶ Isarci, Alpinæ gentes Plinio, ab Augusto Imperatore devictæ. Hisarci legit Castillionius, cui hodiè *Isarso* municipium, aut aliud vicinum *Arcisaro*. Schudus putat Misauci legendum, & addit esse hodie *Masoxerthal*. Janus Pincius in suo de origine Tridentinæ urbis libro locum describit in vertice Pyrenæi Germaniæ montis, quem vulgò *Aisocho* nominant ab Isarco, ut ipse existimat.

Isauria, regio Asiæ, pars Galatiæ australis, Pisidiæ Ptol. finitima: ubi Isaura urbs, quæ & Claudiopolis, teste Ammiano, dicta est, & in libro Conciliorum Isauropolis, *Saura*, nunc, teste Theveto, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Seleuciensi. Populi Isauri. Meminit horum Claudianus libro 1. in Eutropium:

Indomitos curru Servilius egit Isauros.

Isaurus, *la Foglia* fluvius Umbriæ Transapenninæ, ex Apennino monte descendens, per agrum Urbinatem fluens, & ab Pisaurum urbem mari Hadriatico exceptus, qui & Pisaurum Plinio dicitur. Alter hujus nominis fluvius est magnæ Græciæ, Neetho vicinus, per agrum Crotoniatem in mare delatus; cui *Donato*, teste Barrio, nomen est.

¶ Isaurus, *Foglia*, fluvius Umbriæ, meliùs dicitur Pisaurus. Vide ibi.

¶ Isburus, *Mayhasoli*, teste Fazello, fluvius Siciliæ, Pto. per oram Australem inter Heracleam & Thermas in pelagus fluens.

¶ Isburus fluvius nunc *Calatabellota* dicitur, testibus Brietio, Sansone, & aliis. In mare Africum se exonerat inter Mazaram ad occasum & Agrigentum ad ortum, 35. ferè milliaribus utrinque.

Isca, *Excester*, & *Caer Suyek* Britannicè, teste Lhuy- Ptol. do, (*Caer-isk Pen-Caer*, teste Camdeno,) urbs Albionis episcopalis, caput Cornubiæ, ad Isacam fluvium quæ Isca Dumnoniorum ad alterius differentiam dicitur. Vide Isaca, & Exonia.

¶ Isca, quæ & Isaca quibusdam, *Excester*, urbs fuit Damnoniorum, nunc Comitatus Devoniæ caput, dicitur que à recentioribus Exonia. Urbs est episcopalis sub Archiepiscopo Cantariensi. Distat 8. milliaribus Anglicis ab ora maris Britannici, 79. milliaribus similibus distat ab Antivestæo promontorio, & à Vintonia. Isca autem fluvius, *Ex* dictus, ipsam rigat, & posteà in mare Britannicum labitur.

Isca Legio 2. Augusta, oppidum Albionis, *Carlion*, Ant. teste Camdeno, id est, Urbs Legionum, in Wallia, agri Monumetensis, apud Landavam urbem, ab ea 10. mill. distans. Alia porrò Isca, Exoniæ finitima, *Lerkard*, & ipsa Urbs Legionum, seu Legio Augusta aliis dicitur.

¶ Isca, Legio 2. quæ & Isca Silurum, urbs fuit Silurum ad Iscam, nunc oppidum Monumethensis provinciæ, ad Oscam fluvium, vix 4. milliaribus Anglicis distans ab æstuario Sabrinæ, & 14. à Monumethia.

Ischalia, *Ilcester*, teste Lhuydo, & Camdeno *Ivelcester* Ptol. aliis *Ilchester*, oppidum Albionis, in finibus Belgarum, & in Somersettensi regione, inter Bathoniam & Exoniam ad 35. mill. dissitum, Welliæ finitimum.

¶ Ischalis, seu Iscalis, oppidum Belgarum, nunc Somersetensis Comitatus, *Ilchester* vulgo, ad amnem *Il*, est in confinio Dorsetiæ Comitatus, 12. milliaribus Anglicis à wellia in austrum, 24. à Bathonia, 30. ab Exonia, & medium inter mare Britannicum & Sabrinæ æstuarium, 15. milliaribus Anglicis utrinque.

¶ Ischia, *Ischia*, insula Italiæ, in mari Tyrrheno, in ora regni Neapolitani & Terræ laboris, aliàs Inarime & Ænaria dicta. Eam pluribus descripsit C. Nepos Gallus, cujus accuratam delineationem habemus in tabulis Joannis Antonii Magini. Vix 2. milliaribus Italicis distat ab ora Terræ Laboris, uti à promontorio Miseno, & una tantùm à Prochyta insula. Ejus circuitus est 20. milliarium; & ei adjacet ad ortum urbs parva, sed permunita in scopulo, Ischia etiam dicta, quæ ponte tantùm jungitur Insulæ, ut egomet vidi anno 1667. estque episcopalis sub Archiepiscopo Neapolitano. Vide Ænaria.

Ischopolis, *Tripoli*, teste Moletio, oppidum Cappado- Strab. ciæ maritimum, inter Hermonassam & Cerasuntem ad Ptol. ortum.

¶ Ischopolis, quæ & Ischiopolis, & Taipolis Plinio, urbs fuit Cappadociæ 20. milliaribus ab Hermonassa in ortum, & 70. ferè à Trepezunte in occasum. Nunc etiam *Tripoli* dicitur, in provincia *Genech* dicta, teste

Ca-

Castaldo ; & subest dominio Turcarum cum toto tractu.

Plin. Iscia, insula Brutiorum oræ adjacens. Vide Oenotrides, est enim una Oenotridum.

¶ Iscina, Africæ propriæ urbs Ptolemæo & Antonino.

Script. Germ. Isenacum, *Isenach*, urbs & academia Thuringiæ, in Hassiæ confinio, inter Erphordiam & Casellam; sic à ferro dicta, vel ab Iside, ut quidam Poeta Germanus ait libro 5. Itinerarii:

...positam hinc in vallibus urbem,
A ferro dictam vulgò; sed ab Iside doctis:
Isnacum dicunt, urbs gestis clara vetustis.

Et libro 7.

Ante oculos montes, Isenacumque videmus,
Quæ fuit Hassorum regia clara Ducum.

¶ Isenacum, *Eysenach* incolis, urbs est parva, sed culta Germaniæ, in Thuringia, ad amnem Nessam, qui paulò infrà à Verra excipitur, in confinio Hassiæ. Subest Duci Weimariæ, quamquam ipsa Ducali titulo fulgeat. 7. leucis distat ab Erfurto in occasum, & 4. à Molhusia in austrum. Dicitur etiam Eysenacum.

¶ Isendicum, *Isendick*, oppidum premunitum Belgii, in Flandriæ Comitatu, in ora littorali contra Birfletum, & in ditione Hollandorum à plurimis annis. 3. leucis distat à Clausulis in ortum, & totidem ab Aggere Gandavensi in occasum.

¶ Isiacorum portus circa Daciam & in ora littorali Ponti Euxini, teste Arriano in Periplo.

Plin. Isidis insula, Isidis portus Plinio, Isidis templum Straboni, *Pafoon*, teste Belleforestio, insula sinus Arabici, Æthiopiæ continenti ferè adjuncta, in sinu Avalite. Est & Isidis templum apud Strabonem, oppidum Ægypti ad Nilum, propè Copton urbem.

Ant. Isinisca, *Isin*, teste Marco Welsero, oppidum Vindeliciæ olim, nunc pagus Bavariæ, ad fluvium cognominem, qui Isin seus Antonino dicitur: Simlero autem est *Isen* seu *Ysne*, oppidum Sveviæ, in Rhætia, inter Campidonam ad ortum 3. & Wangam ad occasum 2. leuc. Sed errat Simlerus, quia Isinisca cum fluvio non in Svevia, sed in Bavaria apud Frisingam urbem est, ut rectè Welserus indigena adnotavit, vulgò *Ilem* vel *Isin*, à Landshuto 6. leuc. in meridiem, à Frisinga 4. in ortum.

¶ Isinisca, seu Isunisca teste Welsero, est *Isen*, castrum ditionis Frisingensis, ad amnem *Isin*, 6. leucis à Monachio in ortum, forsan ex nominis similitudine, uti & Abrahamus Ortelius post eum. Sed Cluverius, Sanso, & alii putant Isinoiscam esse Monachium, urbem amplam, Bavariæ primariam Isaro fluvio impositam, cum superbissimo palatio Ducum: quod probabilius. Vide Monachium.

¶ Isis, Colchidis fluvius navigabilis, teste Arriano in Periplo.

¶ Isium, Ægypti superioris urbs apud Stephanum & Antoninum.

Regin. Isla, *Ysel*, seu *Yssel*, fluvius Germaniæ, per Frisiam fluens.

¶ Islandia, *Islande*, insula maris Septentrionalis, ad Regem Daniæ spectans, amplissima, inter Norvegiam, ex qua pendet, & Gronelandiam seu Terram Viridem, & ab ortu in occasum extensa. Dividitur in quatuor partes, nempè in Orientalem, quæ *Austlendingafiordung*, dicitur ab incolis, in Occidentalem seu *Vestlendingafiordung*, in Septentrionalem seu *Nordlendingafiordung*, & in meridionalem seu *Sudlendingafiordung*. Ejus urbes præcipuæ sunt Hola, & Schalotum, & Besseda arx, ubi Prorex Insulæ commoratur, & ab antiquis Thule dicta fuit. Ejus longitudo est 200. leucarum Gallicarum, latitudo verò centum circiter. Satis culta est & fertilis versùs oram littoralem, sed in mediterraneis valdè montuosa & inculta.

Virgil. Herod. Plin. & al. Ismarus, mons Thraciæ, apud Hebrum fluvium & Maroneam urbem, teste Plinio, cujus accolæ Cicones Homero dicuntur, ubi & palus, & Ismara vel Ismarum urbs quondam fuit. Virgilius libro 10. Æneidos:

Et tres, quos Idas pater, & patria Ismara misit.

Hinc Ismarius nomen gentis. Ovidius libro 10. Metamorphoseon:

Gentibus Ismariis, & nostro gratulor orbi.

Montem hunc partim asperum, & partim olivetis ac vitibus cultum, incoluit Orpheus.

Sophoc. Ptol. Ismenus, Ismenius Plinio, Straboni, & Pausaniæ fluvius Bœotiæ, (cum oppido cognomine & monte) circa Dircen fontem Thebas alluens, & apud Saganeum oppidum in mare exiens, non procul ab Aulide, ex monte Cithærone scatens. De quo Ovidius libro 2. Metamorphoseon:

Et celer Ismenos, cum Phocaico Erymantho.

Hinc Ismenius nomen gentis. Ovidius libro 13. Metamorphoseon:

Hospes ab Aoniis Therses Ismenius oris.

Accipitur autem Ismenius pro Thebanus, & Ismenides mulieres pro Thebanæ.

¶ Ismenus, fluvius Bœotiæ, etiamnum *Ismeno* dicitur, teste Brietio, & in Euripum labitur.

¶ Ismuc, Africæ oppidum, distans à Zama viginti mill. pass. Hujus ager nihil venenati ferre potest, ut tradit Vitruvius.

¶ Isna, *Isne*, urbs Germaniæ parva, sed Imperialis, in Svevia provincia & Algovia tractu, juxta amnem Argum superiorem, 4. leucis à Campiduno in occasum & à Lindavia in ortum.

¶ Isondæ, Sarmatiæ Asiaticæ gens, teste Ptolemæo.

¶ Isonæ, Assyriæ oppidum, teste Ptolemæo.

Isontius, *l'Isonzo*, fluvius Carnorum, qui Natiso Straboni, per Norejam ex Alpibus Juliis profluens, & secus Gradiscam oppidum in mare Hadriaticum inter Aquilejam urbem, & Timavum fluvium exceptus, apud quem Theodoricus Rex Gothorum Odoacrem vicit & fugavit, teste Cassiodoro. *Cassio.*

¶ Isontius, *Lisonzo*, meliùs dicitur Sontius fluvius. Oritur, in Carniola, & auctus aliquot amnibus & Natisone fluvio, rigatisque Goritia & Gradisca, in sinum Tergestinum labitur. Vide Sontius.

¶ Ipsa, Armeniæ minoris urbs, teste Ptolemæo.

Ispinum, *Spinarie* Moletio, aliis *Fuente Dueñña*, oppidum olim, nunc pagus Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Carpetanorum.

¶ Ispinum, oppidum Carpetanorum, nunc quibusdam est *Yepes*, vicus Castellæ novæ, 6. leucis Hispanicis distans a Toleto in ortum Concam versùs.

Isporis, pagus Africæ, apud Syrtim magnam, cis Aras Philænorum, *Ilbacha* Moletio, aliis *Naim*. (Vide Oosporis, sic enim scribitur.) *Ptol.*

¶ Israel, nomen hoc nunc totam Hebræorum gentem, nunc partem tantùm demonstrat, totam ante Salomonem, partem posteà, teste Sansone: post Salomonem enim Hebræorum regnum, quod et Israel, in duas divisum partes, una Judæ nomen assumpsit, altera nomen Israel retinuit, quod in hoc ultimum ex duodecim Tribuum Israel decem secesserint, in primo duæ tantùm remanserint sub nomine Judæ, propter Tribum Judam regiam et omnium nobilissimam; et ex hac totius regni divisione, qui primum Hebræi et Israelitæ in universum appellati, ii tandem in Israelitas et Iudæos divisi sunt, & aliquando hi sub illo, aliquando illi sub altero nomine comprehensi sunt.

Issa, Hissa Cæsari, *Lissa* Sophiano et Bordonio, insula maris Illyrici, apud Tragurium, unde ca 15. mill. pass. *Polyb.* Phariam versùs recedit, ulterius 50. mill. distantem in *Plin.* meridiem, circuitu 80. mill. Hæc Liburniæ adjacet, non *Mel.* Dalmatiæ, ut in Thesauro Linguæ Latinæ. Issa quoque Dionysio Halycarnassæo insula parva Latii, apud Marrovium, à Septem aquis 40. stadiis distans.

¶ Issa Insula fuit Liburniæ, et posteà Dalmatiæ, quæ à Iotphitogenita *Jesa*, Slavis *Wis*, et ab Italis *Lissa* dicitur, in mari Illyrico, teste Joanne Lucio. Subest dominio Reipublicæ Venetæ.

¶ Issa, Lesbi insulæ urbs, quæ Himera et Pelasgia dicta fuit, teste Stephano.

¶ Issatis Parthorum urbs, opposita quondam Medis, teste Plinio.

Issedon, Essedon Stephano, urbs gemina: una Scythiæ extra Imaum montem, quæ *Saccuir*, teste Castaldo, nunc appellatur; altera Sericæ, quæ *Cambalu* magni Chamis (ut vocant) Tartarorum Regis sedes, dicitur. *Ptol.*

¶ Issedon urbs fuit duplex Scythiæ. Issedom Scythica fuit in Scythia extra Imaum, ubi nunc urbs *Caracoram*, in Sisiana regione Tartariæ magnæ: Issedon Serica urbs fuit ampla Issedonum, in Serica regione, ubi hodie *Suchur* seu *Synchun*, urbs regni Tanguti, in Tartaria magna.

¶ Issorium, *Issoire*, seu Issodorum, urbs est Galliæ, in Alvernia provincia, ad Elaverem fluvium, 5. leucis à Claromonte in austrum, et 9. à Fano S. Flori in Boream.

Ilus,

Plin. Ptol. Issua, Issum Straboni, quæ & Nicopolis, teste Stephano, dicta est, *Aiazza* seu *Aiassa*, teste Nigro cum aliis, urbs Ciliciæ extrema, in Syriæ confinio, ad sinum qui ex ea Issicus, *Golfo dell' Aiazza*, nominatur, ab Antiochia magna ad 60. mill. pass. in occasum distans: ubi Darius Rex primò fusus fuit ab Alexandro Magno, teste Quinto Curtio, unde Nicopolis dicta: episcopalis sub Archiepiscopo Tarsensi. Ab Amiso urbe Paphlagonica 1500. stadiis, inter Pyrami fluvii ostia, & Zeugma ad Euphratem 400.

Issus, nunc *Laiazzo*, urbs Ciliciæ, ad mare Mediterraneum & Issicum sinum, qui ab eo *Golfe de Laiazzo* dicitus, propè montem Amanum. Differt à Nicopoli urbe, & ab ea 15. milliaribus distat in occasum, 35. ab ostio fluvii Pyrami in ortum, & 56. à Zeugma in occasum, 60. autem ab Antiochia in Boream.

Strab. Plin. Ptol. & al. Ister, Danubius, fluvius maximus Germaniæ, qui ut primùm Illyricum attingit, Ister appellari incipit, teste Strabone & Plinio, sed, teste Appiano Alexandrino, non nisi post Savi cum ipso confluentiam ad Taurunom urbem, Ptolemæo verò post Axiopolim Mysiæ inferioris urbem; cujus ostia ab ore Ponti apud Byzantium ad 500. mill. pass. teste Plinio, in Boream distant, eaque 7. sunt, quibus Ister in mare Euxinum effunditur, ab ostio Borysthenis 250. mill. in austrum. De quo Ovidius libro 2. Metamorphoseon:

Thermodonque citus, Gangesque, & Phasis, & Ister.

¶ Ister fluvius, qui & Danubius, in Pontum Euxinum labitur per sex ostia, ut volunt Plinius & Ptolemæus, & per septem, ut vult Ammianus Marcellinus, qui ait septimum esse palustri specie. Ejus autem ostia distant tantùm centum milliaribus ab ostiis Borysthenis fluvii in austrum, & 250. à Constantinopoli in Boream. Nunc autem tantùm habet duo ostia navigabilia, aliis arena obductis, ut mihi narrarunt nautæ qui illas oras lustrarunt paucis abhinc annis.

Plin. Isthævones, qui & Busacteri minores Ptolemæo dici videntur, populi Germaniæ, quos Gemma Frisius *westfalen* indigitat.

Strab. Plin. & al. Isthmus multiplex: 1. Peloponnesi, qui & Corinthiacus, quo Peloponnesus reliquæ Græciæ connectitur, 40. stadiis inter sinum Corinthiacum ad occasum & Saronicum ad ortum patens, quem Nero perfodere frustra tentavit, unde proverbium, *Isthmum fodere*. 2. Chersonesi Thraciæ, inter Cardiam seu Lysimachiam, & Macrontichon. Vtrumque *Hexamili* Nigro & Volaterrano. 3. Ægypti, inter mare Mediterraneum, ubi Pelusium, & sinum Arabicum, ubi Vrbs Heroum, Dorsum Arabiæ Ptolemæo dictus. *Sar* vulgò, teste Goropio, 300. stadiis ex Plutarcho patens, Plinio 125. mill. pass. quo Ægyptus Palæstinæ & Arabiæ petrææ jungitur 4. Tauricæ Chersonesi, de quo Xenophon, & Ptolemæo *Zacala*, teste Iosepho Barbaro, 37. stadiis ex Xenophonte patens, quo Taurica Sarmatiæ continenti copulatur. In eo Taphiæ urbs, *Precop*, Tartarorum regia. 5. Acanthæus, in Macedonia, qui Athon montem continenti jungit, a Xerxe Rege, teste Æliano, perfossus. 6. Italiæ, inter sinum Scylletium, & Hipponiatem, longus apud Aristotelem dimidii diei itinere, apud Strabonem 160. stadia, apud Plinium 20. mill. pass. apud Solinum 40. mill. quod verius est. 7. Asiæ, inter Tarsum & Amisum 1500. stadiis, teste Strabone, Asia nusquam angustiore. 8. Græciæ, inter Crissæum sinum & Oetæum, ubi Thermopylæ. 508. stadiis ex Strabone patens. Hinc Isthmiacus nomen gentis, Claudiano de 4. Consulatu Honorii:

Aimo. *Et puer Isthmiaci jampridem litteris exsul.*

¶ Isthmus Italiæ, in parte Boreali Calabriæ ulterioris Magino & aliis, est tantùm 20. milliarium ab ortu in occasum, propè Squillacium.

¶ Isthmus Panamæ, *Isthmo de Panama*, tractus Americæ, quo septentrionalis America jungitur meridionali, estque tantùm leucarum Hispanicarum septemdecim à Borea in meridiem, nempe a Portu Belo ad Panamam urbem. Totus tractus extenditur etiam ab ortu in occasum per 30. leucas, diciturque propriè *Tierra Firma*, & est sub dominio Hispanorum.

Herod. Istiæotia, regiuncula Thessaliæ, inter Ossam & Olympum montes jacens.

¶ Istiæotis, provincia Thessaliæ. Estiotis dicitur à Ptolemæo, Hestiæotis à Strabone, & Estiætis à Suida, estque in mediterraneis, ubi urbes Tricca, Gomphi, Itome & Pheca.

Isto, mons Corcyræ insulæ, cujus incolæ Istones Polybio dicuntur.

Istonium, *Histe*, teste Moletio, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Castella nova, inter Villam excusam & Cervariam supra 2. leuc. interque Toletum 18. & Valentiam in ortum ad 40. *Turry. Ptol.*

Istri, populi Italiæ extremi, Liburnis finitimi, quorum regio Istria, & Histria, sic ab Istro fluvio, quo Argonautæ vecti, huc venere, teste Plinio, dicti.

¶ Istria, *Istria* incolis, *Istrie* Gallis, *Hysterreich* Germanis, pars fuit Galliæ Transpadanæ, in confinio Illyrici, nunc provincia Italiæ, sub dominio Venetorum. Terminatur a septentrione Carniolæ Ducatu, à quo separatur Alpibus, *monti della Vena* dictis. Ad ortum habet sinum Flanaticum, ad occasum sinum Tergestinum, & mare Adriaticum, seu sinum Venetum, uti etiam ad meridiem; extenditurque à Circio in Eurum ad 60. milliaria; sed non est æquè lata; & in ea Tergeste, Petena, Pisinum, Cosliacum, & aliquot alia loca in parte orientali subsunt dominio Austriacorum. *Cic. Ptol.*

Vrbes Istriæ ex ordine occurrentes.

Tergestum, *Trieste*.
Iustinopolis, *Cavo d' Istria*.
Vrba nova, pro Æmonia, *Città nova*.
Parentium, *Parenzo*.
Pola, sic volgò, episcopalis sub Patriarcha Aquileiensi.
Petena, *Pedena*.
Omnes sub Venetia, exceptis prima & postrema, (*quæ subsunt Austriacis*.) *Herod.*

Istriani, populi Mysiæ inferioris, quorum regio *Bessarabia*, & urbs Istropolis, circa Istri fluminis ostia, ubi & Istrianorum portus.

¶ Istriani populi fuere Mœsiæ inferioris, in provincia Scythia dicta, quorum regio nunc Bulgariæ pars est ad ortum & Boream, juxta ostia meridionalia Istri fluvii, & aliquot milliaribus in austrum à Bessarabia provincia quæ trans Istrum jacet.

¶ Istriana, Arabiæ felicis orbs, juxta sinum Persicum, testibus Ptolemæo & Stephano.

Istrianus, *Calamita*, teste Nigro, fluvius Tauricæ Chersonesi, inter Corax promontorium ad occasum & Theodosiam urbem ad ortum, haud procul ab ea fluens. *Ptol.*

¶ Istrianus fluvius nunc *Karasu* dicitur, seu *Endel*, Sansone teste, & in Pontum Euxinum se exonerat propè Theodosiam. *Mel.*

Istrici, populi Scythiæ Europææ, circa ostia Axiacis fluvii, & Euxinum mare incolentes: quorum urbs Axiace, nunc *Oczacow*.

¶ Istrium Mesopotamiæ urbs apud Nicetam.

Istropolis, Istros Straboni, * Ptolemæo, Istria Arriano, *Stravite* Castaldo & aliis, oppidum Mysiæ inferioris, in ora maris Euxini, apud ostium Istri australe, à Sacro ostio 500. stadiis, Tomos versus in austrum 250. ex Strabone, Nigro est *Grossea*, oppidum vicinum. (* Ἰστρόπολις in manuscripto Seldeni.) *Plin.*

¶ Istropolis urbs fuit Mœsiæ inferioris, in tractu Scythia dicto, ad Peuce seu Sacrum ostium Istri fluvii, quæ nunc à quibusdam *Proslaviza* dicitur, in parte orientali Bulgariæ. 60. stadiis ab ora Ponti Euxini, & 200. ferè à Tomis in Boream distat. Subest autem dominio Turcarum à duobus seculis cum toto tractu adjacente, qui in dies sterilis et incultus efficitur propter frequentes incursiones Tartarorum Dobruccensium.

Istula, fluvius Germaniæ, istam à Sarmatia separans. Vide Vistula. De eo libro 1. Itinerarii sic: *Ptol.*

Danubiusque pater, vagus Albis, & Istula, quique. *Aut.*

Isurium, *Aldbarg* vel *Aldborrow*, testibus Camdeno et Lhuydo, oppidum Albionis, in Anglia, in Comitatu Eboracensi, inter Eboracum 18. et Caturactonium 24. mill. pass. ex Itinerario Antonini. *Ptol.*

¶ Isurium, oppidum Brigantum, nunc est vicus *Borough bridge* dictus, ad Vrum fluvium, in provincia Eboracensi, 12. milliaribus Anglicis ab Eboraco in Cæciam, et 16. a Caturactonio in Africum.

Isua oppidum fuit Bœotiæ, in Atticæ confinio, apud Anthedonem. *Strab.*

Italia, regio Europæ clarissima, penes quàm sub Romanis orbis terræ fuit imperium, a boum multitudine & magnitudine, teste Varrerio & Aulo Gellio libro 11. capite 1. dicta: (item Festo: Italia dicta, quòd magnos italos, hoc est, boves habeat, vituli enim Itali dicti sunt;) vel ab Italo Siciliæ Rege, Siculi fratre, teste Isidoro libro *Cal. Cic. Plin. & al. omnib.*

bre originum, longa inter Alpes Graias & Rhegium 1020. mill. pass. teste Plinio. Inter Varum autem & Arsiam flumina per Alpium radices 742. sed recta via per Vada Sabatia 420. quæ maxima illius latitudo est. Hæc Alpibus à Gallia, Germania, & Norico separata, in arcum quodammodo sese conformantibus, ceterum mari Ligustico, Tyrrheno, Ausonio, Ionio, Hadriaticoque contunditur. Plura habet apud veteres nomina: nam olim Ausonia, Camesena, Oenotria, Hesperia, Ianicula, Salenmbrona, Saturnia, & aliis nominibus dicta, apud Catonem, Polybium, Plinium Halycarnassum & Gellium. Non ultra Ariminum olim extendebatur: reliquum enim inde ad Alpes Gallia Cisalpina, in Cispadanam & Transpadanam divisa, dicebatur. Numero urbium omnibus provinciis præstat: nam urbes, quibus episcopalis sedes affixa est, supra 300. habet; quot iu Hispania, Gallia, & Germania simul acceptis haud comperies, e'..m si regnum Polonicum & Belgium omne computaveris. Vrbes hac tempestate clarissimæ, Roma, Neapolis, Mediolanum, Venetiæ, Genua, Bononia, Florentia, Verona, quibus adiicere libet Brixiam & Patavium. *Italia* etiam vulgò, & Sclavonicè *Vlorka* dicitur. Populi Itali. Inde Italos nomen gentis, Virgilius libro 3. Æneidos:

Et sæpe Hesperiam, sæpe Itala regna vocare.

Et Libro 11.

Tros, Italusve mihi pariter det sanguine pœnas.

Ab Italia non solum Italus, sed etiam Italicus nomen deducitur; ut *Italica Mensa*, proverbialiter dicta de mensa lauta.

Regiones Italiæ, quæ mare & Alpes attingunt:

Insubria.	Salentini.
Gallia Subalpina.	Apulia Peucetia.
Liguria.	Apulia Daunia.
Hetruria.	Apuatium.
Latium.	Picenum.
Campania.	Senones.
Picentes.	Æmilia.
Lucania.	Venetia.
Brutii.	Carni.
Magna Græcia.	Histria.

Interiores:

Hirpini.	Sabini.
Samnium.	Vmbria.

¶ Italia, regio Europæ notissima, *Italia* vulgò ab incolis dicta, uti ab Hispanis, *Italie* Gallis, *Welschlandt* Germanis, *Wolska ziemia* Polonis. Appenino monte in duas veluti partes dividitur. Regio est admodum fertilis & culta, & versùs septentrionem & Longobardiam mirè rigua, innumerisque referta civitatibus. Sed notandum omnes penè urbes Italiæ sede Episcopali decoratas fuisse à Romanis Pontificibus, præsertim in Hetruria & in regno Neapolitano, ubi etiam tam frequentes sunt, ut plurimæ jaceant in ruderibus, & earum Diœceses non extendantur ultra ipsas civitates. Quod si contigisset etiam in Gallia, Germania, & alibi, omnes urbes sede episcopali donari, in solo Belgio essent quinquaginta civitates episcopales ad minus; & sic data ratione in ceteris Europæ occidentalis partibus. Idcirco Italia præstat tantùm aliis regionibus numero civitatum episcopalium, non autem numero urbium. Ejus maxima longitudo ab Augusta Prætoria ad promontorium Herculeum *Capo di Spartivento*, continent 720. mill. pass. latitudo autem maxima à Populonio ad Pontem Fellæ est 280. mill. pass. dividi autem potest in tres partes, nempè in Italiam septentrionalem, quæ Gallia Cisalpina, in Italiam meridionalem, quæ aliàs propriè Italia, & in insulas Italiæ. In septentrionali parte Italiæ sunt dominium Reipublicæ Venetæ, *Stato di Venetia*, Pedemontium cum annexis, sub Duce Sabaudiæ, *il Piemonte*, dominium Reipublicæ Genuensis seu Liguria, *il Genovesato*, seu *Riviera di Genova*, Ducatus Mediolanensis, *Stato di Milano*, & ditiones Principum Longobardiæ, nempè Ducatus Mutinensis, *Stato del Duca di Modena*, Ducatus Parmensis, *Stato del Duca di Parma*, Ducatus Mantuanus & Montis Ferrati, *Stato del Duca di Mantova*, cum regiunculis Ducum Mirandulæ & Guastallæ, & aliquot aliis minoribus. In parte meridionali Italiæ sunt ditio Pontificia, seu ditio Ecclesiæ, *Stato della Chiesa*, regnum Neapolitanum, *Regno di Napoli*, ditio magni Ducis Hetruriæ seu Tuscia, *Stato del gran Duca di Toscana*, dominium Reipublicæ Lucensis, *il Lucchese*, Ducatus Massæ, *Ducato di Massa*, Principatus Plumbini, *Principato di Piombino*, & ditiuncula Reipublicæ S. Marini, *territorio di S. Marino*. Insulæ autem Italiæ sunt Sicilia, *la Sicilia*, Sardinia, *la Sardegna* & Corsica, *la Corsica*, cum aliquot aliis minoribus. Dividitur autem Italia à Germania Alpibus ad Boream, uti ad occasum à Gallia; ad ortum autem habet mare Hadriaticum & mare Ionium, uti ad meridiem mare Siculum, mare Tyrrhenum, & mare Ligusticum.

Italiæ Principes:

Pontifex Maximus, sub quo ditio Pontificia, in qua sunt hæ provinciæ, Campania Romana, Sabina, provincia Patrimonii S. Petri, Vmbria, Marchia, Anconitana, Ducatus Castrensis, Territoria Orivetanum, Perusinum, & Civitatis Castelli, Ducatus Vrbini, Romandiola, Bononiensis ager, & Ducatus Ferrariensis.

¶ Rex Hispaniæ, sub quo regnum Neapolitanum, Sicilia, Sardinia, Ducatus Mediolanensis, Marchionatus Finarii in Liguria, & aliquot arces in ora Thusciæ.

¶ Veneti seu Respublica Veneta, sub qua Istria, Foro-Julium, Marchia Tarvisina cum annexis, Ducatus Venetus, & territoria Patavinum, Rhodighinum, Vicentinum, Veronense, Brixianum, Bergomense, & Cremense.

¶ Ducatus Sabaudiæ, sub quo Principatus Pedemontanus cum annexis, Comitatus Nicææ, Marchionatus Salutiarum, dominium Vercellense, Ducatus Augustanus, Comitatus Astensis, & minor pars Ducatus Montis-Ferrati.

¶ Magnus Dux Hetruriæ è gente Medicea, sub quo major pars Hetruriæ, nempè ditiones Florentina, Pisana, & Senensis, cum Petiliano & Apus, & aliqua parte Romandiolæ & Vallis Magræ; atque insulæ Gorgona, Igilium, Gianutum, Mons Christi, & aliæ minores, in mari Tyrrheno, uti Argous portus in Ilva insula.

¶ Genuenses seu Respublica Genuensis, sub qua utraque ora Ligustica, Corsica insula, & Capraria insula.

¶ Dux Mantuanus, è gente Gonzaga, sub quo Ducatus Mantuanus & major pars Ducatus Montis-Ferrati.

Dux Mutinensis è gente Estensi, sub quo Ducatus Mutinensis & Rhegensis. Principatus Carpensis & Corregensis, cum Friniana & majori parte Carsfronianæ.

¶ Dux Parmensis è gente Farnesia, sub quo Ducatus Parmensis & Placentinus, ditio Bussetana, & Principatus Vallis Tari pro majori parte.

¶ Lucenses seu Respublica Lucensis, sub qua ditio Lucensis in Hetruria.

¶ Dux Massæ è gente Cibo, sub quo Ducatus Massæ & Principatus Carrariæ in Hetruria. Sed ejus ditio est parvi circuitus, uti & sequentes ditiones.

¶ Dux Mirandulanus è gente Pica sub quo Ducatus Mirandulæ & Comitatus Concordiæ.

¶ Dux Guastallæ, è gente Gonzaga sub quo Ducatus Guastallæ, cum Luzara & Suzara.

¶ Dux Sabulonetæ nunc è gente Guzmana, sub quo Ducatus Sabulonetæ, sub clientela Regis Hispaniæ.

¶ Princeps Castilionis è gente Gonzaga, sub quo principatus Castilionis Stiveriarum.

¶ Princeps Sulphurini è gente Gonzaga, sub quo Principatus Sulphurini.

¶ Princeps Monœci è gente Grimalda, sub quo Principatus Monœci in ora Liguriæ, sub clientela Regis Galliæ.

¶ Princeps Masserani è gente Ferreria Flisca, sub quo principatus Masserani & Marchionatus Crepacorii.

¶ Princeps Plumbini è gente Ludovisia, sub quo Principatus Plumbini & Ilva insula, sub clientela tamen Hispanorum.

¶ Comes Novellariæ è gente Gonzaga, sub quo Comitatus Novellariæ.

¶ Respublica S. Marini, sub qua tantùm territorium S. Marini, inter Romandiolam & Ducatum Urbini.

¶ Marchio Fosdinovi è gente Malaspina, sub quo Marchionatus Fosdinovi in valle Magræ.

¶ Marchio Montensis è Montensium familia, sub quo Marchionatus Montis Sanctæ Mariæ, inter Ducatum Urbini & ditionem Florentinam insertus.

¶ Marchio Spigni è geote Carenta, sub quo Marchionatus Spigoi, versùa moutem Ferratum & ad radices Apennini.

¶ Notandum est etiam Imperatorem possidere iu Italia Aquileiam & Comitatum Goritiæ in Foro-Iuliensi provincia, cum Tergeste, Pedena, & Pisino in Istria. Regi Galliæ subest etiam Pinaroliom, urbs permunita Pedemontii, cum territorio adiacente. Hia adnumerari potest Episcopus Tridentinua, coi subest ditio Tridentina ad tadices Alpium, quamquam à quibusdam ponatur in Germaoia, quod Imperii Princeps sit, & sub clientela Comitum Tirolis. Habent etiam Helvetii iu Italia quatuor Præfecturas Italicas dictaa, nempè Luganeniem, Locarneniem, Mendrisiaaam, & Madianam, quæ anteà partes erant Ducatus Mediolanensis, & ipsis subiunt ab anno 1512.

(*Italia urbes præcipua:*

Acheruntia, Acerenza, *in regno Neapolitano.*
Æsis, Ieli, *in ditione Pontificia.*
Agrigentum, Gergenti, *in Sicilia.*
Aiatiam, Aiazzo, *in Corsica.*
Albingaunum, Albenga, *in ditione Genuensi.*
Aletium, Lecce, *in regno Neapolitano.*
Alexandria, Alessandria, *in Ducatu Mediolanensi.*
Amalphis, Amalfi, *in regno Neapolitano.*
Ancona, Ancona, *in ditione Pontificia.*
Anxanum, Lanciano, *in regno Neapolitano.*
Aquila, l'Aquila, *ibidem.*
Aquilea, Aquileia, *in Foro Iulio, sub Austriacis.*
Araberea, Oristagni, *in Sardinia.*
Argous portus, Porto Ferraio, *in Hetruria.*
Ariminum, Rimini, *in ditione Pontificia.*
Asculum, Picenum, Ascoli, *ibidem.*
Asta, Aste, *in Pedemontio,*
Auximum, Osimo, *in ditione Pontificia,*
Barium, Bari, *in regno Neapolitano,*
Baralum, Barleta, *ibidem.*
Bastia, Bastia, *in Corsica.*
Beneventum, Benevento, *in regno Neapolitano & sub dominio Summi Pontificis.*
Bergomum, Bergamo, *in ditione Veneta.*
Besidianum, Bisignano, *in regno Neapolitano.*
Bononia, Bologna, *in ditione Pontificia.*
Bonifacium, Bonifacio, *in Corsica.*
Brixia, Brescia, *in ditione Veneta.*
Brundusium, Brindisi, *in regno Neapolitano.*
Caieta, Gaeta, *ibidem.*
Calaris, Cagliari, *in Sardinia.*
Camerinum, Camerino, *in ditione Pontificia.*
Cantazara, Cantazaro, *in regno Neapolitano.*
Capua, Capoa, *ibidem.*
Casale, Casale, *in Ducatu Montis Ferrati.*
Catana, Catania, *in Sicilia.*
Centumcella, Civita vecchia, *in ditione Pontificia.*
Cesena, Cesena, *ibidem.*
Compsa, Conza, *in regno Neapolitano.*
Comum, Como, *in Ducatu Mediolanensi.*
Cosentia, Cosenza, *in regno Neapolitano.*
Crema, Crema, *in ditione Veneta.*
Cremona, Cremona, *in Ducatu Mediolanensi.*
Dertona, Tortona, *ibidem.*
Drepanum, Trapani, *in Sicilia.*
Eporedia, Yvrea, *in Pedemontio.*
Eugubium, Gubio, *in ditione Pontificia.*
Fanum, Fano, *ibidem.*
Faventia, Faenza, *ibidem.*
Ferraria, Ferrara, *ibidem.*
Firmum, Fermo, *ibidem.*
Florentia, Firenze, *in Hetruria.*
Forum Livii, Forli, *in ditione Pontificia.*
Fulginium, Foligni, *ibidem.*
Gallipolis, Gallipoli, *in regno Neapolitano.*
Genua, Genova, *in ditione Genuensi.*
Goritia, Goritia, *in Foro-Iulio, sub Austriacis.*
Gravina, Gravina, *in regno Neapolitano.*
Hydruntum, Otrantu, *ibidem.*
Imola, Imola, *in ditione* Pontificia.
Interramna, Terni, *ibidem.*
Iustinopolis, Capo d'Istria, *in ditione Veneta.*
Lauretum, Loreto, *in ditione Pontificia.*
Laus Pompeia, Lodi, *in Ducatu Mediolanensi.*
Liburnus, Livorno, *in Hetruria.*
Lucca, Lucca, *ibidem, sed sui iuris.*
Macerata, Macerata, *ditionis Pontificia.*
Manfredonia, Manfredonia, *in regno Neapolitano,*
Mantua, Mantova, *in Ducatu Mantuano.*
Mateola, Matera, *in regno Neapolitano.*
Mazara, Mazara, *in Sicilia.*
Mediolanum, Milano, *in Ducatu Mediolanensi.*
Messana, Messina, *in Sicilia.*
Mons-Regalis, Monreale, *ibidem.*
Mons Regalis, Mondovi, *in Pedemontio.*
Mortaria, Mortara, *in Ducatu Mediolanensi.*
Mutina, Modena, *in ditione Mutinensi.*
Narnia, Natoi, *in ditione Pontificia.*
Neapolis, Napoli, *in regno Neapolitano.*
Nicaa, Nizza, *in ditione Sabaudica.*
Nola, Nola; *in regno Neapolitano.*
Novaria, Novara, *in Ducatu Mediolanensi.*
Nuceria, Paganica, Nocera, *in regno Neapolitano.*
Orvietum, Orvieto, *in ditione Pontificia.*
Padua Padova, *in ditione Veneta.*
Palma, Palma nuova, *ibidem.*
Panormus, Palermo, *in Sicilia.*
Parma, Parma, *in ditione Parmensi.*
Perusia, Perugia, *in ditione* Pentificia.
Petin, Pedena, *in Istria, sed iuris Austriaci.*
Pinarolium, Pinerol, *in Pedemontio, sed iuris Gallici.*
Pinna, Civita di Penna, *in regno Neapolitano.*
Pisa, Pisa, *in Hetruria.*
Pisaurum, Pesaro, *in ditione Pontificia.*
Piscaria, Peschiera, *in ditione Veneta.*
Pistoria, Pistoia, *in Hetruria.*
Placentia, Piacenza, *in ditione Parmensi.*
Pola, Pola, *in ditione Veneta.*
Praneste, Palestrina, *in ditione Pontificia.*
Ravenna, Ra[illegible]na, *ibidem.*
Reate, Rieti, *ibidem.*
Regium, Regio, *in regno Neapolitano.*
Rhegium Lepidi, Reggio, *in ditione Mutinensi,*
Roma, Roma, *in ditione* Pentificia.
Rossanum, Rossano, *in regno Neapolitano.*
Salernum, Salerno, *ibidem.*
Salutia, Saluzzo, *in ditione Sabaudica.*
Sancta Soverina, S. Severina, *in regno Neapolitano.*
Sassaris, Sassari, *in Sardinia.*
Savona, Savona, *in ditione Genuensi.*
Sena, Siena, *in Hetruria.*
Senagallia, Senigaglia, *in ditione* Pontificia.
Serezana, Sarzana, *in ditione Genuensi.*
Spoletum, Spoleto, *in ditione* Pentificia.
Surrentum, Sorrento, *in regno Neapolitano.*
Syracusa, Saragossa, *in Sicilia.*
Tarentum, Taranto, *in regno Neapolitano.*
Tarvisium, Trevigi, *in ditione Veneta.*
Taurinum, Torino, *in* Pedemontio.
Tergeste, Trieste, *in Istria, sed iuris Austriaci.*
Terracina, Terracina, *in ditione* Pontificia.
Theate, Chieti, *in regno Neapolitano.*
Ticinum, Pavia, *in Ducatu Mediolanensi.*
Tiferaum Tiberinum, Città di Castello, *in ditione Pontificia.*
Tranum, Traui, *in regno Neapolitano.*
Tridentum, Trento, *in ditione cognomine.*
Tropea, Tropea, *in regno Neapolitano.*
Tudertum, Todi, *in ditione Pontificia.*
Tybur, Tivoli, *ibidem.*
Velitra, Veletri, *ibidem.*
Venetia, Venetia, *in ditione Veneta.*
Vercella, Vercelli, *in Pedemontio.*
Verona, Verona, *in ditione Veneta.*
Vicentia, Viceoza, *ibidem.*
Viterbum, Viterbo, *in ditione Pontificia.*
Volaterra, Volterra, *in Hetruria.*
Urbinum, Vrbino, *in ditione Pontificia.*
Utinum, Vdinu, *in ditione Veneta.*

Italica, *Sevila la veia*, teste Morali, colonia & urba *Plin.* fuit Hispaniæ Bæticæ, apud Bætim fluvium, Hispali *Ptol.* vicina, patria Silii Poetæ, trium Augustorum quoque natale solum, Traiani, Hadriani, & Theodosii seniorix, à Scipione Africanu condita, teste Ioanne Mariana. Aliis est *Alcala del Rio*, uppidum, inter Hispalim 4. & Castrum Album 3. leuc. olim urbs episcopalis sub Archiepiscopo Hispalensi.

Ita-

Plin. Itani, *Aytona*, populi & oppidum Hispaniæ citerioris, in Catalaunia, ab Ilerda urbe 3. leucis in austrum Octogesam versùs. Marchionem habet antiquum.

¶ Itani populi fuere Hispaniæ Tarraconensis circa Pyrenæi montis radices, teste Plinio; sed longè ab Ilerda.

Herod. Ptol. Itanus, *Paleocastro* Sophiano & aliis, oppidum Cretæ, apud Itanum promontorium, (de quo Plinius) in ora australi, ubi orientalis incipit, inter Ampelum & Samonium promontorium.

Ovid. Itargus, fluvius Germaniæ, Visurgis Ptolemæo. De quo Ovidius ad Liviam:

Decolor infecta testis Itargus aqua.

Steph. Suid. Itea, *Seguta* Laonico, urbs Phrygiæ, seu potiùs Paphlagoniæ, unde Othomana familia, latè in Asia, Europa, & Africa imperans, originem duxisse fertur, ab ora maris Euxini 250. stadiis in austrum recedens.

Strab. Plin. Ptol. & al. Ithaca, *Isola del Compare* vel *Val di Compare*, & à Turcis *Phiachi*, teste Leunclavio, dicta, insula maris Jonii, Cephaleniæ propinqua, ab ea 5. mill. pass. versùs Ætoliam & Peloponnesum distans, ab Araxo promontorio 12. in occasum, ipsa circuitu 25. patens, (cui Ulysses imperavit) cum urbe cognomine, Alalcomene à Plutarco, Alcomenæ à Stephano dicta: ubi lepores non vivunt. Ovidius libro 1. tristium elegia 4.

Nec mihi Dulichium domus est, Ithaceve, Samosve.

Hinc Ithacus nomen gentis. Virgilius libro 3. Æneidos:

Sum patria ex Ithaca, comes infelicis Ulyssei.

Hinc Ithacejus, a, um; ut Ithaceja conjunx apud Poetas, id est, Penelope.

¶ Ithaca, *Val di Compare*, Græcis *Theachi*, insula est inter Cephaleniam ad occasum & Echinadas ad ortum. Dicta fuit Nericia à Dionysio Afro; fuitque Ulyssis patria. Nunc subest dominio Turcarum; suntque tantùm in ea aliquot vici, 30. circiter milliaribus distat ab Araxo promontorio in occasum.

Plin. Capol. Ithacesiæ, insulæ tres parvæ Brutiorum, contra Vibonem, ad sinum Hipponiatem; quarum una *Braceo*, altera *Praca*, reliqua *Torricella*, teste Barrio, vel *Torricella* nominatur.

Strab. Pausf. Diod. & al. Ithome, arx Messeniæ, in monte illi imminente, non secus ac Acrocorinthos Corintho: quas arces Demetrius Phalereus Philippo Macedoni capiendas suadebat, sic enim bovem, hoc est, Peloponnesum, utroque cornu teneret. Ea nunc *Grebogin*, Nigro teste, dicitur. De quo Statius libro 4. Theb.

Plenaque Messena: montanaque nutrix Ithome.

¶ Itrum, *Itri*, oppidulum regni Neapolitani, intra montes situm, in provincia Terræ Laboris, medium inter Fundos ad occasum & Formias ad ortum, aliquot tantùm milliaribus ab ora maris Tyrrheni. Quibusdam est Mamurrbæ antiquorum.

Plin. Ituci, colonia & urbs Hispaniæ Bæticæ, quæ & Virtus Julia, teste Plinio, interiit.

Ptol. Ituna, *Eden & Eiden* Camdeno, fluvius sive æstuarium Albionis, per Cumbriam, regionem Angliæ ad occasum Scotiæ conterminam apud Carleolum urbem, nec procul à Solveo fluvio Scotiæ in mare fluens.

¶ Ituna, *Eden*, fluvius Angliæ. Oritur in Westmaria provincia; deinde per Cumbriam fluens, ibi Carleolum rigat, & paulò infrà se exonerat in mare Hibernicum & Itunæ æstuarium, quod nunc *Solewey frith* dicitur, id est, Solveum æstuarium, inter Angliam & Scotiam.

Strab. Ituræa, quæ & Trachonitis, *Bacar*, teste Guillelmo Tyrio, regio Palæstinæ, Cœlesyriæ finitima, seu pars illius. Populi Ituræi. Ituræus etiam nomen gentis apud Poetas. Lucanus libro 7.

Tunc & Ituræi, Medique, Arabesque, soluto.

Vide Trachonitis, quæ regio Syriæ est, in Arabiæ confinio, apud Alsadomum montem.

¶ Ituræa, quæ & Peræa, regio parva Palæstinæ, seu Judææ, trans Jordanem fluvium, & inter Samariam & Arabiam. Ituræi ipsi erant gentes cum Tribubus Gad & Ruben immixtæ.

Mel. Ptol. Iturissa, *Tolosa*, oppidum præclarum Hispaniæ, in finibus Vasconum, Guipuscuæ regionis primarium, inter Victoriam urbem 12. & Fontem Rapidum 7. leuc. à Pompelone urbe 12. in Corum. Aliis est *Sanguesa*, oppidum Navarræ amplum, à Pompelone 7. leucis in ortum. Sed hoc potiùs Suessasium quàm Iturissa esse videtur.

¶ Iturissa, oppidum Vasconum, in Hispania, ab aliis Nementurissa dicitur, & quibusdam est *Sanguesa*, urbs

Navarræ superioris. Aliis autem, teste Brietio, est *Olite*, urbs etiam Navarræ, ad amnem *Cicados*, qui paulò infrà cadit in Aragonium fluvium, 7. leucis distans à Calaguri in ortum, & 6. à Pompelone in austrum.

Ityræi populi. Vide Ituræi. Virgilius libro 2. Georgicorum: *Virgil.*

Cornus: Ityraeos taxi curvantur in arcus.

Sunt qui Ityræus ab Ityra urbe Parthiæ deducant, ita ut arcus Ityræi & Parthici idem sint.

Itys, *Affin*, teste Camdeno, fluvius Albionis, in ora Scotiæ occidua decurrens, inter Tarvedrum & Epidium promontoria, qui aliis est *Hen*, contra Ricinam insulam in mare exiens. Fuit & Itys filius Terei Regis, in phasianum avem conversus; cujus fabula apud Ovidium. *Ptol.*

¶ Itzehoa, *Itzeho*, urbs parva Daniæ, in Holsatia propria, ad Storam amnem, & in ipso limite Stormariæ. Vix 2. milliaribus Germanicis distat ab Albi fluvio & à Glucstadio urbe in Eurum.

¶ Ivanogroda, seu Russica Nerva; *Ivanegorod*, arx Ingriæ permunita, sub dominio Svecorum. Vide Narva.

Jucatania, *le Jucatan*, regio Americæ septentrionalis, in modum Peninsulæ in mare Boreale excurrens inter sinum Honduræ ad ortum & sinum Mexicanum ad occasum; estque pars Novæ Hispaniæ latè sumptæ. Habet ad austrum provincias Chiapam & Veram pacem. Ejus circuitus est 230. leucarum Hispanicarum circiter. In ea sunt quatuor urbes, nempè Emerita, regionis caput, Vallisoletum, Campecia, & Salamanca; subestque dominio Hispanorum.

¶ Juda, una ex duodecim Tribubus Israel, ceteris longè major, & in qua maxima pars Judææ regionis propriç. Habet ad ortum mare Mortuum, ad Boream Tribum Beniamin, ad occasum Tribus Dan & Simeon, & ad austrum Idumæam regionem; extenditurque etiam ad mare Syriacum versùs Satrapias Philistinorum. Centum & quindecim urbes primùm obtinuit, & divisa fuit in undecim partes.

Judæa, regio notissima Palæstinæ, inter Samariam ad Arctos & Idumæam ad austrum, mare Syrium ad occasum, & Arabiam petræam ad ortum, Iordane fluvio Asphaltiteque lacu discreta, attingens: in qua Hierosolyma urbs clarissima. Huic soli balsamum, omnibus odoribus prælatum, ferre à natura concessum est, teste Plinio libro 12. capite 5. Populi Iudæi, *Giudei* Italis, *Iewes* Anglis, *Chifout* Turcis, teste Gyllio. Hinc Iudaicus nomen gentis, ut Iudaicum mare, id est, Syrium, quæ Iudæam alluit. De Iudæa Lucanus libro 2. *Strab. Plin. Ptol. & al.*

Incerti Iudæa Dei, mollisque Sophene.

Iuvencus libro 4.

Iudaeamque petis, qua pingula rura silentur.

Claudianus libro 1. in Eutrop.

Nutrit Iudaicis quæ pingitur India velis.

De Iudæis Horatius libro 1. serm. satyra 9.

-Hodie tricesima sabbata. Vin' tu.

Curtis Iudæis oppedere?

¶ Iudæa, ratio Syriæ meridionalior, parva, sed nobilissima, quæ antiquissimis temporibus dicta fuit Terra Chanaan, posteà Terra Promissionis, & Palæstina. Tempore Romanorum dicta fuit Iudæa, nunc autem à Christianis dicitur Terra Sancta, *la Terre Sainte* Gallis; quamquam Iudæa strictiùs sumpta complectatur tantùm Tribus Iudam, & Beniamin. Tota autem regio subest dominio Turcarum, sed deficiunt incolæ in dies propter frequentes incursiones Arabum. Aliàs divisa fuit Iudæa in duodecim Tribus, quarum nomina & situm videbis in voce Tribus, quæ omnes etiam in unicum, tandemque in duo regna descriptæ sunt sub nominibus Israel & Iuda: Iudæa autem omnis Christi ætate divisa fuit in partes sex, in Galilæam, Samariam, & Iudæam propriè dictam, quæ cis Iordanum fluvium & ad mare Mediterraneum, & in Trachonitidem, Ituream sive Peræam, & Idumæam, quæ trans Iordanem & in mediterraneis positæ sunt. Iudæi autem, qui & Hebræi, *Iuifs* Gallis, *Iudeos* Hispanis, *Iuden* Germanis, gens quæ quondam Palæstinam habitavit, nunc autem per totum orbem terrarum dispersa vagatur, nusquam proprium locum possidens, ubique & apud omne genus hominum odiosa & tributaria; sed à Gallis, Anglis & Hispanis ejecta.

¶ Iudenburgum, *Iudenburg*, urbs Germaniæ, in Stiria superiori ad Muram fluvium, quibusdam Sabatinca antiquorum, in Norico, 9. milliaribus Germanicis distat à

Græcio in occafum, & vix 2. à confinio Carinthiæ, fub dominio Auftriacorum,

¶ Jodia, *Judia*, feu etiam *Odiaa*, urbs Indiæ, regni Siami caput, quæ Samarade antiquorum creditur à quibufdam. Ampla eft & culriffima. 30. leucia circiter diftat ab ora Oceani Indici in Boream, ad amoem Meoanum, ferè 230. leucis Gallicis ab urbe Pegovia in meridiem; eftque fedes Regis Siami à pluribus aonia, & empotium celebre, io planitie perampla.

¶ Ivenna, *Jaunftein*, oppidum Germaniæ, in Carlnthia inferiori, versùa montes, 2. taotùm milliaribus Germanicis à Vulcmaria io auftrum, & in limite Caeniolæ.

Ptol. Ivernia, infula, *Irlanda*. Vide Hibernia, uti à Cæfare nominatue.

Ptol. Ivernis, *Dunkeran*, tefte Camdeno, orbs Hiberniæ epifcopalis fub Archiepifcopo Caffilieofi, in Momonia, apud oram meridionalem & occiduam, olim primatia, nunc verò non obfcura, à Corcagia 60. mill. in occafum, à Galiva fupra 60. in auftrum, à Caffilia fupra 70. Sed Dunchersoum urbs eft maritima, Ivetnia autem apud Prolemæum mediterraoea. Aliia propterea *Ganaferda* videtur.

¶ Ivernis, *Dankeran*, tefte Camdeno, *Donekyne* incolia, nrbs eft, Comitatua Defmoniæ caput, ad æftuarium Jerni fluvii, vulgò *Maire Flud*, 25. milliaribus circiter ab Oceano, uti 45. à Corcagia, 60. a Caffilia io Circium, & 70. à Galliva. Purtu gaudet capaci, fed fenfim deficit. Ibi aliàa etiam Iveeoi populi.

Ptol. Juficum feu Juphicum, *Safseferrato*, ut aliquibua videtue, oppidum Umbriæ præcipuum, apud Seorinum oppidum excifum, Fabriano oppido Piceoi ampliffimo viciom, inter ipfum & Pertiam 7. mill. paff. à Foffato 4.

Tac. Jugantes, populi Britanniæ, *Ugaies* adhuc, tefte Camdeno, dicootur, in Angliæ ora, apud Cantiom. (An Cantiani funt, quos Britanni *Y Gaint* vocare folebaot, an corroptè pro Brigaotea fcribaotur, fubdubitat Camdenus.)

¶ Jugn, *Jugon*, oppidulum Galliæ, in Britannia minori, juxta amnem *Arquenon*. 7. leucis diftar a fano S. Brioci in ortum Rhedones versùs, & 5. tantùm ab ora maris Britannici.

¶ Jugra five Juhra, *Jaborski*, provincia eft feptentrionalis Mofcoviæ, propè mare Boreale, & ioter Petzoram provinciam & Condoram. Sum tantùm in ea aliquot portus in ora littorali, quanquam à quibufdam ponatur in eo tractu Juhora oppidum.

Vet in. Jugum Ceretanorum, *Puyg Cerdan*, oppidum Hifpaniæ citerioris, in Catalaunia, ad Pyrenæi montis radices, à Rufcinone five Parpiniano 12. leuc. Orgellam versùs.

¶ Jugum Ceretanorum, *Puigcerda* incolis, *Puygcerdan* Gallis, oppidum eft Cataloniæ, ad Secotim fluvium, intra montes, Comitatus Caretaniæ caput. 14. leuca diftat à Parpiniano in occafum, uti una leuca à Julia Libyca, & 6. ab Orgela in ortum; eftque in ipfo limite Galliæ.

¶ Juhones, populi Germaniæ fnere, ubi poftea Bructeri, & ounc pars Veteraviæ & Diœcefis Trevirenfis Cluverio & aliis.

Tac. Juhonum, *Hoye*, colonia & oppidum etiamnum amplum Belgii, ad Mofam, ioter Leodium & Namurcum urbes. Vide Hujonum.

¶ Iviniacum, *Joigny*, oppidum Galliæ, aliàs Burgundiæ, nunc Campaniæ provinciæ, in colle, ad Icaunam fluvium, cum caftro Comitis & ponte. 6. leucis diftat ab Antiffiodoro in Boream.

Strip. ¶ Jula, Arabiæ felicia urbs, tefte Ptolemæo.

Germ. Julia, *Giuliers*, tegio Germaniæ inferioris, Ducatus titulo infignia, inter Coloniam Agrippinam & Trajectum ad Mofam, fub qua Eyfalia regio ad meridiem magna ex parte continetur, ad Boream Geldriæ contermina. In qua Juliacum urbs primaria. (*Vide Juliacenfis Ducatus.*)

Marti. Julia, quæ Plinio & Antonino Fidentia, *Borgo di S. Donino*, urba Galliæ Togatæ, inter Placentiam 20. & Parmam 15. mill. paff. quæ diù fine fede epifcopali fuit, noftra tempeftate ei reftituta, fub Archiepifcopo Bononienfi.

¶ Jolia, *Borgo S. Donino*, quæ & Fidentia feu Fidentiola dicta fuit, urba eft oblonga, fub dominio Ducis Parmæ, in regiuncula Statu Buxeti elicta, 23. milliaribus diftat a Cremona in meridiem. Ibi fanctua Domninus martyrio occubuit anno 303. tefte Baronio.

¶ Julia, *Giula*, urbs munita Tranfylvaniæ, quæ aliàs Ziridava dicta fuit, ut opinatue Sanfo. Sedet juxta amnem *Fekier Keres*, & propè Sarcadium lacum, 20. milliaribus à Waradino ad meridiem, & totidem à Segedino in Eurum. Capta fuit à Turcis 1566. & ab ipfis oppignorata fuit Principi Tranfylvaniæ.

Julia Apulum Ptolemæo, urbs Daciæ, Tranfylvaniæ primaria. Vide Alba Julia. Vet. Infc.

Julia, *Geyl*, refte Mercatore, fluvius Norici, per agrum Salisburgenfem decurrena. In Thefauro Linguæ Latinæ oppidum Norici oominatur: cum apud Plinium Julia oppidum fit Galliæ Togatæ. Script. Germ.

Julia Cæfarea, urba Mauritaoiæ Cæfarienfis primaria, priùs Jol, à Juba Rege condita, poftea in Cæfaris honorem Julia Cæfarea dicta. Hic Carolus V. Imperatne anno falutia 1541. urbem expugnaturus, infignem cladem, maris tempeftate diutina amiffa claffe ingenti, pertulit. Vide Jol. Plin. Mel. & al.

¶ Julia Cæfarea, urbs Mauritaniæ, nunc, tefte Sanfone, eft *Tenez*, urbs regni Algerii, io ora maria Mediterranei & in provincia Teoeza dicta. Sedet ad radicea montis, & portu gaudet commodo uti & caftro. 125 milliaribus diftar ab Algerio in occafum, & ferè 90. à Quiza urbe in ortum. Malè autem interpretaotur Algerium plurimi recentiores, ut Sanfon docet pluribua in defcriptione Africæ.

Julia Campeftris, *Beni Tendi*, tefte Marmolio & aliis, *Banituede*, urbs Mauritaniæ Tingitanæ mediterranea, à Lixo 40. mill. paff. in ortum diftans, quæ & Augufti colonia. Babba Plinio dicitue. Plin.

Julia clauftra, locua intra Alpes Julias, quo ea Carnia in Noricum tranfitue, *la Chiufa* vulgò, à Glemona oppido Carnorum 24. io Boream Villacum versùs, ab Utino 30. Latin. Parnt.

Julia fama, quæ & Setia Plinio dicitur, oppidum Hifpaniæ Bæticæ, apud Anam fluvium, in Lufitaoiæ confinio, *Seria* adhuc, tefte Floriano, & Tarapha dictum, nunc pagus apud Ayamontem oppidum. Plin.

Julia felix. Vide Berytus. Plin.

Julia liberalitas. Vide Ebora. Plin.

Julia* Libyca, *Linca*, tefte Floriano, vel *Linza*, oppidum Hifpaoiæ Tarraconenfis, in Aragonia, apud montis Pyrenæi radices, à Cæfarauguſta. 30. leuc. io Boream versùs Aquitaniam diftans; quæ *Iufa* aliis dicitor. (* Λιβυκα in Seldeni manufcripto.) Ptol.

¶ Jolia Libyca eft *Llivia*, oppidum Comitatus Ceretaniæ, in Catalonia, ad Secorim fluvium, Livia dicta in libro Juliani Toletani de expeditione Wambæ Regis Gothorum: mœnium Livianorum meotio apud Sidonium, qui fe illic exilium toleraffe fcribit. Diftat 25. leucis in occafum à Parpiniano, & uoa leuca à Jugo Ceretanorum feu *Puigcerda* in ortum; eftque in ipfo confinio Galliæ. Ptol.

Julia Myrtilis, *Mertola*, oppidum Hifpaniæ Lufitanicæ antiquom & præclarum, apud Anam fluvium, in regno Portugallico, inter Pacem Juliam & Sylvam urbem 9. leuc. Serpæ & Mauræ finitimum, ad 4. & 5. leucas diffidena. Plin.

¶ Julia Myrtilis, feu & myrtilis tantùm, *Mertola*, oppidulum eft Lufitaniæ trans Anam, versùs coofinia Algarviæ, fatis munitum, in tractu montuofo, 25. leucis Lufitaoicis diftat à Pace Augufta in auftrum, 9. à Maura, & 4. à Serpa, 3. autem à Sylvi in ortum; fubeftque dominio Regis Portugalliæ.

¶ Julia nova, *Giulia nova*, oppidum regoi Neapolitani, in Aprotio ulteriori & io ora maris Adriatici. 20. circiter milliaribus diftat ab Afculo Piceno io ortum, & 18. à Penna in Boream.

Jolia pietas, (vide Pola) urbs Iftriæ. Plin.

Julia conftituta. Vide Segeda. Plin.

Julia Teadocta. Vide Tingi. Plin.

¶ Juliacenfis Ducatus, *Duché de Juliers*, provincia Germaniæ ioferioris, inter Rheoum ad ortum & Mofam ad occafum. Rura fluvio in duas partes dividitur; fubeftque Duci Neoburgenfi è familia Bavarica, cum antea habuerit Duces proprios & potentiffimos. Terminatue à feptentrione Gueldria fuperiori, ab orto Diœcefi Colonienfi, ab occafu Ducatu Limburgenfi, à meridie Eiffalia & Diœcefi Trevirenfi. Dicitur ab incolis *Hertzogthumb van Gulick*. Ejus primaria eft Juliacum, *Juliers*, urbs permunita.

Tac. Amm. Juliacum, *Gulick* & *Giulick*, urbs Germaniæ inferioris, Julæ Ducatus caput, inter Coloniam Agrippinam 6. & Trajectum ad Mosam in occasum 8. leuc. ab Aquisgrano in Cæciam 4. Incolæ Juliaceoles: qui Gugerni a veteribus dicti putantur.

¶ Juliacum, *Gulick* incolis, *Juliers* Gallis, urbs est munita, ad Rutam fluvium, & Juliacensis Ducatus caput, cum arce fortissima. Pluries capta & recepta fuit, & tandem ad Hispanis reddita Duci Neoburgensi virtute pacis Pyrenæorum anno 1660.

¶ Julienses, Carnorum populi in Italia, teste Plinio, in Julio Carnico, ad radices Alpium.

Strip. Germ. Julinum, *Wollin*, urbs olim Germaniæ ampla & clara, ut ejus rudera adhuc testantur, in ora Pomeraniæ, in insula continenti vicina, nunc tantùm pagus, olim urbs episcopalis, cui Caminum urbs in eadem ora ad 2. leucas in ortum distans successit, à Stetino 8. in Boream.

¶ Julinum, *Wollin*, urbs aliàs ampla Germaniæ, nunc autem oppidulum tenue Pomeraniæ, in insula Julino dicta nunc *Wollinische Werder*, juxta ramum Oderæ *Diwenow* dictum; quo ea palude *Gross Haff* egreditur, vix 3. milliaribus Germanicis ab ora maris Baltici in meridiem, & 7. à Stetino. Fuit alias emporium celebre, nunc arce gaudet munita, & subest dominio Svecorum pace Monasteriensi.

Ant. Ptol. Jullobona, *Honfleu*, teste Petro Divæo, vel *Honfleur* oppidum Galliæ Celticæ, in Normannia, apud ostia Sequanæ fluvii, contra Harefluctum oppidum, a Rothomago orbe 17. leuc. in Boream distans. Sed Turnebo est *Villebon*, pagus finitimus, aliis l'*Islebonne*

¶ Juliobona, oppidum Caletum alias, nunc autem orbis Normanniæ, *Honfleur* dicta a quibusdam. Brietio autem, Sansoni, & aliis omnibus est *Lillebonne*, urbs parva propè Sequanæ æstuarium, 6. leucis a Portu Gratiæ in ortum Rothomagum versùs, a qua 8. leucis recedit in Cæciam.

Ptol. Juliobona altera, *Wien*, & Italis *Viena*, urbs Pannoniæ superioris, ad Danubium, Austriæ caput, & adversùs Turcas optimè munita, amplaque, in Norici & Pannoniæ confinio, quæ Antonino Vindobona, & veteri inscriptioni Ala Flaviana. Vide ibi.

Plin. Ptol. Juliobriga, urbs Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Cantabrorum, quæ Clusio & Taraphæ *Logronno* nominatur, urbs ad Iberum, in Castellæ veteris & Navarræ confinio, inter Najaram 4. & Calagurrim 8. leuc. Floriano autem est *Oliva*, oppidum Navarræ, & Henrico Coquo est *Aquilar del Campo*. Sed omnes hallucinantur. Nam Juliobrica a Plinio in Cantabris apud fontes Iberi fluvii descripta est, quæ nunc *Fuente d'Ivero*, oppidum vel non longe jacens.

¶ Juliobriga, oppidum Cantabrorum, nunc quibusdam est *Fuente d'Ebro*, vicus ad fontes Iberi fluvii. Aliis autem est *Val de Viesse*, vicus ad Iberum, 5. leucis Hispanicis ab ejus fontibus in ortum, & in Castella veteri, 20. circiter leucis a Logunno in occasum.

Script. Gall. Juliodunum, *Lodun*, teste Paradino, oppidum Galliæ Celticæ haud obscurum, in finibus Pictavorum, medium inter Ambaciam ad ortum & Luxionam ad occasum 24. leuc. inter Pictavos vero & Semurium 7. Andegavos versùs.

¶ Juliodonum, *Loudun*, urbs est Galliæ, in Pictavensi provincia, in colle, a qua regiuncula adjacens dicitur *le Loudunois*. 6. leucis distat à Salmurio in austrum, 10. a

Ptol. Pictavio in Boream, & 18. tantùm ab Ambacia.

Juliola, *Longosardo* Nigro, seu *Lugosardo* aliis, oppidum Sardiniæ exiguum in ora Boreali, ex adverso Bonifacii oppidi Corsicæ.

¶ Juliola, oppidulum Sardiniæ, nunc est *Castro Doria*, in ora occidentali, ubi incipit Borealis. 10. milliaribus distat à Tibula in septentrionem versùs Fretum Taphros, Cluverio, Brietio, & aliis testibus.

Ptol. Juliomagus, Andes Cæsari, Andegavi Plinio & aliis, urbs Galliæ Celticæ episcopalis sub Archiepiscopo Turonensi, inde 30. leuc. in occasum, Nannetes versùs, 56. Ducatus & accademia, & Andegavensis regionis caput, *Angers* volgò.

Vet. Insc. Juliomagus altera, *Pfullendorff*, teste Rhenano, urbs Germaniæ, in Svevia Cisdanubiana, inter Constantiam 5. & Tubingam urbem Ducatus Wirtembergensis trans Danubium in Boream 6. leuc.

¶ Iuliomagus, oppidum Germaniæ quibusdam, est vicus *Pfullendorf*, Cluverio autem est *Dutlingen*, oppidum

Pars Prima.

Sveviæ, ad Danubium fluvium, ditionis Virtembergensis, 5. milliaribus Germanicis a Scafusia in Boream, uti 7. a Constantia etiam in Boream, & 7. a Tubinga in meridiem.

Juliopolis, urbs Bithyniæ, seu Phrygiæ magnæ, in confinio, episcopalis sub Archiepiscopo Sardiano, inter Dadastanam ad occasum 26. & Ancyram Galatiæ in ortum 65. mill. pass. ex Itinerario Antonini. Plin. Ant. Ptol.

Juliopolis, à priore, ut videtur, diversa, urbs Bithyniæ, apud Olympum montem, ex Gordo vico urbs effecta, teste Strabone. Juliogordus Ptolemæo, *Begasar* hodie, urbs clara, ab Ancyra 100. mill. pass. in occasum recedens. Strab.

¶ Juliopolis, urbs Bithyniæ, quæ etiam Gordiucome dicta fuit, & nunc *Begasar*, teste Castaldo. Eadem est cum superiori, ut opinatur Ortelius cum aliis.

Julium Carnicum, *Zuglio*, oppidum olim Carnorum, intra Alpes Julias, seu Norici, urbs quondam præcipua, teste Ptolemæo, nunc pagus. Vide Carnicum Julium. Quidam Goritiam esse putant, ut apud Thesaurum Linguæ Latinæ, ubi pro *Goritia* scriptum est *Gaitia*. Ant.

¶ Julium Carnicum quibusdam est *Zuglio* incolis, *Zeil* Germanis, vicus Forojuliensis provinciæ, propè fontes Buti amnis, ad radices Alpium, 4. milliaribus a Ponte Fellæ in occasum. Sed nulla ibi via strata est. Lazius autem credit Julium Carnicum esse *Pontafella*, id est, Pons ad Fellam amnem, oppidum medium in Foro - Julio, & medium in Carinthia situm, 6. milliaribus Germanicis ab Utino in Boream, & 7. à Villaco in austrum, ubi transitus Alpium: quod probabilius; 5. autem millisribus distat a Juliis claustris in Boream.

Julium præsidium, quod & Scalabis Plinio, Scalabitcus Ptolemæo, *Santaren*, urbs olim clarissima Lusitaniæ, & conventus multarum urbium, nunc oppidum amplissimum ad Tagum, ab Ulyssipone 13. leuc. in ortum Toletum versùs. Aliis est *Trugillo*, urbs Lusitaniæ, in Extremadura. Sed Morali, Varrerio, Olivario, & aliis, *Santaren* indigitantibus, credendum. Plin.

¶ Junamensis regio, *Iunam* seu *Junnam*, provincia est ampla regni Sinarum, supra Tonquinum regnum, & maximè ad occasum extensa, versùs Indiam extra Gangem. Ejus urbes sunt Junamum, *Iunam*, Mealcanum, *Mealcan*, Linganum, *Lingan*, & Talium, *Tali*.

¶ Junamum, *Juenam* seu *Junnam Fu*, urbs ampla regni Sinarum, & provinciæ cognominis caput, in mediterraneis, & juxta lacum parvum cognominem, teste Martino Martinio.

¶ Juncalannum, *Juntalam*, urbs Indiæ ulterioris cum portu in ora sinus Gangetici & in ditione Regis Siami; distatque centum milliaribus ab urbe Ligoria in occasum, & 400. circiter ab urbe Iodia regni primaria in austrum.

Juncaria, *Jonquera*, oppidum Hispaniæ citerioris, in Catalaunia, inter Helenam 5. & Gerundam in meridiem 8. leuc. occurrens, Ficeræ propinquum ad 3. leucas. * Jugaria Ptolemæo in codice Græco. Ibi campus Juncarius, teste Strabone (* in nonnullis exemplaribus Ἰουγκαρία, in Seldeni manuscripto .) Ant. Plin.

¶ Juncaria, *Junquera* incolis, *Jonquere* Gallis, oppidulum est Cataloniæ, in regiuncula *Ampurdan* dicta, ad radices montium Pyrenæorum, & juxta transitum *le col de Pertus* dictum; estque inter Helenam ad Boream & Gerundam ad meridiem, in ipso confinio Galliæ & Comitatus Ruscinonensis, & 3. leucis ab ora maris Mediterranei.

Junganni, populi Ligures, corruptissimè pro Ingauni in Thesauro Linguæ Latinæ scribuntur.

¶ Juniuladislavia, *Inowladislow* Germanis *Inowlocz* Polonis, urbs parva Poloniæ majoris, Palatinatus Juniuladislaviensis caput, in Cujavia, ad Notesium fluvium, cum arce alias munita, 7. milliaribus Germanicis ab Uladislavia in occasum, & vix 2. à Guplo lacu in Boream.

Juona, *Juine*, teste Ortelio, sed mihi *Yonne* videtur, fluvius Galliæ Celticæ, qui ex Burgundia Ducatu per Senonas in Sequanam fluvium defertur. Aimo.

Juonia, Heras Ptolemæo, *Madera*, teste Nigro, insula una ex Fortunatis, Hispaniæ propior, à Gadibus 364. leucis Hispanicis in meridiem, versùs Autololam 500. distans, sic à lignorum copia ab Hispanis nominata. Sed ex Plinio Junonia 750. mill. pass. recedit, versùs Plin.

sùs Fortunatas 250. ex quo nequit esse quæ *Madera* nunc dicitur; nisi quis dicat duas esse apud Plinium hujus nominis insulas, quarum remotior 270. mill. pass. distet, propior verò sit *Madera*. Vide Heras & Helii.

¶ Iunonia, insula una ex Fortunatis, quæ & Iunonia major, vulgò *Forteventura*, una ex Canariis insulis, maximè ad ortum extensa. Ejus longitudo est 25. leucarum, & latitudo 15. circiter. Dicta fuit etiam alias Herbania Sansone teste; & distat 22. leucis ab ora Africæ, & 16. à Canaria insula. Iunonia minor, altera ex insulis Fortunatis, vulgò nunc *Lancerotta* dicta, & una ex Canariis insulis, teste Sansone. Distat 6. leucis a Iunonia maiori; estque longa 16. leuc. & lata 10. Subest utraque dominio Hispanorum cum aliis Canariis insulis.

Mel. Iunonis ara, Iunonis promontorium Plinio, Iunonis fanum Ptolemæo, *Trafalgar*, teste Tarapha, promontorium & locus Gadium insulæ. Aliis est *Porto di S. Maria*: Sed hoc oppidum est in ora Bæticæ.

¶ Iunonis ara, seu, & meliùs, Iunonis promontorium, in Hispania Bætica, nunc *Cabo Trafalgar*, est in ora occidentali Vandaliciæ, ubi incipit Fretum Herculeum, in parte australiori Hispaniæ. Distat 9. leucis Hispanicis à Gadibus in meridiem, & 20. a Calpe in occasum.

Liv. Iunonis Laciniæ templum, *Nao*, & *Manna*, teste Gabriele Barrio, locus erat in ora magnæ Græciæ, inter Crotonem urbem & Lacinium promontorium, à Crotone 6. mill. pass. in meridiem distans, teste Livio.

Liv. Iunonia promontorium, *Capo Giallo*, teste Nardo, promontorium Peloponnesi, in ora sinus Corinthiaci, contra Sicyonem urbem.

Cic. Iunonis sacrum, seu templum, *S. Maria di Corte*, teste Quinctino Heduo, promontorium Melitæ insulæ, (cum
Ptol. ædicula) in montis vertice, apud oram littoralem.

¶ Iunopolis, Ponti Paphlagoniei urbs, in Asia minori. De ea fit mentio in Concilio Nicæno.

¶ Iunsus, fluvius Africæ, in Mauritania Tingitana apud Melam, qui eum proximè Lixum urbem statuit.

Scrip. Ivodium, *Yvois*, oppidum Belgii, in Ducatu Lucem-
Belg. burgensi. Vide Epoissiur.

Ivulium, *Wack*, teste Laxio, oppidum Pannoniæ superioris, in Hungaria, apud Danubium, medium inter Teutoburgium & Bononiam 3. leucis Hungaricis.

¶ Ivulium oppidulum est Pannoniæ inferioris, inter Teutoburgum ad Boream & Bononiam ad austrum; quanquam a quibusdam juxta Dravum ponatur. Subest dominio Turcarum.

¶ Iura, *Iura Il*, insula Scotiæ, ei adiacens ad occasum, & Hebridum una, ad Boream Hyæ insulæ. Habet tantùm aliquot castra in ora orientali.

Cæsar. Iura, Iurassus Straboni & Ptolemæo, mons Galliæ
Plin. Belgicæ, Sequanos ab Helvetiis discludens: non Galliæ Narbonensis, ut scribit Ortelius. Hic variè vulgò nominatur: nam in Genevensium & Equestrium confinio *Mont de S. Claude*, *Iurat* & *Iurtea* dicitur: in confinio Basiliensium *Pierrepore*, & *Botzberg*, ad meridiem *Srhafsmat*, & *Blamberg*, ac *Leeberg* ab Helvetiis appellatur: circa ortum Dubis fluvii *Ionx*: aliaque habet nomina; est enim maximus, Rhenum fluvium attingens in ortum & Lemanum lacum ad meridiem. De quo Iacobus Sannazarus libro 3.

Ostendit sacrum mons ubi Iura nemus.

¶ Iura seu Iurassus, Gallis *le Mont Iura* seu *le Mont S. Claude*, in ejus parte australi, mons est Galliæ Lugdunensis. Varia pro locorum diversitate sortitur nomina ab Helvetiis & Germanis. A septentrione Rhenum usque porrigitur, & à meridie Genevam atque Bressiam provinciam attingit; cuiusque pars minuta, *le Crede* dicta, usque ad Rhodanum fluvium extenditur quatuor leucis intra Genevam.

Prætr. Iustiniana prima, quæ & Achridus, Lychnidus Ptolemæo, *Ochrida*, & Turcis *Giustandil*, teste Leunclavio urbs archiepiscopalis Macedoniæ, ad Lychnidum lacum, à Dyrrachio 70. mill. pass. in ortum Thessalonicam versus; quæ etiam *Prisrien*, teste Iacobo Luccaro Epidaurio.

¶ Iustiniana prima, quæ nunc *Locrida*, urbs est ampla in excelso colle, ad lacum, in Macedonia, ubi aliàs Dassaretæ, in Pelagonia tractu; subestque dominio Turcarum. Ibi natus Iustinianus Imperator.

Procop. Iustiniana secunda, Vlpianum Ptolemæo, Villa Vlpiana Iornandi, *Villa Procopiana*, teste Laxio, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Achridensi Mysiæ superioris, in Dardaniæ & Macedoniæ confinio, Scupi finitima, inde 6. leucis in occasum distans, à Sophia supra 25. in austrum: *Vulpia* nunc.

¶ Iustiniana secunda seu Vlpianum, urbs Mœsiæ superioris, in confinio inferioris, longè a Macedonia in Arctos. 50. milliaribus distat à Scupi in Boream, uti Cant. & 60. à Sophia. Nunc *Vulpia* dicitur, sub dominio Turcarum, & 40. milliaribus distat a Danubio fluvio in meridiem.

Iustiniana tertia Chalcedon, urbs archiepiscopalis Bithyniæ in ora contra Byzantium, teste Curopalate, dicta est.

Iustinopolis, Ægida Plinio, urbs Istriæ primaria, Lib. episcopalis sub Patriarcha Aquilejensi, inde 35. mill. Conc. pass. in ortum distans, in ora littorea, in peninsula, vulgò proptereà *Cavo d'Istria* appellata. A Iustino Imperatore illius instauratore nomen habet; inter Tergestum ad occasum 10. & Parentium in ortum 30. mill. *Gafora* Germanis.

¶ Iustinopolis, *Capo d'Istria* dicta, 24. milliaribus distat à Parentio in Boream, & 10. a Tergeste in austrum; subestque dominio Reipublicæ Venetæ.

¶ Iutia, *Iutland*, aliàs Cimbrica Chersonesus, regio ampla Daniæ regni, & in modum peninsulæ extensa à meridio in septentrionem, & tantùm continenti juncta versùs austrum, ubi terminantur à Germania. Ab occasu habet mare Germanicum, & ad Boream & ortum sinum Codanum seu mare Balticum. Dividitur in septentrionalem & meridionalem. Septentrionalis Iutia, vulgò *Nort Iutland* dicta, dividitur in quatuor partes seu Diœceses, nempè in Ripensem, Arhusiensem, Alburgensem, & Viburgensem, ubi sunt urbes cognomines. Iutia meridionalis, *Sud Iutland*, quæ aliter dicitur Ducatus Slesvicensis, dividitur in septem partes. Sed pars ejus meridionalis subest dominio Ducum Slesvicensium è familia Regum Daniæ. Ibi urbes præcipuæ Slesvicum, Flensburgum, Haderslebia, & Apenroa.

(*Iutia urbes*:

Alburgum, Alborch.
Apenroa, Appenrade.
Arhusia, Arhusen.
Coldinga, Koldinguen.
Flensburgum, Flensborg.
Fridericopolis, Frederickstadt.
Haderslebia, Hadersleben.
Husumum, Husom.
Riba, Rypen.
Slevicum, Slesvvick.
Tondera, Tondereo.
Toninga, Tooning.
Viburgum, Wiborch.)

Val. Max. Iuturna, fons & lacus parvus Latii, apud Numicium fluvium, teste Servio, *Troglio* nunc, teste Giraldo, sic a nympha. Virgilius libro 12 Æneidos:

Iuturnam misero (fateor) succurrere fratri
Suasi.

Vitr. Est & Iuturna fons Romæ, in Velabro, ubi nunc sacra ædes S. Mariæ liberatricis.

¶ Iuturnæ lacus ante complures annos aqua per subterraneum meatum deducta exsiccatus est a Cardinale Serra, qui villam eo loci habebat; & salubritatem aeris exsiccato lacu locis viciniis reddidit: quod etiam Inscriptiones Vrbani VIII. Pontificis Maximi ad Castrum Gandulphi positæ restantur.

Plin. Iuvantius, *Tordino*, teste Volaterano, fluvius Prægutiorum, in Aprutio, Interamnam urbem præterfluens; qui aliis Batinos dici videtur.

¶ Iuvantius fluvius nunc *Trontino* dicitur. Labitur juxta Interamnam seu Teramum in Aprutio ulteriori, & Ant. in sinum Venetum se exonerat.

Iuvavia, Iuveose seu Iuvaviense castrum libro Notitiar. *Saltzburg*, teste Othone Frisingensi, cum Laxio & aliis, urbs archiepiscopalis Norici, in Bavaria, ad Iuvavium fluvium, quæ Laureaco urbi Norici ad Danubium, olim metropoli, nunc excisæ, successit, inter Oenipontem 17. & Lintium 15. leucis a Monacæio 17. Villacum versus in ortum 24. Cujus Archiepiscopus regionis, in qua duæ urbes & plura oppida continentur, est dominus.

¶ Iuvavia, seu Iuvavium, Ptolemæo Pœdicum, est *Saltzburg*, urbs ampla Bavariæ, ad amnem Iuvavium, 12. mil-

milliaribus Germanicis à Lintio in Circium, et totidem à Passavia in meridiem. Ejus ditio adjacens satis ampla est; diciturque Archiepiscopatus Salisborgensis, *Ertzbisthumb Saltzburg* incolis. Subest tota dominio Archiepiscopi, & est inter Bavariæ Ducatum ad occasum & Austriam ad ortum.

Jovavius fluvius, Juvaviam urbem præterfluens, ex Tauro monte in Carinthiæ confinio ortum habet, ac in Oenum inter Oetingam & Braunodunum Bavariæ urbes influit, vulgò *Saltz*, unde nomen Iuvaviæ, quæ nunc Salisburgum dicitur.

Prov. Rom. Juvenacium, *Giovenazzo*, urbs Apuliæ Peucetiæ maritima, episcopalis sub Archiepiscopo Barensi, inde 12. mill. pass. in occasum, Barolum versùs 18. Melficto proxima, 3. distans. Volaterranus putat eam sic dici quasi Joveois Egnata: sed Egnatia hinc supra 50. mill. pass. in ortum recedit apud Monopolim.

Vet. Inscr. Juvenatium, *Adbasta*, teste Zanchio, pagus agri Bergomensis.

Plin. Juvencus, seu Invectus, ut alii codices habent, fluvius Latii, per Fucinum lacum fluens, à Vibio Sequestri Pitornius appellatus, *Giovenca* Leandro; sed errat, nam Invectus apud Plinium non fluvii nomen, sed participium est.

Mel. Juverna, insula. Vide Hibernia, eadem enim est. Hæc malè *Islande* in Thesauro Linguæ Latinæ indigitatur: *Islande* enim est Thule. Vide ibi.

¶ Ixarium, *Ixar*, oppidum Hispaniæ, in Aragoniæ regno, juxta Martinum fluvium Ducali titolo insignitum 16. leucis distat à Cæsaraugosta in austrum Dertusam versùs.

Steph. Ixias, Inia alii legunt, *Carolei*, teste Barrio, oppidum agri Consentini, Menecinæ oppido proximum. Vide Inia.

¶ Izatha, Mauritaniæ Cæsariensis oppidum, teste Ptolemæo.

K

¶ KAimachitæ, *kaimachites*, populi Tartariæ magnæ longè latèque diffusi, juxta magnum fluvium Ghammam, & inter regionem Mongal ad Boream et regna Thibeti & Taoguri ad meridiem. Hinc mare ad ortum adjacens dicitur mare kaimachitarum, teste Sansone.

¶ Kaniovia, *kaniovv*, oppidum munitum Poloniæ, ad dextram Borysthenis fluvii ripam, supra introitum Rossii fluminis, quà in Borysthenem cadit, in Ucrania & in Palatinatu Kioviensi, sub Cosaccis. Distat 7. milliaribus Germanicis à Czircassia in Boream Kyoviam versus, et vix tribus infra Trethymitroviam.

¶ Kaubura, *kaufbeuru*, urbs Germaniæ, in Svevia provincia et in Algea tractu, Latinè dicta emptus pagus. Parva est admodum, sed Imperialis jam à tempore Conradi secundi, ad amnem Wertacum, quinque milliaribus Germanicis à Memminga in ortum distans.

¶ Kecium, seu Tunquinum, *Kecia*, quæ & *TunKin*, urbs ampla Indiæ ulterioris, et regni Tunquini caput, ad fluvium cognominem. Vix 40. milliaribus distat ab ora littorali et à sinu Cocinsinæ in Circium, & 150. à confinio Imperii Sinarum in meridiem.

¶ kemi, *kemois*, populi sunt regni Cocinsinæ, ad occasum extensi, inter montes & deserta.

¶ Kerriensis Comitatus, *kerry Countie*, quibusdam Kilkovia, Comitatus Hiberniæ, in Momonia regione, cujus caput Ardatum. Habet ad Arctos Connaciam, & ad austrum Desmoniæ Comitatum; estque juxta Oceanum occidentalem.

¶ Kexholmia, *kexholm*, provincia Sveciæ in Finnia regione, alias sub dominio Moscorum, nunc paret Svecis ab anno 1617. Ejus caput est Kexholmia castrum, *Kaxholm*, in ora lacus Ladogæ, in ostio fluvii *Voxen*, quod à Ruthenis *Carelogorod* dicitur; eique adjacet oppidum, quod simul cum arce permunita pridie Nonas Novembris anno 1580. occupavit Pontus *de la Gardie* Gallus, Heros fortissimus, qui maxima & penè increbilia facinora edidit & invictas Moscorum arces Ivanogorod Jamagorod, Cuporiam, et Livoniæ urbem Narvam, cum pluribus aliis anno 1581. Svecorum jugo subjecit, ac tandem fluvii Narvæ undis submersus est.

¶ Kiburgium *kiburg* oppidum Helvetiorum, in pago Tigurino, unde aliàs Comites alicujus nominis, Sedet ad amnem *Toss*, duabus leucis à Tiguro in ortum Constantiam versùs.

¶ Kila, seu Koila, *Kilo*, provincia Scotiæ. Vide Covalia. Script. Lib.

Kilchennia, *Kilkenny*, quasi Fanum S. Canici, urbs Hiberniæ episcopalis sub Archiepiscopo Dublinensi, in Laginia, à Dublino ad 35. mill. in Africum distans, Osseriæ & Leiglino propinqua: academiam habet.

¶ Kilchennia, urbs est Lageniæ, Comitatus kilkenniensis caput, ad Nauram fluvium. 50. milliaribus distat à Dublino, 20. à Cassilia in ortum, et 28. à Waterfordia in Boream; estque ampla et munita.

Kildaria, *Kildare*, urbs Hiberniæ, in Laginia regione, episcopalis sub Archiepiscopo Dublinensi, inter Dublinum ad Boream 20. & Watersordiam ad austrum 40. mill. disita. Prov. Rom.

¶ Kildaria urbs, Comitatus cognominis caput, in Lagenia. 25. milliaribus distat à Dublino in occasum, & 50. à Waterfordia in Boream.

¶ Kildariensis Comitatus, *Kildare Countie*, Comitatus Hiberniæ, in Lagenia provincia, inter Comitatum Dublinensem & Comitatum Regis. Ibi urbs præcipua Kildaria.

¶ KilKenniensis Comitatus, *KilKenny Countie*, Comitatus Hiberniæ, in Lagenia provincia. Habet ad occasum Momoniam et ad ortum Comitatum Caterloghensem.

¶ Kilmalocum, *Kilmalock*, urbs Hiberniæ, in Momonia provincia et in Comitatu Limericensi, episcopalis sub Archiepiscopo Cassiliensi, 18. milliaribus distat a Limerico in austrum, & 28. à Corcagia in Boream.

¶ Kilmoria, *Kilmore*, urbs est Scotiæ, in Knapdalia provincia, ad lacum seu æstuarium *Fynn*; estque episcupalis sub Archiepiscopo Glascoviensi. 15. milliaribus Scoticis distat à Stephanodino in austrum, & 32. à Dumbritonio in occasum.

¶ Kinsalia, *Kinsale*, urbs Hiberniæ & Momoniæ provinciæ, in Comitatu Corcagiensi. Gaudet portu capaci, estque episcopalis sub Archiepiscopo Cassiliensi. 15. milliaribus distat à Corcagia in meridiem.

Kiovia, *Kievv*, urbs Sarmatiæ, in Lithuania, ad Borysthenem fluvium, olim archiepiscopalis et metropolis maxima, nunc excisa, à Circassis urbe 25. leucis in Boream, Smolenscum versùs super 80. Script. Ptol.

¶ kiovia, *Kievv* Polonis, *kioff* Germanis, urbs est ampla Poloniæ, in Volhinia inferiori, cum arce munita. 40. leucis Polonicis distat à confinio Moscoviæ in occasum. Varias experta est vices à viginti annis. Sed hisce ultimis temporibus data fuit Molcis per Cosaccos. Magnificam olim & amplam urbem fuisse testantur marmorio ruinæ, ferè octo milliarium circuitu eam ambientes, ut & Templum in ea splendidum. Ipsa civitas versus septentrionem ædibus repleta est, ac castro et militaribus structuris munita. Reliquam partem versùs occasum et meridiem ligneum septum ambit. Condita fuit kiovia a kio Principe quodam Russico anno 861. & ab eo tempore sedes fuerat Imperii Russici; posteaque habuit Principes proprios. Anno 1615. capta fuit & vallata à Tartaris, & ab illo tempore nunquam compos fieri potuit antiquæ magnificentiæ.

¶ knapdalia, *knapdaile*, provincia Scotiæ versùs occasum, & inter provincias Lornam ad Boream & Cantiram ad austrum. Ejus præcipua urbs est kilmoria.

¶ kockenhosium, *kockenhauff*, oppidum est Livoniæ in Litlandia provincia, ad Dunam fluvium, aliàs juris Polonici, nunc Svecici. 70. milliaribus distat à Riga in ortum.

¶ Kola, *kala*, oppidum Lapponiæ Moscoviticæ, cum portu ad ostia fluvii cognominis in ora Oceani Glacialis. Valdè frequentatur a Batavis. In vicinis est etiam lacus *Kola* dictus.

¶ Konisberga, *Kanisberg*, Prussiæ Ducalis urbs primaria. Vide Regiomons.

¶ Korsunia, *Karsum*, oppidum Poloniæ, in Ucrania seu Volhinia inferiori, ad Roisi fluvii ripam, à Rege Stephano conditum anno 1585. Ibi Poloni memorabili clade affecti fuere à Cosaccis anno 1648. Distat novem leucis Polonicis à Czircassia in occasum.

¶ Kudacum, *kudaeb* seu *kudak*, oppidum Poloniæ, in Ucrania et in Palatinatu kioviensi, in dextra Borysthenis ora, infra Samaræ fluvii confluentes mo-

munitum à Polonia anno 1637. ad coercendos Cosaccos ne in mare Euxinum irrumperent. Nunc occupatur Cosaccis ab anno 1648.

L

¶ LAattha, Arabiæ felicis urbs apud Ptolemæum.

¶ Laba, Arabiæ felicis urbs, versùs Elaniticum sinum, teste Ptolemæo.

¶ Labaca, Indiæ intra Gangem urbs, in regione Pandaorum, teste Ptolemæo.

Prov. Rom. Labacum, olim Nauportus, *Labach*, & *Laybach*, urbs Norici, ad fluvium cognominem, episcopalis sub Archiepiscopo Salisburgensi, inde 36. leucis, Carniolæ regionis caput, à Vacorio (seu Villaco) urbe Carinthiæ 12. leucis in ortum, à Paolo II. Pontifice Maximo cum Nova Urbe, Urbe Austriaca, sede episcopali exornata anno salutis 1468. Hic sanguis, ex vino albo ad consecrationem adhibito conversus, rubei coloris adservatur, sic Sacerdote dubitante effectus.

¶ Labacum, *Laubach* incolis, *Labiana* Italis dicitur. 9. leucis distat à Tergeste in Boream; crediturque à multis Emona antiquorum, Sansone, Brietio, & aliis testibus, qui existimant Nauportum esse *Klein Laubach*, seu parvum Labacum, oppidulum ad amnem cognominem, duabus leucis suprà in meridiem.

¶ Labania, insula Arabiæ felicis, in mari Indico apud Plinium.

Sil. Labarna, fluvius Insubrum, qui à Plinio & aliis Lambrus dicitur.

Liv. Labeatis, lacus Dalmatiæ, apud Scodram urbem, *Lago di Scutari*, ambitu 230. mill. pass. patens, montibusque undique septus, nisi ad Septentrionem. Populi Labeates Plinio & Livio, quorum urbs Scodra, lacum prædictum incolentes.

¶ Labeatis lacus, *Lac de Scutari*, seu *lac de Ponta* incolis, lacus est Albaniæ, in mediterraneis, circuitus tantùm 60. mill. pass. circiter.

Prov. Rom. Labellum, *Lavello*, urbs Apuliæ Peucetiæ, in Lucaniæ confinio, apud Aufidum fluvium, à Venusia 6. mill. pass. in Boream, Canusium versùs 9. episcopalis sub Archiepiscopo Barensi. Sunt ibi antiquitatis vestigia.

¶ Labellum seu Lavellum, *Lavello*, urbs est parva provinciæ Basilicatæ, in regno Neapolitano, 3. milliaribus ab Aufido fluvio distans, inter Melphim ad occasum & Minervinum ad ortum, 12. milliaribus à Canusio, & in limite Capitanatæ provinciæ.

Ptol. Laberris, *Penaaflor*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Asturum, inter Legionem & Ovetum 11. leucis.

Ptol. Laberus, urbs Hiberniæ, quæ Camdeno est * *Kildare*, Nigro *Cassil*; sed potiùs *Limerick* est, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Cassiliensi, inde 20. mill. in occasum, ad Sineum fluvium, in Hiberniæ umbilico, inter Waterfordiam ad ortum 42. & Galviam ad occasum 32. (* Camdeno est *Killair*, castrum in Midia regione, Hiberniæ umbilico.)

¶ Laberus oppidum fuit Eblanorum, in Hibernia; sed quid sit nunc non constat. Alii enim opinantur esse *Kildare*, & aliis *Killair* seu *Kellean*, in Media provincia, ad amnem Bovindam.

Liv. Labici populi, Labicum colonia & urbs olim episcopalis Latii, nunc oppidum Ducatus titulo honestatum, medium inter Tusculum, & Anagniam in Boream 22. mill. pass. ab urbe Roma 24. urbs Labici etiam, & Lavici, (quo nomine apud veteres tàm populi quam urbs significantur) & Lavicum dicitur. Unde Via Labicana & Lavicana. Populi verò, & Labici, & Labicani Livio. Virgilius libro 7. Æneidos:

Et Sacrana acies, & picti scuta Labici.

¶ Labici, seu Labicum & Lavicum, nunc *Val montone* dicitur, teste Leandro Alberto; quanquam Cluverius credat esse *Zagarolo*, oppidulum magis ad Boream. Hinc via Lavicana, quæ Roma Lavicum ducebat vulgò, nunc *Strada di Valmontone*. Est in Campania Romana & in ditione Pontificia. Credit tamen Lucas Holstenius Lavicum fuisse ubi nunc *la Colonna*, castrum Campaniæ Romanæ in illo tractu, sub Tusculo, quidquid alii in contrarium sentiant.

Cæs. Labieni castra, posteà Monasterium Lobiense, *Lobbe*, & *Louve*, pagus Belgii cum cœnobio, in Hannonia, apud Binchium oppidum; inde 2. leucis Marieborgum versùs, Laubium, & Laubacum, in vitis sanctorum. Cujus cœnobii Abbas olim etiam Episcopus erat.

¶ Labieni castra seu Lobiense monasterium, nunc *Lobs*, pagus est Hannoniæ, ad Sabim fluvium, propè oppidum *Thuin* vix mill. pass. & in confinio ditionis Leodiensis.

Labiolus, *Lavino*, fluvius Galliæ Togatæ, inter Bononiam & Mutinam occurrens, à Bononia vix 8. mill. pass. distans, apud quem triumviratus inter Octavianum, Marcum Antonium, & Lepidum firmatus est, circa prædium Servorum fratrum Bononiæ, ex loci monumentis. *App. Alex.*

¶ Labisco, Galliæ Narbonensis urbs, teste Antonino.

¶ Labocla, Indiæ intra Gangem urbs, teste Ptolemæo.

Laboriæ campi & Laborini, *Terra di Lavoro*, (quod nomen posteà toti Campaniæ tributum est) campi fertilissimi circa Capuam, Cales, Calenum, & Sinnessam, nunc *Territorio di Gaudo*, teste Sanfelicio. *Plin.*

¶ Labotas, fluvius Syriæ circa Antiochiam, Strabone & Pomponio testibus.

Labro, portus Hetruriæ, *Livorno*. Vide Liburnus, sic enim aliis dicitur. De quo sic libro 3. Itinerarii: *Cic.*

Occidua tandem Labronem sole subimus, *Virgil.*

Labyrinthus, locus Cretæ apud Gortynam urbem Inextricabilis, in quo Minotaurus à Theseo interfectus est. Virgilius libro 5. Æneidos:

Ut quondam Creta fertur Labyrinthus in alta.

Labyrinthus apud quidam adagii specie dicitur de studio alicujus rei difficillimo & inextricabili, cujus finem aut exitum reperire non sit.

Lacedæmon, quæ & Sparta, Polybio & Pausania testibus, dicta est, *Misitra* Sophiano & aliis, urbs clarissima Peloponnesi, in Laconica, ad Eurotam fluvium olim episcopalis sub Archiepiscopo Corinthio, nunc metropolis & ipsa, à Corintho 90. mill. pass. in austrum, inter Methonem ad occasum & Monembasiam ad ortum 60. ab Athenis 145. Populi Lacedæmonii; apud quos furtum non modò permissum, sed & commendatum scribit Aulus Gellius libro 11. capite 18. Virgilius libro 7. Æneidos: *Ptol. Strab. Pau. & al.*

At non sic Phrygius penetrat Lacedæmona pastor.

¶ Lacedæmon, urbs alias clara & sine mœnibus, nunc parva. Distat tantùm ab Athenis centum viginti milliaribus in austrum, & 30. à Megalopoli in ortum; subestque dominio Turcarum cum toto tractu.

Lacetani, populi Hispaniæ Tarraconensis, qui Jacetani Ptolemæo esse videntur, & quorum urbs Iacca in Aragonia, à Cæsaraugusta 19. leucis in Boream, inter Suessetanos ad occasum & Ilergetes ad ortum. Eorum regio Lacetania à Martiali memoratur, (sed alii Laletania legunt) & Lacetania oppidum præclarum Iaccæ urbi finitimum, ab ea 4. leucis in meridiem, Cæsaraugustam versùs 15. *Sobrarve* vulgò. *Cæs. Plin.*

¶ Lacitani, populi Hispaniæ, Sansone & Brietio testibus, fuere versùs Secorim fluvium, & à Pyrenæis montibus ad Rubricatum & Ebrum usque protendebantur, inter Ilergetes ad occasum & Ceretanos atque Ausetanos ad ortum, ubi nunc pars Ilerdensis episcopatus & pars Cataloniæ novæ, sed longè à Jacca in ortum.

Lacbis, *Bellona*, teste Brochardo, oppidum Palestinæ. Sed Bellina aliis Cæsarea Philippi urbs excisa est, in Cœlesyria.

¶ Lacbis urbs fuit Palæstinæ, in tertia Tribus Judæ parte, & inter Iechtel & Bascath, ubi exercitus Sennacherib Assyriorum Regis ab Angelo percussus est. *Bibl.*

Laciacum oppidum Norici. Vide Joviacum.

¶ Laciacum, teste Cluverio, est *Gmund*, oppidum Austriæ superioris, ad lacum cognominem seu *Traunzee* dictum, in Confinio Bavariæ. 5. milliaribus Germanicis à Lintio in Austrum, uti 8. à Passavia. *Ant.* *Ptol.*

Laciburgum, *Lazenitz* Willichio & aliis, oppidum Germaniæ, in Pomerania, apud ostium Oderæ fluvii, à Stetino urbe primaria 3. leucis in Boream. In Thesauro Linguæ Latinæ malè Rostochium (quæ est urbs primaria Ducatus Magnopolitani, maritima, emporium, & accademia) indigitatur.

Lacinium, *Capo delle Colonne*, teste Barrio, promontorium magnæ Græciæ, Crotoni urbi finitimum, ab ea 20. mill. pass. ferè in austrum recedens, sinum Tarentinum ex adverso Iapygii promontorii (à quo 157. *Strab. Ptol. Plin. Mel.*

(for-

(forsan 87.) mill. pass. seu 700. stadiis teste Strabone, à freto Siculo 2300.) elaodeos, & Scylletium finiens, à Cocyntho promontorio australiore, unde sinus Scylletius incipit, 72. mill. pass. ab Ista insula Illyrici 50. io occasum. Ibi templum erat Junonis Laciniæ. Hinc Lacinius nomen gentis. Ovidius Libro 15. Metamorphoseon:

Italiam venit, prætorque Lacinia templa
Nobilitata Deæ.

Et Virgilius libro 3. Æneidos:

Cernitur: attollit se diva Lacinia contra.

Nomen habet à Lacenu latrone, quem ibi Hercules interemit.

¶ Lacinium promontorium erat Brutiorum, io magna Græcia, in eo tractu ubi nunc pars Borealis Calabriæ ulterioris. 6. milliaribus distat à Crotone in meridiem, via 80. à Japygio promontorio io austrum, 56. a Cocyntho promontorio in Boream, 125. ab ora Corcyræ insolæ in occasum, et 600. ferè à mari Tyrrheno in ortom; sed longissimè ab Ista insula. *Capo delle Colonne* dicitur ab extantibus columnis templi Junonis Laciniæ, teste Leandro. Habuit enim Juno Lacinia templom superbissimum ad Lacinium prumontorium, ipsa urbe Crotone nobilius, ut Livius tradit.

Lacipea oppidum erat Lusitaniæ, in Eatremadura, ab Emerita 20. mill. pass. Toletum versùs.

Ant. Lacippo, *Porthena* Moletio & aliis, oppidum Hispaniæ Bæticæ, in Vandalia, à Tucci 4. leucis. Sed Mela Lacipponem inter Saldubam & Barbesul describit. Vide Obulco.

Plin. Mel. Ptol. Lacmon, vertex Pindi muutis, ex quo Æas & Ioachus fluunt, teste Strabone.

Strab. Mel. Lacobrica, *Lagos*, teste Andrea Resendiu cum Vasæo & aliis, urbs Lusitaoiæ apud Sacrum promontorium, à Sylvensi urbe 7. leucis distans, à Pharo 14. in occasum, ab Ulyssippone 32. in meridiem. Populi Langobritæ apud Plutarchum. Nomen habet à lacu, & briga, hoc est, urbe, ut auctor est Festus.

¶ Lacobriga urbs est Lusitaniæ versùs meridiem; in Algarbia, & satis munita, cum arce & portu versùs sinum Gaditaoum. 5. leucis Hispanicis distat à Sacro promontorio in ortum, totidem à Sylvensi urbe in Circium, & decem à Pharo in occasum.

Pausf. Laconica, Laconia Plinio, *Zaconia* Moletio & aliis, *Tzaconia* Leunclavio, *Sacania* aliis, regio Peloponoesi, in ora Australi, quæ & Lacedæmonia, teste Strabone & Gratio Poeta, quòd in ea Lacedæmon urbs est metropolis. Populi Lacones, qui claves invenisse putantur. Hinc Lacænus nomen gentis. Statius libro 6. Thebaidos:

Tandem insperatus medio de plebe Laconum.

Virgilius libro 1. Georgicorum:

Sperchiusque, & virginibus bacchata Lacænis
Taygeta.

Lacones io rebus agendis lunam observabant, nam prælium non nisi in pleoilunio ea Lycurgi instituto committebant. Ex quo adagium emanavit *Luna Laconica*, in eos qui promissa aut pacta incerta faciunt, aliquid ne promissum fiat causantes, ut Lacones cùm lunam causabantur, cur aliquid non facerent. Ea Luciano *Laconicus tithymallus* adagium est apud Suidam in lippientes, tithymallus enim multum apud Lacones est visum juvans. Lacones etiam, inter alia, sobrietatis & frugalitatis gratia laudantur, in proverbio dicatur *Laconica cœna* apud Athenæum libro 2. pro cibis parum exquisitis: sic apud Plutarchum in vita Lycurgi. Ubi & *poculum Laconicum* pro potatione moderata apud Critiam. Apud Lacones marmor viride & prætiosum est, apud Tenarum, de quo Statius in Sylv. libro 2. carmin. 2.

-hic dura Laconum
Saxa virent, &c.

¶ Laconica, seu & meliùs, Laconia, provincia Peloponnesi. Cingitur a meridie Laconico sinu, & partim Messeniaco, ab ortu Argolico sinu, à septentrione terminatur Argia, & ab occasu Arcadia & Messenia. eom. Nuncautem simul cum Arcadia uno nomine *Tzaconia* dicitur; subestque dominio Turcarum à duobus seculis.

Strab. Ptol. Laconicus sinus, *Golfo di Colochina* Castaldo & aliis, sinus ingens Peloppoonesi in ora australi, inter Messeniacum ad oram occiduam & Argolicum ad oram ortivam, à duobus promontoriis, Tænario ad occasum, Malea ad ortum, terminatus.

¶ Laconicus sinus nunc *Golfo di Castel Rampani* dicitur ut ego didici pluribus à nautis, qui sæpè illas oras lustrarunt; estque in ora Laconiæ provinciæ Peloponnesi. Plin.

Laconimurgi, Laconimurgum Ptolemæo, *Lamego* Moletio, urbs Lusitaniæ, in regno Portugallico. Sed situs apud Ptolemæum haud congruit. Vide Lameca, seu Lamacum.

¶ Laconimurgi, seu Laconimurgium, oppidulum fuit Vettonum, in Lusitania, ubi nunc forsan *Colmenar*, castrum Eatremaduræ Castellanæ, versùs montes Carpetanos.

Lactarius mons, Lacteus Procopio, mons Campaniæ circa Vesuvium montem & Stabias, ad Draconem fluvium. Hic Lycterensis urbs, vulgo *Lettere*, quasi Lactarensis urbs, dicta videtur. Cassio.

¶ Lactarius mons aliàs Campaniæ nunc Principatus citerioris, io regno Neapolitano. Vulgò *Monte di Lettere* dicitur ab urbe cognomine cui insidet; estq; inter Surrentum ad austrum & Montem Vesuvium ad Boream, trans Sarnum fluvium. Sed Lucæ Holstenio *Monte Lattario* dicitur, æquali 3. milliariorum intervallo à Stabiis & Leteris distans.

Lactodurum, * *Bedford*, teste Camdeno, oppidum Albioois, io Anglia, (sed est *Loughborow*, pagus proximus Leicestriæ, teste Talboto, aliis *Loughborow*) a Londino 50. mill. pass. io Boream Lindum versùs. (* De *Bedford* Camdenus ita: Lactodurum tamen esse Antonini affirmare cum aliis non audeo. Alibi igitur *Stony-Statford*, oppidum Comitatus Buckingamiensis, esse existimat.) Ant.

Lactoraclum, Lactora Antonino, Lactorum ea veteri inscriptione, Lactoratum ea urbis ipsius monumentis, *Lectoure*, urbs Aquitaniæ episcop. sub Archiepiscopo Aulcensi, inde 4. leucis Agennum versùs 5. Condomo propior, 3. distaos Armeniaci Comitatus caput: sub quo Castora, Vicus, Nogeronum, Eusa, Barasolonna, Casa alba, & Avæ oppida. Lib. Prov.

¶ Lactoracum, seu Lactora, *Lectoure*, urbs aliàs Ausciorum, in Gallia Aquitanica, nunc in Armeniaco Comitatu, in Vasconia, in colle, juxta Ægerciam fluvium. Distat 4. leucis ab Aginno in meridiem, 6. ab Ausciis in Boream, & 10. à Tolosa in Cæciam.

* Lacuria *Loquera*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Castellæ & Murciæ confinio, inter Caravacam & Veotam Moralem oppida 4. leucis. Hieronymus Zurita Larcuris legit, & *Alarcos* interpretatur, cum Ptolemæus in codice Græco Lacoris habeat. (* A.. p.. in manuscriptu Seldeoi.) Ptol.

¶ Lacus Felix, *Ober Walsèe*, vicus Germaniæ, in Austria superiori, ad Danubiom flovium, 5. milliaribus infra Lintium in ortum Viennam versùs.

Lacus regius, Aquæ Regienses Victori Uticensi, urbs fuit Africæ mediterranea, episcopalis sub Archiepiscopo Carthaginensi, à Cirta 20. mill. pass. Sic scribit Ortelius, cùm Aquæ Regiæ & Lacus Regius loca diversa sint. Nam Aquæ Regiæ ab Antonino inter Hadrumetum & Sufetulam 50. mill. pass. distantes locantur. Ant.

Lade, *Jada* ea tabulis recentibus, insula parva maris Myrtoi, (non Ægæi, ut scribit Ortelius) ante Miletum urbem Cariæ: ubi altera Asterii dicta, teste Pausania. Herod. Strab. & al.

Ladenburgum, *Ladenbourg*, oppidum Germaniæ, ad Necarum fluvium, io Palatinatu Rheni, via 2. leucis infra Heidelbergam in occasum Manheimum versùs, anteà ferè dirutum, nunc utcumque reparatum.

Ladeoi populi (qui perperam Gadeni apud Ptolemæum legi videtur) sunt mediterranei sive interiores Scotiæ, inter Meatas ad ortum & Brigantes ad occasum, quorom regio * Laudonia, vulgò *Landen & Lothian*, in qua Alata castra, urbs primaria, & regia, & accademia, vulgò *Edenburgh*. (* Camdenus dicit esse totam regionem, quæ Tuedæ fluminis ostium & Edenburgi Fortham interjacet.)

¶ Ladeni populi fuere Scotiæ, juxta Ottadinos & Selgovas. Habitabant ubi nunc provinciæ *Landen*, *Merck*, & *Teysdale*, in Scotia meridionali, Camdeno, Sansone, & aliis testibus. Ptol.

¶ Ladesta insula est Dalmatiæ, Stephano Ladestom, Tabulis Peutingerianis Ladestris, Porphirogenitæ Lastobon, Dandulo Landestioa, nunc Italis *Lagosta*, Slavis *Lastovo* dicta.

Ladicus mons, *los Codos de Ladoce*, mons Hispaniæ Tarraconensis, in territorio Legionensi, Pyrenæi montis ramentum, in via quæ à Legione Compostellam ducit obvius: io cujus jugo hæc inscriptio legitur, *Jovi Ladico*. Vet. Ins.

¶ Ladoga, *Ladoga*, seu *LadosKe ozero* Moschis, lacus totius Europæ amplissimus, pro majori parte, in Svecia, in Kekholmia provincia, & partim etiam in Moscovia re-

regione & provinciis Novogardiæ majoris. In Finnicum sinum se exonerat mediante Nieva fluvio, & ovi ferè specie 36. milliaribus Germanicis longitudinem & 20. latitudinem dilatat, ejusque Russi via quintam partem, reliquas Sveci possident. Piscium incredibili copia refertus, urbem Kekholmiam salmonum piscatu ditat. Ea Russorum opinione nomen ipsi inditum fuit à piscibus quibusdam paulò haleces magnitudine excedentibus, & nullibi in Russia quam illic captis, qui *Lagdog* nominantur.

Strab. Plin. & al. Ladon, fluvius Peloponnesi, per Arcadiam in Alpheum fluens, ex lacu Pheneo, teste Plinio, oriens, inter Helisum & Megalopolim decurrens per agrum Cletoriensem. Ovidius libro 5. fastorum:

Arcades hunc, Ladonque rapax, & Mænalus ingens
Rite colunt.

Ibi pagus cognomen, qui Ladonea Pausaniæ dicitur.

¶ Ladona, *saint Jean de Losne*, oppidum munitum Galliæ in Burgundiæ Ducatu, ad Ararim fluvium, frustra obsessum anno 1636. ab Austriacis. Dicitur & fanum S. Joannis Ladonensis. Vide ibi.

Ptol. Læa, quæ & Aphrodites, *Isola del Patriarcha*, teste Bordono, insula maris Africi, Marmaricæ oræ adjacens. Sed apud Ptol. non Marmaricæ, at Cyrenaicæ adjacet, ante Phycuntem promontorium. Est & Aphrodites Ptolemæo insula

Plin. Ægypti ad sinum Arabicum, insulæ Agathonis finitima.

Læana, urbs Arabiæ petrææ, ad sinum Arabicum. Vide Elana. Scribitur & Læna.

Lædenata, Mœsiæ primæ urbs in libro Notitiarum.

¶ Lædus, fluvius Galliæ, *le Loire*, oritur in Pertico tractu, in vico *de Corves* dicto. Hinc defluit in Carnutensem tractum, ubi Illierias alluit & Castrodunum, deinde Vindocinum, uti & Castrum Lædi in Cenomanis; postea transiens in Andegaves, Ludium alluit, Flexiam, & Duretallium: & tandem in Sartam amnem se exonerat paulò supra Andegavum.

Laconi. Strab. Læmocoria, *Begazasar* Leunclavio, oppidum Chersonesi Thraciæ apud Sestum. Aliis *Begazasar* est ipsa Sestus.

Lacenus, fluvius Cretæ, Gortynam præterfluens ad quem Europam a Jove raptam ferunt. (Lethæus Straboni & Solino dicitur fluvius Gortynam præterfluens. Lacenus forsan in

Ptol. aliquibus codicibus, vel saltem inferioris ætatis appellatio, in quibusdam enim tabulis *Linso* vulgò dici videtur.)

Læpa magna. Læpia Latinorum Plinio, *Leve* adhuc dicta, oppidum Hispaniæ Bæticæ, in ora, apud ostia Anæ fluvii, in Vandalia, ab Ayamonte oppido ad ostia Anæ 5. leucis in ortum distans.

Laertia regna a Virgilio pro Ithaca insula lib. 3. Æneid.

Effugimus scopulos Ithacæ, Laertia regna.

¶ Laerte, Ciliciæ asperæ oppidum, in Pamphylia, teste Ptolemæo.

Plin. & al. Læstrygones, populi Latii novi, circa Formias urbem excisam incolentes, ubi Læstrigonia regio, & * Lestrigonii campi Plinio, cum urbe cognomine, teste Hesychio, quæ & Lamus. Sunt etiam populi Siciliæ, qui & Leontini, teste Isacio, apud Lycophronem. De prioribus Ovidius libro 4. fastorum:

Dux quoque Neritius: testes Læstrygones extant.

(* Læstrigonii campi Plinio sunt in Sicilia.)

¶ Lætia, urbs Turdetanorum, in Hispania Bætica, teste Ptolemæo.

¶ Lætrina, Elidis urbs, in Peloponneso, in qua Pelopis ossa jacebant, teste Isacio apud Lycophronem.

Liv. Lævi, Levi Plinio, populi Liguriæ, qui cum Mariciis Ticinum, teste Plinio, condiderunt, circa Ticinum amnem incolentes. Horum locus adhuc *li Lobi*, in agro Alexandrino apud Maricos, inde ad 2. mill. pass. distans, nominatur, ab Alexandria 4.

Strab. Plin. & al. Lagaria, urbs Lucaniæ excisa, in monte, apud Cylistarnum fluvium, Grumento oppido etiam exciso proxima. Locus adhuc *Lagara* nominatur, & mons cum fluvio *Carnistase*, teste Barrio, à Thuriis 20. mill. pass. à Cosano 4. a littore sinus Tarentini 6. in occasum Non longè Nemæa fluvius decurrit. Vina Lagarina olim, teste Plinio, commendata.

Ant. Lageccium, *Castleford*, teste Camdeno, oppidum olim Albionis, nunc pagus Angliæ, inter Eboracum & Danum in meridiem, Londinum versùs 16. mill. pass.

¶ Lagenia, *Leinster*, pars Hiberniæ insulæ, versùs orientem & Angliam magis porrecta. Hibernicè *Leighnigh* dicitur, sub qua novem sunt Comitatus seu provinciæ. Terminatur ab ortu mari Hibernico, ab occasu Connacia, à septentrione Ultonia, & a meridie Momonia, & ejus primaria est Dublinum, totius insulæ caput. Ejus provinciæ seu partes sunt Comitatus Caterloghensis, *Comtè de Caterlagh*, Comitatus Dublinensis, *Comtè de Dublin*, Comitatus Kildariensis, *Comtè de Kildare*, Comitatus Kilkenniensis, *Comtè de Kilkenny*, Comitatus Mediæ occidentalis, *Comtè d' East Meath*, Comitatus Mediæ orientalis, *Comtè de Westmeath*, Comitatus Reginæ, *Comtè de la Reyne*, Comitatus Regis, *Comtè du Rey*, Comitatus Vexfordiensis, *Comtè de Vexford*.

Lageniæ urbes præcipuæ:

Arcloa, Arcklo.
Caterloghum, Caterlagh.
Dublinium, Dublin.
Kildaria, Kildare.
Kilkennia, Kilkenoy.
Laghlinia, Laghlyn.
Molingaria, Molinghar.
Rossia, Rosse.
Vexfordia, Vexford.

¶ Laghium, *Laghi*, quæ forsan *Lasaa*, urbs Arabiæ felicis, in ora Oceani Arabici. 9. circiter milliaribus distat ab Adeno in Eurum, & 25. a promontorio Aromatum in Boream, teste Sansone; subestque dominio proprii Principis.

¶ Laghlinia, *Laghlyn*, oppidum est munitum Hiberniæ, in Lagenia & in Comitatu Caterlogensi, ad Brigum fluvium, *Barow*. Distat à Caterloga 60. milliaribus Anglicis in austrum, & 8. a Kilkennio in ortum.

Lagina, oppidum Hiberniæ, in Laginia regione, patria Divæ Brigittæ Virginis, cujus fit mentio in vita ejusdem Virginis. *Script. Hib.*

¶ Laginia Stephano. Lagina Straboni, Cariæ oppidulum, inter Physcum & Ephesum. Laginia item, Bithyniæ urbs, teste Stephano.

Lagnus sinus maris Baltici. apud Cimbricam Chersonesum, *Beltz* vulgo, ubi *Langlant* insula ab eo, ut videtur, denominata. *Plin.*

Lagnutum, *Tenes*, teste Marmolio, oppidum Mauritaniæ Cæsariensis maritimum, inter Quizam ad occasum, & Juliam Cæsaream ad ortum, apud Apollinis promont. quod *Capo di Tenes* dicitur. *Ptol.*

¶ Lagnutum, oppidum Mauritaniæ, nunc forsan *Mostagan*, ut videre est ex situ, inter Quizam ad occasum & Juliam Cæsaream, quæ est *Tenez*, ad ortum.

¶ Lagous, amnis Sarmatiæ Asiaticæ, ex Cathæis montibus profluens, teste Plinio.

Lagusa, *Christiana*, teste Nigro, insula maris Cretici, inter Cretam & Sicinum insulam in Boream vergentem, à qua parum distat in austrum. Alia insula hujus nominis in mari Lycio, seu Pamphylio, ante ostia Glauci fluvii, teste Plinio. *Strab. Steph.*

Lagussæ, insulæ parvæ maris Ægæi, ante Troadem urbem Mysiæ. *Plin.*

Lagyra, *Soldadia* seu *Soldaja* Nigro, urbs Tauricæ Chersonesi, in ora australi, inter Criumetopon promontorium ad occasum & Theodosiam urbem ad ortum, apud Characem promontorium, ex præcipuis regionis. *Ptol.*

¶ Lagyra quid sit nunc, non constat. *Soldadia* enim seu *Sultardarai* indigenis est Caliordi antiquorum, teste Sansone.

¶ Laholmia, *Laholm*, oppidum Sveciæ, in Hallandia provincia, propè oram sinus Codani, alias à Danis munitum. Dicitur etiam *Laa Holm* ab incolis; estque in ipso limite Scaniæ provinciæ, cum castro & portu 7. milliaribus distat ab Helmostadio in austrum, & 6. milliaribus Germanicis ab Helsingeburgo in Eurum.

¶ Lahoria, *Lahor*, quæ & *Pengab*, urbs ampla Indiæ, regionis cognominis caput, ad fluvium *Ravèe*, in ditione Magni Mogolis, & aliquando ipsius est sedes 180. milliaribus a Multano in ortum, & totidem ab Attochio in Africum, 360. autem ab Agra in Boream. Urbs est splendida, cum palatio superbissimo; & crescit indies.

Lala, Armeniæ majoris urbs, teste Ptolemæo.

¶ Lalacaum, regionis nomen in Asia minori, apud Cedrenum, Curopalatem, & Zonaram.

¶ Lalandia, *Laland*, insula regni Daniæ, in mari Baltico, propè Falstriam insulam, & ad meridiem Selandiæ insulæ. Ibi urbs Nascovia, probè munita, cum aliquot aliis oppidis. Via 2. leucis distat a Langelandia insula in ortum; & tenui tantùm freto separatur a Falstria insula.

Lalassis, *Calendo*, teste Nigro, fluvius (& oppidum, ut alibi legitur) Ciliciæ, in Pamphyliæ confinio, ex Isauria oriens. *Plin.*

¶ Lalenesis, Armeniæ minoris oppidum, in regione Melitena, teste Ptolemæo.

Laletani, * Læetani Ptolemæo, Leetani Straboni, populi Hispaniæ citerioris, Indigetis finitimi, ab eis in occa- *Plin.*

sum

sum recedentes, quorum regio Laletania apud Martialem dicitur, quæ magnam partem Catalauniæ complectitur. Martialis libro 7. epistola 53.

Et Laletana nigra lagena fapa.

Laletanum vinum a Plinio libro 14. capite 6 magis copia quàm bonitate commendatur. (* *Λαεται* in Seldeni manuscripto.)

¶ Laletani populi fuere Hispaniæ Tarraconensis, inter Indigetes ad ortum & Cosetanos ad occasum, ubi nunc magna pars Cataloniæ, inter Gerundam & Tarraconem; & versùs oram maris Mediterranei.

Lama, Lamaca, & Lamacum libro Conciliorum, *Lamego*, urbs Lusitaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Bracarensi, inde supra 12. leucis in Cæciam, Viseum versùs totidem distans, apud Durium fluvium. Sed Lama à Ptolemæo in Vettonibus describitur, ex quo diversa a Lamaco videtur. Vide Lameca.

¶ Lama, urbs Vettonum, in Lusitania, nunc est *Lamegal*, castrum Portugalliæ, ad amnem cognominem, vix 6. leucis à confinio Regni Legionis in occasum, totidem à Guarda urbe in Arctos, 5. a Durio fluvio, et 10. à Lameca orbe ortum versùs, sicque Lama & Lameca diversæ sunt.

¶ Lamasba, Numidiæ civitas Antonino. Ejus quoque meminit Concilium Carthaginense, hinc Lamavensem Episcopum habet Victoris Uticensis fragmentum.

¶ Lambalium, *Lamba'le*, oppidum Galliæ, in Britannia minori. 5. leucis distat à Fano S. Brioci in ortum Rhedonas versùs, & 4. tantùm a mari Britannico in austrum.

¶ Lambe, ins. sinus Arabici, circa Myosormom, teste Pli.

¶ Lambesca, *Lambesc*, oppidum lepidum Galliæ, in Provincia, propè Durantium fluvium, & 4. leucis tantùm ab Aquis Sextiis in ortum Ammianum versùs, & 3. a Salone in Eurum.

Ant. Lambese, *Lambesca* nunc, urbs Africæ mediterranea, olim episcopalis, cujus meminit Divus Augustinus, à Cirta 24. mill. pass. distans in meridiem, à Tamugada 14. Lapesa

Suet. Ptolemæo.

Lambrani, populi Insubriæ, circa Lambrum fluvium incolentes, quorum pagus adhuc *Lambra* nominatur.

Mela. Lambriaca, quæ Ptolemæo Flavis Lambris, oppidum Hispaniæ, in ora Gallæciæ occidua. Vide ibi.

Plin. Lambrus, *Lambro*, fluvius Insubriæ maximè perspicuus, apud lacum Larium & Comum ex monte profluens, perque Eupilim lacum transiens, Modo etiam oppidum amplum & Mariniaoum interluens, Padoque inter Ticinum & Placentiam urbes exceptus.

Lib. Lameca, & Lamaca, & Lamacum, (variè enim legitur)

Con. urbs episcopalis Lusitaniæ, inter Bracaram & Ægiram, seu Guardam, 12. leucis. Vide Lama.

Lameca, & Lamaca, *Lamego*, urbs Lusitaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Bracarensi. 3 tantum milliaribus distat a Durio fluvio. Media est inter Bracaram in Cæciam, & Guardam in Africum. 12. leucis distat a portu Cale, sub dominio Regis Portugalliæ.

Patine. Lamellum quæ & Meliaria, *Maloru*, insola parva maris Tyrrheni ante Liburnum portum, inde 5. mill pass. ubi Pisani a Genuensibus classe superati, amisso portu pæne toto, mox Sardiniam amittunt, Gregorio IX. Pontifice Maximo, (*Veriùs est scopulus parvus admodum.*)

Lametia S. *Eufemia*, teste Barrio, oppidum Brutiorum, in ora sinus Hipponiatis, apud ostia Lameti fluvii, a

Lycop. Consentia 22. mill pass. Hipponium versùs, patria Stephani Geographi. Populi Lametini. Hin. Lameticus sinus apud Aristotelem memoratur, *Colfo di S. Eufemia*, qui & Terinæus, Hipponiates, & Napitinus, a sinu Scyllet o 20 mill. pass. teste Plinio, Solino vero 40.

Lycop. Lametus, *Lamete*. fluvius Brutiorum, ex Apennino monte in sinum Lameticum influens, Lametiæque oppido nomen tribuens. Hujus ostium inter oppidum sanctæ Euphemiæ 6. & ostium Angitulæ fluvii 8 mill. pass. Ex quo Lametiam haud esse oppidum *S. Eufemia* suspicor.

¶ Lamia, *Limu*, fluvius Hispaniæ, in Callaicis Braccariis, nunc in Portugallia. Limius est alius. Vianam oppidum rigat, & paulò infra in Oceanum occidentalem se exonerat, 13. milliaribus ab ostiis Minii fluvii in austrum.

Polyb. Lamia *Domochi*, urbs Thessaliæ mediterranea, apud

Cic. oram littoream, teste Molerio, ab Heraclea Trachinia

Ptol. urbe Phthiotidis in ora 7. mill. pass. teste Livio, distans,

& al. Aliis *Lamina* est, *Domochi* verò, Domocus apud Græcos. Urbs episcopalis sub Archiepiscopo Larissæo, aliquibus a Lamia diversa videtur. Vide Demonicus. A Lamia sinus Lamiacus, qui & Oetæus. Vide ibi.

Lamiæ, insulæ parvæ, seu veriùs scopuli maris Ægæi Plin.

ante Troadem, Lagussis finitimi.

¶ Lamida, Mauritaniæ Cæsariensis urbs, teste Ptolemæo.

Laminitani, populi Hispaniæ Tarraconensis, quorum Plin.

urbs Laminium, apud fontes Anæ fluvii, ab eis 6. leucis, olim urbs episcopalis sub Archiepiscopo Toletano, inde 24. leucis in Eurum, nunc oppidum *Alambra*, in Castella nova, à Consabura 11. versùs ortum Anæ. Hinc Laminitanus ager Plinio, in quo Anas fluvius oritur, *Campo di Montiel*, teste Clusio, & *la Mancha d'Aragon*, teste Varrerio, & teste Coquo, *la Mancha circa*.

¶ Laminitani populi fuere in Carpetanis, quorum oppidum Laminium creditur, *Vila nueva de los Infantes*, seu *Montiel*, locus in vicinia, duobus hinc leucis, & 30. a Toleto in Africum. Hinc Laminitanus ager, vulgo *Campo de Montiel* dicitur regiuncula adjacens, inter Montes Marianos ad meridiem & fontes Anæ fluvii in Boream, tractus frumentis maximè fertilis, & aquæ penuria plerumque laborans, propter fontium raritatem.

Laminium. Vide supra.

Lamius est mons Joniæ Endymione celebris, qui inde Ptol.

Lamius cognominatus est. Ovid. lib. 3. de arte amandi: Ovid.

Lamius Endymion, non est tibi luna rubori.

Vide Latmius.

¶ Lampesa, Africæ propriæ urbs Ptolemæo, ubi Legio 3. Augusta. Vide Lambese. Pol. 6.

Lampetia, *lo Cetraro*, teste Barrio, oppidum Brutiorum maritimum, in ora Calabriæ citerioris, inter Bla- Steph.

dam ad Boream & Paolam ad austrum 10. mill. pass. à Consentia 26. mill. pass. Videtur idem cum Clampetia & Dampetia Plinio & Livio. Hic Lampetes Stephano promontorium, unde sinus Terinæus inchoatur, a Lampetia supra 40. mill. pass. distans.

Lampia, Lampeus Plinio, mons Arcadiæ, apud Ery- Strab.

manthum montem, ex quo Lampia fluvius, de quo Pli- Pauf.

nius, ortum habet, *Elanda* vulgò. De eo Statius libro 4. Thebaidos:

Pene fovet: eandemque tegit Lampia nivosis.

Ibi etiam oppidum cognominem [illegible]antio.

¶ Lampis, urbs Asiæ minoris, circa Mæandrum fluvium, teste Niceta.

¶ Lamponea urbs fuit Troadis, teste Stephano Herodotus eandem Lamponium vocat.

Lampsacus, Lampsacum Plinio Mysiæ, & Cicero- Xeno.

ni, a splendore nomen habens. *Lampsico* Sophiano, & Strab.

Lapseco Turcis, teste Leunclavio, urbs Mysiæ ad Hellespontum, archiepiscopalis, antiqua. & clara, ad ostia Granici fluvii, olim Pityusa, teste Plinio, inter Parium ad Boream & Abydum ad meridiem ad 8c. mill pass. Campoli o be Thraciæ 4. stadiis Hæc a Xerxe Rege Persarum Themistocli Athenienssi patria exulanti in vini dono data est. Populi Lampsaceni Ciceroni. Hic Priapus colebatur. Ovidius libro 1. Tristium, elegia 9.

Et te ruricola Lampsace tuta Deo.

¶ Lampsacus urbs Asiæ minoris in Mysia minori, & ad Hellespontum, ubi exit è Propontide. Urbs est satis culta etiamnum, via 5. milliaribus ab ostiis Prosacti fluvii in occasum, sed fere 30. ab ostiis Granici etiam in occasum 8. milliaribus distat a Calipoli in ortum, & 2r. a Pario in occasum.

¶ Lampemandus, Cariæ regionis insula, in sinu Ceramico, teste Plinio. Vocatur Lepemandus a Stephano.

Lamum, oppidum Latii, quod Fabricius *Marino* indigitat, in via Appia, medium inter urbem Romam & Veliteras 10. mill. pass. Sed aliis Marinum Villa Marii appellatur. Hibliscarn.

¶ Lamum, *royaume de Lamo*, regnum est parvum Africæ, in Æthiopia inferiori, & in Zanguebaria regione, versùs fluvium Chimanchum & regnum Melindæ, à quo terminatur ad Boream, uti ab ortu regno Pateo. Urbem habet primariam cognominem. Ejus Rex occisus fuit ab Hispanis anno 1589.

Lamus orbs fuit Læstrigonum, propè Formias & Ca- Virgil.

ietam, vel ipsa Caieta, aut ipsæ Formiæ; utrique enim Ovid.

Lamos Rex dominatus est. Virgilius libro 9. Æneidos:

Terra torique madent, nec non Lamyrumque, Lamumque.

Lamus item, *Lamo*, urbs Ciliciæ mediterranea, episcopalis sub Archiepiscopo Seleuciensi, inter Flaviopolim ad occasum & Irenopolim ad ortum, proxima Tarsi. Ptol.

¶ Lancastria, *Lancashire*, provincia regni Angliæ, juxta oram maris Hibernici, inter Cestriæ Comitatum ad Meridiem, Westmariam ad Boream, & Eboracensem provinc. ad ortum. Hinc orti Lancastriæ Duces, in historia

An-

Angliæ celebres. In ea sunt Lancastria, *Lancastre*, urbs provinciæ caput, & oppida Mancunium, *Manchester*, & Prestonium, *Preston*.

¶ Lancastria, *Lancastre*, urbs est parva Angliæ, ad fluvii Lunæ ostia, in provincia Lancastria, & in ora maris Hibernici, media inter Carleolum ad Boream & Cestriam ad Austrum.

Ptol. Flor. Lancia, Lance Antonino, posteà in Conciliis Viseum, *Viseo*, teste Jacobo Vasconcello, urbs Lusitaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Bracarensi, media ferè inter Guardensem urbem & Portum, ad 14. leucas dissita. Hic Viriatus Romanos vicit, & Roderici postremi Gothorum Regis sepulchrum visitur, teste Mariana, qui Lanciam Ovetum interpretatur, ignorans geminam illam esse, unam in Lusitania, alteram in Asturibus. Lancia item & Albianus soluiæ sunt Callaicorum, vulgo *Isole di Bajona*, teste Mariana.

¶ Lancia, duplex est, una dicta Lancia oppidana Vettonum, quæ creditur fuisse ubi nunc Castrum *Penna di Francia*, seu Rupes Franciæ, locus celebris propter devotionem erga B. Virginem, in regno Legionensi, intra montes. Lancia altera, quæ & Transcudana, in Lusitania creditur fuisse, ubi nunc urbs Guarda, in Portugallia, quæ crevit ex Igæditæ ruinis, & ideò a quibusdam Igædita nova dicitur. Viseum autem urbs est, ubi alias Verruvium oppidum, testibus Salone, & Brietio.

Lancianum, *Lanciano*, urbs regni Neapolitani. Vide Anxanum.

¶ Lancicia, *Lanschet* Polonis, *Lencici* Germanis, urbs Poloniæ inferioris, in colle, Palatinatus cognominis caput, cum arce undique paludibus munita, in scopulo. Vix 10. milliaribus à Watta fluvio distat, & 50. leucis Polonicis à Gnesna in ortum, ad amnem Bsuram. Incensa fuit anno 1656.

Ptol. Lancobardi, *Lombardi*, populi Germaniæ, qui circa Suevum flovium in Ducatu Mechelburgensi incolentes, egressi è finibus illis, in Italiam profecti sunt, ibiq; victis Gothis, usq; ad Caroli magni tempora imperarunt; à quibus adhuc Gallia Cisalpina maxima ex parte *Lombardia*, quasi Lancobardia, nominatur. Longobardi Aimoino & Paulo Diacono dicti.

¶ Lancobardi, seu, & meliùs, Langobardi, populi fuere Germaniæ, circa Albim fluvium, in Vandalis, sic dicti à voce Germanica *long*, quòd longa, & *bardt*, quòd barbam notat, teste Paulo Diacono, qui eos ex Scandinavia in Germaniam commigrasse scribit.

Ant. Lancobrica seu Lancobriga, *Langrovia*, oppidum olim, nunc pagus Lusitaniæ, in regno Portugallico, inter Talabricam, & Calem seu Portum Calensem, teste Jacobo Delgado, inde 18. hinc 13. mill. pass. ex Itinerario Antonini. Sed Vasconcello *Afrira*, alias *Lago*, Talabricæ finitimus.

¶ Lancobriga alias est à *Feyra*, pagus Lusitaniæ, versùs oram littoralem, in provincia Portugalliæ dicta, inter Durium & Tagum fluvios, propè ostia Durii, & 13. m. pas. a Portu Cale in merid.

Script. Brit. Lansa, *Llandaff*, urbs Albionis episcopalis, in Walliæ ora littorali australi, Bristolio finitima, inde 12. mill. in occasum, Maridunum versùs 36. ab Herefordia supra 30.

¶ Landava, *Landaff*, urbs Walliæ Australis, in Comitatu Glamorganensi. Episcopalis est sub Archiepiscopo Cantuariensi, ad amnem Tavum, uno milliari Anglico tantùm supra Cardiffam. Castrum habet, sed deficit in dies, & paucis tantùm incolis constat.

¶ Landavia, *Landaw*, urbs Germaniæ Imperialis, in regione *Vasgow*, in Alsatia inferiori, sub dominio Regis Franciæ pace Monasteriensi, juxta amnem *Queich*, in confinio Palatinatus Rheni. 4. leucis distat a Spira in occasum, & 4. à Rheno fluvio.

¶ Landrecium, *Landrecy*, urbs permunita Belgii, in Hannonia provincia, obsidionibus suis celebris, ad fontes Sabis fluvii. Subest domino Francorum pace ad Pyrenæos sancita. 6. leucis distat a Valencianis in Africum, & 7. a Cameraco in ortum, 2. autem a limite Picardiæ provinciæ.

¶ Landshutum, *Landshut*, urbs Germaniæ, in Bavaria inferiori, ad Isarum fluvium. 20. milliaribus distat à Frisinga in ortum, & 30. a Ratisbona in meridiem; estque munita.

¶ Landsperga, *Landsperg*, urbs Germaniæ, in nova Marchia Brandeburgica, ad Wartam fluvium, 18. milliaribus à Custrino in ortum, & in confinio Poloniæ. Pluries capta fuit à Svecis hisce ultimis motibus Germaniæ.

¶ Landsperga, *Landsperg*, urbs Germaniæ, in Bavariæ Ducatu, in colle, ad Lichum fluvium, & in confinio Sveviæ 20. milliaribus distat ab Augusta in meridiem.

¶ Langelandia, *Langeland*, insula Daniæ, in mari Baltico, inter Fioniam, Selandiam, & Lalandiam insulas, ubi oppidum Rudcupia. A septentrione in meridiem extenditur per 7. fere milliaria Germanica. Sed ejus latitudo est tantùm duorum milliarium. Pagos habet sexdecim, & arcem munitam *Trancker* dictam. *Stra. Tac.*

Langia, fluviolus Peloponnesi, ex Nemæa sylva per Sicyoniam in sinum Corinthiacum fluens. De quo Statius lib. 4. Thebaid.

Hac quoque secreta nutrit Langia sub umbra.

Langenses, populi Liguriæ, in Genuensium finibus, quorum adhuc pagus manet, *Langasche*, ad Apennini montis radices, a Genua 10. mill. pass. apud Pontem decimum distans. *Tab. Vet.*

Langobardi. Vide Lancobardi.

¶ Languedocia, *Languedoc*, provincia amplissima regni Galliæ. Vide Occitania.

Lanicola ex veteri monumento, urbs Germaniæ, accademia Hassiæ, quæ alio nomine Martisburgum dicitur, ut libro 5. Itinerarii: *Script. Germ.*

Mœnia Lanicolæ præclara reliquimus urbis,
Quam Martisburgum patria turba vocat.

Sic à Lano fluvio.

Lanigara, *Guagida*, teste Marinolio, oppidum Mauritaniæ Cæsariensis mediterraneum ad Sigam fluvium, Sigæ oppido & Quizæ urbi finitimum. *Ptol.*

Lanuvium, *Indovina*, & *Civita Indovina*, urbs olim, nunc pagus sive oppidulum Latii, via Appia ab urbe Roma 16. mill. pass. distans, inter Albam, Ariciam, Ardeam, & Velitras, in agro Laurenti. Hinc Lanuvius, a, um, ut ager Lanuvius. Horatius libro 3. carminum ode 27. *Cic. Plin. Liv. & al.*

-ab agro
Rava decurrens lupa Lanuvino.

Laodicea, Laudice Polybio, Cabiosa cognomine, urbs Syriæ episcopalis olim sub Archiepiscopo Damasceno, in Cœlesyria, ad montem Libanum, nunc metropolis sub Patriarcha Antiocheno, 18. mill. pass. ab Hemesa distans, sic à Laodice Antiochi Regis uxore Seleucique matre dicta, *Lizza* & *Liche*, teste Minadojo & Olivario, nunc dicta, a Damasco 110. mill. pass. in Boream versùs Heliopolim, Hemesam, & Hierapolim. *Cic. Strab. Plin. & al.*

¶ Laodicea, Cabiosa dicta, nunc *Laudicha* dicitur; estque etiamnum urbs ampla Syriæ, ad Orontem fluvium, 18. milliaribus ab Emissa in meridiem, & ferè 100. à Damasco in Eurum, sub dominio Turcarum.

Laodicea altera, urbs Lydiæ, ad Lycum fluvium, haud procul in Mæandrum influentem, olim clarissima, & conventus multarum urbium, nunc etiam metropolis & Archiepiscopalis, sub qua 16. urbes episcopales, in quibus Eumenia, Acmonia, Trapezopolis, Synaus, Silbium, Peltæ; Dioclia, Hierapoli Phrygiæ proxima, ad 6. mill. pass. distans, olim teste Diospolis Plinio, nunc adhuc *Laudichia*, & Turcis *Nove Leſche*, teste Leunclavio, dicta, inter Tralles ad Boream & Apamiam ad Euronotum. *Plin. Ptol. & al.*

¶ Laodicea, urbs Asiæ minoris, est inter Tralleis ad occasum & Apamiam ad Eurum, 50. milliaribus utrinque, 170. autem a Magnesia in ortum. *Ptol.*

Laodicea quoque, urbs Syriæ, in ora littorali, inter Heracleam & Gabala, in promontorio, à Seleuco Rege unà cum Antiochia & Apamea condita: quæ tres urbes propterea sorores, teste Strabone, dicebantur: archiepiscopalis & metropolitana, Rhamata Hebræis, *Lythe* incolis, teste Moletio cum aliis, inter Antiochiam 64. & Gabala 18. mill. pass. De qua Dionysius Afer libro de situ orbis.

Laodicea pariter positam propè littus amœnum.

¶ Laodicea, urbs Syriæ, in hora maris Phœnicii, inter Heracleam ad Boream & Gabalam ad meridiem, ad radices montis Cassii. Distat tantùm 30. milliaribus ab Antiochia in occasum, & 35. ab Apamea in Cæciam; estque parva, & sensim deficit.

Laparthus castellum erat ad Ascuridem paludem, in confinio Epiri & Thessaliæ, qua ad Tempe Thessalica aditus erat. *Liv.*

Laparia Cori, quod & Trileucum, promontorium Hispaniæ Tarraconensis in ora Galiæciæ Boreali, in confinio Asturum *Capo d'Ortiguera* Moletio, aliis *Cabo de penaar*, in finibus Asturum, apud Abulis oppidum, ab Oveto 7. leucis. Sed situs apud Ptolemæum non congruit. *Ptol.*

Lapides atri, *Pennas negras* Morali, locus Hispaniæ Tarraconensis, inter Mentesam & Iliturgim. *Liv.*

Lapithæ, populi Thessaliæ, circa montem Olympum & Larissam urbem incolentes, sic à Lapitha Apollinis filia dicti, *Diod.*

dicti, teste Isidoro, primi equorum domitores, teste Virgilio in Georgicis libro 3.

Frena Pelethronii Lapithæ, gyrosque dedere.

Ovidius libro 2. amorum elegia 12.

Fœmina sylvestres Lapithas, populumque biformem.

Lapithæ generosi ac plurimum sibi arrogantes fuere; ut proverbio sior apud Eustathium & Plutarchum in eos qui sibi tantùm arrogant, ut omnes in sui admirationem trahere præsumant. Hinc Lapithonius adjectiv. Statius Thebsidos lib. 7.

Confundere modos: puerum Lapithonia nympha.

Ptol. Steph. * Lapithus, Lapathos Straboni, *Lapathies*, urbs olim episcopalis, nunc pagus Cypri, in ora Boreali, inter Ceruniam ad ortum, & Solos ad occasum, apud Crommyorum promontoriom, Episcopalis adhuc ritus Græci, inter Cyreneam & Paphum, inde 12. mill. pass. hinc supra 20. distans, Arsinoe propior, Lapethos Plinio. Hinc Lapithius, a, um, nomen gentis (* Λάπηθος io Seldeni manuscripto.)

Ptol. Lappa, orbs Cretæ olim episcopalis, mediterranea, Gortynæ proxima, nunc pagus nomen antiquum conservans.

¶ Lappia, regio Scandinaviæ, quæ & Lapponia, *la Lapponie*, seu *les Lappons*, maximè versùs septentrionem excurrens. Dividitur præcipuè in tres partes, nempè in Svecicam, Norvvegicam, & Moscoviticam.

¶ Lapponia Moscovitica porrigitur in Arctos & ortum, inter lacum *Euarak* ad occasum, & mare Album; subestque dominio magni Ducis Moscoviæ. Dividitur in tres partes, quæ sic appellantur, Maritima Leporia, *Meurmauskoy Leporie*, quæ in septentrionem vergit, & illic *Kola*, portus Batavis notus; Tersa Leporia, *Terskoy Leporie*, quæ supra Granduicum sinum extenditur; Granduicensis Laporia, *Bellamoreskoy Leporie*, quæ infra sinum Granduicum seu mare Album.

¶ Lapponia Norvvegica dicitur aliter *le Gouvernement de Wardhus*, Præfectura Wardhusia; extenditurque versùs mare Septentrionale et Rubeum promontorium ab Orientem in Occidentem, nempè a lacu *Euarak* dicto et fluvio *Pacs* in ortum usque ad limites Præfecturæ Nidrosiæ. In ea regione est Pinmarchia tractus, incolis *Finmark* dictus. Et tota hæc regio subest Regi Daniæ, uti Regi Norvvegiæ. Ibi Vardhusium castrum præcipuum.

¶ Lapponia Svecica, *la Lapponie Svedoise*, Botniam Occidentalem totam occupat a mari Baltico ad montes usque, qui Sveciam a Norvvegia separant. Dividitur in Marchias quinque, *Vmalapmark*, *Pithalapmark*, *Lulalapmark*, *Tornelapmark*, *Kimilapmark*: quæ singulæ ab *Vma*, *Pitha*, *Lula*, *Torne*, & *Kimi* fluviis, quibus irrigantur, sic denominatæ. Ad singulorum fluviorum ostia suum habent oppidum sub Rege Sveciæ.

Sidon. Lib. Not. Lapurdum, *Lorde* Scaligero, *Lourde*, oppidum Aquitaniæ, in Bearniæ Principatu præcipuum, inter Tarbam 3. leuc. et Eloronam 2. dissitum, ad montis Pyrenæi radices.

¶ Lapurdum, vulgò *Lourde*, oppidum est Bigerrensis Comitatus, in Aquitania, in colle, propè Gabarum Palensem fluvium, in confinio Bdnearniæ, 7. leucis distans ab Elorone in ortum Tarbam versùs.

Prov. Rom. Laquedonia, *Lacedogna*, urbs Lucaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Compsano, inde 24. mill. pass. in Apuliæ utriusque confinio, Melphiæ et Monti Viridi proxima, com illis trigonum æquilaterum 6. mill. faciens. A Celso Cittadino Aquilonia veterum esse putatur: sed hæc in Irpinis erat, inter Beneventum et Luceriam, teste Livio.

¶ Laquedonia, *la Cedogna*, seu, & meliùs, *Cidogna*, urbs aliàs Apuliæ Dauniæ, nunc provincia Principatus ulterioris, in regno Neapolitano; ad radices Apennini montis, & versùs Aufidum fluvium limitesque Capitanatæ Provinciæ, propè Bisaccium, & 12. mill. *Ptol.* à Melphia in Cæciam. Sedet in planitie, & in parte diruta est, paucis tantùm constans incolis.

Lar, *Om* ex tabulis recentibus, fluvius Arabiæ felicis, in sinum Persicum inter Sacra solis extrema & Capsinam urbem fluens.

¶ Lara, *Lar*, orbs Persiæ regni, in provincia Persiæ propriè dictæ, ad amnem *Tisinden*, in limite Carmaniæ provinciæ. Ampla est & elegans, 170. milliaribus distat ab Armuzia in Boream.

¶ Lara, *Lara*, oppidum Hispaniæ, in Castella veteri, ad Arlanzam amnem, & ad radices montium. Hinc orta familia Lara, celebris in historiis Castellæ veteris. 11. leucis Hispanicis distat ab Auca in ortum versùs Rivogiam provinciam.

Laranda, urbs Lycaoniæ, in Ciliciæ confinio, ad Taurum montem, episcopalis sub Archiepiscopo Iconiensi, Cocuso finitima, inde 18. mill. pass. distans, à Flaviade 62. ab Anazarbo 80. in Boream, à Comanis Cappadociæ 65. nomen adhuc antiquum retinens. *Strab. Ptol. Dio.*

¶ Laranda, urbs Lycaoniæ. 50. milliaribus distat ab Iconio, 28. ab Anazarbo in occasum, uti etiam 100. à Comanis, juxta fontes Cydni fluvii. Laranda autem, quæ & Leanda, urbs fuit Armeniæ minoris, 28. milliaribus a Cocuso in austrum, 55. à Comana in Africum, & paulò ampliùs ab Anazarbo distans.

Lares, *Migana*, teste Marmolio, colonia & urbs Africæ olim clara, & episcopalis sub Archiepiscopo Carthaginensi, inter Carthaginem, & Cirtam, a qua 210. mill. pass. inter Musti 30. & Ammendaram 45. Hic maximè efferbuit Vandalorum in Catholicos persecutio sub Hunnerico & Geinserico Regibus. Laris in singulari apud Sallustium de bello Jugurthino. (Laribum coloniam habet Antoninus sic positam.) *Ptol. Ant.*

¶ Lariagara, Indiæ extra Gangem urbs, teste Ptolemæo. *Caracaran* vocatur Mercatori.

Larices seu Larix, *Larfeld*, teste Lazio, pagus Norici, medius inter Aquileam & Virunum. 56. mill. pass. ex Itinerario Antonini distans. *Ant.*

¶ Larices, seu, & meliùs, Larix, oppidum fuit intra Alpes & in ipso limite Carnorum, quod aliis est *Reca*, castrum ad amnem Idrism, in Carniola superiori, & in limite Comitatus Goritiensis.

Larinum, *Larino*, urbs Frentanorum, ad Tifernum fluvium, in Aprutio, apud Apuliæ finea, inter Histonium oppidum Aprutii 8. & Teanum urbem excisam Apuliæ 18. mill. pass. episcopalis sub Archiepiscopo Beneventano, inde supra 50. mill. Populi Larinates Plinio & aliis. Silius libro 15. *Cic. Plin.*

Quaque jacet superi Larinas accola ponti.

¶ Larinum, urbs Frentanorum alias, nunc Comitatus Molisini, in regno Neapolitano, & in confinio Capitanatæ provinciæ, propè Frentonum amnem. Nunc *Larina* dicitur; estq; parva, & 40. milliaribus distat à Benevento in Boream.

Larissa, urbs Thessaliæ gemina: una mediterranea, ad Peneum fluvium, *Larisso* Sophiano, & aliis *Larsa*, urbs Archiepiscopalis & metropolis, ampla, patria Achillis, inter Demetriadem 48. & Dium urbem Macedonicam in Boream 24. mill. pass., teste Antonino, à Thebis Phthiotidis 45. teste Polybio. Hinc Larissæus nomen gentis. Virgil. libro 2. Æneid. *Strab. Plin. & al.*

Quas neque Tydides, nec Larissæus Achilles.

¶ Larissa, *Larizza* nunc, urbs Thessaliæ, in Pelasgiotide regiuncula, & in confinio Macedoniæ, 28. milliaribus à sinu Thermaico in occasum, et 15. à Pharsalo in Boream. Etiamnum urbs ampla est, sub dominio Turcarum, & in ea per aliquot menses commoratus est magnus Turcarum Dominus, dum à suis obsideretur Candia, Cretæ insulæ primaria.

Altera Maritima, ad Pagasicum sinum, inter Thebas Phthiotidis ad meridiem, & Demetriadem ad Arctos, Pagasis proxima, *Armiro* nunc dicta, tametsi aliis *Armiro* est ipsæ Pagasæ: Larissa verò etiam *Larse* vulgò dicta. De priore Larissa Lucanus libro 6.

Atque olim Larissa potens, ubi nobile quondam.

¶ Larissa alia, quæ Larissa Pensilis dicta fuit; est etiam urbs Thessaliæ, in Phthiotide regiuncula. Dicta fuit etiam Cremaste. Sedet propè Maliacum sinum, in colle, 18. milliaribus à Thebis Phthiotidis in meridiem; & 32. à Demetriade in Circium, uti & à Pagasis. A Sophiano etiam *Larizo* dicitur.

Larissa item, urbs Syriæ episcopalis sub Metropoli Apamena, inter illam et Epiphaniam 16. mill. pass. ex Itinerario Antonini adhuc *Laris* dicta, teste Leonardo Sidonita. *Strab. Ptol. & al.*

Larissus, fluvius, Peloponnesi, agrum Elæum à Dymæo secernens, teste Livio. Et Pausanias scribit illum Achæos ab Elæis separare. *Strab. Liv.*

Larius, qui & Comacenus Antonino et Paulo Diacono, lacus Insubriæ, longitudine ad 50. mill. pass. porrectus, latitudine vix 6. patens, *Lago di Como*, *Cu-* *Strab. Plin. & al.*

mer-

mertde Germanis, à Mediolano 25. mill. pass. in Boream. Strabo scribit illios longitudinem 300. esse stadiorum, cùm non minor 400. deprehendebatur, inter Comum & Adduæ fluvii ostia. Ejus meminit inter alios Virgilius libro 2. Georgicorum:

Anne lacus tantos? te, Lari maximè, teque.

Larii lacus ambitus à recentioribus 172. mill. pass. esse traditur. Nam à Como ad Summolacum 48. numerantur, (quo in spatio oppida & pagi plures sunt; in iis Canobium, Rhetinnicum, Mussium, Aduncum, Gravedono, Suricum) inde ad Adduæ amnis egressum 38. (in ora Bellanum, Mandellum, & Leucum) unde in adversa ripa Comum usque 86. supputati feruntur (qua in ora Malgratum, Bellasium, Lecennm in 13. villas divisum, Nessus, & Tornum.) Præstant aliis Gravedona, Bellanum, & Leucum.

¶ Larius lacus, *Lac de Come* Gallis, longitudine patet tantùm ad 30. milliaria, nempè a Como ad Summolacum, & 28. à Summolaco ad Adduæ fluminis egressum; et à Lecco oppido Comum usque in adversa ripa sunt 35. milliaria. Hinc ejus ambitus per varios flexus vix est 100. milliarium. Lacus est Ducatus Mediolanensis versùs Boream & Rhætos.

¶ Larnos insula est parva & deserta maris Ægæi, circa Thraciæ Chersonesum, uti ex Plinio videtur.

Plin. Larnum, fluvius Hispaniæ Tarraconensis ex Pireneis montibus fluens; cujus incolæ Larnenses Plinio dicuntur.

Loros Laro aliis, *Lerone*, fluvlus Hetruriæ, ex lacu
Cat. Sabbatino effluens, ac in mare Tyrrhenum inter Fregenas & ostia Tiberis cadens.

¶ Laros sive Laurus fluvius nunc *Arone* dicitur, et in mare Tyrrhenum se exonerat, inter Alsium & Fregenas, via 25. milliaribus ab urbe Roma versùs occasum.

Cat. Larthenianum, *Marteniano*, teste Leandro, oppidu-
Ans lum seu castrum Hetruriæ, Veiis urbi excisæ propinquum, ad urbe Roma ad 16. mill. pass.

¶ Larthenianum, nunc *Martignano*, castrum Hetruriæ, aliàs in Sabatia regione, nunc in provincia Patrimonii S. Petri, 16. milliaribus à Roma distans in occasum; & 2. à lacu Sabatino in ortum, inter duos lacus parvos, *lago di Martignano* & *lago di Stracclacappe* dictos.

Ptol. Larunesiæ, *Mollieslos*, teste Fazello, insulæ maris Africi, contra Rhuspinam urbem maritimam Africæ, haud multùm à promontorio Mercurii in ortum distantes.

Larymna, oppidum Bœotiæ, ad Cephisi fluminis o-
Strab. stium. Sed Plinius illud in ora Locrorum Epicnemido-
Pauf. rum describit.

Las, *Vathi*, teste Nigro, pagus Laconicæ, in ora, in-
Liv. ter Teuthroniam, & Gythiom, à quo 40. stadiis, à lit-
Pauf. tore 10. *Lasa* vulgò, non *Vathi*.

Lasæa, & Thalassa in Actibus Apostolorum, insula par-
D. Hie. va Cretæ, apud Pulchrum promontorium, ad quam Divus Paulus Apostolus venit, cùm Romam vinctus navigaret.

Lib. Lascura, *Lascar*, urbs Aquitaniæ episcopalis sub Ar-
Preuw. chiepiscopo Auscensi, à Tarba 10. leucis, à Baiona 102. ab Elorona in austrum 6.

¶ Lascura urbs est Galliæ, in Aquitania et Benearniæ principatu, ad Gabarum fluvium, una leuca infra Palum, 8. leucis à Tarba in occasum, ferè 5. ab Elorone in Eurum, & 17. à Bajona in ortum.

¶ Lasice, Africæ propriæ urbs Ptolemæo, Elice apud Antoninum esse credit Gerardus Mercator.

¶ Lasio, Peloponnesi urbs, de qua contendebatur inter Arcades, ut habent Ptolemæus et Xenophon.

Lassa, *Lasa*, seu *Laas*, regnum Tartariæ, quod Barantula dicitur à Tartaris; estque sub regno *Tendue*, teste Athanasio Kirchero.

¶ Lassio, Cretæ insulæ mons, ubi Iovis sepulchrum ostendebatur, teste Epiphanio.

¶ Lassippa, Indiæ extra Gangem urbs, teste Ptolemæo, Lasippa interpretibus.

Lassira, *Sariene* Moletio, potiùs conjectura sua quàm
Ptol. argumento, oppidum Hispaniæ citerioris, in Aragonia, in confinio regni Valentiæ, à Therulin urbe 6. leucis, Moraen versùs 3. Populæ etiam proximum, 3. distans

¶ Lassira, oppidum aliàs Edetanorum, nunc *Sariene*, vi-
Mer. cus est Aragoniæ, 5. leucis à Terulo Segobrigam versùs, à quo pari spatio distat, & propè Turulim fluvium,

Latara, *Lates*, teste Ioanne Poldo, castellum Galliæ Narbonensis, in agro Nemausensi; ubi Latera stagnum Plinio, quod *Estang* nominatur, seu *Estan*, apud oram littoream, oppidulis & pagis aliquot circumstantibus, Stagna Volcarum apud Melam, teste Clusio, lacus ingens in ora Occitaniæ.

¶ Latata, *Laste*, vicus Occitaniæ, juxta stagnum Magalonense, qui ab eo etiam dicitur stagnum Lataræ, *l' Estang de Laste*. Via mill. pass. distat à Monte Pessulano in austrum, & quatuor tantùm ab ora sinus Leonini.

¶ Latca, seu Latths, urbs Arabiæ felicis, teste Ptolemæo.

Lateranum, *S. Giovanni Laterano*, templum in urbe Cap.
Roma, cum ædibus Pontificiis in Cœlio monte, apud por- Innuen.
tam Latinam: cujus templi Pontifex Romanus, cùm sit totius orbis terræ Episcopus, se Episcopum inscribit. De quo Prudentius contra Symmacum libro 2.

Cœtibus aut magnis Lateranas currit ad ædes.

¶ Lateranum, *saint Jean de Latran* Gallis, Basilica est urbis Romæ primaria, in cujus rei fidem scriptum est in ipsius portico in marmore antiquo:

Dogmate Papali datur simul & Imperiali
Vt sim cunctarum mater capùtque Ecclesiarum.

Nuper restaurata fuit magnificentiùs ab Innocentio X. Pontifice Maximo. Palatium autem Lateranum ei adjacet, & de novo exstructum fuit à Sixto V. Summo Pontifice. Est autem in monte Cœlio & juxta portam Cœlimontanam. Ibi habita sunt quinque Concilia generalia seu Oecumenica, primum nempè sub Callisto secundo anno 1123. secundum sub Innocentio secundo anno 1139. tertium sub Alexandro tertio anno 1179. quartum sub Innocentio tertio anno 1215. & quintum sub Leone decimo ab anno 1513. usque ad annum 1517.

¶ Latiniacum, *Lagny*, oppidum amplum Galliæ, ad Matronam fluvium, in Bria provincia, 6. leucis supra Lutetiam in ortum, & 4. a Meldis in occasum distans. Cic.

Latium, *Campagna di Roma*, regio Italiæ notissima, Plin.
inter Hetruriam ad occasum & Campaniam ad ortum, Strab.
Sabinis & Samnitibus ad Boream confinis, à latendo di- & al
cta, quòd ibi Saturnus latitarit: quamvis nomen Latii magis pateat; nam Marsi, Volsci, cum aliis populis, in Latio continentur, non in Campania Romæ, Latium autem apud veteres geminum est, vetus, & novum: illud non ultra Tarracinam extendebatur; hoc usque ad Minturnas orbem excisam ad Liris ostia perdurabat; Nunc ad regnum Neapolitanum spectat, quicquid inter Tarracinam & Lirim jacet. Populi Latini. Hinc Latius & Latinus nomen gentis. Virgilius lib. 1. Æneidos:

Tendimus in Latium, sedes ubi fata quietas
Ostendunt.

Idem libro 7.

Nursia & Hortina classes, populique Latini.

¶ Latii populi erant Latini, Rutuli, Volsci, Aurunci, Hernici, & Æqui, teste Brietio, non autem Marsi.

(*Latii urbes præcipuæ*:

Alatrium, Alatri.
Anagnia, Anagni.
Aquinum, Aquino.
Caieta, Gaeta.
Ferentinum, Fereutlno.
Fundi, Fondi.
Præneste, Palestrina.
Privernum, Piperno,
Roma, Roma.
Setia, Seaae.
Signia, Segni.
Sora, Sora.
Terracina, Terracina.
Tibur, Tivoli.
Tusculum, Frascati.
Velitræ, Velletri.
Verulæ, Veruli.)

¶ Latmicus sinus, pars maris Ægæi, in ora Asiæ minoris et Cariæ, sic dictus à Latmo monte, propè Miletum.

Latmus, mons Cariæ, in Ioniæ confinio, apud Mæ-
andri fluminis ostia, & Miletum urbem, juxta quem Strab.
Heraclea urbs inter Mæandrum & Miletum sita est, Plin.
nunc *Monte di Palatia*. Hinc Latmius nomen gentis. De Mel.
quo Statius libro 3. sylvæ carminum 4. Ptol.

-Cedat tibi Latmius ultro,
Sangariusque puer.

Fa-

Fabula Endymionis à Luna adamati celebria. Alii apud Ovidium libro 3. de arte amandi Lamius legunt. Vide ibi. (Lamus Ptolemæo est. Straboni Latmus fluvius & pagus nomen.)

Cæs. Latobrici, seu Latobrigi, populi Galliæ Belgicæ, inter Allobroges & Helvetios, juxta Lemanum lacum, in ora Boreali, quorum urbs Lausonium, *Losanne*, cum oppid. adjacentibus, teste Marliano. Sed Scudo horum regio *ClecKgovv*, Hegoja Latino recenti, in Svevia, inter Basileenses & Scaphusios: quod magis probatur; nam ex Cæsare erant finitimi Rauracis & Tulingis.

¶ Latobrigi populi fuere Germaniæ trans Rhenum fluvium, teste Sansone, in eo tractu ubi nunc Brisgavia provincia, inter Rhenum ad occasum, & Sylvam nigram ad ortum, & propè Clegoviam regiunculam, quamquam Brietina eos ponat in Valesia regione, ad fontes Rhodani fluvii.

Cic. Verr. Strab. Latomiæ, *le Tagliate*, teste Aretio, locus Siciliæ, apud Syracosas, ubi lapidicinæ. Sunt etiam Latomiæ in Latio, in agro Gabiorum, teste Strabone, inter Romam & Præneste.

Ptol. Latone, *Derote*, teste Zeiglero, urbs Ægypti, ad Nilum fluvium, intra Deltam, hac tempestate clara, sed absque mœnibus. (Λατους πολις in Græco codice, id est, *Plin.* Latonæ civitas.)

Ptol. Latopolis, Latorum urbs Straboni, Latopolites nomus Plinio, urbs Ægypti, intra Deltam, Latonæ proxima. (In Ægypto superiori ponunt Ptolomæus & Strabo, proximam Apollinis civitati magnæ.)

Plin. Latovici, Latobici Ptolemæo, Prætorium Latovicorum Antonino. Vide ibi.

Plin. Latria, *Frisch Nurung*, teste Ortelio, insula Germaniæ, ante ostia Vistulæ & Dantiscum urbem.

¶ Latris insula, teste Cluverio, est Osilia, *Oesel*, insula maris Baltici, versùs Livoniam & sinum Rigensem, alias sub dominio Regis Daniæ, nunc autem in potestate Svecorum, pace ad Bronsbroam sancita anno 1645 quamquam Ortelius credat esse in Prussia.

Latronum insulæ, *ilhas de los Ladrones* Lusitanis, *Isles des Larrons* Gallis, insulæ sunt plurimæ in Oceano Eoo, à septentrione in meridiem extensæ, inter Mare Pacificum ad ortum & Oceanum Orientalem seu Sinicum ad occasum; dicunturque aliter *ilhas de las Velas*. Earum præcipuæ sunt Anglica, *l' Angloise*, Artomagana, *Artomagan* seu *Oramagan*, Bidima, *de Bidima* seu *de Saavedra*, Botaba, *Botaba*, Chemochoa, *Chemochoa*, Chereguana, *Chereguan*, Deserta, *la Deserte*, Gregua, *Gregua*, Guagana, *Guag*, Mana, *Manae*, Nautarum, *des Matelots*, Pagana, *Pagan*, seu *Agan*, Rupium, *des Arecifes*, Sepania, *Sepan*, Vilanin, *Vilan*, seu *Pulo Vilan*, & Volia, *Volia*. Vide insulæ Latronum.

Mel. Laturus sinus, *Golfo di Estora*, teste Marmolio. Vide Numidicus; est namque idem.

Theoc. Latymnus, mons magnæ Græciæ, apud Crotonem urbem, *Monte di Cotrone*.

¶ Lavallium, *Laval*, urbs Galliæ, in Cenomanensi provincia, ad Meduanam fluvium, in ditione Ducis Tremolliæ. 15. leucis distat ab Andegavo in Boream, & totidem à Cenomano in occasum.

¶ Lavania, *Lavagna*, oppidum Italiæ, in ora orientali Liguriæ, ad mare Mediterraneum, unde Comites è familia Flisca, ex qua aliquot Summi Pontifices. Ab aliis Lebonia dicitur. Vide ibi.

¶ Lavanmunda, seu Lavanti ostium, *Lavanmynd*, urbs Germaniæ, in Carinthia inferiori, ad Lavantum fluvium, ubi in Dravum se exonerat. Vix duobus milliaribus Germanicis distat ab oppido S. Andreæ in austrum. Dicitur Lavantum à quibusdam; estque episcopalis sub Archiepiscopo Salisburgensi, qui etiam Episcopatum confert dum vacat.

Lavantum, *S. Andree*, urbs episcopalis Norici, ad fluvium cognominem. Vide Solva.

Ptol. Lavare, *Aveiro*, teste Floriano, oppidum Lusitaniæ, in ora, ad ostia Vaccæ fluvii, à Portu urbe 9. leucis in austrum, Conimbricam versùs 10. Ducatus titulo decorum. Sed hoc Talabrica videtur Vasconcello.

¶ Lavare, seu Lavara, *Aveiro*, oppidum amplum Portugalliæ, versùs ostia Vagi fluvii, & propè sinum parvum. Una tantùm leuca distat ab ora Oceani Occidentalis, & 2. à Talabrica in occasum.

Ant. Lib. Not. Lavatria, *Stanemore* * Camdeno, oppidum Britanniæ, in Anglia, inter Eboracum & Lugnvallum, à Caturractonio 16. mill. pass. versùs Vallum, teste Antonino. Aliis est *Bovves* pagus vicinus. (* Camdeno est *Bovves*, viculus ad initium *Stanemore* regionis montanæ agri Eboracensis.)

Laubacus, qui & Lavica, Labola, & Lanus, *Lauvers*, teste Hieronymo Verrutio, fluvius Frisiæ occiduæ, apud ostium Rheni orientale, inter Coreiandam & Monicogam insulas mari absorptas influens. *Script. Fris.*

¶ Laubacus, seu, & meliùs, Lavica, amnis est parvus Frisiæ Occidentalis, in Belgio, eam separans à dominio Groningensi, & paulo post in Oceanum se exonerans è regione Monicogæ insulæ.

Laubium, cœnobium quondam celebre, ad Sabim fluvium, in Hannoniæ & Leodiensis ditionis confinio, Diœcesis Cameracensis, cujus Abbates erant Episcopi. *Script. Belg.*

Lauda, urbs Franconiæ, *Lauden*, inter Milteburgum 2. & Marghethum 3. leucis ex libro 6. Itinerarii:

Lotichius Lauda ducit in urbe moras.

¶ Lauda urbs est parva Germaniæ, in Franconia, ad Tubarum fluvium, 5. leucis à Miltenberga in austrum, in ditione Episcopi Herbipolitani.

¶ Laudia, Mauritaniæ Cæsariensis oppidum, teste Ptolemæo.

Laudiacum, pagus seu oppidum in finibus Turonum, inde 6. mill. pass. distans. Fortè *Lodun* hodiè, oppidum præclarum. *Turon.*

¶ Laudiacum, oppidum Turonum, quid sit non constat. Certè non est *Londun*, oppidum amplum, quod inde distat 14. leucis; estque in Pictavensi provincia.

¶ Laudoana, quæ & Lothiana, *Lothlane*, quæ etiam *Lauden* quibusdam, provincia Scotiæ meridionalis, cujus primaria Edimborgum, totius regni caput, juxta Bodetriam seu Forthcæ æstuarium ad Boream. Ad ortum habet mare Germanicum, ad occasum Sterlinensem Comitatum, ad meridiem autem Tuvediam, Teviotiam, & Marchiam. Extenditur autem ab ortu in occasum ad 34. milliaria Scutica; & ejus urbes sunt Edimburgum, Scotiæ caput, Litha, Dunbarum, & Dalketa. Vide Lothiana.

Laodum, posterioribus urbs Insubriæ, quæ veteribus Laus Pompeja. Vide ibi.

Laudunum, Launa, ut videtur aliquibus, Antonino *Laon*, urbs Galliæ Belgicæ, episcopalis sub Archiepiscopo Remensi, inde 10. leucis, versùs Veromanduos 9. in Boream, urbs Picardiæ, in monte, probè munita, inter Noviomum ad occasum & Vervinum ad ortum 9. leucis, quot à Suessione, à Parisiis 30. in Cæciam. Hujus Episcopus Comes est, & unus ex 12. Galliæ Proceribus, & supremis Judicibus. *Script. Gall.*

¶ Laudunum, quæ & Laudunum Clavatum quibusdam, urbs est ampla & munita Galliæ, in provincia Insulæ Franciæ, & in confinio Picardiæ provinciæ. 7. leucis distat à Suessione in Eurum, & 9. à Vervino oppido in Circium, uti & Gusia in austrum. Ejus episcopus est Dux, & unus ex duodecim antiquis Paribus Franciæ. Ab ea regiuncula adjacens dicitur *le Laonnois*, Laudunensis ager.

¶ Lavellum, *Lavello*, urbs parva regni Neapolitani, in provincia Basilicata. Episcopalis est sub Archiepiscopo Barensi. Dicitur etiam Labellum à quibusdam; estque propè Aufidum fluvium, 6. milliaribus à Venusia in Boream, in confinio Capitaniatæ.

¶ Lauffemburgum, *Lauffemburg*, oppidum Germaniæ ad Rhenum fluvium, in rupe, & unum ex quatuor Sylvæ nigræ dictis, satis munitum, sub dominio, Austriacorum, medium ferè inter Scaphusiam ad ortum, & Basileam ad occasum, 5. milliaribus Germanicis utrinque. Pluries captum hisce posterioribus annis a Gallis & Svecis; sed posteà redditum fuit pace Monasteriensi.

Laugasa, Armeniæ minoris oppidum, in Laviniamensi Præfectura, teste Ptolemæo. Laustasa pro eo habent interpretes.

Laviacum, *Lauffen*, teste Lazio, oppidum Norici, in Salisburgensi ditione, à Salisburgo 3. leucis Braunodunum versùs; seu *Kogel*, ara proxima. *Ant.*

Lavici, Lavicum, & Lavicana via. Vide Labici. *Script.*

Lavinga, *Laugingen*, urbs Sveviæ, ad Danubium, Ducis Neoburgensis, clara, inter Verdam & Dilingam. De qua libro 5. Itinerarii: *Germ.*

Principis urbe Palatini florente Lavinga.

¶ Lavinga, *Laugingen*, seu *Lavvingen*, oppidum Germaniæ, in Svevia, sub dominio Ducis Neoburgensis, vix

ura

una leuca Germanica supra Dilingam in occasum, & medium ferè inter Ulmam ad occasum & Vestam seu Donavertam ad ortum 5. leucis.

Strab. App. Liv. & al. Lavinium, priùs Lavinum, teste Servio, *Città Lavinia* etiam hodie, urbs olim Latii, (nunc verò oppidulum) inter Ostiam & Velitras ad 20. mill. pass. quot ab urbe Roma, apud Ardeam, proxima littori, ad 3. mill. distans, quæ & Laurentum dicta est; ab Ænea anno post Trojæ excidium 41. condita. Strabo illam à Laurentu distinguit, una cum Livio. Populi Lavinii. Hinc Lavinius nomen gentis. Virgilius libro 4. Æneidos:

Nec prolem Ausoniam, & Lavinia prospicis arva.

Lavinius quoque apud Virgilium in eadem significatione, ut libro 1. Æneidos:

- Lavinaque venit

Littora.

¶ Lavinium, *Città Lavinia*, urbecula est Campaniæ Romanæ, 5. milliaribus à Velitris Ostiam versùs, & 9. circiter ab ora maris Tyrrheni, uti & 18. à Roma in occasum. Differt à Laurentio, & hodie est sub dominio utili Ducis Cæsarini: sed à paucis inhabitatus. Sunt etiam qui credant Lavinium fuisse ubi nunc *Patrica*, castrum versùs oram, & Lanuvium ubi nunc *Città Lavinia*. Existimat tamen Lucas Holstenius Lavinium oppidum Latii fuisse in eo colle, qui nunc *Monte di Levano* dicitur, 1500. pass. supra Patricam, ubi S. Petronillæ fanum, quod haud dubiè Annæ Perennæ templum fuit.

Ant. Amm. P. Di. Laumellum, *Lumello*, oppidum Insubriæ olim præclarum, (à quo regio Laumellina, *Lumellina*) agri Papiensis, à Ticino seu Papia urbe 20. mill. pass. Casale & Vercellas versùs. (*Nunc est pagus satis tenuis.*)

Plin. Ptol. Laurentes, populi, & Laurentum, urbs fuit Latii, Lavinio proxima, ab Ostia 16. mill. pass. distans. Hinc via Laurentina apud Plinium & Valerium Maximum, Laurentinæ paludes Paterculo, Laurentia palus. Virgilius libro 10. Æneidos:

Defendit, multosque palus Laurentia, sylva.

Idem alibi.

Occupat ignavum Laurens, urbemque Latini,

¶ Laurentum urbecula fuit Latii, versùs oram maris Tyrrheni, cujus via nunc apparent vestigia. Credunt tamen fuisse ubi nunc locus dictus *S. Lorenzo*, medio itinere inter Ostiam & Antium, cum 6. mill. pass. exactè abest à Lavinio, & quod certissimum est argumentum, via Laurentina huc defert, & in maritimam illam seu littoralem incidit, teste Luca Holstenio.

Plin. Laurentinum, villa Plinii secundi apud Laurentum, ab urbe Roma 17. mill. pass.

Lauretum, *Loreto*, urbs Piceni recens episcopalis, inter Recinetum & oram maris ad 3. mill. pass. ab Ancona 15. in meridiem, ubi templum augustissimum, in quo ædicula Deiparæ Mariæ Virginis, ad quod visendum ex tota Europa peregrini quotidie confluunt.

Ant. Lib. Not. Lauriacum, *Lorck*, urbs olim Norici archiepiscopalis & metropolis, ad Danubium, in Austria, nunc cœnobium, apud Anisum urbem & fluvium, à Lentia urbe 3. leucis in ortum Viennam versùs, cujus sedes Salisburgum, inde 20. leuc. translata est.

¶ Lauriacum, *Lorch*, vicus est Austriæ superioris, ad Danubium fluvium, è regione oppidi *Mathausen* dicti, 3. milliaribus Germanicis infra Lentiam, & uno tantùm ab Aniso, 22. autem milliaribus etiam Germanicis supra Viennam in occasum, Passavium versùs 20.

Laurios Atticæ regiuncula est, aureis venis scatens, & quia in numismatibus noctuarum figura insculpi solebat, in proverbio fuere *Noctua Lauriotica*, ut apud Aristophanem, in avibus, ad vim pecuniarum ingentem significandam.

Hered. Thucy. Laurium, mons Atticæ, inter Piræum portum & Sunium promontorium, in quo Atheniensium argentifodinæ erant, teste Thucydide.

Front. Pluta. Lauro, Lauron, & Laurona Floro, *Laurigi*, oppidum olim, nunc pagus (teste Joanne Mariana) Hispaniæ Tarraconensis, in regno Valentiæ, inde 5. leuc. apud Leriam oppidum. Ibi Sextus Pompejus a Cæsarianis victus & cæsus est.

Strab. Plin. Laus, oppidum & fluvius Brutiorum, in Calabria citeriori, in Lucaniæ confinio, *Laino*, teste Nigro, Collenutio, *Sapri*, inter Polycastrum urbem Lucaniæ ad occasum, & Scaleam, oppidum Calabriæ, in mare exiens, utrinque 12. mill. pass. cujus aquæ nunquam turbari feruntur. Abest à Melphi fluvio Lucaniæ 30. mill.

¶ Laus, fluvius *Laino* dictus, sicuti Laum oppidum ad ejus ostia, est in Calabria citeriori, in ora maris Tyrrheni, propè Scaleam oppidum, & 18. ferè milliaribus à Policastro in austrum distat.

Laus alterum, ut videtur Brutiorum oppidum, Talaus Straboni, *Scalea*, teste Barrio, ad fluvium Talaum, ita ut duo oppida ejusdem nominis sint apud Barrium, unum *Laino*, in confinio Lucaniæ, alterum *Scalea*, in ora Calabriæ. *Herod.*

Laus Pompeja, *Lodi*, colonia, & urbs Insubriæ episcopalis sub Archiepiscopo Mediolanensi, ad Adduam fluvium, media inter Mediolanum ad occasum & Placentiam in Eurum 20. mill. pass. quot à Ticino, Brixiam versùs 40. cujus ager fertilissimus, caseo, butyro, & Carnibus abundans, a Boiis Gallis, teste Plinio, condita, & Pompeja, colonia eò à Pompejo deducta, cognominata: verus tamen Laus jacet, à Mediolanensibus eversa, à nova 5. mill. pass. distans, *Lodi vecchio* dicta, Ticinum versùs, nunc pagus frequens probeque habitatus, ubi plurima antiquitatis vestigia. *Plin.*

Lausonium, *Losanne*, urbs Galliæ Belgicæ, in finibus Equestrium, ad oram Borealem lacus Lemani, qui proptereà etiam *Lago di Losanna* nominatur, episcopalis sub Archiepiscopo Vesuntino, inter Genevam urbem & Ebredunum oppidum Helvetiorum 10. leucis, à Salodoro urbe Helvetica 17. propior Bernæ, & Friburgo supra 12. *Anton.*

¶ Lausonium, seu Lausanna, urbs Galliæ Lugdunensis, nunc *Lousanne* dicitur, in Helvetiis, sub pago Bernensi, & in Romana ditione, vulgò *le pais de Vaux*. Tota est reformata, ideò sedes episcopalis Friburgum translata est, à quo distat 11. leucis in meridiem, uti 8. ab Ebreduno, & 10. à Geneva in ortum.

¶ Lavvenburgum, *Lavvenburg*, oppidum Germaniæ, in Saxonia inferiori, ab Albim fluvium, sub dominio proprii Ducis è Saxonica familia antiqua. 7. leucis distat ab Hamburgo in ortum, & 5. à Lubeca in austrum, cum castro munito, in confinio Ducatus Luneburgensis.

¶ Lauvenburgum, *Louvvenburga*, oppidum Germaniæ, in Pomerania, ad amnem *Lobe*, in ditione Electoris Brandeburgici, & anteà sub clientela Regis Poloniæ. 8. leucis distat à Gedano in occasum, 2. à limite Prussiæ provinciæ, & 3. ab ora maris Baltici in austrum.

¶ Lauzadus, Ciliciæ urbs, in Asia minori, teste Porphyrogeneta. *Herod.*

Laxii, sive Laaii, ut alius codex habet, populi Sarmatiæ Europeæ, oram paludis Mæoticæ incolentes. *Ptol.*

Laxta, *Hita*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, teste Moletio, in Celtiberis, & regno Castellæ novæ, Valeriæ & Segobrigæ finitimum: sed situs apud Ptolemæum non congruit.

¶ Laxta aliis est vicus Castellæ novæ, *Traganzete* dictus, in confinio Aragoniæ, ad fontes Sucronis fluvii, 6. leucis à Lobeto in occasum distans.

¶ Lea, Æthiopiæ sub Ægypto oppidum Plinio, eidem quoque insula circa Ægæum mare.

¶ Lea, Africæ propriæ urbs Ptolemæo.

¶ Leandis, Armeniæ minoris urbs, in Catanoia regione teste Ptolemæo.

¶ Leænæ montes, *Sierra Liona*, mons Africæ, in ora Nigritiæ regionis. Vide Leonum mons. *Ptol.*

Leanitæ, populi Arabiæ felicis, ad sinum Arabicum, qui ibi Leanitis appellatur. Sic habet Ortelius, sed errat: nam Leanitis sinus in Persico sinu est, non in Arabico; ibique Leanitæ populi, in ora incolentes, quorum regio *Elcatif* hodie nominatur, teste Castaldo.

¶ Leaotumum, *Leaotum*, provincia regni Sinarum, in parte Boreali, versùs Tartariam & regnum Coreæ, propè intimum recessum sinus Nanchinensis. Hanc provinciam primò occuparunt Tartari, quibus etiamnum subest cum toto Sinarum regno ab anno 1630. circiter.

Lebadea, (non Lebadia, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) *Badia* nunc, teste Zardo, oppidum Bœotiæ, apud Cephisum fluvium, Chæroneæ & Orchomeno finitimum: in cujus agro talpæ nullæ, teste Plinio, reperiuntur. De quo Statius libro 7. Thebaid. *Pauf. Plin. Ptol.*

Et valles Lebadea tuas, & Hyampolin acri

Subnixam scopulo.

Lebecii, populi Galliæ Cisalpinæ, in agro Novariensi: quorum oppidum Forum Lebeciorum, *Borgo Lavezzaro*, à Novaria urbe 5. mill. pass. Mortariam versùs. Vide Lebui. *Polyb.*

Lebedus, *Lebeditsi-Chisar*, teste Leonclavio, urbs Jo- *Strab.*

Plin. Ptol. Joniæ maritima, episcopalis sub Archiepiscopo Ephesino, inter Teon ad Boream & Colophonem ad austrum, inde 120. stadiis recedens. Ibi ludi quotannis in honorem Bacchi celebrabantur. Lesbos dicta Ptolemæo, inter Teon & Colophonem 120. stadiis. Horatius libro 1. epistola 11.

Scis Lebedus quam sit Gabiis desertior, atque
Fidenis.

¶ Lebedus, urbs Asiæ minoris, in Jonia, & in ora sinus Jonici. Distat 25. milliaribus à Teo in ortum, 15. à Smirna in meridiem, & 25. à Colophonte in Boream.

Strab. Plin. Ptol. Lebena, *Lebina*, oppidum olim, nunc pagus seu vicus Cretæ, in ora australi, inter Leonem promontorium & ostium Catarracti fluvii. Ibi templum erat Lebenæum, Æsculapio sacrum, circa Phæstum, quò ex Asia & Africa confluebant, teste Philostrato.

Strab. Plin. Mel. Lebinthos, *Levita*, insula maris Ægæi, Pathmovicina & Lero; Lebynthos Ovidio libro 2. de arte amandi:

Dextra Lebynthus erat sylvisque umbrosa Calydne.

Lebonia, *Lavagna*, oppidum cum fluvio cognomine oræ Ligusticæ, Entella Ptolemæo, inter Clavarum ad occasum & Segestam ad ortum, oppida clariora, 4. mill. pass. distans.

¶ Lebretum, seu Albretum quibusdam, *Albret*, oppidulum Galliæ, in Aquitania, & in Vasconia, in medio nemoris cognominis, Ducatus titulo insignitum ab Henrico II. Rege Galliæ. Hinc orta familia Lebretensis, ex qua fuere Reges Navarræ. Distat 10. leucis à Burdegala in austrum, & 8. à Vasaro in occasum.

¶ Lebriemelus, fons Liguriæ, circa Genuam, testis antiqua ænea tabula, quæ ibidem prostat.

Liv. Lebui, populi Italiæ, quos Livius in Cenomanis inter Brixiam & Veronam describit; ex quo error Gaudentii Merulæ patet, eos eosdem cum Lebeciis Polybii facientis.

Script. Germ. Lebussa, *Lebuss*, urbs Germaniæ, episcopalis sub Archiepiscopo Gnesnensi, in Marchia Brandeburgensi, Francofurto ad Oderam proxima, inde 12. leucis in Boream.

Ovid. Lebynthos, insula maris Ægæi. Vide Lerinthus.

¶ Lecca, seu & Leccus, *le Leck*, fluvius Belgii, in Hollandia, seu potiùs ramus Rheni, à quo separatur propè Durostatum, in Trajectensi ditione; deinde ad occasum tendens in parte meridionali Hollandiæ, paulo infrà Roterodamum Mosæ fluvio miscetur.

Strab. Plin. Ptol. & al. Lechæum, oppidum & navale Corinthiorum, ad sinum Saronicum, Cenchreis alteri navali & oppido ad sinum Corinthiacum adversum, à Corintho 12. stadiis, à Cenchreis 70. in ortum distans, *Lesteiosori*, teste Moletio. Cujus meminit Propertius libro 3. elegia 19.

Deinde per Jonium vectus cum fessa Lechæo
Sedarit placida vela phaselus aqua.

¶ Lechæum navale est Corinthiorum in Peloponneso, in Isthmo, ad Corinthiacum sinum, vix 46. stadiis à Cenchreis in occasum. Cenchreæ autem navale est in sinu Saronico, ad ortum Corinthi.

Ptol. Lectum, *Scorpiata*, Sophiano, promontorium Troadis, in quod Ida mons desinit, quod ab Aristotele Idæ promontorium appellatur, inter Troadem urbem ad Boream & Assum promontorium & urbem ad meridiem.

¶ Lecythus Chalcidensium Eubœæ urbs, in Græcia, teste Thucydide.

Hist. tripar. Ledrensis urbs, quæ & Leutheon, *Nicosia* Sophiano & aliis, urbs Archiepiscopalis et metropolis Cypri Insulæ, in ora Boreali, quæ Leucotheon et Leucosia Græcis dicitur.

Mel. Ledum, Ledus Sidonio, *le Lez*, fluvius Galliæ Narbonensis, juxta Montem Pesulanum decurrens ex agro Gabalitano, et in stagna Volcarum influens.

¶ Ledus, amnis Occitaniæ, oritur 3. leucis supra Montem Pessulanum; deinde ipsam urbem rigans, paulò infrà ad Lataram Castrum in stagnum Volcarum seu Magalonæ se exonerat; sed longè ab agro Gabalitano decurrit.

Strab. Legæ, Leges Plutarcho, populi Asiæ, in Albania, ad Caucasum montem, juxta Caspium mare incolentes.

Script. Belg. Legia, *Leye* Flandris, *le Lis* Gallis, fluvius Belgii, ex Artesia per Flandriam fluens, Gandavum urbem intermeans, indèque in Scaldim delabens. Legia quoque urbs præclara Eburonum, *Liege*. Vide Leodium.

¶ Legia fluvius oritur in Artesiæ Comitatu, juxta castrum *Lisbourg* dictum, deinde Teruanam urbem excisam rigat, atque Ariam, et Fanum S. Venantii in Artesia; hinc per Comitatum Flandriæ fluens, Minariacum, Armentariam, Meninum, Cortracum urbes rigat, & aliquot leucis posteà juxta Gandavum in Scaldim fluvium se exonerat.

Legio oppidum erat Palæstinæ, inter Samariam & Ptolemaidem, à Bethacad vico Samariæ 15. ab Arbelis 9. à Nazaret 15. mill. pass. in occasum. D. Hier.

Legio Atheniensis, *Thienen*, oppidum Belgii, in Brabantia, quod & *Tilemont*, medium inter Leodium & Machliniam 7. leucis a Lovanio 3. in ortum, quot à Trudonio in Boream. Dict.

¶ Legionem Atheniensem primam in Germania inferiori instituisse Domitianum Imperatorem scribit Dionysius. Dubitat Ortelius an hæc oppido *Ath* dicto in Hannonia nomen dederit, an potiùs *Thienen* oppido Brabantiæ, quod aliter Thiena seu Tilemontium dicitur, inter Trudonium ad ortum, & Lovanium ad occasum, & 25. tantùm mill. pass. à Leodio in occasum.

Legio Auxiliatrix, *Sembri*, oppidum olim Pannoniæ inferioris, ad Danubium, quod & Sicambria, nunc pagus apud Budam veterem, teste Antonio Bonfinio. Ant.

Legio Germanica, quæ & septima cognominata, *Leon*, urbs Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Asturum, media ferè inter Vallisoletum & Ovetum, 22. leucis distans, à Burgis 33. in occasum, à Pelagio I. Rege post captam Hispaniam à Mauris anno salutis 722. recuperata, & anno 918. regia & caput regni Legionensis effecta; quod regno Castellæ anno 1230. sub Ferdinando Rege copulatum est. Hæc sub Nerva Imperatore condita traditur, quo tempore Asturica instaurata. Ptol.

¶ Legio Germanica, *Leon*, Italis *Leone di Spagna*, urbs est episcopalis sub Archiepiscopo Compostellano, ad radices montium, juxta fontes fluvii Estolæ, in colle, satis ampla, & probè culta. Vix una aut altera leuca distat a limite Asturiæ, 12. ab Oceano in austrum, 15. ab Oveto, 7. ab Asturica in Eurum, & 24. ab Auca seu Burgis in occasum.

¶ Legio, *Leon de Nicaragua*, urbs Americæ septentrionalis, in nova Hispania & regione Nicaragua, juxta lacum Nicaraguæ, recens ab Hispanis extructa, vix centum milliaribus ab ora maris Pacifici distans.

Legio 1. Adjutria. Vide Crumerum Asaum. Ant.
Legio 1. Jovia. Vide Troesmis, seu Trismis, & Novidunum. Ant. Lib.
Legio 1. Italica. Vide Novæ, & Durostolon. Not.
Legio 1. Macedonia. Vide Oescus. Ant.
Legio altera Augusta, *Leskard*, apud Iscam urbem Albionis. Vide Sebasta, (*& Isca Silurum.*) Ptol. Ant.
Legio 2. Vide Cartennæ. Ptol.
Legio 2. Augusta, urbs Mauritaniæ Cæsariensis maritima.
Legio 2. Herculia. Vide Trismis, & Novidunum. Plin.
Legio 3. Diocletiana. Vide Thebæ. Plin.
Legio 3. Sebasta. Vide Lambese. Lib.
Legio 4. Italica. Vide Antium. Not.
Legio 5. Vide Buruncum. Lib.
Legio 6. Vide Burginacium, & Samosata. Not.
Legio 7. Claudiana. Vide Vienna. Ptol.
Legio 7. Germanica. Vide Legio Germanica. Vet. Inf.
Legio 8. Vide Ansana. Ant.
Legio 9. Vide Gelduba et Calonis. Ant.
Legio 10. Germanica, in Pannonia superiori, apud *Totam*, teste Bonfinio. Vet. Inf. Ptol.
Legio 10. Vide Tolpia, seu Tolbiacum. Ant.
Legio 12. Vide Egorigium. Tac.
Legio 14. Germanica, *S. Andrea*, in Pannonia, apud Budam, inde 3. leucis in occasum, teste Bonfinio. Ant. Ptol. Ant.
Legio 14. Vide Tinurtium, et Caballinum; utrobique enim fuit. Ant. Ptol.
Legio 15. Vide Satala. Ant.
Legio 16. Vide Aballo. Lib.
Legio 18. Vide Sideleucum, Durocottorum, & Noviomagum inter Ambianos et Suessiones, nam in tribus his locis fuit. Not. Ant. Ant.
Legio 19. Vide Agrippina. Ant.
Legio 20. Vide Orolaunum. Ant.
Legio 20. Victrix, seu Nicephoria. Vide Devam. Ant.
Legio 21. Vide Durostolon, Vetera, et Troja. Ant.
Legio 22. Vide Antissiodorum, Augustodunum, Trecasses, Durocatalaunum. Ant. Ant.
Legio 23. Vide Ambiani, et Deva. Ant.

Ant. Legio 24. Vide Pontes in Belgio.

Ant. Legio 25. Vide Tucci, Aquæ Sextiæ.

Ant. Legio 26. Vide Gessoriacum.

Legio 28. Vide Marcomagum. (De his omnibus in suis locis vide Ortelii Thesaurum Geographicum.)

Vet. Itin. Legio Trajana. Vide Trajana.

Posse. Legio Victrix, *Vitry*, oppidum Campaniæ, in Gallia Belgica, inter Asprenciacum oppidum ad occasum 12. leuc. & Barrum Ducis in ortum. Nunc Victriacum.

Vet. Trad. Legiodunum, *Legion*, pagus Insubriæ, apud oram lacus Verbani & Besutium, inter Angleriam & Locarnum, ab Angleria 8. mill. pass. à Varesio 12. à Mediolano 42. sic à Legionibus dictus, olim oppidum amplum & antiquum, ut antiquæ inscriptiones (quarum una Jovi Maximo, altera Dianæ, in marmore conspicitur) & rudera latè sparsa testantur. Ibi corpora Sanctorum Primi & Feliciani, eò Roma, Sergio Pontifice, (ex Breviario Mediolanensi) translata in sacra æde sibi dicata servantur.

¶ Legionensu regnum, *Reyno de Leon* Hispanis, pars Hispaniæ satis ampla ad Boream, inter Castellam ad ortum & Gallæciam cum Portugallia ad occasum. Ad septentrionem terminatur Asturiis, & à meridie Extremadura provincia, quæ etiam regno Legionensi annexa est; quanquam malè in quibusdam tabulis Geographicis sub Castella veteri comprehendatur: & ei etiam annexa fuit Asturia utraque, uti aliquando Gallæcia. Legionense autem regnum proprium in duas quasi partes scinditur Durio fluvio; subestque Regi Hispaniæ cum annexis. Ejus primaria urbs est Legio, aliàs sedes regis post Ovetum.

Legionensis regni urbes præcipuæ:

Abula, Avila.
Asturica, Astorga.
Civitas Roderici, Ciudad Rodrigo.
Legio, Leon.
Methymna Campestris, Medina del Campo.
Palentia, Palencia.
Salmantica, Salamanca.
Sentica, Zamora.
Septimanca, Simancas.
Taurum, Toro.

Ant. Legionum urbs gemina Albionis, in Cambria, seu Wallia: una apud Wisam fluvium, *Caerleon*, Landavensi urbi finitima, altera in ora Boreali, ad ostia Devæ fluvii, * *Chester*, quæ & Devana. Sed & Isca urbs Legionum apud Antoninum dicta videtur, *Legacester*: Anglicè. (* quæ potiùs Angliæ adnumeratur.)

¶ Legionum urbs gemina Angliæ, una Silurum, in Cumbria seu wallia, dicta Legio secunda Augusta, seu Isca Silurum, nunc *Caerleon*, in Monumethensi Comitatu, ad Usam fluvium, de qua vide Isca Silorum. Alia, dicta Legio vigesima Victrix, est Deva, urbs Cornaviorum in Anglia, ad Devam fluvium, nunc *Chester*, Comitatus cognominis caput, extra walliam, sed in ipsius confinio. A Ptolemæo Devana dicitur, & à Saxonibus *Legeacester*: urbs est ampla, & emporium celebre, cum portu capaci, & ad æstuarium Devæ. Vide Cestria.

Legum, Siciliæ urbs, circa Lilibæum promontorium, teste Ptolemæo.

¶ Lehalium, *Lekal*, oppidum Sveciæ, in Livonia, & in tractu *Vikkeslandia* dicto, versùs oram maris Baltici, à quo via 6. milliaribus distat, & 12. milliaribus Germanicis in occasum à Revalia urbe; gaudetque castello satis munito.

Ptol. Leinum, urbs Sarmatiæ Europææ, quam Niger *Lutzko*, urbem episcopalem Volhiniæ, interpretatur. Vide Luceoria.

Scrip. Germ. Leitæpona, *Pruck an der Leyte*, urbs Austriæ, ad Leitam fluvium, in Pannonia superiore, inter Viennam & Alteioburgum, inde 4. hinc 6. leucis. Vide Lucipons in Lutis (nam & sic scribitur.) De ea libro 5. Itinerari sic:

Trans Leitam vehimur; mox grata Neapolis olim
Conspicitur proavo, Maximiliane, tuo.

Strab. Plin. Leleges, populi Cariæ, in Asia, qui & Cares. Vide ibi. Fuere etiam in Achaja apud Locros Epicnemidos. Virgilius libro 8.

Hic Lelegas, Carasque, sagittiferosque Gelonos.

Hinc Lelegeja. Ovidius lib. 8. Metamorphoseon:

Interea Minos Lelegeja littora vastat.

Script. Scot. Lelgovia, regio Scotiæ, nunc *Lenox* vel *Lennox*, in ora occidua, ubi Elgovæ populi, apud lacum Lomundum, inter illum & Argadiam regionem, teste Boetho. Vide Elgovæ.

Lemannus, gemino *n*, (non Lemanos, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) *Limpne*, teste Talboto, oppidum olim, nunc vicus cum templo Albionis, in ora Angliæ australis; vel ubi Novus portus Ptolemæo, teste Camdeno, in Cantio, vulgò *Lime*: qui & Limenus Latinè dicitur. *Lib. Not.*

¶ Lemannus, seu Lemanonis, oppidum aliàs Cantiorum, nunc vicus est *Lymne* dictus, in Cantio provincia Angliæ australis, juxta fretum Gallicum, 14. milliaribus Anglicis à Cantuaria in austrum distans.

Lemanus, *Lac de Geneve*, & *Lac de Losanne* Gallis, *Lago di Geneura*, Italis, *Jenffer see* Germanis, lacus Allobrogum, in Gallia Narbonensi, inter illos & Equestres, in Sabaudia, per quem Rhodanus ex Sedunis fluit; ad cujus egressum Geneva urbs sita est. De eo Lucanus libro 1. *Cæs. Plin. & al.*

Deseruere cavo tentoria fixa Lemano.

¶ Lemanus lacus, *le Lac de Geneve*, extenditur ab ortu in occasum per 18. leucas; habetque à septentrione Helvetios, & à Meridie Sabaudiam. Alluit oppida Thononium & Aquianum in Fosniaco tractu Sabaudiæ, uti & Lausonium, Nevidunum, Viviscum, & Verlojum in Helvetiis, erat inter Galliam Lugdunensem & Viennensem.

¶ Lemgovia, *Lemgow*, urbecula Hanzeatica Germaniæ, in Westphalia, sub dominio proprii Comitis cum adjacente regiuncula; medium est inter Mindam ad Boream & Paderbonam ad meridiem, 5. leucis utrinque distans.

Lemnos, quæ & Hypsipylea, à filia Thoantis, quæ in ea regnavit, dicta, *Stalimene* Sophiano & aliis, insula maris Ægæi, inter Athon montem Macedoniæ ad Occasum & Cherronesum Thraciæ ad ortum, ab Atho 87. mill. pass. Lesbum versùs in ortum 60. à Delo 250. in Boream, ipsa circuitu 100. cum urbe episcopali olim, nunc archiepiscopali ejusdem nominis. Ibi olim Vulcanus colebatur, ibidem nutritus. Hic terra Lemnia foditur quotannis contra venena. Hinc Lemnius nomen gentis. Ovidius in epistola Hysip. Ias. *Plin. Strab. Ptol. & al.*

Dos tibi Lemnos erit, terra ingeniosa colenti.

Lemniæ mulieres cùm auxilio Thoantis viros omnes graveolentia illorum offensæ è medio sustulissent, ut Euripides in Hecuba narrat, proverbio locum fecisse videntur, quod est, *Malum Lemnium*, de malo maximo & miserando. Vel ex eo adagium hoc natum est, quòd Atticæ mulieres à Pelasgis in Lemnum insulam adductæ, & compressæ, filios genuere, qui Atticis moribus educati, in Pelasgos insurgere cœperunt; quapropter omnes ad unum una cum matribus à Pelasgis trucidati sunt: unde illi sterilitate, orbitate, pestilentia, aliisque calamitatibus affecti, occasionem proverbio dedere, ut per cunctam Græciam quodvis malum grande & miserabile *Lemnium malum* diceretur, ut auctor est Herodotus in Eratone. Hoc adagium etiam, *Lemnia manu*, (hoc est, impia & nefaria,) profertur. Lemnii populi, Lemni insulæ proverbio dicebantur, ut Imbii. Vide ibi. Lemnus quoque pagus lacus Larii, villa Pliniana. Vide Comedia.

¶ Lemnos, nunc *Statimene*, insula est Græciæ, in mari Ægæo, satis fertilis, & plana, in qua aliquot portus. Ejus loci præcipui sunt Mandra, *Mandre*, in ora orientali, Cochinum, *Cochino*, olim Hephestias, & Castrum vetus, *Paleo castro*. Suberat antea Reipublicæ Venetæ; sed à Mahomete secundo capta, remansit postea sub dominio Turcarum.

¶ Lemovicensis provincia, *le Limosin*, provincia Galliæ, sub qua etiam persæpe Marchia Lemovicensis, *la Marche*, comprehenditur. Terminatur ab ortu Alvernia, ab occasu Petrocoricensi provincia & Pictavensi, à meridie Cadurcensi, & à septentrione Bituricensi. Sed si strictè sumatur, habet Marchiam ad Boream. Ejus primaria urbs Lemovicum. Ibi aliàs Lemovices populi.

Lemovices, Limovici Ptolemæo, populi & urbs Galliæ Aquitanicæ, episcopalis sub Archiepiscopo Bituricensi, caput regionis Lemovicensis, vulgò *Lymosin*; urbs verò *Lymoges*, inter Pictavos ad Arctos 20. & Cadurcos ad meridiem ad 30. leucas, ab Arvernis 25. in occasum, Engolismam versùs 15. Lemovicum Cæsari & Hirtio. *Cæs. Plin.*

¶ Lemovicum, *Limoges*, urbs est ampla Galliæ, ad Vigennam fluvium, Lemovicensis provinciæ caput, & in-

intra colles sita. 20. leucis distat ab Eugolisma in ortum, & 25. à Pictavio versùs austrum.

Tac. Lemovii, populi Germaniæ, quos Curæus *Lifflender*, hoc est, Livnnios, interpretatur. Sed hi sunt in Sarmatia extra Germaniam. Ortelio sunt Meckelburgenses, *Mecklenburger*.

¶ Lemovii posteà Heruli dicti sunt, Cluverio teste; qui eos statuit ubi nunc Pomerania orientalior, provincia Germaniæ, ad mare Balticum, inter Oderam fluvium ad occasum & Prussiam ad ortum.

¶ Lempta, *Lempta*, desertum amplum Africæ, in Zaara regione, cum urbe cognomine, versùs Biledulgetidiam, inter desertum Berdoæ ad ortum & desertum Targæ ad occasum.

Ex Tab. antiq. Lemuris, Lim vel *Lemo*, fluvius Liguriæ, ex Apennino monte juxta Octavium & Gavium oppida in Urbem fluvium agri Alexandrini influens.

Lib. Not. Lentis, *Lintz*, urbs Norici, ad Danubium, in Austria, inter Ratisponam ad occasum & Viennam ad ortum 25. leuc. plùs minùs. Vide Aurelianum. Lincia & Lyncium à lynce etiam dicitur, ut libro 5. Itinerarii:

Urbe sed egressi clarum qua nomen acuta.
Lyncis habet, laus est & nobilis Austrides ora.

¶ Lentia, *Lintz*, urbs est Austriæ superioris parva, sed culta, cum ponte ad Danubium & castro splendido, ubi sæpè peramœnus secessus Imperatoris è domo Austriaca. 6. leucis distat à Passavia in ortum.

Amm. Lentienses, populi Germaniæ, in Vindelicia, qui *Lintzgeuver* appellantur, teste Ægidio Scudo.

¶ Lentium, *Lens*, oppidum Belgii, in Artesia provincia, sub dominio Francorum, aliàsque munitum, sed à paucis annis ejus munitiones disjectæ fuere. Alluitur amne *Souchets* dicto; & 3. leucis distat ab Atrebato in Boream, 4. autem à Duaco in occasum. Juxta illud Hispani victi & grandi clade affecti fuere à Gallis, Duce Condæo, anno 1648.

Ptol. Lentudum, *Lutenberg*, sive, ut alii scribunt, *Lutenburg*, teste Lazio, oppidum Pannoniæ superioris, in Stiriæ & Hungariæ confinio, ad Muram fluvium, inter Bolentium ad occasum 2. & Canisiam ad ortum 3. leuc. ac inter Pætovionem ad meridiem & Olimacum ad Boream 5.

Ant. Lentulæ, oppidum Pannoniæ superioris, inter Joviam ad occasum & Serotam in ortum 32. mill. pass. ab Aquaviva 52.

Script. Germ. Leoburgum, *Levvenburg* vel *Lavvenburg*, urbs Saxoniæ non obscura, Ducatus titulo insignis, Luneburgo proxima, vix 3. leucis inde distans, Lubecam versùs inde 8. recedentem. De ea libro 7. Itinerarii sic:

Inde Leoburgum aspicimus de parte sinistra.

¶ Leoburgum, *Lavvenburg*, urbs est parva Germaniæ, in Saxonia inferiori, ad Albim fluvium, cum castro. Subest dominio proprii Ducis cum regiuncula adjacente; & 10. leucis distat ab Hamburgo in ortum. Dicitur etiam Lavvenburgum. Vide ibi.

¶ Leoburgum, *Lavvenberg*, oppidum Germaniæ, in Pomerania ulteriori, versùs oram maris Baltici, sub dominio Electoris Brandeburgici; sed feudum est regni Poloniæ.

¶ Leocata, *Leucate*, oppidum Galliæ, in Occitania inter stagnum cognom. ad occasum & oram maris Mediterranei ad ortum, in confinio Comitatus Ruscinonensis. Arcem habuit permunitam, & à paucis tantùm annis dirutam. Ibi Hispani grandi clade affecti fuere à Gallis anno 1637. Dicitur etiam Leucata. Vide ibi.

¶ Leodiensis ditio seu episcopatus, *le pais de Liege* Gallis, *Stift van Luick* Germanis, tractus Germaniæ in Belgio insertus, versùs Mosan fluvium, sub dominio propriâ Episcopi Leodiensis, & pars circuli Westphaliæ. Terminatur ab oriente Ducatibus Limburgico & Luxemburgico, ab occasu Brabantia & Comitatu Namorcensi, à septentrione autem Gueldria superiori. Partes quoque aliquæ Luxemburgici, Namurcensis, & Hannonici tractuum ad eum pertinent, & in illos excurrit ejus ditio, quæ aliàs ampla, nunc autem paulò imminuta fuit ab Hispanis, cùm Trajectum ad Mosam, urbs Carolomontium, & aliquot alia oppida anteà fuerint ditionis Leodiensis; nunc verò ab ea avulsa, aliis subsunt. Ejus præcipua urbs est Leodium, *Liege*, ad Mosam fluvium. Sunt etiam in illo tractu Tungri, *Tongren*, Huum, *Huy*, Dinantium, *Dinant*, Fanum S. Trudonis, *S. Truyen*, Vallocuriæ, *Valcourt*, Bullionium, *Bouillon*, & alia oppida.

Leodium, se Leodicum Lipsio, quod & Legia ex vitis Sanctorum, *Liege*, *Luyck*, & *Luttyck* Germanis, urbs Belgii, ad Mosam, in finibus Eburonum, ampla & episcopalis sub Archiepiscopo Coloniensi, inde 12. leuc. in occasum, Lovanium versùs totidem, proxima Tungris & Trajecto, à quo 4. leucis in meridiem, ab Aquisgrano 6. in occasum. Hujus urbis Episcopus amplissimam habet ditionem, 24. oppidis sive (ut vocant) urbibus sibi utroque jure subjectis. Regi.

¶ Leodoricium, oppidulum Græciæ, in Locreosium regione, Pindo monti adhærens, teste Laonico.

Leon, Leuce Acte Straboni, *Capo Mantello* Sophiano, promontorium Eubœæ insulæ, in ora Australi, contra Sunium promontorium Atticæ, inde 37. mill. pass. in Boream recedens. Est & promontorium Cretæ, in ora quoque Australi, apud Metalliam urbem, *Capo Leon*. Ptol.

Leun etiam, fluvius Phœnicis, ex Libano monte profluens, ac in mare *Syrium* inter Berytum & Sidonem prolabens, *Damor* incolis, teste Moletio. Ptol.

Leona, *S. Pol de Leon*, urbs Galliæ Celticæ, in ora Britanniæ minoris Boreali, episcopalis sub Archiepiscopo Turonensi, à Rhedonibus 28. leucis in Boream, seu Circium, à Trecorio 7. in occasum. Populi Leonices.

¶ Leona, *Leon*, & *S. Paul de Leon*, seu etiam *Leondonl* incolis, urbs est Britanniæ minoris, 20. leucis à Trecorio distans, 11. à Bresto in Eurum, & 33. a Rhedonibus in accasum. Satis munita est, cum portu & arce, uti etiam aliquando Ducum sedes.

¶ Leonata, Pannoniæ Saviæ urbs, teste Antonino Augusto.

¶ Leones, *Lyons ens Forest*, oppidulum Galliæ, in Normannia provincia, in fundo undique sylvis cincto, ad amnem *l'Orlean* dictum. 4. leucis distat à Rothomago in ortum, Bellovacum versus 10. & 4. à Novo Mercatu, & Gorneo.

¶ Leonessa, *Leonessa*, oppidum regni Neapolitani, in Aprutio ulteriori, & in limite ditionis Pontificiæ, ad radices Apennini montis, inter Civitatem Regiam ad ortum & Casciam ad occasum, 20. millaribus à Rheate in Eurum distans. Lib. Conc.

Leonia & Leonium, *S. Leon*, urbs magnæ Græciæ, olim episcopalis sub Archiepiscopo Siberinensi, excisa, inter Siberenam & Crotonem. Ptol.

Leonica, *Oliva* Moletio, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Celtiberis, & regno Aragonio, in regni Valentini confinio, sive è contra. Populi Leonicenses Plinio. Palatina.

¶ Leonica oppidum fuit Edetanorum, quod quibusdam est *Oliete*, aliis autem *Alcaniz*, vicus ad amnem *Guadalope*, in Aragoniæ limbo, & in confinio regni Valentini.

Leoneux, *Borgo di S. Pietro*, pars urbis Romæ trans Tiberim, in qua Vaticanus mons & palatium Pontificum, apud basilicam S. Petri, sic à Leone IV. Pontifice Maximo, qui muris contra Barbarorum incursiones eam cinxit, appellata (*Nunc vulgò* il Borgo *dicitur*.) Lycoq. Cic. Plin. & al.

¶ Leonius sinus, *Golfo de Lion* Gallis, *Golfo di Lione* Italis, pars maris mediterranei, in modum sinus extensa, inter Provinciam & Cataloniam, versùs oram littoralem Galliæ & Occitaniæ regionis, nautis valdè formidabilis.

Leontharna, fons & vicus Bœotiæ, ad montem Heliconem.

Leontini, Leontium Ptolemæo, *Lentini*, urbs Siciliæ quondam maxima, olim episcopalis sub Archiepiscopo Syracusano, quando Syracusæ sub Græcis Imperatoribus metropolis erant, apud oram orientalem, à littore 5. mill. pass. recedens, media penè inter Catinam ad Boream & Syraculas ad meridiem 24. mill. pass. antiqua Læstrygonum sedes, licèt Strabo à Naxiis conditam scribat, Gorgiæ Rhetoris clarissima patria. Ovidius libro 4. Fastorum:

Jamque Leontinos, Anisenaque flumina cursu
Præterit,

Leontini bellicosi quondam fuere; sed à Phalaride victi, armisque exuti, potationibus operam dare cepere: unde proverbium emanavit, *Leontini semper juxta pocula*, apud Diogenem in voluptuosos.

¶ Leontocephale, Phrygiæ superioris munitissimum castellum, Appiano in Mithridaticis, in littore maris Ægæi describit Plutarchus.

Leonton, Leontopolis Straboni, Damor, oppidum

Phœnicis in ora, ad ostium fluvii cognominis, inter Berytum ad Boream & Sidonem ad austrum.

Ptol. Leontopolis, urbs altera Ægypti, quæ & Urbs Leonum, intra Deltam, Busiridi urbi proxima. Est & Leontopolis libro Conciliorum urbs Bithyniæ episcopalis sub Archiepiscopo Helenopolitano.

¶ Leonum mons, *Sierra Liona* Lusitanis, *Montagne des Lions* Gallis, *Boulombel* incolis; mons est excelsus Africæ, in ora littorali Guineæ regionis, & inter ipsam regionemque Nigritarum in Oceanum excurrens juxta promontorium *Ledo* dictum & sinum Francicum. Sed per terras longè latèque extenditur inter regnum *Boulom* ad Boream & regnum *Bourè* ad austrum. Ei adjacet fluvius, etiam *Rio di Sierra Liona* dictus, ubi colonia Anglorum.

Prov. Rom. Leopolis, urbs gemina: una Italiæ in Umbria & Ducatu Urbinate, in monte, qui Feretranus dicitur, episcopalis sub Archiepiscopo Urbinate, inde ad 20. mill. pass. in occasum distans, *S. Leo* vulgò, ubi arx inexpugnabilis: altera in Sarmatia, & regno Poloniæ, archiepiscopalis & Russiæ metropolis, à Cracovia ad 50. leucas in ortum distans, sic à Leone Imperatore conditore dicta, *Limburg* vulgò vel *Lemburg*.

¶ Leopolis seu Fanum S. Leonis, *S. Leo*, urbs est parva, sed episcopalis, ditionis Pontificiæ, in Ducatu Urbini, propè Ariminum fluvium, in limite Romandiolæ, 20. mill. pass. ab Urbino in Cæciam, & 15. tantùm ab Arimino in Circium distans.

¶ Leopolis, alia urbs regni Poloniæ, *Lwow* dicta à Polonis, *Lemburg* à Germanis, *Leopoli* ab Italis. Est in provincia Russiæ nigræ seu parvæ, archiepiscopalis facta ab Urbano V. Summo Pontifice anno 1361. Est intra colles, ad amnem *Peltew* dictum, 15. leucis Polonicis à Premislia in ortum, & paulò minùs à monte Carpato in Boream. Urbs est satis munita, cum duplici arce, una intra mœnia, altera extra illa, in monte edito. Urbs ipsa dicitur etiam à Germanis *Russo Lembourg*, & à Gallis *Leopole*; estque probè culta & ampla. Anno 1648. obsessa fuit à Chmielnicio Cosaccorum Duce.

Steph. Leosthenium, *Sostenion*, teste Petro Gyllio, sinus ad Bosporum Thracium, Alii vulgò dici scribunt *Sthenion*.

¶ Leosthenium ab aliis dicitur Laosthenes sinus seu & portus senum; estque in ora littorali Thraciæ, è regione Bithyniæ, & medius inter Constantinopolim ad austrum & Pontum Euxinum ad Boream. Hodie Sosthenius sinus dicitur, teste Petro Gyllio.

¶ Leotunis, *Leaotung*, seu *Liantum*, provincia ampla Imperii Sinarum, maximè in Boream extensa, versùs Tartariam, inter regnum *Niuche* ad septentrionem & Gangem sinum ad meridiem, uti inter regnum Coream ad ortum & Pechinam provinciam ad occasum; primaque vastata fuit & occupata à Tartaris, quibus etiamnum subest cum tota Sinarum regione. In ea sunt multæ arces munitæ & plurimæ urbes. Sed ejus præcipuæ sunt Leaunom, *Leyaoang*, Quincheum, *Kinchen*, & Ningiva, *Nyngiven*, versùs montes.

Scrip. Fris. Leovardia, *Leeuwvarden*, urbs Frisiæ occidentalis, post Groeningam caput & primaria, conventusque ceterarum urbium, à Groeninga 7. leucis in occasum, episcopalis sub Archiepiscopo Trajectensi, Philippo II. Rege Hispaniæ curante, effecta.

¶ Leovardia, *Leuwvarden*, urbs est Belgii uniti, ampla, munita, & elegans, Frisiæ occidentalis caput, cùm Groninga sit provincia separata; subestque dominio Hollandorum seu Statuum provinciarum unitarum. Distat à Doccomio duobus ingentibus milliaribus Germanicis in Circium, & vix uno cum dimidio ab ora Oceani Germanici.

Thuc. Lepas, *Crimiti* Fazello & Aretio, vertex rupis cujusdam asperæ, in agro Syracusano.

Plin. Lepetbymus, mons Lesbi insulæ, juxta Methymnam urbem, qui Lepitbymnus dicitur Antigono, & Theophrasto.

Aeth. Lepidi pons, unus ex Romæ pontibus, qui & Sublicius, & Æmilius apud P. Victorem appellatur.

Col. Lepinus, *Monte di Segni*, mons Latii, in quo Signia urbs sita est, vino celebris, ab urbe Roma 30. mill. pass. cujus meminit Columella libro 10.

Qua Marrucini, qua Signia monte Lepino.

¶ Lepinus mons, jugum montium Latii valdè extensum inter Latinam & Appiam Viam, quòd vulgò *la Montagna de Segni* dicitur, & ubi deinde altiùs consurgit, *la Montagna di Carpineto*. Campaniam verò Romanam in duas provincias, *la Campagna & la Marina*, distinguit.

Plin. Lepontiæ Alpes, *Monte di San Bernardino*, Summis proximæ; apud ortum Rheni fluvii, apud quas Lepontii populi.

Plin. Lepontii, populi Rhætiæ Alpini, circa ortum Rheni fluvii, inter Insubres & Helvetios ac Rhætos, *Rhinwvalder*, teste Ægidio Scudo. Ubi Lepontum oppidum seu pagus *Lepontz*.

Strab. Ptol. Lepontii alii, qui Viberi Plinio dicuntur, populi Alpini, inter Insubres & Alpes Summas, circa fontes Rhodani & Ticini fluminum, quorum regio Vallis Lepontia, vulgò *Vallis Leventina*, nominatur, inter Alpes Summas & Verbanum lacum, *Leventinerthal*, Germanis, & *Eschental* teste eodem Scudo. Hinc Leponticus, Silius lib. 4.

Occidis & tristi pugnax Lepontice fato.

¶ Lepontii populi fuere Galliæ Transpadanæ, inter Alpes ad occasum & Verbanum lacum ad ortum: quorum nunc tractus ad meridiem ex parte Ducatus est Mediolanensis; sed pro majori parte, ad Boream nempè, sub dominio Helvetiorum.

¶ Lepria, insula Asiæ minoris, in mari Ægæo, circa Joniam, teste Plinio.

Cic. Plin. Strab. & al. Leprium, *Chiappa* seu *Chajapa* Nigro, oppidum Peloponnesi, in Elide regione, seu veriùs, teste Cicerone & Plinio, in Arcadia (non in Achaja ut in Thesauro Linguæ Latinæ, geminum oppidum faciente.) Populi Leprini Ciceroni, Lepratæ Polybio, apud Alpheum fluvium, inter Pisam 7. & Elidem 15. mill. *Leprio* etiam Græcis dicitur. Sic dictum tradunt, quòd lepra ibi in Alpheo loco curaretur.

¶ Leprium seu Leprion, *Chajapa* nunc Nigro, oppidum maritimum Elidis, in ora littorali, propè Ichtum promontorium; Arcadiæ tribuitur ab eis tantùm, qui Arcadiam ad Mare promovent, sed revera est Elidis, & in confinio Messeniæ. 30. milliaribus distat à Pisis in austrum, & ampliùs ab Elide; estque nunc parvi momenti.

¶ Leprosium, *Leuroux*, urbecula Galliæ, in Bituricensi provincia, & duabus leucis à Bituricis in occasum.

Strab. Plin. Ptol. Lepris, urbs Africæ maritima, gemina: magna apud Neapolim & Tripolim excisa, *Lepido* adhuc, teste Joanne Leone, dicta, paulùm à littore distans, apud Cinyphii fluvii ostia, & Syrtim parvam: parva, in ora ejusdem, inter Hadrumetum ad occasum & Rhuspinam ad ortum, ab Hadrumeto 18. mill. & ipsa excisa, *Lepi* nunc, licèt *Mahometa* aliis, & aliis *Africa* dicatur. Sarana à Silio lib. 3. cognominatur:

Tabraca tum Tyrium vulgus, Saranaque Leptis.

¶ Leptis magna, quæ & Neapolis, urbs Africæ, in Tripolitana regione & in ora Maris Mediterranei, nunc *Lebeda* dicta. Gaudet portu commodo et arce munita; estque inter Syrtim majorem et Syrtim minorem, in regno Tripolitano. Distat 100. milliaribus à Tripoli in ortum; et quibusdam *Lepeda* dicitur.

¶ Leptis parva seu Lepte minus, urbs aliàs Africæ, in Byzacena regione, nunc *Lempta* Arabi Nubiensi, et *Monastero* Europæis, oppidum est regni Tunetani, in ora littorali, inter Susam et Adrumentum.

Ptol. Leria, quæ et Hedeta, *Liria*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in regno Valentiæ, teste Morali cum aliis, à Valentia 5. leuc. post Saguntum, (à quo 2. leucis abest) antequam Herculis Libyci adventum in Hispania ædificata; olim Hedetanorum caput, teste Beuthero. Leria quoque Straboni insula Maris Ægæi. Vide Leros. *Lerii mali*, ut auctor est Strabo libro 10. prædicantur, et in adagio sunt, cùm gentem improbam significare volumus; veluti cùm *Chius malus* dicimus: sunt autem populi Leri insulæ.

¶ Leria, quæ et Edeta, urbs aliàs Edetanorum, *Liria*; in regno Valentino. Ad Turiam fluvium sedet. 4. leucis distat à Sagunto in occasum, et 5. ab ora maris Mediterranei et sinus Sucronensis. Paucis constat incolis.

Plin. Lerina, *S. Honorato*, teste Papyrio Massono, vel *S. Honorat*, insula maris Gallici, oræ Galliæ Narbonensis inter Antipolim et Forum Julii adjacens, (ubi Lerinense cœnobium præclarissimum) Læronæ et Leroni, insulis parvis ejusdem oræ, proxima, ab Antipoli 12. mill. pass. à Foro Julii 27. distans. Lerinum quo-

que

que & Lerinus dicitur apud scriptores Ecclesiasticos.

¶ Lerina, *S. Honorat* incolis, *S. Honorato* Italis, insula est parva Galliæ, in ora Provinciæ, vix 2. leucis ab Antipoli in austrum, & 5. à Forojulio in ortum. Ipsa & Lero vulgò *les isles de S. Honorat & de Lerins* dicuntur; sed Lero major est & borealior Lerina.

¶ Lerma, *Lerma*, oppidulum Hispaniæ, Ducali titulo insignitum, in Castella veteri, ad Arlanzam amnem, 8. leucis ab Auca in austrum, & 22. à Pincia in ortum.

Strab. Pauſ. Plin. Lerna, *Lerna* adhuc dicta, palus Argiæ, in Peloponneso, apud Argos urbem, (ubi Lernæus fons, & fluvius ex ea palude egrediens) ab Hercule, quòd noxia incolis esset, exsiccata; unde Poetæ Lernam monstrum, quod Hydram vocant, septem habens capita, quorum uno resciſſo, alia 7. nascebantur, ab Hercule interfectum fabulantur. Hinc adagium, *Lerna malorum*, de malis multis in unum congestis. Hinc Lernæus nomen gentis. Virgilius libro 8. Æneidos:

Lernæus turba capitum circumſtetit anguis.

Mel. Ptol. Lerna item, oppidum Laconicæ mediterraneum, *Phanea* Sophiano, sed Nigro *Perrina*, inter Lacedæmona, & Cyphantam ortum versùs.

¶ Lerna aliis est oppidum Argiæ, in Peloponneso, ad quod palus & fluvius, imò & fons Amymonius Hydræ fabulis inclitus, in intimo recessu sinus Argolici.

Strab. Lero, Lerone Ptolemæo, *S. Margarita* vel *S. Marguerite*, insula Galliæ Narbonensis, apud oram Provinciæ, Lerinæ vicina, teste Massonio.

¶ Lero *l'Isle sainte Marguerite*, insula est parva Galliæ, in ora Provinciæ, Lerinæ insulæ ferè adjacens, & ab ea tantùm tenui freto, *le Frioul*, separata; estque inter oram Provinciæ ad Boream & Lerinam ad austrum.

Strab. Plin. & al. Leros, insula maris Ægæi, sive Icarii, Cariæ adjacens, quæ & Leria, teste Strabone, proxima Pathmo, *Lero* etiam vulgò, à Delo 65. mill. pass. in ortum distans, ipsa circuitu 20. cum urbe cognomine episcopali sub Archiepiscopo Rhodiensi; aloe, quæ ibi nascitur, clara.

¶ Lertius, *le Lers*, fluvius Galliæ Narbonensis, in Occitania. Mirapincum rigat, deinde in Alburacim se exonerat, & cum ipso in Garumnam fluvium Lertius autem amnis parvus seu minor, *le petit Lers*, paulò infrà Tolosam in Garumnam labitur.

Plin. Cic. Strab. & al. Lesbos, *Metelin*, insula maris Ægæi, ante Assum promontorium Troadis, ab eo 6. mill. pass. in occasum distans, longa 70. mill. ambitu 168. media inter Chium ad meridiem & Tenedum ad Boream, à Chio 400. stadiis, teste Strabone, sic dicta à prima urbe, quæ archiepiscopalis & metropolis est. Olim Hemerte, Lasia, Aegira, Pelasga, Aethiope, & Macaris, teste Plinio, dicta. Hinc Lesbius nomen gentis. Ovidius lib. 11. Metamorph.

Et Methymnææ potiuntur littore Lesbi.

¶ Lesbos insula est Asiæ minoris, in mari Ægæo, versùs oram Troadis & Mysiæ minoris. 12. milliaribus distat ab Asso promontorio in austrum. *Metelino* dicitur ab Italis ab ejus urbe primaria, Mitilene aliàs dicta, in parte orientali insulæ. Circuitus est 130. milliarium circiter, teste Thoma Porcaccio. 50. milliaribus distat à Chio insula in septentrionem, 80. à Lemno in austrum, & 150. circiter à Delo insula in Boream. Portus habet capacissimos duos, *Geremia* & *Caloni* dictos. Paruit aliàs hæc insula Reipublicæ Venetæ; sed ei erepta fuit à Mahumete secundo, & ab eo tempore subest dominio Turcarum.

Lesbius, a, um, apud Horatium. Lesbia hæc insula appellatur à Planto in Mercatorem. A Lesbiis ortum est adagium apud Aristotelem lib. 5. Moralium, quod est, *Lesbia regula*, cùm ratio ad factum, non factum ad rationem, vel lex ad mores, non mores ad legem accommodantur; sicuti Lesbiæ ædificationis plumbea regula ad lapidum figuram transmovetur, non contrà. Lesbii divinandi arte pollebant: quapropter apud Plutarchum hoc adagium legitur, *Lesbius Prylis*; nam Prylis Mercurii filius fuisse traditur divinandi peritissimus. Lesbii cantores celebres habiti, qui accersiti Lacedæmonem, cives tumultuantes suavitate cantus ad concordiam revocabant, quos proptereà cæteris cantoribus præferebant: unde ortum proverbium apud Suidam & Zenodotum, *Post Lesbium cantorem*, cùm aliquem non primas, sed secundas tenere debere significare volumus. Soli fertilitate, & vini generositate inter alia præstans, nec non puellarum formositate.

Lesera, *Losere* vel *Lesere*, teste Dalechampio, mons Aquitaniæ, apud Gabalos, ex quo Tarnes fluvius effluit, Gemmeni pars. De quo Sidonius in carm. 24. sive Propemptico: *Sidon.*

Hinc te Lesera Caucasum Scytharum
Vincens adspiciat, citròque Tarnis.

¶ Lesera, *Mons de Losere*, mons est Galliæ & Gemmeni pars, in Occitania Provincia, inter Gabalos & Arecomicos. Distat 6. leucis circiter ab Anderito in Africum, & 8. ab Ucetia in Cæciam.

¶ Lesina, *Lesina*, urbecula regni Neapolitani, in provincia Capitanata, episcopalis sub archiepiscopo Beneventano. Juxta lacum cognominem sedet, via 3. mill. ab ora sinus Veneti, & 22. mill. pass. à Manfredonia in Cæciam.

¶ Lesnovia, *Lesnovo*, oppidum Poloniæ, in Volhinia superiori. Aliquot mill. pass. distat à Beresteeia in ortum, & 15. à Loceoria in meridiem versùs Russiam nigram. Ibi anno 1651. mense Junio Joannes Casimirus Poloniæ Rex Cosaccos & Tartaros maxima clade affecit, 30. mil. eorum desideratis.

¶ Lessina, *Lessines*, urbecula Belgii, in Hannonia, ad Teneram fluvium, & in confinio Flandriæ, inter Athum ad austrum & Gerardimontium ad Boream, 5. leucis à Bruxellis in occasum, in ipso limite ditionis Francicæ.

Lestrygones, populi Campaniæ, sive Latii novi, qui apud Formias incolebant, & humanis carnibus vescebantur, teste Plinio. Hinc Lestrigonius nomen gentis. Ovidius libro 4. de Ponto, elegia 10. *Plin.*

Nec tu contuleris urbes Lestrygonis unquam.

Horatius libro 3. carminum ode 1.

Nec Lestrygonia Bacchus in amphora.

Vide Læstrygones, sic enim etiam scribitur. Malè in extremo Italiæ incentor in Thesauro Linguæ Latinæ.

¶ Leson, *Lewes*, oppidulum Angliæ, in Suffexia provincia. Vix 4. milliaribus Anglicis distat ab ora maris Britannici; estque celebre ea prælio.

Lesura, *Leser*, fluvius Galliæ Belgicæ, cum pago cognomine, ad ostium quo à Mosella excipitur, contra Veldentium oppidum per Eyffaliam regionem & Manderschedium oppidum fluens. De eo Ausonius edyl. 10. *Auſ.*

Prætereo exilem Lesuram, tenuemque Drahonum.

¶ Lesura amnis est Trevirensis ditionis, in Germania Inferiori. Manderschedium & Witlicum oppida rigat, & paulò infrà in Mosellam fluit, 4. milliaribus Germanicis infrà Treviros.

Leta, *Leta morta*, fluvius Piceni, ex Apennino monte per Agrum Firmanum in Hadriaticum mare influens, teste Francisco Adamo. *Anna. Frij.*

¶ Letanum, urbs in ora Propontidis, ab Atheniensibus condita, teste Diodoro.

Letavia, *Lhydaw*, tractus Armoricæ, hoc est, Britanniæ minoris, Galliæ Celticæ regionis. *Scrib. Gall.*

* Lete, *Letta*, urbs Macedoniæ episcopalis sub Archiepiscopo Thessalonicensi, in Mygdonia, apud sinum Thermaicum, Appolloniæ urbi propinqua, à Thessalonica 20. mill. pass. *Lita* etiam vulgò dicitur. (* Λυτὴ habet Seldeni manuscriptum) *Plin. Pto. Steph.*

Lethæus, fluvius geminus: unus Lydiæ, Magnesiam urbem alluens, & ex Pactya monte erumpens, in Mæandrumque per agrum Magnesianum descendens, *Fiume di Mengresia* vulgò: alter in Macedonia, Triccam urbem attingens, apud quem Æsculapium natum ferunt. Est & Lethæus apud Solinum fluvius Cretæ, Gortynam urbem præterfluens, sicuti Electra Gnossum. Is per oram Australem inter Catarractum fluvium & Iostum oppidum decurrit, & *Letor* appellatur. *Strab.*

¶ Lethæus, fluvius Cretæ, Gortynam alluens. Vulgò *Anapodari* dicitur, ut didici ex incolis illius tractus, seu *Naporal*, teste Briesio.

Lethes, fluvius Hispaniæ geminus: unus Hispaniæ Tarraconensis, (licèt Ortelius Lusitaniæ scribat) per fines Bracarum fluens, qui & Limæa, vulgò *Lima*: alter Hispaniæ Bæticæ per Vandalitiam fluens, Zacharamq; oppidum, Arcus & Xeram urbe alluens, ac in mare apud Portum Menesthei exiens, vulgò *Guadalete*. Fluvius etiam infernorum à Poetis fingitur. De quo Silius lib. 1. *Strab. Sil.*

Quique super Gravios, lucentes volvit arenas,
Inferna populis referens oblivia Lethes.

Pro Lethes, Lethe malè in Thesauro Linguæ Latinæ legitur.

¶ Lethes, qui & Limina, fluvius Hispaniæ Tarraconensis, nunc Portugalliæ. Forum Limicorum seu pontem Limæ rigat, deinde oppidum *Viana de Foz de Lima* dictum, & paulò infrà in Oceanum Atlanticum se exonerat, 5. leucis à Bracara in occasum.

Plin. Cap. Lethon, Lathon Straboni, Ptolemæo, Ladon Appollonio, *Milel*, teste Marmolio, fluvius Cyrenaicæ, Berenicen urbem alluens, atq; inter ipsam & Appolloniam in mare illabens.

Scrip. Belg. Letia, *Lesche*, fluvius Belgii, per sylvam Arduennam fluens, ac in Mosam desinens; cujus in vita S. Monoois fit mentio.

Cic. Letini, populi Siciliæ, quorum Cicero meminit in oratione in Verrem: ubi Ietini mihi legendum videtur.

Ptol. Letoa, *Christiana* Sophiano, insula maris Cretici, oræ Cretæ Boreali contra Psychium oppidum adjacens. (Videtur ex descriptione Ptolemæi insula oræ Australis, vulgò *Christiana*; & à Lagusa insula ad Boream, quæ & *Christiana* dicitur, diversa.)

¶ Letoa, insula parva Cretæ, est in ora Australi. A quibusdam creditur *Gaiduregnisa*, è regione Hierapytnæ. Alia autem est *Christiana*, quæ etiam *Cuffegnissa*, insula cum tribus minoribus adjacentibus, vix 5. mill. ab ora meridionali, versùs promontorium *Xacro* dictum.

Plin. Letoja, insula maris Ionii apud Cephalenen. Vide Lotoa.

¶ Letrumensis Comitatus, *Letrum Countie*, regiuncula Hiberniæ, in Connacia provincia, cum oppido cognomine, propè Ultoniam provinciam, à qua separatur, tantùm fluvio Aquanigra dicto.

¶ Letrumum, *Letrom*, oppidum Hiberniæ, Comitatus cognominis primarium, in Connacia, ad Sineum fluvium, ubi lacum *Alyn* efficit, in limite Rossiæ Comitatus, 20. mill. pass. à Roscomia in occasum.

¶ Letteranum seu Letterum, *Lettera*, urbecula regni Neapolitani, in colle, in provincia Principatus citerioris, episcopalis sub Archiepiscopo Amalphitano, inter Noceram ad ortum & Stabias ad occasum. Vix 3. milliaribus à littore distat, uti & à confinio Terræ Laboris.

Liv. Val. Max. Letus mons, *Alpi di San Pelegrino*, teste Leandro, mons Apennini, pars inter Galliam Togatam & Hetruriam, inter Rhegium Lepidi, & Lucam ad 40. mill. pass. distans.

¶ Letus mons vulgò *monte S. Pelegrino* dicitur; estque in ditione Reipublicæ Lucensis, in Carferoniana. Distat circiter 25. mill. pass. à Lucca in Boream, & 35. à Mutina in austrum, uti & à Rhegio Lepidi; estque arduus & valdè difficilis.

Leruspolis, Ægypti urbs Stephano & Ptolemæo, apud quem Letupolites Nomus quoque, Letus autem Antonino.

Cæsar. Levaci, populi Belgii, Nerviorum clientes, quorum oppidum *Leeuv*, quasi Levacum, in Brabantia, à Lovanio 4. leucis in ortum, licèt Marlianus ipsos Lovanienses interpretetur.

¶ Levaci populi fuere Belgii, & Atrebatum pars Borealis, ubi nunc pars Comitatus Artesiæ, *circa* Bethuniam, Basseam, Fanum S. Venantii, & Armentariam, teste Sansone; sicque longè à Lovanio distabant in occasum.

Strab. Leuca, S. *Maria di Leuca*, urbs fuit episcopalis Salentinorum sub Archiepiscopo Hydruntino, inde 19. mill. pass. in meridiem distans, apud Iapygium promontorium, à Sasone insula Epiri 50. mill. pass. Sedes episcopalis Alexanum proximam urbem ad 8. mill. deducta est, teste Galatheo. Leuca altera in libris Conciliorum urbs episcopalis erat Cypri. De priore Lucanus lib. 5.

Antiquusque Taras, secretaque littora Leuca.

Strab. Mel. Leuca, oppidum Ioniæ, medium inter Cumas & Clazomenas, apud Hermum fluvium.

Polyb. Ptol. Leuca Ore, id est, Albi montes Plinio, *Madara* & *Spachia* Bellonio & aliis, montes Cretæ in occasum.

¶ Leuca Ore, montes Cretæ, nunc *monti di Sfachia* dicuntur ab oppido vicino cognomine, suntque in parte occidentali insulæ.

Leucarum, *Logher* Camdeno, oppidum Albionis, in Walliæ ora meridionali, inter Iscam Domnuniorum & Nidum 15. mill. pass. ex Itinerario Antonini.

Ant. ¶ Leucarum, oppidum Silurum aliàs, nunc Walliæ meridionalis, in Comitatu Glamorganensi, ad amnem etiam *Logher* dictum sedet, 4. milliaribus Anglicis ab ejus ostiis in ortum, 10. ab ostio Tobii etiam in ortum, 8. à Nido in occasum, & 30. ab Isca Silurum etiam in occasum; sed 50. ab Isca Dumnoniorum in Boream distat.

Leucas, & Leucadia Plinio & Melæ, & Leucata Virgilio, Leucates Straboni, Neritis quoque Plinio, insula maris Ionii, oræ Epiri occiduæ adeo vicina, ut continenti juncta videatur, (cum urbe cognomine, episcop. sub Archiep. Naupactensi, quæ Neritos Straboni, Neritum Plinio) media inter Acroceraunia & Peloponnesum 87. mill. pass. ab Actio 30. in meridiem, cujus urbs caput erat Acarnaniæ, teste Livio, *Santa Maura* hodie dicitur, sedes Præfecti Turcarum: mons verò promontorium, Leucata, & Leucates, *Capo di Santa Maura* nominatur. Ovidius libro 15. Metamorphoseon: *Cic. Strab. Plin. & al.*

Leucada continuam veteres habuere coloni.

In Thesauro Linguæ Latinæ contra sinum Ambracium locatur; cum inde in austrum ad 30. mill. pass. distet.

¶ Leucas, *Sainte Maure*, insula est Græciæ, Acarnaniæ ferè adjacens, & ei ponte juncta. Urbem habet cognominem & permunitam versùs ortum insulæ. Erepta fuit Venetis à Mahumete secundo, & ab illo tempore subest dominio Turcarum.

Leucasia, Leucosia Straboni, *la Licosa & Leucosa*, insula parva Lucaniæ, in sinu Pæstano, contra Posidoniate promontorium, quod ab ea *Capo della Licosa* nominatur, Sic à Sirene ibi sepulta. De qua Silius libro 8. *Plin. Strab.*

Leucosia à scopulis, nunc quem Picentia Pæsto. Mittit.

Ea olim, teste Plinio, Sirenum promontorio juncta erat, ibique rudera multa in mari, urbis quasi subversæ, cernuntur.

Leucata, *Locata*, *Locate*, oppidum seu arx firmissima Galliæ Narbonensis in ora, post Narbonenensem urbem contra Salsulas arcem adversam Hispanorum, & proximam, ut utrinque sonitus exaudiantur. Leucata item Virgilio, Leucates Straboni, Leucate Ciceroni & Plinio, *Capo di Santa Maura*, promontorium Epiri apud Leucadem insulam. Virgilius libro 8. Æneidos: *Mela.*

Fervere Leucaten, auroque effulgere fluctus.

¶ Leucata seu Leocata, *Leucate*, oppidum Galliæ, in Occitania, propè stagnum cognom. & Salsulas arcem nunc Gallici juris, in limite Comitatus Ruscinonensis. Ejus arx diruta est à paucis annis, & ibi Hispani grandi clade affecti fuere à Gallis, anno 1637. Vide Leucata.

¶ Leucatas, promontorium Asiæ minoris, in Bithynia, quo includitur sinus Astacenus teste Plinio.

Leuce, insula parva Cretæ contra Cydonem urbem, ab ea parum recedens in Boream. Est & insula parva Ponto, ostio Borysthenis fluvii objecta, cum oppido cognomine; qui & Achilles apud Melam. Vide Achillea. *Diod.*

¶ Leuce, insula parva Cretæ, in ora Boreali, nunc *S. Theodoro* dicitur. Habet arcem in monte satis munitam & cognominem, quæ prima expugnata fuit à Turcis anno 1645. 8. milliaribus distat à Cydone in occasum, & vix uno aut altero milliari ab ora Cretæ insulæ.

Leuci, populi Galliæ Belgicæ, quorum urbs Tullum est in Austrasia, episcopalis sub Archiepiscopo Remensi, à Nanceio sede Ducum 5. leucis in occasum, à Virroduno 9. aut 10. in meridiem. Lucanus libro 1. *Cæs. Plin. Ptol.*

Optimus excusso Leucus Rhemusque lacerto.

¶ Leuci populi fuere ubi nunc Tullensis Diœcesis, in Lotharingia. Ibi urbs primaria Tullum, *Toul*, ad Mosellam, episcopalis sub Archiepiscopo Trevirensi: tractus adjacens, *le Toulois* dictus, est sub potestate Regis Franciæ.

Leuci, montes Cretæ in ora occidua, quorum longitudo 300. stad. est, teste Strabone, *Monte di Madara*, & *Monti di Spachia*, ab oppidis circumstantibus, teste Bellonio, dicti. Vide Leuca Ore. *Ptol. Strab.*

¶ Leuci montes nunc *Monti di Sfachia* dicuntur in territorio Cydoniæ. Incolæ, *Sfachiotes* dicti, satis celebres effecti sunt à paucis annis. Montes autem, *Madara* vocati, magis ad ortum tendunt, suntque in territorio Sitiæ.

Leucimna, *Capo Bianco* Sophiano, promontorium Corcyræ insulæ, inter Corcyram urbem & Phalacrum promontorium. *Thucyd. Ptol.*

Leucobibia, *Locaber*, vel *Loquaber*, & Latino recenti Loquabria, regio Scotiæ occidua, contra Ebudas insulas. Malè Ortelius citat Ptolemæum, qui Leucopibiam habet, non Leucobibiam. (Videtur apud *Ptol.*

Pto-

Ptolemæum Leucopibiu esse nomen urbis potiùs quàm regionis. Vide ibi, & Candida easa.

¶ Leucobibia, quæ meliùs Lucopibia, urbs Novantarum, in Scotia meridionali, ounc *withern*, dicta, seu Candida casa. Est in Gallovidia Comitato & iu ora maria Hibernici, cnm portu capaci. Scd lnngè distat a Loquabria provincia Scotiæ in austrum. Vide Leucopibia, & Candida Casa.

Leucogæus collis, & Leucogæi fnutes, *l'Alumera*, teste Sanfelicio, locus Campaniæ, inter Nespolim & Puteolos. Hic alica plurima, & sulpbur, ot scribit Plinius lib. 18. capite 12. & 35. capite 15. Fontes prædicti firmitatem dentibus, oculis claritatem, & vulocribus sanitatem afferunt, teste eodem Plinio libro 31. capite 2. *Plin.*

Leucogæus quoque, Leuce Acte Ptolemæn, hoc est, Album littus, locus Marmaricæ, iu ora littorali, inter Parætonium & Alexandriam, *Riva bianca* bodie, teste Moletio.

Leucola, portus Cypri, ubi gagates lapis, teste Plinin, reperitur.

Leucollu, promontorium Pamphyliæ, cum insulu & oppido cognomine, iorer Pergen & Eurymedontis fluvii nstia, ultra Chelidouias. *Strab.*

¶ Leucon, Africæ urbs eirca Cyrenem, teste Herodoto: forsau eadem quæ Leueoa Ptolemæo.

¶ Leuconum, Pannoniæ urbs, teste Aotonino.

Leucopetra, *Capo dell' Arme* Nigrn & aliis, (licèt *Capo Spartivento* Leandro & Fazelle, quod tameu longè distat versùs Locros) promontorium Brutiorum, (non Siciliæ, ur in Thesaurn Linguæ Latinæ) ultra Rhegium nrbem 12. mil. pass. in nrtum, io Calabria ulteriore. Leucopetra etiam Polybio mooa Asiæ, qui Parthiam secernit ab Hyrcania. Vide Coronus, idem enim videtur. *Strab. Plin. Plin.*

¶ Leucopetra, promontorium Italiæ, in meridionali parte Calabriæ ulterioris. Nunc *Capo dell'Armi* dicitur à multis, juxta fretum Siculum, 12. milliuribus à Rhegio in austrum. Credit tamen Brietius esse *Punta della Saetta*, promontorium, 8. inde milliuribus in ortnm distans, in qun desioit alterum Apennini cornu, & *Capo dell'Armi* esse Rhegium promontorium. *Cic. Plin. Strab. & al.*

Leucophrus, Dianiæ fanum, & stagnum inter Tralles & Mæandrnm fluvium, in Lydia.

Leucopolichna, *Lemberg*, urbs Sarmatiæ, Rutheniæ sive Russiæ metropolis & archiepiscnpalis, quæ & Leopolis.

Leucopolis, posteà Acsara, & Aspropolia, *Æschecher*, teste Leunclavio, urbs Cariæ maritima, ad sinum Doridis regionis. *Xeno.*

Leucorea, urbs Saxoniæ superioris, & aceademia clarissima, ad Albim fluvium, inter Lipsiam & Brandeburgum 6. leue. à Magdeburgo 11. in austrum: quæ Viteberga (*wittenberg*) alio nomine usitato dicitur. De ea libro 4. Itinerarii: *Laon. Plin. Script. Germ.*

- ubi surgant mænia ad Albim
Leucorea, musis qua sacra, piis & alumnis.

¶ Leucorea quibusdam est Witteberga, *Wittenberg*, urbs Saxoniæ Ducatus caput, media ferè inter Milnam ad austrum & Magdeburgum ad Boream, 11. leucis utrinque, & 9. à Lipsia in septentrionem. Vide Witteberga & Vitarum mons. *Plut.*

Leucos, fluvius Macedoniæ, juxta Pydnam urbem fluena, *Fiume di Chitri*.

Leucosia, insula maris Tyrrbeni, sic dicta ab Æneæ consobrina ibi sepulta, in ora Lucaniæ, teste Fesio; sed, teste Plinio, à Sirene unà ibi submersa, & sepulta. Vide Leucasia. Ovidius lib. 15. Metamnrphoieon: *Strab.*

Leucosiamque petit, tepidique rosaria Pæsti.

Leucosia, *Nicosia*, urbs archiepiscopalis, ritus Latini, episcopalis verò apud Græcos, (habent enim urbes aliquot duos Episcopos, unum Latinum, alterum Græcum) totius Cypri primaria, ab ora Boreali aliquantisper distans, à Constantia, & ab Hamacosto altera urbe præclara, & munitissima, 12. leucis, seu 36. mill. pass. in occasum recedens. *Plin. Ptol.*

Leucosyria, regio Cappadociæ, circa Iridis, & Thermodontis fluminom ostia, ubi populi Leucosyri, qui & Assyrii Orpheo dicuntur, quorum urbs Themiscyra.

Leucothea, insula maris Tyrrheni, apud Capreas & promontorium Minervæ, teste Plioio, in ora Picentium, non apud Leucosiam, in ora Lucaniæ, ut scribit Ortelius, Fons item huius nominis in insula Samo, teste Plinio. Fortè à filis Cadmi dicta, de qua Ovidius libro 3. de Ponto elegia 6. *Plin. Mel.*

Nec quia Neptunus navem lacerarat Ulyssis,
Leucothea nanti ferre negavit opem.

¶ Leuctemberga *Leuchtemberg*, castrum Germaniæ, in Palatinatu Bavariæ, regiunculæ seu Landgraviarus cognominis caput. Anteà Priocipes habuit proprios; sed deficieote mascula stirpe, nuoc subest Electori Bavariæ.

Leuctra oppidum erat Bœotiæ, inter Plateas & Thespias, in confioio Megaridis, ubi ingens planities, in qua Thebani Spartanos ingenti strage, teste Xenophonte, vicere. Et numero singulari & plurali legitur. *Strab.*

Leuctrum, *Maina* Nigro, (cùm *Maina* sit Tænarus) *Ysorbia* Moletio, oppidum Laconiæ maritimum, in Messeniæ confinio, apud Tænarium promontorium, quod Messeniacum sinum à Laconico dividit, inter Abæam oppidum Messeniæ, & Tænarum urbem Laconicæ. *Polyb. Ptol. Pauf.*

¶ Leuctrum, seu Leuctræ, nunc *Maina* dicitur; estque ad radices Taygeti montis, inter Abæam in Boream 15. mill. pass. & Tænarium promontorium ad austrum 35. Subest nunc dominio Turcarum; sed tamen aliqua fruitur libertate. Hinc tractus adiacens *Braccio di Maina* dicitur, incolæ autem *les Mainots* vulgò.

Leucum, *Lecco*, oppidum eum arce Insubriæ, apud Larium lacum, ubi Adduam fluvium emittit, à Como 14. mill. pass. io ortum Bergomum versùs a Mediolano 30. in Boream. *Script. Ital.*

¶ Leacyanias, Peloponnesi fluvius, in Alpheum prorumpens, teste Pansania, in Eliacis.

¶ Levefanum, *Leuvven*, vicus est Batavorum, ad Vabalim fluvium, infra Neomagum, teste Cluverio. Distat 4. leucis à Neomago io occasum, in Gueldria inferiori.

¶ Leugæsa, Armeniæ minoris urbs, in Melitena regione, teste Ptolemæo.

Levi, populi Liguriæ. Vide Lævi.

Levinia, regio Scotiæ interior, ultra Damnios (quorum tractus *Sterlingshire*, a Sterlingo urbe) extenditur in Boream, sic a Levino fluvio, qui in ea ortum babet, dicta: vulgo *Lennox* seu Leanox dicitur. (* Camdenus putat Damnios habitasse in *Cluydsdale*, baronia *Renfravv*, *Lenoxia*, *Strivelivia*, *Menteth*, & *Fife*.) *Plin.*

¶ Levinia, provincia Scotiæ, Brietio teste, & aliis est *Lenox*, provincia in ora occidentali, & versùs intimum recessum Glotæ æstuarii, inter Argateliam ad occasum & Taigbiam seu Menthitiam ad ortum. Sic dicitur à fluvio Levino, qui eam bifariam secat, & per Lominum lacum labitur. Insignitur hæc regio titulo Ducali, & ejus primarium oppidum est Dumbritonium. Dicitur etiam à quibusdam Lenoxia.

Levinus, Levin, fluvius Scotiæ, qui Taciro Bodotria dicitur, teste Hectore Boetho. Vide Bodotria. *Scripo. Scot.*

¶ Levinus, *Lavin*, fluvius Scotiæ meridionalis, in Levinia provincia. Oritur in ipso limite Albaniæ; deinde per Lomundum lacum fluens in meridiem, binc rigatn Dumbritonin seu Britaonorum oppido, in Cludam fluvium se exonerat.

Leuni, populi Vindeliciæ. Genauni Horatio, Naunes, ut videtur Plinio, quorum tractus *Glen* seu *Gleneck*, teste Aventino (cum fluvio cognomine) in Bavaria nominatur. Licèt Aventinus Geloros ab Horatio dictos referat. *Ptol.*

¶ Levomne, mons Macedoniæ, circa Pallenem peninsulam, teste Plinio.

Levonæ, popoli Scandinaviæ, seu Scandiæ, quorum regio *Bothnia* videtur ultra Svediam in Arctos. Alius *Livonia*, regio Sarmatiæ, in ora sinus seu maris Venedici: nam Ptolemæus hos populos, quos Levonos (non Levooas, ut scribit Ortelius) vocat, ultra Vistulæ fluvii ostia ad ortum locat; quo in situ Livones populi sunt. *Ptol.*

Leuphana, vel * Lephana, (sic enim habet codea Ptolemæi malè ab Ortelio citatus,) *Hanofer*, teste Irenico, urbs Germaniæ, in Saxonia, inter Cassellam Hassiæ urbem ad meridiem 16. & Hamburgum ad Boream 21. leuc. ab Eymbeca 8. in occasum (* in manuscripto Seldeni *Aeolas*.) *Ptol.*

¶ Leuphana quibusdam est *Hanover*, urbs Germaniæ in Saxonia inferiori & Brunsvvicensi Ducatu. Ducum sedes, ad Leinam fluvium, medis inter Hamburgum ad sep-

tentrionem & Cassellam ad meridiem, ferè 3. milliaribus Germanicis ab Hildesio in Boream, uti ab Eymbeca; estque munita & culta.

¶ Leuphitorga, urbs Æthiopiæ sub Ægypto, teste Plinio.

Strab. ¶ Leusioium, Dalmatiæ urbs, teste Antonino.

Leutarnia, *Levidonia*, seu *Levidona*, teste Barrio, cui & *Alvidona*, oppidum Lucaoiæ, in magnæ Græciæ confin.o, inter Amigdalariam & Viceuuinum 4. mill. pass.

¶ Leutaroia, oppidum Lucaniæ, in magna Græcia, & alias in limite Brutiorum, nunc in Calabria citeriori. 7. milliaribus distat ab Amigdalaria & à sinu Tarentino in orrasum.

¶ Leutkirca, *Leutkirch*, urbs Imperialis Germaniæ, in Svevia, ad amnem *Eschach*, qui paulò infrà cadit in Ilarum. 3. milliaribus Germanicis distat à Memminga in austrum, & 6. à Liodavia in Boream; estq; satis parva.

¶ Leuveeum, *Levveck*, urbs Indiæ extra Gangem, regni Cambodiæ præcipua, & sedes regia, quæ aliter & impropriè dicitur à multis Cambodia. Sedet juxta fluvium Cambodiam, 80. leucis supra ejus ostia in mare Indicum.

¶ Leuvinus, *Leuvia*, fluvius Scotiæ meridionalis. Oritur in Mentithia provincia; deinde per Fifaro labens, ibi lacum Leuvioum efficit, & tandem in Forthæ æstuarium cadit ad Leuvinum, *Leuvin*, oppidum Fifæ Provinciæ.

¶ Leuvissa, *Levvis*, insula Scotiæ, & una Hebridum seu Æbudarum, oblonga, & septentrionalior cunctis aliis Æbudis, & versùs oram occidentalem Scotiæ, à qua distat 60. milliaribus in occasum. Ejus autem longitudo à septentrione in meridiem est 55. milliarium circiter.

Cæs. Lexobii, Lexovii Plinio, Lexubii Ptolemæo, populi & urbs Galliæ Celticæ, episcopalis, in Normannia, *Lisieux*, sub Archiepiscopo Rothomagensi, inde 28. leur. in occasum, Cadomum versùs 9. ab Ebroicis in Circium 16.

¶ Lexoviom, *Lisieux*, urbs Galliæ, in Normannia, ad Tuccam fluvium. 5. leucis distat ab ora maris Britannici in austrum; estque satis ampla & culta, in regione feraci. Ab ea tractus adjacens vulgò *le Lieuvin* dicitur.

¶ Lhoegria quondam dicta fuit ea insulæ Albionis pars australis, quæ hodiè Anglia vocatur, *England* incolis, *l'Angleterre* Gallis, Walsingamo & Brietio testibus.

Ptol. Lianum, *Salinea* Mercatori & aliis, oppidum Sarmatiæ Europææ in ora occidua Mæoticæ paludis, inter Isthmum Tauricæ ad meridiem & Bycis fluvii ostia in Boream, Novis mœnibus, seu Castro albo, finitimum.

¶ Liba, *Libavv*, oppidum Poloniæ, in Ducatu Curlandiæ, cum portu in ora littorali maris Baltici & in confinio Samogitiæ, pluries à Sveris captum hisce ultimis temporibus. 10. milliaribus Germanicis distat à Memelio in Boream, & 25. à Mitavia in occasum; redditumque fuit pace Oliveosi Duci Curlandiæ, cui etiamnum paret.

Ptol. Liba, *Aresfinga* Castaldo, insula maris Indici oræ Carmaniæ, contra Musarnam, seu, ut nunc vocant, Dulcindam urbem.

Libana oppidum fuit Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Celtiberorum, Valeriæ urbi finitimum.

Ptol. ¶ Libana, Syriæ urbs, vicina Atteis apud Stephanum, ex Arriani Parthicis.

Polyb. Strab. Plin. & al. Libanus mons, *Libano*, mons Syriæ maximus & notissimus, ab agro Damasceno in Arabiæ confinio, Tripolim usque Phœnicis urbem perductus, vallem longam cum Antilibano monte efficiens, cujus longitudo 187. mill. pass. continet. In eo duntaxat cedrus arbor provenit. De eo quidam Poeta ex neotericis:

Libanus hirsutum tollit ad astra caput.

¶ Libanus, *le Mont Liban*, mons est Syriæ, ab ora maris Phœnicii versùs Arabiam extensus, sitque ab occasu in ortum. Est longitudinis 125. milliarium circiter. Inter montes totius Palæstinæ celeberrimus est, & qui radices longè latèque extendens, Tribuum Aser & Nephthalim limites, ipsamque terram promissam à septentrione claudit. Altissimus est, & nihilominus fertilis & amœnus, in valles & campos hinc inde effusus, & in ipso sunt Jordanis fontes.

Plin. Ant. Libarna, Libarnum Antonino, oppidum Liguriæ, intra montes Apenninos, inter Genuam & Dertonam 35. mill. pass. occurens, *Bobio* Nigro, *Incisa* Merulæ, aliis *Villa Barna*, pagus agri Dertonensis esse videtur: sed Bobium potiùs inter Genuam & Placentiam, quam inter Genuam & Dertonam occurrit; Incisa verò longe distat non solùm à via inter istas urbes, sed etiam a monte Appenino, à Nitia oppido Montis Ferrati 2. mill. pass. recedens, Alexandriam versùs 22. In Thesauro Linguæ Latinæ *Lavagna* indigitatur. Verum hic locus est in ora Ligustica seu Littorea.

¶ Libarna oppidum fuit Veliatum, in Liguria montana; & ejus rudera nunc visuntur propè *Arqua*, oppidulum agri Dertonensis, ad Scriviam amnem, in Ducatu Mediolanensi & in confinio ditionis Genuensis, teste Brietio. Alii autem credunt esse *Villa Barna*, castrum agri Dertonensis.

¶ Libero seu Lubronium, *Livron*, oppidum Galliæ, in provincia Delphinatus, ad Dromam amnem, vix una leuca à Rhodano fluvio. Ei adjacet Oriolum, *Lauriol*, oppidulum ex adverso Dromæ. 3. leucis distat à Valentia in austrum, & 2. à Cristia in occasum.

Libethrii, populi Magnesiæ, inter Macedoniam & Thessaliam, licèt apud eos Libethra fons fuerit Musis dicata, a musica tamen alieni, & idiotæ habiti sunt, cùm Orpheum interemisse ferantur. Qua de re, teste Zenodoto, *Libethriis inelegantior* proverbia dicitur, qui valdè idiota & rusticus, aut agrestis sit.

Pauf. Libethrum, seu Libethius, oppidum fuit, et fons, ac mons Bœotiæ, apud Heliconem montem et Coroneam urbem, ab ea 40. stadiis distans; Libethros etiam et Libethra, Solino et Plinio fons est Magnesiæ Musis sacer, quæ Libethrides: Virgil. eclog. 7.

Nympha, noster amor, Libethrides, aut mihi carmen.

Libitosa, Libitoca Ptolemæo, *Lebazusa*, teste Morali ex veteri inscriptione, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Castella nova, apud Alcaratium, quod Plinio Libisona, et Foroaugustana cognominatur.

Ant. ¶ Libisosa, seu Libisossona, oppidum Carpetanorum, nunc vicus Castellæ novæ, *Lezuza* dictua. 4. leucis distat ab Alcaratio in Boream Concham versùs, et 6. tantùm a fontibus Anæ in ortum.

Plin. Libisonis turris, et Turris Bissonis Ptolemæo, Turres libro Conciliorum, urbs archiepiscopalis fuit Sardiniæ, maritima, in ora occidua, excisa, cui Sassaris intus successit ad 12. mill. pass. nunc *Porto di Torre* locus dicitur, ubi sacra ædes Divo Gabino dicata.

¶ Libistus, Thraciæ urbs, circa Mœsiam inferiorem, teste Plinio.

Lamprid. Libitinensis porta, per quam extra urbem Romam cadavera defunctorum, * teste Lampridio Vulcatio, efficiebantur.

Ptol. Libnius, *Lacari*, fluvius Hiberniæ, per Connaciam fluens, post Nagnatam urbem mare subiens. Sic apud aliquos legitur; sed apud Ptolemæum Liboeus legendum est.

¶ Libnius, seu Lifuius quibusdam, fluvius est Lageniæ, *Lesfer* nunc dictus qui propè et infra Dublinium in mare Verginium se exonerat, ut etiam opinatur Camdenus.

Ptol. Liboeus, *the Bay of Slego*, teste Camdeno, fluvius Hiberniæ, per Connaciam juxta Slegum oppidum fluens.

Script. Germ. Libonotria, regio Germaniæ, quæ posteà Misnia dicta est, sicuti et Libonotri populi Misnenses, Tacito Eudoses. Vide ibi.

Libora, Elbora libro Conciliorum, sub Gothis. Ebura sive Æbura Livio, *Talavera*, teste Joanne Mariana, urbs Hispaniæ Tarraconensis, ad Tagum fluvium, in Carpetanis, et Castella nova, à Toleto 12. leucis in occasum.

Ptol. ¶ Libora, *Talavera la Reyna* urbs Castellæ novæ, inter Toletum ad ortum et Talabricam veterem, seu *Talavera la vieja* ad occasum, paulò infrà confluentes fluvii, *Alberche* in Tagum.

Ant. Libum oppidum erat Bithyniæ, medium inter Nicomediam et Nicæam, 20. mill. pass. dissitum.

Ptol. Mel. Libonca, *Llanes*, teste Henrico Coquo, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in ora Asturum Boreali, inter Fanum S. Vincentii 3. et Saliam oppidum 6. leucis, ad Narii fluvii ostium, inter Flavionaviam ad ortum 12. et Vœcam ad occasum 16.

¶ Libun-

¶ Libunca aliis est oppidum Callaicorum Lucensium, nunc *Rivadeo*, urbs Gallæciæ, in limite Asturiæ, ad ostia fluvii Navii, & juxta Oceanum Cantabricum. 33. leucis Hispanicis ab Oveto in occasum distat.

¶ Libornia, *Libourne*, urbs parva Galliæ, in Aquitania & Burdegalensi agro, ad Duranium, ubi recipit Illam ea adverso Franciaci, & 5. leucis à Burdegala distans in ortum Petrocoriorum versùs.

Liburnia, *Croatia* Italis, *Crabaten* & *Krayn* Germanis, teste Lazio, regio Illyrici (non pars Dalmatiæ, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) ad occasum, inter Plin. Ptol. Istriam & Dalmatiam ad ortum, ab ea Titio fluvio divisa, Pineto est *il Contado di Zara*; sed fallitur, cùm hic Comitatus pars sit, non tota regio. Urbes quondam claræ Iadera, & Sidrona. Populi Liburni Plinio. De quibus Virgilius libro 1. Æneidos:

Regna Liburnorum, & fontem superare Timavi.

Liburna verò genus est navis, quo Liburni utebantur ad prædandum.

¶ Liburnia antiquitùs in Illyrico inclusa non fuit usque ad Romanorum tempora, qui eamdem cum Istria, Iapidibus, & Carnis Illyrico addiderunt; & tunc Liburnia duplici modo sumebatur: vel latè inter Istriam & flumen Titium, nunc *Kerka*; ita ut Iapidiam secundam cum Inalpinæ parte comprehendat: vel strictè intra flumina Titium & Tedanium, nunc *Zermagna*, exclusis Japydibus, teste Joanne Lucio. Ibi nunc pars maritima Croatiæ, cum parte Dalmatiæ occidentalis.

¶ Liburnicum mare vulgò *mare di Dalmatia* dicitur, aliter mare Dalmaticum; estque pars Maris Adriatici, inter Dalmatiam propriam & Istriam, ubi plurimæ insulæ, sub dominio Venetorum.

Liburnicus sinus, *il Carner*, qui & Flanaticus. Oros. Vide ibi.

¶ Liburnicus sinus aliter Illyricus dictus fuit. Vide ibi.

Liburnides, insulæ 40. Straboni, in mari Illyrico, Strab. seu Hadriatico, inter quas Lissa, Tragurium, & Pharus.

¶ Liburnides insulæ, seu insulæ oræ Liburnicæ adjacentes, in mari Liburnico seu Adriatico, Straboni sunt 40. circiter, sed aliis omnibus via sunt 25. cùm Pharia, Lissa, & Tragurium fiunt in Dalmatia. Liburnides insula præcipuæ sunt Absorus, *Osero*, Curicta, *Vegia*, Polyb. Arba, *Arbe*, Gissa, *Pago*, Scardona, *Isola longa* quibusdam. Sunt etiam plurimæ aliæ minores, quarum nomina antiqua ignorantur, nempè Michaelia, *saint Michele*, Pasma, *Pasma* Provexia, *Provexi*, quæ etiam *Incoronata* dicta, Eioa, *Eso*, Aturia, *Asari*, Mortata, *Mortero*, Melata, *Melada*, Pontadura, *Pontadura*. S. Basilii, *de S. Basilio*, Scarda, *Searda*, Promula, *Promala*, Sylva, *Selva*, & Sansega, *Sansego*, Cic. cum aliquot aliis minoribus; suntque omnes sub dominio Venetorum. Strab. Plin. & al.

Liburnus, mons Apuliæ.

Liburnus item, portus Etruriæ apud Pisas, inde 13. mill. pass. distans, cum oppido Livorno. Vide Ligurnus.

Liburnum mare, idem quod Tyrrhenum, & Inferum, apud Ciceronem.

Libya, eadem Africæ Plinio, sic à Libe vocto dicta, vel à Libya Epaphi filia. Libya verò propriè, teste Procopio, pars Africæ, inter Cyrenen ad occasum & Alexandriam Ægypti ad ortum, appellatur à Ptolemæo, & aliis Marmarica. De ea Claudianus de bello Gildon.

Junximus Europam Libyæ; concordia fratrum Plena redit.

¶ Libya alias multiplex fuit, Libya latissimè pro Africa sumebatur; sic enim Africa dicta fuit a Græcis.

¶ Libya, paulo restrictior erat pars Africæ, intra Æthiopiam ad ortum & mare Atlanticum ad occasum; suitque duplex, nempè Libya citerior seu exterior, quæ magis in Boream protendebatur, sub qua nunc comprehenduntur regio Biledulgeridia, regna Fezzæ & Maroci, Barbaria latè sumpta, & Ægyptus: & Libya ulterior seu interior, quæ in meridiem extensa, versùs Nigrum fluvium, ubi nunc desertum, regio Nigritarum & Guinea, inter Nubiam regionem ad ortum, & Oceanum Atlanticum ad occasum.

Ptol. Libya deserta, *Zahara*, Barrosio & Leoni Africano, & incolis *Elber*, teste Marmolio, ea pars Libyæ interioris, quæ ultra tropicum Cancri in austrum extenditur. Libya tot ferarum genera fert, quæ permixta nova & varia monstra generant; ut apud Diogenem adagium hoc referatur, *Libyca fera*, in hominem vafrum, versipellem, & variis moribus imbutum. Libyca quoque *avis* apud Suidam speciem habet proverbii de prægrandibus, & apud Horatium *Afra avis*, pro pingui & lauta, & apud Aristophanem in grandes & timidiores, qualis camelostruthio avis Libyca; grandiores enim corpore timidiores esse solent.

¶ Libya deserta nunc *Zaara* dicitur, seu desertum, estque pars Libyæ ulterioris seu interioris. Ab ortu in occasum extenditur, & dividitur in septem partes, seu deserta, nempè Zanhaga, Zuenziga, & Targa ad occasum, & Lempta, Berdoa, Gaoga, & Bornum ad ortum; vixque sunt aliquot urbes in illa regione propter penuriam aquarum. Dicitur etiam *Zahara* pertæpe.

Libya interior, *Baled Geneva* Marmolio, maxima Ptol. Africæ pars inter Cyrenen, Africam propriam, & Mauritanias ad Boream, ac Æthiopiam ad meridiem, atque inter Æthiopiam sub Ægypto, Nilo fluvio separante, ad ortum, & Oceanum Atlanticum ad occasum contenta, in qua terra Nigritarum, & regna plurima continentur. Urbes apud Ptolemæum quondam claræ Autolala, Iaiactha, Thamudocana, Gerra, & Garama. Hinc Libycus nomen gentis, & Libycum mare Ptolemæo, quod Cyrenen alluit. Virgilius libro 5. Æneidos:

Carpathiam, Libycumque secant, luduntque per undas.

Libycæ Sibyllæ, quæ & Elissa, meminit Euripides. Hinc Libyes populi apud Sallustium libro de bello Iugurthino, inter Numidas & Gerulos: post quos Æthiopes, teste eodem.

¶ Libya autem propria regio fuit Africæ Borealis, inter Ægyptum ad ortum, mare Mediterraneum ad Boream, Syrtim majorem & Tripolitanam regionem ad occasum, & Æthiopiam, atque Garamantes ad meridiem. Eios partes fuere tres, nempè Libya strictè sumpta, Plin. Marmarica, & Cyrenaica, ubi nunc Regnum barcæ, *le royaume de Barca* ad Boream, et desertum Barcæ seu etiam Libyæ, *le desert de Barca* seu *de Libye*, ad austrum; & pro parte subest dominio Turcarum.

¶ Libyca appellantur duo modica ostia Rhodani fluvii Ptol. in Gallia Narbonensi. Ex his alterum Hispaniense dicitur, alterum Metapinum, tertium idemque amplissimum Massaliocicum, teste plinio.

Libyci, populi Galliæ Cisalpinæ, seu Italiæ Transpadanæ, inter Insubres & Taurinos: quorum urbs Vercellæ, ad Sessitem fluvium. Vide ibi.

Libycum mare à Ptolemæo appellatur, quod Cy- Ptol. renaicam alluit, *Mare di Barcha*.

Libyphœnices, *Regno di Tunes*, populi Africæ pro- Liv. priæ, Byzacenam regionem incolentes, ubi nunc regnum Tunetanum: Libophœnices Plinio. Hinc Libophœnicia apud Sallustium libro de bello Iugurthino.

Libyssa, * Libissa Ptolemæo, *Lebussa*, adhuc teste Leunclavio, apud oppidum Bithyniæ mediterraneum, cum fluvio cognomine, inter Nicomediam & Chalce- Ath. donem, inde 25. hinc 36. mill. pass. Hannibalis Car- Plin. thaginensis sepulchro memorabile. Aliis *Gebise*, & aliis *Lebiso* dicitur, & aliis *Polmeu*. (* *Lybissa* in Seldeni manuscripto.)

Licatii, Licates Plinio, *Lechrainer*, teste Aventino cum Scudo, populi Vindeliciæ, in Bavaria, inter Augustam & Monachium incolentes; à Lico fluvio nomen habent.

¶ Licerium, *saint Licer*, urbs Galliæ, in Aquitania, in Conseranis, quæ aliter Fanum S. Licerii, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Ausitano. Conseranorum Strab. caput est, ad amnem Salatum. 5. leucis distat à Lug- Ptol. duno Convenarum in ortum, & 7. ab Apamiæ in occasum.

¶ Licestria, *Leicester shire*, provincia seu Comitatus Angliæ, cum urbe primaria cognomine. Ibi alias Coritani populi ea parte. Habet a septentrione Notinghamiæ Comitatum, ab ortu Lincolniæ Comitatum, ab occasu Staffordiam, & à meridie Northantoniæ Comitatum.

¶ Licestria, quæ & Legecestria & Leogora quibusdam, *Leicester*, urbs est Angliæ, Comitatus cognominis caput, ad Sturam amnem. Distat 13. mil. liaribus Anglicis à Nottinghamia in austrum, totidem à Coventria in Eurum, & 20. à Nottinghamia in Boream.

Strab. Plin. Lichades, insolæ seu potiùs scopoli maris Ægæi, apud Eubœam, & Atticam. Lichas Ovidio libro 9. Metamorphoseon:

Quem quasi sensurum nauta calcare verentur,
Appellantque Licham.

¶ Lichfeldia, *Lisfolde*, urbs Angliæ episcopalis sub Archiepiscopo Cantoariensi, in Comitatu Staffordiæ, 24. milliaribus Anglicis distat à Licestria in occasum, decem à Staffordia in Africum, & 25. à Vigornia in Boream; deficitque in dies.

Ptol. Liciniana, *Luzon*, oppidum Lusitaniæ, in regno Portugallico, in confinio Extremaduræ, Norbæ Cæsareæ finitimum, Licioniana etiam gemino n scribitur.

* Licneni, populi Corsicæ: quorum tractus *Valdi Niolo*, teste Leandro, dicitur. (* in Seldeni manuscripto *Aρνεϊοι*.)

Ptol. Licustoma, *Lichmonde* vel *Lechmunde*, oppidum Vindeliciæ, in Boiis seu Bavaria, ad ostium Lici fluvii in Danubium, apud Werdam urbem, inter Augustam, & Nerolingam in Boream 4. leucis.

¶ Licostoma vicus est Bavariæ, *Leckouse* dictus, in Bavaria, & in ipso limite Sueviæ, una leuca infrà Verdam in ortum, & 6. infrà Augustam in Boream. Aliàs monitum fuit, nunc eius munitiones disiectæ sunt.

Script. Germ. Licus, * Lycias Ptolemæo, Lechus Eginartho, *Lech* vel *Leck*, fluvius Vindeliciæ, eàm à Rhetia cum Vinda separans, inter Sueviam ad occasum & Bavariam ad ortum, per Augustam in Danubium influens apud Verdam. (* in manuscripto Seldeni *Aικιας*.)

Ptol. ¶ Lida, *Lida*, oppidum Poloniæ, in Lithuania, & in Palatinatu Trocensi, ubi ara munita, ad amnem Detam. 10. leucis Polonicis distat à Wilna in austrum, & 7. à Novogroda in Boream, arcem habens in scopulo sitam, & malè habita fuit à Moscis anno 1655.

¶ Lidda, *saint George de Lidde*, urbs Asiæ episcopalis sub Patriarcha Hyerosolimitano. Vide Lydda.

¶ Liddesdalia, *Liddisdale*, provincia Scotiæ meridionalis, satis parva, in ipso limite Angliæ, à Liddalo fluvio sic dicta, ubi Eremus castrum munitum. Terminatur à septentrione Teviotia, ab occasu Eskia, & *Ant.* à meridie & oriente Anglia.

¶ Lidkiopia, *Lidkioping*, urbecula Sveciæ, in Westrogothia provincia, & in ora lacus Weneri, ad fluvium Lidam, 30. mill. pass. à mariæstadio in occa-*P. Diac.* sum, totidem à Falkopia in Boream, uti & 52. à Scara, & 45. à Daleburgo in ortum distat.

Liga, *Ligon*, teste Camdeno, insula maris Britan-*Cas.* nici. Vbi Iga alii codices habent.

Plin. Ligana, sylva in Cenomanis, apud lacum Benacum, ubi Claudius Imperator Alemannos vicit, teste Dispono.

¶ Linganira, urbs Indiæ intra Gangem, teste Ptol.

Ligeris, & Liger, *Loire*, fluvius Galliæ Celticæ, ex maximis Galliæ, è Cemmenis montibus in Arvernorum finibus oriens, & in Boream inter Heduos & Bituriges fluens, inde in occidentem per Aurelianos, Turones, Andes, & Nannetes in Oceanum Gallicum sese magna aquarum mole exonerans, De quo Tibullius ele. 8. libro 1.

Carnuti & flavii cærula lympha Liger.

¶ Ligeris, *la Loire*, fluvius percelebris Galliæ: Nomen habet a prato; quod statim a fonte perlabitur in S. Eulaliæ parœcia, in Vivariensi provincia, & in confinio Velauniorum, ad Gerbarii iugi radices *le mont Gerbier de Ioux*, & propè Clergeacum montem, inter Cemmenos montes, 18. supra Anicium. Hinc per Velaunes, Forenses, Boios, Nivernenses, Bituriges, versùs Boream tendens, deinde per Aurelianos, Turones, & Andes fluens in occasum, in Minori Britannia in Oceanum se exonerat, 15. leucis infra Nannetas. In eius cursu propè Anicium labitur, deinde Rodomnam, Borbonium Ansilmum, Deceriam, Nivernum, Charitatem, Giamum, Genabum, Blelas, Ambaciam, Turones, Salmurium, & Nannetas urbes rigat cum aliis minoris notæ, sicque eius cursus est 200. leuc. circiter, ex quibus per 166. est navigabilis. Recipit autem plurima flumina, ex quibus præcipua sunt Arotius, *l'Arous*, Elaver, *l'Allier*, Carus, *le Cher*, Ingeria, *l Indre*, Vigenna, *la Vienne*, & Meduana, *le Mayne*.

Ligerula, *Loiret*, fluvius ex fonte apud Aurelianos, adeò copiosè effluens, ut statim navigabilis evadat, *Tac.* in Ligerim delabens.

Dion. Ligii, *Schlesier*, teste Willichio cum aliis, populis Germaniæ, quorum regio Slesia, & populi Latino recenti Slesii, inter Lusatiam ad occidentem & Poloniam ad ortum. Andreas Velleius *Langlaads* insulam indigitat, quæ potiùs Ilingæ.

Ligir, *Bechir*, teste Nigro, fluvius Bœotiæ, iuxta *Steph.* Plateas urbem fluens.

¶ Lignitia, *Lignitz*, urbs Germaniæ, in Silesia, ad *Deischam* amnem, sub proprio Duce, cum regiuncula adiacente. Castrum habet splendidum. Via 2. leucis distat à Jauria in Boream, 5. à Glogavia in austrum, et 7. ab Uratislavia in occasum.

¶ Ligoria, *Ligor*, urbs Indiæ ulterioris, cum portu, in ora Orientali Chersonesi aureæ seu Malacensis, in ditione Regis Siami, iuxta sinum Siami; et media *Aug.* ferè inter Judiam urbem primariam Siami ad Boream, et Malaccam ad austrum, 380. milliaribus utrinque.

Liguidonis portus, *Porto Lugoduni*, in Sardiniæ ora orientali apud occiduam. Populi Ptolemæo Lucuidonesii dici videntur.

¶ Ligoidonis portus, seu Liquidonensium portus, *Polyb.* nunc *Lago Liusto* dicitur, Brietio et aliis testibus; et *Plin.* 45. milliaribus distat à Calari in Boream.

Ligures Apuani, populi Liguriæ extremi, circa Maeram, in Hetruriæ confinio incolentes; quorum *Strab.* oppidum Apua, vulgò *Pontremoli*, (*sub dominio ma-* *& al.* *gni Ducis Hetruria.*)

Liguria, Italiæ regio, gemina: littorea, quæ vulgò *la Riviera di Genova* nominatur, inter Alpes ad occasum, et Maeræ ostia ad ortum, inter Galliam Narbonensem & Hetruriam supra 200. mill. pass. extensa, cujus caput est Genoa, inter montem Apenninum & mare Liguisticum perstricta: mediterranea verò, Galliæ Cisalpinæ non modica portio, inter Apenninum montem ad meridiem & ortum, Alpes maritimas & Cottias ad occasum, Padumque fluvium ad Boream & ortum comprehensa, in qua Mons Ferratus Ducatus, magna pars Principatus Pedemontani, parsque Ducatus Mediolanensis continentur. Populi Ligures apud omnes, Virgilius lib. 2. Georgicorum:

Assuetumque malo Ligurem, Volscosque verutos.

Sub Liguria etiam Insubriam complectuntur scriptores, uti Antoninus Augustus in Itinerario, Paulus Diaconus in libro de gestis Longobardorum, & alii Vnde Mediolanum, quod est caput Insubrium, ab eis *Cat.* in Liguria collocatur. *Ant.*

Urbes Liguria hujus temporis:

Alba Pompeia, *Alba*, (in Monte Ferrato.)
Albingannum, *Albengai* (in ditione Genuensi.)
Alexandria Statiellorum, *Alessandria de la paglia*. (in Ducatu Mediolanensi.)
Albintemelium. Vide Vintimilium.
Aquæ Statiellæ, *Acqui*, (in Monte Ferrato.)
Asta, *Asti*, (in Pedemontio.)
Bobium, *Bobio*, (in Ducatu Mediolanensi.)
Casale, olim Sedula, *Casal di S. Vaso*, (in Monte Ferrato.)
Dertona, *Tortona*, (in Ducatu Mediolanensi.)
Fossanum, *Fossano*, (in Pedemontio.)
Genua, *Genova*, (in ditione Genuensi.)
Mons Vici, Mons Regalis, *Mondovi*, in Pedemontio.) *Liv.*
Naulum, *Noli*, (in ditione Genuensi.)
Pronatum, *Brugneto*, (in ditione Genuensi.)
Savona, *Savona*, (in ditione Genuensi.)
Vintimilium, olim Albintimilium, vel Albintemelium, *Vintimiglia*, (in ditione Genuensi.) *Liv.*

Ligurnus portus, Liburnus alias, Labro Ciceroni, *Liverno*, oppidum cum arce firmissima, & portu Hetruriæ inter Pisa 13. & Vada Volaterrana ad ortum 20. millia passuum ab ostio Arni fluvii supra 10. in ortum.

¶ Ligurnus portus, *Livourne* Gallis, urbs est nova, sed culta & probè monita, in agro Pisano, sub dominio magni Duca Hetruriæ. Emporium est celeberrimum illius tractus, cum triplici arce, crescitque in dies, & sedet in planitie, intra paludes, & propè Montem Nigrum. 65. milliaribus distat a Florentia in occasum.

Ligurum montes, *Monti della Lunigiana*, teste Leandro. Liguria enim apud Livium, Trogum, Sempronium, & alios post Maeram, Arnum usque fluvium extendebatur.

Ligusticæ Alpes, *Montagna di Tenda*, teste Pingonio, eædem sunt maritimæ apud Ptolemæum, inter Nicæam & Taurinos exrensæ.

Ligusticum mare, *Mar Leone*, & *Mar di Genova* inter *Plin.* Gallicum ad occasum & Tyrrhenum ad ortum, Liguriam re-

regionem alluens, Ligusticus sinus à Floro. Malè à Nigro à Gaditano facto usque ad Siculum extendi scribitur.

¶ Ligusticum mare, *mer de Genes*, longè distat à Mari Leonino in ortum, cum mare Leoninum, vulgò *Golfe de Lyon*, sit inter Provinciam & Cataloniam.

Plin. Ptol. Lilæa, *Lellen* ex tabulis recentibus, oppidum Achajæ, in Doride regione, apud fontes Cephii fluvii. De quo Statius libro 7. Thebaidos:

Corycium que nemus, propellentemque Lilæam
Cephisi glacialis caput.

¶ Lilerium, *Lilers*, oppidum munitum Belgii, in Artesia provincia, sub dominio Francorum pace ad Pyrenæos. Sedet juxta amnem *Naves*, una leuca cum dimidia ab Aria Betuniam versus, à qua 2. tantùm leucis distat, & 7. ab Atrebato in Boream.

¶ Lilium, Bithyniæ emporium, ad Pontum Euxinum, teste Arriano in Periplo.

¶ Lilloa, *Lillo*, arx Belgii probè munita, in Brabantia, ad Scaldim fluvium, 2. leucis infra Antuerpiam in Boream, sub dominio Hollandorum, una leuca à Sanflito in austrum, uti 4. à Bergis ad Zomam, Illic naves Antuerpiam tendentes sistere coguntur.

Clc. Plin. Lilybænm, promontorium & urbs Siciliæ. Promontorium unum ex tribus est, Africam prospectans, *Capo Boeo*, à Pachyno 180. mill. pass. in occasum, à Peloro 170. in meridiem, contra promontorium Mercurii Africæ 180. Urbs verò, olim episcopalis, apud promontorium, *Marsala* nominatur, ab Agrigento 82. mill. pass. in occasum, à Panormo in austrum 85. à Drepano 18. à Mazaria 12. à Carthagine 1050. stadiis, teste Strabone, à Romanis excisa, ex cujus ruinis Marsala ædificata est. Hic classis Carthaginensium à Romanis, Attilio Regulo Duce, magna strage dissipata. Hinc Lilybæus & Lilybeius nomen gentis. Virgilius libro 3. Æneidos:

Et vada dura lego saxis Lilybeja cæcis.

Lucanus libro 4.

Namque rates audax Lilybæa littora solvit.

¶ Lilybæum promontorium nunc *Capo Coco* dicitur, Magino & aliis testibus, & in occasum maximè extenditur respectu Pachyni & Pelori promontor. Urbs verò, quæ *Marsala* nunc dicitur, est in Valle Mazaræ, in ora, 60. mill. pass. à Panormo, 12. à Drepano in austrum, & 28. a Mazara in Cæciam distans.

Scrip. Hisp. Lima, quæ ab Hispanis Urbs regum, *Ciudad de los Reyes*, colonia & urbs archiepiscopalis Americæ, maritima, in ora occidua, Peruviæ caput, conventusque juridicus, anno salutis 1543. effecta.

¶ Lima, seu Civitas Regum, *Lima* seu *Los Reyes* Hispanis, urbs est Americæ meridionalis pulcherrima, & emporium celebre. Condita fuit anno 1535. à Francisco Pizarro Hispano, in Valle Lima, antea *Rimac* dicta. Sedes est Proregis; crescitque in dies, quamquam tota sit lignea, & sine muris, in planitie, ad amnem cognominem, una leuca à mari Pacifico, & 2. ab ejus portu, vulgò *Callao de Lima* dicto, uti 120. à Cusco, aliàs Peruviæ primaria in occasum, teste Joanne Laetio; subestque dominio Hispanorum cum regno adjacente.

Strab. Plin. Limæa, Limius Ptolemæo, Lethes etiam Straboni & Silio, *Lima*, fluvius Hispaniæ Tarraconensis, nunc in regno Portugalliæ, per fines Bracarum, & Limicos populos, inter Durium & Minium, in Oceanum ad Vianam oppidum fluens.

Script. Helv. Tur. Limaga & Limagus, fluvius Helvetiorum, *Limat*, qui in Rhenum influit.

Limane, *Limaigne*, regio Galliæ Aquitanicæ, in finibus Arvernorum, apud quam Elaver fluvius decurrit, cum fluvio cognomine, qui *Lymone*, teste Belleforestio, dicitur, in Elaverim influens.

¶ Limane, seu Limania, *la Limagne*, regiuncula est Galliæ, in Alvernia inferiori, admodum rigua & miræ fertilitatis, in planitie, juxta Elaverem fluvium; extenditurque ad 12. leucas circiter a meridie in Boream, propè & infra Claromontem. Sed nullus est fluvius *Limone* dictus in toto illo tractu, in Elaverem influens.

¶ Limburgensis Ducatus, *le Duché de Limbourg*, provincia est satis parva Belgii, inter Ducatum Juliacensem ad ortum & Boream, & ditionem Leodiensem ad occasum & meridiem. Ejus præcipua urbs est Limburgum, *Limbourg*, sub Hispanis, uti Rhodia Ducis; sed Dalemum & Falcomontium subsunt dominio provinciarum unitarum Belgii.

¶ Limburgum, *Limbourg*, urbs parva Belgii, in rupe, cum arce, Ducatus Limburgensis caput, ad amnem *Wese*, & in confinio ditionis Leodiensis. Capta fuerat ab Hollandis anno 1632. sed postea ab Hispanis recuperata, ipsis etiam subest. 5. leucis distat à Leodio in ortum, uti & 7. à Trajectu ad Mosam, 4. autem ab Aquisgrano in austrum. Sed alia oppida Ducatus Limburgensis subsunt dominio Hollandorum, excepto Rhodia Ducis.

Limenia, *Limnas*, teste Stephano Lusignano, oppidum olim Cypri, nunc pagus, in mediterraneis. *Strab.*

¶ Limericensis Comitatus, *Lymerick Countie*, regiuncula Hiberniæ, in Momonia provincia, & in confinio Connaciæ, a qua separatur Sinneo fluvio in Boream.

¶ Limericum, *Lymrick*, Hibernis *Loumneach*, urbs munita Hiberniæ, in Momonia, sed in limite Connaciæ, ad Sineum fluvium, pontibus intercisa. Nota fuit hisce ultimis temporibus, & ab ea regiuncula adjacens dicitur Limericensis Comitatus. Distat 45. mill. pass. à Kilkennia in occasum, & 35. à Galiva in austrum.

Limia, *S. Estevan di Lima*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in regno Portugallico, inter Bracaram 6. & Tyden 5. leucis. Alia est *Puente di Lima*, ad Limæum fluvium. Hinc Limici populi, quorum oppidum Forum Limicorum Ptolemæo. Vide ibi. *Ant.*

¶ Limia, seu Forum Limicorum quibusdam, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Callaicis Bracarsis. Nunc est *Puente di Lima*, oppidum Portugalliæ, ad Limium fluvium, 4. leucis a Bracara in Boream, & 5. a Tude in austrum; quamquam aliqui credant esse vicum *S. Estevam do Geras de Lima*, 2. leucis distantem à priori, & inter Bracaram & Vianam, levi tamen conjectura.

Limioium, Laminium Plinio & aliis. Vide ibi. *Ant. Ptol.*

Limiosaleum, *Gnesna*, teste Petro Appiano, urbs Germaniæ, nunc in regno Polonico, archiepiscopalis & metropolis, inter Posnaniam ad occasum 7. & Toroniam ad ortum 12. leuc. in Polonia majore.

¶ Limnæ urbs in Thraciæ Chersoneso, juxta Sextum, testibus Strabone & Stephano.

Limnos, *Lymen*, teste Camdeno, Britannicè, & *Ramsey* Anglicè, insula maris Britannici, inter Cambriam Albionis regionem occiduam, & Hiberniam, ante Meneviam urbem Walliæ.

Limon, locus Campaniæ, inter Neapolim & Puteolos. De quo Statius 3. sylv. carm. 2.

Et placidus Limon, numenque Euplœa carinis. *Stat.*

Limonius mons, *Lymes*, (*Plinlimon* Camdeno, in Comitatu Cardiganiæ), mons Albionis, in Wallia, ex quo Vaga fluvius scaturit. *Script. Brit.*

¶ Limonius mons Walliæ nunc *Plymllimon Hill* dicitur ab Anglis, *mont Plymlimon* à Gallis. Partim est in Cardigania in occasum, & partim in Mongomeriensi tractu ad ortum, ubi Sabrina & Vaga fluvii ex eo scaturiunt, testibus Joanne Speedo, Sansone, & aliis.

Limonum, oppidum Galliæ Aquitanicæ, in finibus Lemovicum, nunc pagus *Limes*, inter Lemovicos & Pictones. *Ptol.*

¶ Limonum urbs est Galliæ Aquitanicæ, nunc *Poitiers* dicta, Pictonum caput testibus Cluverio, Brietio, Sansone, & aliis; estq; perampla, ad Clanim fluvium, & episcopalis sub Archiepiscopo Burdegalensi. Dicitur etiam Pictavium. Vide ibi.

Limosium, *Limoux*, urbs Galliæ, in Occitanis, ad Atacem fluvium, una leuca infra Aletam in Boream, 3. à Carcassone in austrum, & 6. à Mirapinco in ortum. Parva est, sed culta, intra montes, & in Diœcesi Aletensi.

Limusa, *Wiselburg* vel *Musuburg*, teste Lazio oppidum Pannoniæ inferioris, in Hungaria, apud Austriæ fines, Altenburgo vicinum. *Ant.*

¶ Limusa, aliàs oppidum Pannoniæ; nunc vicus est Hungariæ, *Wiselburg* dictus, primo lapide ab Altenburgo in austrum, & propè ramum dextrum Danubii Arrabonem versùs.

Limyra, urbs Lyciæ mediterranea, ad Limyrum fluvium, episcopalis sub Archiepiscopo Myrensi, non longè inde distans, ab ora littorali 20. stadiis recedens: nunc *Mari* vel *Mira* dici videtur aliquibus, sed adhuc nomen servat antiquum. Vide Lymira. *Strab. Ptol. Plin.*

¶ Limyrica, regio Indiæ intra Gangem, testibus Ptolemæo & Arriano in Periplo,

Limy-

Limyrus, fluvius Lyciæ, per Limyram urbem fluens in mare Lycium, inter Andriacam & Aperras urbes propinquas exiens, Lorymus Straboni, *Ptol.*

¶ Linckia, *Lincken* Belgis, *Fort de LincK* Gallis, arx munita Belgii, in Comitatu Flandriæ, & in districtu Burburgensi, ad Colmam fluvium, una leuca à Burburgo in Eurum, & 2. ab Audomaropoli in Boream.

Lincolnia, *Lincolne*, urbs Angliæ. Vide Lindum. *Prov. Rom.*

¶ Lincolnia, *Lincolnshire*, provincia seu Comitatus Angliæ, ubi aliàs Coritani populi. Terminatur ab ortu Oceano Germanico, à septentrione provincia Eboracensi, ab occasu Nottinghamiæ Comitatu, & à meridie Northantoniæ, & Cantabrigiæ Comitatibus. Ejus præcipua urbs est Lincolnia seu Lindum.

Lindavia sive Lindavium, *Lindaw*, urbs libera & pulchra Sveviæ, ad lacum Brigantinum, à Saliopoli 2. leucis Memingam versùs, quæ & Philyre. *Script. Germ.*

¶ Lindavia urbs est Germaniæ, in Svevia, & in insula lacus Constantiensis, ponte juncta continenti, fatis munita, & frustra tentata à Svecis hisce posterioribus annis. 5. milliaribus Germanicis distat à Gallopoli seu Fano S. Galli in ortum, uti 8. à Constantia, & 9. à Meminga in austrum; estque in limite Helvetiorum, & libera.

Lindemagus & Limagus, *Limat*, fluvius Germaniæ superioris, per Helvetios fluens, ac per lacum Tigurinum transiens; qui Arolæ apud Badam urbem, quam alluit, commiscetur, inter Illam & Clignaviam 1. leuca. *Script. Germ.*

Lindisfarna, *Halig Eiland*, nunc *Holy Island*, insula Albionis, oræ Northumbriæ ad ostia Tuedæ fluvii adjacens, cum urbe cognomino, quæ & Augustaldia dicta fertur, olim episcopalis sub Archiepiscopo Eboracensi, cujus sedes Dunelmom translata est. Abest à Bervico urbe in finibus Scotorum 4. mill. iu austrum. *Beda.*

¶ Lindisfarnia insula est parva, uno tantùm milliari ab ora Northumbriæ dissita, accedente æstu maris, & ei contigua recedente Oceano. Dicta fuit Lindisfarnia à Lindo fluvio, cui objecta, vulgò Anglis *Holy Iland*, id est, Insula sacra, quòd olim multi sancti monachi eò se receperint. 4. milliaribus distat à *Farne* insula iu Boream. Circuitus est 6. milliarium Anglicorum, & unicum tantùm habet oppidulum, cum castro & portu.

Lindonium. Vide Londinium.

Lindum, *Lincolne* Anglicè, * *Caerlud Coyd* Britannicè, teste Lhuido cum aliis, urbs episcopalis Albionis in Anglia sub Archiepiscopo Cantuariensi, quæ & Lindocolnia, & per syncopem Lincolnia posterioribus dicta est, inter Londinium ad meridiem 95. et Eboracum in Arctos 35. mill. distans, olim regia Merciorum, cui sedes Dorcestriensis copulata fuit. (* Britannis *Lindcoit*, pro quo perperam *Luitcoit*, Saxonibus *Linde-Collyne*, *Lind-cyllanceaster* Camdeno.) *Ant. Ptol.*

¶ Lindum, *Lincolne*, urbs aliàs Coritanorum, nunc Comitatus Lincolniensis caput, in Anglia, juxta Withamam amnem, 7. milliaribus à Trenta fluvio. Collis dorso insidet; estque satis ampla et culta. 22. milliaribus Anglicis distat à Nottingamio in Eurum et 20. ab ora Oceani Germanici in occasum.

Lindum alterum, oppidum Albionis, in finibus Damniorum, seu * in Cornubia regione, *Linlquo* nunc, teste Camdeno. (* in Scotia, ibi enim Damnii Ptolemæo, Cornubienses vero Damnonii.) *Ptol.*

¶ Lindum, oppidum Damniorum, in Scotia, nunc *Linlithguo* doctioribus, vulgò *Lithquo*, cum palatio nobili, in Laudonia provincia. 12. milliaribus Scoticis distat ab Edimburgo in ortum, et 3. à Forthæ æstuario, sed longissimè à Cornubia in Boream.

Lindus, Lindum Plinio, oppidum Rhodi, unum ex tribus præcipuis illius insulæ, quod adhuc *Lindo*, teste Sophiano, nominatur. *Ptol. Strab.*

¶ Lindus, fluvius Asiæ minoris, qui Cariam terminat et Lyciam, teste Quinto Calabro, Calbis fortè Ptolemæi.

¶ Linga, *Lingen*, oppidum munitum Germaniæ, in Westphalia et ditione Monasteriensi, cùm aliàs esset Principis Auriaci. Est propè Amasium fluvium. 45. mill. pass. distat à Monasterio in Boream Embdam versùs, à quo 55. distat in meridiem; uti 30. ab Osnabruco.

Lingones, populi et urbs Galliæ Celticæ, in Burgundiæ, et Campaniæ confinio, antiquissima, anno post diluvium 591. ut ferunt, condita, ad Vogesi montis radicem, inter Trecas 22. et Vesulium oppidum Burgundiæ Comitatus 22. leuc. media inter Trecas et Vesutionem, episcopalis sub Archiepiscopo Lugdunensis, *Langres*, vulgò. Hinc Lingonicus nomen gentis. Luc. lib. 1. *Cæs. Plin. & al.*

Pugnaces pictis cohibebant Lingonas armis.

Claudianus de laudibus Stiliconis libro 3.

Vexit Lingonico sudatas vomere messes.

Apud Lingonas Alemanni bis victi à Constantino Augusto, cæsique ad 60000.

¶ Lingones urbs est munita & ampla Galliæ, in Campania Provincia, ad fontes Matronæ fluvii, in colle posita, cujus Episcopus est Dux & Par Franciæ. 6. leucis distat à confinio Comitatus Burgundiæ, ut & Ducatus, 22. à Trecis in ortum, 17. à Divione in Boream, & 20. à Vesuntione in Cæciam. Notandum tamen populos dictos fuisse Lingones, urbem autem Andemantunum dictam fuisse, & 40. ferè milliaribus distare à Vogeso monte in occasum.

¶ Liniacum, *Legnago*, oppidum Italiæ in ditione Veneta & agro Veronensi, ad Athesim fluvium, 27. milliaribus infra Veronam Ferrariam versùs.

Lioiennus, *Rother*, fluvius Albionis, per Cantium fluens, & per * Roffam urbem, quam alluit, iu Thamesim influens. De quo in vitis Sanctorum Britannis fit mentio. (* Juxta *Rhie* oppidum ad meridiem in Oceanum Britannicum infinit.) *Script. Brit.*

¶ Linicnus fluvius est parvus Cantii provinciæ, in limite Sussexiæ, ubi etiam oppidum *Rye* rigat; et ibi in mare Britannicum se exonerat: Sed Roffam non rigat, & plus 20. milliaribus Anglicis ab ea decurrit in austrom.

Linterna palus, *Lago di Patria*, teste Scipione Mazella, apud Linternum urbem exeiſam, in Campania. *Sil.*

Linternum Literuum Plinio & Livio, colonia, & urbs olim episcopalis Campaniæ, inter Vulturnum ad occasum & Cumas ad ortum, in ora littorea, excisa: manet turris cum diversorio, volgò *Patria*: à Volturno 9. mill. pass. Puteolos versùs ferè totidem, à Cumis vix 5. ubi Scipio Africanus mortem obiit, cùm Roma ob civium ingratitudinem secessisset. Lentiseiferum quoq; ab Ovidio libro 15. Metamorphoseon ob lentisci copiam nominatur: *Cic. Mela & al.*

-lentisciferumque tenetur

Linternum, multamque trahens sub gurgite arenam.

¶ Linturnum, seu, & meliùs, Literuum, urbs fuit Italiæ, in Campania, nunc vicus tenuis provinciæ Terræ Laboris, *Torre di Patria* dictos, in ora maris Tyrrheni, inter Volturnum ad Boream & Cumas ad meridiem, propè fluvium Liternum dictum.

Linum, *Capo di Verre*, promontorium Brutiorum, in Calabria citeriore, teste Barrio, apud Amantiam urbem, & Tyllesium promontorium, ubi Bellus mons oppidum conspicitur. *Lycop.*

¶ Linom Regis, *Lynne*, seu etiam *Kinges Lynne*, oppidum est Angliæ, in Norfolcia provincia, propè ostia Usæ fluvii, in ora Oceani Germanici, et 18. milliaribus in Elia in Boream.

Linus, fons Arcadiæ, feminis bibentibus ex eo abortum prohibens, teste Plinio. *Plin.*

¶ Lionium, *Lions* cognomento *en Forest*, oppidum est Galliæ, in Normannia, juxta sylvam *de Bray*, in Vexino Normannico, 6. leucis à Rothomago in ortum. Dicitur meliùs Leones. Vide ibi.

¶ Lionium, *Lions* cognomento *en Santerre*, oppidum Galliæ, in Picardia provincia et in tractu Sanguiterso, 7. leucis distat ab Ambiano in ortum, totidem à Noviodano in Boream, et 5. ab Hamo in occasum.

Lipara, antea Meligonis, *Lipari*, insula Siciliæ, prima Æoliarum, contra ostia Metauri fluvii Brutiorum 24. mill. pass. Ipsa circuitu 18. cum urbe episcopalis sub Archiepiscopo Messanensi, anno quo Dyrrachium urbs Macedoniæ condita, ignes semper emittens. Populi Liparenses Ciceroni. Virgilius libro 8. Æneidos: *Virg. Strab. Plin. & al.*

Insula Sicanium juxta latus, Æoliamque

Erigitur Liparen.

¶ Lipara, Æoliarum insularum præcipua, pendet à Sicilia cum aliis Liparæis insulis, in mari Tyrrheno. Habet tantùm urbeculam parvam cum aliquot villis. Sed ignes non emittit uti Vulcania ei vicina. 30. mill. pass. distat ab ora Siciliæ in Boream, et 60. ab ora proximiori Calabriæ ulterioris in occasum. Ejus arx permunita est, et *la Pignataro* volgò dicitur. Tota autem insula fatis culta est et ferè sola inter Liparæas insulas, quæ subsunt Hispanis.

Liparææ insulæ, quæ et Æoliæ, et Vulcaniæ, ac Hephæstiades, insulæ Siciliæ numero 7. (Vide Æoliæ) ubi Æolus Rex ventorum, ut Poetæ fingunt, regnasse *Plin.*

fertur: quarum prima est Lipara: à freto Siculo 200. stadiis distantes, teste Straboue.

Plin. Liparis, fluvius Ciliciæ, ad Selinuntem urbem fluens, in quo natantes oleo perungi uidentur, teste Plinio & Vitrovio. Liparis etiam Liparæ insula dicitur à Claudiano libro 2. de raptu Proserpinæ:

Turbatur Liparis; stupuit fornace relicta
Mulciber.

¶ Lipaxus, Thraciæ urbs, teste Stephano.

¶ Lippa, *Lippa*, urbs Transylvaniæ, in colle, sub dominio Turcarum, propè Mariscum fluvium, & in confinio Hungariæ. Distat 5. leucis à Temesia in Circium, & 10. à Jolia seu Ziridava in austrum.

¶ Lipsia, *Leipsick*, urbs Germaniæ, in Misnia provincia Saxoniæ superioris, accademia, & emporium celebre ad amnem *Pleiss*, sub dominio Electoris Saxoniæ, 12. milliaribus Germanicis distat à Dresda in occasum, & 16. à Magdeburgo in austrum. Pluries expugnata fuit ultimo bello Germanico; ibique Austriaci victi bis & grandi clade affecti fuere à Svecis.

Plin. Liquentia, *Livenza*, fluvius Venetiæ, illam à Carnis separans, seu Marchiam Tarvisinam à Foro Iulio dividens, cum portu cognomine, teste Plinio. Virgil. lib. 9. Æneidos:

Qualos aeria Liquentia flumina circum.

Ubi liquentia participium videtur, non nomen fluvii.

Plin. Liria, Ledum Melæ, *le Lez*, fluvius Galliæ Narbonensis, apud Montem Pessolanum decurrens, seque in stagna Volcarum exonerans, teste Dalechampio.

Ptol. Lirimiris, *Mulheym* Villanovano ex conjectura, oppidum Germaniæ, apud oram Borealem, in Saxonia, Hamburgo proximum.

¶ Lirimiris aliis est *Segeberg*, oppidum monitum Holsatiæ, in regno Daniæ, 7. leucis ab Hamburgo in Boream, & 5. à Lubeca in occasum: quod forsan meliùs.

Sil. Lirinates, populi Italiæ, in Frentanis, qui aliis Larinates dicuntur, & quorum urbs Larinum est. Vide ibi.

Sidon. Lirinense cœnobium. Vide Lerina: legitur enim Lirinense & Lerinense.

Ovid. *Pauf.* Liriope, fons Narcissi, in Bœotia, in finibus Thespiensium, in quo Narcissum sui amore captum submersum fabulantur, ad vicum Hedonacum, teste Pausania, in Cephisum influens. Ovidius libro 3. Metamorph.

Cærula Liriope, quam quondam flumine curvo.

Strab. *Plin.* *& al.* Liris, Lyris Tacito, Liternus Appiano, *Garigliano*, fluvius Italiæ, Latium à Samnio & Campania separans, supra Soram, apud Atinam oriens, & ad Minturnam urbem excisam in mare Tyrrhenum inter Formias & Sinuessam desinens. De quo Martialis lib. 13. epist. 80.

Cæruleus nos Liris amat, quam sylva Marica.
Perlegit.

¶ Lirnytia, Pamphiliæ oppidum, Asia minori, teste Stephano ex Hecatæo.

Plin. Lisbourn, locus Germaniæ, in Franconia, ad Mœnum fluvium, qui *Erlenbrunnen* dicitur, teste B. Rhenano.

¶ Liserpalus, *Leerpole*, oppidum Angliæ, cum portu capacissimo, ad ostia Mersei fluvii, in Lancastria provincia ad austrum, in confinio Comitatus Cæstriæ. 14. milliaribus Anglicis distat à Cestria in Boream, via 2. à mari Hibernico, & 30. à Lanclastria in meridiem.

¶ Lisinas, Thessaliæ oppidum, teste Livio.

Prov. *Rom.* Lismora, *Lysmore*, urbs Hiberniæ, in Momoniæ ora, inter Waterfordiam ad ortum & Corcagiam ad occasum 20. mill. episcopalis sub Archiepiscopo Cassiliensi. Lismoria item, urbs Scotiæ episcopalis sub Archiepiscopo Glasquensi, in Argadia regione occidua, à Glasgoo ad 20. mill. in Circium, à Candida casa in Boream.

Lismora, *Lismore*, urbs est Comitatus waterfordiensis, in Momonia regione, juxta fluvium *More*, 22. mill. pass. à Cassilia in meridiem, & 15. ab Oceano in Boream, uti ab Jogallia. Deficit lo dies. Lismora autem Scotiæ meliùs dicitur Kilmoria, *Kilmore*. Vide ibi.

Lissa, insula Illyrici, oræ Liburnicæ contra Iaderam adiacens, etiam vulgò *Lissa*, teste Hermolao, dicta, & *Isola di Zara*.

Plin. ¶ Lissa cognomento Polonica, *Lesno* Polonis, *Lisse* Germanis, populosum est oppidum Poloniæ maioris, in Palatinato Calisiensi & in Silesia Polonica, uno & dimidio milliari à finibus Silesiacis, atque uno ab oppidulis *Storchnest* & *Schwertzkun* remotum, & in Franvestadiensi districtu sedens, olim pagus. Sed pro maiori parte incendio conflagravit die 28. Aprilis anno 1656.

Lissus, *Lethowsow & the Gulfe*, teste Camdeno insula maris Britannici, Angliæ adjacens, (*in ora occidentali Cornubiæ.*) *Ant*

Lisson, fluviolus Siciliæ, Leontinos à latere occiduo præterfluens, *Fiume di Lentini*. *Polyb.*

Lissus, Lissum Plinio, *Alessio* Sophiano & aliis, urbs Macedoniæ, in Illyrici confinio, ad ostia Drilonis fluvii, media inter Epidaurum urbem Dalmatiæ, & Aulonam urbem Macedoniæ 100. mill. pass. distans, mediaque inter Scodram ad Boream & Dyrrachium in austrum supra 40. mill. Nymphæo promontorio proxima ad 23. mill. episcopalis sub Archiepiscopo Dyrrachino. Lissi, seu Lyssi, ut aliqui codices habent, meminit Lucanus libro 25. *Polyb.* *Strab.* *Ptol.*

Prætereunt frustra tentati littora Lissi,
Nymphæumque tenent.

¶ Lissus, *Alessio*, urbs est Macedoniæ, in Albania regione, in ora maris Adriatici & in intimo recessu sinus Illyrici, quia Drilone fluvio ibi se exonerante dicitur *Golfo delle Drino* Italis, *Golfe du Drin* Gallis. Erat aliàs in Prævalitana provincia, nunc autem subest dominio Turcarum, sedetq; in colle arduo, 25. mill. à Croia in Boream.

Lissus, etiam Lyssus (& non Lessus, ut scribit Ortelius) Ptolemæo, Lyctus Straboni, *Fiumissi*, teste Nigro, oppidum Cretæ, in ora Australi, apud Crimmetopon promontorium & Tarbam oppidum. Est & fluvius Thraciæ, in mare Ægæum inter Thasson & Samothraceo insulam exiens, unus ex illis quos Xerxis exercitus bibendo exsiccavit, teste Herodoto. *Plin.*

Lista oppidum fuit Sabinorum, Reatinæ urbi proximum, ad 3. mill. pass. distans. Populi Listini. *Hali.* *carn.*

Litabrum oppidum fuit Hispaniæ Tarraconensis Locus, teste Morali, apud Segobiam urbem indicatur.

¶ Litææ, urbs Peloponnesi, in Laconia, teste Stephano. *Liv.*

Litana, *Selva di Lugo*, teste Nardo, sylva Galliæ Togatæ, apud Lucum oppidum Romandiolæ, ubi Romani, Lucio Posthumio Consule, cæsi sunt ad 25000. à Gallis, teste Livio. *Liv.*

Litarbis, regiuncula Syriæ, in agro Antiocheno, ab Antiochia 300. stadiis distans. *Evag.* *& Callist.*

Lativi, qui & Lituani, populi Sarmatiæ Europææ, quorum regio amplissima est in regno Polonico. Vide Alani, sic enim veteribus dicti putantur: de quibus libro 1. Itinerarii: *Script.* *Germ.*

Continue Litavos Borysthenidasque Rutenos, *Liv.*
Et desolatos adverso vidit agros.

Liternum. Vide Linternum.

¶ Litha, *Lyth* seu *Leyth*, oppidulum Scotiæ, cum portu, via 1. mill. Scotico ab Edimburgo in Borcam, ad Forteam æstuarium, in Laudonia provincia, aliàs munitum.

Lithophaum, *Moret*, teste Vigenereo, oppidum Galliæ Celticæ, in Vastinia regione, ad Longum fluvium, inter Melodunum ad Boream & Montem Regium ad meridiem 5. leucis, à Parisiis 15. *Script.* *Gall.*

¶ Lithophaum, vicus Galliæ Lugdunensis aliàs. Sunt qui credunt fuisse ubi nunc *Moret*, oppidum provinciæ Insulæ Franciæ, in Vastinio tractu, ad Lupiam fluvium, qui paulò infrà in Sequanam se exonerat. 5. leuc. à Meloduno distat in austrum, & 2. à Monte Regio seu Monasterio in occasum.

Lithoprosopos, *Pragoca*, mons Phœnicis apud Botryn orbem, qui Ptolemæo Theuprosopon promontorium dicitur, inter Tripolim & Botryn. *Cedr.*

¶ Lithuania, *la Lituanie*, Sarmatiæ Europææ. aliàs, nunc Poloniæ, titulo magni Ducatus nobilis. Christianam fidem suscepit anno 1389. Duce Jagellone in Poloniæ Regem adsumpto, ac baptizato. Anno autem 1569. in unum Reipublicæ corpus cum Polonia coaluit. Terminatur ab oriente Moscovia, à septentrione Moscovia etiam ea parte, Livonia, & Samogitia, ab occasu Polonia propria, & à meridie Volhinia provincia, quæ ipsi etiam annexa est, cum Samogitia, Polesia, Podolia. Ipsa autem Lithuania propria dividitur in novem partes seu Palatinatus, & totius regioni caput est wilna. Tota hæc regio fœdè vastata fuit a Moscis & Tartaris hisce ultimis temporibus; & ejus pars versùs ortum occupata fuit a Moscis.

(*Lithuaniæ partes seu Palatinatus:*

Braslaviensis, de Braslavv.
Minskensis, de Minsco.
Mscislaviensis, de Mscizlavv.

Novo-

Novogrodensis, de Nuvugrodeck.(
Poloczensis, de Roloczk.
Tracensis, de Troki.
Wilnensis, de Wilne.
Witebsciensis, de vvitebsk.
Sont etiam partes Lithuaniæ Ducatus Smolecensis, Novogrodensis, & Czernihovsensis, cum territoriis Rohaczoviensi & Rzeczycensi.)

(*Lithuania urbes pracipue*:

Braslavia, Braslavv.
Couna, Kovuno.
Czernihovia, Czeraihovv;
Grodna, Grodoo.
Minscum, MinsKo.
Mihilovia, Mohilovv.
Mscislavia, Mscislavv.
Novogroda, NovogrodecK.
Novogroda Severia, NovogtodecK SeviersKy.
Orsa, Orssa.
Poloczka, PoloczK.
Rohaczovia, Rohaczovv.
Rzeczyca, RzeczicK.
Sluca, SluKz.
Smolenscum, Smoltnsku.
Troca, Troki.
Vilkomiria, Vilkomitz.
Vvilna, Wilne.
Vvitebscia, VvitebsK.)

¶ Lithrus Armeoiæ minoris urbs apud Strabonem.

¶ Litlandia, *Letten* seu & *Leitland*, pars est Ducatus Livoniæ ad austrum, cuius pars occidentalis paret Regi Sveciæ, pars autem ad ortum Regi Poloniæ subest. Ibi Riga urbs primaria. Aliæ urbes sunt Duneburgum, Kockenbusia, Vulmaria, & Segevoldia. Separatur ad austrum à Semigallia Duioa fluvio, & ad ortum habet ditiones magoi Ducis Moscoviæ, ad occasum sinum Rigensem, & ad Boream Esthoniam.

¶ Litomerium, seu & Litomierscа, *Leutmeritz & Lotomeritz*, urbs Germaoiæ, in Bohemia, ad Albim fluvium, recens episcopalis facta ab Alexandru VII. Papa sob Archiepiscopo Prageosi. 8. milliaribus Germaoicis distat à Praga in Boream, et 10. suprà Dresdam in austrum.

Littamum, *Lutach*, teste Laziu, oppidum ulim, nune pagus Norici, in Cariotbiæ et Comitatus Tirolunsis confioiu, ad Aicham fluvium, apud Dauserium oppidum, inter Bruuecum ad meridiem 4. et Rotenburgum in Boream 6. leucis, à Lincio 7. in occasum. *Ant.*

Ptol. Littos altum, seu Ripa alta, *Tarbarth* Camdeno, aliis *Rozemburgh*, vel *Roxburgh*, oppidum Albionis, in ora Scotiæ orientali, iotur ostia Ilæ et Lozæ fluminum, in Rossia Comitatu.

¶ Littus altum oppidum fuit Cantarum, io Scotia Boreali, ounc *Tarbath*, oppidulom juxta promontorium cognom. er prupè Vararis æstuarium, io parte orientali Comitatus Russiæ, et in ora maris Germanici, Camdeno teste.

Littus Cæsiæ, *Calvi* Moletio et Pinetu, oppidum *Ptol.* Corsicæ, in ora occidua, à Sagona urbe excisa ad 30. mill. pass. io Boream, à Nebio 40. in occasum. Sed apud Ptolemæum in ora Boreali describitur.

¶ Littus Cæsiæ oppidulum fuit Corsicæ, io ora occidentali, quà in Boream tendit, ioter Attium promontorium ad occasum et Tilocium io Eurum, forsan ubi ounc portus *Marsalco* dictus, 25. milliaribus à Calvio io septentrionem.

Liv. Litubium, *Ritorbio*, testa Bernardo Sacco, pagus Liguriæ, in agro Ticinensi, apud Dertonam urbem, inde 7. mill. pass. à Vico Iriæ 3. obi aquæ calidæ salotares.

Plin. Livias, Libias Iusepho, oppidom Palæstinæ trans Asphaltitem lacum, sic à Livia Tiberii Augusti matre dictum.

¶ Liviopolis, urbs Asiæ minoris, in Cappadocia, *Aim.* circa Pontum Euxinum; teste Plinio.

Livones, *Lifflender*, populi Sarmatiæ Europææ, ad sinum Venedicum: quorum regio Livonia, inter Prussiam ad meridiem et Russiam albam ad Boream Samogitia comprehensa; cujus urbes Riga, *Riga*, metropolis et archiepiscopalis, Curovia, *Curovv*, Vrnda, *Wenden*, Oselia, *Osel*, Revalia, *Revel*, et Turpatum, *Derpt*, apilcopalis, sub regno Polonico.

¶ Liviones, popoli Satmatiæ Europææ, quorum regiu Livonia, *la Livonie* Gallis, *Lifflande* Germanis. Aliàs suberat Regi Poloniæ, nunc autem Regi Sveciæ pro majori parte subest. Terminatur à septentriunem sinu Finnico, ab occasu sinu Rigensi seu mari Baltico, à meridie Semigallia et Lithuania, et ab ortu Ingria et Plescovia provinciis Moscoviæ. Dividitur in duas partes, nempè io Esthoniam, *Esten*, quæ in Boream tendit, et in Litlandiam, *Letten*, quæ ad austrum. Esthonia autem dividitur etiam in plures tractus, nempè in Alentakiam, Esthooiam propriam, Hariam, Jerviam, Oldenpoam, Viriam, et Vichrslandiam. Partes etiam sunt Livooiæ insolæ Osilia, *Oesel*, et Daghoa, *Dagho*, in mari Baltico et in sinu Rigensi, quæ anteà Regi Daoiæ suberant, ounc autem Svecici juris sunt ab anno 1645. Erant etiam in Livonia Ducatus Corlandiæ et Semigalliæ; sed nunc ab ea revulsi, sobsunt proprio Duci è gente Ketlera, sob clientela tamen Regis Poloniæ.

¶ Livunia provincia, *Livonie*. Vide Livones.

(*Livonia urbes pracipue*:

Dunenburgum, Dunenbourg.
Felinum, Felin.
Hapsela, Hapsel.
Kockenhusia, Kockenhauss.
Lebalium, Lebal.
Narva, Narva.
Pirnavia, Peroavv.
Revalia, Revel.
Riga, Riga, *seu* Riig.
Segevoldia, Segevold & Sevuld.
Torpatum, Derpt.
Volmaria, Vvolmer.
Omnes subsut Svecis; sed Dunenburgum nunc subest Polonis pace ad Olivam sancita.)

Lixa, Lix Solino, Lixos Plinio *Larach*, teste Marmolio cum aliis, et *Arays* Africanis, colonia et urbs Mauritaniæ Tingitanæ, io ora maris Atlaotici, olim regia Antæi, inter fretum Herculeum 112. et Atlantem montem 205. mill. pass. teste Solino; ounc purtus cum arce sub Hispanis. *Ptol.* *Sol.*

¶ Lixa, *Larache* Europæis, urbs est Africæ, in regno Fezzæ, & in Asgara provincia, ad ustia Lixi fluvii, & 65. mill. pass. à Freto Hercoleo in austrum. Subest dominio Lusitanorum ab anno 1610.

Lixus, Lix Ptolemæo, *Lusse* Castaldo & aliis, *Fiume di Larach*, fluvius Mauritaniæ Tingitanæ, ad Lixam urbem in Oceaoom Atlanticum labens. De quo Silius lib. 3. *Strab.* *Ptol.*

Et Tingis rapido mittebat ab aquore Lixas.

Lizisis, *Laorzalos*, teste Lazio, oppidum Daciæ, in Transylvania, ad Cusum fluvium, excisum. *Plin.*

¶ Loanda, *Loanda*, insula parva Africæ, in ora regui Congi, ubi urbs S. Pauli, *S. Paulo de Loanda*, cum porto capaci & muoitu, in ditione Lusitanorum. 180. mill. pass. distat ab ustio fluvii *Zaire* io austrum. Capta fuerat à Batavis, sed posteà fortiter recuperata à Lusitanis.

¶ Loangom, *Loango*, regnum parvom Africæ, in Æthiopia inferiuri ad occasum, inter regoum Congi ad austrum & regoum Biafaræ ad Boream.

¶ Lobavia, *Lobovv*, oppidulum Poloniæ, in Prussia Regia, cum arce, ubi Culmensis Episcopus ut plurimum commorari solet. Ideò etiam Lobovieosis Episcopos dictus, sicut etiam circumiacens territorium Lobovia vulgò appellari consuevit. Est io ipso limite Prussiæ Regiæ, 13. milliaribus Germaoicis à Culmia in ortum. *Ptol.*

Lobetum, *Albaracia*, urbs Hispaniæ Tarraconensis, in Celtiberis & Aragonio regno, in Castellæ novæ confinio, à Terulio urbe 6. leuc. in occasom, a Concha 12. in Boream, Cæsaraugustam versùs 32. episcopalis sub Archiepiscopo Cæsaraugustano, in monte Turia, fluvio circumfluente. Populi Lobatani Plinio. Ab Hercule Libyco condita com Aosa traditur aooo post diluviom 625.

¶ Lobrini, montes Asiæ minoris, in Phrygia, uode Rhea Lobrina. *Ptol.*

Locanus, *Proteriato*, teste Barrio, fluvius magnæ Græciæ, in Calabria ulteriore, in mare Ausonium ex Apennino monte inter Locros & Scyllacium fluens. *Plin.*

¶ Locaricum, Siciliæ oppidum, teste Antonioo Augosto.

¶ Locarnensis Præfectura, *Bailliage de Locarno*, una ex quatuor Præfectoris Italicis, sub dominio Helvetiorum ab anno 1512. Habet ad ortum Verbanum lacum & Luganensem Præfecturam, ad occasum autem Do-

catum

catum Mediolanenſem ; & ejus oppidum præcipuum eſt Locarnum.

¶ Locarnum, *Locarno*, Germanis *Luggaris*, oppidum Italiæ ad Verbanum lacum, ſub poteſtate Helvetiorum cùm alias fuerit Ducum Mediolanenſium. 30. mill. paſſ. diſtat à Como in Cæciam, & 40. à Novaria, ſed 5. tantùm à confinio Ducatus Mediolanenſis.

¶ Locaſtra, Mediæ urbs apud Ptolemæum, Choaſtra in Latinis codicibus.

¶ Locha, Africæ urbs magna, à Scipionis militibus expugnata & direpta, teſte Appiano.

¶ Lochemum, *Lochem*, oppidum munitum Belgii, in Comitatu Zutphanienſi, ad Borchelam amnem, in ditione Hollandorum, & in confinio Tranſiſalaniæ & Weſtphaliæ. Duabus leucis diſtat à Zutphania in ortum.

¶ Lochia, *Loches*, urbs Galliæ, in Turonenſi provincia, ad Ingerem fluvium, cum arce munita. Diſtat 7. leucis ab Ambacia in auſtrum, & 9. à Cæſaroduno *Strab.* Turonum, 22. autem à Biturico in occaſum.

Lochias, & Acrolochias eidem Straboni, *Caſteletto*, teſte Ortelio, promontorium & arx Ægypti, apud Pharum & Alexandriam.

¶ Lochis, Sarmatiæ Aſiaticæ urbs Ptolemæo, Auchia interpreti.

Ant. Locobormanum pagus erat Liguriæ, inter Alpes & Albingaunum urbem, a qua 15. mill. paſſ. Albintemelium verſùs diſtabat.

Ptol. Locoritum, *Forcheim*, teſto Petro Appiano, urbs Germaniæ, libera, in Franconia, in Nortgnjæ confinio, inter Noribergam ad meridiem 5. & Bambergam ad Boream 4. leuc. Trutavia etiam Latinè dicta ea antiqua traditione.

Ptol. Locra, fluvius Corſicæ, per oram occiduam inter Urcinium, ſive Adjacium urbem, & Paucam oppidum fluens, adhuc *Locra* nominatus ; licèt Leandro *Talabo* ſit, à Locra 20. mill. paſſ. in Boream diſtans, apud Genarcam oppidum.

¶ Locra, fluvius parvus Corſicæ, nunc eſt *Capitello*, Brietio teſte ; & in ſinum Adjacii ſe exonerat.

Strab. Plin. & al. Locri, *Gieraci*, urbs magnæ Græciæ in ura, apud Zephyrium promontorium, in confinio Brutiorum, quæ & Maritia Ovidio, excisa, cui ad 3. mill. paſſ. Hieracium ſuffecta eſt, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Rhegino, inde 600. ſtadiis in Boream ex Strabone diſtans, Scyllacium versùs ſupra 50. mill. paſſ. a Locrenſibus, Ozolis populis Achajæ; duce Evante condita, ſive ab Ajace Locrorum prædictorum Rege, teſte Solino. Populi Locrenſes. Virgilius libro 3. Æneidos :

Hic & Narycii poſuerunt mœnia Locri.

Locrenſes cùm bovem, quem Diis facerent, non haberent, compoſito ex lignis minutis bovis ſimulachro, illum rem ſacram fecerunt. Unde adagium de re vili & munere ſordido natum eſt, *Locrenſis bos*. Iidem cùm fœdus, quod cum Peloponneſiis inerant, violaſſent, ad Heraclidarum partes tranſeuntes, adagio cauſam dedere huic apud Zenodotum & Euſtathium, *Locrenſe pactum*, in fœdifragos. Idem narratur, quòd Siculos eluſiſſent.

¶ Locri, ſeu Locri Epizephyrii, urbs fuit ampla Brutiorum, in magna Græcia. Antea erat propè Zephyrium promontorium, poſteà autem tranſlata fuit ad montem Eſopin, Strabone teſte, 3. milliaribus ab ora maris Jonii. Sed cùm deſtructa fuit, ex ejus ruinis crevit Hieracium, urbs Calabriæ ulterioris, vix mill. paſſ. ab ea diſtans, inter Zephyrium promontorium ad auſtrum & Cocytum ad Boream, 18. mill. paſſ. utrinque, & 40. à Scyllacio in auſtrum, in colle ſedens.

Strab. Liv. & al. Locri, populi Achajæ gemini : alii Ozolæ, & Ozoli, circa fauces ſinus Corinthiaci incolentes, proximi Ætoliæ, quorum regio Locris Livio dicitur, & urbs primaria Naupactum : alii Epicnemidii cognomine, in adverſa ora, ad ſinum Oetæum, Opuntiis proximi, quorum oppidum Scarphia.

¶ Locta, *Loket* Bohemicè, *Ellebogen* Germanicè, urbs Germaniæ, in Bohemia, probè munita, cum arce in colle, ad Egram amnem, in confinio Miſniæ. 4. milliaribus Germanicis diſtat ab Egra in ortum, & 18. à Praga in occaſum, uti & à Dreſda versùs auſtrum.

Ant. Locus felix, *Wels*, teſte Lazio, oppidum Norici, in Auſtria, ad Duriam fluvium, inter Lentiam 4. & Saliſburgum 12. leuc. Ovilabi proximum. Alii Lacus felix legunt.

¶ Lodunum, ſeu Loſdunum, *Loudun*, urbs Galliæ, in colle, in Pictavenſi provincia. Ab ea tractus adjacens dicitur *le Loudunois*. Vide Julindunum.

Logi, non Lugi, ut aliqui legunt, populi Albionis, *Ptol.* in Scotia, quorum regio *Strathnavern*, teſte Hectore Boetho, dicitur.

Logia, * *Lough*, teſte Camdeno, fluvius Hiberniæ, *Ptol.* per oram orientalem ex lacu Schatervvico fluens, ac in mare ad Strangfordiam oppidum exiens. (* Camdeno eſt *Lough Der* vel *Lough Foyle*, in ora Boreali, apud urbem *Derry* ; *Lough Coyn* verò eſt qui apud Strangfordiam exit, in ora orientali, & ambo in Ultonia provincia.)

Logus, *Lug*, & *Laguvy*, vel *Lhyguvy*, fluvius Cam- *Script. Brit.* briæ ſeu Walliæ, unà cum Vaga in Sabrinæ oſtia, ad Striguliam oppidum influens.

¶ Logus, *Lug*, amnis eſt parvus Walliæ meridionalis. Oritur in Comitatu Radnoriæ; deinde per Comitatum Herefordienſem in Angliam fluens, paulò infrà Herefordiam in Vagam labitur.

¶ Lojovogrodum, *Lojovvogrod*, oppidum Poloniæ, in Volhinia inferiori, & in Palatinatu Kinvienſi, ad dexteram Boriſthenis ripam, ubi fluvium *Soſz* recipit. Nobilitatur inſigni victoria Principis Januſii Radzivilii contra Coſaccos die 31. Junii anni 1649. *Polsb.*

Lojus, (Vide Loua) fluvius Macedoniæ.

Lomandus lacus apud ſcriptores Scotos in Levinia regionem eſt, non procul à monte Grampio, (qui totam ferè Scotiam, ut Apenninus Italiam, percurrit) prodigioſus ſanè propter illius inſulas fluctuantes. Non longè Caledonii populi (quorum urbs epiſcopalis Duokeldinum appellatur) ſunt, apud ortum Bodotriæ * in occaſum decurrentis, & Tai in ortum. (* in ortum Bodotria etiam fluit.)

¶ Lomandus lacus ſeu Lomundus, *Loch Lomond* incolis, lacus eſt amplus Scotiæ meridionalis, in Levinia provincia, inter Menthitiam provinciam ad ortum, & Argadiam ad occaſum. Extenditur à ſeptentrione in meridiem per 20. mill. paſſ. Ejus autem major latitudo eſt 20. mill. paſſ. ab ortu in occaſum, & tantùm in aliquot locis; in aliis enim vix eſt 3. mill. paſſ. & 4. tantùm diſtat à Dumbritonio in Boream, uti paulò ampliùs à Glottæ æſtuario. Vulgò *Loch Lomond* dicitur à Scotis, *lac Lomond* à Gallis.

Prov. Rom. Lombarium, *Lombes*, vel *Lombers*, urbs Galliæ Narbonenſis, in Aquitaniæ confinio, apud Garumnam fluvium, à Toloſa 8. leucis in auſtrum, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Toloſano, à Joanne XXII. Pontifice Maximo ſede epiſcopali decorata.

¶ Lombarium, ſeu, & meliùs, Lombaria, *Lombez*, urbs eſt Galliæ, in Aquitania, & in Comitatu Convenarum, ad amnem Savam, 4. leucis à Garumna fluvio diſtans & 8. à Toloſa in occaſum, ſed 5. tantùm ab Anſciis in Africum. Satis ampla eſt, ſed malè culta. *Ant.*

Lomnium. Vide Jomnium. *Scrip. Scot.*

Lomundus, *Lomond*, lacus ingens Scotiæ, inter Gallovidiam ad auſtrum & Loquabriam ad Boream, ac inter Caledoniam ad ortum & Argadiam ad occaſum, ſub Grampio monte, oſtia ferè attingens Glottæ fluvii. (*Vide Lomandus*.)

Loncium, *Liencz*, teſte Lazio & *Lincz*, oppidum Norici, in Carinthia, inter Julium Carnicum, & Aguontum 16. ſive 17. mill. paſſ. ex Itinerario Antonini. *Ant.*

Londinium, Lundinium, Lindonium Stephano & *Tac. Ptol. Ant.* Martiano, quaſi à Lindo Rhodiorum, & Londinium, & Auguſta Trinobantum Ammiano, Colonia Auguſta Tacito, Londonia Bedæ, Lundonia Sigeberto, *Lundain* & *Caerlud* Britannicè, *London* Germania, *London* Anglis, *Londra* Italia, *Londres* Gallia, urbs Albionis epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Cantuarienſi, inde ad 45 mill. diſtans, & regia clariſſima Angliæ, ad Thameſium fluvium, emporium amplum. Dicitur & Lundinum, ut in lib. 4. Itinerarii :

Serò Londinum, admiſſo properante veredo,
Sed primò Tameſis trajecto ponte, ſubimus,

Et Infrà :

Londinum tamen ante aliàs caput extulit urbes.

¶ Londinium, ſeu, & meliùs, Londinum, *Londres*, urbs aliàs Trinobantum, nunc Comitatus Midleſexiæ caput. Urbs eſt ampliſſima & oblonga, cum ponte ad Thameſim fluvium, emporiumque celeberrimum. Mœnibus cincta fuit à Conſtantino magno. Fœdo deflagravit incendio anno 1666. ſed poſteà reparata, pulchrior evaſit ; & quæ antea tota lignea erat, effecta eſt

lapi-

lapidea pro majori parte. Regium habet palatium, *Whitehall* dictom, seu Aulam Albam; & in eius suburbiis inest, ut ita dicam, oppidum Westmonasterium, *westminster*, ad Thamesim, uno milliari supra Londinum in occasum, cum Ecclesia Regum Angliæ inauguratione & sepultura insigni, De ea fusiùs Camdenus & Joannes Speedus.

¶ Loodinum novum, *nieuv Londen*, urbs Americæ septuntrionalis, in nova Anglia, in ora maris Borealis, cum portu capaci versùs novum Belgium, recens ab Anglis excitata. Dicitur aliter *Boston*; crescitque in dies.

Ant. Londobris, Erythia Plinio & Melæ, *Barlingues*, teste Resendio, iusula Lusitaniæ, oræ occiduæ adjacens, inter ostia Tagi, & Mundæ 12. leoc.

Polyb. ¶ Londobris, *Barlenga*, insula est parvæ Lusitaniæ, in Oceano Atlantico, vix 5. mill. pass. distans ab oru littorali, cum castro, 40. mill. pass. ab Ulissippone in Boream. Ei adiacet alia insula minor, dicta *Barlengeta*, cum turri.

Longanicum, seu Loogaticum, ut alibi legitur, *Logitsch*, teste Laxio, oppidum olim, ounc pagus Norici, inter Aquilejam & Æmouiam occurrens, ab Aquileja 45. mill. pass. à Frigido 22. Cubianæ finitimus, ad 24. seu 30.

Longanos, fluvius parvus Siciliæ, circa Mylea oppidum, à quo nunc nomen accipit, fluens.

Pater. *P. Diac.* ¶ Longanos, nunc *Fiume di Castro Realo*, amnis Siciliæ, in ora Boreali, 5. milliaribus à Myle in austrum, In mare Tyrrhenum se eaonerat.

Longobardi, populi Germaniæ, sic à barba prolixa quam gerebaut dicti, teste Isidoro. Vide Lancobardi, & Langobardi.

Lib. *Mot.* *Liu.* ¶ Longobardia, *Lombardia*, pars Italiæ, Gallis *Lombardie*. Continet maiorem partem Galliæ Cisalpinæ; dividiturque iu superiorem & ioferiorem. Iu Longobardia superiori sunt Pedemontium & Ducatus Mediolaoensis & Mootis Ferrati. In Longobardia inferiori sunt Ducatus Mantuanus, Mutinensis, & Parmensis, cum parte occidentali ditionis Venetæ, ubi rerritoria Crumensu, Bergomense, Brixiaoum, Veronenso, Vicentinum. & Paduanum, (de quibus fusiùs in suis locis) & Ducatus Ferrarieusis, atque territorium Bononiense, sub dominio Summi Pootificis. Ex his constabat aliàs regnum Longobardorum à Carolo Magno eversum post captum ad Ticinum Desiderium eorum Regem ultimum. Dividitor etiam Longobardia in Cispadanam, ubi ditiones Mutioensis, Parmunsis, Monsferratus, pars minor Ducatus Mediolaoensis, pars Borealior ditionis Poutificiæ, & pars Pedemontii: & in Transpadanam, ubi pars Pedemontii, maior pars Ducatus Mediolanensis, ditio Veneta Longobardica, & Ducatus Mantuanus.

¶ Longofordium, *Longford*, urbs Hiberniæ, in Connacia, Comitatos cognominis caput, ad amuem Lengiom, ubi in lacum *Erne* so eaonerat. Vix 5. milliaribus distat ab Ardraco in Boream, 10. à confinio Laginiæ, media inter Cavoniom iu septentrionem & Atlonam ad meridiem, 20. mill. pass. uttinque distans.

Ptol. ¶ Longovicum, *Longovvy*, oppidum munitum Lotharingiæ, in confinio Luxemburgensis Ducatus. 5. leuc. distat à Monmedio iu ortum, 4. ab Orolaonio in aostrum, & 5. à Theodonis villa in occasum; estque pars Barensis Ducatos.

Longovicum, *Lanchester*, testu Camdeno, vicus Albiunis, in Northumbria, in territorio Dunelmensi.

Liv. Longula oppidum fuit Latii, iu finibus Volscorum, Poluicæ & Tarracinæ finitimum. Popull Longulani Plinio. Longula altera, ea veteri inscriptione, unum ea 4. oppidis seu pagis Hetruriæ, ex quibus Viterbium urbs, conflata est.

Longum, *Lognina*, teste Fazello, promoutorium Siciliæ, in ora ad ortum, inter Syracusas & ostia Orini fluvii.

Longuntica, *Guardamar*, testu Beuthero, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in ora Contestanorum & regno Valentiæ, ad ostium Serabis fluvii, ioter Alonem ad Boream & Carthaginem novam iu austrum, apud Ilici, inde 2. leuc. in ortum distans.

Ptol. ¶ Looguntica aliis est *Oliva*, vicus regni Valentiæ, 2. leucis à Dianio io Boream, ad ostia fluvii *Molinar*, in ora sinus Sucronensis.

Longus, *Lough* in tabulis, *Louth* aliis, & aliis *Long*, vel *Lough Long*, fluvius Albionis, iu ora Scotiæ occidua, contra Maleon iusulam io mare exiens, apud Epidium promontorium. (Secondùm Camdenum magis ad Boream fluit apud Rossiam Comitatum.)

Lopadium, *Lupadi*, & *Ulubat* Turcis, teste Leunclavio, urbs Bithyniæ seu Mysiæ, ad Rhyndacom fluvium, olim Apollonia, apud Olympum montem seo Apollonias, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Sardiniano. Ortelius illam ad Sangarium fluviom longè binc fluentem describit.

Lopadusa, *Lampedosa*, insola maris, inter Siciliam & Africam, inter Pelagias major, circuito 12. mill. pass. à Cercinna 50. mill. in austrum, naufragio classis Caroli V. Imperatoris anno salutis 1551. memorabilis.

¶ Lopadusa, *Lampadouse* Gallis, insula est parva Africæ & regni Tunetani, 70. mill. ab ora Africæ, iu mari Mediterraneo, & 100. circiter à Melita in occasum versùs Adrumetum. Celebris est devotione nautarum erga Beatam Virginem, quanquam alioquin inhabitata sit iusula. *Nicol.* *& Laon.*

Lopsica, *Selissa* Moletio, oppidum Liburniæ maritimum, inter Seniam, cui propiùs est, ad occasum, & Vegiom ad ortum. Populi Lopsi Plinio.

¶ Loptus, Bœotiæ fluvius, Haliartidem præterfluens, teste Pausania.

¶ Loquabria, *Lochquaber*, provincia Scotiæ, iu parte occidentali, versùs Æbudas insulas. Dicitur etiam Abria à quibusdam. Terminatur à septentrione Rossia provincia & Oceano, ab oriente Morovia & Atholia, à meridie Lornia, ab occidente tenui freto separatur à Mula insula; ibique fuere aliàs Epidii populi ex parte. Sedet hæc provincia in parte Scotiæ Boreali seu Transtaana, & in ea sunt aliquot oppida & castra, sed nulla urbs alicuius momenti. *Strab.* *Ptol.*

¶ Lorca, *Lorca*, urbecula Hispaniæ, in regno Murciæ. Vidæ Ilorca.

Loretanus, portus Thusciæ, qui aliis Trajanus. Vide ibi.

¶ Loretum, *Loredo*, oppidum Italiæ, in ditione Veneta, ad Athesim fluvium, intra stagna & paludes, vix 5. milliaribos distans ab ora littorali maris Adriatici seu sinus Veneti, in regiuncula Ducatu Veneta dicta. *Ptol.*

Loria, seu Lorii villa, locos Thusciæ, io via Aurelia ab urbe Roma 12. mill. pass. occurrens.

¶ Lurna, *Lorne*, provincia Scotiæ versùs occasum & Æbudas insulas, ubi Stephanodinum oppidum præcipuum. Terminatur à meridie Koapdalia provincia, ab oriente Argatelia, à septentrione Loquabria, & ab occidente Oceano occideutali. Ibi aliàs populi Epidii ex parte, teste Camdeno. *Liv.*

Loryma, Lorymna Plinio & Melæ, *Mari*, teste Nigro, (non *Stadia*, ut scribit Pinetus, cùm Stadia apud Plinium à Lotyma diversa sit, licèt proxima) urbs Cariæ maritima, in ora, contra Rhodum iusolam, inde 20. mill. pass. episcopalis sub Archiepiscopo Stauropolitano. *Ant.*

¶ Los, insula maris Ægæi, circa Thessaliam, teste Stephano.

Lotharingia, *Lorena*, regio & Ducatus Galliæ Belgicæ, à Lotbario Rege Galliæ sic dicta, quæ & Lotharii regnum, & priùs Austrasia, quæ tamen magis patebat, inter Mosam & Rhenum & Scaldem flumina extensa: in superiorem, quæ & Tullingia & Mosellanica dicta fuit, nunc *Loraine* Gallis, *Lotreych* Germanis, proprio Doci, qui Naocæi residet, parens: & inferiorem, Brabantiam & adjacentes Belgii regiones complectentem, divisa. Ejus mentio fit in lib. 4. Itinerarii in Augustano Itinere: *Strab.* *Liv.* *Ptol.*

Hac ubi fertilibus floret Lotharingia campis.

Lotharingia, *la Loraine*, pars est Galliæ Belgicæ, inter Campaniam ad occasum & Alsatiam ad ortum, & inter Luxemburgum ad septentrionem & Comitatum Burgundiæ ad meridiem. Dividitur io duas partes, nempè iu Lotharingiam propriam, quæ ad ortum tendit, & in Barrensem Ducatom ad occasum. Sed notandum est urbes Virdunom, Divodurum, & Tullum cum territoriis adjacentibus non esse iu Lothariogia, quanquam sint intra ipsius fines. *Annal.* *Gal.*

¶ Lothiana, seu Laudonia, *Lothiane*, provincia Scotiæ meridionalis. Terminatur à septentrione Bodoria æstuario, ab ortu mari Germanico, ab occasu Sturlinensi territorio & Cludesdalia provincia, & à meridie Tuedalia & Marchia provinciis. Eius caput est Edim-

Edimburgum, *Edimbourg*, totius Scotiæ primaria, & sedes regia.

Ptol. Lotoa, Letoja Plinio, *Guardiane* Sophiano, insula parva maris Ionii, Cephaleniæ proxima, ab ea parum in austrum Zacynthum versùs distans. Nigro *Trepane* nominatur.

Stra. Ptol. Lotophagites, Meniox Plinio, Mirmex Polybio, Girba Antonino, *Gerbi*, teste Fazello cum aliis, insula maris Africi, ad Syrtim parvam, cum urbe cognomine, proxima oræ Africæ, inter Tripolim & Tacapam, ad 4. mill. pass. distans. Populi hujus insulæ Lotophagi dicuntur, in conspectu Neapolis Tripolitanæ regionis urbis. Quorum meminit Dionysius Afer. Ovidius libro 2. de remediis Amoris:

Illo Lotophages, illo Sirenas in antro.

Et Priscianus:

- Hanc supra justissima fertur
Hospitiis gaudens gens degere Lotophagorum.

¶ Lotophagites, *l' Isle des Gerbes* Gallis, insula est parva Africæ & regni Tripolitani, in mari Mediterraneo, oræ littorali adjacens, & aliàs ponte juncta continenti. Circuitus est 18. mill. pass. fueruntq; anteà in ea duæ urbes, nunc tantùm superest castrum munitum cum aliquot pagis. Aliàs occupata fuerat ab Hispanis; sed posteà grandi clade affecti, illam derelinquere coacti sunt. Distat 60. milliaribus à Tacapa in Cæciam, & 200. ferè à Tripoli in occasum.

Sigeb. Lovanium, *Loeven & Leuven* Belgis, *Lovagna Lovanio, & Lovania* Italis, *Louvain* Gallis, urbs Belgii, accademia Brabantiæ clarissima, urbiumque Brabanticarum maxima, Grudiorum metropolis, ad Dyliam fluvium, à Bruxellis 4. leucis in ortum, quot à Machlinia, trigonum cum illis faciens æquilaterum, ab Antuerpia duplò recedens Leodium versùs. De eo libro 4. Itinerarii:

Postea Musarum sedem, collegiaque ampla
Lovani adspicienda dedit.

¶ Lovanium urbs est ampla & munita Brabantiæ, ubi aliàs Menapii populi, non Grudii. 7. leucis distat ab Antuerpia in Eurum, & 8. à Namurco in Boream, sub dominio Hispanorum. *Loeven* vocatur à Belgis, & *Louvain* à Gallis.

¶ Lovenstenum, *Loveinstein*, arx triangularis munita Belgii, in Hollandiæ Comitatu, in Bommelia insula, ad confluentes Vahalis in Mosam fluvium è regione Vorchomii, 3. leucis ab Vltrajecto in austrum, & totidem à Dordraco in ortum, sub dominio provinciarum Belgii uniti.

Ptol. Loventium, *Povvesland* Villanovanu & Moletio, oppidum Albionis, in VVallia Angliæ regione occidua. Vide Luentinum, sic enim legitur apud Ptolemæum.

¶ Loventinum oppidum fuit Silurum, in Comitatu Brechiniensi, terræ motu absorptum, ut credunt indigenæ, ubi nunc lacus *Linsavatan* dictus, 2. milliaribus à Brechnochio ad ortum, juxta Leveoum amnem, Speedo & Camdeno testibus.

¶ Lovitium, *Lovvitz*, urbs est satis culta Poloniæ majoris, ad Bsuram fluvium, Archiepiscopi Gnesnensis sedes, in arce eleganti & munita, in mediis paludibus, à Laroslao Archiepiscopo excitata. Est in Palatinatu Raveosi, & media inter Vladislaviam ad Boream & Ravam ad meridiem.

Ptol. Lous, Aous Straboni, Livio, Æas Ovidio, Plinio, & Melæ, *Vajussa*, teste Nigro, fluvius Macedoniæ, in Ionium mare ad occasum apud Apolloniam urbem fluens. *Piergo* Mario Nigro ab urbe dicitur.

¶ Loos, fluvius Macedoniæ, in Pelasgonia provincia. *Polina* nunc dicitur, teste Brietio, Philippi Regis clade & Romanorum de eo victoria memorabilis.

Ptol. Losa, *Losse*, teste Camdeno, fluvius Albionis, in ora Scotiæ, ad ortum Moraviæ regionis, inter Ripam altam & Tuesim. Malè in Thesauro Linguæ Latinæ *Firth* indigitatur, cùm ab eo diversus sit.

¶ Lubanius, *Lubanskerzèe*, lacus Sveciæ, in Livonia & Litlandia tracto, in confinio Poloniæ, & propè Lubanium oppidum, *Luban* dictum, 20. circiter milliaribus à Duneburgo in Boream.

¶ Lubecensis sinus, *Golfe de Lubeck*, sinus maris Baltici, in meridiem extensus, inter Holsatiam & Megapolitanum Ducatum, versùs Lubecam urbem, à qua denominatur, & ostia Travæ fluvii.

Trav. Rem. Lobecum & Lubeca, *Lubeck*, urbs Germaniæ, in Saxoniæ & Holsatiæ confinio, in ora maris Baltici orbs libera, & episcopalis sub Archiepiscopo Bremensi, sede ex Aldemborgo urbe Holsatica anno salutis 970. eo translata; emporium clarissimum, ac inter urbes Anseaticas primum tenens locum, ab Hamburgo altero Saxoniæ emporio 50. leucis in ortum & Cæciam distans. Lubecam quidam Poeta Germanus sic describit libro 7. Itinerarii: *Plin. Strab. Liv. & al.*

Travena leni descendimus amne Lubecam.
Vrbis post paucas munimina cernimus horas.
Ingressi verò, portas miramur, & ędes
Arte laboratas omnes, cultumque domorum
Eximium, merces, amplissima strata viarum.
Denique longè alias omnes, quas vidimus urbes
Hac superat.

¶ Lubecum, seu, & meliùs, Lubeca, *Lubeck*, urbs est ampla Saxoniç inferioris, in Holsatia, in wagria tractu, in ipso limite Lavemburgensis ditionis & Ducatus Megapolitani, ad Travam fluvium, vix 2. milliaribus Germanicis ab ora maris Baltici, ubi portu gaudet capacissimo. Exiguum olim fuit oppidum, ab Adolpho Holsatiç Comite extructum sub Conrado III. Imperatore. Illuc translata fuit sedes Episcopi Aldeburgensis anno 1162. Tandem anno 1209. victis & ejectis Danis, libera Imperii civitas facta est sub Friderico II. Imperatore, estq; nunc ea precipuis totius Germaniç civitatibus.

Lubiana, Italis *Laybach*, urbs Norici. Vide Labacum.

¶ Lublinum, *Lublin*, urbs Poloniç superioris, in regno Poloniç, Palatinatus cognominis caput, ad amnem Bystriczam, teste Brietio. 5. leucis Polonicis distat à confinio Russiç Nigrç, 24. à Varsavia in meridiem, 12 à Chelma in occasum, 36. à Cracovia in Cçciam, uti 54. à Sandomiria, Vilnam versùs 70. estque probè culta & elegans, cum arce in colle.

Lubloa, *Lublavu* incolis, *Lubeulia* Polonis, arx regni Hungariç, in Comitatu Cepusiensi, probè munita, quam Hungari Polonis oppignerarunt anno 1412. nuncque censetur in Palatinatu Cracoviensi.

Lubra oppidum erat Hetruriç, ab urbe Roma 15. mill. pass. in via Flaminia occurrens.

Luca, *Lucca*, colonia & urbs Hetturiç, libera & episcopalis, apud Auserim seu Sarculum fluvium, Pisis proxima, 10. mill. pass. distans, à Florentia 40. à Senis supra 50. in occasum, Lunam versùs 30. à Thuscis anno orbis conditi 2469. qua Tarentum & Syracusç, ędificata. Populi Lucenses. De ea Poeta quidam Italus:

Vnum Luca tulit, Luca urbes inter Hetruscas
Nobilis.

¶ Luca urbs est permunita, cum undecim propugnaculis, & probè culta, circuitus 3. mill. pass. ad alveum Auseris fluvii. Hodie Respublica libera, optimis Legibus temperata cum aliquot locis. A Gallis *Lucques* dicitur. 13. milliaribus distat à mari Tyrrheno in ortum & 60. circiter à Senis. Tractus adjacens dicitur Lucensis tractus, *il Luchese* incolis; extenditurque inter mare Tyrrheoum, montem Apennioum ea parte, ditionem magni Ducis, & Carferoniaoam tractum Ducis Mutinensis; ejusque major longitudo vix est 30. milliarium, latitudo autem 25. circiter: & à Gallis *l' Estat de la Republique de Lucques* dicitur.

¶ Locajæ, *les isles Lucayes*, insulç Americç septentrionalis, in mari Boreali, inter Floridam ad occasum & Hispaniolam insulam extensç ad septentrionem Cubç insulç. Ex his viginti sunt pręcipuç quarum clariores sunt Lucajoneca, *Lucayeneque*, cunctis major, Abacoa, *Abacoa*, Amaguaja, *Amaguayo*, Amana, *Amana*, Bahama, *Bahama*, Bimina, *Bimini*, Caica, *Caicos*, Ciguata, *Ciguateo*, Guanahania seu insula S. Salvatoris, *Guanahani*, Goanima, *Guanima*, Manegs, *Manega*, Mayaguana, *Mayaguana*, Samana, *Samana*, Triangulum, *Triangulo*, Ynagua, *Ynagua*, Yuma, *Yuma*, Yumeta, *Yumeto*; & ea his pręcipue versùs Boream ab Anglis inhabitantur, teste Bristochio.

¶ Lucajoneca, *Lucayoneque*, insula Americç septentrionalis, & Lucajarum pręcipua, ab ortu in occasum extensa, & recens ab Anglis exculta, inter Ciguatam ad ortum & Bahamam ad occasum.

Strab. Liv. Plin. Ptol. & al. Lucania, *Basilicata* Leandro & aliis, regio Italię in regno Neapolitano, inter Picentes ad occasum & Brutios ad ortum, unà cum magna Gręcia, ac inter Apuliam Peucetiam ad Boream, Apennino monte intercedente & oram maris Tyrrheni ad meridiem contenta. Qua in te decipiuntur qui illam Basilicatam vocant, cum *Basilica-*

tara vix dimidia pars fit Lucaniæ, cujus magna portio apud oram maris Tyrrheni in Principatu ulteriore continetur. Nam quicquid inter Silarum & Laum fluvius continetur, ad Lucaniam ſpectat, ex Ptolemæi & aliorum veterum deſcriptione. Populi Lucani. Silius lib. 8.

Brutius haud diſpar animorum, unaque juventus
Lucanis excita jugis, Hirpinaque pubes.

De Lucania Horatius libro 2. ſermonum ſatyra 1.

Sive quod Appula gens, ſeu quod Lucania bellum
Incuteret.

¶ Lucania pars erat magnæ Græciæ, ubi nunc Baſilicata provincia regni Neapolitani, cum parte maxima Principatus citerioris versùs auſtrum, & parte Calabriæ citerioris, teſte Brietio. Terminabatur a ſeptentrione Silari fluvio à Picentinis, & Brandano fluvio ab Apulis: à meridie Lao fluvio ſeparabatur à Brutiis, ab oriente ſinu Tarentino, & ab occidente mari Tyrrheno terminabatur.

Paul. Lucanus, & Lucaniacus fundus, ſuburbium Burdigalæ urbis Aquitaniæ, ab ea 2. leucis, apud Liburniam oppidum, & Condatum, ac Duranii fluvii oſtium in Garumnam: qui locus nunc S. Æmilianus appellatur, teſte Scaligero. Lucanus item lacus Inſubriæ, inter Larium & Verbanum, ac ad illum Lucanum oppidum non obſcurum, ſub Helvetiis, vulgò *Lugano*, & lacus *Lago di Lugano*. Oppidum à Mediolano ad 40. mill. paſſ. inter Comum, & Belitionem 16. à Locarno 12. Comum versùs.

¶ Lucanus lacus ab Helvetiis *Luvvertzerſe* dicitur, extenditurque ad 15. milliaria à Cæcia in Africum, & in Verbanum lacum ſe exonerat mediante amne Treſa; ſubeſtque Helvetiis. Ei adjacet oppidum Lucanum ſeu meliùs Luganum, *Lugano* Italis, *Luvvertz* Helvetiis. 31. milliaribus diſtat a Belitione in auſtrum, 12. à Locarno in ortum, & 20. circiter à Como in Circium. Arcem habuit aliàs munitam, nunc deſtructam; eſtque caput Præfecturæ Italicæ, Luganenſis dictæ, quæ ab anno 1512. ſubeſt dominio Helvetiorum.

Plin. Lucenſes, populi Hiſpaniæ Tarraconenſis, quorum urbs eſt Lucus. Vide ibi.

Plin. Lucentum, Lucenti Ptolemæo, Lucentia Melæ, *Lucente*, teſte Morali, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis maritimum, in ora Conteſtanorum & regno Valentiæ: à qua 12. leucis in ortum. Hic Ortelius hallucinatur, putans idem eſſe Lucentum Plinio, Locenti Ptolemæo, & Lucentia Melæ; cùm Lucenti ſit in ora inter Carthaginem novam & Virgi, vulgò *Maccaron*, à nova Carthagine 6. leucis in auſtrum.

¶ Lucentum nunc, teſte Brietio, eſt *Luchen*, vicus regni Valentiæ, inter Setabim ad occaſum & Dianum ad ortum. 9. leucis diſtat à Valentia in auſtrum, & totidem ab Alona in Boream.

P. Diac. Luceolum, & Luceoli Procopio, oppidum Umbriæ, ad Cantianum fluvium, & apud montem Apenninum, inter Eugubium & Callium, ſive inter Nuceriam 25. & Callium 10. mill. paſſ. exciſum à Narſete: locus nunc *Ponte Rezzeli* vel *Ricciuli*, quaſi pons Luceoli, teſte Blondo, aliis *Richoli* nominatur. Loci mentio fit libro 3. Itinerarii:

-conſcendimus Apenninum
Luceolos curſu vincere cura fuit.

Script. Ptol. Luceoria, *Luczko*, *Luzrko*, & *Lutzko*, urbs Sarmatiæ, in regno Polonico, Volhiniæ regionis primaria, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Gneſnenſi, à Leopoli metropoli Ruthenorum 20. leucis in Boream.

¶ Luceoria, *Lucke*, Polonis, *Luſur*, Germanis, urbs eſt ampla, Palatinatus Luceorienſis caput, in Volhinia ſuperiori, ad fluvium *Ster*, cum arce munita, vix 7. leucis à confinio Ruſſiæ nigræ in ortum, juxta ſtagnum, & 25. leucis Polonicis à Leopoli in Cæciam diſtans.

Ciſ. Plin. Liv. & al. Luceria, *Lucera*, urbs Apuliæ Dauniæ, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Beneventano, unde 36. mill. paſſ. in Boream recedit, Sipontum versùs 30. inter Trojam & Fanum Severi 12. De qua Lucanus lib. 2.

Tu quoque commiſſa nudatam deſeris arcem,
Scipio, Luceria.

Nuceria dicitur Svetonio & Ptolemæo.

¶ Luceria, urbs Apuliæ Dauniæ, nunc *Lucera*, eſt in regno Neapolitano & in provincia Capitanata, in planitie. Diſtat 10. milliaribus in auſtrum à Fano S. Severi, & 7. à Troja in Boream, 37. à Siponto in occaſum, & 30. à Benevento in Cæciam.

Ptol. Luceria altera, (Nuceria) Ptolemæo, oppidum Galliæ Ciſpadanæ, apud Padum, in territorio Mantuæ, ab illa 14. mill. paſſ. in auſtrum. Regium Lepidi versùs 22. & ipſum vulgò *Lucera*.

¶ Luceria ſeu Nuceria, oppidum Galliæ Ciſpadanæ, nunc eſt caſtrum *Luzara* dictum, ad Padum fluvium, in Ducato Mantuano, & à paucis annis conceſſum Duci Guardiſtalli pro bono pacis.

Luceria item, urbs, & unus ex Helvetiæ conventibus, ad lacum Lucerinum, inter Uriam 4. & Baſileam 8. leucis Helveticis. *Lucern*.

¶ Luceria, ſeu Lucerna, *Lucerne* Gallis, urbs eſt culta, & unus ex 13. Helvetiorum pagis, ad lacum Lucerinum, *Lac de Lucerne*, ubi ex eo effluit fluvius Urſa, *Ruſſ*. 6. leucis diſtat à Berna in ortum, & 4. in Eurum à Veteri Vico oppido præcipuæ. Urienſis pagi.

¶ Lucerinus lacus, *Lac de Lucerne* Gallis, *Lucernzee* Germanis, lacus eſt in Helvetiis, ab ortu in occaſum extenſus per 22. mill. paſſ. inter pagos Lucerinum, Sylvanienſem, Urienſem, et Suitium. Lucernam urbem rigat, ubi ex eo effluit Urſus fluvius.

¶ Lucerinus pagus, *Canton de Lucerne*, unus ex tredecim pagis Helvetiorum; eſtque Catholicus, et tribus primis pagis unitus ab anno 1332. Terminatur à ſeptentrione, occaſu, & meridie pago Bernenſi, ab ortu autem pagis Tugenſi, Svitio, & Sylvanienſi. Ejus primaria urbs eſt Lucerna ſeu Luceria.

Strab. Luciferi fanum, *S. Lucar de Barameda*, urbs cum portu Hiſpaniæ Bæticæ, ad oſtia Bætis, ab Hiſpali metropoli 15. leuc. à portu Meneſthei 2. in occaſum, teſte Floriano.

Prov. Rom. Luciona & Luxiona, *Luſſen*, urbs Galliæ Aquitanicæ, in ora Pictonum, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Burdigalenſi, à Joanne XXII. Pontifice Maximo ei Epiſcopo attributo, à Rupella urbe 6. leucis in Boream, à Pictavis 24. in Notolibycum, à Malaca 6.

¶ Luciona, *Luzon*, urbecula Pictavenſis provinciæ propè paludes, & 2. leucis ab ora Oceani Aquitanici, ſed ſine muris diſtans, & 6. à Maleaca, uti 24. à Pictavia in occaſum. Illic aliàs Epiſcopus Cardinalis Richeleus.

¶ Lucomoria, *Lucomorie*, ſeu etiam *Lucomerie*, provincia Moſcoviæ, in Aſia & in Tartaria deſerta, trans Obyum fluvium. Ibi nullæ urbes quod ſciam. Versùs mare Septentrionale protenditur; & incolæ paſſim in ſylvis & campis degunt. Sed versùs meridiem ſunt in ea provincia montes Lucomoriæ dicti.

Ptol. Lucopidia, poſteà Candida Caſa, & Ninianopolis, *whitern* vel *Whit hern*, urbs Albionis, in Scotia & Gallovidia regione, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Glaſquenſi, inde ſupra 30. mill. in occaſum. Sunt qui *Carlile* indigitent; ſed hæc potiùs eſt Luguvallum, in regno Angliæ.

¶ Lucopibia, urbs Scotiæ, ubi aliàs Novantæ populi, nunc in Gallovidia provincia & in ora maris Hibernici. 70. mill. paſſ. diſtat à Glaſcovia in auſtrum, & 40. ab ora proximiori Hiberniæ in ortum.

Ptol. Lucotetia. Vide Lutetia.

Feſt. Pomp. Lucretilis, mons in Sabinis, (licèt Acron Horatii Interpres illum Gabiis in Latio proximum faciat) valli per quam Farfarus fluvius decurrit imminens. De quo Horatius lib. 1. carm. ode 17.

Velox amœnum ſæpe Lucretilem
Mutat Lycæo Faunus.

Lucrinum oppidum fuit Apuliæ Dauniæ, teſte Pomponio Mela.

Strab. Plin. Mel. & al. Lucrinus lacus, *Mar Morto*, teſtibus Erythræo, Georgio Fabricio, cum aliis, lacus ſeu ſinus Campaniæ, inter Puteolos & Bajas, ac inter Avernum lacum & mare Tyrrhenum, maximè piſcoſus. Benedictus Falconius *Lago di Licola* interpretatur, quod minùs probatur. Virgilius libro 2. Georgicorum:

An memorem portus, Lucrinoque addita clauſtra?

Appellatur & ſinus Lucrinus à Strabone & Symmacho, idem cum Bajano.

¶ Lucrinus lacus erat parvus propè intimum receſſum ſinus Puteolani; abundabatque piſcibus delicatiſſimis, & aliter Bajanus dicebatur. Sed ea quo terræ motu anni 1538. mons hic novus extitit, qui vocatur mons Cinereus, nihil laci Lucrini ſupereſt, niſi palus lutuoſa cum arundineto, ut ego pluries vidi.

Lucullanum, olim Megaris, arx in mari, apud Neapolim urbem Campaniæ, in inſula parva, quæ

Caſtel

Castel dell' Ovo nominatur, ante portum Neapolitanum, (cui ponte jungitur.)

Tac. Plut. Luculli horti, *Gente Camerelle*, locus Campaniæ inter Bajas & Miseoum, teste Loffredo, obi plura antiquitatis vestigia.

Plut. Luculli vilia, *Bagni d' Agnano*, teste Blondo, apud Puteolos, in Campania, quæ etiam Villa Lucoliana Svetonio dicitur.

¶ Lucolli villa fuit in Campania, juxta promontorium Miseni, contra Puteolanam urbem, vix 3. mill. pass. ubi obiit Tiberius Romanorum Imperator, teste Svetonio.

Plin. Ptol. Ant. Lucus Augosti geminus, * unus in Hispania Tarraconensi, *Lugo*, urbs episcopalis in Gallæcia sub Archiepiscopo Compostellano, unde 18. leuc. abest, Mindonem versùs 9. ab Auria 14. in Boream, ab Alphonso Rege victis Mauris anno salutis 753. recuperata, unà cum Tyde, Asturica, Portucalensi, Bracara, Pace Julia, Miranda, Segobia, Abula, Segobrica, Septimancis, & Dominis, Episcopis suis urbibus restitutis. Alter, qui Lucus Vocontiorum Tacito dicitor, In Gallia Narbonensi, in Delphinatu, *le Luc* à Dia urbe 12. mill. Vapingum versùs. (* Λουκος Αὐγουστ in manuscripto Seldeni.)

¶ Lucus Augusti, unde aliàs Callaici *Lucenses* dicti, urbs est ad Minium fluvium, versùs montes, 18. leucis à Compostella in ortum, & 8. à Mindone in austrum, uti à confinio Asturiæ in occasum. Ampla est & fatis culta.

Tac. Lucus Baduhennæ. Vide Badnhennæ.

Liv. Lucus Feroniæ colonia & oppidum fuit Hetruriæ, Capenatibus proximum. Alter apud Ptolemæum oppidom Hetruriæ, apud oram littoralem, inter Lucam & Lunam, *Pietra santa*, teste Leandro. Nonnullis *Bientina* pagus putatur, inter Florentiam & Lucam, apud lacum.

Lucus Sacer, *Selva de Hami*, teste Mazzella, locus Campaniæ, Tripergolæ proximus, à Cumis 3. mill. pass.

Bibl. Lud, *Segura*, oppidum Palæstinæ, nunc pagus, teste Tudelense.

Strab. Ludias, Lydius Ptolemæo, fluvius Macedoniæ, juxta Pellam decurrens. Vide Lydius.

¶ Ludovegiæ, *Lions* cognomento *en Forest*, oppidum Normanniæ, & in Vexino Normannico, propè sylvam *de Bray* dictam, 6. leucis distat à Rothomago in ortum, Bellovacum versùs 10. ad amnem *l' Orleau*. Dicitur meliùs Leones. Vide ibi.

Ptol. Luentinom, *Povvesland*, (non *Provvesland*, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) oppidum Albionis, in wallia, teste Villanovano, Mariduno finitimum, sinu maris intercedente. (Camdeno videtur vel locus excisus in Comitatu Brecbiniæ, ad *Levenny* fluvium, vel *Nevvcastle* prius *Elmelin*, pagus Carmardeniæ Comitatus, apud Tivium fluvium, *Povvesland* verò vel *Povvisland*, Camdeno & aliis media para Walliæ dicitur.) Vide Povisia.

¶ Luentium, seu, & meliùs, Loventium, oppidum Silurum, terræ motu absorptum. Erat obi nunc lacus *Llin Savatan*, in Comitatu Brechiniensi, in Wallia, testibus Speedo & Camdeno. Vide Loventium.

¶ Lugunensis Præfectura, *Baillage de Lugano*, una ex quatuor Præfecturis Italicis, sub dominio Helvetiorum, inter Mendrisianam Præfecturam ad ortum, & Locarnensem etiam Præfecturam ad occasum, & in limite Ducatus Mediolani. Ibi Luganum oppidom præcipuum.

¶ Loganus lacus, *Lago di Lugano*. Vide Lucanus.

¶ Lugdunensis Gallia pars fuit perampla Galliæ antiquæ. Sed de ea agitur pluribus in voce Gallia.

¶ Lugdunensis provincia, *le Lyonnois*, provincia Galliæ satis parva, inter Delphinatum & Bressiam ad ortum, & Forensem provinciam ad occasum. Separatur à Delphinatu Rhodano fluvio; extenditurque à Borea in meridiem per 12. leucas. Ejus præcipua urbs est Lugdunum.

¶ Lugdunensis sinus, *Golfe de Lyon* Gallis, *Golfo Leone* Hispanis, pars est maris Mediterranei, nautis formidabilis, inter Provinciam ad ortum & Cataloniam ad occasum; extenditurque usque ad Baleares insulas, & ultra.

Strab. Plin. Ant. Ptol. Lugdunum, urbs Galliæ, triplex. Una Galliæ Celticæ, quæ ab illa Lugdunensis nominatur, *Lyon*, urbs archiepiscopalis, & emporium clarissimum, ad Araris & Rhodani fluminum confluentiam, à Planco sub Augusto conditum, licèt Galli illud anno post diluvium 680. ædificatum prædicent, à Lutetia Parisiorum 90. leucis in Eurum distans, Lugdunum Celtarum ad aliarum urbium hujus nominis differentiam dictum. Hinc Lugdunensis nomen gentis. Juvenalis satyra 1.

Aut Lugdunensem Rhetor dicturus ad aram.

¶ Lugdunum, urbs Galliæ celeberrima & permunita, ad confluentes Araris in Rhodanum, Italis *Lione*, Hispanis *Leon de Francia*. Distat 100. leucis à Lutetia in austrum, uti 55. à Cabillone, 5. a Vienna in Boream, uti 36. ab Avenione, & 60. ab Augusta Taurinorum in occasum. Est in provincia Lugdunensi, & in ipso limite Delphinatus, à quo tantùm separatur Rhodano fluvio.

Lugdunum Aquitaniæ Straboni, urbs Cuqnenorum, ad montis Pyrenæi radices, *Oleron*. Vide Elorona. Aliis Lugdunum Convenarum urbs ejusdem Aquitaniæ excisa; ex cujus ruinis urbs *S. Bertrand* excitata traditur, episcopalis sub Archiepiscopo Auscensi, à Tolosa 20. leucis in meridiem. Vide Convenæ.

¶ Lugdunum Convenarum, urbs Aquitaniæ, nunc *S. Bertrand de Comminges* dicitor, in Convenensi tractu, in colle sita, ad Garumnam fluvium, in Confinio Aragoniæ, & vix 4. leucis à Pyrenæis montibus in Boream, 21. ab Ausciis in austrum, 5. à Consoranis in occasum, & 25. à Tolosa in Africum.

Lugdunum Batavorum Antonino, Lugodinom Ptolemæo, *Leyden*, urbs Belgii, in Hollandia, à Trajecto 8. leucis in occasum, quot à Dordraco in Boream Harlemum versùs. Alii Lugodunom legunt, & *Worckum* interpretantur; alii *Sevenberg*; alii demùm *S. Geertruydenberg*: sed prior sententia plerisque probatur.

¶ Lugdunum Batavorum urbs est ampla & culta Hollandiæ, quæ omnium judicio est *Leyden*, ad antiquum Rheni alveum; habetque accademiam percelebrem. Nota est obsidione & clade Hispanorum anno 1574. Sita est penè in medio cæterarum orbium, quippe Delphis tribus, Amsterodamo, Dordraco, Ultrajecto 7. leucis distat; estque totius Hollandiæ post Amsterodamum populosissima, & caput agri Rhenolandici.

¶ Lugdunum Salinarum, *Lyon le Saunier*, oppidum aliàs munitum, in Comitatu Burgundiæ, & in limite Ducatus Burgundiæ, 7. leucis distat à Dola in meridiem.

¶ Lugensis Comitatus, *Louth Countie*, regiuncula Hiberniæ, in Ultonia, versùs mare Hibernicum, cum oppido primario cognomine. Aliis est Luthensis Comitatus, inter Dunensem Comitatum ad septentrionem & Mediam orientalem in meridiem. Ejus urbes sunt Lugum, *Louth*, Drogheda, *Drogheda*, Carlinfordia, *Carlingford*, Ardracum, *Ardrak*, & Dunkeranum, *Dunkeran*.

Lugeum, sive Lugea palus, *Zirknitzersèe*, palus Japodum, in Liburnorum confinio, apud Arsiæ ortum; aliis *Zirkhnitz*: cujus natura mirabilis, cum singulis annis frumentum, piscationem, & venationem præbeat, aquis accedentibus & recedentibus teste Lazio. Strab.

Lugi vel Logi, populi Borealiores Scotiæ, proximi Carinis, quorum regio nunc *Cathanesia*, Borealior & orientalior, in qua Urbes Virvedrum, nunc *Dansby*, & Berubium, vulgò * *Berasvvale*. Dornum verò sedes episcopalis Cathanesiæ. Horum regio etiam Lugia, vulgò *Sutherland*, dicitur, Loquabriæ etiam contermina: ejus oppida sunt Dunobinum, & Dornum, Episcopi, ut dictum est, Cathanensis sedes. Aliis Lugia *Rossia* putatur: ubi Canonria urbs episcopalis, vulgò *Chanonry*. (* Camdeno *Urdehead* promontorium, (sicut & Virvedrum) juxta *Bernsvvale* viculum.) Ptol.

¶ Lugi, populi Scotiæ Borealis fuere, ubi nunc Sutherlandia provincia justa Oceanum Germanicum inter Cathnesiam & Naverniam ad septentrionem, & Rossiam orientalem ad meridiem.

Lugidunum, urbs Germaniæ, inter præcipuas Slesiæ, Ptol. *Glogavo*, ab Uratislavia 12. leucis Crosnam versùs. (* in Seldeni manuscripto Λουγίδουνον.)

Lugudone, sive Lignidone, ut alii legunt, *Lico*, ut Ant. videtur, portus Sardiniæ, à Tibulis 50. mill. pass. in ora contra Corsicam.

¶ Lugudone, seu Liguidone, dicitur aliter Liguidonensium portus, in ora orientali Sardiniæ. Vide Liguidonensium portus.

Luguvallum, Lugoballia Bedæ, *Caerlile*, vel *Carlile*, urbs Albionis, in regno Anglico, juxta Scotiæ li- Ant. mites, episcopalis sub Archiepiscopo Eboracensi, unde 50. mill. in Circium, à Donelmo 40. in occasum, Carleolum Latino recenti, teste Lhuydo.

¶ Luguvallum, *Carlisle*, urbs fuit Brigantum, nunc autem Cumbriæ Comitatus, ad Itunam fluvium, Carleolum dicta à recentibus; estque fatis monita, cum castro, & 5. milliarib. Scoticis distat a limite Scotiæ, uti ab ora maris Hibernici, & 70. milliaribus Anglicis ab Eboraco.

¶ Luisium, seu Fanum S. Joannis Luisii, *S. Jean de Luz*, oppidum Galliæ, in Aquitania, in Vascitaniæ tractu, cum portu in ora Oceani, 2. leucis à confinio Hispaniæ & à Fonte rapido. Vide Fanum S. Joannis Luisii.

¶ Luma, Arabiæ desertæ oppidum, teste Ptolemæo. Est & urbs circa Mæandrum fluvium Niceæ.

¶ Lumbricatum, insula Dalmatiæ Porphyrogenitæ, Italis *Vergada*, Slavis *Laucat*, in mari Adriatico, teste Joanne Lucio.

Ant. Lumone, *Limon*, oppidum Liguriæ, apud Alpes maritimas, inter Tendam oppidum 9. & Cuneum urbem Pedemontani Principatus in Boream 10. mill. pass.

¶ Lumone vicus est Comitatus Tendæ, intra Alpes maritimas, sub dominio Ducis Sabaudiæ, ubi transitus, *Col de Limon* dictus, à Pedemontio in Comitatum Nicæensem.

Strab. Plin. Liv. Luna, *Luna*, urbs Hetruriæ, in Liguriæ confinio, ad ostia Macræ fluvii, excisa: cui Sarzana (quæ nova Luna dici potest) ad 3. mill. pass. in episcopali dignitate successit, inter Lucam 30. & Genuam 65. mill. pass. antiquissima, una ex 12. primis Tuscorum coloniis. Lucan. lib. 2.

Aluot, vicina procurrit in æquora Luna.

In Thesauro Linguæ Latinæ *Sarzana* indigitatur.

Luna altera vel Launna Antonino, in Gallia seu Clunia, ut alii legunt, & meliùs, *Cluny*, (Vide Cluniacum) oppidum Galliæ Celticæ, in Borgundia, Matisconi finitimum.

Ptol. Lunæ mons, geminus: unus in Lusitania, promontorium, *Punta de Luna* Villanovano, apud ostia Tagi fluvii, qui & *Cabo*, vel *Monte di Sintra* dicitur, à Sintria oppido vicino; quod promontorium magnum à Plinio appellatur, & Olisiponense, teste Resendio. Alter in Æthiopia ultra æquatorem; ex quo, teste Ptolemæo, Nilus fluvius Ægypti ortum habet: *sed* incolis, teste Marmolio.

¶ Lunæ mons, seu, & meliùs, Lunæ promontorium; in Lusitania, nunc *Cabo de la Rocca*, seu etiam *Cabo de Rocca Sintra*, est ad ostia Tagi fluvii, 6. leucis ab Ulisippone in occasum, & vis una ab arce *Cascais* dicta.

Strab. Lunæ portus, *Golfo della Spezzia*, portus maximus, seu veriùs sinus Liguriæ, inter Portum Veneris & Portum Ericia, ambitu 20. mill. pass. patens, sic a Spetia oppido amplo in intimo recessu denominatus.

¶ Lunæburgensis Ducatus, *Hertzogthumb*, *Lunenbourg* incolis, *Duché de Lunebourg* Gallis, provincia Germaniæ, in Saxonia inferiori, inter Holsatiam ad septentrionem, ditionem Brandeburgicam ad ortum, Brunsvicensem Ducatum ad meridiem, & Westphaliam ad occasum, cum Ducatu Bremensi. Subest autem hæc provincia partim Ducibus Brunsvicensibus, nempè versùs austrum, & partim etiam Ducibus Luneburgensibus versùs Boream. Totius Ducatus primaria est Luneburgum, *Luneburg*. Aliæ urbes sunt Cella, *Zell*, Ultza, *Utzen*, Daneberga, *Dannberg*, & Harburgum, *Harburg*, ad Albim.

Scrip. Germ. Lunæburgum, & Lunæburga Poetis Germanicis, urbs clara Saxoniæ, ad Albim fluvium, Ducatus titulo insignis, ædificiorum superbia & opum copia illustris, *Luneburg*, à luna ibi culta nominata, inter Brunopolim 13. & Lubecum 10. leucis occurrens, ab Hamburgo 7. Quæ & Luna, ut libro 4. Itinerarii.

-nec tua, Wismare, tecta,
Lubecique arces, nec celsa mœnia Lunæ,
Hammonisque domos, non propugnacula Bremæ.

¶ Lunæburgum, seu Luneburgum, *Luneburg*, urbs est Hanzeatica, ampla, & munitissima Germaniæ, ad amnem *Ilmenow*, in Saxonia inferiori, & Ducatus Luneburgensis caput; sed tamen Imperialis, & ferè sui juris. Crevit ex ruinis Bardevici urbis vicinæ. Via 2. milliaribus Germanicis distat ab Albi fluvio in austrum, & totidem à Lavenburgo in Africum, 10. à Lubeca in meridiem, 7. ab Hamburgo in ortum; 18. autem à Brunopoli in Arctos; & condita fuit anno 1190. ab Henrico Leone. Ejus autem ara vetustior est urbe 124. annis.

Sax. Gram. Lunarium promontorium, *Capo de Figel*, vel *Palafsgol* Henrico Coquo, sed Clusio est *Cabo de Vallit*, promontorium Hispaniæ citerioris, in ora Catalauniæ, apud Barcinonem urbem.

¶ Lunarium promontorium quibusdam est *Cabo di Palafugel* propè Palamum, & aliis *Cabo de Tosa*, promontorium in eadem ora Catalauniæ, 15. milliaribus a præcedenti in Africum versùs Barcinonem.

Lundis, *Londen* vel *Lunden*, urbs Scaniæ Archiepiscopalis, olim clara metropolis regni Danici, nunc obscurior, à Corona & Malmogia 3. leucis, sub ea sex urbes episcopales.

¶ Lundis, *Lunden*, urbs est Scaniæ provinciæ, quæ à paucis annis subest Svecis, cùm antea esset Danici juris. 5. leucis Danicis distat ab Hafnia in ortum, uti una à Sundico freto, 2. à Malmogia in Cæciam, & 3. à Corona in Eurum. Sensim deficit. Episcopi qui ipsi suffragantur sunt omnes in Daniæ regno. Scaniæ olim caput fuit. Urbi proximus est collis; in quo Reges olim electione solemni regno præfici solebant, ut testatur Joannes Meursius. Urbs autem deficit in dies à paucis habitata.

¶ Lunelium, *Lunel*, oppidum Galliæ, aliàs munitum, in Occitania provincia, vix 3. leucis ab ora maris Mediterranei, & una à stagno Magalonensi in Boream.

Lungiprestum, *Russio*, oppidulum Galliæ Togatæ, in Æmilia, seu Romandiola, inter Ravennam & Faventiam urbem 10. mill. pass. teste Hieronymo Rubeo. Chron. Bave.

¶ Lupara, *Le Louvre*, palatium regium Galliæ, Lutetiæ aliàs extructum à Carolo V. Rege. Sed his ultimis temporibus de novo magnificentissimè excitatum. Vide Lutetia.

¶ Lupara, *Louvres* cognomento *en Parisis*, burgus Galliæ, in provincia Insulæ Franciæ, & in agro Parisiensi, 6. leucis à Lutetia Boream versùs, in via quæ Sylvanectum tendit.

¶ Lupariæ, *Louviers*, oppidum Galliæ, in Normannia, ad Eburam fluvium, 4. leucis infra Ebroicum in Boream Rothomagum versùs, unde totidem leucis distat, uti 2. à Ponte Arcus.

¶ Lupatia urbs fuit Apuliæ, ubi nunc civitas episcopalis, *Altamura*, teste Luca Holstenio.

Lupercal, locus urbis Romæ, apud Tiberim, sub monte Aventino, Deo pani sacer, cujus sacra Lupercalia, & Sacerdotes Luperci dicebantur; vel à lupa, quæ Romulo Remoque lac præbuit; vel à Lupis, quos Pandeus Arcadiæ ab ovibus arcere dicebatur. Virgilius libro 8. Æneidos: Halicarn.

Rettulit, & gelida monstrat sub rupe Lupercal.

¶ Luperciana, Africæ civitas Divis Augustino & Cypriano in Concilio Carthaginensi.

Lupfurdum, *Leypsick*, Lipsia Latino recenti, urbs Germaniæ, præclara accademia & emporio, in Misnia regione, inter Hallam Saxoniæ, & Dresdam urbem Misniæ in Eurum 5. leucis. Sed Appiano & Pirchaymero videtur esse *Meissen*; hoc est, Misna, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Magdeburgensi, ad Albim fluvium, inter Dresdam ad meridiem & Torgam ad Boream 6. leucis, à qua regioni nomen est. Apud Poetas Germanos Phylira etiam nominatur. & Lipsia lib. 4. Itinerarii: Ptol.

Dives opum fera me Lipsia nocte recepit,
Lubricus humectat cujus Elister agros.

¶ Lupia, *Loing*, fluvius Galliæ. Oritur in Pusæensi agro, in limite Burgondiæ, deinde Castellionem rigat & Montargium, ubi recipit incile Brivoduri, postea juxtà Nemurrium labitur; & aliquot aliis rivis auctus, paulò infrà Moretum in Sequanam se exonerat.

Lupiæ, Lupia Plinio, Lipia Antonino, Luspiæ Ptolemæo, colonia, oppidum, & portus Salentinorum, in ora Calabriæ Boreali, Aletinorum navale, nunc pagus *la Rocca* dictus, teste Galateo, inter Brundisium, & Hydruntum, unde 24. mill. pass. in occasum ab Aletio 10. in Boream. Aliis videtur esse pagus ejusdem oræ, *S. Cataldo*, ab Aletio etiam 10. mill. Brundisium versùs. Sed ego Galateo tanquam indigenæ subscribendum censeo. Unde malè in Thesauro Linguæ Latinæ *Fez* indigitatur. Strab. Mel.

Lupias, Lupia Melæ, Luppia Tacito, *Lyppe* seu *Lippe*, teste Junio, fluvius Germaniæ, (cum oppido cognomine) per Westphaliam in Rhenum apud Wesaliam urbem fluens: oppidum verò, Comitatus non obscuri caput, inter Susatum 2. & Padebornam 2. mill. situm est. Irenicus *Lhon*, fluvium Hassiæ in Rhenum inter Bodobrigam & Confluentes desinentem, quod minùs probatur, indigitat. Strab.

Lupondum, *Lupff*, teste Lazio, oppidum seu potiùs arx Germaniæ, in Svevia, non procul à fontibus Danubii, à Friborgo urbe Brisgojæ 3. leucis in ortum, Ant.

un

in sylva nigra; quod & Lupodunum legitur. De quo Ausonius in Mosellanicis:

Ptol. *Hostibus exactis Nicrum super, & Lupodunum.*

Luppia, urbs Germaniæ, quæ *Lyppe* dicitur. Vide Lupias. Situs apod Ptolemæum repugat; ideo aliis potiùs *Leypsiek*, quæ nunc Lipsia Latine dicitur, esse videtur. Vide supra Lupfurdum.

¶ Luppia, *Lippe*, seu etiam *Lipstadt*, urbs est Hanzeatica Germaniæ, Comitatus cognominis caput, & ad Luppiam fluvium, in Westphalia regione, proprio Comiti parens; inter Paderbonam ad ortum & Susatum ad occasum. Dicitur à quibusdam Lupias. Vide ibi.

¶ Lurense & Lutreose monasterium sub titulo S. Martini, vulgò *Lure*, aliàs *Ludres*, est in Burgundiæ Comitatu, 3. circiter leucis à Luxovio austrum versùs, juxta *Languen* fluvium, 8. à monte Bellicardo in occasum, & 13. à Vesuntione in Boream, ad radices Vogesi montis; ejusque Abbas est loci dominus, & sub clientela Imperatoris.

Ptol. ¶ Lurinum, *Luri*, oppidum Corsicæ mediterraneum, nunc pagus ingens, apud oppidum S. Florentii, Centurinum versùs 10. à Bastia 20. mill. pass. à Mariana duplo distans intervallo, apud Opinum 3.

¶ Lusatia, provincia Germaniæ, vulgò *Lausuitz*, *Lusace* Gallis, aliàs Bohemiæ annexa fuit; sed ab ultimo bello Bohemico anni circiter 1620. subest dominio Ducia Electoria Saxoniæ. Dividitur in superiorem, cujus caput est Gorlytium, & in inferiorem, cujus primaria est Sorava. Extenditur à septentrione in meridiem, & terminatur Silesia, ab occidente Ducatu Saxoniæ, à Borea Marchia Brandeburgica, & ab austro Bohemia. Sed hisce ultimis temporibus divisa fuit Lusatia. Superior enim paret Duci Electori Saxoniæ; inferior autem Lusatia subest Duci Saxoniæ Mersoburgensi ex concessione Electoris Saxoniæ. Urbes superioris Lusatiæ sunt Gorlitium, *Gorlitz*, Budissina, *Bautzen*, Zittavia, *Zittavv*, & Lauba, *Lauban*. Lusatiæ inferioris urbes sunt Zdiarum seu Sorava, *Soravv*, Guba, *Guben*, & Cotbusium, *Cotbus*, quæ ultima subest Electori Brandeburgico.

¶ Lusignanum, *Lusignan*, oppidum Galliæ, in Pictavensi provincia, cum castro, ad Vonam amnem. 5. leucis distat a Pictavio in Africum Rupellam versùs. Hinc Cyprii Reges dicti fuere.

¶ Lusitani populi fuere Hispaniæ, in Lusitania inter Durium fluvium ad Boream, Vettones populos ad ortum, Tagum fluvium ad meridiem, & Oceanum Atlanticum ad occasum, ubi nunc sunt provinciæ Portugalliæ Beira, Extremadura Portugallica, & pars Borealis provinciæ inter Tagum & Anam fluvios.

Strab. & al. omnib. Lusitania, regio Hispaniæ, una ex tribus, in occasum & austrum vergens. Durio fluvio à Tarraconensi ad Boream, montibus verò ad ortum separata; à Bætica Ana fluvio. Quæ plerisq; *Portugallo* dicitur; sed non ex æquo sibi respondent: nam sub Portugallia pars Tarraconensis inter Durium & Minium (in qua Bracara) continetur; in Lusitania verò Extremadura regio, cum parte Castellæ veteris, extra Portugalliam. Populi Lusitani, à Luso Bacchi filio, seu, ut alii scribunt, comite; Lysitani, sicuti & regio Lysitania, Straboni, Polybio, Dionysio, & aliis, à Lysa Lusi socio: unde & Lysiades dicuntur. De his Silius libro 3.

Hos Viriathus agit, Lusitanumque remotis.
Extractum lustris.

Lusitania Regem proprium habuit, qui Mauris expulsis eam recuperavit, usque ad Henricum postremum, qui Cardinalis fuit; quo defuncto sine prole, Philippus II. Hispaniæ Rex in regno Portugalliæ successit: sicque tota Hispania ad Monarchiam, quam sub Gotthis habuerat, rediit.

¶ Lusitania, nunc *Portugal*, aliàs habuerat Reges proprios 17. numero ab anno nempè 1100. usque ad annum 1580. quo mortuo Rege Henrico, Philippus II. regnum occupavit; sicut Hispania ad Monarchiam rediit. Sed iterum anno 1640. Lusitania proprium Regem sibi elegit Joannem IV. antea Brigantiæ Ducem, cui successit filius; sicque à reliqua Hispania sejuncta, proprio etiamnum Regi subest. Populi Lusitaniæ erant aliàs Lusitani, Vettones, & Celtici. Vide Portugallia.

Ptol. Luspiæ. Vide Lupiæ.

¶ Lussonia, *Luçon*, insula perampla Asiæ, in mari Indico, Philippinarum insularum præcipua, quæ sæpiùs Manilla dicitur ab ipsius urbe primaria & archiepiscopali, in meditullio insulæ. Vide Manilla.

Lussonium, *Pax*, teste Simlero, oppidum Pannoniæ inferioris, ad Danubium, in Hungaria, ferè ex adverso Colociæ urbis, à Buda 10. leuc. in Eurum, à Quinque Ecclesiis 5. in ortum & Cæciam, Alrinio finitimum, 3. seu 4. recedens. Est & oppidum Valetiæ Ripensis in libro Notitiæ. Vide Intercisa. *Ant. Ptol.*

Lutetia, Castellum Parisiorum Ammiano, Parisium Zosimo, Lucotetia Ptolemæo, *Paris*, Italis *Parigi*, urbs Galliæ Celticæ, in Belgicæ confinio ad Sequanam & Matronam fluvios interluentes, episcopalis sub Archiepiscopo Senonensi, inde 24. leucis distans, regia amplissima, in tres urbes divisa, & accademia, ex primis totius Europæ, omniumque Europæarum urbium maxima. Populi Parisii, quo nomine urbs etiam significatur. De Lutetia sic in libro 4. Itinerarii: *Cæs.*

Sequanis adductis salvere Lutetia mussit,
Nos jubet: Oiterum populosa Lutetia salve.

Et Julius Scaliger sic de eadem:

Certe hac Lutetia est, sic ubi vina rubent.

¶ Lutetia, quæ etiam Lutetia Parisiorum dicitur, & Parisii, *Paris*, urbs est regni Franciæ caput, & sedes regia, totius Europæ amplissima, populosissima, & ditissima, emporiumque celeberrimum, quotidie supra modum excrescens, nec jam urbs, sed provinciæ instar; ejus suburbia magnæ urbes. Sedet ad Sequanam fluvium; estque archiepiscopalis ab anno 1622. & provinciæ Insulæ Franciæ caput. Ejus palatium regium, Lupara dictum, le *Louvre*, totius Europæ superbissimum est, & pro maxima parte à Ludovico XIV. excitatum. Ibi etiam Accademia seu Universitas studiorum celeberrima, à Carolo Magno instituta, atque Parlamentum amplissimum. Distat circiter 10. leucis à Sylvanecto in meridiem, 28. à Rothomagro in Eurum, 34. ab Aureliis in Boream, uti 10. à Meloduno, 50. à Nivernis, & 100. à Lugduno etiam in Boream. Eam pluribus descripsit Paulus Merula, uti & fusiùs Jacobus *du Brevil* Ordinis S. Benedicti, aliique multi. Descriptionem ejus etiam aliquam hic ponerem; sed calamus rem tantam aggredi timet, & aliis meliùs describendum relinquit.

Lutæva, seu Lotava, (utroque enim modo legitur) *Lodeve*, urbs Galliæ Narbonensis, in Occitania regione, inter Uticam & Biteras 8. leucis, à Nemauso 12. in occasum, episcopalis sub Archiepiscopo Narbonensi, (populi Lutevani Plinio, & Foroneronienses) à Joanne XXII. Pontifice Maximo episcopali sede exornata, Narbonique subjecta, unde 12. leucis abest. *Lib. Prov.*

¶ Luteva, *Lodeve*, urbs est Occitaniæ inferioris, in Gallia, juxta amnem *Lergue*, ad radices Cemmeni montis, & in limite Rutheneosis provinciæ. 12. leucis distat à Narbona in Boream, uti & 9. ab Agatha & à Biliterris, 15. à Nemauso in occasum, uti & 16. ab Ucetia.

* Luti, populi Germaniæ, qui *Slesier* Pyramio, hoc est, Slesii dicuntur, & aliis Teschinenses, in Slesiæ, Moraviæ, Poloniæque confinio, inter Olomusium urbem Moraviæ 12. & Cracoviam regiam Poloniæ 14. leucis, à Ratiboria Slesiæ 7. in meridiem. (* In manuscripto Seldeni Λουτοι.) *Ptol.*

¶ Luti, qui & Burii Ptolemæo, forsan iidem qui Lugii Burii ab aliis dicuntur, fuere propè fontes Vistulæ, in Silesia superiori, ubi nunc Ducatus Teschinensis & Ratiboriensis, inter Poloniam minorem ad ortum & Moraviam ad occasum.

Lutia, oppidum olim Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Arevacorum, opulentum, à Numantia 300. stadiis, teste Appiano Alexandrino. *App.*

Scrip. Germ. Lutis, *Leyta*, fluvius Pannoniæ superioris, in Austria, per agrum Viennensem fluens, super quo oppidum Lutipons, *Pruck an der Leyte.*

¶ Lutomagus, oppidum Galliæ Belgicæ, in Morinis, cujus meminit Cloverius, crediturque esse *Moustreuil*, in Picardia provincia, urbs munita, ad Quentiam fluvium, in confinio Artesiæ, & media inter Hedenum ad ortum & oram maris Britannici ad occasum, 3. leucis utrinque.

¶ Luttervortium, *Lutterworth*, castrum Angliæ, cum pago, in Licestria Comitatu, medium ferè inter Licestriam urbem et Daventriam. Ibi fuerat Parochus wiclesus.

¶ Lutum, *Louth*, oppidum Hiberniæ, in Ultonia, Comi-

Comitatus Lutensis præcipuum, ad amnem cognominem, aliquot taurum milliaribus ab ora distans, & medium inter Dunkeranum ad Boream, & Ardracum ad austrum, 7. mill. pass. utrinque.

¶ Lutzenum, *Lutzen*, oppidulum Germaniæ, in Misnia provincia Saxoniæ superioris, & in ditione Episcopi Martioburgensis, propè Elsterum fluvium, 2. leucis à Martioburgo in occasum, & totidem à Lipsia in ortum. Ibi Austriaci victi & grandi clade affecti fuere à Svecia anno 1632. die 16. Novembris, ubi Gustavus Adolfus Svecorum Rex victor occubuit.

¶ Luxemburgensis Ducatus, *Duché de Luxembourg*, provincia Belgii maximè ad ortum & austrum extensa versùs Germaniam, inter Trevireosem ditionem ad ortum, Limburgensem Ducatum ad Boream, Leodiensem tractum ad occasum, & Lotharingiam ad meridiem. Subest dominio Hispanorum; sed pars ejus australis subest Regi Franciæ a paucis annis.

Luxemburgensis Ducatus urbes:

Bastonacum, Bastogne, *Hispanis subest.*
Damvillerium, Damvilliers, *Gallis.*
Luxemburgum, Luxembourg, *Hispanis.*
Monsmedius, Monmedy, *Gallis.*
Orolaunum, Arlon, *Hispanis.*
Theodonis villa, Thionville, *Gallis.*
Virtonium, Virton, *Hispanis.*
Yvodium, Yvois, *Gallis.*

¶ Luxemburgum, *Luxembourg*, urbs ampla Belgii, Ducatus cognominis caput, ad Alizontem amnem, & satis munita, sub dominio Hispanorum, 4. leucis distat à Theodonis villa in septentrionem, & 6. à Treviris in occasum, oti 4. ab Omlauno in ortum, 2. autem a confinio Lotharingiæ.

Plin. Lusia, fluvius Hispaniæ Bæticæ, inter Bætim & Anam fluens.

Aim. Lusovium, *Lusseul* vel *Luxeul*, oppidum Galliæ, Belgicæ, in Sequanorum finibus, seu in Burgundiæ Comitatu, apud montis Vogesi radices, cum cœnobio Benedictinorum præclaro, apud Fontenacum oppidum, in Lotharingiæ confinio, 2. leuc. à Velulio urbe 6. in ortum à Vesuntione 12.

¶ Lusovium, *Luxevil*, oppidulum est Comitatus Burgundiæ; distatque 13. leucis à Vesuntione in Loream, & 6. a Velulio in Cæciam; fuitque alias munitum, 6. leucis distans ab Alsatia in occasum.

Bibl. Luza, urbs Palæstinæ, posteà *Bethel*, hoc est, domus Dei, in Tribu Beniamin.

Ant. Lybia, oppidum Hispaniæ Tarraconensis; inter Calagurim & Segisamunclum occurrens, à Virovesca 20. mill. pass. Calagurim versùs. Scribitur & Libya.

Ant. Lybum, oppidum Cœlesyriæ, inter Laodiceam & Heliopolim 32. mill. pass. Damascum versùs, quæ ab Heliopoli 36. abest.

Plin. Sol. & al. Lycabetus, mons Atticæ altissimus, & Athenis proximus, Hymettoque finitimus, * Lycabetus Straboni, olivifer. Ejus meminit Statius libro 12. Thebaidos:

Vitibus, & pingui melior Lycabetus oliva.

(* In aliis editionibus Λυκαβηττός.)

¶ Lycadium seu Cycladum sinus, ad Bosphorum Thracium, in ora Bithyniæ, inter Ciconium & Lembum promontoria: hodiè Manolius sinus, teste Petro Gyllio; estque satis parvus, & 6. mill. pass. à Chrysopoli in Cæciam, propè Neocastrum Asiaticum.

¶ Lycæa, Arcadiæ urbs apud Pausaniam & Stephanum, cui eadem Lycætha etiam dicitur.

Lycæum gymnasium erat Athenis celebre, uti Suidas auctor est.

Pauf. Vib. seq. Lycæus, mons Arcadiæ, in Peloponneso, excelsus, qui & Olympus dicitur, Pani Deo pastorum sacer. Hinc Lycæus etiam nomen gentis. Ovidius lib. 1. Metamorphoseon:

*Constitaque arboribus * Lycea reliqueras arva.*

(* Aliæ editiones legunt *Dirsea*, aliæ autem *Lyræa*.) Hine Lycæa festa, quæ ibi celebrabantur, teste Strabone & Pausania.

Strab. Plin. & al. Lycaonia, *Cogni*, regio Asiæ minoris, Cappadociæ pars in austrum Ciliciam versùs, ab ea Tauro monte divisa, inter Isauriam ad occasum & Armeniam minorem ad ortum, cujus metropolis est Iconium, à qua hodie regio nominatur. Populi Lycaones apud quos onagrorum copia est, sicuti & apud Phryges. Hinc Lycaonius nomen gentis. Catullus carm. 67.

Virginis & sevi contingens namque locuis
*Lumina, Callisto juncta * Lycaonia.*

(* Alii legunt *Lycaonida*, ut sit patronym. Callistus filiæ Lycaonis.) Est & Lycaonia insula Tiberis in urbe Roma, volgò *Isola di S. Bartholomeo*, ob sacram illius ædem.

¶ Lycaonia, urbs Phrygiæ minoris, teste Divo Hieronymo in libris Hebraicis.

¶ Lycastris, fluvius Coæ insulæ, in mari Ægæo, à quo Lyca civitas ejusdem insulæ dicta fuit, teste Vibio Sequestri.

Lycastum, *Docastelli*, teste Nigro, oppidum Cappadociæ. apud Halym fluvium, teste Mela, in Paphlagoniæ confinio. Lycastia Apollonio. Plin. Mel. Plut.

¶ Lycastum seu Lycastrum quibusdam est oppidum propè oram Ponti Euxini & sinus Amiseni, 15. mill. pass. ab Amiso in ortum, & 40. à Themiscyra in occasum; sed via 10. ab ostio Iridis fluvii in occasum, & 30. ab ostio Halis in ortum distat.

Lycastus oppidum fuit Cretæ, quod interiisse scribit Strabo, apud Dictæum montem, à Lycaste nympha; de qua Claudianus de laudibus Stiliconis libro 3. Hom. Strab. Plin.

Tenditur ad Syrtes: mecum Dictaa Lycaste.

Lyces, Lycus Ptolemæo & Herodoto, fluvius Scythiæ Europææ, à Valerio Flacco cum Tanai & Hypani memoratus. Vide ibi. Val. Flac.

¶ Lyces Macedoniæ urbs fuit, ac Bevum fluvium, teste Livio.

Lychnidus, Lychnidion Polybio, lacus & urbs archiepiscopalis Macedoniæ, quæ & Justiniana prima, postea Achridus, *l'Ochrida*, & Torcis *Giustandil*, inter Dyrrachium ad occasum 70. & Thessalonicam in ortum supra 130. mill. pass. Lacus verò, qui & Lychnitus Herodoto & Stephano dicitur, *Lago de l'Ochrida*. Liv. Diod. Ptol.

Lychnitis palus, *Exsechia* ex tabulis Geographicis recentibus, lacus & regio, teste Stephano, Armeniæ majoris.

¶ Lychnos locus Ægypti circa Pelusium videtur apud Divum Hieronymum in vita Hylarionis.

Lycia, *Aidinelli* vel *Aldinelli* Castaldo & aliis, & *Briequia* Giravæ, regio Asiæ, in ora Australi, inter Cariam ad occasum & Pamphyliam ad ortum, à Lyco Regé Pandionis filio dicta, teste Isidoro. Est & regio parva Troadis juxta Idam montem, ubi Apollo natus traditur, teste Strabone ex Homero. Populi Lycii Ciceroni. Vrbes Lyciæ olim claræ, Patara, Myra, Limyra, & Andriaca. Ovidius libro 9. Metamorphoseon: Cic. Strab. Plin. & al.

Caras, & armiferos Lelegas, Lyciamque peterras.

¶ Lycia Ptolemæo & cæteris Asiæ minoris regio est, Mylias olim dicta fuit, & Ogygia, Stephano teste, qui incolas Tremilos vocatos scribit. Trimilis regio est apud Liberalem. Alii autem Mylias fuit ejus pars Borealis. Terminatur à meridie mari Mediterraneo seu Lycio ab ea dicto, à septentrione Phrygia, ab ortu Pamphylia, & ab occasu Caria; nuncque *Aidinelli* vocatur, sub dominio Turcarum à tribus sæculis; estque pars Caramaniæ latè sumptæ.

Lycias, Licus Venantio Fortunato, Lecbus Eginartho, *Lech* seu *Lech*, fluvius Vindeliciæ, in Danubium per Augustam delatus, apud Werdam oppidum. Vide Licus. Ptol.

¶ Lycide oppidum fuit Mysiæ, in Asia minori, teste Plinio, & Lycidensis Episcopi meminit Marcellinus Comes.

Lycimna arx erat Peloponnesi, à Nauplia olim 12. stadiis tantùm distans. Strab.

¶ Lyciorum sinus ad Bosphorum Thracium, teste Petro Gyllio, parvus est admodum propè Mirlæjum oppidum, in ora Thraciæ, unde postea Mirlæanorum sinus dictus fuit; estque propè Pontum Euxinum.

¶ Lycoa urbs fuit Arcadiæ, in Peloponneso, Pausania & Stephano testibus.

Lycomedis, *Linxano*, teste Pineto, lacus Africæ, in Marmaricæ finibus ad austrum: qui aliis *Serta* nominatur, nomen etiam regioni tribuens. Plin. Ptol.

Lycon, *Lobon*, teste Jacobo Delgado, oppidum Lusitaniæ non obscurum, in Extremadura, ab Emerita 4. leucis distans in austrum. Liv.

Lycone, mons Peloponnesi, in Argia regione, cupressis abundans. Pauf.

¶ Lycone oppidum fuit Thraciæ, teste Stephano.

Lycopolis, id est, urbs luporum, urbs & nemus Ægypti, Strab.

Plin. Ptol. gypti, ad Nilum fluvium, inter Antinoen, & Crocodilorum urbem, nunc *Munia*, urbs clara & pulchra, teste Molerio. Hanc Diodorus Sicolus libro a, ab Ægyptiis in honorem luporum, quos illi, ut & alias bestias, coluere, ædificatam scribit; quòd lupi acie instructa adversùs Æthiopes, qui fines Ægypti invaserant, illos repulissent.

Strab. Plin. Lycormas, qui & Evenus, *Phidari*, teste Nigro, fluvius Ætoliæ, Calydonius ab Ovidio, quòd Calydonem urbem alluit, cognominatus. Libro 2. Metamorphoseon:

Arsurusque iterum Xanthus, fluvusque Lycormus.

Strab. Plin. Mel. Lycos, fluvius Palæstinæ, & fons Indiæ, cujus aqua lucernæ ardent, teste Plinio & Solino.

¶ Lycostena, Lydiæ urbs, in Asia minori, teste Stephano ex Xantho, Metropolim facit nummus Tyri apud Goltzium.

Lycosura, oppidum erat Arcadiæ, in monte Lycæo, antiquissimum,

Pausf. Steph. ¶ Lycozia urbs fuit Thraciæ, teste Stephano.

Strab. Polyb. Lyctus, qui & Lyttus a Pocra, teste Strabone, *Paleocastro*, teste Nigro, urbs Cretæ quondam clara, nunc pagus à Gnosso in austrum 15. mill. pass. ab ora Boreali 10. in qua Cherronesus erat, Lyctiorum emporium. Hinc Lyctios, a, um, ut apud Virgilium lib. 3. Æneid.

Et Salentinos obsedit milite campos
Lyctius Idomeneus.

Plut. Diod. Lycus, *Platina*, teste Fazello cum aliis, vel *Platina*, fluvius Siciliæ, per oram Australem inter Heracleam & Thermas fluens, mari apud Heracleam exceptus, è regione Himeræ oriens, ex magnis Siciliæ.

¶ Lycus aliis est Halycus, *Platano*, fluvius Siciliæ, propè Heracleæ ruinas. In mare Lybicum se exonerat, 18. milliar. ab Agrigento in occasum, in valle Mazaræ.

Xeno. & al. Plin. Lycus, fluvius Paphlagoniæ, in Pontum Euxinum apud Heracleam Ponti per Mariandynos fluens. De quo Ovidius libro 4. de Ponto Elegia 10.

Huc Lycus, huc Sagaris, Peniusq; Hipanisq; Cratesq;
Sed hi fluvii omnes in Sarmatia Europæa sunt.

Lycus item Straboni, Plinio, Quinto Curtio, Plutarcho, & aliis, fluvius Phrygiæ magnæ, Celænas urbem interluens, Laodiceamque urbem Lydiæ attingens, nec longè Mæandro congrediens, *Licho*, qui Marsyas Livio dicitur. Hic subtus terram conditus, post aliquot mill. pass. emergit, teste Plinio. Lycus quoque, fluvius Cappadociæ, Neocæsaream urbem præterfluens, ac in Irim apud oram maris Euxini influens.

Herod. Ptol. Ovid. Lycus demum, fluvius Scythiæ Europææ, in paludem Mæoticam influens inter Cnemam & Hygrim urbes, qui Lyces à Flacco appellatur, Sagari vicinus. Est & Lycus apud Strabonem fluvius Armeniæ majoris, non longè ab Araxe oriens; qui in occasum fluens & Boream, in Phasim delabitur, teste Apollonio, licèt Strabo illum in Pontum Euxinum fluere scribat.

¶ Lyda, Lyciæ oppidum, in Asia minori, teste Ptolemæo. Quibusdam est Chyda.

Paul. Lydda, *Roma*, & *S. Giorgio*, urbs Palæstinæ, versùs oram Judææ occiduam, Joppæ proxima, inde 10. mill. pass. Hierosolymam versùs 30. distans, inter Nicopolim, & Antipatridam 10. olim Diospolis, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Cæsariensi.

Strab. Lydi, Populi Thusciæ, à Lydis Asiæ profecti: quorum oppida fuere Agylla & Cære.

Strab. & al. Lydia, regio Asiæ, inter Joniam ad occasum & Phrygiam magnam ad ortum comprehensa, quæ & Mæonia, teste Plinio, *Carasia*, & *Carasieli* Torcis, teste Leunclavio: cujus regia Sardes fuere. Populi Lydi, & Lydius nomen gentis. Ovidius lib. 6. Metamorphoseon:

Lydia tota fremit: Phrygiaque per oppida facti.

Claudianus in Eutropium libro 2.

Finibus obliquis Lydi, Pisidaque feroces.

Virgilius libro 2. Æneidos:

Ad terram Hesperiam venies, ubi Lydius, arva
Inter opima virum, leni fluit agmine Tybris.

¶ Lydia regio fuit Asiæ minoris, quæ Mæonia etiam dicta fuit, testibus Herodoto, Plinio, & Ptolemæo, inter Phrygiam magnam ad ortum & Boream, Lyciam ad meridiem, & Joniam ad occasum, quæ sub ipsa aliquando comprehensa fuit. Nunc *Carasia* dicitur; subestque dominio Turcarum.

Lydi mali & improbi fuisse apud Athenæum, Diogene referente, feruntur, post quos Ægypti, ac demum pessimi omnium Cares. Hi capita flammeis muliebribus ornare solebant: unde in effœminatos ortum est proverbium, *Lydio more*, apud Suidam. *Lydius lapis* (qui & *Heracleus*, sic ab Heraclea urbe Lydiæ) in proverbio est, apud Theophrastum libro de natura lapidis, de homine acri ingenio prædito: nam hic lapis aurum & argentum arguit quale sit. Lydorum currus in certaminibus erant adeo veloces, ut proverbio sit *Currus Lydius*; & apud Plutarchum, *Juxta Lydium currum curris*, dicitur de eo qui longè cæteris in aliqua re inferior est: sicuti apud Gregorium Nazianzenum, *Pedes à curru Lydio abest*. Lydos quoque equitatu cæteris præfert Herodotus lib. 1. quos non aliter quàm ex equo pugnare scribit. Hi cibis opiparis & cupediis operam dabant, ut *Caryca Lydorum* in adagium abierit apud Athenæum lib. 12. Caryca enim genus cibi erat apud illos ex variis lautitiis sanguineque confectum. De quibus etiam in voluptuosos, *Lydus cauponatur*, apud Herodotum legitur, in eodem sensu, quo *More Lydio* dictum est.

Lydius, *Custore* ex tabulis recentioribus, fluvius Macedoniæ, agrum Macedonicum à Bottiæico disterminans, ac in Haliacmonem, teste Herodoto, influens: sed, teste Ptolemæo, in sinum Thermaicum, inter Haliacmonem & Axium, labitur, inter Thessalonicam & Pydnam. *Herod. Ptol.*

¶ Lydius seu Ludias, fluvius Macedoniæ. Oritur in Æmathia provincia; deinde per Botiæam fluens, ibi in sinum Thermaicum se exonerat inter Axium ad Boream & Aliacmonem ad austrum.

¶ Lygamatæ, Lybiæ interioris populi apud Ptolemæum, cujus interpretes Lynxamatæ habent. Lioxama est ibidem urbs Ptolemæo.

¶ Lygdanum, urbs Asiæ minoris, in Mysia, teste Plinio. *Tur.*

Lygii, populi Germaniæ. Vide Ligii.

¶ Lyla, Arcadiæ urbs, in Peloponneso, teste Stephano.

¶ Lylæus, Bithyniæ fluvius, in Asia minori apud Plinium.

Lymax, fluvius Arcadiæ, Phygaliam oppidum alluens, & in Nedam fluvium influens. *Pausf.*

¶ Lymicus sinus, *Lymford*, sinus Daniæ, per Jutiam septentrionalem extensus ab ortu in occasum; ita ut tenui Isthmo unius leucæ separetur à mari Germanico. Jutiam septentrionalem bifariam secat, Lemvicum & alia oppida rigans, versùs Wiburgum etiam labitur, & infra Alburgum urbem in sinum Codanum se exonerat.

Lyminis, oppidum Cappadociæ, exilio & morte Basilisci Imperatoris, eò jussu Zenonis Imperatoris deportati, memorabile. *Marc. Comi.*

Lymira, urbs Lyciæ, ad Lymirum fluvium, apud oram littoralem, quæ Ptolemæo Limyra. Vide ibi. *Mel.*

¶ Lyncaee, Macedoniæ urbs, teste Hesychio.

¶ Lyncestæ, populi, & Lyncestis, regio Macedoniæ mediterranea, per quam Lyncestis seu Lyncestius fluvius decurrit, ac in Erigonem, teste Plinio, excipitur: *Lincao* & *Linron* nunc dici fertur. Ovidius lib. 15. Metamorphoseon: *Plin. Ptol.*

Hunc fluit effectu dispar Lyncestius amnis.

Lyncos, mons Epiri, in Thessaliæ confinio, Pindi pars. *Liv.*

Lyndus urbs fuit Rhodi insulæ, clara, in ora australi, Alexandriam versùs, adhuc *Lindo*. Vide Lindus. *Strab.*

¶ Lynius seu Leinius, *Leyne*, fluvius Saxoniæ inferioris. Oritur juxta Heiligenstatum, in Eistalia tractu; deinde per Brunsvicensem Ducatum fluens, Gottingam & Eimbecam rigat, uti & Alfeldam: hinc ad Sarstedam Innerstium amnem recipit, & juxta Hannoveram & Neostadium fluens, paulò infrà in Alleram fluvium cadit.

¶ Lyoa, Libyæ urbs, juxta Gadiram, teste Stephano.

¶ Lyperus, Asiæ minoris mons, in Bithynia, juxta Zipoerium urbem, Memnon.

Lypsia, *Leypsick*, urbs, emporium, & accademia Misniæ, quæ Poetis Phylira. Vide Lupfordum, (*& Lipsia.*)

¶ Lyra, *Liere*, oppidum probè munitum Belgii, in Brabantia, Nivesdum quibusdam, ad Nethani majorem fluvium. A Gallis *Lire* dicitur. 2. leucis distat à Machlinia in Boream, ferè 3. ab Antuerpia in ortum, & 5. à Lovanio; estq; versùs confinia ditionis Hollandicæ, sed Hispanis subest.

¶ Lyrba, civitas Asiæ minoris, suprà Cybiram. Vide Lyrope.

Lyrcæus; Lycæus Virgilio, mons Arcadiæ, ubi Lyrcæa urbs erat, teste Pausania, quem alii cum Cal- *Strab. Plin.*

limacho in Argia locant, ex eoque Inschum effluere ajunt, ea fonte Lyrcæo, teste Strabone. Ovidius libro 1. Metamorphoseon:

Cestitaque arboribus Lyrcaa reliquerat arva.

Scribitur & Lircæus.

¶ Lyricantus, *S. Mathurin de l' Archant*, vicus Galliæ, in provincia Insulæ Franciæ, & in Vastiniensi tractu & Diœcesi Senonensi, 15. leucis à Lutetia distans in austrum, 2. verò a Nemorsio; locus fidelium peregrinatione celebris.

Lyris, fluvius Campaniæ. Vide Liris. Lucanus lib.2.

Sarnus, & umbrosa Lyris per regna Maricæ.

Strab. Lyrnessus oppidum fuit Troadis, licet Philostratus Æolicum faciat, ab Adramyttio 80. stadiis distans, Thebis propius, inde 20. Est & Lyrnesus oppidum Ciliciæ, teste Strabone & Quinto Curtio. Hinc Lyrnessius nomen gentis. Ovidius in epist. 3.

Diruta Marte tuo Lyrnessia mœnia vidi.

Plin. Lyrnestua quoque, insula parva Troadis, Sigæo promontorio, teste Plinio, objecta. Virgilius libro 12. Æneidos:

Lyrnessi domus alta, solo Laurente sepulchrum.

¶ Lyrope, Ciliciæ asperæ in Pamphylia oppidum, teste Ptolemæo. Lyrba vocant interpretes.

Xeno. ¶ Lysa, Arabiæ Petreæ urbs Ptolemæo, aliis Lussa.

Ptol. Lysias, *Crepa*, teste Nigro, oppidum Peloponnesi, Arcadiæ, inter Psophim & Mantineam. Aliis *Londan*, oppidum vicinum.

Strab. *Plin.* *Ptol.* Lysias quoque, urbs Asiæ, in Phrygia magna, episcopalis sub Archiepiscopo Synnadensi, inde in occasum supra 25. mill. pass. distans, Connæ, Eucarpiæ, Cercopiæque; finitima. Fuit & urbs Syriæ ejusdem nominis.

Herod. *Ptol.* Lysimachia, quæ & Hexamilium, *Hexamili* Sophiano, urbs Cherronesi Thraciæ ad Isthmum, in ora Hellesponti, contra Caridiam urbem excisam, cui Lysimachia, teste Pausania, suffecta est, episcopalis sub Archiepiscopo Heracliensi, a Longis muris, seu Macrontico, 5. mill. pass. in austrum Callipolim versùs. Fuit etiam urbs Ætoliæ, teste Strabone. A Lysimacho conditore nomen habet, auctore Pausania.

¶ Lysimachia urbs fuit Asiæ minoris, in Æolide, quæ jam tempore Plinii deleta erat.

Thucyd. *Theoc.* Lysimellia palus, *Pantanella*, teste Aretio cum Fazello, palus Siciliæ, in agro Syracusano, haud longè ab urbe distans. Scribitur etiam Lysimilja unico *l*.

¶ Lysinoe, civitas Asiæ minoris, circa Pamphyliam, ut videtur apud Livium 38. & Polybium in fragmentis, fortè Lysinia Ptolemæo.

¶ Lysis, fluvius Asiæ minoris, circa Pamphyliam, teste Livio.

Plin. *Ptol.* * Lystra, urbs Isauriæ, in Lycaoniæ confinio, Derbæ proxima, prorsùs eversa, (teste Andrea Theveto, monstratur locus nomen retinens antiquum) episcopalis olim sub Iconiensi Archiepiscopo, inde in occasum ad 40. mill. pass. distans. (* In Græcis codicibus Λύστρα in Seldeni manuscripto Λύστρα.)

¶ Lytæ, Thessaliæ regiuncula fuit, circa Peneum fluvium, ubi postea Tempe, teste Stephano.

Plin. Lytarmis promontorium, *wardhuss*, teste Ortelio, promontorium Scandinaviæ, in ora extrema Norvegiæ, ad Aquilonem, ubi arx Wardhusia, à Bergis urbe regia 144. leucis in Boream Norvegicis, Germanicis verò supra 200.

¶ Lytarmis, promontorium aliàs Sarmatiæ, nunc Moscoviæ, in ipso confinio Asiæ, ad ostia Carambycis fluvii, *Oby*, & in Sarmaticum Oceanum excurrens, testibus Cluverio, Sansone, & aliis. Distat 900. mill. pass. in ortum, à promontorio Boreali, *Cap de Noort* dicto, propè arcem *Wardhuss*, & 500. mill. pass. etiam ad ortum, à faucibus maris Albi; diciturque nunc *Cap de Oby*, in Samojeda provincia Moscoviæ Borealis.

¶ Lyxea, Acarnaniæ urbs, in Græcia, Stephano teste.

M

Strab. *Ptol.* MACÆ, *Regno d' Ormus*, populi Arabiæ felicis, circa fauces sinus Persici incolentes, quorum regio Maceta Arriano dicitur, nunc Armuziæ regnum. Hæc regio nardum & myrrham fert.

Plin. *Herod.* *Diod.* Macæ item, & Maces, Macæi Ptolemæo cognomento Syrtitæ, populi Cyrenaicæ, circa Syrtim majorem erant seu juxta Cinyphum fluvium, in Africa, teste Silio libro 3.

Cinyphii didicere Macæ, squallentia barba
Ora viris.

Lycop. *Heraclid.* ¶ Macanitæ, populi Mauritaniæ Tingitanæ, teste Ptolemæo.

Macalla. Vide Macella.

Macara, (Vide Machara) oppidum Siciliæ, *Cittadella* hodie.

¶ Macara Lyciæ insula est apud Stephanum ex Alexandri Periplo.

¶ Macarea, Arcadiæ urbs, in Peloponneso, quæ Romanis Beata vocatur, ut tradit Stephanus.

¶ Macaria, *Mazua*, insula est Africæ, in sinu Arabico, & in ora Abexia, propè Erquicum urbem Æthiopiæ superioris, teste Sansone.

Ptol. Macaria (non Macharia, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) *Julines*, teste Nigro, aliis *Macaria*, oppidum Cypri, in ora Boreali apud ortum, pagus nunc, inter Carpasium & Ceraunium 8. & 9. mill. pass. distidens. Immo tota insula sic dicta.

Steph. Macaria item palus est Atticæ, apud Marathonem oppidum, in qua maxima Persarum pars Græcis navali & terrestri pugna superioribus, infeliciter submersa est, ut ea propterea adagio locum fecerit; nam quoties alicui malum imprecamur, *In Macariam abi*, ac si diceremus *Abi in malam rem*, dicimus, ut Pausanias & Suidas cum aliis testantur.

Herod. Macaronnesos, arx Thebarum, in Bœotia.

¶ Macasaria, *Macasar*, insula perampla Asiæ, in mari Indico, quæ aliter *Celebes* dicitur. A septentrione in meridiem extenditur, inter Moluccas insulas ad ortum, & Bornei insulam ad occasum, aliquando etiam sub Moluccis comprehenditur: ejus longitudo à Borea in austrum est 200. leucarum Francicarum circiter, latitudo autem in aliquot locis est 100. leucarum. In ea sunt sex regna, nempè Macasaria, *Macasar*, Cionum, *Cion*, Sanguinum, *Sangain*, Cauripanum, *Cauripana*, Getiganum, *Getigan*, & Supara, *Supara*. Urbes autem præcipuæ hujus insulæ sunt Macasaria, *Macasar*, & Bantachaja, *Bantachaja*. Ejus ora australis valdè frequentatur ab Anglis & Batavia.

¶ Macasar, *Macasar*, urbs ampla Indiæ, insulæ Macasariæ caput, cum portu in ora australi insulæ. Emporium est celebre, & regni cognominis præcipua. 35. leucis distat à Bantachaia in austrum circiter. Ejus Rex nuper insigni clade affectus fuit a Batavis in illis partibus degentibus.

¶ Macaum seu Amacaom, *Macao*, urbs Sinarum, in insula parva Oceani orientalis, in ora littorali Cantoniæ provinciæ, inter Aynanum insulam in Africum & Formosam insulam ad Cæciam. Emporium est celebre & dives; ejusque incolæ pro majori parte sunt Lusitani. Suberat antea Regi Portugalliæ; sed anno 1668. à Sinarum Imperatore expugnata fuit, ipsique etiamnum subest.

Steph. Mace, *Mamiez*, teste Lazio, oppidum Norici, in Austriæ Carinthiæque confinio, nunc pagus, qui Gabrumagum Antonino putatur, inter Candollicam urbem Carinthiæ, & Laureacum urbem Austriæ in Boream occurrens, quasi 20. leuc.

Strab. *Plin.* *& al.* Macedo, & Macedones, populi Macedoniæ, à Macedone Deucalionis filio dicti. Ovidius in Ibin.

Ut Macedo rapidis icta est cum conjuge flammis.

Cas. *Plin.* *Strab.* *& al.* Macedonia, regio Europæ ampla, inter Jonium ad occasum & Ægæum mare ad ortum perstricta. Epiro, Achaiæ, Thessaliæque ad meridiem confinis, ad Boream verò Mysiæ superioris, Scardo Orbelnque montibus interstiti cum Thraciæ particula. Ea etiam vulgò apud literatos *Macedonia* dicitur. Pars occidua *Albania*; pars ad ortum *Jamboli*; Australis verò *Comenolitari* apud Castaldum. Olim Pæonia, Mygdonia, & Æmonia, teste Livio, Emathia teste Plinio, Edonia & Pieria, teste Solino, Macetia, teste Stephano & Hesychio. Quæ nomina, ultimo excepto, nunc partes illius significant. Urbes illius quondam claræ, Dyrrachium, Thessalonica, Amphipolis, Heraclea, Philippi, Ædessa, Pella, Berrœa, Cassandrea. Populi Macedones. Hinc Macedonicus nomen gentis, ut Macedonicum mare Livio, quod oram circa Canastræum promontorium alluit. Macedonicus sinus Plinio idem cum Thermaico, & Orosio idem cum Pelasgico. De ea Arat. lib. 2.

Vescitur esuriens Macedonia, perque soporis.

¶ Ma-

¶ Macedonia, *la Macedoina*, regnum fuit amplum, in Græcia, cujus partes fuere etiam Thessalia, Epirus, & aliquando Thracia. Macedonia propria dividebatur in quatuor partes præcipuas, sub quibus provinciæ erant seu regiunculæ viginti sex. Nunc autem etiamnum dividitur in quatuor partes, nempè *Jamboli*, quæ olim Macedonia prima & secunda; estque magis ad ortum inter Thraciam & sinum Thermaicum: *Macedonia*, quæ aliàs Macedonia propria seu tertia, inter montem Scardum ad Boream & Thessaliam ad austrum, & ad occasum sinus Thermaici: *Comenolitari*, quæ pars Macedoniæ tertiæ, & aliqua pars Thessaliæ, inter Macedoniam ad ortum & Albaniam ad occasum: & *Janna*, quæ pars maxima Thessaliæ, & versùs meridiem. Albania autem, quæ aliàs pars erat Macedoniæ, in præsenti regnum est separatum. Macedonia nunc tota subest dominio Turcarum cum eius partibus & annexis.

Urbes Macedoniæ hujus temporis:

* Achrida, (*l'Ochrida.*)
Ædessa, (*Vodena.*)
Albanopolis, (*Albanopoli.*)
Alectryopolis, episcopalis, sub Philippis, (*Alectorosori.*)
Amphipolis, (*Emboli,*)
Apollonia, (*Eriffo.*)
Apollonia altera. Vide Serræ.
* Aulon, (*la Valona.*)
* Berrœa, (*Veria.*)
Candavia, (*la Canovia.* Regiuncula est, non urbs.)
Casandrea, (*Cassandria.*)
Castoria, episcopalis sub Archiepiscopo Achridensi, (*Castoria.*)
Christopolis, anteà Neapolis, nunc metropolis, (*Christopoli.*)
Citrum, (*Chitro*)
Daulia, (*Eladasagni.*)
Deborus, (*Dibrii.*)
Derre, (*Deterra.*)
* Dyrrachium, (*Durazzo.*)
Elyma, (*Canina.*)
* Eribœa, (*Creja.*)
Gazorus. (Vide Alectryopolis.)
Heraclea, episcopalis, gemina: una Sintica, (*Cheseja*, altera *Xenoxva.*)
Hierissus (quid sit non constat,)
Hormia, (*Coria.*)
* Justiniana prima. (Vide Achrida.)
(Larissa, (*Larizza.*)
Lete, (*Lita.*)
Lissus, (*Alessio.*)
* Lychnidius. (Vide Achrida.)
Myeza, (*Lagovlschio.*)
Neapolis. (Vide Christopolis.)
Oesyma, (*Cavalla.*)
Pella, (*Jeniza.*)
Philippi, (*Filippi.*)
Renteoa (quid sit non constat.)
Scampes, (*Scampi.*)
Scotusa, hodie, episcopalis, (*Scotusa.*)
* Scupi, (*Scopia* & *Uschub.*)
Serræ, (*Ceres.*)
* Thessalonica, (*Salonichi,*)
Zachniæ.

Plin. Macednnum portus, locus in ora Carmaniæ, ad fretum sinus Persici, ubi Armuzum promontorium.

Polyb. Steph. Macella, Macalla Lycophroni, *Strongoli*, teste Barrio, urbs magnæ Græciæ episcopalis sub Archiepiscopo Sibereno, in ora Calabriæ ulterioris, inter Crotonem ad meridiem 8. & Chrimissam, ad Boream 16. mill. pass. Hinc Macellæus nomen gentis.

Prov. Rom. Macerata, urbs Piceni recens, non obscura, episcopalis, & accademia, post Ricinæ urbis excidium una cum Ricineto extructa, media inter Lauretum & Tollentinum, 10. mill. pass. utrinque distans, De ea quidam Poeta libro 3. Itinerarii:

Ardua qua saxo colitur Macerata vetusto.

¶ Macerata, *Macerata*, urbs est ampla Piceni seu Marchiæ Anconitanæ, in colle, juxta Chientum fluvium, & propè ruinas Helviæ Recinæ, Ejus episcopatui unitus est episcopatus Tolentinus, & ambo sub Archiepiscopo Firmano. Distat 20. milliaribus a Tolentino in ortum, 15. autem a Laureto & ab ora sinus Veneti in Africum, sub dominio Summi Pontificis.

Macestus, *Megisto*, teste Ortelio, fluvius Mysiæ, in Asia, in Rhyndacum influens. *Strab. Ptol.*

Machæra, fluvius Africæ, apud Carthaginem fluens. *Polyb.*

Machærus, oppidum seu castellum Iudææ, apud Iordanem fluvium & Asphaltitem lacum, in Arabiæ petrææ confinio, dirutum, ab Hierosolymis ad 40. mill. pass. in ortum. *Plin. Steph. Joseph.*

¶ Macherus castrum fuit Judææ, quod apud Jordanem fluvium & lacum Asphaltitem situm, duodecim horarum itinere versùs orientem distat ab Hierosolyma; & ibi capite minutus est S. Joannes Baptista anno 31. a Christo nato, ut pluribus probat Baronius.

Machara, Macara Heraclidi, *Macari* vel *Machari*, & *Cittadella*, teste Fazello, urbs Siciliæ excisa in ora, inter Syracusas 32. & Pachynum promontorium 8. mill. pass. *Cic.*

¶ Machara ab aliis dicitur Imachara, incolæ Imacharenses & Acharenses Ciceroni, & Cluverio teste, nunc est *Traina*, oppidum in meditullio Siciliæ, intra montes, in valle Dæmone, 40. milliaribus distans à Catania in occasum Panormum versùs.

Machela, *Mechelen* pagus in Belgio, circa Trajectum ad Mosam, vix milliario distans. *Turon.*

¶ Macianum, *Machian*, insula parva Asiæ, in mari Indico, & una ex Moluccis strictè sumptis, versùs Gilolum insulam, sub dominio Batavorum, inter insulam Motiræ ad Boream & Bachianum ad austrum.

Machicolium, *Machecon*, oppidum est Galliæ, in Britannia minori, via 3. leucis à mari Aquitanico sestque caput regiunculæ, vulgò *le Duché de Retz* dictæ, una leuca à confinio Pictavensis provinciæ, 5. a Ligeri fluvio in austrum, & 10. à Nannetis in Africum.

¶ Machicorum tractus, *pais des Machicores*, provincia Madagascariæ insulæ, versùs partem Australem & Ampatres populos, ubi aliquot coloniæ Francorum à paucis annis.

Machlinia, quæ & Malina, *Machelen*, vel *Mechelen* Belgis & Germanis, *Malines* Gallis, Hispanis, & Italis, urbs Belgii præclara, metropolis Brabantiæ, media inter Antuerpiam, Lovanium, & Bruxellas, 4. leucis, trigonum æquilaterum cum Bruxellis & Lovanio faciens, urbs archiepiscopalis a Paulo IV. Pontifice Maximo, Philippo II. Hispaniæ Rege & Belgii domino curante, effecta. De qua lib. 4. Itinerarii Germanici sic: *Scrip. Belg.*

·primo ergo die Maclinia dives.
Ostendisque locum, reliquis ubi jura Brabantis.
Dant proceres.

¶ Machlinia, *Machelen* incolis, urbs est ampla Belgii, ad Dyiam fluvium, in Brabantia inserta; sed tamen regiuncula adjacens, dicta Machliniense dominium, provincia est Belgii. Media ferè est inter Antuerpiam ad Boream & Bruxellas ad austrum; subestque dominio Hispanorum. Dicitur etiam Mechlinia.

Machlyes, qui & Androgyni, teste Plinio, quasi utrumque sexum habentes, populi Africæ circa Syrtim, Lotophagis, & Maxybus ad Tritonem fluvium finitimi, Machyni Ptolemæo. *Herod. Plin.*

Machmas, *Barra*, & *Birra*, teste Brochardo. *Bira* aliis, oppidum Palæstinæ, & castrum Templariorum in Judæa, ab Hierosolymis 12. mill pass. distans in Boream, Garizim montem versùs 15. *Bibl.*

¶ Machorbæ, Arabiæ felicis portus versùs ortum, teste Plinio.

Macides, Madytos Xenophonti, *Maiten* & *Maitos*, teste Leunclavio, urbs Chersonesi Thraciæ, olim episcopalis sub Heracleensi Archiepiscopo, a Callipoli 23. mill. pass. in meridiem, apud Sestum, a quo 2. mill. distat, nunc metropolis. Sunt qui Macistus legunt; sed hæc oppidum fuit Elidis vel Arcadiæ, in Peloponneso. *Mel.*

Macistos. Vide Macidos.

Maclovium, sive Macloviopolis, *S. Malo*, urbs Galliæ Celticæ, in ora Britanniæ Boreali, a Rhedonibus 14. leucis in Boream, a Briocensi urbe 6. in ortum, episcopalis sub Archiepiscopo Turonensi, olim Aletha, & Aletum. Vide ibi. *Strab. Prov. Rom.*

¶ Ma-

¶ Maclovium, *S. Malo*, urbs est parvi circuitus, sed munita & dives, emporiumque celeberrimum, cum portu capaci. Est in insula parva S. Aaronis dicta, via à continente separata, & ipsi ponte juncta. Crevit ex ruinis Alethæ, & 16. leucis distat à Briocensi urbe, & quatuor a Dola in Circium: hinc periti nautæ.

¶ Macna, Arabiæ felicis urbs, teste Ptolemæo.

¶ Macocum, *Macoco*, regnum peramplum Africæ, in Æthiopia superiori, cui decem alii Reges subsunt. Distat 250. milliaribus Germanicis à regno Congi, versùs partem septentrionalem fluvii *Zaire*. Ei adjacet à septentrione regnum Mujaci, cum quo perpetuum ferè gerit bellum, & ad Euroborcam ei vicinus est Rex Giringbomba, teste Isaaco Vossio in sua dissertatione de fontibus Nili.

Ptol. Ilb. Ner. Macodama, Macomades Antonino, *Macros*, teste Moletio, urbs Africæ, ad Syrtim parvam, inter Thcænas & ostia Tritonis, Non *Mahometta*, ut scribit Ortelius, quæ Hadrumetum putatur.

Ptol. Macolicum, *Malekin* Mercatori & aliis, & *Malck* vel *Male*, urbs Hiberniæ, ad Synœum fluvium, a Lymmerico ad 25. mill. pass. in Boream versùs Alonem, circa Hiberniæ umbilicum.

Ptol. Macomada, (Vide Macodama; sic enim in codice Græco legitur) urbs episcopalis Africæ olim sub Archiepiscopo Carthaginensi, nunc pagus apud ostia Tritonis & Theænas.

Ant. Macomadæ, Calumacuma Ptolemæo, *Mesellata* Marmolio, *Mesurata* Moletio, oppidum Africæ, ad initium Syrtis magnæ, & apud Alpidem oppidum, a Lepri magna 220. mill, in ortum. (*Vicus est tennis cum parva turri.*)

¶ Macopsila, urbs Sardiniæ insulæ, teste Ptolemæo.

¶ Macoraba, Arabiæ felicis oppidum apud Ptolemæum.

Strab. Plin. Macra, Macralla Ptolemæo, fluvius Italiæ, Liguriæ terminus, illam ab Hetruria distinguens, ad cujus ostia Lona urbs jacet, ex Apennino monte seu ex Apuanis montibus oriens, & in mare Ligusticum, seu Tyrrhenum (ibi enim unum desit, & alterum incipit) sese effundens, inter ostia Vari ad occasum 211. & ostia Tiberis in ortum 284. mill. pass. teste Plinio, *Magra* vulgò. Ejus meminit Lucanus libro 2.

Culta Siler, nullasque vado qui Macra moratus.

¶ Macra, *la Magra*, fluvius est Italiæ, in Liguria, illam ab Hetruria separans. Oritur in limite Ducatus Parmensis; & postea juxta Apuam labitur; deinde auctus Verra, Ula, aliisque minoribus amnibus, tractum Vallem Macræ ab eo dictum rigat; & per ditionem Genuensem fluens, paulò infra Serezanam in mare Mediterraneum se exonerat.

Plin. Macra item Plinio insula maris Myrtoi, apud Eubœam, à qua avulsa est, teste Plinio, Atticæ etiam proxima, à Sunio illius promontorio 60. stadiis distans, circuitu totidem, apud Helenam insulam 25 mill. pass. *Macronisi*.

¶ Macranum, *Macran*, Persiæ provincia, versùs mare Indicum & confinia Magni Mogolis. Dicitur etiam *MeKran*, & ab aliis *Getche Maquerena*; estque pars Caramaniæ antiquæ, uti & nunc etiam pars orientalis regionis *Kirman* dictæ, sub dominio Persarum. Habet ad Boream Sigistaniam provinciam, ad meridiem mare Indicum, ad occasum Caramaniam propriam, & ad ortum Sindam regionem. Principes habet sub clientela Regis Persarum. Urbem habet Macranum dictam, *Macran*, ut quidam tradunt; & ejus præcipuus portus *Guadel* dicitur, versùs mare Indicum.

Strab. Macras, campus Cœlesyriæ, qui *Marni* hodie, teste Nigro, nominatur.

Plin. Macria, insula parva Rhodiorum.

Plin. Macris, *Magri* ex tabulis recentioribus; insula Cariæ, in mari Rhodensi, apud Caunum urbem maritimam.

¶ Macris sinus, *Golfe de Macre*, sinus est maris Mediterranei, in ora Lyciæ, propè Macram urbem, & inter Lyciam & Rhodum insulam. Dicitur aliter Glaucus sinus. Vide ibi.

Macris etiam ob ejus longitudinem dicta est Eubœa insula, teste Strabone & Plinio, sicuti & Chios.

Plin. Mel. Aul. Macrobii, populi Africæ, in Meroe insula, teste Mela, & in Æthiopia ad solis ortum, teste Plinio, sic ob vitæ longitudinem dicti. Hyperborei etiam populi Macrobii dicti, teste Eustathio, ob eandem causam. Sicuti, & Æthiopes ad Oceanum Atlanticum incolentes à Dionysio Afro nominantur, & ab Orpheo in Argonaut.

Venimus ad dites, omnique ex parte beatos,
Macrobios.

Macrocephali, populi Cappadociæ, circa Cerasuntem urbem incolentes; sic à capitis longitudine dicti. *Plin. Mel.*

¶ Macrocremnii montes circa Istrum & Tyram fluvios, teste Plinio.

Macrones, populi Cappadociæ extremi, circa Absarum oppidum & fluvium in Colchidis & Armeniæ majoris confinio incolentes: quos Valerius Flaccus libro 5. Argonaut. memorat. *Xenop. Strab. Plin. & al.*

Messyaici, vos & stabulis Macrones ab altis.

Macrontichos, hoc est, Longus murus, *Macri* ex tabulis recentioribus, urbs Thraciæ, in ora Propontidis, inter Rhædestum & Pactyam, à Lysimachia 5. mill. pass. in Boream, ab ore Ponti 150. a Dorisco 122. in ortum, olim episcopalis sub Archiepiscopo Heracleensi, postea metropolis cum Xanthia & Peritheorio urbibus proximis effecta. Suidas eam a Byzantio 60. mill. pass. distare scribit, cùm duplo ferè intervallo absit. *Plin. Ptol.*

Macrynius, mons Ætoliæ maximus, apud Chalcidem oppidum. *Plin.*

¶ Mactarum, Africæ propriæ urbs, teste Divo Augustino.

Mactorium, *Mazarino*, teste Aretio, oppidum Siciliæ mediterraneum, apud oram Australem, & Narum urbem: cui Thomas Fazellus contra dicit, inter Plutiam & Cacyrum illud fuisse asserens. *Herod. Steph.*

¶ Mactorium, oppidum Siciliæ, vix 18. milliaribus, ab ora Australi distans. Nunc est *Mazarino*, castrum in colle, Comitatus titulo clarum, gentis Brancifortiæ, Brietio & Aretio testibus; estque inter Gelam fluvium ad ortum & Hymeram fluvium ad occasum. Sunt tamen qui credant esse *Botero*, castrum magis ad austrum.

Macynia, Macyna Plutarcho, oppidum Ætoliæ, quod & Macrynium, ad Macrinium montem, Chalcidi oppido proximum. *Strab.*

¶ Madagascar seu Madagascaria, Madagascar, insula perampla Africæ, in Oceano Æthiopico, incolis *Madecasse*, Gallis *l'Isle Dauphine*, Lusitanis *l'Isla de S. Lorenzo*, Arabibus *Sarandib*, Ptolemæo Menuthias dicta, & Plinio Cerne. 90. aut 100. leucis Gallicis distat ab ora Africæ in ortum. Est ea præcipuis insulis totius orbis, utpotè extensa a gradu 11. latitudinis australis usque ad gradum 25. ejusdem latitudinis; sed ab ortu in occasum multò minor est. Nullæ sunt urbes in tota insula Madagascaria, sed tantùm pagi, uti etiam à paucis annis aliquot coloniæ & arces Francorum versus partem meridionalem insulæ; ubi vertit in ortum, nempè arx Delphina, *le Fort Dauphin*, arx Anossia, *Anossi*, arx sinus S. Augustini, *le Fort de la baye de S. Augustin*, & aliquot aliæ coloniæ minoris notæ in illis partibus, uti in insula Sanctæ Mariæ ei adjacente. Dividitur autem tota insula in plures provincias, ex quibus a Francis detectæ sunt in parte australi Carcanossia, *Carcanossi*, Ampatrum tractus, *le pais des Ampatres*, Machicorum tractus, *le pais des Machicores*, Carembola, *Carembou'e*, Mahafalia, *Mahafale*, & Matataoia, *le pais des Matatanes*. Sed provinciæ Boreales hactenus incognitæ sunt. Hanc insulam pluribus descripsit Stephanus Flacurtius.

¶ Madasara, Arabiæ felicis urbs, teste Ptolemæo.

¶ Madaiumma, Africæ propriæ urbs aupd Antoninum, Madussama alibi idem legit, Madyssumma est Victori Uticensi.

Madauta, Madurus Ptolemæo, *Maduro*, teste Ortelio, urbs Africæ olim episcopalis sub Archiepiscopo Carthaginensi, inter Numidiam & Getuliam, ac inter Tebescam & Ammædaram urbes, patria Apulæi: ubi olim literarum gymnasium, ad quod Divus Augustinus se contulit. *Plin.*

¶ Madaura, *Madora* quibusdam, orbs fuit Africæ propriæ dictæ, mediterranea, inter Hipponem & Lambæsam ad 60. mill. pass. distans, Cirthæ propior, nunc pagus tenuis.

¶ Madera, *l'Isle Madere*, insula maris Atlantici, sub dominio Lusitanorum, in Africa, alias Cerne Atlantica dicta fuit, teste Sansone. Detecta fuit anno 1420. à Joanne Gundisalvo; ejusdem longitudo est 25. leucarum, circuitus autem 60. circiter. Ejus primaria urbs est Fungalia. Sunt etiam in ea oppida Moncrixum & Fanum Sanctæ Crucis, cum 36. Parœciis; & in ejus vicinis est insula Portus Sancti.

Madera, *Madera*, fluvius, qui & *Cayane* dictus.

Ori-

Oritur in America meridionali & in confinio Peruviæ, versùs Argenteam urbem; & deinde post longum cursum in Amazonium fluvium se exonerat infrà Cajanam provinciam, teste Petro Texeira.

¶ Maderaspatanum, *Maderaspatan*, urbs regni Narsingæ, in ora Coromandelis & sinus Gangetici, cum portu & arce S. Georgii dicta, sub dominio Hollandorum ab aliquot annis.

Script. Gall. Maderiacum, quod & Maceriæ, oppidum Galliæ Belgicæ, in Campania & Comitatu Retelensi, ad Mosam fluvium, inter Retelam 7. & Bullonium ad ortum 5. leucis, *Masieres*, à Rhemis 14. in ortum & Cæciam. Vide Magetrobia.

¶ Maderiacum, seu Meceriæ, *Mezieres*, urbs est Campaniæ provinciæ, in Gallia, satis munita, à Mosa fluvio ferè circumdata, via dimidia leuca distans à Carolopoli & ab arce montis Olympi, 4. infrà Sedanum in occasum, totidem à Rupe Regia in Eurum, 3. tantùm à confinio Ducatus Luxemburgensis, 6. à Bullonio, 8. à Retelio, & 16. à Remis in Cæciam; estque satis culta.

Ptol. Maddia, *Chipitche*, teste Moletio, oppidum Colchidis, in Iberiæ confinio.

Ex Iti. Antiq. Madiæ, *la Samogia*, vicus Æmiliæ, in agro Bononiensi, medio itinere inter Bononiam & Mutinam occurrens, & utrinque 10. mill. pass. distans.

¶ Madiama, Arabiæ felicis urbs apud Ptolemæum.

Bibl. Madianitæ, Mandianitæ Stephano, populi Arabiæ petrææ, in Palæstinæ confinio, quorum regio Madian; *Salaheni* hodie, teste Theveto, dicti.

Ptol. Madisanites sinus, *Golfo di Saudra*, teste Ortelio, sinus Arabiæ felicis, sinus Persici pars, apud Coromanidem urbem, in Arabiæ desertæ confinio.

Ptol. Madoce, *Aden*, teste Josone Barrosio, urbs Arabiæ felicis, emporium, & regia, extra fauces sinus Arabici ad 30. leucas Hispanicas. Aliis *Mauden*, urbs ejusdem oræ, quod verisimilius videtur.

¶ Madritum, *Madrid*, urbs Hispaniæ perampla, & sedes regia, ad amnem *Manzanares* dictum, in Castella nova. Crevit ex ruinis Mantuæ Carpetanorum, nunc *Villa Manta* dictæ, vix 2. leuca ab ea distantia. Gaudet palatio regio, & crescit in dies. Distat 7. leuc. ab Escuriali in ortum, 22. à Toleto in Boream, & 5. à Compluto in occasum; estque in regiuncula Algarria dicta, sed sine muris, edito situ nlata.

¶ Madura, *Madurè*, urbs Indiæ intra Gangem, forsan Modura dicta ab antiquis; satis ampla & culta, aliàs sub dominio Regis Bisnagariæ, nunc paret proprio Principi, *Naique de Madurè* dicto, cum provincia adjacente satis ampla, inter Malabariam ad occasum & oram Piscariæ seu frotum Manarium ad ortum; eique subest ora Piscariæ, ex qua magnos proventus recipit. Sed clientelaris est Regis Bisnagariæ. Ei etiam subest Manaria insula. Urbs ipsa Madura sedet ad radices montium, & 60. mill. pass. distat ab ora freti Manarii in occasum.

Tab. Peut. Madua, *Maidston*, teste Camdeno, oppidum Albionis in Anglia, inter Londioium 28. & Rium in ora meridionali 20. mill. dissirum.

Xenop. Madytos, Madyta numero plurali Balsamoni et libro Conciliorum, *Maiton*, urbs Cherronesi Thraciæ metropolis, proxima Sesto. Vide Macistos in Macidos. Ortelius cum Thesauro Linguæ Latinæ citat Ptolemæum, apud quem haud reperitur. Sed et Macistus urbs Arcadiæ fuit, à Madyto diversa.

Strab. Plin. Xenop. Mæander, Mæandros Ptolemæo, *Madre*, fluvius ingens Asiæ, in Phrygia magna, ex Aulocrene fonte oriens; obliquèque adeò fluens, ut in seipsum recurrere videatur, 600. flexiones faciens, teste Dione Prusæo (unde gyri Mæandri dicuntur.) Cariam ab Jonia separat, ac mare inter Heracleam et Miletum subit. Populi Mæandrini. Ovidius libro 9. Metamorphoseon:

Filia Mæandri toties redeuntis eodem.

Mæandri non solùm pro variis flexibus, ad Mæandri fluvii similitudinem, sed etiam metaphoricè pro consiliis vafris et obliquis, proverbiali figura, sumuntur; uti apud Ciceronem in Pisonem, et apud Prudentium in hymno ante somnum.

O tortuose serpens,
Qui mille per Mæandros
Fraudesque flexuosas
Agitas quieta corda.

Unde à flexibus fluvium hunc nominatum tradunt à Græcis.

Mæandria, oppidum Epiri, in mediterraneis, quod *Alandriana* à Pineto indigitatur, Cestræ finitimum. *Plin.*

¶ Mæandrinos populos habet Dictes Cretensis, in Asia minori, circa Mæandrum fluvium.

¶ Mæandris, mons Indiæ extra Gangem, teste Ptolemæo. *Plin.*

Mæandropolis, quæ & Mæandrus Stephano, oppidum Cariæ, ad Mæandrum fluvium, *Madre*, quo nomine etiam fluvius nominatur. *Dion.*

Mæatæ, populi Albionis, apud Vallum, quod Scotiam ab Anglia dividit; quorum regio Landonia (*Lauden* vel *Lothien*) dicitur, Lhuydo teste, in Scotia. Sed Camdeno est * Northumbriæ, *Northumberland*, in Anglia, apud fines Scotiæ. Montes asperos incolunt aquæ indigi, ac campestria deserta, palustriaque sine urbibus & domibus, nudi incedentes, fabis vescentes. *Plin. Steph.* Mæatæ aliis sunt populi Scotiæ, in Angliæ confinio, in ora orientali, apud Vallum Severi Imperatoris, quorum regio Marchia nunc dicitur, vulgò *the Mers & Merch*, cujus urbes sunt Coldana & Bervicium. (* Camdenus Northumbros inter Mæatas ponit.)

Mædi, Medi Straboni & Livio, populi Thraciæ, in Mysiæ & Macedoniæ confinio, quorum regio Media apud eosdem, Medica Ptolemæo, ubi Pantalia urbs erat.

¶ Mædi populi fuere Thraciæ cis Rhodopen montem, *Mel.* quorum regio seu provincia Medica dicitur seu Græcia Macedonica quibusdam, versùs oram maris Ægæi, inter Arderam ad ortum & sinum Strimonicum ad occasum, longè à Mœsia in meridiem. Ejus urbes fuere Oesima & Doperus.

¶ Mænala, Hispaniæ oppidum, juxta Malacam Straboni & Avieno.

¶ Mænalia, Galatiæ oppidum, in Asia minori Thucydidi & Stephano, regionis nomen est, in qua Cyphressus urbs. *Plin.*

Mænalius, Menælæus Livio, Mænalus Plinio, Mænalius Vibio Sequestri, mons Arcadiæ celebris, apud Tegæam urbem, ubi Mænalus oppidum, teste Strabone, & Mænalia ora Ovidio, & Mænala urbs Virgilio numero plurali, & Mænalus mons eidem Virgilio, unde Mænalium nomen gentis. Virgilius lib. 3. Georgicorum:

Panoviam custos, tua si tibi Mænala cura. *Ptol.*

Idem in Bucolicis Ecloga 8.

Incipe Mænalios mecum, mea tibia, versus.

* Mænariæ, insulæ parvæ maris Balearici, Palmæ urbi majoris Balearis vicinæ. Mænaria quoque Plinio insula maris Tyrrheni circa Corsicam, quæ Dalechampio *Mellora* vel *Melora* putatur; sed hæc Liburno portui *Strab.* proxima est, inde 5. mill. pass. recedens, à Corsica ad *Plin.* 60. (* Meraria in quibusdam exemplaribus.) *Ptol.*

¶ Mænaria, insula maris Tyrrheni, nunc *la Mallora* dicitur; estque insula parva admodum, seu veriùs scopulus parvus, vix apparens; ante Liburnum, 5. milliaribus ab eo in occasum distans.

Mænomena, montes Sardiniæ, qui Insani Livio & Floro dicuntur, nunc *Canelle*, teste Ortelio, qui tamen in codice Ptolemæi Græco desiderantur. *Ptol.*

¶ Mænomena seu Mænomeni, montes Sardiniæ sunt, in parte Boreali insulæ, versùs Corsicam; ibique per mediam insulam currunt. Dicuntur etiam Insani montes: quorum plerique veterum meminere.

Mæon pagus erat Hetruriæ apud Polymartium: cujus ager adhuc *Meana*, seu *Meone* nominatur, D. Anselmo celebris: qui *S. Anselmo di Meone* cognominatur.

Mæoniæ, Meonia Herodoto & Dionysio, regio Asiæ, quæ & Lydia dicitur; in qua Sipylus mons & Sardes metropolis. Hinc Mæonius nomen gentis. Virgilius libro 10. Æneidos:

Mæonia generose domo; ubi pinguia culta
Exercentque viri.

Et Ovidius libro 6. Metamorphoseon:

Tam cum Mæoniam virgo Sipylumque colebat.

Mæotæ, Mæotici Plinio, Melæ, Mæetæ Herodoto, *Tartari* Nigro, populi Sarmatiæ Europææ, circa Mæoticam paludem ad occasum incolentes, inter Isthmum & ostia Tanais.

¶ Mæotæ populi fuere Sarmatiæ Asiaticæ, circa Mæotidem paludem ad austrum, inter ostia Tanais fluvii & Bosphorum Cimmerium. *Polyb. Plin.*

Mæotis palus, Mæetis Herodoto, Mæotius lacus Plinio, Scythica stagna Columbano, Cimmeriæ paludes Claudiano, palus maxima Sarmatiæ, Ponti Euxini ma- *Strab. & al.*

mates, teste Dionysio, longa intes Tauricam Chersonesum & ostia Tanais 300. mill. pass. circuitu patens 8000. stadiis, teste Polybio, cum Strabone. In eam Tanais flumen à leptentrioonibus iofluit. Ioter uttamque Sarmaiam sita, variè nominatur; *Maro delle Zabacche*, *Mare della Tana*, & *Mar Biauco* Italis, *Carpaine*, *Mar el Azaeb* Arabibus, teste Rhamusio. Hinc Mæotius, et Mæoticus nomen geotis. Virgilius lib. 3. Georg.

At nea, qua Scythia gentes, Maoticaque auda.

Valesius Flaccus libro 4.

-quautosque sinus Maotia laxat
Æquora.

Insignis error est in Thesauro Linguæ Latinæ, hanc paludem apud ostia Phasidis fluvii locantis; cum sit aure ostia Tanais.

Mæotis palus, aliàs Temesinda accolis, id est, mater maris, nunc *Limen* seu *Mer de Zabache* et *de la Tana*, sinus est amplissimus seu potiùs mare Sarmatiæ, inter Europam & Asiam per Bosphorum Gimmerium connectitus cum Euxino, er a Buge palude separatur Zenonis Chersoneso. Ejus circuitus est 600. mill. pass. circiter. Habet ad occasum Tauricam Chersonesum, et Sarmatiam Europæam ad Boream, Sarmatiam autem Asiaticam ad ortum er meridiem. Causa autem quòd palus dicitur, est quia adeò humilis est, ut plurimis in locis nonnisi scaphis et minoribus navigiis navigari possit, et vix naves opportunitatem babent figendi anchoras in masi, cùm 40. mill. pass. distent ab ora littorali plerisque in locis, ut mibi nasrarunt nautæ periti, qui illas partes lustrarunt hisce ultimis temporibus: & usq; in hodiernam diem nulla majora admittit oavigia. Mæotis autem palus est inter Tartariam minorem seu Preçopensem & Gircassiam regionem Asiæ. Sed ejus ora littoralis versùs Boream tota ferè inculta & deserta jacet.

¶ Mæreum fretum, *Destroit de le Maire*, fretum Americæ meridionalis, à Jacobo *le Maire* Batavo primùm detectum anno 1616. 25. Jaouarii, ioter Terram Igninm & Magellanicam ad occasum, ubi Mauritii tractus, & Statuum insulam ad ortum, ad meridiem & ortum freti Magellanici. Dicitur fretum S. Vincentii ab Hispanis, sed id tantùm es invidia; estq; per illud facilis transitus es mari Brasilico in mare Pacificum; cum difficilis & periculosus sit admodum perMagellianicum fretum. Dicti freti Marei longitudo & latitudo est tantùm octo leucarum circiter.

Plin. Liv. Mæsia sylva, *Bosco di Baccano*, teste Joaone Antonio, sylva Thulciæ apud Baccanas, inter urbem Romam & Sutrium 15. mill. pass. a Viterbio 25. Romam versùs.

Plin. Mæsius mons, Mysius Melæ, mons Mysiæ, iu Asia, qui & Olympus, teste Plinio, in Bithyniæ confinio, Mysius Olympus Ptolemæo, *Calogeron oros* Græcis, *Geschisdag* Turcis, teste Leunclavio. Vide Olympus.

¶ Mæsolia, Indiæ intra Gangem regio apud Ptolemæum. Mæsolos populus habet Arrianus, & Mæsolum fluvium ibidem Ptolemæus.

¶ Mæronium, Sarmatiæ Europææ oppidum, teste Ptolemæo.

Vib. seq. Mævius, mons Campaniæ. Vide Vesevus, Idem enim est.

¶ Magadosa, *Magadoxe*, urbs est ampla Africæ, & regui cognominis caput, in Zanguebaria regione, cum arce & portu capaci. Alias expugnata fuit a Lusitanis, & ab ipsis malè habita, est in regno Adeæ & in ora Ajaoi, ad ostia fluvii Magadoai, 450. mill. pass. à faucibus sinus Arabici seu maris Rubri in meridiem, & 600. à Dioscoridis insula in Africum,

Lib. Not. Magæ seu Magnæ, Antonino Magnis, *Old Radaer*, teste Camdeno, oppidum Albionis, in Wallia, & tractus, cujus incolæ Magesetæ vel Malegetæ, inter Iscam Legionem Augustam 43. & Uticooium 25. mill. pass.

Lib. Not. Magalonensium orbs, *Magalone*, urbs Galliæ Narbonensis, Inde 15. leucis io ortum distans, intra Stagna Volcasum, exstincta; cui Mons Pesulanus ad 2. leucas successit.

¶ Magaria, Indiæ intra Gangem urbs, teste Ptolemæo.

Plin. Liv. Magarsus. Vide Megarsus.

Magana, mons Galatæ, Ancyræ urbi imminens, qui ex ea hodie nominatur *Monte d'Augeri*.

¶ Magdalena fluvius, *Rio della Maddalena*, fluvius Americæ meridionalis, in novo regno Granatensi, Recipit fluvios, *Carara*, *Pati*, *Gauli*, & aliquot alios; deindè in fluvium sanctæ Marthę se eaonerat io gubernio seu provincia sanctæ Marthæ.

Magdalum, castrum apud Genesaram lacum Palæstinæ, a Bethsaida urbe 4. mill. pass. in austrum: de quo Josephus.

¶ Magdalum castrum erat Tribus Zabulon, 8. mill. pass. distans a Bethsaida, & 6. à Jotapata in ortum.

¶ Magdeburgensis Archiepiscopatus, *Ertzbisthumb Meydburg*, provincia est parva Germaniæ, in Saxonia inferiori, sub dominio proprii Archiepiscopi; sed quæ post obitum præsentis Administratoris è domo Saxonica juris erit Brandeburgici, pace Monasteriensi. Terminatur à septentrione veteri Marchia Brandeburgica, uti media ab ortu, à meridie autem Principatu Anhaltino & ditione Halberstadiensi. Ejus caput est Magdeburgum; & ex ea pendet Halla Saxonica, quamquàm intra limites Ducatus Saxoniæ inserta. Sed alia oppida sunt parvi momenti.

Magdeburgum, & Madeburgum, apud literatos ex antiquis monumentis Parthenopolis, & Parthenope, *Meydenburg*, *Magdeburg*, & *Meydeuburg*, urbs Archiepiscopalis Saxoniæ, ad Albim fluvium, à Viteberga 12. leucis in Boream distans. De qua lib. 7. Itinerarii: *Script. Germ.*

Nobile se nobis Madeburgum ostentat, & altas.
Insignes turres, ac templa extendit in auras.
Salve urbs pace potens, salve clarissima bello.
Nomine Parthenopen referens, Lacedemona factis.

¶ Magdeburgum, *Magdeburg*, incolis *Meydburg*, urbs ampla & Hanzeatica Saxoniæ inferioris, regiunculæ cognominis caput, sub dominio proprii Archiepiscopi nunc, sed concessa Electori Brandeburgico pace Monasteriensi titulo Ducatus. Antea munita fuit, & emporium celebre; sed anno 1631. expugnata fuit ab Austriacis, & ab ipsis desolata & penè destructa, oonc utcumque reparatur. 12. leucis distat à Vitteberga io Circium, & 9. ab Halberstadia in ortum. A quibusdam creditur Mesvium antiquorum, teste Petro Appiano.

Magdojus, oppidum Ægypti, Pelusio urbi finitimum, ab eo 12. mill. pass. Serapium versùs. *Hered. Steph.*

Magduuum, *Meun* vel *Mehun*, teste Roberto Cœnali, seu *Mange* Cognato, oppidum Galliæ Celticæ, (non Aquitaniæ, ut scribit Ortelius) ad Ligerim fluvium, in Aurelianensium finibus. *Mehun* etiam, quod Mediolanum Aulercorum esse videtur, oppidum est in finibus Biturigum, inter Bituriges 4. & Avaricum in occasum 3. leuc. quod Meliodunum nonnulli dictum volunt. *Script. Gall.*

Magdunum, *Mehan*, oppidum est Ducatus Aurelianensis, ad Ligerim fluvium, 4. leucis iufrà Aurelias in occasum Blesas versùs; sed longè distat in austrum à Mediolano Aulercorum.

Mageddo, *Sabimbre*, teste Brochardo, seu *Suberge* aliis, locus Palæstinæ, ad Cissonem torrentem; Maximianopolis ex libro Notitiæ, ut opinatur Ortelius, sed hæc in Ægypto est. De eo Juvencus libro 3. *Bibl.*

Inde Mageddarum navi transcurrit in oras.

Magella, Macella Polybio, *Mougelline* vel *Mungellinae*, teste Fazello, oppidum Siciliæ mediterraneum, Plutiæ finitimum, 7. mill. pass. distans, (Magellini populi Plinio) inter Eunam, & Menas 10. mill. ounc arx est in monte, apud Calatam Hieronis, inde 6. mill.

¶ Magella, oppidum siciliæ, est *Magelline*, castrum vallis Heætinæ, teste Fazello. Sed, Brietio teste, est *Resmauo*, oppidulum in eadem valle, ubi vestigia magnæ urbis, 5. milliaribus ab Euna in ortum, propè Chrysam amnem. *Liv.*

¶ Magellanica, *la Magellanique*, regio Americæ meridionalis, amplissima versùs austrum, inter fluvium Argenteum ad Boream & fretum Magellanicum ad meridiem sic dicta à Ferdinando Magellano Lusitano. Sed nulla urbs in toto illo tractu, neque colonia Europæorum. Alias Hispani construxerant urbem quandam, Philippolim dictam, in parte Boreali freti Magellanici; eòque coloniam duxerant maximis sumptibus, ut sic Anglorum & Batavorum oaves per fretum transeuntes tormentis bellicis impeterent; sed id frustrà tentarunt, & paulò post illa colonia omnino excidit, fame aliisque miseriis necata: unde posteà Angli, qui per hoc fretum transierunt, illius Philippolis rudera Portum Famis, *Porto Fame*, vocarunt; viaque ejus apparent vestigia.

¶ Magellanica insula *l'Isle Magellanique* dicitur à quibusdam ea insula perampla Americæ meridionalis, quæ ab aliis vocatur Terra Ignium, inter Fretum Magellanicum & Fretum Mæreum. Vide Terra Ignium.

¶ Magellanicum Fretum, *Destroit de Magellan* Gallis,

Estre-

Estrecho de Magaglianes Hispanis, Fretom amplissimum & oblongum, quo coojungitur mare Boreale seu Magellaoicum cum Pacifico seu Austrino, ab ortu in occasum extensum inter Magellanicam ad boream & Torram Ignium ad austrum, per centum leucas. Deteƈtum fuit à Ferdinando Magellano Lusitano anno 1520.

¶ Magellanicum mare, *mer Magellanique*, para est Oceani Austrini, versùs Magellaoicam regionem & partem meridionaliorem Americæ, tam prope partem orientalem Freti Magellanici quàm versùs occideotalem, etiam & ad austrum Terræ Ignium & Freti Maerei.

Stat. Magetæ, populi Africæ, ut videtur Ortelio, gæsis utentes. De quibus Statius libro 2. Achilleidos:

Quo Magetæ sua gæsa citent, quæ turbine castum.

Cæs. Magetrobia, sive Amagetrobia, nt alii codices habent, oppidum Sequanorum, nbi Ariovistus Rex Germaniæ Rhenum transgressus, Gallos fudit; quod *Monbelliard* & *Mont-Beliard* Gallis, *Mimpelgard* Germanis esse videtur Vigeneree, urbs Burgundiæ Comitatus, in Helvetiorum confinio, à Vesuntione 12. leucis in ortum, Carolus Bovillus *Masieres* oppidum ad Mosam in Retelensi Comitatu longissimè hinc distans falsò interpretatur, cùm ea Cæsare sit io Sequanis.

¶ Magetrobia, Magetobriga, & Amagetobriga quibusdam, est *Magstat*, oppidulum Lotharingiæ, 6. leucis à Marsalio in Boream. Aliis autem est Bingiom, *Binghen*, oppidum Germaniæ, ad Rhenum fluvium, nbi recipit Navam amnem; in ditione Electoris Moguntini, & in limire Palatinatus Rheni, 4. milliaribus Germanicis insra Moguntiacum in occasum Confluentes versùs.

Herod. Steph. Magi, populi Persidis, qnorum urbs Pasagarda, teste Plinio & Solino. Hinc magi venefici dicuntur. Ovidius libro 7. Metamorphoseon:

Quaque magos Tellus pollentibus instruis herbis.

¶ Magida Ptolemæo, Masin interpretibus, Carmaniæ urba.

Ant. Magioventum, sive Magiovinium (variè enim legitor) *Ashwel*, teste Camdeno, oppidum Albionis, in Anglia, à Loodinio 34. mill. pass. in Boream Eboracnm versùs, apud *Hertford*, à Verolamio 24. in medio Durocobrivæ. (* In ea se fuisse opinione fatetur Camdenus, verùm taodem certiora edoctus, *Dunstable* esse conjicit oppidum agri Bedfordiensis.)

Steph. Magistrica, *Madrun*, teste Laaio, oppidum Norici, in Carinthia, apud Taurum montem, inter Villacum & Salisburgum ferè medium.

¶ Maglianom, *Magliano*, urbs parva Italiæ, Sabinæ primaria, io ditione Pontificia, propè Tiberim fluvium. Dicitur Manliana à quibusdam; ejusque Episcopus vocatur Sabinensis, unus ex sex antiquioribus Cardinalibus. Sedet in colle; & 4. tantùm milliar. supra Civitatem Castellanam in Cæciam, 20. autem circiter ab urbe Roma in Boream.

Lib. Not. Maglova, *Machlenoth*, oppidum Albionis, in Wallia, & Mongomeriensi Comitatu teste Camdeno, Maglona verò, seu Magalona, urbs intra Stagna Valcarum, aquis absorpta est. Vide Magalona.

Strab. Ptol. Plin. & al. Magna Græcia, regio Italiæ, in regno Neapolitano, ad Aulonium mare, & Tarentinum sinum, inter Brutios ad meridiem & Salentinos ad Boream, Lucaniæ ad occasum confinis; in qua Locri, Croto, Sybaris, Thusium, & Tarentum, urbes claræ & liberæ olim fuere; ex qoibus Croto & Tarentum duntaxat perseverant. Ea nunc partim *Calabria* citerior, quæ sinu Tarentino adjacet, partim *Calabria* ulterior, quæ mari Ausonio alluitur, & partim io *Basilicata* nomen transiit.

¶ Magna Græcia regio fuit ampla Italiæ, aliàsque valde extensa, utpotè quæ Apuliam utramque. Messapiam seu Calabriam, Lucaniamque cum Brutiis contineret; sed posteà angustioribus restricta fuit limitibus, & consistit in Lucania, & Brutiis, quamquam multi ei etiam addant Messapiam, ubi Calabri & Salentini. Ibi nunc provinciæ regni Neapolitani Calabria citerior & ulterior, Basilicata cum parte australi Principatus citerioris, quibus adjungitur terra Hydruntina à quibusdam.

Ant. Magnæ, & Magæ libro Notitiarum, *Old Radnor*, teste Camdeno, oppidum Albionis, in Wallia. Vide Magæ.

¶ Magna villa, *Granville* oppidum munitum Galliæ, in Normannia provincia & io ora littorali maris Britaonici, versùs insulam Cæsaream, à qua 7. leuc. distat in austrum, uti 6. à Constantia, 5. autem a Monte S Michaelis in septentrionem. Dicitur etiam Grandisvilla à quibusdam.

Strab. Plin. Liv. & al. Magnesia, urbs Asiæ, in Jonia, teste Plinio, vel in Caria, apud Mæandrum fluvium & Thoracem montem teste Diodoro, media inter Ephesum & Tralles 15. mill. pass. seu ioter Tralles 140. & Ephesum 120. stadiis ex Strabone. Error deprehenditur Insignis Thesauri Linguæ Latinæ, ubi auctor loquens de Magnesia regione Thessalica, ait illam ab Epheso 16. mill. pass. distare. Hic Themistocles Atheniensis patria pulsus, interiit, cùm Rex Persarum hanc ei urbem in panem dono dedisset. *Manegresia* vulgò, episcopalis sub Archiepiscopo Ephesino; nunc caput regionis. Hinc Antiochus Rex à Scipione victus, magna clare affectus est: unde Scipio Asiaticus cognominatus Stephano libro de urbibus.

¶ Magnesia, urbs Cariæ, in Asia minori, 30. mill. pass. distat ab Epheso in ortum, 25. a Tralle io austrum, & 80. à Smyrna in Eurum, teste Petro à Via; uno autem aut altero milliari distat à Mæandro fluv.

Liv. Ptol. Strab. Magnesia altera, *Manissa*, teste Leunclavio, urbs Lydiæ, ad Sipylum montem, proxima Sardibus, episcopalis sub Archiepiscopo Smyrnensi.

Plin. Magnesia item, regio Macedoniæ, inter Pieriam ad Boream & Thessaliam in austrum, in ora maris Ægæi ad ortum, ubi Magnesia promontorium Ptolemæo, *Capo Verlichi* Sophiano, Hæmonia Ovidio. Populi Magnetes Thucydidi, Straboni, & Plinio. Lucanus libro 6.

Et Magnetes equis, Minyæ gens cognita remis.

Et Ovidius libro 11. Metamorphoseon:

-consistere Pelea terra

Fata sinunt; Magnetas adit vagus exsul, & illic.

Hinc Magnesius, & Magnessus, a, um, adject. Horatius libro 3. carm. ode 7.

Magnessam Hippolyten dum fugit abstinens.

Magnetes, violato quodam numine, tot malis, ut Strabo lib. 13. auctor est, afflicti sunt, ut a Treribus, posteà à Milesiis prorsùs deleti, adagio locum fecerint; *Magnetum mala* enim dicitur de malis ingentibus, aut de iis quæ in auctores suos recidunt, apud Suidam.

¶ Magnesia, Brietio teste, provincia est Thessaliæ, in Macedonia inter sinom Thermaicum ad Boream & Pelasgicum ad meridiem. Ab occasu autem habebat Phthiotidem & Pelasgiotidem, Thessaliæ etiam provincias, uti à Borea Pieriam, ad Peneum fluvium. Ibi ad ortum Magnesia promontorium, quibusdam *Capo di S. Georgio* dicitur, teste Brietio. In ea sunt Pelion mons, Ossa, & Olympus, uti & Tempe Thessala, locus amœnissimus.

Ptol. Magniana, Mogetiana Antonino, ut videtur, *Ziku*, teste Laaio, oppidum Pannoniæ superioris, io Hungaria. Sed Mogentianæ Antonino sunt in Pannonia inferiori, inter Sabariam & Cæsaream, à Sabaria 55. mill. pass. in ortum Acincum versùs.

Script. Gall. Magniloconse cœnobium, *Maulien*, pagus Galliæ Aquitanicæ, cum monasterio, in Arvernorum finibus, de quo io vita S. Boniti Episcopi Arvernensis, qui & Magnilocus.

App. Magnopolis, Pompejopolis Plinio, priùs Eupatoria, Mithridatis regia, urbs Paphlagoniæ, excisa, apud Amisum urbem, in ora Ponti Euxini, sic à Pompejo, qui Mithridatem vicit, dicta.

Script. Germ. Magnopolis, quæ & Megalopolis, *Meckelburg*, urbs olim episcopalis Germaniæ; in Wandalia sub Archiepiscopo Bremensi, excisa, olim Ducatus Magnopolitani, qui adhuc *Meckelburg* ex ea nominatur, metropolis & caput; cui Suerinum in episcopali sede successit, urbs finitima, à Vismaria urbe littorali 5. leucis in meridiem, à Lubeco 8.

¶ Magnopolis seu Megalopolis, *Mecklenborg*, urbs aliàs ampla, nunc castrum est tenue Ducatus cognominis via 3. mill. pass. à Wismarria in meridiem Suerinum versùs, à quo 12. mill. pass. distat.

¶ Magnum littus nunc *Arquico* dicitur, portus & urbs Æthiopiæ superioris, in Abexia regione, & in ora sinus Arabici, contra Macariam insulam, aliàs sub dominio Abyssinorum. Dicitur aliter *Ercoco* à multis.

Plin. Mel. Magnum promontorium, quod & Olyssiponense Plinio dicitur, *Cabo de Cascais*, promontorium Lusitaniæ, apud ostia Tagi ab Ulyssippono 7. leucis in occasum. Magnum item promontorium Mauritaniæ Cæsariensis apud Ptolemæum, *Capo de One*, teste Marmolio,

lio, apud ostia Malvæ fluminis, Cæsariensem à Tingitana separantis, ab Ona urbe proxima dicta.

¶ Magnum promontorium, aliter Olyssipponense seu Lunæ, nunc *Capo de la Roca* dicitur; distatque 6. leucis ab Ulyssippone in occasum, & una tantùm ab arce *Cascais* dicta.

Bibel. Magnus campus, planities ampla Palæstinæ, inter lacum Asphaltitem, & Gionabrim pagum Samariæ.

Ptol. Magnus portus, geminus: unus Libyæ interioris, in ora occidua maris Atlantici, *Porto Seron*; teste Castaldo. Alter Albionis, in ora Angliæ australi, contra Vectim insulam, *Portsmouth*, teste Camdeno, licèt Ortelius *Southampton* esse putet Hamptonam urbem, à Wintonia 20. in ortum, à Londinio 52. mill. in Notolybicum.

Magnus sinus, Oceanus Eous Melæ, Chryse Plinio, *Mar della China* Mercatori, mare quod Sinas alluit.

Ptol. ¶ Magnus sinus pars est Oceani Orientalis & Indici, ubi nunc sinus Cocinsinæ, *le Golfe de la Cochinchine*, inter Haynanum insulam & Sinas ad ortum, & regnum Cocinsinæ ad occasum, teste Sansone.

Plin. Mel. Ptol. Mago, *Mahon*, teste Floriano, oppidum Balearis minoris insulæ, sic a Magone Hasdrubalis filio conditore dictum. Virgilius libro 10. Æneidos:

Inde Mago procul infensam cum tenderet hastam.

¶ Mago, *Mahon* seu *Porto Mahon*, portus amplissimus Minoricæ insulę, cum oppidolo & arce S. Philippi dicta, in parte orientali insulę. 15. mill. distat in ortum à *Citadella* oppido; ibique quidam finxere Minoricam urbem, quanquam nullum sit oppidum Minorica dictum in tota insula.

Bibl. ¶ Magoa, Persidis, oppidum circa Susianam, teste Plinio.

Magog, regio Persicę, onde magi, teste Suida.

Tac. Amm. ¶ Magno, Indię fluvius, in Gangem effluens. Arrianus In Indicis.

Magontiacum, Mocontiacum Ptolemęo Magnotia Eutropio, Moguntia Rheginoni, *Magonza* Italis, *Mentz* Germanis, *Mayence* Gallis, urbs Germaniæ superioris, Archiepiscopalis, ad Rhenum, in Palatinato, libera, media ferè inter Argentoratum ad meridiem & Coloniam Agrippinam ad Boream 25. leucis à Treviris 19. Francfurto proxima, 4. leucis distans; cujus Archiepiscopus primum inter Imperii Electores locum tenet. Ferunt illam à Mogontio Trojano Hectoris filio conditam. De ea Venantius Fortunatus libro 9.

Reddita ne doleas felix Maguntia casus.

Hic primùm Ars Impressoria inventa traditor.

¶ Magontiacum, seu Mogontiacum, *Maintz* Germanis, proprio subest Archiepiscopo; ibique est Accademia illustris, & ara Electoralis, ampla, ad Rhenum fluvium, ubi recipit Mœnum; & recens munita fuit. Archiepiscopalis est ab anno 745. & malè habita fuit à Friderico Ænobardo Imperatore anno 1158. sed posteà restaurata fuit ab Othone IV. & in ea Accademia fundata fuit anno 1482.

¶ Magontina ditio, *Stift van* Maintz incolis, *Archevefché de Mayence* Gallis, provincia est parva Germaniæ, propè Rhenum fluvium, & Mœnum, sub dominio Electoris Maguntini, in Circulo quatuor Electorum Rheni, inter Veteraviam tractum ad Boream et Palatinatum inferiorem ad Meridiem; et ejus etiam pars est in Franconia. Extenditur ab ortu in occasum, et sic dicitur à Magontia ejus primaria urbe. Alia autem oppida præcipua sunt Bingium *Binghen*, Aschaffenburgum seu Asciborgium, *Aschafenburg*, Miltemberga, *Miltemberg*, et Omeneburgum, *Omeneburg*. Subsunt etiam Electori Archiepiscopo Maguntino Frislaria, *Fritzlar*, urbs in Hassia Casselensi, Erfordia, *Erford*, urbs Thuringiæ caput, cum annexis, & Eisfelda regiuncula *le pais d'Eischfelt* in Thuringia, uti Duderstadium, *Duderstadt*, cum duobus aliis oppidulis.

Vol. Vet. Magrada, Menlascus Ptolemæo, *Rio di Tolosa* intus, & in ore *Rio Oruea*, teste Moletio, fluvius Hispaniæ Tarraconensis, per oram Vardulorum fluens.

¶ Magrada, seu Menlascus, nunc *Rio Orio* dicitur, In Ipuscoa provincia oritur ex Monte Santi Adriani; deinda auctus aliquot fluviis, Tolosam oppidum rigat, & juxta oppidulum *Orio* dictum in Oceanum Aquitanicum se exonerat.

¶ Mageda, Arabiæ felicis oppidum, teste Ptolemæo.

Magusani Herculis fanum, *VVestcappel*, teste Ortelio, pagus Scaldiæ insulæ, unius ex Zelandiis, circa ostia Scaldis fluvii.

¶ Magustana, Armeniæ majoris urbs, teste Ptolemæo, quæ Marustana est interpretibus.

¶ Mahmora, *Macnora*, urbs parva, sed permunita, in regno Fezzæ & in Fezza provincia, è regione Asgariæ, provinciæ, ad ostium fluvii Subæ, sub dominio Lusitanorum ab anno 1614. Portu gaudet capaci, in ora Oceani Atlantici.

Maja insula parva est apud scriptores Scoticos, in æstuario Fortheæ amnis, Edimburgo Scotorum regiæ vicina, inde 9. mill. pass. distans ab Andreapoli 15. vulgò *the May*. Ibi olim Clericorum regularium cœnobium celebre.

¶ Maiaguana, *Majaguana*, insola Americæ septentrionalis, & una ex Lucaiis insulis, inter Samanam insulam ad Boream & Hispaniolam ad austrum, in mari Boreali.

¶ May insola, *Ilha de Mayo* insula est Africæ, & una ex Gorgadibus seu insulis Capitis Viridis, in Oceano Atlantico, propè oram Orientalem insulæ S. Jacobi. In ea sunt Salinæ magni proventus, estque satis culta, sub dominio Lusitanorum.

¶ Maiolandia, *Mainland*, insola est maris Caledonii, & Schetlandicarum præcipua. Extenditur ad 60. mill. pass. a septentrione in meridiem. Ibi tantùm aliquot vici, sed plurimi sinus. Subest domino Regis Daniæ. Hujus insulæ maritima ferè tantùm ante aliquot annos habitabantur, hodie etiam intima paulatim incoluntur, minori tamen successu. Montes hic sunt præalti: Ex his Clistici montes primores sunt ad austrum; ad Boream mons est Renisfeltius insigni in apice pharo decoratus. Maiolandia autem, Orcadum insula, ab aliis Pomona dicitur. Vide ibi.

¶ Majorica, *Mallorca* incolis, *Majorque* Gallis, aliàs Balearis major, insula est satis ampla Hispaniæ, in mari Mediterraneo, inter Minoricam ad ortum & Ebusum ad occasum, cum quibus regnum Maioricæ constituit. Aliàs Reges habuit proprios, nunc autem subest Regi Hispaniæ, uti Regi Aragoniæ. Ejus circuitus est ferè 120. mill. pass. Ejus præcipua urbs est Palma, *Mallorca*, episcopalis sub Archiepiscopo Tarraconensi, ampla & permunita: cum portu in ora occidentali insulæ, in qua inest etiam Alcudia, oppidulum in parte orientali, cum 34. castris seu vicis, teste Paulo Fetraguto viro doctissimo, cui ut indigenæ fides magis adhibenda est. Aim.

Maittavonium, locus Galliæ Narbonensis, in Provincia, inter Forum Iulii 24. & Aquas Sextias 45. mill. pass. à Foro Voconii 12.

¶ Maitavonium, oppidum Provinciæ, quibusdam est *Brignole*, aliis *Cotignac*, oppidulum in illo tractu, ad Argenteum fluvium. Lib.

Majuma, quæ & Majoma, urbs Palæstinæ, in ora Iudææ, Gazæ proxima, episcopalis olim sub Patriarcha Hierosolymitano, inde supra 50. mill. pass. Vide Anthedon. Conc. Hist. tripar

¶ Majus Monasterium, *Marmoutier*, Abbatia est Galliæ celeberrima Ordinis S. Benedicti, propè & extra Turones, in opposita Ligeris ripa, à Divo Martino instituta, cum cœnobio superbissimo recens excitato.

¶ Malabaria, *le Malabar*, regio Indiæ, in parte Australi Peninsulæ cis Gangem ad occasum, inter regnum Decani ad septentrionem & promontorium Comorinum ad meridiem; estque valdè abundans & fertilis. Extenditur autem versùs oram maris Maldivarum per 125. leucas, ubi regna Calecuti, Cochini, Cranganoris, Cananoris, Coulani, & Travancoris. Sunt etiam in ea regione aliquot alia regna minoris notæ, nempè Auriola, Badara, Baticala, Batimana, Bipurinum, Calecoulanum, Changanara, Chombęum, Cota, Cucuranum, Curiga, Mangatum, Marta, Mouticum, Mutertum, Panhapelum, Panurum, Porcaoum, Punhalum, Tanorum, & Trivilaria. Sed eorum ditiones sunt parvi admodum circuitus, et veriùs Principatus quàm regna. Malabariæ autem urbes præcipuæ sunt Angamala, *Angamale*, Calecutum, *Calecut*, Cananorium, *Cananor*, Cochinum, *Cochin*, Coulanum, *Coulan*, Cranganora, *Cranganor*, Travancorium, *Travancor*, et aliquot aliæ, ubi plurimi Christiani degunt. Sunt etiam in ea regione aliquot coloniæ Batavorum et Lusitanorum, in ora tantùm littorali; sed Batavi possident Cananorium, Cochinum, Coulanum, et Cranganoram urbes in illis partibus à paucis annis.

Ma-

Strab. Plin. & al. Malaca, & Malacha Plinio, *Malaga*, urba Hispaniæ Bæticæ, maritima, in regno Granatensi, ad ostia Malachæ fluvii, teste Avieno, ioter Granatum, & Calpen 19. leuc. quot ab Hispali, episcopalia olim sub Archiepiscopo Hispalensi, nunc sub Archiepiscopo Granateosi, à Phœnicibo cum Abdera, teste Joanne Mariana, condita. Populi Malacitani ex veteri inscripitione. Est & Malaca, *Malaca* vel *Mallacca* urbs Indiæ eatra Gangem, sub Lusitanis, regia, apud Auream Chersonesum. Prior à Phænicibua condita ante Salvatoria adventum aono 1306. traditur.

¶ Malaca, *Malaga* incolis, *Malgae* Gallis nnde vinum optimnm, est io ora maris Mediterranei & ad ostia Malacæ fluvii, nunc *Guadalquivirejo*. Duas habet arces probè munitaa in colle; estque emporium celebre, 24. leucia distans ab Hispali in Eurum, 23. à Gadibus in ortum, & 22. à Granata in occasum.

¶ Malacca, *Malacca*, urbs Indiæ eatra Gangem. Caput est regni cognominis, in parte australi Aureæ Chersonesi, ad fretum Malaccæ, & è regione Sumatræ insulæ. Suberat anteà Regi *Ihor*, postea occupata fuit à Lusitanis Duce Albuquerquio; & tandem anno 1640. capta ab Hollaodia post obsidionem sea mensium, ipsis etiamnum subest. Emporium est celeberrimum, cum portu capacissimo & arce permuoita.

Ptol. * Malæi Coloo, promontorium Aureæ Chersonesi, ubi Malaca urbs regia, & emporium Indiæ ulterioris, teste Casparo Varrerio. (* *Maxea* in manuscripto Seldeni.)

¶ Malæi *Maleas*, populi Indiæ citra Gangem, intra montea Malabariæ regiooia, versùs confinia Coromandelis regionis & jnata ditiones Principia Maduræ. Ibi plurimi Christiani S. Thomæ dicti.

Steph. Malanium, *Maida*, teste Barrio oppidum Brutiorum, in Calabria ulteriore, amplum, ad Metaurum fluvium, à Neocastro urbe 8. mill. pass. in meridiem, Hippooium versùs 16. Melanium etiam legitur.

Script. Belg. Malbodium, *Maubeuge*, oppidum Belgii, in Hanoonia ad Sabim fluvium, medium inter Montes urbem ad Boream & Avenaa oppidum ad austrum 4. leucis.

Ant. Malceca, *Maratera*, teste Vasconcello, pagus Lusitaniæ, cum fluviu cognomine; non ioter Cordubam & Emeritam, ut scribit Orteliua, sed inter Cætubricam, & Salaciam 20. mill. pass.

¶ Maldivæ *les Maldives*, insulæ Indiæ, seu multitudo insularum, in mari Indico, ferè 130. leucis a promontorio Comorino in occatum. Sunt pro maiori parte satis parvæ; extenduntur que à septentrione in meridiem per 300. leucas circiter, sed dividuotur io 13. partes, quas vocant *Atollons*. Earum nomina sunt *Tilladen Matie*, Lusitanis *Cabeza das Ilhas*, id est, caput insularum, *Milladove Madovè*, *Padypola*, *Malos Maden*, *Ariatellon*, *Male Atolloa*, in qua est Mala insula, *Poulisdou*, *Molaqao*, *Nillandeax*, *Collemadeux*, *Adoumatis*, *Sovadea*, *Addea*, & *Pove Mollaqae*, quæ duæ ultimæ pru una tantùm censentur. Regem habent proprium, cujos sedes est in inlula *Male* dicta, circuitus 5. mill. pass. Eas pluribua descripsit Franciscus Pirardus Aremoricus. Ab eis mare adjacens dicitur Archipelagus Maldivarum.

Script. Brit. Maldunense cœnobium, *Malmesbury*, oppidum cum Monasterio Albionis, io Aoglia, Sarisburiæ finitimum, inde 30. mill. in Boream, (*in Vilteaia Comitatu*.)

Strab. Plin. & al. Malea, *Capo Malio* Sophiano cum aliis, promontorium Peloponnesi, io ora Australi Laconicæ, Lacunicum sioum finiens & claudens ad ortum, contra Tænariam eundem sinum fioientem ad occasum, nautis tremendum, à Cythera insula ad 30. mill. pass. licèt Plinius 5. tantùm scribat, à Creta 70. à Nauplia 100. in austrum, à Monembasia 30. Virgilius libro 5. Æoeidoa illius meminit:

Joneqae mari, Maleaqae seqaacibae andis.

Malæa Ovidius lib. 2. amotia elegia 16,

Nec timeam vestros curva Malea sinas.

In mare valdè porrigitur ad 10. mill. pass. Malea adeò navigantibua periculosa fuit, ut proverbio diceretur, *Maleam legens, obliviscere qaa saat domi*, quòd nihil aliud curandum sit, quando in magno discrimine versamor.

¶ Malea promootorium nunc *Capo Malio di S. Angelo* dicitur, teste Brietio; & distat tantùm 10. milliaribus à Cythera insula in Boream.

¶ Maleg, *Maleg*, fluvius Africæ, in Æthiopia superiori, Oritur in regno Damuti, deinde recipit fluvium Anquerum; & post decursum octogiota leucarum spatium, conjungitur Nilo fluvio in Nubia iosra provinciam Fasculon dictam, teste Isaaco Vossio.

¶ Maleguetta, *Malegaette*, Hollandis *Taad Cst* ora Guineæ regioois, in Africa, maximè in occasum extensa, inter oram Deotium ad ortum & mortem Leonis ad occasum, ubi primùm aliquot coloniæ Fraocorum jam ab anno 1366. deinde Lusitanorum, postea tandem Anglorum & Batavorum. Sunt tantùm in ea aliquot regna & portua, uti parva Deppa, Sestrum seu Lutetia, fluvius Sanguineus, & Gojana; sed nullæ urbes. Dicitur hic tractua *Coste de Graines* a Gallis. Sunt tamen qui illam oram restringunt inter promontorium Palmarum ad ortum & fluvium Sestum, *dos Sestos* ad occasum.

¶ Malemortium, *Malemort*, oppidom Galliæ, in Provincia, ad Druentiam fluvium, medium ferè inter Avenionem ad occasum & Aquas Sextias ad ortum.

Ptol. Maleoa, Mella Plioio, ut Gulielmo Caodeno videtur, *Mula*, teste Mercatore, insula Albionis, una Ebudarum, Scotiæ ad occasum adjacens, Ihonæ proxima, ab ea parum in occalum distans, situ asperior, metallifera, et uniones gignens, ab Hibernia 30. mill. in Boream distans. * Cambiæ proxima. (* Quem locum hic per Cambram designat Ferrarius, non satis constat.)

¶ Maleos, *Mul* Scotis, *Mula* aliis, insula est ampla Scotiæ, versùs oram occidentalem, et ab ea tantùm eaiguo freto divisa, propè Loquabriam & Lorniam provinciaa. Ejus circuitus est 60. milliarium Scoticorum: et in ea sunt quatuordecim castra cum aliquot villis, et 55. milliaribus similibus distat ad Hibernia.

P. Diac. Malernm, *Malzan*, teste Lazio, castrum Cenomanorum, in Tridentinorum finibus.

Sol. Cap. Maleus, mons Indiæ, sub Æquatore circulo, apud Palibothram urbem.

Pia. Maliaca, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, variè indigitatum, teste Moletio, aliis *Malgrado*, aliis *Molina*.

Ptol. Maliacus sinus Lamiacua Pausaniæ, Melicus Thucydidi, Melis Herodoto, *Golfa di Ziton* Sophiano, (non *del Volo*, ut Thevetus scribit) sinus Phthiotidis, partem Thessaliæ alluens et Locros Epicnemidos. Vide Ortæus. A Cristæo sinu 508. stadiis, ab Ambiacio 800. teste Strabone.

¶ Maliapura, *Maliapur*, urbs Indiæ eiterioris, in ora sinus Gangetici, et in tractu Coromandelia. Aliter dicitur urbs Sancti Thomæ seu Meliapora. Vide ibi.

¶ Maliattha, Arabiæ petrææ urbs, teste Ptolemæo.

¶ Maliba, urbs Iodiæ eatra Gangem, teste Ptolemæo.

¶ Mallaguetta, *Mallaguette*, regio Africæ, io Guinea latè sumpta, in ora Oceaoi, inter Guineam propriam ad ortum et Nigritiam ad Boream et occalum. A meridie autem alluitur Oceano Atlantico. In eo tractu sunt aliqua regna minoria famæ, et quædam coloniæ Europæorum. Differt autem ab ora Malaguettæ, quæ minor est, sed ei adjacens, seu veriùs pais ad ortum.

Peut. Rom. Mallea oppidum fuit Brutiorum, in ora, inter Scylæum et Cæoidem; cujus rudera cum nomine durant, teste Barrio, in Calabria ulteriori, à Nicotera urbe 24. mill. pass. in ortum. Sed Malliæ apud Antooinum legitur.

Malleaca, *Maillezais*, urbs Aquitaniæ, in finibus Pictavorum, episcopalis sub Archiepiscopo Burdigalensi a Joanne XXII. Pontifice maaimo effecta, à Rupella 6. leucis.

¶ Malleaca seu Malleacum, *Maillezais*, urbecula est Galliæ, in Pictavensi provincia. Priùs erat episcopalis, sed anno 1649. sedes episcopalis traoslata fuit Rupellam, *la Rochelle*, ab Innocentio X. Est intra paludes, ægrè habitata propter aeris inclementiam. Uno aut altero milliari distat à Separa fluvio, 8. leucis à Rupella in Cæciam, 2. à Fonteræo Comitis in meridiem, & 4. a Niorto in occasum.

¶ Malleo, *Mauleon*, oppidum Aquitaniæ secundæ, in Pictonibus; & in limite Andegavensis provinciæ, 11. leucis distat ab Andegavo in meridiem.

¶ Malleo, *Mauleon de Soule*, oppidum Aquitaniæ, in regiuncula Solensi, in quo ortus Henricus Spondanus Episcopus Apamiarum, estque ioter Navarram inferiorem & Beochamiam.

Strab. Diod. Malli, populi Indiæ citerioris, circa ortum Indi fluvii incolentes.

Catal Mallia aqua apud Thermopylas in Phthiotide, & apud Oeten montem videtur, ubi Maliacus sinus, qui & Ocræus. Catullus ad Mall. carm. 69.

Càm taatàm arderem, qaantùm Trinacria rapes,
Lymphaque in Oetais Mallia Thermopylis.

¶ Mal-

¶ Malliaoa, *Meliane*, urba aliàs Mautitaniæ Cæsariensia, nunc oppidum regni Algerii, io Teueſa provincia, in colle, propè Miromum fluvium, 40. mill. paſſ. ab ora maris Mediterranei in meridiem diſtat.

Strab. Mel. Ptol. Mallus, *Mallo* adhuc Moletio & Theveto, urbs Ciliciæ maritima, ad Pyrami fluvii oſtia, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Tarſenſi, à quo parum diſtat in ortum, inter Pompejopolim ad occaſum & Iſſum ad ortum, ultrà Cydni flumiois oſtia. Cujus memini Lucanus lib. 3.

Mallos, & extremę reſonant navalibus Æga.

Sax. Gram. Malmogia, *Malmoe*, & *Elbogen*, urbs Scaniæ non obſcura, in regno Daniæ, inter Lundim 2. & Coroniam ad Boream 3. leucis.

¶ Malmogia, *Malmuyen*, ſeu *Ellebogen*, urba munita Scaniæ provinciæ, cum portu capaci, juxta Sundicam fretum, & è reginoe Haſoiæ, à qua 4. leuc. Daoicis diſtat in oreum, 2. à Lundi io meridiem, & 4. à Coronia etlam in meridiem. Aliàa paruir Regi Daniæ; ſed ab anno 1658. ſubeſt Regi Sveciæ. Arcem habet monitam ab anno 1434.

Scrip. Belg. Malmundarinm, *Malmedy*, oppidnm Galliæ Belgicæ, cum cœnobio, in Ducatu Lucemburgeoſi, ad Albam fluvium, apud Stabulum, à Lemburgo urbe 3. leucis in auſtrum, Fanum Viri versùs 2.

¶ Malmundarium oppidulnm eſt dirionis Leodienſia & Abbatiæ Stabulenſia, ad amnem *Rechr*, qui paulò infrà cadit in Albam, in limite ducatus Lozemburgenſis; 2. leueis à Stabulo in ortum.

¶ Malobodium, *Maubeuge*, oppidum Belgii, in Comitatu Hannoniæ. Vide Malmodium.

¶ Malodunum, *Maldon*, oppidulum Angliæ, io Eſſexiæ Comiratu, ad amnem Aquam nigram dictum, vix 7. milliaribus Anglicis ab ora Oceani Germaoici diſtana, aliàs Camalodunum.

Plin. Maltahace, inſula parva maris Jonii, circa Corcyram.

Ptol. Malva, *Mulaya*, teſte Marmolio, fluviua Mauritaniæ Tingitanæ, illam à Cæſarienſi dividens, à Ryſſadiro urbe 92. mill. paſt. in ortum diſtana: Malvana Plinio.

Strab. Malua, locus Myſiæ, in Aſia, inter Sceptim & Achæum oppidum, contra Tenedum inſulam. Maluntis memioit Strabo.

Theop. Mamalis, Mamala Ptolomæo, vicos Arabiæ felicia, in ora ſinus Arabici, inter Badei regism & Adedi; ubi thus, cionamomum, caſia, & myrrha proveniunt.

¶ Mamblia, urbs Æthiopiæ ſub Ægypto, teſte Plinio.

Mambolejum, *Ambalejo*, caſtrum Venetiæ.

Jornn. Bibl. Mambre, convallis Palæſtinæ, quæ & Terebinthi, teſte Joſepho, à Chebroo 6. ſtadiis diſtans, à Bethlehem ferè 15. mill. paſſ. in Africum, non longè ab Hebron nova & veteri.

¶ Mambnta, Meſopotamiæ oppidum, teſte Ptolemæo.

Strab. Mamertioi, populi olim è Samo inſula ejecti, à Meſſanenſibus hoſpitio excepri, occupata urbe, illam Mamertinam appellarunt, ſicque Meſſanenſes Mamertini appellari; ſic apud Ciceronem act. 4. & 7. in Verrem Meſſana urba Mamertina, & populi Mamertini appellantur.

Strab. Mamertinum fretom, quod & Rhegiom Straboni, Siciliæ fretom Ciceroni, Plinio, & Tacito, Scyllæum Ovidio & Athenæo, Siculnm Capellæ, anguſtia maris, inter Cænidem Brutiorum promontorium & Pelorum promontorium Siciliæ, *il Faro di Meſſina*. Populi Mamertini Ciceroni & aliia, qui & Meſtaneoſea; & vinum Mamertinnm. Martialis libro 13. epiſt. 114.

Amphora Neſtorea tibi Mamertina ſenecta.

Strab. Mamertinm, *Martorano*, urba Brutiorum epiſcopalia ſub Archiepiſcopo Conſeotino, onde 16. mill. paſſ. Hipponium versùs 22. in Boream, in Calabria citeriori, à Neocaſtro 10. ab Sabbatum fluvinm.

Script. Germ. Mamilla, quæ poſteà Cetia, *Ceitz*, teſte Fabricio, urbs Germaniæ, in Miſoia, apud Solam fluvium & fines Thuringiæ, à Lipſia 6. leucis in meridiem, inter Neoburgom 3. & Aldemborgum 2. à Miſoa 10.

¶ Mamilla quibuſdam eſt *Zeitz*, oppidum Sexoniæ ſuperioris, in Miſnia provincia, & io ditione Neoborgenſi, ad Elſterum fluvium. Media eſt inter Neoburgum ad occaſum & Altenburgum ad ortum, 4. milliaribus Germanicia, & 11. à Miſoia in occaſum.

Ib. Conc. ¶ Mamiſtra, *Malmiſtra*, urbs Ciliciæ mediterranea, archiepiſcopalis ſub Patriarcha Aotiocheno, Adanæ finitima.

¶ Mammæ, oppidum Africæ, in Byzacena regione, teſte Procopio.

Mammæus pons, vulgò *Ponte Mammolo*, teſte Marliano & Platina, unus ex urbis Romæ pontibus. *Lamprid.*

¶ Mammæus pons, vulgò *Ponte Mammolo* dictos, inter Sabinam & Latiom. Extra Romam jacet, ſupra Anienem flovium, ad 6. mill. paſſ. & ſic dictus fuit à Mammæa matre Severi Imperatoris.

¶ Mammida, Perſiæ urbs, apud Ptolemæum.

Mamortha, urbs Samariæ, eadem Neapoli. Vide ibi. *Plin.*

¶ Mamuda, urbs Æthiopiæ ſub Ægyptu, teſte Plioio.

Mamuga, *Mabagu*, teſte Andrea Maſio, urbs Syriæ mediterranea, in Caſſiotide regione, inter Marathum & Apameam. *Ptol.*

Mamurrharum, ſeu Mamorrhæ, *Itro* vel *Itri*, oppidom non obſcurum Latii novi, in regoo Neapolitano, inter Fundos 7. & Formias 3. mill. paſſ. teſte Cello Cittadino, cujus rudera apud Itrum cerountur. Horatius libro 1. ſerm. 5. *Hor.*

In mamurrharum laſſi deinde urbe manemus.

Manæana, *Miliana*, teſte Marmolio, oppidum Mauritaniæ Cæſarieoſis, mediterraneum, ioter Vagas & Oppidum novum. *Ptol.*

¶ Manangareus, *Manangharè*, fluvius Africæ, in Inſula Madagaſcaria, io parte orieorali; ubi auctus aliquot fluminibua, ſeptemplici oſtio in mare Æthiopicum ſe exonerar, teſte Flacurtio.

¶ Mananpanua, *Mananpani*, fluvlus inſulæ Madagaſcariæ, in Africa. In Occanum Æthiopicum labitur in parte orientali inſulæ.

Manapia, *Waterford*, teſte Stanihurſtio, urbs Hiberniæ, in Momonia regione, ad Suyrum fluvium, ioora ad ortum, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Caſſilieoſi, ex primis, & emporium à Dublino ad 50. mill. io meridiem recedens. Populi Manapii Ptolemæo (Camdeno eſt *Weisford* vel *Wexford*, urba Comitatus cognominis, ad Slanam fluviom, ubi & Manapii populi (quoa ille Menapios ſeribit) Ptolemæo collocati fuere.) *Ptol*

¶ Manaria, *Manar*, inſula parva Indiæ citerioris, in ora Ceylani inſolæ, ubi urbecula Manaria, *Manar*, in ditione Hollandorum cum tota inſola, à qua mare inter oram Piſcariæ, io India citerioti, & Ceylaoum inſulam dicitor Fretum Manarium. Aliàs hæc inſula ſuberat Principi Maduræ, in Coromandelia.

Manaricium, *Maarick*, teſte Simlero, pagus Germaniæ ioferioris, in Diœceſi Trajectenſi, & in Ducatu Geldrenſi, inter Noviomagum 4. & Trajectum inferius 3. leueis, ad Licum Rheni foſſam, inter Batavodurum & Grinoea proxima oppida. *Ant.*

Manarmanis, *Maraa*, teſte Hieronymo Verrutio, portus Germaniæ inferioria, poſt oſtium Rheni orientale; à quo tractus Friſiæ ſic nominatur circa ſinum *Dangerdeel*. *Ptol.*

¶ Manaſſe, Tribus una ex duodecim Judææ ſeu Iſrael, in duaa partes diviſa, altera cis, altera trans Jordaoem fluvium deſcripta eſt: & hæc ad Aquilonem tendit, illa eum Tribu Ephraim mediam obtinet totius Judçæ, quæ cia Jordsoem eſt, partem.

Manathath, *Kato* vel *Cato*, teſte Brochardo, pagus Palæſtinæ, apud Saron montem, & apud Antipatrida urbem, olim etiam Cathoe dictus. *Bibl.*

¶ Manehana, Meſopotamiæ oppidum, teſte Ptolemæo.

Mancunium, *Manchester*, teſtiboa Lhuydo & Camdeno, oppidum Albionis. io Anglia, inter Bremetonacum, & Mediolaonm 38. mill. paſſ. ex Itinerario Antonini, in Comitatu Lancaſtrenſi. *Ant.*

Manda, *Menan*, teſte Mercatore, fluvius maximus Indiæ extra Gangem. (Manda Ptolemæo intra Gangem deſcribitor.) *Ptol.*

* Mandagara, *Mangulor* Caſtaldo, urbs Indiæ citerioris. (* *Maadugara* in manuſcripto Seldeni.) *Ptol.*

Mandagarſis, *Maſandram*, urba Mediæ, teſte Nigro. *Ptol.*

¶ Mandalum, Æthiopiæ lacus, circa Azanium promontorium, Plinio.

¶ Mandatei *Sarmatiæ Aſiaticæ* populi fuere apud Plinium.

Mandela, *Poggio' Mirteto*, pagus Sabinorum, apud Digentiam fluvium, à Maliana et Oerieulo ad 12. mill. paſſ. in ortum et Eurum, apud cœnobium Farſenſe. Vide Digentia. *Hor.*

¶ Maodepa, Thraciæ urbs, teſte Procopio.

Mandetrium, ſive, ut alii codices habent, Andetrium, *Moſtar*, oppidum Dalmatiæ mediterraneum. Vide Andecrium. *Ptol.*

¶ Mandinga, *Mandinga*, regnum amplum Africæ.

in

in Nigritia regione, inter Nigrum seu Senegam fluvium ad septentrionem, & Malaguettæ regnum ad meridiem. Ejus primaria urbs etiam Maudinga vocatur seu *Sange* ut alii scribuut.

¶ Mandova, *Mandova*, fluvius Indiæ citerioris, in regno Decaoi, juata Goam urbem labitur, & paulù infra in Oceanum Indicum se naonerat.

¶ Mandralæ, Iodiæ intra Gangem populi, quorum civitas Palibotta, teste Ptolemæo.

¶ Mandrereus, *Mandrerei*, fluvius ingeus Madagascaiæ iusulæ, oritur in regiuncula cognomiue; & multis auctus fluvijs, io Oceanum se eaouerat ad austrum insulæ & propè Carcanossiam regionem, teste Flacurtio.

Cas. ¶ Maudropolis, Phrygiæ urbs Stephano, & Titi nummo, Mandropus Livio.

Strab. Mandubii, populi Galliæ Celticæ, quorum urbs erat Alesia, sive Aleaia: quorum regio seu tractus nunc *Bassigny* dicitur, teste Golluzio: sed, teste Marliano, *Assois*, *Auxois*, vel *Aussois*, io Burgundia, quod magis probo. Vide Aleaia.

¶ Mandubi populi fuere Galliæ Celticæ, sub Æduis, ubi nunc *Auxois*, regiuncula Ducatus Burgundiæ in confinio Campaniæ. Eorum caput fuit Aleaia, *Alise*, jam destructa.

Ant. Manduessedum, *Mansfield*, teste Talboto, oppidum Albiouis, in Auglia, in Comitatu Nottingamiensi, inter Viroconium 45. & Bennaventam 28. mill. pass. Vennonis & Etoceto proximum. Sed Camdeno est *Mencester* in * Cornubia, cui repugoat Antouiuus. (* Camdeno est *Mancester* in Varvicensi Comitatu, à Conventria ad austrum 9. mill. in Cornaviis.)

Plin. Manduria, Mandurium Livio & Stephano, *Casalnovo*, teste Galatæo, oppidum Salentinorum amplum, apud Uriam urbem, ab ea 8. mill. pass. inter Aletium 30. & Tarentum 20.

¶ Manei populi fuere Hispaniæ Bæticæ, circa Bætis fluvii ostia, teste Avieno.

Strab. Manes, fluvis Phthiotidis, Thronium alluens. Vide Boagrius, nam idem est.

¶ Manesium, Phrygiæ oppidum, testibus Stephano Aleaandro.

Manfredonia, urbs Apuliæ Dauuiæ, recens archiepiscopalis. Vide Sipontum.

¶ Manfredonia, *Manfredonia*, urbs regni Neapolitani, archiepiscopalis; & sic dicta à Manfredo Rege Neapolitano, Frederici II. Imperatoris filio, qui eam circa annum 1200. condidit. Haud procul iude ad radices montis Gargani ostenduntur ruinæ Siponti urbis, cujus sedes Manfredoniam translata est. Portu gaudet capaci & arce munita. 22. mill. pass. distat ab ostiis Aufidi fluvii in Boream. Sedet in Capitanata provincia, in ora sinus Veneti. 25. mill. pass. à Luceria in ortum. Aliàs capta fuit à Turcis, & miserè direpta. Nunc utcunque reparata, subest dominio Hispanorum.

¶ Maugalora, *Mangalor*, urbs Indiæ citerioris, in regno Bisnagari, in ora occidentali, cum portu ad mare Indicum, in tractu Canara dicto, versùs Malabariam. Forsan dicta fuit Mandagara ab antiquis.

¶ Manhata, *Manhate*, oppidum recens Americæ septentrionalis, quod aliter Amsterodamum novum dicitur, in uovo Belgio. Vide Amsterodamum uovum.

¶ Manhemium, *Manhein*, castrum Germaniæ, ad confluentes Necari & Rheni fluviorum, in Palatinatu superiori. Aliàs fuit probè muuitum: sed captum fuit ab Hispauis & dirutum. 3. leucis distat à Spira in Boream, & totidem ab Heidelberga in occasum. Ibi aliàs Valentiuiani munimentum.

Vet. Inf. Manicelum, Immauicelum Antonino, *Immaticen*, teste Augustino Justiniano, vicus agri Genuensis. Vide Immauicelum.

¶ Manilla, *Manille*, insula ampla Asiæ, in Oceano Indico, & Philippinarum caput. Dicta etiam Lusonia insula; *l' Isle Lucon*. Subest Dominio Hispanorum; & ejus primaria urbs est Manilla, in meditullio insulæ. Quidam scribunt esse etiam Lusoniam urbem amplam in hac insula: sed de illa non mihi constat, neo quicquam legitur in historiis & descriptionibus recentioribus.

¶ Manilla, *Manilla* Hispanis, *Manille* Gallis, urbs & emporium Asiæ, in insulis Philippinis, Manillæ insulæ primaria, & archiepiscopalis, cum arce & portu capaci, sub dominio Hispanorum ab anno 1572. quo ab ipsis expugnata fuit. Sed deficit in dies.

¶ Manillæ fretum, *Estrecho de Manilla* Hispanis, pars Oceani indici, inter partem australem Maniliæ insulæ & Tandaiam insulam, in Philippinis.

Manimi, *Maneczperg* vel *Manhartzperg*, teste Lazio, populi Germaniæ, inter sylvam Hercyniam & Danubium; quorum tractos sic nominatur. *Ptol.*

Maniolæ, *Ilhas de Pracel*, teste Ortelio, insulæ maris Eoi, Sinarum oræ adjacentes.

¶ Manius, sinus Illyrici, Scilaci, inter peninsulas Hyllis & Nesti. Nunc *Golfo di Narenza*, dicitur, teste Ioanne Lucio; estque in Dalmatia. Vide Narentatus sinus.

Manlia, *Mallen*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, *Liv.* in Celtiberis, nunc in regno Navarræ, in Aragoniæ & Castellæ confinio, à Tutela urbe 4. leucis, à Catiis 2. olim sub Numantinis, teste Livio.

¶ Manliana, *Magliano*, oppidulum regni Neapolitani, in Aprutio ulteriori, ad quod Carolus Andegavensis Rex utriusque Siciliæ nobilem retulit de Conradino victoriam. Sedet in colle, juxta fontes Telonii fluvii, & 6. tantùm milliaribus à Fucino lacu io Circium.

Manliana, *Mallen*, teste Ioanne Mariana, olim oppi- *Ptol.* dum Hispaniæ, in Lusitania & Vettonibus, nunc pagus Eatremaduræ. Sunt quibus Manliana nunc *Monte Mayor* oppidum Portugalliæ dicitur, ut in Thesauro Linguæ Latinæ, sed malè.

¶ Mauliana, oppidum Vettonum, nunc *Villa Franca* dicitur; estque castrum regni Legionensis, ad amnem *Tormes* dictum. 35. mill. à Plasentia io Boream, teste Brietio.

Mauliana altera, *Magliano*, oppidum Thusciæ, apud *Ant.* oram littoralem, in Senensium ditione. à Telamone 8 *Ptol.* mill. pass. Suanam urbem versùs 20. Item opidum Sabinensis agri.

¶ Mannaritium. Vide Mannaricium.

¶ Mannia, *Isle de Man*, insula Angliæ, inter ipsam & Hiberniam. Vide Monœda.

¶ Manoa, *Manoa*, urbs ampla Americæ meridionalis, *el Dorado* Hispanis, de qua mira narrant incolæ, ajuntque ipsam esse ad ripam occidentalem lacus Parimei, in Guajana regione; sed nondum huc usque pervenere Europæi.

Manoba, Menoba Plinio, oppidum Hispaniæ Bæticæ, *Ptol.* cum fluvio cognomine in ora, inter Malacam & Selambinam, à Malaca 3. leucis in ortum, *Bezmiliana* Moletio.

¶ Manoba, oppidulum Hispaniæ, in Bætica aliàs, nunc in regno Granatensi & in ora maris Mediterranei, ad ostia amnis cognominis. Hodie *Almunecar* dicitur, decem leucis à Malaca in ortum distans, teste Brietio.

¶ Manora, *Manora*, arx Indiæ citra Gangem, in ora Oceani Indici, & intra fines ditionis Magni Mogolis. Dicitur aliter Bandera; subestque domioio Lusitanorum teste Petro du Val.

¶ Manosca, *Manosque*, urbs lepida Galliæ, in Provincia, ad Druentia fluvium. 5. leucis distat à Reii in occasum, & 7. ab Aquis Seatiis in Cæciam, 6. autem ab Apta in ortum.

Manrali, *Mengrelli*, populi Colchidis; sic enim hodie *Ptol.* Colchi vocantur, teste Postello cum aliis.

Mansfeldia & Maosfelda, *Mansfelde*, urbs Saxoniæ *Script. Germ.* superioris, Comitatus insignis caput fortis, metallifera, auro, argento, & ære prælertim abundans, inter Erphordiam 6. leucis in Cæciam, & Magdeburgum 9. leucis. De qua libro 7. Itinerii:

Hinc Mansfeldiacæ vallata mœnibus arcis.
Mœnia consurgunt conspicienda procul.

¶ Mansfeldia, *Isle de Mansfeld*, insula Americæ septentrionalis, in terra Arctica & in sinu Hudsonio, recens ab Anglis detecta.

¶ Mansfeldiensis Comitatus, *Comtè de Mansfeld* Gallis, *Graffchafft Mansfeld* incolis, tractus est Germaniæ, in Saaonia superiori, & in Lantgraviatu Thuringiæ, inter Principatum Anhaltinum ad Boream, ditionis Halleusem & Mersoburgeosem ad ortum, & Thuringiam propriam ad meridiem & occasum. Nunc subest Duci Electori Saaoniæ, sed aliàs suberat propriis Comitibus, quibus omnibus & singulis persolvere debet Dux Saxoniæ pensionem annuam duorum mille florenorum in perpetuum. Ibi oppida præcipua sunt Mansfeldia, Eslebia, Heldronga, & Quernfurtum.

¶ Mansiatri sinus, *Ance de Mansiatre*, sinus parvus Africæ, in parte occidentali Madagascariæ insulæ, ubi Mansiatrus fluvius in mare Æthiopicum se eaonerat. *Arr.*

Mansuetinum, *Babolza* vel *Babslza*, teste Lazio,

Ant. oppidum Paunooiæ inferioris, in Hungaria, ioter Sopianas 25. & Arrabonem 105. mill. pass. quod & Pons Sociorum, & Pons Mansuetinus dicitur, ab Aquioco *Strab.* rus. ab Herculia 60.

Mantala, *la Manta*, oppidom Galliæ Narboneesis, io Sabaudia & fioibus Allobrogum, ioter Tarantasiam 32. & Vienoam in occasum 80. mill. pass.

¶ Mantalus, Phrygiæ urbs apud Stepbsoom.

Mantavonium, locus Galliæ Narbonensis. Vide Maittavooium sive Maitavonium, variè enim legitur.

Mantiana palus, *Aftamar*, teste Thoma Minadoio, lacus iogens Mediæ, io Armeniæ confinio, qui Theveto *Van & Vastan* esse videtur, sic ab urbibus adjaceotibus dictus; aliis *Abannas*.

¶ Mantiana palus, teste Marco Paulo Veoeto, hodie dicitur *Golucbalas*; sed hodie *Aftamar* vocari scribit Minadoius. Ea Petri Gyllii descriptione videtor eam esse quam Abylfeda io soa Geographia Argis appellat. Scribit Gyllius banc paludem octo mrgna flumina ingredi, nullumque egredi, babereque io ambitu ioter octo quoque dierum; sed quatuor tantùm habet Marcus Paulus Venetus.

Mantieni, montes Armeniæ majoris, ea quibus Araxes & Gyndes fluvii profluuut: qui Paryadris Ptole- *Hered.* mæo.

Mantinea, urbs Peloponnesi, gemina: una iu Argia, *Strab.* ad sinum Argolicum, *Mandigna* Leunclavio, *Mantegna* *Plin.* Nigro; altera io Arcadia, *Mandi* Leonclavio, *Mandi* *Ptol.* aliis, ioter Tegeam & Cleonas in Boream, (ubi inter *& al.* Græcos dubio Marte eertatum, Epaminonda Thebanorum Duce cæso) Megalopoli quoque proxima.

¶ Mantinea, urbs Arcadiæ, in Peloponneso. 25. milliaribus dictat à Megalopoli in Boream Argos versùs, 22. à Tegea, & 40. à Cleoois, ad Partheoii montis radiees: sed non ioter Tegeam & Cleonas.

Mantini, populi Thraciæ, teste Servio; quorom meminit Virgilius io Ceiri.

*Vos, O * Mantina si qui de gente venitis*.

(* Alii libri *matutina* habent.)

Mantinum, *la Bastia*, oppidum Corficæ primarium, *Ptol.* ubi sedes est Præfecti Genuensium, in ora ad ortum, inter Sacrum promontorium ad Boream 25. & Marianam ad meridiem 12. mill. pass. sed Mantino, Mantinonis in obliquo, apud Ptolemæum legitur.

¶ Maotittur, Indiæ urbs intra Gangem, teste Ptole- *Strab.* mæu.

Liv. Maotoa, *Mantova*, urbs Galliæ Transpadanæ, in *Plin.* Cenomanis, ad Mineiom fluvium & lacum illam am- *& al.* bientem, & tutissimam ab hostili iovasione reddentem, episcopalis sub Patriarcha Aquilejensi, ioter Briaiam & Regium Lepidi in austrum vergens 36. mill. past. ac inter Cremonam ad occasum 40. & Ferrariam in ortum 50. à Verona 24. versùs Cremonam. Urbs Ducatos Mantuaoi capot, & sedes Ducom, ampla, & antiquior Roma aunis 300. Cremona & Placentia 800. à Mantu oympha & vate, Tiresiæ vatis filia, nomeo babens, De qoa Virgilius suus civis libro 10. Æneidos:

Fatidicæ Mantus & Tusci filius amnis

Qui muros, matrisque dedit tibi Mantua nomen.

¶ Maotua, *Mantove* Gallis, urbs est magnifica, populosa, & munitissima, aoteaqoo dives: sed anno 1619. capta fuit à Germanis & miserè vastata; paulò post ta- *Ptol.* men reddita Duci suo è familia Gonzaga, in dies pulchrior evadit. 18. milliaribus distat à Piscaria in austrum, uti & 24. à Verona, 20. autem à Pado fluvio io Boream.

Mantua altera, *Villa Manta*, urbs olim, nunc pagus Hispaoiæ Tarraconensis, in Castella nova, apud Madritum, Hispaniæ totius regiam, io Carpetanis, teste Tarapha cum aliis: Mantua Carpetanorum ad prioris differentiam dicta. (*Vix 3. mill. pass. distat à Madrito.*)

¶ Maotuanus Ducatus, *Ducato di Mantova* iocolis, provincia est Italiæ, in Longobardia, versùs Padum fluvium, à quo bifariam scinditur. Termioatur ab oriente Ducatu Ferrariensi, à septentrione territoriis Veronensi et Briaiano ditionis Venetæ, ab occidente agro Cremonensi Ducatur Mediolanensis, & a meridie Ducatu Mutinensi & ditione Ducis Mirandulæ. Ejus primaria urbs est Maotua; sed alia oppida sunt parvi momenti. Ducatus Mantuani partes fuerant anteà Guardistalla, *Guastalla*, Saboloneta, *Sabioneta*, Novellaria, *Novellara*, Boaolum, *Bozolo*, Castilio Stiveriarum, *Castiglione*, & Sulphurinum, *Solferino*, com aliqnot aliis locis. Sed nunc ab eo revulsa, propriis parent Principibus. Duci aotem Mantuano subest maior pars *Ptol.* Ducatus Montisferrati, ioter Pedemontium, Liguriam, & Docatum Mediolaoensem.

Maocosmos, (Vide Nascos, sic enim legitur in codice Græco) urbs Arabiæ felicis. *Ptol.*

Mapeta, *Copa*, teste Mereatore cum aliis, urbs Sarmatiæ Asianæ, apud Bosphorum Cimmeriom, inter Gerusam urbem ad Boream & Cimmerium promontorium ad austrum, apud ostia Varadsni fluvii.

¶ Mopura, Indiæ urbs intra Gangem, teste Ptolemæo.

¶ Marabina, Africæ oppidum, in Pentapoli regione, teste Ptolemæo. *Artia.*

Maracanda, *Sanmarchand* vel *Samarchand*, teste Pe- *Q. Cur* tro Perondino cum Castaldo, urbs Sogdianæ primaria & ampla, ad Oaum fluvium, ultra Bactra in Cæciam 150. mill. pass. (Bactrianæ urbs Ptolemæo.)

¶ Maracauda, *Samarcand*, urbs alias Bactrianæ, in Sogdiaoa, nunc Tartariæ, in Zagataia seu Mauralna haria regione. 100. mill. past. distat ab Oxu fluvio in Boream. Emporium est celebre, & urbs ampla & regio totius Zagataiæ. Hiee ortus Tamerlanus Tartarorum Imperator eeleberrimus, qui illam ornavit, et ibi Accademiam iostituit.

¶ Maracaybus, *Lago de Maracaybo* Hispanis, lacus Americæ meridionalis, in Veuezuela pruviocia, propè Corom urbem in sioum Venezuelæ se exonerat.

¶ Maraclea, Phœniciæ urbs maritima, juxta Antaradum versùs septentrionem, teste Guillelmo Tyrio.

¶ Marananja, *l'Isle de Maragnan*, insula Americæ, in parte Boreali Brasiliæ, ad ostia Miarii fluvii, à qua provineia adiacens dicta fuit *Capitania de Maragnan*, Præfectura Maraoanis. Ante 50. annos à Galiis culta fuit; sed posteà ab ipsis derelicta, Lusitanis paret eum tota Brasilia. Ibi ara S. Ludoviei *S. Luis de le Maranhan*, locus iosulæ præcipuus, qui eaptus fue- *Ptr.* rat à Batavis anoo 1641. sed postea à Lusitanis recu- *Trad.* peratus.

¶ Maranonius, *Maragnon*, fluvius ingens Americæ meridionalis, qui & *Xauxa* dictus, versùs fontes. Oritur io Peruviæ regno, ad radices Aodium mootium, è lacu *Chincacocha*: deinde plurimis auctus fluviis, io flumeo Amazonum se exonerat, teste Petru Texeira.

Marautium, *Ripamaranzi*, teste Leandro, aliis *Pomaranzi*, oppidum Thusciæ, ie agru Volaterrano, ad Cecinam fluvium, à Volaterris ad 5. mill. pass. in austrum & Eurom distans.

¶ Marantium, *Marans*, oppidum Galliæ, io Pictaveosi provincia & Aleetensi tractu, intra paludes, ad Separam Niortensem. Distat 2. leucis ab ora Oceani *Ptol.* in ortum, 4. à Malleaco in occasum, & totidem à *Mel.* Rupella in Cæciam; estque amplum et cultum, iotra *& al.* paludes.

¶ Marasdi, Arabiæ felieis urbs, teste Ptolemæo.

¶ Marata, *Marata*, regnum parvom Americæ septentrionalis, versùs novum regnum Mexicanum et oram maris Purpurei, Sansooe teste.

Marathon, *Maratona* Sophiano, & aliis *Marason*, oppidum Atticæ, ioter Athenas et oram littoream ad ortum, ab Athenis 10. mill. pass. teste Æmilio Probo. Hie Persæ à Græcis, Miltiade Duce, superati, centum millibus cæsis; qui Dux posteà in vinculis afflictus obiit, teste Aulo Gellio libro 17. eapite 21. Ejus meminit Ovidius libro 7. Metamorposeoo de tauro Marathonio à Theseo ioterfecto:

Mirata est Marathon Cretæi sanguine tauri.

¶ Marathon, *Marathona*, oppidum Atticæ, versùs oram Euripi, 35. mill. pass. distans ab Athenis in Cæciam. Nunc tantùm vicus est parvus, sub domieiu Turcarum.

¶ Marathoeia, Thraeiæ oppidum, haud procul ab Abdera, teste Stephano. *Strab.*

Marathos, *Margath* Moletio & Olivario, urbs Sy- *Mel.* riæ, apud oram & Phœnicis eonfinia, Balaneis proxi- *Ptol.* ma, & Tripoli; quæ etiam *Malatia* aliis, teste Moletio, dieitur.

Marathussa, insula parva maris Ægæi, Ioniæ adjacens, ante Clazomenas, sic à fænicnli copia appellata.

Marburgum, seu Martisburgum, *Marpurg*, urbs Ger- *Plin.* maniæ. Vide Amasia, (*& Martisburgum*.) *Steph.*

¶ Marca Hispanica dicebatur ævo Ludovici Pii & Caroli & sequentibus temporibus ea regio quæ hodie Cataionia

nia dicitur. Ea de causa vir Illustrissimus Petrus de Marca Parisiensis Archiepiscopus titulum fecit libro in quo tractat de rebus Cataloniæ et circumjacentium regionum, qui nondum prodiit in lucem.

¶ Marcana, seu Mercana, *Marcana*, urbecula Dalmatiæ, episcopalia sub Archiepiscopo Ragusino; et ei perpetuò unitus est episcopatus Tribunensis. Vrbs aute Mercana sita erat in insula maris Adriatici, circuitus tantùm 4. mill. sub dominio Reipublicæ Ragusinæ; sed nunc in ruderibus jacet, vix tres aut quatuor domos habens.

Marcelliana, locus Lucaniæ, apud Atinam oppidum, teste Celso Cittadino, inter Calorem et Cæsarianam.

Marchenium, vulgò *Rexburg*, oppidum Scotiæ, in ejus et Angliæ confinio, non obscurum; quod veteribus Alta ripa dictum putatur, nunc Scotis, nunc Anglis parens. Ant.

¶ Marchia, quæ et Marchia quibusdam, *Merche*, provincia est parva Scotiæ australis, in confinio Angliæ, à qua separatur Tuveda fluvio. Ejus præcipua urbs fuit Bervicum, nunc Angliæ contributa. Habet ad ortum mare Germanicum, ad septentrionem Lothianam, ad occasum Tuveoticam, et ad austrum Northumbriam Angliæ provinciam.

¶ Marchia, *la Marche*, quæ etiam *la Marche de Limosin* dicitur, provincia est Galliæ, in Aquitania, estque pars septentrionalis Lemovicensis provinciæ quibusdam, quanquam revera provinciam separatam faciat. Habet ad Boream Bituricensem Ducatum, et ad occasum Pictavensem. Dividitur in superiorem, cujus caput Gueretum, *Garret*, & inferiorem, cujus caput est Oratorium, *le Dorat* vulgò.

¶ Marchia, *la Mark*, provincia est Germaniæ, in Westphalia, sub dominio Electoris Brandeburgici, cui obvenit ex hæreditate Juliacensi. Ibi oppidum primarium Hammm, ad Luppiam fluvium. A septentrione terminatur ditione Monasteriensi, ab ortu Ducatu Westphaliæ, à meridie & ab occidente Montensi Ducatu.

¶ Marchia, *Marck*, castrum Germaniæ, in Marchia provincia, unde regioni nomen, ad Luppiam fluvium, & propè Hamum oppidum, medium ferè inter Luppiam oppidum ad ortum et Tremoniam ad occasum, 5. leucis distans, in Westphalia.

¶ Marchia Anconitana, quæ Piceni maxima pars *la Marca d'Ancona*, provincia est ampla ditionis Pontificiæ. Terminatur à septentrione mari Adriatico, ab oriente Ducatu Urbinatensi, ab occidente Aprutio ulteriori, à quo separatur Truento fluvio, & à meridio dividitur ab Umbria monte Apennino. Ejus urbs præcipua est Ancona, provinciæ caput.

Marchia Anconitana urbes præcipuæ:

Æsis, Iesi.
Ancona, Ancona.
Asculum, Ascoli.
Auximum, Osimo.
Camerinum, Camerino.
Firmum, Fermo.
Lauretum, Loreto.
Macerata, Macerata.

¶ Marchia Brandeburgica, *la Marck* seu *Marquisat de Brandebourg*, provincia Germaniæ, sub dominio Electoris Brandeburgici. Triplex est, nempè vetus Marchia seu superior ad occasum, vulgò *Alte Marck*, cujus præcipua Tangermunda; nova Marchia, *nevv Marck*, ad ortum, cujus caput Custrinum, ad confluentes Wartæ in Oderam; & media Marchia, *Mittel Marck*, quæ in medio duarum, et aliis major, cujus primaria Berlinum, ad Spreham fluvium, ubi Electoris sedes. Tota autem Marchia est in Saxonia superiori, ab ortu in occasum extensa, inter Pomeraniam et Ducatum Megalopolitanum ad Boream, et Saxoniæ Ducatum Lusatiamque ad austrum.

(*Marchia Brandeburgica urbes:*

Berlinum, Berlin.
Brandeburgum, Brandebourg.
Custrinum, Custrin.
Driesa, Driesen.
Francofurtum ad Oderam, Francfort sur l'Oder,
Gardelebia, Gardeleben.
Havelberga, Havelberg.
Landsperga, Lendsperg.
Lubusa, Lubus.
Rapinum, Rapin.

Ratzenovia, Ratzenovv.
Spandavia, Spandavv.
Stendela, Stendel.
Tangermunda, Tangermund.)

¶ Marchia Tarvisina, *la Marca Trevigiana*, provincia est ampla Italiæ sub dominio Reipublicæ Venetæ, aliàs amplior, nunc autem continet territoria Tarvisinum, Cadorinum, Bellunense, & Feltrinum, inter provinciam Foro-Julii ad ortum & territoria Vicentinum & Tridentinum ad occasum. Ejus primaria urbs est Tarvisium.

¶ Marchiofinni populi Scandiæ fuere, versùs Rubeam promontorium, ubi nunc Lapponia Norvvegica seu Præfectura Wardbusia, in parte Borealiori Norvegiæ, & tractus Finmarchia. *Vib. & seq.*

Marcia, & Marciana colonia, *Marchena* Clusio & aliis, oppidum Hispaniæ Bæticæ, in Vandalia, clarum, inter Hispalim 8. & Vrsonem 4. leucis, ab Astigi 6. in Notolibycum.

Marciana castra Ammiano, *Marburg* Lazio, oppidum Pannoniæ superioris, in Stiria, ad Saum fluvium, à Pætovio 4. leucis in occasum, inter Celeiam 8. & Græcium in Boream 6. *Plin. Liv.*

Marcium, mons Latii, circa Lanuvium, ab urbe Roma 200. stadiis teste Diodoro.

Marcius saltus, Liguriæ, in Hetruriæ confinio, apud Apuam, ubi Q. Marcius à Liguribus circumventus est, teste Livio. *Ptol.*

Marcodava, *Marcosneck & Margosest*, teste Lazio, urbs Daciæ, in Moldavia, à Succidava, sive Soczavia, Principis sede, 8. leucis in Euronotum.

Marcodurum, *Duren*, Divæo & Rhenano testibus, urbs Germaniæ inferioris, in Ducatu Iuliscensi, inter Coloniam & Aquisgranum 5. leucis, à Juliaco 2. in meridiem & Eurum, (*ad Ruram fluvium*.) *Tac.*

Marcomagum, vicus Germaniæ inferioris, in Eyffalia regione inter Trevivos & Coloniam Agrippinam, ubi erat Legio 28. inter Egorigium & Tolpiam, ab Egorigio 18. mill. pass. Locus nunc apud *Arenberg*. *Aur.*

¶ Marcomagum, seu Marcomagus, oppidulum fuit Ubiorum, ubi nunc castrum *Steinfeldt*, propè fontes Ruræ fluvii, in Eyffalia provincia. Vix 2. leucis ab Arenberga in occasum distat, inter Tolbiacum ad Arctos & Egorigium in austrum, seu inter ditiones Juliacensem & Trevirensem.

* Marcomanni, populi Germaniæ quorum regio Marcomannia à Capitolino nominatur, nunc *Marck*, tractus in Moraviæ Austriæque confinio, ad fluvium cognominem, inter Viennam & Olmucium occurrens; aliis *Merhern* est, ipsa Moravia. Marahenses hi populi Rheginoni, Marcomanes Claudiano de laudibus Stiliconis lib. 1. *Ptol. Dion. Pater. &c.*

Marcomanes, Sensuque docet; quorum alter Hetruscam
Pertulit exilium.

(Alii legunt *Marcomeres Sunnòque docet*, ut sint nomina propria virorum.) Statius libro 3. sylv. carm. 3.

Qua modo Marcomadas post horrida bella, vagosque
Sauromatas.

(* In manuscripto Seldeni scribuntur Μαρκομανοι.)

¶ Marcomanni populi fuere ubi posteà Bohemia propria, vulgò *la Boheme*, Sansone, Brietio, & aliis testibus. Horum regia fuit Marobodum.

¶ Marcpurgum, *Marckpurg*, urbs Germaniæ, in Stiria provincia, ad Dravum fluvium, quibusdam est Marciana castra antiquorum, in Pannonia superiori.

Marde, *Mardine*, teste Onuphrio, seu *Mirdin*, teste Barbaro, urbs Mesopotamiæ archiepiscopalis & præclara, ad Tigrim fluvium, in Assyriæ confinio, ab Amida 50. mill. pass. plus minùs in Cæciam, in via quæ Tabresium ducit: Mirduum Procopio. *Herod. Ptol.*

Mardi, populi Asiæ, in Armeniæ & Mediæ confinio Straboni & Ptolemæo, qui etiam in Hyrcania à Strabone describuntur, ab Herodoto in Perside, à Plinio in Sarmatiæ Asiaaæ ora, ad Euxinum mare, à quo & in Susiana locantur.

Mardus, fluvius Mediæ, per Mardos populos fluens, ac in mare Caspium haud procul à Cyropoli urbe labens, qui *Seri* à Moletio indigitatur: Sed hic potiùs Cyrus fluvius ejusdem oræ videtur. Illum per Apyros populos (qui Mardis finitimi sunt) fluere scribit Dionys. Afer. *Ptol. Dion.*

Et prope sunt Mardi, sequiturque Hyrcania pubes; *Ptol.*
Hinc Apyri, per quos Mardus devolvitur amnis.:

¶ Mare, Gallis *la mer*, Hispanis *la mar*, Italis *il mare*, Germanis *die zée* seu *meere*, Anglis *The sea*, Russis *Moore*, dividitur in Exterius & Interius.

Mare exterius propriè dicitur Oceanus, *l'Ocean*, et in quatuor partes ab omnibus dispescitur in orbe antiquis cognito. Qua spectat ortum, vocatur Eous seu Orientalis *Ocean Oriental* seu *Indien*, et à quibusdam *mer de la Chine*, qua occasum, Occidentalis seu Atlanticus, *Ocean Occidental ou Atlantique*, ad Boream, Septentrionalis seu Scythicus, *Ocean Septentrional*, *Glacial*, *ou de Tartarie*; ad meridiem, Australis seu Æthiopicus, *Ocean Meridional ou Ethiopien*. Mare autem exterius in orbe novo, seu meliùs in ea parte orbis recens detecta & in America, duplex est, nempè mare Boreale, *mer du Nort*, versùs partem septentrionalem & orientalem; & mare Austrinum seu Pacificum, *mer du Sud ou mer Pacifique*, versùs partem meridionalem & occidentalem Americæ: & pro diversitate regionum quas alluit, varia deinde
Strab. sortitur nomina, de quibus posteà.

& al. omnib. Mare interius multiplex est, nempè mare Mediterraneum, quod propriè etiam mare Internum dicitur, *la mer Mediterranée*, & ejus plurimæ sunt partes; mare Balticum; *la mer Baltique*, mare Caspium seu Hyrcanum, *la mer de Bacu*, Pontus Euxinus, *la mer Noire*, sinus Arabicus, *la mer Rouge* seu *la mer de la Mecque*, sinus Persicus, *Golfe de Perse* seu *mer d'Elcatif*, mare Album seu sinus Grandvicensis, *la mer Blanche*, & Mæotis palus, *mer de Zabacche seu de la Tana*: Et hæc sunt maria interna orbis antiquis cogniti. Mare Mortuum enim veriùs est lacus quàm mare, uti mare
Busb. Galilææ. In America autem est tantùm mare Purpureum, *la mer Vermeille*, inter novam Hispaniam & Californiam insulam; cùm nondum constet quid sint partes Oceani versùs terras Arcticas & sinum Hudsonium.

Mare Ægæum, inter Græciam & Asiam, *l'Archipelage*.

¶ Mare Ægæum, vulgò *l'Archipel* seu *l'Archipelague* Gallis, *Archipelago* Italis & Hispanis, *Acdeniz* Turcis, pars est maris Mediterranei, inter Asiam minorem ad ortum, Thraciam ad Boream, Macedoniam & Græciam ad occasum, & Cretam insulam ad meridiem; estque quamplurimis insulis sparsum. Ejus partes sunt mare Creticum, mare Græcum, mare Icarium, Macedonicum, Myrtoum, & Æolium.

Mare Ægyptium, quod Ægyptum alluit, & Marmaricam, Cyprium usque extensum.

¶ Mare Ægyptium pars est maris Mediterranei & sinus Sartalici, ut ajunt. Alluit oram Borealem Ægypti & Marmaricæ; extenditurque ad partem australem Cypri insulæ, uti etiam Cretæ. Vulgò *mer d'Egypte* dicitur; extenditurque à Pelusio ad Axillam villam.

Mare Æolium, quod & Mysium, Æolidem regionem alluens.

¶ Mare Æolium pars est maris Ægæi, in ora Asiæ minoris; & *mer de Smirne* seu etiam *Golfe de Smirne* dicitur à nautis.

Ptol. Mare Æthiopicum, quod Libyam & Æthiopiam ad occasum alluit.

¶ Mare Æthiopicum, seu Oceanus Æthiopicus, *l'Ocean Ethiopien*, seu *mer d'Ethiopie*, pars est perampla Oceani, versùs partem australem Africæ, tam ad ortum Æthiopiæ latè sumptæ quàm ad occasum. Ejus partes sunt mare Congiense, *mer de Congo*, mare Cafrorum, *mer des Caffres*, & mare Zanguebariæ, *la mer de Zanguebar*, aliàs Barbaricus sinus.

Mare Africum, *de Barbarie*, Africam propriam & Mauritaniam alluens, Siciliam & Sardiniam usque.

¶ Mare Africum extenditur inter Melitam, Syrtim minorem, & Siciliam ad ortum, et inter partem australem Sardiniæ & Ampsagæ fluvii ostia, Africam propriam & Byzacenam alluens cum minura parte Mauritaniæ Cæsariensis; nuncque *mer de Tunis* & *de Tripoli* vulgò dicitur.

¶ Mare Album, *Bella More* Moscis, dicitur aliter sinus Grandvicus, Germanis *Witteze*, Gallis *mer Blanche*, pars est Oceani Septentrionalis, terras sobiens inter Duinam Moscoviæ provinciam ad ortum,
Sol. & Lapponiam Moscoviticam ad occasum, per 250. mill. pass. ejusque emporium præcipuum est Arcangelopolis.

¶ Mare Almachium dicitur aliter mare Scythicum. Vide ibi.

¶ Mare Anchidolium, *mer de l'Anchidel*, pars Oceani Orientalis. A Java insula ad terram Australem porrigitur, versùs novam Hollandiam & Carpentariam regio- Mel.
nem.

Mare Aquitanicum, Galliam alluens ad occasum.

¶ Mare Aquitanicum, *mer de Guienne* seu *de Gascogne*, pars est Oceani Gallici, inter Britanniam minorem ad Boream & oram Cantabriæ ad meridiem; alluitque Britanniam, Pictavensem provinciam. Santoniam, & Sol.
Vasconiam latè sumptam. Plin.

Mare Argolicum, idem cum sinu Argolico. Sol.

Mare Asiaticum, generaliter Asiam alluens propriè dictam.

¶ Mare Asiaticum propriè alluit Asiam minorem ad meridiem, vulgò *mer de Caramanie* & *de Rhodes*. Ejus partes sunt mare Lycium, mare Pamphylium, mare Cilicium, & mare Carpathium. Plin.

Mare Atlanticum, Africam alluens ad occasum à freto ad Cornu Hesperii.

¶ Mare Atlanticum, *la mer Atlantique*, pars est perampla Oceani; unde dicitur etiam Oceanus Occidentalis; quod Africam alluit ad occasum, inter Artabrum Hispaniæ promontorium ad Boream, & promontorium Leonis versùs Guineam ad meridiem; extenditurque etiam ad Gorgades insulas. Plin.

Mare Ausonium, quod Brutios & magnam Græciam alluit ad ortum.

¶ Mare Ausonium pars est maris Jonii. Siciliam alluit ad ortum, uti Brutios & magnam Græciam ad orientem et ad meridiem. Dictum fuit posteà Siculum; & à quibusdam extenditur à Sicilia Peloponnesum usque.

¶ Mare Austrinum, *mer du Sud* Gallis, *mar del Zur* Hispanis, quod etiam mare Pacificum dicitur, partem australem novæ Hispaniæ alluit ad Boream, & partem occidentalem Americæ meridionalis ad ortum uti & novam Zelandiam ad occasum. Sic dictum fuit quòd ad
austrum sit respectu maris Borealis. Ejus partes sunt mare Plin.
Californiæ, mare Austrinum propriè dictum, in ora meridionali novæ Hispaniæ, mare Peruvianum, & mare Chilense.

¶ Mare Austrinum, *Zuider zée*, sinus Oceani Germanici, in Belgio, inter Frisiam occidentalem, Transisalaniam, Gueldriam inferiorem, & Hollandiam extensus. Dicitur
à Gallis *mer du Sud*; aliàsque fuit Flevo lacus. Exten- Ptol.
ditur à septentrione in meridiem, & rigat urbes Am- Sol.
stelodamum, Enchusam, Hardervicum, Hornam, & Campos in Belgio unito, uti etiam plurima oppida.

Mare Azanium, *Golfe de Melinde*, alluens Aethiopiam ad ortum.

¶ Mare Azanium pars est Oceani Æthiopici, in ora orientali Africæ, inter Aromata promontorium & Magadoxum. Nunc *mer d'Ayan* dicitur à multis, seu etiam *partie septentrionale de la mer de Zanguebar*.

Mare Balearicum, idem Iberico, Hispaniam alluens ad ortum, *Mar di Majorica e di Minorica*.

¶ Mare Balearicum, *mar de Mallorca* Hispanis, *mer de Majorque* Gallis, pars est maris Iberici, lo Mediterraneo, versùs Baleares insulas, & à Charidemo promontorio Barcinonem usque, in ora Hispaniæ.

Mare Balticum *Beltz*, inter Germaniam & Scandi- Xenop.
naviam.

¶ Mare Balticum, aliàs Codanus sinus, et Svevicum mare, nunc *Oostzée* seu *die Belt* Germanis, *mer Baltique* Gallis, latè inter Daniam, Sveciam, Russiam magnam, Poloniam, et Germaniam extenditur; et ejus partes præcipuæ sunt Venedicum mare, sinusq; Bothnicus et Finnicus.

Mare Barbaricum, alluens Aethiopiam sub Aegypto ad ortum.

¶ Mare Barbaricum seu Asperum, & Barbaricus si-
nus, pars est Oceani Æthiopici, inter oram orientalem Ptol.
Æthiopiæ, et Menuthiam insulam; & vulgò *mer de Zanguebar* dicitur à regione adjacente.

¶ Mare Boreale, *Noort zée* Belgis, *mer de Nort* Gallis, *mar del Norte* Hispanis, pars ampla Oceani, Americam septentrionalem alluens cum parte Boreali Americæ meridionalis; & ejus partes sunt sinus Mexicanus, mare Brasilicum, & mare novæ Franciæ.

Mare Bosphoricum, idem cum Cimmerio. Sol.

¶ Mare Brasilium, *mer du Bresil*, pars est maris Borealis, versùs oram Brasiliæ regionis, in America meridionali.

Plin. Mare Britannicum, *het Canael*, inter Britanniam & Galliam.

¶ Mare Britannicum, *le Manche* Gallia, *The British Sea* Anglis, *het Canael* Belgis, mare est inter Galliam & Angliam, nempè à Gobæo & Antivestæo promontoriis Plac. Britanniæ minoris & Cornubiæ ad Fretum Gallicum.

Mare Caledonium, quod Scotiam alluit.

¶ Mare Caledonium seu Deucaledonina Oceanus apud Anglos nomen retinet, *The Deucaliden Sea*, & Borea-Ptol. lem partem Hibetuiæ, ac occidentalem & septentrionalem Scotiæ lavat, ad Islandiam usque percurrens.

Mare Cantabricum, Hispaniam ad Arctos alluens.

¶ Mare Cantabricum vulgò *mer de Biscaye* dicitur; extenditurque à confiniu Aquitaniæ ad promontorium Artabrum, in Gallæcia.

Plin. Mare Carpathium, quod & Asiaticum, à Telmes-Ptol. so incipiens, teste Plinio, Cretam usque.

¶ Mare Carpathium, *mer de Scarpanto*, pars est maris Asiatici, versùs Carpathum insulam.

Sol. Mare Caspium, idem Hyrcano, *Mare di Bachu*, Albaniam, Mediam, Hyrcaniam, Margianam, Sogdianam, Scythiamque alluens.

¶ Mare Caspium dicitur nunc *mer de Sala* seu *mer de Barru*, & ab aliis *de Chewvarezam* & *de Tabristan*, Russia autem *Gualentza moore*; & à reliquis maribus omnino separatum est. Vide Hyrcanum mare.

Mare Cilicium, Ciliciam alluens, idem ferè sinui Strab. Issico.

¶ Mare Cilicium pars est maris Asiatici, & nunc *mer de Caramanie* dicitur, seu etiam *Golfe de Satalie* à quibusdam.

Mare Cimbricum, quod Chersonesum Cimbricam alluit, *mer de Danemarch*.

Claud. ¶ Mare Cimbricum Chersonesum Cimbricam alluit ad occasum, & vulgò *westzee* dicitur; estque pars Oceani Germanici.

Mare Cimmerium, pars Euxini circa Bosporum Cimmerium.

Mare Congelatum, idem Cronio & Glaciali, Scan-Plin. dinaviam alluens.

Ptol. ¶ Mare Congelatum, *la mer Glaciale*. Dictum fuit etiam Almachium; estque pars Oceani Septentrionalis.

Plin. Mare Creticum, inter Cretam, Pamphyliam, & Aegyptum; atque inter Cretam & Peloponnesum.

¶ Mare Creticum, vulgò *mer de Candie*, pars est maris Ægæi, versùs oram Borealem Cretæ insulæ, atque inter Samonium promontorium Cretæ, & Tænarium promontorium Peloponnesi.

Sol. Mare Cronium, idem Glaciali, ultra Thulen, *di Groenlandia*, Scandinaviam alluens ad occidentem & Boream.

¶ Mare Cronium seu Concretum, nunc *mer de Petzorka* seu *mer Glaciale* Gallis, *Muurmanskoy more* Rossis, pars est Oceani Septentrionalis, & porrigitur à freto Vei-Plin. gatio ad promontorium Boreale.

Mare Cyprium, quod Cyprum alluit, ad ortum idem Syrio, ad meridiem idem Aegyptio & Libyco, ad Boream idem Pamphylio & Cilicio.

Plin. ¶ Mare Cyprium, *mer de Cypre* seu *mer de Levant* Sol. Gallis, *mare di Cipro* Italia, pars est maris Mediterranei, versùs Cyprum insulam, & inter Ciliciam & Syriam.

Mare Dalmaticum, pars Illyrici, Dalmatiam alluens.

¶ Mare Dalmaticum, *mare di Dalmatia* Italis, *mer de* Sol. *Dalmatie* Gallis, pars est maris Adriatici seu sinus Veneti; sed aliàs ipsum mare Adriaticum dictum fuit Dalmaticum mare post declinationem Imperii.

¶ Mare Dulce, *la mer Douce*, lacus est maximus Americæ septentrionalis, in nova Francia. Dicitur aliter *lac Karegnondi*, estque ad occasum novæ Franciæ extensus versùs lacum superiorem. Sed vix ejus ora littoralis Plin. lustrata fuit à Gallis.

Mare Eoum, Sinas & Seras alluens.

¶ Mare Eoum, seu Oceanus Eous, et Orientalis, *l'Ocean Oriental*, aliter *mer de la Chine & du Japon* dicitur; estque pars ampla Oceani versùs Iaponiam et Sinas, Insulasque Philippinas.

Mare Erythræum, idem cum sinu Arabico.

Plin. ¶ Mare Erythræum seu Rubrum, aliter Arabicus sinus, extenditur inter Arabiam ad ortum et Troglodyticam et Ægyptum ad occasum: et nunc *mer Rouge* & *mer de la Mecque* dicitur à Gallis, *mare Rosso* ab Italis, Sed mare Rubrum aliis pars est Oceani inter sinus Per- Plin. sicum et Arabicum; nunc Oceanus Arabicus *mer d'Arabie* vocatur.

Mare Euboicum, inter Eubœam et Achaiam, pars Græciensis. Strab.

¶ Mare Euboicum vulgò *mer de Negropont* dicitur; & al. estque pars Ægæi maris.

Mare Euxinum, *Mar Maggiore* & *Mar Negro*, inter Europam et Asiam, utramque Sarmatiam, Bithyniam, Paphlagoniam, Cappadociam, et Colchidem alluens.

¶ Mare Euxinum ab aliis meliùs dicitur Pontus Euxinus, vulgò *mer Noire* & *mer Major* Gallis, *mare Maggiore* Italis, *Schwartz zee* Germanis, *Mauro Thalassa* Græcis, *Caradenisi* Turcis, et *Zorno more* Russis.

¶ Mare Galilææ, mare seu stagnum Tiberiadis, dictum Galilææ à Galilæa regione vicina; mare Tiberiadis Plin. ab urbe Tiberiade; quæ ab Herode Tetrarcha ampliata, in honorem Tiberii Cæsaris sic appellata est: unde et mare proximum cui insidet, ab ipsa nomen accepit. Maris hujus longitudo est 15. aut 20. mill. pass. latitudo 8. aut 10. interfluente Jordane tutum amœnia circum- Plin. datum oppidis, Bethsaida, Capharnao, et Corozaim à septentrione, Gerasa, Gamala, Gadara ab oriente, Bethsan sive Scytopoli à meridie, Tirachæa, Tiberiade, & Iotapata ab occidente.

Mare Gallicum, Galliam ad meridiem alluens, inter Plin. Ibericum et Ligusticum.

¶ Mare Gallicum, *mer de Provence*, & *Golfe de Lyon* vulgò dicitur; alluitque Galliam Narbonensem.

Mare Germanicum, quod Germaniam alluit ad oc- Plin. casum & septentrionem & Albionem ad ortum.

¶ Mare Germanicum, *mer d'Allemagne* Gallis, *Westzee* Germanis, *The German Sea* Anglis, extenditur à Plin. freto Gallico ad promontorium Boreale, in Norvegia septentrionali; estque pars Oceani Septentrionalis.

Mare Glaciale, idem Cronio & Congelato, Scandinaviam alluens ad Boream, (*mer Septentrionale & Glaciale*.)

Mare Græcum & Græciense, Græciam alluens, pars Ægæi (*Mer de Grece* vulgò dicitur.)

Mare Hadriaticum, idem cum Supero, (*mar di Venetia*.) Ptol.

¶ Mare Hadriaticum, seu Adriaticum, quod & Superum, dicitur aliter sinus Venetus, *Golfe de Venise* & *mer Adriatique* Gallis, *Golfo di Venetia* & *mare Adriatico* Italis, pars est maris Mediterranei, inter Græ- Strab. ciam & Illyricum ad ortum, & Italiam ad occasum. Plin. Ab antiquis etiam Illyricum mare dictum fuit & Illyricus sinus.

Mare Hesperium, quod Africam ad occasum post Ptol. Atlanticum alluit.

¶ Mare Hesperium pars est ampla Oceani Æthiopici, Ptol. inter Æthiopicum proprium & Atlanticum, versùs oram Guineæ; & vulgò *mer de Guinée* dicitur.

Mare Hellespontium, & Hellespontus, inter Chersonesum Thraciæ & Mysiam Asiæ, *Stretto di Galipoli* (Italis, *destroit de Gallipoli & bouches des Dardanelles* Gallis.)

Mare Hibernicum, inter Hiberniam & Britanniam,

¶ Mare Hibernicum, *mer d'Irlande* Gallis, *The Irish Sea* Anglis, *Mor Verridh* Vallensi Idiomate, Angliam Plin. & Hiberniam interluit, & ad Silurum insulas promovetur; sicque complectitur sinum S. Georgii, *la Manche* seu *le Canal de S. George*, ad Sabrinæ æstuarium, inter Valliam meridionalem & Cornubiam.

Mare Hyrcanum, idem quod Caspium.

Mare Hyperboreum, Sarmatico idem, Sarmatiam ad Ptol. septentrionem alluens.

¶ Mare Hyperboreum pars est Oceani Septentrionalis seu Glacialis; & nunc *mer de Moscovie* & *mer de Tartarie* dicitur.

Mare Ibericum, idem Balearico.

¶ Mare Ibericum pars est maris Mediterranei; & Ptol. vulgò *mer d'Espagne* dicitur. Extenditur autem à freto Herculeo ad Charidemum promontorium.

Mare Icarium, pars Ægæi, Joniam alluens.

¶ Mare Icarium, nunc *mer de Nicari*, pars est Ægæi maris, versùs Icariam insulam & oram Joniæ, in Asia minori.

Mare Illyricum, pars Adriatici, Illyricum alluens.

¶ Mare Illyricum, *mer de Dalmatie*, pars est maris Mel. Adriatici, versùs Dalmatiam & Liburniam. Sed aliàs ma-

mare Adriaticum dictum fuit etiam mare Illyricum & sinus Illyrieus.

Mare Indicum, Asiam à sinu Persico usque ad Enum alluens.

Mel. Ptol. ¶ Mare Indicum pars est perampla Oceani, quæ à multis sub Oceano Orientali seu Eoo comprehenditur, ab aliis autem sub Meridionali; vulgo *la mer des Indes & Ocean Indien* Gallis, *mar de las Indias* Lusitanis; eilq, versus Indiam propriam. Ejus partes sunt mare Malabariæ, *la mer de Malabar*, sinus Gangeticus, *le Golfe de Bengala*, sinus Magnus, & Archipelagus Maldivarum cum aliis.

Cic. Mare Infetum, idem Tyrrheno & Thusco.

Plin. Mare Internum, idem quod Mediterraneum.

Varr. Mare Intestinum, idem quod Mediterraneum.

Plin. Ptol. Mare Ionium, Macedoniam ad occasum cum Epiro & Peloponneso ad occasum alluens.

¶ Mare Ionium extenditur inter Epirum Peloponnesumq; ad ortum, & Magnam Græciam Siciliamque ad occasum. Pars est maris Mediterranei & vulgò *mare Ionio* dicitur ab Italis. Ejus pars est mare Ausonium

Ptol. seu Siculum.

Mare Libycum, Cyrenem & Marmaricam alluens, ac totam Africam ad Boream, Cretam usque.

¶ Mare Libycum nunc *mer d'Afrique & mer de Tripoli* dicitur; estque inter Cyrenaicum ad ortum & Syrtim minorem ad occasum, iu mari Mediterraneo.

Mare Ligusticum, *mar Leone*, & *mar di Genova*, inter Varum & Macram, Corsicam usque.

Plin. ¶ Mare Ligusticum, *mer de Genes* Gallis, pars est maris Mediterranei, inter Liguriam & Corsicam; sed differt à mari Leonino, quod pars est maris Gallici.

Mare Lycium, Lyciam alluens.

¶ Mare Lycium pars est maris Asiatici, & nunc est *mer de Caramanie* ex parte.

Ptol. Mare Macedonicum, pars Ægæi, Macedoniam ad ortum alluens. (*Mer de Macedoine* dicitur.)

¶ Mare Magellanicum, *mer Magellanique*, pars est maris Borealis, inter fluvium Argenteum & fretum Magellanicum; & versùs Magellanicam regionem, in America meridionali; & pars etiam maris Pacifici,

Plin. versùs partem occidentalem Terræ Ignium & Magellaniea.

¶ Mare Magnum, quod & Occidentale & novissimum, & mare simpliciter vocatur iu sacris paginis: hoc mare Latini Græcique scriptores vocant mare Interius, &

Plin. & al. mare Mediterraneum, quod Europam, Asiam, & Africam interluit.

Mare Mediterraneum, ab Oceano freto Herculeo distinctum, in plura divisum, & à terris quas alluit nominatum.

Sol. Ptol. ¶ Mare mediterraneum, *la mer Mediterranée* Gallis, *mare mediterraneo* Italis, inter Europam, Asiam, & Africam extenditur, inter Syriam ad ortum, & fretum Herculeum ad occasum, & à variis variè dividitur. Ejus partes præcipuæ nunc sunt mare Ægæum, mare Tyrrhenum, mare Adriaticum, mare Ionium, sinus Leoninus, sinus Attalicus, & mare Africum.

¶ Mare Mexicanum, *mer de Mexique*, pars maris Borealis, versùs novam Hispaniam. Versùs est sinus amplissimus. Vide sinus Mexicanus.

Liv. ¶ Mare mortuum, quod & mare Salis, mare Salsissimum, & mare Deserti, & Solitudinis dicitur, teste Sansone. Ibi aliàs Vallis sylvestris. Ab omnibus Græcis Latinisque scriptoribus vocatur Asphaltites lacus, propter bituminis copiam; quod certo anni tempore ejicit.

Mare Myrtoum, pars Ægæi, Cariam ad occasum alluens & Atticam.

¶ Mare Myrtoum quibusdam est *mer de Mandria*, sed longè distat ab Attica in ortum.

Mare Nostrum, idem quod Mediterraneum.

Mare Pacificum, *mar Pacifico* Hispanis, *mer Pacifique* Gallis, novam Hispaniam, & Peroviam alluens. Idem est quod Mare Australe; sed latiùs extenditur, nempè usque ad Terras Australes, novam Gui-

Ptol. neam, & Archipelagum S. Lazari, versùs mare Indicum.

Mare Pamphylium, Pamphyliam alluens, Cyprum usque extensum, (*mer de Caramanie* ex parte.)

Plin. Mare Persicum, idem cum sinu Persico.

¶ Mare Persicum, seu sinus Persicus, nunc *Golfe de Perse*, seu *mer d'Elcatif*, & *Golfe de Bassora*. Extenditur inter Persiam, & Arabiam.

¶ Mare Phasianum, pars Ponti Euxini ad ortum, versùs oram Colchidis, & ostia Phasis fluvii.

Mare Phœnicium, Phœniciam alluens. Plin.

¶ Mare Phœnicium, idem quod Syrium, *mer de Sourie* dicitur. Sol.

Mare Ponticum dictum, idem quod Euxinum, (*mer Noire*.)

Mare quod Propontis, * *Braccio di S. Giorgio*, inter Hellespontum & Euxinum, (* Ita potiùs ipse Hellespontus vocatur.) Strab.

¶ Mare quod Propontis, seu meliùs Propontidis, nunc dicitur *mer de Marmora*; estque inter Bithyniam, & Thraciam. Strab. Ptol.

¶ Mare Purpureum, *mer Vermeille* Gallis, *mar Vermeio* Hispanis, est in America septentrionali, inter novum regnum Mexicanum ad ortum, & Californiam insulam ad occasum.

Mare Rhodium, inter Rhodum & Cariam, illam alluens ad meridiem.

¶ Mare Rhodium, *mer de Rhodes* Gallis, *mare di Rhodi* Italis, versùs Rhodum insulam & oram Asiæ minoris. Ptol.

Mare Rubrum, Arabiam felicem alluens ad ortum (*mer d'Arabie*.)

¶ Mare Rubrum à Græcis Erythræum vocatur, & aliquando ab Indo fluvio ad mare Azanium intelligitur. Sed mare Rubrum, de quo in veteri Testamento mentio fit, propriè ab antiquis sinus Arabicus dicitur, quod inter Africam, ubi Ægyptus, & Æthiopia, & Asiam, ubi Arabia, per 120. mill. pass. & ampliùs extenditur. Israelitæ mare Rubrum transierunt tanquam per aridam terram, quod experti Ægyptii submersi sunt; nuncque vulgò *mer Rouge*, & *mer de la Mecque* vocatur à Gallis. Ptol. Ptol.

Mare Sardoum, inter Sardiniam & Mauritaniam Cæsariensem, illam ad Boream, Sardiniam alluens ad occasum, (*mer de Sardaigne*.)

Mare Sarmaticum, Sarmatiam ad septentrionem alluens. Ptol. Mela

¶ Mare Sarmaticum, *mer de Moscovie*, seu *de Petzorke*, pars est Oceani Septentrionalis, Hyperborei, & Glacialis; versùs oram Borealem Moscoviæ, & Novam Zemlam; & mare *Mymmanskoy more* ejus etiam pars creditur.

Mare Scythicum, Scythiam ad septentrionem alluens. Mel.

¶ Mare Scythicum pars est Oceani Septentrionalis, vulgò *mer de Tartarie* Gallis, *Niarzo more* incolis.

Mare Siculum, à Sicilia Peloponnesum usque extensum. Plin.

¶ Mare Siculum, *mer di Sicile*, aliàs mare Ausonium, pars est maris Ionii. Plin.

¶ Mare Svevicum, seu Codanus sinus, *la mer Baltique*. Vide mare Balticum.

Mare Superum, idem Hadriatico cum Ausonio, (*Golfe de Venise*.)

Mare Syrium & Syriacum, quod Syriam & Palæstinam alluit, & Cyprum ad ortum. Plin. Ptol.

¶ Mare Syrium, *mer de Sourie*, pars est maris Mediterranei, magis ad ortum extensu versùs Syriam. Sol.

Mare Thuscum, idem Tyrrheno & Infero, (*mer de Toscane*.)

¶ Mare Tiberiadis. Vide mare Galilææ. Ovid.

Mare Trinacrium, idem Siculo, (*mer de Sicile*.). Sol.

Mare Tyrium, pars Syrii, Tyriorum oram alluens. Plin.

Mare Tyrrhenum, idem Infero, à Macra fluvio usque ad fretum Siculum, Corsicam & Sardiniam. Ptol.

¶ Mare Tyrrhenum, seu Thuscum, & Inferum, *mare Tosco* seu *di Toscana* Italis, *mer de Toscane* Gallis, pars est maris Mediterranei, inter Thusciam, ditionem Pontificiam regnumque Neapolitanum, & insulas Siciliam, Sardiniam, & Corsicam.

Mare Venedicum, quod Sarmatiam alluit ad occidentem, pars Baltici.

¶ Mare Venedicum, seu potiùs sinus Venedicus, *Golfe de Dantzick*, pars est maris Baltici, versùs Prussiam provinciam Poloniæ. Ptol.

Mare Virginium, Hiberniam ad meridiem alluens, & Britanniam versùs; quod & Vergivium.

¶ Mare Virginium seu meliùs Vergivium, pars est australis maris Hibernici, inter Hiberniam, & Boleriam promontorium Cornubiæ, nunc *mer d'Irlande* ex parte tantùm. Ptol.

Ma-

Thuci. Mareja, pagus Ægypti, inter Alexandriam & Pharom, apud Arapootem lacum, sive Mariam, & Mareotidem paludem.

¶ Merengium seu Marvecum, *Maeenge*, quæ & *Marvejols*, urbs Galliæ, in Occitania, & Gabalico tractu, ad radices montium, ab amnem *Colange*, & versùs limites Rutheoensis tractus, 7. leucis distat à Floriopoli in austrum, & ferè 4. à Mimati in occasum.

Plin. Ptol. Mareotis, Maria Straboni, palus iogens Ægypti, apud Alexandriam, circuitu olim 600. mill. pass. & trajectu 30. *Lago di Burbiara* Moletio, Castaldo, & aliis. Est & Ægypti regio, in qua vinum optimum provenit, ubi & vites Mareoticæ apud Columellam, & Mareorides vites apud Virgilium libro 2. Georgicorum:

Sunt Thasiæ vites, sunt & Mareotides albæ.

Lucanus libro 10.

Calcabatur onyx, hebenus Mareotica vastos
Non operit postes.

Plin. Ptol. ¶ Macesia urbs Ciliciæ videtur apud Guillelmum Tyrium.

¶ Margæ Elidia urbs est apud Stephanum, pro quo Margalæ apud Strabonem putat Casaubonus.

¶ Margara, teste Ptolemæo, Iodiæ urbs intra Gangem, circa ipsum fluvium.

Ant. ¶ Margarita, *Isola Margarita*, insula ampla Americæ meridionalis, in mari Boreali, ubi Vnionum piscatio, propè oram novæ Andaluziæ. Detecta fuit à Christophoro Columbo anoo 1498 Circuitus est 50. leucarum Gallicarum, & 8. tantùm distat à continenti Americæ meridionalis, 40. autem ab insula Trinitatis in occasum, sub Hispanis.

¶ Margarita insula, quæ Gorgon, aliàs Urgo, vulgò *la Gorgona*, est in mari Tyrrheno, & sub dominio magni Ducis Hetruriæ. Vide Gorgoo.

¶ Margastana, sinus Persici exigua insula, circa ostia Arosis fluminis, teste Arriano in Indicis.

Lib. Not. Margiana, *Iesilbas* Castaldo & tabulis recentibus, regio Asiæ, inter Hyrcaniam ad occasum & Bactrianam ad ortum, Caspium mare attingens ad Arctos, & Ariam ad meridiem, cujus urbes olim claræ Alexandria, Nigæa vel Nilæa, & Antiochia, sic à Margo fluvio interfluente dicta, 1500. stadiis ambito patens, teste Solino, difficilem habet aditum.

Ptol. ¶ Margiana proviocia fuit satis ampla Parthiæ, versùs mare Caspium, & Oaum fluvium, ubi nunc pars maxima provinciæ *Khoemus*, & pars occidentalis provinciæ *Chorasan*, in regno Persarum, Sansone, & aliis testibus.

Margidunum, * *Margret-overton* Camdeno oppidum Albionis, in Anglia, inter Lindum & Ratas 15. mill. pass. Londinium versùs; aliis *Leicester*, & aliis *Derby*: sed Camdeno magis fidendum. (* Camdenus(in novissima editione, secundùm quam per omnia variationes & emendationes fecimus) ubi *Belvoir* vel *Bever castle* castrum Comitatus Lincolniensis, in confinio Leicestrensis descripsit, hæc verba habet: Si non hoc ipso loco, certè justa Margidunum fuisse, & nomen & distantia satis dilucidè doceot.)

Margum, Murgum Eutropio, oppidum fuit Mysiæ superioris, inter Viminacium & Montem Aureum, ubi Carinus Imperator occubuit.

¶ Margus orbs fuit episcopalis Mœsiæ primæ seu superioris, ad fluviis cognomiois confluentes in Danubium sita, ut ea Itinerariis, & Notitia Imperii apparet.

Margus, *Morgab* Castaldo, fluvius Margianæ ingens ex montibus Ariæ fluens per Margianam, in Ochum fluvium Bactriaoæ decurrens, ac cum illo in Caspium mare desinens. Is per Massagetas populos labitur Margianis finitimos, ex Sariphis montibus descendens.

Maria, seu Marea, palus Aegypti. Vide Mareotis.

Strab. Mariaba, Mariama Ptolemæo, *Maeib* ex tabulis recentibus, urbs Arabiæ felicis, Sabæorum regi, in regoo *Amansifirdim* præcipua, & metropolis, haud procul à mari Rubro, teste Strabone lib. 16.

Strab. Plin. ¶ Mariaba, seu Marraba, orbs Minæorum, In Arabia felici. Nunc *Mecca* dicitur, *la Mecque* Gallis, urbs satis ampla, ad Barium fluvium, teste Sansone, & celebris, propter sepulchrum Mahometis Pseudoprophetæ, 70. mill. pass. distat ab ora sinus Arabici in ortum, & totidem ab urbe *Ziden* in septentrionem, sed longè à Sabæorum regia in Boream.

¶ Mariæberga, *Marienberg*, urbs Germaniæ, in Saxonia superiori, & in Marchionatu Misniæ, Metallica est, & in montanis sita, aono 1519. ab Henrico Saxoniæ Duce condita, cùm superiori anno venæ metallicæ valdè optimæ ibi essent inventæ. Subest domino Electoris Saxoniæ, propè Anoabergam, in ipso limite Bohemiæ, 9. milliaribus Germanicis à Misna urbe in meridiem, & 7. à Zuica in ortum.

¶ Mariæburgum, *Marienburg*, urbs munita Poloniæ, in Prussia Regia, ad amnem *Nogat*, alveum Vistulæ, cum castro. Dicitur *Margenbourg* ab incolis. 5. milliaribus Germanicis distat a Gedano in Eurum, ferè 4. ab Elbinga in Africum, & 11. à Toruma in Boream. Fuit alias summorum ordinis Teutonici Magistrorum sedes primaria, in ortum suum Crucigeris illis fratribus debens, nomenqoe acceptum ferens imagini Beatæ Mariæ Virginis. Arx ipsa priùs quàm civitas ædificari cœpta anno 1281. firma, & valida est, sed anno 1644. ferè in cineres redacta est. Urbem autem Rex Poloniæ Cazimirus in suam potestatem redegit anno 1460. Capta fuit à Svecis anno 1625. & iterum anno 1655. sed postea reddita Regi Poloniæ, cui etiamnum subest. Ptol. Plin. Trad. antiq.

¶ Mariæborgum, *Marienbourg*, oppidum permunitum Belgii, in Hannonia proviocia, a Maria Austriaca Hungariæ Regina excitatum contra Gallos, quibus nunc subest pace ad Pyrenæos anno 1660. 2. leucis distat à Philippovilla in meridiem, 4. à Rupe Regia in septentrionem, uti & à Carolomootio in occasum, juxta Album amnem. Vet. Inf.

¶ Mariæstadium, *Maeiestadt*, urbs recens Sveciæ, in Westrogothia provincia, inter lacus Wenerum, & Weterum, via 3. mill. pass. à Wenero distans, 28. à Lidkopia in ortum, & ferè 40. à Carolostadio in austrum. Strab.

¶ Mariamnia, Phœniciæ urbs, teste Stephano, Mariame Ptolemæo.

Mariana, colonia & orbs Corsicæ in ora ad ortum excisa, inter Bastiam ad occasum 12. & Aleriam ad ortum 38. mill. pass. *Mariana* etiamnum, episcopalis sub Archiepiscopo Genuensi, cujus Episcopus Bastiæ residet.

¶ Mariana, nunc *rovine di Maeiana*, urbs fuit Corsicæ, ad Tavolam fluvium, aliquot milliaribus ab ora orientali Insulæ, & inter Bastiam ad Boream 15. & Aleriæ rudera ad austrum 20. mill. distans.

Mariana castra, *Camairano*, pagus Insubriæ, in agro Novariensi, à Novaria 5. mill. pass. distans. Vercellas versùs. Aliis is pagus Arcus Marianus ea loci antiquis monumentis dicitur, & vulgò *Camaeiano*.

Mariaoa villa, *Marino*, oppidum Latii, inter urbem Romam & Velitras, in via Appia occurrens, in monte, utrinque 10. mill. pass. distans.

Mariandyni, * Maciandini Ptolemæo, Mariandynæi Melæ, populi Bithyniæ, seu Paphlagoniæ, in confinio, in ora maris Euxini, inter Heracleam ad occasum & Cytorum ad ortum, quorum caput Amastris urbs est. In horum regione Hercules Cerberum canem triplicem virus evomentem inficientemque regionem interfecisse fertur. Mariandynos ferunt solitos lugubria concinere: unde apud Aeschylum in proverbio est, *Maeiandinus tibicen*, & *Maeiandynus ejulator*, de incompto Poeta aut scriptore; quo pacto dici solet *Caeica Musa*: veluti Eustathius in Dionysianis interpretatur. De his Valerius Flaccus Argonau. lib. 4.

Et Mariandynum patrias penetravit ad urbes.

(* In Seldeni manuscripto Μ·ριανδυνοι.)

¶ Mariandioos sinus, pars Pontini Euxini propè Bithyniam, teste Plinio, inter Heracleam Ponti ad ortum, & Thinnium promontorium ad occasum, 60. mill. pass. à Byzantio in ortum, & in eum se exooerat Sangarius fluvius. Ptol.

* Mariane, Martisna in codice Latino, *Bendemal* Castaldo, palus ingens Mediæ, in Armeniæ majoris confinio, quæ videtur eadem cum Manciana Strabonis. (*Μαριανη* in manuscripto Seldeni.)

Mariaoæ fossæ, oppidum Galliæ Narbonensis, hodie *Fos*; non *Aigues mortes*, ut in Thesauro Linguæ Latinæ. Vide Fossa Mariana.

Mariani montes, Marianos mons Ptolemæo, *Sierra Morena*, montes Hispaniæ Tarraconensis illam longo tractu à Bætica separantes: quorum pars saltus Castulonensis dicitur. Plin.

¶ Mariani monte, *Sierra Morena*, montes sunt Hispaniæ, ab ortu in occasum extensi à fluvio *Guadarmena* dicto, ad confinia Extremaduræ, inter Castellam novam

ad Boream, & Vandalitiam ad meridiem. Eorum pars ad ortum dicitur *la Navas de Tolosa*, propè Tolosam oppidulum Vandalitiæ, ubi traositus *Puerto Moradal* dictus, quo io loco Mauri aliàs maxima, & penè incredibili clade affecti fuere à Rege Castellæ.

Mariaoum, *Marliano*, teste Andrea Alciato, oppidum Insubriæ, io agro Mediolaneosi, à Mediolano 20. mill. pass. Glareatum versùs.

Marianum quoque, promontorium Corsicæ, cum oppido *San Spirito*, in ora Australi, à Booifacio oppido 22. mill. in occasum.

¶ Marianum, oppidum & promontorium Corsicæ iosulæ, in parte Australi seu Vltramontana. Nunc *Casa Barbarica* dicitur, teste Brietio; fuitque aliàs munitum à Sarraceois Africanis.

Marica sylva, Maricæ lucus Livio, sylva Latii novi, in Campaniæ confinio, ad Lirim fluvium, apud Minturnas urbem excisam, sic à Marica oympha, de *Trab.* qua Virgilius lib. 7. Aeneidos:

Hue Fanna, & nympha genitam Laurente Marica.

Marici, populi Liguriæ, qui cum Lævis Ticinum condiderunt, teste Plinio: quorum vicus adhuc visitur apud Alesaodriam, inde 2. mill. pass. Dertonam versùs, qui *Marengo* dicitur, & oppidulum *Pietra de Marici*, ab Alexandria 3. mill. Ticioom versùs, apud Tanarum fluvium.

¶ Maridunensis Comitatus, *Caermardenshire*, provincia Angliæ, in Wallia meridionali; inter Penbrochiam provinciam ad occasum; Ceretican ad Boream, Brec- *Ptol.* nochiam ad ortum, & Mare Virginium ad meridiem. Ejus primaria est Maridunum.

Mariduoum, Muridunum Antonioo, *Caer-Marden* Camdeoo, urbs Albionis, in ora Walliæ occidua, & meridionali, inter Landavam ad ortum 44. & Meneviam ad occasum 25. mill. dissita, urbs primaria, & regionis conventus juridicus.

¶ Maridunum, *Caermarden*, urbs est Walliæ meridionalis Comitatus Maridunensis caput, in Anglia, ad Tobium fluvium, 6. milliaribus Anglicis ab ora maris *Vib.* Virginij io Boream. 35. mill. pass. distat à Menevia in *seq.* ortum, & 24. à Penbrochio.

¶ Marigalanta, *Marigalante*, iosula Americæ septentrionalis, & una ex Antillis, io mari Boreali, in ditione Francorum à paucis annis, cum arce. 6. leucis distat à Guadalupia insula in austrum, & 10. à Dominica insula in Boream; estque fertilis admodum.

¶ Marimatha, Arabiæ felicis oppidum, teste Ptolemæo.

Plin. Marinessus pagus fuit Mysiæ, sive Hellesponti, io quo Sibylla Hellespontiaca nata est temporibus Solonis, & Cyri, ut Lactantius Firmianus auctor est.

Marinianæ, Marinanæ libro Notitiæ, Marciana cas- *Ptol.* tra Marcellino, ut videtur aliquibus, sed falluntur; nam Marioianæ sunt oppidum Pannoniæ inferioris, à Mursa 48. mill. pass. in occ. apud Anton.

¶ Marinianæ, oppidum est Hungariæ, ad Dravum fluvium; nuncque *Kemin Salvv* dicitur, 40. milliari- *Lat.* bus à Quinque Ecclesiis in Africum.

Marinum, S. *Marino*, oppidum Galliæ Togatæ, in territorio Ariminensi, ab Arimino 10. mill. pass. in austrum: quod oppidum liberum est.

¶ Marioum, seu Fanum S. Marini, *S. Marino*, oppidum *Ant.* est Italiæ, in monte aspero, inter Romandiolam & Ducatum Vrbinatensem, vix 4. mill. pass. ab Arimino fluvio. Caput est Reipublicæ parvæ, vulgò *la Republica di S. Marino*, sub quo sunt duodecim pagi seu villæ in viciniis. 22. milliaribus distat à Pisauro in occasum, *Strab.* & 5. à Fano S. Leonis io Cæciam. Dicitur ab aliis Acer mons.

Marinum alterum, *Roccha di Val di Marino*, teste Ortelio, oppidum Venetiæ, in Marchia, & agro Tarvisino.

Marinus lacus, *Lago di Orbitello*, lacus Thusciæ, apud Cosam urbem excisam, & Vrbatellum oppidum, Portui Herculis ad 2. mill. pass. vicinum.

Marionis, *Lunenburg*, teste Petro Appiano ex con- *Strab.* jectura, Luneburgum, ubi luna, ex antiqua gentis traditione, colebatur, urbs Germaniæ non obscura, ad Albim fluvium, in Saxonia, Duci suo parens, inter Brunsvicum 13. & Lubecum 21. leucis, ab Hamburgo 7. Ibi ingens salis provantus.

Ptol. ¶ Marionis, urbs Vindilorum, teste Cluverio, est Hamburgum, urbs ampla, & emporium celebre, ad Albim fluvium, in Saxonia inferiori, Vide Hamburgum.

Marionis altera, orbs Germaniæ, io ora, quæ variè indigitatur: à Villanovano *Sberir*, ab Althamero *Sundt*, *Steph.* urbs Pomeraoiæ, inter Bardum ad occasum, & Grypsualdum in ortom 4. leucis, Ortelio *Lubeck*. Vide Lubecum. Illud certum, hanc priori finitimam esse, paulò *Strab.* Borealiorem, & orientaliorem apud Ptolemæum.

¶ Marionis altera, urbs Germaoiæ, io ora maris Svevici. Nunc testibus Cluverio, Saosone, & Brietio, est Wismaria, *wismar*, urbs munita, cum portu capaci & arce, in Ducatu Megapolitano, sub dominio Svecorum. Vide Wismaria.

Maris, lacus Thraciæ, in finibus Ciconum, apud Maroncam urbem, *Lago di Maregna*. *Ptol.*

Marisus, Marus Tacito, & posterioribus Marysius, *Mares* Hungaricè, & *Merisch*, vel *Marisch* Germanis, fluvius Daciæ, per Transylvaniam in Tibiscum influens, ac Albam Juliam alluens. Maris Herodoto dici videtur.

¶ Marisus fluvius, *Marons* incolis, & *Merisch* Germanis, oritur ex monte Carpatho in Transylvania, su- *Plin.* pra oppidum Novummercatum; deinde Albam Juliam, *Mel.* Lippam, & alias urbes Transylvaniæ rigans, uti & *Ptol.* Chonadium Hungariæ, ibi paulò infra Tibisco miscetur juxta Singidavam.

Marithæ, *Martimos* ex tabulis Geographicis recentibus, montes Arabiæ felicis, in ora australi, haud procul à littore, & ortu Laris fluvii, qui Maritha numero plurali vocantur à Ptolemæo.

Maritima, *Marsegue*, teste Joanne Poldo, oppidum Galliæ Narbonensis, in ora Provinciæ, inter Massiliam 6. & Arelatum 8. leucis, à Massilia 100. stadiis, apud Strabonem. Est & Maritima insula Siciliæ, ab Anto- *Ptol.* nino memorata apud Drepanum urbem, *Maretamo* vulgò. Vide Hiera, & Phorbantia. Melle abundat.

¶ Maritima, *Martegues*, seu *l'Isle de Martegues*, oppidum est celebre Provinciæ, Principatus titulo clarum, in insula parva, ad ostia Astromelæ stagni, ubi in Mediterraneum mare se exonerat. Portu gaudet capaci; & hinc nautæ peritissimi, vulgò *les Martegaux* dicti. Distat 5. leuc. à Massilia in circiom, & 9. ab Arelate in Eurum.

Maritimæ Alpes, quæ & littoreæ, quòd à littorali ora ortum habeant, *Le Montagne di Tenda*, montes Li- *Ptol.* guriæ, quibus illa à Gallia Narbonensi discreta est, à quibus Apenoinus mons incipit.

¶ Maritimæ Alpes extenduntur à mari Mediterraneo ad montem Argeotarium, io limite Delphinatus, seu etiam ad montem Vesulum, ut multi credunt, inter partem Liguriæ, Comitatum Tendæ, & Marchionatum *Plin.* Salutiarum ad ortum, & Comitatum Niceæ, Galliæ *Steph.* Narbonensis partem ad occasum. Earum partes sunt montes *Col de l'Argentiere*, *Col delle Fenestra*, & *Col de Tende* dicti, uti mons Acema.

Maritimæ stationes, *Saline* Marmolio, & Moletlo, locus Cyrenaicæ, apud Syrtim magnam, in Africæ confinio, inter Drepanum promontorium, & Diarrhœam oppidum.

Marium, *Vasilipotama*, teste Thoma Porcatio, oppidum Cypri, in ora Boreali, olim Arsionoe apud Steph. dictum, Marii apud Catullum, ubi carm. 37. ait:

Qua sanctam Idaliam, Mariosque apertos.

¶ Marius, oppidum Laconiæ, io Peloponneso, teste Pausania.

¶ Marla, *Marle*, oppidum Galliæ, in Picardia provincia, ad amnem Serram; in Tirascia tractu. 3. leucis distat à Guisia in meridiem, & 4. à Lauduno io Cæciam; estque satis cultum.

¶ Marma, Arabiæ felicis urbs, in Rubro littore Plinio, Phœniciæ quoque urbs apud Stephanum.

¶ Marmara, Syriæ aut Euphratensis urbs libro Notitiarum.

Marmarica, regio Africæ, inter Cyrenaicam ad occasum & Aegyptum ad ortum, nunc *Barcha*, olim Mareotis Libia, teste Plinio, introrsum ubi Libya deser- *Ptol.* ta patens: cujus urbes in ora quondam claræ, Chersonesus magna, & Paratonium. Populi Marmaridæ Straboni, Barcitæ Ptolemæo, Barcæi Virgilio. Hinc Marmaricus oomen gentis. Claudianus libro. 1. io Eutropium:

Marmaricus claris violatur cædibus Hammon.

Silius libro 14.

Cuspide Marmarides Scyron: pars subnatat unda.

Hus

Hos populos Solinus ſerpentes incantare ſcribit. In Marmarica elephantes gignuntur, teſte Sidonio, ſicuti & in Aethiopia, & in Mauritania Tingitana, teſte Plinio.

¶ Marmarica regio fuit parva Africæ, inter Libyam exteriorem ad ortum & Cyrenaicam ad occaſum; eratque pars Libyæ veræ, nunc autem regni Barcæ, ſub dominio Turcarum. Terminatur à meridie deſerto Barcæ, & à ſeptentrione mari Mediterraneo: ſed in illa regione via ſunt aliquot oppidula alicujus momenti in ora littorali.

¶ Marnia, quæ & Mernia quibuſdam, *Mernis*, provincia eſt Borealis Scotiæ, in ora maris Germanici, inter Marriam ad ſeptentrionem, & Angusiam ad occaſum. Ibi tantùm caſtrum Dunotyrum in ora.

Marobudum, *Buduveiſſ*, teſte Lazio, urbs Germaniæ, in Bohemia, apud Multaviam fluvium, a Taboria 6. leucis in occaſum, à Praga 15. in auſtrum. Aliis eſt ipſa Praga.

Ptol. ¶ Marobudum, ſeu Marobodi, Regia, teſtibus Aventino, Sanſone, & Brietio, eſt Praga, *Prague*, urbs Bohemiæ caput, ampla & Archiepiſcopalis, ad Multaviam amnem. Vide Praga.

¶ Marocanum, ſeu Marochum Regnum, *Royaume de Maroc*, regnum amplum Africæ, in Barbaria regione, juxta Oceanum Atlanticum, qui ei ineſt ad occaſum, uti regnum Fezzæ ad Boream, Segelmeſſa, Tafileta, & Darrha regiones Biledulgeridiæ ad ortum, uti & Tenſiſta regio ad auſtrum; & ſæpiſſimè unitum fuit Regno Fezzæ, uti nunc etiam & unitum à paucis menſibus, ſub eodem Principe Rege Tafiletæ. Ejus provinciæ ſunt ſeptem, nempè Suſa, *Sus*, Hea, *Hea*, Guzula, *Guzula*, Marochia, *Maroc*, Teldeſa, *Teldes*, ſeu *Tedles*, Haſcora, *Haſcora*, & Ducala, *Ducala*; ſed Marochia, et quæ in occaſum tendunt ſunt admodum fertiles & cultæ.

¶ Marochia, *Maroc*, provincia regni Marocani præcipua, in mediterraneis. Habet ad Boream Haſcoram provinciam, ad occaſum Heam provinciam, ad auſtrum Guzulam, & ab oriente Darrham regionem. Ejus præcipua eſt Marochium, totius regni primaria.

(*Regni Marochii urbes præcipue*:
Agades, *ſeu fanum S. Crucis*; Agades, *ſeu* Santa Cruz.
Azafia, Afafi.
Azamurum, Azamor.
Elmadina, Elmadine.
Marochium, Maroch.
Mazaganum, Mazagan.
Meſſa, Meſſa.
Tagavoſtum, Tagavoſt.
Tarudantum, Tarudante.
Tedneſta, Tedneſt.
Teſza, Teſza.
Tejeuta, Tejeut.)

¶ Marochium, *Maroc*, Hiſpanis *Marruecos*, & Italis *Marocho*, urbs Africæ, olim epiſcopalis, ſed regia, & civitas ampliſſima, ad amnem Niſſim, cum palatio ſuperbiſſimo in regno Marochio, ſed à paucis annis valdè imminuta eſt, & deficit in dies propter bella. Diſtat 560. mill. paſſ. ab ora maris Atlantici, & 90. à confinio regni Fezzæ. Creditur Bocanum Hemerum antiquorum. Vide ibi. *Pauli.*

Marojalicæ, Marajolicæ thermæ Auſonio, *Bagneres*, ut aliquibus videtur, oppidum & thermæ Aquitaniæ, apud Montis Appenini radices, à Convenis 5. leucis in Eurum diſtans. De quibus Paulinus in epiſtola 3.

Cumque Marojalicis tua prodigis ocia thermis.

¶ Marojalicæ thermæ ſunt ad radices montium Pyrenæorum, 5. leucis ſupra Lugdunum Convenarum in meridiem, & in ipſo limite Aragoniæ. *Plin.*

Ptol. Maronea, Maronia Melæ, Iſmaros Homero, teſte Heſychio, & prius Ortagurea, teſte Plinio, *Marogna* Sophiano & aliis, archiepiſcopalis Thraciæ, in ora, apud oſtia Hebri, ad Scœnum fluvium, Aeno finitima, vino celebris. Populi Cicones. Hinc Maroneus nomen gentis. Tibullus libro 4. elegia 1.

Victa Maroneo fœdatus lumina Baccho.

Ptol. Maronias, Maronia Divo Hieronymo, *Marat*, teſte Bellonio & aliis, *Marona*, urbs Syriæ, ab Antiochia 30. mill. paſſ. in ortum, & ab Emiſſa & Hierapoli ſupra 40. licèt apud Ptolemæum ſitus non congruat, multò ab Antiochia remotior, in Chalcidica regione. Unde Maronitæ hæretici dicti.

¶ Maronias aliis urbs eſt Syriæ, in Palmyrene, 30. mill. paſſ. à Palmyra in Boream Chalcidem versùs, à qua 50. mill. diſtat in Eurum, uti & 80. ab Antiochia.

¶ Maronitæ populi ſunt Palæſtinæ, ſeu Terræ Sanctæ, in monte Libano, Catholici omnes & Eccleſiæ Romanæ addicti. Habent aliquot Epiſcopos & Archiepiſcopos à Sancta Sede approbatos.

Marpeia, & Marpeſſa, mons Pari inſulæ, ſaxoſus, Marpeſia Stephano. Hinc Marpeſius nomen gentis, ut Marpeſia cautes. Virgil. lib. 6. Æneidos: *Vib. Seq. Steph.*

Quam ſi dura ſilex, aut ſtet Marpeſia cautes.

Marpeſſus oppidum fuit Myſiæ, apud Idam montem, in agro Trojano, circa Gergithum oppidum, ad Laduncm fluvium, unde ortum habuit Sibylla Helleſpontica, teſte Lactantio Firmiano, à Troade 30. mill. paſs. *Pauſ. Lact.*

Mart. Marpurgum, quaſi Martisburgum, urbs & accademia Haſſiæ clariſſima. Vide Ainaſia, Lib. 5. Itiner.

Marpurgum hinc petitur, muſis ubi cura ſacravit
Principis egregia clara Lycaa ſcholæ.

¶ Marpurgum, *Marpurg*, urbs eſt Germaniæ, in Landgraviatu Haſſiæ, ad Lanum fluvium, cum arce munita & accademia celebri. Aliàs principes habuit proprios, nunc ſubeſt Principi Haſſo Caſſelano 11. leucis diſtat à Francofurto ad Mœnum in ſeptentrionem, & 12. à Caſſela in Africum. Vide Mattiacum.

Marraſium, *Marazu* ex tabulis recentibus, urbs Perſidis mediterranea, olim clara, Perſepoli & Arbuæ finitima. *Ptol.*

Marria, quæ & Marnia, & Mernia, regio eſt Scotiæ, in ora ad ortum: cujus urbs primaria eſt Aberdonia. Hujus regionis populi apud Tacitum Horeſti dicti putantur.

¶ Marriche, Parthiæ oppidum, teſte Ptolemæo.

Marrucini, * Maruceni Ptolemæo, populi Italiæ, oram maris Hadriatici attingentes, inter Prægottios ad occaſum & Frentanos ad ortum, in Aprutio; quorum caput eſt Teata urbs. Silius libro 8. *Plin. Liv.*

Marrucina ſimul Frentanis æmula pubes.

¶ * In manuſcripto Seldeni habet penultimam cum *i*.

¶ Marrocini populi fuere ſub Samnitibus, inter Veſtinos ad occaſum & Frentanos ad ortum, propè Aternum fluvium, ubi nunc pars occidentalis Aprutii citerioris.

Marruvium, Martubium Virgilio, *Marno*, teſte Leandro, oppidum olim, nunc pagus exiguus Latii, in finibus Marſorum, ad Fucinum lacum, à Septem aquis 40. ſtadiis, teſte Dionyſio Halicarnaſſæo diſtans. Populi Marruvii Plinio. Hinc Marrubius nomen gentis, Virgilius libro 7. Æneidos: *Strab. Halica.*

Quin & Marrubia venit de gente ſacerdos.

Silius libro 8.

Marruvium veteris celebratum nomine Marri
Urbibus eſt illis caput.

¶ Marruvium, ſeu Martubium, nunc eſt *Morea*, caſtrum Aprutii ulterioris, propè Lirim fluvium, 5. mill. à Lacu Fucino, & paulò minùs a limite ditionis Pontificiæ, teſtibus Magno, Cluverio, & aliis.

Marſaei, populi Germaniæ.

¶ Marſalium, *Marſal*, oppidum Lotharingiæ parvum, ſed probè munitum, ad Sellam amnem, ſub dominio Francorum ab aliquot annis. Vix una leuca diſtat à Mojennico in ortum, & 5. à Nanceio; eſtque intra paludes.

Marſatii, populi Germaniæ inferioris, in Batavis, quorum pagus *Marſen*, apud Traiectum urbem. *Tac.*

Marſi populi, & urbs (quæ Valeria etiam dicta eſt) Larii, ad lacum Fucinum, exciſa, ſive aquis abſorpta, *Marci* adhuc dicta, epiſcopalis, apud Piſcinam oppidum, ubi Epiſcopus moratur & Celani oppido vicina ad 3. mill. paſs. Marſi porrò ſic à Marſo Circes filio dicti & edocti in veneficiis, & incantationibus ſerpentum, teſte Solino: Marſi quoque apud Herodotum lib. 4. populi ſunt Scythiæ Europææ. Hinc Marſus & Marſicus nomen gentis. Virg. lib. 7. *Plin. Ceſ. Strab. Plin. & c.*

Somniferi, & Marſis quæſitæ in montibus herbæ.

Silius libro 8.

Rebellare pares norant; ac Marſica pubes.

¶ Marſi populi fuere Italiæ, ſub Samnitibus, ubi nunc pars Aprutii ulterioris, juxta lacum Fucinum, in regno Neapolitano & in limite ditionis Pontificiæ. Nomen adhuc durat regiunculæ, vulgò *Ducato de Marſi*, quia Ducatus titulo inſignita eſt, gentis Columnæ.

Sunt & Marſi Tacito populi Germaniæ.

¶ Mat-

¶ Marsi populi Germaniæ, teste Ortelio, fuere, ubi nunc Tuventia, tractus Transisalaniæ provinciæ Belgii, & eorum vestigium manet in oppido *Oetmarsen* dicto.

Prov. Rom. Marsicum, *Marsico*, urbs Lucaniæ episcopalis, sub Salernitano Archiepiscopo, inde supra 50. mill. pass. in Cæciam, à Potentia 52. licèt aliis sub Archiepiscopo Beneventano, unde multo magis recedit. Est autem geminum, novum, & vetus, & 6. mill. pass. alterum ab altero distans.

¶ Marsicum, *Marsice vetere*, urbs Lucaniæ, ad Acirim fluvium, nunc in provincia Basilicata, in limite Principatus citerioris. Distat 50. a Salerno in Eurum, & 18. a mari Tyrrheno. Sensim deficit, & a paucis habitatur. Marsicum novum distat 8. mill. à veteri in Circium, juxta fontes Acicis, in Principatu citeriori, & ad radices Apennini; estque urbs satis culta.

¶ Marsippos, Phœniciæ oppidum, teste Stephano.

¶ Marsonica, Pannoniæ interioris urbs, teste Ptol.

Strab. Polyb. Marsya oppidum erat Syriæ, in angustiis Libani, & Antilibani montium, ubi calamus aromaticus provenit.

¶ Marsyaba, Rhamanitarum urbs, in Arabia felici videtur apud Strabonem.

Xenop. Strab. Marsyas, fluvius Phrygiæ magnæ, haud procul à Mæandro oriens, in quem apud Celænas & Apameam urbem, quam circumfluit, excurrit: a Marsya ibi ab Apolline decorato, ut Poetæ fabulantur, dictus. De quo Ovidius libro 6 Metamorph

Marsya nomen habet, Phrygiæ liquidissimus amnis.

Marsyas alter Plinio fluvius Syriæ, in Euphratem apud Samosata labens, & alius in Cœlesyria.

Lib. Cons. Marta, & Martana civitas, urbs Vmbriæ olim episcopalis, excisa, locus S. *Maria de Pantano*, Abbatia nunc, à Tuderto ad 5. mill. pass. distans Narniam versùs.

¶ Martabanum, *Martaban*, urbs Indiæ Vlterioris, in ora sinus Gangetici, cum portu commodo, sub dominio Regis Peguani. Malè habita fuit ante aliquot annos; habuitque alias Reges proprios.

¶ Martellum, *Martel*, urbs Galliæ, in Cadurcensi provincia, prope Duranium fluvium, in colle, in confinio Lemovicensi, & in Vicecomitatu Turenensi. 6. leucis distat a Sarlato in ortum, & totidem à Tutela in meridiem.

Ioann. Martena, & Marcena, ut alii legunt, *Marchburg*, oppidum Pannoniæ superioris, in Stiria, a Pœtovione 4. leucis in occasum, ad fluvium Dravum.

Ant. Martha, fluvius Hetruriæ, cum oppido cognomine, ad lacum Volsinium, unde is egreditur, a monte Physcone ad 4. mill. pass. in occasum, à Viterbio 12. Fluvius vero, qui etiam cum oppido *Marta* dicitur, per Tuscaniam urbem, cujus mœnia radit, in mare Tyrrhenum apud Cornuetum urbem defertur.

¶ Marthama, Africæ propriæ urbs, teste Appiano.

¶ Marthula, Ponti Cappadocici oppidum, teste Ptolemæo.

Vet. Inf. Martia, & Martiana colonia. Vide Marcia, utroque enim modo legitur.

Vit. Plin. Martia aqua, una ex aquis urbis Romæ, ceteris clarior, & salubrior ad potandum, ea lacu Fucino Romam perducta ab Anco Martio Rege, cujus aquæ ductus in via Tiburtina adhuc ex parte conspicitur. De qua Tibullus libro 3. elegia 6.

Temperet annosum Martia *lympha merum.*

Martiana palus. Vide Mantiana.

Ptol. Amm. Martiana sylva, *Schwartzwald*, id est, sylva nigra, teste Peucero cum aliis, pars sylvæ Hercyniæ, in Svevia; inter Rhenum & Nicrum fluvium, in qua Marchia Badensis, plura oppida, & monasteria sunt.

¶ Martiana sylva, *la Forest Noire* Gallis, est in Svevia, versùs Abnobam montem & fontes Danubii & Nicri, inter Ducatum wirtembergensem ad ortum & Brisgaviam ad occasum, in longum protensa a meridie in Boream, nempè ab urbibus Seckinga & Rhænofelda Ortnaviam usque & Marchionatum Badensem majorem.

Martianæ, *Marchiennes*, pagus Belgii, cum cœnobio, in Hannonia, apud Artesiæ & Flandriæ confinia, ad Scarpum fluvium, inter Duacum & Fanum S. Amandi 3. leucis.

¶ Martianæ, *Marchiennes*, pagus est Comitatus Flandriæ, in territorio Duacensi, ad Scarpam, & in ipso limite Hannoniæ. Subest Gallis ab anno 1667. 3. leucis distat à Duaco in ortum. *Tr. ho. & Zeil.*

Martianopolis, *Martiopoli*, urbs Thraciæ, seu Mysiæ inferioris, in confinio, in ora, inter Anchialum & Odessum, inde 50. & hinc 58. mill. pass. ex Itinerario Antonini, ad Euxinum mare.

¶ Martianopolis urbs, *Marcinaopoli*, nunc quoque celebris est civitas Bulgaris, *Preslavv* dicta, quasi civitas illustris, & eam Turcæ Constantinopolim veterem vocant.

¶ Martianus ager, *pais de Marsan*, regiuncula Galliæ, in Aquitania, & in Vasconia, ubi oppidum præcipuum Mons Martiani. Pars est Condomensis tractus, inter Vazatensem provinciam ad septentrionem, & Vasconiam propriam ad meridiem.

¶ Martinica, *la Martinique*, & antiquis accolis, *Madanina*, insula Americæ septentrionalis, una ex Antillis insulis, & ex præcipuis illius tractus. Ab anno 1635. paret Francis, qui in ea multas habent colonias & arces; estque valdè fertilis & culta, habens in circuitu 45. leucas circiter.

¶ Martini Evasii insula, *Isla de Martin Vaz*, insula Africæ, in mari Æthiopico, versùs promontorium bonæ Spei, à Lusitanis detecta & sic dicta. Tota montuola est, et incolis caret.

¶ Martinopolis, *Tours*, sic dicta fuit Cæsarodunum Turonum, urbs Galliæ, a Divo Martino hujus loci Antistite, quem majores nostri sic venerati sunt, ut à die ejus obitus, qui contigit 11. Novem. anno 402. seriem annorum numerarint. Vide Turones & Cæsarodunum.

Martinopolis, sive Martiopolis, *Meersburg*, vel *Mersburg*, urbs episcopalis Germaniæ, in Misnia, ad Salam fluvium, in Saxonia Thuringiæque confinio, a Lipsia 3. leucis Hallam versùs distans, sub Archiepiscopo Magdeburgensi, Naumburgo propinqua. inde 3 in Boream, & Cæciam. Martisburgum ab aliis appellatur; sed hoc nomen est & Marpurgi, urbis Hassiæ. (*Dicitur etiam Mersoburgum.*) *Othon. Fris.*

Martis castra, *Marotha*, teste Lazio, oppidum Pannoniæ inferioris, in Hungaria, apud Savum fluvium, haud procul a Sirmio.

¶ Martoranum, *Martorano*, urbs parva Regni Neapolitani, in Calabria citeriori, episcopalis sub Archiepiscopo Consentino. Vix 8 milliaribus distat ab ora maris Tyrrheni in ortum, Olim Mamertium dicta fuit. Sedet ad Sabatum amnem, in limite Calabriæ ulterioris, & 14. mill. a Cusentia. A paucis habitata, deficit in dies.

¶ Martorelium, *Martorel* oppidum Hispaniæ, in Catalonia provincia, ad Rubricatum fluvium, ubi recipit Notam. 7. leuc. Hispanicis distat à Barcinone in Circium, & 5. a Manresa in meridiem.

Martulana urbs, *S. Britio*, nunc castrum Vmbriæ, in Spoletino territorio, a Spoletio 4. mill. pass. olim urbs episcopalis, ubi S. Britius Episcopus fuisse traditur, nisi sit Martana urbs excisa in agro Tudertino, ubi etiam legitur S. Britius Episcopus fuisse. Martulani montes Plinio. *Mart. Rom.*

¶ Martuana, seu Martula, & Martana, urbs olim Italiæ, in Vmbria, in qua S. Britius primus Episcopus Spoletanus sibi sedem Episcopalem constituerat. Hodie diruta est, in finibus Tuderti, et Aquæ Spartæ, ubi dicitur *S Maria in Pantano*, quinque milliaribus a Tuderto, teste Vghello.

Martyropolis, *Miepherkin*, teste Joanne Lydo, et aliis *Magarekin*, urbs Armeniæ majoris, ad Nymphium fluvium, in Mesopotamiæ confinio, sive è contra, episcopalis, sub Archiepiscopo Amidensi, inde 80. stadiis in Boream. *Proco.*

Marubium, *Muragio* vel *Maraggio*, oppidum Salentinorum, apud oram littoream sinus Tarentini, à Tarento 15. mill. pass. in ortum Gallipolim versùs. *Trad. Antiq.*

Marucini, populi Italiæ. Vide Marrocini.

¶ Marus, fluvius Germaniæ. Vide Morovos.

¶ Maruvinua, *Marowynen*, fluvius Americæ meridionalis, in Guajana regione. Fontes habet versùs lacum Parimum, et quam plurimis auctus fluviis, in Oceanum Borealem se exonerat. *Strab.*

Maruvium, Maruvii Plinio. Vide Marruvium.

Marysus, fluvius. Vide Marisus.

Masaci, populi Germaniæ inferioris, in Belgio, quorum oppidum *Masyck* ad Mosam fluvium, inter Trajectum ad austrum 4. et Ruremundam ad Boream 3. leucis. Sunt qui putent Marsacios esse Plinio, sed hocum pagus *Marsen* dicitur, apud Trajectum inferius, 1. leuca inde distans teste Ortelio. *Tac.*

¶ Ma-

¶ Masaci, seu, & meliùs, Massatii, populi fuere Germaniæ inferioris, inte Usipetes ad ortum & Caninefates ad occasum, seu inter sinum Austrinum ad septentrionem & Rheoum ad meridiem, ubi nunc Veluvia tractua Gueldriæ inferioris.

Plin. Masada, Moasada Straboni, Massada Iosepho, *Massa*, teste Pineto, oppidum Palæstinæ, apud Alphaltitem lacum.

Liv. Masæsyli, populi Mauritaniæ Cæsariensis. Vide Massesyli.

Ptol. Masaloth, pagus Gallilææ, qui & Arbela numero
Bibl. plurali. Cujus loci in libro Machabæorum fit mentio.

¶ Masanorada, Cariæ oppidum, in Asia minori, teste Stephano. Hujus memoria quoque extat in Titi Imperatoris nummo.

¶ Masbatta, *Masbatte*, insula maris Indici, & una ex Philippinis, inter Manillam ad septentr. & Cebuam ad meridiem, sub dominio Hispan.

Masburgi, *Burgos*, teste Tarapha, urbs Hispaniæ
Ptol. Tarraconensis, Castellæ veteris caput & regia, quæ & Bravum Ptolemæo, à Toleto in medio Hispaniæ 51. leucis in Boream, quot ferè à Cæsaraugusta in occasum. Sed Burgi urbs recens est, teste Ioanne Mariana, anno salutis 905. ædificata, posteàque anno 1075. Alphonso VI. Rege, ab Urbano II. Pontifice Maximo episcopalis, loco Aucæ urbis excisæ, sub Archiepiscopo Tarraconensi effecta, ac demùm à Gregorio XIII. sub Philippo II. Rege Catholico Archiepiscopalis facta.

¶ Masburgi, seu Bravum, urbs fuit Murbogiorum, nunc castellæ veteris caput, *Burgos* Hispanis, *Bourgues* Gallis, ad Arlanzam amnem. Crevit ex ruinis Aucæ, à qua 15. mill. pass. distat. Castrum habet natura munitum. 35. leuci Hispanicis distat à Madrito in septentrionem, 42. à Cæsaraugusta in occasum, & 15. à Pincia in Cæciam.

¶ Mascalatum, *Mascalat*, urbs Arabiæ felicis, vix 60. milliar. ab ora sinus Persici in austrum, Sansone teste, estque caput regni cognominis.

¶ Mascatum, *Mascate*, urbs & emporium Arabiæ felicis, in ora sinus Armoziani, cum portu commodo & arce munita, anteà sub dominio Lusitanorum, qui ab ea ejecti sunt paucis abhinc annis. 220. mill. pass. distat ab Armuzin in Eurum.

¶ Mascotus, Lybiæ urbs, teste Stephano ex Hecatea.

¶ Mascula, Numidiæ urbs Antonino & D. August.

Ptol. Masdoranus, *Chitelier*, teste Castaldo, mons Asiæ ingens, inter Parthiam & Ariam. Incolæ Masdorani.

¶ Masa, *Marsa*, urbs est Arabiæ felicis, regni cognominis caput, in mediterraneis, & ferè 300. mill. pass. ab Armozia in meridiem, uti 200. à Mascato in occasum. Forsan aliàs Maspha dicta fuit.

* Mascytus, Massycites Plinio, mons Asiæ, in ora littorea, inter Lyciam ad occasum & Pamphyliam ad
Ptol. ortum, illas separans; qui Climax Straboni dicitur, Crago vicinus, (* *Map. vau* secundum manuscriptum Seldeni.)

Masiom & Masiua, mons Mesopotamiæ, inter Nisibim et Tigranocertam, ut scribit Ortelius, cum Strabo illum proximum & contiguum Niphati monti faciat. Nisibi urbi imminet.

¶ Masiom, seu Mazius, mons est Asiæ, et Tauri
Strab. pars, inter Armeniam maiorem ad Boream et Meso-
Ptol. potamiam, ad meridiem; extenditurque à Samosatha propè Euphratem Amidam usque, ad Tigrim fluvium, à quo tantùm separatur à Niphate monte.

¶ Masonis monasterium, *Masmunster*, oppidum Germ. in Sundgovia regione, sub dominio Regis Franciæ pace monasteriensi. Sedet ad radices Vogesi montis, et in limite Alsatiæ, 12. mill. pass. à Molhusia in occas. uti et 22. à Basilea, juxta Tolderum amnem.

¶ Masovia, seu Mazovia, *Masovie*, provincia regni Poloniæ. Aliàs Duces habuit proprios, & nunc persæpe Rex Poloniæ in ea commoratur, nempè in urbe Warsavia ejus primaria. Terminatur ab oriente Lithuania & Polesia provinciis, à septentrione Prussia, ab occidente Polonia maiori, & à meridiem minori Polonia. Eius urbes sunt Warsavia, *Warsovie*, Plocum, *Plosko*, & Czerckum, *Czersko*. Polachia provincia ad ortum ei etiam aliquando annexa fuit, ubi urbes Bielka, *Bielsk*, Augustavia, *Augustovv*, Tikoczinum, *Tikoczin*, & Drogleioa, *Drogicin*. Mazovia autem Poloniæ sese subiecerat sub Casimiro magno; sed tamen habuit Duces suos ad annum 1526. quo regno Poloniæ in perpetuum unita fuit.

Maspha, oppidum Palestinæ geminum, vetus & novum; in medio quorum est Lapis adjutorii. De eo Bibl. mentio in libro Machabæorum.

¶ Maspha, Palæstinæ urbs, duplex: una in Tribo Beniamin, quæ Masphat & Mesphe dicta: altera, quæ Masphe, urbs fuit Tribus Gad.

Massa, Masatat Plinio, *Masat* adhuc in tabulis re- Ptol. centibus, fluvius Libyæ interioris, in ora occidentali, apud Solventia promontorium, in Oceanum Atlanticum labens.

Massa Veternensis cognominata, *Massa*, urbs Tusciæ Amm. episc. sub Archiep. Senensi, inde 40. mill. pass. Populonium versùs 20. cui in episcopali sede successit. Est & Massa cognomine Lubrensis, urbs episcopalis Picentinorum sub Archiepiscopo Surrentino, inde 4. mill. pass. apud promontorium Minervæ, Contra Capreas, à Neapoli 30. mill. Massa item Manliana, urbs Sabinorum cujus meminit S. Damasus in vita S. Sylvestri. Vide Manliana. Massa item, Carraræ cognomine, oppidum insigne, proprio parens Principi, apud Lunam urbem Hetruriæ, à Sarzana 7. mill. pass. in ortum.

¶ Masa, quæ Masa Carraræ etiam dicitur, *Massa*, oppidum est cultum & amplum Hetruriæ, in Lunegiana regiuncola, nuper Ducatus titulo decoratum sub dominio proprii Ducis è gente *Cibo*. 12. milliar. distat à Sarzana in ortum, & 3. ab ora maris Tyrrheni. Ejus Dux est etiam Princeps Carraræ.

¶ Masa, quæ & Masa Lubrensia, *Massa di Sorrento*, urbs est in provincia terræ Laboris, in regno Neap. Principatus titulo clara, sed parva admodum, in ora sinus Neapol. 4. mill. à Surrento in Africum Capreas versùs, & 200. à Neapoli.

¶ Masa Veturoensis urbs est parva Thosciæ, in territorio Senensi, 35. mill. pass. à Senis in Africum Populonium versùs, à quo 18. mill. distat. Est in colle, & sub dominio magni Ducis Hetruriæ. Illic natum Constantium Gallum Imperatorem scribit Onuphrius.

Masagetæ, populi Sarmatiæ Europææ, juxta Euxinum mare & paludem Mæoticam incolentes, qui & A- Strab. lani, quasi graves Getæ; Masa enim apud Scythas gra- Dion. ve significat, teste Divo Isidoro libro de orig. 9. Vide Amm. Messagetæ. Horum meminit Claudianus & alii. & al.

Massagetæ truces, duro gens aspera bello.

Solem pro Deo colebant, & senes concisos edebant.

¶ *Masagetæ* erant populi Scythiæ intra Imaum, inter Isaartas, & Alanoscythas, ubi nunc pars australis Tartariæ desertæ, versùs Zagatajam.

Masalia, *Masane*, teste Pineto, fluvius Cretæ, in Ptol. ora Australi, inter Phœnicen, & Psychium oppida proxima fluens. Aliis *Massoto*.

Masaliocticum, *Gras de Passon*, teste Ortelio, ostium Ptol. Rhodani fluvii maximum, in ortum Massiliam versùs spectans, & Maritimam oppidum.

¶ Maseranum, *Masserano*, oppidum Italiæ, in Pedemontio, sub dominio proprii Principis, è gente Ferrera Flisca, cum regiuncula adjacente parva admodum. 16. mill. distat ab Eporedia in ortum, & 23. à Vercellis in Circium; estque insertum in territorio Vercellensi. Ejus Princeps est sub clientela Summi Pontificis; et ei etiam adjacet Crepacorium, *Crevalcore*, oppidulum in illo tractu.

Masesyli, populi Mauritaniæ Tingitanæ, Autololis, Plin. proximi, de quibus Dionysius.

Atque Masesyli, nec non Massylia proles.

Vide Masyla.

Massia oppidum fuit Hispaniæ Bæticæ, apud Tartesios, ubi lateres siccati in aqua non merguntur, teste Plinio libro 35. cap. 14.

Massica, regio Bæticæ, Tartesiis opposita: cuius meminit Vitruvius.

Massici montis promontorium, *Monte Dragone*, teste Plin. Leandro, extremum montis Massici, apud Sinuesam urbem Campaniæ extinctam, inter Minturnas ad occasum et Vulturnum ad ortum 9. mill. pass.

¶ Massici montis promontorium aliàs in Campania, nunc in provincia Terræ Laboris. Nunc *Rocca di Mondragone* dicitur; estque in ora maris Tyrrheni, et medium inter ostia Liris, et Vulturni fluviorum.

Massicus mons, *Monte Masso*, teste Falconio, mons Plin. Campaniæ, celebris vino Massicano, Falerno et Gau- & al. ro junctus, inter Suessam, Calenum, et Sinuessam.

Hinc

Hinc Massicos etiam nomen gentis, ut vina Massica. Martialis libro 13. epist. 108.

De Sinuessanis venerunt Massica prelis.

¶ Massicus, mons alias Campaniæ, nunc provinciæ Tersæ Laboris, in regno Neapolitano, *monte Marsico* dicitur, estque inter Minturnas & Caleoum extensus, & versùs oram maris Tyrrheni, ut ego didici ab incolis, dum illas partes lustrarem. Dictus fuit etiam Falernus, quia Falernus ager erat ei conterminus. Ejus autem pars *Mondragone* dicitur ab incolis, versùs oram maris Tyrrheni.

Cas. Strab. Plin. & al. Massilia, *marseille* Gallis, *Marsiglia* Italis, urbs Galliæ Narbonensis, præclara, in ora Provinciæ, & emporio celebris à Phœnicibus condita, unà cum Emporiis in Hispania, episcopalis sub Archiepiscopo Arelatensi, inde 14. seu 15. leucis in ortum, & Eurum, ab Aquis Sextiis 5. in meridiem. Populi Massilienses. Martialis fumosa vina Massiliæ vocat libro 13. epist. 120.

Fumea Massilia ponere vina potes.

Massilienses olim non solùm literis, sed & moribus maximè claruerunt, uti apud Ciceronem in Oratione pro L. Flacco, & apud Strabonem videre est. Unde *Mores Massilienses* apud Plautum in Casina, de probatissimis, proverbialiter dicuntur. Iidem luxus notati sunt; unde *Massiliam navigas*, &, *E Massilia venisti*, apud Suidam de nimia cultis dicitur.

¶ Massiliæ specula, *Marseille veire*, vicus est Galliæ, in Provincia, & in ora maris Mediterranei, via 2. leucis à Massilia in ortum, ubi Pharus seu turris, è qua Massilienses animadvertunt naves proximè adventantes, ut ego pluries vidi. Sed non est *Marseille vieille*, ut quidam ineptè scripsere.

Liv. & al. Massyla oppidum Cyrenes fuit mediterraneum, apud Berenicen, & hortos Hesperidum sed apud Livium Massylia gens in Numidia ponitur. Populi Massyli, quos Plinius inter Capsitanos, & Getulos apud Libyæ deserta locat. Hinc Massylius nomen gentis, & Massylus. Virgilius lib. 4. Æneidos:

Hinc mihi massylæ gentis monstrata sacerdos.

Et Silius libro 3.

Quin & Massyli fulgentia signa tulere.

Dion. Masyli, populi, & Masylia, regio Africæ apud Dionysium Afrum. Vide Masyli in Masayla.

Atque Masæsyli, nec non Masylia proles.

Ptol. Masla, *Grave*, teste Joanne Batosio, mons Aethiopiæ, sub Aegypto, in ora orientali, ultra Aequatorem, cum urbe cognomine.

Strab. Steph. Mastaura, *Mastaurabe*, teste Leunclavio, urbs Lydiæ, in Cariæ confinio, episcopalis sub Archiepiscopo Myrensi, numero plurali prolata; sic dicta, quod ibi taurus Rheæ Bacchi nutrici in sacrificio mactaretur. Populi Mastaurenses Plinio.

¶ Masthala, Arabiæ felicis urbs, teste Ptolemæo.

Mastramella, uti in codice emendatiore legitur, oppidum Galliæ Narbonensis maritimum. Vide Astromela, ubi legitur etiam, & Maritima.

Ptol. & al. Mastusia, *Capo Griego*, teste Nigro, & aliis, promontorium Cherronesi Thraciæ, in ora Australi, contra Sigeum promontorium Troadis, ab Atho monte Macedoniæ 163. mill. pass. in ortum recedens.

¶ Masya, Milesiorum oppidum, in Paphlagonia, teste Plinio, inter Tejum, & Cromnam.

¶ Masulopatanum, *Masulepatan*, urbs & emporium Indiæ citerioris, in ora sinus Gangetici, & in regno Golcondæ, cum portu capaci valdè Europæis frequentato, ubi aliàs arx Lusitanorum.

¶ Mataja, *Mataya*, provincia Americæ meridionalis, juxta fluvium Amazonum, inter ostia Maderæ, & Tupaiæ fluminum, teste Petro Teseira.

Ptol. Matalia, Matallum Straboni, *Matalia*, & *Matala* hodie, oppidum olim, nunc pagus Cretæ, in ora Australi, inter Psychium oppidum ad occasum, & Leonem promontorium ad ortum, ad Electræ fluvii ostium. Sed Matalia habet codex Ptolemæi Græcus.

¶ Matania, *Matan*, insula Oceani Indici, & una ex Philippinis, inter Cebuam ad Boream, & Mindanoam ad austrum. Alias Regem habuit proprium, posteà paruit Hispanis; sed a paucis annis facta est iterùm sui juris.

¶ Matamanum, *Mataman*, regnum Africæ inferioris, in ora occidentali maris Æthiopici, inter Regnum Benguelæ ad Boream, & oram Cafrorum ad meridiem.

¶ Matatania, *pais de Matane*, regioncula Africæ, in parte orientali Madagascariæ insulæ, propè oram litteralem, & Matatanum fluvium, ubi aliquot coloniæ Francorum à paucis annis.

Mateola, *Matera*, urbs archiepiscopalis Lucaniæ, in Apuliæ confinio, in valle, quam circumstant montes, inter Acherontiam ad occasum 18. & Tarentum ad ortum 36. mill. pass. Hodie idem Archiepiscopus est Acherontiæ, & Mateolæ. Populi Mateolani Plinio. *Dion.*

¶ Mateola, *Matera*, urbs Apuliæ Peucetiæ, in Lucaniæ confinio, nunc in provincia Hydruntina, ad amnem *Canapro*, in limite Basilicatæ. Deficit in dies 30. milliaribus distat ab Acheronria in ortum, totidem à Taranto in occasum, & 25. à Bario in meridiem.

¶ Materanum, *Materan*, seu & *Materavo* quibusdam, urbs est ampla Indiæ. Javæ insulæ primaria, & regni cognominis caput, in parte Australi insulæ. Distat 100. leucis à Bantamo in ortum, Balambuanum versùs 120. sed 40. tantùm à Japara in meridiem. Regi Materani suberat alias tota Java insula; sed à multis annis reges quæ sunt in parte Boreali, ab eo defecerunt.

Mathis sive Matis, *Matis* Castaldo, fluvius Macedoniæ, apud Dyrrachium fluens. *Vib. seq.*

Matiana, regio Mediæ, apud fines Armeniæ, ubi Matiana, seu Mantiana palus.

¶ Matica, *Matique*, provincia est regni Apalacitarum, in Florida regione Americæ septentrionalis, versùs Apalatæos montes, ubi aliquot coloniæ Anglorum à paucis annis, teste Bristochio. *Strab. Steph.*

Matieni, populi Asiæ, in Cappadocia, ad dextram Halys ripam incolentes. Sunt & populi Asiæ, Armeniis proximi; apud quos Euphrates fluvius montibus altis perstringitur, ut scribit Dionysius Afer: *Herod.*

Et fortis propè quos sævit Maurus, Matieni:

Quos propè concludunt Euphratem collibus altis.

¶ Matilica, *Matelica*, oppidum Italiæ, in ditione Pontificia, & in Piceno, versùs montes. 9. mill. distat à Septempeda in occasum, & 7. à Fabriano in ortum, 27. autem ab Æsi in austrum. Hinc Matilicates populi dicti. *Plin.*

Matilicates, populi Piceni, quorum oppidum Matilica, *Matelica*, non obscurum, inter Septempedam urbem & Fabrianum oppidum ad 7. mill. pass. dissitum, paulò tamen à Septempeda remotius. De eo libro 3. Itiner.

Deinde vetus retineas ingressa Matilica nomen.

Matini populi Apuliæ, (non Calabriæ, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) in Lucaniæ confinio, ubi saltus Matini buxetis abundantes. De quibus Lucanus lib. 9. *Plin.*

Vulturis, & calidi lucent buxeta Matini.

Horatius libro 1. carm. ode 28.

Pulveris exigui propè littus parva Matinum.

Matisa, *Matagi*, pagus Corsicæ, à Bonifacio oppido littorali 9. mill. pass. in Boream, inter Moram, & Allinam. *Ptol.*

Matiscona, *Mascon*, urbs Galliæ Celticæ, episcopalis sub Archiepiscopo Lugdunensi, ad Ararim fluvium, in Burgondiæ Ducatu, inter Lugdunum ad meridiem 9. & Cabilonum ad Boream 10. leucis.

¶ Matiscons seu Matiscon, *Mascon*, urbs Æduorum, in limite Segusianorum aliàs, nunc in Burgundiæ Ducatu, & in confinio Bressiæ provinciæ. Media est inter Cabillonum, & Lugdunum, 11. leucis utrinque distans; estque satis culta, in colle. Ab ea tractus adjacens dicitur *le Masconeis*, Matisconensis tractus. *Cas.*

Matium, *Candia*, teste Pineto, urbs archiepiscopalis Cretæ, in ora Boreali, primaria, & caput insulæ. *Plin.*

¶ Matium, *Candia* Italis, *Candie* Gallis, urbs Cretæ præcipua, archiepiscopalis, & permunita, Pineto, & Brietio testibus. Portu gaudet satis capaci, cum arce et armamentario. Anteà suberat dominio Reipublicæ Venetæ. Sed à Turcis obsessa per aliquot annos, tandem ab ipsis expugnata est anno elapso 1669. dum hæc scriberem. Verùm tota ferè desolata jacet, à paucis habitata, cum anteà emporium esset celebre. Sedet in planitie, ad radices montium.

¶ Matium Themyscirae regionis oppidum est, Plinio teste, circa Colchidem.

Matracha, urbs Thraciæ mediterranea, una ex metropolibus Patriarchæ Constantinopolitano subjectis. *Curop.*

Matrejum, et Matrejo, *Matran*, teste Pirchaimero, oppidum Rhætiæ, in Comitatu Tirolensi, ad Salim fluvium, proximum Oeniponti, ab eo 2. leucis Brixinam versùs. De quo in libro 4. Itinerarii sic: *Aat.*

Pergimus ad veteres prisca Matreienis arces,

Quas Salis irriguis gemmifer ambit aquis.

¶ Ma-

¶ Matrejum aliis est *Matray*, castrum Tirolensis Comitatus, ad amnem *Vitz*, ad radices Alpium, 2. leucis ab Oeniponte in meridiem distans.

Ant. Matrica, *Thoten*, teste Simlero, pagus Pannoniæ superioria, apud Danubium, in Hungaria, à Buda 2. leucis in austrum, sive Eurum.

Matrinus, *Librata*, teste Pyrrho Ligorio, fluvius Piceni, in Aprutio, apud fines Prægutiorum, qui aliis Albula videtur.

Plin. ¶ Matrinus aliis est *la Piomba*, amnis Aprutii ulterioris, propè Adriam urbem, teste Brietio.

Matrona, *Marne*, fluvius Galliæ Belgicæ, per Campaniam fluens, Catalaunumque & Meldas urbes alluens, ac Sequanæ, apud Lutetiam Parisiorum congrediens. In Thesauro Linguæ Latinæ dicitur Celtas à Belgis separare, sed malè, nam id facit Sequana; nec oritur in *Cæs.* finibus Lingonum, ut ibidem scribitur.

¶ Matrona, *la Marne*, fluvius, oritur in Campania provincia, in vico Balisma, loco cui nomen *Marmore*, distante uno milliari ab urbe Lingonum in austrum; deinde in Arctos tendens, Lingones rigat, Calvum montem, Ioanvillam, Fanum S. Desiderii, Victoriacum Francicum, & Catalaunum urbes Campaniæ, uti & Castrum Theodorici, Meldas, & Latiniacum; tandemque aliquot auctus fluviis, ad pontem Carentonium Sequanæ miscetur, 2. leucis supra Lutetiam in ortum. Sed Belgas à Celtis non separat, uti nec Sequana fluvius.

¶ Matsumaja, *Matzumay*, regio Asiæ, in ora australi terræ Esonis, versus Japoniam, & fretum Sangarium, nuper à Batavis detecta versùs oram littoralem tantùm. Ideò de ea pauca dici possunt.

Lib. Not. Tac. Mattiaci, populi Germaniæ inferioris, seu Galliæ Belgicæ, Batavis finitimi, qui Ortelio *Zelanders* esse videntur: quorum urbs primaria Metelburgum, episcopalis sub Archiepiscopo Machliniensi, à Gandavo urbe Flandrica, & Antuerpia urbe Brabantiæ 12. leucis.

¶ Mattiaci, populi fuere Germaniæ, versùs Rhenum, & Cattos, ubi nunc pars maxima Veterayiæ tractus, cum parte australi Hassiæ, Sansone, & Brietio testibus. Earum urbes fuere Mattiacum seu castrum Mattiacorum, *Marpurg*, & Aquæ Mattiacæ, *wisbaden*, testibus iisdem; & longè distabant à Zelandia in ortum.

Ptol. Mattiacum, *Marpurg*, vel *Martpurg*, teste Ortelio, urbs Germaniæ præclara Hassiæque primaria, & accademia, media inter Francofurtum, & Cassellam, alteram Hassiæ urbem primariam, 9. leucis, quæ Mattium Tacito, caput Cattorum. Aliis *Baden* esse videtur, Marchiæ Badensis urbs primaria, in Svevia, inter Argentoratum, & Phorcenam 4. leucis, quod Tacitus ibi fontes calidos memoret. Hinc Mattiacus, a, um, ut pilæ Mattiacæ genus saponis apud Martialem lib. 14. elegia 25.

Accipe Mattiacas (quo tibi calva?) pilas.

¶ Mattiacum, seu Castrum Mattiacorum, urbs Mattiacorum, in Germania. Nunc est *Marpurg*, urbs Hassiæ, ad Lanum fluvium, cum castro munito, & Accademia. Antea Principem habebat proprium, nunc autem subest Landgravio Hasso Casseliano; estque medium inter Francofurtum ad Mœnum in meridiem, & Cassellam, 11. milliaribus Germanicis utrioque distans, & 9. à Fulda in occasum.

Ant. Matusarum, *Puente de Sor*, teste Iacobo Vasconcello, pagus Lusitaniæ, in regno Portugallico, proximus Villæ Formosæ, ab Amæo 6. leucis, ab Ulyssippone 22. in ortum Emeritam versùs.

Plin. Mavitania, *Murcia*, teste Pineto, regio Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Bastetanorum.

¶ Mauleo, *Mauleon*, oppidum Galliæ, in Bencarnia, & regiuncula Soleosi dicta, cum castro intra montes, 5. leucis à limite Hispaniæ. Vide Malleo.

¶ Mauma, urbs Æthiopiæ sub Ægypto apud Plinium.

¶ Maurahalnaria, seu Mauralnaharia, *le Mauvenaher & Mauvaralnahar*, regio est ampla Asiæ, & pars Tartariæ magnæ, quæ à quibusdam Usbechia & Zagatai dicitur, ubi aliàs Bactriana latè sumpta, cum Sogdiana. Extenditur autem inter Oxum & Iaxartem flumina à monte Caucaso ad mare Caspium. Eius urbes præcipuæ sunt Maracanda, *Samarcand*, totius regionis primaria, Balchia, *Balch*, & Buchara, *Bochara*. Sed de ea pauca dicenda sunt, cum difficillimè ab Europæis frequentetur.

Strab. Plin. & al. Mauri, *Mori*, populi Africæ, sic à nigredine dicti, ob solis adustionem; quorum regio Mauritania.

Mauriana, regio, & urbs episcopalis Allobrogum sub Archiepiscopo Tarantasiensi, in Sabaudia; *S. Jean de Lib. moriene*, vel *maurienne* urbs nominatur, apud Isaram *Conc.* fluvium, à Camberico 14. leucis Segusium versùs.

¶ Mauriana, *la Maurienne*, provincia est Sabaudiæ, seu potiùs vallis oblonga, inter montes asperimos, juxta Arcum fluvium, ab Alpibus usque ad Isaram fluvium extensa, inter Tarantasiam ad Boream & Delphinatum ad austrum. Ejus primaria est Fanum S. Ioannis, seu Mauriana, *S. Jean* incolis, *S. Jean de Maurienne* exteris, urbs satis culta, sed sine mœnibus, in planitie ad Arcum fluvium, & episcopalis sub Archiep. Viennensi. Distat 10. leucis à monte Cenisio in occasum; & 14. à Camberiaco in ortum.

Strab. Plin. Ptol. & al. Mauritania, regio Africæ, gemina: Cæsariensis, mari Mediterraneo exposita, sic à Julia Cæsarea urbe primaria & regia nominata; quæ *Regno d'Algier*, & *Regno di Tremesin* dicitur: altera Tingitana, Oceano ad occasum adjacens, sic à Tingi olim primaria urbe dicta; in qua duo regna continentur, Fessanum & Morachium. Utraque verò unà cum Africa propriè dicta *Barbaria* nominatur. Est & oppidum Galliæ Celticæ, in Comitatu Perticensi, *Mortaigne*, apud Bellismum ejusdem Comitatus oppidum. Vide Moritania.

¶ Mauritania regio fuit Africæ, ab ortu in occasum extensa, ubi nunc pars occidentalis Barbariæ. Triplex fuit, nempè Cæsariensis, Sitifensis, & Tingitana. Mauritania Cæsariensis erat inter Sitifensem ad ortum, & Tingitanam ad occasum, Gætulos ad meridiem, & mare mediterraneum ad Boream, ubi nunc pars major & occidentalis regni Algerii. Mauritania Sitifensis erat inter Cæsariensem ad occasum, Gætulos ad austrum, Numidiam ad ortum, & mare mediterraneum ad Boream, ubi hodiè pars minor & orientalis regni Algerii. Mauritania Tingitana dicta fuit etiam Hispania Transfretana tempore Constantini; eratque inter Oceanum Atlanticum ad occasum, Fretum Gaditanum, & mare Mediterraneum ad Boream, Mauritaniam Cæsariensem & Gætulos ad ortum, & Autololas ad meridiem: & in eo tractu sunt hodie regna Fezzæ & Marochii.

Mauritania urbes adhuc extantes:

Arsenaria, Cæsariensis, Arsen *seu* Arzerum.
Baba, Tingitana, Beniteuda.
Banasa, qua & Valentia, Tingitana, Fanfara,
Bocanum Hemerum seu Marochium, Tingitana, Maroc
Cartenna, Cæsariensis, Mostagan.
Deorum Portus, Cæsariensis, Mazzagran.
Exilissa, Tingitanæ, Ceuta,
Fessa. Vide Volubilis.
Gentiana, Tingitanæ, Gemas.
Jagath, Tingitana, Targa.
Icosium, Cæsariensis, Acor.
Igilgili, Cæsariensis, Gigeri.
Iol. Vide Iulia Cæsarea.
Iulia Cæsarea, Cæsariensis, Tenez.
Lixa & Lixos, Tingitana, Larache.
Manliana, Cæsariensis, Meliane.
Marochium, Tingitana, aliàs Bocanum Hemerum, Maroc.
Mysocoras, Tingitanæ. Aman.
Opinum, olim episcopalis, Tingitanæ, Rabath.
Oppidum novum, Cæsariensis, Mezona.
Portus magnus, Cæsariensis, Marzalquivir.
Quiza, Cæsariensis, Oran.
Rusazus, Cæsariensis, Carbon.
Rusconia, Cæsariensis, Morafus.
Rusibis & Rutubis, Tingitana, Ommirabi, *seu* Azamor,
Russocorum seu Rusucurum, Cæsariensis, Alger.
Ryssadirum, Tingitanæ, Melilla.
Sala, Tingitana, Salè.
Salde colonia, Cæsariensis, Bogia.
Sitiści, olim colonia, & episcopalis, Cæsariensis, Stifi, *seu* Steffe.
Tamusida, Tingitanæ, Tifeldest.
Tenissa, Cæsariensis, Tenexa.
Timice, Cæsariensis, Tremisen.
Tingi & Tingis, Tingitanæ, Taoger.
Tocolosida, Tingitanæ, Mergo.
Vaga, Cæsariensis, Tagdemat.
Victoria, olim episcopalis, Cæsariensis, Agobal,
Volubilis, Tingitanæ, Fez.
Zilis & Zilia, Tingitanæ, Arzilla.

Mauritia, *Maurice*, urbs Americæ meridionalis, in Brasi-

Brasilia regione, & in Præfectura Pernambuci, anteà sb Hollandis excitata, & sic dicta in gratiam Principis Mauritii Nassovii. Sed posteà à Lusitanis expugnata, ipsis etiamnum subest.

¶ Mauritia, *l'isle Maurice* Gallis, *Mauritz Eyland* Belgis, insula maris Aethiopici, in Africa, quæ aliter Cygnea dicitur, *do Cerno* à Lusitanis, à quibus primùm detecta fuit. Vide Insula Mauritia.

¶ Mauritii regio, *Mauritzland* Belgis, *païs de Maurice* Gallis, regio Americæ meridionalis, in Terra Ignium, maximè ad ortum Extensa versùs fretum Mareum, à Batavis detecta anno 1616. & sic dicta in honorem Mauritii Nassovii Principis Auraici, cuius auspiciis detecta fuit.

¶ Maurocastrum, Armeniæ oppidum Curopalati, episcopalis sedes sub Sergiopoli, teste Guillelmo Tyrio.

Lib. Maurum, *S. Mauro*, urbs olim magnæ Græciæ, episcopalis sob Archiepiscopo Rhegino, nunc oppidum Calabriæ citerioris, inter Coriolanum & Thurios, teste Barrio, à Cotoliano 4. à Rosciano 10. in Boream, à Besidiano sopra 12. mill. pass. (*Nunc visus est in collo.*)

Maurusia regio à Strabone in ora Libyæ occidus contra insulas Fortunatas collocator. De qua Virgilius libro 4. Æneidos:

Iuppiter omnipotens, cui nunc Maurusia pictis
Gens epulata toris.

Liv. *Proc.* Maurusii, populi Africæ gemini: alii apud Tripolim Vrbem Africæ, juxta Syrtim magnam, teste Procopio; alii in ora Mauritaniæ Tingitanæ, contra Gades, teste Livio. Alii item Straboni in ora Libyæ occidentalis.

Ptol. Mansoca, *Mesar* ex tabulis Geographicis recentibus, urbs Hyrcaniæ mediterranea, Hyrcaniæ metropoli finitima: quæ metropolis *Casson* sive *Cassan* appellatur, teste Moletio & Girava.

Maxala, Africæ interioris urbs, à Cornelio Balbo devicta, teste Plinio.

Ibi. Maxentia, *Maxenta*, teste Gaudentio Merula, pagos agri Mediolanensis, sic à Maxentio Imperatore dictus, ut est loci traditio, à Mediolano 56. mill. pass. Novariam versùs.

Ptol. Maxera, Maxeras Plinio, fluvius Hyrcaniæ, in Hyrcanium mare labens, qui *Firi* nunc in tabulis dici videtur, juxta quem Maxeræ populi habitant.

¶ Maxilva, Hispaniæ Bæticæ urbs, in Turdetanis, teste Ptolemæo.

¶ Maximianopolis, Aegypti urbs libro Notitiarum. Hanc anteà Mageddo appellatam scribit Hermannus Contractus. Thraciæ quoque urbs in Mœsis Ammiano, & Antonino.

Ant. *Plin.* *Ptol.* Maxula, seu Maxulla Plinio, colonia & oppidum Africæ maritimum, Tunesi seu Tuneti proximum, inter Carthaginem ad occasum & Clupiam ad ortum: sed Maxula apud Ptolomæum, ut habet codex Græcus: nunc *Marsa*, olim episcopalis urbs sub Archiepiscopo Carthaginensi, inde 18. mill. pass. in ortum.

¶ Mayensis Comitatus, *Maye Countie*, regiuncula Hiberniæ, in Connacia regione. Ibi castrum *May* præcipuum in ora littorali.

Strab. *Plin.* *& al.* Mazaca, quæ & Cæsarea, *Tisaria*, teste Nigro, orbs Cappadociæ Archiepiscopalis & metropolis, ampla olim, apud montis Argæi radicens, ab ora Ponti Euxini 800. stadiis in austrum, Tyanam versùs 90. mill. pass. à Melitene urbe & Euphrate flumine 200. circiter plus minùs in occasum recedens, Ephesom versùs 500.

¶ Mazaca Cæsarea, urbs Cappadociæ, versùs Armeniam minorem & Melam fluvium. 80. mill. pass. distat à Sebastia in meridiem, 70. à Tyana in Cæciam, 160. à Melitene urbe, & Euphrate fluvio in occasum.

Mazacæ, populi apud Plinium libro 6. capite 7. circa Mæotim, in Sarmatia.

Ptol. *Diony.* * Mazaces, populi Liburniæ, juxta Dalmatiæ confinia, quorum regio *Lica*, *vel* Lika, teste Nigro, nominatur. Meminit Lucanus libro 4.

Medoram, tremulum cum torsit missile, Mazax.

(* Mazæi apud Ptolomæum *Μαζαῖοι*, in Seld. msn. Mazax autem in citato carmine de gente Africana intelligendum.)

Mazaces, seu Mazæi, populi Illyrici, versùs Savom fluviom in septentrionem & Iapodes, sub quibus fuere, ubi nunc pars Croatiæ, versùs Vnam amnem.

¶ Mazaganum, *Mazagan*, urbs Africæ, in regno Marrochio, & in Ducala provincia, cum portu in ora Oceani Atlantici, & arce munita, propè ostia Ommirabibi fluvii, sub dominio Regis Portugalliæ.

¶ Mazandaranum, *Mazandaran*, urbs Persiæ, caput provinciæ cognominis, versùs oram Australem maris Caspii, ubi aliàs pars orientalior Hyrcaniæ, teste Adamo Oleario.

Maxara, *Mazara*, urbs Siciliæ littoralis, in ora Australi, inter Thermas ad ortum 30. & Lilybæum ad occasum 18. mill. pass. ad fluvium cognominem, episcopalis sub Archiep. Panormitano, inde suprà 60. mill. pass. Vrbs etiam Armeniæ majoris. *Steph.* *Dion.* *Plin.*

¶ Mazara seu Mazarum, *Mazara*, urbs Siciliæ, cum portu capacissimo, satis munita; estque ferè media inter Thermas & Lilybæum, 30. mill. pass. à Drepano in austrum, & 55. ab Agrigento in occasum. Ab ea pars occidentalis Siciliæ dicitur Vallis Mazaræ, *Val di Mazara*, estq; una ex tribus provinciis Siciliæ insulæ.

Maxeras flumen est Hyrcaniæ, in mare Caspium influens. De quo Plutarchus libro 6. capite 78.

¶ Maxira, *Mazira*, insula Asiæ oblonga, in ora Arabiæ felicis, aliàs Organa dicta. 160. mill. pass. distat à Corodamo promontorio in occasum, & 140. à Maseata urbe in meridiem.

* Maxorani, populi Asiæ, in Parthiæ & Carmaniæ confinio. (* In Seldeni manuscripto Μαζόρανοι.)

¶ Mazua, *Mazua*, insula Africæ, in sinu Arabico, & in ora Barnagassi, anteà sub dominio Abyssinorum, nunc Turcici juris ab anno 1557. Aliàs Macaria dicta fuit. Vide ibi. *Ptol.*

Maxula. Vide Masula. *Ptol.*

Maxyes, Maxyces Ammiano, Maxices Ptolemæo, populi Mauritaniæ Cæsariensis, quorum Rex fuit Jarbas, teste Salustio. *Steph.*

¶ Meacum, *Meaco*, urbs ampla Japoniæ, in Niphonia insula, & in tractu Jetseno dicto. Fuit anteà totius regionis caput & sedes regia; nuncque etiam populosissima, & emporium celeberrimum. Vix 8. mill. pass. distat ab ora sinus cognom. 70. ab ora Boreali Japoniæ, & 24. à Jendo in occasum. Vrbs ipsa duplex est: superior, ubi Imperatoris palatium planè regium: & inferior, quæ extenditur versùs oram littoralem & portum, ubi arx permunita Fusima dicta. Sed tantisper defecit ex quo Jendum facta est etiam sedes regia.

Mearua, Metarus Ptolemæo, *Mearon* ex tabulis recentibus & Floriano, flumen Hispaniæ Tarraconensis, Callaicos ab Asturibus separans: ad cujus ostium Ribadeum oppidum, à Caronio orbe 23. leucis in ortum distans. *Mel.*

Mesrus fluvius aliis est *Rio Major*, in Callaicis, qui propè Trileucum promontorium in Oceanum Atlanticum se exonerat, 10. leucis à confinio Astoriæ in occasum.

Meatæ, populi Albionis in Scotia quorum regio *Laudonia*, in Angliæ confinio, cujus caput est Edimburgum, orbs regia. Vide Mæatæ. *Dion.*

Mecca, *la Mecque*, Italis *la Mecha*, Arabiæ felicis urbs, quam veteribus Petram fuisse dictam arbitratur Bellonius libro 3. observat. Sed alii, & meliùs credunt esse Marrabam antiquorum. Est justa fluvium Betium, nunc *Chaibar*, ad radices montium 8. milliaribus distat à mari Rubro in ortum, & 200. à Medina Tanalbia in meridiem. Ibi visitur sepulcbrum Mahumetis.

Mechlinia, *Malines*, urbs archiepiscopalis Belgii, in Brabantiæ Ducatu. Quibusdam Maclinia. Vide ibi.

¶ Mechoacania, *Mechoacan*, regio Americæ septentrionalis, in nova Hispania, inter Mexicanam ad ortum & novam Galitiam ad occasum, sub dominio Hispanorum. Extenditur per 80. leucas juxta mare Pacificum; & ex ea pendent provinciæ Colima & Zacatula. Ejus primaria urbs est Vallisoletum seu Mechoacanum, *Mechoacan*, ut vocant, ultra quam sunt etiam in eadem regione urbes S. Michaelis, *S. Miguel*. S. Philippi, *S. Felippe*, Conceptionis de Salaya, *la Concepcion de Salaya*, Legio, *Leon*, Sentica, *Zamora*, Zacatula, *Zacatula*, & Colima, *Colima*; estque à septentrione in meridiem extensa.

¶ Mechoacanum, *Mechoacan*, urbs ampla Americæ septentrionalis, in nova Hispania, & in Mechoacania regione, episcopalis sob Archiep. Mexicano. Ab incolis dicitur *Guayangareo*, & ab Hispanis Vallisoletum, *Valladolid de Mechoacan* 47. leucis Hispanicis distat à Mexico in occasum, & aliquot leucis tantùm à lacu Mechoacano in austrum, teste Herrera.

Mecla-

Diac. Meclaria, five, ut alii legunt, Medaria; oppidum Illyrici, in Liburnia, ad Colapim fluvium, *Medling*, teste Lazio. Sed hoc Metullum dicitur Straboni.

Lycop. Mecon, insula parva maris Ægæi, apud Delon, in qua Aiax sepultus traditur.

Strab. Mecone urbs fuit Sicyoniæ regionis, ut Cælius Rhodiginus libro 12. capite 52. scribit, ex Strabone.

Plin. Diod. Mecyberna, Mecyperna Straboni, oppidum Macedoniæ, in Pallene peninsula, proximum Olintho, inde 20. stadiis distans. Inde Mecybernæus sinus Thermaicus apud Melam.

Meda, vicus agri Mediolanensis, cum antiquo cœnobio virginum, à Divis Haymone & Veremundo comitibus (quorum ibi corpora asservantur, venerantúrque,) circa Caroli Magni tempora exstructo, nobilis Coriorum (qui à Curiis Romanis profecti putantur) familiæ, à Mediolano 12. mill. pass. Est & Meda urbs Thessaliæ, teste Peroto.

¶ Meda, Arabiæ felicis oppidum, teste Ptolomæo.

Ptol. Ioseph. Medaba, *Medavan* Guillelmo Tyrio, & aliis *Medbah*, urbs Arabiæ petrææ, in finibus Moabitarum, episcop. sub Archiep. Bostrensi, quæ & Madaba in libro Machabæorum dicitur.

Strab. Plin. Medama, fluvius & urbs Brutiorum, in ora Calabriæ ulterioris. Fluvius nomen retinet antiquum; urbs à Saracenis excisa, ubi nunc *Nicotera*, urbs episcop. sub Archiep. Rhegino, à Tropea 8. mill. pass. in ortum, Scyllæum versùs ad 30.

¶ Medama, Brietio & aliis testibus, est nunc *Roffarno*, vicus Calabriæ ulterioris, propè ostia fluvii cognominis, *Metramo* nunc dicti, in ora maris Tyrrheni, & via 4. mill. pass. in meridiem à Nicotera, quæ crevit ex ejus ruinis.

Lib. Conc. Medea, urbs Thraciæ episcopalis sub Archiep. Heracleensi, apud Cherronesum, *Midia* vulgò.

Medelacus, *Metelach*, pagus Galliæ Belgicæ, cum cœnobio, in Lotharingia, ad Sarram fluvium.

Scrip. Gall. Medelicum, *Melck*, oppidum Norici, ad Danubium, in Austria, inter Lentium ad occasum 14. leucis, & Viennam ad ortum 12. occurrens.

Lib: Not. ¶ Medelpadia, *Medelpad*, provincia est Sveciæ, inter Helsingiam provinciam ad austrum, Angermaniam & Iemptiam ad Boream, & sinum Botnicum ad ortum. Ibi nulla urbs, sed tantùm castra aliquot.

¶ Medemblicum, *Medemblick*, urbs Belgii, in Hollandia septentrionali seu Vuestfrisia, juxta mare Austrinum, cum portu capaci. 2. leucis distat ab Enchusia in Circium, paulò ampliùs ab Hornia in Boream, & inter Alcmariam in Africum, & Staveram in Cæciam 4. leucis.

Scrip. Brit. Medena, *Neuport* vel *Newport*, oppidum & emporium Vectis insulæ, teste Novillio, contra Magnum portum, & Hamptonam urbem Angliæ.

¶ Medeni, Africæ propriæ populi, teste Ptol.

Strab. Pauf. & al. Medeon oppidum fuit Phocidis, ad Crissæum sinum, in confinio Bœotiæ; & aliud Bœotiæ, apud Copas, & Onchestum.

Mederiacum, *Mierlo*, teste Simlero, pagus Germaniæ inferioris, in Geldria, apud Mosam fluvium, à Venloa urbe 3. leucis in Boream.

Ant. ¶ Mederiacum, oppidum Vbiorum, in ipso limite Menapiorum. Nunc, teste Cluverio, est vicus *Swalm*, rivulo cognomini appositus, in Geldria superiori, via una leuca Germanica à Ruremunda in Cæciam, & paulò ampliùs à Castello Menapiorum in Eurum.

Strab. & al. Media, regio Asiæ maxima, inter Armeniam majorem ad occasum & Parthiam, ac Hyrcaniam ad ortum, mare Caspium attingens ad Boream & Assyriam Susianamque ad meridiem; cujus pars Borealis Atropatia, & vulgò *Servan*. Vrbes claræ, Cyropolis, Ecbatana, Arsacia, & Europus. A Medo victore & occupatore dicta, vulgò *Maday* Populi. Medi. Hinc Medicus nomen gentis. Lucanus libro 2.

Mundus: Achæmeniis decurrant Medica Susis
Agmina.

Virgilius 2 Georgicorum:

Media fert tristes succos, tardumque saporem.

Et apud Dionysium Afrum Medica tellus pro ipsa Media.

Medica noscitur tibi tellus: cuius ad axes
Geli sunt, Mardique viri, simul Atropateni.

Medi deliciis dediti à Synesio libro de insomn. referuntur, ut *Medica mensa* in proverbium abierit, sicuti *Mensa Sybaritica*, & *Apparatus Persicus*, pro exquisita ac sumptuosa mensa; sic apud Athenæum & apud Divum Chrysostomum in oratione trigesima. Sumitur & *Mensa Medica* pro crudeli epulo apud Athenagoram libro de mort. resurrect. ex eo quod Astyages Medorum Rex Harpago consiliario filium ejusdem Harpagi epulandum apposuit, ut Iustinus auctor est.

¶ Media, regio Asiæ notissima, cuius Reges olim fuere percelebres. Fuit ubi nunc *Servan*, regio ampla Persiæ, cum parte occidentali provinciæ *Gilan* dictæ, & parte septentrionali provinciæ *Yerack agemi*, quæ nunc subsunt dominio Regis Persarum. Medias aliàs Asiæ Imperium obtinuit, Arbace Medo, Ninivem, ubi erat Sardanapalus Assyriorum Rex, capiente: sed & vicissim Mediorum Imperium Cyaxare mortuo ad Persas devolutum est. Ecbatana Medorum regia fuit.

Media quoque, urbs episcopalis Hiberniæ sub Armachano Archiepiscopo, circa medium ferè Hiberniæ, unde nomen habet cum regiuncula, *Mith* volgò Lymmerico finitima. (Camdeno & aliis Media, vulgò *Mith* vel *Miib*, & Anglicè *Methe*, Comitatus nomen est, (non urbis) & episcopatus, cujus Episcopus plerumque ad *Navan* oppidum residet, nullam verò Ecclesiam cathedralem habet.)

Media, *Meath*, provincia est Hiberniæ, in Lagenia; & à quibusdam etiam quinta pars Hiberniæ dicitur; estque duplex, Media Orientalis, *East Meath*, Comitatus, cuius caput est Trima, Media Occidentalis, *West Meath*, Comitatus, cuius caput Molingaria; estque in confinio Vltoniæ & Conaciæ.

Mediana, suburbium Nessi urbis Mysiæ superioris sive Dardaniæ, ab ea 3. mill. pass. distans. *Amm.*

¶ Medica, Propontidis insula ex Constitutiónibus Emanuelis Commeni.

¶ Medicara, Africæ propriæ oppidum, teste Ptolom.

¶ Mediolanensis Ducatus, *Ducato di Milano* Italis, *Duchè de Milan* Gallis, pars Italiæ, in Longobardia, ubi aliàs insubres. Provincia est fertilissima, & cultissima, tota ferè in planitie amplissima. Terminatur à septentrione Helvetiis & Rhætis, ab oriente ditione Veneta & Ducatu Placentino, à meridie dominio Reipublicæ Genuensis, & ab occidente partim Montisferrati Ducatu & partim ditione Ducis Sabaudiæ, subestq; Regi Hispaniæ. Dicitur aliter *il Milanese* ab incolis seu *lo Stato di Milano*, Gallis *le Milanois*; & ejus partes seu territoria sunt Mediolanense proprium, *territorio di Milano*, Papiense, *il Pavese*, Novariense, *il Novarese*, Comense, *il Comasco*, Laudense, *il Lodegiano*, Cremonense, *il Cremonese*, Dertonense, *il Tortonese*, Alexandrinum, *l'Alessandrino*, Viglebanense, *il Vigevanasco*, & Laumellina tractus, *la Laumellina*. Ibi aliàs Insubres & pars Borealis Liguriæ. Eius partes fuere etiam Vercellensis ager & Astensis Comitatus. Sed nunc subsunt dominio Ducis Sabaudiæ, & Cremense territorium paret Reipublicæ Venetæ. Ducatus Mediolanensis urbes nunc sunt Mediolanum, *Milano*, Papia seu Ticinum, *Pavia*, Alexandria, *Alessadria*, Comum, *Como*, Cremona, *Cremona*, Dertona, *Tortona*, Laus Pompeia, *Lodi*, Novaria, *Novara*, Bobium, *Bobbio*, Mortaria, *Mortara*, Valentia, *Valenza*, & Viglebanum *Vigevano*. Vide Insubres.

¶ Mediolanense territorium, *il territorio di Milano*, tractus est parvus ducatus Mediolanensis, propè Mediolanum; estque riguus & cultus admodum, cum innumeris pagis & villis.

Mediolanum, *Milano*, *Maylandt* Germanis, *Milan* Gallis, urbs Insubriæ archiepiscopalis, & metropolis amplissima, à Gallis condita post Romam anno 395. Ducatus Mediolanensis caput, emporium, & urbium Italicarum maxima, ab urbe Roma 515. mill. pass. inter Venetias 165. & Lugdunum 215. Hic copia omnium pene rerum, ac artificium cuiusque generis multitudo. De ea Ausonius de claris urbibus: *Strab. Plin. & al.*

Et Mediolani mira omnia, copia rerum.

Hæc urbs cæteras Italiæ urbes excellit quatuor inter alia, populi frequentia, templo augustissimo, via unquam perficiendo, arce firmissima, & bibliotheca Ambrosiana appellata, Federico Borrhomæo Cardinali, & Archiep. Mediolanensi, viro doctissimo, & studiosorum Mecœnate de suo exstructa, librisque omnis generis & linguæ, ac redditibus amplis ad perpetuitatem instructa. In eo ad 300000. capite hodie censeri putantur: cæteras enim Italiæ urbes incolarum multitudine, una excepta Neapoli, longè superat.

Mediolanum Germaniæ, nunc pagus ingens ad Vidrum *Ptol.*

drum fluvium, in Westphalia, in Transisalanæ confinio, *Metelen* Mercatori, inter Monasterium urbem 4. & Veteres Salios urbem Transisalanæ 7. leucis,()*in Diœcesi & ditione Monasteriensi.*)

Ant. Mediolanum alterum Germaniæ inferioris, *Metteler* Simlero, pagus apud Mosam, inter Coloniam Agrippinam & Trajanam, à Colonia Trajana 8. mill. pass. versùs Mederiacum 18. & Juliacum in austrum 25. Orselin verò pagus, *Midelsinn*, ejusdem tractus.

¶ Mediolanum oppidulum fuit Gugernorum, 3. mill. pass. a Rheno fluvio: quod nunc,Cloverio teste, est vicus *Meyland*, 6. mill. pass. ab urbe Clivia, in Germania inferiori, & in austrum, & 3. à Calcaria; estque in Ducatu Clivensi.

Strab. Mediolanum item Santonum, Medinlanium Ptolemæo, *Sainctes* vel *Xainctes*, urbs Galliæ Aquitanicæ. Vide Santones.

Ant. Mediolanum alterum Galliæ Aulercorum cognomine, idem Magduno, teste Welsero. Vide ibi.

¶ Mediolanum, oppidum Biturigum. Quidam cum Magduno confundunt, vulgò *Menn s* ad Avarum fluv. Sed longè distat ab Aulercis in meridiem, nec quid sit mihi constat.

Mediolanum 3. Galliæ, Aulercorum Eburaicorum Ptol. urbs eadem Ebroicis. Vide Eburovices.

Ptol. *Ant.* Mediolanum quoque Albionis, sive Britanniæ, in Anglia, in finibus Ordovicum, in Comitatu Lancastrensi, *Lancaster*, teste Lhuydo, urbs, *Lhannellin* Camdeno, pagus, aliis *Mislam*, (forsan *Midlam*) quod magis probatur, cum situs & nomen magis congruat. Alii legunt Mediolani, & est locus qui vulgò *Llanvellin* vel *Lanvethlin*, teste Camdeno, dicitur, in Wallia, in Comitatu Montis Gomeriei.

Ptol. Mediolum, oppid. Hisp. Tarraconensis, in Celtiberis: *Medina re'i* nonnullis putatur.

¶ Mediolum aliis est *Molina*, urbs parva, juxta amnem cognominem, intra montes, in Castella nova, & in confinio Aragoniæ regni, inter Lobetum & Segontiam.

Cæs. & al. Mediomatrices, Mediomatrici Plinio, populi, & urbs Galliæ Belgicæ episc. sub Archie. Trevirensi, inde 13. leucis in meridiem Tullum versùs 11.,in Lotharingia,ad Mosellam fluvium, urbs probè munita, & habitata, olim libera, nunc sub Gallis, *Metz*, quæ etiam Latinè Metæ, & Metis posterioribus dicitur, à Viroduno 10. leucis in ortum.

¶ Mediomatrices populi fuere Galliæ Belgicæ, quorum tractus nunc *païs Messin* dicitur, in Lotharingia insertus. Eorum autem urbs Divodurus Mediomatricum seu Metæ dicta, nunc *Metz*, ampla & Parlamenti sedes, ad Mosellam fluvium. Aliàs fuit Imperialis seu libera, nunc sub dominio Francorum à centum annis, cum ditione adiacente, nempè ab anno 1552. Arcem habet permunitam, & frustra obsessa fuit à Carolo V. Imperatore eodem anno. 4. leucis distat à Theodonis villa in meridiem; ibique Sella fluvius in Mosellam se exonerat. Vide Divodurus.

Mediterraneum Mare. Vide Mare.

¶ Mediterraneum mare, *mer Mediterranée* Gallis, *mar Mediterraneo* Hispanis & Italis. Dicitur aliter mare Internum, & latè extenditur ab ortu in occasum inter Europam, Asiam, & Africam. Separatur ab Oceano Occidentali, seu Atlantico freto Herculeo; & ejus partes præcipuæ sunt mare Ægæum, *l'Archipelagne*, mare Adriaticum, *le Golfe de Venise*, mare Jonium, *la mer Jonienne*, mare Asiaticum latè sumptum, *le Golfe de Satale*, mare Gallicum, *le Golfe de Lyon*, & mare Tyrrhenum, *la mer de Toscane*. Vide mare, ubi fusiùs de ejus partibus.

Ptol. Medium ostium Rheni, inter orientale & occidentale, *le Rhyn*, fossa Rheni, qua is per Batavos in Oceanum defertur.

¶ Medium ostium Rheni, quod & verum & antiquum, nunc etiam *le Rhin* dicitur; estque paulò infrà Lugdunum Batavorum ad occasum, juxta vicum *Catwiek*; estque ferè oblimatum & arena obductum, in Hollandia.

¶ Medmasus Cariæ urbs est, in Asia minori. Medmassam vocat Plin.

¶ Medoicia, *Medniky*, urbs est Poloniæ, Samogitiæ provinciæ caput, *Wornie* etiam dicta aliquando, ad fontes fluvii *wirwitz*; estque satis parva & sedes Episc. Samogitiæ, cujus episc. anno 1413. fundatus fuit à Rege Vvenceslao. Distat 9. milliaribus Germ. à Memellio & ab ora maris Baltici 10 ortum.

Medoacus, Meduacus Livio, *la Brenta*, Brinta Venantio Fortunato, fluvius Venetiæ, qui Plinio geminus est; major, & *Brenta* appellatur ex Alpibus Tridentinis per Bassanum oppidum & Patavium urbem fluens in mare Hadriaticum, in quod excipitur à Venetiis 5. mill. pass. minor, qui ex dictis Alpibus etiam descendit, Vicentiamque urbem interluit, ac secus Ateste decurrit, in mare Hadriaticum labens apud Fossam Clodiam, & *Bacchiglione* dicitur. De majore in lib. 4. Itinerarii: *Strab.* *Plin.*

Hic ubi Medoacus pelago se turbidus infert,
Adriacasque suo flumine miscet aquas.

Medoacus portus, Methamaucum posteà, *Malamocco*, portus, & olim urbs episcop. sub Patriarcha Aquilejensi, apud Venetias, inde 5. mill. pass. aquis submersa; manet portus: Episcopatus verò Castellum, (sic pars Venetiarum appellatur) Venetias relatus est. *Strab.*

Medobriga, Medubrica Plinio, *Armenna*, oppidum Lusitaniæ, ad montem Herminium, excisum, teste Resendio, (rudera apud Marvanum oppidum ostentantur) Amææ urbi proximum ad 3. leucas, Scalabim versùs 6. fermè. Populi Medubricenses Plinio. *Ant.*

¶ Medoslanium, Ptolemæo oppidum Germaniæ est *Znaim*, in Moravia provincia, teste Cluverio, in limite Austriæ ad Tayam amnem, in colle, & 10. leucis à Vienna in Circium.

¶ Meduacus seu Meduveagus, *Medway*, fluvius Angliæ, in Cantio provincia. Roffam rigat, & deinde in Thamesim labitur.

Meduana, *Mayne*, fluvius cum oppido cognomine Galliæ Celticæ (non Belgicæ, ut in Thesauro Linguæ Latinæ, à qua plurimùm distat) per Cenomanos & Andegavenses, hoc est, per agrum horum, in Ligerim fluens. Oppidum verò *Mayenne*, quod Ducali titulo fulget, à Cenomanis 7. leucis abest in Circium, inter Mauritaniam oppidum ad ortum, & Rhedones urbem Britanniæ ad occasum 12. *Luc.*

¶ Meduana fluvius, *Mayne*, oritur in Sessuis, in ipso limite Normanniæ; deinde in austrum per Cenomanos fluens, ibi Meduanam urbem & Lavallium rigat; hinc etiam Castrum Gonterii in Andegavensi provincia; & paulò supra Andegavum auctus Sarta & Lædo fluminibus, una leuca intrà ipsam urbem in Ligerim se exonerat.

¶ Meduana verò, *Mayenne*, urbs est satis culta, in Cenomanensi provincia, ad Meduanam fluvium, 20. leucis ab Andegavo in septentrionem, & 14. ab Alenconio in occasum, uti 14. à Cenomano, 6. autem à confinio Normanniæ in meridiem, & 19. à Rhedonibus in ortum.

¶ Medolanus tractus, *Medoc*, regiuncula Aquitaniæ, in Gallia, versùs Garumnæ ostium ad meridiem & oram Oceani Aquitanici, in Guienna propria dicta, & 4. leucis à Burdegala in occasum. Ibi tantùm oppida Elparra, Castellio, & Castrum novum, cum aliquot aliis minoris notæ.

Meduli, populi Galliæ Aquitanicæ, ultra ostia Garumnæ ad Oceanum, quorum tractus *Medoc*, teste Vineto, vel *Medoc* nominatur. Meduli alii Straboni & Ptolemæo, Meduili Vitruvio & Plinio, populi Galliæ Narbonensis, in Delphinatu quorum oppidum *Mielans*, inter Barcinonetam & Fanum S. Pauli 4. leucis, Sigesteronem versùs 15. à Cuneo urbe Pedemontana 25. mill. pass. in occasum. Simlerus verò hos putat esse vallem Maurianam. De Medulis Aquitaniæ Ausonius in epistola 2. *Ant.*

Quam tamen exerces, Medulorum in littore vitam?

¶ Meduli populi Galliæ Narbonensis, teste Sansone, fuere ubi nunc pars orientalis Tarantasiæ, in Sabaudia, juxta fontes Isaræ fluvii, & ad radices Alpium. Incolis guttur intumescit aquarum vitio, ut didici in illis partibus.

Medullius, Edulius Ptolemæo, mons Hispaniæ Tarraconensis, *Mandaria*, teste Garibæo, qui etiam Medulia, & Medulius Orosio, qui scribit illum Minio fluvio in Callaicis imminere. Porrò qui Edulius à Ptolemæo appellatur longè diversus est à Medullio; seu Medulio Orosii. Hic enim in Vasconibus, sive in regno Navarræ esse videtur, ex situ quem illi tribuit Ptolemæus. *Oros.* *Flor.* *Ptol.*

Medullum, *Medling*, teste Lazio & Aventino, oppidum

dum olim, nunc pagus Vindeliciæ, in Bavaria, apud Muldorffum oppidum, ab Oetinga 2. leucis in occasum, à Landshuto 5. in Eurum versùs Salisburgum.

¶ Medullum aliis est *Mittespach*, castrum Bavariæ superioris, versùs montes, 6. milliaribus Germanicis à Monachio in Eurum, & 7. à Chiemo in occasum, inter Isaram & Oenum fluvios.

¶ Medunta, *Mante*, urbs Galliæ, in provincia Insulæ Franciæ, cum ponte ad Sequanam fluvium, 12. leucis infra Lutetiam in Circium Rothomagum versùs, à quo 56. leucis distat, & 22. ab Ebroicis in ortum, uti & 4. à confinio Normanniæ.

Medus, fluvius Mediæ, qui in Araxam influit: à quo videtur Media nomen accepisse.

Megala, insula parva, ante Smyrnam urbem Joniæ.

Strab. Megala Agora, *Malgara* Leunclavio, urbs Macedoniæ, in Thraciæ confinio.

Q. Cur. ¶ Megale, insula est in ora Lyciæ, teste Steph.

Plin. Megalia, insula parvo Campaniæ, apud Neapolim. Vide Megaris. De qua Statius libro 2. sylv. carm. 2.

Quaque ferit curvos exserta Megalia fluctus.

Megalopolis, *Leondari* Sophiano, & *Leontari*, urbs Arcadiæ, in Peloponneso, episcopalis sub Archiep. Corinthio, posteà Christianopolis dicta, & metropolis effecta, à Lacedæmone supra 40. mill. pass. in Boream Corinthum versùs, patria Polybii, post bellum Trojanum condita. Populi Megalopolitani. Hinc ludi Megalesii apud Ovidium libro 4. fastorum.

Polyb. Strab. & al.

¶ Megalopolis, urbs Arcadiæ præcipua, in meditullio Peloponnesi, & propè Alpheum fluvium. Ferè 40. mill. pass. distat à Lacedæmone in Circium, 25. à sinu Messeniaco in septentrionem, & 75. à Corintho in meridiem, ad radicea montium. Nunc *Leondari* dicitur; estque vicus nullius ferè nominis in Tzaconia provincia.

Megalopolis altera, urbs Germaniæ, in Vandalia, *Meckelburg*, quo nomine etiam Ducatus, cujus illa caput erat, vocatur. Vide Magnopolis.

¶ Megalopolis, *Mecklebourg*, urbs excisa Germaniæ, in Saxonia inferiori & Ducatu Megalopolitano, propè mare Balticum, & vix 3. mill. pass. à Uvismaria in austrum Suerinum versùs. Manet tantùm castrum.

¶ Megalopolitanus Ducatus, *Duché de Mecklebourg*, provincia Germaniæ, in Saxonia inferiori, satis ampla, juxta mare Balticum, quod ei inest ad Boream, uti Pomerania ad ortum, Holsatia & Ducatus Levvenburgicus ad occasum, & Marchia Brandeburgica, ad meridiem. Duobus Principibus subest ex eadem familia, pars scilicet orientalis Duci Gustroviensi dicto ab ejus primaria, & pars occidentalis Duci Schuveriensi, ab ejus præcipua urbe denominato. In ea provincia sunt etiam urbes Uvismaria, *Wismar*, quæ paret Regi Sveciæ, Rostochium, *Rostock*, urbs libera & Hanzeatica, Domitium, *Domitz*, Ratzemburgum, *Ratzenbourg*, Stargardia, *Stargard*, & Uvarenum, *Uvaeren*; et in eo tractu fuere alias populi Varini.

Strab. Plin. Plut. & al.

Megara, gemina urbs: una Achajæ numero plurali et singulari, Megaridis caput, in ora, quæ et Nissæa Ptolemæo, Nisa Pausaniæ, Nissa Homero, ad sinum Saronicum, inter Athenas et Corinthum, ab Athenis 20. mill. pass. (unde malè in Thesauro Linguæ Latinæ ad Isthmum Corinthiacum locatur) patria Euclidis, Alcathoe priùs dicta, inter Thespias urbem Bœotiæ 40. & Eleusin urbem Atticæ 12. mill. pass. ferè deserta, & jacens, adhuc *Megro* dicta. De qua urbe Ovidius libro 2. de remed. amoris:

An veniat Megaris, noxius omnis erit.

Megares numero plurali apud Plautum in Persa, ubi Megaribus in ablativo legitur. Altera Siciliæ, priùs Hybla, posteà à Megarensibus Græciæ Megara appellata, in ora ad ortum, inter Catinam & Syracusas, ad 24. mill. pass. à Marcello, cùm Syracusas obsideret, excisa, ex cuius reliquiis Augusta propè à Friderico Imperatore astructa est; sed, teste Fazello, longiùs locus illius ab Augusta indicatur, inter ostia Alabi & Thapsum peninsulam. Populi Megarenses, qui ab Atheniensibus ingressu urbis probibebantur, teste Aulo Gellio lib. 6. capite 10. Quapropter Euclides muliebri vestitu ad Socratem legentem se conferebat, eadem die domum rediens. Hinc Megarus, Megareus, & Megaricus nomen gentis. Virgilius libro 3. Æneidos:

Pantagia, Megareosque sinus, Thapsumque iacentem

Et Megarens Ovidio libro 4. fastorum:

Liquerat Ortygiam, Megareaque, Pantagiamque,

Pars Prima.

Megarenses risui deditos adeò ferunt, ut *Risus Megaricus* in proverbio sit, in eos qui intempestivè jocantur, & quorum artes in contemptum venere, novis succedentibus. Quemadmodum in eandem sententiam *Risus Chius* apud Diogenianum. *Megarensis ace* quoque in adagium transiit apud Suidam ex Aristophane in dolosos & astutos, quales Megarenses habiti sunt. *Megarenses lacrymæ* apud Diogenem proverbialiter de fictis dicuntur, à virginibus Megarensibus à Rege Corinthum ad filiæ mortem lugendam missis. Ptol.

¶ Megara urbs Achajæ est, propè intimum recessum sinus Saronici, 25. mill. pass. ab Athenis in occasum, & totidem à Corintho in Cæciam, uno milliari ab ora sinus Saronici, ubi ejus portus Nissæa dictus. Ab ea regiuncula adjacens dicta fuit Megaris; & extendebatur à sinu Corinthiaco usque ad Saronicum, & propè Isthmum ad meridiem.

¶ Megara seu Megaris, anteà Hybla parva dicta, aliter Galeotis, urbs fuit Siciliæ, in ora orientali, propè ostia Alabi amnis, 20. mill. pass. à Syracusis in Boream, & 24. à Catana in meridiem. Nunc tota in ruinis jacet. Strab. Paus. & al.

Megaris, regio Achajæ parva, sinui Saronico exposita, inter Phocidem ad occasum & Atticam ad ortum, ab Isthmo Corinthiaco sumens initium. Est & Megaris Plinio insula parva apud Neapolim Campaniæ, cum arce firmissima vulgò *Castel dell' Ovo*, quæ & Lucullanum dicta est, & Megalia, Papini Statio. Vide ibi.

¶ Megaris, provincia parva Achajæ, inter Bœotiam ad occasum & Boream, Atticam ad ortum, & Corinthiam regiunculam ad austrum, atque inter sinus Saronicum in ortum & Corinthiacum in occasum. Ejus caput est Megara. Ibi nunc pars est occidentalis Ducatus Atheniensis, sub dominio Turcarum.

¶ Megaris seu Megalia, aliter Castrum Lucullanum, insula est parva Campaniæ, ante Neapolim, cui ponte jungitur. Nunc *Castello dell' Ovo* à forma illius insulæ vocatur, cum arce permunita & valido Hispanorum præsidio, atque ita inscriptio arcis docet posita anno 1595. Tum verò sub ipso Castello ingens nunc crypta arte excisa, operis antiqui; tùm longè latèque circum circa per mare sparsa visuntur rudera & vestigia ingentium piscinarum, neque nunc in toto hoc tractu locus est adeò refertus ostreis, echinis, aliisque piscibus.

Megarsua, Magarsus Plinio, oppidum fuit Ciliciæ, in ora, ad ostium Pyrami fluvii, Mallo urbi propinquum. Est & fluvius Indiæ, ex Emodis montibus oriens: de quo Dionysius Afer:

-rapidusque Megarsus.

¶ Megia, urbs ad Euphratem fluvium sita, in Mesopotamia, circa Githam, ut refert Zozimus. Plin. Liv.

Megista, insula Lyciæ, ante Megistam portum, cujus portus meminit Livius è regione Pataræ urbis. Hæc à nonnullis *Strongallo* dici putatur, insula Dolichæ proxima. Ptol.

Megistus, fluvius, teste Suida, qui in Ægæum mare influit.

Megledunum, *Mehun*, teste Ortelio, oppidum Galliæ Celticæ, in finibus Biturigum inter Bituricas 4. & Avaricum. 3. leucis, quod aliis Magdunum dictum est. Sed cum Megledunum à Bituricis, teste Turonensi, 15. mill. distet, videtur non esse *Mehun*, quod 4. leucis parvis abest. Greg. Turon.

¶ Meininga, *Meinungen*, Franconiæ oppidum, in Germania, ad Verram fluvium, & in Principatu Heonebergico. 2. milliaribus Germanicis distat à Smalcada in meridiem, Schuvinfurtum versùs octo circiter.

Mela, *la Mela*. fluvius parvus Cenomanorum, Venetiæ apud Brixiam urbem fluens, & infra in Ollium ad Ostianum pagum labens. Cujus meminit Catullus ad Ianuam, carm. 68. Virg. Catul.

Flavus quam molli percurrit flumine Mela,

Brixia, Verona mater amata mea.

Melæcæ, pagus Atticæ: cujus meminit Statius libro 12. Thebaidos:

Icarii, Celeique domus, viridesque Melaca.

¶ Melænæ, Arcadiæ urbs apud Stephanum, quæ, Plinio teste, est Melanææ. Est & Lyciæ urbs, teste Steph. Ptol.

¶ Melana, promontorium Chii insulæ, teste Strabone. Strab. Mel.

Melanchlæni, *Maurophoor*, teste Leunclavio, Turcis, populi Sarmatiæ Asiaticæ, sic ab atra veste dicti, teste Mela, inter Rha fluvium & Hippicos montes, ubi Mithridatis regio.

¶ Melaneis, Euboæ insulæ urbs, quæ & Eretris dicitur, teste Stephano.

Melanga, *Malagina*, locus Thraciæ, apud Byzantium.

Ptol. Melange, *Malipur* incolis, & Lusitania S. *Thomaso*, teste Castaldo, urbs Indiæ citerioris, in ora, ultra Cory promontorium, contra Taptobanem insulam, episcopalis, in qua corpus D. Thomæ Apostoli inventum.

¶ Melanga à quibusdam creditur Maliapura, *Maliapur*, urbs Indiæ ultra Gangem; in regione Cotomandelis, & in ura sinus Gangetici, 200. mill. pass. à Taprubana insula in Boream. Vide Meliapora.

¶ Melangi, Arcadiæ oppidum, in Peloponneso, teste Pausania.

Ptol. Melani seu Melanes, montes Arabiæ petrææ, apud sinum Arabicum, inter quos & Ægyptum Saracene regio. Hi varia nunc habent nomina: nam *Sinai*, & *Oreb*, vel *Moreb* Europæis, sicut & olim Hebræis, *Turla* & *el Tor* vel *Tur* Turcis, teste Nicolao Zieglero, Arabibus *Gebel Tor*, teste Theveto, *Phasga*, teste Nigro. Apud Justinum & Trogum mons hic Synæus, apud Josephum & Suidam Sinæus appellatur, à Sinai, seu Sinay, & Sina, ut in Bibliis, ab Hierosolymis 300. mill. pass. in Africum.

¶. Melani, montes Arabiæ Petrææ, ad sinum Arabicum. Describuntur à Ptolemæo eo loco quo Mosea in sacris literis Sinal, qui & Oreb dicitur, Divo Hieronymo teste, ponit. Sinæum eum vocat Justinus ex Trogo Pompejo, Sinæum Josephus. Ad ejus meridiem erat Saracene regio, in Arabia felici, sed non inter ipsos & Ægyptum. Sunt qui credant Melanos montes fuisse extensos ab urbe Petra Ælaoam usque, in ora sinus Arabici. Vix autem distabant 180. mill. pass. ab Hierosolymis in austrum.

¶ Melsuia, Straboni Ciliciæ oppidum in Asia minori, quod Myle Plinii esse Gerardus Mercator auctor est.

¶ Melanippius, Pamphiliæ fluvius, teste Stephano.

Steph. Melanium, *Maida*, oppidum Brutiorum, in Calabria ulteriori, inter Neocastrum urbem, & sinum Hipponiatem 8. mill. pass. apud Lametum fluvium, ab Hipponio supra 20. mill. in Boream. Vide Malanium.

Plin. Melana, insula parva Doridis, (quæ est regio Cariæ in Asia) in sinu Ceramico.

¶ Melanes, promontorium Beshici insulæ Straboni.

Strab. Melanosyri, populi Syriæ, qui inter sinum Issicum ad occasum & Euphratem fluvium ad ortum incolunt.

Melanthii scopuli, *Furni* Nigro, *Fornelli* Benedicto Borduuio, scopuli maris Icarii, circa Samum insulam, Melantii quoque Apollonio scopuli duo maris Aegæi, apud Theram insulam.

Plin. Melanthium, fluvius Cappadociæ, qui sese in Euxinum mare exonerat inter Pharnaciam & Polemonium. Is per agrum Polemonii urbis in Pontum Euxinum, sicut & Jasonium, placidè fluit decurrens.

Arrian. Melanthus, fluvius Sarmatiæ Europeę, qui in Borysthenem labitur: cujus meminit Ovid. lib. 4. de Ponto:

Et tacitè peragens lene Melanthus iter.

Melantias, *Melitias*, urbs Thraciæ, ad Propontidem, Proc. archiep. inter Byzantium & Selymbriam, à Byzantio 13. mill. pass. in meridiem, quæ & Athyra, ad ostia Athyræ fluvii, Melancia Antonino, & Villa Cæsariana Ammiano.

¶ Melas, idest, Niger, sinus Thraciæ apud Ptolemæum, Melanna Solino. Cardianum eum quoque vocari à Cardia urbe adjacente scribit Eustathius. Magarisium hodiè dici autumat Ortelius.

Strab. Plin. & al. Melas, fluvius multiplex: 1. Thraciæ, in sinum Melanen ad Caridiam urbem influens, qui non satis fuit ad bibendum exercitui Xerxis, teste Herodoto, *la Mera*, teste Nardo, sed Bellonio *Larissa*, de quo Ovidius lib. 2. Metamorph.

Mygdoniusque Melas, & Tanareus Eurotas.

Sed hic in Macedonia est 2. Cappadociæ, apud Cæsaream urbem, ex monte Argæo oriens, longoque tractu in Euphratem per Armeniam minorem decurrens, non procul à Melitene, ex Strabone, *Genfui*, teste Castaldo. 3. Joniæ, qui, teste Julio Solino, Smyrnam urbem circumfluit, 4. Pamphyliæ Straboni, & Plinio, Pamphyliam à Cilicia separans, apud Sidam urbem fluens, *Grienero*, teste Nigro, 5. Bœotiæ, qui ex Parnasso monte in Cephisum labitur, teste Strabone, & oves juxta illum pascentes nigras facit, teste Plinio, qui circa solstitium æstivum crescit, ut Nilus, & ab nandio navigabilis est. 6. Phthiotidis Herodoto & Livio apud Heracleam Trachiniam fluens, & à Dyra fluvio 20. stadiis distans. 7. Arcadiæ Straboni, per Achajam fluens, & Oleoum urbem alluens. Mellas Virgil. lib. 4. Georg.

Pastores, & curva legunt propè flumina Mella.

Est & Melas fluvius Lyciæ, ubi Latona incolas in ranas convertit, teste Probo, & in Mygdonia regione Macedoniæ, & in Sicilia propè Himeram locus, teste Ovidio, cum ait:

Sacratumque Melam, pascua læta boum.

¶ Melcomani, Dalmatiæ populi, teste Plinio.

Meldæ, Meldi Plinio, populi & urbs Galliæ Belgicæ, *Meaulx*, episcopalis sub Archiepiscopo Senonensi, ad Matronam fluvium, inter Parisios ad occasum 10. & Rhemos ad ortum 20. leucis; à Senonibus totidem in Boream. Melda quoque in numero singulari usitatur, ut libro 4. Itinerarii: Ges. Ptol.

Hoc ubi tempus erat, primo nos vesperè Melda
Excipit, hinc virides qua Matrona proluit herbas.

¶ Meldæ, populi Galliæ Lugdunensis, quorum urbs Jatinum, seu Meldæ nunc, *Meaux*, ex præcipuis est Briæ prov. & episc. sub Arch. Parisiensis, cum antea subesset Arch. Senonensi; estque elegans & culta, 8. leucis à Sylvanecto in ortum.

¶ Meldita, Africæ propriæ oppidum, teste Ptol.

¶ Meldula, *Meldola*, oppidulum Italiæ, in ditione Pontificia, & in Romandiola provincia, in confinio Hetruriæ, ad Bædesim amnem, sub dominio utili Principis Pamfilii, 10. mill. à Foro Livii distans in austrum.

Meleagea, urbs Aetoliæ, quæ & Calydon. Vide ibi. Sic dicta à Meleagro, qui in ea imperavit.

¶ Melenda, urbs Indiæ intra Gangem Ptolemæo. Interpretes Melynda habent.

¶ Maleiua lacus, *Meler Sio* indigenis, *lac Meler* Gallis, lacus Sueciæ amplus inter Uplandiam ad Boream & Sudermanniam ad austrum, ab ortu in occasum extensus per 60. mill. pass. Ei adjacent urbes Holmia, Telga, Stregna, Arboga, & Torsilia; & in mare Balticum se exonerat. Strab.

Meles, qui & Melas Solino, fluvius Joniæ, Smirnæ urbis mœnia alluens, à qua nunc nomen habet. Hic Meletis in genitivo facit. Ovid.

Melese, *Melissa*, teste Barrio, oppid. magnæ Græciæ, in ora Calabriæ ulterioris, à littore ad 7. mill. pass. recedens, inter Macellam 3. & Crimissam 13. Quod Temese etiam apud Ovidium legitur.

¶ Meleti sinus à Meleto flumine, etiam Smyrnæus à Smyrna urbe ei adjacente, Stephano teste. Elaitem vocat eundem Agathias in proœmio Hist. Sinus est maris Ægæi, juxta Æolidem regionem Asiæ minoris. Trad. antiq.

Melfictum, *Melfetta*, urbs Apuliæ Peucetiæ maritima, episcopalis sub Archiepiscopo Barensi, inde 15. mill. pass. in occasum, Tranium versùs 9. proxima Juvenacio 3. à Rubo 4.

¶ Melfictum, seu Molfeta, *Melfetia*, urbs est agri Bariani, in regno Neapolitano, & in ora sinus Veneti, parva, sed elegans.

¶ Melia, urbs Cariæ, teste Stephano ex Hecatæo.

Meliacus sinus. Idem Maliaco.

¶ Meliapora, *Meliapor*, urbs Asiæ archiepiscopalis in India orientali. Dicitur & aliter civitas S. Thomæ, quia ibi martyrio coronatus S. Thomas Apostolus, in loco *Calurmina* dicto à Malabaribus, idest, supra petram, propè ipsam orbem, teste Athanasio Kirchero. Dicitur & meliùs *Maliapur*; estque in regione Corumandelis, in ora sinus Gangetici.

Melibocus mons, *Hardtsvvaldt*, teste Pirckaymero, *Brockersbergh* Peucero, aliis *Vogelsberg*, mons Germaniæ, qui in Thuringiæ & Franconiæ confinio ad ortum Visurgis fluvii statuitur. Ptol.

¶ Melibocus, mons Cheruscorum, nunc in parte australi Ducatus Brunsvicensis, & in tractu Grubenhagensi, inter Halberstadium ad ortum & Goslariam ad occasum, & hodiè vertex hujus jugi altissimus inter oppida *Osterovick* & *Werningerode*: accolis *Blockes barch*, dicitur, teste Cluverio.

Strab. Plin. Herod. Liv. & al. Melibœa, oppidum Thessaliæ, ad montis Ossæ radices, cis Peneum fluvium, apud Bœbeidem lacum, purpura nobile. De Melibœa Virgilius lib. 5. Æneidos:

Purpura Mæandro duplici Melibœa cucurrit,

Pa-

Patria fuit Philoctetæ, de qua Herodotus lib. 6. Hinc Meliboeus, a, um.

Meliboeus, mons Campaniæ, ex quo Orrhontea fluvius oritur: de quo tamen fluvio nulla exstat apud recentiores, sicuti nec de monte, commemoratio. *Lycop.*

Meliensia, populi Thessaliæ, in Melide regione, ad Othys montis radicea.

¶ Melignanum, *Marignano* incolis, *Marignan* Gallis, oppidulum Italiæ, in Ducatu Mediolanensi, ad Lambrum amnem, medium inter Mediolanum & Laudem Pompejam. Ibi Helvetii victi, & ingenti clade affecti fuere anno 1515. à Francisco I. Francorum Rege. A quibusdam Merignanum dicitur. *Xenop.*

¶ Melilla, *Melilla*, urbs Africæ, in regno Fezzæ, et in Gabeta provincia, sub dominio Hisp. ab anno 1497. aliàsque Ryssadirum dicta fuit.

Melilotium, *Melilot*, urba Americæ septentrionalis, in Florida regione, regni Apalatæi caput, satis ampla & culta, in provincia Bematina, ad radices montis *Olaimy*, teste Bristochio Anglo.

¶ Melina, Argiæ urbs, teste Stephano.

¶ Melinda, *Melinde*, urbs ampla Africæ, & regni cognominis caput, in Zanguebaria regione, & in ora littorali Oceani Æthiopici. Gaudet portu commodo, et expugnata fuit aliàs à Lusitanis; estque media inter Magadoxum ad Boream & Quiloam ad austrum, 400. mill. pass. utrinque distans. *Thucy.*

Melinophagi, populi Thraciæ, sic dicti, quòd panico vitam traoligant. *Xenop.*

Meliodunom, *Milensko, Milensck*, & *Milanss*, oppidum Germaniæ, teste Lazio, in Bohemia, Taborio proximum, 5. leuca distans in occasum. Alterum in Gallia, in finibus Biturigum, vulgò *Mehun*, quod aliis est Magdunum.

¶ Melipia, Mœsiæ oppidum Antonino.

Melise, *Melisso*, oppidum magnæ Græciæ. Vide Melese. De quo Ovidius libro 15. Metamorphoseon:

Thurinosque sinus, Melisonque, & Iapygis arva.

¶ Melissopetrium, Armeniæ oppidum Curopalati.

Melita, Melitene Ptolemæo, *Malatia*, teste Nigro, urbs Armeniæ minoris, apud Euphratem fluvium, Melitenes regionis caput, à Samosatis 90. mill. pass. in Boream, a Cæsarea 338. in ortum. *Plin.* *Sel.*

Melita, insula gemina: una maris Africi, inter Siciliam & Africam, à Pachyno promontorio 70. mill. pass. à Camarina 84. ipsa longa 20. lata 11. circuitu 60. sedes Equitum Hierosolymitanorum, sibi à Carolo V. Augusto post amissam Rhodum dono data, Melite Ciceroni; *Malta* vulgò, cum urbe cognomine episcopali sub Archiepiscopo Panormitano. De ea Ovidius libro 3. fastorum:

Fertilis est Melite sterili vicina Cosyra.

¶ Melita, *Malte* Gallis, *Malta* Italis, insula est Africæ, et anteà sub regno Tunetano. Ferè 300. leucis distat à freto Herculeo in ortum, & 600. à Syria in occasum. Ejus longitudo est 25. milliarium, latitudo 15. & distat 60. milliaribus a Pachyno promontorio in meridiem. Subest dominio Equitum S. Joannis Hierosolymitani, quibus data fuit a Carolo V. eo intuitu ut sic Siciliam faciliùs contra Turcarum irruptiones tueretur. Aliàs erant in ea Melita urbs, nunc *Medina*, ubi sedes episcopalis insulæ, et Iunonis Fanum, *Castello di S. Angelo*: Nunc prætereà sunt Valeta, *la Valette*, urbs munitissima, Burgua, *le Bourg*, & urbs S. Michaelis, *S. Michel*, seu *l'isle de la Sangle*, sic dicta à magno Magistro, qui eam insulam fecit fossa manuducta. Frustra obsessa fuit à Turcis anno 1565. *Plin. & al.*

Altera maris Hadriatici, Dalmatiæ adjacens inter oram illius, & Corcyram Melænam 12. mill. pass. quot patet latitudine, longa 30. canibus Melitæis, qui in delitiis habentur, nobilis, ab Epidauro urbe, cui paret, 70. mill. pass. De Melitæis catellis Athenæus lib. 12. qui eos scribit maximè apud Sybaritas in delitiis fuisse. Unde processit adagium apud Græcos, *Melitaeus catellus*, de eo cujus opera nulli rei seriæ conducit.

¶ Melita, insula Dalmatiæ, in mari Adriatico. Nunc *Meleda* dicitur, Slavis *Mliet*, cum oppidulo cognomine; subestque dominio Reipub. Ragusinæ. *Cic.*

Melita quoque, pen. producta, quæ posteà Miletus dicta est, *Mileto*, urbs Brutiorum, in Calabria ulteriori, episcopalis sub Archiepiscopo Rhegino, apud Hipponium, inde 5. mill. pass. distans, Terram novam versus 15.

¶ Melitæenses Phthiotidis regionis Macedonicæ populi sunt Straboni, quos aliquando Pyrrhę nomen gessisse scribit; Ptolemæo urbs Melitara, Straboni Melitea vocatur.

Melitene, Melitine in nonnullis codicibus Ptolemæi regio, Armeniæ minoris, & urbs archiepiscopalis, caput illius regionis. Vide Melita. Est & * oppidum Susianæ apud Ptolemæum, *Aracgelaran*, teste Castaldo, Ortelio referente: quod tamen apud Ptolemæum non invenio. (* In Ortelio est regiuncula Susianæ ex Ptolemęo.) *Ant.*

Melitena regio est Armeniæ minoris, ad Euphratem, teste Ptolemæo; hæc *Besech* Castaldo, & *Suar* Nigro, *Malatie* autem Leunclavio. Reineccius putat hanc urbem apud belli sacri scriptores Malatina & Melotania vocari.

Melitopolis, urbs Bithyniæ, priùs episcopalis, sub Archiepiscopo Cyziceno, posteà metropolis.

(Aliis est in Misia minori.)

¶ Mellittæa, Thessaliæ urbs Stephano & Polybio.

¶ Melizigara, Indiæ intra Gangem emporium in Arriani Periplo, Melizigeris Indiæ intra Gangem insula est. *Strab.*

Mellaria, *Beiar de Melena*, teste Morali, urbs Hispaniæ Bæticæ, excisa, patria Pomponii Melæ, in ora, inter Tarissam et Bellonem, inde 3. hinc vix 2. leucis, a Calpe paulò supra 4.

Mellaria altera, *Fuente Ovejuna*, teste Morali, oppidum Hispaniæ Bæticæ mediterraneum, in Extremaduræ confinio, à Corduba 14. leucis Emeritam versus à Metallino 16. in austrum & Eurum Cordubam versùs. Utraque Mellaria a mellis copia dicta est.

¶ Mellaria, *la Mellora*, insula aliàs, nunc verò scopulus maris Tyrrheni, in ora Hetruriæ, ante Liburnum, à quo vix distat. 5. mill. in occ. & vix visitur à prænavigantibus. Aliis est Mænaria. *Ptol.* *Mel.*

Mellisurgis oppidum fuit Macedoniæ, ultra Thessalonicam, 30. mill. pass. Amphipolim versùs distans.

¶ Mellum, *Melli*, regnum Africæ, in Nigritia regione, ubi Niger fluvius in plura brachia scinditur. Habet ad ortum regnum Mandingæ & Maleguetam, ad occasum autem Oceanum Atlanticum. *Ptol.*

Melnicum, *Melnik*, oppidum Germaniæ, in Bohemia, ad Albim fluvium, ubi recipit Muldam 4. milliaribus Germanicis infra Pragam in Boream Leitomerium versùs.

Melocabus, *Coburg*, teste Villanovano, urbs Germaniæ, in Franconia, non obscura, à Bamberga 6. leucis in Boream, proxima Thuringiæ finibus. Duci proprio paret. De qua urbe in libro 4. Itinerarii:

Longiùs evecti Coburgi vidimus arcem.

Illustrem, atque arci subjectam intravimus urbem.

¶ Melocabus, urbs Chattorum, nunc *Coburg* creditur, urbs culta, ad amnem *Krempen*. Aliàs Duces habuit proprios, nunc subest Dominio Ducis Saxoniæ Altemburgensis. Arcem habet elegantem, & 8. leucis distat à Smalcalda in Eurum. *Ant.*

Melodunum, *Melun*, oppidum Galliæ Celticæ præclarum & elegans, ad Sequanam flumen, inter Lutetiam 10. & Senonas 15. leucis.

¶ Melodunum, *Melun*, in antiquis libris Melledunum, & apud Gregorium Turonensem Mecledunum, Cæsari oppidum Senonum, in insula Sequanæ fluminis positum, ut ipse describit. Nunc urbis area ipsam insulam, & utramque continentis ab opposito ripam instar Lutetiæ Parisiorum occupat; estque partim in Bria provincia, & partim in Vastinio, in Præfectura tamen Insulæ Franciæ, 10. leucis distat à Lutetia in meridiem, 4. à Fontebellaqueo, ut vocant, & 7. à Monasteriolo, ad fines Icaunæ in Circium. *Ptol.*

¶ Meloessa, Italiæ insula circa Locros, teste Plinio, 7. mill. pass. à Caulone distans. *Cas.*

Melos, *Milo*, insula, maris Ægæi (seu Cretici) rotundissima, olim Zephyria ab Aristotele dicta, Mimallis à Callimacho, inter Dictynnam promontorium Cretæ, & Scyllæum promontorium Peloponnesi 87. mill. pass. a Delo 80. in austrum, inter Rhitymnam urbem Cretæ, & Sunium promontorium Atticæ ferè 100. Urbem habet cognominem episcopalem sub Archiepiscopo Rhodiensi. In ea sulphur laudatissimum provenit, teste Plinio. Populi Melii Thucydidi. *Strab.* *Plin.*

¶ Melos, *Milo*, insula est oblonga, & à Borea in austrum extensa per 20. milliaria, cum urbe cognomine in parte meridionali & tribus aliis castris. Gaudet portu capacissimo, & distat 36. mill. pass. à Cydonia *& al.*

urbe Cretæ in ſeptentrionem, uti 70. à Scyllæo promontorio in Eurum. Ei adjacet ad auſtrum inſula parva, *Antimilo* dicta.

Melos item, ſive melios Thucydidi, Stephano, oppidum Theſſaliæ fuit, a Nicia Athenienſium Duce machinis & fame expugnatum. Vnde *Fame Melia* in adagium tranſiit de fame extrema, apud Græcos ſcriptores proverbiorum.

Plin. Melphes, *Melfa*, teſte Leandro, fluvius Lucaniæ, in ſinum Pæſtanum apud Palinurum promontorium influens, à Lao 30. mill. paſſ. in occaſum, ubi caſtrum parvum ejuſdem nominis, inter Palinurum, & Palæocaſtrum.

¶ Melphes, fluvius Lucaniæ cis Apenninum, *Molpa* nunc in provincia Principatus citerioris. In mare Tyrrhenum ſe exonerat inter ſinus Laum, & Pæſtanum, 12. mill. paſſ. à Policaſtro in occaſ.

Melphia, & Melphia, *Melfi*, urbs Lucaniæ, apud Apuliæ & Hirpinorum fines, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Compſano, inde 8. mill. paſſ. in ortum recedens, *Frov. Rom.* ſive ſub Archiepiſcopo Sipontino, media ferè inter Neapolim & Tarentum, ad 90. mill. utrinque diſtans, Principatus.

¶ Melphis, *Melfi*, urbs eſt parvi circuitus, in Baſilicata provincia regni Neap. 4. milliaribus diſtans ab Aufido fluvio & à limite Capitaniatæ provinciæ, 16. in ortum a Compza, 65. à Neapoli etiam in ortum *Strab.* Tarentum versùs, à quo 80. tantùm diſtat.

Melpis, ſeu Melphis, *Melfa*, fluvius Latii, ex agro Arpinate oriens, juxtaque Aquinum urbem decurrens, & in Lirim demum labens.

Melpum, *Melzo*, teſte Gaudentia Merula, oppidum *Plin.* Inſubriæ amplum, inter Modoetiam, & Laudem Pompejam occurrens, à Mediolano 13. mill. paſſ. in ortum hybernum.

Melſus, fortè Nælus Ptolemæo, fluvis Hiſpaniæ Tarraconenſis, qui Cantabros ab Aſturibus dividit.

¶ Melzitanum, oppidum in Africa propria Plinio & *Strab.* D. Auguſtino.

¶ Membrum, Africæ propriæ urbs Antonino, inter Carthaginem & Hipponem Zarethum,

¶ Memelium, *Memel*, oppidum munitum Pruſſiæ ducalis, in confiniis provinciæ Samogitiæ, juxta Curonenſem lacum, ubi in mare Balticum ſe exonerat. Paret Electori Brandeburgico, 35. mill. diſtat à Libavia in *Jornans.* meridiem, & 70. à Regiomonte in ſeptentrionem. Eſt in tractu Sclavonia dicto; & à Curlandis *Cloupede* vocatur. Arcem habet validam, cum portu capaci.

¶ Memerſium, *Memers*, oppidum Galliæ, in Cenomanenſi provincia, juxta fontes amnis Divæ, in limite *Q. Car* Pertici tractus, 6. leucis diſtat ab Alenconio in ortum, & 9. à Cenomano in Cæciam.

Memma, *Meneg* Camdeno, inſula Albionis, Angliæ adiacens, imò peninſula apud Camdenum in Cornubia.

Plin. Strab. & al. Plin. Memma, ſeu Menna, Meneg, peninſula eſt parva Angliæ, in Cornubia, juxta Damnonium promontorium, inter Falmothum portum ad ortum, & montem S. Michaelis ad occaſum; eſtque aliquot viculis referta in ora maris Britannici & in intimo receſſu Cornubiæ.

¶ Memminga, *Memmingen*, urbs eſt Germaniæ Imperialis, in Svevia, propè Ilarum fluvium. 7. mill. Germanicis ab Vlma diſtat in auſtrum, & 9. ab Auguſta Vindelicorum in Africum. Eſt in Algea tractu; et quibuſdam eſt Deuſomagus antiquorum.

Memnium, oppidum Meſopotamiæ, apud Babylonem, ubi fontes bituminis multi.

Memnones Plinio, populi Æthiopiæ, ſub Ægypto.

Memnonia Herodoto Suſa appellatur, & Suſii Memnonii à Rege dicti,

Memnonis regia, urbs Ægypti, apud Nilum fluvium, ab eo mill. paſſ. in occaſum recedens, inter Tentyra, et Ptolemaidem, quæ Abydus Ptolemæo. Vide ibi.

Strab. Pau. & al. Memoria, fons Bœotiæ, apud Orchomenum oppidum, ſic dictus, quòd memoriam adjuvet, ſicut alter vicinus oblivionis eſt cauſa, teſte Plinio.

Memphis, *Menchis & Mitzir*, teſte Poſtello, urbs Ægypti exciſa, olim regia, ab Oſyride condita apud verticem Deltæ, ex adverſo Babylonis, à vertice 15. mill. paſſ. in auſtrum diſtans. Ibi papyri copia. Lucanus libro 2. ejus ſic meminit:

Noſſe fuit, quem non ſtellarum Ægyptia Memphis.

Ovidius 2. amorum elegia 13.

Qua cellis & Memphim, palmiferamque Pharum.

Regio Memphitis. Non procul adhuc pyramidum veſtia cernuntur. Sunt qui Cayrum, *Cairo*, eſſe putent, cujus ambitus 150. ſtadiorum fuit. Memphiticus, a, um, nomen gentis, à Memphi, ut, juvenca Memphitica apud *Ptol.* Ovidium.

¶ Memphis urbs fuit regia Ægypti, quæ Hebræis Meph, vel Noph, & Migdol, ad Nilum fluvium, Ptolemæo et aliis. Sunt qui credant hodie *le Caire* dici, cum tamen Memphis ab altera parte fluminis fuerit è regione Cairi, ubi hodie ejus nihil exſtare præter nomen *Menchis* putat Poſtellus. *Script. Brit.*

¶ Meoa, inſulæ duæ, in Hippadis Pelago, teſte Ptolemæo.

Menæ, Menæhon Diodoro, *Menoo* vel *Minoo*, oppidum Siciliæ mediterraneum, apud Palicam urbem dirutam 2. mill. paſſ. à Leontinis 12. ab Enna 36. Syracuſas versùs ſupra 30. Populi Menenii Ciceroni. Menanini Plinio.

¶ Menajua, *Menai*, fluvius Angliæ, in Wallia Boreali, ſeu potiùs fretum, Monam inſulam ſeparans ab Arvonia provincia. Ei inſident urbes Arvonia, Bangoria, & Bellomariſcus. *Caſ. Plin. Tac.*

¶ Menambis, Arabiæ felicis oppidum, teſte Ptol.)

Menan, *Meneg*, oppidum Albionis, in peninſula Cornuvalliæ. Vide Memma.

¶ Menanus, *Menan*, id eſt, mater aquarum, fluvius Aſiæ, in India ulteriori. Oritur ex lacu Chiamaio, & poſt longum curſum per regnum Peguvianum fluit, hinc per regnum Siami, ubi urbem regiam Judiam rigat, & 30. leucis Gallicis infrà in ſinum Siami, & Oceanum Indicum ſe exonerat.

Menapii, populi Germaniæ inferioris, juxta Rhenum, qui pleriſque Juliacenſes, & Clivenſes cum parte Geldrenſium eſſe videntur. Ortelius putat eos eſſe Brabantinos & Flandros: ſed hi nimis à Rheno recedunt. Sunt itaque potiùs inter Rhenum, & Moſam, quales ſunt Clivenſes cum parte Geldrenſium, Eburonibus, & Tungris finitimi. De iis lib. 4. Itinerarii ſic:

Hinc per Menapios Batavam ponte relicto.

¶ Menapii populi Germaniæ inferioris fuere, ubi nunc Ducatus Brabantiæ, in Belgio, a Scaldi fluvio Moſam uſque protenſi, Sanſone, & Brierio teſtibus. Eorum oppidum fuit Caſtellum Menapiorum, nunc *Keſſel*, ad Moſam fluvium. Quidam tamen ipſis tribuunt etiam partem orientalem Flandriæ.

¶ Menapiſcus pagus, cujus in archivis cœnobiorum Gandavenſium, & in legibus Caroli magni ab Ansegiſo monacho collectis frequens eſt mentio, ut Divæus teſtatur. Hodie Comitatus Flandriæ eſt pro parte, eodem auctore, & Meyero Flandria, ut & hoc his addam, proavorum memoria Ruthenia dicebatur, teſt. Lhuydo & Cœnali. *Ant.*

Menaria, Inſula parva contra Magonem, ſic à mænis piſcibus, quorum ibi magna copia eſt. Plinius lib. 3. cap. 5.

Menariacum, *Mergen* Belgis, *Merville* Gallis, teſte Ortelio, pagus Belgii, in Flandria, priùs Broylus, teſte Joanne Molano, ad Lyſam fluvium, inter Ariam ad occaſum & Armentariam ad ortum 3. leucis, ab Hypris 6. Sed apud Antoninum inter Caſtellum oppidum Morinorum & Cameracum occurrit.

¶ Menariacum, ſeu Minariacum, Sandero teſte, eſt *Estayres*, oppidulum Belgii, in Comitatu Flandriæ, ad Legiam fluvium. Aliis autem eſt *Merville*, oppidum aliàs Morinorum, nunc Flandriæ, in ipſo limite Arteſiæ, 6. leucis à Nemetocerna in Boream Caſtellum versùs.

¶ Mencorvum, *Torre di Mencorvo*, oppidum eſt Hiſpaniæ, in Portugallia, quibuſdam Moncorvum dictum, propè Durium fluvium, 4. leucis à confinio regni Legionis in occaſum, 20. à Lameca in ortum diſtans. *Pauſ.*

¶ Mendæ, Siciliæ urbs juxta Palicos, teſte Stephano.

Mendæi, populi Thraciæ, in ora maritima, apud Ænum urbem.

¶ Mende, Thraciæ urbs Pauſania teſte.

¶ Mendela, urbs Indiæ intra Gangem, Ptolemæo teſte.

¶ Mendes Ægypti urbs eſt apud Strabonem. Hic Apis colebatur, teſte Plutarcho in Iſide.

Mendeſium, unum ex oſtiis Nili, Tanitico proximum, vulgò *Migran*, teſte Moletio, Migni Bonacciolo. *Ptol.*

ciolo. Hine Mendesius nomeo gentis. Ovidius libro 3. Metamorph.

Occidit & Caladon Mendesius, occidit Astreus.

¶ Mendiculea, urba Lusitaniæ Ptolemæo.

¶ Meadus, urbs Asiæ minoris circa Cariam, teste Porphyrogenneta.

Menecina, *Mendicino*, oppidom, seu pagus Brutiorum, Steph. in agro Consentino, à Consentia orbe 4. mill. pass. distam, Ixiæ oppido propinquum.

¶ Meneggesem, Africæ propriæ urbs, in Numidia, apud Antoninum, fortè eadem cum Meneggere.

Menelaus, urbs Ægypti, eadem Canopo. Vide ibi. Est & urbs Marmaricæ.

Steph. ¶ Menephessa, Africæ oppidum, in Byzacio, teste Procopio, Menefessa Victori Uticensi.

Menevia, S. *Davide*, urbs Albionis episc. sub Archiep. Cantuariensi, in ora occidua Walliæ, apud Octapitarum promontorium, à Mariduno supra 30. mill. in occidentem.

Scrip. Brit. ¶ Menevia, S. *Davids* urbs dicta, revera vicus propter raros incolas, est in Comitatu Pendrochiensi, & in ora maris Hibernici, ubi aliàs Octapitarum promontorium in Demetis, nunc autem S. *Davids head* dictum, 26. milliaribus Anglicis distat à Pembrochia in Circium, & 30. à Mariduno.

¶ Menina, *Meenene* Belgis, *Menin* Gallis, oppidum Belgii, in Comitatu Flandriæ, ad Lisam fluvium, aliàs munitum. Subest dominio Francorum ab anno 1667. vix una leuca à Corteriaco in occasum, & 3. ab Insulis in Cæciam distans.

Plin. Menini, * Mimani Ptolemæo, populi Galliæ Narbonensis, quorum oppidum *Menosque*, teste Dalechampio, amplum, ad Druentiam fluvium, inter Aptam, Strab. & Regium 6. leucis, ab Aquis 8. Aliis est *Monrnae*, oppidum ad Rhodanum fluvium, inter Avenionem ad Ptol. meridiem 6. & Montem Limarium ad Boream 7. leuc. (* Μιμανοὶ in Seld. manusc.)

¶ Menini seu Mimeni populi fuere Galliæ Narbonen-Ptol. sis, in Provincia, juxta Druentiam fluvium, inter Caturiges ad septentrionem & Salios ad meridiem: quorum urbs Segusteru; extendebanturque usque ad Manoscam oppidum, Sanlone & Brietio testibus.

Meninx, insula Africæ, ad Syrtim minorem. (Vide Lotophagites) longa 35. mill. pass. lata 25. De qua Plin. lib. 5. cap. 7. Hanc Dionysius Afer apud Syrtim minorem & Cercinam insulam describit:

- Juxta quam Meninx *insula fulget,*
Et Cercinna simul, Libyca *statione patentes.*

Menius fluvius Peloponnesi, in mare Jonium, apud Chelonatem promontorium exiens.

Ant. Menlaria, vel Menralia, oppidum Hispaniæ, *Marcia* in Thesauro Linguæ Latinæ.

Menlascus, *Rio de S. Sebastian*, vel *Donostien*, fluvius cum oppido cognomine Hispaniæ Tarraconensis, per Vardulos fluens. Vide Magrada. Aliis *Oria* cum oppido cognomine dicitur.

¶ Menlascus fluvius est parvus Hispaniæ inter Vardulos, & Vascones nunc etiam *Rio Menlasco* dicitur, ut pluribus didici à viro doctissimo Sebastiano *de Mengeles*, cui ut indigenæ fides magis adhibenda est. Juxta fanum S. Sebastiani in Oceanum Cantabricum se exonerat. Distat autem ejus ostium 8. mill. pass. in ortum ab Plin. ostio Magradæ fluvii, qui *Oria* dicitur.

Menacianæ, *Mansburg*, teste Lazio, oppidum Pannoniæ superioris, à Variania 26. mill. pass. in ortum, in Hungaria: ex quo liquet non esse *Mansburg*, quod Monetium est Straboni, in finibus Japodum.

Menonii, populi, & Mennonia regna. Vide Memnones; sic apud Lucanum lib. 3.

Non, cum Memnoniis deduceret agmina regnis
Cyrus.

Menoba, *Bezmiliana* Moletio, & aliis, fluvius cum oppido cognomine Hispaniæ Bæticæ inter Malacam urbem ad occidentem, & Selambinam oppidum ad ort. 20. mill. pass. seu à Malaca 3. leuc. In Thesauro Ling. Lat. malè *Veamalaga* dicitur.

Plin. ¶ Menoba aliis est *Almunecar*, oppidulum cum castro, in regno Granatensi, & in ora maris Mediterranei, 14. leucis à Malaca in ortum Almeriam versùs, et 4. tantùm à Selambina in occasum.

Menocaleni, *Mingeistal*, teste Lazio, populi Alpini, in Histria, inter Tergestum & Polam, in mediterraneis, & intra montes.

Pars Prima.

Menosca, *Oria* seu *Vrамea*, teste Garibæo, oppidum Hispaniæ Tarraconensis maritimum, in Vardulis, in ora Guipuscuæ regionis, inter S. Sebastianum ad ortum, & Guetariam ad occasum 3. leucis. Aliis est *Guetaria*.

¶ Menosca, oppidum Vardulorum, in confinio Vasconum; & ad ostium fluvii Magradæ. Nunc est *Oria*, oppidulum Guipuscoæ, in ora maris Cantabrici.

Menosgada, *Eger*, teste Petro Appiano; urbs Germaniæ libera, non obscura, in Nortgoiæ, Voitlandiæ, & Bohemiæ confinio, ad fluvium cognominem, à Praga 20. leucis in occasum, Bambergam versùs, & Herbipolim.

¶ Menosgrada, urbs Armalausiorum, nunc Appiano teste, *Eger* seu *Egra*, Bohemis *Heb*, urbs Bohemiæ, sed non libera, ad amnem Egram, in ipso limite Franconiæ. Arcem habet munitam, pluries tamen expugnatam ultimo bello Germanico. Distat 4. milliaribus Germanicis à Locta in occasum. 9. ab Amberga in Boream, & 12. à Pilsna in Circium.

* Mentæ populi ad Vallum, quo Scotia ab Anglia separatur, & oram orientalem conspiciuntur: quorum Ptol. regio Merchia seu Marchia, vulgò *Mers*, urbs Bremenium, posteà Bervicium, ut putatur, dicta, vulgò *Berwick* vel *Barwick*, in Angliæ confinio, altera urbi Coldana. (* Proculdubio pro Mæatæ vel Meatæ scriptum. Vide ibi.)

* Mentercosa oppidum Hispaniæ in Thesauro Ling. Lat. *Pedrazza de la Sierra* indigitatur (* vel Metercosa. Vide ibi.) Ptol.

Mentese, Mentisa Antonino, & Ptolemæo, Mentissa Livio, cui etiam alibi. Mentisa, *Montexa*, teste Clusio, *Montejon* verò Joanni Marianæ, *Cazorla* Morali, urbs Hispaniæ, in finibus Oretanorum, excisa, olim episcopalis, cui in episcopatu Giena successit. Forte duæ hujus nominis urbes fuere, una in Oretanis, a- Plin. pud Cazorlam, quæ *Montejon* dicitur; altera in Bastetanis, cui successit *Jaen*, & hæc *Mentexa* nominatur, à Castulone 22. mill. pass. distans. Unde malè in Thesauro Linguæ Latinæ *Iaen* appellatur.

¶ Mentesa, oppidum Oretanorum, nunc est *Montizon*, pagus agri Lamitani, versùs montes Marianos, in Castella nova, & in confinio Vandalitiæ. 5. leucis ab oppido Villæ novæ infantium in Africum, & 7. à Tolosa in Cæciam, uti 5. à Cazorla in Boream.

Mentnomum, æstuarium Oceani Germanici, quod *Frischaff*, Ortelio teste, appellatur, in ora Germaniæ occidentali.

¶ Menthitia, *Menteith*, provincia est Scotiæ meridionalis, cujus caput Dumblanum oppidum. Habet ad or- Plin. tum Fifam provinciam, & Leviniam ad occasum.

Menus, pro Mœnus, in Thesauro Ling. Lat.

Menuthias, insula ingens Æthiopiæ, ad ortum adjacens: quæ *Madagascar* nunc dici putatur.

¶ Menuthias, *Madagascar*, dicta fuit etiam Cerne Æthiopica; estque insula totius Africæ facilè major, Ptol. & ex præcipuis totius orbis, à septentrione in meridiem extensa versùs oram Orientalem Æthiopiæ, ubi aliquot coloniæ Francorum in ejus parte Australi. Dicitur etiam insula Delfina seu S. Laurentii à recentioribus. Vide Madagascaria.

Menuthis, vicus Ægypti, apud Canopum urbem 2. tantùm stadiis distans, à S. Epiphanio in vita S. Cy- Steph. ri Abbatis memoratus.

Menynx, insula Africæ, (Vide Lotophagites) cujus meminit Silius libro 3.

Noritia Meaynge satat, cui tragula semper.

Mennia, regio Asiæ, quæ & Lydia. Vide Mæonia; variè enim scribitur. Strab.

Mephyla oppidum fuit Latii, ab Orvinio 40. stadiis, Ptol. à Suna verò 30. distans: quæ loca prorsùs extincta sunt.

¶ Meppa, *Meppen*, urbs Germaniæ, in Westphalia, & ditione Monasteriensi, satis munita, ad *Hase* amnem, qui paulò infrà cadit in Amasum, paulò infrà Lingam Halic. oppidum, & medium ferè inter Monasterium ad austrum, & Embdam ad septentrionem.

¶ Mequinencia, *Mequinenza*, oppidulum Hispaniæ, in Aragonia, ad Secorim fluvium, ubi cadit in Iberum, in limite Cataloniæ, & paulò infrà Ilerdam. Beda.

¶ Merchia, *Merche*, provincia Scotiæ in limite Angliæ. Vide Marchia.

Mercii, populi Albionis, quorum regio Mercia,

quæ proprium habuit Regem, in Northumbria. Hæc Merchia nunc dicitur, ad Scotos spectans.

¶ Mercii populi fuere Angliæ, dicti aliter Angli Mediterranei. Horum regio dicta fuit Merciæ regnum, complectebaturque totum illum tractum, ubi alias populi fuere Cornavii, Coritani, Dobuni, Atrebatum pars septentrionalior, & Catieuchlanorum pars occidentalior, & ibi sunt nunc provinciæ seu Comitatus Cestriensis, Darbiensis, Nottingamensis, Lincolniensis, Rutlandia, Leicestria, Staffordiensis, Salopiensis, Herefordiensis, Wigorniensis, Warvicensis, Northantonia, *Vet. Inf.* Huntingdonia, Bedfordia, Buckinghamia, Oxoniensis, & Glocestriensis, teste Joanne Speedo, habebantque ad Boream Regnum Northumbriæ, ad occasum Walliam, ad ortum partim Oceanum, & partim Regnum East Angliæ, & Essexiæ, & ad meridiem Regnum Westsexiæ. *Ant.*

¶ Mercimeo, Africæ propriæ urbs, Antonino teste. *Plin. Mel.*

Mercuriacum, pagus agri Novariensis, apud Ticinum, Olegio proximus, a Mercurio dictus, uti ex antiqua inscriptione.

Mercuriale, *Mercogliano*, teste Scipione Mazzella, oppidum Campaniæ amplum, inter Neapolim 12. & Abellinum 18. mill. pass. *Ovid.*

Mercurii promontorium, Hermea promontorium Ptolemæo, *Capo Bon*, promontorium Africæ, contra Siciliam, a Lilybæo 100. mill. in austrum distans, inter Carthaginem ad occasum, & Hadrumetum in ortum.

Mercurii aquæ, apud Capenam portam urbis Romæ, ab Ovidio memoratæ.

¶ Meretium, *Meretz*, oppidulum est Lithuaniæ, ubi Uladislaus IV. Poloniæ Rex obiit die 30. Martii anno 1648. Decem milliaribus distat ab urbe Vilna Grodnam versùs, ad confluentes Meretzii, & Memeni fluviorum; estque amœnissimi situs, cum castro splendido.

¶ Mergenthemum, *Mergentheim*, seu & *Marienthal*, oppidum Germaniæ, in Franconia provincia, ad Tubarum fluvium, in ditione ordinis Teutonici. Dicitur & Mergethum seu Mariæ domus, & 6. leucis distat ab Herbipoli in meridiem; estque sedes Magistri Ordinis Teutonici, in Franconia. *Ptol.*

¶ Meri, Mesopotamiæ urbs, circa Edessam, teste Simlero ex Antonini Itinerario manuscripto.

Meribriga, oppidum Lusitaniæ, in regno Portugallico, Bietolæo urbi excisæ proximum, *Abuedara* pagus, teste Moletio.

Merinianum, ex quodam Itinerario antiquo, oppidum Insubriæ, ad Lambrum fluvium intermeantem, medium inter Mediolanum, & Laudem Pompejam, 10. mill. pass. utrinque distans, proprio pareos Marchioni, *Marignano* vulgò. *Plin.*

¶ Merinianum, seu Meligoanum, *Marignano*, incolis, *Marignan* Gallis dicitur; ibique Helvetii victi, & grandi clade affecti fuere à Gallis anno 1515. Duce Francisco primo Rege. *Herod. Strab. Plin. & al.*

Merobrica, *Santiago de Cacem*, teste Andrea Resendio, oppidum Lusitaniæ, in regno Portugalliæ, in ora, medium ferè inter Ulyssipponem ad Boream, & Sacrum promontorium ad austrum 18. leucis.

Meroe, Saba Josepho, sicuti & nunc ab Abissinis appellatur, insula Æthiopiæ, sub Ægypto, maxima, à Nilo, Astapo, & Astabora fluviis effecta, cui nomen dedit Meroe urbs primaria, à Syene 800. mill. pass. distans in austrum, & à Napata altera regia 360. ab Alexandria 10000. stadiis, teste Strabone. Insula *Guagaere* una cum urbe, teste Castaldo, dicitur, *Noabe*, teste Marmolio. Populi Meroitæ, Merveni Mela. Ovidius libro 4. Fastorum:

Hinc Libe, hinc Meroe, siccaque terra subest.

Hic Saba Regina (quæ & Candace) regnasse traditur, nunc Abyssinorum Imperator latè per totam ferè Æthiopiam dominatur. Urbs a Cambyse Rege Persarum condita est, & de nomine matris dicta: quod nomen posteà toti insulæ commodatum fuit Herodoto. In ea mulieres grandes habent mammas, auctore Juvenale Satyra 13.

In Meroe crasso majorem infante mamillam.

¶ Meroe quid sit nunc non benè constat; credit enim Isaacus Vossius nullam à Nilo effici insulam in Æthiopia. Sanè, ut ait ille, ut in cæteris Æthiopiæ locis, ita in longitudine insulæ, et oppidi Meroes plurimùm peccatum a veteribus, dum nimiùm longè loca hæc à sinu Arabico removent. Itaque non placet illorum opinio, qui regnum *Goyame* putat esse Meroen. In eo conveniunt antiqui, ut Ptolemaida *Sodinos*, quæ est *Maxua*, et Meroen oppidum sub eodam constituant parallelo, id est, in latitudine Boreali graduum 16. minutarum 23. Astaboras seu flumen præterfluens. Meroen, ab Oriente omninò est *Mareb* seu *Marabo*: ipsum verò Meroes oppidum, quod non in Boreali parte insulæ, sed verò 70. mill. pass. Austrum versùs remotius erat, ut testantur Plinius, & alii. Vix dubito quin sit illa urbs quam *Baronam* aut *Baroam*, & vitiosè *Barvam* appellant. Vocatur etiam *Debarua*, vocabulo conflatu ex *Debia Barua*, quasi dicas mons Baruas quia in monte posita est. Urbs hæc regia est Barnagassi, & pro aliis Æthiopiæ oppidis satis frequens: quæ verò antiquis dicta fuit Primis magna, seu potius Premnis magna, illa est quæ hodie *Fremona* appellatur. Causa verò quamobrem, et hanc, et præcipue Meroen, & denique ipsum Astaboram flumen tam longè à sinu Arabico removerint, itinerum difficultati procul dubio adscribenda est. Hæc ille. *Bibl.* *Steph.*

¶ Meroe, urbs Lyciæ, in Asia minori, teste Stephano.

Meron, qui & Samachonitis, *Tabaria*, teste Masio, lacus Palæstinæ, apud Serapionem, quem Jordanis fluvius efficit, qui æstate siccatur.

Meropus, mons Thessaliæ, ex quo ob multos anfractus echo multiplex redditur.

¶ Merotum, Arabum regio, circa Comagenam Syriæ, teste Plinio.

Meros, mons Indiæ citerioris, inter Indum, & Cophem fluvios, Nysa Plinio ab urbe vicina, Sacer Trogo, & Tricoryphus Polyæno à tribus cacuminibus dictus. Hic ferunt Bacchum enutritum fuisse. *Strab. Mel. Theop.*

Merromeni, *Meromer*, teste Lazio, populi Illyrici, quorum oppidum *Merona*. *App. Alex.*

¶ Merromeni aliis Melomeni fuere, propè Drinum fluvium, inter Vardiæos ad austrum, & Savum fluvium ad septentrionem.

¶ Merseburgum, *Mersbourg*, urbs Germaniæ, in Misnia, episcopalis, ad Salam fluvium, vix. 3. milliaribus Germanicis ab Halla in austrum, et totidem à Lipsia in occasum, sub dominio proprii Episcopi. Vide Martinopolis, seu Martiopolis.

¶ Mersporgum, *Marspurg*, oppidum Germaniæ, in Svevia, ad lacum Constantiæ, & in ditione Episcopi Constantiensis. 2. leucis distat à Constantia in ortum, & paulò ampliùs ab Uberlinga in Eurum. *Plin.*

¶ Mervera, Hispalensis conventus oppidum Plinio.

¶ Mervinia, *Merionethshire*, provincia seu Comitatus Uvalliæ Borealis, cujus primaria Harlechum. Dicitur etiam Merionethensis Comitatus; estque in ora maris Hibernici, & inter Comitatus Arvoniam, & Denbighiam ad Boream, & Montgomeriensem ad ortum. Ibi alias Ordovices populi ea parte. *Scrip. Poen.*

Merula, *Maira*, teste Augustino Justiniano, fluvius Liguriæ, apud Albingaunum, urbem fluens. Est & Merula fluvius Pedemontanæ regionis, per Saluciense territorium in Padum influens, vulgò *Maira*: sed hic Latinè etiam Macra ab aliis nominatur.

Merulæ campus, qui & Colobus Leonico dicitur, & aliis Cassovius, *Cassovvopoly* Sclavis, et *Amserfelde* Germanis, regiuncula Mysiæ superioris, à meridie in Boream ad 30. leucas patens, maximè ferax. Ejus meminit quidam Poeta in libro 1. Itinerarii: *D.Gis.*

Vertit ut in tristes victoris gaudia luctus.

In Merula campis cum superatus erat.

Merulis, locus Thusciæ, Populonio urbi propinquus, inde 8. mill. pass. distans: ubi S. Cerbonius Episcopus à Totila Gothorum Rege feris objectus est. *Pauf.*

Mesabius, mons Bœotiæ, apud Anthedonem oppidum Euripo imminens.

¶ Mesada, Arabiæ Petrææ urbs apud Ptolemæum. Fortè Mesa in libro Notitiæ vocatur.

¶ Mesambria tractus, & Cherronesos Persidis est, teste Arriano in Indicis.

Mese, insula Galliæ Narbonensis, una Stœchadum, media illarum, quæ & Pomponiana Plinio. Vide Stœchades. *Plin.*

¶ Mese, seu Pomponiana, insula Galliæ, in ora Provinciæ, et in mari Mediterraneo. Nunc est *Portcros*, inter Hypæam ad ortum, et Proten ad occasum. Ejus circuitus est 3. leucarum circiter, vix una cum dimidia ab ora continentis, & ab arce Brigansonia in austrum;

est-

estque una Stœchadum insularum, quæ vulgò *les isles d'Hieres* dicuntur. Vide Stœchades.

Strab. Plin. Ptol. Mesembria, quæ & Menebria Straboni, Mesambria Herodoto, *Mesember* Sophiano, urbs archiepiscopalis Thraciæ maritima, in Mysiæ inferioris confinio, in ora maris Euxini, inter Anchialum, & Odessum ad 20. mill. pass. ubi mons Hæmus desinit. Hinc Mesembriacos nomen gentis. Ovidius libro 1. Tristium Elegia 9.

Inde Mesembriacos portus, & Odesson, arces.

¶ Meseriæ, seu Maceriæ, *Mezieres*, urbs est Galliæ, in Campaniæ provincia, ad Mosam fluvium, propè Carolopolim, & versùs limites Belgii. Vide Maceriæ.

¶ Mesola, Arcadiæ urbs Straboni. Est etiam Mesola Messeniæ oppidum Stephano ex Nicolao.

Strab. Ptol. Plin. & al. Mesopotamia, regio Asiæ, Euphrate ad occasum, & meridiem, ac Tigri ad ortum comprehensa; cui ad Boream Armenia major, Niphate monte intercedente, Babylonia, & Chaldæa ad meridiem incumbunt, Assyria cum Susiana ad ortum, Syria verò cum Armenia minore ad occasum hærentibus; longa 800. lata 360. mill. pass. ex Plinio, Aram, & Charam in sacris literis, Osiboena Dioni, Herodiano, & libro Notitiæ. Vrbes olim claræ Edessa, Nisibis, Nicephorium, & Seleucia: nunc clarent Amida, & Marde.

¶ Mesopotamia, regio Asiæ, & Assyriæ pars ad occasum. Nunc propriè *Diarbeck* dicitur; subestque tota dominio Turcarum. Ejus urbes nunc sunt *Asanchif*, regionis caput, *Orpha*, quæ Edessa aliàs, *Caramit*, aliàs Amida, *Merdin*, Marde & *Herren*, aliàs Carræ. Ejus autem major longitudo à Circio in Eurum est 420. mill. pass. latitudo autem est 270. mill. pass. Sic dicta fuit Mesopotamia, quòd posita sit inter Euphratem, & Tigrim fluvios: & ideò etiam nunc dicitur ab Arabibus *al Gezira*, id est, insula.

ol. Diss. ¶ Messa, Laconiæ oppidum, in Peloponneso, teste Pausania.

Messabatæ, Massabatæ Straboni, populi Persidis, quorum regio *Savas*, teste Castaldo, nominatur.

Plin. Claud. Messagetæ, populi Scythiæ Europææ, ad Euxinum mare, & Meoticam paludem incolentes. Vide Massagetæ. Claudianus 1. in Rufinum:

Et qui cornipedes in pocula vulnerat audax
Massagetes.

(* Ptolemæus duplices habet; in Margiana, & inter Sacas, utrosque longè ab Euxino mari in ortum distantes.)

¶ Messalom, urbs Arabiæ felicis, teste Plinio.

Cic. Plin. Liv. & al. Messana, Messene Straboni, & Ptolemæo, *Messina*, urbs archiepiscopalis, Siciliæ præcipua, Accademia, emporium, & portus apud fretum Mamertinum, & Pelorum promontorium, à quo 12. mill. pass. quot à Rhegio urbe Brutiorum abest, à Messeniis populis Peloponnesi condita, & nominata, à Panormo altera Siciliæ urbe clara, & regia 208. mill. in Boream distans. Hæc primùm à Normannis, victis Saracenis, recuperata, Macrobius lib. 1. Saturn. illam ab Anaxilao Rheginorum Tyranno conditam scribit. Vide Zancle, & Mamertini. Hinc Messenius nomen gentis. Ovid. lib. 14. Metamorphoseon:

Littore in Italico Messenia mœnia contra
Scylla mihi.

¶ Messana, *Messine* Gallis, urbs Siciliæ ampla, & præcipua, in provincia seu Valle Demonæ, ad ortum insulę, cum portu capacissimo. Figurę sunt oblongę, ob montes quibus premitur. Suburbia habet perampla pagorum in morem. Munita est quatuor castris, & 14. aggeribus. 150. mill. pass. distat à Panormo in ortum, & 60. à Catania in septentrionem, è regione Calabriæ citerioris.

Plin. Messanicus fluvius, pars Padi. Vide Padusa.

Plin. Strab. Messapia, regio Italiæ, quæ & Salentini Ptolemæo, & aliis, ac Iapygia, *Terra d'Otranto*, peninsula inter Brundisium, & Tarentum in occasum, supra 50. mill. pass. porrecta, à Messapo, qui in ea dominatus est, dicta ea Virgilio libro 7. Æneidos:

At Messapus equum domitor, Neptunia proles.

Vide Salentini, & Iapygia. Messapia item Plinio oppidum ejusdem regionis, quod alii *Misagne*, à Brundisio 8. mill. pass. Vriam versùs distans, alii *Mesafra*, & *Messafro*, à Tarento totidem in occasum Motulam versùs recedens, esse contendunt. Hinc Messapius nomen gentis. Ovidius 14. Metamorphoseon:

Peucetiosque sinus, Messapiaque arva reliquit.

¶ Messapia, nunc *Terra d'Otranto* Gallis, provincia est Regni Neapolitani, inter mare Ionium, & sinum Venetum ad ortum, & sinum Tarentinum ad occasum. Ibi aliàs Calabri populi, inter Appeninum montem, & oram sinus Veneti extensi, & Salentini versùs sinum Tarentinum. Vide Hydruntina Terra.

¶ Messapia oppidum fuit Messapiæ, quod nunc *Mesagna* dicitur, supra Brundusium, quod in Martyrologio Messana Apuliæ vocatur, teste Luca Holstenio.

Messapius, mons Macedoniæ, in Pæoniæ Mædicæque confinio, bonasum animal gignens. *Arist.*

¶ Messatis, Achaiæ oppidum, inter Aroan, & Antheam, teste Pausania.

Messe, oppidum Cytheræ insulæ, à Statio lib. 4. Thebaidos memoratum: *Stat.*

Quos Pharis, volucrumque parens Cytherea Messe.

Messeis, fons Thessaliæ, apud Helladem oppidum.

Messene, *Mosniga*, teste Nardo cum aliis, urbs Peloponnesi, olim clara, & Messeniæ regionis caput, in ora occidua, ab ostio Pamisi 31. mill. pass. in meridiem recedens. Alii locum illius hodiæ *Potalidi* dici volunt, à Corone urbe 28. mill. pass. distantem. Populi Messenii. De ea Ovidius lib. 6. Metamorphoseon: *Strab. Plin. Strab. Plin. Paus. & al.*

Messeneque ferox, Patraque, humilesque Cleone.

Messenii cum iterùm atque iterum defecissent à Lacedæmoniis, ab eis in servitutem redacti sunt, pejùsque servis habiti, auctore Pausania, & Iustino in lib. 3. epitom. Vnde natum proverbium est, *Messena servilior*, in eos qui alieno vivunt arbitrio.

¶ Messene, seu Messena quibusdam, urbs Messeniæ tractus caput. Sita est ad ostia Balyræ fluvii, 13. mill. pass. à Pamiso fluvio in meridiem, & totidem à Corone in Boream, in ora sinus Messeniaci, cum portu tantisper capaci. Ante ipsam tres sunt insulæ, dictæ Oenusæ. Nunc oppidulum est tenue, & nullius nominis, in provincia *Belvedere* dicta, sub dominio Turcarum.

¶ Messenia, provincia est Peloponnesi versùs austrum, inter Laconiam ad ortum, & Elidem ad occasum, a septentrione habens Arcadiam, & inter sinus Messeniacum, & Cyparissium. Nunc pars est provinciæ *Belvedere* dictæ, sub Turcis.

Messeniacus sinus, Messenius Straboni, qui & Coronæus, & Asinæus, *Golfo di Coron*, inter Acritam, & Tænarium promontoria. *Plin.*

¶ Messeniacus sinus apud Ptolemæum nominatur ea pars maris Mediterranei, quæ Messeniam Peloponnesi regionem alluit, & Sophiano teste, dicitur *Golfo di Coron* à Corone urbe ei adiacente, à nautis autem *Golfo di Calamata* vocatur.

Messa, *Messiano*, oppidum Brutiorum, in Calabria ulteriori, teste Barrio, mediterraneum, inter Neocastrum 10. & Miletum 6. Hipponio proximum, à Soriano 12. mill. pass. *Procal. Capel.*

¶ Messua. Vide Misua, & Nisva.

¶ Mestra, *Mestre*, oppidum Italiæ, ad Musonem fluvium. A Tarvisio urbe distat 10. milliaribus, & a Venetiis 5. in occasum, in regiuncula Ducatus Venetii.

¶ Mestriana, *Mestri* Lazio, pagus Pannoniæ superioris, in Hungaria, à Sabaria 6. leucis Hungaricis distans in ortum Aquincum sive Acincum versùs. Mestrianæ etiam numero plurali. *Ant.*

Mesva, peninsula Galliæ Narbonensis, *Mese*, teste Pol. do: fortè Mese Plinio. *Mel.*

Mesujum, *Magdeburg*, urbs archiepiscopalis Germaniæ ad Albim, in Saxonia, libera, à Brandeburgo 7. leucis, inter Witebergam, & Brunsvicum 21. Vide Partheonopolis. *Ptol.*

Metachœum castrum erat Bœotiæ, medium inter Coroneam, & Orchomenum. *Steph.*

Metacompso, Tacompson Plinio, Tachempo Melæ, *Asuan*, teste Zieglero, vel *Asnam*, urbs Ægypti, ad Nilum, proxima Sienæ. *Ptol.*

Meracum, *Calaiate*, teste Jo: Barosio, urbs Arabiæ felicis, in ora orientali, ad sinum Sachalitem, inter Syagrum promontorium, & Ausaram urbem, ab Armuzia 100. leucis in austrum. Vide Cumacatum, ut habet codex Græcus.

¶ Metacum aliis est *Colhat*, seu *Quelhat*, oppidum Arabiæ felicis, propè ostia fluvii *Prim*, 450. mill. pass. ab Armuzia in meridiem. Aliis autem *Mategaa*.

¶ Metadula, Cappadociæ urbs, in Ponto Polumoniaco, teste Ptolemæo. Interpres habet Megaluda.

Metæ, Metensis urbs Gregorio Turonensi, Mediomatrices Cæsari, *Metz*, urbs Galliæ Belgicæ, in Lotharia- *Lib. Not.*

ringiæ, ad Mosellam, episcopalis sub Archiepiscopo Trevirensi, inde 23. leucis, Nancejum sedem Ducis Lotharingiæ versùs in meridiem: Metis etiam. De qua quidam Poeta.

Nostraque te nuper, nunc aliena, Metis.

Et Mettis apud Venantium Fortunatum libro 7.

Seu qui Mettis adit de sale nomen habens.

Loquitur de Salia fluvio, qui ad Metim in Mosellam influit. Vide Mediomatrices.

¶ Metæ, *Metz*, urbs est Galliæ, Mediomatricum caput, quæ ab antiquis Divodurus dicta fuit. Sedet ad Mosellam fluvium, ubi recipit Sellam seu Saliam; estque intra fines Lotharingiæ, sed non in Lotharingia, & subest dominio Regis Franciæ, cum parlamento recenti, & arce valida. Sed frustra obsessa fuit à Carolo V. Imperatore anno 1552. Vide Mediomatrices & Divodurus.

Strab. Metagonium, * Metagonites Ptolemæo, *Capo de tres forcas* Castaldo, & *Capo de Casasa* Moletio, promontorium Mauritaniæ Tingitanæ, inter Ryssadirum urbem, & ostia Malvæ fluvii, in Mauritaniæ Cæsariensis confinio, ubi Populi Metagonitæ. (* *Μεταγώνιον* in Seldeni manuscripto.)

¶ Metagonium promontorium nunc est *Cabo de tres forcas*, in regno Fezzæ, & in Gareiæ provinciæ ora littorali. In mare Mediterraneum protenditur è regione Alborani insulæ, à qua distat 20. mill. pass. & 560. mill. pass. à freto Gaditano in ortum.

¶ Metalassus, teste Ptolemæo Ponti Polemoniaci urbs est, in Cappadocia.

Vet. Inf. Metallina Castra, Metallinum Antonino, cui etiam Metellinum, Metallinensis colonia Plinio, Castra Vicelliana ex antiqua inscriptione, *Medelin*, oppidum Lusitaniæ clarum, in Estremadura, ad Anam fluvium, ubi is emergit, post per 7. leucas occultationem, à Turre Iulia 6. Leucis, ab Emerita 12. in ortum.

¶ Metallina Castra, seu, & melius, Mettallinum, nunc *Medelin* dicitur; estque oppidum Estremaduræ provinciæ, ad Anam fluvium, ubi recipit Zujam amnem, 17. leucis à Pace Augusta in ortum, uti & 7. tantùm ab Emerita. Sed non ibi rursus Anas fluvius emergit post per 7. leucas occultationem, ut hactenus multi indocti tradiderant; fuitque patria Ferdinandi Cortesii, qui regnum Mexicanum occupavit.

¶ Metapa, Acarnaniæ urbs apud Stephanum.

Metapontum, Metapontium Straboni & Ptolemæo, *Pelicoro*, teste Barrio, quasi Pyliorum regio, urbs magnæ Græciæ, ad sinum Tarentinum, eversa, inter Heracleam ad austrum 25 & Tarentum ad Boream 17. mill. pass Aliis, ut Leandro, & Ananiæ, *Torre di mare*. Sed Barrio magis fido. A Pyliis populis Peloponnesi, teste Solino, condita, & à Samnitibus eversa. De qua Dionysius Afer:

Mœnia cernuntur Metaponti, deinde Crotonis.

Plin. Mel. ¶ Metapontum, urbs fuit Lucaniæ, ad ostia fluvii Casuenti in ora sinus Tarentini, & in confinio Messapiæ, nunc castrum tenue, *Torre di mare* dictum, in Basilicata provincia, 20. mill. pass. à Tarento in occasum, 12. ab Heracleæ ruinis in septentrionem, & 54. à Castellaneta in meridiem.

Ptol. Metaris, *the Vuash*, teste Ortelio, vel *the Vuashes*, uti Camdenus, æstuarium seu fluvius Albionis, in ora Angliæ orientali; aliis ubi Bostonum oppidum, à Lincolnia 30. mill. à Londinio 97. in Boream, & Cæciam, (*inter Icenos & Coritanos.*)

Ptol. Metaros, Mearos Melæ. fluvius Hispaniæ, apud Trileucum promontorium, inter Astures & Callaicos. Vide Mearus.

Steph. Metaorus, qui & Metauria aliis, *Gioia*, oppidum Brutiorum, in ora Calabriæ ulterioris, à Rosarno oppido 6. mill. pass, in ortum Scyllæum versùs, apud Taurianum, patria Stesichori. Eadem urbs Metaurum à Pomponio Mela appellatur, teste Barrio, inter Nicoteram ad occasum 8. & Scyllæum ad ortum 24.

¶ Metaurus quibusdam est *Oppido*, aliis autem *Gioia*, oppidulum ad ostia Metauri fluvii, in ora maris Tyrrheni, 9. mill. pass. à Nicotera in meridiem, & 18. à Scyllæo in septentrionem.

Strab. Plin. & al. Metaurus, fluvius Italiæ geminus; unus Umbriæ, *Metro* vel *Metaro*, penes Forum Sempronii fluens, ac in mare Hadriaticum inter Fanum, & Senogalliam exiens quem malè in Flaminiam decurrere in Thesauro Linguæ Latinæ dicitur. De quo Lucanus libro 2.

In lævum cecidere latus, veloxque Metaurus.

Alter Brutiorum, geminus, per Calabriam ulteriorem fluens: unus per Taurianum seu Seminariam fluens, vulgò *Seminara*, teste Barrio, alter *Metramo*, per Galatrum oppidum fluens, & accepto Medama ad Nicoteram urbem exiens. Ex quo error Ortelii deprehenditur, eos qui geminum scribunt in Brutiis Metaurum arguentis. In hoc flumine Orestem lavisse, & ab insania curatum tradunt. Est & Metaurus fluvius Siciliæ Straboni & Plinio.

¶ Metaurus, fluvius Italiæ, in Brutiis. Nunc *Marro* dicitur, teste Magino. Propè Seminaram castrum labitur; & auctus aliquot fluviis minoribus, juxta Metauram oppidum in mare Tyrrhenum se exonerat, 7. mill. pass. à Rosarno in austrum, uti & ab ostiis fluvii *Metramo*, antiquis Mesuna dicti.

¶ Metaurus *Metro*, fluvius aliàs Umbriæ, nunc Ducatus Urbini, in ditione Pontificia. Oritur ex Apennino monte, deinde Fanum S. Angeli in Vado, Urbaneam, & Forum Sempronii rigat; posteà auctus aliis fluviis, in sinum Adriaticum se exonerat, 4. mill. à Fano Senogalliam versùs.

Metelis, *Rosette* Italis, & *Raschit* Turcis, teste Beniamino Tudelensi, urbs Ægypti, juxta Heracleoticum ostium Nili, non obscura, ab Alexandria 60. mill. pass. in ortum Pelusium versùs: unde malè in Thes. Ling. Lat. scriptum est non procul ab Alexandria esse. Ptol. Mel.

Metelli castrum, *Mittelburg*, vel *Middelburg*, urbs Selandiæ insulæ primaria, à Metello cive Romano, ut nonnullis videtur, nomen habens, à Brugis urbe Flandrica 8. leucis distans. à Philippo II. Rege Hisp. sede episc. exornata. Vide Mattiaci. Scrip. Bel.

¶ Metelli castrum, seu Metelloburgus, est *Midelbourg*, urbs Belgii, Zelandiæ provinciæ caput, in Valachria insula, vix uno milliari ab ora littorali, distans. Urbs est ampla & permunita, sub dominio provinciarum unitarum Belgii. Una leuca distat à Flessinga in Cæciam, & 4. à Clausulis, uti & 12 ab Antuerpia in Circium. Per annum ferè obsessa fuit à Batavis, & ab ipsis expugnata anno 1574. estque emporium celebre.

¶ Metensis tractus, *le pais Messin*, regiuncula est intra Lotharingiam inserta, inter Lotharingiam nempè propriam ad ortum, Barrensem Ducatum ad occasum, & Luxemburgensem Ducatum ad Boream. Sic dicitur à Metis ejus urbe primaria; subestque dominio Regis Francorum ab anno 1552. Ejus oppida sunt Nomenium, Vicum, Marsalium, & Gorza.

Metercosa, *Pedrazza de la Sierra*, teste Moletio, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Carpetanis, ab Aranda 6. leucis Madritum versùs in Austrum & Eurum. Hinc Trajanum ortum ferunt. Ptol.

Methamaucum, *Malamocco*, urbs olim episc. aquis submersa, & portus, contra Medoaci fluvii ostia, à Venetiis 5. mill. pass. distans; quasi meta Medoacum, id est, post Medoacum.

Methone, *Modon*, *Mathone*, & *Moitone* aliis, urbs Peloponnesi, in ora Messeniæ ad occasum, hac tempestate clarissima & sedes præfecti, episcop. sub Archiepiscopo Patrensi, proxima Coronæ, ab ea 15. mill. pass. in Boream distans inter Patras 120. & Tænarum in meridiem 72. mill. Turcicis, *Moitone*, teste Leunclavio, Pedasus Homero, Methone altera Straboni in Magnesia. Alia in Macedonia, juxta Thraciæ fines, apud Olinthum, cujus meminit Demosthenes in oratione contra Philippum Alexandri magni patrem; qui ibi in pugna oculo uno privatus est. De qua Valerius Flaccus Argonaut. libro 1. Strab. Plin. Ptol. & a

-quem parva Methone,
Et levis Elis equis, & flavi hos obvius Aulon.

¶ Methone, *Modon*, urbs Messeniæ, in ora Australi, nunc emporium celebre, cum portu capacissimo, in provincia *Belvedere* dicta. Arcem habet permunitam; estque valdè populosa, sub dominio Turcarum jam à temporibus Bajazethi secundi 15. mill. pass. distat à Corone in Africum 72. à Tænario promontorio in occasum, & 105. à Nauplia in Africum.

Metharides, Methuriades Stephano, Insulæ 4. parvæ in sinu Megarico, inter Atticam & Æginam. Plin.

Methydrium oppidum fuit Peloponnesi, in agro Megalopolitano. Xenof.

¶ Methymna Asidonia, *Medina Sidonia*, urbs Hispaniæ, in Vandalitia. Vide Asindum. Plin.

Methymna, urbs Lesbi insulæ, post Mitylenen primaria, in ora ad ortum, Cænidem oppidum Æoliæ vergia, Ptol.

sùs, inde 15. mill. pass. quot ab Arginusis Insulis in Boream. Hinc Methymnæus nomen gentis. Vino celebris est. Silius libro 7.

Plin. *At Methymna ferax Latiis cessere Falernis.*

Est & Methymna oppidum Hispaniæ multiplex: in iis Campestris *Medina del Campo*, emporium præclarum, à Vallisoleto 8. leucis Toletum versùs.

¶ Methymna Campestris urbs est regni Legionensis, in Hispania, in limite Castellæ veteris, 8. leucis a Vallisoleto in austrum, et 11. ab Abula in septentrionem, 6. autem à Durio fluvio distans.

Ven. Fast. ¶ Methymna cetia, *Medina celi*, oppidum Castellæ veteris, in Hispania, in limite Aragoniæ, Ducatus per ampli caput, ad Salonem fluvium, 6. leuc. à Seguntia in ortum Bilbilim versùs.

¶ Methymna sicca, *Medina de rio secco*, oppidulum Hispaniæ, in regno Legionensi, 5. leucis Hispanicis à Palencia in occasum, 8. à Vallisoleto in Circium, &

Dion. Byzant. 12. à Sentica in Cæciam; estque etiam Ducatus titulo clarum.

¶ Methymna Talnabia, *Medina Talnabi*, id est, civitas Prophetæ, anteà *Iatbreb*, urbs Arabiæ felicis, ad

Steph. Ptol. amnem *Laakie*, ubi natus Mahumetes Pseudopropheta. 200. mill. pass. distat à Mecca in Boream, & 90. à mari Rubro in ortum.

Metina *Languillada* hodiè, insula Galliæ Narbonensis, ante ostium Rhodani orientale.

¶ Metina, insulula Galliæ Narbonensis, aliis est Blasco, *le Bresten*, oppidum permunitum in scopulo, in ora littorali Occitaniæ, continenti ferè junctum. Vide Blasco,

Metis, *Metz*, urbs Austrasiæ. Vide Metæ. Sic libro 4. Itinerarii:

Qua colit, & Metin silva comitante peragrat.

¶ Metita, Armeniæ minoris oppidum, in Lavinicosi præfectura, teste Ptolemæo.

Plin. Strab. & al. ¶ Metopon, *Acra Spandena*, teste Gyllio, promontorium Cornu Byzantii ad Boream. Cujus meminit Call. Niceph.

Metropolis, urbs Phrygiæ magnæ, apud Mæandrum fluvium, episcopalis sub Archiepiscopo Ephesino. Sed hæc in Ionia est, inter Ephesum 120. & Smyrnam 200. stadiis. Sunt & aliæ Metropoles: una in Phrygia præter memoratam, episcopalis sub Archiepiscopo Antiochiæ Pisidiæ; & alia in Lydia, ad Caystrum fluvium. Populi Metropolitæ Plinio. Fuit & Metropolis in Thessalia inter Gomphos & Pharsalum, a Cæsare memorata.

¶ Metropolis urbs duplex est, una Phrygiæ magnæ, ad Mæandrum, episcopalis sub Archiepiscopo Antiochiæ Pisidiæ, a qua 60. mill. pass. distat in Circium, altera in Lydia, ad Caystrum fluvium, in ipso limite Ioniæ, episcopalis sub Archiepiscopo Ephesino 22. mill. pass. ab Epheso in Cæciam, et 30. à Smyrna in Eurum distans.

¶ Metropolis urbs fuit Sarmatiæ Europææ, teste Ptolemæo. Decem hujus nominis urbes numerat Stephanus.

Metubarris, *Zygeth*, & *Otozacz*, teste Lazio, insula Pannoniæ inferioris, intra Saum fluvium, inter Possegam ad occasum & Sirmium ad ortum ad 7. leucas Hungaricas, ubi *Bibar* vel *Bivar* oppidum, quasi Bubalis seu Bubalia apud veteres.

¶ Metubarris, insula Pannoniæ, in Savia, nunc *Otozacz*, in Rascia, intra Savum fluvium. 2. leucis distat ab oppido *Wivar* in occasum; extenditurque ad 3. leucas.

Metullum, seu Metulum, *Metling* vel *Medling*, oppidum Iapodum, apud Colapim fluvium, in confinio Liburniæ. De quo vide Meclaria. Sed Lazio est *Troja*, oppidum ad Saum, in Comitatu Ciliensi.

Strab. Ptol. Strab. Tac. ¶ Metullum, *Metling*, oppidum amplum Japodum, nunc Carniolæ, in Vindorum marchia. 2. mill. pass. distat à Colapi fluvio, & 20. à Lugea palude in ortum, uti 25. à mari Adriatico in Boream; subestque dominio Imperatoris.

Metymna. Vide Methymna.

Mevania, *Bevagna*, urbs olim episcopalis Umbriæ, ad Clitumnum fluvium, nunc oppidum amplum, olim in via Flaminia occurrens, à Fulginio 6. mill. pass. distans, à Perusia 22. patria Propertii. De qua Lucanus lib. 2.

Est qui, tauriferis ubi se Mevania campis.

Mevoniola, *Galeato*, pagus Galliæ Togatæ, sive Æmiliæ, in Romandiola, à Forolivii ad 20. mill. pass. distans à Cesena 20.

¶ Meursia, *Meurs*, urbs parva Germaniæ. In Ducatu Clivensi ponitur a quibusdam, quanquam sit intra limites ditionis Coloniensis. Munita est & culta, 2. milliaribus Germanicis a Rhinoberga in meridiem; & uno à Rheno fluvio distans, sub dominio Principis Auraici, cum regiuncula seu Comitatu adjacente.

¶ Mexicana, *le Mexique*, regio præcipua Americæ septentrionalis, & alias regnum potentissimum, *Reyno de Mexico* Hispanis; estque pars ampla novæ Hispaniæ versùs Mexicum urbem, regionis primariam, inter mare Boreale seu sinum Mexicanum ad ortum & mare Pacificum seu Austrinum ad meridiem, sub Hispanis. Mexicana etiam dicitur provincia Novæ Hispaniæ, inter provincias Tlascalam ad ortum, Mechoacanum ad occasum, Panucum ad Boream, & mare Pacificum ad meridiem, *Mexico* vulgò. Ejus longitudo à septentrione in austrum est 130. leucarum Hispanicarum, latitudo autem est 50. leucarum. Sic dicitur à Mexico urbe primaria.

¶ Mexicana item dicitur America septentrionalis à Mexicana regione ipsius præcipua. Vide America.

¶ Mexicana nova, *Nuevo Reyno de Mexico*, regio ampla Americæ septentrionalis. Vide novum regnum Mexicanum.

¶ Mexicanus sinus, *Golfe de Mexique*, pars maris Borealis, in America septentrionali, versùs oram Mexicanæ seu Novæ Hispaniæ extensus, uti & intra Floridam & Jucataniam provincias, & Cubam insulam.

¶ Mexicanus lacus, *Lago de Mexico* Hispanis, lacus Americæ septentrionalis, in Nova Hispania, circuitus est 30. leucarum Hispanicarum, & Mexicum urbem primariam rigat.

Mexicum, *Mexico*, urbs archiepiscopalis & Hispaniæ novæ in novo orbe conventus juridicus, & Hispanorum colonia maxima, 100000. ædium, ut ferunt, continens, intra lacum, ut Venetiæ, constructa.

¶ Mexicum, *Mexico* Hispanis, *Mexique* Gallis, *Tenochtitla* seu *Temistitan* incolis, urbs est totius Americæ præcipua & amplissima, in America septentrionali, provinciæ cognominis & Novæ Hispaniæ caput, sedesque Proregis Hispani. Sedet in ora lacus cognominis, sed non intra lacum; neque instar Venetiarum; estque tota in planitie amœnissima & pro parte à lacu circumdata. Archiepiscopalis facta fuit anno 1547. à Paulo III. Pontifice Maximo & ei suffragantur Episcopi Tlascalæ, Guaxacæ, Mechoacani, Novæ Galitiæ, Chiapæ, Jucataniæ, Guatimalæ, & Veræ Pacis, & anno 1629. hæc civitas aquarum laci eluviè deformata & pessimè habita fuit; nunc tamen in dies reparatur. Aliàs fuit sedes Regum Mexicanorum, sed capta fuit à Ferdinando Cortesio, & subest dominio Hispanorum ab anno 1519. cum tota regione. 80. leucis Hispanicis distat ab Acapulco ad mare Pacificum in Boream, & totidem à portu Veræ crucis ad mare Boreale in occasum. Extructa fuit anno 1322. ut narrant incolæ. Ant.

¶ Mezaba, *Mezzaba*, tractus Africæ, in regione Biledulgerid, cum urbe cognomine, Sansone teste, juxta fluvium Majorem, & inter Zebum regionem ad ortum, & Tegorarinam ad occasum.

Miacum, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, inter Segobiam 19. & Titulciam 24. mill. pass. occurrens. (Cercedilla *vulgò quibusdam*.)

¶ Miarius, *Miary*, fluvius ingens Americæ in parte septentrionali Brasiliæ, ubi in mare Boreale se exonerat juxta Marmaniam insulam.

¶ Miasena, Armeniæ urbs versùs Syriam, teste Antonino.

Mibæ, populi Libyæ interioris, in austrum vergentes, Æthiopibus & Nigritis proximi. Silius lib. 3.

His simul immitem testantes corpore solem
Exustæ ventre Miba.

¶ Michaelia seu insula S. Michaelis, *Ilha de S. Miguel*, insula maris Atlantici, & una ex Assoribus seu Tertiariis ut vocant, sub dominio Lusitanorum. 28. leucis distat à Tertiaria insula in Eurum; ejusque circuitus est 32. leucarum. Ejus oppida præcipua sunt *Punta delgada*, insulæ primarium, *Villa Franca*, & Fanum S. Antonii, *Sant Antonio*.

¶ Michaelia, *Isola di S. Michele*, insula est maris Adriatici, in ora Dalmatiæ, quæ ab aliis dicitur *Ugliana*. Via 3. milliaribus distat à Jadera, extenditurque ad 14. mill. pass. circiter, sub dominio Venetorum.

¶ Michaelopolis seu Archangelopolis, *S. Michel Arcangel*

gel seu *Arcangel*, urbs ampla, & emporium celebre Moscoviæ Borealis. Sedet ad ostium Duniæ fluvii in mare Album, & fœdo conflagravit incendio anno 1669. Vide Arcaogelopolis.

¶ Michaelopolis, *S. Miguel*, oppidom est Novæ Hispaniæ, in Guatimala provincia, & in ora maris Austrini, ad ostia fluvii Lempæ, sub Hispanis. Vide Fanum S. Michaelis.

¶ Michaelopolis, S. *Miguel*, urbs Americæ septentrionalis, in nova Hispaoia. Dicitur alitet Fanum S. Michaelis; estque in Mechoacana provincia.

¶ Michaelopolis, S. *Miguel*, urbs Americæ meridionalis, quæ anteà *Chila* dicta ab iocolis, io Peruvia & in Qoitoa regione, io vallé Piura. 120. leucis distat a Quito in meridiem, & 20. ab ora maris Pacifici. Satis est culta, & prima eacitata fuit ab Hispaois in Peruvia.

¶ Miciacense monasterium, vulgò *S. Mesmin*, seu etiam *S. Mesmin de Miey*, Abbatia est Galliæ, in Aurelianensi proviocia, ad Ligerulum fluvium, 2. leucis ab Aureliis in occasum.

¶ Miculi mons, seu promontorium Dalmatiæ, propè Jaderam, vulgò *Ponta Micha*, teste Joanne Lucio.

Ptol. Midajum, *Midelli*, teste Theveto, urbs Phrygiæ magnæ, episc. sub Archiep. Syonadensi, Doryleo, & Synao urbibus proxima. (*Ad Sangarium fluvium sedet.*) Populi Midæi Plinio.

¶ Middelburgum, seu Metelloburgus, *Middelbourg*, urbs Belgii, Comitatus Zelandiæ primaria, in Valachria ins. episc. sub Archiep. Ultrajectino. Distat uno milliari ab ora littorali, estque muoitissima, sub Hollandis. Vide Metelli castrum.

¶ Middelburgum, *Middelbourg*, oppidulum Belgii, in Flandria, propè Clausulas, io ditione Hollandorum, 2. leucis à Brogis distans.

Strab. Midea, & Midia, oppidum geminum: unum Bœotiæ apod lacum Copaidem, & Orchomenum oppidum, alterum Argiæ, in Pelopponeso, apud Naupliam, ab ea 12. stadiis distans. Statius lib. 4. Thebaidos:

Aptior armentis Midea, pecorosaque Phylles.

¶ Midia, Africæ propriæ civitas, Divis Augustino & Cypriano, item Concilio Carthaginensi.

¶ Midlesexiæ, *Middlesexshire*, provincia est parva Angliæ, cujus præcipua urbs Londinum, totios regni caput, & primaria, ad Tamesim fluvium. Via extenditur hæc provincia ad 15. mill. Aoglica. Terminatur à septeotrione Hartfordia Comitatu, ab oriente Essexia, ab occidente Buckingamia, & à meridie Surreja provincia, à qua separatur Tamesi fluvio.

Mieza, Myeza Ptolemæo, Stymonium Stephano, *Strumona*, oppidum Macedoniæ, apud * ostia Strymonis, & Stagiram oppidum. Hinc Miezæus, & Miezeus adject. A Mieza filia Beretia nomen habet, teste Stephano. (* Ptolemæo in Emathia ponit.)

¶ Migirpa, urbs episc. Africæ propriæ, testibus Divo Augustino & Victore Uticensi.

Strab. Plin. & al. Milesii populi Cariæ, seu Joniæ, in confinio, (quorum urbs est Miletus) multarum urbium conditores, teste Strabone: Milesius etiam nomen gentis. Virgilius lib. 3. Georgicorum:

— quamvis Milesia magno
Vellera mutentur Tyrios incocta colores.

Milesii quondam bello clari habiti, cum à Samiis socii belli gerendi expeterentur, consultum oraculum super ea re respondit, *Milesii quondam strenui.* Idem oraculum Caribus, Milesios adversùs Persas socios habere cupientibus, factum traditur: quibus cæsis à Persis, oraculum in proverbium abiit in eos, qui à pristina fortuna excidissent, & apud Aristophanem & Athenæum lib. 11. Apud Milesios copia labracum piscium provenit grandium, unde *Labrax Milesius*, tum propter magnitudinem, tum propter aviditatem, ac stoliditatem est in proverbio. Sed apud Aristophanem Sapientissimus piscis nominatur. Milesii adeò lusui dediti fuere, ut *Milesii lascivi* passim dicantur apud Lucianum et Apuleium.

Strab. ¶ Milesiorum Murus, locus Ægypti, circa Bolbiti, num ostium, teste Strabone.

Plin. Miletopolis, urbs Mysiæ, in Bithyniæ confinio, apud Artyniam stagnum, ex quo Rhyndacus fluvius effluit, episcopalis sub Archiep. Cyziceno, nunc etiam *Melitopoli* dicta.

Cic. Strab. Miletus, à Mileto conditore, teste Ovidio lib. 9. Metamorphoseon, nomen habens, *Melasso*, teste Alexandro Zardo cum Moletio, *Melasso* aliis, urbs Joniæ, seu Cariæ, ex Ptolemæo, apud Mæandri fluvii ostia, ab eis 10. stadiis distans, episcopalis, sub Archiepiscopo Myrensi Plin. & al. olim Pithyusa, Anactoria, & Lelegis dicta, teste Plinio Cadmi patria, anno mundi 2952. unà cum Cyzico condita, olim Apollinis oraculo clara, ibi enim responsa dabantur. Populi Milesii. Ovidius lib. 3. Tristium meminit Mileti, elegia 9.

Huc quoque Mileto missi venere coloni,
Inque Getis Graias constituere domos.

¶ Miletus, *Melasso*, urbs Joniæ, versùs limites Cariæ cum porto capaci, in ora maris Ægæi. 6. mill. pass. ab ostio Mæandri in meridiem distat, uti 90. à Smyrna, Halicarnassum versùs. Urbs est nunc parva cum arce, sub dominio Turcarum.

Miletus altera in Brutiis, à Milesiis condita, ut est traditio, Melita Ciceroni, *Melito*, teste Barrio, Hipponio proxima, 5. mill. pass. distans; quo sedes episcopalis Tauriani, Gregorio VII. Pontifice Maximo, translata est. Vide Melita. Hic etiam sedes Vibonensis, sive Hipponii.

¶ Miletus, *Melito*, urbs est parva Regni Neapolitani, in Calabria Ulteriori, 5. mill. pass. ab Hipponio in meridiem episcop. sub Archiepiscopo Rhegino. 7. mill. pass. distat à Nicotera in ortum, uti ab ora maris Tyrrheni, totidem à Suriano in occasum, & ferè media est inter Consentiam ad Boream, & Rhegium ad meridiem. Deficit in dies.

Milevum, Milevia D. Augustino & Victori Uticensi, *Mela* nunc, urbs Africæ episc. sub Archiep. Carthaginensi, (ubi Concilium Milevitanum habitum est) à Cirta 30. mill. pass. Sitifim versùs. Aug. Lib. Conc.

¶ Milfordensis portus, *Milfordhaven*, portus amplissimus & securissimus Angliæ, in Wallia meridionali & Comitatu Penbrochiensi, ad mare Hibernicum, cum duobus castris. 4. tantùm milliaribus distat a Penbrochio urbe in occasum.

Miliare, sive Moliare, ut alii legunt, *Mulbach*, Jornand. fluvius Daciæ, teste Lazio, per Transylvaniam fluens.

¶ Milliacum, *Milly* cognomento *en Gastinois*, oppidum Galliæ in præfectura Insulæ Franciæ, & in Vastinio tractu 12. leucis distat à Lutetia in austrum, & 5. à Meloduno in occasum; estque juxta amnem *Escolle* dictum.

¶ Millialdum, *Milland*, urbs Galliæ aliàs munita Rothenensis provinciæ, in Aquitania, ad Tarnum fluvium versùs Gabalos 7. leucis à Luteva in Boream, & 8. à Rhutenis in ortum.

¶ Milopotamos, *Milopotamo*, oppidum munitum Cretæ insulæ, cum portu, in ora Boreali insulæ, in territorio Rethymni. 15. milliaribus distat à Rethymno in ortum, & 30. à Candia urbe in occasum, propè ostia Archadiæ fluvii, sub dominio Turcarum ab aliquot annis.

Milvius Pons, *Ponte Molle*, unus ex Romæ pontibus P. Vict. ab urbe 2. mill. distans; unde incipit Via Flaminia. Ubi etiam Milvius ager apud Statium. Ejus meminit Claud. in 6. Consulatu Honorii:

Omne, Palatino qua pons à colle recedit
Milvius.

Milyas, urbs Pamphyliæ mediterranea, in Carbalia Polib. regione *Mília* adhuc dicta, sed excisa, apud Termessum. Ptol. Populi Milyæ Straboni, Plinio, & Herodoto.

Mimas, mons & promontorium, *Capo Stillari*, teste Cic. Nigro, mons Joniæ, Colophoni urbi vicinus, contra Hom. Chium insulam porrectus, iotus Laodiceam Lydiæ ur- Strab. bem attingens. Est & Mimas mons Thraciæ, ab Ari- & al. stophane & Ovidio lib. 2. Metamorph. memor.

Et tandem nivibus Rhodope caritura Mimasque.

Mimatum, *Mande*, teste Cœnali, urbs Gaballorum, G. Tyr. in Gallia Aquitanica, episc. sub Archiep. Bituricensi, Rhutenis & Vellaunis finitima, à Vellaunis, seu Floropoli 5. leuc. in merid. Ruthenos versùs 10. à Podio 9. in occid.

¶ Mimatum seu Mimate, *Mande*, quæ antiquis Anderitum, urbs est Gabalorum caput, in Occitania, versùs Cemenos montes & fontes Oldi fluvii, in colle. 10. leucis distat à Floriopoli in Eurum, uti ab Anicio in Africum, & 14. à Ruthenis.

¶ Mina seu arx sancti Georgii de Mina, *S. George de Mina*, Gallis *la Mine*, arx Africæ, in Guinea regione, & in ora aurea dicta; estque permunita, in colle, cum portu capaci, sub dominio Hollandorum ab anno 1637. cum antea Galli ibi habuerint coloniam ab anno 1383. & Lusitani

tani ibi posteà exstruxerint arcem anno 1482. Vide Arx Sancti Georgii de Mina.

¶ Minace, oppidum Hispaniæ Bæticæ ad mare mediterraneum, teste Avieno.

Plin. Minæi, populi Arabiæ felicis, Atramitis, & Sabæis proximi, apud oram maris Rubri. Quorum metropolis Catus nomen retinet. Dionysius Afer:

Minæique maris propè rubri littora vivunt.

Iov. Minagara, *Masiquopatan* ex conjectura levi Castaldi, urbs Indiæ citerioris maritima.

Script. Brit. Minariacum. Vide Menariacum, sic enim legitur.

Minarii, montes Albionis excelsi, in Anglia, qui incolis *Mendip hills* dicuntur, in Comitatu Somersettensi.

Plin. & al. ¶ Minaticum, Galliæ Belgicæ, urbs Antonino, quid sit non constat: Nintiacum pro eo legi in tabula Peutingeriana visum Marco Velsero.

Mincius, *Mincio*, & *Menzo*, fluvius Cenomanorum Venetiæ clarissimus, ex Benaco lacu emissus, ad Piscariam arcem, & Mantuam urbem allnens, inque Padum ad Acroventum pagum influens. Cujus meminit inter alios Claudianus de 6. consulato Honorii.

Cærulus, & velox Athesis, tardusque meatu
Mincius.

Prov. Rom. Minda, *Minden*, urbs Germaniæ, in Saxoniæ & Vvestphaliæ confinio, ad Visurgim fluvium, episc. sede à Carolo magno insignita anno salutis 780. sub Archiepiscopo Coloniensi, à Monasterio 13. leucis in ortum, Brunsvicum versùs 15.

¶ Minda urbs est Germaniæ, in Vvestphalia, Hanseatica, & alias sub dominio proprii Episcopi cum regiuncola adjacente, nunc in ditione Elect. Brandeburgici pace monasteriensi. Parva est & satis munita. Distat 9. leucis ab Osnabruca in ortum, 12. a Perda in meridiem, & 10. ab Hannovera in occasum.

¶ Mindanoa, *Mindanao*, insula est ampla Asiæ, in mari Indico, & una ex Philippinis, alias sub dominio Hispanorum, nunc autem sui juris. Media est inter insulas Manillam ad Boream & Gilolum ad austrum, extenditurque ad 400. mill. pass. ab ortu in occasum. Dividitur in tres partes seu insulas, quarum media propriè Mindanoa dicitur, quæ ad occasum Canola, & quæ ad ortum insula S. Joannis, quæ ei adiacent, & angusto freto separantur. Ejus urbes præcipuæ sunt Mindanoa, *Mindanoa*, Saraga, *Sarage*, Lomeatona, *Lomeaton*, Dapitum, *Dapito*, & Canola, *Canola*.

¶ Mindanoa, *Mindanao*, urbs Indiæ, insulæ cognominis caput in ora Australi, cum portu commodo. Dicitur à quibusdam *Tabona*; estque urbs ampla & munita.

¶ Mindensis Principatus, *Furstenthumb Minden* incolis, tractus est Germaniæ, in Vvestphalia, alias sub dominio proprii Episcopi, nunc autem subest Electori Brandeburgico pace Monasteriensi. Terminatur à septentrione Comitatu Hojæ, ab ortu Schambergensi Comitatu, uti Ravenpergensi à meridie, ab occasu autem episcopato Osnabrucensi. Sed via extenditur ad 30. mill. pass. & ejus præcipua urbs est Minda.

Lib. Conc. Mindon, seu Mindonia *Mondonnedo*, urbs Hispaniæ, in Callaicis, episc. sub Archiep. Compostellano, Bretoniæ urbi proximæ excisæ subrogata, inter Lucum 9. & Ribadeum 5. leucis.

¶ Mindon seu Mindonia, Ocelum antiquorum credita, nunc *Mondonnedo* 4. leucis distat ab ora Oceani Cantabrici in meridiem, & 8. à Luco in septentrionem, & 6. à Ribadeu in occasum.

¶ Mindora, *Mindora*, insula Oceani Indici, & una ex Philippinis insulis, ad austrum Manillæ insulæ, à qua tantùm freto 30. mill. pass. separatur; & subest dominio Hispanorum. Extenditur ad 320. mill. pass.

¶ Mindora, *Mindora*, urbs Indiæ, in Mindora insula, una ex Philippinis, in parte Boreali insulæ, cum portu capaci è regione Manillæ insulæ, juxta fretum Mindoræ.

¶ Mindoræ fretum, *Estrecho de Mindora* Hispanis, fretum Oceani Indici, inter Manillam & Mindoram insulas Asiæ, in Philippinis. Vide Fretum Mindoræ.

Ptol. Minervæ ara, *Chifalo*, teste Ortelio ex tabulis recentibus, insula sinus Arabici, apud Cardaminen. Quam tamen apud Ptolemæum non legi: Is enim Are tantùm habet.

Varr. Minervæ castrum, posteà Crypteria, *Grottaria*, teste Barrio, quasi Crypta aurea, oppidum magnæ Græciæ, in Calabria ulteriore, apud Locros, inter Hieracium 8. & Caulonem 10. mill. pass. Murgetiæ propius, 6. milliar. distans.

Minervæ promontorium, (Vide Athenæum) prom. Picentinorum, *Capo Campanella*, & *Capo di Minerva*, à Surrento & Capreis 4. mil. pass. à Circæis 76. in ortum, teste Plinio, *Capo* etiam *di Capri* dicitur. Strab. Plin.

¶ Minervæ promontorium, nunc *Capo Campanella*, maximè extenditur inter sinus Neapolitanum & Salernitanum, aliàs in Campania, in ipso limite Picentinorum, nunc in principatu citeriori, versùs Capreas, à quibus tàntùm distat 4. mill. pass. in ortum, & 6. à Surrento in Africum, 22. à Neapoli in meridiem, & 76. à Circæis in Eorum.

Minervium, colonia apud Paterculum Italiæ, quæ ubi sit ignoratur: nisi sit Minervinum, *Monervino*, urbs Apuliæ Peucetiæ, episc. sub Archiep. Barensi, inter Canusium 9. & Venusiam ad meridiem 5. à Labello 6. in ortum. Scribitur & *Minerbino*. Paterc.

¶ Minervium, *Minerbino*, urbs est parva regni Neapolitani, in provincia Bariana, in ipso limite Basilicatæ, & versùs montes. Via 4. milliaribus distat ab Aufido fluvio, 10. à Venusia in Cæciam, & 8. à Canusio in meridiem.

¶ Mines portus Galliæ Narbonensis, in Provincia, circa Massiliam, teste Antonino.

Mingum, sive, ut alius codex habet, Ningum, *Mugia*, oppidum Histriæ, in ora, inter Tergestum & Justinopolim, utrinque 5. mill. pass. distans. Ant.

Miniatum, *S. Miniato*, oppidum Thusciæ, medium ferè inter Florentiam & Pisas, in colle, utrinque 20. mill. pass. distans, nuper episc. sede donatum. Vet. Inf.

¶ Miniatum, seu Miniatum Teutonis, *S. Miniato al Todesco*, urbs Hetruriæ, ad Arnum fluvium. Vide Fanum S. Miniati Teutonis.

¶ Minica, Syriæ urbs, circa Emissam, teste Antonino, alias Minniza Simlero.

Minicium oppidum, sive pagus est Larii lacus, à Minicia familia (quæ a Minicio viro clarissimo sub Vespasiano Augusto derivata est, ex antiqua inscrip. marmorea ibidem reperta) nomen habens, apud promontorium Rhetionico oppido finitimum, vulgo *Menasio*, à Como 20. mil. pass. distans.

Miningroda, quæ & Minimigardum, posteà Monasterium, *Munster*, urbs Germaniæ, Westphaliæ primaria, ad Amasium fluvium, una ex 10. urbibus à Carolo magno, post Saxones devictos, episc. sede decoratis, inter Coloniam 16. & Bremam 18. leucis, à Daventria 12. in meridiem, episc. sub Archiep. Coloniensi. Script. Germ.

Meningroda quibusdam est *Munster*, urbs ampla Germaniæ, ad amnem Aam, qui paulò infrà cadit in Amasium. Arcem habet recens munitam, & subest dominio Episcopi cum provincia adjacente satis ampla; celebrisque effecta est ultima pace Germaniæ anno 1648. Distat 15. milliaribus Germanicis, à Zutphania in ortum, uti à Daventria, 17. à Colonia in Cæciam, 22. à Brema in Africum, uti 7. ab Osnaburga. Vide Monasterium.

Minio, *Magnone*, aliis *Mignone*, fluvius Hetruriæ, per agrum Cornuetanum inter Centumcellas & Cornuetum in mare decurrens; Munio Rutilio lib. 1. Itinerarii. Ejus meminit Virg. lib. 10. Æneidos: Virg.

Qui Cærete domo, qui sunt Minionis in arvis,

¶ Minio, *Mignone*, fluvius parvus Hetruriæ, in provincia Patrimonii S. Petri. Oritur in regiuncula Sabatina, & deinde 4. milliaribus à Centumcellis in Circium in mare Tyrrhenum se exonerat.

Minius, *Minho*, fluvius ingens Hispaniæ Tarraconensis, qui Gallæciam à Portugallia dividit, malè à Strabone descriptus; ex finibus Asturum oriens, & post Tyden urbem Callaicorum quam alluit, ad Mirtilum oppidum in Oceanum desinens. Cujus decursus 35. leucarum est. Strab. Mel. Ptol.

¶ Minius, *Minho* fluvius, oritur in Gallæcia, juxta vicum *Castro de Rey* dictum, 4. leucis à Mindonia in austrum; deinde Lucum Augustum urbem rigat & Orensem Gallæciam in duas partes secans; tandem aliquot auctus fluviis, 5. leucis infra Tydeo in Oceanum Atlanticum seu Occidentalem se exonerat juxta oppidum Caminam dictum.

Minnodunum, *Moulden* Gallis, *Milden* Germanis, oppidum Galliæ Belgicæ, in Helvetiorum finibus, apud fines Equestrium, medium inter Lausonium urbem & Peterlingam oppidum 4. leucis Salodorum urbem Helveticam versùs 13. Ant.

Min-

¶ Minnodonum, oppidum Galliæ Lugdunenſis, nunc eſt oppidulum pagi Berneoſis, ad amnem *Broye*, inter Laulonium ad meridiem, & Peterlingam ac Aventicum in Boream, vix 5. leucis Gallicis à Friburgo in Africum diſtans.

Ptol. Minoa, oppidum Cretæ geminum: unum in ora ad ortum, inter Samonium promontorium, & Camaram urbem in Boream vergentem, *Altemura* Sophiano, alterum in ora Boreali à Cydone 10. mill. paſſ. in ortum apud Amphimalim ſinum, *Minolo* hodiè Moletio. Hinc Minojum mare, idem Cratico, Apollonio auctore.

Minoa item, portus ad ſinum Argolicum, in Peloponneſo, apud Naupliam, *Altamara*, teſte Moletio.

Liv. Minoa quoque urbs fuit Siciliæ, in ora Auſtrali, quæ & Heraclea. Vide ibi. A Minoa Cretæ. Minojus nomen gentis. Virgilius lib. 6. Aeneidos:

Dædalus, ut fama eſt, fugiens Minoja regna.

¶ Minora, *Minori*, urbecula Italiæ, in regno Neapolitano & Principatu citeriori, in ora ſinus Salernitani, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Amalphitano. Diſtat 8. mil. paſſ. à Salerno in occaſum, 3. ab Amalphio in ortum, & 22. à Neapoli in meridiem. Parvi eſt circuitus, & deficit in dies.

¶ Minorica, *Menorca* incolis, *Minorque* Gallis, aliàs Balearis minor dicta, inſula eſt Hiſpaniæ, in mari Mediterraneo, & in regno Majoricæ, à qua 20. mill. paſſ. diſtat in ortum. Ejus circuitus eſt 60. mill. paſſ. & in ea ſunt Cittadella, *Cittadella*, oppidum inſulæ primarium in parte occidentali inſulæ, ubi alias Iamna, & Mago, *Porto Maon*, portus capaciſſimus, cum arce S. Philippi, & quatuor pagi; ſed nulla eſt urbs Minorica dicta, ut quidam finxere.

Minoriſa, *Manreſa*, urbs Hiſpaniæ citerioris, in Catalaunia, olim epiſcopalis, apud montem Seratum 3. leucis, a Vico 8. à Barcinone 10. Vrgellam versùs 24. olim Athanagia, ut aliquibus videtur.

¶ Minoriſa, *Manreſa*, urbs eſt parva Cataloniæ, ad fluvium *Cardoner*, qui paulò infrà in Rubricatum cadit, 2. leucis diſtat à Monte Serrato in Boream, uti 10. à Barcinone, & 5. à Cardona in meridiem.

¶ Minſcum, *Minsck*, urbs Poloniæ, in Lithuania, Palatinatus cognominis caput, probè munita, ad amnem *Suvioloca*. Diſtat 32. leucis Polonicis a Vvilna in ortum, uti 56. à Braſlavia in meridiem.

Strab. Plin. * Minthe, Evan Pauſaniæ, *Olono*, teſte Nigro, mons Peloponneſi, inter Taygetum ad auſtrum, & Stymphalum ad Arctos, *Mittena* hodie. Hujus mentio fit in libro 2. Itinerarii:

— Dorſoque nigranti
Imminet à tergo iuxta Cocytia Mintha.

(* Mena in manuſcripto Seldeni.)

Strab. Plin. & al. Minturnæ, colonia Latii novi, in Campaniæ confinio, ad oſtia Liris fluvii olim urbs epiſcopalis, nunc prorsùs extincta. Locus *la Scaffa del Garigliano*, teſte Sanfelicio, nominatur, inter Formias ad occaſum & Sinveſſam ad ortum, orbes etiam excisas, 9. mill. paſſ. a Fregellis 20. Ex ejus ruinis Traiectum oppidum proximum & parvum ad 2. mill. paſſ. extructum. Iuvenalis Satira 10.

Exſilium, & carcer, Minturnarumque paludes.

¶ Minturnæ, urbs fuit Latii novi, ſatis culta, paulo ſuprà oſtia Liris fluvii, & ad ejus dexteram, in planitie, uti videre eſt in amphitheatri & aquæductuum reliquiis, & ut ego pluries vidi; ſuntque eo in loco veſtigia pontis olim coniungentis viam Appiam. Ibi nunc Liris trajicitur ſcapha, & hinc locus dicitur *la barca del Garigliano*. Sed vix urbis apparent rudera, & manet tantùm turris parva cum taberna.

Pauſ. Minyæ, populi, & Minya, oppidum Theſſaliæ, teſte Pauſania; & Elidis in Peloponneſo, ubi Minycius fluvius Heſychio juxta Pylum fluens, teſte Strabone, de quibus Valerius Flaccus libro 5. Argonaut.

Æquore, Cyaneæ Minyæ timuere relictas.

Plin. Minyeus, fluvius Theſſaliæ, qui & Orchomeous, juxta Orchomenum oppidum.

Steph. Minya, Minoa Stephano oppidum Amorgi Inſulæ, *Mandria* Caſtaldo, ſed Sophiano *Plaoi*. At Ptolemæo eſt inſula maris Icarii, inter Con ad meridiem, & Samum ad Arctos 23. mil. paſſ. inter Pathmon, & Pharmacuſam 25. & ipſa *Mandria*, unde nomen mari.

¶ Mirabellum, *Mirebeau*, urbs parva Galliæ, in tumulo, in Pictavenſi provincia, aliàs cultior ſed nunc deficit, & caſtrum ejus dirutum eſt. 5. leucis diſtat à Pictavio in Boream Salmurium versùs, & totidem à Richelæo versùs auſtrum.

Val. Flac. Mirace, locus Scythiæ (Vide Tamyrace; videtur enim idem, oppidum Sarmatiæ Europææ) cujus meminit Valerius Flaccus libro 6. Argonaut.:

Progenuit viridem Miracen, Tibiſenaque juxta
Oſtia.

¶ Miranda, *Mirande*, oppidum Galliæ, in Aquitania & Aſtaracenſi Comitatu, ad Baiſam fluvium, 4. leucis ab Auſciis in Africum, Tarbam versùs, à qua fere 7. leucis diſtat.

¶ Miranda Durii, *Miranda de Duero*, urbs Hiſpaniæ in Portugallia, ad Durium fluvium, in ipſo confinio regni Legionenſis. Diſtat 12. leucis à Sentica in occaſum, uti à Salamantica in Circium, & 6. à Brigantia in meridiem; eſtque probè munita, versùs montes.

¶ Miranda Iberica, *Miranda de Ebro*, oppidum Hiſpaniæ, in Caſtella veteri, ad Iberum fluvium, ubi alias Deobriga quibuſdam. Eſt in confinio Biſcaiæ provinciæ, uti & Alavæ & 25. leucis diſtat à Flaviobriga in meridiem.

¶ Mirandula, *Mirandola*, Gallis *la Mirande*, urbs Italiæ parva, ſed munita, cum arce valida, proprio parens Principi è gente Pica, cum regiuncula adiacente ſatis parva. 22. milliaribus diſtat a Mutina in Boream, & 10. à Pado fluvio in meridiem; eſtque in Longobardia, inter ditiones Mantuanam in ſeptentrionem & Mutinenſem in auſtrum.

Prov. Rom. Mirapiſcæ, *Mirepoix*, urbs Galliæ Narbonenſis, apud Lerſium, in Occitania regione, epiſcopalis, ſub Archiepiſcopo Toloſano à Ioanne XXII. Pontifice Maximo effecta, inter Toloſam ad Boream, & Electam ad meridiam 8. leucis, Fuxio proxima, inde 2. leucis in ortum diſtans.

Mirapiſcæ, ſeu Mirapincum, urbs eſt Occitaniæ ſuperioris, ad Lerſium fluvium, 3. leucis à Fuxio in ortum, uti ab Apamæa, 7. ab Alecta in occaſum, & 11. à Toloſa in auſtrum; & à quibuſdam etiam ſub Comitatu Fuxenſi comprehenditur.

¶ Miravetum, *Miravet*, oppidulum munitum Hiſpaniæ, in Catalonia, cum caſtro, ad Iberum fluvium, 4. leucis ſuprà Dertuſam in Cæciam, & 20. ab Ilerda in meridiem diſtans.

¶ Mirecurtium, *Mirecourt*, urbs Lotharingiæ ſuperioris, ſeu Vogeſianæ, ad Maidonem fluvium, & versùs Vogeſum montem. Diſtat 7. leucis à Nancaio in meridiem, uti à Tullo, & 6. à confinio Campaniæ in ortum.

Ptol. Mirobriga, *Malabriga*, teſte Morali, urbs Luſitaniæ in Vettonibus, excisa, olim epiſcop. cui ſucceſſit Rodericopolis, urbs Caſtellæ veteris, in confinio Portugalliæ, à Salmantica 13. leucis Olyſſipponem versùs, epiſcopalis, ſub Archiepiſcopo Compoſtellano. Ioannes Mariana, cum aliis, illam *Ciudad Rodrigo* indigitat, cum locus illius ab urbe Roderici diſtans nomen adhuc retineat, Populi Mirobrigenſes Celtici Plinio. Myrobriga legitur in codice Ptolemæi Græco. (* In Celticis ponit Ptolemæus.)

Plin. Mirobriga, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ, conventus Cordubenſis, nunc pagus, *Villa de Capilla*, teſte Morali cum Mariana, apud Fontem Oveiunam oppidum, à Cordoba 14. leucis diſtans, ab Azuaga 2. oppido Extremaduræ. Tertia Mirobriga Ptolemæo erat in Hiſpania Tarraconenſi, in Oretanis.

Vet. inſcr. Mirtilum, *Viana*, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis in Callaicis, apud oſtia Minii fluvii, in Portugalliæ confinio, à Minio 4. leucis, à Bracara 7. Aliis Mirtylum.

¶ Mirtilum quibuſdam eſt *Viana de Foz de Lima*, oppidum Portugalliæ, ad oſtia Limii fluvii, in ora Oceani Atlantici, & vix 3. leucis ab oſtio Minii in meridiem, uti a limite Gallæciæ.

¶ Mitus, Phrygiæ fluvius, in Aſia minori, teſte Suida.

¶ Miſatis, Sarmatiæ Europææ promontorium, teſte Ptolemæo ad Achillis Dromon.

Strab. Plin. ¶ Miſcovia, *Miſcou*, inſula parva, ſed fertilis novæ Franciæ, in America ſeptentrionali, cum oppidulo & colonia Francorum, in ſinu S. Laurentii, propè ſinum parvum Lebetis, & inter Canadam provinciam ad Boream & inſulam ſancti Joannis ad meridiem.

Miſenum, promontorium & urbs, Miſenus mons Livio, *Miſeno* adhuc dicuntur tam mons (qui & Aerius Virgilio) quàm urbs in eo excisa, olim epiſcop. a Baiis 2. à Puteolis & Cumis 3. mil. paſſ. plus minùs diſtans, in

ora,

ora, cujus adhuc vestigia & ruinæ durant; sic à Miseno Æneæ comite ibi sepulto, de quo Virgilius libro 6. Æneidos:

Nec minus interea Misenum in littore Teucri
Flebant.

Et Postea:

Monte sub Aerio, qui nunc Misenus ab illo.

Populi Misenates Plinio.

¶ Misetus, Macedoniæ urbs teste Stephano.

Prouv. Rom. ¶ Misgomenæ, urbs Thessaliæ, teste Stephano.

Misna, *Meissen*, urbs Germaniæ, in Misnia regione ab ea nomen habente, episcop. sub Archiep. Magdeburgensi inde in austrum 20. leucis Pragam versùs totidem, ad Albim fluvium, à Dresda 3. urbs clara, divea, & populosa: quæ & Misia à Poëtis Germania dicitur, & Populi Misii & Misuii. De Misna urbe sic in libro 7. carmin.

Est locus, Albiacis ubi Misna rigatur ab undis,
Fertilis, & viridi tectus amœnus humo.

¶ Misna, *Meissen*, urbs est Saxoniæ superioris, ad Albim fluv. Misniæ provinciæ caput, sub dominio Electoris Saxoniæ 3. mill. Germanicis distat à Dresda in occasum, 9. à Lipsia in ortum. Sed alias proprio suberat Episcopo Misnensi cum territorio adiacente.

¶ Misnia, *Meissen* vulgò, *Misnie* Gallis, provincia est Germaniæ, in Saxonia superiori, et sub dominio Ducis Electoris Saxoniæ pro majori parte; estque satis ampla. Terminatur à septentrione Ducatu Saxoniæ & Principatu Anhaltino, ab oriente Lusatia, à meridie Bohemia & Franconia, & ab occidente Thuringia. Dividitur in quinque partes; nempè in Misniam propriam, *Meissnischen*, in Lipsiensem tractum, *Leipzicher*, in Osterlandiam, *Osterland*, in Voigtlandiam, *Voigtlandischen*, & in dominio *Ertzgeburgischen* dicta, versùs confinia Bohemiæ. Ejus etiam partes sunt ditiones Mersoburgensis, Naumburgensis, & Hallensis; quæ tamen in præsenti propriis parent Ducibus è domo Saxonica, uti Osterlandia Duci Altemburgico, & Voigtlandia pro majori parte Duci Naumburgensi. Totius autem provinciæ caput est Misna.

(*Misniæ urbes:*

Altenburgum, Altenburg.
Chemnitium, Chemnitz.
Dresda, Dresden, *Electoris sedes*.
Halla, Hall.
Lipsia, Leypzig.
Merseburgum, Mersburg.
Misna, Meissen.
Naumburgum, Naumburg.
Sitizum, Zeitz.
Suicca, Zwickavv.)

¶ Misthium, Orondicorum orbs, in Galatia, in Asia minori teste Stephano.

Mel. * Mistia, Mystia Plinio, *Golosia*, aliis *Gioiosa*, teste Barrio, oppidum magnæ Græciæ, in finibus Locrorum, inter Hieracium urbem ad meridiem & Auriecllam oppidum ad Boream ferè medium. (* Mistræ in aliis codicibus.)

Ant. Plin. Misva, Nisva Ptolemæo, *Nuchia* nunc, Moletio & aliis *Nubia*, oppidum Africæ in ora, apud Mercurii promontorium inter Carpim & Clupeam, à Clupea ferè 20. mill. pass. in occasum.

Ptol. Misynoa, *Misurata*, ut videtur Ortelio, insula maris Libyci, Cyrenaicæ adiacens in Syrti magna.

¶ Mittavia, *Mittau*, urbs est Semigalliæ provinciæ caput, in Livonia, cum arce munita & splendida, ubi sedes Ducis Curlandiæ & Semigalliæ, ad fluvium Mussam, 6. leucis à Riga in meridiem, & 4. à confinio Samogitiæ. Bis capta fuit à Svecis hisce ultimis temporibus; sed postea recepta, etiamnum subest Duci Curlandiæ, è gente ketlera.

Cic. Strab. Plin. & ai Mitylene, urbs archiepiscopalis, Lesbi insulæ primaria; quo nomine etiam insula nominatur: *Metelin*, sicuti & insula ipsa. Inde Mitylenæus nomen gentis. Lucanus libro 8.

Tunc Mitylenæum iam pleno littore vulgus
Affatur Magnum.

Illam Cicero 2. de lege agraria valdè celebrat ob situm, ædificiorum pulchritudinem, & soli fertilitatem. De eadem Vitruvius lib. 1. cap. 6.

¶ Mitys, Macedoniæ fluvius, inter Diom & Agassas urbes, teste Livio.

Mixodia, sic fretum Siciliæ inter Scyllam, & Charybdim.

¶ Mlauna, fluvius Bulgariæ, in Moravam majorem influens, teste Joanne Lucio. Hom.

Mnasyrium pagos erat Rhodi, apud Lindum oppidum.

¶ Mnemium, promontorium Æthiopiæ, ad sinum Arabicum, teste Ptolemæo. Strab.

* Mnestheus, vel Menesthei portus, *Puerto de S. Maria*, oppidum Hispaniæ Bæticæ, amplum, cum portu in ora, contra Gades insulam, inde 4. leucis distantem, inter Xeram, seu Cæsarianam ad ortum, & Fanum Luciferi ad occasum proximas urbes, ad 2. leucas. Virg. libro 5. Æneidos: Ptol.

Velocem Mnestheus agit acre remige Pristin.

Sed est nomen viri. (* Ptolom. habet *Mnesthæium*.)

¶ Menestheus portus, *Port de Sainte Marie* Gallis, est in Vandalitia, in ora sinus Gaditani, 3. leucis à Cadibus in septentrionem, uti 2. à Xeta in Cæciam, & 4. à Fano Luciferi in Eurum.

Mniara, Mina Antonino, *Hubet*, teste Marmolio, oppidum Mauritaniæ Cæsariensis mediterraneum, apud Telensinum urbem, amplam, & regiam, à littore 14. mill. pass. distantem, à Quiza verò 140. Ptol.

Mnizum, & Mizinum, Minyzum Antonino, urbs Galatiæ, inter Iuliopolim Bithyniæ ad occasum 47. & Ancyram in ortum 52. mill. pass. Est & Mizinum, seu Misinum, urbs episcopalis Thraciæ, quæ & Drysipara, seu Drusipara. Vide ibi. Luc. Conc. Bibl.

Moab, Areopolis Stephano & Divo Hieronymo, *Areor* hodie, teste Tyrio, urbs Arabiæ petrææ trans Iordanem, quæ Medabæ eadem putatur, episcopalis sub Archiep. Bostrensi.

¶ Moca, Arabiæ Petrææ oppidum, teste Ptolemæo.

¶ Mocata, Bithyniæ oppidum, in Asia minori, teste Stephano.

Mocenia, *Motzing*, teste Joanne Aventino, oppidum olim, nunc pagus Vindeliciæ, apud Danubium, in Bavaria, apud Straubingam urbem, inde 5. leuca in occasum recedens. Vet. Inf.

Mochura, *Mecha*, teste Nigro, urbs Arabiæ felicis mediterranea, non longè tamen ab ora sinus Arabici distans, ab Hierosolymis 800. mill. pass. in Eurum; quò Turcæ quotannis voti causa ad Maumetis pseudoprophetæ sepulchrum, uti Christicolæ Hierosolymam, contendere solent. Ptol.

¶ Mochura urbs est Arabiæ felicis, mediterranea, teste Ptolemæo, quæ quid sit nunc non constat. *Mecha* enim est versùs Arabicum sinum, & creditur Macraba antiquorum, teste Sansone.

Mocissus, & Mocasus, urbs Cappadociæ Archiep. sub qua Mazianzum urbs finitima, à Cæsarea 10 occasum supra 50. mil. pass. recedens. Lib.

Mocontiacum, *Mentz*, urbs Germaniæ superioris, archiep. ad Rhenum. Dicitur & Mogontiacum. Variè scribitur, nam & Magontia, ac Moguntia passim legitur. Urbs clara, à Spira 7. & à Wormacia 4. leucis. Vide Magontiacum. Conc. Ptol.

¶ Modiana, Arabiæ felicis orbs, ad sinum Arabicum, teste Ptolemæo.

Modicia apud Paulum Diaconum libro de gestis Longobardorum, oppidum præclarum est Insubriæ, ad Lambrum fluvium; à Mediolano 10. mill. pass. in Boream recedens. Fortè Modoecia, ut alii codices habent. Vide Modoetia. Diac.

Modin, urbs Palæstinæ, in Judæa, in monte excisa, nomen adhuc retines, Machabæorum patria, inter Emmaum & Rhamam, à qua 10. mill. pass. Hierosolymam versùs abest. Bibl.

¶ Modiris, Indiæ intra Gangem emporium apud Ptolemæum.

Modoetia, Mogontia ex antiqua inscriptione, *Monza*, oppidum Insubriæ amplum, ad Lambrum fluvium mœnia lambentem, à Mediolano 10. mill. pass. in Boream distans. Ibi sacra ædes, Divo Ioanni Bapt. sacra, insignis, à Theodolinda LongobardorumRegina exstructa, ubi gallina cum pullis aurea visitur.

Mo-

¶ Modoetia, *Menza*, oppidulum Iosubrum alias, nunc Ducatus Mediolanensis, lepidum, ubi Imperatores solebant corouam ferream accipere, 10. milliaribus distat à Mediolano versùs Larium lacum, & in amplissima planitie sedet.

¶ Modogulla, urbs Iodiæ iotra Gaogem, teste Ptolemæo.

Modonus, fluvius Hiberniæ, Liffæus Ortelio, *the Liffy*, Dublioum urbem alluens. Aliis *Aven-Lyff*. Sed Paulo Jovio *Suyre* esse putatur, maximus. (*Slane* Camdeno.)

Modrena, quæ & Comopolis, *Mudarni*, teste Leunclavio, urbs Bithyniæ mediterranea, episc. sub Archiep. Niceno, cui finitima est.

Modron, locus Phrygiæ magnæ, ex quo Gallus fluvius ortum habet.

Prouv. Rom. Modrusa, *Smodrusch* vel *Modrusch*, urbs Liburniæ episcop. Croatiæ, Seniæ finitima, inde ad 18. mill. pass. in Boream recedens, episcop. sub Archiep. Jadereusi, olim Tediastum, ut nonnullis videtur, dicta. Abest à Colapis ostio in Saum, sive à Silcia urbe ad 50. mill. pass. sive paulò plures in Africum.

¶ Modunga, Mauritaniæ Cæsariensis urbs apud Ptolemæum.

Ptol. Modura, *Bisnagar* Castaldo, urbs Iodiæ citarioris, ampla, & regia, in mediterraneis ex conjectura.

¶ Modura aliis *Madurè*, ast urbs Indiæ, in tractu Coromandelis, ad radices moutium; & 100. mil. pass. à promontorio Comorino in septentrionem, sub domioio proprii Priocipis, sed ex conjectura tantùm.

Ptol. * Moduti, *Pinder*, teste Villanovano, urbs Taprobanæ insulæ ex conjectura levi. (In Seldeni manoscripto scribitur duplici *r*.)

Tac. Plin. Mœnus, Mœnis Melæ, Menus Ammiano, Mogonus Reginoni, *der Meyn*, fluvius Germaniæ, ex Sudetis montibus (ex quibus Nabus in meridiem, Sala io Boream, & Egra in ortum, ipse verò in occasum) per Franconiam in Rhenum fluens, contra Moguntiam, Columbachio, Bamberga, Herbipoli, Svveinfordia, Francofurto, aliisque urbibus irrigatis. In eo siluri pisces equos tranantes deorsum trahere feruntur, teste Boccatio. De quo libro 4. Itinerarii:

Vitiferumque cava trajecimus arbore Mœnum,
Irriguas cujus Francia potat aquas.

Vide Narisci.

Mœnus, *Mein* Gallis, fluvius Germaniæ, in Franconia. Oritur ex duplici fonte supra Culembacchium; deinde paulò infra Bambergam fluens, rigat Suvinfordiam, Herbipolim, Verthemum, Asciburgium, & Francofurtum ad Mœnum dictum; & tandem auctus aliquot fluviis, in Rhenum fluvium se exonerat juxta Magontiacum.

Strab. Plin. Mel. Mœris, Muris Herodoto, Mœridis stagnum Ptolemæo, palus ingens Ægypti, à Memphi 72. mill. pass. in occidentem distans, 20. mill. circuitu parens, teste Mela. Ex quo patet decipi eos, qui illam *Buchiarn* iodigitant, cum Mareotide eam confundentes; quæ juxta Alexandriam est, multò vastior.

Tac. Plin. & al. Mœsia, Mysia Ptolemæo & Straboni, regio Europæ in superiorem & inferiorem Ciabro fluvio divisa. Superior *Bosna* ad occasum, & *Servia* ad ortum dicitur: Inferior *Bulgaria*, in superioris, & Thraciæ confinio, inter Hemum montem & Danubium fluvium contenta, circa oram maris Euxini & ostia Istri, *Bessarabia*, ultra Danubium, ex parte, hoc est, circa oram maris Euxini *Moldavia*. Populi Mœsi Plinio. Hinc Mœsius nomen gentis. Virg. lib. 1. Georg.

Lætus ager: nullo tantùm se Mœsia cultu.

Quod de Mœsia Asiæ intelligi potest. Est enim etiam Mœsia, & Mysia Asiæ, quæ et Phrygia. Vide Mysia.

¶ Mœsia regio est Illyrici Orientis, ampla, et ab ortu in occasum extensa, inter Macedoniam, et Thraciam ad meridiem et Daciam ad septentrionem, à qua separatur Danubio fluvio. Duplex est, nempè Mœsia prima seu superior; ubi nunc *Servia*; et Mœsia secunda seu inferior, quæ *Bulgaria* nunc, cui Scythia *Bessarabia* conjungitur à quibusdam. Subest dominio Turcarum, et separatur à Thracia Hæmo monte.

¶ Mogara Galatiæ oppidum, in Asia minori, teste Antonino; sed Mochera lib. Notitiar., ut censet Simlerus.

Ant. Mogetiana, seu Mogentiana, ut alii codices habent, *Zicka*, teste Lazio, oppidum Pannoniæ inferioris, in Hungaria.

¶ Mogola, urbs Asiæ minoris circa Cariam, teste Porphyrogenneta. *Bibl.*

¶ Mogoles, *les Mogols*, populi Asiæ, qui ex Tartaria meridionali profecti, maximam partem Indiæ intra Gangem sui juris fecerunt versùs Boream sub initium sæculi præteriti: unde tota hæc regio dicitur nunc Mogolum Imperium, *l'Empire du grand Mogol*, et eorum Monarcha dicitur *le grand Mogol*. Vocantur etiam à quibusdam Mogores, sed malè. Vide India et Mogolum Imperium.

¶ Mogolum regio, pars Asiæ vastissima, seu potiùs Imperium peramplum, quod aliter India vera, seu superior, *Indostan* incolis, *l'Empire du grand Mogol* Gallis, sub quo sunt 40. regna, inter Indum fluvium, sinum Gangeticum, & Caucasum montem. Terminatur ab occidente Persiæ regno, & à septentrione Tartaria. Eius urbes præcipuæ sunt Agra, *Agra*, Lahorium, *Lahor*, Delium, *Delli*, Amedebatum, *Amedabat*, Cambaia, *Cambaia* & Surata, *Surate*. Vide India.

¶ Mogius, Colchidis fluvius, teste Arriano, qui Nogrus Plinio depravata forte lectione.

Moguntia, (Vide Magontiacum, & Modoetia, & Mogontia) urbs archiep. Germaniæ superioris, ad Rhenum, celebris, & operosa; sic ab amne Mogi dicta. De ea lib. 6. Itinerarii: *Regin.*

Quas & quot non hic præclaras vidimus urbes?
Nempe Moguntinæ pulchra lycæa scholæ.

¶ Mohilovia, *Mohilovv*, urbs Poloniæ, in Lithuania regione, probè munita, in colle, ad Boristhenem fluvium 10. leucis distat ab Orsa in meridiem, 22. leucis etiam Polonicis à Smolentio in Africum, & 18. à Mcislavia in occasum; estque probè culta. Capta fuit à Moscis anno 1654. sed postea recepta à Polonis anno 1656.

¶ Moienvicum, *Moienvic*, oppidum Lotharingiæ permunitum, ad Sellam fluvium, propè & infra Marsalium arcem. Captum fuit à Ludovico XIII. & postea effectum est Francici iuris pace Monasteriensi. Est inter Marsalium ad ortum, & Vicum ad occasum, dimidia leuca utrinque. 5. à Nanceio in ortum, & 9. à Metis in Eurum.

¶ Moissacum, *Moissac*, oppidum Galliæ, in Cadurcensi provincia, ad Tarnum fluvium, qui paulò infra in Garumnam se exonerat; estque in ipso confinio Occitaniæ, cum celebri cœnobio, 9. leucis infra Tolosam in Boream.

Molæ Formianæ, *Mola*, pagus Latii novi, in ora, inter Caietam, à qua 4. mill. pass. abest, & Minturnas, amœnus, non longè à Formiis urbe deleta. *Cic.*

¶ Moldavia, *Moldavie* regio Europæ, & pars antea magni regni Hungariæ, nunc proprio parens Principi, sub clientela Turcarum. Ibi alias erat pars orientalis Daciæ. Terminatur à septentrione Polonia, ab ortu Bessarabia, a meridie Bulgaria, & ab occasu Vvalachia. Eius urbes præcipuè sunt Iassium, ubi sedes Principis, & Soczova; sed multò minor est quàm vulgò notant tabulæ Geographicæ, nempè inter septentrionem & meridiem.

Moles, locus excisus, in agro Cæsaraugustano, ad urbam fluvium, à Cæsaraugusta 18. mill. pass. in austrum distans. Cujus adhuc exstant vestigia, teste Hieronymo Surita. *It. Ins.*

¶ Molfeta, *Molfetta*, urbs parva regni Neap. io provincia Bariana, episc. sub Archiep. Barensi, 12. milliar. distat à Bario in occas. & 7. à Trano in ortum: estque in ora maris Adriatici.

¶ Molina, *Molina*, oppid. Hispaniæ, in Castella nova, ad amnem cognominem, in confinio Aragoniæ, ad radices montium, & regiunculæ cognominis caput, inter Lobetum io Eurum & Seguntiam in Circium.

¶ Molisia, *Molise*, oppidulum tenue io regno Neapolitano, Comitatus Molisini caput, 10. milliaribus ab Æsernia io ortum, uti à Boiano in septentrionem. Deficit in dies.

¶ Molisinus Comitatus, *Contado di Molise*, provincia regni Neap. inter Aprutium citeriorem ad septentrionem, Capitanatam ad ortum, & Terram laboris ad occasum: sic à Molisia oppidulo dicta. In ea sunt Æserna, Larina, Boianum & Triventum. *Bonif.*

Molismom, *Molesme*, pagus Galliæ Celticæ, cum cœnobio Cistercensium in agro Lingonensi, apud Ararim fluvium. Incolæ Molismenses.

¶ Molismum aliis est castrum & cœnobium Galliæ in pe-

provincia Campaniæ, io limite Ducatus Burgundiæ, 4. leucis distat à Bario nd Sequanam, & 9. à Claravalla in Africum Tornodotum versus, ad amnem *Leigne* dictum. Dicitur etiam Molisma.

¶ Molingaria, *Molingar*, urbs est Hiberniæ, Io Lagenia provincia, Comitatus Mediæ occidentalis caput, juxta stagnum, vis 6. mill. pass. à limite Connaciæ, & 40. à Dublino in occasum.

¶ Molinum, *Moulins*, orbs Galliæ ampla, Borboniensis provinciæ caput, ad Elaverem fluvium, cum castro antiquo Ducum & amplissimis suburbiis, 65. leucis distat à Lotetia in nustrum Logdunum versùs, oti 12. à Niverno, & 20. à Claromonte in septentrionem.

Ptol. Molochath, Mulocha Sallustio, Plinio, & Melæ, *Muluchan* etinm hodiè, teste Marmolio, fluvius Mauritaniæ Tingitanæ, inter Meragonitem promontorium & Malvam fluvium terminum utriusque Mauritaniæ. Iuxta hunc fluvium Massæsyli populi habitant.

Herod. Molœus, fluvius Bœotiæ, josta Cithæronem montem fluens. Molœuntis meminit Herodotus.

Vib. Seq. Molorchos, nemus Nemeæ regionis, in Peloponneso, ubi Hercules leonem interfecisse traditur. Virg. libro 3. Georgicorum:

Cuncta mihi, Alpheum linquens lucosque Molorchi.

Hine Molotcheus nomen gentis. Tibullus libro quarto Carm. 1.

Lata Molorcheis posuit vestigia terris.

Plin. Liv. Plut. Molossi, populi Epiri, quorum regio Molossia, nunc *Pandosia* ab urbe Paadosia, teste Piaeto. Suot & Molossi populi Thessaliæ apud Jolcum oppidum, teste Athenæo. Apud Molossos Epiri canes sunt venatici generosissimi, qui molossi dicuotur. Virg. lib. 3. Georg.

Veloces Spartæ catulos, acremque Molossum.

Et in Culic.

Illum Scylla rapax, canibus succincta Molossis.

¶ Molseimum, *Molsheim*, urbecula Germaniæ, in Alsatia inferiori, residentia Canonicorum Argentinensium nobilis, ad amnem *Brusch*, n. leucis ab Argentina in occasum.

¶ Moluccæ, *les Moluques*, iosolæ Asiæ, io mari Indico, quæ Hispanis *las Molucas*; suntque vel magnæ & latè sumptæ, vel parvæ Moluccæ. Magnæ dicuntur insulæ Celebes, Gilolnm, Terra Papuum, seu Nigrorum, Ceramnm, Flores, & Timor cum adiacentibus: Moloccæ autem parvæ seu veræ sunt quinque versus oram occidentalem Giloli insulæ, nempè Ternata, *Ternate*, Tidota, *Tidor*, Machianum, *Machian*, Motir, *Motir*, & Bachianum, *Bachian*. Ipsarum major est circuitus 45. milliarium; suntq; totæ sub dominio Hollandorum, quanquam Ternata regem habeat proprium, cui subsunt etiam Motir & Machianum. Tidora Regem etiam habet; extenduntur que a septentrione in meridiem. Earum nulla ambitum sex leucarum excedit, omnesque intra n5. leuc. spatium comprehenduntur, & sunt toto in orbe celebres ob ingentem aromatum copiam, præsertim garyophillorum. In his insulis sunt Gammalamma, urbs Ternatæ caput, & arces Malajum, *Malayo*, Mariecum, *Marieco*, Mauritia, *Mauritz*, Nassavia, *Nassavv*, Lobnva, *Lobova*, Tabillola. *Tabillola*, & Nahacn, *Nahaca*, cum nliquot aliis arcibus minoris momenti, & Tidora insula, quæ sola supererat Hispanis, ab ipsis etiam derelicta fuit à paucis annis.

Ptol. * Molybodes, *Isola del Toro*, teste Leandro, Insula Sardiniæ adiacens contra Sulci unà cum insula Hieracum; quæ Latinè Plumbea dicitur. (* in Seld. manuscr. Μολυβδώδης.)

¶ Molybodes, seu Plombaria insula, ounc *Isola piana* dicitur, Brietio; estque parva & in ora australi Sardiniæ.

Ptol. Steph. Molycria, Molycrion Pausaniæ, *Molicria* adhuc ex tabulis recentibus, oppidum Ætoliæ, seu Loctorum Ozolarum in ora, inter ostia Evani fluvii ad occasum, & Naupactum urbem proximam ad ortum, apud Antirrhium promontorium.

¶ Molyndis, Lyciæ urbs, in Asia minori, teste Stephano.

Momonis, regio Hiberniæ in austrum vergens, à Connacia Lymerico urbe, sicuti Slego Vltonia ab eadem Connacia, dividitor. Ejus metropolis est Cassilia, urbs archiepisc. inter Manapiam ad ortum n8. & Tuamam metropolim Connaciæ ad occasom æstivum ad 60. mill. Hiberaica dissita. Est & Corcagia urbs episcopalis Momoniæ, io ora Australi, post Manapiam, (à qua in occàsum ad 50. mill. recedit) præcipua, vulgò *Corck*.

¶ Momonia, *Moun* Hibernis, *Mounster* Anglis, una ex quatuor partibus Hiberniæ, ad austrum extensa. Separatur à Connacia Sineo fluvio ad Boream, ad ortum habet Lageniam, à meridie verò & occasu alluitur mari Hibernico. Dividitur in ses Comitatus, Kertiensem scilicet, *Compté de Kerry*, Limericensem, *Comtè de Lymerick*, Corcagensem, *Comtè de Corck*, Tipperarieosem, *Comtè de Typperary*, Vaterfordiensem, *Comtè de Vaterford*, & Desmeniam Comitatum, *le Comtè de Desmond*.

(*Momoniæ urbes præcipua*:

Ardatum, Ardart.
Caricta, Carick.
Cassilia, Cashell.
Corcagia, Corck.
Iogalia, Youghall.
Kinsalia, Kynsale.
Limericum, Lymerick.
Lismoria, Lismore.
Rossia, Rosso.
Waterfordia, Waterford.)

¶ Mona, *Moen*, insula parva Daniæ, io mari Baltico, Zelandiæ ferè adiacens ad austrum cum oppido *Stege* dicto, & vix 4. mill. pass. dissita à Falstria insula. Extenditur per 15. mill. pass. ab ortu in occasum.

Mona, *Mon* Britanoicè, *Anglesey* Anglis, teste Lhuydo cum Lelando, insula Albionis, oræ Walliæ adiacens, apud Bangorium urbem, inter Angliam & Hiberniam: in qua Druidæ populi. Adeò continenti vicina est, ut quandoque recedentibus fluctibus absque navigio ad eam perveniatur. Est & insula hujus nominis parva in Rheni ostio apud Frisios. *Cæs. Plin. Ptol. & al.*

¶ Moas insula est Angliæ & Walliæ Borealis, propè Arvoniam Comitatum, a quo separatur angusto freto, *Menai* dicto. Circuitus est 60. mill. pass. & ejus oppida præcipua sunt Bellomariscus, *Beaumaris*, & Novoburgus, *Nevvbergh*; suntque in ea 74. parochiæ, teste Speedo.

¶ Monabæ, Isauriæ orbs, in Asia minori apud Steph.

¶ Monarhodamum, *Monickedam*, oppidum Belgii, in Hollandia septentrionali, cum portu in ora maris Austrini. n. leucis distat ab Amstelodamo in Boream Hornam versùs.

Monacris, mons, pro Noaacris malè in Thesauro Linguæ Latinæ. Vide Nonacris.

Monacum & Monachium, *Munchen*, urbs Bavariæ elegantissima, & primaria, sedes Ducum, ad Hisaram fluvium, apud Cambodunum urbem extinctam, (unde Camboduaum novum dici potest) ab Augusta Vindelicorum 8. leucis in ortum, à Ratispona 09. in austrum sive Austrolibycum. De qua quidam Poeta Germanus libro 7. Itinerarii: *Scrip. Germ.*

Vt patriam repetens liquisti mœnia nostra,
Nobilis qua Monachum nomen adepta sonet.

¶ Monacum, seu, & meliùs, Monachium, Gallis *Munich*, Italis *Monaco*, aliàs Ilunisca dicta, palatium habet superbissimum Ducum Bavariæ. Ferè 5. milliar. Germanicis distat à Frisinga in aust. uti etiam 05. à Ratisbona, & totidem ab Oeniponte in septentrionem; sed longè distat à Camboduno.

¶ Monaghanum, *Monaghan*, oppidum Hiberniæ, in Vltonia provincis, Comitatus cognominis caput. Sedet in colle, & 10. mill. pass. distat ab Armaco in Africum, & totidem à Kilmoria in septentrionem.

Monalus, *Polana*, teste Fazello, aliis *Pollina*, aliis *Malpertuso*, fluvius Siciliæ, inter Cephalœdim, & Alæsam in ora occidentali & Boreali fluens. *Ptol.*

¶ Monalus fluvius nunc *Pollina* dicitur; estque in ora Boreali Siciliæ, & 8. milliaribus à Cephalœdio in mare Tyrrhenum se exonerat.

Monæda, Monapia Plinio, Menavia Bedæ, Eubonia Gildæ, *Man* Anglis, & *Menavv* Britannicè, teste Lhuydo, insula Albionis seu Britanniæ, inter illam & Hiberniam, media ferè inter Monam ad meridiem & Gallovidiam regionem Scotiæ ad Boream. *Ptol.*

¶ Monæda, *The yle of Man* Anglis, incolis *Maning*, & *l'Isle de Man* Gallis, insula est Angliæ, in mari Hibernico, à septentrione in meridiem extensa 34. mill. pass. lata verò 02. In ea sunt parochiæ 17. & oppida 4. nempè *Russin* ad austrum, *Duglas* ad ortum, *Peel* ad occas. & *Balacuri*, ubi commoratur insulæ Episcopus, qui suffragatur Archiepiscopo Eboracensi. Aliàs reges habuit proprios; nuncque Comes Derbiensis

hujus

hujus insulæ Regu'us dicitur, sub dominio tamen Regis Angliæ.

Monarchias hic libet paucis recensere, licèt à scopo Geographico alienum videatur.

Monarchia à diluvio universali ad hæc tempora clariores.

1. Assyriorum, quæ sub Nino Rege cœpit.
2. Babyloniorum seu Chaldæorum, à Nabuchodonosor Rege maximè aucta.
3. Medorum, Dario Principe Medo auctore.
4. Persarum, à Cyro inchoata.
5. Græcorum, quæ ab Alexandro magno exordium sumpsit.
6. Romanorum, primùm sub Consulibus, deinde sub Imperatoribus.
7. (Francorum cui Pharamundus Rex dedit initium, jamque continua serie annos supra 1250. perdurat, & per aliquot sæcula Imperium Occidentis obtinuit cum præcipua parte Europæ.)
8. Saracenorum & Arabum, à Mathumet pseudopropheta leviter cœpta, inde per omnes provincias ferè pervagata: nunc in Turcas & Persas divisa.
9. Turcarum, cui Ottomanus primus initium dedit, jamque continua successione annos supra 300. perdurat.
10. Scytharum, hodiè Tartarorum, longè latèque per utramque Scythiam & Seres imperantium: quorum major est, qui Scythiæ extra Imaum montem & Sericæ dominatur, magnus Mogol, qui in Indiam citeriorem pertransiit.

(Scytharum seu Tartarorum monarchia aliàs perampla fuit, nunc autem in plures partes dividitur sub totidem Regibus. Ex his Magnus Mogol maximam partem Indiæ Borealis obtinet; & Rex Niucanus Tartarus hisce ultimis temporibus Imperium Sinarum occupavit.)

11. Hispanorum, nostra ætate major cunctis est, cum novo dominentur orbi, & Alexandri magni metas prætergressi etiam ad Antipodes imperium suum protulerint.

¶ Hispanorum monarchia aliàs ampla, nunc deficit in dies, cum in ipsa Hispania, Portugallia Regem habeat separatum. In Africa habent tantùm tres aut quatuor arces in ora maris mediterranei, Hispaniæ obversa, uti & in Asia Philippinas insulas tantùm in parte, in mari indico; sed non dominantur novo orbi seu Americæ, cum ibi habeant tantùm Peruviam, Terram firmam, Paraguajam, & Cilem, in America meridionali, & novam Hispaniam cum aliquot insulis in America septentrionali; nec unquam Imperium suum ad Antipodes protulerunt.

¶ Abyssinorum monarchia in Africa aliàs perampla fuit, & majorem partem Æthiopiæ superioris complectebatur. Sed à centum propè annis per Galas populos valdè fuit imminuta; ita ut Abyssinæ Rex vix dimidiam partem terrarum possideat, quas proavi ejus tenuere.

¶ Moschorum seu Russorum monarchia perampla est & valdè extensa, præsertim à tribus sæculis; crescitq; in dies, maximè versùs ortum & Tartariam.

Hujus itaque temporis monarchiæ clariores sunt, Francorum, Hispanorum, Turcarum, Persarum, Moscorum, Mogorum, Scytharum, & Sinarum; quibus Abissinia in Æthiopia adnumerari potest.

¶ Monasteriensis episcopatus, *Bisthumb Munster* incolis, provincia est Germaniæ, in Westphalia, inter Transisalanam ad occasum, Comitatus Embdensem, & Oldenborgensem ad septentrionem, Ducatum Westphaliæ & Comitatum Marchiæ ad meridiem, & episc. Osnabrugensem, & Comitatus Dielpholtensem & Ravensbergensem ad ortum. Extenditur ad 100. mill. pass. à septentrione in meridiem; subestque dominio Episcopi. Sunt in eo tractu urbes Monasterium, *Munster*, quæ primaria, Cosfeldia, *Coesfeld*, Linga, *Lingen*, Meppa, *Meppen*, Vechta, Vecht, & *Varendorp*, Varendorpia.

S crip. Gal. Monasteriolum, *Monstreul*, teste Froardo, oppidum Galliæ Belgicæ, in ora Picardiæ occidentali, ad ostium Cauciæ fluvii, inter Ambianos ad meridiem 16. & Boloniam ad Boream 8. leucis, Stapulis oppido proximum. (*Vide Monstrolium*.)

¶ Monasteriolum ad Icannam, *Montreau faut Yonne*, oppidum Galliæ, in Campania, & partim in Vastinensi tractu, ubi Icauna in Sequanam se exonerat, cum ponte, ubi interfectus fuit Ioannes Dux Burgundiæ. Dicitur à quibusdam Mons Regalis; & distat 17. leucis à Lutetia in austrum, uti 7. à Meloduno.

Monasterium, *Munster*, urbs Germaniæ, westphaliæ primaria, ad Amisium fluvium, episcopalis sub Archiepiscopo Coloniensi, inter Coloniam ad occasum & Bremam ad ortum ferè media 26. leucis, olim Minigroda & Mingroda. Prov. Rem.

¶ Monasterium, *Munster* urbs ampla & Hanzeatica est, in Westphalia, ad Aam amnem, qui paulò post in Amisium cadit. Arcem habet munitam, & celebris est ultima pace Germaniæ. Subest proprio Episcopo. Distat 7. leucis ab Osnabruga in Africum, 12. à Paderborna in occasum 22. à Brema in austrum, & 18. à Colonia versùs Boream.

Monasterium quoque apud Nicetam oppidum Athi montis, in Macedonia, *Monastir*, teste Leunclavio, sic ob monasteria Græcorum plura.

¶ Monasterium, *Monstiers* cognomento *en Tarentaise*, urbs archiepiscopalis Sabaudiæ, in Tarentasia, ad Isaram fluvium 5. leucis distat a Fano S. Ioannis Maurianensis in septentrionem, & 8. à Camberiaco in ortum Augustam Prætoriam versùs.

Monasterium quoque, urbs Alsatiæ libera, in Germania, *Munster*.

¶ Monasterium, *Munster* cognomento *in Gregorient hal* seu in valle S. Gregorii, urbs est parva, sed imperialis Germaniæ, in Alsatia superiori, ad amnem *Fach*, ad radices Vogesi montis. 5. leucis distat à Brisaco in occasum; subestque Regi Franciæ, pace Monasteriensi Westphaliæ.

¶ Monasterium cognomento in Eiffalia, *Munster Eyffel*, oppidum Germaniæ, in Ducatu Juliacensi, ad amnem *Erft*, in Eiffaliæ tractu, in ipso limite ditionis Coloniensis. Ferè 6. milliaribus Germanicis distat à Colonia Agrippina in meridiem & 7. ab Aquisgrano in Eurum, sub dominio Ducis Neoburgensis.

¶ Monasterium S. Petri, *S. Pierre de Moustier*, oppidum Galliæ, in Nivernensi provincia, ubi totius provinciæ juridica sedes, ferè medium inter Nivernum ad Boream, & Molinum ad austrum 7. leucis distans.

¶ Monbaccia, seu Mombaza, *Mombaza*, urbs ampla Africæ, in Zanguebaria regione, & in ora maris Æthiopici. Caput est regni cognominis, arcem habens probè munitam & portum, subestque dominio Lusitanorum. 150. leucis distat à Quiloa in Boream; sedetque ad radices collis in insula continenti ferè juncta.

¶ Monbrissonium, *Monbrisson*, urbs Galliæ, in Forensi provincia superiori, ad Vesiam amnem, olim castrum Brissonis, 10. leucis, distat à Lugduno in occasum, & 5. à Fano Sancti Stephani in Circium, 2. autem à Ligeri fluvio.

¶ Moncontorium, *Moncontour*, oppidum Galliæ, in Pictaviensi provincia, ad Divam amnem, ubi Reformati grandi clade affecti fuere sub Carolo nono Francorum Rege, 9. leucis distat a Salmurio in meridiem, totidem a Pictavio in Circium.

Monda, Munda Plinio, *Mondego* Clusio, & aliis, Mel. fluvius Lusitaniæ, per Conimbricam urbem fluens in Oceanum Occidentalem, medius inter Tagum & Durium, Ptol. utrinque 100. mill. pass. teste Plinio, cum oppido cognomine ad ostia, a Conimbrica 8. leucis in occasum. Lib.

Monembasia, urbs Archiepiscopalis Peloponnesi, in Conc. ora, inter Maleam promontorium, & Naupliam in septentrionem, (Vide Epidaurus) *Malvasia*.

¶ Monemugium, *Monemugi* seu *Mohenemugi*, regnum Africæ, in Æthiopia Inferiori, quod aliter *Nimeamaie* dicitur; estque peramplum, ab Euro & Euro Austro Regi Macoco est conterminum. Ejus ditio latissimè patet, crediturque extendi ad limites regnorum Mombazæ, Quiloæ, Soffalæ, & Mosambici, teste Isaaco Vossio. Sed de ejus urbibus & provinciis non constat apud Europæos, cum ex iis pauci huc usque pervenerint.

Monetium, *Munspurg*, vel *Monspurg*, teste Lazio, oppidum Japodum, in Carniola regione & Comitatu Ciliensi, à Labaco 22. leucis in Boream. Strab.

¶ Monfortium Amalriei, *Monfort l'Amaury*, oppidum Galliæ, in provincia insulæ Franciæ, in colle, 10. leucis a Lutetia in occasum Drocas versùs, & 7. a Medunta in meridiem.

¶ Mongagnaba, *Mongagunbo*, fluvius Americæ, in Brasilia, in præfectura Paraibæ.

¶ Monlusonium, *Monlucon*, urbs Galliæ, in Borboniensi pra-

si provincia, ad Catim fluvium, in limite Bituricensi, & 4. leucis à confinio Alverniæ inferioris in Boream, & 13. à Molino in occasum.

¶ Monicoga, *Schiermong* quibusdam, insula Belgii, in ora Frisiæ occidentalis, via 5. mill. pass. à continenti, & paulò plùs ab Amelandia insula in ortum.

¶ Monsia, *Monsia*, insula est Africæ, in Oceano Æthiopico, & in ora Zanguebaris regionis, versùs Quiloam urbem, 40. mill. ab ora.

¶ Monmiralium; *Monmirail*, oppidum Galliæ, in Bria provincia, ad Morinum majorem fluvium, & in limite Campaniæ propriæ. 4. leucis distat à Castro Theodorici in meridiem, & 12 à Meldis in ortum.

¶ Monmiralium, *Monmirail*, oppidum Galliæ, in Perticeo tractu, in colle, & in ipso limite Cenomanensis provinciæ. Distat 11. leucis à Cenomano in ortum, & 6. à Vindocino in septentrionem.

¶ Monmorenciacum, *Monmorency*, oppidum Galliæ, in regiuncula Francia propriè dicta, in colle, 4. leucis à Lutetia in Boream; estque Ducatu titulo nobilitatum. Hinc vallis adjacens & fertilissima nomen habet.

Vet. Inf. Monobrica, *Monbriga*, oppidum olim Hispaniæ Beticæ, nunc pagus, teste Clusio. Sed mihi videtur esse oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Aragonia, vulgò *Monbriga*, ad Salonem fluvium, à Bilbili 5. leucis, Cæsaraugustam versùs 16.

Strab. Ptol. Steph. Monœcus portus, *Monaco*, oppidum Liguriæ, cum portu & arce firmissima, in saxo. (cujus Princeps & dominus neminem superiorem agnoscit, licèt sub protectione Regis Franciæ præsidium illius in arcem admiserit) inter Albintemelium ad ortum 10. & Nicæam ad occasum 7. mill. pass. Ejus meminit Virgilius libro 6. Æneidos:

Aggeribus socer Alpinis, atque arce Monœci
Descendens.

¶ Monœcus portus seu Herculis Monœci portus, *Monaco* incolis, *Mourgues* Gallis, oppidum est parvum, sed munitum, cum palatio Principis è gente Grimalda, in ora maris Ligustici, estque fere insertum in Comitatu Niceensi, cum *Mentone* & *Rocobruna* oppidulis, quæ etiam subsunt eidem Principi. Vide Herculis Monœci portus. Ibi incipiunt Alpes maritimæ.

Ptol. Monoglossum, *Mangalor*, teste Nigro, urbs Indiæ citerioris maritima, in regno Narsingæ.

Strab. Plin. Monoleus, lacus Æthiopiæ, ex quo Astaboras fluvius, teste Strabone, effluit.

¶ Monomotapa, *Monomotapa*, regnum Africæ peramplum, in parte australi Æthiopiæ interioris, inter Imperium Monemugi ad septentrionem, & Cafreriam regionem ad meridiem; estque valdè extensum: & in eo sunt plurima regna vix nomine nota Europæis.

¶ Monomotapa, *Monomotapa*, urbs Africæ, regni cognominis caput, ad fluvium Spiritus sancti, & versùs regionem Cafrorum ad ortum. 30. mill. pass. distat ab ora Oceani Æthiopici.

Prov. Rom. Monopolis, *Monopoli*, urbs Apuliæ Peucetiæ littoralis, episc. sub Archiep. Barensi, inter Barium ad occasum 30. & Brundisium in ortum 40. mil. pass. proxima Egnatiæ urbi extinctæ, cui successit.

¶ Monopolis, urbs nunc agri Bariani, in regno Neapolitano, & in ora maris Adriatici. 22. milliaribus distat à Bario in ortum, 40. à Brundusio in Circium, & 25. à Taranto in septentrionem.

¶ Mons Acutus, *Montaigu en Combraille*, oppidum Galliæ, in Borboniensi provincia, & in Combralia tractu, juxta amnem Duplicem, in limite Alverniæ. 13. leucis distat à Claromonte in septentrionem.

Prov. Rom. Mons Albanus, *Montauban*, urbs Aquitaniæ, episcop. sub Archiep. Tolosano à Joanne XXII. Pontifice Maximo effecta, ad Tarnem fluvium præterfluentem, media inter Tolosam & Cadurcos 8. leucis, (*in Cadurcensi provincia.*)

¶ Mons Albanus, *Montalvan*, oppidum Hispaniæ, in Aragonia, ad fluvium Martinum 9. leucis à Terulo in Cæciam Barbastrum versùs distans.

¶ Mons Albus, *Monblanc*, oppidum Hispaniæ, in Catalonia, Ducatus titulo clarum, ad amnem Francolinum 5. leucis à Tarracone in Boream.

Mons Alcinous, *Montalcino*, vel *Monte Alcino*, teste Volaterrano, urbs Hetruriæ episc. sub Archiep. Senensi, inde 17. mil. pass. non longè à via quæ Romam ducit; quæ & Mons Ilcinus dicitur, in colle.

¶ Mons Alfonsus, *Monte Alfonso*, arx permunita Italiæ, in Ducatu Mutinensi, in Carferoniana tractu, prope Castrum novum, in colle, ad Anserem fluvium, ferè 22. milliaribus à Lucca in Boream, & 20. à Serezana in ortum, ad radices Apennini.

Mons Altus, *Montalto*, urbs Piceni, episcopalis recens à Sixto V. Pont. Max. ejus cive effecta, sub Archiep. Firmano, inde 10. mill. pass. in meridiem, ab Asculo 15. in occasum distans.

¶ Mons Altus urbs est parva Piceni, in ditione Pontificia, in colle, juxta Monociam amnem, 12. milliar. à Fermo in austrum, & 8. ab Asculo in Boream distans.

¶ Mons Aragonius, *Monte Aragon*, oppidulum Hispaniæ, in Aragonia, via una leuca ab Osca in ortum distans, cum insigni cœnobio.

¶ Mons Argentarius, *Monte Argentaro*, in Tuscia, in ora maris Tyrrheni. Vide Argentarius mons.

Mons Badonius. Vide Mons Solis.

¶ Mons Balmæus, *la sainte Baume*, mons Galliæ in Provincia, ubi sancta Magdalena per aliquot annos pœnitentiam egit; estque inter Aquas Sextias & Telonem, 6. leucis utrinque distans.

¶ Mons Belligardus, *Montbelliard*, Germanis *Montpelgard*, oppidum & Comitatus, Ducum è Wirtembergensi domo sedes, sub monte Vogeso, prope Dubim fluvium, inter Alsatiam ad ortum & Comitatum Burgundiæ, ad occasum, in Germania, proprio Comiti parens. 40. mill. pass. distat à Vesuntione in Cæciam, & 33. à Basilea in occasum.

Mons Bodius, *Montalboto*, teste Blondo, oppidum amplum Umbriæ, in Ducatu Urbinate, à Senogallia 7. mil. pass. in meridiem, ab Æsio totidem in occasum. *Anna Dur. Urb.*

Mons Bodius, *Monte Albodo*, castrum, est Marchiæ Anconitanæ, in ditione Pontificia, via 3. milliar. à limite Ducatus Urbini.

Mons Brisiacus, *Brisac*, oppidum Germaniæ superioris, ad Rhenum fluvium, in Alsatia, ferè medium inter Basileam ad meridiem & Argentoratum in Boream 7. leucis plùs minus dissitum, (*urbs est permunita. Vide Brisacum.*) *Ant.*

¶ Mons Candidus, *Monte Canigo*, mons Galliæ Narbonensis, & Pyrenæorum ramus, in Comitatu Ruscinonensi. Vide Candidus.

¶ Mons Cassinus, oppidum regni Neapolitani, & in provincia Terræ Laboris, *Monte Cassino*. Vide Cassinum.

¶ Mons Cenisius, *le mont Cenis*, mons Sabaudiæ, pars Alpium, & in ipso limite Pedemontii. Vide Cenisius.

¶ Mons Cetius, *Calemberg*, mons Germaniæ, in Austria inferiori. Vide Cetius mons.

¶ Mons Christi; *Monte Christo*, mons est excelsus Italiæ, in mari Tyrrheno, totam ferè insululam cognominem complectens, cum una aut altera turri tantùm, ferè inter Planasiam ad occasum & Igilium ad ortum. Pendet ex agro Senensi, a quo 3. milliar. distat in meridiem; & subest magno Duci Hetruriæ. Alias Oglasa dicta fuit insula, teste Cluverio, eratque ibi monasterium celebre.

¶ Mons Ciminius, *Monte di Viterbo*, mons Italiæ, in ditione Pontificia, prope Viterbum. Vide Ciminius mons.

¶ Mons Corneti, *Moncornet*, oppidum est Galliæ, in Picardia provincia, & in tractu Tirascia, in limite Campaniæ, 10. leucis à Remis in Boream distans.

¶ Mons Desiderii, seu Mondiderium, *Mondidier*, oppidum amplum Galliæ, in colle, in Picardia provincia, medium inter Ambianum & Compendium 7. leuc. distans, uti à Novioduno in occasum.

Mons Dolorosus, posteà Sterlingium, *Sterling*, oppidum Scotiæ, ad Fortheam fluvium, à Glasquo & Dumblano urbibus 20. & 10. mill. Edimburgum in ortum versùs; in quo Reges coronari solebant. *Script. Scot.*

Mons Feretranus, *Monfeltro*, urbs Umbriæ episcopalis sub Archiepiscopo Urbinate, inde 20. mill. pass. in occasum recedens, in monte, cum arce ab omni hostili aggressione tutissima, Ducatus Urbinatis; quæ & Leopolis, *San Leo*, Feretrus Procopio. Hic potiùs regionis nomen est. *Arna Urb.*

¶ Mons Feretanus, *Monte Feltro*, regiuncula est Italiæ in Ducatu Urbinate & ditione Pontificia ad radices Apennini, juxta Ariminum fluvium & confinia Romandiolæ. Ejus caput est Leopolis seu Fanum S. Leonis urbs episc. in monte excelso.

¶ Mons Ferratus, *Monferrato* Italis *Monferrat* Gall's, provincia Itsliæ, Ducatus titulo clara, inter Mediolanensem Ducatum ad ortum, & Pedemontium ad occasum, sub dominio Ducis Mantuæ. Ejus caput est Casale, *Casal* aliæ urbes sunt Aquæ Stateliæ, *Acqui*, Nicea Palea, *Nizza della Paglia*, Alba, *Alba*, & Tridinum, *Teino*. Sed hæ duæ ultimæ parent Duci Sabaudiæ pacè Clarasci confecta.

¶ Mons Flanquious, *Montflanquin*, oppidum Galliæ, in Aquitania, & in Aginnensi agro, ad amnem Ledum, 7. leucis ab Agineo in Boream Petrocorium versùs.

¶ Mons Garganus, *lo mont Gargan*, Italia *monte Gargano*, *ò di S. Angelo*, mons Italiæ in regno Neapolitaoo an mare Adriaticum excurrit, in cujus ora fuit Sipontum, urbs archiepiscopalis, eversa, cui Monfredonia ad milliarium substituta. In monte verò oppidum S. Angeli hodie visitur, ubi templum S. Michaeli dicatum; estque archiep. unita cum Manfredoniceosi per Alexandrum III. Papam. Vide Garganus.

Mons Genebra, *Mont Geneare*, mons Galliæ, in Delpbinatu, & pars Alpium, in confinio Italiæ, ad Droentiæ fluvli fontes. Vide Genebra & Cottiæ Alpes.

Scrip. Brit. Mons Gomericus, *Montgommery*, oppidum Albionis, in Wallia, ad Sabrinam fluvium, à Salopia 22. mill.

Mons Gomericus oppidum est Vvalliç Borealis, Comitatus cognominis caput, 2. milliar. à Sabrina fluvio distans, 18. mill. past. à Salopia in Africum, & 30. ab Heresordia in Boream.

¶ Mons Hulinl, *Monthalin*, arx munita Galliæ, lo Picardia, & Boloniensi tractu, 3. leucis à Bolonia io ortum Tervsnam versùs, aliàs contra Hispanos excitata.

¶ Mons Leo, *Monte Leone*, urbs episcopalis regoi Neapolitani, in Calabria ulteriori, aliàs Vibo Valentia. Vide ibi.

¶ Mons Limaril, *Montelimar*, urbs est Galliæ, ln Delphinatu, ad radices collis, 2. mill. pass. à Rhodano fluvio, & ferè 7. à Valentia in meridiem, uti 4. à Fano S. Pauli in septentrionem. Dicitur etiam mons Æmarorum.

Prov. Rom. Mons Maranus, *Monte Marano*, urbs Hirpinorum, episc. sub Archiep. Beneventano, inde 28. mill. pass. Nuscum veraùs 6. (*in provintia Principatus Ulterioris, in regno Neapolitano.*)

¶ Mona martiani, *Mont de Marsan*, oppidum est Galliæ, in Aquitania, ad amnem *Midea*, agri Martiani caput, 5. leucis distans ab Aturo in Boream Burdegalam versùs.

¶ Moos Medius, seu Maledictus quibusdam, *Monmedy*, urbs parva Belgii, sed permunita, in colle, in Ducatu Luxemburgensi, ad Carum fluvium. Distat 7. leucis à Virduno in Boream, & ferè 3. à Stenæo in ortum. Capta fuit anoo 1657. à Gallis, quibus postea remansit pace ad Pyrenæos.

¶ Mons Morillonis, *Mons Morillon*, oppidum Galliæ, in Pictavensi provincia, ad Vartempam fluvium, 8. leucis à Pictavio in Eurum versùs Marchiam.

¶ Mons Olimpus, *Mont O'impe*, arx munita Galliæ, in Campania provincia, juxta Carolopolim, & ad Mosam fluvium, recens excitata, in colle.

Mons Oruinus, *Monorvino*, urbs Apuliæ episc. Vide Minervinum, In Minervium.

Mons Pelusius, & aliis Pilosus, *Monte Peloso*, urbs Lucaniæ episc. sub Archiep. Acherontino (tametsi hodie ab ejua jurisdictione exempta) inter Acherontism, & Meteolam 10. mill. pass. à Gravina 6. quot à Tricarico, à Potentia 18.

¶ Mons Pelusus orbs est parva regni Neap. in provincia Basilicata, uno aut altero mill. a Bradano fluvio distans, inter Acherontiam ad occasum, & Mateolam, atq; Gravinam ad ortum, in limite agri Bariani.

Script. Gall. Mons Pessulus & Pessulanus, *Mompellier*, & *Montpellier*, quasi mons puellarum, urbs ex primis Galliæ Narbonensis, ac Occitaniæ regionis post Tolosam primaria, episcopalis, quæ Magalonensi successit, & accademia, inter Nemausum ad ortum & Narbonem, ad occasum 14. leucis.

¶ Mons Pessulsnus, *Montpellier*, urbs est Galliæ, In Occitaoia inferiori, episcop. sub Archiepiscopo Narbanensi, Accademia studio Medicinæ clara, juxta amnem *Lez*. Arcem habet munitam; vixque una leuca distat à stagno Magalonensi, in colle, & 2. abora maria mediterranei, 7. leucis à Nemauso in occasum, & 15. à Narbone in ortum,

Cat. Mons Physcon, *Monte Fiascon*, urbs Hetruriæ, in monte Volsinio lacui imminenti, epis. ab Urbano V. Pont. Max. sede episcopali donata, inter Volsinios, & Viterbium 8. mill. past. vino celebris. Episcopatus illius, & Cornuetanus hoc tempore juncti sunt.

¶ Mons Physcon, *Monte Fiascone*, urbs est parva, & oblonga Hetruriæ, in provincia Patrimonii S. Petri, & in ditione Pontificia, 8. mill. à Viterbo in occasum, & 20. à Cornueto in Boream.

¶ Mons Pici, *Mont de Pico*, seu *de Teyda*, aliis *le Pic de Teneriffe*, mons est altissimus totius Africæ, in Teneriffa insula, una ex Canariis, in mari Atlantico, & versùs oram regni Marochii.

Prov. Rom. Mons Politianus, *Monte Pulciano*, urbs Hetruriæ episcopalis, ab Archiepiscopi jurisdictione immunia, in províocia Senensi, à Senis 28. mill. pass. Clusium versùs 12.

¶ Mons Politianus, *Monte Pulciano*, urbs est parva Hetruriæ, joxra Clanim paludem, in colle aspero, sub dominio magni Ducis, & in confinio dit. Pontificiæ. 28. milliaribus distat à Perusia in occasum, uti à Senis in Eurum.

Mons Regalis, *Monreale*, urbs Siciliæ archiepiscopalis, apud Panormum, in monte, iade 4. mill. pass. tantùm distans, à Gulielmo II. Siciliæ Rege basilica augustissimè exrructa, & amplissimis redditibus ditata, eoque curante sede archiepiscopali à Locio III. Pontifice Maximo exornata. Mona Regalis etiam urbs episcopalis Liguriæ in Pedemontano Principatu. Vide mons Vici.

T. Dict. Mons Regis, *der Vogel*, teste Lazio, locus intet Carnos & Noricos, intra Alpes Julias.

Mons Regius, *Konigsberg*, urbs Sarmatiæ Europææ, in Borussis, Prussiæ (quæ Ducalis appellatur) caput, accademia, & emporium celeberrimum, à Gedano Prussiæ regiæ urbe primaria ad 25. leucas Polonicas io Boream recedens.

¶ Mons Regius, *Konigsberg*, urbs est ampla rrgni Poloniæ, in Prussia Ducali, ad Pregelam fluvium, ubi in sinum *Frisch Haff* se exonerat. Arcem habet munitam; subestq; dominio Electoris Brandeburgici. 25. leucis Polonicis à Gedano in ortum distat, totidem à Memelio in meridiem, & 4. ab ora maris Baltici. Vide Regiomons.

¶ Mons Regius, *Montreal* oppidum est Americæ septentrionalis, in nova Francia, in insula fluvii S. Laurentii. 150. mill. à Quebco in occasum, sub dominio Francorum, & satis cultum à paucis annis.

¶ Mons Ricardi, *Montrichard*, oppidum Galliæ, ad Carim fluvium, in provincia Turonensi, & in limite Blesensi 12. leucis à Cæsaroduno in ortum, & 6. à Blesis in meridiem distat,

Mons Rosarum, seu Rosarum mons, vulgò *Montros*, & *Montrose* Camdeno, pagus Scotiæ cum cœnobio monachorum numero & sanctitate celebri. Vide Celurca.

¶ Mons Rosarum, nunc *Montrose*, oppidulum est Scotiæ Borealis, in Angusia Comitatu, cum portu in ora maris Germanici. 20. mill. distat à Brechinia in ortum, & 25. ab Andreapoli in Cæciam. Marchionem habuit hisce ultimis temporibus percelebrem, & Regi suo fidelissimum.

¶ Mona Rosens, seu Rosulus, *Monterosi*, oppidulum Italiæ, in provincia Patrimonii, & medium ioter Romam & Viterbum, 20. milliaribus utrinque distans, in ditione Pontificia, & pendet in spiritualibus ab Abbate Trium Fontium, propè Romam.

Mona Sacer, *Monte di Tivoli*, mons Latii, Tiburi urbi imminens.

¶ Mons S. Adriani, *Monte de S. Adrian*, mons excellus Hispaniæ, inter Ipuscoam & Navarram extensus ab ortu in occasum.

¶ Mons S. Gertrudis, *S. Gertruydenberg*, oppidum permunitum Belgii, in Hollandia & in limite Brabantiæ. Vide Gertrudoberga.

¶ Mons S. Gothardi, *Mont S. Gothard*, pars Alpium In Helvetiia. Vide Adula Mona.

¶ Mons S. Michaelis, *mont S. Michel*, mons Galliæ, in Normanoia, dictus in periculo maris, quia una leuca à littore distat, juxta ostia Lerræ fluvii, & 4. leucis distat ab Abrincis in occasum Maclovium versùs. Arcem habet & oppidulum.

¶ Mona S. Vvinoci, seu Vinociberga, *Bergues S. Vinox*, seu *Bergues* simpliciter, urbs est Belgii, in Comitatu Flandriæ, ad Colmam amnem, una leuca à Dunquerca & ab ora Oceani in meridiem. Pluries capta fuit hisce ultimis temporibus, & tandem Francici juris effecta est

pace

pace ad Aquisgranum sancita, cum toto tractu adjacente.

Ant. Mons Seleuci, locus Galliæ Narbonensis, in Delphinatu, inter Vapingum urbem 23. & Lucum oppidum 26. mill. pass. occurrens ex Itinerario Antonini.

¶ Mons Seleuci quibusdam est *Montmaur*, oppidulum Delphinatus, intra montes, 10. milliaribus à Vapingo in occasum Lucum versus, à quo 20. mill. pass. distat in ortum.

¶ Mons Serratus, *Montserrat*, mons Hispaniæ, in Catalonia excelsus, propè Rubricatum fluvium, devotione erga Beatam Virginem percelebris, vix una leuca à Minorissa in meridiem, & 9. à Barcinone in Circium distans.

P. Di. Mons Silicis, *Monselice*, aliis *Monte Selice*, oppidum Venetiæ, in agro Patavino, apud Medoacum fluvium minorem, amplum, inter Patavium 10. & Ateste 5. mill. pass.

¶ Mons Sinai, vulgò *mont Sinai*, in Arabia. Habet insigne monasterium, in quo 60. Calojeri, seu Monachi ad minus versantur, asservantque ossa S. Catherinæ Virg. Olim Episcopum habuit Petræensi Archiepisc. suffraganeum. Vide Sinai.

Script. Brit. Mons Solis, Aquæ calidæ, mons Badonicus & Badonia, demum Bathonia, urbs Albionis, in Anglia, episcopalia sub Archiepisc. Cantuariensi, inter Sarisburiam & Bristolium ad 20. mill.

¶ Mons Solis, nunc Bathonis, *Bathe*, urbs est Somersetensis Comitatus ad Avonium fluvium, 7. mil. supra Bristolium in ortum, & 30. à Sarisburia in Circium distans.

¶ Mons Thabor, mons Judææ, Christi transfiguratione clarus. Olim Episcopum habuit & cœnobium Benedictinorum. Vide Thabor.

Exvit. S. Ma. Mons Titanus, *San Marino*, oppidum Galliæ Togatæ, in Romandiola, apud Ariminum, inde 10. mill. pass. Vide Marinum.

¶ Monstrolium, *Montreuil*, urbs est munita Galliæ, in Picardia provincia, ad Quentiam fluvium, vix 3. leucis ab ora maris Britannici. Dicitur à quibusdam Monasteriolum. Arcem habet munitam; estque in limite Artesiæ, 9. leucis distans ab Abavilla in septent. & octo a Bolonia in meridiem circiter.

¶ Mons Tuniatus, *Monsamiata*, mons Hetruriæ, in agro Senensi, ex pluribus aliis montibus constans, versus confinia ditionis Pontificiæ, inter Suanam, Radicofanum, & fontes floræ fluvii.

Trad. antiq. Mons Vici, *Mondovi*, urbs Liguriæ episcopalis, in monte, apud vicum pagum, unde ei nomen sub Archiepisc. Taurinensi, inde in meridiem 34. mill. pass. Savonam versùs 36. ab Aquis Statiellis 33. in occasum, quæ & Mons Regalis in Pedemontano Principatu. In Monte Vici ætate nostra erat accademia, quæ nunc Taurini est.

¶ Mons Vici, *Mondovi*, urbs est munita Pedemontii, ad radices Apennini montis, & versùs Liguriam, 2. mill. à Tanaro fluvio, 28. ab Aquis Statiellis, 18. ab Alba in meridiem, & 15. à Cuneo in ortum dissita.

¶ Mons Virginis, *Monte Vergine*, oppidum regni Neapolitani, in provincia Principatus ulterioris, inter Nolam & Beneventum, in quo monte insigne monasterium construxit S. Guillelmus, Ordinis Mon-Virginei sic dicti fundator.

Prov. Rom. Mons viridis, *Monte Verde*, urbs Hirpinorum, in Apuliæ confinio, episcopalis sub Archiepiscopo Compsano, licèt episcopatui Canaensi & Archiepiscopatui Nazareno copulatus sit, inter Melphiam & Laquedoniam 6. mill. pass.

¶ Mons Viridis urbecula est regni Neap. in Principatu ulteriori, ad Aufidum fluvium, & in limite Capitaniatæ, & Basilicatæ, 13. mill. à Compsa in ortum, & totidem ab Acherontia in Circium.

Montes clariores apud veteres, quorum explicationem vide suis locis:

Acroceraunii & Acroceraunia, Monti *della Chimera* Epiri.

Ætna, *Mongibello*, Siciliæ.

Almus, *Arpatarro*, Pannoniæ inferioris.

Amanus, *Monte Nero*, Syriæ.

Antilibanus, *Abellinas*, Cœlesyriæ.

Apenninus, *Apennino*, Italiæ.

Argeus, *Monte di Saustia*, Cappadociæ.

Athos, *Monte Santo*, Macedoniæ.

Atlas, *Iduacal*, Mauritaniæ Tingitanæ.

Bagous, *Coibocaraa*, Drangianæ & Ariæ.

Bepyrrus, *Beuprua*, Indiæ ulterioris.

Bermius, *Messe*, Macedoniæ.

Callidromus, *di Livadia*, Epiri apud Achajam.

Calpe, *Gibraltar*, Hispaniæ, Herculis columna.

Candavia, *Canovia*, Macedoniæ.

Casius, *Lison*, Phœnicia. Alter Palæstinæ.

Caucasus, *Cocas*, Iberiæ & Albaniæ. Alter Indiæ.

Cemmenus. Vide Gebenna.

Ceraunii, idem Acrocerauniis & Caucaso.

Chimæra, Lyciæ ignivomus.

Choatras, *Cabusco*, Parthiæ.

Cithæron, *Monte di Stives*, Bœotiæ.

Citorus vel Cytorum, *Monte di Famastro*, Paphlagoniæ.

Coronus, *Basaresi*, vel *Basarasi*, Parthiæ & Hyrcaniæ.

Cragus, Lyciæ, *li sette Cavi*.

Cybele, Phrygiæ magnæ.

Cyllene, Arcadiæ, altissimus.

Dicte & Dictæus, *Lasthi*, Cretæ.

Dindymus, & Dindyma, *Germain*, Phrygiæ magnæ.

Elephas, *Felles*, Æthiopiæ.

Emodus, *Meghali*, Scythiæ & Indiæ.

Erymanthus, (*Dimizana*,) Arcadiæ.

Eryx, *Monte di S. Giuliano*, Siciliæ.

Falernus, *Falerno*, Campaniæ.

Garganus, *Gargano*, Apuliæ.

Gebenna, qui & Cemmenus, *de Auvergne*, Galliæ. (*Gebenna mons*, *nunc* les montagnes des Sevennes, *seu* les Sevennes *vulgò*.)

Grampius, *Granzebain*, Scotiæ.

Hæmus, *Balkan*, Thraciæ.

Helicon, *Zialia*, Bœotiæ.

Hormiuius, *di Castamona*, Bithyniæ.

Hyperborei, Sarmatiæ Asiaticæ, (*Cameni poias*.)

Ida, *Ida*, Phrygiæ. Alter Cretæ, *Psiloriti*, & *Psilovri*.

Idubeda, *Sierra d'Atienza*, & *di monte Strella*, in Lusitania.

Imamus, *Altay*, Scythiæ.

Ismarus & Ismara Thraciæ, *di Polystilo*.

Iura & Iurassus, *Joux*, & *Iurat*, Sequanorum.

Libanus, *Libano*, Phœniciæ.

Lunæ montes, *Bed*, Aethiopiæ trans æquatorem.

Mænalus & Mænala, Arcadiæ.

Marianus, *Sierra Morena*, Hispaniæ.

Masdroranus, *Chitolior*, Parthiæ & Ariæ.

Massicus, *Monte Masso*, Campaniæ.

Nebrodes, *Madonia*, Siciliæ.

Niphates, *Curdo*, Armeniæ majoris & Mesopotamiæ;

Nysa, Indiæ citerioris.

Oeta, *Bauina*, Thessaliæ, seu Phthiotidis.

Olympus, *Lacha*, Thessaliæ; Mysiæ, *Anatolaidag*; Lyciæ, & Cypri.

Orospeda, *Sierra de Mollina & de Alcaraz*, Hispaniæ Tarraconensis.

Ossa, *Oliva*, Thessaliæ.

Othrys, *Delacha*, Phthiotidis.

Pangæus, *Castagna*, Thraciæ.

Pariedrus & Paryadris, *Leprus*, Armeniæ majoris.

Parnasus & Parnassus, *Liacura*, Phocidis.

Paropamisus, *Calchistan*, Asiæ.

Pelios, *Petras*, Thessaliæ.

Pindus, *Mezzovo*, Epiri, & Thessaliæ.

Pylei & Pylæ, *Monte Amara*, Aethiopiæ.

Pyrene & Pyrenæus mons, *les Pirenées*, Hispaniæ.

Rhodope & *Valiza*, Thraciæ.

Riphæi, Sarmatiæ. (*Beglovvoy*.)

Romaricus, *Remiremont*, Galliæ Belgicæ, (est nomen castri, vel oppidi. Vide suo loco.)

Scardus, *Monte Nero*, Macedoniæ. Aliis *Krans*.

Semanthini, *Idisa*, inter Sinas & Seres.

Soractes, qui et Faliscorum, *di S. Oreste*.

Sudeti, *Fiechtelberg*, Germaniæ.

Sypilus et Sipylus, *Sirepino*, Lydiæ.

Tænarus, *di Maina*, Laconicæ.

Taurus, Asiæ, variè nominatur.

Taygetus, *Mittena*, Laconiæ.

Tetricus, *Monte di S. Giovanni*, Umbriæ.

Tmolus, *Tomalitza*, Lydiæ.

Vesevus et Vesuvius, *Monte di Somma*, Campaniæ.

Vesulus, *Monviso*, Galliæ Subalpinæ.

Vogelus, *Vauge*, Galliæ Belgicæ.

Zagrus, *Addbeglan*, Mediæ.
Zametus, *Zimas*, Arabiæ felicis.

¶ Monferrantium, *Monferrant*, urbs Galliæ, in Alvernia. Vix uno milliari distat à Claromonte, & 2. leucis ab Elaveri fluvio in occasum, in tractu Limania dicto 25. à Lugduno in occasum.

¶ Montgumeriensis Comitatus, *Montgomeryshire*, provincia est Vualliæ Borealis, cum oppido præcipuo cognomine, inter Comitatus Salopiam ad ortum, Merviniam, & Cardiganiam in occasum, & Radnoriam ad meridiem.

¶ Monmelianum, *Montmelian*, arx munitissima Sabaudiæ, in rupe, cum oppido adjacente & ponte ligneo, ad Isaram fluvium, in confinio provinciæ Delphinatus. 3. leucis distat à Camberisco in austrum, vix autem 2. ab arce Barrana.

¶ Monpenserium, *Monpensier*, oppidum Galliæ, in Alvernia, in colle & in limite Borboniensis provinciæ, Ducatus titulo insignitum. 7. leucis distat a Claromonte in Boream Molinum versùs.

Ant. Montana, *Admind*, teste Lazio, pagus Norici, in Stiris apud Anisum fluvium & Anisipontem pagum, proximus Rhotemæ oppido, ab eo leuca 1. in Boream.

Bibl. Montana Judææ, locus Palæstinæ, in quo Zacharias & Elisabeth D. Joannis Bapt. parentes habitabant, ab Hierosolymis 8. mil. pass. in austrum recedens.

¶ Montargium, *Montargis*, urbs Galliæ lepida, in provincia Insulæ Franciæ, & in Vastinio tractu, ad Lupiam fluvium, 25. leucis à Lutetia in austrum. Castrum habet antiquum. 18. leucis distat ab Aureliis in ortum.

¶ Montensis seu Bergensis Ducatus, *Duché de mons*, seu *de Berg*, provincia Germaniæ, in circulo Vvestphaliæ, juxta Rhenum fluvium, sub dominio Ducis Neoburgensis, cui obvenit, ex hæreditate Juliacensi. Ejus primaria est Dusseldorpium; estque inter Marchiæ Comitatum ad ortum, & ditionem Coloniensem ad occasum.

Script. Belg. Montes, *Mons*, urbs Belgii, Hannoniæ primaria, ad Hanam fluvium subterfluentem, à Valencenis altera regionis urbe præcipua 7. leucis, inter Duacum ad occas. & Namurcum ad ortum 12. à Bruxellis 10.

¶ Montes Acuti, seu Terra montium acutorum, *Spitzberg*, regio recens detecta multò supra Norvegiam in Boream extensa, ubi altitudo Poli Arctici est 80. graduum circiter; estque versùs Gronelandiam. Sed an sit pars ipsius, seu insula, aut continens, nesciunt qui illas oras lustrarunt. In duas partes dividitur à quibusdam, nempè in Spitzbergam propriam, quæ ad occasum, & in novam Frisiam, *new Friesland*, quæ ad ortum. Vide Spitzberga.

Diod. Sic. Montes Aerii, *Montiferi*, teste Fazello, montes Siciliæ excelsi, apud Capitium oppidum, ex quibus Himera in occasum, Gelas in meridiem, & Terias in ortum flumina profluunt, præcipua in Sicilia, (*eorum pars editissima* Monte Artesino *dicitur*.)

¶ Montes Asturiæ, *Montes de las Asturias*, montes Hispaniæ, inter Asturiam & regnum Legionense, ab ortu in occasum extensi per 30. leucas.

¶ Montes Leænæ, seu mons Leonis, *Sierra Liona* Lusitanis, *Montagne des Lions* Gallis. Vide Leonis mons.

¶ Montes Nivosi seu Andes, *Sierra Nevada ò los Andes*, montes Americæ meridionalis, in Peruvia, à meridie in septentrionem extensi. Vide Andes.

Montes S. Martini, *Sierras de S. Martin*, Hispanis, montes Americæ septentrionalis, in nova Hispania, & provincia Guaxaca, in ora sinus Mexicani.

Montes urbis Romæ, ex Petro Victore.

Aventinus, *Monte di S. Sabina*, a sacra æde in eo constructa, Tiberi imminens, à porta Trigemina incipiens, ab aliisque prorsùs discretus.

Cœlius, *S. Gio. Laterano*, à basilica Lateranensi denominatus, apud portam Latinam.

Esquiliæ & Exquiliæ, *di S. Maria maggiore*, & *di S. Pietro in vincola*, ab ædibus sacris in eo sitis.

Janiculus, *S. Pietro in Montorio*, ubi etiam sacra ædes S. Honophrii.

Palatinus, *Palazzo maggiore*, Tarpejo attiguus.

Pincius, *S. Trinita del Monte*, sic a sacra æde in eo constructâ nominatus.

Quirinalis, *Monte Cavallo*, ubi palatium Pontificium, æstivo tempore à Pontificibus habitatum, sic ab equorum statuis, quæ ibi visuntur dictus.

Tarpejus, qui & Capitolinus, ubi Capitolium, *Campidoglio*, Curia & Senatus, dum hic Magistratus staret.

Vaticanus, *il Vaticano*, ubi ædes Pontificis, & S. Petri basilica.

Viminalis, ubi sacræ ædes S. Laurentii in Palisperna, & S. Pudentianæ.

Monsonium, Monçaon, oppidulum munitum Hispaniæ, in Portugalla, ad Minium fluvium, è regione Gallæciæ, plures tentatum a Castellanis irrito conatu 4. leucis distat a Tyde in ortum; estq; in provincia inter Minium, & Durium dicta.

¶ Montia, *Monza*, oppidum Italiæ, in Ducatu Mediolanensi, ad Lambrum fluvium. Vide Modoetia.

¶ Montiniacum, *Montignac*, oppidum Galliæ, in Aquitania, & in Petrocoricensi provincia, ad Vezeram fluvium, ferè 7. leucis à Petrocorio in ortum Tutelam versùs, & 4. à Sarlato in septentrionem distans.

¶ Montiniacum Regium, *Montigny le Rey*, oppidum Galliæ, in Campania provincia & Bassiniaco tractu, ad Mosam fluvium, & propè ejus fontes, 6. leucis à Lingonibus in Cæciam, & 7. à Calvomonte in ortum.

Montio, *Monçon*, urbs munita Aragoniæ, in colle, ad Cincam fluvium, 2. leucis infra Barbastrum in meridiem, 6. ab Ilerda in Circium, & 5. à Fraga in Boream. Expugnata fuit anno 1643. à Gallis, & posteà ab Hispanis recepta.

Montorium, *Montoire*, oppidum Galliæ, in Vindocinensi tractu, ad Ladum fluvium, in confinio Cenomanensis provinciæ, 4. leucis infra Vindocinum in occasum, & 9. ab Ambacia in septentrionem.

Montonates, *Albizia*, teste Gaudentio Merula, oppid. seu pagus Insubriæ Galerato proximus, inter Mediol. & lacum Verbanum, à Mediolano 24. mill. pass.

¶ Monumethensis Comitatus, *Monmouthshire*, provincia est Angliæ, in limite Vualliæ, cujus caput Monumethia inter Glocestriam ad ortum, & Glamorganiam ad occasum; fuitque aliàs pars Vualliæ meridionalis.

¶ Monumethia, *Monmouth*, urbs est Angliæ, Monumethensis provinciæ primaria, ad Vvagam amnem, in ipso confinio Herefurdiæ provinciæ, & Glocestriæ, & 14. milliaribus Anglicis ab utraque urbe cognomine, uti 10. ab æstuario Sabrinæ, 22. autem à Bristolio in Boream.

* Mupsia, regio Atticæ, sic dicti à Mupso Rege, teste Strabone. De qua Virg. in ecloga 8.

Mopso Nisa datur.

Hinc Mopsopii populi & Mopsopia regio, Ovidius 5. Metamorphoseon:

Mopsopium juvenem sacros agitare jugales.

(* Vel, ut alii codices & Stephanus, Muplupia à Mopsopo Rege.

Mopsium, Mupsiua tumulus Livio, collis & oppidum Thessaliæ erat inter Tempe & Larissam urbem. Strab.

Mupluestia, Mopsis Plinio, Mamista Glycæ, *Malmistra*, urbs Ciliciæ Archiep. sub Patriarcha Antiocheno, ad Pyramum fluvium, in mediterraneis. Vide Mamistra. Aliis *Mehsese*, etiam appellatur. Steph. Strab. Ptol.

Mora, *Vi In de Mori*, oppidum Corsicæ extinctum, in ora Boreali, apud Opinum oppidum, inde 4. mill. pass. in ortum, a Bastia 12. ferè Centurinum versùs; licèt situs apud Ptolemæum non congruat. Ptol.

Muradunum, *Vverben*, oppidum Galliæ Belgicæ, cum cœnobio, ad Ruram fluvium, in Ducatu Juliacensi. Anna. Fran.

Murasthi, vicus Judææ apud Eleutheropolim, seu Hebron, patria Michææ Prophetæ. Bibl.

¶ Moratum, *Moras*, oppidum Helvetiorum, Germanis *Murten*, ad lacum cognominem, ubi victus ab Helvetiis Carolus Burgundiæ Dux ultimus. 2. leucis distat à Friburgo in septentrionem, & 3. à Berna in occasum.

Moravia, regio Germaniæ, inter Bohemiam & Hungariam, sic à Mora fluvio dicta: in qua Quadi & Marcomanni populi. Ejus urbes clariores, Olumucium, episcup. & regionis caput, Brina, Igla, & Sana, sive Snoima. De ea sic in libro Itinerarii 5.

Hinc Moravinus ager pluvium conversus ad austrum,
Marcomannos pingui sub regione fovet.
Hic Igla cum Dejo tum dum emittuntur ad Istrum,
Et Mora qua genti nomina clara dedit.

¶ Moravia, *Mahren* incolis, *Moravie* Gallis, provincia est

est Germaniæ, & pars regni Bohemiæ, inter Silesiam ad ortum, & Boream, Bohemiam propriam ad occasum, & Austriam cum Hungaria ad austrum, sub dominio Imperatoris Regis Bohemiæ. Ibi aliàs Quadi populi; & ferè in duas partes dividitur Moravo fluvio. Ejus urbes præcipuæ sunt Olomutium, *Olmutz*, Bruna, *Brin*, Iglava, *Iglavv*, & Znaima, *Znaim*.

¶ Moravia, *Muray*, provincia ampla Scotiæ Borealis, ab oriente in occidentem extensa, cujus caput Elgia, seu Elginum; estque inter Rossiam & Loquabriam ad occasum, Badenotiam ad austrum, Buchaniam ad ortum, & Oceanum Germanicum ad Boream.

¶ Moravus, qui & Marus aliis, fluvius Germaniæ, *die Marh* Germanis, *Moravva* Slavis, Moraviam provinciam secat, & in Danubium fluvium cadit ex adverso oppidi *Haynburg*, in Austria inferiori, 5. milliarib. Germanicis infra Viennam Posonium versùs. Oritur autem in ipso limite Bohemiæ, juxta oppidum *Altstat*, & Olomutium rigat.

¶ Moravus, *Morave*, fluvius Mœsiæ, in Servia regione, à quibusdam Margus seu Margis antiquis dictus, Oritur in limite Macedoniæ, versùs fontes Orphei; & plurimis auctus fluviis, in Istrum labitur infra Senderinum, & 80. milliar. infra Taurunum in ortum. Sed Moravus, seu Morava fluvius duplex est: alter major & Bulgariæ, qui In Danubium influit: alter minor Serviæ, qui in majorem se exonerat teste Ioanne Lucio.

¶ Morbihanum, *le Morbihan*, portus capacissimus Galliæ, in ora Australi minoris Britanniæ, propè Dariorigum Venetorum, & ad Oceanum Aquitanicum, ferè 7. leucis à Portu Ludovici.

Li. No. Morbium, *Moresby*, teste Camdeno, oppidum Albionis, in Anglia, in Cumbria regione ad occasum.

Morbium, oppidum Brigantum, nunc est vicus *Moresby* dictus, in Cumbria provincia, in ora maris Hibernici, 3. mill. Anglicis à Verkintonio in meridiem.

Script. Rhet. Morbonium, *Morbegno*, oppidum Rhætorum, ad Adduam fluvium, in valle Tellina, inter lacum Larium 8. & Sondrium oppidum in Cæciam 16. mill. pass. Areis Fontanæ, proximum.

Scrip. Brit. Morda, *Morse*, fluvius Albionis, in Wallia, apud Salopiam urbem, in Sabrinam influens.

¶ Mordiæum, Pisidiæ urbs Stephano, quam posteà Apolloniam dictam scribit.

¶ Morduvæ, *Morduatoe*, populi Moscoviæ, versùs Rhsm fluvium; satis extensi, inter Czeremissos Nagotnos ad ortum & Volodimeriam ad occasum, ubi vastæ occurrunt sylvæ.

¶ Moretum, *Moret*, oppidulum Galliæ, in Præfectura Insulæ Franciæ, & in Vastinio agro, ad Lupiam fluvium, qui paulò post cadit in Sequanam. 15. leucis distat à Lutetia in meridiem.

Strab. Diod. Morgantium, Murgantia Livio, Morgentia Silio, *Murgo*, teste Fazello, oppidum Siciliæ excisum, in ora, apud Taurum promontorium, inter illud & ostia Simethi, a Leontinis, 5. mill. pass. à Catina 20. in austrum. Populi Murgentini Ciceroni, & Plinio. Silius lib. 14.

Sederant, non fraudosis Morgentia campis.

Proc. Steph. Morgentia, & Morgetia, & Morgentium, *S. Georgio*, teste Barrio, oppidum Brutiorum amplum, in Calabria ulteriore, apud Apenninum montem inter Polistinam 2. & Oppidum 6. mill. a Terra nova 8. ab Altano oppido exciso 3. ab Hieracio 12. in Circium.

¶ Morgetes populi ab Oenotris pulsi, in Siciliam trajecerunt, teste Strabone. Horum meminit etiam Halicarnasseus.

Plin. Morgus, *l'Orco*, fluvius Salassorum, apud Clavasium oppidum Taurinorum in Padum decurrens. Fortè Orgus apud Plinium legendum est.

Josep. Moria, posteà Syon seu Sion, (utroque enim modo scribitur) etiam vulgò *Sion*, mons Iudææ notissimus, apud Hierusalem, in quo Abraham Isaac filium immolare iussus est, teste Divo Hieronymo.

Ptol. Moricambe, *Bay of Cardroneck*, teste Camdeno, æstus & fluvius Albionis, in ora occidua, in Comitatu Cumbriæ, inter Itunam & Belisamam amnes.

¶ Moricambe *Baye de Cardroneck* Gallis, æstuarium est parvum, ad ostia amnis *Vvampul*, in parte Boreali Cumbriæ provinciæ, & juxta Itunæ æstuarium, vix 4. milliaribus Scoticis à confinio Scotiæ, sed longè à Belisama æstuario in septentrionem, Speedo teste.

Ant. Moridunum, *Seaton* Camdeno, oppidum Albionis, in * Wallia. Aliis est idem Mariduno; & aliis *Somerton* oppidum esse videtur. (* In Comitatu Devoniensi, apud ostia Axæ fluvii.)

Morimarusa, mare Septentrionale, quod Scythiam alluit, vulgò etiam *Mare Settentrionale*. *Plin.*

Morini, populi Belgii, quorum urbs olim episcopalis Tarvanna, *Terovanne*, vel *Terovenne*, sub Archiepiscopo Remensi, nunc à Carolo V. Imperatore excisa, jacens, in Picardiæ & Artesiæ confinio: cui in episcopatu successit Audomarensis urbs, ad 3. leucas distans, & Bononia 9. in occasum, & Hypræ urbs Flandrica; sicque ex uno tres episcopatus orti. Virgilius libro 8. Æneidos: *Cæs. & al.*

Extremique hominum Morini, Rhenusque bicornis.

¶ Morini populi fuere Galliæ Belgicæ, in eo tractu ubi nunc pars occidentalis Flandriæ, inter Legiam fluvium, & Oceanum Germanicum, pars Borealis Artesiæ, & Comitatus Bononiensis & Guinensis, seu aliter ubi Diœceses Boloniensis in Picardia, Audomarensis in Artesia, & Iprensis in Flandria. Eorum caput erat Tervanna, *Terovanne*, urbs aliàs ampla & permunita, in Artesia, ad Legiam, nunc in ruinis jacens. Eorum urbes aliæ erant Gessoriacum, Iccius Portus, Castellum & Hedena. Grudii autem populi Ceutrones, Gorduni, & Oromansaci sub Morinis complectebantur.

Morissena, regio Daciæ, in Hungariæ confinio, per quam Marysius fluvius decurrit, ubi Cenadium, urbs episcop. *Chonad*, vel *Choniad*. Ejus fit mentio in vita S. Gerardi Episcopi. *Script. Hung.*

¶ Morissena, seu Morossena, tractus Hungariæ superioris, per quem Marysus fluvius decurrit, a quo urbs Morsenes 2. milliaribus Germanicis versùs orientem distat, inter Cybinium ad ortum & Cenadium ad occasum, cujus sedes Morissena anteà dicta fuit; estque Transylvaniæ confinio.

Moritania, *Mortaign*, teste Froardo, locus, seu monumentum in Belgio, in Flandriæ & Hannoniæ confinio, ad Scaldim fluv. Est & oppid. Galliæ Celticæ, in Comit. Perticensi præcipuum, in monte, inter Druides, sive Drocum oppid. Carnutum 15. & Bellismum oppid. eiusdem Comitatus 3. leucis, quod & Mauritania dicitur. Vide ibi. *Anna. Fland.*

¶ Moritania, *Mortagne*, pagus est amplus Flandriæ, in Tornacensi territorio, & aliis munitus, ad Scaldim, ubi recipit Scarpam fluvium, in confinio Hannoniæ, & 2. leucis à Tornaco in meridiem Valentianas versùs. Moritania autem seu Mortania, *Mortagne*, oppidum est amplum Galliæ Lugdunensis in provincia Perticensi, vix 2. leucis à confinio Normanniæ 17. à Carnuto in occasum, 20. ab Alenconio in ortum, & 8. à Sagio in Eurum.

¶ Moritonium, *Mortagne*, oppid. Galliæ, in Pictavensi prov. ad Separam Nannetensem, in limite Andegavensis tractus. Distat 9. leuc. à Nannetis in ort. hybernum, & 10. ab Andegavo in meridiem, vixque 3. à limite Britanniæ. *Scrip. Gall.*

Moritonium, *Mortain*, teste Cænali, oppid. ampl. Galliæ Celticæ, in Neustria, seu Normannia regione, Baiocensi urbi prox. ad 5. leucas distans, à Viria oppido 6. in Boream.

¶ Moritonium, *Mortain*, oppidum est Normanniæ inferioris, vix 2. leucis à Cenomanensi provincia, 5. à Vira in meridiem 7. à Meduana, in Boream, & 8. ab Abrinco in ortum, sed 18. ferè à Bajocis in meridiem.

Morius, fluvius Bœotiæ, circa Thurium montem.

¶ Moriæum, seu Moas relaxus quibusdam, *Morlaix*, urbs Galliæ, in Britannia minori, ad amnem cognominem, cum portu in ora Boreali provinciæ, vix 2. leucis à mari Britannico dicto, 4. à Fano S. Pauli, & 11. à Trecorio in Africum. *Plutn.*

Moro, *Almonrol*, vel *Moaraen*, teste Vasconcello, oppidum Lusitaniæ, in regno Portugallico, apud Anam fluvium, inter Oliventiam & Mauram oppida 6. leucis. *Strab.*

* Morœca, *Miranda*, teste Moletio, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Cantabris, ad Iberum fluvium, ex quo *Miranda de Ebro* nominatur, ad alterius Mirandæ discrimen, inter Virovescam 8. & Victoriam 6. leucis, à Dominicopoli 5. (* Seldeni manuscriptum habet Μόρικα.) *Ptol.*

¶ Morœca, oppidum Cantabrorum, nunc vicus Castelliæ veteris, *Villa Diego* quibusdam, ad fontes Pisoracæ fluvii. Aliis est *Fuentibre*, ad fontes Iberi fluvii, longè a Miranda oppido in occasum.

¶ Morosegi, Vardulorum oppidum, in Hispania apud Plinium.

Mortaria & Mortarium, *Morsara*, oppidum Laumellinæ regionis, in territorio Ticinensi, amplum, inter Papiam 25. & Vercellas 15. mill. pass. anteà Bella sylva, postea sic, ob cædem Longobardorum ab exercito Caroli magni factam, quando, Desiderio Rege capto, regnum ipsorum finem accepit, dictam; Acerris, sive Achæris, vulgò *Acere*, antiquo castro proximum ad 3. mill. pass.

¶ Mortaria, *Mortare*, Gallis, oppidum est probè munitum Ducatus Mediolanensis, Laumellinæ regiunculæ caput, ad amnem Gognam, via 4. milliaribus a Viglebano in Africum, & 10. à Novaria in Eurum. Captum fuit anno 1658. à Gallis sub Duce Motinensi, sed postcà redditum Hispania pace ad Pyrenæos sancita.

Pauſ. Mortuum mare. Vide Asphaltis lacus.

Morvinum, locus Galliæ, quod an extet, & qui vocatur, nondum didici.

¶ Morundia, *le Morvaus*, tractus Galliæ, in Ducatu Burgundiæ, inter tractus Alexiensem, Augustodunensem, & Divionensem. Sed ejus periere limites. Satis est montuolus; sed in eo nulla urbs magni momenti.

Mosa, *la Meuse* Gallis, *la Mosa* Italis, *Maese* Belgis, fluvius maximus Galliæ Belgicæ, ex Vogeso monte in finibus Lingonum oriens, atque per Belgicam longo tractu in Borcam decurrens, Rhenoque in Batavis junctus, ad Dordracum urbem Batavorum Oceano Germanico exceptus, multis irrigatis urbibus & oppidis. Cujus sic meminit Sidonius Apollinaris in Panegyrio Majoriano:

Rhenus, Arar, Rhodanus, Mosa, Matrona, Sequana, Ledus.

Cel. Tac. Plin. & al. ¶ Mosa fluvius oritur in Campania provincia, juxta pagum *Meuse* dictum, 5. leucis ab Andomatuno Lingonum in ortum; inde per Lotharingiam, & Barrensem Ducatum fluens, ibi Novum Castrum, Valculerium, Commercium, Fanum S. Michaelis, Virodunum, Stenæumque rigat. Hinc per Campaniam iterum labitur ad Mosomum; & auctus Caro, Cedanum, Macerias, Carolopolim, Castrumque Reginaldi rigat: Deinde in Belgium tendens, ibi juxta Carolomontium & Dinantium labitur, posteà ad Namurcum recipit Sabim, uti ad Leodium Vrtam fluvium. Tandem rigatis Trajecto ad Mosam dicto, Ruremonda, Venloa, Gravia, aliisque, recipit Vahalim in Hollandia, & infra Dordracum, in Oceanum se exonerat.

Mosæus, Mescus, Ammiano *Tritiriri* Ortelio, ex tabulis aliis *Tiritiri*, & aliis *Macuf*, fluvius Susianæ regionis, in sinum Persicum fluens.

¶ Mosambica, *Mosambique*, urbs Africæ, in Zanguebaris regione, in insula parva littori annexa, ad ostia fluvii cognominis, in ora Oceani Æthiopici, cum arce munita & portu celebri, sub dominio Lusitanorum, media ferè inter Quiloam ad Boream, & Soffalam ad austrum, & 270. mill. pass. à proximiori, ora Delfinæ, seu Madagascariæ insulæ in occasum. Ei adiacent insulæ S. Georgii & S. Jacobi & in ejus viciniis fluvius Mocambus in Oceanum se exonerat.

Ptol. Mesburgum, castrum Norici, in Carinthia, ad lacum *Verdsee* Laxio, versum, inter Vacorium, seu Villacum, & Clagensurtum.

¶ Moscha, seu Moscua, *Moscovv*, urbs Europæ perampla, emporium celebre, & caput Imperii Moschorum, ad Muschum fluvium in qua magnus Dux Moscoviæ residere solet. Crescit in dies; sed pro majori parte fœdo conflagravit incendio anno 1668. Arx est in ea perampla magni Ducis, quem incolæ *Czar*, idest, Imperatorem vocant, cum valido præsidio. Domus autem sunt ligneæ omnes: Distat urbs ipsa 140. mill. pass. à confinio Poloniæ in ortum, uti 240. à Novogardia parva in Africum, & 370. à Novogardia magna in Eurum. Caput est Ducatus, seu provinciæ Moscoviæ dictæ; ibique Moscha fluvius recipit Jayusam. Forma est penè rotunda ædificata, & dividitur in quatuor partes, quæ singulæ suis muris cinctæ sunt. Intima pars, seu medisullium urbis appellatur *Kitaygorod*. Huic proximè adiacet Castellum regium, *Kremlenagrod* dictum. Pars quæ ab oriente, septentrione, & occidente has cingit, *Tzargorod* dicitur, idest, Cæsarea civitas. Pars quæ has extra circumcingit, *Skorod* vocatur; eratque aliàs hæc urbs amplior, antequam à Tartaria Precopensibus anno 1572. penè tota flamma deleretur.

Plin. Mel. Moschi populi Asiæ, circa Caspium mare, teste Mela, incolentes; sed, teste Plinio, circa Phasidis fontes, ubi & montes Moschici. Horum regio hodie *Moscovia*, longè hinc distans in Boream, Moschia Strabonis, olim in Colchis, quòd hi populi suis finibus egressi, quæ nunc *Moscovia* dicitur regionem occuparunt, & incoluerunt, nomine illi suo impertito, ipsique *Moscoviti* Italis dicuntur: quorum regia urbs Moscha *Moskovv*, à Cracovia Polon. regia, 160. leucis in Cæciam recedit. Lucan. lib. 3.

Heniochi, sævisque affinis Sarmata Moschis.

Moschi, & Mosci passim apud scriptores leguntur. Horum inter alios meminit Sidonius Apollinaris in panegyrico Avito ubi ait:

Sauromatam totum, ac Moscum, solitosque cruentum Lac potare Getas,

¶ Moschi populi fuere Asiæ, in Colchide & in limite Iberiæ, ubi nunc pars orientalis Mingreliæ; sed longè diversi, & distantes à Moscovia. Horum meminit Strabo, & eos à Cneio Pompejo subiugatos scribit Plutarchus.

Moschius, *Morava* Lazio & aliis, fluvius Mysiæ superioris, ex Orbelo monte in Danubium fluens. Sed aliis, præsertim Cornelio Sceppero, *Lym*, fluvius finitimus esse videtur.

¶ Moschius fluvius Mœsiæ superioris. Aliis est *Ibar*, fluvius in Servia regione. Ptol.

Moscius, mons magnæ Græciæ, apud Scyllacium urbem, nunc ex ea nominatus.

¶ Moscovia, & Moschovia seu Russia alba, *la Moscovie*, seu etiam *la Russie blanche*, regio est ex præcipuis Europæ versus septentrionem, & amplissima, ubi aliàs maxima pars Sarmatiæ Europææ, cum aliqua parte Asiaticæ. Nunc etiam Russia magna dicitur, *la grande Russie*. Terminatur à septentrione mari Concreto, ab ortu dividitur à Tartaria magna Peisida, Obio & Iaicio fluviis, à meridie Tanai minore, vulgò *Donetz*, Desna, & Psola, à quibus separatur à Tartaria minori, et ab occasu Boristhene et Narva fluviis, quibus dividitur a Poloniæ regno. Ejus longitudo summa inter promontorium Litarmin & Psolæ confluentem ad oppidum Caircassium, implet milliaria Germanica 380. latitudo verò inter *Corelenborg* oppidum in confinio Finlandiæ, & Obium fluvium, juxta oppidum *Lepin*, est 300. milliarium, teste Cloverio. Dividitur in quatuor præcipuas partes, nempè in Moscoviam occidentalem seu præcipuam, Moscoviam orientalem, Tartariam Moscoviticam, & Lapponiam Moscoviticam: sub quibus sunt 40. provinciæ circiter, quæ pleramque à præcipuis urbibus denominantur; & iis nunc addi possunt Smolenscensis & Severiensis Ducatus, qui anteà erant juris Polonici. Totius regionis primaria urbs est Moscua seu Moscha. Notandum autem est partes Boreales, & Orientales Moscoviæ non esse satis cultas & incolis frequentes pro provinciarum amplitudine. Moscovia nomen habet ab urbe Moscua, non à Moscis populis ultra mare Euxinum, Colchis finitimis; in iisque regionibus Russi rerum potiti sunt à Roxolanis, fortè deflexo paululùm nomine oriundi; atque eorum Principes ad Varagos originem referunt gentem transmarinam, ut ipsorum Annales testantur, qui Imperii sedem primò Novogardiæ deinde Kioviæ, ac postremo Volodimiriæ habuerunt, antequam Moscoviam seu Moscuam transferretur.

¶ Moscovia, *Moscovie*, provincia est Rossiæ magnæ, quæ ab ea Moscovia dicitur à recentioribus. Terminatur à septentrione Rostavia & Susdalia provinciis, ab oriente Rhezania, ab occidente Bielkia, et à meridie Vorotina: Et ejus caput est Moscua seu Moscha, sedes magni Ducis Moscoviæ.

(*Moscovia provinciæ, & partes:*

Astracanum regnum, royaume d'Astracan.
Biela Ozera, Ducatus, Biela Ozera.
Bielkia Ducatus, Bielki.
Bulgaria regnum, royaume de Bulgar.
Cargapolia, Cargapol.
Casanum regnum, royaume de Casan.
Condora, Condota.
Czeremissi Logovi, les Czeremisses Logovvoi.
Czeremissi Nagorni, les Czeremisses Nagornoi.
Duina, Duvina.
Jaroslavia Ducatus, Jeroslavv.
Jugra sive Jubra, Juhorski.
Lapponia Grandvicensis, Bellamoreskoi Leporie.

Lapponia maritima, MourmanskoyLeporie.
Lapponia Terse, Terskoy Leporie.
Loppia, Lopie.
Lucomoria, Lucomorie.
Morduvæ populi, les Morduates.
Moscovia Ducatus, Moscovie.
Novogardia inferioris Ducatus, Nisi Novogorod.
Novogardia magna Ducatus, Novegorod Veliki.
Obdora, Obdora.
Permia, Permiki.
Petzora, Petzora.
Plescovia Ducatus, Pleskovv.
Pola, Pole.
Reschovia Ducatus, Reschovv.
Rhezania Ducatus, Rezan.
Rostovia Ducatus, Rostovv.
Samoieda populi, les Samoiedes.
Siberia, Siberie.
Susdalia Ducatus, Sosdal.
Tingoesi populi, les Tingoeses.
Tuveria Ducatus, Tever.
Viatka, Viatka.
Vkrania, Okraina.
Volodimeria, Wolodimer.
Vologda, Vrologda.
Voretina, Vorotin.
Vstiuga, Oustiouga.

(*Moscoviæ urbes præcipuæ*:

Arcangelopolis, l'Arcangel.
Astracanum, Astracan.
Biela Ozera, Biela Ozera.
Bielha, Bielha.
Cargapolia, Carhapol.
Cazanum, Cazan.
Coluga, Coluga.
Columna, Colomna.
Corela, Corela.
Demitriovia, Demitrioff.
Drogobuscum, Drogobusck.
Duina, Dvvina.
Iaroslavia, Iaroslavv.
Kola, Kola.
Ladoga, Ladoga.
Moscha, Moscovv, *regionis caput*.
Novogardia inferior, Nisi Novngorod.
Novogardia magna, Novogorod Velikir.
Papinogroda, Papinogorod.
Pereslavia, Pereslavv.
Permia, Permaveliki.
Petzora, Petzora.
Plescovia, Pleskovv.
Potivolium, Potivol.
Rescovia, Reschovv.
Rhezana, Rezan.
Rostovia, Rostovv.
Slaboda, Slaboda.
Soratovia, Soratof.
Susdalia, Susdal.
Tobolsca, Toboll.
Toropetia, Turopetz.
Taveria, Tover.
Vasiligroda, Vasiligorod.
Viatka, Viatka.
Vielkiluchia, Vielkiluki.
Volocza, Volockz.
Vologda, Vologda.
Volodimeria, Vvolodimer.
Voretinum, Vorotin.
Vstinga, Oustioug.)

§ Noscus seu Moscha, *Moska*, fluvius Russiæ albæ, seu Moscoviæ. Oritur in Tuverensi provincia, 70. milliaribus Roscicis supra Mosaiscum, à quo ad Metropolim Moscuam 90. milliaria similia sunt, 6. autem milliaribus supra Mosaiscum navigabilis esse incipit. Hinc Moscuam urbem rigat & dividit, atque infra Columnam in Occam se exonerat. Tac. Anf.

Mosella, Obrincua Ptolemeo, Mosola Floro, *Moselle* Gallis, *Mosel* Germanis, flumen Galliæ Belgicæ, per Austrasiam, seu Lotharingiam, & per fines Trevirensium in Rhenum ad Confluentes urbem, multis acceptis amnibus, delabens. Fontes ab Araris fontibus 10. leucis distant: quo in spatio Lucius Veturius Romanus fossam efficere conatus est, ut in Oceanum brevior esset navigatio. De ea Ausonius edyl. 10.

Salve magne parens frugumque virumque, Mosella.

§ Mosella fluvius oritur in Lotharingia, ex monte Vogeso, paulò supra vicum *Bussans* dictum, in limite Alsatiæ & Comitatus Burgundiæ; deinde per Lotharingiam fluens, ibi Romaricum montem, Spinalium, et Tullum rigat; hinc auctus Murta, juxta Mussi pontem labitur, uti ad Divodurum, ubi recipit Sellam; postea Theodonis villam Belgii urbem rigat, atque Trevirim; tandem Rheno miscetur ad Confluentes.

Mosini, populi Sarmatiæ. Vide Mosyni. Tibullus lib. 4. carmin. 1.

Quaque Hebrus, Tanaisque Getas rigat, atque * *Mosinos*,
(* Alii codices habet *Magynos*.)

Mosomagum, pagus Trevirensium. Vide Nivomagum. De eo in vita S. Lupi Episcopi.

Mosomum, *Pont à Mouson*, oppidum amplum Galliæ Belgicæ, in Lotharingia, ad Mosam fluvium, inter Virodunum & Mederiacum, à Viroduno 12. leucis in Boream, & Sedanum versùs, a Meseriaco 7. à Rhemis verò (in cujus diœcesi est) 18. in ortum, Accademia, ubi Iesuitæ scholam celebrem habent. *Script. Belg. Lib. Conc.*

§ Mosomum, *Mouson*, urbs est munita Galliæ, in Campania provincia, ad Mosam fluvium, in confinio Ducatus Luxemburgici, media inter Sedanum ad Boream, & Stenæum, ad austrum 3. leucis distans, 11. a Viroduno in septentrionem, & 12. à Retelio in ortum. Pluries obsessa fuit hisce ultimis temporibus, nunc tamen in dies restauratur. Sed 21. leuca distat in Cireium, à Mussiponte, *Pont à Mousson*, oppido Lotharingiæ, ad Mosellam. De quo vide Mussipons.

* Moson, oppidum Galatiæ, *Aricanda* Nigro. Fortè Mizinum Antonino (*. in Seldeni manuscripto *Mozios*.)

Mosopia, oppidum Sarmatiæ, in Ponto. Vide Mosopius nomen gentis. De quo Ovidius libro 6. Metamorphoseon:

Barbara * *Mosopios terrebant agmina muros*.

(* Mopsopios legendum, Athenarum scilicet muros intelligendo.) *Ptol.*

Mossini, populi Asiæ minoris, in Mysia circa Pergamum urbem, quorum urbs in libro Conciliorum Mosyne, episcop. sub Archiepiscopo Hierapolitano Phrygiæ, ut videtur. *Ovid.*

§ Mossinus, Cariæ fluvius, in Asia minori, teste Plinio.

§ Mosteol, Lydiæ urbs apud Ptolemæum.

Mosylon *Omganli*, teste Moletio, promontorium & emporium Æthiopiæ, sub Ægypto, ad sinum Avalitem, inter fauces sinus Arabici & Aromata. Mossylicos Plinio. *Plin.*

Mosyni, Mosynœci Xenophonti, Diodoro, & aliis, populi Cappadociæ, ad Pontum Euxinum, inter Cytorum & Cerasuntem urbes longo tractu incolentes, Tibarenis finitimi, Mossonychi Valerio Flacco lib. 5. (in quibusdam codicibus.) Vide Macrones. Sed Mosyni, teste Mela, oram Euxini incolunt ultra Carambim promontorium, qui à Mosynœcis videntur esse diversi, inter quos & Chalybes à Xenophonte locatur. Sunt & Mosyni in Sarmatia, Getis finitimi. Tibullus lib. 4. carm. 1. *Ptol.*

Quaque Hebrus, Tanaisque Getas rigat, atque Mosynos. Ubi Mosinos alii Codices habent. Vide ibi. Mosyni gemino ss. apud Dionysium lib. de situ orbis leguntur:

Mossynique, domos prabent queis lignea tecta,
Turribus arboreis habitantes, unde vocantur. *& al. Plin.*

* Motene, Otene, Plinio, *Exechia*, teste Castaldo, Armeniæ majoris regio, apud Cyrum flumen. (* in manuscripto Seld. *Topeni*.)

Motenum, *Pruck an der Leyte* Simleto, oppidum Pannoniæ superioris, in Austria, apud Hungariæ limites, à Vienna 4. leucis in meridiem, quod & Loytæpons Latino recenti dicitur. Sed Lazio *Marin* pagus est ejusdem tractus. *Ptol.*

§ Motenum seu Mutenum, oppidum aliàs Pannoniæ superioris, quod, Cluverio teste, est Castellum *Moxen* propè Danubium fluvium, in Austria inferiori. *Ant.*

§ Motira, *Motir*, insula parva Asiæ, in Oceano Indico & una ex Moluccis strictè sumptis, sub dominio Hollandorum. Dicitur à quibusdam Timor; [illegible]que inter Insulas Tidorum ad Boream & [illegible]aoum

ad austrum. Vix 18. mill. pass. eb ora occidentali Giloli insulæ distat.

Isol. Motuca, *Modica*, *vel Motica*, urbs Siciliæ, in ora Australi, à Sicolo 5. mill. pass. in ortum. Populi Muticenses Ciceroni.

¶ Motuca, nunc *Modica*, oppidum est amplum Siciliæ, in provincia seu valle Neetina, ad Motycanum fluvium, 20. mill. pass. distat à Pachyno promontorio in occasum, & 5. ab ora maris Afriei in Boream. Dictum fuit etiam Motyce a quibusdam.

¶ Motula, *Motola*, urbs parva regni Neapolitani, in provincie Hydruntina, ad radices Apennini, et in confinio agri Bariani, episcopalis sub Archiepisc. Barensi 7. milliaribus distat eb ora sinus Tarentini in septentrionem, 23. a Taranto in Circium, & 25. e Bario in meridiem.

Fans. Motye, oppidum Siciliæ, apud Pachynum promontorium, extinctum, (locus *S. Girvanni* ob sacram ædem nominatur, teste Fazello) eb Agrigentinis excisum, Africanis incolis eiectis. Motya altera eecisa apud Hyccaram, inter illam et Panormum: locus nunc *Sferracavallo* nominatur; aliis *Porto Gallo*, a Panormo 18. mill. pass. in occasum.

Diod. Steph. Motya tertia in Sicilie, in peninsula, apud Erycem montem, in ora occidentali, locus *Mundello* Ortelio dicitur ee Aretio.

¶ Motya tertie in Sicilie, ubi olim portus sat tutus. Nunc *Isola di S. Pantaleone* dicitur; estque in valle Mazaræ, inter Drepanum ad Boream & Lilybæum promontorium ad meridiem, contra Ægades insulas.

Motychanus, *Xicli*, teste Fazello, sic ab oppido quod alluit, fluvius Siciliæ; per oram Australem fluens, inter Motyem & Inycum, Siculum oppidum amplum interluens.

Ptol. ¶ Moura, *Mourr* seu *Fort Nassavv*, oppidum Africæ cum arce munita, in Guinea regione, & in ora maris Æthiopici, sub dominio Hollandorum. Vide Arx Nassovia.

¶ Mozambica, *Mocambique*, urbs Africæ, Vide Mosambica.

Sil. Mscislavia, *Mscislavo*, urbs munita Poloniæ, in Lithuania, capta à Moschis hisce ultimis temporibus; cum aliàs ibi fuerint pessimè accepti à Polonia sub Sigismundo primo. Est in confinio Moscoviæ 20 leucis Polonicis distat à Smolensco in meridiem, & 18. à Mohilovia in ortum; estque juxta *Sosa* fluvium.

Mucisllia, *Mugello*, teste Celso Cittadino, ager Florentinus, à Florentia 14. mill. pass. Bononiam versus.

Mucræ, pagus Samnii, inter Fauces Caudinas & Bovianum. Silius Italicus lib. 8.

Ant. *Qui Batulum Mucrasque colunt, Boviania quique.*

Muenna, locus Galliæ Belgicæ, inter Durocottorum & Divodurum, in Campania, a Durocottoro 10. mill. pass. in ortum. Vbi Axuenna legit Marcus Velserus. Vide ibi.

Mugilones, populi Germaniæ, quorum nomen torrens *Mubel* in Austria redolere videtur, teste Lazio.

Strab. ¶ Mujacum, *Muiaco*, regnum Africæ, in Æthiopia superiori, valdè extensum, inter regna Macoci & Giriugbombæ, teste Isaaco Vossio.

¶ Muicheum, *Muichen*, urbs ampla Imperii Sinarum, et ee præcipuis provinciæ Suchuensis, propè fluvium Chiangum, & Hoaoum lacum, teste Martino Martinio.

¶ Mule, *Mul Yl*, Insula Scotiæ, ei adiacens ad occasum, & Hebridum una, propè Lornam & Loqnabriam provincias. Vide Maleos.

¶ Mulancum, *Meulan*, oppidum Galliæ, in provincia Insulæ Franciæ, ad Sequanam fluvium cum ponte. Aliàs munitum fuit; distatque novem leucis à Lutetia Rothomagum versùs, & tribus a Medunta.

Mulda, fluvius Bohemiæ, qui & Multavia, *Multavv*, per Budovissam & Pragam in Albim fluens. De quod lib. 5. Itinerarii;

Per quas lativagi flumine Mulda fluit.

Scrip. Germ. ¶ Mulda, fluvius Germaniæ, in Bohemia, *Muldavv* Germanis, & *Wltava* Bohemis. Oritur in ultimo limite Bohemiæ, ferè 5. milliaribus Germanicis à Passavio in Boream, et 3. infra Pragam, In Albim se exonerat juxta Melnicum oppidum.

¶ Mulhuse, *Mulhausen*, urbs Germaniæ, in Alsatia superiori, ad Helleum fluvium, Imperialis, & Helvetiis aggregata ab anno 1615. estque in Suudgovia inserta. Distat tribus leucis à Ferrette in Boream uti à Basilea in Circium & à Neoburgo in occasum.

¶ Mulhusia, urbs Germaniæ, in Thuringia, vulgò *Mulhausen*; Imperialis & satis culta, ad radices montium, juxta amnem *Unstrutt*. Distat ferè 7. milliaribus Germanicis eb Erfordia in occasum, & 4. eb Isenaco in septentrionem Northusiem versùs.

¶ Mullerasium, *Mulleras*, oppidulum Germaniæ, in media Marchia Brandeburgica, in limite Lusatiæ inferioris, vie 2. milliaribus Germanicis e Francofurto, ad Oderam fluvium, & dimidio tantùm à Spreha fluvio. Hic anno 1669. ductum est incile jussu Electoris Brandeburgici inter Oderam, & Spreham flumina, quo lintres ex Odera in Sprepham ducuntur; deindeque per Havelam in Albim fluvium descendere possunt, & vicissim.

¶ Multanum, *Multan*, urbs Indiæ, prov. cogn. caput, ad Indum fluv. media ferè inter Lahorium ad ortum & Candaharium ad occasum, sub dominio Magni Mogulis; fuitque aliàs perample & probè culta, nunc deficit.

Mulucha, oppidum Mauritaniæ Tingitanæ, ad Mulucham fluvium, seu Muluchath.

¶ Mulvia, *Mulvia*, fluvius Africæ, in Barbaria. Oritur ex Atlante monte; & auctus aliquot aliis fluminibus, regna Fezzæ & Telensini separat, deindeque in mare mediterraneum se exonerat. Plin.

Munda, fluvius Lusitaniæ. Vide Monda.

Munda, urbs Hispaniæ Bæticæ, apud Arundam urbem excisa, adhuc *Munda*, testibus Morali, Clusio, & aliis, dicta. Licèt, teste Mariane, Munda vetus, *Runda la veja* vel *Ronda la veja*, dicatur, eb Arunda 2. leucia, à Munda verò nova 3. à Maleca 20. mill. pass. in colle, apud fluviolum, Hinc Pompejani à Cæsare cæsi ad 30000. peditum, & 3000. equitum. Lucanus lib. 1.

Vltima funesta concurrunt prælia Munda.

Silius libro 3.

Et munda Æmathios Dalis paritura dolores.

¶ Munda vel Vveisselmunda, *Weisselmund*, fortalitium Poloniæ, in Prussie Regia valdè munitum in Apice dextro ostii, per quod Vistula fluvius in mare Balticum se effundit; unde etiam Vveisselmunda, id est, *der munde der Weichsel*, os Vistulæ dicitur & impedit quominus hostiles naves flumen ingrediantur. Propè & infra Gedanum sedet.

¶ Mungbua, *Mungbua*, urbs Imperii Sinarum, in Junnans provincia, & propè lacum, teste Martino Martinio.

Municipia Romana quædam fuere in Italia, quædam extra Italiam. (Municipes (juxta Aulum Gellium) sunt Cives Romani ex municipiis, legibus suis & suo jure utentes, muneris tantùm cum pop. Ro. honorarii participes, a quo munere capessendo appellati videntur, nullis aliis necessitatibus, neque ulla populi Romani lege adstricti. Coloniæ verò non veniunt extrinsecus in civitatem, nec suis radicibus nituntur; sed ee civitate quasi propagatæ sunt & jure institutaque omnia populi Romani, non sui arbitrii habent.

Municipia Romana in Italia. † signum est interiisse:

Acerræ, in Campania, Livio.
Alatrium, in Latio, ex veteri inscriptione.
Allifa, in Samnio, ex veteri inscriptione.
Ameria, in Vmbria, Ciceroni.
Anagnia, in Latio, Livio, Ciceroni.
Aquinum, in Latio, Livio, Ciceroni.
Aretium, in Hetruria, vetus inscriptio.
Aricia, in Latio, Livio, Velleio, Festo, & Gellio.
Arpinum, in Latio, Livio, Ciceroni.
Asculum in Piceno, Ciceroni.
Assisium, in Vmbria, ex veteri inscriptione.
† Atella in Campania, ex veteri inscriptione, Festo.
Blera, in Hetruria, ex veteri inscriptione.
Bononia, in Gallia Togata, ex Festo.
Bovillæ, in Latio, ex Cicerone.
Cære, in Hetruria, ex veteri inscript. Aulo Gellio.
Calenum, in Campania, Ciceroni.
Capena, in Hetruria, ex veteri inscriptione.
Capua, in Campania, ex veteri inscriptione.
† Casinum, in Samnio, ex veteri inscriptione.
† Calventum, in Vmbria, ex veteri inscriptione.
Clusium, in Hetruria, ex veteri inscriptione.
Cora, in Latio, ex veteri inscriptione.
† Cumæ, in Campania, Livio & ex veteri inscript.

Epo-

Epotedia, in Salaffis, ex Tacito.
Ferentinum, in Latio, Livio.
Forentum, in Latio, Plinio.
† Formiæ, in Latio novo, Livio.
† Furum Flaminii, in Vmbria, ex veteri inscript.
Furum Sempronii, in Vmbria, ex veteri inscript.
Fundi, in Latio, Livio.
† Gabii, in Latio, Ciceroni.
Hispellum, in Vmbria, ex veteri Inscript.
Hydruntum, in Salentinis, ex veteri inscriptione.
Intetamna, in Latio, ex veteri inscriptione.
† Lanuvium, Latio Livio, Ciceroni.
Larinum, in Frentanis, Ciceroni.
Lavici, in Latio, Ciceroni.
Luca, in Hetruria, Festo.
Mediolanum, in Insubria, Tacito.
Mevania, in Vmbria, vetus inscriptio.
† Mevaniola, ibidem.
✠ Nabartes, in Vmbria, vetus inscriptio.
Nepet, in Hetruria, Festo.
Nola, in Campania, Festo.
✠ Nomentum, in Sabinis Livio.
Novaria, in Insubria, Tacito.
✠ Numana, in Piceno, ex veteri inscriptione.
Ocriculum, in Vmbria, ex veteri inscriptione.
✠ Pedum, in Latio, Livio.
Pisæ, in Hetruria, Festo.
Placentia, in Gallia Togata, Festo.
Præneste, in Latio, Festo.
Privernum, in Latio, Livio, & ex veteri inscript.
Rhegium, in Brutiis, vetus inscriptio.
Sæpinum, in Samnio, vetus inscriptio.
Sarsina, in Aemilia, ex veteri inscriptione.
✠ Scaptia, in Latio, Plinio.
Segusium, in Taurinis, ex veteri inscriptione.
✠ Sinvessa, in Campania, ex veteri inscriptione.
Suessa, in Campania, ex veteri inscript.
† Suessula, in Campania, ex veteri inscriptione.
Surrentum, in Picentibus, ex veteri inscript.
Sutrium, in Hetruria, Festo.
✠ Tarquinii, in Thuscia, Ciceroni.
Tibur, in Latio, Festo.
Tifernum, in Vmbria, ex veteri inscriptione.
✠ Trebula, in Latio, Livio.
✠ Tusculum, in Latio, Sexto Pompejo, Livio.
Vercellæ, in Insubria, Tacito.
† Vindinum, in Vmbria, ex veteri inscriptione.
Vrbinum, in Vmbria, ex veteri inscriptione.

Municipiorum aliquot Italiæ apud veteres alius Catalogus;

Acerræ, Campaniæ.
Aletrium, Latii.
Allifa, Samnii.
Ameria, Vmbriæ.
Anagnia, Latii.
Aretium, Hetruriæ.
Aricia, Latii.
Arpinum, Latii.
Asculum, Piceni.
Assisium, Vmbriæ.
✠ Atella, Campaniæ.
Blera, Hetruriæ.
Cære, Hetruriæ.
Capena, Hetruriæ.
✠ Cassinum, Samnii.
Clusium, Hetruriæ.
† Cora, Latii.
Ant. ✠ Cumæ, Campaniæ.
Eporedia, Galliæ Subalpinæ.
✠ Formiæ, Latii novi.
✠ Forum Flaminii, Vmbriæ.
Fundi, Latii novi.
✠ Gabii, Latii.
Hispellum, Vmbriæ.
Hydruntum, Salentinorum.
Interamna, Vmbriæ, vel Latii.
Labici, Latii.
✠ Lanuvium, Latii.
P. Dia. Larinum, Apuliæ.
✠ Mæcia, Latii.
Mediolanum, Insubriæ.
Mevania, Vmbriæ.
Nepet, Hetruriæ.
Nola, Campaniæ.
† Nomentum, Sabinorum.
Novaria, Insubriæ.
† Numana, Piceni.
† Pedum, Latii.
Privernum, Latii.
Rhegium, Brutiorum.
Sæpinum, Samnii.
✠ Scaptia, Latii.
Segusium, Galliæ Subalpinæ.
Suessa, Campaniæ.
† Suessula, Campaniæ.
Surrentum, Picentinorum.
Tifernum, Vmbriæ.
† Trebula, Latii.
† Tusculum, Latii.
Vercellæ, Insubriæ, in confinio Galliæ Subalpinæ.
Vrbinum, Vmbriæ.

(Erant verò Præfecturæ oppida Italiæ, in quibus qui habitabant, nec suis legibus, ut municipes, vivebant, nec ullos de suo corpore magistratus creare poterant. sicut coloni; sed à magistratibus Romam missis regebantur.)

Præfecturæ Romanæ in Italia. (*Alterum catalogum vide in voce Præfectura.*)

Acerræ, in Campania, Sexto Pompeio.
Alliphæ, in Samnio.
Anagnia, in Latio.
Arpinum, in Latio.
† Atella, in campania.
Atina, in Latio, Ciceroni.
Cære, in Thuscia.
† Calatia, in Campania.
Calenum, ibidem, Ciceroni.
Capua, ibidem.
Casilinum, ibidem.
✠ Casinum, ibidem, Ciceroni.
Cora, in Latio, Ciceroni, Straboni.
✠ Cossa, in Thuscia, Ciceroni.
† Cumæ, in Campania.
† Formiæ, in Latio novo.
Frusino, in Latio.
Fundi, in Latio.
✠ Liternum, in Campania.
Neapolis, ibidem, Ciceroni.
Nursia in Vmbria.
Placentia, in Æmilia, Ciceroni.
Præneste, in Latio, Ciceroni.
Puteoli, in Campania.
Reate, in Sabinis, Ciceroni.
† Saturnia, in Thuscia.
Sora, in Latio, Ciceroni.
Suessa, in Campania, Ciceroni.
† Suessula, ibidem.
Tibur, in Latio, Ciceroni.
Venafrum, in Samnio.
Vulturnum, in Campania.

Hinc vides easdem urbes colonias fuisse, & municipia, & præfecturas; & aliàs conditionem mutasse, ex præfecturis colonias, vel municipia, vel ex coloniis municipia factas. Municipia extra Italiam plurima fuere, quæ colonias numero superabant. *Ptol.*

Munitium, *Gottingen*, teste Villanovano, urbs Germaniæ, in Hassiæ Saxoniæque confinio, media inter Mundam ad meridiem & Eimbecam ad Boream 3. leucis, à Cassella 5. Brunsvicum versùs 12.

¶ Munitium, oppidum Cattorum quibusdam est Gottinga, *Gottingen*, urbs Saxoniæ inferioris, in Ducatu Brunsvicensi, ad Leinam fluvium, in confinio Hassiæ, 3. milliaribus Germanicis à Visurgi in ortum, 4. ab Embeca in austrum, & 8. à Northusia in occasum distans.

¶ Munsterberga, *Munsterberg*, urbs Germaniæ, in Silesia, Duci proprio paret cum regiuncula adjacente. Arcem habet splendidam, ad Olavum amnem, 7. milliaribus Germanicis distat ab Uratislavia in meridiem, & totidem ab Oppolia in occasum Bohemiam versùs.

Munychia, portus Atticæ, Piræo proximus, inter illum ad occasum & Sunium promontorium ad ortum, apud Ilissi fluvii ostium, nomen antiquum retinens. Ovidius lib. 2. Metamorph. *Xenop. Strab. & al.*

Munychiosque volans agros, gratamque Minervæ
Despectabas humum.

A Munycho Principe nomen habet, qui ibi templum Dia-

Dianæ exstruxit, quæ propterea Munychia cognominata, Straboni & Plutarcho.

¶ Munychiatis, regio Arabiæ Petrææ, teste Ptolemæo.

¶ Mura, *Muer*, fluvius Germaniæ. Fontes habet in ditione Salisburgensi; deinde per Stiriam fluens, ibi Judeoburgum, Pontem ad Muram dictum, *&* Græcium urbem amplam & provinciæ primariam, Rachelpurgum rigat; ac tandem Dravo miscetur in ipso limite Hungariæ.

Muranum, Summuranum Antonino, *Morano*, oppidum Lucaniæ, in Brutiorum confinio, in monte, apud ortum Sybaris fluvii & Castrovillarium, ab eo 4. mill. pass. licèt Gabriel Barrius ipsum Castrovillarium esse velit, inter Salernum ad occasum 96. & Contentiam in ortum 40. Hic Ortelius labitur, errore hoc oppidum Campaniæ longè hic distanti tribuens.

Vet. in. ¶ Muranum, oppidum Lucaniæ, nunc *Morano*, castrum Calabriæ citerioris, in confinio Basilicatæ. Est intra Apenninum montem, 40. mill. pass. à Cosentia in Boream, & medium inter sinum Tarentinum ad ortum, & mare Tyrrhenum ad occasum, 16. milliaribus utrimque distans.

¶ Muranum, *Mouram*, oppidum Hispaniæ, in Portugallia, juxta Anam fluvium. Quibusdam est Moro. Vide ibi.

¶ Muratum, *Murat*, oppidum Galliæ, in Alvernia superiori, ad radices Cantalii montis, juxta Alagnonem amnem. 3. leucis a Floriopoli in Circium distat.

¶ Muravia, *Muravv*, oppidum Germaniæ, in Stiria superiori, ad Muram fluvium, in confiniu ditionis Salisburgensis, 6. milliaribus Germanicis à Judenburgo in occasum, & 4. à limite Austriæ.

¶ Murbacum, *Murbach*, oppidum Germaniæ, in Alsatia superiori, cujus Abbas loci dominus sub clientela Regis Franciæ. 2. leucis distat à Vogeso monte in ortum, & 3. à Colmaria in Africum, uti à Mulhusia in Circium.

Ptol. Murbogi, populi Hisp. Tarraconensis, quorum metropolis sunt Burgi, urbs regia Castellæ veteris, *Burgos*, intra montes. Vide Burgi.

Scrip. Hisp. Morcia, olim Murgis, ut quibusdam videtur, *Murcia*, urbs Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Bastetanorum, & regni Murciensis caput, sive conventus juridicus, a Carthagine nova 9. cujus idem est Episcopus, non longè a finibus regni Valentini, ab Oriola urbe ejus regni 4. leucis in Africum distans. Hæc anno salutis 1265. ab Hispanis, ejectis Mauris, recuperata est.

¶ Murcia, *Murcia*, alias Vergilia dicta, testibus Brietio & Sansone, urbs est ampla, ad Seguram fluvium, in planitie peramœna, & Regni Murciæ caput, 3. leucis distat ab Oriola in occasum, & 6. à Carthagine nova in Boream.

¶ Murcianum regnum, *Reyno de Murcia*, provincia Hispaniæ satis parva ad meridiem, Castellæ novæ annexa, à qua terminatur à septentrione, uti regno Valentino ab ortu, regno Granatensi ab occasu, & mari Mediterraneo & sinu Virgitano, à meridie. Regio titulo insignitur, quòd alias Reges Mauros habuerit per aliquot annos. Ejus præcipuæ urbes sunt Murcia, regni caput, & Cartago nova. Ibi aliàs Bastitani ex parte.

¶ Muretum, *Muret*, oppidum Galliæ, in Aquitania, & in tractu Convenarum, ad Garumnam fluvium. Ibi anno 1213. grandi clade affecti fuere Albigenses hæretici à Simone Montfortio, cæsis eorum 15. millibus, ipsoque Aragonum Rege eorum Duce.

¶ Muretum, *Muret*, locus in Aquitania, in provincia Lemovicensi, haud procul à Ratiasto Lemovicum in ortum. In hoc loco primùm jacta sunt fundamenta Ordinis Grandimuntesis, teste Stephano Baluzio.

Murgantia, Morgentia, & Morgentium, seu Mogetium Stephano, *S. Georgio*, Barrio, oppidum amplum Brutiorum, ad montes Apennini radices, à littore supra 8. mill. pass. ab Hieracio 12. Vide Murgentia. Sed Murgantia apud Livium non in Brutiis, at in Samnio est; eaque nunc *Morcone* dicitur, oppidum amplum, inter Beneventum 16. & Bovianum 21. mill. pass. in Comitatu Molisiu.

Murgentia, seu Murgentum, oppidum Siciliæ excisum est, locus *Murgo* dicitur, teste Fazello, à Leontinis

Plin. 5. mill. pass. distans.

Ptol. Murgis, Murgi Antonino, oppidum Hispaniæ geminum: unum maritimum, in Hispaniæ Tarraconensis, & Bæticæ confinio, in ora regni Granatensis, *Muxacra* hodie, testibus Floriano & Mariana, inter Virgi ad ortum 2. & Charidemum promontorium ad occasum 3. leucis. Alterum oppidum olim Bæticæ, nunc pagus regni Granatensis, *Murga*, teste Mariana. Sed Clusio est *Murcia* urbs, regni Murciensis caput.

¶ Murgis oppidum Turdulorum, in Hispania Bætica. Nunc est *Muxacra* Brietio & aliis; estque in ora Maris Mediterranei, ferè 3. leucis a limite regni Murciæ, & 6. a Charidemo promontorio in Cæciam. Castrum habet satis munitum.

Muris, Mœris Ptolemæo, & aliis. Vide ibi. Cujus meminit Pontanus lib. 5. Vraniæ. Hero.

Stagnat Maris aquis, vasta & mons surgit arena.

Murocincta, *Muers*, oppidum Germaniæ inferioris, apud Rhenum, in Ducatu Cliviæ, inter Coloniam Agrippinam 9. & Wesaliam in Boream 3. apud Disparгum, a Clivia 7. à Treviris 100. mill. pass. distans, teste Ammiano. Amm.

¶ Murocincta, *Moers* incolis, *Meurs* Gallis, oppidum munitum Germaniæ, proprio Comiti Principi Auraico parens, sed in ditione Coloniensi insertum. Via una leuca distat a Rheno fluvio, 9. à Colonia Agrippina in Boream, 3. à Gueldria urbe in Eurum, *&* una tantùm à limite Ducatus Clivensis.

Muroela, *Muera* Lazio, oppidum olim Pannoniæ superioris, nunc pagus Stiriæ, apud Muram fluvium, & Muræpontum oppidum, à Græcio urbe 6. leucis in Corum, Aliis est *Mureck*, oppidum Stiriæ, ad Muram fluvium à Græcio 5. in Eurum: Bolentium versùs. Ptol.

¶ Mureola, oppidum Pannoniæ, nunc est *Mureckh*, oppidum Stiriæ inferioris, ad Muram fluvium, 3. leucis a Græcio in Eurum. Rakelpurgum versùs, a quo via. 4. leucis distat, uti 8. a confinio Hungariæ, in occasum.

Murotriges, seu, ut in codice Græco Ptolemæi legitur, Durotriges, populi Albionis, Damnoniis proximi, ad ortum cedentes: quorum regio *Somer setshire*, teste Lhuydo, dicitur. Sed vide Durotriges. Ptol.

¶ Mursa, Galliæ castellum, trium dierum itinere à Lugduno, ubi Magnentium à Constantino Imperatore prælio superatum scribunt Eutropius, Socrates, & Sozomenus. Quid sit nunc non constat.

Mursia, Mursia Ptolemæo, *Essek* sive *Esse*K Lazio, colonia olim & urbs episcopalis Pannoniæ inferioris, nunc oppidum Hungariæ, ad Dravum fluvium, medium inter Quinque Ecclesias, & Bononiam in ortum 7. ferè leucis, a Buda 18. versùs Sirmium in Euronotum, à Siscia 134. mill. pass. in Cæciam ex Antonini Itinerario. Aut.

Mursella oppidum erat Pannoniæ superioris, inter Sabariam 22. & Arabonem 10. mill. pass. ex eodem Itiner.

¶ Murta, *la Meurte*, fluvius Galliæ, in Lotharingia. Oritur ea Vogeso monte, Nanceiumque rigat, & deinde in Mosellam se exonerat 3. leucis supra Mussipontem.

¶ Murta, *la Murta*, celebre monasterium Hieronimitanorum, in Catalonia, haud procul à Barcinone.

Murthlacum, *Murtlay*, teste Hectore Boetho, oppidum Scotiæ, Aberdonensis Diœcesis, olim urbs episcopalis, cui in episcopali sede ipsa Aberdonia successit. Murthlacum enim apud Scriptores Scotos urbs fuit episcopalis Scotiæ, in Marria regione, à Malcolmo III. Rege episcop. sede exornata, cum priùs pagus esset, cum templo divo Moloco sacro. Nunc à Danis excisa, & propè deleta, cœnobio ibi exstante, ignobilis vicus est, cujus sedes episcopalis in proximam urbem Aberdoniam, Accademiam, & emporium translata fuit, circa annum salutis 1019. à qua 12. mill. pass. abest. Scrip. Scot.

¶ Murvis, oppidum Africæ propriæ, teste Ptolemæo. Ant.

Murum, *Mur*, teste Scudo, seu *Castel Mur* Simlero, oppidum seu pagus Rhætorum, inter Clavennam oppidum ad meridiem 12. & Tinnetionem in Cæciam & Boream 16. mill. pass. Curiam versùs. Sed Mur apud Scudum in *Bregentz* tractu ponitur.

Murus, *Mure*, urbs Lucaniæ, in Basilicata, episcop. sub Archiepiscopo Compsano, inde 12. mill. pass. in meridiem distans, à Marsico 24. à Potentia 18. in occidentem. Murus quoque mons Lusitaniæ, Vindii ramentum, per agrum Visensem & Lamacensem extensus, Marano, & Alcobæ agri Conimbricensis junctus, teste Resendio. Provi. Rom.

¶ Murus, *Muro*, urbecula est Basilicatæ, in confinio

Prin-

Principatus citerioris, propè Apenninum montem, 12. mill. pass. à Compsa in Eurum, 24. à Marsica in Boream, & 20. ab Acherontia in occasum, & deficit in dies.

¶ Murus Picticus, *Mur Sever*, seu, & meliùs, *The Picts Wal*, antiquus ultimusque Romani Imperii limes. Primò ex Cespitibus & stipitibus ab Hadriano Imperatore factus est: Post à Severo Imperatore multò jam munitior constructus, per continentem à mari Germanico ad mare Hibernicum perductus fuit, opus sanè adeò celebra, ut inde Britannici titulus pro cognomento Imperatori illi accesserit. Tandem Imperio jam devergente, è solido saxo octo pedum latitudine & duodecim altitudine à *Boulnesse* propè Itunæ sinum in occidentem inchoatus, perpetuo tractu ad Tinæ ostium in oriente ductus est, & linea maxima ex parte directa per montes vallos ascensu & descensu super præruptas rupes & excelsos colles procurrens, centum ferè mill. pass. longitudine collegit: cujus quidem ductus multis in locis etiamnum extat in Cumbria & Northumbria provinciis, suis tantùm pinnis nudatus. In eo crebræ turres speculatoriæ mille passus inter se distantes extructæ sunt, in quibus milites ad tutandos ab hostilibus incursionibus fines excubaruut, teste Joanne Speedo.

Musæus, fluvius Gothiæ, in Mysia inferiori, in quo S. Sabas submersus ab hostibus fuit.

Metafrast. Musagores, Musagori Melæ, tres insulæ parvæ Cretæ, in ora Australi, ante Criumetopon promontorium, quæ potiùs scopuli quàm insulæ, nomine nunc carent. *Plin.*

¶ Muscanda, urbs Antiochianæ regionis, in Cappadocia, teste Ptolemæo.

¶ Muscaria, Hispaniæ Tarraconensis urbs, in Vasconibus, teste Ptolemæo.

¶ Muslubium, Mauritaniæ Cæsariensis urbs, inter Saldeu & Chobara, teste Antonino.

¶ Musopalla, urbs Indiæ intra Gangem. Nunc creditur *Visapor*, Visapora, urbs regni Decani præcipua, in tractu *Cuncan* dicto, ubi persæpe regia sedes, ad Mandovam fluvium, 5. leucis Hisp. à Goa in Cæciam distans.

¶ Musse, Africæ propriæ orbs, ad Ciny phum fluvium, teste Ptolemæo.

¶ Mussidanom, *Mucidan*, oppidum Galliæ, in Aquitania & in Petrocoricensi prov. ad Illam fluv. 5. leuc. infra Petrocorium in occasum, & 4. à Bergeraco in Boream, aliàs munitum.

¶ Mossipontum, *Pont à Mousson*, oppidum Lotharingiæ, ad Mosellam fluvium. Dicitur à quibusdam Pons Camasonis; estque Accademia recens instituta. 5. leucis distat à Nancejo in Boream versùs Mediomatrices, ferè 2. à Nomenio in occasum, 5. à Tollo in Cæciam, & 6. a Fano S. Michaëlis in ortum. Fuit alias munitum; & distat à Mosomio orbe Campaniæ 28. leucis in Eurum.

Ant. Musti, orbs Africæ olim episc. sub Archiep. Carthaginensi, mediterranea, ad Bagradam fluvium, Assuro proxima, ab eo 20. mill. pass. Carthag. versùs 88. à Sicca 32. à Cirta 198. in ortum, à Laribus 30. cujos regio Muustitana à Divo Augostino appellatur.

¶ Mutala, & Mutalasca, pagus Cappadociæ, Cæsaseæ finitimus, S. Sabæ Abbatis patria.

¶ Muthi, Thebaidis in Ægypto urbs Antonino, Mutheos in libro Notitiæ.

¶ Muticenses, populi Siciliæ. Vide Motoca, nunc *Modica*. *Cic.*

Murilum, Mutila Obsequenti, *Motigliana* Blondo, *Modigliana* vel *Modiana*, Leandro, oppidum Galliæ Togatæ, in Æmilia, sive Romandiola, non obscurum, apud Anemonem fluvium, à Faventia 12. mill. pass. in austrum, à Forolivii 15. recedens.

¶ Mutilum, *Modigliana*, oppidolum est in colle, juxta Marzanam torrentem, & in ea parte Romandiolæ, quæ magno Duci Hetroriæ subest, in confinio ditionis Pontificiæ, 10. milliaribus recedens in Africum à Foro Livii, & & 13. à Britinorio in occasum.

Polyb. Mutina, *Modena*, colonia & urbs Galliæ Togatæ, *Plin.* in via Æmilia, inter Regium Lepidi 15. & Bononiam in ortum 20. mill. pass. occurrens, antiqua, unaque ex 12. Thuscorum coloniis trans Appenninum montem, ampla, episcopalis sub Archiep. Ravennate, & sedes Ducum Atestinæ familiæ. Populi Mutinenses. De ea Ovidius lib. 15. Metamorphoseon:

-mœnia pacem
Victa petens Mutina; Pharsalia sentiet illum;

¶ Mutinensis Ducatus, *Ducato di Modena*, seu *il Modenese* incolis, *le Modenois* Gallis, provincia est Italiæ, in Longobardia, sub dominio proprii Ducis ex Atestina familia, cui etiam subsunt Ducatus Regiensis, *il Ducato di Regio*, Principatus Carpensis, *il Prencipato di Carpi*, Principatus Corregiensis, *il Prencipato di Corregio*, dominium Saxuolense, *la Signoria di Sassuolo*, Frinianà, *la Frignana*, & Grafinianà pro majori parte, *parte della Grafignana*: Et ex bis omnibus conflata est ditio Mutinensis, *lo Stato di Modena*. Terminatur autem à septentrione Ducatibus Mantuano, & Mirandulano, ab oriente Bononiensi agro ditionis Pontificiæ, à meridie ditione magni Ducis Hetruriæ, & ex parta Lucensi agro, & ab occidente Ducatu Parmensi. Totius ditionis caput est Mutina, *Modena*, urbs munita, intra paludes, cum arce recenti, propè Seciam fluvium. Ditio autem Mutinensis extenditur à septentrione in meridiem ad 60. milliaria, ab ortu in occasum ad 45. circiter; & aliàs suberat Duci Ferrariæ ex eadem gente Estensi. Sed Principatus Corregiensis à paucis tantùm annis factus est juris Mutinensis, cum antea Principes baberet proprios.

Mutinensis Ducatus urbes:

Brixellum, Bersello.
Carpum, Carpi.
Castrum novum Grafinianum, Castel novo di Grafagnana.
Corregium, Corregio.
Finarium, Finale di Modena.
Mutina, Modena.
Regium Lepidi, Regio.

Muruscæ, quæ & Trebia ac Trebula, *Trevi*, urbs Umbriæ *Virg.* olim episc. nunc oppidum in colle amplum, inter Fulginiom 6. & Spoletium 9. mill. pass. Populi Trebulani, & Mutuscæi Plinio. Vide Trebia. Virgilius libro 7. Æneidos:

Ereti manus omnis, oliviferaque Mutusca.

Sed cùm Eretum sit in Sabinis, Mutuscas quoque in finibus Sabinorum esse crediderim, Trebiamque à Trebula diversam esse; Trebula enim & Trebulani populi sunt in Sabinis ex Plinio, Trebio, verò in Umbria. Mutuscæ itaque non *Trevi*, sed *Monte Leone* in Sabinis *Plin.* indigitari debent, quicquid Leander cum aliis dicat.

Murustratini, populi Siciliæ, quorum orbs Mutustrata, *Mistretta* nunc. Vida Amestrata. *Plin.*

Muza, *Gezien* Moletio, portus & emporium Arabiæ *Ptol.* felicis, ad sinum Arabicum, quò appellare solebant navigantes ex Ægypto in Indiam, inter Pudnim & Ocelim.

¶ Muzana, Armeniæ minoris orbs, teste Antonino. *Ptol.*

Muziris, *Chaal* Moletio, urbs & emporium Indiæ citerioris, maritimum, inter Dium ad Boream 50. & Goam in meridiem 75. leucis Hispanicis, sub Lusitanis.

¶ Muziris urbs aliis est nunc Calecutum, *Calicut*, urbs ampla Malabaris, in ora littorali, proprio Regi parens Zamorino dicto.

Mya, insula parva Doridis, (quæ Cariæ regio est) in *Plin.* sinu Ceramico ad occasum.

¶ Myarida, Ciliciæ urbs meditarranea apud Plinium.

* Mycale, oppidum & mons Cariæ, seu potiùs Jo- *Strab.* niæ; Herodoto promontorium è regione Sami insulæ. *Ptol.* Cujus meminit Ovidius libro 12. Metam. *& al.*

Mater erat * *Mycale: quam deduxisse canendo*
Sæpe reluctantis constabat cornua Lunæ.

(* *Mycale* verò hoc loco proprium nomen mulieris est.)

Hinc Mycalæus nomen gentis. Claudianus libro 2. in Eutropium:

Rarium pelagus, Mycalæaque littora juncti.

(* In Seldeni manuscripta est *Micoly*.)

Mycalessos, *Malacusa*, oppidum cum monte, in ora *Hom.* Bœotiæ, teste Plinio. Cujus meminit Statius libro 7. *Strab.* Thebaidos: *Plin.*

Onchesti, quos pinigeris Mycalessus in agris. *& al.*

Mycenæ, *Agios Adrianos* Sophiano, oppidum Peloponnesi, in Argia regione, inter Corinthum 15. & Ar- *Strab.* gos 10. mill. pass. à Lacedæmone Semeles filio conditæ, *Plin.* teste Isidoro. Hinc Mycenæus nomen gentis. Virgilius *& al.* libro 3. Georgicorum:

Et patriam Epirum referat, fortesque Mycenas,

Ovidius in epistola 5.

Ista Mycenæa littera scripta manu.

Et Virgilius libro 11. Æneidos:

Ipse Mycenæus magnorum ductor Achivum.

Myconos, Myconе Ovidio & Virgilio, *Micole*, So- *Cic.* phia-

phiano, insula maris Ægæi, una Cycladum, inter Tenon & Icariam, à Delo 15. mill. pass. in ortum, circuitu 30. Virgilius libro 3. Æneidos:

Errantem, Mycone celsa Gyaroque revinxit.

Ovidius epistola Cydipp. Acont.

Et jam transieram Myconen, jam Tenon, & Andron.

Myconii, ut auctor est Strabo libro 10. & Plinius libro 11. capite 37. omnes calvi nascuntur; unde proverbialiter *Calvus Myconius* dicitur per ironiam: verùm *Myconius crispus* apud Terentium dicitur de re rara, seu rarò inventa; veluti cum dicimus *Scytha doctus*, aut *Pœnus fidus*. Erant & Myconii ob eorum tenuitatem alienæ cœnæ appetentes; unde *Myconius conviva*, apud Athænæum libro 1. in proverbio est, sicuti & *Myconiorum more*, de iis qui etiam non vocati ad convivium accedunt, ut Archilochus apud Athenæum Pericli imponit. Apud Plutarchum libro 1. sympos. *Una Myconus* proverbio dicitur de re indistincta & indiscreta: causam hujus adagii refert Zenodotus.

¶ Myconos, seu Mycone, *Micoli vulgò*, insula est maris Ægæi, sub dominio Venetorum; & circuitus est 20. milliarium, cum arce permunita & duplici Portu. Pluries tentata fuit à Turcis, irrito tamen conatu.

Plin. *Ptol.* Myeza, *Bagovischio*, teste Moletio, oppidum Macedoniæ, in Æmathia.

Herod. *Plin.* Mygdonia, regio Macedoniæ, inter Axium & Strymonem flumina, ac juxta sinum Toronaicum: in qua Apollonia, Antigonia, Amphipolis, & Physcæ urbes. Ovidius in Epistola Acontii Cydipp.

Nunc quoque Mygdonia flebilis adstat humo.

Strab. *Plin.* Mygdonius, fluvius Mesopotamiæ, Nisibim urbem interluens, ubi regio Mygdonia, & populi Mygdones, à Mygdone Rege dicti, vel à Mygdonibus Macedoniæ populis, teste Plinio. Hinc Mygdonides Virgilio libro 6. Æneidos:

-juvenisque Chorœbus
Mygdonides, illis qui ad Trojam forte diebus
Venerat.

Plut. *Liv.* *Thucy* Myla, *Marcellino* Fazello, aliis *S. Giuliano*, fluvius Siciliæ, apud Leontinos, inter Augustam & Alabum fluvium in mare exiens.

¶ Myla, seu Mylas, fluvius parvus Siciliæ, in ora orientali, & in valle Neetina. Nunc *Marcellino* dicitur, & in mare Jonium se exonerat, 5. milliaribus ab Augusta in meridiem.

Strab. *Ptol.* Mylæ, Myle Ovidio & aliis, *Melazzo* Fazello & aliis, vel *Milazzo*, oppidum Siciliæ maritimum, sic à Myla fluvio intercurrente, apud Chersonesum promontorium, à Zanclæis conditum, in ora occidentali, contra Italiam, inter Pelorum promontorium ad Boream 36. & Tyndaridem urbem excisam ad austrum 18. mill. pass. Silius libro 14.

Subsidium infidum fugientibus æquora, Myle.

Hic solis boves stabulatos fabulantur: quòd quædam, ut fimus malè olentia, efferantur in littus, teste Plinio libro 2. capite 98.

¶ Mylæ, urbs Siciliæ, *Milazzo*, satis munita, in peninsula, in valle Demonæ, & in ora Boreali, contra Æolias insulas. 30. milliaribus distat à Peloro promontorio in occasum Panormum versùs, 17. à Tyndario in ortum, & 55. à Catana in Boream.

Mylæ quoque Plinio insulæ circa Cretam, *Cambruso* Nigro, Pineto verò *Ginosa & Listo*.

¶ Mylantia, promontorium Rhodi insulæ, teste Stephano.

Plin. *Steph.* Mylasa, Mylassa Herodoto, Straboni, Ptolemæo, & aliis, *Messi*, urbs Cariæ apud oram, à Mileto 30. mill. pass. in austrum Bargyliam versùs. Aliis *Melaxo* vel *Melasso*, episcopalis sub Archiepiscopo Stauropolitano. (* *Mylasa* in manuscripto Seldeni.)

Ptol. Mylias, *Milia*, urbs Pamphyliæ mediterranea, penè jacens, nomen antiquum retinens, Termesso, Aspendoque & Pergæ finitima. Populi Myliæ, seu Milyæ Plinio, quorum oppidum Aricanda. Milyas etiam in codice Græco Ptolemæi legitur.

¶ Mylias, urbs Asiæ minoris, in Pamphylia. Est inter fluvios Eurymedontem ad ortum, & Cestrium ad occasum, 40. mill. pass. ab ora maris Pamphylii in Boream, 60. à Termesso in ortum, & inter Pergas in Circium, & Aspendum in Eurum.

¶ Mylias, magnæ Phrigiæ pars, sed Lyciæ attributa Arriano in Indicis, item Ptolemæo. Vide Mylias.

¶ Mylois, Arcadiæ fluvius, in Peloponneso, teste Hesychio.

¶ Mylon Ægypti urbs est apud Stephanum, inde Mylopoliten nomus.

Myndus, *Mentesh* Leunclavio, urbs Cariæ, maritima inter Bargyliam & Halycarnassum, hoc tempore primaria regionis, & sedes Præfecti, episcopalis sub Archiepiscopo Stauropolitano.

Myon, Myonia Pausaniæ, oppidum Phocidis, juxta fines Locrorum. *Thucy*

Myonnesus, oppidum Joniæ, in peninsula, inter Teum & Lebedum. Sed Livio est promontorium inter Tejum & Samum insulam proximam; Thucydidi verò est insula Tejorum, quod magis est verisimile, ut nomen ipsum indicat. Est & insula Thessaliæ ante Larissam, teste Strabone. *Strab.* *Liv.* *Steph.*

Myos hormos, *Cosir*, teste Rhamusio, urbs Ægypti, cum portu ad sinum Arabicum, inter Arsinoen, & Berenicen. Sed aliis *Cosir* est ipsa Berenice, à Copto urbe ad Nilum 358. mill. pass. in ortum, teste Plinio. *Ptol.*

* Myra, numero plurali, *Strumita*, teste Stonicis, urbs Lyciæ mediterranea, apud Limyrum fluvium, & Limyram urbem, in colle, à littore 20 stadiis distans, archiepiscopalis, et metropolis amplissima; sub qua 36. urbes episcopales continebantur: in quibus Patara, Xanthus, Olympus, Araxa, Comba, Balbura, Phellus, Phaselis, Rhodiopolis, Bubo, Mastaura, Podalea, Limyra & Sidyma. (* *Myrra* in Seldeni manuscripto.) *Strab.* *Ptol.*

* Myræum, *Micola*, teste Marmolio, urbs Africæ mediterranea, à Cirta 30. mill. pass. in austrum distans. (* In Seldeni manuscripto *Myreon*.) *Ptol.*

Myrcenus, oppidum Thraciæ, seu Macedoniæ, in confinio, ad Strymonem fluvium, circa Philippos. (*Est in Macedonia.*)

¶ Myrenæorum civitatis Phrygiæ salutaris meminit Synodus sexta Constantinopolitana.

Myriandrus, oppidum Syriæ, in ora sinus Issici, ad montis Amani radices, in Ciliciæ confinio, inter Alexandriam & Rhosium urbes propinquas, à portis Ciliciæ 270. stadiis. Populi Myriandri Melæ. *Xenop.* *Ptol.*

¶ Myricus, Troadis urbs, in Asia minori, è regione Tenedi, & Lesbi, teste Stephano ex Hecatæo.

Myrina, quæ & Sebastopolis Plinio, urbs Æolidis maritima, *Marhani*, teste Leunclavio, sic a Myrino conditore dicta, episcopalis sub Archiepiscopo Ephesino, inter Elæam, & Cumam 60. stadiis, a Larissa 70. *Girona* apud Moletium, Myrina quoque Plinio, urbs archiepiscopalis Lemni, quæ vulgò *Lemno*; de insulæ nomine, videtur, teste Bellonio. *Ptol.* *Steph.*

Myriophytos, *Miriofidi*, urbs Thraciæ, in ora Propontidis, inter Callipolim ad meridiem 32. & Rhædestum in Boream 35. mill. pass. episcopalis sub Archiepiscopo Heracleensi. *Cone.* *Lib.*

Myrlea, posteà Apamia, *Myrlea* nunc, antiquo nomine retento, urbs Bithyniæ maritima, à Colophoniis condita, inter Dascylium & ostia Rhyndaci fluvii, episcopalis sub Archiepiscopo Cyziceno. *Mel.*

Myrmecium seu Myrmetium, oppidum Tauricæ Chersonesi, & promontorium apud Panticapæum urbem, ad Bosporum Cimmerium. *Ptol.*

Myrmex, insula parva Cyrenaicæ, ante Arsinoen urbem. *Ptol.*

Myrmidones, Thessaliæ populi, sic apud Poetas dicti, (&, teste Plinio, sic in universum Græci nominantur) sic à formicis dicti, quas ad Æaci preces in homines (illis pestilentia sublatis) conversas fabulantur. Virgilius libro 2. Æneidos:

-Quis talia fando
Myrmidonum, Dolopumve, aut duri miles Ulyssei
Temperet à lachrymis?

¶ Myronas, Arabici sinus insula, Ptolemæo & Stephano testibus.

¶ Myropolon, Græciæ urbs, ex adverso Heracleæ, juxta Thermopylas fortè.

Myrteta, *Frittola*, teste Scipione Mazzella, lacus sudatorius Campaniæ, apud Bajas. *Ort.*

Myrtilis, (Vide Julia Myrtilis) *Mertola*, oppidum Lusitaniæ. Hunc falsò auctor Thesauri Linguæ Latinæ ad Oceanum describit, cùm longè absit ab Oceano, juxta Anam fluvium.

¶ Myrtilis, *Mertola*, oppidum est Portugalliæ trans Anam fluvium, in confinio Vandalitiæ, & 20. leucis Portugallicis ab Oceano & ab ostiis Anæ in Boream Eboram versùs.

Myrtos, insula maris Ægei, proxima Carysto urbi

Eu-

Eubœam, a qua, teste Plinio; mare Myrtoum nomen accepit,

Plin. Mel. Strab. Ptol. Myrtuum mare, pars Ægæi, inter Peloponnesum, & Atticam, ac Eubœam insulam, licèt Ptolomæus illud Myrtoum appellet., quod Cariam ad occasum alluit, *Mare di Mandria*, teste Castaldo. Horatius lib.1. carminum oda 1.

Myrtoum pavidus nauta secet mare.

Et Ovidius in Ibin.

Proditur ut sævi periit auriga tyranni.
Qui nova Myrtoo nomina fecit aqua.

Myrtuntium, mare inter sinum Ambracium, & Leucadem insulam, Epirum alluens.

¶ Mysecros, fluvius Arabiæ felicis versus meridiem teste Plinio.

Ptol. Mysia, Asiæ propriè dictæ regio, quæ in majorem, & minorem dividitur. Major Hellespontica appellatur a Galeno, & populi Hellespontii a Strabone, a Ptolemæo regio Hellespontus, in qua Cyzicus, & Lampsacus urbes præcipuæ. Minor a Strabone Olympica a monte Olympo dicitur in qua Prusa urbs Bithyniæ, ex qua ipsa regio *Bursia* nominatur (licèt urbs sit in Bithynia) Populi Olympeni Herodoto, & Ptolomæo, Mysi Plinio & aliis. Unde Caicus fluvius Mysus ab Ovidio cognominatur. Vide ibi. Mysia etiam Europæ gemina est apud Ptolomæum, superior & inferior. Vide Mœsia. De Mysis Propertius l.1. carminum an.

Etiam præteritis labentem Athamantidos undis
Mysorum scopulis applicuisse ratem.

¶ Mysia regio est Asiæ minoris, maximè ad occasum extensa, quæ duplex est, major & minor. Minor est versus Hellespontum, & inter Propontidem ad Boream, & Troadem ad austrum, ubi Cyzicus & Lampsacus, in ora Propontidis. Major autem Mysia est orientalior, & inter Mysiam minorem ad occasum, Bithyniam ad Boream, Phrygiam magnam ad ortum, & mare Aegæum ad meridiem teste Philippo a Via & aliis. Nunc utraque sub Natolia propria comprehenditur, & subest dominio Turcarum a tribus ferè seculis.

Urbes Mysiæ seu Mœsiæ Europeæ:

* Achillea, (*Kylia.*)
* Alba,
* Arribantium, (*Wisnitern.*)

Barna. (Vide Varna.)

* Bidina (*Vidin.*)

Calatis. (*Kilia.*)

Dinogetia (*Drimago.*)

* Dionysianpolis. (Vide Varna.)

Durostorum, (*Durostoro.*)

Galarium, (*Galacz.*)

* Mesembria, (*Mesember.*)

Nessum, (*Nissu.*)

* Nicopolis, (*Nicopoli.*)

Odessua, (*Lemuno.*)

Rhætiaria, postea Nicopolis; (*Nicopoli.*)

* Scupi, (*Uschup.*)
* Silistria, sic vulgò, episcopalis superioris, & sedes Præfecti, (*Silistria.*)
* Singidunum, (*Senderim.*)
* Sophia, sic vulgò, metropolis & caput Bulgariæ, (*Sophia.*)

Sucidava.

Ternobum, (*Ternova.*)

Tirista, (*Drista.*)

Tomi, (*Tomisvvar.*)

Varna, (*Varno,*)

Mysi inter alia maximè contemptibiles fuere, auctore Strabone l.12. ut propterea adagio causam dederint; cum enim aliquem valde despectum & humilam significare volumus, *Mysorum postremus* dicimus, ut apud Ciceronem in orat. pro Lucio Planco. Quid, inquit, in Græco sermone tam tritum est, quàm si quis despicatui ducitur, ut *Mysorum ultimus* esse dicatur? Erant & Mysi injuriarum ita patientes, ut a finitimis populis variè vexati, se tueri non curarent: unde apud Aristotelem l.1. rhetoricas in proverbio est *Mysorum præda*, de iis qui injuriis affecti, illas ulcisci non audent, Item *Mysorum & Prygum termini discreti*, proverbio dicitur de rebus toto genere differentibus; vel de hominibus inter quos nihil conveniat.

Mysia Europæa meliùs dicitur Mæsia. Vide ibi.

Mysistratum, urbs Siciliæ. Vide Amestrata.

¶ Mysius, Æolidis fluvius apud Strabonem, qui a quibusdam Mœsius dicitur,

Mysocaras, *Amuu*, teste Moletio, portus Mauritaniæ Tingitanæ, ad Oceanum Atlanticum, inter montem Solis & Usadium promontorium, Ptol.

Mysomacedones populi Asiæ, circa Ephesum, in Lycia incolentes.

Mystia, *Giojosa*, teste Barrio, oppidum magnæ Græciæ, apud oram, inter Locros, & Coloniam, eversum, apud Rocellam & Cryptam auream oppida finitima, a Locris 16. mill. pass. in Boream. Plin. Plin.

¶ Mystia quibusdam est *Monte Giojosa*, castrum Calabriæ ulterioris, vix 5. milliaribus ab ora maris Jonii distans, ad radices Appennini montis.

Mystus, insula parva maris Jonii, juxta Echinades. Plin.

Mythepolis, locus Bithyniæ apud Ascaniam paludem a Cio 120. stadiis distans, ubi fontes cum Nilo aliquid commune habentes; Mythopolis Antigono. Ar

Mytistratum, sic in alio codice legitur. Vide Amestrata. Polyb.

Myus, urbs Joniæ, in Cariæ confinio, apud Meandri ostia, cujus populi a culicibus infestati Miletum proximam urbem migrarunt. Hanc Artaxerxes Persarum Rex Themistocli Atheniensi in obsonium dedit; cum Magnesiam in panem & Lampsacum in vinum dedisset, teste Thucydide. Herod. Strab. Plin.

N

NAagramma, Indiæ, intra Gangem urbs, teste Ptolemæo.

Naagrammum, urbs primaria & metropolis Taprobanæ insulæ. Ptol.

¶ Naagrammum, urbs Taprobanæ insulæ caput, in mari indico. Vocatur Maagrammum in aliis exemplaribus Ptolemæi, & forsan ea est quæ nunc *Candea* dicitur insulæ præcipua & sedes regis, in ejus meditullio, ad radices montium.

¶ Naarda, Syriæ urbs, juxta Euphratem, teste Steph. sed, teste Ptolemæo, est in Mesopotamia.

Naason, oppidum Galilææ, sic vulgo adhuc dictum inter Sephet ad occasum 12. & Nephtalim ad ortum 5. mill. pass, Bibl.

¶ Nababurum oppidum Mauritaniæ Cæsariensis, teste Ptolemæo.

Nabalia apud scriptores Belgas, *Neers*, fluvius Germaniæ inferioris, per Ducatum Geldriæ fluens Gennepiam oppidumq; alluens, & * in Vahalim apud Tiellam oppidum influens. (* Influit in Mosam apud Gennepiam oppidum.)

¶ Nabalia quibusdam est *Niers* fluvius, qui ortus in Ducatu Juliacensis, 12. mill, pass. a Juliaco in Boream hinc per ditionis Coloniensis limites fluens & per Gualdriam, ibi urbem Gueldriam dictam rigat: Tandem auctus aliquot amnibus in Ducatu Clivensi, ibi prope & infra Gennepiam Mosæ miscetur 3. leucis a Neomago in meridiem,

Naban, *Rio de Tomar*, fluvius Lusitaniæ, in regno Portugalliæ, (a quo Nabantia oppidum preclarum, quod *Tomar* dicitur, in quo Reges inaugurari solebant, a Scalabi 7. leucis distans in Boream, nominatum est,) in Ozecarum influens teste Resendio cum Vasconcello. Scrips. Lusit.

¶ Naban, *Nabaon*, amnis parvus Portugalliæ, ad opp. Nabantium ab eo dictum. In Ozecarum, *Couros*, labitur & cum ipso paulò post in Tagum, Nabantium autem, vulgò *Tomar*, oppidum est amplum Portugalii, ad Nabanum, 3. leucis a Tago fluvio in Boream, & 8. a Scalabi in Cæciam distans.

Nabathæa, regio Arabiæ desertæ, (vel petrææ) in confinio felicis, & populi Nabathæi, quorum urbs primaria Petra fuit, opulenta, intra montes, inter Gazam & sinum Persicum, hinc 600. mill. pass. inde 123. auctore Plinio. Regio *Barraab* a Sarracenis dicitur, teste Moletio. Plin. Strab.

¶ Nabathæa regio fuit Arabiæ Petreæ ad ortum, versùs Arabiam desertam, & inter Palæstinam ad Boream & Arabiam felicem ad meridiem. Hinc populi Nabathæi dicti.

Nabathæi, populi Arabiæ, a Nabath Ismaelis filio, teste D. Isidoro, dicti; alii in Arabia Petræa, quorum metropolis est Petra, quæ Nabathæa cognominatur a Strabone, alii in Arabia felici. Urbes sine mœnibus habebant; servos nullos, pro equis camelis utebantur, so- Strab. Ptol. & al.

lem præ cæteris Diis colebant. Nabathæorum meminit Dionysius Afer:

Sed Libani montis sunt post declivia primi,
Felices opibus, Nabathæi nomine dicti,

Et Ovidius 1. Metamorphoseon:

Ptol. *Eurus ad auroram, Nabathæaque regna recessit.*

Nabius, Narius Melæ, ut videtur, fluvius Hisp. Tarraconensis, per Astures inter Metarum & Navillojonem fluvios apud Libuncam oppidum fluens.

¶ Nabius seu Navios, fluvius Callaicorum, *Rio Eu* dictus, seu *Miranda*. Nunc Asturiam a Gallæcia separat, & postea in Oceanum Cantabricum se exonerat prope Rivadaviam.

¶ Nabla, Sarmatiæ Asiaticæ urbs, teste Ptolemæo. Naana substituere Interpretes.

Nabrissa, pro Nebrissa, malè, in Thesauro Linguæ Latinæ.

Nabus, *Nab*, fluvius Nariscorum, per mediam Nortgojam regionem in Danubium paulò supra Ratisponam fluens: a quo Nabburgum oppidum per quod fluit, a Vidonio urbe 3. leucis Ratisponam versùs. De quo in l.5. Itinerarii:

Nabburgum laevi spectans in colle, relinquo:
Ingredior Pfreymbda tecta petita mox.
Quam Bojus leni præterit amne Nabus.

¶ Nachaba, Arabiæ desertæ urbs Ptolemæo. Banacha leguot interpretes.

Strab. *Ptol.* Nacolea, Nacolia Ammiano, Nacolum Suidæ, *Einagiel* Turcis, teste Leunclavio, urbs Phrygiæ magnæ, episcopalis sub Archiep. Synadensi.

¶ Nacrasa, Lydiæ urbs, in Asia minori, teste Ptol.

Liv. Nacri campi, sive (ut alii legunt) Macri locus Galliæ Togatæ, inter Mutinam & Ferrariam, qui *Val di Montirone*, teste Leandro, dicitur, Mirandulæ proximus, ab ea 5. mill. pass. Ferrariam versùs distans.

Fort. Naddaver, orbs Æthiopiæ, in qua D. Matthæus Apostolus martyrio affectus est, ex ejusdem vita per Abdiam Babylonium scripta. Ejus meminit Venantius Fortunatus l.8.

Quos Patra, quos Ephesus, Naddaver arce tenet.

Strab. Nebis, *Neiva*, teste Jacobo Vasconcello, fluvius cum pago cognomine, in finibus Bracarum, in regno Portugallico, apud Vianam oppidum mari exceptus, a Bracara urbe 6. leucis in occasum, Benis apud Strabonem dici videtur in Thesauro Linguæ Latinæ, ubi sine diphthongo Nebis legitur.

¶ Næomagus, *Nions*, oppidum Galliæ, in provincia Delphinatus, ad Ægam amnem, in confinio Provinciæ, cujus ara diruta est. 6. leucis distat a Fano S. Pauli Tricastinensis in ortum Segusteronem versùs, & 3. a Vasinoc in Cæciam.

Sext. *Silv.* Nævia porta, *Porta maggiore*, seu *di S. Maria Maggiore*, porta urbis Romæ, extra quam ad mill. pass. Nævia sylva occurrit, teste Festo: a Nævio cive, cujus erat, dicta; vel a Nævio Poeta, de quo Horat. l.2. ep.1. & Gellius l.1. c.24.

Flerant diva Camenæ Nævium Poetam.

Ea inter Esquilinam (quæ hodie non extat) & Tiburtinam sita est, a basilica S. Mariæ majoris propiore nomen habens,

¶ Nævia a porta nunc est *Porta maggiore*, sic dicta; quia aliàs major aliis, & quasi arcus triomphalis speciem ferens, ut etiam hodie visitur. Sed longè distat a Basilica Sanctæ Mariæ Majoris, nec ideo ab ea denominata. Famianus Nardinus tamen credit Næviam fuisse inter Portas Cælimontanam & Latinam.

Ptol. ¶ Nagadiba, urbs Taprobanæ insulæ teste Ptolem.

Amm. Nagara, *Negran* ex tabulis recentibus, urbs Arabiæ fælicis, mediterranea. Est & Nagara, *Naiara*, urbs Hispaniæ Tarraconensis, inter Dominicopolim & Logronium 4. leucis. Vide Dionysiopolis.

¶ Nagara urbs est parva Hispaniæ, in Riongia provincia, & Ducatus titulo insignita, inter Logronium in Cæciam & Dominicopolim seu Galceatam in Africum, ubi alias acriter dimicatum inter Petrum Crudelem & Henricum Castellæ Reges.

¶ Nagaruris, civitas Indiæ intra Gangem, teste Ptolemæo.

¶ Nagia, Gebanitarum oppidum, in Arabia felici, teste Plinio.

Strab. *Steph.* * Nagidos. Natidos Melæ, *Nigde* incolis, & *Nigidia* Turcis; teste Leunclavio, urbs Pamphyliæ, in Ciliciæ confinio, contra quam Nagidusa insula. Sed teste Stephano, Nagidos Iconio finitima est. (* Agidos in plerisque exemplaribus Strabonis.)

¶ Nagidos aliis urbs est Ciliciæ asperæ, ad ostia fluvii Orgymagdi, 40. milliaribus distans ab Antiochia ad Tragum in ortum, & 50. a Corycio in occasum, in ora maris Cilicii; & prope ipsam inest insula parva, & Nagidusa dicta, teste Stephano.

Nagnata, urbs Hiberniæ, * *Cormadel* Moletio, *Lymmerick* Nigro, quod minùs probatur: Nam Lymmericum circa medium insulæ est, Nagnata vero in ora occidentali (* Quid sit istud *Cormadel* ignoratur: nec alia sunt Nigri verba quàm, Fluvii post Magnatam civitatem nota digni habentur Limnius, &c, De Nagnata sic Waræus, situs loci apud Ptolemæum locum aliquem designare videtur, non procul a Sligoa urbe. Et paulò post, Nagnatæ vel Magnati incolebant regionem, quæ hodie dicitur ager Sligoensis, fortasse etiam pagum Majoensem.)

Nagnia pro Narnia in Thesauro Linguæ Latinæ malè positum.

¶ Nagoldia, *Nagold*, oppidum Germaniæ, in Ducatu Virtembergensi, ad amnem cognominem, cum castro sat munito. 8. Milliaribus Germanicis distat ab Argentina in ortum, & tribus a Tubinga in occasum.

¶ Naiacum, *Naiac*, oppidum Galliæ in Aquitania, & in Ruthenensi provincia, ad Veronium fluvium. 6. leucis distat ab Albiga in Borean Cadurcum versùs, 9. a Ruthenis in occasum versùs montem Albanum.

Naim, urbs Palæstinæ, in Galilæa, in monte, a monte Thabor 5. mill. pass. distans, a Nazareth verò 12. in meridiem, a Capharnao 4. de qua Sedulius l.4. *Bibl.*

Qua fit dicta Naim, populo vallatus opimo.

Naissum, * Nessum vel Nesus Ptolemæo, *Neissa*, urbs Mysiæ superioris, in Dardania, cum fluvio cognomine; alius *Nisi*, a Viminatio 116. mill. pass. in meridiem, a Sardica Thraciæ 106. in occasum, aliis *Nissava*, ex præcipuis urbibus Serviæ. (* in manuscripto Seldeni *Naissen*.)

Nalcua, *Oxford*, urbs Albionis, in Anglia, in finibus Atrebatiorum. (*Vide Calleva.*) *Ptol.*

Namades, *Amandanno*, teste Nigro, fluvius Indiæ citerioris.

¶ Nammantia, Valeriæ Ripensis, urbs libro Notitiæ.

¶ Namurcensis Comitatus, *le Comtè de Namur*, provincia Belgii satis parva, quæ ferè subest dominio Hispanorum, inter Leodiensem ditionem, Hannoniam, & Brabantiam. In ea sunt tantùm tria loca alicujus nominis, nempè Namurcum, *Namur*, provinciæ caput Carolomontium, *Charlemont*, arx munita ad Mosam, & Caroloregium, *Charleroy*, arx recens, quæ subest dominio Francorum. Provincia est satis montuosa, sed utilis, & ferri fodinis scatet, ibique aliàs fuere Aduatici populi.

Namurcum *Namur*, & Germanis *Namen*, urbs Belgii Comitatus Namurcensis caput, ad Mosam fluvium, ubi Sabim excipit, a Leodio 10. mill. in occasum, a Lovanio & Bruxellis 12. in austrum, episc. sub Archiep. Cameracensi a Paulo IV. Pont Max. effecta.

¶ Namurcum, *Namur*, urbs est munita Belgii sub dominio Hispanorum, cum arce validissima in colle. Aliàs dicta fuit oppidum Aduaticorum estque inter duos montes, ad lævam Mosæ ripam, & Sabis fluvius ipsam bifariam secat, 8. milliaribus Belgicis a Lovanio distans.

Nanæus, *Glas*, teste Boetho, fluvius Albionis in Scotia (Ptolemæus habet Navæum in Cornabiis, populis Borealissimis Scotiæ, Camdenus in *Strath-naverm*, id est, (ut inquit ille) valle ad *Navern*.) *Scrip.* *Scot.*

¶ Nanaguna, Indiæ intra Gangem fluvius, teste Ptolemæo.

¶ Naucangum, *Nanchang*, urbs regni Sinarum, & Chiamsiæ provinciæ præcipua, alias ampla, & elegans, sed hisce ultimis temporibus malè habita fuit, & incensa a Tartaris. Sed prope lacum Poiangum, & sub ipsa sunt sex aliæ urbes, teste Martino Martinio,

¶ Nanceium, *Nancy*, urbs Lotharingiæ caput, ad Murtam fluvium. Duplex est, nempè antiqua, *la haute ville*; ubi sedes Ducis, & nova, seu *la basse ville*; distatque ferè 5. leucis a Tullo in ortum, paulò ampliùs a Marsalio in occasum, & 10. a Divoduro in meridiem, estque elegans & culta. Sed longè distat a Nasio antiquo in ortum. Antea permunita erat cum quindecim majoribus propugnaculis ædificare cœptis anno 1587. quo Gallia intestinis bellis flagrabat. Sed capta fuit a Gallis anno 1633. & anno 1661. ejus munitiones disjectæ fuere. Antea pluries

obsef-

obsessa et capta fuerat, præsertim anno 1476. quo juxta ipsam Carolus ultimus Burgundiæ Dux victus et cæsus fuit à Renato Lotharingiæ Duce.

¶ Nanchinensis provincia, *Nanching*, in regno Sinarum, a qua Nanchinum & Nanchinensis sinus. Vide Nanquinensis.

¶ Nancianum, *Nancian*, urbs Sinarum, in provincia *Chiamsi*, versùs partem australem regni Sinensis, teste Martinio.

¶ Nanganum, *Nangan*, urbs Chiamsiæ provinciæ, in regno Sinarum, & in ipso limite Cantoniæ provinciæ, juxta fluvium *Chang*, cum suburbio peramplo, teste Marticio.

¶ Nangatum, *Nangato*, oppidum Japoniæ, regnunculæ cognominis caput, in parte occidentali Niphoniæ insulæ, Brietio teste, vix 60. milliaribus à Ximoa insula in Boream.

¶ Nangazachum, *Nangazachi*, urbs ampla & emporium celebre Japoniæ, cum portu ab Europæis frequentato, in Ximoa insula & in ora occidentali provinciæ *Figen*, in sinu amplissimo, 120. mill. pass. distat ab ora proximiori Coreæ regni in ortum. Aliàs episcopalia facta fuit sub Archiepiscopo Goano à Siato V. Summo Pontifice. Nunc caret Episcopo. Sunt tamen etiamnum plurimi Christiani in ea.

¶ Nanhiunga, *Nanhiung*, urbs regni Sinarum, & ex præcipuis provinciæ Quantoniæ, ad radices montium, & in limite Chiamsiæ provinciæ, propè fluvium *Chin*; aliàsque dicta fuit *Hiungcheu*, teste Martinio.

Ptol. Naoigeria, *Zeilan*, & incolis *Tenarisin*, insula Indiæ citerioris, cujus populi *Chingale*, teste Garcia ab Horto. Sed * Panigeria legitur in codice Græco: & *Zeilan* insula contra Cory promontorium Taprobana veteribus dicta pueator. (* Νανίγηρ in cod. Palat. & in Seldeni manuscripto.)

¶ NaoKanga, *Nankang*, urbs regni Sinarum in Chiamsia provincia, ad oram occidentalem lacus Pojangi; & ei subsunt tres aliæ urbes; sedetque ad radices montium, teste Martinio.

Strab. & al. Nannetes, Namnetæ (vel Samnitæ Forsan) Ptolemæo *Nantes*, populi & urbs Galliæ Celticæ, in Armorica, seu in Britannia minore, apud ostia Ligeris fluvii, ex primis regionibus, emporium, & episcopalis sub Archiep. Turonensi, ab Andegavis 16. mill. Gallicis in occasum, quot à Rhedonibus & Venetis: à Nannete Rege 5. Galliæ anno post diluvium 300. condita putatur.

¶ Nannetes, populi & urbs Galliæ, quæ etiam Condivincum dicitur. Emporium est celebre & amplum, ad Ligerim fluvium, & 25. leucis ab ejus ostio in ortum 22. leucis distat à Rhedonibus in meridiem, totidem à Venetis in ortum, & 16. ab Andegavo in occasum. Castrum habet munitum; & regiuncula adiacens *le Comté Nantois* dicitur; estque pars australis Britanniæ minoris.

¶ Nanninga, *Nanning*, urbs regni Sinarum, ampla & probè culta, in Quancia provincia, ad confluentes fluviorum *Puon*, & *Ly* versùs confinia regni Tunchinensis; & sub ipsa sunt quinque urbes. teste Martinio.

¶ Nanquinensis provincia, *Nanquin*, seu & *Nanching*, una ex 16. partibus seu provinciis regni Sinarum versùs ortum, & sinum cognominem, & antea inter alias provincias primum locum obtinens. Dicitur aliter *kiangnang*, & in ea sunt 14. urbes præcipuæ, sub quibus sunt totidem provinciæ parvæ: & in his numerantur 110. urbes minores. Hæ autem quatuordecim urbes sunt, Nanquinum *kiangning*, seu *Nanquin*, Fungiangum, *Fungiang*, Sucheum, *sucheu*, Suchianum, *SunKiang*, Chaoceum, *Changcheu*, ChinKianum, *Chinkiang*, Yancheum, *Yangcheu*, Hojagaoum, *Hoiagan*, Lucheum, *Lucheu*, Gankingum, *Ganking*, Taipinum, *Taiping*, Ningqua, *Ningqua*, Cuicheum, *Cuicheu*, & Hoeicheum, *Hoeicheu*. Totius verò provinciæ primaria urbs est Nanquinum; terminaturque autem à septentrione Xantonia provincia, ab occasu Honania & Huquania provinciis, uti à meridie Chechiana; sed ab ortu alluitur Oceano Eoo, seu Sinico, & mirè fertilis, & rigua est.

¶ Nanquinensis sinus, *Enseada de Nanquin* Lusitanis, *Golfe de Nanquin* Gallis, sinus est amplissimus, per Sinas longè extensus, & sic dictus à Nanquino urbe ei adiacente; estq; inter provincia Nanquinensem, Xantoniam, & Pechinensem ad occasum, & regnum Coreæ ad ortum. Dicitur etiam *Golfe de Gang*, Gangus sinus, Vide ibi

¶ Nanquinum, *Nanquin*, urbs ampla regni Sinarum, juxta sinum Nanquinensem, aliàs totius Imperii regia sedes, nunc etiam supra modum extensa, & emporium celeberrimum, longè a Pechino in meridiem, in insula. Populosissima est, & dicitur aliter *Kiangning*. Alias vocata fuit *Ingtien*; eratque tunc Imperii sedes regia & amplissima per aliquot sæcula, nempe sub Regibus è domo Taiminga a quibus postea Pechinum sedes regia effecta est contra irruptiones Tartarorum. Ædificata fuit à Guejo Rege, estque in planitie fertilissima, juxta fluvium *Kiang*. Antea habuit palatium regium nuper destructum à Tartaris, cum ipsam urbem devastarunt. Nunc autem in dies pulchrior evadit, & sub ipsa sunt septem minores urbes, teste Martinio.

Nantonense castrum, *Nantey* vel *Nantey*, pagus Galliæ in Campania, ad Matronam fluvium, inter Meldas urb. ad occ. 7. & Castrum Theodorici ad ortum 2. leuc. dissitus. Alterum in finibus Senonum.

¶ Nantonense Castrum, *Chasteau Landon*, urbecula est Galliæ, in provincia Insulæ Franciæ, & in Vastinio tractu, in limite Belsiæ, juxta amnem *Fuzin* dictum.

Nantuates, Nantuatæ Straboni, populi Galliæ Celticæ, Allobrogibus, Equestribus & Sebusianis proximi, quorum oppidum adhuc *Nantua* nominatur, inter Genevam 9. & Lugdunum 17. leucis, sic quidam putant. *Cæs. Plin.* Sed perpendenti verba Cæsaris initio lib. 3. de bello Gallico, ubi eos Antuates vocat, & libro 4. ubi de ortu Rheni loquitur, & verba Plinii libro 3. capite 20. ubi populos Alpinos memorat, inter quos Nantuates Sedunis finitimos, nulla ratione videri possunt esse qui supra descripti sunt, sed potiùs & absque ulla ambiguitate inter Vallesios ad Rhodanum; quorum oppidum *Naters*, à Sedunis 3. leucis in ortum distans, Tauriscos, seu Uriam Helvetiorum versùs: & licèt Cæsar scribat per eos Rhenum fluere, Plinius tamen illos inter Sedunos & Lepontios (quod & Cæsar facit, ubi eos Antuates vocat) ad Rhodanum, non inter Lepontios & Helvetios ad Rhenum describit: nisi quis Nantuates & Antuates diversos populos esse velit, illos ad Rhodanum, hos ad Rhenum locans. Ex quo etiam error Marliani fit manifestus, hos Constantienses esse asserentis. Sunt qui horum regionem *le Pais de Vaud* vel *Vault* Gallicè dicant, alii *le Pais de Aelen*.

¶ Nantuates populi, Sansone & aliis testibus, fuere ubi nunc Caballicus Ducatus, *le Chablais*, provincia Sabaudia Borealior, juxta lacum Lemanum extensa, inter Vallesiam provinciam ad ortum, & Genevam, & Fossiniacum tractum ad occasum.

¶ Nanyanga, *Nanyang*, urbs ampla Imperii Sinarum, & provinciæ Honaniæ septima, juxta fluvium *Jum*, in planitie, & in regione fertilissima, teste Martinio.

Naparis, *Dnieper*, seu *Nieper*, teste Peuceto, fluvius Sarmatiæ, sive Scythiæ Europææ, in Pontum Euxinum influens: licèt plerisque *Nieper* Borysthenes esse putatur. *Herod.*

¶ Naparis fortè est Tyras fluvius, inter Sarmatiam Europæam & Daciam, qui nunc *Dniester* dicitur, influitque in Pontum Euxinum. *Nieper* enim est Boristhenes omnibus.

Napata, Napatæ Straboni & Stephano, urbs Æthiopiæ sub Ægypto, Candacis Reginæ regia, inter Syenen 614. et Maroen urbem insulæ Meroes in austrum 360. mill. pass. ex Plinio. *Plin. Ptol.*

¶ Nape, urbs Lesbi insulæ, in mari Aegæo, teste Stephano.

Naphilus, fluvius Peloponnesi, in Arcadia in Alpheum influens,

Napitia, *le Pizzo*, teste Barrio, & Mazella, oppidum Brutiorum, ad sinum Hipponiatem, qui & Napitius ex eo nominatur, ab Hipponio vix 6. mill. pass. distans in meridiem, Tropeam versùs totidem. Sunt qui & Nepetiam à Napitia distinguentes, Amantiam indigitent. *Pauf. Strab.*

Napuca, *Busaten*, teste Lazio, oppidum Daciæ, in Valacchia. *Ptol.*

¶ Napuca, oppidum Daciæ. Aliis est in Transylvaniæ Principato; nuncque *Busaten* dicitur à Germanis. *Bucas* ab incolis, Lazio, Sansone, & Brietio testibus, 5. milliaribus Germanicis distat à Claudiopoli in Boream, & 4. à Novomercatu in occasum, sed 8. tantùm à monte Carpato in meridiem.

¶ Napus, *Napo*, fluvius Americæ meridionalis. Oritur in Peruvia, deinde Abulam oppidum rigat; & auctus ali-

quot

quot fluminibus, in Amazonum fluvium cadit, in Canela provincia, teste Teixera.

Nar, *la Nera*, fluvius Umbriæ, è montibus Amiterninis fluens, perque Velinum lacum transiens; à quo emissus, ingenti fragore (qui ad aliquot mill. pass. exauditur) præcepsque descendens ad Interamnam per campos, & ad Narniam per angusta loca, in Tiberim inter Ocriculum, & Hortam defertur Lucinnus lib. 8.

Afferat, & qua Nar Tyberino illabitur amni.

Non fluit per Narniam, (quæ in sublimi sita est) ut in Thes. Ling. Latinæ, sed juxta urbem, ut ipsi vidimus.

Ptol. Strab. & al. ¶ Nar, la *Nera*, fluvius Italiæ. Oritur ex Apennino monte in ipso confinio Piceni, & Umbriæ, per quam deinde fluens recipit Coruum, uti & Velinum fluvium: hinc Interamnam rigans, & Narniam, paulò infrà juxta Hortam Tiberi miscetur. Sed per Velinum lacum non labitur.

Anti. ¶ Nara, Byzacenæ regionis in Africa urbs, teste Antonino.

Naracum, Naracostoma Plinio & Ammiano, Inariacium Ptolemæo: unum ex ostiis Istri fluvii, apud ostium Australe.

Narangara, urbs Africæ mediterranea, olim episcop. sub Archiep. Carthaginensi, proxima Tebestæ, & Assuro, inter Siccam 30. & Thaguram 20. mill. pass. nomen antiquum retinens.

Ant. Ptol. ¶ Narangara, urbs Africæ, in Numidia, 70. mill. pass. ab ora maris Mediterranei & à Tabraca in meridiem, totidem à Cirta in ortum, intra montes, inter Bagradam & Ampsagam fluvios, 190. mill. pass. à Carthagine in Africum distans.

Ptol. Narbasi, Narbales Isidoro, *Arvas*, teste Morali; populi & Montes Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Asturum, inter Legionem, & Ovetum. Vide Forum Narbasorum.

Narbasis in Thes. Linguæ Lat. ponitur urb. æstuaria Hisp. quod apud veteres auctores haud legimus.

Josep. Narbata, regio Palæstinæ, inter Cæsaream & Samariam, a Cæsarea 60. stadiis.

¶ Narbis, Illyrici urbs, teste Stephano.

Strab. Cæs. Plin. & al. Narbo, Narbon Polybio & Ciceroni, colonia & urbs archiepisc. Galliæ Narbonensis, cui nomen dedit, in ora, apud Atacis fluvii ostia, (licèt Plinius illam a mari 12. mill. pass. distare scribat) *Narbona* Italis, *Narbonna* Gallis inter montem Pessulanum ad ortum 14. & Tolosam ad occasum 24. leucis, à templo Veneris 88. mill. pass. in Boream, Narbo Martius Plinio à Romanis condita Olympiade 160. teste Polybio. Cujus meminit Ausonius de claris urbibus.

Nec tu Martie Narbo silebere: nomine cujus
Fusa per immensum quondam provincia regnum
Obtinuit.

Illi olim sub Gothis Regibus suberant, uti metropoli, Beterræ, Agatha, Magalona, Nemausus, Luteva, Carcasso, Helena, & Tolosa, quæ nunc metropolis est.

¶ Narbo, *Narbonne*, urbs est ampla & munita Galliæ, in Occitania provincia, juxta ramum Atacis fluvii, manu ductum aliàs a Romanis, & *la Robine* dictum. Distat mill. pass. ab ora maris Mediterranei, uti ipse Plinius scribit, 12. leucis ab Helena in Boream. 10. à Carcassona in meridiem, & 15. à Monte Pessulano in occasum.

Narbonensis Gallia, quæ & Braccata, Plinio teste, dicta est, una ex 4. Galliæ partibus, à Pyrenæis montibus Galliam ab Hispania separantibus, ad Alpes, quæ eandem ab Italia dividunt, extenditur, in 4. regiones divisa, Occitanam à Garumna ad Rhodanum, Provinciam à Rhodano ad Alpes maritimas, Delphinatum à Druentia flumine, & montibus ad Hisaram fluvium, & Sabaudiam ab Hisara ad Rhodanum, & Lemanum lacum. Licèt Ortelius per errorem illam in tres duntaxat distribuat, omissa Sabaudia.

¶ Narbonensis Gallia, sive Gallia Narbonensis, appellatur pars Galliarum quæ Interno mari alluitur, Braccata antea dicta, à reliqua Gallia discreta flumine Garumna, Gebenna monte, & Rhodano flovio. Populi in ea quondam clari fuere Allobroges, Centrones, Caturiges, Cavares, Gabali, Helvy, Ruteni, Segalauni, Salii, Vocontii, Volcæ Tectosages, & Volcæ Arecomici.

Narbonensius lacus, idem Rubrensis. Vide ibi.

¶ Narcea, Numidiæ urbs, Polybio & Appiano testibus.

Pausf. Narcissi fons, in Bœotia (Vide Lirlope) in qua Narcissus submersus sua imagine captus fertur.

¶ Nardenum, *Narden*, oppidum Belgii uniti, in Hollandia, aliàs miserè deformatum ab Hispanis contra fœdera, nunc recens munitum, cum portu in ora maris Austrini. A Gallis *Narde* vocatur. Vix 3. leucis distat ab Amsterodamo in ortum, & paulò plùs ab Ultrajecto.

¶ Nardinium, Selinorum urbs in Hispania Tarraconensi, teste Ptolemæo.

Tac. Narisci, populi Germaniæ. quorum regio *Nertgeuv*, teste Aventino, ubi Bavaria Transdanubiana, seu Palatinatus Bavariæ, a Vindelicia (quæ nunc Ducatus Bavariæ dicitur) Danubio divisus, cujus caput est Amberga, a Ratispona 8. leucis in Boream. Aliis *Voitlander*; sed priori sententiæ nomen alludit. Ex finibus Nariscorum ortum habet Mœnus fluvius, per Franconiam fluens. De quo Poeta quidam libro 4. Itinerarii Germanici sic:

Pisciferi porrò delabimur ad vada Meni.
Qui fluit ex altis gemina de fonte Nariscis.

Et libro 6.

Inde Nariscorum veteres accessimus aras,
Qua sunt Caburga mœnia structa loca.

Suid. Naritii populi, & Naritia urbs, eadem Locris in magna Græcia. Vide ibi, & Caulon. Vide etiam Narycii in Narycia, varie enim legitur.

¶ Narmalis, Pisidiæ urbs, in Asia minori, teste Stephano.

Plinio Liv. Narnia, *Narna* Straboni, prius Nequinum, teste Plinio, *Narni*, urbs Umbriæ episcopalis, ad montis radicem, & Narem fluvium subterfluentem, à quo ei nomen, inter Interamnam 6. & Ocriculum 8. mill. pass. Romam versus supra 40. una ex 12. urbibus, quæ Romanis contra Hannibalem opem negabant. Nequinum à nequitia olim vocata, quod obsessa se & liberos occidere, quam dedere maluerit, Patria Nervæ Imperatoris & Joannis Pontificis maximi, ut ipsi Narnienses hoc versu dictant.

Imperio genui Nervam, mithraque Joannem.

Claudianus de 6. consulatu Honorii.

Celsa dehinc patulum prospectans Narnia campum
Regali calcatur equo.

Cat. Mol. Naro, Naron Ptolemæo, *Narenta*, fluvius Dalmatiæ, Naronam urbem alluens, ac pelago inter Peguntium & Epidaurum urbes exceptus. In Thesauro Linguæ Latinæ malè Narane scriptum est suo loco.

¶ Naro, *Narenza*, urbs Dalmatiæ, in ora sinus cognominis, qui pars est Adriatici. Aliàs ampla fuit, nunc sensim deficit; subestque dominio Turcarum Regio adjacens dicta fuit antea Chulmia, & nunc Herzegovina, estque para Serviæ. Urbs ipsa distat 35. mill. pass. ab Epidauro in Boream. Hinc Narentini dicti, qui & Arentani & Pagani Porphyrogenitæ, teste Joanne Lucio.

Plin. Narona, Narbona Ptolemeo, *Gabella* Moletio, & *Narenta* Volaterraneo ac Villanovano, colonia & urbs olim episcopalis, nunc oppidum, a littore 20. mill. pass. interius recedens, à Salonis 72. in ortum Epidaurum & Scordam versus. quondam clara, & Dalmatiæ conventus, sed Naronentes à Venetis circa anno salutis 987. subacti, à pristina magnitudine excidere.

¶ Naronensis sinus, *Golfo di Narenza*, pars est maris Adriatici, longe per terras excurrens in Dalmatia regione juxta Naronem, inter ditionem Turcicam ad Boream, ditionem Ragusinam ad austrum, & insulam Lesinam Venetorum ad occidentem.

Narova, *Narova*, lacus Americæ septentrionalis, in nova Francia. Vix 36. mill. pass. à Monte Regali distat in meridiem.)

¶ Narsinga, *Narsingue*, urbs ampla Indiæ citerioris, & regni cognominis caput versùs oram sinus Bengalæ a qua 40. mill. pass. distat, uti 150. à Masuleparano in meridiem, & 20. circiter à Negapatam in Boream, in ora Coromandelis, sub dominio Regis Bisnagaræ.

¶ Narsinganum regnum, *royaume de Narsingue*, pars est peninsulæ Indiæ intra Gangem, versus oram sinus Gangetici. Dicitur aliter, & meliùs, regnum Bisnagaræ. Vide ibi.

¶ Narsingapatanum, *Narsingapatan*, oppidum Indiæ citerioris, in regno Golcondæ, & in ora sinus Gangetici. 200. mill. pass distat à Masulepatano in Cæciam, & 160. ab Hidrabando in ortum.

Plin. Nartes, populi Umbriæ. qui & Interamnates.

Narthecusa, insula juxta Rhodum, inter illam & Gnidum

Gnidum urbem Cariæ. Altera circa Parthenium promontorium Sami, Narthecis Straboni & Stephano.

¶ Narva, *Nerva*, urbs Livoniæ, ad fluvium ejusdem nominis, qui Livoniam à Moschorum ditione antiqua dirimit. Ex adverso Narvæ jacet arx, *Ivanovugorod* nuncupata, in Ingria, utraque nunc Sueco paret. Urbs est permunita. Distat 30. leucis Suecicis à Revalia in ortum, 15. à Torpato in Cæciam, & vix una à sinu Finnico. Arx vero *Ivanovugorod* permunita antea Moschis paruit; sed ab anno 1617. Svecici juris effecta est cum toto tractu adiacente, cum anteà pluries capta, & recepta fuisset. Scopulo infixa arx tumulo insidet, juxta Narvam fluvium, & duplicis sclopeti ictu Livonica Narva in opposita ripa fluminis sita distans discriminis causa. Russica & *Dantsche Nerva*, ut altera Germanica, & *Teutsche Nerva* appellatur. Distat 40. milliaribus à Plescovia, uti à Novogardia. Narva autem fluvius amplus urbem rigat & 2. sub urbe milliaribus à Sinu Finnico absorbetur.

Ovid. Narycia, seu Narytia, & Naricia, ac Naritia, (variè enim in diversis codicibus legitur) urbs magnæ Græciæ, (Vide Locri) & populi Narycii. Unde Naricius nomen gentis. Naritia scribitur apud Ovidium lib. 15. Metamorphoseon:

Romechiumque legit, Caulonaque Naritiamque.

Naryciæ picis meminit alius:

Narycia picis, aut Actæi mellis Hymetti.

Narycion Plinio, oppidum Locrorum Ozolorum, in Achaja. In Thes. Linguæ Latinæ Naryciumetiam urbs Locrorum in Italia vocatur; quæ Narycia generis fœminini apud veteres legitur.

Ptol. * Nasabath, ut scribit Ortelius, sed in codice Græco Nasava legitur, Nabar Plinio & Melæ, *Rio de Ziagamor* Hispanis, *Hued el Quibir* incolis, teste Marmolin, fluvius Mauritaniæ Cæsariensis, apud Saldas coloniam decurrens, *Sesfagio* Castaldo. Populi Nasabutes Ptolemæo, sed in Africa. (* Ita codex Palatinus in Seldeni manuscripto.)

¶ Nasabath, fluvius Mauritaniæ Sirifensis, illam à Cæsariensi separans: nunc *Rio Major* dicitur. Oritur in Biledulgerldia regione, & deinde per regnum Algerii fluens, ibi juxta Saldas seu Bugiam in mare Mediterraneum se exonerat.

Strab. Plin. & al. Nasamones, populi Libyæ non uni: nam alii ad Oceanum Atlanticum, qui & Atlantes Herodoto, alii in Africa ad Syrtim magnam, teste eodem Herodoto, Plinio, & Quinto Curtio, alii in Marmarica, teste Ptolemæo, quorum regio Nasamonitis, Garamantibus finitima. De his qui circa Syrtim incolunt Lucanus lib. 9.

-- sic cum toto commercia mundo
Naufragiis Nasamones habent: hac ire Catonem
Dura jubet virtus.

Plin. Nascua, Calaguris. Vide ibi. Calaguritani populi Hisp. Nascici cognominantur, teste Plinio.

Plin. Ptol. Steph. Nascus, Nascum Ammiano, urbs Arabiæ felicis, olim clara, in mediterraneis, Caronæ urbi regiæ finitima, *Megiarab* hodie, teste Moletio.

¶ Nasica, urbs Indiæ intra Gangem, teste Ptolemæo.

Nasida, oppidum Siciliæ, ad Nasum fluvium, apud oram occidentalem & Agathyrium, *Naso* hodiè, apud Castaneam oppidum 5. mill. pass. (à Pactensi urbe 18.) quod ex Nasidæ ruinis exstructum ferunt. Alii Nasis, & Nasidis in obliquo legunt, quod magis placet.

¶ Nasida, nunc *Naso*, castrum est Siciliæ, in colle aspero, juxta fluvium cognominem, in provincia, seu valle Demonæ 5. mill. pass. ab ora Boreali & à mari Tyrrheno in meridiem, ut à Catana in septentrionem, 22. à Pactensi urbe in occasum Agathyrium versùs.

Ptol. Nasium, *Nancy*, teste Divæo & aliis, urbs Galliæ Belgicæ, Austrasiæ, sive Lotharingiæ caput, & sedes Ducum, ad Murthan fluvium, à Tullo urbe episcopali 5. leucis in ortum, à Metis supra 10. in meridiem, ab Argentorato urbe Alsatiæ 18. Sed mihi potiùs videtur *Nas* vicus in Ducatu Barrensi, ad Mosam fluvium, a Nanceja 12. leucis distans, ex veteri inscriptione ibi reperta, teste Clemente Musellano.

¶ Nasium, oppidum Leucorum. Nunc est *Naz*, vicus Barrensis Ducatus, 40. mill. pass. a Mosa fluvio distans in occasum, & 20. à Tullo versus Catalaunum, vix una leuca supra Ligniacum in meridiem, ad Ornam fluvium.

¶ Nassovia, *Nassau*, oppidum Germaniæ, in Franconia regione, & in Veteraviæ tractu, ad Laenum fluvium, 2. milliaribus Germanicis à Rheno fluvio in ortum, 5. à Bingio in Boream, & 12. à Colonia in meridiem Francofurtum versùs. Subest proprio Principi cum ditiuncula adiacente. Hinc orti sunt Principes celeberrimi, Nassovii dicti.

¶ Nassovia arx seu Moura, *Mourè* aut *le Fort de Nassau*, arx est Guineæ regionis, in Africa, in ora Aurea. Quadrangularis est, in scopulo, & probè munita cum vico amplo, sub dominio Hollandorum, distatque 2. leucis ab arce S. Georgii de Mina in ortum; estque in regno Acanii parvi. Vide Arx Nassovia.

¶ Nassovia, *le Fort Nassauw*, arx munita Asiæ, recens excitata, in insula Motiris, una ex Moluccis, 5. circiter leucis distat ab ora occidentali insulæ Giloli; subestque dominio Hollandorum à multis annis cum tota insula.

¶ Nassovia insula, *Nassauw Eylandt* Belgis, *Isle de Nassau* Gallis, insula est Asiæ in mari Indico, versùs oram occidentalem Sumatræ insulæ, & ad austrum insulæ Fortunæ divinæ. Detecta fuit à Batavis hisce ultimis temporibus.

¶ Nassovium fretum, seu & Vaigatium, *destroit de Nassau ou de Vaigaios*, fretum Oceani Borealis, inter partem Borealem Moscoviæ & novam Zemlam, recens à Batavis detectum, & sic dictum in honorem Principis Auraici. Extenditur ab ortu in occasum. Vide fretum Vaigatium.

¶ Nassunia, urbs Sarmatiæ Asiaticæ, teste Ptol.

¶ Nata, *Nata*, oppidum Americæ meridionalis, in prov. Terræ firmæ, cum portu in ora maris Austrini, & sinus Paritæ. Vix 27. leucis distat à Panama in Circium; subestque Hispanis.

Natho, quæ & Prosopitis, *Gezat Eddeheb*, quasi insula aurea, teste Joanne Leone, insula Ægypti intra Deltam, cum urbe quæ Atarbechis nomine. *Herod. Thucy.*

Natiso, *Natissa*, & *Natisone* etiam vulgò, fluvius Carnorum, ex Alpibus Carnicis, seu Juliis profluens, ac in mare Hadriaticum apud Aquilejam influens. Apud Strabonem, videtur idem Sontio; nam apud Ventionem oppid. ortus, supra Norejam urbem Sontio miscetur, nec mare solus petit, sed cum Sontio ab Aquileja 3. mill. pass. in ortum. Sed, ut ipse vidi, qui *Natisa* incolis dicitur, à Sontio, seu Isontio diversus est, ac in mare exonératur inter Isontium & Alsam. *Strab. Plin.*

¶ Natiso, *Natisone*, fluvius Italiæ, in Foro Julii. Oritur ex Alpibus in confinio Carniolæ. Hinc Forum Julii rigat & Palmam arcem, & 8. milliaribus infra Sontio miscetur. Ejus autem pars Aquilejam manu perducta, volgò *Natisa* dicitur, ut quidam scribunt. Sed longè à Ventione aut Noreja fluit in ortum.

¶ Natolia seu Asia minor, pars est maximè occidentalis Asiæ, *la Natolie*, seu *l'Anatolie* nunc dicta. Terminatur à septentrione Ponto Euxinio, ab occidente Propontide & mari Ægæo, à meridie mari Mediterraneo, seu Cilicio, & ab oriente Armenia regione. Ejus partes præcipuæ fuere aliàs Æolis & Mysia, quæ nunc *Sarcum*, Armenia minor, nunc *Aladuli*, Bithynia, *Becsangil*, Cappadocia, hodiè *Amasia*, Caria, *Aidinelli*, Cilicia, *Caramanie*, pro majori parte, Galatia, *Chiangare*, Jonia, *Sarchan*, Lycia, *Menteseli*, Lydia, *Carasia*, Pamphilia, hodiè *Amasia* ex parte. Nunc tota dividitur in quatuor partes, quarum major versùs occidentem, & mare Ægæum extensa, propriè *Anatolia*, dicitur. Altera pars versus Pontum Euxinum, & septentrionem *Amasia*, vocatur, seu etiam *Rum*. Tertia *Caramania* dicta, ad meridiem & juxtà mare Mediterraneum. Quarta in orientem porrecta versùs Euphratem, *Aladuli* dicitur, totaque nunc subest dominio Turcarum. Sed de ejus urbibus vide Asia minor.

Nava, *Naha*, teste Rhenano, *die Nave* aliis, fluvius Germaniæ superioris, in Rhenum apud Bingium oppidum influens, ex montibus Austrasiæ in ditione Trevirensi supra Fanum Vvendellii apud Eisam pagum oriens, Cruciniæcum oppidum finitimum Bingio alluens De quo Ausonius in Mosellanicis:

Transieram celerem nebuloso flumine Navam.

¶ Nava, *Nahe*, fluvius, oritur ex vico *Nahevveiler* dicto, in confinio ditionis Trevirensis, deinde per Palatinatum inferiorem fluens, prope Birkenfeldam, & alia oppida, auctus Lautera, & duobus aliis fluviis minoribus, rigatoque Cruciniaco, in Rhenum se exonerat juxta Bingium, 4. leucis infra Moguntiam in occasum.

Tac. Navale, Græcis E'πινειον & Ναυσταθμός ferè idem est quod Latinis portus. Apud Ptolemæum 4. Navalia leguntur; quæ sunt Aulon, urbs Macedoniæ, Lechæus ad sinum Corinthiacum, Cenchreæ ad sinum Saronicum, utrumque ad Isthmum, & Corinthiorum, reliquum Nauplia urbs oræ Argivorum. De quibus vide suis locis.

* Navale Antiatum, *Nettuno*, oppidulum Latii, nunc in Campania Romana, & in ora maris Tyrrheni, propè paludes Pomptinas, cum portu utcunque capaci, & alias in ditione Columnarum, juxta Antium promontorium, 25. milliaribus ab urbe Roma in Eurum distans.

Ptol. * Navalia, *Sovvol*, teste Petro Appiano, urbs Germaniæ inferioris libera, in Transisalana regione, inter Isalam & Vidrum fluvios, proxima Campenæ ubi 2. leuca recedens, à Daventria 4. in Euream, (* in manuscr. Seldeni Ναβαλία.)

¶ Navaresium, *Navarrins*, urbs Galliæ, in Beneharnia provincia, cum arce permunita, ad Gabarum Oloronensem fluvium, 4. leucis infra Oloronem in Boream, & 6. à Palo in occasum distans, versùs Navarram inferiorem.

¶ Navarinum, *Navarin*, urbs ampla Peloponnesi, & emporium celebre, cum portu, sub dominio Turcarum, aliàs Pylus Messeniaca dicta. Vide ibi.

Ptol. * Navaris, urbs Sarmatiæ Asianæ, apud Tanaim fluvium, in finibus Jaxamatarum, *Nagariziachi* incolis, teste Moletio. (* Ita manuscriptus Seldeni codex Græcus Ναβαλίας.)

¶ Navarra, *Navar ra* Hispanis, *Navarre* Gallis, regnum est Hispaniæ, inter Galliam ad Boream, Aragoniam ad ortum & meridiem, & Castellam ad occasum; & Pyrenæis montibus dividitur in duas partes, nempè in inferiorem, quæ cis montes, *Basse Navarre* Gallis dicta, *Merindada de ultra Puertos* Hispanis; subestque Regi Francorum uti legitimo Regi: & in superiorem, quæ trans montes Pyreneos vulgò *la Haute Navarre*, quæ Hispania subest, & occupata per Ferdinandum Aragoniæ Regem, ujecto inde legitimo Rege Joanne Albretio; dividiturque in quinque districtus, seu Merindadas, ut vocant; suntque districtus Pampilonensis, *Merindada de Pamplona*, districtus Olitensis; *Merindada de Olite*, districtus Sangussanus, *Merindada de Sanguesa*, districtus Stellensis, *Merindada de Estella*, & districtus Tudelensis, *Merindada de Tudela*. Regni caput est Pompejopolis, *Pamplona*, ad Argam fluvium. Ejus partes erant etiam provinciæ adiacentes Ipuscoa, *Guipuscoa*, Alava, *Alava*, & Rivogia, *Rioia*: sed jam à multo tempore fuerant à Castellanis occupatæ. Navarra Hispanica tota siccior est, & in dies sterilior evadit & inculta, cum Navarra inferior, seu Gallica satis rigua sit valdè populosa, & culta.

(*Navarræ regni urbes, in superiori:*

Lumbaria, Lumbier.
Olitum, Olite.
Pompejopolis, Pamplona, *regni caput*.
Sangossa, Sanguesa.
Stella, Estella.
Tafalla, Tafalla.
Tudela, Tudela.
Viana, Viana.)

Navarræ inferioris urbes sunt.

Fanum S. Joannis Pedeportuensis, Saut Jean Pied de Port.
Fanum S. Palatii, S. Palais.

Plin. Ptol. Naubarum, urbs Sarmatiæ Europææ, in ora Mæotiæ paludis, inter Carcinitum fluvium & Tanaim, Carcinæ urbi & Carcinito fluvio propior. Populi Navari Ptolemæo.

Naucraticum, ostium Nili, *Rosetto*, teste Nigro, Canopo urbi proximum, quod & Canopicum; nunc sic nominatum ab urbe vicina.

Plat. Strab. & al. Naucratis, urbs & nomus (qui Naucraticus dicitur apud Plinium) Ægypti mediterraneus, intra Deltam, à Nucratico ostio introrsum parum distans, cui nomen tribuit.

¶ Naugraeutum, *Naugracut*, urbs Indiæ, provinciæ cognominis caput, ad amnem *Ravés*, versùs montes, in ditione Magni Mogolis. Distat circiter 220. mill. pass. à Lahorio in ortum. Provincia autem cognominis extenditur versùs Caucasum montem & confinia Tartariæ.

Plin. Navilubio, Navillujon Ptolemæo, fluvius Hisp. Tarracon. inter Astures & Calaicos fluens, vulgò *Mullon*, apud oppidum S. Martini in mare exiens. (* in Seld. man. Ναουιλλούιον.)

¶ Naulibe, Indiæ intra Gagem urbs, test Ptolemæo. *Appian.*

Naulocha, Nauloga Silio, oppidum Siciliæ maritimum, in ora, inter Pelorum & Mylas, cujus hodie nihil extat, apud Divetum castrum. Ejus meminit Silius libro 14.

Non Herbesos inero; non Nauloga pigra perisli Sederunt.

Legitur & Naulochus apud Svetonium, & *Diveto* indigitatur, inter Phalactium promontorium 6. & Mylas 18. mill. pass. castrum exiguum, (*in ora Boreali insul æ.*)

Naulochus, Tetranaulochus Plinio, (licèt alius codex habeat Tetra, Naulochus, divisim) *Cosacho*, teste Nigro oppidum Thraciæ, in ora maris Euxini, apud Mesembriam urbem & fines Mysiæ inferioris. Est & Nauluchus promontorium Imbri insulæ meridionale: ubi fons, ex quo feminæ bibentes masculos pariunt eunuchos, teste Philostrato in Heroicis. Naulochus item Plinio, Naumachos Melæ, insula parva Cretæ, ante Samonium promontorium. Naulochum præterea oppidum fuit, teste Plinio, Phocidis, apud Anticyram & Crissam. Naulochus verò generis masculini apud eundem Plinium oppidum Thraciæ, apud Hæmum montem, non Naulochum ut in Thesauro Linguæ Latinæ. *Strab.*

Naulum, *Noli*, urbs parva oræ Licusticæ episcop. sub Archiepiscopo Genuensi, inter Savonam ad ortum 10. & Albingaunum in occasum 20. mill. pass. Finario proxima. Dicitur & Naulium.

¶ Naulum, *Noli*, urbs est parva in ora occidentali maris Ligustici, in planitie, aliàs sui juris, nunc sub dominio Reipublicæ Genuensis. Portu caret, & deficit in dies. *Prov. Rom.*

Naumachia, vox Græca, non solùm certamen navale significat, sed etiam locum in quo illud certamen fiebat, populo inspectante. Qui locus instar lacus erat in medio theatri, vel in campo aliquo circumsepto: in quem ducebatur aliunde aqua, ut naves ex adverso locatæ pugnam inirent, sive ad exercitium, sive ad populi oblectamentum. Ex multis autem quæ in urbe Roma fuere, hæ memoratiores fuisse feruntur. *Suet. & P. Vict.*

Augusti, in campo Martio, juxta Tiberim, teste Svetonio, ubi hortuli aliquot erant, qui locus etiamnum *l' Ortalio* nominatur.

Neronis, in Vaticano, eò aqua maris ducta.

Domitiani, quæ in eodem loco fuisse putatur ubi fuit naumachia Augusti Cæsaris, apud hortum suum in Tiberis ripa, auctore eodem Svetonio.

Altera Augusti, in campo Martio.

Fuit & in Circo maximo ab eodem Imperatore exstructa.

Claudii Imperatoris apud Portum Romanum quæ adhuc visitur, aqua eò ex mari perducta.

¶ Maumburgum, *Naumbourg*, urbs Germaniæ. Vide Neuburgum.

Naunes, *Nonsero & Nonsersberg*, teste Josia Simlero, populi Alpini, in Alpibus Rhæticis, in Tridentina Diœcesi, quorum oppidum Nannium, cum fluvio cognomine, in finibus Tridentinorum, teste Jano Pyrrho. Gaudentius Merula Naunes *Val di Ganna* in finibus Insubrum interpretatur. *Plin.*

Navonius, *Porto Navon*, portus Corsicæ, portui Syracusano finitimus. *Ant.*

¶ Navonius portus in Corsica insula quid sit non constat, forsan Favonius portus seu Favonii portus, nunc *porto Pavone*, in ora orientali insulæ, via 8. milliar. à portu veteri in Boream Aleriam versùs à qua 30. mill. distat in austrum.

Naupactus Neopactus Ciceroni, Naupactum Plinio, *Lepanto & Einebachri* Turcis, teste Leunclavio, urbs Ætoliæ archiepiscopalis, & regionis caput, cui nomen hodie tribuit, in ora sinus Corinthiaci, apud fauces & Anthirrium promontorium, inter Nicopolim urbem Epiri 125. & Corinthum in ortum 90. mill. pass. Hic sedes est Præfecti Turcarum. Hinc Naupactæus nomen gentis. Ovidius libro 2. fastorum: *Cæs. Liv.*

Amphiaraides Naupactus Acheloo.

Naupactum excubare apud Zenodotum proverbio dicitur, in eos qui pereunt ignavia sua, vel qui munus suscipiunt plenum discriminis, uti Pausanias Naupacti excubiis Præfectus, ab Achivis capta urbe interfectus. Aliter hoc adagium apud Suidam refertur. Naupactum

a con-

à compactis navibus dictum volunt; quod ibi Heraclidæ primùm navem construxerint.

¶ Naupactua, *Lepante* Gallis, urbs Achajæ, in Ætolia, & in ora sinua Corinthiaci, qui ab ea *Golfo de Lepante* diciqur. Nunc caput est provinciæ Livadiæ propriè dictæ, sub dominin Turcarum ab anno 1499. quo capta fuit à Baiazerbe. Anno autem 1571. non procul ab ea commissum fuit prælium, Naupactinum dictum, ubi Turcæ victi & maaima clade affecti fuere à Christianis, 95. mill. pass. distat à Nicopoli Epiri in Circeinm, & 145. à Methone in Boream.

Xenop. Strab. Herod. & al. Nauplia, (non Nauplias, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) *Napoli di Romania* Sophiano & aliis, urbs Peloponesi maritima, & oavale Argiæ regionis, ad sinum Argolicum, olim episcopalis sub Archiepiscopo Corinthio, nunc metropolis, & sedes Præfecti Turcarum: ab Argo 7. mill. pass. in ortum distans, à Lacedæmone 59. in Cæciam.

Nauplia, *Napoli de Romanio*, seu *Napli*, ut quidam volunt, urbs est ampla, & emporium celebre, cum portu capacissimo, in loco peramœno, & totius Peloponesi populosissima, in Sacania provincia, cujua caput esistit. 60. mill. pass. distat à Lacedæmooe in Boream.

Nauportus, Nzupontus Straboni, urbs Japodum cum fluvio cognomine, *Laybach*, *Lubiana* Italis, *Labete* Dalmatis, ut scribit Ortelius. Fluvius verò non longè in Saum defertur. Vide Labacnm.

Nauportus nunc urbs est parva Germaniæ, *klein Laubach* dicta incolis, *petit Laubach* Gallis, in Carniola superiori ad amnem cognominem, 7. mill. pass. in meridiem à *Laubach*, quæ Emona antiquia, & 12. à Savo fluvio, in quo Naupactus fluviua se exonerat.

Plin. Tac. Nauportua alter Plinio, *Quieto*, teste Leandro cum aliis, fluvius Istriæ, per Æmoniam urbem excisam fluena, ac in mare Hadriaticum ad Vrbem novam eaiens. Nanpontus malè in Thesauro Linguæ Latinæ legitur prior fluvius in Iapodibna.

. Naurus fluvius Thessaliæ. Vide Anaurua.

Strab. Plin. Naustathmus, portus Siciliæ, qui & Phœnicus Ptolemæo, *Vindicari*, teste Fazelin, io ora ad ortum, inter Elorum fluvium & Macaram, à Pachyno promontoriu 10. mill. pass. Syracusas versùs.

Mel. Ptol. Naustathmus alter, portus Cyrenaicæ, apud Apolloniam urbem, ab ea parum in ortum recedena, ab eaque nomen accipiens; dicitur enim *Porto di Bonandria*, teste Moletio.

¶ Nautaca, Sogdianæ tegiunis urbs, in Asia, teste Arriano.

¶ Maxia, urbs Cariæ in Asia minori, Stephanu, & Suidæ.

Naxius, fluvius Mysiæ inferioris, ad Tomos oppidum in Euaionm labens.

Plin. Strab. Naxos, quæ & Dionysia, à copia vini, sive à Baccho, qui ibi Ariadnen à Theseo relictam escipit, *Nicsia* Sophiano, ins. cum urbe archiep. cognom. una Cycladum, io mari Ægæo, quæ & Strongyle à rotundirate dicta, Callipolia, & Sicilia minor, teste Plinio, vioo marmoreque serpentino celebris, proxima Paro, 7. mill pass. distans. Delum versùs 18 circuitu 74. Populi Naxii. Ejus meminit Virgilius libro 3. AEocidos:

Bacchatamque iugis Naxon, viridemque Donysam.

Naaus ioter alia coter producit: unde *Naxia cos* est in proverbio apud Stephanum de re sive de homine apto ad dijudicandum, idem quod *Lydius lapis.* Alii de re firma dici volunt, quod cos hæc durissima sit.

¶ Naxos seu, & meliùs, Naaus, aliis est *Nacsia*, insula satis ampla & populosa propter fertilitatem cum urbe cognomine, & Archiepiscopo Latinu. 32. circiter milliaribus distat à Delo in meridiem, estque ferè quadratæ figuræ.

Plin. Thuc. Naxus, *Schisso*, teste Fazello, urbs Siciliæ eacisa, in ora, apud Taurominium urbem, ab ea a. mill. pass. in austrum recedens, à Dionysio majore Syracusanorum tyranno eversa, à Chalcidensibus anno ab orbe condito 4250. teste Eusebio ædificata: loco cujus Taurominium à Timoleonte, teste Plutarcho, extructa fuit. Populi Naaii.

Ptol. Naxuana, *Nassivan* ex tabulis recentibus, urbs Armeniæ majoris archiepiscop. Artaxaria finitima, una ex præcipuis Persici Imperii urbibus, ioter Chorsam ad occasum 90. & Tabresium ad urtum 180. mill. pass. dissidens.

Bibl. Naym, urbs Palæstinæ, in Galilæa, in Tribu Nephtali, apud montem Thabor, indu 5. mill. pass. & Hermon à Nazareth 10. in austrum Samariam versùs. Sedulius lib. 4.

Talibus iasignis virtutibus ibat in urbem
Quæ sic dicta Naym.

¶ Naym, seu meliùs Naim oppidulum erat Tribus Issachar, vix 2. mill. pass. à torrente Cison, & 12. à monte Thabor in occasum Cæsaream versùs.

¶ Nazada, Mediæ urbs apud Ptol.

¶ Názama Apamenæ oppidum in Syria Ptol.

Nazomba, urbs parva Ciliciæ, terræ motu collapsa, teste Rubeo.

Nazareth, urbs Palæstinæ archiepiscopalis sub Patriarcha Hierosolymitano, in Galilæa, in monte, eacisa, & in pagum redacta, ubi Dominus noster Iesus Christus educatus fuit, à monte Tabor 7. mill. pass. à Naim 10. io Boream, à Ptolemaide 21. in urtum, ab Hierosolymis ad 90. in Boream, media ferè inter Ptolemaidem & Tiberiadem. Populi Nazareni. Illam circumstant montes Thabor, Gelboe, & Hermon. Nazara à Iuvenco libro 1.

Ægypto ad Patriam vectare, ubi Nazara felix.

¶ Naazreth urba fuit Tribus Zabulon, versùs torrentem Cison, 7. mill. pass. à monte Thabor in occasum distans paulò minus à Naim, & ferè 26. à Ptolemaidu in Eurum, uti 70. ab Hierosol. in Boream.

¶ Naaarenus Archiepiscopatus io præseoti titularis in tegnu Neapolitano & Diœcesi Tranensi, habet Ecclesiam in oppido Barulu, quod vulgò *Barletta* vocant, in agru Bariano, & in ora maris Adriatici. Ei unitus fuit olim episcopatus montis viridis; & hujus loci Archiep. fuerat Vrbanus VIII. Pontif. Max. tunc Maphæus Barberinus dictus, cum apud Regem Galliæ Henricum IV. Sedis Apostolicæ Nuncius esset.

Ovid. & al. Nazianzum, urbs Cappadociæ, Cæsareæ finitima (ab ea in occasum recedena) & Sasimis, priùs episcopalis sub Archiepiscopo Cæsariensi, posteà metropolis effecta, patria Divi Græcorii, qui Nazianzenua cognominatur.

Plin. Nea, Neæ Antigono, Stephano, & Suidæ, insula maris Ægæi, ioter Lemoura & Hellespontum; *Nio*, teste Nigro. Sed aliis *Nio* est Ios, iosula prosima Theræ, à prædicta ferè 200. mill. pass. in austrum distanr. Fieri tamen potest, nr *Nio* duarum insularum nomen sit, ut aliis sæpè contingit.

Diod. Nea & Neæ, Netum Silio, Neetum & Nectum Ptolemæo, *Noti* vel *Noto*, urbs Siciliæ, Fazello teste, vallis Netensia caput in ora australi, à littore haud valdè distans, à Pachynu promonturio, 18. mill. pass. in occasum, à Syracusis 24. in austrum. Populi Netini Plinio, Netinenses Ciceroni. Patria Decetii Regis Siculi; qoi contra Syracusanor, & Agrigentinos bellum gessit, Menasque, Palicam, & Collatinam (quæ non exstat) ædificavit. Neti meminit Silius libro 14.

Et Netum, & Micite, puberque liquentis Achori.

¶ Neætbioa vallis, *Vallo di Noto*, una ex tribus provinciis Siciliæ insolæ, & ia ejus parte Australi. Terminatur a septentrione valle Nemorensi, ab occasu valle Maaaræ, ab urtu mari Jouio, & a meridie mari Africo. Ejus autem præcipuæ urbes sunt Syracusæ, *Saragossa*, Augusta, *Augusta*, Neætum, *Noto*, Terra nova, *Terra nova*, & Camarina, *Camarana*; & in ea inest Pachinum promontorium, 60. mill. pass. a Melita insula in Boream.

Strab. Prin. Neæthus, *Neto*, teste Barrio, fluvius magnæ Græciæ per agrum Crotoniatem fluens, cujus ostia a Crotone urbe 6. mill. pass. in Boream distant. Meminit illius Ovid. lib. 15. Metam.

Præterit & Sybarim Salentinumque Neæthum.

Xenop. Neandria, Neandros Plinio, oppidum fuit Troadis apud Hellespontum.

Neapaphos. Vide Paphos.

Plin. Strab. & al. Neapoli, *Napoli*, Gallis & Anglis *Naples*, colonia & urbs archiepiscopalis Campaoiæ, maritima, regni Nerpolitani caput, ac totius Italiæ clarissima, civium multitudinu ac nobilitate facilè omnes superans, ab urbe Ruma 125. mill. pass. in Eurum distans, sic ab Augusto dicta cum priùs Parthenope diceretur. Populi Neapolitani. Plinio Statius lib. 4. Theb. carm. 8.

Nec solum festat secreta Neapolis aras.
Amblas.

¶ Neapolis, *Napoles* Hispanis, urbs est Italiæ amplissima, emporium celeberrimum, totiusque Italiæ populosissima, & regni Neapolitani caput, ac Provinciæ

Terræ Laboris dictæ primaria. Portum habet capacem & satis tutum; & ejus ager mirè riguus & fertilis, in planitie amœnissima. Ejus Ecclesiæ sunt superbissimæ; & munita est quatuor arcibus, nempè Castro novo, *Castello Nuovo*, Castro ovi, *Castello dell'Ovo*, Castro S. Elmi, *Castello S. Elmo*, & Turri Carmelitarum, *Torrione del Carmine*: quibus adjungitur in præsenti collis *Pizzofalcone* dictus, cum valido Hispanorum præsidio. Ab ea sinus adiacens dicitur sinus Neapolitanus, *Golfe di Napoli*, incolæ autem *Napolitani* Italis, *Napolitains* Gallis.

Plin. Ptol. Neapolis, Africæ urbs gemina: una in ora, apud Mercurii promontorium, inter Curubim 12. & Clupeam 20. mill. pass. à Carthagine 65. in ortum, *Nabel* incolis, teste Marmolio, olim episcopalis, sub Archiepiscopo Carthaginensi; altera in ora, apud Syrtim parvam, & ostia Cinyphi fluvii, nunc *Napoli di Barbaria*, & aliis *Tripoli di Barbaria*, inter Carthaginem ad occasum 639. & Alexandriam Ægypti in ortum 902. mill. pass. ex Antonino.

¶ Neapolis, quæ aliter Lepte magna, urbs Africæ, nunc *Lepe*, seu *Lebeda* dicitur; estque in regno Tripolitano, & in ora maris Mediterranei, media inter Syrtim majorem ad ortum & Syrtim minorem ad occasum. Portu gaudet capaci, 50. mill. pass. a Tripoli in ortum, uti 500. a Carthagine.

Ptol. Ant. Neapolis Macedoniæ, *Christopoli* Sophiano, urbs olim episcopalis sub Archiepiscopo Philippensi, posteà metropolis effecta, apud Strymonicum sinum, inter ostia Strymonis & Nessi fluviorum, a Philippis 10. mill. pass. in austrum.

Ptol. Neapolis Palæstinæ in Samaria, Hæbræis Sychen, seu Sichem & Sichima, ante Mamortha, teste Plinio, *Naplos*, & aliis *Napoliza*, urbs episcopalis hodie ferè extincta, & a paucis habitata, à Samaria 9. mill. pass. in austrum, Hierosolymam versùs 40. Sunt & aliæ urbes hujus nominis: una in Jonia, in Cariæ confinio, inter Ephesum & Samum, Straboni & Ptolemæo, altera in Sardiniæ ora Australi, maritima, excisa, adhuc *Napoli* dicta. Est & Neapolis oppidum, nunc pagus Cypri, *Lemiso la neune*, teste Lusignano, apud Amathuntem: cujus meminit Metaphrastes. Est & Neapolis apud Græcos cognomento Nemesi, urbs episcop. Cypri ritus Græci, in ora meridionali, inter Curæum sive Curiadem, & Cytæum, inde 12. hinc 27. mill. pass.

¶ Neapolitanum regnum, *Regno di Napoli* incolis, *Reyno de Napoles* Hispanis, pars est perampla Italiæ, ad meridiem extensa. Terminatur ab occidente ditione Pontificia, in aliis autem partibus mari circumdatur, nempè à septentrione mari Adriatico seu sinu Veneto, aboriente sinu Tarentino & mari Ionio, & a meridie mari Tyrrheno. Ibi aliàs fuere Samnium, Campania, Apulia, & magna Græcia; iterumque sub primis Regibus distributum erat Regnum in quatuor provinc. scilicet Campaniam felicem, Aprutium, Apuliam, & Calabriam. Nunc autem in eo sunt duodecim provinciæ, nempè Campania felix, Principatus citerior, Principatus ulterior, Capitaniata, Ager Barianus, Ager Hydruntinus, Aprutium citerius, Aprutium ulterius, Comitatus Molisinus, Basilicata, Calabria citerior, & Calabria ulterior. Reges antea habuit proprios Andegavenses; nunc autem subest Regi Hispaniæ. Ejus longitudo maxima ab ostio Truenti fluvii ad Leucopetram promontorium est 330. mill. pass. latitudo autem a Cajeta urbe ad ostia Aterni est 90. milliarium circiter. Dicitur a Gallis *le royaume de Naples*; & aliàs dictum fuit etiam regnum Siciliæ cis Farum. Regni primaria est Neapolis, urbs amplissima.

(*Neapolitani regni provinciæ:*

Ager Barianus, Terra di Bari.
Ager Hydruntinus, Terra di Otranto.
Aprutium citerius, Abruzzo citra.
Aprutium ulterius, Abruzzo oltra.
Basilicata, Basilicata.
Calabria citerior, Calabria citra.
Calabria ulterior, Calabria oltra.
Campania fœlix, Terra di Lavoro.
Capitaniata, Capitanata.
Comitatus Molisinus, Contado di Molise.
Principatus citerior, Principato citra.
Principatus ulterior, Principato oltra.)

(*Neapolitani regni urbes præcipuæ:*

Acherontia, Acerenza.
Aletium, Lecce.
Amalphis, Amalfi.
Anxanum, Lanciano.
Aquila, l'Aquila.
Barium, Bari.
Barulum, Barletta.
Beneventum, Benevento, *ditionis est Pontificiæ.*
Besidianum, Besignano.
Brundusium, Brindesi.
Caieta, Gaeta.
Cantazara, Cantazaro.
Capua, Capoa.
Compsa, Conza.
Cosentia, Cosenza.
Callipolis, Gallipoli.
Gravina, Gravina.
Hydruntum, Otranto.
Manfredonia, Manfredonia.
Matéola, Matera. Nola, *Nola*,
Neapolis, Napoli, *regni caput.*
Nuceria Paganica, Nocera.
Pinna, Civita di Penna.
Rhegium, Reggio.
Rossanum, Rossano.
Salernum, Salerno.
Surrentum, Sorrento.
Tarentum, Taranto.
Theate, Civita di Chieti.
Tranum, Trani.
Tropea, Tropea.)

¶ Neaughus, *Lough Neaugh*, lacus Hiberniæ, in Vltonia, valdè extensus, inter Comitatus Antrimensem, Dunensem, Armachanum, & Tyronensem. Sunt in eo aliquot insulæ, & ex illo effluit Bannus fluvius. Ejus autem circuitus est 45. mill. pass. teste Speedo. *Mol. Ptol.*

Nebis, Næbis Straboni, *Neiva*, teste Iacobo Vasconcello, fluvius Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Bracarum, (cum pago cognomine) Limiæ proximus. Alii aliter indigitant; sed Vasconcello, uti indigenæ, subscribendum censeo. Ortelius scribit Nevis ex Antonino, apud quem Nebius apud Asturicam longè hinc distans, longèque diversus. Hic autem Cadavo flumini Bracarum miscetur, teste Resendio. *Prov. Rom.*

Nebium, *Nebbio*, urbs episcop. Corsicæ, excisa, sub Archiepiscopo Genevensi, apud arcem S. Florentii.

¶ Nebium, *Nebbio*, urbs Corsicæ, excisa, in parte Boreali insulæ, ubi nunc *Rosoli* pagus, 6. mill. ab ora littorali in meridiem distans, uti 7. ab arce S. Florentii Marianam versùs, & 9. à Bastia in Africum. *Bibl.*

Nebo, mons, & oppidum Palæstinæ, in Tribu Ruben, quæ & Naboth, in Terra Moabitarum, apud Jordanem fluvium, contra Hiericuntem. *Plin. Ptol.*

* Nebrissa, quæ & Veneria, teste Plinio, cognominatur, *Lebrixa* Morali & aliis, oppidum Hispaniæ Bæticæ, in Vandalis, inter Hispalim 10. & ostia Bætis 8. leucis, à Cæsariana 4. De qua Silius lib. 3.

At Nebrissa Dionysiaic consita thyrsis.

(* In Seld. manuscr. *Nabrissa*.)

Nebrodes, Neurodes Straboni, *Madonia*, mons Siciliæ pereacelsus, teste Pazello, medius inter Ennam ad ortum & Thermas Himeræ ad occasum, ex quo Gelas fluvius in austrum fluit. Is Craton vel Cratas Ptol. dici videtur, cæteris Siciliæ montibus (Ætna excepto) altior, latè patens, ex quisque scatentibus abundans; a copia damarum & hinnuleorum nominatus, teste Solino. De quo Silius libro 14. *Sol.*

Nebrodes gemini nutrit divortia fontis. *Tet.*

Necate, *Focaria*, teste Nigro, promontorium Vmbriæ, in ora, apud Pisaurum urbem. *Tr.*

Necica, Dalassidis oppidum, in Cilicia. Ninica legunt Interpretes.

Necla, urbs Arabiæ petrææ, episc. sub Archiep. Bostrensi, inter Petram & Medavam. *Ptol.*

Necropolis, suburbium olim Alexandriæ, in Ægypto, idest, urbs mortuorum, ab Alexandria 30. stadiis, ubi Cleopatra anguibus ubetibus admotis se interfecit, ne ab Augusto in triumphum duceretur. *Strab. Josep.*

¶ Nactiberes Mauritaniæ Tingitanæ populi apud Ptolemæum.

Neda, Nedas Straboni, *Nedina*, teste Nigro, fluvius Arcadiæ, flexuosissimè juxta Leprium fluens, Elæosque *Paus.*

à Mes-

à Messeniis dividens, ex Lycæo monte oriens, cum oppido cognomine, teste Stephano. Nomen habet fluvius à nympha Iovis nutrice, ut Cœlius Rhod. lib. 24. cap. 27. tradit.

¶ Neda fluvius aliis est *Longarola*, teste Brietio, & ad eam vicus *Nedina* veteris nominis servat vestigia.

Ptol. Nedinum, *Nadin* Moletio & incolis, *Susied*, teste Mario Nigro, oppidum Illyrici mediterraneum, in Liburniæ Dalmatiæque confinio.

¶ Nedinum, *Nadin*, oppidulum est Dalmatiæ, in colle, juxta lacum cognominem, in ditione Turcica; sed à paucis annis captum fuit à Venetis, & ejus munitiones disjectæ fuere. 18. milliaribus distat à Iadera in ortum, & 24. à Sebenicò in Circium, uti 9. ab ora maris Adriatici, seu sinus Veneti.

Steph. Nedon, urbs Laconicæ; unde Nedusius, a, um, ut Nedusia Minerva.

Neetum. Vide Nea.

¶ Negapatanum, *Negapatan*, urbs Indiæ citerioris, in Coromandelia, & in ora sinus Bengalæ. Subest à paucis annis dominio Hollandorum, cum anteà pareret Lusitanis, estque in tractu Principis Taniorii.

Negra, Nagara Ptolemæo, ut videtur, urbs Arabiæ felicis, in finibus Homeritarum, ubi ab illis S. Arethas martyrio affectus est, teste Zonara cum Cedreno, *Negran*.

¶ Negumbum, *Negombo*, urbs parva Indiæ, in Ceylani insula sub dominio Hollandorum, in ejus ora occidentali, inter Chilaum ad Boream & Columbum ad austrum ferè media.

¶ Nelasa, Bataneæ regionis Syriæ oppidum Ptolemæo.

Arrian. Nelcynda, *Dolcinda* vel *Dulcinda*, regio Carmaniæ, in Asia, in ora maris Indici: ex qua tota Carmania Dulcinda dici videtur.

¶ Neleus, Eubœæ fluvius, teste Antigono in mirabilibus.

¶ Nelia, urbs Thessaliæ, ad Pelasgicum sinum, teste Strabone.

Nelo fluvius Hispaniæ Tarraconensis, apud Arotrebas in Gallæcia fluens.

Plin. ¶ Nelo, fluvius, nunc *Rio Villa*, fluvius Gallæciæ, versùs Compostellam labitur, & deinde in Oceanum Occidentalem se exonerat inter Artabrum promontorium ad Boream, & ostia Minii ad meridiem.

Ptol. Nemanturista, non Nemanturissa, uti plerique legunt, *Ayerbe* ex aliquorum conjectura, oppidum amplum Hispaniæ in Vasconibus & regno Aragonio, medium ferè inter Cæsaraugustam & Jacam 10. leucis. Quod aliis Lacetanis est.

¶ Nemanturista, oppidum Vasconum. Aliis est *Olite*, oppidum amplum Navarræ regni, ad Cidacum fluvium, 20. milliaribus a Pompejopoli in meridiem versùs Turiasonem.

Plin. Nemausum, Nemausus Straboni, Melæ, Ptolamæo, *Nismes* & *Nimes*, colonia & urbs Galliæ Narbonensis, in Occitania regione, episcopalis sub Archiepiscopo Arelatensi, inde 7. leucis, inter Avenionem ad ortum 8. & Montem Pesulanum in occidentem 6. urbs antiquissima, ubi amphitheatrum & plura antiquæ nobilitatis & magnitudinis vestigia. Populi Nemausenses. Non longè Nemausus fons, instar amnis fluens, & Vardo fluvius. De quo fonte Ausonius in catalogo urbium:

Non Aponus potu, vitrea non luce Nemausus
Purior.

Strab. *Ptol.* *Pausan.* Nemea, *Trifona*, teste Nigro, oppidum Peloponnesi, Cleonis proximum, ubi sylva Nemæa, in qua Hercules interfecit leonem: cujus rei meminit Lucanus lib. 1.

Si sævum Argois Nemeæum Phœbe leonem
Nunc premeres.

Statius lib. 4. Thebaidos meminit sylvæ:

Sylvarum Nemea longè regina virentum.

Strab. Nemea quoque, fluvius Peloponnesi, inter agrum Corinthiacum & Sicyonium fluens in sinum Corinthiacum.

¶ Nemea, fluvius Peloponnesi, nunc *Langia* dicitur; estque medius inter Sicyonem ad occasum, & Corinthum ad ortum, & in sinum Corinthiacum se exonerat. Nemea item oppidum est Argiæ, medium inter Sicyonem in Circium, & sinum Argolicum in Eorum.

Nemea etiam rupes apud Thebas in Bœotia, seu potiùs apud Nemeam oppidum Argiæ. De qua Virgilius lib. 8. Æneidos:

Prodigia, & vastum Nemea sub rupe leonem,

Fons etiam Hispaniæ in Celtiberia; de quo Martialis lib. 1. epigrammate 49.

Nemea qua vincit nives.

Plut. Nemnium, locus Locrorum Ozolarum, in Achaia, ubi Hesiodus Poeta occisus est, teste Plutarcho.

Aus. Nemesa, *Nyms*, teste Ortelio, fluvius Galliæ Belgicæ per agrum Trevirensium juxta Scheineccam & Bitburgum oppida fluens, inque Mosellam labens cum Sura, in qua primùm excipitur. Cujus meminit Ausonius in sua Mosellanica:

Namque & Pronæa, Nemesaque adjuta meatu.

¶ Nemesium Marmaricæ urbs, in Africa, teste Ptolemæo.

Ant. Nemetacum, Nemetacenses libro Notitiæ, *Mainy* nunc, pagus Belgii, in Flandria & territorio Insulensi, teste Meyero, ab Insula urbe 2. leucis in occasum, seu Corum Bethuniam versùs, Metacum Ptolemæo, ut Velsero videtur. Alia est *Lens*, oppidum Artesiæ, inde 4. leucis in austrum. Neutri loco distantia apud Antoninum congruit: prior tamen sententia magis probatur.

¶ Nemetacum, urbs Belgii, eadem quæ Nemetocerna, seu Atrebatum, *Arras* vulgò. Vide ibi.

¶ Nemetati, Hispaniæ Tarraconensis populi Ptolemæo.

Plin. *Ptol.* Nemetes, *Spiyr*, teste Rhenano, Italis *Spira*, populi & urbs Germaniæ superioris, ad Rhenum, libera, in Palatinatu, episcopalis sub Archiep. Moguntino, inter Argentoratum ad austrum, & Magontiam ad Arctos 12. leucis, Nœomagus Ptolemæo, nunc Spira. De Nemetibus Lucanus libro 1.

Vt superi voluere; læta. Tunc rura [*] *Nemetis.*

Ex præcipuis Germaniæ turrigera, ubi Imperii forum celeberrimum, sive conventus juridicus. (* Hic alii *Nemossi* legunt, & rectiùs.)

¶ Nemetes, seu Noviomagus Nemetum, *Spire* Gallis, urbs est Germaniæ superioris, ampla, sed malè culta, intra fines Palatinatus Rheni, seu inferioris, sub dominio tamen proprii Episcopi cum regiuncula adjacente, estque Cameræ imperialis sedes. Distat 7. leucis à Vormatia in meridiem, 4. ab Heidelberga in Africum, & una cum dimidia infra Philippoburgum in Boream. Malè habita fuit & pluries capta & recepta ultimo bello Germanico, nunc autem in dies reparatur. Vide Spira.

Ptol. Nemetobiga, Nemetobica, Antonino, *Val de Nebre* teste Tarapha, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Castella veteri, inter Uxamam 2. & Almazanum 6. leucis.

Cæs. *A. Hi.* Nemetocerna, oppidum Belgii, in quo legio hyemavit sub Cæsare, nunc pagus Brabantiæ, in territorio Leodiensi, *Neciter*, apud Mosam, inter Trajectum & Mosacum; licet Carolus Bovillus Namurcum urbem esse velit. Scribitur & Nemetocenna.

¶ Nemetocerna, urbs Belgii, quæ aliter Nemetacum & Atrebatum, vulgò *Arras*, testibus Cluverio, Sansone, & aliis. Urbs est permunita, Artesiæ primaria, ad Scarpam fluvium. Capta fuit fortiter anno 1640. a Gallis, quibus etiamnum subest pace ad Pyrenæos confecta: estque episcop. sub Archiepiscopo Cameracensi. Ibi Hispani victi & grandi clade affecti fuere à Gallis anno 1654. Vide Atrebatum.

Vib. *seq.* Nemeus mons, Nemea rupes Virgilio, mons Argiæ, in Peloponneso, apud Cleonas Nemeam oppidum, & Nemæam sylvam, unde Nemea quoque fluvius profluit.

¶ Nemia, urbs Thessaliæ, Etymologicon.

Plin. Neminia, fons agri Reatini, qui ortum mutans, annonæ quoque mutationem portendit, teste Plinio libro 2. capite 103.

¶ Nemorensis vallis, seu Vallis Demonæ, *Valle di Demona*, una est ex tribus provinciis Siciliæ magis ad Boream extensa, & ex adverso Calabriæ ulterioris, a qua dividitur freto Mamertino. Terminatur a septentrione mari Tyrrheno, ab ortu mari Ionio, ab occasu valle Mazaræ, & a meridie valle Netina. Ejus urbes præcipuæ sunt Massana, *Messina*, Catana, *Catania*, Pattum, *Patta* & Cephaloedum, *Cefalu*; & in ea etiam inest Mons Æthna ignivomus, *Mongibello* dictus.

Fest. Nemorensis ager, & Nemorensis lacus apud Tranquillanum, idem quod lacus Triviæ in Latio, ubi Nemi oppidulum apud Ariciam. Propertius lib. 3. elegia 20.

Albanusque lacus socii Nemorensis ab unda,
Potaque Pollucis lympha salubris aquæ.

¶ Nemorensis lacus seu Nemus Dianæ, & lacus Triviæ nunc *Lago di Nemi* dicitur a castro Nemo ei adjacente.

Dicitur ab aliquibus lacus Gensani ab altero castro, sedo malè. Est in circuitus 7. millarium, ut ego pluries vidi, & ab urbe Roma distat 18. milliaribus in Eurum, & 4. a Velitris; estque in Campania Romana dicta.

Nemos & Nemus, *Nemi*, oppidum, seu pagus Latii, apud Ariciam, & Nemorensem lacum, intra montes, ab Aricia 4. mill. pass. distans. Lacus verò *Lago di Nemi* nominatur.

App. Aiol. ¶ Nemos, seu, meliùs Nemus, *Nemi*, castrum est Campaniæ Romanæ, juxta lacum Nemorensem, *Lac de Nemi* in colle, cum palatio superbissimo Marchionum Frangepanorum, in ditione Pontificia, 18. milliaribus a Roma in Eurum, uti 6. ab arce Gandulphi, & 4. a Velitris distans.

¶ Nemosinum, *Nemours*, oppidum lepidum, & amplum Galliæ, in Præfectura insulæ Franciæ, & in Vastinio agro, ad Lupiam fluvium. 18. leucis distat a Lutetia in austrum, & 7. a Montargio in Boream, estque Ducatus titulo insignitum.

Strab. Nemosus, Nemossus Lucano, urbs olim Galliæ, & metropolis Arvenorum, ad Ligerim, quæ aliis videtur *Clermont* (quæ tamen apud Elaverim, non apud Ligerim est.) Aliis *Molins*, caput Borbonii Ducatus. Vide Gergobia. De qua Lucanus lib. 1.

Vt superi volaere, latè. Tunc rura Nemossi.

Vbi alii Nemetis legunt. (*Forsan Augusto Nemetum.*)

¶ Nensia, urbs Africæ propriæ, teste Ptolemæo.

Ptol. * Nentidava, *Nosenstadt*, urbs Daciæ, in Transylvania, quæ nunc Bristitia, & Hungaris *Besterecze* dicitur, apud Ruthenorum, seu Roxolanorum fines, intra montea, a Claudiopoli 5. leucis in Boream recedens. * (In manuscr. Seld. Nævudavia.)

Script. Germ. Neoburgum, quod & Neopygrum, & Novacastra, multiplex urbs est Germaniæ: sed duæ præcipuæ, una ad Salam fluvium, in confinio Misniæ, Thuringiæ, & Saxoniæ, *Naumburg*, inter Erphordiam 8. & Lipsiam 6. leucis, episc. sub Archiep. Magdeburgensi. Altera in Bavaria, ad Danubium, ab Aichstadio 3. leucis, Augustam versùs 7. *Neuburg*, sedes Ducis Neoburgensis. De qua libro quarto Itinerarii:

Intramus Boli præclaram Principis urbem,
Indigenæ cives quam Nova castra vocant.

¶ Neoburgum, *Naumburg*, urbs est Saxoniæ superioris in Misnia provincia, inter Lipsiam ad ortum & Ersordiam ad occasum, quò 1028. translatus fuit episcopatus Zeiticensis, aliàs sub dominio proprii Episcopi, nunc Administratori Neoburgensi dicto è domo Saxonica paret cum regiuncula adiacente, *Stifft Naumburg* dicta, in ipso limite Thuringiæ.

¶ Neoburgum, *Newenbourg* oppidum Germaniæ, in Brisgavia, ad Rhenum fluvium, medium inter Brisacum ad Boream & Basileam ad austrum, sub dominio Austriacorum. Ibi obiit anno 1639. Bernardus Dux Veimariensis è Saxonica domo, vir fortitudine, & Victoriis commendatus.

¶ Neoburgum, *Nyburg*, oppidum munitum Daniæ, in parte orientali Fioniæ insulæ, cum portu capaci, & juxta fretum *Belsand* dictum, 18. mill. pass. à Selandia insula & Corsoa portu in occasum Ottoniam versùs, à qua pari spatio distat.

& al. Sol. Neocæsarea, *Nixar* Leunclavio, *Thocato* vel *Tocato* Nigro, urbs Cappadociæ, ad Lycum fluvium, archiepiscopalis, & metropolis, regioni caput, quæ *Tocata* dicitur, ac sedes Satrapæ Turcarum: sub qua urbes episcopales Polemonium, Cerasus, Comana, Rhizæum, cum aliis: quæ etiam Hadrianopolis, teste Stephano, dicta est, inter Amasiam ad occasum & Trapezuntem in ortum supra 100. mill. pass. Fuit & Neocæsarea urbs Syriæ episcop. sub Archiep. Hierapolitano in Euphratesia.

Neocastrum, cujus populi Neocastrenses dicuntur, *Nicastro*, urbs Brutiorum, in magnæ Græciæ confinio episcopalis sub Archiepiscopo Rhegino, media ferè inter Consentiam & Catacium 20. mill. pass. à Mamertio, seu Martorano 10.

¶ Neocastrum urbecula est episcopalis regni Neapolitani, in provincia Calabriæ citerioris, 6. mill. dissita ab ora maris Tyrrheni.

Ptol. Neoclaudiopolis, seu nova Claudiopolis, antea Andrapa, urbs Paphlagoniæ, Claudiopoli veteri & Tavio finitima, *Conique*: aliis *Castromena*, ab Ancyra urbe Galatiæ supra 130. mill. pass. in occasum, a Gratia 24.

¶ Neocomum, *Neufchastel* Gallis, *Newenburg*, Germanis, oppidum Helvetiorum, ad lacum cognominem. Subest dominio proprii Principis Ducis Longuevillani cum regiuncula adiacente. Distat 8. leucis Germanicis a Lausana in septentrionem, ferè 7. à Berna in occasum Vesontionem versus; & 8. à Soloduro in Africum.

Neodunum, postea Dolensis urbs Gregorio Turonensi, *Dol*, teste Cœnali, urbs episcopalis Galliæ Celticæ, in Britannia minore, à Rhedonibus 10. leucis in Boream. Cuius episcopus aliquando Archiepiscopus appellatus est, licèt Archiepiscopo Turonensi subsit, Nœodunum in codice Græco Ptolemæi, licèt eodem Latinus Neodunum habeat. Malè *Leondul* in Thesauro Linguæ Latinæ indigitatur. *Scrip. Gal.*

¶ Neoforum, *Newmarckt*, oppidum Germaniæ, in Silesia & Ducatu Vratislaviensi, in loco amœno collocatum, medium inter Vratislaviam ad ortum & Lignitium ad occasum, 4. leucis distans.

¶ Neoforum, *le Neufmarché*, oppidum aliàs, nunc vicus Galliæ, in Normannia prov. ad Eptam fluvium, in ipso limite Bellovacensis provinciæ. Dicitur aliter, & meliùs, Novus Mercatus. Vide ibi.

Neomagus, *San Salveur* Villanovano, oppidum Galliæ Celticæ, in ora Normanniæ Boreali & maritima, a Iuliobona 4. leucis in occasum, sicut ab ostio Sequanæ. Sed est potiùs urbs Lexoviorum, *Lisieux*, nam apud Ptolemæum mediterranea est, non maritima. Vide Nœomagus, sic enim in codice Græco Ptolemæi. *Ptol.*

¶ Neomagus, urbs Galliæ Celticæ, nunc est *Lisieux*, urbs ampla Normanniæ, quæ aliter Noviomagus Lexoviorum seu & Lexovium. Vide ibi.

Neomagus etiam idem Ptolemæo, vel Nœomagus urbs Nemetum, in Germania superiori, (Vide Nemetes) nunc Spira. *Ptol.*

Neomagus, *Odenheim* vel *Vdenheim*, oppidum seu pagus Germaniæ superioris, in Palatinatu, apud Rhenum, teste Ioanne Heroldo, inter Tabernam Rhenanam & Spiram, proximus Spiræ, 1. leuca distans. Sed mihi potiùs ipsa Spira videtur, ita ut eadem sit Neomagus Antonino & Ptolemæo. *Ant.*

¶ Neomagus Nemetum, seu Noviomagus aliis; est pars ipsa Spira, *Spire*, ad Rhenum, ampla est, episcopalis, & libera, 12. leucis infra Argentinam in Boream, & una cum dimidia à pago, *Vdenheim*, qui nunc Philippoborgus dicitur; estque arx munitissima. Vide Nemetes. *Ptol.*

Neomagos item, *Woodcote* Camdeno, pagus Albionis, in Anglia, apud Londinium 6. mill. distans, sed Lhuydo est *Gilford*, Talboto *Croydon* vel *Croyden*, in finibus Regnorum, in ora Australi, * apud Cicestriam urbem, quæ ipsa Neomagus esse videtur, à Londinio 50. mill. distans, in medio ferè Gilfordia. (* Tres nominati loci ponuntur in Sutbreiæ Comitatu, longeque distant à Cicestria, quæ ad oram ferè maritimam in Comitatu Sussexiæ visitur.)

¶ Neomagus, seu Noviomagus, oppidum Regnorum, in Anglia. Nunc est, *Woodcote*, testibus Camdeno, Sansone, & aliis, & longè distat ab ora Australi, & 9. tantùm milliar. Anglicis à Londino in meridiem.

Neomagus Ptolemæo oppidum Galliæ Narbonensis, in finibus Tricastinorum, *Nyon*, teste Ioanne Poldo. Et in Gallia Belgica; in finibus Trevirensium, *Numagen*, pagus ad Mosellam, à Traviris 3. leucis in ortum. Et in Campania *Nogent sur Seine*, inter Agendicum 7. & Trecas 11. leucis, in finibus Senonum.

Neon oppidum fuit Phocidis, ad Parnasum montem, Delphis finitimum. *Paus.*

Neontichos oppidum fuit Aeolidis, juxta Hermum fluvium, Latinè Novus murus. *Herod.*

¶ Neopyrgum, *Sancta Marinella*, castrum Italiæ, in ditione Pontificia, & in provincia Patrimonii S. Petri, cum turri & portu tantisper capaci, in ora maris Tyrrheni, & in dominio Barberinorum; ibique fuit alias Pyrgus oppidum Hetruriæ, 6. milliaribus distat à Centumcellis in ortum, Romam versùs 33. circiter, teste Guillelmo Lesleo. Vide pyrgus. *Herod.*

Neopygrum, *Naumburg*, urbs Saxoniæ superioris, seu Thuringiæ, ad Salam, episcopalis sub Archiepiscopo Magdeburgensi, inter Erphordiam & Lipsiam, inde 8. hinc 6. leucis. De qua in lib. 3. Itinerarii. (*Vide Neoburgum.*) *Scrip. Germ.*

Ista sed hinc postquam Neopyrgi mœnia flammis
Frigentasque Sala transieramus aquas.

Neopyrgum & Neoborgum alterum, *Neuburg*, urbs Bavariæ, ad Danubium, Ducali dignitate insignis, proxima Ingolstadio, inter Ratisponam ad ortum & Vlmam ad occasum. *Script. Germ. Diod.*

Neo-

Neoritæ, populi Gedrosiæ, qui cadavera defunctorum in arboribus suspendebant.

¶ Neolelium, *Neuhausel* Germanis, *Ovvar* Hungaris, oppidum parvum, sed munitum Hungariæ, ad Nitriam amnem, anno 1663. captum à Turcis quibus etiamnum subest. Vix duabus leucis distat à Danubio fluvio, ubi recipit Uvagam, in ortum, & totidem à Comora in Græciam, 10. autem à Posonio in Eurum, & 7. a Strigonia in Circium. Jurisdictionem habet satis amplam in viciniis.

Plin. Nepet, Nepete Livio, Nepeta Ptolemæo, Nepita Straboni, Nepetes Procopio, colonia Nepensis Frontino, *Nepi*, vel *Nepe*, Hetruriæ urbs episc. inter urbem Romam, & Viterbium ad 20. mill. pass. Sutrio proxima, ad 4. mill. pass. dissidens. Quarum urbium hodie episcopatus juncti sunt. Populi Nepesini. Silius lib. 8.

Hos juxta Nepesina cohors, æquique Falisci.

¶ Nepet, vulgò *Nepi*, urbs est parva Hetruriæ, in ditione Pontificia, & in provincia Patrimonii S. Petri, juxta amnem *Pezzolo* dictum, 6. milliaribus à Sutrio in ortum, & 5. à Monte Rosulo versùs Civitatem Castellanam distans.

Liv. *Ptol.* Nephelis, urbs Ciliciæ maritima, episcopalis, sub Archiep. Seleuciensi, inter Antiochiam super Crago ad occasum, & Anemurium ad ortum, ab Antiochia supra 20. mill. pass. nunc jacens.

¶ Nepheris, Africæ propriæ oppidum Appiano & Straboni.

Bibl. Nephthali, *Saziz*, teste Brochardo, seu *Sitiz* Postello, urbs Palæstinæ, in monte, in Galilæa, inter Cæsaream Philippi & Genesaram lacum. Antiquum nomen retinet, à Bethsaida 6. mill. pass. in Boream. Hieronymus Vida lib. 2. Christiad.

Qui celsam Nazona habitant, qui Nephthalis urbem.

¶ Nephthalim, una ex duodecim Tribubus seu partibus Judææ, versùs fontes Jordanis, & inter Tribum Aser ad occasum & dimidiam Tribum Manassè, trans Jordanem ad ortum, ad superiorem & occiduam Jordanis ripam.

Strab. *Pauf.* *Plut.* *& al.* Neptuni fanum, multiplex in Peloponneso: unum in Isthmo Corinthiaco apud Cenchreas, teste Strabone & Mela: alterum Ptolemæo apud Patras; aliud in Calauria insula, teste Pausania, & aliud apud Tænarum, teste Plutarcho; aliud etiam apud Mantineam urbem Arcadiæ, teste Polybio.

Neptunia oppidum & colonia fuit magnæ Græciæ, apud Scyllacium urbem, ad montis Moscii radices.

¶ Neptunium, *Nettuno*, aliàs Navale Antiatum, oppidum Italiæ, in ditione Pontificia, cum portu tantisper capaci in Latio & in ora maris Tyrrheni, aliàs sub dominio utili Columnarum, medium inter Tarracinam ad ortum & ostia Tyberina ad occasum, 25. milliaribus utrinque, & versùs Pomptinas paludes.

Ptol. Neptunium promontorium, *Capo Ara* Moletio, promontorium Arabiæ felicis, ad fretum, & fauces sinus Arabici.

Vib. *Seq.* Neptunius fons, Neptuniæ aquæ Livio, in Latio, apud Tarracinam urbem.

Sol. Neptunius mons, *Spreverio*, teste Fazello, mons Siciliæ, inter Nabrodidem, & oram occidentalem maris Tyrrheni: qui etiam inter Messanam & Taurominium intercedit.

Nequinum. Vide Narnia.

Plin. ¶ Neracum, *Nerac*, urbs Galliæ, in Aquitania & in Vazatensi tractu, ad amnem Baisam, Ducatus tamen Leporetensis pars. Vix 2. leucis distat à Garumna fluvio, ferè 3. à Condomo in septentrionem, & 4. ab Agenno in occasum; estque satis culta.

¶ Nericia, *Nericie*, provincia regni Sveciæ, in Svevonia. Dicitur etiam Noricia à quibusdam; estque inter Uvestmanniam & Sudermanniam ad ortum, & Uvestrogothiam ad occasum. Ibi urbs Orebroa, *Orebro*, regionis caput, juxta Hielmerum lacum.

Plin. Nerigon, *Norvegia*, *Norvvegen*, teste Becano, *Norvvay* Anglis, regio, (non insula, ut scribit Plinius, Oceani Britannici) potiùs peninsula magnæ Scandinaviæ ad occasum vergens; quæ proprium Regem habuit, nunc verò Regi Dano paret. Cujus regia Bergos, & metropolis Nidrosia, in ora occidua. (*Vide Norvegia.*)

Mel. Nerii, populi Hisp. Tarraconensis, in ora occidua Gallæciæ, ad Nerium promontorium incolentes.

¶ Neriphus, insula deserta circa Thraciæ Chersonesum Plinio.

¶ Neripi, Sarmatiæ Asiaticæ populi, apud Plinium.

¶ Neris, Messeniæ urbs, in Peloponneso, Stephano & Papinio 4. Thebaidos.

Neritos, mons Ithacæ insulæ, & Melæ urbs Leucadis; & ipsa Leucas etiam Nerinus dicitur. Virgilius lib. 3. Aeneidos: *Plin.*

Dulichiumque, Sameque, & Neritos ardua saxis.

Hinc Neritius, nomen gentis:

Neritiasque domos, regnum fallacis Ulyssis.

Ovidio lib. 13. Metamorph. Neritos insula non est vicina Zacyntho, ut in Thesauro Linguæ Latinæ legitur, cum Ithaca & Cephalene intersint.

* Neritum, *Nardo*, urbs Salentinorum, episc. sub Archiep. Brundisino, exempta, apud oram sinus Tarentini, inter Aletium 15. & Callipolim 9. mill. pass. à Tarento 45. in ortum. Populi Neretini Plinio. (* in manusc. Seld. Nήρητον.) *Ptol.*

¶ Neritum, *Nardo*, urbs Salentinorum, in Messapia, à quibusdam Neretum dicta. Nunc urbs est provinciæ Hydruntinæ in regno Neapolitano, in planitie, satis populosa, sub dominio utili Comitis Conversani. Ejus Episcopus fuit Alexander VII. tunc Nuntius Apostolicus Coloniæ & ad tractum Rheni. Vix 2. aut 3. milliaribus distat ab ora sinus Tarentini. 7. à Callipoli in Boream, 13. ab Aletio in Africum, 25. à Brundusio in meridiem, & 40. à Tarento in Eurum.

Neritum quoque Plinio, Neritos Straboni & Melæ, *S. Maura*, urbs episc. Leucadis insulæ sub Archiepiscopo Naupactensi, nunc metropolis, ubi sedes Præfecti Turcarum. Vide Leucas. *Plin.*

Nerium promontorium, *Capo di S. Maria finis terra*, promontorium & oppidum Hisp. Tarraconensis, in ora occidua Callaicorum, quod & Artabrum, & Celticum Plinio & Melæ dicitur, à Compostella urbe 16. leucis in occasum Corum. Populi Nerii. *Strab.* *Ptol.*

Neroberga. Vide Noricorum mons.

¶ Nerolinga, *Norlingen*, urbs Imperialis Germaniæ, in Svevia, quibusdam Norlinga, ad amnem *Eger*, nota clade Svecorum anno 1634. & victoria Francorum anno 1644. Distat 4. milliaribus Germanicis à Laugingra in Boream, totidem à Vuerda in Circium, & 10. ab Ingolstadio in occasum.

Neron, insula maris rubri, ante Arabiam felicem, in ora ad ortum; ubi crystallus, teste Plinio, provenit. *Plin.*

Neronias, quæ & Irenopolis Ptolemæo, urbs Ciliciæ mediterranea, episc. sub Archiep. Anazarbeno. Neronias quoque dicta est Cæsarea Philippi, in Cœlesyria, teste Josepho. *Lib.* *Conc.*

Nertobrica oppidum fuit Hisp. Bæticæ, apud Lusitaniæ confinia, circa *Frexenal*, *Fuentes*, *Bodenal*, & *Higuerra* oppidula. Locus *Valera* nominatur; à *Frexenal* 3. leucis teste Aria Montano, distat. *Appia.* *Fac.*

Nertobrica altera, seu Nertobriga, *Almunha*, teste Varrerio, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Celtiberis & regno Aragonio, inter Cæsaraugustam 9. & Bilbilim 5. leucis. Hieronymo autem Suritæ *Reta* nominatur, & aliis *Val de Nebo*; Joanni Marianæ *Ricla*, à Cæsaraugusta 8. leucis, versùs Bilbilim 6. Quæ urbs Numantinis favebat. *Ant.* *Ptol.*

Nerva, fluvius Hisp. in Cantabris. (Vide Nesua) aliis Nervius, * *Ibar Sabell*, teste Mariana. Bilbaum oppid. alluens (**Ibay caval* scribit Brietius.) *Ptol.*

¶ Nerva, fluvius Hispaniæ, in Biscaja. Nunc *Nervio* dicitur & antea *Ibay caval*. Bilbaum rigat, & 5. milliaribus infra in Oceanum Cantabricum se exonerat. Dicitur etiam Nansa.

Nervesiæ, vicus Italiæ, seu Latii, in Æquicolis, ubi consiligo herba nascitur, teste Plinio, apud quem etiam Nernegiæ legitur.

Nervii, populi Galliæ Belgicæ, quorum urbs Tornacum, Gallis *Tournay*, & Germanis *Dornick*, in Flandria, ad Scaldim fluvium, in Hannoniæ confinio & Artesiæ, episcopalis, sub Cameracensi Archiepisc. cum priùs esset sub Remensi, medis inter Duacum & Aldenardum 8. leucis sic inter Valencenas & Corteriacum. Claudianus de bello Gildon. *Cæs.* *Plin.*

Nervius insequitur, meritusque vocabula Felix,
Dictaque ab Augusto legio.

¶ Nervii populi fuere Galliæ Belgicæ, ubi nunc provincia seu Comitatus Hannoniæ, *le Haynaut*; eorumque primaria erat Bagacum, *Bavay*, testibus Sansone, Brietio, & aliis. Terminabantur ab oriente Aduaticis, & ab occidente Atrebatibus & Pleumosiis. Tornacum autem

urbs Flandriæ, ad Scaldim fluvium erat, in Pleumosiis. Vide Hannonia.

Amm. Liv. Nerulum, *Lagonero*, teste Celso Cittadino, oppidum Lucaniæ mediterraneum, inter Salernum ad occasum 60. & Summursnum ad ortum 16. mill. pass. Alterum in Sabinis, *Nerula*, inter Nomentanum & Cotilias 10. mill. pass. ab orbe Roma supra 20.

¶ Nerulum, *Nerula*, oppidom est Sabinæ provinciæ, ad amnem *Correse*, in ditione Pontificia, 20. mill. pass. à Roma in Cæciam; estque Ducatus titulo insignitum Principis Prænestes, gentis Barberinæ.

Plin. Nerom insula est maris Robri, Arabiæ felici adjaceos: in qua crystallum nasci Plinius testatur. Vide Neron.

Nerusi, Nerusii Ptolemæo, pop. Alpioi, apud montem Vesulum, quorum orbs est Viotium Ptolemæo, *Venzo* & *Venze*, urbs episcopalis in Provincia.

Nesactium, Nesactum Ptol. Nesattium Livio, *Castel novo*, teste Nigro, oppidum Histriæ quasi extremom, ad Arsiæ fluvii ostium, io Liburniæ confinio, ioter Polam 17. & Alvonam 4. mill. pass.

¶ Nesæa, pars Hytcaniæ, per quam Ochus fluvius labitur, teste Strabone.

Ver. Inf. Nelrania, oppidum Hispaniæ Bæticæ, excisum, apud Anticariam urbem, ab ea 6. mill. pass, teste Morali, distaos.

Diony. Nesides, insulæ parvæ Galliæ Celticæ, contra Ligeris ostia, quæ & Veneticæ, *Isles des Vannes*, teste Camdeno.

Plin. Cic. Nesis, Nessis Statio, *Nisita*, insula parva Campaoiæ, prosima continenti, inter Neapolim 6. & Puteolos 3. mill. pass. ante Pausilypum promontorium asparago celebris. De qua Statius lib. 2. sylv. carm. 2.

Aera respirat pelago circumfluo Nessis.

Et act. Syncerus egloga 1.

Piscosamque lego celeri Nesida phaselo.

Strab. Nesonis, Nelonium stagoum Suidæ, palus Thessaliæ, apud Larissam urbem.

¶ Nessum, Thessaliæ urbs Stephano.

¶ Nessus, Thraciæ fluvius Ptolemæo, Nestus Heroto & Plioio.

¶ Nestus, fluvius Illyrici Stephano, Tilurus Aotonino & Peutiogero, nunc *Cetina* seu *Zetina*, teste Joaone Lucio.

Mel. Nesua, Nezua Ptolemæo (licèt Nerva nonnulli legant) *Nansa* ex tabulis recentibus, fluvius Hispaniæ Tarraconensis, per Caotabros inter Flaviobrigam & Nœgaucesiam oppida in Oceanum floens.

¶ Nesuisium, *Nesvvies*, oppidum Poloniæ, in Lithuania & in Palatinatu Novogrodensi, ad amnem Uzsam, ioter Novogrodam ad occasum & Slucum ad ortum, 10. leocis utrinque, oti 13. à Minsco in Africum; estque satis cultum & Ducatus titulo insignitum Radzivilorum.

Ptol. Nesus, Nestos Herodoto & Plinio, *Nesto* Sophiano, & *Charason* Turcis, teste Bellonio, flovius Thraciæ, illam à Macedonia disterminans, ab ostio Strymonis 66. mill. pass. in ortum distans, ac Pangæi montis radices lambens, teste Solino. Nesus alter Ptolemæo. Nestus Stephano, *Nissava*, oppidum & flovius Mysiæ superioris, ab Ulpiaoo in occasum fluens. De Nesto Baptista Mantuanus:

Strimonius meminit Nestos, scit Bistonis unda.

Ubi minùs rectè Strymonius cognominatur, à Strymone longiùs distaos.

Cic. Netinenses populi Siciliæ, quorum urbs Netum. Vide ibi.

Strab. Netiom, *Andri*, teste Nigro, & *Andria* aliis, urbs Apuliæ Peucetiæ mediterranea, episcopalis sub Archiepiscopo Tranensi, inde 12. mil. pass. in meridiem, à Bario 23. in occasum, inter Robum 6. & Canusium 10. Ducali titulo exornata. Andria nonc Latino recenti.

¶ Netiom, oppidum Apuliæ Peucetiæ, quid sit non constat; & Neritum scribendom esse annotavit Surita ad Antonini Itinerarium.

Netum. Vide Nea, & Neetum. Silius lib. 14.

Et Netum, & Mictæ, pubesque liquentis Achati.

¶ Neva, Cælesyriæ urbs, inter Capitoliam, & Damascum, teste Antonino.

Ver. Inf. Neviasca, fluviolus Liguriæ, qui in Porciferam labitur apud Genuam urbem, sic vulgò ex tabula ænea antiqua.

¶ Nevidunum, *Nyon*, oppidum Helvetiorum, in pago Bernensi & in Romana ditione, ad lacum Lemanum, cum castro, 4. leucis à Geneva in Cæciam Lausanam versùs.

Ant. Nevidunum, *Nevvy*, oppidum Galliæ Celticæ, in Ducatu Nivernensi, apud Bridoborum 2. mill. pass. distans. Vide Noviodunum.

¶ Neviduoum, *Neufvy*, oppidulum est Pusæeosis tractus, ad Ligerim fluvium, propè Nivernensem Ducatum & Bituricensem provinciam, 4. leucis supra Bridoborum in meridiem. Vide Noviodunom.

Neuri, populi Sarmatiæ Europææ, quos Mela ad ortum Tyræ flovii locat, Solinus circa Borysthenem: quos etiam narrant in lupos se transformare, & ad priorem, cum volunt, formam redire. Horum urbs Nerva, *Narva*, in ora Livoniæ extrema, à Revalia urbe 3. leucis in Boream distans, nonnullis esse ex allusione nominis videtor. De his Flaccos lib. 6. Argonaut. *Herod. Plin. & al.*

Neurus, & expertes canentis Jazyges ævi.

¶ Neurii, populi Sarmatiæ, ubi fuerint noo mihi coostat; sed ad Tyram aut ad Borysthenem longè distabaot in meridiem à Narva urbe Livoniæ, juxta sinum Finnicum, & 30. ferè leucis à Revalia in ortum, ubi aliàs Hirri populi fuere, teste Sansone.

Neuris, iosula Propontidis. Vide Proconnesus.

Neustria, postea Normaonia, à Normaonis populis Galliam ingressis, *Normandia*, Gallis *Normandie*, regio Galliæ Celticæ inter Sequanam ad ortum & Argenem ad occas. Qoamvis Neustria magis pateat Normannia, ad Ligerim usque pertingens. Hic Ortel. oon sine manifesto errore Neustriam com Austrasia, quæ Lotharingia est, confundit. Neustria à nonnullis ea pars Galliæ Belgicæ, quæ vulgò *Uvestreich* & *Uvestrysh* dicitur, appellatur. Aliis est Francia occidentalis; sed malè, ut Joannes Goropios Becanus in Gallicis scribit. Non enim Neustria totam Franciam occidentalem, quæ Germanis *Uvestryck* nominator, sed partem duntaxat complectitur. *Plin. Steph. Ptol.*

Neustria pars foit regni Franciæ, ubi nunc Normannis pro majori parte & Belsia: & sic describitor Hotomani verbis in majoris monasterii chronico: Neustria est quidquid à Parisiis & Aureliaois interiacet, inter Ligerim & Sequanam inferiùs ad Oceanum, estque vocabulum enatum circa Caroli magni tempora, ejusque sæculi scriptoribus valdè freqoens. Nunc autem ab indoctis Normannia persæpe pro Neustria sumitur, seu vice versa; qoanquam Normaonia sit tantùm pars Neustriæ, quæ ei tameo nomen antiquum eripuit.

¶ Niancheum, *Nlanshen*, urbs regoi Sinarum, in provincia Chequiamensi, ad flovium *Chè*; undiq, tamen collibus vallata, & sub ipsa sunt quinq; aliæ urbes, teste Martinio.

Nicæa, urbs gemina: una orbs archiepiscop. Bithyniæ, in Asia, ad Ascaniam paludem, priùs Antigonia, teste Strabone, Olbia Plinio & Ancore, teste Staphano, dicta, *Isnich*, de nomine lacus Ascaoii, & *Nicher*; teste Leunclavio, sed Sophiano *Nichea*, ioter Nicomediam ad Boream 44. & Prusam in Eurum 25. mill. pass. dissita. Hinc exercitum Turcarum 54. castris Artaxata urbem majoris Armeniæ (*Teslis* ea nunc dicitur) perveoisse tradunt. Nicææ Philistion comicus Socratis contemporaoeus nimio risu repentè expirasse traditur, quod & Sophrooi contingit, teste Politiano, io Nutricia. In hac urbe Concilium adversùs Arrii sectam anno salutis humanæ 324. celebratum. Altera Liguriæ, apud ostia Vari fluvii Liguriam à Gallia Narbonensi separantis, *Nizza di Provenza*, Gallis *Nise en Provense*, (nunc enim in Provincia & Gallia Narbonensi, ob idioma Gallicum quo utitur, sub Duce Sabaudo, censetur) episcopalis sub Archiepiscopo Ebredunensi, inter Genoam ad ortum & Massiliam ad occasum supra 100. mill. pass. à Taurinis supra 84. à Massiliensibus condita. *Strab. Plin. Ptol. & al.*

¶ Nicæa, urbs Vediaotiorum, *Nice de Provence*, orbs Galliæ Narbooeosis & Viennensis quartæ. Urbs est ampla io ora maris Mediterranei, cum portu capaci & arce munitissima. Crevit ex ruinis Cemenelei, & dicitur *de Provence*, quia olim suberat Comitibus Provinciæ cujus pars erat, usqoe ad annum circiter 1365. quo data est à Ioanna Ludovico II. Duci Sabaudiæ cum provincia adjacente, seu Comitatu Niræensi; & ab eo tempore subest Sabaudo. Est in ipso limite Italiæ cis Alpes maritimas, 2. milliaribus ab ostiis Vari fluvii, 7. ab Herculis Monæci portu in occasum. Ei ferè contiguus est Villa Franca portus. *Script. Germ.*

¶ Ni-

¶ Nicæensia Comitatus, *Contado di Nizza* incolis, *le Comtè de Nice* Gallis, provincia est parva eirca urbem Nicæam, ubi alias Vediantii populi, antea Galliæ Narbonensis pars, uti postea Provinciæ, nunc autem Pedemontio anneaa. Dividitur in quatuor partes, seu Vicariarus, qui sunt Vicariatus Nicææ, *le Vicariat de Nice*, Vicariatos Barcinonis, *le Vicariat de Barcelone*, Vicariatus Sospellanus, *le Vicariat de Sospelio*, & Vicariatus Pueriuus, *le Vicariat de Puerin*. Sunt tamen qui illam provinciam dividunt in quatuor alias partes, nempe in Comiratum Nicæensem proprium, sub quo Vicariatua Niceæ, Sospellanos, & Puerinus, in Vicariariarum Barcinonis, in Comitatum Bolei, *le Comtè de Boeil* seu *de Boglio*, & in Comitatum Tendæ, *le Contè de Tende*, Provinciæ hujus caput est Nicæa,

Strab. Steph. Liv. Nicæa quoque oppidum fuit Locrorum Epienemidorum, in Achaja, Thermopylis proaimum, ad sinum maliacum. Est & Nicæa, seu Nicia oppidum Liguriæ, in ducatu Montisferrati, inter aquaa Statiellas 6. & Astam Pompejam 10. mill. pass. *Nizza della Paglia* cognomine. Nicæa Hipparchum Astronomum insigoem dedit: qui contra Platooem de stellis inerrantibua, & de motu lunæ scripsit, qui mathemathica instrumenra invenit, teste Plioio libro 2. Nicæus quoque fuit Parthenins Poeta, elegiarum scriptor, qui captua a Cinna in bello Mithridarico, ob ingenium dimissus fuit, viaitque usque ad Tiberil Augusti tempora.

Nicaragua, *Nicaragua*, provincia Americæ septentrionalis, in nova Hispania, satis ampia, inter mare Borealn ad ortum & mare Austrinum ad occasum, & inter Honduram provinciam ad Boream & Costam ricam, ut vocant, seu Oram divitem ad occasum, & sub ea comprehenduntur octo provinciæ. Io ea sont quatuor urbes, nempe Legio Nicaragnæ. *Leon de Nicaragua* quæ est primaria, Granata, *Granada*, Segobia nova, *Segovia la nuova*, & Giennum, *Jaen*; subestque tota dominio Hispanorum. Dicitur aliter hæc provincia novum regnum Legioneose; estque pars Præfecturæ generalia Guatimalæ.

¶ Nicaraguæ lacus, *Lago de Nicaragua*, lacus Americæ septentrionalis in nova Hispania & provincia Nicaragua, ab ortu In occasum exrensus per 200. milliaria, & in mare Boreale se eannerat.

¶ Nicastrum, *Nicastro*, urbs Calabriæ. Vide Neocastrum.

Ant. Nicea, *Nice*, urbs episc. sub Archiep. Achridensi, in Macedonia, inter Lychnidum & Ædessam, a Lychnido 34. mill. pass. in ortum, apud Heracleam.

Script. Germ. Nicer, qui & Necarus, *NecKer*, fluvius Germaniæ, ea sylva Martiana per Ducatum Wirtembergensem in Rhenum fluens. Passim Nicer, & Nicrua apud scriptores Germanos dicitur: uti lib. Itinerarii, apud quendam Poetam:

Trans ego Germani vectus cita flumina Rheni,
Quaque Palatinis Nicrus inundat aquis.

Et lib. 6.

Spumeus ad dexteram rapidis Nicer *estuat undis.*

¶ Nicer, *le NecKar* Gallis, fluvius Sueviæ. Oritur ex Sylva nigra & monte Abnova, vix 8. mill. pass. a fontibus Danubii, & paulò post Rotuvillam rigat deinde in arctos tendens, per Ducatum Wirtembergensem labitur prope Tubingam, Eslingam, Hailbrunam, & Wimpinam: tandem per Palarinatum inferiorem fluens, inibi Heidelbergam rigar, & Ladenburgum, & paulò Infra Rheno miscetur juxta Manheimum.

Theod. Nicette pagus erat Apameæ, in Syria, maximus, probèque habitarus.

Plin. Nicia, *Lenza* Nigro & Leandro, (nuo *Nura*, ut scribit Gaudentius Metula) fluviua Æmiliæ, inter Parmam 5. & Regium Lepidi 10. mill. pass. occurrena, in Padum apud Brixellum oppidum influens.

¶ Nicia, *Lenza*, fluviua ea monte Apennino versus Apnam, & deinde in Boream tendens, ditionem Mutinensem a Parmensi separat.

Ptol. Nicii, *Fuoa*, teste Leone Africano, urbs Ægypti intra Deltam, inter Alezandriam 95. & Memphim 48. mill. pass. ex Antonino, bac tempestare post Babylonem seu Cayrum clarior. Nicii villa Stephano, Niciæ vicus Straboni.

¶ Nicii, *Fuoa*, urbs est parva Ægypti inferioris, ad Nilum fluvium, & satis obscura, 35. milliaribus a Cayro in circium, in præfectura *Oubiesti* dicta.

Nicomedia, *Comidia*, Turcis *Nicor*, & *Isnigimid*, teste Leunclavio, per abbreviationem *Ismid*, urbs Bithyniæ archiepisc. olim clarissima, ad Propontidem, inter Byzantium 61, & Nicæam 44. millia pass. a Libyssa 22. hoc rempore penè jacens & deserta. Plin. Strab & al.

Nicomediensis lacus, *Pasgusa* Nigro & aliis, lacus apud Nicomediam, qui fluvium emittit in Saogarium influentem.

Niconia, Niconinm Ptolemæo, *Nemanoster*, teste Nigro, oppidum Mysiæ inferioria, ad Tyram fluvium, in Moldavia, ab ostio Tyræ 140. stadiis, licèt a Ptolemæo ad Aaiacem fluvium, & a Stephano ad ostia Isti describatur, prozima Ophiusæ. Plin.

¶ Niconia, seu Niconium, aliis urbs est Tyrangitarum, in limite Sarmatiæ Europææ; versus Tyram fluvium, supra Daciam, & longè a Mœsia in Boream. Sed quid sit nunc non constat, Strab.

¶ Nicopia, *NiKoping*, urbs Sueciæ, Sudermaniæ caput prope littus maris Balrici, cum arce antiqua Ducum & portu. Distat 13. milliaribus Germanicis ab Holmia in Africum & 7. a Norcopia in Cæciam. Ibi commoratus est Carolus Surdemanniæ Dux antequam Sueciæ regno præponeretur.

¶ Nicopia, *Nycoping*, urbs Daniæ, in Falstria insula, è regione Lalandiæ insulæ. 4. leucis Danicis distat a Nascoa io ortum, & 11. ab Hasnia in meridiem; estque lepida & culta.

Nicopoli, *Nigeboli*, & Turcis *Seiltaro*, teste Leunel. urba Mysiæ epis. olim, nunc archiep. seu metrapolis, apud Jatri fluvii cum Danubio confluentiam, & montem Hæmum, a Trajano Imperatore post Decebalum Regem victum, teste Ammiano, condita, a Silistria urbe 7. mill. Est & Nicopolis. Thraciæ ad Hæmum montem urbs, a Ptolemæo memorata, adhuc *Nicopoli* Sophiano dicta. Est etiam urba apud Nesum fluvium, (*nunc in ruinis jacens*.) Amm. Ptol.

¶ Nicopolis Mæsiæ, *Nicopoli*, urbs est etiamnum ampla Bulgariæ, ad Danubium fluvium, in confinio Vvalachiæ. ubi Christiani grandi clade affecti fuere a Turcis sub Sigismundo Imperatore.

Nicopolis, *la Prevesa* Sophiano & aliis, urbs Epirii ad os sinus Ambracii contra Actium, ab Augusto post Marcum Antoniom devictum condita, apud Arachthum flovium inter Buthrotum ad Boream 62. & Oxeas ad meridiem 87. mill. pass. episc. sub Naupactensi Archiep. postea inter metropoles. De qua quidam Poeta sic: Strab. Plin. & al.

Urbi Nicopoli *nomen victoria fecit.*

Nicopolie; *Gianich*, Castaldo, aliis *Chiorme*, urbs Armeniæ minoris, episcopalia sub Archiep. Sebastensi, a Pompejo, teste Dione, condita, inter Satalam 122. & Arabissum ad meridiem 150. mill, pass. ea Itinerario Anton.

¶ Nicopolia, urbs Armeniæ minoris, in confinio Cappadociæ, & ad Cerannum fluvium, media inter Satslam ad Boream & Sebastiam ad aostrum, vix 50. utrinque.

Nicopolis, Emmaus Ptol. & in saeris literis Emans, urbs Palæstinæ, in Judæa, episcopalia sub Patriarcha Hierosolymirano inde 8. ferè mill. pass. in occasum, Joppen versùs 38. a Rhama 20, Est & Nicopolis Plinio oppidum Bythyniæ, apud Propontidem, ad sinum ea ea Nicopolitanum dictum, *Montanea* nunc, a Prusa 20. mill. distans, Nicææ propius. D. Hie.

¶ Nicopsis, *Nicophis* apud Stephanum Diaconum in vita Steph. junioris videtur esse urbs in Bosph. Cimmerio.

¶ Nicosia, *Nicosia* Italia, *Nicosie* Gallis, urbs Cypri insulæ, Archiepiscopalis & permunita, in meditullio insulæ. Capta fuit a Turcis anno 1570. & ipsis etiamnum subest. Credunt aliqui Tremitham dictam fuisse aliàs.

Nicotera, olim Medama, vulgò etiam *Nicotera*, teste Barrio, urbs Brutiorum littoralis, episcop. sub Archiepiscopo Rhegino, Tropiæ prozima, inde 10. mill. pass. in ortum Rhegium versùs, a Vibone 18. ad ostia Medamæ & Metauri fluminum.

¶ Nicotera urbs est Calabriæ ulterioris, io regno Neapolitano, & in ora maris Tyrrheni parvi circuitus. 50. milliaribus distat ab ostio Metauri fluvii, & crevit ea ruinis Medamæ. Ant.

¶ Nicoya, *Nicoya*, urbs Americæ septentrionalis, in nova Hispania & provincia *Costa ricca* dicta, cum portu in ora maris Austrini & sinus Salinarum, sub Hisp.

¶ Nid-

¶ Niddia seu Nithia, *Niddsdale*, provincia Scotiæ meridionalis Vide Nithia.

¶ Niderus, *Nidrosia*, fluvius Norvegiæ. Oritur ex monte Sevone, deinde in Circium tendens per Nidrosianam Præfecturam, Nidrosiam rigat, & ibi in Oceanum se exonerat.

Prov. Rom. Nidrosia, Trontheim & Druatheim, urbs archiep. Scandinaviæ, in ora Norvegiæ occidua, ab Eugenio III. Pont. Max. metropolis effecta, a Bergis urbe regia 70. leucis magnis in Boream. Hic templum augustissimum.

¶ Nidrosia, *Drontheim & Trontheim* incolis, *Nidrosia* Italis, urbs Norvegiæ caput, & alias regia sede & archiepiscopatu clara. Appellationem Latinam deduxit a fluvio Nidero, cujus ostium obsidet. Emporium est satis celebre, cum portu capaci, quamvis nec vallo ne fossis septa, sed ubique aperta, pagi potiùs quam oppidi speciem præferat. Aliàs amplior fuit, sed pluribus incendiis conflagravit, & ejus templum S. Olao dicatum, totiusque Septentrionis facilè pulcherrimum, in cineres redactum fuit. Arcem habet, sed parum tutam. Anno 1658, Suecis concessa fuit pace ad Roschildam, cum toto Præfectura, paucis tamen abhinc mensibus a Danis Suecos ejicientibus liberata, Daniæ Regi etiamnum remansit pace ad Olivam. Ab ea tractus adjacens peramplus dicitur *Drontheimer*, seu Nidrosiana Præfectura.

¶ Nidrosiana Præfectura, *Drontheimbus* incolis, *Gouvernement de Drontheim* Gallis, pars est ampla regni Norvegiæ, a septentrione in meridiem extensa, nempe inter Vardhusianam Præfecturam ad Boream, & Bergensem Præfecturam ad meridiem per 500. mill. pass. atque inter Oceanum Septentrionalem ad occasum & regnum Sueciæ ad ortum, ubi ejus major latitudo est 120. mill. pass. Dividitur autem in duas partes, scilicet in Nidrosianam Præfecturam propriam ad meridiem, sub qua sunt Nidrosia urbs & septem Præfecturæ minores: & in Saltensem præfecturam, *le sous-gouvernement de Salten*, quæ ad Boream & sub qua sunt aliæ septem regiunculæ, & ei ad acent plurimæ Insulæ in ora littorali. Hæc Nidrosiana Præfectura concessa fuerat Regi Sueciæ anno 1658. Sed postea pace ad Olivam sancita remansit Danici juris uti ab antiquo.

Ant. Nidum, *Neath* Camdeno, aliis *Nyth*, oppidum Albionis, in Walia, & Glamorgania regione inter Leucarum & Bomium 15. mill. a Maridono urbe 45. in meridiem Bristolium versùs.

¶ Nienhusium, *Nienhuis*, oppidulum Germaniæ, in Vestphalia, prope Paderbornam, cum arce, ubi commoratur Episcopus Paderbonensis, ad Luppiam fluvium.

¶ Nieva, *Nieva*, fluvius Sueciæ. Exit ex Ladoga lacu ad Notteburgum, & in sinum Finnicum labitur post aliquor leucas.

¶ Nigella, *Nesle*, oppidum Galliæ in Picardiæ provincia, ad Ingonum amnem, 2. leucis distat ab Hamo in occasum, estque ferè medium inter Noviodunum ad meridiem & Peronam ad septentrionem.

Sol. Niger, Nigir Ptolemæo, *Hued Hiir* vel *Huid Nilar* incolis, teste Marmolio, *Gambea* Hisp. fluvius Æthiopiæ, & Lybiæ magnus, ex eodem lacu a quo Nilus effluens, ejusdem naturæ cum Nilo, per terram Nigritarum longo tractu in Oceanum Hesperium decurrens.

¶ Niger fluvius, *le Niger*, fluvius est maximus Africæ. Oritur in Æthiopia ex lacu Nigro dicto, deinde paulò post in occidentem tendens, Nigritiam seu Nigritiarum regionem bifariam secat, & tandem plurimis auctus fluviis vix nomine notis, per sex latissima ostia in Oceanum Atlanticum se exonerat versùs Arsinarium promontorium. Sed non effluit ex eodem lacu quo Nilus.

¶ Niger lacus, *lac de Negre*, quibusdam *de Niger*, est in Africa versùs Æthiopiam inferiorem & prope regnum Fascolæ. Ex eo effluit Niger fluvius.

Lib. Conc. Nigidia, *Hen Nigde*, teste Leunclavio, aliis *Nigdia*, urbs Lycaoniæ. episcop. sub Archiepisc. Iconiensi, a quo parum recedit.

Ptol. Nigira urbs Lybiæ interioris, Nigritarum metropolis ad Nigirim fluv. *Guber* nunc ex tabulis recentibus, urbs regia.

¶ Nigira, urbs Lybiæ; aliis est *Cano*, regni cognominis caput.

¶ Nigra pelissa *Negrepelisse*, oppidum Galliæ, in Cadurcensi provincia, ad Veronium fluvium, Malè habitum fuit a Ludovico XIII. propter rebellionem. 2. leuc. distat a Monte Albano in Cæciam, & 7. a Cadurco in merid.

Nigritæ, populi Æthiopiæ, Nigiris fluvii accolæ ad occasum (apud quos Nigritis palus, *Lago di Guber* nunc dicta) quorum regio in plura regna distributa, in universum a nostratibus *Terra de Negri*, dicitur. Nigretes Dionysio Afro, Getulia finitimi. Plin. Ptol.

Gentilique superfunt, vicinique Nigretes.

¶ Nigritæ, *les Negres*, pop. sunt Africæ, in Libya ulteriori, quorum regio perampla Nigritia dicitur, *le pays des Negres* Gallis, *Nigritia* Italis, ab ortu in occasum extensa, juxta Nigrum fluvium seu Nigirim. Terminatur a sept. Saara regione seu deserto, a merid. Guinea & ab occid. Oceano Atlantico. Dividitur in 14. partes seu regna vix Europæis nomine nota; suntque Gangara, *Gangara* Zanfara, *Zanfara*, Cassena, *Cassena*, Zegzegum, *Zegzeg*, Canum, *Cano*, Guberum, *Guber*, Gagum, *Gago*, Agades, *Agades*, Mandiosia, *Mandinga*, Tombutum, *Tombute*, Gualata, *Gualata*, Genegoa, *Genehoa*, Jalofes, *Jalofes*, & Mellum, *Melli*. Sed in ea rarae sunt urbes.

(Nigritiæ urbes :

Cantorum, Cantory.
Canum, Cano.
Cassena, Cassena.
Gagum, Gago.
Gangara, Gangara,
Genehoa, Genehoa.
Guberum, Guber.
Mandinga, Mandinga.
Marasa, Marasa.
Tombutum, Tombut.
Zanfara, Zanfara.
Zegzegum, Zegzeg.)

¶ Nigritis palus aliis est *Lac Guarda*, propè urbem *Guber*, in Nigritia, per quam labitur Niger fluv.

¶ Nigrorum regio, *terre des Papous*, regio Asiæ, in mari indico, recens detecta, & ab Europæis tantùm lustrata versùs oram littoralem, inter novam Guineam ad ortum & Moluccas ad occasum. Vide Papuorum terra.

Nilopolis urbs fuit & nomos Ægypti, in occidua Nili ripa, inter Memphim ad Boream & Herculis urbem in meridiem, Ptol.

Nil, *Nil* Africanis, *Tacui* Abyssinis, & *Abanchi*, ubi Meroen insulam efficit, fluvius Africæ maximus & notissimus, ex lacu amplissimo ultra Æquatorem oriens, longoque decursu in Boream per utramque Æthiopiam ac utramque Ægyptum fluens, apud Memphim & Babylonem in plures alveos divisus, quorum duo extremi Deltam efficiunt figuram triangularem, cujus vertex est, ubi dividitur ad Babylonem, basis, ora littoralis inter Alexandriam & Pelusium, latera, unum inter Babylonem & Alexandriam, alterum inter Babylonem, & Pelusium. Mare 9. ostiis subit: quorum extrema Canopicum ad occasum & Pelusiacum ad ortum. De cujus incremento & inundatione plura apud Plinium et Solinum Geon, seu Gyon in sacris litteris, teste Divo Isidoro. Populi Niligenæ apud Poetas. Ovidius lib. 1. de arte amandi: Herod. Strab. Plin. & al.

Nec fuge Niligenæ Memphitica sacra juvencæ.

Ostia antiqua et vera sunt septem, licèt Ptolemæo sint 9. de quibus Virgilius lib. 6. Æneidos:

Et septem gemini turbant trepida ostia Nili.

Mirum est quod scribit Plinius; hunc fluvium nullas auras exspirare. Nilus harundines gignit, quarum membranulæ papyro similes esse perhibentur. Unde Ovidius l. 15. Metam.

Perque papyriferi septemflua flumina Nili.

In Nili paludibus nascitur juncus, ex quo papyrus fit: unde is papyrifer dicitur. De ea Plinius lib. 13. et Martialis lib. 13. ad lectorem.

Perdite Niliacas, Musa, mea damna papyros.

Nilea fluenta proverbialiter propter aquarum copiam apud Zetzem pro oratione fluida usurpantur. Sicuti et *Nili cataracta* apud Suidam de magna eloquentia.

¶ Nilus, *le Nil* Gallis, *Nilo* Hispanis et Italis, fluvius Africæ. Oritur ex duobus fontibus in Æthiopia superiori et in regno Abassenorum, in terra Sacahala, quæ incolitur a populo *Agaus* dicto, inter montes excelsos: deinde auctus amne *Gema* et fluviis *Kelti & Branti*, labitur per australem partem lacus Dambeæ: quo relicto, devolvitur per cataractam majorem, atque fitilla quam efficit, ante quàm lacum ingreditur, recipit fluvium Gamalam, et Abeam in regno Gojami, fluvium Baxilam *in re-*

in regno Bagamidri, & fluvium Ruecam in regnis Amaharæ & Oleca; posteà rigatis provinciis Xaoa superiori, Xaoa inferiori, Gafate, Bizamo, & Gonga, intra *Fastalon* provinciam recipit *Malega* fluvium, & per Nubiæ regionem, assumptis in itinere aliorum quoquo amnium aquis, vergit in septentrionem versùs Bugihos & Baloos populos, ubi recipit *Tacaxe*, fluvium amplum, juxta oppidum *Ialac*; & deinde tendit versùs Ægyptum, teste Isaaco Vossio in ipsius recenti dissertatione de Nili origine.

Steph. Ninæa, *S. Donato*, teste Barrio, oppidum Brutiorum, in Calabria citeriori, proximum Balbiæ, inde 5. mill. pass. in meridiem Artemisium & oram littoream versùs, ad Tyrum fluvium. Hic terebynthus provenit.

¶ Ningqua, *Ningque*, urbs regni Sinarum, in Naochinensi provincia, intra colles, & propè Vnoum fluvium, teste Martinio.

¶ Niniva, *Nineve*, urbecula Belgii, in Flandria provincia & in Comitato Alostano, via 2. leucis ab Alosto in meridiem, & media inter Bruxellas ad ortum & Aldenardam ad occasum.

¶ Ninpoa, *Ningpo*, urbs regni Sinarum, in Chequianensi provincia, versùs oram Oceani. Vocatur à Lusitanis *Liampo*, cum promontorio adiacente; eique subsunt quatuor urbes, teste Martinio.

Plin. Tac. Ptol. & al. Ninus, Ninive Hebræis, urbs maxima Assyriæ, ad Tigrim fluvium, sic à Nino Rege conditore dicta, Assyriorum regia, quæ ab aliis *Mosul* dici putatur, ab aliis extincta creditur, quibus Ovid. lib. 4. Metam. suffragatur:

Conveniant ad busta Nini, lateantque sub umbra,

De qua etiam Lucanus lib. 3.

Et felix (sic fama) Ninos, ventosa Damascus.

¶ Ninus, urbs Assyriæ, nunc *Mosul* creditur ab omnibus; estque in regione *Diarbech* dicta, supra Bagdatum in Boream 100. mill. pass. Vrbs etiamnum satis ampla, sub dominio Turcarum.

Ant. Niomagus, seu Neomagus, *Backingham* nonnullis, oppidum Albionis, in Anglia, ab Oxonio 20. mill. in ortum Bedfordiam versùs, quasi in medio.

¶ Niomagus aliis est *Woodcote*, propè Londinum in austrum. Vide Neomagus.

¶ Niortium, *Niorto* urbs Galliæ, in Pictavensi provincia, ad Separam fluvium, media inter Fanum S. Maxentii ad ortum Malleacum ad occasum 4. leucis distans, uti 14. à Pictavio in occasum Rupellam versùs.

Strab. Plin. & al. Niphates, qui & Nyphates, *Curdo*, pars Tauri montis, inter Armeniam majorem & Mesopotamiam intercedens. Est & Niphates fluvius. Lucanus lib. 3.

Armeniusque tenens volventem saxa Niphatem,

Virgilius lib. 3. Georgicorum:

Addam urbes Asiæ domitas pulsumque Niphatem.

Ex Nyphate monte Nyphates fluvius profluit, Armenios, Medos, & Mesopotamios attingens, ac in Tigrim influens. De quo Sidonius in panegyrico Anthemii:

Aut ut tigriferi pharetrata per arva Nyphates.

¶ Niphonia, *Niphon*, pars maxima Japoniæ, & insulæ amplissima, vbi urbes ipsius præcipuæ Iendum, Imperii caput, & Meacom, antea sedes regia. Dividitur in quinque partes, teste Brietio; suntque Jamaisoria, Jersenga, Quantoa, & Ochia, sub quibus fuere regna. Dicitur etiam aliquando hæc insula Japonia propria à multis; extenditurque ab ortu in occasum. Vide Japonia.

Nisa, (Vide Nysa) urbs Cappadociæ.

Aus. Nisa, seu Nysa, (variè enim scribitur) locus Arabiæ, vbi Bacchum à nymphis educatum fabulantur: unde is Nisæus cognominatus est apud Poetas, uti apud Statium libro 4. Thebaidos:

Omnipotens Nisæe pater, cui gentis avita.

Ovidius lib. 4. fastorum:

Et vos Nisæi naufraga monstra canes.

Hic locus est apud oram Megaridis, nautis adversus, & naufragium illis adferens.

Ptol. Nisæa, Nissa Straboni, *Talcatan* Castaldo, urbs Margianæ præcipua. Hinc etiam Nisæus adiectivum.

Nisava, olim Nisus, flumin cum oppido cogn. Mysiæ superioris, probè cultum, in finibus Triballorum, à Tauruno sive Belgrado 120. mill. pass. in ortum hybernum.

¶ Nisbara & Nischanabe, Persarum urbes, quas Tigris fluvius dividit, Teste Zosimo.

Strab. ¶ Niserge, Persidis urbs, teste Ptolemæo.

Plut. Nisibis, *Nisbin* ex tabulis Geographicis recentibus, urbs archiepisc. Mesopotamiæ, apud Tigrim fluvium, sub monte Masio, Amidæ urbi propinquos, quæ & Antiochia Mygdoniæ, teste Plinio, inter Carrhas ad occasum & Seleuciam ad ortum, ab Artaxatis urbe Armeniæ majoris 750. mill. pass. in austrum, teste Plinio. *Plin. Ptol. & al.*

¶ Nisibis, *Nisibin*, urbs est etiamnum ampla, in Diarbechia regione & sub dominio Turcarum 35. mill. pass. distat à Tigri fluvio in occasum, 50. ab Amida in meridiem, uti etiam 450. ab Artaxata, 80. à Carris in ortum, & 200. à Seleucia in Circium.

Nisicates, & Nisitæ, populi Æthiopiæ sub Ægypto* fabulosi, ternis aut quaternis oculis, teste Plinio, constantes (* Addit verò Plinius, non quia sic sint, sed quia sagittis præcipua contemplatione utantur.) *Plin.*

¶ Nisope, Lesbi insula parva, quæ Sigrim portum efficit, teste Stephano.

Nissa, quæ & Nyssa. Vide ibi.

Nissæa seu Nisæa, quæ & Megara, *Salvia* Sophiano, urbs Megaridis maritima, Megaris proxima, ad sinum Saronicum, in Atticæ confinio, ab Athenis supra 20. mill. pass. distans, à Piræo 15. in occasum. Distat à Megaris 2. stadiis tantùm, Minoa etiam dicta.

¶ Nissos, oppidum Macedoniæ circa Pallenem peninsulam, teste Plinio.

Nisua, Misua Plinio (nisi error sit in Codice) *Nubia*, teste Fazello, oppidum Africæ, in ora littorali, apud Mercurii promontorium. *Strab. Thuc. Paus. & al.*

¶ Nisus, Comagenæ urbs, Antonino.

Nisyros, *Nisaro*, Sophiano, & aliis, insula maris Carpathii, Cariæ adiacens, Coo propinqua, à qua avulsa vi fluctuum traditur, quæ & Porphyris olim dicta est, teste Plinio, inter Coon 7. & Gnidum Cariæ urbem 12. millia pass. à Rhodo. 30 totidem patens, circa quam aliquot parvæ insulæ circumstant, à Samonio promontorio Cretæ 125. mill. recedens. Hic thermæ scaturientes sunt. Homerus lib. 2. Iliados: *Ptol.*

Qui Nisyrum habebant, Carpathumque Casumque.

Est & Nisyrus, teste Strab. oppidum Carpathi insulæ.

¶ Nisyros, insula parva Asiæ minoris, propè Cariam. Distat 90. mill. pass. à Rhodo in occasum, & via. 70. à Samonio promontorio in Boream.

¶ Nitazum, Galatiæ oppidum, in Asia minori; teste Antonino. *Strab. Plin. & al.*

¶ Nithia, *Nithesdale*, provincia est Scotiæ meridionalis, versùs Angliam bifariam secta à Nitha flovio. Ejus caput est Dunfreia, versùs Nithæ ostia. Terminatur ab oriente Annaja & ab occidente Gallovidia provinciis.

¶ Nitibrum, oppidum Africæ interioris, teste Plinio.

Nitiobriges, populi Aquitaniæ, teste Ptolemæo, non Celticæ, ut scribit Ortelius, Petrocoriis, & Cadurcis finitimi; quorum urbs Mons Albanus, *Montauban*, episcop. sub Archiepisc. Tolosano, ad Tarnem fluvium, inter Cadurcos & Tolosam 8. leucis. Sed Poldo & Marsiano est Mons Pessulus, seu Mons Pessulanus, *Montpellier*, urbs episcopalis Galliæ Narbonensis, in Occitaniæ regione. Vide Agathopolia, & Mons Pessulus. Ex verbis Cæsaris lib. 7. belli Gallici inter Rhutenos seu Ruthenos, & Gabalos esse videntur. *Cæs.*

¶ Nitiobriges populi fuere Galliæ Aquitanicæ, inter Petrocorios ad Boream, Cadurcos ad ort. Auscios ad merid. & Vasates ad occasum, ubi nunc *l'Agenois*, Agenensis prov. eorumque caput Aginnum, ad Garumnam fluvium. *Strab. Ptol.*

Nitria, mons Ægypti; apud Scyathim, sive Scetim urbem, in quo olim plura cœnobia fuere: inter illum et Alexandriam Maria, seu Mareotis lacus intercedit. Populi Nitriotæ. Est & Nitria urbs episc. sub Archiep. Strigoniensi, in Iazygibus Metanastis, vel in Hungaria trans Danubium, a Strigonio 6. leucis in Boream.

¶ Nitria urbs est parva Hungariæ superioris, cum castro in colle. Vulgò *Nitrachi* dicitur; sedetque ad fluvium Nitriam, 10. leucis à Strigonio in Boream, uti a Posonio in ortum, et 5. à Nehoselin in Arctos distans, et versùs montes; pendetque ex Præfectura Nehoselia.

¶ Nitriæ emporium in India inter Gangem Ptolemæo. Nitra Interpretibus.

¶ Niucaoum, *Ninche*, regnum Tartariæ, in Asia, & in limito Imperii Sinarum, teste Martino Martinio: unde profecti Tartari; qui hisce ultimis temporibus Sinas sui juris fecerunt, & etiamnum possident. Dicitur ab aliis *Tendus*, seu etiam *Gharebir*, estque inter Tangutum regnum ad occasum & Yupium ad ortum. *Hist. Trip.*

Sed

Sed de ejus urbibus altum silentium apud scriptores.

Plin. Nivaria, *Gomera*, teste Alexandro Episcopo Gerundensi cum Andrea Bacio, una ex fortunatis insulis, à Canaria 30. leucis Hispanicis. Aliis est *Teneriffa*, à Canaria 7. Quæ Teneriffa montem habet excelsum & ignivomum, vulgò *il Pico de Teida* dictum.

¶ Nivaria insula, Sansone & aliis testibus, est *Teneriffe* inter Canariam insulam ad ortum, à qua 16. leucis distat, & Gomeram ad occasum 9. leucis. Ejus longitudo est 25. leucarum Gallicarum, latitudo verò 22. Urbs autem præcipua est *Lagunn*, sic dicta, quia propè lacum, in medio insulæ; subestque dominio Hispanorum.

¶ Nivata, *Nivata*, provincia Japoniæ, in Niphonia insula, cum urbe cognomine in Quantoa regione.

¶ Nivernensis provincia, *le Nivernois*, provincia Galliæ satis ampla versùs Ligerim fluvium, inter Burgundiam ad ortum, Bituriges ad occasum, & Bojos ad meridiem; & ejus primaria urbs est Nivernum.

Ant. Nivernum, Nivernium Turonensi, Nivernæ libro Conciliorum, *Nevers*, urbs Galliæ Celticæ ad Ligerim flumen, in finibus Æduorum, seu Burgundiæ, quasi media inter Lutetiam & Lugdunum, ad 50. distans, inter Molinum, & Antisiodorum 22. ac inter Augustodunum & Bituricas ad occas. 16. Ducatus, & episc. sub Archiep. Senonensi, inde 24. leucis distans. Noviodunum priùs.

¶ Nivernum, *Nevers*, urbs est Galliæ ampla & elegans, alias Vadicassium caput, nunc Nivernensis provinciæ, estque Ducatus titulo insignita. 20. leucis distat ab Augustoduno in occasum, uti ab Altissiodoro in meridiem.

¶ Nives, seu Nivium insula, *l'isle de Nieves*, Anglis *Mevvis*, insula Americæ septentrionalis, & una ex Antillis, freto tantùm dissita ab insuls Sancti Christophori in meridiem. Subest Angliæ, qui ibi aliquot habent colonias ab anno 1628. cum arce; estque probè culta & abundans, sex leucas habens in circuitu.

Script. Belg. Nivesdum, *Liere*, oppidum Belgii, in Brabantia, medium inter Antuerpiam & Machiniam, 2. leucis dissitum: quod & Lyra Latino recenti dicitur. Ejus mentio fit in vita Divi Gummari Abbatis.

Nivigella, quæ & Nivalia, *Nivelle*, oppidum Belgii, cum cœnobio Virginum præclaro, in Brabantia, apud fines Hannoniæ, à Bruxellis 5. leucis, à Namurco 8. Cujus Cœnobii Abbatissa oppidi domina est.

Nivisium apud Sulpitium, & alios Gallos scriptores, & Nuisium, idem oppidum est quod Novesium apud veteres scriptores. Vide ibi.

Ant. Nivomagum, seu, ut alii codices habent, Nojomagum, *Numagen*, pagus Belgii, ad Musellam, in finibus Trevirensium, à Treviris 3. leucis in ortum.

Nizæus, campus Mediæ, qui nunc Caldaramius dicitur. Ibi acriter pugnatum fuit inter Turcas & Persas seculo proximè elapso.

¶ Nizynum, *Nizyn*, oppidum Poloniæ, in Ucraeia, & in Palatinatu Kioviensi, amplum & probè munitum, in ipso limite Czernichoviensis Ducatus; trans Boristhenem fluvium Anno 1651. sub Casimiro Rege Poloniæ hunc locum Cosaccis eripuerunt.

¶ Noæ, Siciliæ urbs Stephano & Suida testibus.

Strab. Noarus, fluvius Norici idem Sao. Vide Saus.

Herod. *Flacc.* Noas, *Sitbnica*, teste Peucero, fluvius Scythiæ Europææ, in Istrum influens. Cujus meminit Val. Flaccus lib. 4. Argonaut.

Quas Tanais, flavusque Lycus Hypanisque, Noasque.

Ubi alii legunt Nomasque.

Bibl. Nobe & Nob, oppidum Palæstinæ geminum: unum in Tribu Benjamin, *Bethenobis* vel *Bethnuble*, teste Brochardo: alterum in Tribu Manasses, *Bethopoli*, seu Latinè Bethnopolis.

¶ Nobilia & Cusibi, Oretanorum oppida, in Hispania, ad Tagum fluvium Livio. Noliba legit Moralis.

Script. Belg. Nobiliacum, *S. Vedaste*, teste Meyero, suburbium, & cœnobium urbis Atrebatensis præclarum, cujus Abbas ea primis totius Belgii. Nobiliacum quoque, seu Nobiliacus, pagus est Turonum, teste Gregorio Turonensi.

¶ Nobiliacum; *S. Waast*, cœnobium aliàs in suburbio Atrebati, nunc intra mœnia urbis inclusum, & ejus pars præcipua est.

¶ Nobiliacum etiam, *S. Leonard de Noblat*, oppidum est Galliæ, in provincia Marchiæ Lemovicensis, ad Vigennam fluvium, 5. leucis à Lemovicis in ortum, teste Lubino.

Greg. Tur. ¶ Nobopyrus, urbs Mœsiæ apud Laonicum.

Nocetum, pagus Galliæ Belgicæ, in Campania ad Matronam fluvium.

Mel. Strab. Noega, Noegaucesia Ptolemæo, *Navia*, teste Clusio, oppidum præclarum Hispaniæ Tarraconensis, in ora Asturum, teste Mela, ab ostio Meari 6. leucis in ortum, ab Oveto urbe 24. leucis in occasum, Ribadeum versùs 6. Licèt *Navia* potiùs mediterraneum quàm littoreum sit, juxta fines Gallæciæ.

Noega, oppidum Asturum, in ora Oceani Cantabrici. Alius est *Riba de Sella*, oppidum Asturiæ Santillanæ, 12. leucis à Legione in Boream, & longè à Navia in ortum.

Plin. Noela, *Noya*, testibus Clusio & Floriano, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in ora Gallæciæ occidua, inter Iriam Flaviam 6. & Nerium in Boream totidem, à littore 3. Compostellam versùs 5. Nuvium Ptolemæo.

Ptol. Neodunum, *Leondul*, Villanovano vel *Leondoul*, urbs Galliæ Celticæ, in finibus Diaulitarum sive Diablintrum, in Britannia minori. Sed decipitur Villanovanus, nulla enim urbs in Britannia est quæ *Leondul* appellatur nisi Dola & Leona urbes diversæ. Vide Neodunum, & Diablintres, quorum tractus utramque urbem continet.

¶ Nœodunum quibusdam est Leona, *Leon* seu *Leondoul* incolis, urbs Osismiorum, in Armorica. Alii credunt esse Dolam, *Dol*, urbem Rhedonum, in Britannia minori. Sed Sansoni, Brietio & aliis Nœodunum, seu Noviodunum Diablintrum est *Nogent le Rotrou*, caput Perticensis provinciæ, ubi aliàs Diablintres.

Ptol. * Nœomagus, oppidum Galliæ Celticæ, in finibus Vadicassium in ora Normanniæ. Vide Neomagus. Alius *Lisieux*, urbs episcopalis, videtur. (* Seldeni manuscripto Noio · 1701.)

¶ Noesia, insula est propè Rhodum Eustathio, & una ex Sporadibus.

Plut. Strab. & al. Nola, sic etiam vulgò dicta, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Neapolitano, & antiqua Romanorum colonia in Campania, ubi adhuc multa vetustatis monumenta visuntur, & ubi Augustus Cæsar extremum diem clausit. Abest à Neapoli 24. mill. pass. proprio Aceris & Sarno. De qua in Thesauro Linguæ Latinæ scribitur malè ex Plinio appellatum esse Sidicinum: nam Sidicinum ad Teanum refertur, non ad Nolam.

Strab. Plin. & al. Nomades, populi Asiæ & Europæ, & Africæ, incerto loco consistentes, qui pastores dici possunt. Virgilius lib. 8. Æneidos:

Hic Nomadum genus, & discinctos Mulciber Afros.

¶ Nomare, oppidum Norici, in Germania, nunc *Melk* oppidum Austriæ inferioris, ad Danubium fluvium 6. mill. pass. infra Arelape, & 10. milliaribus Germanicis à Vienna in occasum.

Valer. Flac. Nomas. Vide Noas, utroque enim modo legitur apud Flaccum.

¶ Nomen Dei, *Nombre de Dios*, urbs Americæ, in maris Borealis, & in provincia Terræ Firmæ, 17. leucis à Panama in septentrionem distans. Nunc destructa jacet. Vide Onomotheopolis.

Plin. Nomenium, *Nomeny*, oppidum Lotharingiæ, ad Sellam fluvium, medium ferè inter Divodurum ad Boream & Nanceium ad austrum 5. leucis utrinque, & 7. infra Marsalium in Circium; estque in Metensi tractu.

Nomentanum, *Lamentana* Blondo, pagus Sabinorum apud Eretum, ab urbe Roma 12. mill. pass. Eretum versùs. Nomentana etiam villa dicitur. Cujus meminit Martialis libro 13. epigrammate 116.

Nomentana meum tibi dat vindemia Bacchum.

Ptol. Liv. & al. Nomentum, *Nomento*, urbs olim episc. excisa nunc, & in pagum redacta in Sabinis, ad Anienem fluvium, apud Vicum Varronis, supra Tibur 10. mill. pass. ab urbe Roma 26. Aquilam versùs 34. licèt in Thes. Linguæ Lat. haud procul à Roma dicatur. Leander illam *Lamentana*, de qua sup. falsò interpretatur. Populi Nomentani Plinio, & via Nomentana P. Victori. De Nomento Ovidius lib. 4. fastor.

Hac mihi Nomento Romam cum luce redirem.

Martialis libro 13. epigrammate 12.

Si vicina tibi Nomento rura coluntur.

Horatius libro 2. sermonum, satyra 8.

Finis, ni sapiens sic Nomentanus amicum
Tolleret?

¶ Nomentum aliis est *Lamentana*, castrum Sabinæ, in dioe-

ditinne Pontificia & in Ducatu Eretl gentis Barberinæ, ad Alliam amnem, & longè à Vicu Varrnnis io occasum, Sanſone & Brietin teſtibus.

¶ Nomiſterinm, Germaniæ urba, teſte Ptolemæo. Sed quid ſit bodie oon conſtat.

Nomus, teſte Sophncle in Oedipn, eſt lacus Atticæ parvus, & prnpterea haud à Pauſania, Strabone, Plinio, & aliis memnratus, Nomus item apud Græcos nrbis eſt præſectora & conventus juridieus, ac idem ferè quod metropolis alicujus regionis. Unde apud Ptol. Ægyptus in nomos, ſicuti apud Plinium in præſectoras diſtinguitur. Aſteriſmo notatæ illuſtriores fuere, sot ſunt.

Nomi Ægypti, ferè omnes circa Nilum:

* Abydus, (*Abutich.*)
Alabaſtra.
* Alexandris, (*Alexandrie,*)
Andmpolis.
Angyropolis, (*Anſene.*)
Antæopolis.
Aphroditopolis.
Apollinis magna, (*Munſia.*)
Apollinia parva.
Arſinoe, (*Azirat.*)
Atbribis.
* Babylon nova, (*le Caire.*)
* Bubaſtus, (*Azioth.*)
* Buſiria, (*Boſire.*)
Butos, (*Turbet.*)
Cabaſa.
Cæne.
Chenoboſcis.
Chnumis.
* Coptos, (*Cana.*)
Cynnpolis.
* Dioſpodis magns, (*Dia,*)
Dioſpodis parvs.
Elethyæ.
* Helinpolis gemins, (*Bethſemes.*)
Herculia parva.
Hermontbis.
* Hermopolis gemina, (*Beneſuaif.*)
Heroum urbs ſive Heroopolis, (*Hemou.*)
Hypſile.
Latopolis gemioa, (*Derote,*)
Leontopolis.
Lepidotum.
Lycopolis, (*Munia.*)
Memnon.
* Memphis, (*Menchis.*)
Mendeſium.
Metacompſn, (*Aſuan.*)
Metelis, (*Reſette.*)
* Naucratis.
Neut.
Nicii urbs, (*Fuoa,*)
Nilnpolis.
Ombri.
Oouphis.
Osyriochus.
Pachramonis.
Panopolis.
Phacuſa, (*Phacus.*)
Pharbæthus.
Phthembuthi.
Pbthenotes.
Proſnpitis.
* Ptolemais gemina.
Sals, (*Subid.*)
* Sebenoytus, (*Sebenit.*)
Setbraites.
* Syene, (*Aſna.*)
* Tanis, (*Tanes.*)
Tava.
* Tentyra, (*Brubande.*)
* Thebæ, (*Miale.*)
Thmuis.
Toum.
Xois.

¶ Nona, clvitas Crostiæ maritimæ, oonc Dalmatiæ, *Nona* Italis, *Nin* Slavis: quæ an ſit Ninia antiqua ſeu Ænona, incertum, teſte Joanoe Lucio. Vide Ænona.

Plin. *Pauſ.* Nonacris, mons Arcadiæ, in Peloponeſo, cum oppido olim cognnmine, ex qun Styx aqua frigidiſſima; teſte Snida, emanat (quam inferorum paludem fabulantus.) Ibi etiam Nnnacrioum oemus apud Ovidiom libro 2. faſtnrum:

Cinctaque pinetis nemoris juga Nonacrini.

Hinc etiam Nonacrius nomeo gentis.

Nonigentum, ſive, ut alii legont, Nnvigentum, *Nogent*, pagus Galliæ Belgicæ, in Campania, ad Matronam fluvium. Cujus meminit Divus Gregorius Turnnenſis in vitis SS. Sunt & dun oppida hujus nominis in Gallia Celtica, unum in finibus Senonum, ad Seqosoam fluvium. *Nogent ſur Seine*, ab Agendico 4. lencis in nrt. à Pariſiis 24. Alrerum *Nogent le Retrou*, inter Carnntes ad ortum 10. & Cenomanos in occaſ. 17. leucis à Pariſiis 30. *Greg. Tur.*

¶ Nonigentum, ſeu meliùs Novigentum, multiplex eſt in Gallia: Novigentum ad Marronam, *Nogent l'Arthaud*, oppidulum eſt 8. leucis ſupra Meldas in ortum, & 2. à Caſtro Theodorici in meridiem diſtans.

¶ Nonigentum ad Sequanam, *Nogent ſur Seyne*, oppidum eſt Campaniæ prov. panlò infra cnnfluecores Albæ in Sequanam fluvium, 9. lencis ſupra Monaſteriolum ad Icaunum, & 10. à Treeis io Circium Lutetiam versùs. Sedet ad radices cnllis; eſtqne in ipſo limite Briæ prov.

Nnnigeotum Rotrudum, *Nogent le Retrou*, nppidum eſt smplum Galliæ, Noviduoum aliis dictum, ſeu Noeodnnum, caput Aulercorum Diablintrum, nunc Perticenſis prnvinciæ caput, ad Hoioam fluvium, medium ferè inter Carnutum ad ortum & Cenomanos ad occaſum, 14. leucis à Carnuto.

¶ Nonigentum, ſeu Nogentum Regium, *Nogent le Roy*, oppidnm Galliæ, in Belſia provincia, ad Eburam fluv. ubi primum lintrum capax eſt, 5. leucis infra Caroutum in Boream, & 4. à Drocis io meridiem.

¶ Nonigentam, *Nogent*, pagus Galliæ, ad Sequanam flnvinm, in provincia ioſulæ Franciæ, qni poſtea à S. Clodoaldn filin Clodomiri Francnrum Regis ibi ſepulto dictus fuit Fanum S. Clodoaldi, *S. Clou*. 2. leucis diſtat à Lutetia in occaſnm, ad radices collis; eſtque burgus probè, cultus & amœnus.

Nopia, ſeu Cnopia, oppidnm fuit Bœotiæ, ad Tanagram urbem; ubi templum erat Amphiarai Tanagram poſteà rradoctnm, teſte Strabone.

Noia, nrbs Sardiniæ, excisa, io ora Auſtrali. Locus adhuc *Nura*, apud promootnrium quod *Capo della Pula* dicitur, à Calari orbe 15. mill. paſſ. in occaſum & auſtrum, teſte Franciſco Fara, ub Atiſteo anno 59. ante Caralim coodita. *Strab.* *Ptol.* *Pauſ.*

Norba, nppidum & colonia fuit Latii, in Campaniæ confinin, intra montes. Pnpuli Norbam Plinio, Prsverno & Setiæ finitimi. *Liv.* *Halic.*

¶ Nnrba, oppidum Latii, nnnc *Norma rovinata* dicitur; eſtque ad radices montium, in Campania Romana vix 6. mill. paſſ. à Sigioia in meridiem diſtans, & in ruinis jaceos.

Nnrba Cæſarea, *Alcantara* Taraphæ & Cluſin, urbs Luſitaniæ ad Tagum fluvium, in Eatremadura regione, inter Liborain ad ortum & Causiam ud occaſum & Africum 20. leucis. Vide Pons Trajani. *Ptol.*

¶ Nnrba Cæſarea, *Alcantara*, nrbs eſt parva, unde Equites Alcaotaræ dicti. Diſtat 3. leucis à confinio Portug. 7. à Valentia Alcantaræ in nrt. 14. à Caurio in Africum, uti à Pace Auguſta & ab Emerita in Boream; fuitqoe muoita hiſce ulrimis temporibus contra incurſiones Luſitanorum.

¶ Norcopia, *Norkoping*, urbs Sveciæ, in Oſtrogothia provincia, inter geminum ſtagnum, 5. leucis diſtat ab ora maris Balrici in occaſum, juxta Motalam fluvium, & 10. ab ora lacua *Veter* in ortum.

¶ Nnrdenum, *Norden*, urbs Germaoiæ, in Vveſtphalia & Friſia nrientali, cum portu in ora Oceaai Germanici. Creſcit in dies ſub dominin Principis Friſiæ nrientalis. 16. mill. paſſ. diſtat ab Embds in ſeptentrionem, & 13. ab Autico in occaſum.

Nordovicum, & poſteà Norvicum, *Norwich*, ſeu rectiùs *Norwich*, urbs Albionia epiſcopalis, ſub Archiep. Cantuarienſi, in nra Angliæ orientali * apud oſtia Gayenni fluvii, à Londino 90. mill. in Cæciam. (* Quatuordecim circites milliaribus diſtat ab oſtiis fluvii.) *Script. Brit.*

¶ Nordovicum, *Norduvich*, urbs eſt ampla, & Comitatus Norfolciæ caput, ad Garienem flnvium, *Jar.* 30. milliaribus Anglicis à Lino in ortum, uti à Gippevico in Boream.

Noreja, *Goritia*, teſte Amaſæo, urbs Carnorum. ad

Ilon-

Strab. *Plin.* llontium five Natifonem fluvium, qui inde navigabilis eft, tefte Strabone, ab Utino 20. mill. paft. in Boream & Cæciam diftans, fub Auftriacis Principibus, ab Aquileja 16. in Boream, Norejæ auri lavacra & ferri fecturas effe Strabo fcribit: ibique Cnejum Carbulonem cum Cimbris adverfa Marte conflixiffe.

¶ Noreja quid fit non conftat. Quibufdam Noreja oppidum fuit Noricii, in Ambiliciis, ubi nunc *Solfelden*, in Carinthia inferiori, feu caftrum *Neumarck*, in Carniola fuperiori. Alii autem exiftimant fuiffe oppidum Carnorum ubi nunc Goritia urbs, ad Sontium fluvium, in Forojulio, feu Venzonium oppidulum ejufdem provinciæ, ad Tilavemptum fluvium.

Plin. Norenfes, populi Sardiniæ, quos Pinetus *Mara* interpretatur. Vide Nora, nam *di Capo di Paula* indigitari debent.

¶ Norfolcia, *Norfolkeshire*, provincia feu Comitatus Angliæ peramplus, in ora maris Germanici, à quo terminatur ad ortum & Boream, uti à Comit. Cantabrigiæ in occafum, & à Suffolcia in meridiem. Sunt in ea Norvicum *Nordwich*, prov. primaria, Hiarmuthum, *Yarmouth*, & Linum Regium, *Kingesline*.

Cæf. Norica, urbs Germaniæ. Vide Noricorum mons.

Plin. *Strab.* Norici, populi Taurifci cognomine, qui montes inter Carinthiam & tractum Salisburgenfem incolunt, *Krumler Taurn*, *Felber Taurn*, *Karn Taurn* incolis dictos. Hinc Noricus nomen gentis. Virgilius libro 3. Georgicorum:

Tum fciat, aerias Alpes, & Norica fi quis,

Norici alias Taurifci dicti fuere, tefte Plinio; & hodie apud eofdem hujus vocis multa fuperfunt locorum nomina, *Script. Germ.* ut *Krumler Taur*, *Felber Taurn*, &c. tefte Ortelio,

Noricorum mons, Norica Cæfari, ut aliquibus videtur, ut que à Poetis Germanis ufitatur, & Neroberga, quafi mons Neronis. *Nurnberg*, urbs Germaniæ clariffima, & libera, in Franconiæ, Sveviæ, & Nortgoiæ confinio, in monte, inter Ratifponam 11. & Bambergam in Boream 9. leucis, ab Augufta 18. in Boream, à Praga 32. Paffim Noriberga à fcriptoribus Germanis dicitur. Urbs ditiffima, innumeros ferè alens artifices. Veteribus Segodunum dicta putatur. De ea in lib. 4. Itinerarii:

Hinc undofo tuam Pegnefo petivimus urbem.
Gens fatu, quam forti Norica, Marte colit.

¶ Noricorum mons, feu Norimberga, *Nuremberg*, urbs eft ampla & libera Germaniæ, in Franconia, ad Regnitium fluvium, & ei fubeft etiam ditiuncula adjacens. 15. mill. Germanicis diftat ab Herbipoli in Eurum; eftque inter Epifcopatum Bambergenfem in Circium, & Palatinatum fuperiorem in Eurum.

Ptol. Noricum, Noricus ager Cæfari & Solino, regio Europæ ampla, inter Vindeliciam ad occafum, Oeno fluvio feparanti, & Pannoniam ad ortum Cetio monte apud Viennam dividente, ac inter Danubium ad Boream à Germania difterminantem, & Alpes Julias & Carnicas a Carnis difcernentes, contenta, plures complectens regiones, Afturiam, Stiriam, Carniolam, Carinthiam, partem Bavariæ, Comitatumque Tyrolenfem (cujus tamen pars ad Rhætiam fpectat.) ex quo Ortelii error liquet, Noricum Bavariam appellantis, cum major Bavariæ pars fit in Vindelicia, ac illorum qui Noricum Auftriam effe contendunt, quod non nifi de Norico Ripenfi verum eft.

¶ Noricum, aliàs pars Illyrici Occidentis extra Germaniam, à qua dividebatur Danubio fluvio, nunc intra limites Germaniæ includitur: & in eo funt Auftria pro majori parte & versùs occidentem, Stiriæ etiam pars occid. feu fuperior, Carinthia, Carniola fuperior, ditio Salisburgenfis, & munita pars Bavariæ fuperioris & ad ortum, uti & aliquot tantùm loca Comit. Tyrolenfis ad Boream.

Sex. *Ruf.* Noricum mediterraneum, pars Norici longiùs à Danubio in auftrum recedens; in qua Stiria & Carinthia.

Itin. *Not.* Noricum Ripenfe, tractus Auftriæ ad Danubium Viennam ufque, *Hunfrunck* tefte Lazio. (* *Hunfruck* forfan meliùs, uti Ortelius.)

Noricum Ripenfe pars erat Borealis Norici, inter Danubium ad Boream & Noricum Mediterraneum ad auftrum: in quo erant pop. Alauni, Ambidrani ex parte, Focnoates, & Sevaces. Nunc autem funt in eo tractu Auftria fuperior cum parte inferiori, & ditio Salisburgenfis.

¶ Norimberga, *Nuremberg*, Vide Noricorum mons,

¶ Nortmanni vocantur à Sigeberto & ejus fæculi fcriptoribus omnes ferè feptentr. gentes, ubi funt Norvegiani Sveci, & cæteri qui Scandiam peninfulam incolunt.

Normannia, *Normandia*, provincia Galliæ Celticæ, quæ & Neuftria, ad Oceanum Britannicum, inter oftia Sequanæ ad ortum & Argenis ad occaf. in qua 7. *Regin.* urbes Epifcop. quarum metropolis eft Rothomagus; *Sigeb.* Ducatus amplus; à Normannis pop. Septentrionalib. ex Scandinavia, feu ex Norvegia & Svecia profectis, qui in Galliam irrumpentes, in ea regione confedere, nomen habens. Qui populi etiam vulgò *Normands* dicuntur, quafi viri Septentrionales, à Carolo magno devicti, & ad Chrifti Domini fidem perducti. Qui in Italiam ex Gallia advenientes, regno Neapolitano diù potiti funt, & Sicilia, Saracenis inde ejectis.

¶ Normannia, *la Normandie*, provincia eft ampla regni Galliæ & valdè fertilis. Ducatus titulo infignita: in qua pars Neuftriæ comprehenditur. Terminatur à feptentrione mari Britannico, uti ab occidente, ab oriente autem Picardia & prov. Infulæ Franciæ dicta, & à meridie Belfia, Perticenfi, & Cenomanenfi provinciis, uti & tantifper à Britannia minori. Sed multò major eft quàm inter Sequanæ & Argenis oftia. Extenditur enim ferè ad 70. leucas ab ortu in occafum, nempè à limite Picardiæ ad oram Oceani versùs Cæfaream infulam. Ejus autem latitudo à feptentrione in meridiem eft 30. leucarum circiter; fubeftque tota dominio Regis Franciæ. Sed infulæ Cæfarea, *Jarfey*, & Sarnia, *Gurnefey*, fubfunt Angliæ, quibus parent ab aliquot fæculis.

(*Urbes Normanniæ præcipuæ.*

Abrinca, Avranches.
Alentonium, Alencon.
Argentanum, Argentan.
Bajaca, Bayeux.
Cadomus, Caen.
Calidobecum, Caudebec.
Caroburgus, Cherbourg.
Carentanum, Carentan.
Conftantia caftra, Cautances,
Diepa, Diepe.
Ebroica, Eureux.
Falefia, Falaife.
Fanum S. Laudi, S. Lo.
Giforium, *feu Cafortium*, Gifors.
Lexovii, Lifieux.
Pons Artuenfis, Pont de l'Arche,
Portus Gratiæ, le Havre de Grace,
Rotomagus, Roven, *provinciæ caput*.
Sagium & Sajum, Seez.
Vira, Vire.)

¶ Northantonia, *Northamptonshire*, provincia eft Angliæ, inter Huntingdoniam ad ortum, Leiceftriam & Rutlandiam ad Boream, & Vvarvicenfem ad occafum; extenditurque à Cæcia in Africum.

¶ Northantonia, *Northampton*, urbs Angliæ, provinciæ, feu Comit. cognominis caput, ad Anfonam amnem, 24. mill. Anglicis diftat ab Oxonio in Boream, 18. à Varvico in ortum, uti à Leiceftria in meridiem.

¶ Northumbria, *Northumberland*, prov. feu Comitatus Angliæ Borealis, ubi aliàs Ottadini populi. Habet ad ortum Oceanum Germanicum, ad Boream terminatur Scotia, ad occafum Cumbria, & à meridie Diœcefi Dunelmenfi: Ejus autem oppidum præcipuum eft Novum Caftrum; fuitque aliàs Northumbria regnum, in quo erant provinciæ Northumbria propria, Cumbria, Vveftmaria, Lancaftria, & Eboracenfis, cum Diœcefi Dunelmenfi, tefte Joanne Speedo.

¶ Northufia, *Northaufen*, urbs Imperialis Germaniæ, in Thuringia prov. ad amnem *Zorge*, media ferè inter Erfordiam ad meridiem & Halberftadium ad Boream.

Norvegia, Nerigos Plinio, regio Scandinaviæ, in occafum fpectans, contra Thulen infulam Oceano Germanico intercedente, Sveciæ ad ortum conterminа. *Stat.* *Grab.* Cujus urbes præclaræ Nidrofia, archiepifc. & Bergæ in ora maris, emporium & regia. Olim proprium habebat Regem, nunc Dano Regi paret. De ea lib. 5. Itin. fic:

Te quoque luftravit gelido Norvegia tractu
Subdita, oundenti quæ nive tecta jaces.

¶ Norvegia, regnum amplum Europæ, ad Arctos extenfum, quod vulgò *Nordwege* dicitur; eftque à faucibus finus Codani & Scania provincia Daniæ ufque ad promontorium Boreale & Lapponiam, fed non

æquè

æquè latum, habens ad ortum Sveciam & ad occasum mare Germanicum. In eo sunt quinque provinciæ, seu præfecturæ, nempè Aggerhusia, *Aggerhuss*, Bergensis, *Bergenhus*, Nidrosiana, *Dronthemhus*, sub qua sunt præfectura Saltensis *Salten*, Vvardhusiana, *Wardhuss*, & Bahusiana, *Bahus*. Sed hæc ultima subest nunc Regi Sveciæ pace Roschildiensi. Separatur à Sveciæ regno Sevo monte; & ibi fuere Sitones populi, Sansone, Brietio, & aliis testibus. Vrbs Norvegiæ caput est Nidrosia, *Dronthem*. Pendent etiam ex Norvegia Islandia insula, Gronelandia, Spitzberga, & Schetlandicæ insulæ supra Orcades. Extenditur autem Norvegia a septentr. in meridiem per 300. mill. Germanica, & longa montium sive perpetua contectorum intercessione a Sveciæ regno disterminatur, cùm Jemptia & Harria provinciæ Norvegiæ trans Sevom montem nunc subsint Regi Sveciæ ab anno 1645. pace ad Bromsbroam. Norvegia aliàs Reges habuit proprios, sed ab anno 1387. usque ad nostram hanc ætatem regnum hoc Regum Daniæ dominatui hæreditario obnoxium mansit, juribus tamen et privilegiis suis sartis & tectis conservatis.

(*Norvegiæ urbes præcipuæ:*

Anslega, Opslo.
Bahusia, Bahus, *nunc sub Svecis*.
Berga, Bergen.
Christiana. *Vide Anslega*.
Fridericostadia, Friderickstadt.
Nidrosia, Drontheim, *regni caput*.
Saltzberga, Saltzberg.
Stavangria, Stavanger.
Tonsberga, Tonsberg.
Vvadhusia, Wardhus.)

Norvicum. Vide Nordovicum.

¶ Norvicum, *Norvvich*, urbs est Angliæ, in Norfolcia Comitatu, episc. sub Archiep. Cantuariensi. Sedet ad amnem *Jarr*. Vide Nordovicum.

Ptol. ¶ Noscopium, Lyciæ urbs, in Asia minori, teste Plinio.

Notium promontorium, *Capo di Cler* vel *Cabo Clear*, promontorium Australe Hiberniæ, * *Bearhead* incolis, teste Camdeno. (* *Missenhead* promontorium proximum est Camdeno, non *Bearhead*.)

Strab. Notium oppidum Joniæ fuit, Colophoni proximum,
Herod. ab eo 12. mill. pass. distans, contra Chium insulam, teste Strabone. Populi Notienses Aristot.

Plin. Notium quoque, oppidum Calydnæ insulæ proximæ Rhodo.

¶ Notteborgum, *Notteborg*, Rutheuis *Oreska*, id est, *la Noix*, oppidum Sveciæ, in Ingria provincia, & in insula parva lacus Ladogæ ubi ex eo effluit fluvius Nieva, versùs confinia Moscoviæ. Permunitum est, & ereptum fuit Russis anno 1614. a Gustavo Adolfo Sveciæ Rege.

¶ Nottinghmia, *Nottingham*, provincia seu Comitatus Angliæ, inter Lincolnensem provinciam ad ortum, Darbiensem ad occasum, & Leicestriam ad meridiem. Vrbem habet primariam cognominem.

¶ Nottinghamia, *Nottingham*, urbs est Angliæ parva, ad fluvium Trentam, provinciæ cognominis caput. 10. milliaribus Anglicis distat a Darbia in ortum, & 12. à Leicestria in Boream.

¶ Nova Albion, *New Albion* Anglis, regio perampla Americæ septentrionalis, à Francisco Draco Anglico detecta & denominata. Sed ubi sit nesciunt ipsi Angli. Forsan est pars Californiæ septentrionalis, seu illius terræ incognitæ, quæ pars orientalis terræ Esonis.

¶ Nova Andalusia, *nueva Andaluzia* Hispanis, provincia est Americæ meridionalis, in Terra firma dicta, inter fluvium Orenocum ad ortum & Venezuelam provinciam ad occasum, in ora maris Borealis, ubi tantùm urbecula Cumana seu nova Segovia, à qua etiam persæpe regio Cumana provincia dicitur, & arx S. Iacobi in ora Borealis.

¶ Nova Anglia, *new England* Anglis, *nouvelle Angleterre* Gallis, provincia Americæ septentrionalis, in parte australi Canadæ, seu novæ Franciæ; in ora maris Borealis, ubi aliàs aliquot coloniæ Gallorum. Sed ab anno 1606. subest dominio Anglorum, qui in ea habent Bristolium novum & Londinum novum, urbes recentes, in ora littorali. Terminatur hæc provincia à septentrione & occasu nova Francia à meridie novo Belgio, & ab oriente mari Boreali,

Nova Aula, quæ & Theodosiopolis, urbs episcopalis Mesopotamiæ, ex libro Notitiæ. Lib.
Gene.

Nova Biscaja, *nueva Bizcaia* Hispanis, regio novæ Hispaniæ, in America septentrionali, & versus novum regnum Mexicanum, à quo terminatur ad Boream, uti à Panuco provincia ad ortum, Culiacana ad occasum, & Zacatecarum provincia ad meridiem; estque in mediterraneis ab ortu in occasum extensa, ubi tantùm urbecula S. Joannis cum aliquot castris & duabus argenti fodinis sub dominio Hispanorum.

¶ Nova Britannia, *nouvelle Bretagne*, pars Americæ septentrionalis, quæ aliter Estotilandia dicitur, seu Terra Laboratoris, inter Fretum Hudsonium ad Boream, & novam Franciam ad austrum, tantùm lustrata versùs oram littoralem. Sed nullæ sunt in ea coloniæ Europæorum. Prov.
Rom.

Nova civitas tergemina: una *Neustat*, urbs episc. Norici, in Austria, sub Archiepisc. Salisburgensi, à Vienna 8. leucis in austrum: altera in Histria in ora, episcopalis, quæ Æmoniæ urbi proximæ excisæ successit, inter Justinopolim 23. & Parentium 7. mill. pass. tertia in Venetis, in ora Marchiæ Tarvisinæ, apud Heracliam urbem excisam, & ipsa eversa, episcopalis tamen.

¶ Nova civitas, seu Neustadium, urbs est Austriæ inferioris, & permunita ad amnem *Bischavv*, & propè Lethum fluvium; distat 6. leucis a Vienna versùs Stiriam, & vix 2. mill. Germanicis à limite Hungariæ in occasum.

¶ Nova Corduba, *nueva Cordova*, urbs recens Americæ meridionalis, in Tucumania provincia, in mediter. sub Hispanis, in tractu Traslasiada dicto.

¶ Nova Dania, *nievv Danemark* Danis, *nouveau Danemark* Gallis, regio est Americæ septentrionalis, & terræ Arcticæ pars versùs occasum, ante paucos annos à Monacho Dano detecta sub auspiciis Christiani IV. Regis Daniæ; sed tantùm oram littoralem potuit lustrare.

Novæ, *Novomont*, teste Lazio, oppidum Mysiæ inferioris, ubi Legio 1. Italica, ab Oesco 55. mill. pass. ex Antonino in ortum, Novensis urbs Marcellino. Est & *Novomont*, urbs Mysiæ superioris, in Servia, clarissima hac tempestate, inter Drivastum urbem Dalmatiæ 45. & *Novibazar* in Cęciam 50. mill. pass.

¶ Nova Flessinga, *nievv Ulissinghen* Belgis, *nouvelle Flessingue* Gallis, oppidum insulę Tabaci, seu novæ Vvalachriæ, in mari Boreali, & versùs insulam Trinitatis & oram littoralem Americæ meridionalis & novæ Andalusiæ, recens à Batavis extructum.

¶ Nova Francia seu Canada, *la nouvelle France ou le Canada*, pars amplissima Americæ septentrionalis, juxta fluvium Canadam, seu S. Laurentii longè latèque extensa inter terras Arcticas ad Boream, & mare Boreale ad meridiem: cujus partes etiam sunt Terra nova, insula amplissima, ad ortum, insula Capitis Britonum, insula Assumptionis, Saguenæa, & Accadia, & quam plurimi populi. Subest dominio Francorum à centum quinquaginta annis, et in ea habeat plurimas colonias quarum præcipuę sunt Quebecum, *Quebec*, regionis caput, Tadussacum, *Tadoussac*, Mons Regalis, *Montreal*, Richelæum, *Richelieu*, Plasentia *Plaisance*, et Portus Regius, *Port Royal*. Terminatur etiam ad austrum Virginia, novo Belgio, & nova Anglia, quæ aliàs ipsius etiam pars erat. Longissimè protenditur ad occasum, ubi aliquot laci amplissimi; sęd ab illa parte nondum ejus limites benè noti sunt.

¶ Nova Frisia, *nievv Friesland*, pars Orientalis, Spitzbergę regionis, versùs terras Arcticas, sic dicta à Batavis, sed nondum benè lustrata.

¶ Nova Gallæcia, *nieva Galizia*, regio ampla novæ Hispaniæ, in America septentr. inter Mechoacanam provinciam ad ortum, Zacatecas ad Boream, et mare Pacificum ad occasum et meridiem: sub qua sunt provinciæ Xalisca Guadalaiara, & Chametlana. Totius regionis caput est Guadalaiara, propè Baraniam fluvium.

¶ Nova Guinea, *nouvelle Guinèe*, regio perampla Asiæ, in mari Archidolio, seu in parte occidentali maris Pacifici, aut potiùs pars terrę Australis ad ortum Moluccarum insularum. Sed tantùm detecta ab Europæis versùs oram littoralem. Ejus pars creditur à multis Terra Papuorum, seu Nigrorum.

¶ Nova Hispania, *nueva España* Hispanis, *nouvelle Espagne* Gallis, regio ampla Americæ septentrionalis, quę aliter regnum Mexicanum dicitur à multis *el Mexico*

Hi-

Hispanis, ab ejus primaria urbe. Sed nova Hispania magis patet. Continet enim totum terræ spatium inter mare Boreale *&* mare Austrinum comprehensum à Terra firma seu isthmo Panamæ ad ortum usque ad novum regnum Mexicanum & Floridam ad occasum. Dividitur ab Hispanis in tres partes, quas vocant Jurisdictiones seu Præfecturas *las Audiencas*. Quæ media est; dicitur *la Audiencia de Mexico*, sub qua Hispania nova strictè sumpta, in qua sunt provincia Mexicana, Mechoacana, Panuca, Tlascala, seu Angelorum, Guaxaca, Tabasci, & Jucatanias ejusque primaria urbs est Mexicum, *Mexico*, totius Americę facilè caput. Præfectura novæ Hispaniæ in occasum extensa dicitur *la Audiencia de Guadalaiara*, cui subsunt hæ provinciæ, nova Biscaja, Cinaloa, Culiacana, Zacatecæ, Chametlaoa, Xalisca, & Goadalaxara, seu nova Galitia; ejusque præcipua urbs est Guadalaxava, *Guadalajara*. Præfectura autem novę Hispaniæ, seu Iurisdictio versùs ortum dicitur *Audienca de Guatimala*; & ei subsunt provinciæ Saconusca, Vera paz, Guatimala, Hondura, Nicaragua, Ora dives, & Veragua: totius verò Jurisdictionis primaria urbs est Fanum S. Jacobi de Guatimala, *Guatimula*. Tota autem nova Hispania cum tribus ejus Præfecturis, seu Jurisdictionibus subest Regi Hispaniæ à 150. annis circiter.

(*Nova Hispania urbes præcipua*:

Acapulcum, Acapulco.
Angelopolis, los Angeles.
Antiquaria Antequera.
Civitas Regia, Ciudad Real.
Compostella, Compostella.
Conceptio, la Conception.
Durangum Durango.
Emerita, Merida.
Fanum S. Jacobi de Guatimala, Sant Jago da Guatimala.
Fanum S. Francisci de Campeco, Sant Fsancisco de Campeche.
Fanum S. Jacobi de Vallibus, Sant Jago de los Valles.
Guadalaxara, Guadalaiara.
Legio Nicaragua, Leon de Nicaragua.
Mechoacanum, Mechoacan.
Mexicum, Mexico, *regionis caput*.
Panucum, Panuco.
Pincio, Valladolid.
Tlascala, Tlascala.
Vera Crux, la Vera Crux.
Vera Pax, la vera Paz.)

¶ Nova Holandia, *nieuw Holandt*, seglo parva Moscoviæ Borealis, propè fretum Vveigatium, sic dicta à Batavis, in ora Oceani Septentrionalis.

¶ Nova Holandia, , *la nouvelle Holande*, pars ampla terrę Australis recens detecta à Batavis, nempè à quadraginta annis, *&* ab eis tantùm versùs oram littoralem lustrata, jacet ad austrum maris Indici & Moluccarum. Sed an sit insula aut continens non constat. Dividitur in plures partes, terram Leonæ, terram Concordiæ, terram Petri Nuitii, terram Diemeni, & alias.

¶ Novalicia, *la Novalese*, castrum Italiæ, in Pedemontio ad radices Alpium & montis Cenisii, 2. leucis à Segusio in Boream versùs limites Sabaudiæ, à qua tantùm 2. leucis etiam distat.

Plin. Novana, *Città Nova*, teste Pamphilo, oppidum Piceni in ora, inter Montem Sanctum ad occasum, & Empulum, ad ortum, Firmum versùs 8. mill. pass.

¶ Novana, seu Civitas nova, oppidulum est ditionis Pontificiæ, & gaudet titulo Ducatus Gentis Cæsarinæ. Sedet in ora maris Adriatici 8. mill. à Recineto in ortum, 6. à Laureto in Eorum, & 8. à Firmo in Circium.

Ptol. Novantæ, *Gallever*, populi Albionis, in Scotia ad occasum, quorum regio Gallovidia, *Gallovvay*, in peninsula, contra Hiberniam, inde 20. mil. distantem, teste Lhuydo. Ibi Novantum in promontorium, *kanter*, teste Boetho, *Akermonshead* Camdeno. Sed Boetho fides. Novantum alius est Chersonesus Gallovidiæ, regionis Scotiæ in ora occidua, vulgò *the Mull of Galovvay*. Proximi sunt Selgovæ ad austrum, vulgò *Solvvay*, ubi Solveus flumen & Trimontium urbs, vulgò *Vxeli*, seu Cela: & Damnii ad Boream, ubi Glota seu Cluda fluvius, quorum regio *Sterlingshire*; in qua urbes Glascoa, & Castrum Britonum, vulgò *Donbriton*, apud Bedam Alcluid. Tametsi alii aliter de Damnis sentiunt. (Horum ratio minùs confusa & incerta. Novantæ, (Novantes Camdeno) populi Albionis, in Scotia ad occidentem, quorum regio ubi hodiè Gallovidia, *Galouvay*, cujus pars occidentalis est peninsula contra Hiberniam (inde 20. m. distantem, teste Lhuydo) nonnullis Novantum Chersonesus & Novantum promontorium dicta (quod tamen Mercator, & Boethus statuunt ubi hodie *Cantyre*; perperam, nam ibi olim Epidium.) His proximi sunt Selgovæ ad austrum, ubi Solveus fluvius sive fretum (vulgò *Solvvay Frith*, prope *Soluuay* oppidum) ubi & Trimontium urbs, ut & Vxelum: Damnii verò ad Boream, ubi Glota seu Cluda fluvius, quorum regionis pars est hodiè *Sterlingshire*; in qua urbes Glascoa, & Castrum Britonum, vulgò *Donbriton*, apud Bedam Alcluid. Tametsi alii aliter de Damnis sentiunt.)

¶ Novantæ populi fuere Scotiæ occidentalis, ubi incipit australis, in ora maris Verginii, & contra Hiberniam. Ibi nunc provinciæ Gallovidia, *Gallovvay*, & Carricta, *CarricK*; eorumque caput dicitur Leucopibia, nunc *Wirhern*. Novantum autem promontorium *The mul of Gallovvay* dicitur. Plin.

Novanus, fluvius Vmbriæ, in agro Pitinate, trans Apenninum, qui in Solstitio æstivo torrens est, in bruma siccari solet, teste Plinio libro 2. capite 103.

Novaria, *Novara*, urbs Insubriæ episcopalis sub Archiepiscopo Mediolanensi, inter Mediolanum. 25. & Vercellas 10. mill. pass. à Ticino 30. à Vertacomacorsis populis condita, Petri Lombardi clarissimi Theologi, qui Magister sententiarum cognominatus est, patria. Hic factus Episcopus Parisiensis, ubi anno salutis 2060. decessit. Vrbis hujus antiquitatem & nobilitatem testantur plurimæ marmoreæ inscripitiones. Plin. Ptol. & al.

¶ Nova Segovia, *nueva Segovia*, vrbs Asiæ, in Philippinis & in Manilla insula, episc. sub Archiep. Manillano, sub dominio Hispanorum.

¶ Nova Svetia, *nouuelle Suede*, regio parva Americæ septentrionalis, in ora maris Borealis, inter novum Belgium ad Borcam & Virginiam ad austrum, anteà à Svecis habitata, & posteà ab Holandis occupata. Ibi oppida præcipua Gottemburgum & Christina, propè ostia fluvii Austrini.

¶ Nova Valachria, *nieuw Valcheren*, provincia Moscoviæ Borealis satis parva, inter tractum novæ Holandiæ & Petzoram fluvium, sic ab Holandis dicta; in ora maris Tartarici.

Nova Valachria, *nieuw Valcheren*, insula est Americæ, in mari Boreali, & una ex Antillis, versùs oram Americæ meridionalis, & 10. tantùm leucis Germanicis ab insula Trinitatis in Boream. Anteà Tabaci insula dicta fuit, *Tabago* Hispanis; subestque dominio Holandorum. Ibi oppidum primarium nova Flessinga.

¶ Nova Vvallia meridionalis, *neuw south Wales*, pars terræ Arcticæ, in America septentrionali, propè mare Hudsonium, ab Anglia detecta & denominata.

Nova Vvallia septentrionalis, *nevv North Vvalles*, pars terræ Australis in America Boreali, versùs mare Hudsonium, ab Anglis dicta & detecta.

¶ Nova Vest-Frisia, seu Nova Frisia occidentalis, *nievv Vvest-Frieslandt*, provincia parva Moscoviæ Borealis, inter ostia Obii fluvii & Obdoram regionem, in ora Oceani septentrionalis.

¶ Nova Zelandia, *nieuw Zelandt* Batavis, *nouvelle Zelande* Gallis, regio ampla, seu pars terræ Australis, & Antarcticæ recens detecta à Batavis. Sita est ad austrum maris Pacifici, & longè à nova Guinea in ortum, uti à terra Diemenis *&* ab insulis Salomonis. Sed non constat utrum sit insula aut continens.

¶ Nova Zemla, *nouvelle Zemle*, regio ampla Europæ, Moscovię Boreali ferè adiacens, & ab ea tantùm Freto Nassovico, seu Vaigatio separata. Est in Oceano Glaciali, et creditur pars terræ Arcticæ. Sed non certò constat an sit insula, quanquam sit vulgò credatur, et lustrata tantùm fuit versùs oram littoralem occidentalem. Ibi nullum oppidum neque vicus quod sciam.

Noudaugusta, Nova Augusta Plinio, *Atienza* Moletlo, oppidum Hispaniæ, in finibus Arevacorum, ac in Castella veteri, in novæ confinio, inter Secontiam 4. et Vxamam 9. mill. Hispanicis, à Burgis 22. Medinæ cœli propius. Ptol.

¶ Novellara, *Novellaria*, oppidum cultum Italiæ, in Lombardia inferiori, inter ditiones Mutinensem et Mantuanam, proprio parens Comiti è familia Gonzaga, cum aliquot castris 10. mill. distat à Rhegio Lepidi in Boreà Mantuam versùs.

No-

Plin. Novempagi, posteà Balneoregium, *Bagnarea*, urba Heturiæ episcopalis, media inter Montem Physconem & Oropitum 6. mill. pass. à Viterbio 14. in Boream.

Lib. Provi. Novempopulonia, regio Aquitaniæ, inter Garumnam fluvium & montes Pyrenæos Oceanumque comprehensa, *la Guascogna*, sic à novem populia, qui sunt Vasates, Meduli, Bojates, Ausci, Convenæ, Consoranni, Bigerronea, Tarbelli, & Elusates, teste Cœnali.

Noverogus, *Niort*, oppidum Galliæ clarum, in Pictonum finibus, à Rupella 9. leucis Pictaves versùs, teste Scaligero.

Ant. Noverua sive Novarus *les Noulieres*, teste Elia Vineto, pagus Aquitaniæ, in finibus Santonum, apud Engeriacum. Novioregum Antonino, ut videtur Scaligero. Ejus meminit Ausonius in Epistola 24.

Totque meu in Novero sibi proxima prædia pago.

Novesium, Nuæsium Ptolemæo, *Nuys*, oppidum celebre Germaniæ inferioris, ad Rhenum, apud Dusseldorpium urbem Ducatus Bergensis, à Colonia Agrippina 5. leucis in Boream, Welasiam versùs totidem.

Aut. Tac. Novesium, *Nuys* incolis, *Neus* Gallis, oppidum est probè munitum Germaniæ inferioris, in disione Electoris Coloniensis, ad confluentes fluvii Ersti in Rhenum, ferè è regione Dusseldorpi, 7. leucis distat à Vesalia in meridiem, uti à Ruremunda in ortum. Pluries captum & receptum fuit ultimo bello Germanico.

Novidunum, Noviodurum Ptolemæo, oppidum Mysiæ inferioris, ad Istrum fluvium, medium inter Destorium, ad primum Istri alveum, & Kiliam novam in ortum ad 6. mill. Germanica.

Amm. ¶ Novidunum, seu Neviodunum, urbs Illyrici Orientis, in Scythia. Nunc *Niverz* dicitur à quibusdam, in Bessarabia provincia Bulgariæ, & 55. mill. pass. à Destoro in occasum distat.

Novientum, pagus Germaniæ superioris, in Alsatia, cum cœnobio, *Ebersheym*.

Novigentum. Vide Nonigentum.

Scrip. Germ. ¶ Novigradum, *Novigrad*, oppidulum Dalmatiæ, cum arce, in ditione Venetorum, juxta sinum cognominem, 20. mill. pass. a Iadera in ortum, & 25. à Sibenico in Boream. A quibusdam creditur Argyruntum antiquitus dictum fuisse.

Noviodunum, *Neumarck*, teste Lazio, sive *Krainburg*, oppidum Norici, ad Saum flumen, in Carniola, à Labaco 4. leucis Villacum versùs.

Ant. Noviodunum, quod Noviomum posterioribus dicitur, *Noyon*, urbs Galliæ Belgicæ, episcopalis, sub Archiepiscopo Remensi, in Picardia, inter Suessiones 10. & Ambianos 15. leucis, quot à Remis in Boream, à Lutetia 22. in Cæciam.

¶ Noviodunum, seu etiam Noviomagus, urbs est Galliæ Belgicæ, nunc in provincia Insulæ Franciæ, juxta limites Picardiæ, ad amnem *Vorse*, qui 2. mill. pass. infra cadit in Oesiam fluvium. Distat 8. leucis ab Augusta Suessionum in Circium, 14. ab Ambiano in Eurum, & 16. a Remis in occasum.

Cæs. Noviodunum alterum, *Neuvy* vel *Neufvy*, oppidum Galliæ Celticæ, in finibus Biturigum, inter Bridoborum & Condate, ad Ligerim fluvium, hinc 2. inde 4. leucis à Nivernis 17. in Boream.

Noviodunum item Heduorum, Neomagus Ptolemæo, Nivernum Antonino, *Nevers*, urbs Galliæ Celticæ, ad Ligerim, episcopalis sub Archiep. Bituricensi, & Ducatus, Niverniùm Turonensi. Vide ibi.

Cæs. Noviomagum, *Odenheim*, oppidum Germaniæ superioris, in Palatinatu, inter Concordiam, & Bingium 25. mill. pass. ex Itinerario Antonini. Vel est ipsa Spira urbs, à qua *Odenheim* pagus 5. leuca versùs Tabernam distat.

¶ Noviomagum, seu Noviomagus Nemetum, & Nœomagum, est urbs ipsa Spira ad Rhenum fluvium, una leuca & dimidia infra *Udenheim* pagum, ubi nunc arx Gallorum permunita, Philippoburgum dicta.

Ant. Noviomagum item, *Nevvenburg*, ut videtur Ortelio, oppidum Germaniæ superioris, in Alsatia, ad Rhenum, ad ulteriorem ripam, contra Luterburgum, inter Hagenojam 3. & Spiram 6. leucis.

Ant. Noviomagum præterea, *Nimmagen & Nimmeghen*, & *Nimega* Italis, urba Germaniæ inferioris, Geldriæ Ducatus primaria, inter Rhenum & Mosam, a Clivia 3. leucis, inter Coloniam Agrippinam 16. & Trajectum Batavorum in Boream 5. Alterum in tabulis Peutingerianis apud Treviros, *Numagen* pagus.

¶ Noviamagum, seu Noviomagus, *Nimmegen* incolis, *Nimegue* Gallia, urbs est Belgii uniti, Gueldriæ inferioris caput, ad Vahalim fluvium, 2. leucis distat ab Arenaco in meridiem, 9. à Ruremunda in Boream, 6. ab Vltrajecto in ortum, & 20. infra Coloniam Agrippinam in Boream, sub dominio Hollandorum; estque permunita. Ant.

Noviomagus, Nœomagus Ptolemæo, *Speyr*, urbs Germaniæ superioris, episcop. & libera. Vide Neomagus, & Nemetes.

Noviomagus multiplex: unus Ptolemæo in finibus Biturigum Vibiscorum, pagus *Solac*, teste Vineto; alter Antonino in Gallia Belgica, inter Suessiones, & Ambianos; (Vide Noviodunum) tertius in Gallia Celtica, in Normannia, post Juliobonam Antonino. Vide Nœomagus apud Ptolemæum; quartus in Albione apud Antoninum, pagus Angliæ apud Londinium, inde 10. mill. pass. *Vvoodcote*, teste Camdeno. Ant. Ptol.

¶ Noviomagus, oppidum Biturigum Vibiscorum, in Aquitania. Alius est *Bourg*, Burgus, oppidum ad confluentes Dordoniæ in Garumnam fluvium. Dicitur etiam *Bourg sur mer* ab æstu maris huc accedente, 4. leucis infra Burdegalam in Boream, & vix 2. à Bladia in Eurum distans. Lib. Conc.

Noviomus, seu Noviomum, *Noyon*, urbs Galliæ Belgicæ, episcopalis, in Picardia, ad Versiam fluvium in Isaram influentem. Vide Noviodunum.

Novioregum, oppidum Aquitaniæ. Vide Noverus.

Novisona, fluvius Galliæ, apud Juram montem & oppidum, in Burgundiæ Comitatu. Cujus fis mentio in chronico cœnobii Jurensis. Ant. Scrip. Gall.

Novium, *Noya*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in ora Gallæciæ occidua, à Maria oppido 3. leucis Nerium versùs. Vide Noela.

Novius, fluvius Albionis, geminus: unus in Wallia, *Convvey*, teste Lhuydo; (Vide Conovium) alter *Nyd*, seu *Nyth*, in Scotia, teste Camdeno, apud Selvacum oppidum in mare occidentale labens. In Thesauro Ling. Latinæ *Cloit* indigitatur; sed hic Cluda Latinè, non Novius, dicitur. Ptol.

¶ Novoburgum, *Neuburg*, urbs Germaniæ, in Bavaria, ad Danubium fluvium, sub dominio proprii Ducis è domo Palatina, cum territorio adjacente, *Nevvburgische Pfaltz* dicto a Germanis. Vide Neopyrgum.

¶ Novoburgum, *Nyenburg*, urba Germaniæ, in Vvestphalia, & in Comitatu Hoyensi, ad Visurgim fluvium, sub dominio Ducis Brunsvicensis, 4. leucis supra Verdam in meridiem, & 8. è Cella in occasum Diepholtiam versùs. Ptol.

Novocomum, sive Novum Comum, urbs Insubriæ, ad lacum Larium. Vide Comum. Incolæ Novocomenses Plinio & aliis. De eo lib. 4. Itinerarii:

Inde Novocomum vehens te, maxime Lari,
Lustro.

Licèt penultima brevis sit aliis.

Novogardia, *Novogrod*, seu *Novogorod*, urbs gemina Sarmatiæ, in regno Moschorum: una magna cognomine, archiepiscop. & metropolis Russiæ albæ, urbs amplissima, & major Roma, à Moscha Moschorum regia 500. leucis in occasum, quot à Plescovia in Boream. Altera inferior cognominata, episcop. in Moscovia, ad Volgam fluvium, inter Moscham roe. & Cassanum in Eurum 70. leucis Germanicis, teste Sigismundo Eberstenio. Strab.

¶ Novogardia inferior, *Nisi Novogorod* incolis, *Novogrod inferieure* seu *la basse* Gallis, urba est ampla Moscoviæ, & provinciæ, seu Ducatus cognominis caput, ad Vvolgam fluvium, ubi recipit Occam. Arcem habet scopulo impositam à Joanne Basilide, 100. milliaribus Germanicis distat à Moscua in Cæciam, teste Adamo Oleario, & 40. ab Vlodimeria in Boream.

¶ Novogardia magna, *Novogorod Veliski* indigenis, *Nowgarten* Germania, *Novogorod la grande* Gallis, urbs est ampla Moscoviæ, & Principatus cognominis caput, ad Volkovam amnem, qui ex lacu Ilmeno exit. 105. milliaribus Germanicis distat a Moscua urbe in Circium, teste Oleario, & 46. à Plescovia in ortum, uti ferè à confinio Lithuaniæ in Boream & à Narva in Eurum. Capta fuit Svecis anno 1611. sed posteà reddita magno Duci Moscoviæ, cui subest tantùm ab anno 1577. suntque in ea 70. monasteria. Prov. Rom.

¶ Novogardia Lituanica, *Novogrodek* cognomento

Litavviski, urbs Poloniæ, in Lituania, Palatinatus cognominatus caput, inter Pulesiam ad austrum, & Polachiam ad occasum. Via 4. leucis Polonicis à fluvio *Niemen* distat, & 20. à Vilna urbe in austrum.

¶ Novogardia Severiæ, *Novogrodeck Seviersky*, urbs munita, Lithuaniæ attributa, alias sub Polonis, nunc sub dominio magni Ducis Moscoviæ ab aliquot annis. Sita est ad Dexnam fluvium, 17. leucis Polonicis à Czernihovia in ortum, 40. à Chiovia in Cæciam, & 45. à Smolensco in meridiem. Ab ea provincia adiacens dicitur Ducatus Novogardiæ Severiæ, seu Severiensis Ducatus.

¶ Novomarchia, seu Novus Mercatus, *Neumarck* Saxonicè, *Wasserhely* Hungaricè, oppidum Transylvaniæ, ubi Siculorum conventus, juxta Marisum fluvium, et ad radices Carpathi montis, 35. mill. pass. à Claudiopoli in Cæciam.

Novopyrgum, posteà Novus mons, *Novomont*, urbs Mysiæ superioris, in Servia, ad Muravam flumen.

¶ Novostadium, *Neustadt*, urbs Germaniæ, in Austria inferiori, propè amnem Leytam, episcopalis, sub Archiepiscopo Salisburgensi. Vrbs est probè munita. Vide nova civitas.

¶ Novostadium, *Neustat*, urbs Germaniæ, in Ducatu Brunsvicensi, ad Leinam amnem, media inter Novoburgum in Cæciam, & Hannoveram in Africum, 6. leucis à Cella in occasum.

Novum oppidum erat Carnorum, in agro Aquileiensi.

Novum item ex Itinerario antiquo locus erat Insubriæ, medius inter Mediolanum, & Laudem Pompejam, ubi nunc Melignanum, *Merignano*, oppidum ad Lambrum fluvium, 10. mill. pass. utrinque distans.

¶ Novum Amsterodamum, *nieuw Amsterdam* seu *Manhate*, urbs recens novi Belgii, in America septentrionali. Vide Amsterodamum novum.

¶ Novum Belgium, *nieuw Nederlandt* Belgis, *nouveau*
Laet *Pais Bas* Gallis, pars Americæ septentrionalis, Batavis subdita, juxta oram littoralem maris Borealis, inter novam Angliam ad Boream, mare Boreale ad ortum & meridiem, & novam Franciam Virginiamque ad occasum; estque ejus pars australis nova Svetia, ante paucos annos ab Holandis occupata fuit, ejectis inde Svecis. Ibi oppida primaria novum Amsterodamum & Nassovia.

¶ Novum Castrum, *Neufchastel*, urbs Angliæ septentrionalis, in Northumbriæ Comitatu, ad Tinam fluvium,
Lin. satis munita, 4. milliaribus Anglicis distans ab ora Oceani Germanici, & 10. à Dunelmo in Boream Scotiam versùs.

¶ Novum Castrum, *Neufchastel*, oppidum Galliæ, in Normanniæ Ducatu, ad Aream fluvium, in Caletensi tractu, 8. leucis à Diepa in Eurum Bellovacum versùs, & 4. ab Albamala in occasum.

¶ Novum Londinum, *new London* Anglis, urbs recens Americæ septentrionalis, in nova Anglia, quæ aliter *Boston* dicitur. Vide Londinum novum.

¶ Novum Mexicum, *S. Fè ò nueva Mexico* Hispanis, urbs parva Americæ septentrionalis, juxta fluvium Borealem, & novi regni Mexicani caput, recens extructa ab Hispanis, 100. circiter leucis ab ora maris Purpurei distans in ortum.

¶ Novum Plimuthum, *new Plimouth*, urbs recens extructa ab Anglis, in nova Anglia. Vide Plimuthum novum.

¶ Novum regnum Granatæ, *nuevo Reyno de Granada*, pars ampla Americæ meridionalis, in regione Terræ firmæ, ut dicunt, & inter Pariam provinciam ad ortum, Præfecturam Popaianam ad occasum, & Præfecturam S. Marthæ ad Boream; subestque dominio Hispanorum, qui in eo habent aliquot colonias. Ejus primaria urbs est Fanum S. Fidei de Bogota, *S. Fè de Bogota*. Archiepiscopalis.

¶ Novum regnum Mexicanum, *nuevo Mexico*, quòd à quibusdam dicitur etiam novum regnum Granatæ, *nueva Granada*, pars est ampla Americæ septentrionalis, inter mare Purpureum ad occasum, Floridam ad ortum, & novam Hispaniam ad meridiem. Ante quinquaginta annos detecta fuit ab Hispanis, qui in ea habent aliquot colonias. Ibi novum Mexicum, *nueva Mexico*, urbecula præcipua.

¶ Novus Mercatus, *Novibazar*, urbs Serviæ regionis primaria, ad Orascam amnem, in ditione Turcarum. Dicitur aliter Novoforum, 50. milliar. distat à Nissa in occasum.

¶ Novus Mercatus, *le Neufmarché*, pagus Galliæ, in provincia Normanniæ, ad Eptam fluvium, aliàs amplus, nunc deficit. Distat tantùm una leuca à Gornaco in austrum, 4. à Cæsurtio in Boream, & 19. à Parisiis in Circium. Ibi habitum Concilium Anglicum anno 1161. sub Alexandro III. Pontifice Maximo. Castrum habuit superbum, nunc destructum, & 6. leucis distat à Bellovaco in occasum, Rothomagum versùs decem.

¶ Novus urbis, *le nouveau monde*, pars est amplissima orbis, recens detecta à Christophoro Columbo, nempè die Iovis undecima Octobris anno 1492. Dicitur aliter Indiæ occidentales, *les Indes occidentales*, seu meliùs et communiùs America, *l'Amerique*; estque una ex quatuor orbis partibus, sed aliis major, & à septentrione in meridiem extenditur sub duarum magnarum peninsularum forma, quæ tenui Isthmo septemdecim leucarum connectuntur. Vide America.

Novus portus, *Newhaven*, teste Ortelio, aliis *Rhie*, oppidum cum portu Albionis in ora Angliæ Australi, à Cantuaria 20. mill. Cicestriam versùs, à Londinio Ptol.
48. in Eurum & austrum. Vide Lemannus. Est & Portus novus oppidum Vectis insulæ primarium, *Newport*, contra Hamptonam oppidum Angliæ. (*Medena quibusdam.*)

¶ Novus portus, *Nieuport*, urbs Belgii probè munita, in Comitatu Flandriæ, aliàs *Santhoft* dicta. Gaudet portu utcumque capaci in ora maris Germanici, ad ostia fluvii *Yperlée*, 4. leucis à Dunquerca in ortum, 2. ab Ostenda in occasum, & 5. ab Ipris in Boream, in territorio Furnensi.

Nubæ, Nubi Ptolemæo, Nubei Plinio, populi Africæ, juxta Nili ripam occiduam incolentes; quorum regio *Nubia* etiamnum dicitur. Horum meminit Claudianus de laudibus Stiliconis libro 1.

Venerat & parvis redimitus Nuba sagittis.

Sunt & Nubei Plinio populi Arabiæ desertæ, ad initium montis Libani incolentes.

Nubia, *la Nubie*, Italis *Nubia*, Africanis *Nouba*, re- Strab.
gio ampla Africæ versùs Nilum & Nubiam fluvios, et undique montibus vallata. Terminatur à septentrione Ægypto & deserto Barcæ, ab occasu Zaara regione, & ab ortu & meridie Æthiopia superiori seu Abyssinia; extenditurque ferè ad 400. leucas Gallicas. Ejus primaria urbs est Dancala, *Dancala*. Aliæ urbes præcipuæ sunt Cusa, *Cusa*, Gualva, *Gualva*, Jalacum, *Jalac*, et Sula, *Sula*.

Nuceria, urbs Italiæ gemina: una Vmbriæ, in monte, ad subterfluentem Tiniam fluvium, in via Flaminia, inter Fulginium 12. & Callium 34. mill. pass. Al- Strab.
phaterna à Livio cognominata, urbs episcopalis antiqua. Liv.
Nuceria Constatia colonia Antonino. Populi Nuce- Ptol.
rini Plinio. Altera, urbs in Picentibus mediter- & al.
ranea, episcopalis sub Archiepiscopo Salernitano, inde 8. mill. pass. Neapolim versùs 20. apud Sarnum fluvium & Campaniæ fines, Luceria Ciceroni colonia. Vtraque vulgò *Nocera* (non *Alfaternia*, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) nominatur; sed posterior *Nocera de Pagani* dicitur, quòd in ea Saraceni è Sicilia ejecti sub Friderico II. habitarint. Est & Nuceria 3. Ptolemæo, Luceria Plinio, (Vide ibi) ac Nuceria 4. apud Ptolemæum, *Lucera & Lazara* vulgò oppidum Galliæ Cispadanæ, apud Padum, in territorio Mantuano, inter Mantuam 17. & Regium Lepidi 19. mill. pass. Vastallæ oppido vicinum ad 3. mill. Nuceriæ Picentinorum meminit Silius lib. 8.

Ille Nuceria, & Gaurus navalibus apta.

¶ Nuceria, *Nocera*, urbs est ditionis Pontificiæ, in Vmbria, ad radices Apennini, & in limite Marchiæ Anconitanæ, 16. mill. a Spoleto in septentrionem Fabrianum versùs, et 15. a Camerino in occasum Assisium versùs, uti a Fulginio in Cæciam, in colle, ad fontes Tiniæ.

¶ Nuceria altera, *Nocera*, urbs aliàs Campaniæ felicis, nunc Principatus citerioris, in regno Neapolitano, Ducatus titulo insignita Barberinorum, 8. milliaribus distat a Salerno in ortum, et 10. ab Amalphio in Boream.

¶ Nuditanum, Bastitaniæ in Hispania oppidum, teste Plinio.

Nuithones, populi Germaniæ, quorum regio *Nuithlandt*, in Helvetia, apud Friburgum urbem ejusdem Tac.
regionis Bernæ, & Salodoro finitima, teste Rhenano,

no. Sed Tacitus eos in Germania, non in Gallia, in qua sunt Helvetii, reponit. Fortè ex Germania huc migrarunt.

¶ Nuithones populi qui siot non constat. Sed cum populi sint Germaniæ, forsau Gythones dicere voluit Tacitus. Vide ibi.

¶ Nuitii regia, *t' lande van Pieter Nuitz* Batavis, *terre Pierre Nuits* Gallis, pars terræ Australis, detecta anno 1625. & à Nuitio Holaodo nomen fortita. Pars ast novæ Holandiæ perampla et valdè eatensa à septeutrione in meridiem. Sed lustrata fnit tantùm hactenus versùs oram littoralem.

Numaua, *Humana*, urbs olim episcopalia Piceni in Plin. ora, à Siculis condita, et à Gothis eversa, teste Pampbila, apud Sirulum oppidulum, inter Anconam 12. et Lauretum 5. mill. pass. Ejus etiam Silius meminit libra 8.

Hic & quos pasount scopulosa rura Numana.

Numancia, urbs Hispaniȩ Tarraconensis, olim episco-Strab. Ptol. Plin. & al. palis, inter Celtibetas & Arevacos, ad Durium fluvinm haud longè orientem, à Romanis post diutinam obsidionem 20. annorum eacisa. Locus uunc *Garray* pagus, teste Morsli, nominatur, à Soria urbe (quæ nova Numantia dici potest) vix leuca distans, ad Tonam fluvium, ibi in Durium labentem, à Cæsarugusta 1840. stadiis, teste Strabone, in occasum retedens. Soria verò inter Turiasonem ad ortum æstivnm, et Vaamam ad occasum hyberuum 12. leucis sita est. Numantia anno ab urbe condita 595. ȩdificata, à Scipione Africano (fame victa) deleta est cum se, filios, et uxores occidissenr. Populi Numantini. De ea Horatius libro 2. carminum ode 12.

Nolis longa fera bella Numantia.

Hinc Numautius nomen geutis. Ovidius libro 1. fastrum:

Ille Numantina traxit ab arbe notam,

¶ Numantiæ rudera, nunc *puente Garay* dicta, sunt in Castella vereri, ad radices mootium, *vix* 3. leucis à coufiuio Aragooiæ in ortum, et 6. à Turiazone in Africum, Uxamam versùs 20. circiter.

Numentaua via, quæ ab uebe Roma per portam Vi-Liv. P. V.] minalem (quæ et Figulensis vel Figulnensia dicta est) in Sabinos Nomentum usque ducebat, ab ea urbe nominata; *o* in *u* mutato.

Numentauus pous, *Ponte Lamentano*, super Aniemem fluvium, et ipse à Nomento uominatus.

Numicua Virgilio, Numicius aliis, flovíolus Latii, Liv. Halle, *Rive de Nemi*, teste Pyrrho Ligorio, *Rive*, ex lacu Nemo effiuens; ex quo via Numicia, Brundisium ducens, apud Huretium. De quo Ovidius libro 3. fastorum:

Ipsa loqui visa est, Placidi sum nympha Numici.

Numicius alibi in eodem libro:

Corniger hanc tumidis rapuisse Numicine undis
Creditur.

Lavioio proaimns labitur, et in eo Æneas sub-Strab. Ptol. Plin. mersus traditur. Ovidius libro 14. Metamorphoscon.

Numidia, *Biledulgerid*, teste Joaune, Leone, et Marmolio, regio Africæ mediterranea, quæ et Metagooitis, teste Plinio, dicta est in Lybiæ interioris et Mauritaniȩ confinio. Populi Numidæ, apud quos ursi ferocissimi giguuntur, teste Solino.

Numidia altera, quæ nova nominatur, incolis *Ga-*Ptol. App. *zuntina*, teste Marmolio, pars Africæ propriæ littoralis, ad siuum Numidicum, in Mauritaniȩ Cȩsariensis confinio, inter Ampsagam et Bagradam fluvios, in qua Cirta, Saldæ et Cullu urbes. *Regno di Constantina* nostratibus dicitur. Sinus verò Numidicus *Golfo di Stora* vel *di Estora*, teste Marmolio nomioatur: ad quem Collops magnus, Hippon, et Tabraca urbes. Laturus Melæ. Populi bujus quoqne Numidiæ, Numidæ. Virgilius libro 4. Æneidos:

Et Numidæ infreni cingunt, & inhospita Syrtis.

Numidia cameloftrothiaoem avem prȩgrandem fert, quæ proverbio *Avis Numidica* dicitur apud Aristophanem in Avibus, de homine prȩgrandi et timido.

¶ Numidiæ propria pars erat Africæ, inter Africam propriam ad ortum, Sitifeosem ad occasum, Gȩtuolos ad meridiem, et mare Mediterraneum ad Boream: ubi nunc regna Bugiȩ & Constautinȩ, in reguo Algerii; et in ea popoli erant Cirtesii et Natabutæ. Numidicus verò siuus *Golfe de Store* dicitur.

Pars Prima.]

Vrbes Numidia nova. Quibus asteriscus prenotatur celebriores sunt, aut fuerunt:

* Ammædara, (*Amedar.*)
* Aphrodisium colonia, (*Africa.*)
* Aquæ calidæ.
Aspuca.
Assurus.
Avitta.
Azama.
Bendena.
* Bullaria.
Caunopissæ.
Cipipa.
* Cirta, (*Constantina.*)
* Collops magnus, & Cullu, (*Collo.*)
Collops parvus, (*Larobe.*)
Culcoa colonia, (*Caentina.*)
Dabia.
Elica.
Gausaphna.
Gedue.
Hippoo diarrytus, (*Biserta Vecchia.*)
Hippon regius, (*Bone.*)
Lambæsa seu Lampæsa. (*Lambesea.*)
* Lares, (*Migana.*)
Madnrus.
Meldita.
Musta.
Narangara.
Nensa.
Rusicada, (*Stora.*)
* Sicca Veneria, (*Antrangnes.*)
Simisthuth.
* Tabraca colonia, (*Tabarca.*)
Tacatua, (*Suchaida.*)
Thasia.
Themissua.
Theudale.
* Theveste, (*Tebessa.*)
Thigiba colonia.
Thisica.
Thoronuba.
* Thuburnica colonia.
Thubursica.
Thudronica.
Thunudromon colonia.
Tobros, (*Obros.*)
* Tucca gemina.
Tocubis.
* Vaga.
Vaaua.
* Utica, (*Biserta.*)
Uaao.
Zagacupoda.
Zigera.

Numistro, oppidum Lucaniæ mediterraneum Brutiorum Ptolemæo, (populi Numistrani Plinio) *Nicastro*, urbs episcopalis Calabriæ, quibusdam videtur. Neocastrenses verò à Numistranis longè diversi, & distantes fuut: illi enim in Brutiis, hi in Lucanis. Liv. Ptol.

¶ Nupsia, Æthiopiæ sub Ægypto oppidum, teste Plinio.

Nursia, *Norcia*, urbs olim episcopalis Umbriæ, quæ & Sabinis tribuirur, in monte, ubi lacus, & noo longè antrum Sibyllæ, ut ferunt, à Reate 20. mill. pass. io Boream, ab Aquila 30. in occasum, à Spoletio 28. Populi Nursiui Plioio. Virgilius libro 7. Æneidos:

Nursia, & Hortina classes, populique Latini.

Silius libro 8.

Nursia, & à Tetrica, comitantur rupe cohortes.

Hinc Nursinus nomen gentis. Martialis libro 13. epigrammate 17.

Nursinas poteris parcius esse pilas.

¶ Nursia, *Norcia*, urbs est parva Italiæ, in ditione Poutificia, aliàs in Sabinia, nunc iu Vmbria, ad amnem Freddaram dictum. Intra mootes sedet, & ad radicea Apeuuini. 6. mill. a coofinio Marchiæ Anconitanæ distat, 13. à Reate; estque ferè media iuter Aquilam ad ortum & Spoletum ad occasum. Patria fuit S. Benedicti monachorum iu Occidente parentis.

¶ Nurum, Africæ propriæ oppidum, teste Ptolemæo.

¶ Nusaripa, Indiæ iotra Gangem urbs apud Ptolemæum.

Nuscum, urbs episcopalis Hirpinorom sub Archiepiscopo Saleroitano, à Beneveuto 23. mill. pass. quot ferè à Salerno. Provin. Rom.

¶ Nuscum, *Nusco*, urbs est parvs regni Neapolitani, iu provincia Principatus ulterioris, ad radices Apennini montis. 17. mill. distat à Beuevento io Eurum Compsam versùs.

Nusipi popnli suut Germaniæ ioferioris apud Strabonem, qui apud Ptolemæum, & alios Usipetes dicuntur, teste Becano. Vide ibi.

Nutria, Illyridis urbs apud Polybium.

¶ Nygdosa, Indiæ iutra Gangem urbs, teste Ptolemæo, Nygdosora Interpretibus.

¶ Nylandia *Nylande*, provincia Sveciæ, in Finnia prov. & juata sioum Fiooicum, iuter Careliam ad ortum, Tavasthiam ad Boream, & Fiulandiam ad occasum, è regione Livoniæ provinciæ, à qua separatur tantùm sinu Finnico. In ea sunt tria dumtaxat oppida, *Borgo*, *Helsingfors*, & *Rasebourg* dicta, in ora littorali.

En 2 Nym-

Pauf. Nymbæum, stagnum Peloponnesi, in *Laconica*, apud Maleam promontorium.

Nymphæ Carabassi, *S. Ninfa*, teste Baronio, locus Hetruriæ circa Romam, via Cornelia (inter Aureliam & Triumphalem) ab urbe Roma 13. mill. pass. De quo in vitis Sanctorum.

Plut. *Ptol.* Nymphæa, insula Sardiniæ, inter Diabates & Ilvam insul. maria Tyrrheni. Sed Plinio est insula Ioniæ circa Samum.

Nymphæum, *Ciprico*, teste Nigro, oppidum Tauricæ *Ptol.* Chersonesi, apud Theodosiam urbem, ab ea in occidentem distans.

Nymphæum promontorium geminum Macedoniæ: *Strab.* unum montis Athi, *Capo Ninfeo* ex tabulis recentibus, *Plin.* in latere Australi; alterum in ora maris Ionii, apud *& al.* Apolloniam, & Aoum fluvium, unde ignis ingens exhalat, vicina una incendens, teste Plinio. Hoc hodie *Capo Pali* nominatur, teste Luccaro. Ejus meminit Lucanus lib. 5.

Nymphæumque tenent, undas aquilonibus undas.

¶ Nymphæum, promontorium ad radices montis Athi. Nunc *Capo de monte santo* dicitur à recentioribus.

Nymphæum quoque apud Romanos balneum erat præclarum & regium. Duodecim olim fuere nymphęa in urbe, in quibus hæc memoratu digna sunt.

Nymphæum Alexandri Severi.

Nymphęum Marci Imperatoris apud Septizonium illustra fuit. Quorum tamen vestigia hodie non exstant.

Nymphæus, portus Macedoniæ apud Lissum urbem, ab ea 3. mill. pass.

Cæs. Nymphęus, portus Sardiniæ, teste Ptolemæo.

Nymphæus quoque, fluvius Latii, apud Circęos, post *Strab.* Asturam fluens; qui apud Fossam novam cœnobium decurrit, & *Storace* incolis dicitur. In quo insulæ salutares. Alii scribunt illum apud Velitras fluere. Est & Nymphęus Plinio, Nymphius Ammiano, fluvius Mesopotamiæ, in Tigrim apud Martyropolim urbem influens.

¶ Nymphais, Pamphilii maris insula, teste Plinio.

Nympharum antrum. Vide Phorcynus Portus. *Strab.*

Nympharum cubile. Vide Solia insula, inter Carmaniam *Plin.* & Gedrosiam.

Nympharum favum, (Vide Jatamana) in Athamania regione Thessaliæ. *Vib Seq.*

Nympharum insula, Lydiæ, quę ad sonum tibiarum moveri fertur, in medio stagni, Saltuaris Plinio.

¶ Nymphæus, mons Phthiotidis in Græcia, quodam topiario naturę opere spectabilis, ut refert Plinius. *& al.*

¶ Nyphates, mons Armeniæ minoris, testibus Ptolemæo, & Plinio. *Capel.*

Nysa, urbs Asię multiplex: una in * Armenia minori, quę *Nis* in tabulis Geographicis adhuc nominatur, in Cappadocię confinio, urbs episcopalis, à Cęsarea 90. *Steph.* mill. pass. in occasum recedens ex Antonini Itinerario. *Ptol.* Alię in Caria, in Arabia, & in Ægypto. Fuit & Nysa (non Nisęa, ut in Thesauro Linguę Latinę) urba Indię citerioris, ad Indum fluvium, à Baccho condita & appellata. Est & mons Peloponnesi, & Armeniæ, & Indię apud Nysam urbem. Meminit Virgilius libro 6. Æneidos:

Liber, agens celso Nysę de vertice tigres.

(* Quæ in Seldeni manuscripto- *Nisa*.)

¶ Nysa, seu Nissa, urbs Armeniæ, Episcopalis est sub Archiep. Cæsariens. & 60. mill. pass. à Cæsarea distat in ortu Melitenem versus.

Nysii, populi Indię ulterioris inter Gangem & Jolida, *Mel.* teste Mela, incolentes.

Nysirus. Vide Nisyros.

Nyssa, Nysa Plinio, ante Pythopolis, teste Stephano, *Ptol.* & Athymbra, quæ & Nisa videtur Straboni, in Lydia, juxta Tralles urbem, & Tmolum montem, ab eo 30. stadiis distans, *Nisa* etiam nunc dicta, urbs episcopalis. Nysa etiam Dionysiopolis. Vide ibi.

Nysæa via, circa Gangem Indiæ fluvium, à Baccho, teste Dionysio Afro, calcata; et unde Dionysia appellata est. *Diony.*

Hic via quę celebrat nomen Nysæa Lyæi.

MICHAELIS ANTONII BAUDRAND PARISINI

NOTÆ, ET ADDITIONES EXCERPTÆ

EX EJUS LIBRO

GEOGRAPHIÆ

ORDINE LITTERARUM DISPOSITÆ.

ÆGEUM MARE *Archipelagus* Græcis, *l'Archipelago* Italis, *l'Archipel* seu etiam *l'Archipelague* Gallis, pars ampla maris mediterranei, inter Asiam propriè dictam, seu minorem ad ortum, Thraciam ad Septentrionem, Macedoniam, Græciam, & Peloponnesum ad occasum & Cretam insulam ad meridiem intersusa, ab Æge scopulo inter Tenedum, & Chium dicta, teste Plinio, vocatur etiam *la mer de Candie*, in ejus parte Australi prope Cretam, quod autem dicatur à Græcis *Archipelagos*, id fit per excellentiam quasi mare Imperii, & à Turcis *Acdenghis* vocatur, teste Leunclavio, quam vocem Græci explicant Aspra Thalassa, *la mer Blanche*, id fit quatenus opponitur ponto Eusino, quem *Cavadeniz* appellant, ut vertunt Græci Mauro Thelassa, *la mer Noire*; à Nautis Gallis dicitur aliquandu lepidè *la Forest de Larrons*, id est, Sylva Latronum, quod sit tanquam recessus omnium pyratarum, propter multitudinem insularum & scopulorum. Eius partes sunt in Europa sinus Argolicus, *le Golfe de Napoli de Romanie* in ora Peloponnesi, Saronicus sinus, *le Golfe d' Egina* in eadem ora, Euboicus sinus, *le Golfe de Ziton*, prope Achajam, Pagasicus sinus, *le Golfe del Volo* in ora Macedoniæ, Thermaicus sinus *le Golfe de Salonichi* in eadem ora, uti Toronaicus, *le Golfe d' Ajomama*, & Singiticus sinus, *le Golfe de monte Santo* seu *de Faffio*, Strymonicus sinus, *le Golfe de Contessa* inter Macedoniam, & Thraciam sinus Melanea, *le Golfe d' Eno* seu *de Marcarise*. In Asia verò sunt & in ora Asiæ minoris Adramittenus sinus, *le Golfe d' Andrimit*, Imyrneus sinus *le Golfe de Smirne*, Iassius sinus, *le Golfe de Milasa*, & Ceramicus sinus, *le Golfe de S. Pierre*, sub ipso etiam comprehenduntur hæc maria, Creticum nempè, Græcum, Icarium, Macedonicum & Myrtoum. Hoc mare AEgæum quamplurimis insulis refertum est, ex quibus, quæ sunt in ejus ora littorali versùs Asiam uti Samos Chius, Lesbos, Tenedos, Cos, & aliæ; sub ipsa Asia censentur; aliæ verò quæ sunt in eius ora occidentali uti Eubæa, Samothrace, Thassus, Lemnus, Cyclades, Scyros, Melos, Andros, Paros, Naxos, Delos, Mycones aliæque innumeræ sub Europa censentur. Vide insulas Archipelagi.

ÆGYPTUS, Regio Africæ celeberrima, Straboni, Plinio, & Ptolemæo, nunc indigenis *Chibili*, Arabibus *Bardamasser*, Turcis *Misir*, Gallis *l' Ægypte*, Italis & Hispanis *l' Egitta*, & Germanis *Egypten* dicta extenditur à Septentrione in meridiem per 500. mill. pass. nempè à Maris Mediterranei ora usque ad Syenem, quo eam interfluit Nilus fluvius notissimus, cuius inundationibus annis fœcundatur. Terminatur ab oriente sinu Arabico, Arabia Petræa, & Palæstina, à septentrione suo mari AEgyptio, ab occidente Cyrenaica regione, & deserta Lybiæ, à Meridie autem Nubiæ Regno sub AEthiopia; dicta fuit olim à Phœnicibus, Myara regio & Aeria, & Ogygia, teste Stephano de Urbibus, primum divisa fuit in superiorem, & inferiorem & postea in superiorem, mediam, & inferiorem. Superior AEgyptus quæ etiam Thebais, nunc *Said* dicitur, olim divisa fuit in Thebaidem primam & Thebaidem secundam eratq; in parte meridionali versùs AEthiopiam; Media AEgyptus sic dicta, quod media esset inter superiorem & inferiorem, vocata etiam Arcadia & Heptanomos, quod in ea essent septem Nomi, seu præfecturæ, hodie *Bechria* vocata, & etiam *Demesor* à quibusdam. Inferior Ægyptus, quæ & Delta, divisa fuit in AEgyptum primam, & secundam, & in Augustamnicam primam, & secundam hodie *Errif*, extenditurq; versùs Boream à media usque ad mare AEgyptum, versùs brachia & ostia Nili flu. Olim hæc regio divisa fuit ab antiquis regib. in 42. Nomos, nunc autem distinguitur in 12. partes, Cassilisatus dictas seu Provincias, ex quibus quinque respondent superiori AEgypto, nempè *Girgio Mansfelant* & *Ebensevef* ad sinistram Nili ripam, & *Minia* cum *Cherkess* ad dextram Nili; tres alii Cassilisatus, *Fium* & *Giza* ad sinistram Nili, & Cairus, *le Caire*, ad dexteram respondent mediæ AEgypto & quatuor ultimi Cassilisatus *Mansoura*, *Garbia*, *Menousia*, & *Calioubech* cum Alexandriæ territorio respondent AEypto inferiori, seu Deltæ. Sunt qui addunt decimam tertiam Provinciam, nempe *la Cassilif de Bonbera*, sed hæc verius pars est Regni Barcæ, nempè propriè sub AEgyyto sumitur. Antea proprios habuit reges AEgyptus per aliquot sæcula, sed tandem anno 1516. sub Campsone Gauro Sultano, bello appetita à Selimo primo Magno Turcarum Domino, perdidit Syriam & anno sequenti 1517. Tomumbejo ultimo Sultano bis à Turcis ad Nemphim victo, & cæso, facta est Turcici juris, & ab eo tempore pars est Imperii Turcarum, Præfectum generalem habens *Misir Beglerbeg* dictum, sub quo sunt 12. Cassilisatus supradicti, totius regionis primaria urbs est Cairus, *le Caire*. Fuit alias regio probè culta, & innumeris referta civitatibus, nunc autem partes à Nilo fluremotiores incultæ ferè jacent, præsertim versùs Lybiam & urbes pro maiori parte interiere, ita ut cum nunc præcipuè cum Cairo sint tantum *Syene*, Alexandria, Thamiatia & Metelia. Nomos AEgypti vide in voce Nomi. Notandum verò quod urbes AEgypti nullis omninò muris cinctæ sunt. Cairus nec muris, nec fossis, nec propugnaculis vallatur, solum habens castellum, in colle situm, & Alexandria sola habet duo Castella in ingressu portus.

ÆTHIOPIA, vulgò *l' Ethiopie* Gallis, *l' Etiopia* Hispanis, & Italis, & *Etiopen* Anglis, Germanis & Belgis, regio perampla Africæ, seu propriè ejus media pars versùs Austrum extensa, sicque ab antiquis credita & in duas partes divisa, nempè in superiorem & inferiorem.

AETHIOPIA SUPERIOR, seu interior, regio ampla Africæ, quæ aliter, AEthiopia sub AEgypto dicta fuit, terminatur à septentrione AEgypto, & Lybia, ab occasu AEthiopia inferiori, uti à meridie, ab ortu verò mari rubro & Arabico, & sinu Barbarico, ejus partes sunt Nubia hodiè *la Nubie*, quæ magis ad ortum versùs Lybiam. AEthiopia propriè dicta *l' Abissine*, regna Mujaei & Macoci, & Galas Trogloditica, *le Coste d' Abex* versùs mare Rubrum. Azania *le Coste d' Aian*, & Barbaria, *le Zanguebar* juxta Oceanum AEthiopicum.

AETHIOPIA INFERIOR, seu exterior, pars ampla Africæ in meridiem extensa, terminatur ab Aquilone Lybia, ab ortu AEthiopia superiori, ab occasu verò, & meridie Oceano AEthiopico, & Australi ejus partes fuere tres; nempe Agisymba regio ubi hodie regna *Monomotapa & Monemugi*. Hesperii, AEthiopes ubi Regna Congi, Loangi, et Angolæ cum adjacentibus, et Anthropophagi AEthiopes ubi Cafreria regio hodie. Totius Africæ pars meridionalior est hæc regio, quæ antiquis prorsùs incognita, & à Lusitanis inventa, et perlustrata fuit à duobus ferè sæculis incipit versùs occasum ad Hesperium sinum non longè ab AEquatore, et totam complectitur littoralem Africæ partem ad austrum usque ad Barbariam seu Zangnebariam, AEthiopiamque superiorem hac parte ambit.

AETHIOPIA PROPRIE DICTA, hodie Abissinis, *l' Abissinie* seu *le Pais des Abissins* Gallis, *Abex* incolis, *Abissinia* Italis, dicitur etiam Abassinia, & Abassia, eius termini erant alias ab ortu Trogloditica, et Azania à sep-

tentrione Nubia, ab occasu Hesperii Æthiopes, & a meridie regna Monomotapę, & Monemugi in Agilymba regione, parebatque Imperatori *le Grand Negus* dicto, pro majori parte, sed superiori sæculo Galæ populi vicini occupaverunt Provincias *Balli*, *Fatigar*, *Angote*, cum aliis, quas etiamnum possident, ita ut ditio istius Imperatoris valdè imminuta sit, teste Hieronymo Lobo Lusitano, & in parte australi Æthiopiæ propriæ sunt Galæ populi valdè potentes, & regna Mitaci, & Macocl.

ÆTNA, *il Mon-Gibello* Italis, *le Mont Gibel* Gallis, *Gibel* Arabibus, idest mons per excellentiam, mons est Siciliæ maximus, et notissimus, ob ignes quos evomit, quibus assiduè flagrat; quibusque interdum latius sparsis horribilem edit perniciem, est in Valle Demonæ, et in Diœcesi Catanensi, altitudinis est 9. milliarium, circuitus autem 30. Causam incendii faciunt Poetæ Typhæum, seu Typhonem Gigantem, eo oppressum a Jove, Lucretius eam reiicit in sulphur, quo hæc regio scatet, accedunt et flatus inclusi. Montem circumstant oppida aliquot, in his Centuripæ *Centorue* urbs excisa, et Ætna nunc pagus *Mascari Adranum Aderno*, et Brontes, *Bronte*; pars ejus Australis vitibus consita est, Borealis nemoribus obducta. Et in eo nihil incultum nisi in summo monte, a Catana urbe, ad quam ferè radices ejus pertingunt, 12. mill. pass. distans in occasum, et 30. a Messana versùs meridiem. Hic mons anno 1169. horribili flagravit incendio, itemque anno 1329. cum per plures annos absque igne, et fumo fuisset, ut et anno 1408. 1444. et 1457. anno 1536. flumen igneum emisit, locis finitimis vastitatem afferens, et anno 1554. plus consueto æstuans Catanam, et illius agrum maximè labefactavit; anno autem 1669. quatuor fluvios igneos emisit in Catanensi agro, ubi 15. castra cremata fuere; de variis ejus incendiis diversis temporibus consule Thomam Fazellum et Philippum Cluverium.

AFRICA, quæ et Libya Græcis, sic quasi sine frigore dicta, una ex quatuor orbis terræ partibus in meridiem vergens, mari mediterraneo ad Arctos, Oceano ad occasum, meridiem, et ortum, ac sinu Arabico perstricta (nisi qua Asia Ægypto connectitur) *Ibrichiam* ab incolis, teste Joanne Leone Africano, dicta, a Turcis *Ephrikiia*, a Gallis *l'Afrique*, ab Hispanis et Italis l'*Africa*, ab Arabibus *AlKebulan*, ab Indis *Besecath*, et a Belgis, et Anglis *Africk* a dicitur, estque una ex tribus partibus antiquis cognitis: Sed Lusitani hisce ultimis temporibus detexerunt maximam, et meridionalem ejus partem nondum Europæis notam, præsertim versùs oram littoralem meridionalem, et insulas, tunc enim ultra Lunę montes meridiem versùs incognita erat. Regio tota siccior in mediterraneis, ubi sterilis et penè deserta multis in locis, vel arenis sterilibus obducta, vel multo ac malefico animalium genera infesta, vel inopia aquarum, est autem huius forma seu figura ad Peninsulæ triangularis instar, quæ Isthmo qui est inter mare Rubrum Asiæ coniungitur, ac duplo fermè Europam excedit. A pluribus variè distributa fuit Africa. Romanorum tempore divisa fuit in sex Provincias, nempè Africam propriam, seu proconsularem, Numidiam, Tripolitanam, Bizacenam, Mauritaniam Cæsariensem et Mauritaniam Tingitanam, sed hæc divisio intelligenda est de ea tantùm parte, quæ Romanis paruit. Ptolemæus eam distribuit in duodecim regiones, quæ sunt Mauritania Tingitana, Mauritania Cæsariensis, Numidia, Africa propria, Cyrenaica, Marmarica, Libya propria, Ægyptus superior, Ægyptus inferior, Libya interior, Æthiopia sub Ægypto seu superior, & Æthiopia inferior, seu exterior, sed Nicolaus Sanson eam facilius dividit in Africam, seu Libyam, & in Æthiopiam, Æthiopia dividitur in superiorem, seu sub Ægypto, & in inferiorem Æthiopiam seu exteriorem; Africa verò seu Libya in citeriorem, et ulteriorem, ex quibus in citeriori sunt Mauritania; Africa propria, Libya propria, et Ægyptus, in ulteriori Libya sunt Getuli, Garamantes, et Nigritarum regio, et hæc de Antiqua, ad quam referri potest recens Africæ divisio, de eius autem partibus secundum recentiores, vide infra, et notandum est, quod Africa dicitur ab Asiaticis insula occidentis, quippe genuino mari mediterraneo et Atlantico, geminoque fluvio Nilo, et Nigro undique circumdata, ut scribit Gallius.

ALBANIA, *l'Albanie* Gallis, *l'Albania* Italis, *Arnaus* Turcis, regio est ampla Macedoniæ ubi olim pars occidentalis Macedoniæ, semper Albania dicitur à Leunclavio, qui observat Albanos à Turcis appellari *Arnaut Lavar*, valdè populosa est, terminatur à septentrione Serviæ regno, et Dalmatia, ab ortu Macedonia, ab occasu mari Adriatico, & mari Jonio, & a meridie Livadia, extenditur per 200. mill. pass. ab Aquilone in Austrum, & tota subest dominio Turcarum a duobus sæculis, excepta Corcyra Insula, cum duobus aliis minoribus in ora littorali, duplex est, nempe Albania inferior, seu Australis, sub qua sunt provinciæ Canina, Chimera, & Larta, teste Brietio, & Albania superior, seu Borealis, quæ & propria, dividitur etiam in maritimam, & mediterraneam, & totius regionis caput est Scodra, *Scatari* vulgo.

ALEXANDRIA, urbs Ægypti, nunc Turcis *Scanderik*, Gallis *Alexandrie*, Italis *Alessandria*, urbs patriarchalis, & Emporium celebre, quo etiam merces ex India præsertim aromata per universam Europam distribuenda antea advehebantur, ab Alexandro Magno olympiade 112. condita, olim clarior fuit ante Cairi erectionem, a quo distat 125. mill. in occasum æstivum, & portum habet percelebre in ora maris mediterranei, hodie pro maiori parte in ruinis iacet, nihilominus ob portus commoditatem multæ naves ex Europa huc appellunt, urbs ipsa Alexandria incolitur duobus mille civibus circiter, ex quibus 100. tantùm sunt Catholici, sed circa millia ibi adveniunt quocumque anno, in ea est Ecclesia S. Athanasii amplissima, alias Patriarchalis, nunc à Turcis in Moscheam versa, ideo Patriarchæ Græcorum, sedes est in Ecclesia pervetusta S. Catharinæ intra muros urbis, Ecclesia Franciæ præcellit omnibus totius Orientis Catholicorum Ecclesiis, extra muros Alexandriæ conspicitur columna marmorea ingentis altitudinis Pompeii dicta, sunt etiam ibi obelisci summæ altitudinis, quorum unus stat, alter verò deiectus est, circuitus murorum urbis ad huc extat, estque pulcherrimus, intra portum & ad eius ostium est insula Pharos dicta, quæ iam iniecta mole terræ adhæret, ubi turris Pharos nunc destructa, & super eius rudera nunc est arx Turcarum cum præsidio ad tutelam portus, 12. mill pass. distat à Nili ostio Canopico in occasum, 460. mill. pass. in Boream a Syene ultima Ægypti urbe meridionali, 150. a Pelusio in occasum Cyrenem versùs 600. Fuit Alexandria Civitas triplex antiquissimis temporibus, nimirum Menna, idest portus qui Phari, & vicinarum partium locus est, Alexandria propriè dicta, ubi Alexandria oppidum visitur hodiè, & NeKita, quæ forsan Necropolis Josephi, & Strabonis, earum verò quamlibet peculiaris cingebat murus post quem alius ambiebat simul omnes, vias per quadras sive cancellatim ordinatas fuisse, quod vix alibi in oriente spectare licet, ipsa rudera demonstrant, teste Gallio, ante Mahometanum bellum hæc urbs etiam florebat, Ægypti totius Metropolis habita, sed ab Amro expugnata fuit post obsidionem 13. mensium, nomine Califæ, & pessimè habita, unde paulatim minui cœpit, capta fuerat a Francis tempore belli Sacri nempe ab Amalarico Rege Hierusolymitano anno 1167. sed postea ab ipsis derelicta, hinc Alexandrinus nomen gentis.

ALPES; montes sunt excelsi Polybio, Livio, & aliis qui Italiam separant a Gallia, & Germania, *les Alpes* Gallis, *l'Alpi* Italis, *Alben* Germanis dictæ, quæ multiplices sunt, variaque pro locorum diversitate sortiuntur nomina. Quarum longitudo est 2000. stadiorum, teste Livio. Illarum series sic se habet, a littore maris Gallici inchoando.

ALPES MARITIMÆ, Ptolemæo, quæ *le Montagne di Tenda* dicuntur ab Italis, *le col de Tende* a Gallis, & extenduntur a meridie in Septentrionem, inter Galliam ad occasum, & Liguriam ad ortum, incipiunt a portu Herculis Monæci in ora maris mediterranei & in limite Liguriæ, deinde per partem Orientalem comitatus Nicæensis excurrentes, uti postea inter ipsum, & Marchionatum Salutiarum, tandem terminantur juxta Vesulum montem, inter Delphinatum, & Pedemontium. Earum partes sunt mons Acema, *le mont Camelion*, Argentarius *le Col de l'Argentiere*, Vesulus *le mont Vise*, uti & Montes *le Col delle Fenestre* & *le col de Limon* dicti.

ALPES COTTIÆ, Svetonio, quæ & Cottianæ a Tacito nominantur, sunt Montes excelsi admodum, Delphinatum a Pedemontio separantes, extenduntur a Monte Vesulo, ubi fontes sunt Padi fluvii, ad montem Cenisium in limite Mauritaniæ, nunc *le Mont Genebre*, & *le mont Cenis* dicuntur a montibus eius præcipuis, Genebra, & Cenisio, suntque inter Alpes maritimas ad meridiem, & Alpes Graias ad septentrionem;

ALPES GRAJÆ, Plinio, exordiuntur a monte Cenisio, ubi desinunt Cottiæ, excurruntque inter Sabaudiam, & Tarantasiam ad occasum, & Pedemontium,

Du-

Ducatumque Augustanum adortum, usque ad summum Penninum vulgò *il monte Jove*, Gallis *le monte Jeux*, aliter *le grand S. Bernard*, ubi incipiunt Penninæ. Dicuntur etiam Grææ Alpes à quibusdam, & Graius mons, teste Tacito.

ALPES PENNINÆ, Tacito, seu Pœninæ quibusdam, extenduntur ab occaso in ortum inter summum Penninum, & Adulam montem *le mont de Saint Godard*, sicque excurrunt inter Sedunos nunc Valesiam ad septentrionem, & Iosubres ad meridiem, eorum pars mons Sempronius.

ALPES SUMMÆ, pars minor Alpium Cæsari, sed excelsior cunctis, Adules mons aliis, *le mont Saint Godard* Gallis, *das Gothardsberg* Germanis, in ditione Helvetiorum, & in limite insubrum, et eo effluunt quatuor fluvii Rhenus, Rhodanus, Ticinus, & Arola.

ALPES LEPONTIÆ, Plinio, Summis iunguntur, ubi Rhenus ortum habet, iuxta Lepontios populos, à quibus sic dicti fuere, nunc in Helvetiis.

ALPES RHÆTICÆ, Plinio, & Tacito, quæ & Juga Rhætica, sic dictæ à Rhætis populis per quos excurrunt ab ortu in occasum, inter Rhætos propriè dictos ad Boream, & Vallem Tellinam ad Austrum, earum partes præcipuæ sunt, *il monte Bernina*, vel *il monte Braulio*, Germanis *Vnnrm Serloch* dictus, teste Scudo, & ex his Oenus per Noricum, Athesis per Cenomanos, & Venetos, Addua, & Ollius per Insubres flumina derivantur.

ALPES TRIDENTINÆ, Cassiodoro, ab ortu in occasum extensæ, in comitatu Tirolis, inter Rhæticas ad occasum, & Noricas ad ortum, seu inter Tridentinos populos ad Austrum, & Breunos ad Boream, earum partes sunt montes *des Groß Verner* incolis, *le grand Brenner* Gallis, & *In Venden* Germanis, & vulgò *le montagne del Tirolo* dicuntur ab Italis.

ALPES NORICAE, Marcellino, sic dictæ à Norica regione, extenduntur à Dravi fontibus usque ad ortum Tilia vempti inter Tridentinas & Carnicas, hac voce non utuntur veteres, sed tantùm mediæ ætatis Scriptores, uti Jornandes & alii, olimque dictæ fuera mons Taurus, teste Mela, & etiam Vestigium huius manet in montibus Krumler Taurn, Felber Taurn, & in aliis in illo tractu, inter Comitatum Tirolis, Salsburgensem ditionem, & Carinthiam.

ALPES CARNICÆ à Carnis populis sic dictæ à Ptolemæo, & aliis inter Noricam ad Boream, & Carnos ad Austrum protensæ, seu inter Carinthiam partem Norici, & Forum Julium Carnorum regionem, à Tilavempti fontibus ad Sontii fontem in limite Carniolæ, & earum pars est Mons Ocra.

ALPES JULIAE producuntur à fontibus Sontii fluvii ad fontes Colapis fluvii, & ad sinum Carnarium in mari Adriatico sic dictæ sunt à Julio Cæsare, qui primus iter per eas aperuit, & munivit. Tacitus libro secundo eas Pannonicas appellat, nunc Carniolam ab Istria, & Foro Julii separant *i monti del Charso*, versus Tergeste, & earum partes sunt, *Et I monti della Vena* prope Lugeam Paludem

ANGLIA, *England*, & *the Kingdome of England* incolis, *l'Angleterre* Gallis, *l'Inghilterra* Italis, *das Engelland* Germanis; & *la Inglatera* Hispanis, pars est major Britanniæ Insulæ ad austrum extensa, regnumq; Europæ percelebre à multis sæculis, quod olim Britannia major et parte, & superior seu citerior, & meridionalis vocabatur, terminatur à septentrione Britannia ulteriori, seu inferiori, & septentrionali, ab ortu Oceano Germanico, à meridie mari Britannico, & ab occasu mari Verginio, seu Hibernico, primum divisa fuit in quinque partes tempore Romanorum, nempè in Britanniam primam, Britanniam secundam, Flaviam Cæsariensem, Maximam Cæsariensem, & Valentiam, sub quibus fuere populi sexdecim, nempè Atrebatii, Belgæ Brigantes, Cantii, Cattieuchlani, Coritani Cornavii, Damnonii, Dimetæ, Dobuni, Iceni, Ordovices Ottadini, Regni, Silures, & Trinobantes Postea Anglia in septem Regna divisa fuit, nempè Cantium, Sutsexiam, seu Austro Saxoniam, East-Angliam seu orientalem Angliam West-Sexiam seu occidentale Saxoniam, East-Sexia sive Orientalem Saxoniam, Northumbriam, & Merciam, quæ in unum coaluerunt sub Adelstano Rege, quibus addi debet Wallia, quæ Anglico regno accessit sub Eduardo I. Rege, dicta fuit etiam Anglia, Saxonia Transmarina, post sublatum Britanniæ nomen, teste Camdeno, uti etiam postea Lhoegria, teste Valsinghamio. Aliàs Anglia reges habuit proprios Anglo-Saxones, in Heptarchiam, sive septem Regna divisos, in quibus tamen qui plurimum poterat, Rex gentis Anglorum dicebatur, ut est apud Bedam, & Ecbertus occidentalium Saxonum Rex, quatuor regna ex his victoria complexus, Heptarchiam, quam occuparent Saxones promulgato edicto vocari jussit *Engelonth*, idest Anglorum terram, unde Latinè Anglia dicta ab Anglis facta appellatione, hinc vexata fuit per duo sæcula à Danis, quibus etiam aliquando paruit, postea rediit ad Anglos, sub Eduardo Confessore, sed tandem anno 1066. Normanniæ Franciæ populi, à Francorum Rege adjuti Anglos vicerunt ad Hastingam, & hanc regionem sui juris fecerunt, sub Guillelmo Conquistore dicto Normanniæ duce, qui sic regnum sibi peperit, & ad suos posteros in hanc usq; diem longa serie transmisit. Nunc autem Anglia dividitur in Angliam & Walliam, Anglia vero iterum separatur in Angliam propriam *l'Angleterre*, Angliam septentrionalem seu provincias septentrionales *les Provinces du Nort*, & Angliam occidentalem, seu provincias occidentales *les Provinces de l'Ouest*, & in his quatuor partibus Angliæ sunt 52. comitatus seu provinciæ.

ANTILIÆ, *les Isles Antilles* Gallis & Anglis, *las Antillas* Hispanis, insulæ Americæ Septentrionalis, in mari Boreali, vulgò *el mar del Norte*, quæ in longum excurrunt inter Floridam regionem ad septentrionem, et novam Vandalitiam in Americam ad meridiem. Earum præcipuæ sunt Hispaniola, Cuba, Jamaica, S. Joannis insula, Lucajoneca, Bahama, et aliæ, Linicoto teste. Alii autem existimant, et rectius, Antillas insulas esse, quæ jacent inter continentem Americæ meridionalis, et partem orientalem insulæ Sancti Joannis de Portu Divite; suntque in modum arcus positæ. Detectæ primùm fuerunt à Christophoro Colono, sive Columbo anno 1493. dicunturque Antillæ Americæ, quasi ante insulas sinus Mexicani. Ex iis viginti octo præcipuæ numerantur, & pro majori parte parent Gallis, Anglis, & Belgis unitis, qui in his habent colonias ab anno 1625. quo *Disl Desnambuch* Gallus, & Warnerus Anglus illas primi occuparunt. Dicuntur etiam Caribarum insulæ ab Antiquis illarum incolis; & à quibusdam Camercanæ. Ab Europæis autem harum partium incolis, tota hæc multitudo insularum cum aliis sinus Mexicani, sæpius Archipelagus Mexicanus dicitur. Sunt autem *Antillæ* pro majori parte mirè fertiles, & riguæ, abundantque omnibus ad victum, & ad delicias etiam necessariis, cum pluribus fortalitiis præsertim in Guadalubia, Martinica, & S. Christophori insulis, et dividuntur in duas partes, nempè in insulas ad ventum dictas, *les Isles du Vent* aliis, *las Islas de Barlovento* Hisp. quæ sunt *Antiliæ* propriè dictæ, et magis ad ortum extensæ et in insulas infra ventum dictas, *les Isles sous le Vent* Gallis *las Islas de Sottovento* Hisp. quæ magis ad meridiem excurrunt versùs oram Terræ Firmæ, et Venezuolæ regionum

ANTUERPIA, *Antwerpen* incolis, *Anvers* Gallis, *Antorff* Germanis, *Antwerp* Anglis, *Anversa* Italis, & *Anveres* Hispanis, urbs Belgii in Brabantiæ Ducatu, ampla, & pulcherrima, olimque imperialis, & libera, ad Scaldim fluvium, Episcopalis facta sub Archiepiscopo Mechliniensi à Paulo IV. Pontifice Maximo, anno 1559. estque emporium percelebre, arcem habens probè munitam excitatam ab Albano Duce anno 1569. urbs est ex maximis totius Belgii in eo tractu Brabantiæ, qui marchionatus S. R. Imperii dictus fuit, cujus caput erat, habuitque alias innumeros penè incolas, sed deficit in dies, ex quo Amstelodamum crevit in tantam opum abundantiam, pessimè habita fuit ab Alexandro Farnesio Parmæ Duce fortiter expugnata anno 1585. nunc subest Dominio Hispanorum, distat ab Oceano 18. leucis in ortum, 10. à Gandavo, & totidem à Bruxellis in septentrionem; 4. à Mechlinia in occasum æstivum, à Colonia 28. in occasum, & à Parisiis 76. in Septentrionem; Ambivaritorum metropolis creditur ab Abrahamo Ortelio, qui in hac urbe natus est doctissimus sui Ævi Geographus, de ea fusè & accuratè scripsit Ludovicus Guicciardinus in sua descriptione Belgii; dicitur etiam a quibusdam Andoverpum, quod nomen illi contigisse narrant ab Andoverpo gigante loci domino, cuius ossa adhuc monstrantur, sed de hoc fides sit apud ipsos, hinc Antuerpianos nomen gentis.

APENNINUS, *l'Apennino* incolis, *l'Appennin* Gallis, mons Italiæ notissimus, & maximus ab occasu in meridiem excurrens per 700. mill. pass. & illam ab Alpibus maritimis usque ad extremos Salentinos, & Brutios in longum, continuo iugo in duas veluti partes dividens, nisi qua transitum præbet, testibus Strabone, Plinio, & aliis, hinc inde varia montium ramenta dimittens, et in duo apud Hirpinos capita seu cornua divisus, uno ad Acram Japygiam in Salentinis, altero in Brutiis ad Leucopetram promontorium finitur, ab occasu primum Pedemontium a Li-

lis. Eius partes sunt etiam Veoedicus sinus, *le Golfe de Buntzick*, Clylipenus sinus, *le Golfe de Livonie ou de Rege*, & Lagnus sinus, *le Golfe de Lubeck*. Eatenditur verò mare illud à promootorio Cimbrorum, ubi os illius est, Viborgum, & Narvam usq; urbes extremas sinus Finnici, ad 190. milliaria Germanica, & eius præcipuæ insulæ sunt Alandia *Aland*, Boringia *Bornholm*, Gotlaodia *Gotland*, Oelandia *Oeland*, Osilia, *Oesel*, & Rugia *Rugen*, uti etiam Falstria *Falster*, Fiona *Funen*, Lalanda *Laland*, Langelandia *Langeland*, & Zelaodia *Zeland* omnium præcipua, inter Cimbricam Chersonesum, & Scaniam provinciam Sveciæ ad fauces huius maris.

BARENSIS DUCATUS, *le Barois*, provincia Galliæ olim Campaoiæ pars, quæ postea Ducibus Lotharingiæ in feudum concessa fuerat à Galliæ regibus, nunc iterum effecta Francici iuris à paucis annis, extenditur à septentrione in meridiem cis Mosam fluvium, & trans Mosam, à Comitatu Burgundiæ usque ad Luxemburgensem Ducatum, inter Campaniam ad occasum, & Lotharingiam ad ortum; eius partes sunt iuris dictio, seu Balliviatus Barensis, *le Baillage de Bar le Duc*, Juris dictio Bassiniaci *le Baillage de Bassigny* turi; dictio S. Michaelis *le Baillage de S. Mihel* & Comitatus Claromontanus *le Comté ou Baillage de Clermont*, cum annexis; totius autem provinciæ caput est Bartum seu Barro Ducum; hinc Barenses populi *le Barois* vulgò.

BAVARIA, regio Germaniæ perampla, & fertilissima, olim Vindelia vocata, & postea à Boiis Boiaria dicta reges habuit alias proprios, nunc etiam Ducatus titulo clara, *die Beyern* incolis dicta *la Baviere* Gallis & *la Baviera* Italis, & Hispanis, terminantur ab oriente Austria, & Archiepiscopatus Salisburgensis à meridie Comitatus Tirolis ab occidente Svevia & à septentrione Palatinatus superior, & Bohemia, eius Dux est Imperii Elector quintus à paucis annis & eius etiam dominio subest Palatinatus superior seu Bavariæ, pace Westphalica; totius Bavariæ caput est Monachium ad Isaram, ubi Ducis sedes; tota autem ditio Bavariæ Ducis nunc duplex est, nempè superior Bavaria *Obern Beyern*, ubi Monachium, & Ingolstadium, & inferior Bavaria *Nider-Beyern*, ubi Strabuinga & Borchusia, sed tamen persæpè dividitur in quinque partes seu regimina, dicta *Regierung*, scilicet pro superiori Bavaria regimen Monachii, *Regierum Munchen*, pro inferiori Bavaria tria nempè Regimen Burchusiæ, *Regierung Burchausen*, regimen Landshutæ *Regierung Landshut*, & regimen Straubinga *Regierung Straubing*, & pro superiori Palatinatu Regimen Amberga *Regierung Amberg*, tota regio fertilis est admodum & rigua, & eius Duci subsunt etiam Donaverta ad Danubium, & Midelheimum in Svevia, sed Ducatus Neoburgicus, dictio Frisingensis Episcopi, & Passaviensis Episcopi subsunt propriis principibus quamquam intra fines Bavariæ sit Ratisbona urbs, quæ Imperialis est, & sui iuris, & Bavariæ pars fuit olim Austria superior, ante Friderici primi Imperatoris tempora, uti etiam Cufsteinum in Comitatu Tirolis, cum tractu adiacente ad Oenum fluvium, hinc dicti Bavari populi *Bayerische* incolis *les Bavarois* Gallis & *li Bavaresi* Italis.

BELGIUM, regio Europæ notissima, inter Galliam, Germaniam, & Oceanum Germanicum extensa, ubi olim fuit pars Galliæ Belgicæ, quæ versùs septentrionem porrecta erat, in qua populi Morini, Atrebates, Nervii, Centones, Toxandri, Batavi, Advatici, Eburones, & Bætasii, uti etiam minuta pars Germaniæ, in qua Frisii Salii, & Usipetes, unde forsan dicitur à quibusdam Germania inferior, sed abusivè, tum quia Germania inferior pars erat Galliæ Belgicæ, prope & cis Rhenum, tum etiam quia totum Belgium pars erat Antiquæ Galliæ Belgicæ usque ad initium seculi elapsi, quo ei iunctæ fuere Gueldria, Frisia, Transisalania, & Dominia Groningense, & Ultraiectinum, quæ provinciæ partes erant Germaniæ. Regio tota humilior est versùs Oceanum præsertim, sed mire fertilis, & rigua, & vulgò dicitur ab indigenis *das Nederlands* regio inferior, *le Pais-bas* Gallis, *Neatherland* ab Anglis, *los Payses Baxos* ab Hispanis, *li Paesi Bassi* ab Italis, *dasthe Niderlands* à Germanis, & *Niderlanderska* à Polonis, quod idem sonat ubique. Ejus termini sunt ab oriente Germania, à septentrione Oceanus Germanicus, sive occidentalis, ut vocant, & ab occidente & meridie Francia, complectiturque quatuordecim provincias, quæ etiam sæpe ad tredecim reducuntur, cum Ducatus Limburgicus pars sit Brabantiæ ab anno 1290. quicquid dicant Belgium comprehendere in se septemdecim provincias, quod ad ostentationem tantùm dicunt, sed revera longius à vero aberrant, cum ex his pretensis septemdecim provinciis Zutphaniæ Comitatus, sive Tetrarchia pars sit Ducatus Gueldriæ à tot sæculis, nempe ab anno 1079. Mechliniæ dominium pars est Ducatus Brabantiæ ab anno 1346. & sub ipso censetur etiamnum, uti Marchionatus S. Imperii ab anno 1043. quo extinctus fuit, 70. annis post ejus erectionem, sicque revera reducuntur ad quatuordecim, provincias, seu etiam sæpè ad tredecim, cum Limburgensis Ducatus sub Brabantia censetur, ut videre est in comitiis harum provinciarum, & olim principes habuere proprios, sed tandem ex his novem in unum redactæ sunt sub Carolo Audace Burgundiæ Duce ultimo, & sic obvenerunt Maximiliano I. Imperatori, & Carolo V. ejus Nepoti, sub quo Gueldria, Frisia, Transisalania, dominium Groningense, et dominium Ultrajectinum ad alias accesserunt, sicque eas omnes reliquit filio Philippo II. Hispaniæ Regi, cui paruerunt per aliquot annos, sed cum durius haberentur septem provinciæ septeotrionales, in libertatem se vendicarunt, et Regem Hispaniæ principem suum ejuravere Dordraci anno 1581. fœdusque inter se inierunt, quod Belgio unito, seu fœderato nomen dedit; hinc orta primum divisio Belgii in Belgium Hispanum, quod ad meridiem, ut persæpè ab exteris *la Flandre* dicitur, ab eius potiori parte, et Belgium unitum sive fœderatum, quod est ad septentrionem, et sæpe ab exteris *la Hollande* vocatur ab ejus provincia præcipua; sed cum postea Francorum Reges post multas, insignesque victorias, sibi acquisiverunt mediam ferè partem Belgii Hispani versùs meridiem, hinc dicta fuit ea pars Belgium Francicum, sicque hodie triplex est Belgium Francicum nempè, Hispanum, et unitum sive fœderatum.

Belgii Provinciæ.

Artesii Comitatus, *l'Artois.*
Brabantiæ Ducatus, *le Brabant*, sub quo Mechliniæ dominium, *la Seigneurie de Malines*, et antiquus Marchionatus S. Imperii *le Marquisat du S. Empire.*
Flandriæ Comitatus, *la Flandre.*
Frisiæ dominium, *la Frise.*
Groningæ Domin. *la Seigneurie de Groninge, et les Omlandes.*
Gueldriæ Ducatus, *la Gueldre*, sub quo Zutphaniæ Comitatus, *le Comté de Zutphen.*
Hannoniæ Comitatus, *le Hainaut*
Hollandiæ Comitatus, *la Hollande*
Limburgensis Ducatus, *le Duché de Limbourg*
Luxemburgensis Ducatus, *le Luxembourg*
Namurcensis Comitatus, *le Comté de Namur*
Trans-Isalaniæ Dominium, *l'Over-Isselou la Trans-Isselane.*
Ultraiecti Dominium, *la Seigneurie de Utrecht.*
Zelandiæ Comitatus, *la Zelande.*

BELGIUM FRANCICUM, *le Pais-Bas François*, sive etiam persæpe *la Flandre Françoise*, pars ampla Belgii magis ad Occidentem, et meridiem extensa, quæ à paucis annis subest dominio Francorum Regis, et sub Regno Galliæ nunc censetur, cum antea pareret Hispanis, protenditur in longum ab Oceano ad Mosellam fluvium, terminaturque à septentrione, & ab ortu Oceano Germanico ex minuta parte, & Belgio Hispano, ab occasu verò, & meridie Picardia, Campania, & Lotharingia, estque fertilis admodum, rigua & perculta, sub ipsa comprehenditur Artesia tota, maior, & potior pars Hannoniæ ad ad meridiem protensa, ubi Flandria Gallica, Ipreosis Tetrarchia, atque planities Terræ Francæ, & pars meridionalis Ducatus Luxemborgensis, ejus verò præcipua urbs est Insulæ, sed de aliis eius urbibus vide infra.

BELGIUM HISPANUM, *le Pais-Bas Espagnol*, sive & sæpe *la Flandre Espagnole*, pars ampla Belgii in longum extensa, inter Belgium unitum, & mare Germanicum ad Septentrionem, Germaniam ad ortum, & Belgium Francicum ad occasum, & meridiem, quæ etiamnum subest dominio Regis Hispaniæ, complectiturque mediam partem Flandriæ ad ortum & septentrionem, minorem partem Hannoniæ versùs septentrionem, Namurcensem Comitatum, maiorem partem Luxemburgensis Ducatus, Brabantiæ Ducatum pro maiori parte, Ducatum Limburgi pro medietate, et Gueldriam superiorem sive Tetrarchiam Ruremundensem, et eius primaria urbs est Bruxella, alias eius urbes videbis infra.

BELGIUM UNITUM, sive fœderatum, quod aliter dicitur Provinciæ unitæ, *les Provinces Unies du Paisbas* pars est ampla Belgii versùs septentrionem extensa, inter Oceanum Germanicum ad Boream et occasum, Germaniam ad ortum, et Belgium Hispanum ad meridiem, quæ ab anno 1542. sui iuris effecta Rempublicam constituit, complectiturque septem provincias, nempè Gueldriam inferiorem, sive tres Tetrarchias, Ducatus Gueldriæ, Hollandiam, Zelandiam, Frisiam, Ultraiecti Dominium, Trans-Isalaniam, & Dominium Groningense, quibus adiitæ sunt pars septentrionalis Ducatus Limburgi, minuta

pars

pars Flandriæ versùs ornm Zelandiæ, & pars etiam Borealis Brabantiæ Ducatus; eius verò præcipua urbs est Amsterodnmum, sed de aliis eius urbibus vide infra.

BISCAJA PROPRIA, *la Vizcaia* incolis, *la Biscaye* Gallis, terminntur à septent. Oceann Cantabricu, ab ortu Alavn, & Iposcoa prov., à meridie Castelln veteri, & ab Oc. Asturia S. Julianæ dictn, domi nii titulo insignitur, cum nlias duminos habuerit propriosè gente *de Haro*, quibus deficientibus in obsidione Algezeiræ, Biscaia Joanui Castellæ regi obvenit, & ab illu tempore pars est regni Castellæ veteris, extenditurque nb orieote in occid. ad 26. leucas Hisp. versùs oram, sed non est æquè lata, dividitur iu plures Mnioriuatus, seu Merindndns, ut vocant, uempe Mnioriontus *de Garnica*, *Bastaria*, *Uribe*, *Arratia*, *Bedia*, *Corteaa*, *Darange*, *Marquina*, & *Prestamero ma or*, & sub ipsa comprehenduotur etiam quntuus urbea littor. dictæ, cum eorum territ. nempe Laredum, Fanum S. Andreæ, Castrum Urdiale, & Fanum S. Vicentii de Vacaria, sutiua verò prov. caput est Bilbauna, erant ulim in ea regione Autrigones populi, & pars urientalis Cantabrorum propriè dictorum, nd 11. loucas in longitudinem, & totidem in latisud. patet, & sic dicitur à situ terræ muntuoso, & aspero, ea enim vocis Vusconieæ significatio est, teste Arualdu Oihenarto, sed Duaangum olim separatn erat à Biscaia, & Comitatus specialis titulo insignitis erat & antiquitùs Biscain Intè semptn suberat dom. Regis Navarræ; hinc Biseaini populi, *lor Vizcainos* Hisp. *les Biscalus* Gallis.

BOHEMIA, *le Royaume de Boheme*, & *la Boheme* etiam, regiu ampla Europæ, quæ etiam Buemia dicitur à quibusdam, Boiemum & Boemum Tncito, ounc vulgò incolis, et Pulonis *OzesKa zemia* à Czecho quodnm principe teste Davitu, *Bobeim*, seu *das Boheme* Gallis, *la Boemia* Hispanis, *la Bohemia* Italia dictn, intra fines Germaniæ comprehenditur pro majuri parte, sed tamen oon est pars Germaniæ, cum ab ea divisa sit, linguam habeat particularem, et regnum faciat sepnrntum, nb nnnu 1086. quo primùm regio titulo decorata fuit sub Uratislno Rege; terminatur à septentrione et occidente Saxonin superiori, nb oriente Polonin, à meridie Hungarin, Austrin, ditione Ducia Bavariæ, eius autem partes sunt; Bohemin propin, Lusatin, Moravin, et Silesia, et totius regni caput est Praga, sed Lusatia nb eo disiuncta subest Duci Saauniæ ab nnno 1623. Bohemiæ regnum subest Domui Austriacæ à sæculo et dimidio, et eiua Ren est uuus ex octu Imperii Electuribus, quanquam sit extra Imperii fines, Regni caput est Praga, aliæ urbea clariores iunt Brina, Olomucium, et Vratislavin.

BOHEMIA PROPRIA, *Behermerlandt* Germ. *la Boheme* Gallis, pasa est præcipun regni Bohemiæ, quod nb en etiam nomen sortitur, sylvis undique, et saltibus einctn, eam regionem primum tenuere Boii, origine Galli; tum Mareomanui, et tnodem Bæmi, terminatur à septeutrioue Misoia, et Lusatia, nb or. Silesia, et Moravia, a meridie Austria, & Bavaria, nb occidente verò Palatinatu superiori, sive Nurguvia, et minutn parte Franconiæ, divisn fuit à Carolo IV Rege in duodecim circulus, nunc verò io 15. distribuitur, quibus adduntur Comitatus Glaciensis ex Silesia exceptus, et territoria Egranum, et Loclense, olim partea Palatioatus superioris, eius primaria urbs est Praga *Prague* nd Multam flu. hioc Bohemi populi *Czechl* Polonis, et Slavis, *Behuimen* Ger. *les Bohemes* Gallis et *li Bohemi* Italia.

BRABANTIA, *le Brabant* incolis, *el Bravante* Hispania, *il Brabante* Italia, pruvincin est perampla Belgii, Ducarua titulo insignita, in qua olim Menapii populi, terminatur à septentrione Hullandin, et Gueldria inferiori, ab ortu Gueldria superiori, et Episcopatus Leodiensi, à meridie Hannonia, et Comitatu Namurcensi, et ab Occ. Flandria, et Zelandia, alias multo mioor erat, tuncque Comitatus Lovaniensis vocnbatur, sed lapsu temporis aucta fuit uuione Marchionatus S. Imperii, dominiu Mechliniensi, ditione Ultramosana, et patre Brachbantii, unde nomen Brabantiæ ei inditum fuit à tractu ndiacente, tuncque Duces habuit proprios, quibus deficientibus, obvenit Ducibus Burgondiæ, sicque ex eorum hæreditate ad Reges Hispaniæ, quibus etinmoum subest ea maiori parte. Dividitur lu quatuor partes seu Tetrarchias, quarum nomina suns Tetrnrchin Lovanieusis, *le quartier de Louvain*, Tetrarchia Bruxellensis, *le quartier de Bruxelles*, Tetrarchia Antuarpiensis *le quartier d' Anvers*, sub qun antiquus Marchionatus S. Imperii, et Mecbliniæ dominam, et Tetrarchia sive Maioratus Boscoducensis, *la Mairie de Bolduc*, sed nunc eius pars septentrionalior subest Dominiu Belgarom unitorum. Traiectum ad Mosam, et ditio Ultro-Mosana seu Ducatus Limburg. Comitatus Falcauis montis Dalemensis et Rhodiæ Ducis sont etiam partes Brabantiæ, sed ub ipsa distxot, suntque inter Duc, Juliacensem, et Ditionem Leod. totius verò Brabantiæ caput est Bruxellæ olim sedes Ducum; hinc Brabantii populi, *les Brabançons* vulgò.

BRESSIA, *la Bresse*, provincin Galliæ, Comitatus titulo clara, alias sub Duce Sabaudiæ, nb anno 1272. sed nnno 1601. Francici iuris effectn est ab Henrico Magno. Habet ab oriente Beugesiam, a septentrione Comitatus Burgundiæ, nb occidente Duc. Burgundiæ, cum Lugduneusi præfectura, et ad meridiem Delphinntom. Eius primaria urbs Burgus dicisur, cum anten esset Balgium, à qua dicta fuerat alias terra Belgii, teste Guichenono, et dividitur in tres partes, nempè in Bressinm propriam, quæ totam planitiem coutinet, extenditurque n muntibos nd Ararim fluvium, in terram Riversimontis, *le Revermont*, quæ intra montes n Colinen ad pontem Idani, et in Vallem bonam *la Volbonne*, quæ ad meridiem extat inter Idanum fluvium, es Lugdunenlem tractum, Idano fluvio separatur a Beugesin, quæ sub ipsa sæpè continentur, quamquam provinciam separatam faciat, uti Vallis Romana, et Gesia tractus; hinc Bressiani populi, *les Bressans* vulgò.

BRIA, *la Brie*, provincin Galliæ, fertilis admodum et prubè culta, cuius termini sunt ad ortum Campaoia, ad meridiem et occasum Sequana flovius, quo a reliqua Campania, a Vastiniu tractu, et ab Hurepesio discernitur, et ad septent. Francia propria, et Svessiunensis ager, versùs Matronam, alias minor fuit, et Campaoiæ iuncta per longos nnnus, nunc etiam sub ipsa censetur, encepta muoita eius parte Parisiis viciniori, quæ sub prefectura generali iosulæ Franciæ comprehenditur. Eiua partes sunt tres, uempe Bria superior, *la Haute Brie*, versùs Matronam fluvium, cuius caput Meldæ; Bria inferior, *la Basse Brie*, versùs Seqnanam flu. cuius capus Provinum; et Brin pediculosn, *la Brie Pouilleuse* versùs matronam flu. etiam, cuius caput est Castsum Theodorici, sed de eorum limitibua non est facile statuere, eius verò præcipua urbs est Melda, quamquam nlias Proviuum sedes fuerit Comitum bujus prov. quæ extenditur ab ortu in occa. ad n2. leucas, nempe à Sesana ad confluentes Matrunæ in Seqnonam, sed a septent. in merid. magis restringitur, & Braia dicta fuit seu Braya, volgò *Bray* in media ætate, hinc etiam Braii populi, ounc Briacenses, & Brienses *les Briards*, dicti.

BRITTANNIA, seu & Britannia Major, Cæsari, & Plinio quæ Ptol. Albiuu, insula ust maxima, & notissima Europæ, interfuso Oc. à continenti Europæ discreta, Germ. & Galliæ figura triquetra obiecta, nb occasu qua Hiberuia sita est Vergivius Ocennus irrumpit, a septentrione vastissimo Hiperborco mari pulsatur, nb ortu quà Germ prætenditus Germ. a meridie qua Galliæ opponitur, Britanoico urgetur & n Gnllia freto sex leuc. tantum separatur in dnas à veteribus divisa fuit, in citeriurem nempe, quæ & merid. ubi nunc Anglia, & in ulteriorem, seu septeot. quæ nunc Scotia, sicque Anglin in Austrum, Scotis in Boream vergit; Britanniæ seu Albionis longitudo maior ab ora septentr. Scotiæ ad Antonam upp. iu ura Australi Angliæ, contra Vectim insulam est 530. mill. pass. ejus vero maior latitudu inter Contium promontorium ad ortum & Boletium ad occ. est 380. m. p. Brittanniæ citerioris partes fuere Britannia prima, Britannia secunda, Flavia Cæsar. Maxima Cæsar, & Valentia. Britanniæ ulterioris populi fuere Vetturlones, & Picti; alias utraqs io plura regna divisa fuit, quæ nunc ad duo reducuntur, nempe ad Auglicum, & Scoticum, quæ etinm unita sunt à principio huius sæculia, de his vide Anglia & Scotia, ubi fusius, Humfredus Luydnse Sigeberco litteris prodit hanc insulnm, antequam n Romanis seu exteris cognita esset, in tres regiones distinctam esse, duas indigenarum lingua, quæ hactenus in Cambria ejus patrix in usu est, Lhoegriam, Cambriam, & Albaniam vocitarnnt, & etinm num vocitnnt, de quibos vide sui locis, idem ea vetustissimis ejus regionis monumentis docet, generali vocabulo hanc insulam *Priduin* dictam, ex qua Græ. & Lat. suam Britnnoiam fecisse verisimile est. Britanniæ primæ populi fuere Caotii, Regni, Belgæ, Atrebatii, Durotriges, & Damnonii; Britanniæ vero secundæ populi Silures, Dimetæ, & Oidovices; Flaviæ Cæsar. populi fuere Trinobantes, Iceni, Cattieuchlnoi, Dubuni, Cornavii, & Cutitaui; io maximn Cæsarieosi fuere Brigantes, & Parisii & in Valentia Ottadini.

BURGUNDIA, *la Bourgogne* iucolis, *la Borgogna* Italis, *la Borgonna* Hispanis, & *das Burgund* Germania, pruvincia Galliæ percelebris, duplex est oempè Ducatus, & Cumitatus.

BURGUNDIÆ DUCATUS, qui aliquandu Burgundia inferior, *le Duchè de Bourgogne* inculis, Nider *Burgund* Germania, versùs occidentem extenditur, ubi olim Ædui populi, terminatur ab oriente Burgudiæ Comitatu, a se.

à septentrione Campania provincia, ab occasu Nivernensi, & Borbonensi provinciis, uti à meridie Bassiniensi, & Bressia, estque ampla & fertilis admodum. Eius partes sunt octo nempè tractus Alesiensis, *l'Auxois*, Altissiodorensis, *l'Auxerrois*, Augustodunensis, *l'Autunois*; Burgundia propria, sive Divionensis ager, *la Bourgogne propre*; Cabilloneosis, *le Challonois*; Carolensis, seu Carolonium, *le Charollois*; Matisconensis, *le Masconois*; & Montanus tractus, *le Baillage de la Montagne*: totius autem provinciæ caput est Divio, aliaque Duces habuit proprios magni nominis, sed sub Ludovico XI. Rege facta fuit Francici iuris, anno 1477. per obitum Caroli Burgundiæ Ducis ultimi, à quo tempore Franciæ regni pars existit, de eius orbibus vide infra, hinc Burgundi & Burgundiones populi, *les Bourguignons* vulgò, *li Borgognoni* Italis, *los Borgognones* Hispanis, & *Burgunder* Germanis.

BURGUNDIÆ COMITATUS, *le Comtè de Bourgogne*, sive & sæpius *la Franche Comtè* indigenis, ab eius immunitatibus, *la Fran-Contea* Italis, & *das ober Burgund* Germanis, quasi Burgundia superior, provincia est Galliæ regni, & pars orientalis Burgundiæ latè sumptæ, ubi olim Sequani populi; terminatur ab ortu Helvetia, ditione Episcopi Basileensis, & Comitatu Neocastrensi, à septentrione Lotharingia, & parte Campaniæ, ab occasu Burgundiæ Ducatu, & a meridie Bressia, & Beugesia; dividitur autem in tres partes, suntque præfectura superior, *le Baillage d'Amont*, quæ versùs sept. cuius caput Vesulum; præfectura media sive Dolana, *le Baillage du Milieu*, sive etiam *le Baillage de Dole*, quod inter alias duas existat, cuius caput Dola, & præfectura inferior, *le Baillage d'Aval*, quæ versùs meridiem protenditur, cuius præcipua Salinæ, totius verò provinciæ caput est Dola, sed ea quo Vesuntio facta fuit Hisp. iuris anno 1651. a multis censetur primaria huius provinciæ, quæ aliàs paruit Ducibus Burgundiæ, deinde Hispanis, donec tandem anno 1674 facta est Francici iuris a Ludov. magno Rege; sicque etiam eum ipsi subest pace ad Novinmagum sancita; hinc etiam Burgundi dicti, sed qui eam inhabitant persæpe *les Comtois* vocantur a Gallis, quod sint in eo Comitatu, & ad distinctionem tantùm cum se ipsos *Bourguignons* vocent.

BURGUNDICUS CIRCULUS, dicitur aliquando unus ex Imperii Germanici circulis, *le Cercle de Bourgogne* Gallis, *das Burgundische Kraiß* Germanis, cum erectus fuerit à Maximiliano primo Imperatore anno 1512. complectiturque, ut narrant, Comitatum Burgundiæ, & omnes Belgii provincias, sed tamen est extra Germaniam, & institutum tantùm fuit à Maximiliano, ut sic ditiones has, sibi ex hæreditate Burgundia obvenientes, servare posset auxilio Germanorum, sed Ducatus Goeldriæ, uti Frisia, & dominium Ultraiectinum, atque Trans-Isalania provincia erant antea partes circuli Westphalici, nec tunc principibus Belgii parebant; & notandum est, quod transactione conclusa Augustæ Vindelicorum die 26. Junii anno 1548. inter Imperium, & Carolum V. Imperatorem tamquam Belgii principem, membra huius prætensi circuli Burgundici exempta sunt ab omni iurisdictione Imperii, illius constitutionibus & appellationibus salvis, & eius provinciæ sunt liberæ ab omni Imperii Germanici oneribus, & Imperatoris superioritate, ita ut planè censeantur exemptæ, solaque gaudeant Imperii protectione, eadem forma, qua reliqui status Imperii fruuntur, teste etiam Chiffletio, cum aliis, sicque non potest dici unus ex circulis Imperii Germanici, cum sit extra Germaniam, nec habeat votum in Diætis Imperii, nec ulla eius pars sub Imperio censeatur, cum etiam solæ duæ Imperiales, sive liberæ intra eius ditiones insertæ, sub aliis circulis comprehensæ fuerint, nempe Cameracum sub circulo Westphaliæ, & Vesontio sub circulo Rheni superioris, antequam ab Imperii matricula exempta fuit anno 1651.

CADUBRIUM, *il Cadorino*, sive etiam *il Cadorese*, aliquando incolis, *le Cadorin* Gallis, tractus Italiæ in provincia sive Ducatu Fori-Julii, in montibus positus, ubi olim Carnorum pars occidentalis, dictus fuit etiam contracta Cadubrii, & Capitaneatus Cadubrii in media ætate, terminatur à septentrione, & Occidente Comitatu Tiroli, à meridie Bellunensi agro, & Carnea parte Fori-Julii, ab oriente verò eadem Carnea, suberat aliàs Dominis de Camino, postea Patriarchæ Aquileiensi paruit, sed ab anno 1420. subest Reipublicæ Venetæ, & eius circuitus est 75. milliarium circiter; continet autem novem centurias, sive centenaria, ut vocant, quarum nomina sunt Plebs, Domegis Vallis, Comelicum superius, Comelicum inferius, S. Vitus, Abrunticum sive Auruntium, Ultra Plavis, & Venantium, & totius tractus caput est Plebs, sive Castrum Plebis, *la Pieve* vulgò, prope Planim fluvium, sed indigenæ propter fidem erga Venetam Rempublicam, legibus suis vivere permissi, & tributorum, onerumque omnium perpetua immunitate donati fuere à Senatu Veneto, quod etiamnum servatur; huius tractus pars erat antea Centuria Ampitium dicta, cum castro Butistagni, sed ab anno 1505. subest dominio Archiducis Austriæ, estque pars Comitatus Tirolis, ex pacto inter Maximilianum Imperatorem, & Venetos inito, testibus Guidotto, & Leonardo Cethereo Plebano S. Justinæ Abruntii, Viro clarissimo, qui multa nobis de his partibus communicavit; Patria fuit Titiani Vecellii pictoris celeberrimi.

CAFRERIA, sive Cafrorum regio, *le Pais des Cafres*, sive *la Cafrerie* Gallis, *à costa dos Cafres* Lusitanis, *Kafrarie*, & *Landt der Kaffers* Anglis, & Belgis, regio ampla Africæ magis ad meridiem extensa, ubi olim Æthiopes Antropophagi in Æthiopia inferiori, terminatur à septrione Regnis Monemug., Angolæ, & Benguelæ, atque Zanguebaria regione, sed ab oriente, meridie, & occidente cingitur undiq; Oceano meridionali, sive Æthiopico; pars eius ad ortum æstivum extensa comprehendit aliquot regna Europæis nota, nempè Quitevæ, Sedandæ, Chicangæ, Sofalæ, Mocalapatæ, & Vambæ, cum aliis minoris notæ, sicque ex hac parte regio est fertilis, & culta, etiam cum aliquot fodinis, sed pars occidentalis regionis est aspera, inculta, & sterilis, nempe à promontorio nigro usque ad caput Bonæ spei, uti & meridionalis etiam, cum in his nullæ sint urbes, neq; regna, sed incolæ illarum regionum pro maiori parte undequaque vagantur in mediterraneis, suntque Antropophagi, & ferè sine legibus, sparsim per montes, & sylvas belluarum ferè more viventes, & barbari admodum omniumque nationum inimicis crudeles, sub propriis tamen Capitaneis, aut Ducibus. Dicuntur Cafri ab Europæis, quasi sine lege, cum se ipsos *Hottentots* vocent, sicque de eorum mediterranei locis, aut provinciis non habetur distincta cognitio, sed ii qui partem meridionalem huius regionis inhabitant versùs Caput Bonæ spei, & oram littoralem, *Hottentots* etiam dicti, distinguuntur inter se in tredecim populos, sive gentes, quorum nomina sunt *Geringhaiconas* dicti a Belgis *Watermen*, idest homines aquatici; *Garachouquas*, qui itinere quinque dierum distant a promontorio Bonæ spei, *Gorinhaiquas*, qui & *Caps-Mans* dicti a Belgis, quod inhabitant prope Caput Bonæ spei; *Cochoquas*, qui et *Saldanhars* vocantur ab exteris, quod sint prope sinum Saldanæ; *Cariguriquas* magni, et parvi; Hosses *Chainouquas* sub proprio principe *Sousoa* dictos *Cabonas* valde crudeles; *Souquas*, qui montibus degunt; *Namaquas* ad ortum Capitis Bonæ spei; *Brigoudas*; *Housaquas*, atque *HamKunquas*, ut constat ex relationibus illarum partium; tota autem pars meridionalis montibus altissimis referta est, qui à Lusitanis *Os Picos Fragosos* dicuntur, et *les Pointes aigues* à Gallis, et Belgii uniti ab aliquot annis Castrum Bonæ spei erexerunt ad sinum Tabulæ, cum vico satis culto, et nautis peropportuno, ad radices montis Tabulæ in ora Capitis Bonæ spei; sed de aliis locis hujus regionis nulla fit mentio inter recentes, et notantur tantùm aliquot portus, et sinus, uti etiam tractus dicti, Terra Natalis, *à tierra de Natal*, Tractus Fumorum, *à tierra dos Fumos*, *à tierra dos Nuonetas*, et ora deserta, *à Costa deserta* volgò cum aliquot aliis.

CAMPANIA ROMANA, *la Campagna di Roma* incolis, *la Campagne de Rome* Gallis, provincia Italiæ sub dominio Summi Pontificis, terminatur ab occidente provincia patrimonii, mediante Tiberi fluvio, à meridie mari mediterraneo, seu Tyrrheno, et ab oriente Aprutio ulteriori et Terra laboris provinciis Regni Neapolitani. Ejus verò præcipua urbs est Roma, *Roma*, totius Italiæ caput; complectitur hæc provincia maiorem partem antiqui Latii, in quo erant Latini, Æqui, Hernici, Rutuli. et Volsci pro maiori parte; dividitur autem Campania Romana in duas partes, nempè in Campaniam propriè dictam, *la Campagna*; quæ ad arctos extenditur, inter Anienem fluvium, et montem Lepinum; estq; satis montuosa, & in agrum maritimam, *la marina* vulgò, qui etiam ab ortum in occasum extenditur, inter montem Lepinum, & Siniam mare Tyrrhenum usque, quæ tota malè culta, quamquam plana propter aeris pravitatem & adiacentes paludes Pontinas.

CANAPICIUM, *il Canavese* incolis, *Canavois* Gallis, tractus Italiæ, in Pedemontio latè sumpto inferius, sub dominio Ducis Sabaudiæ, terminatur à septentrione Alpibus, & Dugustino, ab ortu Buggellensi & Vercellensi agris, versùs Doram Balteam, à meridie separatur à Ducatus Montis ferrati Pado fluvio, uti a Pedemotio

Pro-

proprio, à quo etiam terminatur ad occasum, mediante Doria minori, & malè in tabulis recentibus vocatur Marchionatus Eporediæ, teste etiam Francisco Augustino ab Ecclesia Episcopo Salutiarum; antea divisus fuerat in duas partes quarum major, quæ ad septentrionem & occasum extenditur à tribus sæculis subest domino Ducis Sabaudiæ & pars minor, quæ ad ortum versùs Padum sub Ducatu Montisferrati censebatur, donec anno 1631. concessa fuit Duci Sabaudiæ pace Claracosi à Duce Mantuæ cui parebat sicque hodie utraque pars Sabaudiæ Duci subest, & hujus tractus primaria urbs est Eporedia.

CANARIÆ INSULÆ, *las Islas Canarias* Hispanis, *les Isles Canaries* Gallis, & *kanarische Eylanden* Belgis, insulæ sunt Africæ in Oceano Atlantico olim Fortunatæ dictæ, ut existimant doctiores, septem sunt majores numero, quarum præcipua etiam Canaria dicta, *la Canaria*, uti antiquitus, aliæ sunt Therenifa, *Thenerif*, quæ alias Nivaria, omnium major, Forteventura, *Fuerteventura*, olim Erbania, Junnoia, & Casperia, Lancerrota, *Lancerote*, antiquitus Centuria, Gomera, *la Gomera*, alias Theode. credita, insula Ferri, *la Isla del Hierro*, olim Pluvialia; & Palma, *la Palma*, quæ Capraria etiam vocabatur, ut credunt recentiores. Detectæ fuerunt a Joanne de Betancourt nobili Gallo, qui duas ex his subjugavit nempè Forteventuram & Lancerotam, anno 1417. Ferdinandus Peraza subjugavit etiam insulas Gomeram, & Ferri anno 1445. Canaria facta fuit Hispanici juris à Petro de Vera anno 1483. uti Palma anno 1493. ab Alphonso Ferdinando de Lugo, qui etiam Thenerifam subjugavit anno 1496. suntque omnes fertiles admodum & probè cultæ, sub dominio Regis Hispaniæ ipsa Canaria insula distat 90. milliaribus ab ora proximiori Africæ, & Biledulgeridiæ. Forteventura verò 60. tantom; his autem septem insulis majoribus adjacent aliæ quinque multò minores versùs septentrionem nempe Gratiosa, *la Graciosa*, Rupes *la Rocha*, insula Sanctæ Claræ, *la Isla de Santa Clara*, insula Luporum, *la Isla de los Lobos*; & Alacritas, *Alegranca*, sed incultæ, & desertæ jacent, harum verò insul. omnium præcipuæ orbes sunt Civitas Palmarum, *la Cuidad de las Palmas* in Canaria insula, & Lacus, *la Laguna* in Thenerifa, & distant circiter 200. leucis Hispanicis à Gadibus & ab ora proximiori Hispaniæ; hioc Canarii populi, *los Canarios* volgò.

CARNIOLA, *Krain* incolis, *il Cragno* Italis, *la Carniole* Gallis, provincia Germaniæ maximè in meridiem extensa, versùs Italiam & Croatiam ubi olim pars occidentalis Paononiæ Saviæ, & minuta pars Norici mediterranei, uti etiam Japodum; terminatur ab oriente Croatia, à septentrione Stiria, & Carinthia, a meridie verò provincia Foro-Julii, Istria, & Croatiæ parte subestque toto dominio Imperatoris uti Archiducis Austriæ, ejus partes sunt quatuor nempe, Carniola superint *in obern Viertl* incolis, *la haute Carniole* Gallis, quæ magis ad occasum extenditur, Carniola media *in mittern Viertl* incolis, *la Moyenne Carniole* Gallis, quæ aliter Vindorum marchia *Windischmarck* ad ortum versùs Croatiam porrecta; Carniola inferior *in Unter Viertl* incolis, *la basse Carniole* Gallis, versùs Stiriam, & Savum fluvium extensa & Carsia sive Carniola Istriana, & sicca, *in Karstpoic*, sive *Osterreicher Viert* incolis, *la Carniol Seiche* Gallis, quæ versùs meridiem, & sinom Carnarium extenditur, quibus additur tractus supra Carsiam dictus, sive pars Foro Julieosis provinciæ *Usterkarst und theil in Friauls* incolis, quæ propriè Italiæ tractus est sob Austriacis, ubi Tergeste, Prolecom Gortiensis Comitatus, Gradisca, & Aquileja, teste Zeilero.

CASPIUM MARE, quod ab aliis maribus omnino separatum, adinstar ingentis lacus, est in Asia, Plinio, Strâboni & aliis, nomen habens à Caspiis populis, atque inter Sarmatiam Asiaticam, Persarum regnum, & Scythiam intra Imaom extenditur; dictum fuit etiam Hyrcanum mare ab Hyrcania regione io ejus ora meridionali, teste Ptolemæo; olimque io quatuor sinus distributum erat nempe in Scythicum, Sarmaticum, Caspium, & Hyrcanum, nunc vulgò dicitur *la mer Caspie* Gallis, seu etiam *la mer de Bachu*, ab urbe cognomine, & *la mer de Sala* ab urbe *Salacinsti* in ejus ora *Cvalenskoi More* Russia, Georgia oom mare, *la mer de Georgie* Armenis, *Diare Gilan* Persis, sive etiam *la mer de Gilan*, *de Tabaristan*, *de Chowaresan*, & *de Mazenderan*, a prov. Persiæ in eius ora littoralii, *Culzum deghiz*, & *Chilan deghiz* Turcis, *il mare Caspium* Italis, *the Caspiam sea* Anglis, *het Caspise zee* Belgis *Bahar Curzum* Arabibus, quod nomen habet commone cum sinu Arabico, & mare clausum significat. Varia ejus nomina lege apud Texeiram libro primo. Circumcingitur hoc

die à septentrione regno Astracano ditionis Moscoviticæ, Calmuchiis populis, & Bucharia regione, ab oriente Trans-Osiana regione, ab Occidente Circassis populis & Tartaris Dagbestaniæ dictis, uti Sirvania provincia Persiæ, à meridie autem Gilania, Taberistania, & Chorasania provinciis Persiæ, extenditur a septentrione in meridiem, ad 600. millia passuum, nempe ab ora Buchariæ, ad oram Gilaniæ, sed de ejus extensione ab ortu in occasum magna est contentio, cum antiqui omnes scripserint hoc mare Caspium magis extensum esse ab ortu in occasum, quam a septentrione in meridiem, quod etiam confirmatur ab Abulfeda, dum ait cjus longitudinem porrigi ab occidente in orientem aliquando cum flexu ad septentrionem, spatio 800. milliarium, latitudinem verò 600. milliarium, idem sentiunt Geographus Nabieosis, JenKinsonius, & alii recentiores; sed Adam Olearius, qui illud mare navigavit anno 1636. scribit extensum esse tantum ad 450. milliaria ab orto in occasum, & id pluribus probare nititur, quod etiam dignoscitur ex aurata tabula nautica, huius maris à Moscis facta, ubi notatur magis porrectum esse ab ortu æstivo in occasum hybernum, & usque ad 700. milliaria; in eo nullæ sunt insulæ alicuius momenti sed sinubus undique refertum est, quorum nomina pro maiori parte ignorantur & in illud se exonerant plurimi fluvii quorum præcipui suot Abitorva, Araxes, Jaicus, Jaicubius, Jaxartes, Icnis, Kasarius, Nios, Oaus, Rha, & Thenus, cum innomeris aliis minoris notæ, & ejus partes suot sinus Gilanius *la Golfe de Gilan*, seu *de Kilan*, in ora ad occ. hybernam, & sinus dictus mare Cerulum, *la mer bleue* in ejus ora ad septentrionem.

CONGUM REGNUM, *le Royaume de Congo*, sive *le Congeo*, regio Africæ io Æthiopia inferiori, ubi existimant olim fuisse Æthiopes Hesperios extenditur versùs occ. & oceanum Æthiopicum, & à Lusitanis comprehenditor sub Guinea inferiori aliisque pera...plum fuit, cum sub ipso essent regna Congi, Angolæ, Matambæ, Cundæ, & Ballæ provinciæ Abuodorum, & regnum Loanghum fiduciario jure, quæ omnia etiamnum comprehenduntur in quamplurimis tabulis sub regno Congi, sed rev era continet tantum Congum regnum propriè dictum, cum alia omnia ab ipso defecerint a centum & quinquaginta annis.

CONGUM REGNUM PROPRIUM, sive strictè sumptum, *le Royaume de Congo*, regio est Africæ, satis angustis restricta limitibus, sed fertilis, & valde culta, præsertim in mediterraneis; eius termini sunt ad occidentem Oceanus Æthiopicus, ad meridiem regna Angolæ, & Benguelæ, ad septentrionem regnum Loanghum, quod versùs Oceanum extenditur & regnum Mucocum quod est io mediterraneis, versùs Zairum fluvium, ad orientem verò terminatur regnis Cangelæ, & Matambæ, nuncque multò magis extenditur ab ortu in occasum quam à septentrione in meridiem, irrigatur plurimis flu. ex quibus præcipui suot Zairus, *le Zaire* aliis longe major, *Lelunda*, *Ambrisi*, *Loze*, *Onza*, *Lembra*, *Dande*, & *Benga*, dividiturque hoc regnum io les provincias, sunt autem hæ, Comitatus Sonii, *le Comté de Sogne*, Ducatus Bambæ, *la Duché de Bamba*, quæ duo extenduntur versùs oram oceani; aliæ verò sunt in mediterraneis, nempè Marchionatus Pempæ, *la Marquisat de Pemba*, quæ provincia cæteris major, Ducatus Sundi, *le Duché de Sundi*, versùs Zairum flu. Marchionatus Pangi, *la Marquisat de Panga* etiam versùs Zairum, & Pava Batte *le Duché de Batta*, sunt etiam aliquot tractus minoria notæ uti *Chova*, *Matari*, *Nsussu*, *Esseno*, & *Mocata*, sed persæpe sub aliis provinciis censentur & totius regni primaria urbs est Fanum S. Salvatoris, *S. Salvador*, ubi commoratur Rex Christianus, uti & Episc. totius regni, cujus incolæ pro maiori parte sunt Christiaoi, & Congeoles dicuntur, vulgò, *les Congeses* Lusitanis, sed à paucis annis pessimè habiti fuere tum ex ingenti pestilentia, tum etiam propter plurima bella, præsertim cum Lusitanis, qui in illis partibus degunt, in Civitate S. Pauli de Loanda, & in aliquot locis regnorum Angolæ, & Benguelæ, & Regnum ex electivo in successivum mutatum fuit a moderno Rege Garcia dicto, ut didici pluribus ex scriptis Iacinthi Vetralla Capuccioi præfecti Missionum, qui in hoc regno per aliquot annos est commoratus, & ex aliis relationibus.

CONSTANTINOPOLIS, *Samboul* Turcis, *Constantinople* Gallis & Hispanis, *Constantinopoli* Italis, *Constantinopel* Germanis, *Constantinopole* Polonis, & *Istamboule* Georgis, urbs Romaniæ caput, & Turcici Imperii præcipua, atque sedes regia, à Constantino magno Imperatore sic dicta, & nova Roma, Imperiique sedes constituta, Patriarchali etiam dignitate insignis, olim Byzantium vocata fuit,

fuit, & Thraciæ regionis caput erat, sed cum à Severo Imperatore direpta fuisset, à Constantino magno restaurata, ampliata, & absoluta fuit mirabili murorum artificio, & sumptuosissimorum ædificiorum structura anno 362. ab imperio Augusti, & Constantius eam in omni ornatu similem, æqualemque Romæ efficere studens, in hanc magnitudinem perduxit, ut *Sozomenus* tradat hominum multitudine & divitiis majorem Constantinopolim fuisse quam Romam, suo tempore, ita fuit sedes Romanorum Imperatorum, à quibus multùm aucta fuis, mos Græcorum, post Imperii divisionem, postremò post captam ipsam urbem à Mahumete II. Turcarum Imperatores eam sibi regiam constituerunt, unde nunc opulentissima, frequentissima, & numerosissima est, ita ut sit omnium Europæarum urbium maxima, post Lutetiam Parisiorum, ipsa situ, & aspectu pulcherrima, est figuræ triangularis ferè in modum peninsulę, & ex tribus partibus alluitur mari, à septentrione sinu Cornu nuncupato, quem in Europam insinuat Bosphorus & qui sic portum efficit amplissimum, & tutissimum; ab oriente cingitur Bosphori Thracii extremis faucibus; à meridie Propontide; ab occidente verò Terra Tracia; amplitudo urbis 14. millia passuum complectitur, & utriusque sexus 500. hominum millis in ea ferè numerantur, septem colles includit, & olim in quatuordecim regiones divisa fuit, sed hodie ejus viæ angustæ sunt, & inæquales, ubi ædibus depressis nihil splendoris antiqui retinent, exceptis Palatio regio, aliquot Purpuratorum domibus Templis, Thermis, & Xenodochiis, quæ magnificè extructa visuntur, suntque sequentia, Palatium regium, vulgò dictum *le Serrail*, in ora Bosphori Thracii, ubi olim propriè Byzantium, & sic vocatum à voce Turcica *Sarai*, quod Palatium significat, Thermæ publicæ 120. circiter, quarum 50. magnæ; Xenodochia publica 100. Templa verò nunc Moschæ dicta, marmorea omnia, plumbo tecta, & columnis, splendentibusque marmoribus exornata ultra trecenta, ex his maximè conspicua sunt illa Solimani, Amoratis. Mahammedis & Achemetis, sed præcipua urbis Ecclesia S. Sophię dicata, idest Sapientiæ divinæ, primùm à Constantino magno constructa fuit, sed cum incendio consumpta esset anno 530. paulò post novam, & longè ampliorem Ecclesiam S. Sophiæ, eam quam nunc videmus extruxit Justinianus Imperator, & integram absolvit intra sexennium, testibus Theophane, & Cedreno, & ut pluribus probat Vir Clar. Carolus *du Fresne du Cange* Franciæ Quæstur; & hæc Ecclesia nunc etiam pulcherrima, & superbissima à Turcis in Moschæum versa est. Urbs ipsa habet aliquot suburbia. Quorum præcipua Galata, & Pera, quasi ultra æstuarium, ubi commorantur ferè omnes Latini, Franci dicti, trans portum, & ei obversa est à parte Asiæ minoris *Scutaret*, olim Chrysopolis, sive Chalcedon nova, a qua milliaria tantùm distat in occasum Bosphoro intercedente, uti 18. mill. tantùm à Ponto Euxino in meridiem, Constantinopoli habita sunt quatuor Concilia Generalia. Primum nempè sub Damaso Papa primo anno 381. Secundum sub Virgilio Papa anno 553. Tertium sub Agathone Papa anno 680. Quartum sub Hadriano II. Papa anno 869 Hæc urbs capta fuit à Francis anno 1204. sed post recepta à Græcis anno 1254. & tandem anno 1453. die Martis 27. Maji expugnata fuis à Turcis quibus etiamnum subest, & eam accuratè descripsit Bellonius; uti etiam eruditè libris IV. Petrus Gyllius Gallus qui anno 1555. Romæ obiit; hunc Constantinopolitanus nomen gentis, *Stamboullis* Græcis, *Constantinopolitain* Gallis, *Constantinopolitano* Italis.

CORSICA, insula Italiæ, Straboni, & Plinio, nunc *la Corsica* indigenis, *la Corse* Gallis, *la Corsega* Hispanis, quæ Cyrnus olim dicta fuit a Ptolemæo, & Strabone, terminatur a septentrione, & occidente mari Ligustico; ab oriente mari Tyrrheno, à Meridie verò separatur à Sardinia freto Taphros dicto, vulgò *le bocche de Bonifacio* latè 8. mill. pass. extenditur à septentrione in meridiem ad 110. mill. pass. ejus verò latitudo ab ortu in occasum est 50. & ejus ambitus est 280. mill. distat autem à Genua 100. mill. in Austrum, 60. à Liburno in occasum hybernum, & 65. à Plumbino in occasum. Divisa fuit alias hæc insula in duas partes, nempè in Septentrionalem partem Marianam dictam, & in meridionalem Casineam vocatam, teste Salvatore Vitali, nunc autem partitur insula in quatuor partes, quorum nomina sunt, pars Cismontana, quæ ad septentrionem, *di qua da monti*, latus interiùs, *il lato di drento* ad ortum, pars ultramontana, quæ ad meridiem, *di là da monti*, & latus exteriùs *il lato di fuori* ad occasum; sed hæc quatuor sæpius reducuntur ab incolis ad duas partes, Cismontanam nempè, sub qua censentur quadraginta quinque tractus parvi Plebaniæ dicti, *le Pieve* vulgò, in quibus sunt Bastia, Aleria, Balagna, Calvium, Curia, & promontorium Sacrum cum eorum territoriis seu jurisdictionibus: & Ultramontanam sub qua comprehenduntur viginti & unus tractus parvi sive Plebaniæ, sub quibus sunt Adjacium, Bonifacium, Portus vetus, & Sarna, & eorum agri seu jurisdictiones; urbes in ea quondam claræ fuerunt Mariana, & Aleria nunc excisæ, hodiè verò Bastia primaria est totius insulæ, quæ subest dominio Reipublicæ Genuensis ab anno 1144. quo primum ei libera cessit, ejectis inde Saracenis, quamquam postea pluries tentata a Pisanis fuerit. uti etiam a Regibus Aragoniæ annis 1320. & 1453. tota montuosa est, & parum culta, ejus populi Corsi dicti, *li Corsi* vulgo Italis, *les Corses* Gallis, & *los Corsos* Hispanis.

CRETA, insula Europæ perampla in mari mediterraneo, inter Creticum mare ab ea dictum ad septentrionem, & Libycum mare ad meridiem, Straboni, Plinio, & Ptolemæo multis olim nominibus appellata, teste Solino, Aeria, Curetis, Macaros, & Macaronesos, ab aeris temperie, uti Hecatompolis à centum urbibus, nunc Candia dicitur vulgò *la Candia* Italis, *la Candie* Gallis, & *Criti* Græcis, extenditur ab ortu in occasum ad 250. mill. pass. ejus vero major latitudo à septentrione in meridiem est 60 mill. minor autem aliquando ad 15. & etiam ad 10. propè Hierapetram, & ejus circuitus est milliarium 540. circiter. Ejus urbes olim claræ fuerunt Gnossus, & Gortyna, inde Cydon, Lyctus, Lycastos, Phæstos, & Dictymna, urbes 12. habuit Episcopales, ex quibus manent Matium nunc Candia insulæ primaria, Cydon, Rhitymna, & Cyteum, sed incolæ ferè omnes sunt Græci ritus, paruit olim hæc insula Imperatoribus Constantinopolitanis, ex quibus Balduinus Flandriæ Comes eam dedit Marchioni Montisferrati, ab isto vendita fuit Venetis magno auri pretio anno 1194. sed ab anno 1645. bello tentata a Turcis, tandem ipsis tota cessit anno 1669. Venetis ægrè tria fortalitia littoralia servantibus, nempè Sudam, Garabusam, & Spinamlongam; dividitur autem in quatuor provincias seu territoria, quæ sunt Territorium Candiæ, *le territoire de Candie*, sic dictum ab urbe primaria, quæ in ipso continetur, uti 5. oppida, & 465. vici sive Casalia; Territorium Cydoniæ *le territoire de la Canee*, in quo Cydonia urbs 3. oppida munita, & 244. vici seu Casalia; Territorium Rhitymni, *le territoire de Retimo* in quo Rhitymnum urbs, Milopotamos oppidum, & 265. vici aut Casalia; & Territorium Cytei *le territoire de Setia*, quod montuosum admodum, in quo Cyteum urbs, Hierapetra urbecula & 74. vici seu Casalia, sicque vocantur a quatuor urbibus insulæ, cujus primaria est Candia vulgò Candia dicta, caret Cervis, Apris, & Erinaceis, teste Plinio, distatque à Sicilia insula 570. mill. pass. in ortum, Cyprum versus 360. à Malea promontorio Peloponnesi 60. in ortum hybernum, & 140. ab ora proximiori Cyrenes in septentrionem, usque tota valdè montuosa in mediterraneis, sed præsertim in ejus parte orientali, ubi etiam magis restringitur; hinc Cretæus, & Cretensis nomen gentis, & Creticus, populi Cretes apud Poetas, Hanc insulam nuper exactissimè descripsit tabulis Geographicis Marcus Boschinus Venetus, Cretenses populi hodie, *li Candioti* Italis *les Candiots* Gallis, qui malè audiebant apud antiquos.

CYPRUS, insula notissima Asiæ, in mari mediterraneo, Veneri quondam sacra, Straboni et aliis, multis olim nominibus appellata, teste Plinio, Acamantis, Amathusa, Alpelia, Cerastis, Colinia, Cryptus, et Macaria; extenditur ab ortu in occasum inter mare Cilicium ad septentrionem, Syriacum ad ortum, Ægyptiacum ad meridiem, ut Pamphylium ad occasum; ejus longitudo est 220. mill. pass. inter Acamantem promontorium occidentale, et Clides promontorium orientale, latitudo verò 60. mill. et ejus circuitus 540. mill. dicta fuit etiam Chitim, et terra Citim, ut Ziegleras scribit, et Chetima à Josepho. nunc vulgò *Cypre* et *l' Isle de Cypre* Gallis et Hispanis, *Cipro* Italis, *Cipern* Germanis, *Kubros* Turcis, *Kubrus* Arabibus 75. mill. distat ab ora Syriæ in occasum, et via 50. ab ora Ciliciæ, et Anemorio promontorio; Divisa fuis olim in quatuor partes, nempè in Salaminam ad ortum, Paphiam ad occasum, Lapithiam ad Boream, et Amathusiam ad Austrum. Insula post divisum Imperium Romanum Græcis paruit, quamquam bis capta fuerit ab Arabibus, sed recuperata semper fuit, donec post captam à Saladino Hierosolymam Richardus Angliæ Rex exercitum in terram sanctam ducens, tempestate ad insulam cum dejiceretur, et insulani non admitterent, ob acceptam ab Isaaco Commeno Cypri Duce injuriam, anno 1180. insulam vi, et armis occupavit, is post captam Ptolemaidem Cypri regnum Templariis ven-

vendidit, & ob eorum vitia retractum Guidoni Lusignano Gallo Regi Hierosolymorum concessit, huic Reges successerunt continua serie usque dum in Genuensium clientelam pervenit, & tandem ea hujus Guidonis familia per affinitatem contractam cum Catharina Cornelia, Marci Cornelii patricii Veneti filia in Reipublicæ Venetæ potestatem venit anno 1472. sicque paruit Venetis usque ad annum 1570. quo Turca Selimus ipsos bello aggressus, Cyprum eis eripuit anno sequenti, Duce Carà Mustapha Veziro, & ab illo tempore subest dominio Turcarum; dividitur nunc hæc insula in undecim partes seu tractus, quorum nomina sunt, *di Baffo*, *Andimo*, *Limisso*, *Masoto*, *Saline*, *Mesarea*, qui ad meridiem extenduntur, & *Crusoco*, *Pendaja*, *Cerines*, *Carpasso & del Visconrade*, qui sunt versùs septentrionem; ejus olim urbes claræ fuere Amathus, Salamis, & Paphos, nunc totius insulæ caput est Nicosia olim Leucosia. *Nicosia*, aliæ sunt Famagusta, Ceraunia, & Paphos, reliquæ sunt pauci momenti. Hæc insula habet duas urbes Metropoles, sive Archiepiscopales secundùm alios, unam Græcorum, quæ olim Salamis, postea Constantia dicta est, cui Episcopi suffragabantur 14. Leucosia, Citium, Tremithus, sive Trimithus, Tamassus, Paphus, Amathus, Carpasium, Ceraonia, seu Cyrenea, Solea sive Soloe, Arsinoe, Neapolis, Nemesi, Curias, sive Curæum, Cythera, Lapithus; Alteram Latinorum, quæ Leucosia sive Nicosia nominatur, cui suffragantur Hamacostos, Paphos, & Neapolis, episcopatos Latini, quamquam exceptis Leucosia, Hamacostu, Ceraunia, & Carpasio omnes pagi speciem præseferant. De Cypro, vide pluribus Porcaccium, & Maginum; hinc Cyprius nomen gentis, *Cyprier* Gallis, *Ciprioto* Italis, *Cypriota* Hispanis.

DANIA, *Denmarck* indigenis & Gallis *die Denemarck* Germanis & Belgis *Denmark* Anglis *la Dania*, & *la Danimarca* etiam Italis, & Hisp. & *Dunska* Polonis, regnum est Europę perantiquum, sed nimis restrictum, & versus septentrionem extensum, in Chersoneso Cimbrica & in insulis sinus Codani, & maris Orientalis, aliquando pars fuit regni Gothorum, nunc autem regnum separatum facit, dividiturque hodiè in duas partes, nempè Jutiam sive continentem, & in insulas ex quibus Jutia, quæ ad occasum, & olim Chersonesus Cimbrica dicta, vulgò *Jutlandt*, in duas etiam partes distincta est, nempe Jutiam septentrionalem, *Nort Jutlandt*, in qua Diœceses sive agri Alburgensis, Arguhesis, Ripensis, & Viburgensis; & in Jutiam meridionalem *Suder-Jutlandt*, seu Ducatum Slevicensem, cujus pars tantùm agnoscit Regem Daniæ, nempè pars borealis, uti ager Flensburgensis, & aliquot alia loca. Insulæ autem regni Daniæ inter sinum Codanum, & mare orientale extensæ, & quæ alteram partem regni constituunt ad ortum sunt Selandia *Seelandt*, cæteris major, Fionia *Fuynen*, Lalaudia *Lalandt*, Falstria *Falster*, Langelandia sive insula longa, *Langelandt*, Boringia *Bornholm*, & minores aliquot uti Mona, *Mone*, Fimbria, *Fmeren*, Alsa, *Alsen*, Arroa, *Arroe*, Anholta, *Aanot*, Lesso, *Lessoe*, Samsoa, *Samsoe*, Tasinga, *Taasing*; & aliæ parvi momenti, Totius regni caput est Haphnia, vulgò *Koppenhagen* in Selandia insula, ad Ore-Sundicum fretum; dividitur autem persæpè Dania ab indigenis, in 147. præfecturas minores sive Harrias tractus parvos admodum, *Herret* Danis dictos, & sub principium hujus sæculi divisa erat in 184. tractus *Herret* vocatos, cum Regi Daniæ paruerent etiam tres aliæ provinciæ, nempè Scania, Hallandia, & Blekingia, quæ tertiam regni partem constituebant, una cum insulis Gotlandia, & Osilia, sed anno 1645. pace ad Bromsbroam sancita, Osilia, & Gotlandia insulæ concessæ fuere Svecis à Rege Christiano IV. in perpetuum, uti Hallandia provincia ad annos triginta, & tandem anno 1658. pace ad Roschildiam facta, Hallandia in perpetuum unita fuit Sveciæ regno, una cum Scania, & Blekingia, quod posteà confirmatum fuit tractatu pacis Haphniæ inito anno 1660. Dania autem fertilis est admodum, & signa, sed anno 1537. Lutheri dogma recepit, & hucusque retinet, & anno 1660. hoc regnum factum est hæreditarium à Friderico III. Rege, cum anteà esset tantùm electivum. Daniæ regi subsunt etiam Norvegiæ regnum ab anno 1387. una cum Islandia insula, & Schetlandiæ insulis in Oceano septentrionali, uti etiam media pars Ducatus Holsatiæ in Germania, & in confinio Daniæ, atque Comitatus Oldenburgicus, & Delmenhorstensis, qui ei nuper obvenerunt ex hæreditate ultimi Comitis Oldenburgici.

DANUBIUS, fluvius Germaniæ notissimus, & maximus omnium Europæ Straboni, Plinio, & aliis, & olim Germaniæ limes ad meridiem, inter ipsam Vindeliciam, & Noricum fluens, nunc *die Donaw* dictus Germanis, *le Danube* Gallis, *il Danubio* Italis, & Hispanis, *Dunay* Polonis, & *Tuna* Turcis, oritur in Svevia provincia propè Eschingiacum vicum *Doneschingen* in Principatu Furstenbergico, & in Bariensi tractu ad radices montis Abnobæ, versùs Sylvam Nigram, deinde in ortum tendens rigat oppida Dutlingam, Fridingam, Ehingam, & Ulmam urbem Sveviæ primariam, ubi primum lintrium capax est, & ad dexteram recipit Ileram fluvium *Iler*, uti posteà Guntiam *Guntz*, & Mindelam *Mindel* paulò supra Dilingam, atque Bernicum *Wernitz* ad lævam, juxta Donavertiam, hinc relicta Svevia per Bavariæ Ducatum labitur, ubi primùm Lycus fluvius, *Lech*, in eum se exonerat ad Lichostoma, *Lechmund* dictum, inde rigatis Neoburgo, & Ingolstadio, & auctus fluviis Almono, seu Alemanno *Altmul* juxta vicum *Kelhaim*, Nabo *Nab*, & Regno *Regen* ad Ratisbonam, aliique parvi nominis Straubingam rigat, & ad dexteram recipit Isaram *Iser*, fluvium rapidum ad castrum *Des Kenderff* dictum, uti etiam Oenum *Inn* fluvium magnum ad Patavium. Eo relicta Bavaria per Austriam labitur, eamque bifariam secans, & rigata Lentio urbe, auctus fluviis Trauna, *Traun*, Aniso, *Ens* aliisque minoribus juxta Viennam urbem Austriæ primariam fluit, deinde recepto ad lævam Morava *Morauv* fluvio in Hungariam tendit ad Polonium, ubi in ortum hybernum fluens, & Schotiam insulam majorem, & minorem efficiens in tria bracchia scinditur, quorum dextrum auctus Leitha *la Leitha*, Arrabonem recipit *Raab* ad Javarinum, sinistrum verò auctus Vago *le Vag*, & Nitria *le Neitrach* iterùm in unum rediit cum duobus aliis ad Comariam & hinc versùs meridiem tendens, Granum fluvium *le Gran* recipit ad Strigonium, deinde Vicegradiam, Vacciam, Budam, Hungariæ regiam, & Colociam rigans recipit Saavitium, uti Dravum fluvium *Trab*, atque Tibiscum *la Teissa*, hinc relicta Hungaria, & auctus Savo *Savv*, qui juxta Albam Græcam ipsi miscetur, & in ortum tendens, Danubii nomen relinquit, & jam Ister dictus Serviam ab Hungaria dividens fluvium Moraviam Serviæ, *le Morave* recipit, & Alutam *Alt*, tandem Bulgariam, quam in duas partes secat rigans, & inter ipsam, et Moldaviam fluens, receptis Ciabro *Ischar*, Ogosa, Jantsa, Lomoalbo, *Lombiance*, Jalonita, Gerasso, *Serret*, aliisque minoris nominis, demùm versùs Bessarabiam, et Budiacensem tractum in quatuor ramos divisus ad *Smaille* oppidum, paulò post ad duo reducitur, inter Kiliam veterem et Kiliam novam, ibique in Pontum Euxinum, seu mare nigrum su exonerat duplici ostio, quorum minus est ad meridiem juxta Savoream portum, eique adjacet insula parva, *Gravia* dicta, ostium verò majus ad septentrionem propè Lycostomum orbem, et ante insulas Serpentum satis est latum, et per illud onerariæ naves ascendere possunt ultra 500. mill. Italica, ut certo rescivi à nautis, qui illas partes plures lustrarunt, olim per ses ostia in Pontum Euxinum se exonerabat, quorum nomina sunt Thiagola, Boream, Falsum, Pulchrum, Narecium, et Sacrum, uti ab antiquis dicti fuerunt, sed ex his quatuor sensim oblimata sunt, aut arena oppleta. De fonte Danubii vide pluribus infra in voce Eschingiacus vicus, est notandum quod hic fluvius infra Tauranum semper in ortum tendit, et aliquando etiam versùs ortum æstivum, non autem versùs ortum hybernum, et meridiem, ut malè notatur in plurimis tabulis recentioribus, et de his habeo testes Wolfangum Lezium, Joannem Sambucum, et Antonium Verancium Sibenisanum cum aliis plurimis.

ECCLESIÆ DITIO, sive Ecclesiastica ditio, et Sanctæ sedis dominium; *lo stato della Chiesa* indigenis, *l'Estat de l'Eglise* sive etiam aliquando, *l Estat du Pape* Gallis, *el estado de la Yglesia* Hispanis, pars est ampla Italiæ, et in ejus meditullio, sub dominio Pontificis Maximi, cui subest à pluribus sæculis, complectiturque illam partem Italiæ, in quo olim fuere Latium pro majori parte, Sabina, Hetruriæ pars occidentalis, Umbria, Piceni major pars, et Flaminia pars Galliæ Cispadanæ, et posteà Ducatus Romanus, Spoletanus, et Tusciæ, Pentapolis, et Exarchatus Ravennæ, sicque extenditur à septentrione in meridiem per 240. mill. nempè à Castro Francolino in Ducatu Ferrariensi Ferracinam usque, ejus autem major latitudo ab oriente in occidentem, nempè ab Ancona Centumcellas usque est 120. mill. sed multò minor est in aliis locis, præsertim in Romandiola, ubi valdè restringitur inter Hetruriam, agrumque Florentinum, et mare Adriaticum. Terminatur hæc ditio à septentrione dominio Venetæ Reipublicæ, ex mari Adriatico, ab ortu regno Neapolitano; à meridie mari Tyrrheno, et ab occasu Magno Ducatu Hetruriæ, et Ducatu Mutinensi. Ejus partes seu provinciæ sunt Campania Romana, quæ duplex est nempè Campania

Roma-

Romana propria, *la Campagna di Roma*, & maritimus ager, *la Marina*; Provincia Patrimonii S. Petri, *la Provintia del Patrimonio*, Cujus partes sunt Ducatus Castrensis, *il Ducato di Castro*; & ager Urbetanus, *il territorio d'Orvieto*; Sabina, *la Sabina*, Umbria, quæ antea Ducatus Spoletanus; *l'Ombria*; Cujus partes Perusinus ager, *il territorio di Perugia*, & territorium Civitatis Castelli, *il Contado di Città di Castello*, Marchia Anconitana, *la Marca d'Ancona*; Ducatus Urbinas, *il Ducato d'Urbino*, Romandiolæ major pars, in qua Romandiola propria, *la Romagna*; ager Bononiensis *il Bolognese*; & Ducatus Ferrariensis, *il Ducato di Ferrara*. Totius autem ditionis præcipua urbs est Roma, *Roma*, quæ Italiæ primaria. Subsunt etiam dominio Summi Pontificis Avenio, *Avignon*, & Comitatus Vindascinus in Gallia, uti Beneventum in regno Neapolitano cum ejus territorio aliàs peramplo, ut liquet ex diplomate Clementis VI. Pontificis Maximi anno 1350. sed nunc ab Hispanis valdè restricto. Et sub Clemente VIII. Pontifice Maximo Ducatus Ferrariensis rediit ad ditionem Ecclesiæ anno 1598. uti etiam Ducatus Urbinas, sub Urbano VIII. Barberino Pontifice Maximo anno 1626. Pendet etiam à Pontifice Maximo extra tamen fines ejus ditionis, & jure feudi tantùm Ducatus Parmensis, & Placentinus in Longobardia; uti & regnum utriusque Siciliæ sive Regna Siciliæ & Neapolitanum, atque etiam Radicofanum in Hetruria, Principatus Masserani in agro Vercellensi, cum Montealto & aliquot aliis locis inter Pedemontium, & Ducatum montisferrati, & intra ejus ditionem inserta est Respublica S. Marini in Ducatu Urbinate, parvi admodum momenti, & sub sanctæ sedis patrocinio. Crevit autem maximè hæc Ecclesiæ ditio ex donatione Pipini Francorum Regis, & liberalitate ejus filii Caroli Magni Francorum etiam Regis & Imperatoris, qui post captum Desiderium Longobardorum Regem, Romæ ab Hadriano Papa exceptus anno 773. confirmavit donationem, quam Rex Pipinus Pater ejus fecerat Stephano Papæ, Exarchatum Ravennæ, & Pentapolim complectentem, addiditque Corsicam, Sardiniam, Siciliam, Territorium Sabinense, Ducatum Spoletanum, Tuscumque Longobardorum, ut Sigonius ait cum plurimis aliis, & Ludovicus Pius Rex Francorum, & Imperator confirmavit anno 817. Paschali Papæ ea omnia, quæ Carolus Magnus ejus Pater, & Pipinus ejus avus sanctæ sedi concesserant, & insuper liberaliter addidit Civitatem Romanam cum Ducatu suo, & cuncta castella, atque oppida in Tusciæ partibus & in partibus Campaniæ, Soram, Arces, Aquinum, Theanum, Capuam Patrimonium Beneventanum, & Salurnitanum, Patrimonium Calabriæ superioris, & inferioris, & Patrimonium Neapolitanum, prout tabulis publicis constare scribunt Sigonius, Ciacconius, & Cardinalis Baronius in Annalibus ad annum supradictum & alii.

EUROPA, una ex tribus Orbis terræ partibus veteribus cognitis, & olim etiam Celtica persæpè dicta, minor est omnium, sed tamen præcipua, & longè terrarum celebratissima, vel ob soli nobilitatem, frequentiamque incolarum, & urbium, vel ob litterarum gloriam, quibus omni ævo reliquis Orbis partibus antecelluit, & armorum virtutem, atque præclara facinora eorum, qui eam hactenus tenuere; nunc etiam nomen retinet antiquum, & *l'Europe* dicitur à Gallis, *l'Europa* ab Hispanis & Italis, *the Europe* ab Anglis, *Rumeli* & aliquando etiam *Al Franck* a Turcis, *Trakebn* à Georgis, & *Franckistan* ab Asiaticis omnibus & ejus populi Æuropæi vocantur. Ejus longitudo sumitur à promontorio sacro, nunc *el cabo de San Vicente* in Hispania, & in ora Oceani Atlantici ad ostium Caramoyces fluvii, vulgò *l'Oby* in Oceanum Septentrionalem, in parte orientali Moscoviæ, estque 1300. leucarum Francicarum, sed 900. milliarium Germanicorum, & ejus major latitudo à Tænaro Peloponnesi promontorio meridionali, hodiè *le capo Matapan*, ad Scristofiniæ promontorium nunc boreale dictum, *Noort Kim* in Norvegiæ parte septentrionaliori, est leucarum circiter 850. Francicarum, seu 550. mill. Germanicorum.

FERRARIENSIS DUCATUS, *il Ducato di Ferrara*, seu *il Ferrarese* incolis. *le Ferrarois* Gallis, pars ampla Rumandiolæ versùs ostia fluvii Padi, olim sub dominio proprii Ducis, è gente Estensi ab anno 1336. cui suberant etiam Ducatus Mutinensis, & Rheginus: dividitur in duas partes, nempè in Ferrariensem Ducatum proprium, & in Peninsulam Rhodiginam, ex quibus Peninsula illa Rhodigina occupata fuit à Venetis, anno 1500. circiter, & ab eo tempore ipsis subest; Ducatus vero Ferrariensis propriè dictus post obitum Alphonsi II. factus est Ecclesiasticæ ditionis pars anno 1598. à Clemente VIII. nuncque etiam Summo Pontifici subest. Terminatur à Septentrione Peninsula Rhodigina, ab occidente Mantuano Ducatu, à meridie Bononiensi agro, & Romandiola propria, ab oriente verò mari Adriatico rigatur: ejus partes sunt Peninsula Ariani, *il Polesine d'Ariano*, Peninsula Ferrariensis, *il Polesine di Ferrara*, Peninsula S. Georgii, *il Polesine di S. Giorgio*, Vallis Comaclana, *le Valli di Comacchio*, Vallis Maranæ, *le Valli di Marara*, & Vallis Maremortæ, *la Valle di Maremorta*, ejus autem urbes sunt Ferraria provinciæ caput, & Comaclum; hinc Ferrarienses populi, *li Ferraresi* Italis, *les Ferrarois* Gallis.

FLANDRIA, *t'Vlaenderen* incolis Belgii, *la Flandre* Gallis, *Flandern* Germanis, *The Flanders* Anglis, *Flandes* Hispanis, & *la Fiandra* Italis: provincia Belgii maxima, & cultissima, Comitatus titulo insignita, mirèque fertilis, & rigua, ubi olim erant Morini, Gentrones, Nencii ex parte, Grudii, Cordoni, & Pleumosii populi Galliæ Belgicæ. Primum parvis admodum limitibus erat inclusa, & tempore Caroli Magni, atque Luduvici Pii Regum Franciæ, & Imperatorum complectebatur solùm eam ditionem, in qua nunc sunt Brugæ urbs celebris, et oppida Clausulæ, Damum, Ardemburgum, Midelburgum, et Iiendicum, qua hæc provincia Zelandicis insulis proxima, Oceano Germanico, ostioque Scaldis occidentali adiacet, teste Godefrido Henschenio, sed posteà multùm extensa fuit, cum ejus pars esset comitatus Artesiæ, et tunc temporis Flandriæ urbs primaria erat Atrebatum, donec anno 1191. Artesia ab ea revulsa fuit, sicque tunc iisdem limitibus inclusa fuit, quibus etiamnum terminatur, nempè à septentrione Oceano German. sive mari occidentali, ut vocant, et Zelandia, ab occasu Artesia provincia, et munita parte Picardiæ, à meridie Hannonia, et ab ortu Brabantia. Ejusque præcipua urbs est Gandavum, et ejus longitudo major ab Antuerpia, et Scaldi fluvio ad Gravelinam, ex ostia Agnionis, est 33. leucarum ab oriente in occidentem; ejus verò latitudo a Duacu ad Bresckinam pagum Ulissingæ oppositum in ora Oceani, et sic à meridie ad septentrionem est 24. leucarum; hinc dicti Flandri populi *Vlaenders* sibi, *les Flamands* Gallis, *los Flamengos* ab Hispanis, et *li Fiamenghi* Italis.

FLANDRIA ab antiquo dividebatur in tres partes, nempè in Flandriam veram, seu Comitatum Flandriæ, in Flandriam Imperialem, et in Flandriam proprietariam; ex his.

FLANDRIA VERA, sive Comitatus Flandriæ, *le Comtè de Flandre*, pars multò maxima totius provinciæ, versus septentrionem, occasum, et meridiem, inter Oceanum, Artesiam, et Hannoniam extensa, quæ Franciæ Regibus fidelitatis jusjurandum debet, et hæc etiam dividebatur in Flandriam Teutonicam, quam absolutè Flandriam dicimus, et in Flandriam Gallicam.

FLANDRIA STRICTE SUMPTA, sive Flandria Teutonica, *la Flandre*, pars erat major, et præcipua Flandriæ veræ, et totius provinciæ, versùs septentrionem, et in longum protensa à confinio Artesiæ, usque ad æstuarium Scaldis, et à Flandria Gallica separatur mediante Liza fluvio, et sub ea censebantur tres Tetrarchiæ Flandriæ, nempè Brugensis, Iprensis, et Terræ Francæ, cum parte Gandavensis Tetrarchiæ, sive tractus ubi agri Aldenardensis, Audemburgi, et Cortraci. Ejus verò præcipua urbs erat Gandavum, quæ totius provinciæ facilè primaria est, aliæ urbes sunt Brugæ, Ipræ, Dunquerca, Ostenda, & Aldenarda.

FLANDRIA FRANCICA, *la Flandre Françoise*, pars est media totius Flandriæ, inter Artesiam, Hannoniam, Oceanum, et Flandriam Hispanam protensa, in qua sunt Flandria Gallica tota, sive Gallo Flandria, et media pars Flandriæ strictè sumptæ ad occasum, ubi tractus sive Tetrarchiæ Iprensis, atque Terræ Francæ, ejus præcipuæ urbes sunt Insulæ, quæ facilè primaria illius partis Tornacum, Duacum, Ipræ, Dunquerqua, ut Vinociberga, et hæc pars Flandriæ remansit Francici iuris pace ad Pyræneos Sancita, uti etiam posteà ad Aquisgranum, & ad Noviomagum facta.

FLANDRIA HISPANA, *la Flandre Espagnole*, pars media Flandriæ ad ortum extensa inter Oceanum, Flandriam Francicam, Brabantiam, & Flandriam Hollandicam, sic dicitur, quod etiamnum subsit dominio Regis Hispaniæ, ut in ea sunt Tetrarchia Gandavensis ferè tota, uti et major pars Tetrarchiæ sive tractus Brugensis hujus partis præcipuæ urbes sunt Gandavum provinciæ caput, Brugæ, Alostum, Teneramunda, Aldenarda, Ostenda, et Novoportus,

FLAN-

FLANDRIA HOLLANDICA, quæ & Belgarum unitarum, *la Flandre Hollandoise*, pars est minor Flandriæ versùs septentrionem extensa, è regione Zelandiæ, in qua sunt quatuor officia, quæ antea sub Tetrarchia Gandavensi censebantur, & pars minor Tetrarchiæ Brugensis, uti Cassanda insula, Clausulæ, Ardeburgum, & Ilendicum, cum eorum territoriis parvis admodum, & fere intra paludes, & ejus urbes sunt Hulstum, Axella, & Clausulæ, sic vocatur, quod à Belgiis unitis in eorum potestatem redacta, ipsis postea concessa fuit pace ad Monasterium Westphalorum sancita.

FLORENTIA, urbs Thusciæ primaria in Italia Ptolemæo, & Antonino, priùs Fluentia dicta Plinio, & à Syllæ militibus anno ab urbe condita 645. ædificata, colonia deinde à Triumviris Cæsare Augusto, Marco Antonio, & Marco Lepido deducta, postea à Totila excisa, & a Carolo Magno restaurata, atque ex Fesulanis ruinis aucta, nunc vulgò *Fiorenza* Italis, & *Firenze*, ut ipsi Florentini scribunt, Gallis, & Anglis, *Florence*, Hispanis *Florencia*, Germanis *Florens*, urbs est præcipua Hetruriæ, quæ magno Duci paret, ampla, & Italiæ elegantia, collibus cincta ab oriente & septentrione, sed qua occidens est pulchram habet planitiem, ejus circuitus est 7. mill. & supra septuaginta millia animarum continet, silice quadrato strata, latis ornata platæis, ædificiisque superba, & quatuor pontibus pulcherrimis ad Arnum fluvium, ita ut dicatur ab Italis Florentia pulchra a Martino V. Pontifice Maximo Archiepiscopalis effecta anno 1420. & Anno fluvio bifariam divisa; fuit alias libera, & Reipoblicæ caput, sub qua maxima pars Hetruriæ, agri nempè Florentinus, & Pisanus, sed sandem Medicæis urbis, & totius ditionis dominium cessit, auctoritate Caroli V. Imperatoris, qui anno 1530. Alexandrum Medicæum generum suum primum Florenciæ Ducem creavit, sicque nunc subest Magno Duci Hetruriæ, qui in ea persæpe commoratur in palatio superbissimo, duplici arce munita est, & Accademia nota. In eam celebratum fuit Concilium OEcumenicum sive Universale, anno 1439. ab Eugenio IV. Papa in quo Græci Latinis circa fidem consenserunt, præsente Joanne Paleologo Imperatore Constantinopolitano; populi Florentini Tacito, nunc vulgò *li Fiorentini* dicti Italis, & *les Florentins* Gallis, *los Florentinos* Hispanis. Florentia patria fuit Leonis X. Clementis VII. Leonis XI. & Urbani VIII. Summorum Pontificum, & in ea obiere Summi Pontifices Victus II. anno 1057. & Stephanus X. anno 1058 & ex ea oriundus fuit etiam Clemens VIII.

FLUVIUS S.LAURENTII, *le fleuve de Saint Laurent*, fluvius maximus Americæ septentrionalis, qui aliter dicitur Canadæ fluvius à regione adjacente, extenditur per novam Franciam, oriturque versùs lacum Huronum, & confinia Floridæ regionis, deinde per lacus Ericum, & Ontarium sive Frontenaci fluens, hinc in ortum æstivum tendit, sicque novam Franciam bifariam secans per lacus S. Francisci, & S. Ludovici labitur, postea auctus versùs Arctos fluviis Francorum, Pratorum, & Montium, uti Trifluvio, & æstuarium efficiens, Quibecum urbem primariam regionis rigat, receptoque Sanguenæo, & aliis, centum circiter leucis infra, latissimo æstuario in sinum S. Laurentii se exonerat propè Antiscostam insulam, sicque ejus cursus est 800. leucarum ad minus; & de eo pluribus scripsit Abbas Galinæus qui illas oras exactè lustravit à paucis annis; & notandum quod in hoc fluvio sunt aliquot saltus seu Cataractæ à quibus ejus Navigatio supra Montis Regalis insulam lintribus omnino impossibilis efficitur, naves verò Europeæ Quebecum usque perveniunt, sed navigia bellica ad Tadussacum sistunt persæpe.

FRANCI populi fuere Germaniæ Procopio, Ammiano, Eutropio, Vopisco, & aliis, omnium quot Germania tulit nobilissimi, longè latèque in exteras regiones trans Rhenum, et Danubium extensi, sub ipsis comprehendebantur Angrivarii, Ansivarii, Bructeri, Chamavi, Chassuarii sive Attuarii, Chatti seu Catti, Chauci, Cherusci, Dulgibini, Salii, Sicambri, idest Tencteri; et Usipetes seu Usipii, et Frisii atque Tubantes populi Germaniæ, teste Philippo Cluverio libro 3. cap. 20. qui omnes cum continua cum Romania bella gessissent, nunc victores, nunc victi, veritique ne toti in Romanorum servitutem venirent, facta conspiratione, in unum fœdus, et belli societatem pro insita gentis libertate convenerunt, novumque sibi constituere nomen, quo in posterum dicti sunt Franci, haud dubiè a libertatis signo (quod *FranKen* liberum gentis lingua huminem sonat) qui sub hoc nomine acerrima bella adversus Romanos gessere, et primum innotescere cæperunt Valeriano, et Galieno Imperatore, circa annum Christi 223. ideò nec eorum fit mentio apud Tacitum, Plinium, Strabonem, et Ptolemæum: sed ex his, quos diximus populis conflatam esse hanc belli societatem, evincunt prisci authores, nam Sicambros Claudianus, et Sidonius Apollinaris, aliique Francos toties compellant, Bructeros Sulpitius, Alexander Nazarius, et Eumenius in Panegyricis, Chaucos, et Cheruscos, Claudianus, Chamavos Ausonius, Cottos Sulpitius, Alexander, Attuarios Marcellinus, Frisios Panegyricus Constantino magno dictus, Salios Marcellinus denuò, et Zosimus aliique Scriptores inter Scriptores numerant.

Hinc ipsorum regio dicta fuit Francia versùs tempus Constantini magni, Imperio Romano jam cadente, et ejus fidem faciunt cum tabula itineraria circa annum 430. conscripta, cujus meminit Cluverius, in qua ad Rheni ripam leguntur hi populi Chauci, Amplivarii, Cheruscii, Chamavi, qui et Franci, et sequitur in eadem sipa magnis literis scriptam.

FRANCIA, tum numus aureus Constantini magni, cum hac inscriptione, Gaudium Romanorum, et infra Francia, atque etiam vetus inscriptio à Ruperto decta, quæ Divitense monimentum ex adversa Coloniæ Agrippinæ ripa à Constantino magno in terra Francorum structum exhibet, ubi verò hæc Francia requirenda sit, docent nos res gestæ ejusdem Constantini magni, et pons ab eo Cæsare apud Ubios Rheno instratua, per quem exercitus traductus in Francos, quorum sedes erant inter Rhenum fluvium ad occasum, Visurgium, et Albim ad ortum, Oceanum Germanicum ad septentrionem, et ad meridiem Loganum fluvium versus Almeannos, quibus fuere contermini, ut pluribus scribit Cloverius, cum Marquardo Frehero, qua propter Sidonius Apollinaris Franciæ regionis flumina perscribens Vahalim, Vidrum, Visurgim, atque Albim introducit, ac Vahaliam quidem, quod ea tempestate Franci Salii Rhenum transgressi illa a Bataviæ, Belgicæque oras invaserint, sicque nihil certiùs fuisse Germaniæ inferioris populos, in ea potissimum regione quæ Westphaliæ nomen obtinet, atque ii Franci rursum duplices, alii absoluta voce Transrhenani, alii cum additamento vocis salii, iidemque Transrhenanis, quibus saliorum nomen adhæsit inditum quod Salæ seu Isalæ fluminis in Westphalia orti incolæ fuerint, qui deinde divisi etiam fuere in Cisrhenanos, et Transrhenano, et hæc igitur antiqua, et vera Francia, hæc Francorum gens omnium totius Germaniæ nationum florentissima, quæ cum diu, multùmque, ac variis modis Galliam depopulata esset, tandem maxima sui parte in ea concedit, unde ea primum Galliæ pars Francia dicta, quæ hodie vulgò vocatur, *la France*, versùs sequanam, non verò aliis Galliæ gentibus tam priscis indigenis, quam nuper ingressis Burgundionibus, ac Gothis debellatis, tota illa pars Europæ omnium nobilissima in idem Franciæ nomen transivit, et de his pluribus Philippus Cluverius in Germania àntiqua.

FRANCIA, omnia hinc olim quadripartito traditur, prima Francia Transrhenana, eaque antiquissima inter Rhenum, Visurgim, et Albim fluvios, de qua supra. Secunda Francia Gallica minor, complexam totam ferè Germaniam secundam, maximamque utriusque Galliæ Belgicæ partem, quæ primis Francorum regum armis superato Rheni limite, parta Regni sedes, ex quo Regni Francici sedes Dispargo Cameracum provecta est. Tertia Francia Gallica major, postquam felicitere armorum successo, interior quoque Gallia à Clodoveo Rege adiecta, Regnique sedes a Francis Parisiis collocata fuit, cæptumque regnum Francicum in Neustriam, et Austrasiam, ut occiduam videlicet, et orientalem Franciam dividi. Quarta Francia nova, seu orientalis Germania quæ novo armorum, et fortunæ cursu, debellatis Alemannis, accessit ad Austrasiæ regnum, in eaque Franconia, quæ ab his victoribus Francis nomen retinet, tantùm abest, ut Franconia prima Francorum sedes fingi possit, et de his, uti et de Francis populis, pluribus et doctissimè disserit Celsissimus Princeps Ferdinandus Furstembergius Episcopus Paderbornensis et Monasteriensis, de re literaria optimè meritus, in suis monumentis Paderbornensibus ex historia Romana, Francica, et Saxonica erutis.

FRANCIA, olim Gallia, vulgò *la France* incolis, *the France* Anglis, *la Francia* Hispanis, et Italis, *la Franza* Siculis, *Francam* Lusitanis, *Franckreich* Germanis, *Urankryk* Belgis, *Francia*, et *Fransuskarie* ...

Po-

Polonis, *Frankistan* Asiaticis dicta, cujus incolæ Franci, Regnum est Europæ potentissimum sub propriis regibus ab anno 425. & ita celebre, etiam tempore Regum primæ stirpis, ut cum S. Gregorius Magnus Pontifex Maximus scripsit ad Childebertum Francorum Regem his usus est verbis; *Quanto cæteros homines regia dignitas antecellit, tanto cæterarum gentium regna regni vestri profectò culmen excellit &c.* ut videre est lib. 5. ejus operum; & sub hac prima stirpe complectebatur Francia etiam magnam partem Germaniæ, tuncque in ipsa erant Regna Parisiense, Svessionense, Aurelianense, & Metense, sive Austrasiæ, itemque Regna Burgundiæ, Aquitaniæ, & Britanniæ minoris, quæ omnia posteà in unum coaluerunt; & sub secunda stirpe Regum Francicum Imperium continebat Germaniam totam cum Belgio, Helvetia, Pannonia tota, Moesia superiori, maxima parte Italiæ, ubi Regnum Longobardorum, & parte Hispaniæ Tarraconensis; sed lapso temporis hæ regiones à Francia recesserunt.

FRANCIA, extenditur in longum, ad 260. leucas Francicas ab extrema Armorica ad occasum, usque ad ostium fluvii ad ortum; Ejus verò latitudo est 230. leucarum similium à septentrione in meridiem, nempè ad ora oceani Germanici propè Dunquercam, usque ad montes Pyrenæos in ipso limite Hispaniæ, & Cataloniæ Principatus, & hujus regni termini sunt ab occidente Oceanos Aquitanicus & sinus magnus Francicus, à meridie montes Pyrenæi, quibus ab Hispania separatur per 80. leucas, & mare mediterraneum; à septentrione mare Britannicum, fretum Gallicum, minora pars Oceani Germanici, & Belgium Hispanum; ab oriente verò Germania, Helvetia, & Italia, à qua Alpibus dividitur; sicque complectitur in se maximam partem Galliæ antiquæ, nempè Galliam Aquitanicam totam, uti omnem Galliam celticam, exceptis Helvetiis, Galliam Narbonensem, excepta Sabaudia tantùm, & maximam partem Galliæ Belgicæ.

FRANCIA, dividitur etiam à quibusdam in duodecim parlamenta, nempè Parisiense sub quo media ferè Regni pars scilicet provinciæ Insulæ Franciæ, Picardiæ, Artesiæ, Briæ, Barrensis Ducatus, Belsiæ, Sicaloniæ, Perticensis, Aurelianensis, Cenomanensis, Blesensis, Turoniæ, Andegavensis, Pictavensis, Santoniæ, Engolimensis, Marchiæ, Bituricensis, Nivernensis, Borbonensis, Alverniæ, Lugdunensis, Forisiensis, & Bellojoviensis. Tolosanum, sub quo Occitania: Gratianopolitanum, sub quo Delphinatus: Divionense, sub quo Burgundia cum annexis: Burdegalense, sub quo Aquitania: Rotbomagense, sub quo Normannia: Aquense, sub quo Provincia: Britannicum, sub quo Britannia: Palense, sub quo Benearnia, & Navarra inferior: Metense, sub quo tres Episcopatus Metensis, Tollensis, & Virdunensis cum Lotharingia: Vesontinum, sub quo Comitatus Burgundiæ: & Tornacense recens erectum, sub quo Flandria Francica, & Hannonia Francica. Sed alia inest divisio Regni Franciæ in viginti tres partes magnas, quas Generalitates vocant, *les Generalitez* vulgò, sub quibus tractus, seu regiunculæ, quas Electiones nuncupant, *les Election*, in quibus tamen non comprehenduntur provinciæ, quæ à quadraginta annis Coronæ Franciæ adjunctæ sunt.

Franciæ Regni Provinciæ, & Partes;

Aginnensis provincia, *l'Agenois*
Albigensis provincia, *l'Albigeois*
Alniensis tractus, *le pays d'Annis*
Alsatia, *l'Alsace*
Alvernia, *l'Auvergne*
Andegavensis Ducatus, *l'Anjou*
Armeniacensis Comitatus, *l'Armagnac*
Artesia, *l'Artois*
Aurelianensis Ducatus, *l'Orleanois*
Austrebantium, *l'Ostervant*
Barrensis Ducatus, *le Barrois*
Bassiniacus Ager, *le Bassigny*
Baviovicensis provincia, *le Bavielois*
Bellovacensis tractus, *le Beauvaie*
Belsia, *la Beausse*
Beugesia, *le Beugey*
Benearnia, *le Bearn*
Bigerrensis Comitatus, *le Bigorre*
Bituricensis Ducatus, *le Berry*
Blesensis Ager, *le Blaisois*
Bononiensis Comitatus, *le Boulonois*
Borbonensis provincia, *le Bourbonois*.
Bressia, *la Bresse*
Bria, *la Brie*
Britannia minor, *le Bretagne*
Burgundiæ Comitatus, *le Comtè, de Burgogne*
Burgundiæ Ducatus, *la Bourgogne*
Cadurcensis provincia, *le Quercy*
Caletensis tractus, *le pays de Caux*
Cameracensis ager, *le Cambresis*
Campania, *la Champagne*
Cenomanensis provincia, *le Maine*
Condomensis tractus, *le Condomois*
Consorani, *le Conserane*
Convenensis Comitatus, *le Comtè de Cominges*
Delphinatus, *le Dauphinè*
Engolismensis provincia, *l'Angoumois*
Flandria Francica, *la Flandre Francoise*
Forisium seu Forensis provincia, *le Forez*
Fuxensis Comitatus, *le Comtè de Foix*
Gabalensis tractus, *le Givaudan*
Guienna, *la Guienne*
Hannonia Francica, *le Haynaus Francois*
Insula Franciæ, *l'Isle de France*
Laudunensis ager, *le Laonnois*
Lemovicensis provincia, *le Limosin*
Lotharingia, *la Loraine*
Lugdunensis provincia, *le Lyonnois*
Marchia, *la Marche*
Metensis tractus, *le pais Messui*
Navarra inferior, *la basse Navarre*
Nivernensis provincia, *le Nivernois*
Normannia, *le Normandie*
Occitania inferior, *le bas Languedoc*
Occitania superior, *le haut Languedoc*
Perticensis provincia, *le Perche*
Petrocoriensis provincia, *le Perigort*
Picardia, *la Picardie*
Pictavensis provincia, *le Poictou*
Provincia, *la Provence*
Ruscinonensis Comitatus, *le Roussillon*
Rotenensis provincia, *le Rovergne*
Santonia, *la Saintonge*
Senonensis ager, *le Senonois*
Sicalonia, *la Sologne*
Svessionensis ager, *le Soissonois*
Suntgovia, *le Suntgau*
Turonia, *la Touraine*
Vasatensis ager, *le Bazadois*
Vascitania, *les Basques*
Vasconia, *la Gascogne*
Vastinium, *le Gastinois*
Velauniorum tractus, *le Velay*
Veromanduensis ager, *le Vermandois*
Vexinum, *le Vexin*
Vindocinensis ager, *le Vendosmois*
Vivariensis provincia, *le Vivarais*
Virdunensis ager, *le Verdunois*

FRISIA, *Vrieslandt* Belgiis, *Friesland* Germanis, *la Frise* Gallis, & *la Frisia* Italis; Regio est triplex, nempè Frisia propriè dicta, provincia Belgii fœderati; Frisia orientalis provincia Germaniæ, Principatus titulo insignis; & Frisia Occidentalis, quæ propriè pars est septentrionalis Comitatus Hollandiæ in Belgio fœderato; in his tribus partibus erant olim Frisii populi Germaniæ & additur etiam aliquando quarta, nempè Frisia septentrionalis, sive Cimbrica.

FRISIA, quæ & Frisia propria dicta, *Vrieslandt* incolis, *Frieslandt* Germanis, *la Frise* Gallis, provincia Belgii uniti, aliàs major extitit, quàm hodie, extendebatur enim à sinu Austrino ad occasum ad Dullartium sinum ad ortum, tuncque divisa erat à Lavica fluvio, *Lauwere*, in duas partes, nempè in Frisia cis Lavicanam quæ ad ortum, ubi nunc Groningense dominium, et in Frisiam Trans-Lavicanam, quæ ad occasum, ubi nunc Frisia et provinciæ caput erat Groninga; sed ex quo Groninga cum suo dominio, & Omlandia ab ea revulsa est, multò minor est, & terminatur à septentrione, et occasu Oceano Germanico, ab ortu Groningensi dominio, & à meridie sinu Austrino; & Transisalania provincia, ubi anteà Frisia Trans-Lavicana, & olim Frisii majores ea parte, estque provincia Belgii fœderati in tres partes nunc divisa, nempè in O-

inter aliàs faciliè nobilior, & major, Cyclades, Andros, Melos, Scyros, Naxia, Cythera, Ægina, Cephalonia, Zacynthos, Leucas, & aliæ minores; hujus autem regionis præcipuæ urbes sunt in Livadia Athenæ, in Morea Nauplia, in insulis Chalcis

GRONELANDIA, seu Gronia, & Regio Viridis, *Gronelandt* Danis, & Germanis, quamquam *Grenelandt*, pronuntient, *Green-Land* Anglis & Belgis, *le Groenland* Gallis, & *la Terre-verte* Nautis Gallis, quod idem ubiq; sonat, pars amplissima terræ Arcticæ, ad septentrionem supra Islandiam insulam extensa, ab Erico Rufo Islando detecta anno 982, primumque habitata, & posteà à Norvegis & Danis persæpe lustrata versùs oram littoralem, unde & Regibus Norvegiæ tributaria fuit, Episcopos etiam habuit aliquot per aliquot sæcula in urbe Garda, sub Archiepiscopo Nidrosiensi, sed posteà à Norvegis intermissa fuit navigatio & anno 1379. nobis postremùm de incolis terræ istius aliquid constitit; sed ejus pars australis detecta fuit sub finem sæculi elapsi, & initio hujus sæculi, versùs oram tantum, à quibusdam peritis Nautis Baffinio, & Martino Forbishero Anglis, Georgio Munchio, Dano et aliis; pauca verò de ea dici possunt, cum nulla sit urbs in illa regione, sed tantùm aliquot portus, & sinus à Nautis & piscatoribus Gallis, Anglis, Danis, & Belgis, frequentati, in ora Islandiæ obversa, & ab ea 120. mill. Anglis ad minus distante in occasum, uti *Beeren fioerd* idest Ursorum sinus, *Sthage-fioerd Erichs-haven* idest Ericis portus, sinus *Lodesfioerd Breida-fioerd & Nyding-fioerd*, & in parte occidentali freto Davisio obversa, sunt Caput Farvelum sive Vale, Fretum Forbisherii, caput Desolationis, Brilæ portus *Delfsche haven* Delphorum portus, *'Deleshe haven*, fluvius Balsdictus, cum aliquot aliis locis, & hæc pars meridionalis Gronelandiæ vocatur sæpe Gronelandia vetus, & in ejus ora ferè nihil sit, nisi glacies continua, & quamplurimi montes glaciales, *Isbergen* dicti, sed tamen à paucis annis Belgæ uniti detexerunt partem Gronelandiæ magis ad Boream extensam, ubi terra *Landt van Broer Raye*, sive tractus à fratre *Rays* detectus anno 1655. sub altitudine 74. graduum latitudinis, terra *Baey Landt*, sive tractus Baey per *Gael HamKes* inventa anno 1654. sub altitudine 75. graduum latitudinis; Terra sive tractus Edami *het Landt van Edam* detectus anno 1655. sub altitudine 76. graduum latitudinis, & tractus sive Regio Lamberti, *het Landt van Lambert* detecta anno 1670. sub altitudine graduum 78: latitudinis; hinc Gronelandii populi *les Groenlandois* Gallis, *Greenlander* Anglis.

GUELDRIA, & Geldria etiam aliquando, *Gelder*, & *Gelderlandt* incolis, *la Gueldre*, sive *le Duché de Gueldre* Gallis, *la Gueldria* Italis & Hispanis, una ex provinciis Belgii, Ducatus titulo insignita, cujus termini sunt à septentrione Transisalania provincia, & mare Austrinum; ab occidente Ultrajectinum dominium, & Hollandia; à meridie Brabantia, et Ducatus Juliacensis; ab oriente verò Cliviæ Ducatus & ditio Monasteriensis Episcopi. Olim multo minor fuit sed ei perpetuò unitus fuit Comitatus Zutphaniensis anno 1079. qui antea suberat proprio Comiti, & anno 1270. ei etiam unita fuit Noviomagum cum sua Tetrarchia sive Betuvia, quæ antea pars erat Hollandiæ, sicque hodie dividitur in quatuor partes sive Tetrarchias, nempè in Tetrarchiam Roremondanam seu Gueldriam superiorem, *le quartier de Ruremonde* sive *le haut quartier de Gueldres* ad meridiem, quæ etiam nunc subest Hispanis; & in Tetrarchiam Noviomagensem seu Betuviam, *la Betuve, ou le quartier de Nimegue*; Tetrarchiam Arenacensem, seu Veluviam *la Velave, ou le quartier de Arnheim*; et Tetrarchiam Zutphaniensem, *le quartier de Zutphen* quæ tres posteriores magis ad septentrionem protensæ subsunt dominio provinciarum unitarum Belgii, & inter ipsas primarium locum obtinent sub nomine Ducatus Gueldriæ, cujus caput, & præcipua urbs est Noviomagum, uti & totius provinciæ, quæ aliàs Duces habuit proprios, quibus deficientibus anno 1543. in Carolo ab *Egmont*, Belgio unita fuit à Carolo V. Imperatore, sicque Hispanis paruit usque ad finem sæculi elapsi, quo à Belgis unitis occupata ipsis posteà remansit; hinc Gueldrensis nomen gentis, *Geldrische* sibi, *Gueldrois* Gallis; et notandum quod in plurimis tabulis recentibus malè separatur Tetrarchia Zutphaniensis à Gueldria provincia, cujus pars existit à sex sæculis, & sub ipsa semper censetur ab indigenis & aliis.

HADRIATICUM MARE, quod et Adriaticum, et Superum Plinio, Adriaticum Straboni, Tacito, et Melæ Hadriaticus sinus Plinio, Hadrianum Lucano, Hadria quoque Poetis, et Adria, mare inter Italiam, et Illiricum extensum ab occasu in ortum, æstivum, nunc sinus Venetus, vulgò *il Golfo di Venetia* Italis, et etiam aliquando *Mare Adriatico*, Gallis verò *le Golfe de Venise*, et Germanis *das Venediger Meer*, pars ampla maris mediterranei, sic dicitur nunc a Venetiis urbe illius oræ præcipua, et quod Respublica Veneta se dominam maris Hadriatici vocat, quare et quotannis Dux cum Senatu conscendens Bucentaurum die Ascensionis Domini in mare jacit anulum quod sibi sponsam accipiat, et hoc mare tutum reddunt Veneti, pluribus Navibus bellicis & triremibus in ipsius custodiam illud semper excurrentibus contra piratas, et ideò in eo nulla sinunt navigia bellica præter sua. Ejus partes sunt, sinus Illiricus *le Golfe de Drin* sinus Rhizonicus *le Golfe de Cattaro*, sinus Carnarius seu Flanaticus *le Golfe Carnaro*, sinus Tergestinus *le Golfe de Trieste*, sinus Naronensis *le Golfe de Narenta*, sinus S. Crucis *le Golfe de Saint Croix* sinus Utias *le Golfe de Rhodi*, et sinus Sipontinus *le Golfe de Siponte*; estque plurimis insulis refertum versùs oram littoralem Illirici. Illud circumstat Albania, Dalmatia, Morlachia seu Croatia Australis, pars Carniolæ, uti Istria provincia Foro Julii, Marchia Tarvisina, Ducatus Venetus, Peninsula Rhodigina ditionis Venetæ, Ducatus Ferrariensis, Romandiola, Ducatus Urbinas, et Marchia Anconitana ditionis Ecclesiæ, Aprutium, Capitanata, provincia Bariana, & provincia Hydruntina, quæ sunt provinciæ Regni Neapolitani, atque inter Aulonem Albaniæ ad ortum et Hydruntum ad occasum mari mediterraneo, sive potiùs Jonio miscetur: ibique dicitur *la bocca de Golfo di Venetia* idest os sinus Veneti, ubi ejus latitudo est tantùm 60. mill. sed extenditur in longum ferè ad 570. milliaria.

HELVETIA, Regio Europæ, olim Galliæ pars, posteà Germaniæ attributa, per tria ferè sæcula, nunc verò sui omnino juris, et Suitia aliquando dicta à recentioribus pago cognomine, vulgò *la Suisse* indigenis Gallicè loquentibus, et *Schwytzerland* incolis Germanicè loquentibus, et sæpè etiam *die Eydgnosschaffe* quasi confæderatorum terra Germanicis, *l'Elvetia* Italis, *la Helvetia* Hispanis, et *Szwaycarska* Polonis, ubi olim Helvetii populi, ejus termini sunt à septentrione Rhenus fluvius, quo à Germania separatur, ab ortu lacus Brigantinus, et Rhenus quibus à Germania etiam dividitur, et a Rhætia ab occasu Comitatus Burgundiæ provincia Regni Galliæ à meridie verò Lemanus lacus, Vallesia, et Ducatus Mediolanensis, sicque nunc magis extenditur quam olim, cum sub ipsa censeantur Basileensis ager, et Præfecturæ Italicæ, estque pro majori parte montibus, et lacubus referta, ex quibus præcipui sunt lacus Lemanus, Brigantinus, Celiensis, Tigurinus, Neocomensis, quatuor urbium Sylvaticarum, sive Lucerinus, Thunensis, et Biennensis. Ejus verò populi Helvetii etiam dicti, vulgò *les Suisses* Gallico sermone, et Gallis *Schweitzer* Germanico sermone, *li Svizzeri* Italis seu etiam *li Sguizzari* quibusdam, et *los Esguizaros* Hispanis, partimque Gallicè, et partim Germanicè loquuntur, et eorum præcipua urbs est Basilea.

HIBERNIA insula perampla Europæ, Cæsari, quæ Juverna Melæ, Juverna Ptolemæo, Jerna Straboni, et Stephano et Iris Diodoro, una est ex insulis Britannicis in Oceano Occidentali, sive Britannico, unde et etiam dicta fuit à Ptolemæo Britannia minor, vulgò nunc *Erin* Incolis, Yuerdon Britannis, et Walliæ populis, teste Camdeno, *Ireland* Anglis *l'Irlande* Gallis, *Irlandt* Germanis, *Yerlandt* Belgis, et *l'Irlanda* Italis et Hispanis. Isidorus, atque Beda Scotiam eam appellarunt à Scotis illius incolis, unde et Scotiæ nomen cum Scotis ipsis in Britanniam penetrasse volunt. Protenditur Hibernia à septentrione in meridiem propè Angliam, et ad ejus occasum, sed multò minor ipsa. vix 30. mill. Anglis ab ea separata, seu à Wallia ad ortum mari Virginio, à quo etiam alluitur à meridie, uti ab occidente mari occiduo et à septentrione mari Deucaledonio, vix 23. mill. Anglis distans à Scotia Australi, extenditurq; à septentrione in meridiem per 200. mill. pass. sed ab ortu in occasum non excedit 110. mill. pass. ubi magis lata ejus incolæ Hiberni dicti, et pessimè habiti sunt hisce ultimis temporibus ab Anglia, qui totam insulam ferro flammaq; vastarunt, tempore Olivarii Cromuvelli, et majorem incolarum partem in Virginiam Americæ septentrionalis regionem transportarunt. Subest Hibernia ab aliquot sæculis Regibus Angliæ, qui dicti fuerunt Hiberniæ Domini, jam inde ab Henrico II. usque ad Henricum VIII. qui primus Rex Hiberniæ dictus est. Dividitur insula in 4. partes seu provincias, *Cugie* dictas indigenis, nempè in Lagenia ad ortum, *Cuigi Leighean* incolis, *Leinster* Anglis, in qua Dublinum urbs primaria, Momoniam ad meridiem. *Cu-*

gie Meum incolis, *Mouster* Anglis; Ultoniam ad Septentrionem *Cugie Ulltyn* incolis, *Ulter* Anglis, & Connaciam ad occasum *Cugie Canagt* incolis, *Connaught* Anglis; sub quibus sunt 32. Comitatus seu regiunculæ. In Momonia provincia sunt sex Comitatus, Limiricensis, Keroensis, Corcagiensis, Waterfordiensis, Clariensis, & Typeratiensis, seu Sanctæ Crucis. In Lagenia provincia sunt Comitatus 12. Midia orientalis, Midia occidentalis, Kilkeniensis, Catherloghensis, Comitatus Regis, Comitatus Reginæ, Kildariensis, Vesfordiensis, Dubliniensis, Louthensis, Lonfordiensis, Wickloensis. In Connacia provincia sunt Comitatus quinque Gallivensis, Mayensis, Ilegi, Letrimensis, & Roscomensis; & in ultima provincia sunt novem Comitatus Dongalliæ, sive Tyrconelliensis, Tyronensis, Londino, Deriensis, Fermanaghensis, Cavanensis, Monaghenus, Antrimensis, Dunensis, & Armachanus. Totius verò insulæ præcipua urbs est Dublinum, *Dublin*, in ejus ora orientali, & in ea sunt quatuor Archiepiscopatus, & 35. episcopatus, cum olim essent 50. & dividitur etiam aliquando Hibernia ab Anglis in duas partes, nempè in provinciam Anglicam *the Englishpale* vulgò ipsis, idest Anglica Clausura, sub qua sunt Comitatus Lothensis, Dublinensis, Kildariensis, & mediæ in Lagenia m, & in provinciam Hibernicam *the Irish rie* vulgò sub qua reliqua insula censetur.

HIEROSOLYMA, & Jerusalem, urbs Palæstinæ notissima & Judææ Caput Plinio, Straboni & aliis cujus sæpissimè fit mentio in sacris litteris, Jebus urbi nomen fuit à Jebusæis, cum Israelitæ terram promissam ingrederentur; eamque in tribuum descriptione ponit *Josuè* in tribu Beniamin, obsoleto Jebus nomine, posteà Hierusalem ab Israelitis dicta fuit & à Græcis Jerosolyma quæ totius Judææ metropolis munitissima Straboni, olim Davidici Regni, omniumque Regum Juda sedes fuit, ideò civitas David dicta, longè clarissima urbium orientis, non Judææ modo, dicta etiam civitas sancta, in qua redemptionis nostræ mysteria Dominus corporaliter exhibuit, à Tito Imperatore Romano eversa fuit, deinde ab Ælio Adriano Imperatore restaurata, Ælia etiam vocata à quibusdam, nunc *Jerusalem* Gallis & Anglis, *Gierusalem* Italis, & *Elkods* Turcis, idest urbs sancta, teste Michaele *Nan*, estque nunc Terræ Sanctæ præcipua in monte & loco eminenti sita, & in ea sunt etiam mons Sion à meridie, & mons Calvariæ, ubi Crucifixus est Dominus noster, urbs fontes non habet excepto fonte Siloe per vallem Josaphat fluente, sed in ea sunt cisternæ plurimæ, & olim fuit Archiepiscopalis, postea procurante Justiniano Imperatore, Patriarchalis effecta, quique Archiepiscopis sibi attributis Tyrensi, Cæsariensi, Nazareno, Bostrensi, & Petrensi. Eam sacro Dei cultui restituit Constantinus magnus, & præclaris multis operibus ornavit, inter quæ maximè eluxit Templum Sepulchri Domini nostri Jesu Christi, quod olim extra urbem erat; hujus Imperatoris exemplo Omar Saracenorum Imperator, urbe sui juris facta novum templum in monte Moriah, ubi quondam extitisset Salomonis, extruxit suis, quod uti novum templum extremum Arabes dixeront, teste Gollio. Subest autem dominio Turcarum ab anno 1515. circiter cum anteà pareret Soldano Ægypti, sed parvi est circuitus, & vix decem millia incolarum continet, à Turcis ad arcendos Arabes mœnibus cincta, deficit in dies & à Poetis Solyma nominatur. Vi capta fuerat à Christianis die Veneris 15. Julii anno 1099. sub Urbano IV. Pontifice Maximo, & Philippo I. Francorum Rege, ipsisque posteà paruit ferè per sæculum sub propriis regibus, distat verò 25. mill. à Joppe, & à littore maris Syrii in ortum, mare mortuum versùs 30. estque in Damascum, & Cayrum. De hac urbe plurimi scripsere, sed ejus loca sacra fusè descripsit, & delineavit Bernardinus Amicus à Gallipoli Ordinis S. Francisci; & notandum quod Religiosi hujus ordinis habent loca Sacra urbis Hierosolymitanæ cum aliquot aliis in terra Sancta, ex liberalitate Roberti Regis Neapolitani ex familia Andegavensi ab anno 1325. & etiamnum servant sub Clientela Regum Francorum, ut dignoscitur ex Pontificiis diplomatibus.

HIEROSOLYMITANUM REGNUM, *le Royaume de Jerusalem* Gallis, Regnum Asiæ in Syria propria, ubi aliàs Judæa, & posteà Terra Sancta; primùm regio titulo insignitum fuit, sub Godefrido Bullionæo anno 1099. quo à Christianis recuperatum fuit ejectis inde Saracenis, qui illud iterùm sui juris fecerunt, anno 1188. sic devenit ad Soldanos Ægypti, deinde lapso temporis ad Turcas, quibus etiam subest. Divisum autem erat hoc Regnum in quatuor partes, ex quibus prima & præcipua erat Regnum Hierosolymitanum propriè dictum, versùs meridiem unitum habens a rivo qui est inter Byblum, & Berithum urbes maritimas Phœnicis, et finem in solitudine, quæ est ultra Darum quæ respicit Ægyptum; Secunda Comitatus Tripolitanus, Tertia Principatus Antiochenus; et quarta Comitatus Edessanus versùs Euphratem fluvium, teste Guilelmo Tyrensi Archiepiscopo, & tres hi Principatus, sive partes à Rege Hierosolymitano pendebant fiduciario jure, sed & in Regno proprio Hierosolymitano erant etiam sub ipso Rege Princeps Galilææ, qui & Dominus Tyberiadis, Comes Joppensis, & Ascalone, & dominus Berythi, dominus Sidonis, dominus Cayphæ, dominus Cesareæ, dominus Montis Regalis, et totius terræ trans Jordanem, dominus Arsuc, & dominus Ibelyn, testibus Willelmo Tyrensi Archiepiscopo, & Marino Sanuto.

Hispania partes, & Provinciæ:

Alava, *el Alava*
Algarbia, *el Algarve*
Algarria, *el Algarria*
Alpusara, *las Alpuxaras*
Aragonia, *el Aragon*
Asturia Ovetensis, *Asturia d'Oviedo*
Asturia S. Julianæ, *Asturia de Santillana*
Beira, *la Beira*
Biscaja, *la Biscaja*
Bureva, *la Bureva*
Camporum tractus, & Campensis ager, *la Tierra de Campos*
Campus Calatravæ, *el Campo de Calatrava*
Castella Nova, *Castella la Nueva*
Castella Vetus, *Castella la vieja*
Catalonia, *la Catalauna*
Cerretania, *la Cerdena*
Ebusus, *la Isla de Juica*
Empuritanus tractus, *el Ampurdan*
Extremadura legionis, *la extremadura de Leon*
Estremadura Portugalliæ, *la extremadura de Portugal*
Gallæcia, *la Galizia*
Granatæ regnum, *el Reyno de Granada*
Interamnensis provincia, *el Entre Doure, e Minho*
Ipuscoa, *la Guipuzcoa*
Laminitanus ager, *el Campo de Montiel*
Legionense Regnum, *el Reyno de Leon*
Liebana provincia, *la Lievana*
Majorica, insula, *Mallorca*
Mancia, *la Mancha*
Minorica insula, *Menorca*
Montanus tractus, *la Sierra*
Montes Mariani, *la Sierra Morrena*
Murciæ Regnum, *el Reyno de Murcia*
Navarra, *la Navarra*
Portugallia, *el Portugal*
Ripacurtia, *la Ribagorca*
Rivonia, *la Rioja*
Sajagus ager, *el Sayago*
Serena, *la Serena*
Tractus Caprarius, *la Tierra Cabrera*
Transmontana provincia, *el Tra los Montes*
Transtagana provincia, *el Alenteio*
Valentiæ Regnum, *el Reyno de Valencia*
Vallis Placentiæ, *la Vera de Placentia*
Vandalitia, *la Andaluzia.*

HOLLANDIA, *Holland* incolis, Anglis, & Germanis, idest terra concava, *la Hollande* Gallis, *la Olanda* Hispanis, & Italis, et *Hollanderska Ziemia* Polonis, provincia præcipua Belgii fœderati, Comitatus titulo insignita, sub dominio Ordinum Generalium Provinciarum fœderatarum, qui ab ea sæpè dicuntur ab exteris ordines Hollandiæ, *les Estats de Hollande* ampla est admodum & mirè rigua, atq; fertilis. Terminatur autem à septentrione mari Austrino, ab occidente mari Hermanico, à meridie Zelandia, et Brabantia, et ab oriente dominio Ultrajectino, Gueldria, & partim etiam mari Austrino: Et notandum quod alias magis extensa fuit ad ortum, cum in ipsa fuerit Noviomagensis tractus, qui nunc Gueldriæ pars; erantque olim in hac provincia Batavi populi pro majori parte, uti Frisii minores in ejus parte septentrionali.

HUDSONIUS SINUS, *la Baye de Hudson*, sive etiam *la Baye du Nord* Gallis, *the Bay of Hudson* Anglis sinus peramplus Americæ septentrionalis, & pars maris Borealis versùs terras Arcticas ab Henrico Hudsonio Anglo lustratus anno 1612. et ab ipso nomen sortitus, extenditur à septentrione in meridiem, & maximè procurrit versùs novæ Franciæ confinis, 200. leucis tantùm distans à Quebeco in Bo-

Boream, uti paulò minus à lacu Huronum, ejus pars ad occasum æstivum est sinus Buttonius, & in eum se exonerant plurimi fluvii, in ejus parte meridionali, quorum præcipui sunt Nemiscus, *la riviere de Nemisco*, ubi colonia Anglorum; Outabittibius, *la riviere de Outabittibi*, ubi colonia Anglorum: Monsonius, *la riviere de Monsoni*; Kiristinoni, *la riviere des Kiristinons*; Assinibolarum, *la riviere des Assiniboels*; *la riviere Penachisebieven*, ubi colonia Anglorum; *la riviere Kechisebiaven*, ubi colonia Anglorum; & *la riviere des Pechicouronniou* dicti, æstus verò maris persæpe ad tres, aut quatuor leucas recedit ab ejus ora australi, in qua sunt coloniæ Anglorum ad ostia fluviorum, sed parvæ admodum & à paucissimis tantùm inhabitatæ, testibus Ludovico *Jolliet* & Radissone Gallo Parisino, qui illas partes pluries lustrarunt à paucis annis.

JAMAICA, *la Jamaica* Hispanis & Anglis, *la Jamaique* Gallis, insula ampla Americæ septentrionalis in mari Boreali, quæ primùm à Christophoro Columbo detecta fuit, & dicta S. Jacobi insula, inde semper Hispanis paruit usque ad annum 1654. quo Angli tempore Olivarii *Cromwel* eam sui juris fecerunt pro maxima parte, unde etiamnum ipsis tota subest; dividitur in 13. partes, sive tractus, nempè S. Andreæ, S. Annæ, S. Catharinæ, S. Davidis, S. Elizabeth, S. Georgii, S. Jacobi, S. Joannis, S. Thomæ, Clarendonii, & Portus Regii, cum duobus aliis, quorum nomina ignorantur, fertilis est insula admodum, atque à paucis annis probè culta ratione magnitudinis, 20 leucis Hispanicis distans à Cuba insula in meridiem Carthaginem novam versùs 150. & 35. ab Hispaniola insula in occasum, extenditur ab ortu in occasum in longitudinem ad 170. mill. Anglica; à septentrione verò in meridiem lata est 70. mill. similium; ejus verò circuitus est 350. mill. pass. ejus præcipuus circuitus *Port Royal* dicitur in parte meridionali, cum arce, & oppidulo, sed fanum S. Jacobi, *Santiago*, est totius insulæ primaria urbs etiamnum, Melila verò, Hispalis, & Oristanium urbes hodie ferè dirutæ jacent.

ICCIUS PORTUS, Morinorum portus in Gallia Belgica Cæsari, qui Itius Straboni, & Icius portus etiam aliis, unde brevissimus in Britanniam trajectus, ubi fuerit, magnam litem concitavit, multi cum Gessoriaco confundunt, autumant alii esse Audomaropolim, quæ anteà dicta fuit *Sitiu*, plurimi credunt esse Caletum, nulla tamen auctoritate freti; sed ego visis illis partibus anno 1673. & attentè observatis loci situ, & aliis omnibus, existimo cum Camdeno, Brietio, & indigenis illius tractus, Iccium portum esse locum Galliæ Caleto vicinum, in Comitatu Boloniensi, & in Picardia provincia, quem indigenæ *Wissan* vocant, Angli *Witsans*, Flandri *Essen*, & nautæ *Essen*, nomine parum mutato, qui nunc vicus ad fretum Gallicum, ubi anteà oppidum, & portus brevis oppletus, sed quem sperant brevi debere pristinæ commoditati restitui, 3. leucis cum dimidia distat à Caleto in occasum, totidem à Bolonia in septentrionem, & 6. tantùm à proximiori ora Angliæ in ortum hybernum, estque propè Iccium promontorium, de quo infra, & propè Stationem navalem, *la rade de Saint Jean* dictam, & de hoc portu Iccio quod sit *Wissam* vicus Boloniensis Comitatus, nuper pluribus & doctissimè scripsit Carolus *du Fresne* Ambianus Dominus *de Cange* Franciæ Quæstor vir clarissimus, in ejus dissertatione 28. in notis ad vitam S. Ludovici Regis Franciæ, ubi hanc opinionem ita probat, ut nullum posteà reliquerit ambigendi locum, teste etiam Francisco *de la Poterie* viro clarissimo, & indigena.

ISLANDIA, *l'Islande* Gallis, *het Island* Belgis, *l'Islandia* Italis, *Ysland* Germanis, & Polonis, insula amplissima maris septentrionalis, ad Regem Daniæ spectans, inter Norvegiam, ex qua pendet, & Gronelandiam seu Terram Viridem, & ab ortu in occasum extensa, quæ ab Antiquis Thule dicta fuit, ut existimant plurimi. Ejus longitudo est 200. leucarum Gallicarum, latitudo verò 100. circiter. Satis culta est, & fertilis versùs oram littoralem sed in mediterraneis valdè montuosa, & ferè inculta. Naddochus natione Norvegus primus hanc insulam invenit anno 860. & ipsam Snælandiam tunc dixit, idest terram nivosam, eamque posteà Floco pirata Norvegus Islandiam vocavit, idest terram glacialem, à glacie totius insulæ. Theodorus Thorlacius Hola Islandus in sua dissertatione dividit Islandiam trifariam nempè 1. juxta quatuor mundi cardinea, in 4. partes septentrionalem, orientalem, Meridionalem, & occidentalem; 2. ratione regiminis Ecclesiastici in duas Diœceses Holensem, & Scalboltensem; 3. ratione regiminis Politici, in 12. provincias; Prima divisio est in quatuor partes, seu Quadrantes, quorum maxima, & magis culta septentrionalis dicitur *Nordlendinga*, *Fierdungur*, idest septentrionalis Quadrans, hujus termini sunt versùs occidentem sinus Rutafiordur, ad orientem promontorium *Langa Ness*, Meridiem versùs Tesquorum vasta deserta secundum longitudinem insulæ porrecta; Altera deinde pars Orientalis vulgò *Austfirdinga Fierdungur*, comptè apud Mercatorem *Austlendinga Fierdungur*, non admodum sed valdè extensa, terminatur versùs septentrionem promontorium *Langa Ness*, versùs meridiem fluvio *JoKulsaa a Soleymasandi*, versùs occidentem Tesquorum desertis. Meridionalis pars vulgò *Sunnlendinga Fierdungur*, terminos habet versùs ortum *Jokulsaa* in desertis *Soleymasandi*, versùs septentrionem Tesqua per mediam insulam interjecta, ad occidentem fluvium Albia nomine, qui in sinum *Bogarfiord* se exonerat; Occidentalis denique Islandiæ pars vulgò *Westfirdinga Fierdungur*, non Westlendinga, ab Australi fluvio Albi a septentrionali sinu *Rutafiord* separatur. Ratione regiminis Ecclesiastici Islandia dividitur in duos Episcopatus, seu Diœceses, quarum altera Schalboltensis; vulgò *Schalholts Bigar*, tres Quadrantes orientalem, Australem, & occidentalem complectitur; Holensis autem *Hola Stigte* Islandicè, quadrante septentrionali contenta est, quod sit amplissimus & populosissimus; unde etiam hæc pars quatuor provincias complectitur, cum Orientalis tantùm duas, & reliquarum quælibet tres habeat; atq; ita tota insula in duodecim provincias seu præfecturas, quas *Thing*, vel *Sysler* appellant, dividitur. Nomina eorum hæc sunt, in orientali Islandia *Mula Thing*, *SKaptafels Thing*; in meridionali Islandia *Rangaar Thing*, *Arnes Thing*, *Kialarnes Thing*; in occidentali Islandia *Thueraar Thing*, *Thornes Thing*, *Thorsehafiardas Thing*; in Boreali Islandia *Hunavatz Thing*, *Hegranes Thing*, *Wadla Thing*, & *Thing Eyar Thing*; solet etiam quælibet provincia subdividi in aliquot tractus, seu provincias minores quas *Rappa* vocant, sed de his fusiùs Arngrimus Jonas. In Islandia sunt 330. circiter Parochiæ. Ejus verò urbes præcipuæ sunt Hola in Septentrionali Islandia, & Schalosum in meridionali uti ara Bessestadium in qua Prorex insulæ commoratur; hinc Islandi populi, *Islander* Germanis, *les Islandois* Gallis *gli Islandesi* Italis.

ITALIA, *l'Italia*, hodie ferè iisdem limitibus continetur, atque antiqua, sed variis subest nunc Principibus, de quibus inferiùs dicemus, dividi autem potest in tres partes nempè in Italiam septentrionalem, quæ alias Gallia Cisalpina, in Italiam meridionalem, quæ alias propriè Italia, & in insula Italiæ. In septentrionali parte Italiæ sunt dominium Reipublicæ Venetæ, *Il dominio Veneto*; Pedemontium cum annexis sub Duce Sabaudiæ, *il Piemonte*; Dominium Reipublicæ Genuensis, seu Liguria, *Il Genovesato*, seu *la riviera de Genova*, Ducatus Mediolanensis, *lo stato di Milano*, & ditiones Principum Lombardiæ, nempè Ducatus Mutinensis, *lo Stato del Duca di Modena*, Ducatus Parmensis *lo Stato del Duca di Parma*, Ducatus Mantuanus, & Montis Ferrati, *lo Stato del Duca di Mantova* cum regiuncula Ducis Mirandolæ, & aliquot aliis minoribus. In parte meridionali Italiæ sunt Ditio Summi Pontificis, seu ditio Ecclesiæ, *lo Stato della Chiesa*, Regnum Neapolitanum, *il Regno di Napoli*, Ditio magni Ducis Hetruriæ, seu Tuscia, *lo Stato de' Gran Duca di Toscana*, dominium Reipublicæ Lucensis, *il Luchese*, Ducatus Massæ, *Il Ducato di Massa*, Principatus Plumbini, *il Principato di Piombino*, & ditiuncula Reipublicæ S. Marini, *Il territorio di S. Marino*; insulæ verò Italiæ sunt Sicilia, *la Sicilia*, Sardinia, *la Sardegna*, & Corsica, *la Corsica*, cum aliquot aliis minoribus; Ejus urbes hac tempestate clarissimæ sunt Roma totius Italiæ primaria, Neapolis, Venetiæ, Mediolanum, Genua, Panormus, Messana, Bononia, & Florentia; Sed de urbibus infra. Et notandum quod Tridentinus ager pars est Comitatus Tirolis, & ideò est in Germ., & sub ipsa censetur, quamquam in plurimis tabulis Geograph. in Italia describitur, uti & Ducatus Augustanus, qui pars est Sabaudiæ, & Comitatus Niceensis, qui extra Italiam est, sub dominio Ducis Sabaudiæ, ideoque malè à quibusdam Varus fluvius dicitur terminus Galliæ, & Italiæ, cum revera sit in Gallia & cis Comitatum Niceensem; quicquid dicant aliqui recentiores, qui alios secuti sunt, & ea hac parte Alpes dividunt Galliam ab Italia.

Italiæ Provinciæ, & Partes:

Alexandrinus ager, *l'Alessandrino*
Aprutium citerius, *l'Abruzzo citra*
Aprutium ulterius, *l'Abruzzo oltra*
Apulia, *la Puglia*
Astensis Comitatus, *l'Astegiano*
Barianus ager, *la terra di Bari*
Basilicata, *la Basilicata*
Belluoense territorium, *Il Bellunese*

Bononiensis ager, *il Bolognese*
Brixianus ager, *il Brixiano*
Buxellensis ager, *il Biellese*
Busseti ditio, *lo Stato di Busseto*
Cadubrium, *il Cadorino*
Calabria citerior, *la Calabria citra*
Calabria ulterior, *la Calabria oltra*
Campania Romana, *la Campagna di Roma*
Canapicium, *il Canavese*
Capitanata, seu Capitaniatus, *la Capitanata*
Caput Calaritanum, *il Capo Cagliari*
Caput Loci Aurei, *il Capo Logudori*
Carsfroniana, *la Grafignana*
Carnea, *la Carnia*
Castrensis Ducatus, *il Ducato di Castro*
Comensis tractus, *il Camasco*
Corsica insula, *la Corsica*
Cremensis ager, *il Cremasco*
Cremonensis ager, *il Cremonese*
Dertonensis ager, *il Tortonese*
Ecclesiæ ditio, *lo Stato della Chiesa*
Feltrense territorium, *il Feltrino*
Ferrariensis Ducatus, *il Ferrarese*, *ò il Ducato di Ferrara*
Florentina ditio, *il Fiorentino*
Foro-Julium, *il Friuli*
Friniana, *la Frignana*
Genuensis ora Occidentalis, *la Riviera di Genova da Ponente*
Genuensis ora Orientalis, *la Riviera di Genova da Levante*
Hetruria, *la Toscana*
Hydruntina provincia, *la terra di Otranto*
Ilva insula, *l'Isola d'Elba*
Ischia insula, *l'Isola d'Ischia*
Istria, *l'Istria*
Langæ, *le Langhe*
Laudensis ager, *il Lodegiano*
Laumellina, *la Laumellina*
Lipareæ insulæ, *l'Isola di Lipari*
Lucensis ager, *la Lunegiana*
Mantuanus Ducatus, *il Mantovano*
Marchia Anconitana, *la Marca d'Ancona*
Marchia Tarvisina, *la Marca Trivigiana*, seu *il Trivigiano*.
Maritimus ager Campaniæ Romanæ, *la Marina*
Maritimus ager Senensis, *la Maremma*
Mediolanensis Ducatus, *il Milanese*
Mirandulana ditiuncula, *il Mirandolano*
Molisinus Comitatus, *il Contado di Molise*
Montisferrati Ducatus, *il Monferrato*
Mutinensis Ducatus, *il Modonese*
Neapolitanum Regnum, *il Regno di Napoli*
Novariensis ager, *il Novarese*
Papiensis ager, *il Pavese*
Parmensis Ducatus, *il Parmegiano*
Patavinus ager, *il Padovano*
Patrimonium S. Petri, *la Provincia del Patrimonio*
Pedemontium, il *Piemonte*
Perusinus ager, *il Perugino*
Pisanus ager, *il Pisano*
Placentinus ager, *il Piacentino*
Principatus Citerior, *il Prencipato Citra*
Principatus Ulterior, *il Prencipato oltra*
Rhegiensis Ducatus, *il Reggiano*
Rhodigina Peninsula, *il Polesine di Rovigo*
Romandiola, *la Romagna*
Romandiola Florentina, *la Romagna Fiorentina*
Sabina, *la Sabina*
Salutiarum Marchionatus, *il Marchesato di Saluzzo*
Sardinia insula, *la Sardegna*
Senensis ager, *il Senese*
Sicilia insula, *la Sicilia*
Terra Laboris *la Terra di Lavoro*
Vallis Demonæ, *il Valle di Demona*
Vallis Netina, *il Valle di Noto*
Vallis Mazaræ, *il Valle di Mazara*
Vallis Tari, *il Prencipato di Val di Taro*
Veneta ditio, *il Dominio Veneto*
Venetus Ducatus, *il Dogado*
Varcelensis ager, *il Vercellese*
Veronensis ager, *il Veronese*
Vicentinus ager, *il Vicentino*
Umbria, *l'Ombria*
Urbinas Ducatus, *il Ducato d'Urbino*
Urbevetanus ager, *l'Orvietano*

Lacus Nova Francia.

LACUS AMBIGUS, *le lac Alimibig* qui & *Alimibeceng*, lacus Novæ Franciæ, in ejus parte occidentali, in Kilistinorum tractu, & versùs partem septentrionalem lacus Tracii seu in quem se exonerat mediante fluvio cognomine.

LACUS AQUARUM SALSARUM, *le lac de Eaux Caleis* Gallis, *Tsiketo* indigenis, lacus Americæ septentrionalis in Nova Francia, à fluvio S. Laurentii effectus, figuræ est rotondæ, ad 12. leucas extensus, estque inter lacum Erieum ad meridiem à quo distat 15. leucis, & lacum magnum Huronum ad septentrionem, à quo 12. leucis distat, ut pluribus narrat Abbas Galinæus, qui illes ores exactè lustravit, & malè dicitur lacus aquarum maris in quibusdam tabulis recentibus.

LACUS ASSINIBOLARUM, *le lac de Assinibоul*, lacus Novæ Franciæ in ejus parte occidentali, & 60. leucis ab ora lacus superioris in septentrionem, ex eo oritur fluvius Assinibolarum, qui in sinum Gudsonium se exonerat, ut Marquettus narrat cum Jolietto.

LACUS BUBALORUM, *le lac de Bufles*, lacus amplus Americæ septentrionalis in parte occidentali Novæ Franciæ, & ad occasum valdè extensus, teste Rodissone Gallo, qui ejus oram lustravit.

LACUS CASTORUM, *le lac des Castors*, lacus Novæ Franciæ in ejus parte septentrionali qui aliter & sæpius dicitur, *le lac Nipissing* sive *le lac des Nipissiriniens* lacus Nipissiriniorum. Vide ibid.

LACUS CHAMPLENI, *le lac de Champlain*, lacus Americæ in Nova Francia, ad 30. leuca extensus & à fluvio Richeleo effectus, 28. leucis supra ejus confluentes in fluvium S. Laurentii, sunt in eo plures insulæ, & protenditur in meridiem versùs confinia novæ Angliæ, nomen habens à Samuele Champleno Gallo de his partibus optime merito, estque propè montes S. Mariæ.

LACUS CRUCIS, *le lac de la Croix*, lacus Americæ in parte septentrionali Novæ Frandriæ, & ad septentrionem tractus Saguenaii, teste Albanello.

LACUS DUORUM MONTIUM, *le lac des deux Montagnes*, lacus parvus Americæ septentrionalis in nova Francia, à fluvio Oravacorum, seu Pratorum effectus, ad ejus confluentes in fluvium S. Laurentii justa & supra insulas Montis Regalis & Jesus ad ejus ortam extentas, longitudinis est 12. leucarum, latitudinis verò 4. circiter.

LACUS ERIEUS, *le lac Erie*, lacus peramplus novæ Franciæ, in ejus parte Meridionali, dicitur etiam *le lac Tojechorontiong* ab indigenis illarum partium, extenditurque ab ortu in occasum per 140. leucas, & in lacum Frontenacum seu Ontariom se exonerat. Vide Erieus lacus.

LACUS FRONTENACUS, *le lac de Frontenac*, lacus novæ Franciæ, nuper sic dictus a Gubernatore regionis, qui antea Ontarios lacus, *le lac de Ontario*, & ab Iroquiis *SKanladeria* idest pulcher lacus. figuræ est ovatæ, extenditurque ab ortu in occasum ad 80. leucas ad mines, est omnium navigionum capax, & ex eo effluit fluvius S. Laurentii. Vide Frontenacus lacus.

LACUS ILINORUM, *le lac de Ilinois* idest lacus hominum, lacus peramplus Americæ in nova Francia, ad occasum maris dulcis Huronum, in quod se exonerat; ejus circuitus est 400. leucarum, ut narrant incolę harum partium; dicitur aliter *Mitchiganong*, idest magnus lacus ab indigenis illarum partium, & *le grand Lac* Gallis: extenditur magis à septentrione in meridiem, & medianre freto *Nissilinima Kinae*, lacu Huronum sive mari Dulci conjungitur versùs ortum æstivum, via 15. leucis distat, a lacu Tracio in meridiem, & dicitur lacus Ilinorum ab Ilinis populis in ejus ora Australi, & versùs fluvium Ohinm degentibus, teste Marqueto, estq; navigiorum omnium capax, & ejus pars ad occasum est sinus Putidorum, ferè 450. leucis à Quebeca in occidentem.

LACUS IROQUIORUM, *le lac des Iroquois*, in nova Francia sic dictus ab Incolis harum partium, qui in ejus ora meridionali degunt, vocatur sæpius Frontenacus, & Ontorius lacus. Vide ibid.

LACUS KINONGAMICHIUS, *le lac Kinongamichins*, lacus parvus Americæ in nova Francia in ejus parte septentrionali à fluvio Saguenajo effectus inter lacus S. Joannis, & Kinongamum circiter 40. leucis à fluvio S. Laurentii distans, & à Tadussaco.

LACUS KINONGAMUS, *le lac de Kinongami*, lacus novæ Franciæ in ejus parte septentrionali, 30. leucis distat à fluvio S. Laurentii, & à Tadussaco portu, efficiturque à Saguenajo fluvio, teste Albanello.

LACUS LABORATORIS, *le lac de Labrador*, lacus novę Franciæ in insula Promontorii Britonum, & in ejus meditullio.

LACUS MAGNUS HURONUM, *le grand lac des Hurons*, qui ab incolis harum partium dicitur *karegnondi*, & mare Dulce Huronum, *la mer douce des Hurons* ab Huronibus populis, qui anteà in ejus viciniis consederant, estque lacus Americæ septentrionalis maximus in nova Francia; ejus circuitus creditur plusquam 700. leucarum, & protenditur in longum ad 200. leucas, sed ejus latitudo est inæqualis, & separatur tantùm à lacu superiori, seu Tracio ad occasum, Freto seu alveo, *le Sault de Sainte Marie* dicto, unius leucæ latu, & ad 3. leucas extenso, uti etiam à laco Ilinorum, Freto *Missilinimakinac* ad occasum, quã plurimis insulis refertus est, præsertim in ejus parte septentrionali, & in eum se exonerant Lacus superior, lacus magnus sive Ilinorum, & fluvius Francurum, ipse vicissim in lacum Erieum se exonerat mediante lacu aquarum salsasum, estq; Navigiorum capax. Vide Huronum mare Dulce.

LACUS MISTASSIRINONUM, *le lac des Mistassirinins* lacus novæ Franciæ in ejus parte septentrionali, & in mediterraneis, inter lacum S. Joannis, & sinum Hudsonium, sic dicitur à multitudine rupium, quæ in eo sunt, & ejus circuitus est 20. dierum.

LACUS NEMISCHUS, *el lac de Nemiskau*, lacus novæ Franciæ in ejus parte septentrionali, versùs Hudsonium sinum, circuitus est 20. dierum, undique montibus cinctus, cum plurimis insulis. in eum se exonerant 5. fluvii & ex eo exiit tantùm fluvius *NemisKausipi* dictus, qui post cursum duorum dierum in Hudsonium sinum se exonerat.

LACVS NIPISSIRINIORVM, *le lac des Nipissiriniens*, seu le *lac de Nipissing*, lacus Novæ Franciæ in America septentrionali, cujus longitudo est 15. leucarum, latitudo verò 6. teste Galinæo, ex eo effluit ad occasum fluvius Francorum, & dicitur etiam *SkeKouen* ab incolis harum partium.

LACVS ONIASONTVS, *le lac Oniasont*, lacus parvus novæ Franciæ in ejus parte meridionali, inter Erium lacum ad septentrionem, & confinia Virginiæ ad meridiem propè gentem *Oniasentke* dictam & ea eo labitur fluvius parvus, qui in Obium fluvium celebrem se exonerat aliquot leucis infra.

LACVS ONTARIVS, *le lac Ontario* qui & *Skaniadanio* dicitur, idest pulcher lacus, in nova Francia regione Americæ septentrionalis. Vide Ontarius lacus, & Frontenacus lacus.

LACUS PUTEOTAMITARUM, *le lac de Puteotamis* pars occidentalis lacus Ilinorum, quæ aliter sinus Putidorum, *la Baye de Puants* dicitur, in nova Francia & extenditur ad 50. leucas, teste Galinæo viro clarissimo.

LACVS S. FRANCISCI, *le lac de Saint François*, lacus Americæ septentrionalis in nova Francia a fluvio S. Laurentii effectus; ejus longitudo est 12. leucarum, latitudo verò 4. & leucis 70. distat à Quebeco in occasum, Ontarium lacum versùs 40. & propè monte S. Mariæ.

LACUS S. JOANNIS, *le lac de Saint Jean*, lacus novæ Franciæ in ejus parte septentrionali, & in Saguenajo tractu, vocatur *Pingagami* ab incolis harum partium, extenditurque in longum ad 30. leucas, in latum verò ad 10. in eum se exonerant 12. flu. & ex eo tantùm labitur Saguenajus fluvius, qui 50. leucis infra flu. S. Laurentii miscetur.

LACVS S. LVDOVICI, *le Lac de Saint Lovis*, lacus Americæ septentrionalis in nova Francia, in longum extensus ad 6. leucas, efficitur à fluvio S. Laurentii & distat 60. leucis à Quebeco in occasum uti 24. à lacus S. Petri versùs lacum S. Francisci quinque, estque propè & supra insulam montis Regalis.

LACUS S. PETRI, *el lac Saint Pierre*, lacus Americæ septentrionalis in nova Francia, & à fluvio S. Laurentii effectus extenditur in longum ad 7. leucas, ejus verò latitudo est 4. & distat 33. leucis à Quebeco in occasum.

LACUS SANCTISSIMI SACRAMENTI, *le lac de S. Sacrement*, lacus novæ Franciæ in ejus parte meridionali à flu. Richeleo effectus vix distat 4. leucis à lacu Champleni in meridiem, & extenditur ad 5. leucas circiter.

LACVS SOEGARSIVS, *le lac de Soegarsi*, lacus parvus novæ Franciæ, à fluvio cognomine effectus propè fluvium S. Laurentii, inter lacus Champleni ad ortum, & Frontenacum ad occasum.

LACVS SVPERIOR, *le lac Superieur*, lacus Americæ septentrionalis in nova Francia, *le lac de Tracy* etiam vocatur extenditur in longum ad 150. leucas, ejus verò latitudo est 4. leucarum estque versùs occasum æstivum regionis, vix itinere 52. dierum à sinu Hudsonis in meridiem distans, & 4. leucis à mari Dulci Huronum, cui conjungitur mediante freto seu saltu S. Mariæ, in eum se exonerant decem fluvii navigiorum capaces maximè versùs septentrionem, in eo sunt plurimæ insulæ satis extensæ, quarum major *Mintong* dicitur in ejus parte occidentali, & juxta ipsum inhabitant Otavaci, Kilistinones & aliæ gentes vix nomine notæ. Lacus autem est quorumcumq; navigiorum capax & in lacum Huronum se exonerat ejus verò ora occidentalis distat ad minus 300. leucis à Quebeco urbe in occasum.

LACVS TARONTVS, *le lac de Taronto*, lacus Americæ in nova Francia inter lacum Frontenacum ad meridiem, & lacum Nipissiniorum ad septentrionem, extenditur ad 52. leucas ab ortu in occasum & mediante fluvio qui ex eo effluit, in lacum Huronum se exonerat.

LACVS TIMAGAMINVS, *le lac Timagaming* lacus amplus novæ Franciæ in mediterraneis, & ab ortu in occasum extensus, inter sinum Borealem & Saguenajum tractum, cum plurimis insulis, teste Jolietto.

LACVS THIOERA, *le lac Thiohera*, lacus parvus novæ Franciæ, in tractu Irocosiorum Gojogurnorum, ejus longitudo est 24. leucarum, latitudo verò 2. circiter, & ex eo effluit fluvius *Oschouegum*, qui posteà in lacum Frontenaci labitur.

LACVS TONTIARENHA *le lac Tontiarenha*, lacus parvus novæ Franciæ, versùs oram septentrionalem lacus Frontenaci, in quem se exonerat, propè Kenta insulam, mediante Ohaota fluviolo.

LACVS TRACIVS, *le lac Tracy*, lacus peramplus Americæ in nova Francia, nuper sic dictus cum anteà vocaretur lacus superior. Vide ibid.

LIVONIA, Lifland *incolis*, Inflanty *Polonis*, Lifland Svecis, *Lyflands* Germanis, *la Livonie* Gallis, & *la Livonia* Italis. Regio ampla, & probè culta, alias Poloniæ Regni provincia ex quo erepta fuerat Fratribus Ensigeris nunc autem pro majori parte Sveciæ Regi parens, terminatur à septentrione sinu Finico, ab occasu sinu Rigensi, seu Livonico ab ea dicto, & à meridie Samogitia, & Lithuania ab ortu Ingria atque Plescovia provincia Moscoviç. Ejus partes sunt tres, nempè Esthonia, *Esten*, quæ ad septentrionem, Curia seu Curlandia, & Semiga llia, *Curland*, & *Semigallen*, quæ ad meridiem, & *Litlandia Letten*, quæ inter utramque; Ethonia autem dividitur etiam in plures tractus, sive Circulos, nempè in AleotaKiam, Esthoniam propriam, Harriam, Jerviam, Oldenpoam, Vitiam, et Vichiam, seu Vvicheslaodiam; nuncque tota subest Svecis uti Litlandia excepta ejus minuta parte orientali, quæ Moscoviæ Ducis nunc agnoscit Imperium, obi Dunenburgum; Curia autem sive Curlandia, & Semigallia nunc subsunt proprio Duci è gente ketlera, sub clientela Regis Poloniæ. Partes etiam sunt Livoniæ insulæ Osilia, *Oesel*, & Daghoa *Dagho*, in mari Baltico sive Orientali, ante sinum Rigensem, quę antea Regi Daniæ suberant, nunc autem Sveciæ Juris sunt ab anno 1645. pace ad Bromsbroam sancita; dividitur etiam ab aliis hæc provincia in octo partes sive Circulos, Leitlandiã videlicet, Vicheslandiam, Curlandiam, Semigaliam, Estlandiam, Virlandiam, Hariam, Gervandiamque & sub Polonis distincta fuit etiam in tres Pręfecturas, sive Palatinatus Vendensem, Parnaviensem, & Derpatensem, teste Starogolscio. dividitur adhuc aliquando in duas partes inęquales, nempè in Livoniam Cis-Dunam, quod sit cis, Dunam fluvium, ubi Curlandia & Semigallia & in Livoniam trans Dunanam, quod sit trans eumdem flu. ubi Esthonia & Litlandia. Notandum quod Esthonia ab ea sæpè distinguitur, & provinciam separatam constituit, totius autem Livoniæ pręcipua urbs est Riga in Litlandia, & Revalia primaria est Esthoniæ, hinc Livones populi, Lieflander vulgò sibi.

LOTHARINGIA, Regio Galliæ ampla, & insignia, à Lothario Rege Francorum sic dicta fuit, quasi Lotharii Regnum, in qua olim major pars Austrasię, divisa primum fuit in superiorem seu Mosellanicam, cujus major pars nunc propriè dicitur Lotharingia, in inferiorem Lotharingiam seu Ducatum Ripuariorum, cujus partes nunc sunt Brabantia, ditio Leodiensis cis Mosam & Gueldriam, teste Ludovico Canterello Fabro, cum aliis.

LOTHARINGIÆ DITIO, sive Lotharingia recens *la Lorame* incolis *Lothringen* Germanis, *la Lorena* Italis, provincia ampla Galliæ, quæ aliàs dicta Lotharingia superior, Ducatus titulo insignis, terminatur à septentrione Luxemburgensi Ducatu, tractu Metensi, Virdunensi tractu, & ditione Trevirensi; ab ortu Alsatia, & Ducatu Biponti-

tinn in Germaois, ab occasu Campania provincia, & à meridie Comitatu Burgundiæ, dividiturque in duas partes, nempè in Lotharingiæ Ducatum strictè sumptum, qui ad ortum, & in Barrensem Ducatum ad occasum, anteaq; Duces habuit proprios valdè celebres, nunc autem subest dominio Regis Francorum ab aliquot annis; & notandum est urbes Divodurum, Tullum, & Virdunum cum earum territoriis non esse in Lotharingia, quamquam sint intra ipsius fines, & in his partibus erant olim Leuci, Virduni, & Mediomatrices populi Galliæ Belgicæ hinc Lotharingi, *les Lorrains* vulgò, qui *li Lorensi* ab Italis vocantur.

LOTHARINGIÆ DUCATUS STRICTE SUMPTUS, *le Duchè de Lorraine*, extenditur à septentrione in meridiem, inter Barrensem Ducatum, tractumq; Metensem, Virdunensem, & Tullensem ad occasum, & Alsatiam, Ducatumque Bipontinum ad ortum: & dividitur in tres partes sive agros, nempè in Præfecturam sive Balliviatum Germanicum, *le Baillage Allemand*, versùs septentrionem, in Balliviatum Vogesanum, *le Baillage de Vange*, qui ad meridiem, & in Balliviatum Gallicum, seu Nancejanum *le Baillage François ou de Nancy* qui inter utrumq; extenditur & ejus caput est Nanceium.

LUGDUNUM, urbs Segusianorum in Gallia Celtica quæ ab ipsa Lugdunensis dicta fuit Straboni, Plinio, Antonino, & aliis, à Munatio Plauco condita, sub Augusto & sic vocata veteri Gallorum lingua, quasi montis corvus, ut existimant; Lugdunum Celtarum dicta fuit etiam, & Lugdunum Segusianorum ad aliarum urbium hujus nominis differentiam, nunc vulgò *Lyon* incolis, *Leon* Germanis, *Lione* Italis, *Leon* sive etiam *Leon de Francia* Hispanis, *Lyon* Anglis, *Lugdan* Polonis, urbs Galliæ celeberrima, & amplissima, Archiepiscopalis, & permunita, Lugdunensis provinciæ ab ea dictæ caput, emporiumque clarissimum ad montium radices, in ipso limite provinciarum Bressiæ, & Delphinatus, à qua ultima separatur tantùm Rhodano fluvio, qui ad ipsam ponte trajicitur lapideo oblongo, & juxta, et infra recipit Ararium fluvium, qui per hanc urbem labitur, et in ea jungitur tribus pontibus; dividitur autem ab eodem Arari fluvio in duas partes, ex quibus major est pars S. Nicetii, *la partie de Saint Nizier*, inter Rhodanum, et Ararim, minor verò est pars S. Joannis, *la partie de Saint Jean*, quæ satis montuosa, et ad radices montis Fori Veteris, et in his duabus partibus sunt 32. partes minores, *les Pennages* dictæ, habet quatuor suburbia perampla, et Castrum antiquum in rupe adjacenti Petra Scissa, vulgò *Pierre Seize* dictum, populo numerosissima est, crevitque in dies incolarum frequentia, et ædificiorum elegantia. Patria fuit Claudii Imperatoris, et in ea occisus fuit Gratianus Imperator anno 383. In ea etiam habita sunt duo Concilia Generalia, nempè Lugdunense primum sub Innocentio IV. Pontifice Maximo anno 1245. et Lugdunense II. sub Gregorio X. Papa anno 1274. Distat autem hæc urbs 100. leucis à Lutetia Parisiorum in meridiem, uti 50. à Nivernis, 36. à Divione, 22. à Cabillone, et 11. à Matiscone, Viennam versùs 5. et Avenionem 36. ab Augusta Taurinorum 60. circiter in occasum æstivum, Rodumnam versùs 12. et Claromontem 25. hinc Lugdunenses populi, *les Lyonnois* vulgò sibi, et Gallis, *li Lionesi* Italis, et *los Leoneses* Hispanis. De hac urbe ita scribit Joannes Comite S.J. vir scriptis, et præsertim Poesi clarissimus:

Montis amans corvus faustè dedit omine nomen:
Sunt structa auspiciis mœnia, Plance, tuis.
Junctus Arar Rhodano famulari gurgite servit;
Auget uterque meas, aut petit orbis opes.
Religionis honor, morum constantia, Regi
Prompta fides, nulla se magis urbe probant.

LUTETIA, urbs Galliæ Celticæ, Parisiorum caput Cæsari, quæ aliis et sæpissimè Lutetia Parisiorum dicta: Lucotetia Ptolemæo, Lutetia atque Castellum Parisiorum Ammiano, et Parisii etiam aliis, sic dicta fuit, quasi Turris pulchra, ea enim erat verborum vis in lingua Britannica, ut pluribus innuit Camdenus, quod rectiùs quam quod plurimi fingunt, illam dictam fuisse à luto voce latina; cum Galli, tempore, quo Lutetia condita fuit, aliquot sæculis ante adventum Romanorum, nullum haberent usum linguæ latinæ; ipsis ne nomine quidem notæ; nec divinare possent, quod Gallia aliquando Romanis subjaceret, tum etiam quia Lutetia in insula Sequanæ fluvii posita erat, sicque à luto rectè dici non poterat. Lutetia Parisiorum, nunc Parisii, *Paris* vulgò, *Pariss* Germanis atque Polonis, et *Parigi* Italis, ita urbs celebris fuit tempore Romanorum cum Julianus Imperator in eam sedem haberit, et thermas etiam Palatiumque struxerit, et à Clodoveo primo Francorum Rege Christiano facta est sedes Regia, unde successu temporis crevit in immensum, pluries productis pomeriis citra, & ultra Sequanam. Sicque nunc Franciæ Regni primaria, & caput existit, Regumque Christianissimorum sedes Regia, in provincia Insulæ Franciæ, cujus præcipua est, Archiepiscopali dignitate insignita fuit à Gregorio XV. Pontifice Maximo die 22. Octobris 1622. estque hodie totius Europæ facilè amplissima, populosissima, & ditissima, emporiumque celeberrimum, quotidie supra modum excrescens, nec jam urbs, sed provinciæ instar, ejus suburbia magnæ urbes. Ipsa nunc in 4. partes secatur à Sequana flovio, quarum major, & humilior ad septentrionem tendens, Urbs dicitur, vulgò *la Ville*, in qua Palatium Regium Lupara vocatum *le Louvre*, totius Europæ superbissimum, & pro maxima parte à Ludovico Magno Rege excitatum, Palatium Regium ad Laterarias, *les Thuileries*, ab eodem Rege extructum, aliud Palatium Regium nuncupatum *le Palais Royal*, à Cardinale Richeleo extructum; Domus Urbana, *Hostel de Ville*, anno 1533. cœpta à fundamentis sub Francisco I. architectante Dominico Cortonensi, & perfecta, sub Henrico IV. Castrum Bastilia, Armamentarium, & Platea Regalis pulcherrima sub Henrico IV. effecta, & Palatiis undique cincta. Pars minor urbis versùs meridiem extensa, loco altiore, & quæ per colliculos nonnihil assurgit, Universitas dicta, *l'Université*, quod in ea sit Accademia seu Universitas Studiorum celeberrima, à Carolo Magno Rege Francorum, & Imperatore, ut volunt, instituta, in qua sunt 64. Collegia, quorum præcipuum Sorbona. Tertia pars urbis est insola fluvio ondique cincta, quam civitatem vocant, vulgò *la Cité*, in qua tantùm antiquitùs orbs restricta fuit; in qua sunt Metropolitana Ecclesia augustissima, & perampla, B. M. Virginis nuncupata, *Nostre Dame*, aucta à Childeberto primo Rege, & à Mauritio de Soliaco Episcopo de novo ædificari cœpta, sub Philippo Augusto anno 1191. & perfecta sub Odone de Soliaco etiepiscopo anno 1208. & Palatium antiquum Regum per amplum, *le Palais*, ubi sedes parlamenti amplissimi, qui primarius, & præcipuus totius regni senatus, unde hæc insula sæpe dicitur insula Palatii, *l'Isle du Palais*. Quarta pars urbis, est alia insula minor vocata B. M. V. Insula, *l'Isle Nostre Dame*, initio hujus sæculi ædificata, & hæc quatuor partes inter se juguntur novem pontibus lapideis & duobus ligneis, ex quibus præcipui sunt Pons novus; *le Pont-Neuf*, totius Europæ superbissimus; Pons B. M. *le Pont Nostre Dame*; & Pons Cambii, *le Pont au Change*; in urbe, & suburbiis sunt quatuor Abbatiæ Virorum, & plures Monialium decem Collegiatæ Ecclesiæ, 43. Parochiales, & quamplurima utriusque sexus Monasteria, plateæ multæ, & innumera Palatia, & ædificia splendidissima, ejus viæ latæ, et optimè stratæ, pro majori parte æquales sunt, et mundæ; ipsa verò urbe sine suburbiis, dividitur in sexdecim partes, *les Seize Quartiers* vulgò dictas. Urbis mœnia diversis temporibus protracta fuere, nuncque etiam protrahuntur magnificè, et portas habent 20. quarum ornatiores sunt portæ S. Antonii, S. Bernardi, S. Dionysii, et S. Martini. Suburbia verò sunt tredecim, ex quibus præcipua sunt suburbium S. Germani, maximas urbes adæquans, nuncque partem ipsius constituens, ubi Abbatia S. Germani, et Palatium Aurelianense *le Palais d'Orleans*, suburbium S. Antonii, suburbium S. Marcelli, suburbium S. Martini, et suburbium S. Jacobi; et notandum est, quod in parte septentrionali urbis sunt 7. suburbia ampla, quamquam sæpissimè omittantur in Topographiis urbis etiam recentioribus, et in ipsa Lutetia Parisiorum incisis. Longum esset alia enumerare quæ de tanta urbe dici possunt; qui plura desiderat legat *Jacobum du Brueil* ordinis S. Benedicti, in antiquitatibus Parisiensibus, Belleforestium, Corozetum, aliosque qui fusius scripserunt de hac nobilissima orbe, in qua nati sunt Francorum Reges Lodovicus V. Ludovicus VIII. Carolus V. et Carolus VI. Distat verò hæc urbs 10. leucis à Sylvanecto in meridiem, uti 17. a Compendio. 36. a Cameraco 16. a Bellovaco, ab Albavilla 34. et 60. a Caleto etiam in meridiem, Melodunum versùs 10. Senonas 24. Aurelianum 34. Antissiodorum 40. Nivernas 50. et Lugdunum 100. circiter; a Rothomago verò 28. in ortum hybernum, Trecas versùs 34. Populi dicti *les Parisiens* vulgò. De Lutetia Parisiorum ita Julius Cæsar Scaliger scribit:

Francigenæ princeps populosa Lutetia gentis
Erigis immensum clara sub astra caput;
Hic civis numerum, ars pretium, sapientia finem
Exuperant, superant thura precesque Deos.
Audiit, obstupuitque hostes, factasque viator
Vidit, & haud oculis credidit ipse suis.

MAGEL-

MAGELLANICA REGIO, *las Provincias del Estrecho de Magallanes* Hispanis, *la Magellanique* Gallis, *Magellanica* Anglis, & Belgis, Regio Americæ Meridionalis, & ejus pars perampla maximè versùs Austrum porrecta, cujus termini sunt ad septentrionem regiones Ciles, Tucumaniæ, & Paraguajæ, ad ortum mare Brasilium, ad occasum mare Pacificum, & ad meridiem freta Magellanicum, & Maireum. Sic denominata fuit à Ferdinando Magellano Lusitano, vulgò *Magalhaens* dicto, qui hanc regionem primus detexit, anno 1520. nomine Regis Hispaniæ, & postea pluries lustrata versùs ejus oras littorales tantùm ab Hispanis, Anglis, & Belgis, qui in interiora non penetrarunt; ideò pauca admodum de hac regione dicenda sunt, quanquam sit valdè culta, cum nulla sit urbs in illa, neq; colonia Europæorum. Ejus verò partes sunt Magellanica Regio propria dicta, *la Magellanique*, inter fretum cognomine, & fluvium Argenteum; Patagonum Regio, *le Pais de Patagons*; Terra Ignis *la Terre de Feu*, Regio Ordinum, *le Pais des Estats*; Regio Mauritii, *het Maurice Lands*; Vltonia Meridionalis, *South Ulster*; Regio Australis Regis Caroli, *King Charles South Land*, Ora deserta *la Costa desierta*, & aliæ minoris nominis, in quibus sunt plurimi portus & sinus, præsertim in freto Magellanico, ad quod Hispani construxerant urbem quamdam Philippolim dictam in ora septentrionali freti, & in ejus ferè Meditullio, ubi maximè tendit ad meridiem propè promontorium extensum, vulgò *Cap. Frouvard*, atque coloniam duntaxat anno 1582. maximis sumptibus, ut sic Anglorum, & Belgarum unitorum navibus transitum prohiberent, quamquam inibi fretum latum sit 15. mill. pass. sed id frustra tentarunt & paulò post illa colonia omnino excidit, fame, aliisque miseriis necata; unde posteà Angli qui per hoc fretum transierunt biennio post, illius Philippolis rudera portum famis, *Porto fame* vocarunt, vixque ejus apparent vestigia.

MARE, dicitur magna illa congregatio multarum aquarum, quæ terram interluit, sumitque diversa nomina à diversis orbis terræ partibus ipsi contiguis, & vulgò vocatur *la Mer* à Gallis, *la Mar* ab Hispanis, *il Mare* ab Italis, *das Meere* à Germanis, *Thesea* ab Anglis, *die Zee* à Belgis, *Morze* à Polonis, *Moore* à Russia, *Faragie* ab Hibernis, *Haaf* à Svecis, *Bahr* ab Arabibus, *Deria* a Persis, & *Dengbiz* a Turcis, quod sæpè *Deniz*, & *Degniz* pronunciatur ab ipsis.

MEDIOLANUM, urbs Insubrum caput in Gallia Cisalpina Straboni, Plinio, & aliis, à Gallis condita post Romam anno 395. nunc urbs Italiæ perampla, *Milano* vulgò, *Milan* Gallis, & Hispanis, *Meylands* Germanis, & *Mediolan* Polonis, Archiepiscopalis & Ducatus Mediolanensis ab ea dicti primaria, populi multitudine refertissima, agriq; bonitate felicissima, et ex maximis Italiæ urbibus, cum in ea ferè ad 250000. capita hodie censeri putantur, sicque cæteras Italiæ urbes incolarum multitudine una excepta Neapoli superat. Ecclesiam metropolitanam habet augustissimam, dividiturque in 6 regiones seu partes quæ à totidem portis nominantur, nempè regiones Portæ orientalis, Portæ Romanæ, Portæ Vercellinæ, Portæ Novæ, Portæ Ticinensis, & Portæ Cumanæ, arcem habens firmissimam, *il Castello* dictam, & in ea inest artificum cujusque generis multitudo, itaut omnibus Italiæ urbibus sufficere queat, urbem rigat fluvius parvus *Olona* dictus, & ad eam ducta sunt duo incilia, nempè incile Martesanum, *il Navilio Martesana* ad ortum, quo merces ex Addua fluvio, sicque ex Lario lacu deducuntur; & incile Ticinellum, *il Navilio Tesinello*. quo copia fit omnium rerum ex Ticinio fluvio, & eo mediante ex Verbano lacu, ut pluries vidi, splendore superbit ædificiorum, templorum magnitudine, & pulchritudine vicorum, cum Accademia Studiorum; Suburbia habens longa, lataque, altis fossis non secus, ac urbs ipsa undique cincta, 325. mill. distat ab urbe Roma in occasum æstivum, & 165. à Venetiis in occasum, Lugdunum versùs 230. & Taurinum 80. circiter. Patria fuit Vrbani III. Celestini IV. Pii IV. & Gregorii XIV. Summorum Pontificum, & in ea obiit Gallienus Imperator: hinc Mediolanenses populi li Milanesi vulgò, *les Milanois* Gallis, *los Milanese* Hispanis.

MELITA, insula Africæ in mari Africo, inter Siciliam & Africam propriam Plinio, & aliis, quæ Melite Ciceroni, D. Pauli Apostoli naufragio celebris, *Malta* Italis *Malte* Gallis, *Malte adasi* Turcis, ejus longitudo est 20. mill. latitudo 12. circuitus verò 60. circiter, distat 60. mill. à Pachyno promontorio Siciliæ in meridiem, 190. ab ora proximiori Africæ in septentrionem, & ferè 500. leucis Gallicis à freto Herculeo in ortum, Syriam versùs 600. circiter, anteà suberat Regi Tunetano, sed capta fuit à Rogerio Normanno Siciliæ Comite anno 1089. ejectis inde Saracensis, & posteà semper paruit Siciliæ Regibus, usq; dum concessa fuit Equitibus S. Joannis Hierosolymitani, post amissam Rhodum, à Carolo V. Imperatore, anno 1530. eo intuitu, ut sic Siciliam faciliùs contra Turcarum irruptiones tueretur, cum tantùm reciperet 41. Scutos annuos ex reditibus hujus insulæ, teste Sagredo, in ea erant tantùm urbs antiqua Melita, nunc *Medina* Episcopalis sub Archiepiscopo Panormitano, & Junonis Fanum, *Castello di S. Angelo*, nunc prætereà sunt Valletta, *la Valette*, urbs munitissima primum ædificari cæpta anno 1566. Burgus, *le Bourg*, & urbs S. Michaelis *Saint Michel*, seu *l'Isle de la Sangle*, sic dicta à Magno Magistro, qui eam insulam fecit, fossa manu ducta; frustra obsessa fuit à Turcis anno 1565. & ab ea trajectus inter ipsam ad meridiem, & Siciliam insulam, & Pachynum promontorium dicitur, *il Canale di Malta*, vulgò, Populi Melitenses, *gli Maltesi* Italis, & *les Maltois* Gallis vulgò dicti, & *Malsali* Turcis, hujus insulę meminit Ovidius lib. 3. Fastorum.

MESSANA, urbs Siciliæ insulæ in Italis Plinio, Ciceroni, Livio, & aliis, quæ Messene Straboni, & Messena Ptolemæo, antea Zancle dicta fuerat à falce Saturni, ut narrant, posteà vocata Messana, à Messeniis populis Peloponnesi, ab Anaxilao Rheginorum Tyranno Messenio evocatis, teste Macrobio, nunc *Messina* vulgò Incolis, *Messine* Gallis *Mecina* Hispanis, urbs est Archiepiscopalis Siciliæ ampla, & altera præcipua, circuitus 5. mill. in valle, sive provincia Demonæ, & in ora orientali insulæ, portu gaudens valdè tuto, & circuitus 4. mill. ad fretum Mamertinum, estque emporium totius maris mediterranei celeberrimum propè Pelorum promontorium, & Carybdim, urbs ipsa est pulcherrima, publicis, privatisque ædibus egregè coltis, cum Palatio Regio, & armamentario instructissimo, sericarum vestium textrinis valdè nobilitatur, quod in illius agro maxima sit morurum copia, & hinc probatissima lana serica in multas Europæ partes mittitur; figuræ est oblongæ propter montes quibus premitur, suburbia quatuor habens ampla admodum & versùs oram valdè extensa pagorum in morem, nempè *Zacra*, *S. Filippo*, *San Deo*, & *Porta Imperiale*, munita est 14. aggeribus a Carolo V. Imperatore excitatis anno 1535. et 4. castris, nempè *Mata-Grifoni* intra urbem, *il Castel Gonzaga*, et *il Castellazzo*, quæ sunt extra urbem, et *San Salvatore* etiam extra urbem, ad eodem Carolo V. Imperatore munitum ad tutelam portus, et in lingua portus, quæ orbi conjungitur per brachium S. Raynerii, quod alias pratum S. Hiacynthi in lingua Phari dictum fuit quo clauditur portus; urbs verò ipsa via 6. mill. distat ab ora Calabriæ ulterioris in occasum, uti 12. à Rhegio Panormum versùs 150. circiter, et 12. à Peloro promontorio in meridiem, Catanam versùs 60. et in ea obiere Henricus VI. Imperator anno 1198. et Fridericus III. Siciliæ Rex anno 1377. Hæc urbs primaria à Rogerio Normanno, victis Saracenis recuperata anno 1060. Regibus postea Siciliæ paruit; maximis semper gaudens privilegiis, et regitur per Præfectum Strategum dictum, *il Stradigo* vulgò, sed cum duris vexaretur ab Hispanis, hinc ultimis temporibus, ipsorum jugum excussit die 7. Julii 1674 et deinde pluries eorum impetus fortiter repulsis auxilio Francorum, tandem spontè rediit ad Hispanos die 16. Martii 1678. et ipsis etiamnum subest; ab ea pendet tractus adjacens dictus Messanensis districtus; in quo sunt 10. oppida et plurimi vici. Hinc populi Messanenses dicti, olim etiam Mamertini, *li Messinesi*, vulgò sibi et Italis, *les Messinois* Gallis, *los Mecineses* Hispanis. Dicunt Messanenses habere Epistolam B. M. Virginis ad se scriptam, et Antonellus Mamertinus primus fuit, qui colores oleo diluere docuit. Messanæ meminit inter alios Ovidius lib. 4. Metamorph.

METINA, et METHYMNA ALNABIA, quæ et Medina *Medina s'Alnabi* idest civitas Prophetæ, urbs Arabiæ Petreæ ad fluvium *Lakie*, anteà Jatrib, seu Jatreb dicta, Jatrippa Stephano, et Latrippa Ptolemæo sita, est in planitie, 30. mill. à mari rubro in ortum vicinos habens duos montes ad duas leucas, nempè *Obod* ad septentrionem, et *Air* ad meridiem, hic profugus à Mecensis Mahumetes Pseudo-Propheta amice receptus fuit, et per aliquot annos substitit, quibus falsæ religionis suæ doctrinam publicavit, et tandem cum asseclis arma cæpit; inclarescente autem Mahumetis nomine, hæc urbs Civitas Prophetæ, et simpliciter *Medina* tamquam nomine proprio nuncupata fuit, vel quod hic primum Mahumetes, obtinuit Principatum, vel quod ibidem vita functus anno salutis 637. et tumulatus ad templi, quod urbis umbilicus est, orientale latus, teste etiam Jacobo Gallio, cum aliis. Suburbium habet satis amplum, itinere 10. dierum, seu 200. mill. distans à Mecca in septentrionem, et ejus portus ad mare rubrum *Jambi* dicitur.

MEXICUM, *Mexico* Hispaois, quasi fons, *Tenochtitlan* incolis idest fructus Petræ, *Mexique* Gallis, & *Messico* Italis urbs totius Americæ amplissima, cultissima, & præcipua, io America septentrionali, regionis cognominis, & novæ Hispaoiæ caput, sedesq; Proregis Hispani, com supremo tribunali, vulgò *la Audiencia Real*, & Accademia erecta anno 1551. à Carolo V. & stabilita 1553. Archiepiscopali etiam dignitate fulget, cui suffraga otur Episcopi Angelopolis, Guaxacæ, Mechoacani, oovæ Galliciæ, Chiapæ Nicaraguæ, Yucataniæ, Guatimalæ, Veræpacis, & Durangi sive Novæ Biscajæ uti & novi Mexici ab snnu 1635. sedet hæc urbs in ora lacus cognominis, estq; tota in planitie smplissima, & pro parte a lacu circundsta. Extructa fuit anno 1322. us narrant iocolæ, sive snno 902. ut creduut Hispaoi ex eorum Historiis, fuitque sedes Regum Mexicsnorom, & habebat Palatium Regium peramplum, atq; splcodidum, *Tepac* vulgò dictom, cum plurimis templis, in quibus eminebat primarium, sed incensum fuit ab Hispanis cum maxima parte urbis, quando expugnara, & ferè delcta fuit ab ipsis post longam obsidionem, die Martis 13. Augusti anno 1521. sub Ferdinando *Cortez* eorom Duce, à quo posteà de novo restaurata foit, sicque ab eo. tempore subest dominio Regis Hispaniæ, cum tota regione, ejus Ecclesiæ sunt pulcherrimæ, viæ latissimę, & omnes equales, ædificia publica superbissima, com aquæ ducto 3. mill. pass. nempè à *Chapultepec* deducto, sed pulcherrimo, & inter ædificia publica eminet Ecclesia Metropolioa, Palatium regium, & Palatiom Marchionis de Valle è Cortesia gente, habetque tres Parochias, sed plurima otriusq; sexus Monssteris, & de bis omnibus pluribus scripsit Joannes de Turre Cremata in suo opere de Monarchia Indica, sed urbs ipsa muris caret portis, et vallis nulla etiam habens tormenta bellica, & primùm sede episcopali insignita fuit aono 1527. à Clemente VII. & posteà Archiepiscopalis effecta anno 1547. à Paulo III, Pont. Max. eratque antea in loco humili, ita ut sæpe aquis lacum malè haberetur, sed nunc aggeribus contra ejus impetus satis tuta est, & aqua lacus tantisper miouit, ex quo immenso labore, & sumptu alio deducta, intra montes se exonerat & ad hanc urbem aditus patet tantùm tribus viis sive aggeribus oblongis, uno ad occasum, secundo ad septentrionem, & tertio oblongiori ad meridiem, ut pluribus scribit Thomas *Gage* Anglus, qui illas partes lustravit, sed pessimè habita fuit hęc urbs aquarum lacus ioundarione die 21. Septembria 1629. ex qua periere 40000. iocolarum; nunc verò in dies reparatur, et in ea obiit die 2. Decembris 1547. Ferdioandus Cortesius anno ætatis 63. qui eam expugnarat, et omnem novam Hispaniam Hispanici juris fecerat; distat verò 80. leucis Hispaoicis à Portu Veræ Crucis, et ab ora maris Borealis in occasum, Guadalajaram versùs totidem, uti ab Accapulco ad mare Pacificum sive Austrinum in septentrionem, versùs Fanum S. Fidei novi Mexici 500. circiter, à Guatimala verò 300. leucis in occasum æstivum; hinc Mexicani populi *los Mexicanos* sive etiam *los* Mixiticos Hispanis, *les Mexicains* Gallis, *li Messicani* Italis, et *The Mexicans* Angl.

MOGOLIS IMPERIUM, *l' Empire du Grand Mogol*, Regio Asiæ vastissima, seu potiùs Imperium peramplum, quod aliter India vera, seu superior dicitor, *Indostan* incolis, et *l' Inde* aliis, io quo sunt 35. Regna, sive provinciæ amplæ sub dominio Magni Mogolis, cujus termioi sont ad occasum Persarum Regnum, à septentrione Tartaris magna et Regnum Thibeti, ad ortum Cosmions fluvios qua ab India extra Gangem separatur, et à meridie sinus Gangeticus, et peoinsula Indiæ intra Gangem. Ab Indo et Gange fluviis irrigatur; estq; regio fertilis admodum et percul-ta, opibus et divitiis maximis pollens cum plurimis emporiis, et in dies valdę extenditur, cum etiam à paucis anois major pars Regni Decani sub ipso censeatur, uti et pars Regni Golcondæ; sed intra ipsius Imperii fines sunt etiamnum multi Principes valdè potentes, *Raja* volgò dicti, qui vix quicquam ab Imperatore pendeot, seu tantùm fiduciario jure, ex quibus præcipui sunt *Raja Rana*, *Raja Jessingue*, et *Raja Jessunsingue*, et ipsi persępe magno Mogoli magnum negocium facescunt. Dividitur autem hoc Imperiom ab exteris in plura regna, de quibus sicut de ipsius ot, bibus vide fusiùs io voce India otientales: sed ab indigenis partitur in 20. Præfecturas generales, Soubac dictas, sub qoibus comprehenduntur quamplurimæ præfecturæ minores, vulgò *Serkars* vocatę idest Quæsturæ, ut pluribus narrat Franciscos *Bernier* Gallus vir clarissimus, qui in his partibus perplures annos est commoratus, et illam regionem exactè descripsit. Eios verò præcipuæ urbes sunt Agra, *Agra* Imperii caput et sedes regia, Dellium, *Dehli* seu & meliùs *Jehan-Abad* idest Colonis Regis mundi, Lahorium *Lahor*, Amedebatum, *Amedebat*, Cambaja *Cambaja*, & Surata *Surate*; hinc Mogolus nomen gentis *Mogol* vulgò, qui & Indus *Indous* & *Indostani* etiam; sed notandom quod bodiè in illis partibus vocaotur Mogoli ii taotùm Asiatici & incolæ qui albi sunt coloris, & Indi qui sunt adusti coloris.

MONOMOTAPÆ IMPERIUM, *l'Empire de Monomotapa* sive *le Monomotapa* Gallis, *Mona-Motapa* Lositanis, regio ampla Africæ, & pars meridionalis Æthiopiæ, cujus termini sunt ad septentrionē Imperium Monumegium, ad occasum & meridiem Cafreria, sive ora Hotteotetarum, & Inbambanom Regnum, ad ortom verò porrigitor usque ad Oceanum Æthiopicum, ubi ejus pars versùs oram littoralem persæpe sub Cafreria orientali censetur, ab Europæis; sed revera ab ea differt, & aliàs divisom fuit hoc Imperiom in tres partes, *Quiteve*, *Sabanda*, & *Chicanga* dicta, nunc autem magis protenditur, & sub eo ceoseotur 25. alia regna, quorom nomina suot *Mongas*, *Baroe*, *Manica*, *Boesa*, *Macinga*, *Reme*, *Chique*, *Chiria*, *Chidima*, *Boquiza*, *Inabanza*, *Chiruvia*, *Condesaca*, *Daburia*, *Macrumbe*, *Mungussi*, *Antuvaza*, *Chove*, *Ch nque*, *Diza*, *Ramba*, *Rassial*, *Chiraa*, *Mocaranga*, & *Remo de Beza*, ex quibus præcipua sunt Regna *Mongas*, & *Mocaranga*, & ex hoc ultimo oriundus est præsens Imperator Monomotapæ, teste Emanuele de Faria in tractu de Asia Lusitanica sed ex sopradictis Regois plura pendent ab ipso jure feudi taotùm. Totius regionis præcipoa urbs est Monomotapa *Monomotapa*, aliæ verò orbes seu oppida sunt *Mongas*, *Zimbaos*, *Bataa*, *Sena*, & *Tete*, quarum tantùm fit mentio in relationibus recentiorum, cum raræ sint orbes in illis partibus, & pauci admodum Europæi lustrarint haoc regionem, quæ fertilis est valdè, et abuodaos, maximè in ejus parte ad ortum; obi etiam plurimi sunt auri, & argenti fodinæ, ideoque Lusitani hisce ultimis temporibus colooias duxeront versùs oram ejus littoralem ad fauces fluviorom Duamæ, & Zambesi ubi ora littoralis Imperii Monomotapæ extenditur ad 250. leucas; & in locis interioribus etiam aliqnot arces extruxerunt versùs Aurifodinas.

MONS-FERRATUS, *sive* Montisferrati Ducatus, *il Monferrato* incolis, *le Montferrat* Gallis provincia Italiæ, Ducatus titulo clara ab anno 1575. cujus termini sont ad ortum Ducatus Mediolanensis, & ditio Genuensis ex parte; ad septootrionem agri Vercellansis, & Bugellensis, & Canapicium; ad occasum Pedemontiom strictè sumptum, & Comitatus Asteosis, ad meridiem verò Genuensis ditio occidentalis, à qua separatus Apennino monte; sicque extenditur à septentrione in Aostrum, obi olim pars Liguriæ mediterraoeæ, sed ab oriente in occideotem multùm restriogitur plurimis io locis. Sic dicitur quasi Mons ferax a modicorum scilicet quos habet colliom feracitate, cum sit provincia fertilis admodum & culta, sub dominio Ducis Mantuæ cui obvenit anno 1535. ex Matrimonio Margaritæ uxoris Frederici I. Mantuæ Ducis, post obitum Bonifacii fratris Marchionis ultimi ex familia Peleologorum. Anteà magis extendebatur, cum sub ipsa censerentur etiam pars Canapicii, & Langarum superiorum tractus pars; sed pace ad Clarasceum sancita anno 1631. concessæ fuere Duci Sabaudiæ, una cum parte Montis Ferrati trans Padum; sicque nunc dividitur bifariam, nempè in Montem-Ferratum propriè dictom, in quo maxima pars provinciæ ad ortum & meridiem, sub Duce Mantuæ, in qua suot urbes Casale, *Casale*, quæ ejos primaria, Aquæ Statielæ, *Acqui*, & Nicea Palea, *Nizza* cognomento *de la Paglia*; & io Montem ferratom Pedemontanum, in qoa minima pars provinciæ ad occasum, & septeotrionem, sub Duce Sabaudiæ, & io ea sunt pars Canapicii, & tractus ad Padom, inter Augustam Taurinorum, & Verrucolam; pars minora Montis-Ferrati trans-Padum, cujus caput Tridinum, & Albensis ager, sive pars tractus Langarom Superiorum in quo Alba, et sob Monte-Ferrato comprehendebantur alias Valentia, et Bassioiana ad Padum, quæ nunc sunt in Ducatu Mediolaneosi uti mons Regalis io Pedemontio; hine Mons-ferratensis nomeo gentis, *Monferrino* vulgò indigenis, *Monferrin* Gallis.

MONTES IGNOVOMII, plures sunt in toto urbe præsertim, in America, ubi etiam Vulcani ab Hispanis, *los Volcanes* vulgò vocantur, quod sint quasi totidem officinæ Volcaoi, sive quod ad instar Volcaoi Insulæ quotidie ignes emittant, horum præcipui hactenus noti sunt.

MONS ÆTNA, *il Mongibello*, io Sicilia insula percelebris.

MONS ANONYMUS, *el Volcan sin nombre*, etiamnum

num

num ab Hispanis sic dictus in parte meridionali Ciles intra montes, & ei adjacent duo alii montes ignivomi, quorum nomina hucusque desiderantur.

MONS ANTOCUS, *el Volcan d'Antoco*, in regno Ciles, & in limite Cujæ provinciæ.

MONS AREQUIPÆ, *el Volcan d'Arequipa*, in parte meridionali Peruæ Regni, propè Arequipam urbem.

MONS AUTONUS, *el Volcan d'Autoa*, in Ciles Regno, & in provincia Chuchuita, intra montes Andes.

MONS BALALUANUS, *el monte Balaluane*, in Sumatra Insula Indiæ.

MONS BENIGUAZEVALUS, *el monte Beniguazeval*, in Regno Fezzæ.

MONS CACUÆ, *el Volcan de Coca*, in Peruæ regno & in Valle cognomine.

MONS CHILLANUS, *el Volcan de Chillan*, in regno Ciles inter Cujam provinciam & Chillanum tractum.

MONS CHIMERA, *il monte di Gerante*, in Lycia provincia Asiæ minoris.

MONS CHUANAUCUS, *el Volcan de Chuanauca*, in parte meridionali Ciles versùs Ancudiam provinciam.

MONS COATANUS, *el Volcan de Coatan*, in nova Hispania, & Guatimalæ Præfectura, in tractu Yaalcorum.

MONS COCONUCORUM, *el Volcan de los Coconucos*, in regno Popajani, & ad fontes fluvii Magdalenæ.

MONS COPIAPUS, *el Volcan de Copiapo*, ad fontes fluvii cognominis in parte septentrionali Regni Ciles, versùs Peruam.

MONS COQUIMBUS, *el Volcan de Coquimbo*, in regno Ciles, & in tractu cognomine in limite Cujæ provinciæ.

MONS FAJALIS, *el Volcan de Ilha do Fayal*, in insula cognomine una ex Accipitrum insulis.

MONS GUATIMALÆ, *el Volcan de Guatimala*, in provincia cognomine novæ Hispaniæ & propè urbem S. Jacobi.

MONS GUMANAPUS, *el monte de Gumanapi*, in insula Indiæ orientalis, propè Bendam insulam in Molucis, unde sæpe vocatur, *la Grenade de Banda* à Gallis.

MONS HECLA, *le mont Hecla*, in Islandia insula.

MONS HUAPEUS, *el Volcan de Huape*, in Ciles regno, & in limite Quillatæ tractus versùs Fanum S. Joannis de Confinio.

MONS JENISCEÆ, *le mont de Jenisey*, versùs ortum fluvii cognominis in Tartaria Moscovitica cum tribus aliis in ejus viciniis.

MONS JETCHUS, *el monte Jetchu*, in Niphonia regione Japoniæ, & in insula cognomine.

MONS IGNIUM, *al Monte de Fuego*, in insula parva cognomine, una ex Capitis Viridis insulis.

MONS INSULÆ IGNIS, *el Volcan da Ilha da Fogo*, in ora Japoniæ & Xicocæ, ad ortum æstivum propè Xaanmam.

MONS LIGUÆ, *el Volcan de Ligua*, propè fontes fluvii cognominis in regno Ciles, versùs Fanum S. Joannis de Confinio.

MONS MAJONGUS, *al monta Majonge*, in Luzonia insula Asiæ in Philippinis.

NONS MASPA, *el Volcan de Maspa*, in Peruæ regno & in provincia Quixorum.

MONS MONBACHIUS, *el Volcan da Monbacho*, in nova Hispania, & in Nicaragua provincia propè emissarium.

MONS NICARAGUÆ, *el Volcan de Nicaragua*, in provincia cognomine novæ Hispaniæ, & in Masaya provincia, propè Legionem urbem, unde etiam vocatur, *al Volcan de Masayatan* persæpe.

MONS NOTUCUS, *el Volcan de Notuco*, in regno Ciles inter Purenam Vallem, & Pulcas populos.

MONS OSORNI, *el Volcan de Osorno*, in Regno Ciles, inter tractus Osorni, & Villæ divitis.

MONS PALMÆ INSULÆ, *el monte de la Palma*, in Canariis insulis, atque in Oceano Atlantico.

MONS PASTORUM, *el Volcan de los Pastos*, regno in Popajani, & in Pastorum provincia.

MONS PETEROÆ, *el Volcan de Peteroa*, in Ciles regno ad fontes fluvii cognominis inter Cujam provinciam, & Vallem S. Jacobi.

MONS PINTÆ, *el Volcan de Pinta*, in Peruæ regno & in Quintoa provincia, propè Fanum S. Francisci de Quito.

MONS POPOCATEPECUS, *el Volcan de Popocatepeque*, in nova Hispania & Mexicana provincia.

MONS POPOCHAMPEUS, *el Volcan de Popochampeque*, in Mexicana provincia novæ Hispaniæ.

MONS QUECHUCABUS, *el Volcan de Quechucabi*, in parte meridionali Regni Ciles propè Ancudiam tractum.

MONS QUIMBAJÆ, *el Volcan de Quimbaja*, unus ex Andibus, in Regno Popajani.

MONS RUBEUS, *le Montagne Rouge*, in Borbonis insula Oceani Æthiopici.

MONS S. CRUCIS, *al Volcan de S. Cruz*, propè insulam S. Crucis in mari pacifico, versùs Terram Australem S. Spiritus.

MONS S. CLEMENTIS, *el Volcan de San Clemente*, in parte meridionali Ciles, versùs Magellanicam regionem.

MONS S. SALVATORIS, *el Volcan de S. Salvador*, in tractu cognomine novæ Hispaniæ, & in Guatimala provincia.

MONS SESARGA, *el Volcan da Sesarga* in Sesarga insula una ex Salomonis Insulis.

MONS SINEPARAMA, *el monte de Sineparama*, in Japonia regione, & in Niphonia, propè Meacum.

MONS STRONGYLE, *il monte di Stromboli*, in insula cognomine, una ex Liparæis, in mari Tyrrheno, propè Siciliam.

MONS TANDAJUS, *el Volcan de Tandaja*, in Tandaja insula Philippinarum una, propè promontorium S. Spiritus.

MONS TERNATENSIS, *al Monte de Ternate*, in insulam cognomine Molucarum una.

MONS THENERIFÆ, *el Pico de Thenerife*, in insula cognomine, ex Canariis, versùs oram Africæ.

MONS TOCAYMA, *el Volcan de Tocayma*, propè urbem cognominem, in novo regno Granatensi.

MONS TOLA, *el Monte Tola*, in Mauritiis insulis Oceani indici, & in Archiepiscopo Molucarum.

MONS VELIUS, *al Volcan de Velez*, in America meridionali, & in novo regno Granatensi versùs Veliam & Tuniam.

MONS VILLÆ DIVITIS, *el Volcan de Villarica*, in Regno Ciles inter Vallem cognominem & Pulcas populos, & juxta lacum *Mallabauquen* dictu.

MONS VULCANI INSULÆ, *il monte dell'Isola Volcano*, in Liparæis insulis, propè oram septentrionalem Siciliæ, & in mari Tyrrheno.

MONS VULCANIÆ INSULÆ, *el Monte del Volcan* in insula parva inter insulas Tanaximam & Ycoum in ora meridionali Japoniæ, & Saicocæ Regionis.

MONS VULCANIÆ INSULÆ, *le mont de l'Isle de Vulcain* Gallis, Brandendenberg Belgis, idest mons ignis, in indico Oceano versùs oram novæ Guineæ, cum tribus aliis montibus ignivomis in viciniis.

MONTES QUINQUE INSULARUM VULCANIARUM, *los montes de las cinco islas de los Volcanes*, in parte septentrionali Latronum.

NAVARRA, & Navarræ Regnum, *la Navarra*, sive *el Reyno de Navarra* Hispanis, *la Navarre* Gallis, Regnum Hispaniæ in ejus parte septentrionali, ubi olim Vascones populi pro parte, terminatur ad septentrionem Gallia, ad ortum & Meridiem Aragonia, & ad occasum Castella Veteri; & dividitur in duas partes montibus Pyrenæis, nempè in superiorem Navarram, quæ multo major, & trans montes, vulgò *la Navarra alta* incolis. *la haut Navarre* Gallis in ipsa Hispania; & in Navarram inferiorem, quæ minor, & cis montes, *la basse Navarre*, Gallis, *la Merindada de ultrapuertos* Hispanis, quæ Galliæ pars est, subestque Regi Francorum ut ejus legitimo Regi. Navarra autem superior dividitur etiam in quinque districtus, quos Majorinatus vocant, *Merindada* vulgò, suntque Majorinatus Pompelonensis, *la Merindada de Pomplona*, Majorinatus Olitensis, *la Merindada de Olite*, Majorinatus Sangussensis, *la Merindada de Sanguesa*, Majorinatus Stellensis, *la Merindada de Estella*, & Majorinatus Tutelensis, *la Merendada de Tudella*, & Regni caput est Pompelon, *Pamplona*, ad Argam fluvium. Aliàs Navarra Reges habuit proprios per aliquot sæcula, & usque ad annum 1512. quo Ferdinandus V. Rex Aragoniæ Navarram superiorem occupavit sine causa, pulso inde legitimo Rege Joanne Alebretin ipsius pronepote, nulla fretus Romani Pontificis auctoritate; quicquid dicant Hispani, teste etiam Spondano

Viro doctissimo qood enim scribunt de quodam diplomate Julii II. fuit tantùm post illam usurpationem, & ad ipsorum instantiam, ut videre est ex temporibus utriusqs & ut pluribus probat Mezeræus Vir clarissimus cum aliis, sicque ab eo tempore Navarra superior subest Regi Hispaniæ, inferior verò Franciæ pars est, ea quo Francico Sceptro conjuncta fuit per Henricum Magnum. Navarra Hispana tota siccior est, & in dies sterilior evadit, & inculta; eum Navarra inferior sive Francica satis rigua sit, valdè populosa, & culta. Navarræ regni partes erant etiam aliàs provinciæ adjacentes nempè Ipuscoa, *la Guipuscoa*, Alaita *el Alava*, Rusconia, *la Rioja*, & Bureba *la Bureva*, sed jam à multo tempore fuerant à Castellanis occupatæ; hinc dicti Navarræi populi, *les Navarrois* Gallis, *los Navarros* Hispanis, & *li Navarresi* Italis.

NEAPOLIS, urbs Italiæ in Campania felicis Ciceroni, Plinio, Straboni, & aliis, sic ab Augusto dicta, cum prius Parthenope vocaretur, nune vulgò *Napoli* iocoli, *Naples* Gallis, & Anglis, *Napoles* Hispania, *Anabolu* Turcis, & *Neapols* Germanis, urbs est amplissima, Regni Neapolitani, ab ea dicti caput, & provinciæ Terræ-Laboris vocatæ primaria, emporium celeberrimum, totiusque Italiæ clarissima, civium multitudine facilè omnes superans, Archiepiscopalis est, & ejus ager mirè riguus & fertilis, in planitie amœnissima, portum habens percapacem, & satis tutum. Ejus Ecclesiæ superbissimæ 110. numero, ex quibus 40. sunt Parochiales ædificia publica sunt pulcherrima, uti Palatium Regium, ubi nunc commoratur Prorex, viæ latæ, & æquales, plateæ verò plurimæ. Civitas dividitur in 29. partes *Ottine* dictas, habetque 7. suburbia perampla, & munitur quatuor arcibus, nempè Castro novo, *il Castello Novo*, à Rege Carolo I. Andegavensi excitato, Castro Ovi, il *Castello dell'Ovo*, olim Castro Luculli, à Normanis munito, Castro S. Erasmi, *il Castello S. Elmo*, à Carolo II. Rege munito, in monte arduo, ut pluries vidi, & Turri Carmelitarum, *il Torrione del Carmine* loco recens munito hisce ultimis motibus anni 1648. propè plateam mercati, & his quatuor adjungitur io præsenti locus, *Pizzo Falcone* dictus, cum valido Hispanorum præsidio, & 125. mill. distat ab urbe Roma in ortum hybernum. Patria fuit Summorum Pontificum Bonifacii V. Urbani VI. Bonifacii IX. Joannis XXIII. & Pauli IV. Accademiam habens à Federico II. Imperatore erectam, & in ea nobiles Regni suas sessiones habent 5. *i Seggi di Napoli* dictas; ab hac urbe sinus adjacens olim Crater, dicitur nunc sinus Neapolitanus, *il Golfo di Napoli*, estq; pars maris Thyrrheni. Populi autem Neapolitani, Plinio & aliis, nunc *li Napolitani* Italis, *les Napolitaine* Gallis, *los Napolitanos* Hispanis, & *Anabolulí* Turcis.

NORMANNIA, *la Normande* incolis, *Normandy* Anglis, *Normandey* Germanis, *la Normandia* Hispanis, & Italis, provincia est ampla admodum Galliæ regni, & valdè fertilis, Ducatus titulo insignita, in qua alias pars Neustriæ comprehendebatur, & ubi olim Caletes, Velocasses, Aulerei, Eburovices, Lexovii, Sessui, Biducasses, Unelli, & Abrincatui populi Galliæ Celticæ, sic dicitur à Normannis populis septentrionalibus, qui in ea consedere, sub Rollone Duce, tempore Caroli Simplicis Galliæ Regis, & terminatur à septentrione mari Britannico, uti ab occidente, ab oriente autem Picardia, & Provincia insula Franciæ dicta, & à meridie Pertico, et Cenomanensi provinciis, uti et tantisper à Britannia minori. Extenditur ferè ad 66. leucas ab ortu in occasum, nempè à limite Picardiæ ad oram Oceani versùs Cæsaream insulam. Ejus autem latitudo à septentrione in meridiem est 30. leucarum circiter; subestq; tota dominio Regis Francorum, et ejus præcipua urbs est Rothomagus, *Rouen*; dividitur autem in 12. provincias parvas, seu tractus, sed persæpè reducuntur ad duo, nempè ad Normanniam superiorem, *la haute Normandie*, quæ ad ortum, cujus caput Rothomagus, quæ et provinciæ primaria, et ad Normanniam inferiorem, *la basse Normandie* quæ ad occasum extenditur, cujus caput est Cadomum, ex hac provincia pendent etiam insulæ Cæsarea *Jersey*, Sarnia *Garnsey*, Sarchia *Sarke*, Orignyacum *Origny*, Anglis *Aldernay*, et Ecreothia *Ecrahot*, sed subsunt Regi Angliæ ab aliquot sæculis, hine etiamnum Normanni populi *le Normans* vulgò Gallis, *li Normanni* Italis, *los Normannos* Hispanis; *the Normans* Ang.

NOVA FRANCIA, *la Nouvelle France* Regio amplissima Americæ septentrionalis, quæ aliquandò etiam Canada vocatur, juxta fluvium magnum S. Laurentii longè lateque extensa, inter sinum Borealem, terras Arcticas & Laboratoris Terram ad septentrionem & mare Boreale ad meridiem, & ortum, terminatur etiam à meridie Virginia, nova Eboracensi provincia, & nova Anglia, quæ alias ipsius pars etiam erat, sed ad occasum nondum ejus limites benè noti sunt, cum ex hac parte longissimè protendatur, ut in dies dignoscitur, & dividitur in 2. partes fluvio S. Laurentii, nempè in septentrionalem & meridionalem, subest verò dominio Francorum Regis à centum quinquanginta annis: Ejus partes sunt Acadia provincia, Canada strictè sumpta; Saguenaja, Iroquiorum, Aglonquiorum, Huronum, & Ilinorum tractus, & plurimi populi in mediterraneis, uti etiam Terranova insula amplissima ad ortum, insula capitis Britonum, insula Assumptionis atq; S. Joannis insula, ut pluribus scribunt Abbas Galinæus Joliettus, & Radissonius Galli, qui illas partes persæpe lustrarunt diligenter. Ora autem novæ Franciæ maximè in ortum protensa distat tantùm 830. leucis Gallicis à Porto Gratiæ in Normannia recto itinere, & totius regionis caput, & urbs primaria est Quebecum *Quebec* recens episcopalis facta; aliæ verò coloniæ præcipua & oppida sunt Mons Regalis *Mont-Royal*, Trifluvium, *les Trois Rivieres*; Arx Frontensci, *le fort Frotenac*; Portus Regius *Port Royal*, Richeleum, *Richelieu* sive *Saurel*, Caput, *le Cap.* & Chamiliacum *Cambly* cum Regio in dies cultior evadat, & a Francis magis inhabitetur; est autem tota valdè rigua cum plurimis fluviis, & lacubus maximis, ex quibus præcipui sunt lacus superior, *le lac superieur*: lacus magnus Huronum, *le grande lac de Huron*: lacus Ericos, *le lac Erié* lacus Ilinorum *le lac de Ilinois*; et lacus Fronteoacus *le lac de Frontenac* de quibus fusius supra: fluvii autem majores hujus regionis sunt fluvius magnus S. Laurentii, *le fleuve de Saint Laurent* alios longè superans: fluvius Huronum sive Ottavacorom *la Riviere de Hurons*: fluvius Ohius, *la Riviere Ohio*; fluvius Messisipius, *la Riviere de Messisipi*; fluvius Francorum *la Riviere de Francois*; & fluvius divinæ, *la Riviere dicta Divine*, & de his pluribus suis in locis.

NOVA HISPANIA, *la Nueva Espanna* Hispanis, *la Novelle Espagne* Gallis, Regio ampla Americæ septentrionalis, quæ aliter Regnum Mexicanum dicitur à multis *el Mexico* Hispanis, ab ejus primaria urbe; sed nova Hispania magis patet. Continet enim totum terræ spatium inter mare Boreale, & mare Austrinum comprehensum à Terrafirma seu Isthmo Panamæ ad ortum usque ad novum Regnum Mexicanum, et Floridam ad occasum, et ab indigenis vocatur *Anauhac*, idest propè Aquam. Dividitur ab Hispanis in 3. partes, quas vocant Jurisdictiones seu Præfecturas, *las Governaciones*. Qua media est, dicitur la Governacion de Mexico, sub qua Hispania nova propriè sumpta, in qua sunt provinciæ Mexicana, Mechoacana, Tlascala, seu Guaslacania, Guaxaca, Tabasci, et Yucatania: ejusque primaria urbs est Mexicum, *Mexico*, totius Americæ facilè caput. Præfectura novæ Hispaniæ in occasum extensa dicitur *la Governacion de Guadalajara*, cui subsunt hæ provinciæ nova Biscaja, Culiacana, Zacatecæ, Chametlana, & Xalisca, seu nova Galitia; ejusque præcipua urbs Guadalaxara, *Guadalaiara*. Præfectura autem novæ Hispaniæ seu Jurisdictio versùs ortum dicitur, *la Governacion de Guatimala*, et ei subsunt provinciæ Soconusca, Vera pax, Guatimala, Hondura, Nicaragua, Ora dives, et Veragua; totius verò jurisdictionis primaria urbs est Fanum S. Jacobi de Guatimala, *Guatimala*. Tota autem Nova Hispania cum tribus ejus præfecturis seu Jurisdictionibus subest Regi Hispaniæ à 160. annis circiter, ex quo subiugata fuit à Ferdinando Cortesio.

FINIS TOMI PRIMI.

